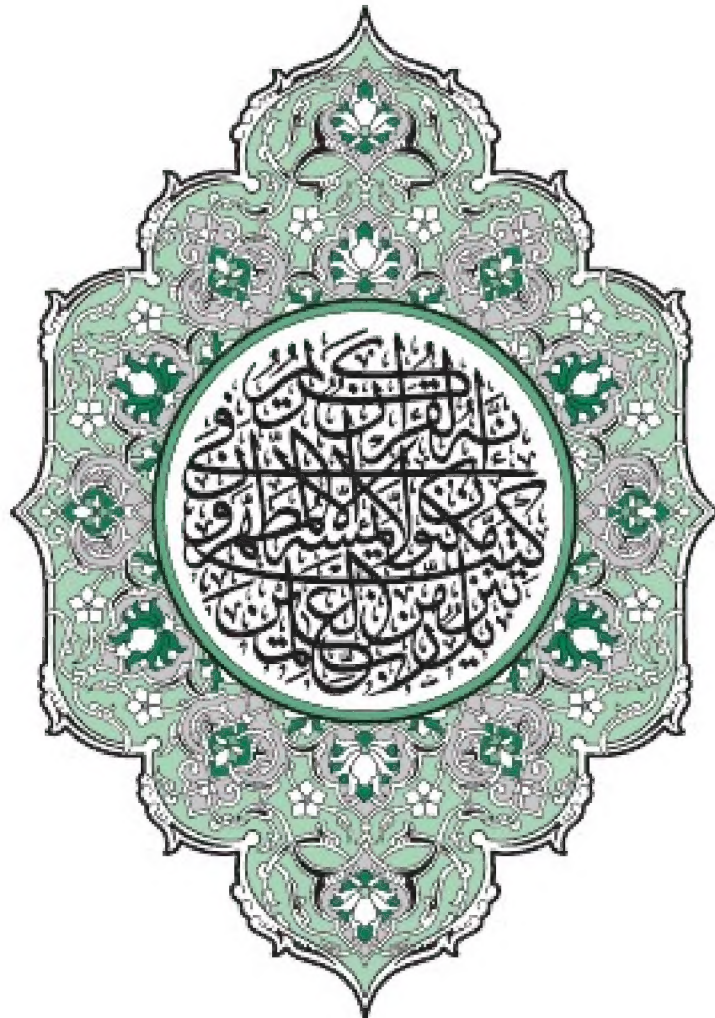

ئەم قورئانە پىرۋزە لەگەل ۋەرگىترانى ماناكان
دىيارى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىك عىدالە كورى عىدالەزىز ئال سەئودە
(بەخۇرايى دابەش دەكرىت)

كۆمەلگەي مەلىك فەھد بۆ چاپكردى قورئانى پىرۋز

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَمَامِ الْاَبْرَارِ

خادم الحرمين الشريفين مديك عبدالله كوري عبد العزيز ثالي سعود
مديكي شانشيني عمرهستانى سعوديه شهرطعه نديرو بهير ياردان له سهر چاه كردن
قورقاي پيروز له گهال و مرگيز اي ماناتكاي

شركن بالقرطبط اعترفتكم المصنفون الشريفون ورتبه و مقامه
عالمه و المصنفين المصنفين المصنفين المصنفين المصنفين
ملاك المصنفين المصنفين المصنفين المصنفين

وَقَفَّ يَلَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الْمُشْرِيقَيْنِ
الْمَلِكِ عَيْدِ اللَّهِ تَرْعِيْدَ الْعَزِيْزِ آلِ سُعُوْدِ
وَلَا يَتَجَوَّزُ بَيْعُهُ
بِسُوْرَةِ مَجَنَاتٍ

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدِ الطَّبَّاكِ الصَّخْفِ الشَّرِيفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبد العزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلّم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بلغوا عني ولو آية ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الباموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لَك، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجُرُوسَتاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعتريها ما يعتري عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

به ناوای خواى به خشندهى مېهره بان

پېښه كې

به پېتو مى پايه دار شيخ صالح كورى عبدالعزيز كورى محمد نالى شيخ
و هزېرى كاروبارى ئىسلامى و نهوقاف و بانگهواز و څېر شاد و سر پر شتيارى گشتى
كړم لگه كې مهليك فهد بڼ چاپكړدى قورلانى پېرؤز

سوياس و ستايش بـؤـخـواى پـهـروردگـارى
جـيـهـانـيـان كـه لـه كـتـيـبـه پـيـرؤز كـهـى دا فـهـر مـو و يـهـئ :
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واته : پيښومان له لايه ن خواى
گه وړه وه نوور وكتيبيكى پروون و نا شكر اتان بڼ هاتووه .

و ه در و د و سلا و بڼ سهر به پيښ ترينى پيښه مېهران و نيز در او ان ، پيښه مېهران
موحه محمد (ﷺ) كه فهر مو و يه تى : «خيركم من تعلم القرآن وعلمه»
واته : چا كتر يتان نه و كه سه يه كه خوى فيزى قورلانى ده كات و خه لگيش
فيز ده كات .

نه عجله پاشان :

بؤ جتيه جيځكردنى ريتمايه كاني (خادم الحرمين الشريفين) مهليك عبدالله كورى
عبدالعزيز نالى سعود (خوا بپاريزت) به بايه خ و گرننگى پيښان به قورلانى پېرؤز
و كار كړدن بؤ ناسانكارى له پيښاو بلا و كړ دنه وه و دابه ش كړدن له نيمو مسلمانان
له پړؤ ه لآت و پړؤ نالواى سهر زه ويدا ، وه بؤ پافه كړدن و وه ر گيږانى مانا كاني
قورلانى بؤ زمانه جؤ را و جؤ ره كاني جيهان .

و ه زاره ق كاروبارى ئىسلامى و نهوقاف و بانگهواز و څېر شاد له شان شينى
عهـره بـسـتـانـى سـعـودـيه ، باو ه پى پته وى هه يه به گرننگى وه ر گيږانى مانا كاني قورلانى
پيـرؤز بؤ گـشـت زـمـانـه گـرـنـگـه كـانـى جـيـهـان ، بـه مـه بـه سـتى نـاسـانـكـردنـى تـيـگـه يـشـتـنى
قورلانى بؤ شه و موسلمانان ه كې به غه يږى زمانى عهـره بى قسه ده كـه ن ، نه مه ش
له پيښاو جتيه جيځكردنى نه و فهر مانه كې كه له فهر مو و يه پيښه مېهر (ﷺ) دا هاتووه ،
كه ده فهر مو و يت : «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واته : له منه وه رايځگه يه نن به خه لگى
نه گهر ته نها تاكه ثايه تيگيش بيت .

و ەك خزمەتئىكش بۇ ئەو برايانەمان كە بەزمانى كوردى قسە دەكەن، كۆمەلگەي مەلىك فەھىد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۇز لە مەدەينەي مەنەوەرە، خۇشحالە ئەم تەرجەمە قورئانىيە بەزمانى كوردى پىشكەش بەخوئەرى بەپىزى بىكات، كە بەپىز جەناپ (مامۇستامە لا محمد مە لا صالح بامۇكى) پىنى ھەستاو، ۋە ئەلايەن كۆمەلگەي مەلىك فەھىد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۇزىش ھەرىكە ئە بەپىزان : (دكتور كەمال صادق ياسين ئەك) ۋ (مامۇستا ئومىند عمر چىرۇستانى) پىيىدا چوونەتەو .

ۋە سۇپاسى خۇاى گەورە وياك وئىگەرد ويا لا دەست دەكەين بۆنەنجام دانى ئەم كارە مەزە، ۋە ئومىدەوارىن كەنياز ۋە مەبەست لىنى تەنھا پەزەمەندى خۇاى گەورە پىت، ۋە خەلگىش لىنى سوودمەند بن ؟

يىنگومان ئىمە دەزانىن كە تەرجەمە ۋە ۋەرگىرانى ماناكانى قورئانى پىرۇز - ھەرچەندە وورد پىت - كەموكورتى ھەر دەپىت وئانوانرىت دەقاودەق ئەو مانا گەورانە بىگەيەنپت كە دەقى قورئانى پىرۇز دەپەخشىت، كە تەواۋى خەلگى ئەئاست خۇيدا دەستەوسانكردوۋە، ۋە بەپراستى ئەو ماناىيە كە تەرجەمەي قورئانە كە دەيدات بەدەستەو تەنھا بىرىتى يە لەكۆزى زانست وئىگەپىشتى ۋە ۋەرگىرەكە لە قورئانى پىرۇز، ۋە ئەمەش كارىكە دوۋچارى ھەلەۋكەم ۋە كوپى دەپىت، ۋەك ھەموو كار وئىشىكى تى ئادەمىزاد.

ۋە لە كۆتايىدا داۋاكارىن لە ھەموو خوئەرىشكى ئەم تەرجەمەيە لەكانى بىنىنى ھەر ھەلە ۋەكەموكوپىيەك يان زىادىيەك ئەگەر ھەبو، ئاگادارى كۆمەلگەي مەلىك فەھىد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۇز لە مەدەينەي مەنەوەرە بىكاتەو؛ بۇ سوود لى ۋەرگىرتىن ۋە چاككردىيان لە چاپەكانى داھاتوۋدا بەيارمەق ۋە ۋويسى خۇاى گەورە.

ۋە خۇاى گەورەش پىشت ۋەپەنايە ۋە تەنھا ئەورپى نىشانەرە بۇرپىگى پراست.

ئەي خۇاى پەرۋەردگار ئەم كارەمان لى قەبول بىكە؛ چۈنكە بەپراستى ھەر تۆي پىسەر وزانا.

سورہ فی (الفاتحہ)

ئەم سوورەتە ناوێراوە (الفاتحہ) چونکە قورئانی پیرۆز لەسەرەتاوە بەو دەست پێ دەکات و دەکرێتەو، وە پێشێ دەوترێت (المثنی) چونکە لەهەموو پکاتیکسی نوێژدا دەخوێنرێت .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای
به خشندهی میهره‌بان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
هه‌موو سوپاس و ستایشێک بۆ خوای
رَبِّ الْعَالَمِينَ په‌روه‌رد گاری
جیهانیان ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾
به خشندهی میهره‌بان، (الرحمن) به‌و
مانایه‌ی په‌حم و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار له‌م
جیهانه‌دا هه‌موو مه‌خلوقاتی گرتوه‌ته‌وه
به‌پێی باوه‌رانی شه‌وه، وه (الرحیم) په‌حم
و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار، وه‌ك زانیان ده‌لێن
تایه‌ته‌ به‌پر واداره‌وه له‌ پۆزی دوایدا ﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾ (ته‌نها ئه‌وه)
خواه‌نی پۆزی سزا و پاداشت

دانه‌وه (باوه‌راران له‌ نوێژه‌كانیاندا هه‌موو پکاتیک ئه‌مه‌ ده‌لێنه‌وه، تاوه‌کو هه‌میشه‌ پۆزی دوا بیان له‌بیر بێت و به‌کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌، خۆیانی بۆ ئاماده‌ بکه‌ن) ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ (خوا به‌) ته‌نها تۆ ده‌په‌رستین (ته‌نها تۆیت شایسته‌ی په‌رستن و جگه‌ له‌ تۆ هیچ که‌س شیایوی ئه‌وه‌ نییه‌) ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وه‌ ته‌نها له‌تۆ داوای یارمه‌تی ده‌که‌ین (له‌هه‌موو کار و کرده‌وه‌ و پێداویستیه‌ که‌ماندا، چونکە هه‌موو فەرمانێک به‌ده‌ست تۆیه‌، جگه‌ له‌ تۆ هیچ که‌س به‌ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ك خواه‌نی هیچ شتێک نییه‌) ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ پێنموونیمان بکه‌ بۆرێگای راستی (که‌ رێگای راستی ئاینی پیرۆزی ئیسلامه‌، وه‌ به‌رده‌وام بێن له‌سه‌ری هه‌تا ئه‌و پۆزه‌ی ده‌گه‌ین به‌دیداری زانی هه‌ق ته‌عالای تۆ) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رێگای ئه‌وانه‌ی که‌ چاکه‌ت له‌ گه‌ل کردوون (له‌پێغه‌مبه‌ران و راستگۆیان و شه‌هیدان و چاکه‌کاران) ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌ك (رێگای) ئه‌وانه‌ی خه‌شمی (تۆیان) لێگیراوه‌ (وه‌ك جوله‌ که‌ و هاو کرده‌وه‌ کانیان) ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ وه‌ نه‌ك (رێگای) گو مریان وه‌ك (گاواره‌ کان و هاو کرده‌وه‌ کانیان) ﴿لَهُ كُتُبَاتٌ﴾ له‌ کۆتایی ئه‌م سوورەتە پیرۆزه‌وه‌ سووننه‌ته‌ موسلمانان بێن (نامین) واته‌ : ئه‌ی خوای گه‌وره‌ ته‌واوی ئه‌م نزا و داوایانه‌مان لێ وهریگره‌ .

سورتي (البقرة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوې خواي به خشندهي مېهره بان
 (التر) به (تليف، لام، ميم)
 ده خونړي ته وه، خواي گه وړه زانانتره
 به واناكهي^(۱) ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ﴾ هم
 قورثانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هېچ گومانېكي
 تېدا نيه (كه له لايېن خواي گه وړه وه
 نيرراوه) ﴿هُدًى﴾ وي نيشاندهري
 ﴿بِالْمُسْقِينِ﴾ پاريزكارو له خوتراسانه
 (پاريزكاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانياري به سوود و كار وكړده وي چاكه
 سوودي لي وهرده گرن، چونكه ته واني
 له پوره رد گاريان ده ترمن وشوين
 فرمان ورېنمايه كاني ده كه ون) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ﴾
 ﴿بِالْغَيْبِ﴾ به شته په ننهان ونا دياره كان
 (ته و شته په ننهانې كه به حواس وعه قلي
 مرقف هه ستيان پي ناكرت، له ريگهي

و حيه وه نه بيت، وهك باوه به فرشته كان و به هشت و دوزخ و زور شې ترېش ...) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ﴾ وه نويز
 ده كه ن (به ريك و پيكي وله كاني خويده نه جامي نه دن) ﴿وَمَا أَرْزَقْتَهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ له وي كړدو ومانه به رزق
 وړزيان ده به خشن (له بهر به زامه ندي خواي گه وړه) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ وه ته وانه كي به روا
 ده هيتن به و قورثانه كي به تو (هي موحه ممد نيرراوه) ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به و كتيانه شې كه بو
 (پنغه مېهران و نيرراواني) پيش تو نيرراونه ته خواره وه ﴿وَالْآخِرَةُ هُمْ يُوَفُّونَ﴾ وه به روايان هه به به رزقي دوايي
 ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (خواهني هم صيفه تانه) له سهر ريگاي راستن (به ته و فيق و بارمه تيدان) له لايېن
 به وهرده رد گاريانه وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هدر ته وانه ن پرگار بووان (له دوونيا و دواړو زدا)

(۱) هم پيتانه كي كه له سهره تاي همدېك له سوره ته كاني قورثاندا هاتوون، تنها خواي گه وړه ده زانيت مېه مستي پيتان
 چيه، هم راسترين ته فسيه يو هم پيتانه كرايت، به لام به چنده جوړيكي ترېش ته فسيه كراون له وانه : هم پيتانه ناون
 يو ته و سوره تانه كي له سهره تايانه وه هاتوون، پان ناون يو خواي گه وړه، پان يو ده سته وسانكردي عه به به بيا و به كانه
 كه ده پانووت هم قورثانه له لايېن خوداوه ته هاتووه خواره وه يو موحه ممد (ﷺ) پيتان ده ليت : دي ته گمرايه
 ويته وهاوشيوه هم قورثانه بهيتن، كه هدر له و پيتانه پي كها توه كه نيوه قسه ي پي ده كه ن و به كاريان ده هيتن .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به پراستی نه وانه ی که بڼې بپروا بوون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بڼو نه و ان چوون به که
 ﴿ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ﴾ بیان ترسینیت بیان نه بیان ترسینیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بپروا ناهینن ﴿خَتَرَ﴾
 الله علی قلوبهم وعلی سمعهم ﴿خو موری ناوه به سهر دل و گویاندا﴾ ﴿وَعَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ غَشْوَةٌ﴾ وه
 په رده به سهر چاویانه وه په ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه سزای زور گه وره یان بڼو هه په ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 مَن یَقُولُ ﴿وله ناو خه لکیدا هندی کهس هه په که ده لی﴾ ﴿ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَآيَاتِهِ الْآخِرَةِ﴾ بپروا مان هیتاوه
 به خواو به پوری دواپی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ له کاتیکدا نه و ان بپروا دار نین ﴿يَخْتَفُونَ بِاللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 (به لای خویانه وه) خواو نه و که سانه ده خه له تینن که بپروا یان هیتاوه ﴿وَمَا يَخْفَوْنَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾
 کهس ناخه له تینن ته نها خویان نه بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام ههستی بڼی ناکه ن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾
 له دلیاندا نه خوشی (ناپاکی) هه په ﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نه خوشی به که ی زور تر کردن
 (به هانتی قورغان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ به لام ههستی بڼی ناکه ن ﴿وَهُمْ سَوَاءٌ يَسْعَوْنَ﴾ وه سزای سهختیان بڼو هه په به هوی نه و
 درویانه وه که ده یان کرد (وده یان وت بپروا مان هه په) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتیک بڼی یان بوو ترایه
 ﴿لَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مه نینه وه له زه وی دا (نازاوه به ریامه که ن له ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا تَصْلُحُونَ﴾
 ده یان ووت : نیمه هدر چاکه کارین (پنکخه رین) ﴿إِلَّا إِلَهُتَهُمُ الْقُسُودُ﴾ ناگدار بن که به پراستی
 هدر نه و ان ناشوب گنیر ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام ههستی بڼی ناکه ن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتیک بڼی
 یان بوو ترایه ﴿ءَأَمِنُوا كَإِمْنِ النَّاسِ﴾ بپروا بیتن وه که نه و خه لکانه ی که بپروا یان هیتاوه ﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ﴾
 ده یان ووت : چوون نیمه بپروا بیتنن ﴿كَمَا ءَامَنَ الشُّفَهَاءُ﴾ وه که نه و گیل و نه فامانه ی که بپروا یان هیتاوه
 ﴿إِلَّا إِلَهُتَهُمُ الشُّفَهَاءُ﴾ بیدار بن که به پراستی هدر خویان گیل و نه فامان ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام
 نازانن ﴿وَإِذَا قُلُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه کاتیک (ناپاکان) بگه شتتایه به وانه ی که بپروا یان هیتاوه ﴿قَالُوا ءَأَمَّا﴾
 ده یانو ووت : نیمه ش بپروا مان هیتاوه ﴿وَإِذَا حُلُوا إِلَىٰ شَيْءٍ طَيِّبٍ﴾ کاتیکیش به ته نیا بوو نایه له گه ل گه وره
 فیلبارزه کانیا ن ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ ده یانو ووت : نیمه هدر له گه ل تپوه یس ﴿إِنَّمَا تَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾ بپگومان
 نیمه هدر گالته که رین (به و ان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالته به و ان ده کات (له به رانبر گالته
 کرده نه که یان) ﴿وَيَسْتَهْزِئُ فِي طَعْنِهِمْ يَتَعَمَّحُونَ﴾ وه ماوه یان ده دات تاله سهر که شی خویاندا سهر لی شیواو
 بن ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ آتَوْكَ الصَّلَاةَ﴾ نه مانه نه وانه ن که گومر ایان کری ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ به ریشموونی
 ﴿فَمَا تَرْجُو أَنْ يُجْزَىٰ لَهُمْ﴾ جانه بازار گانی به که یان قازانجی کردو ﴿وَمَا كَأَنْتُمْ بِمُعْتَدِينَ﴾ نه ریبازی
 پراستیان گرت ﴿

﴿مَنْ لَّهُمْ كَمَلٌ الَّذِي اسْتَوْفَدْنَا﴾ (دو رووه كان) ویتنه یان وهك به كینك وایه كه (له شه وینکی تاریكدا) ناگرنك هه لگیر سییت ﴿فَلَمَّا أَتَيْنَاهُ مَا خَوَّلَهُ﴾ كه له گهال دهو رووه ری پرووناك كرده وه ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِ﴾ خوا (خیرا) پرووناکی به که یان لی بکوزیتنه وه ﴿وَتَرَكْنَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه بیان هیلته وه له ناو جهند تاریکی کی وادا که هیچ نه بین ﴿صُدُّوا بِكُمْ عَنْ﴾ که پرو لال و کونرن ﴿فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ بزیه (له گومرایی خویان) ناگه ریتنه وه ﴿أَوَكَيْتَ مِنَ النَّسَمَةِ﴾ یا وهك (که سانیك له چولیه کدا) بارانیک لیژمه وه به خوربان (لی داكات) له ناسمانه وه ﴿فِي ظُلُمَاتٍ وَرَعْدٌ وَنَارٌ﴾ که تاریکی زور وه وهوره تریشقه و بروسکه ی تیدا بیت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِي إِذَا نَهَضَ مِنَ الْقَوَاعِي﴾ (به جورنك كه) په نجه کانیان ده کهن به گویندا له بهر گرمی هوره تریشقه كان ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ بوخو باراستن له مردن ﴿وَاللَّهُ يُحِيطُ بِالْكَافِرِينَ﴾ وه خودا دهوری بی پروایانی داوه ﴿بِكَادُ الْبَرْقِ﴾ مزیک بی نه و بروسکه به ﴿يَخْتَفُ أَنْصَرُهُ﴾ (بنایی) چاویان بفریننی ﴿كَلَّمَآ أَتَيْنَاهُم﴾ هه رکانی پرووناکی بو بدانیاه ته وه ﴿مَشَوْا فِيهِ﴾ تیایدا بروشتنایه ﴿وَلَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه کانی تاریکیشی بکر دایه لیان ﴿فَأَمَّا﴾ له جینگه ی خویان راده مان (دهوستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خودا بیویستایه ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (بهو هه وه گرمه و بروسکانه) که پرو کونری ده کردن ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ عَلَى شَيْءٍ قَدِيرٍ﴾ بیگومان خوا به سهر هه موو شتیکدا ده سه لاتداره ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿أَتَعْبُدُونَ إِلَّا﴾ پهروه ردگار تان په رستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که نیوه وه نه وانه ی پیش شیوه شی دروست کردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکوبه و په رسته خوتان پاریزن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا﴾ نه و (خواهی) که زهوی بو راختوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه ناسمانی بو کردوون به کوشك (ناسمانی بو گپراون به گومه زی) ﴿وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه ناوی (بارانی) له ناسمانه وه هیتاوه ته خواره وه ﴿فَلَنُخْرِجَنَّ مِنْهَا غُلًّا ذُرًّا رِزْقًا لَّكُمْ﴾ نه مجا ده ری هیتاوه به و تاوه هه موو جوره میوه و بهروبو مینك بو روزی نیوه ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ که وانه هاونا بو خوا په بدامه کهن. ﴿وَأَنشَأْنَاهُ عَلَى عَيْنِنَا﴾ که نیوه خوتان ده زانن (بی هاوانایه) ﴿وَأَن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وه نه گهر نیوه له گومان دان ﴿فَمَا نَزَّلْنَاهُ عَلَى عَيْنِنَا﴾ له م (قورثانه ی) که نار دو مانه ته خواره وه بو بنده ی خومان (موحه ممد) ﴿فَأَنزَلْنَا سُورَتَيْنِ فِيهِ﴾ ده سوره تیک بیتن به ویتنه ی نه و ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه یانگی هاوکاره کانتان بکه ن (له بهروان بیژان و شاعیران) بیجگه له خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر راست ده کهن، (به فهر مسووده ی خوای نازانن) ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه مجا نه گهر نه مه تان نه کرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه هه ر گیز نایشی کهن (نیر بی پروامه بن) ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي﴾ ده ی خوتان پاریزن له و ناگه ری ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ که سوته مهنی به که ی خه لک (ی به دکار) و بهر ده ﴿أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بوین پروایان ساز کراوه (ناماده کراوه) ﴿

﴿وَيُشْرِ الْبَيْتَ﴾ (شې مو حه ممد ﷺ) مژده بده به وانه ی ﴿أَمْسُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ که باوه ريان هيتاوه و کرده وه باشه کانيان کردوه ﴿أَنْ لَّهُمْ جَنَّاتٌ﴾ که ینگومان بۆنه وان هه به به هه شتانيك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جوگه ناوی زور به ژیرياندا ده روات ﴿كُلُّمَا زُفْرًا مِنْ تَحْتِهَا سُرُرٌ رِزْقًا﴾ هر کانی لهوی رږزيان بدریت له ميوه هات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رُفِقَ مِنْ قَبْلُ﴾ ده لئین: نه مه نه وه به که له مه و پیش پیمان درا (جياواز له تام و بوندا) ﴿وَأَنْوَابِهِ مُتَجِيبَاتٌ﴾ نيتا و نته يان هيتاوه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَنْجَارٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ و له وه به هه شتانه دا بۆنه وان هه به هاوسه راني پاکيزه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا خِلَالٌ﴾ و ده وه وان له وه (به هه شتانه) دا هه تا هه تايين ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ ینگومان خوا شهرم ناکات ﴿أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا﴾ به وه ی که (بۆتنگه يان دنی خه لک) هر نمو و نه به ك به يتته وه ﴿بَعُوضَةً فَمَا تُوَفِّيَهَا﴾ به ميشو له و به چو کتر (ياگه وره تر) له ویش ﴿قَالُوا الْبَيْتَ أَمْسُوا﴾ نه مجا نه وانه ی که باوه ردارن ﴿فَتَعْلَمُونَ أَنَّ الْحَقَّ مِنْ رَبِّنَا﴾ نه وه چاك ده زانن که نه و (نمو و نه هيتانه وه به) راست و دروسته له په روه رږدگار يانه وه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه شی که بی باوه رږن ﴿فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ ده لئین: خوا چی و يستوه به م نمو و نه هيتانه وه به ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زور که سی بی گو مړاده کات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ وه رينمو و نی زور که سيشی بی ده کات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ وه گو مړاناکات به و نمو و نه هيتانه وه به مه گهر به دکاران نه بیت ﴿الَّذِينَ يَقْطَعُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ نه وانه ی که په پيمانی خوا ده شکستن و (هه لی ده وه شينته وه) ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ پاش به ستنی ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ وه نه به چرږنن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ نه و (به يوه نه ديانه) ی که خوا فخرمانی داوه به به يوه ستنی کردنی ﴿وَيَقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له زه ويدا خراپه ده که ن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هر نه وانن زه ره مهند و به نجه رږو ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ چو ن بی باوه رږه بن به خوا! ﴿وَكُنْتُمْ أَشْرَاقًا فَخَبَّكُمُ﴾ له کاتیکدا که نيوه بی گيان بوون، و گيانی به به ردا کردن ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِي جَنَّةٍ﴾ له پاشان ده تان مرینن دواي نه وه ش زیندووتان ده کانه وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ نه مجا بۆلای خوی ده گهريننه وه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا نه و خوا به به ﴿خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ که هه رچی له زه و بی دایه دروستی کرده بۆنيوه ﴿ثُمَّ أَسْأَلُ إِلَى السَّمَاءِ﴾ پاشان و يستی ناسمان دروست بکات ﴿فَسَوْفَ يُمْسَحُّ سَمَوَاتٌ﴾ نه مجا رينکی خستن به حدوت ناسمان ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه و ناگاداره به هه موو شينك ﷻ

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (پیرایان بینه وه) کاتیتک که پهر و هر د گاری تو به فرشته کانی ووت
 ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ به راستی من جی نشینتک دروست ده کهم له سهر زهوی ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا﴾
 ﴿مَنْ﴾ (فرشته کان) ووتیان: آیا که سینکی وای تیا دروست ده کهیت ﴿يُقِيضُ فِيهَا﴾ که خراپه و به دیی
 تیندا بکات ﴿وَنَسُفُكُ الْأَمْثَالَ﴾ وه خوینی تیا بریزی ؟ ﴿وَنَخْلُ تُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ له کاتیکدا که نیمه
 یادت ده که من به ستایش کردنت ﴿وَنَقُوشُ لَكَ﴾ وه به پاک رات ده گرین ﴿قَالَ إِنِّي أَغْلٰٓظُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾
 (خوا) فدرموی: بنگومان شه وهی من ده یزانم ثنوه نایزان ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناوی
 همه موو شتیکی فیری نادم کرد ﴿لَمَّا عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ له پاشان شه و شتانه ی نشانی فرشته کان دا
 ﴿فَقَالَ أَيُّونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ﴾ وه (خوا پئی) فدرموی: ناوی تهمانم پی بلین ﴿إِنْ كُنْتُمْ صٰٓدِقِیْنَ﴾ ته گهر
 راست ده کهن، (که ثنوه له نادم باشن) ﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ﴾ (هممو) ووتیان: خوابه تو پاکیت
 له هله ﴿لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْتَنَا﴾ نیمه هیچ نازانین، مه گهر شه وهی که خوت فیرت کردین ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾
 ﴿الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ﴾ به راستی ههر تویت زانو دانا ﴿قَالَ يٰٓأٰدَمُ﴾ (خوا) فدرموی: شهی نادم ﴿أَسْمِیْهِمْ﴾
 بِأَسْمَآئِهِمْ ﴿ناوی شه و شتانه یان پی بلین﴾ ﴿فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ﴾ جا کاتیتک که ناوه کانی پی ووتن
 ﴿قَالَ الرَّاقِلُ لَكُمْ﴾ (خوا) فدرموی: شهی نیم نه ووتن ؟ ﴿إِنِّي أَغْلٰٓظُ السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ بنگومان
 من ناگادارم به نهیسی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَأَعْلٰٓمُ مَا تُبْدُونَ﴾ وه ناگادارم به وهی که ناشکرای ده کهن
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكْفُمُونَ﴾ وه به شه وهش که ده یشار نه وه ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بینه وه بیرت) کاتیتک
 ووتمان به فرشته کان ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوزده یه بن بق نادم ﴿فَسَجَدُوا﴾ جا (هممو) سوزده یان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِیْسَ اَنْ وَّاسَتْکِبَ﴾ شه بتان نه بیت که گویی نه دایه و خزی به گوره زانی ﴿وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ﴾ وه له
 پی پروایان بوو ﴿وَقُلْنَا يٰٓأٰدَمُ﴾ وه ووتمان: شهی نادم ﴿أَسْكَنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنه کهت
 نیشته جی بن له م به هه شته دا ﴿وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا﴾ وه له هممو و خوار ده مه نی به کی بخون به تیر و ته سه لی
 ﴿حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ له ههر شویتیتک که حدز ده کهن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وه نزییکی تهم دره خته مه کهون
 ﴿فَكَوْنَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ﴾ تا له سته مکاران نه ژمیر درین - تا نه به سته مکار - ﴿فَازِلَهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا﴾ ته مجا
 شه یتان هه لی خه له تاندن له به هه شته دا ﴿فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ﴾ وه له و خوشگوزه رانیه ی که تید ابوون
 ده ری پدرانن ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا﴾ وه ووتمان: (به نادم وحه و او شه یتان) بچه خوار ده وه (بق سهر زهوی)
 ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه ندیکستان دوزمن تهم له گه ن هه ندیکستاندا ﴿وَلَكُمُ فِي الْأَرْضِ مَسٰٓكِرٌ﴾ وه بۆتان
 هه یه جیگیر بوون له سهر زهوی ﴿وَمَتَّعِیْ جَنَّٰتٍ﴾ وه به هره مه ندی (و ناره زووی دونیا) ناماوه یه ک ﴿فَتَبٰٓءَ﴾
 ﴿فَتَلَقَّ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَٰتٍ﴾ ته مجا نادم چه ندو و ته به کی (پارانه وهی) له پهر و هر د گاری به وه وهر گرت ﴿فَتَابَ﴾
 ﴿عَلَيْهِ﴾ (ته ویش) لئی گیرا کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ به راستی ههر شه و ته به گیرا که ری میهر به انه ﴿

﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان لہ سہرہ و نہ خہم دہ خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ
 نہوانہی کہہیں ہر و ابرون و نیشانہ و نایہ تہ کانی نیمہ یان بہ درو زانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نہوانہ ہا و ہن
 و ہا و دہ سی ناگرن ﴿حُمِّ فِيهَا اخْلَدُونَ﴾ تیایدا نہ میٹنہ و ہ بہد تا ہ تایی و ہد میٹہ بی ﴿يَكْنُي بِإِسْرَائِيلَ﴾
 ٹہی بہ نی ٹیسرائیل (نہ وہ کانی بہ عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ ہیری ٹہ و چاکانہ بکہ نہ وہ کہ
 رشتو و من بہ سہر تاندا ﴿وَأَوْفُوا بَعْدِي﴾ وہ بہ صمانی من بیہ نہ سہر ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تا منیش بہ ایمانی ٹیوہ
 بیہ مہ سہر ﴿وَأَتَىٰ قَارِئُهَا﴾ وہ ہدر لہ من ہر سن ﴿وَأَمَّا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ سَبِيلَهُمْ﴾ ہدر و ہا ہر و ابھین بہ و قورٹانہی
 کہ نار دو و مہ تہ خوار و ہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَكَرُكُمْ﴾ کہ ہشتیوانی بہ یامہ کہی لای ٹیوہ بہ (تہورات و ٹینجیلی
 دہ ستکاری نہ کراو) ﴿وَلَا تَكْفُرُوا بِالْأَوَّلِ كَافِرِينَ﴾ وہ ٹیوہ مہ بن بہیہ کہ مین بن ہر و ابھو قورٹانہ ﴿وَلَا تَشْرَبُوا﴾
 ہائی قی شہ قیلہ ﴿وہ نیشانہ و نایہ تہ کانی من مہ گور نہ وہ ہشتینکی کہم نرخ ﴿وَأَتَىٰ قَارِئُهَا﴾ وہ ہدر لہ
 (ہی فہرمانی) من خوتان ہاریزن ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ راست و پہ و اتیکہل مہ کھن بہ تارہ و او
 درو ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ تَغْمُونَ﴾ حق و راستی مہ شارنہ و ہ لہ کاتیکدا کہ خوتان نہ مہ دہ زانن ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نویژ ہکھن و زہ کات بدھن ﴿وَاتَّكُم مِّنَ الرَّحْمَنِ﴾ وہ لہ گھن
 کہ توش بہر اندا کہ توش بہرن (ہو خودا) ﴿أَفَأَمُرُوبِ النَّاسِ بِالْإِيمَانِ﴾ تاپا فہرمان بہ سہر خہ لکیدا
 دہدہن بہ چاکہ ؟ ﴿وَتَلْسُونَ أَنفُسَكُمْ﴾ وہ خوتان فہرمانوش دہ کھن ﴿وَأَنفُسُ تَتَّبَعُونَ الْكِتَابَ﴾ (لہ گھن
 نہ مہ شدا) کہ ٹیوہ بہرا و ہ کہ (تہورات) دہ خوتننہ و ہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی تاپا ژیر ناین و تی ناگھن ؟ ﴿وَأَسْتَعِصِمُوا بِالضَّرِّ وَالضَّلَاةِ﴾ بہنا بیہ نہ بہر نارام گرنن و نویژ کردن (ہو بہ مہ بہستہ کانتان) ﴿وَاللَّهِ الْكَبِيرُ﴾ وہ
 ہنگومان نویژ (تہر کیک) گہ و ر و گرانہ ﴿إِلَّا عَلَىٰ الْخَاشِعِينَ﴾ مہ گہر لای نہوانہ نہ ہی کہ لہ خوا نہ ترسن
 (خویان بہزل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ أَنَّهُمْ مُّكْفَرُونَ بِإِيمَانِهِمْ﴾ نہوانہی کہ دلنیاں بہ خزمہت بہر و ر دگاریان
 دہ گھن ﴿وَأَنفُسُ إِلَٰهٍ رَّجَعُونَ﴾ وہ نہوان دلنیاں ہو لای ٹہو دہ گہر پٹنہ و ہ ﴿يَكْنُي بِإِسْرَائِيلَ﴾ ٹہی بہ نی
 ٹیسرائیل (نہ وہ کانی بہ عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ یادی ٹہو بہ خششانہ بکہ نہ وہ کہ
 رشتو و مہ بہ سہر تاندا ﴿وَأَنفُسُكُمْ عَلَىٰ الْعَمَلِينَ﴾ وہ من (کاتی خوی) ریز ی ٹیوہ دا بہ سہر ہمواندا ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ﴾
 وہ خوتان ہاریزن لہ روزنک ﴿لَا تَحْزَنُوا نَفْسًا عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس ہیچ سو و دیک
 بہ کہسی تر ناگہ بہ نیت ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةً﴾ وہ ہیچ تکاہہ کی ہو گیرا نا کریت ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾
 وہ ہارمہی لہ و ہر ناگیریت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وہ نہمانہ یارمہ نی نادریٹن ﴿

﴿وَأَذَقْنَا أَذْحُلُوا هَذِهِ الْفَرِیَّةَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که و و تمان: بچنه نهم شاره (که قودسه) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ ته مجا له وی (هرچی شاره زوو ده کهن) بخون به تیر ونه سه لی له هدر لایه ک که حه ز ده کهن ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ وه له دهر گاهه بچنه ژووره وه به ملکه چی (به کړنوشه وه) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ وه بلین (خوا به) له گونا نه کانمان خوش بیه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ نه وساله گونا نه کانتان خوش ده بین ﴿وَسَخَّرْنَا الْمَخِیْمَتِ﴾ وه له ناینده دا پاداشنی چاکه کاران زورتر ده که بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ که چی نه وانه ی سته مکار بوون (نه وه ی بینان و و ترا بوو) گزربیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ به قسه به ک که بینان نه و و ترا بوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تیر نیمه ش رشتمان به سه ر نه وانه ی که سته میان کرد ﴿رِجْرًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه ک له ناسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هوی نه و نانه رماتی به ی که کردیان ﴿وَلَا تَسْتَقِمْ وَتَقُومِي﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که موسا داوای باران بارینی کرد بزرگه له که ی ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ نیمه ش بینان و و ت: گز چانه که ت بده به و (ناشه) به رده دا ﴿فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ نَبِئًا﴾ (که لینی دا) له پر دوانزه کانی لینی هه لقولا ﴿فَدَعَا كُلُّ أُنثَىٰ مَثَرَهُنَّ﴾ بنگومان هه موو تیره به ک چاو گهی (ناوه خوره ی) خوی ناسی ﴿كُلًّا وَاتَّخَذْنَ مِنْهُنَّ زَوْجًا﴾ (نه مجا و و تمان) بخون و بخونه وه له پوزی خوا ﴿وَلَا تَعْتَوِي الْأَرْضَ مُتَسِدِينَ﴾ وه بلاو مه بنده وه له زه ویدا به خرابه کردن ﴿وَأَذَقْنَا لَعْنَهُمْ عَذَابَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که و و تمان: نه ی موسا ﴿لَنْ نَصْرِفَ عَنْ ظَعَامِهِمْ وَنَجِدْ﴾ هه گیز خومان رانا گر بین له سه ر به ک جور خوراک ﴿فَادْعُ لِنَزَائِلِكَ﴾ که واته داوامان بزرگه له به ر و مرد گارت ﴿وَنُخْرِجْ لِنَا مِمَّا تُنِيبُ الْأَرْضُ﴾ بومان دهر به تینی له وه ی که زه وی دهر و تینی ﴿مِنْ بَقَائِهِمْ وَتَنَافَعِهِمْ﴾ له سه و زه وانی و تروزی و خه یاری ﴿وَلَوْ مِهًا وَعَذِيرًا وَلَوْ أَنَّهَا﴾ و سیر و تیسکی و پیازی ﴿قَالَ اسْتَعِذُّونَ الَّذِي هُوَ أَذَقَ بِاللَّيْلِ الْخَوْفَ﴾ (موسا) فهر مووی: نایانیه شنی چاک ده گز پنه وه به خراب (واته گه زو و گزشتی بالنده ده گز پنه وه به سیر و پیاز) ﴿أَفَلَا يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ﴾ دابه زن بوشاریک (له م شارانه ی فه له مستین) ﴿فَإِنْ لَكُمْ مَأْسَاءٌ﴾ نه وسا به راستی چیتان داوا کردو وه ده مستان ده که ویت ﴿وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الرِّيحُ وَالْطَّيْفُ كَنَّةٌ﴾ وه درابه سه ر یاندا پیسوایی و بین نه وایی (هه زاری) ﴿وَبَاءَ وَبَغَضِبَ مِنْ اللَّهِ﴾ وه خه شمی خوابان بو خوربان هیتایه وه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ نه مه له به ر نه وه به و به و که بین پروا بوون به نیشانه و فهرمانه کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه پیغه مبه رانیان ده گوشت به ناره ووا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ نه مه به هوی نه وه وه بوو که سه ر پیچی و ده ست دریزی یان ده کرد ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہر اسی نہ وانہی ایماندارن (موسولمانن) وہ نہ وانہی جو ولہ کہن
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ وہ گاورو نہ ستیرہ یان فریشتہ بہر ستہ کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ہدر کامیک
 لہ مانہ بروای ہیٹا بہ خواو پروزی دواپی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وہ کردہ وہی چاکسی کرد ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ﴾ تہوہ پاداشتبان بزہ بہ لہ لای بہر و ہر د گاریانہ وہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ تر سبان
 لہ بہر وہ نہ خہ فہت دہ خون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وہ (بیریکہ نہ وہ) کاتیک بہ ایمانمان لی وہر گرتن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الْقُورَ﴾ وہ (کینوی) طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر سہر تانہ وہ ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ﴾ وہ پیمان وتن) تہوہی پیمان داوون (لہ تہ ورات) باش کاری پیکہن ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾
 وہ بیر کہ نہ وہ لہ وہی کہ تیدایہ ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ تَخْتَفُونَ﴾ بہ لکو خوتان پاریزن ولہ خوا ہتر سن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ دیسان پشتان ہل کرد دواپی بہ ایمان وہر گرتہ کہ ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ تہ مجا
 تہ گہر بہ خشش و میہرہ بانی خوا نہ ہوا بہ سہر تانہ وہ ﴿لَكَثُرَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ تہوہ تہوہ لہ زہرہ رومہ ندان
 دہ ہوون ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ﴾ سویند بہ خوا بہر اسی تہوہ (دہنگ وباسی) تہ وانہ تان زانیسو
 ﴿أَعْتَدُوا لَكُمْ فِي النَّبِيِّ﴾ لہ خوتان کہ دہ ست درتربان کرد لہ پروزی شہ مہمہا ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ تہ مجا
 پیمان وتن ﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ﴾ بین بہ مہمہوونی دوور خراوہ لہ بہ زہی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا كَلَامًا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا﴾ تہ مجا تہم سزایہ مان کردہ بہند بؤ خہ لکانی تہو سہر دہمہو تہ وانہی دواپی تہ وان
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وہ بہ ناموز گاریسی بز پاریز کاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ وہ (بیریکہ نہ وہ)
 کاتیک موسا بہ گہ لہ کہی ووت ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ بنگومان خوا نہرمانتان پی دہ دات
 ﴿أَنْ تَدْبَحُوا بَقَرَةً﴾ کہ مانگاہہک سہر بیرن ﴿قَالُوا أَتَتَّخِذُ الْهُرُوفَ﴾ ووتیان: نابا گالتہ مان پی دہ کہیت؟
 ﴿قَالَ أَعُودِيَا لَكُمْ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ووتی: بہنا تہ گرم بہ خوا کہ لہ نہ فامان بم ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤیکہ لہ بہر و ہر د گارت ﴿يَسِّرْ لَنَا ذَبْحَهَا﴾ پیمان بلی تہو مانگاہہ کامیہ بہ وچونہ؟
 ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بنگومان خوا دہ نہر موسی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَسْكُرُ﴾ مانگاہہک بیت
 نہ زور پیرو نہ زور جوان ﴿عَوَّلَ آمَنَ ذَلِكَ﴾ مام ناوہندی پی لہ نیتوان تہم دوانہ دا ﴿فَأَقْبَلُوا مَا تَأْمُرُونَ﴾
 زوو بیکہن تہوہی نہرمانتان پیدراوہ ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤیکہ لہ بہر و ہر د گارت
 ﴿يَسِّرْ لَنَا ذَبْحَهَا﴾ پیمان بلی پہنگی مانگاہہ چونہ پی؟ ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بہر اسی خوا
 دہ نہر موسی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا﴾ مانگاہہ کی زہر دی تیرین ﴿تَسْرُ الْأَعْيُنَ﴾ (زہر دیککی وا)
 دلی تہ ماشاکاران خوش بکات ﴿﴾

﴿قَالُوا اِنَّكَ لَآتِيَنَّكَ وَوَتِيَانُ: دَاوَامَانُ بُوِيَكِهْ لَهْ بِهَرُوَهْ دِگَارَتِ ﴿بَيْنَ لَنَا مَا هِيْ﴾ تَهْ وَاوْ بَرُوْمَانُ بَرُوْمَانُ بَكَاتِهْ وَهْ
 جُونُ بِيْ تَهْ وَاوْمَانْگَايَهْ؟ ﴿اِنْ اَنْبَقَرَتْ قَلْبَهْ عَلَيْنَا﴾ بِهَرِاسْتِيْ مَانْگَاكِهْ مَانُ لِيْ تِيْكَ چَوُوَهْ ﴿وَاِنْ اِنْ شَاءَ اللهُ
 لَمْ يَهْتَدُوْنَ﴾ وَهْ بِهَرِاسْتِيْ ثِيْمَهْ تَهْ گِهْرُ خَوَا بِيْهَوِيْ بِتَمُوْمُوِيْ وَهْرْدَهْ گِرِيْنُ ﴿قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ﴾ وَوَتِيْ:
 خَوَا تَهْ فِهْرَمُوِيْ ﴿اِنَّهَا بَقَرَةٌ اَدْخُلُوْا فِيْهَا اَرْضُ﴾ بِهَرِاسْتِيْ مَانْگَايَهْ كِيْ بِيْنُ رَانَهْ هِيْتَرِابِيْ تَهْ بِهْ كِيْلَانِيْ زَهْوِيْ
 ﴿وَلَا تَقِيْلُ لِحَزْنٍ﴾ وَهْ تَهْ بِهْ تَاوْدِيْ سِرِيْ كَشْتُوْكَانُ ﴿مُسَلَّةٌ لَا يَشِيْءُ فِيْهَا﴾ بِيْ نَدَنْگِ وَبِيْ بِهْ لَهْ بِيْ ﴿قَالُوا
 اَلَنْ يَحْتَبِرَ الْيَحْيٰى﴾ وَوَتِيَانُ: ثَانِيْسْتَا هَمُوَالِيْ رَاسْتِيْ هِيْثَا ﴿فَدَبَحُوْكَوْا مَا كَادُوْا يَقْعَلُوْنَ﴾ تَهْ مِجَا سَهْرِيَانُ
 بِرِيْ وَخَهْرِيْكَ بُوُوْ تَهْ (سَهْرِيْ پِنَهْ) تَهْ كَهْنُ ﴿وَاِذْ فَتَلَّتْ رَقَسَا﴾ (وَهْ بِرِيْ بَكِهْ تَهْ وَهْ) كَاتِيْكَ كِهْ بِهْ كِيْ كِيْ كَتَانُ
 كُوْشْتِ ﴿فَاَذْرَاْنِيْ فِيْهَا﴾ وَهْ هَمُوُوْ لَهْ خُوْنَانْتَانُ دُوُوْرُ دَهْ خَسْتَهْ وَهْ نَاوَاوَهْ تَانُ بُوُوْ ﴿وَاللهٗ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُوْنَ﴾ وَهْ خَوَاشِ نَاشْ كِرَايْ كِرْدِ تَهْ وَهِيْ تَهْ تَانُ شَارْدَهْ وَهْ ﴿فَقُلْ اَصْرِيْوْهُ بِعَيْنِيْهَا﴾ تَهْ مِجَا وَوَتْمَانُ:
 بِهْ پَارْچَهْ يَهْ كِيْ (مَانْگَا سَهْرِيْ رَاوَهْ كِهْ) لَهْ كِهْ سَهْ كُوْرَاوَهْ كِهْ بِلْدَهْنُ ﴿كَذٰلِكَ يُخَيِّ اللهُ الْمَوْتٰى﴾ ثَا (بِهْ وَ
 شِيْوَهْ يَهْ) خَوَا مِرْدُوُوَهْ كَانُ زِيْنْدُوُوَهْ دَهْ كَاتِهْ وَهْ ﴿وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ﴾ وَهْ نِيْشَانَهْ كَانِيْ خُوْرِيْتَانُ پِيْشَانُ دَهْ دَاتِ
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ﴾ بُوُوْ تَهْ وَهِيْ رِيْزِيْنُ وَتِيْ بَكِهْنُ ﴿ثُمَّ قَسَمْتُ لَكُمْ مِّنْ اٰتٍ بِذٰلِكَ﴾ لَهْ پَاشَانُ دِلْتَانُ رَهْقِيْ بُوُوْ
 دَوَايْ تَهْمُ (هَمُوُوْ) مَوْعِيْزَانَهْ ﴿فِيْهِ كَلِمَاتٌ لِّجَارٍ وَّاَوْثَقٌ قَسُوْهُ﴾ دِلْتَانُ وَهْ كِهْ بِهْرْدَهْ بِهْ لَكُوْ زُوْرُ رَهْ قَتَرَهْ
 ﴿وَاِنْ مِّنْ لِّجَارٍ وَّلَا يَنْفَعُ مِنْهُ اَلَا تَهْتَفُ﴾ چُوْنَكِهْ بِهَرِاسْتِيْ بِهْرْدِيْ وَآهْمِيْهْ لَهْ چَهْنْدُ لَاوَهْ جُوْگَهْ ثَاوِيْ لِيْ هَدَلُ
 دَهْ قَوْلِيْ ﴿وَاِنْ مِنْهَا لَمَّا يَشْفَقُ فَيَخْرُجْ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ وَهْ بِيْگُوْمَانُ هِيْ وَآيَانُ هَمِيْهْ كِهْ لَهْ تِلَهْ دَهْ بِيْ وَثَاوِيْ
 لِيْ دِيْ تَهْ دَهْرِيْ ﴿وَاِنْ مِنْهَا لَمَّا يَهْطُلُ مِنْ خَشْيَةِ اللهِ﴾ وَهْ بِهَرِاسْتِيْ هِيْ وَآيَانُ هَمِيْهْ لَهْ تَرَسِيْ خَوَا (لَهْ لَوُ تَكِهِيْ
 شَاخَهْ كَانُ) بِهْرْتَهْ پِيْشَهْ وَهْ ﴿وَمَا اللهُ بِغَفِيْلٍ عَمَّا تَكْتُمُوْنَ﴾ وَهْ خَوَا بِيْ نَاگَا نِيْ يَهْ لَهْ وَهِيْ كِهْ دَهْ يَكِهْنُ ﴿وَلَا
 اَتَقَطُّعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا كُمْ﴾ جَا نَايَا بِهْ تَهْ مَانُ (تَهِيْ مَوْسُوْلْمَانِيْهْ) كِهْ (جَوُوْلَهْ كِهْ) بِرُوَا يِيْتِنُ بِهْ ثَانِيْهْ كِهْ تَانُ
 ﴿وَقَدْ كَانَ قَرِيْبٌ مِّنْهُمْ﴾ لَهْ كَاتِيْكَ دَا دَهْ سَتَهْ بِهْ كِهْ لَهْ وَاوَانُ ﴿يَسْعَوْنَ كَعَمَلِ الْوَحْشِ﴾ فِهْرَمُوُوْدَهِيْ خَوَايَانُ
 تَهْ پِيْسْتِ (لَهْ تَهْ وَرَاتِ) ﴿ثُمَّ يَخْرُجُوْنَ مِنْ اٰتٍ مَّا عَقَلُوْهُ﴾ كِهْ چِيْ لَهْ پَاشِ تِيْ گَهْ يِيْشْتِنِيْ دَهْ سَتِ كَارِيْيَانُ
 دَهْ كِرْدِ ﴿وَكَمْ يَكْتُمُوْنَ﴾ وَهْ تَهْ وَاوَانُ دَهْ شِيَانُ زَانِيْ (كِهْ كَارِيْ كِيْ نَارَهْ وَآيَهْ) ﴿وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْا﴾
 (جَوُوْلَهْ كِهْ كَانُ) كَاتِيْكَ تَوُوْشِيْ مَوْسَلْمَانَهْ كَانُ بِيْوَنَايَهْ دَهْ يَانُ وَتِ: ﴿اٰمَنَّا﴾ ثِيْمَهْشِ بِرُوَامَانُ هِيْ تَاوَهْ (بِهْ
 پِيْغَهْ مِهْرَهْ كِهْ تَانُ) ﴿وَاِذَا اَخْلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْا﴾ بِهْ لَامُ كَاتِيْكَ لَهْ پَهْ نَايَهْ كِهْ وَهْ هَهْ نَدِيْ كِيَانُ بِهْ هَهْ نَدِيْ كِيَانُ
 بِگَهْ شَتْنَايَهْ دَهْ يَانُ وَتِ: ﴿اَلَمْ نَجْعَلْ لَّكُمْ اٰيٰتٍ مِّنْ اٰيٰتِنَا﴾ تَهْ وَهْ تِيْوَهْ تَهْ وَهْ شَتْنَاهْ بِهْ مَوْسُوْلْمَانَهْ كَانُ دَهْ لِيْنُ
 كِهْ خَوَا بُوُوْ تَهْ وَهِيْ بَاسِيْ كِرْدُوُوَهْ (لَهْ تَهْ وَرَاتِ دَا)؟ ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ تَانَهْ وَتَهْ وَرَاتَهْ بَكِهْ تَهْ بِهْ لَكِهْ بِهْ سَهْرَتَانَهْ وَهْ
 ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لَآيْ بِهْرُوَهْ دِگَارَتَانُ (لَهْ بِرُوْزِيْ دَوَايِيْ دَا) ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ جَا نَايَا رِيْزِيْ نَابِيْنُ وَتِيْ

ناگه ن؟

﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ﴾ نایا شهوان نازان ﴿أَن لَّهٗ يَعْلَمُ مَا يَشْرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ که به راستی خوانا گاداره به وهی که به نهانی نه کن و نه وهی ناشکرای نه کن ﴿وَمَنْهُمْ أَقْبَرُ﴾ وه هندیکیان نه خوینده وارن ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانٍ﴾ له به راوه که (تورات) نازان، نه ناوات و هیوای هیچ و به وچ نه بیت ﴿وَأَنْ هُمْ إِلَّا يَفْتَنُونَ﴾ وه نهوان هدر دوی گومان ده که ون ﴿قَوْلُ الَّذِينَ﴾ نه مجا هاوارو تیاچوون بز نهوانه ی ﴿يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ﴾ که ته وراته (تیکدراوه) که به ده سنی خویان ده نوسنه وه ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان ده لین: ﴿هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ثم (نامه یه) له خواوه یه ﴿يَشْرُوهُ بِثَمَنٍ قَلِيلٍ﴾ ناشتیک کی که می پی بکرن ﴿قَوْلُ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ساهاوارو تیاچوون بو نهوان له وه که ده سنی نهوان نوسو رتیه وه ﴿وَقَوْلُ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وه هاوار بو نهوان له وهی که نه نجای ته دن ﴿وَقَالُوا لَنْ نَسْأَلَ النَّارَ﴾ وه (جووله که کان) وتیان: ناگری دوزه خمان لی ناکه ویت ﴿إِلَّا أَنْتَ مَانِعٌ وَذُوهُ﴾ مه گهر چه ند روزه کی زمیراو نه بیت ﴿قُلْ أَخَذْتُ عَهْدَ اللَّهِ عَهْدًا﴾ بلی: نایا به یمانتان له خواوه وه رگرن وه ؟ ﴿بِزْئِهِمْ﴾ که ده لین ﴿فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ نا خواش پنجه وانه ی به یمانی خوی نه کات ؟ ﴿أَمْ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ بان شتیک ی وه له ده به ستن به دم خوداوه که نایزان ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ نه خیر وانی به هدر که سینک خرابه یه کات ﴿وَلَحِطَتْ بِهٖ خَطِيئَتُهَا﴾ وه تاوانه که ی خوی له هه موو لایه که وه ده وری دایت و دایگریته وه ﴿فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا نهوانه هاوه لی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نیایدا ده میتنه وه به هه میسه یی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نهو که سانه ی که بر و بان هتاو کرده وهی باشیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نا نهوانه هاوه لی به هه شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نیایدا ده میتنه وه به هه میسه یی ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (وه بیر که نه وه) کاتیک که به یمانتان له جووله که وه رگرت ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ که هیچ شتیک نه به رستن جگه له خوی گه وره ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وه چاکه بکن له گه ل دایک و باوک ﴿وَرَبِّیَ الْقُسْرَىٰ﴾ وه له گه ل خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ﴾ وه له گه ل هه تیوان و هه ژار اندا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ وه قسه ی جوان بکن له گه ل خه لکیدا ﴿وَأَقْرَبُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نو تر بکن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه زه کات بدن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمُ الْأَقْبِلَ لَا فَهْمَ﴾ نه مجا پشتان هه لکرد که میکتان نه بیت ﴿وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ وه تیه هدر به ره ره کانیکه ر و (بشت هه لکرن)

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وه (بیریکه نه وه) کاتیک به ایمانمان لی وه گرتن ﴿لَا تَقُولُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ که خویشی به کسری نه دیتن ﴿وَلَا تَخْرُجُوا أَمْسَکُمْ مِنْ دِیَرِکُمْ﴾ وه خوتان دهر به دهر نه کهن له وولاتان ﴿ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ شَهِدُونَ﴾ پاشان پر یارتان دا (له سهر تم به ایمانه) وه نیوه (خوتان) شایه تی له سهر نه دهن ﴿ثُمَّ أَنْشَأْهُنَّ آلًا﴾ نه مجا نیوه ههر نه وانهن ﴿فَتَقُولُنَّ أَمْسَکُمْ﴾ که به کسری ده کورن ﴿وَتَخْرُجُونَ فَرِیقًا مِّنْ دِیَرِهِمْ﴾ وه هه ندیک له خوتان دهر به دهر ده کهن له وولاتان ﴿تَظْهَرُونَ عَلَیْهِمْ﴾ پشیوانی (بیگانه) ده کهن دزی نه وان ﴿بِالْأَشْمِ وَالْعَذَابِ﴾ به به دی و ده ست درزی ﴿وَأَنْ تَأْتُواکُمْ أَسْرَى﴾ وه نه گهر دیکان بویتن (له خوتان نه یانکرنه وه) ﴿فَتَقَدَّوْهُنَّ﴾ بریشی یان بۆ ده دهن ﴿وَهُوَ مُحَرَّرٌ عَنْکُمْ بِخُرَاجِهِمْ﴾ له گهل نه مهش دا که دهر به دهر کردنیان قه ده غه کراوه لیتان (بۆچی کار به وه بیان ده کهن و به مه بیان ناکهن) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْکِتَابِ وَتُکْفِرُونَ بِبَعْضٍ﴾ جا تایا پروا ده هین به هه ندیک له تهورات، و بین پروا ده بین به هه ندیکی نری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ یَفْعَلْ ذَٰلَکَ مِنکُمْ﴾ جاتولهی نه و که سانه که واکهن له نیوه ﴿إِلَّا جَزَاءٌ فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا﴾ ههر ریسوایی و به د ناوی به له ژبانی دونیا دا ﴿وَبِیَوْمِ الْقِیَمَةِ﴾ وه له پروزی دواشدا ﴿لِیُرَدُّوْتَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ ده گهر پتر پتر نه وه بۆ ناو سه خسترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوابی ناگانی به له وهی که ده یکهن ﴿أُولَٰئِکَ الَّذِیْنَ﴾ نه مانه نه وانهن ﴿أَشْرَوْا الْحَیْوةَ الدُّنْیَا بِالْآخِرَةِ﴾ که ژبانی جیهانیان کپی به دوار وژ ﴿فَلَا یُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ نیر نه سزایان له سهر سووک ده کربت ﴿وَلَا یُخَفَّرُونَ﴾ وه نه یار مه تی ددرین و (نه پشستگیر بی ده کربن) ﴿وَلَقَدْ أَتٰنَا مُوسٰی الْکِتَابَ﴾ سویتد به خوا به راستی نیمه تهوراتمان دا به موسا ﴿وَقَفَّیْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وه دوا به دوا ی نه و پیغمبرانمان نارد ﴿وَرَاٰنَا عِیْسٰی ابْنَ مَرْیَمَ الْقَبِیْطِ﴾ وه چند نیشانه به کی روشمان دا به عیسی کوری مریه م ﴿وَأَنذَرْنَاهُ یُرْجِ الْقُدْسِ﴾ وه پشیوانیمان کرد به جویره نیل ﴿أَلَمْ کَلَّمَاکُمْ کُرْسٰوٰی﴾ جا ههر کاتی پیغمبر ریکتان بۆ بهاتایه ﴿بِمَا لَا تُهَوِّنُ أَمْسَکُمْ﴾ به جوریک که به دلی خوتان نه بوايه ﴿أَسْتَکْبِرُونَ﴾ لووت به رز بوون و خوتان به گه وره گرتووه ﴿فَفَرِیقًا کَذَّبْتُمْ﴾ جا ده سته یه کتان (له پیغمبران) به درو زانیوه ﴿وَفَرِیقًا تَقْتُلُونَ﴾ وه ده سته یه کتان کوشتون ﴿وَرَاٰنَا قُلُوبَنَا غُلْفًا﴾ وه (جووله که کان) وتیان (به پیغمبر) ﴿دَلَمَانَ دَابُّو شِرَاوَه﴾ قوفلدراوه و قسه ی نوی ناگانی ﴿یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ یُکْفِرُ هُمْ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو خوا نه فیری لیکردن به هوی بین پروا بیانه وه ﴿فَقَلِّیْلًا مَّا یُؤْمِنُونَ﴾ جا که میان هیه پروا بهینن ﴿

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُرُؤْنَهُمْ﴾ کاتیک کہ نامہ یہ کیان بڑھات (کہ قورٹانہ) ﴿مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ لہ لایہن خواوہ
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ کہ پہ سہ ند کھری تہ وراتہ کھی تہ وانہ (پیش تہ وہی دہستکاری بکھن و بیگورن)
 ﴿وَمَكَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ وہ تہ وان (جو وند کہ کان) لہ وہ و پیش ﴿يَتَنَفَّسُونَ عَلَى النَّارِ﴾ کفروا ﴿داوای
 زان بو و تیان تہ کرد لہ خوا بہ سہر تہ واندی کہ بی پروا بوون ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ کہ چی کاتیک
 تہ و (پتغہ مہر) ہی دہ بان ناسی بڑیان ہات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بی پروا بوون ہی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 کہ واندہ تہ فرینی خوا لہ ہی پروا یان ہی ﴿يَسْمَا أَشْرَؤُا لِّبِهِ أَنْفُسَهُمْ﴾ شنیکی زور خراب ہو کہ
 خویانیان ہی فروشت ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ (تہ و خرابہش) ہی پروا یان ہو بہ و قورٹانہی
 کہ خوا نار دو بہ تہ خوا وہ ﴿بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ﴾ بہ و ہی حہ سودیانہ وہ ہو بہ وہی کہ خودا ہر بڑی
 ﴿مِنْ قَضِيَّةٍ عَلَى مَنْ يُنْزَلُ﴾ لہ بہ خششی خوی بہ سہر ہر کہ سینکدا کہ خوی بیہ وی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
 لہ بہ ندہ کانی (کہ مو حہ مہدہ) ﴿فَبَاءَ وَبَعْضٍ عَلَى عَصَبٍ﴾ تہ مجا تو وشی خہشم و رقی یہک لہ وای
 یہ کی خوا بوون ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وہ بڑی پروا یان ہدیہ سزای پسوا کہر ﴿وَقَالَ قِيلَ لَهُمْ
 ءَامِنُوا﴾ کاتیک ہی یان ہو و تریہ: پروا ہیئن ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بہ وہی کہ خوا نار دو بہ تہ خوا وہ (کہ
 قورٹانہ) ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ تہ یانووت: نیمہ پروا بہ وہ دہ ہیئن کہ بڑ خومان نیر درا و تہ خوا وہ
 ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ﴾ وہ ہی پروا تہ بوون بہ تہ واندی کہ وای (تہ ورات) نیرا وہ (وہک قورٹان)
 ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہ و قورٹانہ راستہ و پشتیوانی تہ وراتہ (ہی دہستکاری)
 یہ کھی تہ واندہ بہ راستی دہ زانیت ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمُ اللَّهُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ہلی: بوجی لہ مہ و پیش پتغہ مہرانی
 خواتان دہ کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر ہر وادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ نُوحٍ بِالْبَيِّنَاتِ﴾
 سویند بہ خوا بہ راستی مو و ساتان بڑھات بہ چہ ند نیشانہ یہ کی بڑوشنہ وہ ﴿ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
 بَعْدِهِ﴾ کہ چی لہ وای تہ و گویزہ کہ تان بہرست ﴿وَأَنْشَرْتُمُ النَّارَ﴾ بیگومان تہ وہ ستمہ کارن ﴿
 وَتَذَكَّرْتُمْ بِمَا فِيهَا﴾ (وہ ہر بکھنہ وہ) کاتیک کہ بہ ہمانمان لی وہر گرٹن ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ
 الْقُلُوبَ﴾ وہ کئیوی طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر تاندا ﴿خَذُوا مَاءً شَدِيدًا يَفْقَهُ﴾ (وہ و و تمان) تہ وہی
 ہیماندا وون (تہ ورات) باش کاری ہی بکھن (و تہ وند دہ سنی پتغہ بگرن) ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ وہ گوی بگرن
 ﴿قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ (بہرمان) و تیان: بیستمان و (بہ کردہ وہ) ہی فہرمان ہیمان کرد ﴿وَأَنْشَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
 الْعِجْلَ﴾ وہ بہ و ہی ہی پروا ہی یانہ وہ دلان تہ و درابو و بہ خوشہ و یستی گویزہ کہ کہ
 ﴿قُلْ بِشَسْمَايَا تُرْكَعُ بِهِيَ يَمَنُكُم﴾ ہلی: پروا کہ تان چ فہرمانیکی بہ دتان ہی دہدات ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر تہ وہ ہر وادارن ﴿

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَوْيَاكَ﴾ نهی موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾ نه گهر مالی دواپی (بههشت) بؤ
 شومه لای خوا (وهك خوتان دهلین) ﴿خَالِصَةً مِّنْ دُوبِ النَّاسِ﴾ به تابه تی بؤ خوتان بیت به پی نه وهی
 كهس بی به هاو به شنان ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ كه واته داوای مردن بکهن نه گهر راست گون
 ﴿وَلَنْ يَّمْتَنُوهُ أَبَدًا﴾ وه هر گیز داوای مردن ناکهن ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أُبَیْهِمْ﴾ به هوی نهو (گونا هانه)
 كه به دهستی خویان پیشیان خستوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْظَّالِمِينَ﴾ وه خوا ناگاداره به سته مکاران ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ﴾
 سویند بیت نهو (جووله کانه) ده بینیت ﴿أَخْرَجَ النَّاسَ عَلَىٰ حَيَوةٍ﴾ لهه موو كهس زیاتر
 حه ز له زیان ده کهن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه له وانه ش كه هاو به ش بؤ خوا به بداده کهن ﴿يُودُوا لِحَدُّهُمْ﴾
 (له بهر نهو) هه ریه کینکیان شوات ده خوازنی ﴿لَوْ يَعْلَمُ الْفَرْقَ﴾ كه هه زار سال بزیابه ﴿وَمَا هُوَ﴾
 بِمَرَّخَرِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَذَّبَ﴾ وه نهو ته مه نه (كه به سهری ده بات) رزگاری ناکات له سزا ﴿وَاللَّهُ يَصِيرُ بِمَا﴾
 يَعْمَلُونَ ﴿وه خوا بینابه به وهی كه ده بکهن ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ (نهی موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾
 هه كه سینك دوزمنی جویره شیل بیت (نهو دوزمنی خوایه) ﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
 چونكه نهو به فخر مانی خوا فورغانی هینا وه ته خواره وه بؤ سهر دلی تو ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا يَتْلُو بِدِينِهِ﴾ پشتیوانی
 نامه کانی پیش خوی ده کات و به راستیان ده زانیت ﴿وَهُدًى وَلِنُفِّسِنَا لِمُؤْمِنِينَ﴾ وه رینمونی گهر و
 مرده دهره بؤ پرواداران ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ هه كه سینك دوزمنی خوا و فرشته کانی
 خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ﴾ و پیغه مبه رانی خوا و جویره شیل و میکانیل بیت (نهو بی پروایه)
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه بینگومان خواش دوزمنی بی پروایانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سویند
 به خوا بینگومان بؤمان ناردوویت ﴿عَالَمِينَ بَيْنَاتٍ﴾ چهند نیشانه یه کی پروون و ناشکرا (كه قورثانه)
 ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ وه كهس بی پروا نابیت پیشان، مه گهر بهدکاران نه بیت ﴿وَلَوْ كُنَّا نَعْلَمُ وَأَعْلَمُ﴾
 ثایا (بی پروا نه بن به تابه ته کانی نیمه) هه جارنك په یمانیک به ستن (له گهن
 پیغه مبه ر ﴿بَلَدَهُ فَرِيقًا مِّنْهُمْ﴾ ده سته یهك له وانه په یمانه که بیان هه لو ه شانده وه وه ﴿بَلَىٰ لَّكَ عِزٌّ﴾
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿نهك هه ر نهو نهو) به لکو زقر به بیان هه ر پروا ناهیتن ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
 کاتنك كه پیغه مبه ر کیان بؤ هات له لایه ن خواوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ به پشتیوانی ته ورا ته (دهستکاری
 نه کراوه) که بیان ﴿بَلَدَهُ فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ده سته یهك له وانه ی كه خاوه ن
 نامه پروون نامه که ی خویان فیری دایه ﴿وَرَأَىٰ ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویان و (پشت گوربان خست)
 ﴿كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وهك نه زانن (كه نهو نامه ی خودایه) ﴿

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جو ولہ کہ کان) دوا ہی تھو (شتانہ) کہوتن کہ شہیتانہ کان دہیان خویندہ وہ
 (ہو خہ لکی) ﴿عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ﴾ لہ سہر دہمی ہاشاہی سولہ یمان دا، وہ سولہ یمان
 ہی ہر وا نہ ہوو ﴿وَالَّذِينَ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا﴾ بہ لام شہیتانہ کان ہی ہر وا ہوون ﴿يَعْلَمُونَ النَّاسَ
 الْيَخْرَ﴾ خہ لکیان فیری جادوو دہ کرد ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ﴾ ہر وہ ہا تہ وہی
 نیر دراوہ تہ خواروہ لہ بابل ہو سہر ہارووت و مارووت (دوو فریشہ ہوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ
 يَقُولَا﴾ وہ (تہ مانہ) کہ سیان فیر نہ دہ کرد تا پیان نہ وناہیہ ﴿إِنَّمَا هُمُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ تہمہ ہر تاقی
 کہر وہی (نادہ میراد) ین کہ واتہ ہی ہر وامہ بہ ﴿فَيَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرُّونَ بِهِ مِنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ تہ مہجا
 فیری جادووی وا دہ ہوون لیانہ وہ کہ زن و میردی ہی لہ بہک جیا بکہ نہ وہ ﴿وَمَا لَهُمْ بِصَاحِبِ يَوْمٍ مِنْ
 أَحَدٍ﴾ تہ وان بہم جادووہ ناتوانن زیان بہ کہس بگہ بہنن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ ویستی خوا نہ ہیئت
 ﴿وَيَعْلَمُونَ مَا يُصْرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وہ فیری شہیتک دہین کہ زیانیان ہی دہ گہ بہنن نہک قازانج
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْرَرْتَهُ﴾ بنگومان زانیان ہر کہسی جادو بکری (وفیری ہیئت) ﴿مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 خَلْقٍ﴾ (بہ فہر موودہی تہ ورات) لہر وری دوا پیدا ہی بہش دہی ﴿وَلَيْشَ مَا شَرَّاهُ بِهِ أَتَفْهَرُ﴾ بہر اسنی
 زور خرابہ تہو شہی کہ (ہر وای) خویانیان ہی فروشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر بیانزانیایہ ﴿
 وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَآتَقُوا﴾ تہ گہر بہر اسنی تہوان ہر وایان بہتیایہ و پارنز کار ہونایہ ﴿لَتَمُوتُنَّ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 خَيْرٌ﴾ تہوا پاداشتیکی چاکتر لہ لایہن خواوہ ہو تہوان دہ ہوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر
 بیانزانیایہ ﴿بِأَنَّهَا الْآلِيتُ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی کہ ہر واتان ہیساوہ ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مہ لین ﴿رَبِّعَا﴾
 وو شہی جوین و ہی ریزیہ بہ لای جولہ کہ وہ ﴿وَقُولُوا﴾، وہ بلین ﴿انظُرْنَا﴾ بہ لہ مان لی مہ کہ و
 جاوہ پروانیمان لہ سہر بکہ ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ و بیستن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ ہو ہی ہر وایان
 ہدیہ سزای سہخت ﴿مَا يَوْذُ﴾ حہرنا کہن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكِينَ﴾
 تہوانہی کہ ہی ہر وان لہ خواوہن نامہ و ہاوبہش پہیدا کہرہ کان ﴿أَن يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكَ﴾
 کہ ہیچ شہیتیکی ہاشتان لہ خواوہ ہو بنیردرتہ خواوہ وہ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ لام
 خواش بہ خششی خوی ہو کہ سہیتک کہ بہہوی تہرخان دہ کات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خوا
 خواوہنی چاکہی گہورہ بہ

﴿مَا تَسْخَرُونَ مِنْ عَائِشَةٍ أَوْ نُسَيَّحًا﴾ نہ گھر ٹایہ نیک (لہ ٹایہ تہ کانی قورٹان) بسر پندہ وہ یان پشتنگونی بخدین
 ﴿ثُمَّ نَأْتِي بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ يُمْسِئًا﴾ یہ کینکی تری باشتر لہو، یان وہک لہو دہ ہیتین ﴿الَّذِينَ تَقُولُونَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ٹایا نازانیت خوا بہ سہر ہموو شتیکدا بہ دہ سہ لاثہ ﴿الَّذِينَ تَقُولُونَ إِنَّ اللَّهَ لَمَلِكٌ أَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْشَّكُوتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ ٹایا نازانیت کہ مولکی ٹاسمانہ کان و زہوی ہر بو خواہ ؟ ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وہ هیچ پشتیوان و یاریدہ دہ رکتان نی یہ، خوا نہ بیت ﴿أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا
 رَسُولَكُمْ﴾ یا نیوہ ش دہ تانہ وی داوای (شئی نہ شیاو) بکہن لہ پیغہ مہرہ کہ تان ؟ ﴿كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾
 وہک لہ مہو بیتش داوا کرالہ مروسا (علیہ السلام) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ لَا يُعْمَلُ لَهُمْ سَعَى﴾ ہر کہ سینک بر و ابگوریتہ وہ
 بہ بی پروایی ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ نہ وہ بینگومان پئی راستی وون کردوہ ﴿وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ﴾ زور لہ خواہن نامہ کان ناوانہ خوازن ﴿لَوْ تَرَوْهُمْ مُبَدِّلِينَ مَا لَكُمْ مِنْهُمْ عِلْفٌ﴾ کہ بتانکہ نہ وہ
 بہ بی پروا، دوی پروا ہیتانان ﴿حَسْبُكُمْ عِنْدَ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ ہر حدسو و دبیہک کہ لہ دہ روئیانہ وہ بہ
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (تہ مہش) دوی نہ وہی کہ راستیہ کہ یان بو وون بوہ نہ وہ ﴿فَاعْفُوا
 وَأَصْفَحُوا﴾ بہ لام ٹیوہ لیان خوش بن و چار بو شیان لی بکہن ﴿حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ تا خوا
 فرمانی خوشیان بو دہ نیریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا بہ دہ سہ لاثہ بہ سہر ہموو
 شتیکدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نویژ بکہن وزہ کات بدہن ﴿وَمَا تَقْرَءُوا مِنَ الْآنفُسِ كُمْ مَرَّةً
 خَيْرٌ﴾ وہ ہر چی پیشبخن لہ چاکہ بو خوتان ﴿تَجِدُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا دہ ستان دہ کہویتہ وہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بینگومان خوا بینایہ بہ وہی کہ دہ بکہن ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ﴾
 (جوولہ کہ و گاوورہ کان) و تیان: کہس ناجیہ بہ ہشتہ وہ ﴿إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ مہ گھر یہ کینک
 کہ جوولہ کہ یا گاوور بیت ﴿ذَٰلِكَ أَمْرُنَا﴾ تہ مہ ناوانیانہ ﴿قُلْ هَٰؤُلَاءِ هُنَّ كُنَّ﴾ پتیاں بلی: بہ لگہ تان
 بہیتن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گھر راست دہ کہن ﴿يُنَادِي مَنْ أَسْمَرَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ (ندہ وانیہ) بہ لکو ہر
 کہ سینک بہ راستی روو بکانہ خوا ﴿وَهُمْ خَيْرٌ﴾ و لہ ہمان کاند چاکہ کار بیت ﴿فَلَا تَجْرُءُ عِنْدَ
 رَبِّكَ﴾ نہ وہ بڑی ہہیہ پاداشت لہ لای پەر و ہر دگار بہ وہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان
 لہ ہرہ و نہ خہ میش دہ خون ﴿﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ الْغَنِيَّةُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ جوولہ کہ تہلین: گاوور لہسہر ہیج (ٹایینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وہ گاوور دہلین: جوولہ کہ لہسہر ہیج (ٹایینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ لہ کائیکدا تہوان نامہ کائیان دہخویندہوہ، (یہ کیکیان تہورات و تہوی تریش
 ٹینجیل) ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ہر بہم جوڑہیان دہووت، تہوانہی کہ نہزانن
 (لہ بت پەرستہ کان) ﴿فَاللَّهُ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تہمجا خوا لہ رورزی دواپیدا لہ نیوانیاندا بریار
 دہدات ﴿فَمَا كَانَ لَوْ أَنَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ لہ وشتانہی کہ تیابدا جیاواز و ناکوکن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كُنِيَ
 سِتْمًا مِّمَّا كَرِهَ لِدُونِ مَكَّةَ﴾ کہ رینگری لہ مزگہوتہ کانی خوا دہکات ﴿أَن يَذَّكَّرَ
 فِيهَا أَسْمُهُ﴾ لہوہی کہ ناوی خوابان تیدا پیری ﴿وَسَقَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ وہ ہہول دہدات بز ویران کردنیان
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ تہوانہ (کہ قہدہغہی خوابہرستی دہکەن لہ مزگہوتہ کاندا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا
 إِلَّا خَائِفِينَ﴾ بویان نی یہ بچنہ مزگہوتہ کانہوہ بہ ترسہوہ تہبیت ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾ لہ ژبانی
 دہنیادا پرسیوایی بۆ تہوانہ ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ لہ رورزی دواپیدا سزای گہورہ ﴿
 وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ رورزہلات و رورژ تارا ہر بۆخواہہ ﴿فَأَنصَبُوا نُفُوسَهُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾ کہواتہ
 پرووہکەنہ ہر لایہک (لہ نوٹز کردندا بہ فرمانی خودا) تہوہ پرووگہ بہ پرووتان لہخودا کردوہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا (بہ زہبی و مہرہبانی) فراوانہ و زانیہ ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوور و جوولہ کہ و بت پەرستہ کان) ووتیان: خوا مندالی بۆخوی داناوہ ﴿سُبْحَنَكَ﴾ تہو (خوا)
 پاک و بہدوورہ لہوہ ﴿بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بەلکو ہرچی ہدیہ لہ ٹاسمانہ کان و زہوی دا
 مولکی تہوہ ﴿كُلُّ لَّهُ رَاقِيُونَ﴾ ہہمو و فہرمانبہردار و ملکہچی تہون ﴿يَدْبِعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
 (خوا) بہدی ہہمری ٹاسمانہ کان و زہوی یہ ﴿وَإِذَا فُتِحَتْ﴾ وہ کاتی کہ ویستی شتی بکات
 ﴿فَأَنصَابُ قُلُوبِهِمْ لَهُمْ﴾ ہر تہوہندہی پی تہوی کہ پی ی بلی: بیہ ٹیر تہبی ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ نہزانہ کان ووتیان: بۆچی خوا خوی قسہمان لہ گہل ناکات
 ﴿أَوَلَيْسَ آيَةً﴾ با نیشانہ بہ کمان بۆ نایہت ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ تہوانہی
 کہ لہ پیتش تہمانیش دا بوون ہہمان شتبان دہووت ﴿تَنبِئْتَهُمْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و دہروونیان لہ بہک دہچیت
 ﴿قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بینگومان نیشانہی زورمان یاس کردوہ بۆ کہ ساتنیک بہشونین
 دلنایی دا دہ گہرتن ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بینگومان ٹیمہ تۆمان نارد بہ ٹایینیکی رامست
 و دروستہوہ بہ مژدہدہر و ترستہر ﴿وَلَا تُنْفِلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وہ تۆ بہرہر سیار نیت لہ یارانی

دوزخ ﴿۱۸﴾

﴿وَأَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى﴾ ہر گیز نہ جو وہ کہ و نہ گا اور لیت راہی نابن ﴿حَتَّى تَبْغِ
 بِمِلَّتِهِمْ﴾ ہتا دواى نایبان نہ کہویت ﴿فَلْإِنْ هَدَى اللَّهُ هَؤُلَاءِ﴾ (ہن بان) ہلی: ہر رہنمونى
 خوابہ رہنمونى راست ﴿وَلَنْ أَقْبَلَ هَوْلَهُمْ﴾ وہ نہ گہر دواى نارہ زوہہ کانی ٹہوان بکہویت (نہى
 موحدہ مہد ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى ٹہو زانینہى کہ (لہ خواہ) بڑت ہاتوہ (کہ قورٹانہ)
 ﴿مَالِكَ مِنَ الَّذِينَ وَلِيَ وَلَا تَصِيرُ﴾ ہیچ سہر ہرشتى کہ رو یاریدہ دہ ریکت نابن لہ لایہن خواہ ﴿الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ٹہوانہ کہ نامہ مان ہنداوون ﴿بِتِلْكَ حَقِّ لَا وَفِيهِ﴾ ہر پراستی دہ بخوینتہ وہ ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ
 بِيَّ﴾ ٹہوانہ ہروا ٹہہینن بہ رہنمونى خواى گہورہ (کہ ٹیسلامہ) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وہ ٹہوانہى ہن
 ہروابن ہن ی ﴿فَأُولَئِكَ فُتِنَ لِقَائِهِمْ﴾ ہر ٹہوانن زہر ہر مہند و خہ سارو مہند ﴿يَتَّبِعُنَّ أَهْلَ الْأَكْثَرِ
 الَّذِي أَغْمَضَ عَلَيْهِمْ﴾ ٹہى ٹہوہ کانی بہ عقوب (ٹہى ہننى ٹیسرائیل) ہیری ٹہو چاکانہ بکہ ٹہوہ
 کہ ہرشتوون بہ سہر تاندا ﴿وَأَلَّى فَصَلَّتْ كُرْعَى الْعَرَبِينَ﴾ وہ ہینگومان من (ہیشتر) رہزى ٹہوم دا بہ سہر
 ہہ سوواندا ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا﴾ وہ خوٹان ہارنزن لہ رورٹنك ﴿لَا تَجْزَى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس
 لہ ہری کہس تولہو ہاداشت نادر ٹہوہ ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَقْلٌ﴾ وہ ہارمٹہى لسن و ہرناگیرنٹ ﴿وَلَا تَعْفَاهَا
 شَفَاعَةٌ﴾ وہ ہیچ نکاہک کہ لکسى ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ ہارمٹہى نادرین و سہرناخرنٹ ﴿وَأَذِ
 ابْنِي إِزْرَهَ رَبِّكَ كَلِمَتٍ﴾ (ہیر بکہ ٹہوہ) کاتنك خوا ٹیبراہمى تاقي کردہ وہ بہ چہند ہر ہار
 و ہر مایشتنك ﴿فَاتَمَحَّنْ﴾ کہ ٹہویش بہ جنى ہٹان ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ (خوا) ہر مووى:
 ہینگومان من تو دہ کہم بہ پیشہ وای خہ لکسى ﴿قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ (ٹیبراہیم) ونى: لہ ٹہوہ شسم ٹہ کہیت
 (بہ پیشہ وای)؟ ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكَ مِنْهُ إِلَّا الظَّالِمِينَ﴾ ہر مووى: ہنغہ مہر بہ نى من ناگات بہ سستہ مکاران
 ﴿وَأَذِجْعَكَ الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا﴾ (ہیر بکہ ٹہوہ) کاتنك کہ کہ عہدہ مان گنہرا بہ پہ ناگای خہ لکسى
 و جنى ناسابش ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ (ہنمان وونن) شوینى ٹہو بہ ردہى ٹیبراہیم (علیہ
 سلام) لہ سہرى رادہ و ہستا (کاتى دروست کردنى کہ عہد) بکہ نہ جینگای نويز ﴿وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَأَسْمَعِيلَ﴾ وہ سپاردمان بہ ٹیبراہیم و ٹیسماعیل ﴿أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ﴾ کہ مالہ کہم ہاک بکہ ٹہوہ
 بڑ ٹہوانہى کہ بہ دہوری کہ عہدہ دا دہ سورینہ وہ ﴿وَالْمُكِنِّينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ وہ ہڑ ٹہوانہى کہ ٹیابدا
 ٹہہینٹہ وہ ہر وہ ہا بڑ کړنوش ہران و سورژدہ ہران ﴿وَأَذِ قَالَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ (وہ
 ہیر بکہ ٹہوہ) کاتنك کہ ٹیبراہیم وونى: خوابہ ٹہم شوینٹہ (کہ مہ ککہیہ) بکہ بہ شارنكى ہر لہ ناسابش
 ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ وہ رورزى دانیشٹوانى بدلہ لہ بہر و ہروم و مہوہات ﴿مَنْ عَاشَ مِنْهُمْ فَلَهُ مِنْ ثَوْبٍ
 آخِرٍ﴾ ٹہوانہ یان کہ ہروایان بہ خواوہ بہ رورزى دواہى ہہیہ. ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمِيعَةً فَلْيَلَا﴾ (خوا) ہر مووى:
 ٹہوہش ہن ہروابن رورزى ہن ٹہدہم بوجہند رورنكى کہم ﴿فَلْيَنْظُرْ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيَشِ السَّيْرِ﴾
 لہ ہاشان ناچارى دہ کہم بہ سزای ناگری دوزخ کہ خراپترن سہر ٹہہجامہ ﴿

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ (پیریکہ روہ) کاتبت کہ ٹیبراہیم و ٹیسماعیل بناغہ کانی کہ عہہ یان بہر زہ کردہ وہ ﴿رَبَّنَا اقْبَلْ مَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (دہیانووت) خوابہ ٹہم کردہ وہ یہ مان لئی گیرا بکہ بہراستی ہر توی بیسہری زانا ﴿رَبَّنَا وَأَجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ﴾ خوابہ ہر دو و کمان بکہ بہ گوئراہل و فرمان بہرداری خوت ﴿وَمِن دُنْيَانَا أُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَّكَ﴾ وہ لہ نہ وہ شمان گہ لیک بکہ بہ فرمانبہرداری خوت ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ پنگاکانی خوا بہرستیمان نیشان بدہ ﴿وَرَبَّنَا عَلَيْنَا﴾ وہ بہ شیمانیمان گیرا بکہ ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بہراستی ہر توی گیرا کہری بہ شیمانیمان و میہرہ بان ﴿رَبَّنَا وَأَنْتَ فِيهِمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ خوابہ لہ تاو نہ وہ کانماندا پیغہ مہرینک بنیرہ لہ خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ نایہ تہ کانی نویان بہ سہر دا بخوینیتہ وہ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ قورٹان و دانایی یان فیر بکات و پاکیان بکاتہ وہ (لہ ہموو گوناہنک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بیگومان ہر توی بہ توانای دانا ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ کئی بوو و ہر تہ گیرئی لہ ٹایینی ٹیبراہیم ؟ ﴿إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ مہ گہر کہ سینک کہ خوی گیل و نہ فام کردیت ؟ ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ قَبْلَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ سویندین بیگومان ٹیبراہیمان ہہ لہ بڑارد لہ دونیادا ﴿وَلَهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنْ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بیگومان ٹہو لہ پروزی دوا پیدا لہ چاکہ کارانہ ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِرْ﴾ (ہہ لی بڑارد) لہ کاتبتکدا خوا پپی فہرموو : گوئراہل و فرمانبہرداری بہ ﴿قَالَ أَسْمِرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ٹیبراہیمیش) ووتی : وا خنوم سپارد بہ بہر و ہر دگاری جیہانبان ﴿وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ﴾ ٹیبراہیم و بہ عقوب ناموز گاری کورہ کانی خویانبان کرد کہ فہرمانبہرداری خوا بن ﴿يَكُونِ إِنْ أَلَّهَ أَضْطَقَ لَكُمْ الدِّينَ﴾ (وہ ہدیرہ کہ بیان پیمان و تن) پوٹہ کانم : خوانا پینی یہ کتابہرستی پو ہل بڑاردوون ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ کہواتہ مہ مرن بہ موسولمانیتی نہ بیت ﴿أَوْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ﴾ (ٹہی خواوہن نامہ کان) ٹایا ٹیوہ نامادہ بوون کانی بہ عقوب لہ سہر ہر گدا بوو ﴿إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي﴾ کانی بہ کورہ کانی ووت دوا ی من کئی دہ بہرستن ؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالآلِهَةَ آبَائِكَ﴾ (ٹہوانیش) ووتیان : خوی توو باوو باپیرانت دہ بہرستین ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُاتِنَا وَمَا كُنَّا بَعْدَكَ﴾ کہ خوی ٹیبراہیم و ٹیسماعیل و ٹیسحاقہ کہ خوابہ کی تاک و تہ نہایہ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وہ ٹیمہش فہرمانبہردار و گوئراہلی ٹہوبن ﴿بَلَّكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ ٹہو پیغہ مہرانہ دہستہ بکہ بوون ٹیہرین ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ﴾ ہر چیان کرد پو خویانبان کردہ (ٹیوہش) ہرچی بکہن پو خوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تَكُونُوا عَمَّالُونَ﴾ وہ ٹیوہ بہرہر سیار نین لہ کردہ وہی ٹہوان ﴿ۛ﴾

﴿سَيَقُولُ اَسْفَهًا مِّنَ النَّاسِ﴾ هندی نه زان و گیل و نه قام له خه لک ده لئین : ﴿مَا وَلَّهُمْ مِنْ قِبَلِهِمْ اَلٰی كَانُوا عَلٰیهَا﴾
 چی موسلمانان کانی و هر گنیرا له و پروو گه یان که جاران له سهری بوون ﴿قُلْ لِلّٰهِ الشَّرْفُ وَالتَّعْرِیْبُ﴾ بلن
 پروژه لات و پروژاوا هه مووی مولکی خوایه ﴿يَهْدِي مَن يَشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ کنی ی بوی ریتموونی
 ده کات بۆ ریبازی راست ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لَكُمُ اٰمَةً وَنَسَاطًا﴾ هه روه ها کرماتن به گه لیک مبانه روه
 مامناوه ند (ی هه لبراره) ﴿لَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلٰی النَّاسِ وَتَكُوْنُ الرُّسُوْلُ عَلَیْكُمْ شَهِیْدًا﴾ تابتنه شاهید و چاودیر
 به سهر خه لکه وه، و پیغه مبه ریش ﴿شَاهِدٌ وَّچاودیر بیت به سهر ئیوه وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْفِتْنَةَ اَلٰی كُنْتَ
 عَلٰیهَا﴾ نه و پروو گه یه ی که جاران له سهری بوویت نه مانگیرا (به پروو گه و له پاشان گوریمان به که عبه)
 ﴿اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَمَّعُ الرُّسُوْلَ﴾ نه نها بۆ نه وه ی ده ر بکه ویت کنی شوین پیغه مبه ر ﴿ده که ویت (وه جیاده بیت وه)
 ﴿مِمَّنْ یَّقْلِبُ عَلٰی عَقِبَيْهِ﴾ له وانه ی که پاش گه زده بنه وه ﴿وَاِنْ كُنْتَ لَتَكْبِرُ﴾ وه به راستی (نهم گورینه)
 کارنکی زور گه و روه و گران بوو ﴿اَلَا عَلٰی الَّذِیْنَ هَدٰی اللّٰهُ﴾ مه گه ر لای نه وانه ی که خوا ریتموونی کردوون
 ﴿وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ اٰیْمَتَكُمْ﴾ وه خوا ی گه و روه بر و ا (و نویره کانی جاران) تانی به زایه نه داده
 ﴿اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ﴾ به راستی خوا له گه لکیدا ﴿لَرَوْفٌ رَّحِیْمٌ﴾ دلسوزی مبه ره بانه ﴿قَدْ تَرٰی تَقَلُّبَ
 وَجْهِكَ فِی السَّمَاءِ﴾ به راستی نیمه گه رانی پروو خسارت پروو به ناسمان ده بینین ﴿فَلَوِیْسَتْ لَكَ﴾ ده ی سویند به خوا
 پرووت ده که یه ﴿فِتْنَةٌ تَرٰیْهَا﴾ پروو گه یه که به سه ندت بن و رازی بیت پنی ﴿قَوْلًا وَّجْهًا لَّكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ﴾ ئیتر پرووت و هر چه رختنه به ره و لای که عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحِیثُ مَا كُنْتُمْ﴾ ئیوه ش ئه ی
 موسلمانان له هر لایه که بوون ﴿قَوْلًا وَّجْهًا لَّكَ شَطْرُ﴾ (له نویره دا) پرووتان بکه نه ئه و ی، به ره و (مسجد
 الحرام) ﴿وَالَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ﴾ به راستی نه وانه ی به پراویان پندراوه ﴿لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾
 چاک نه زانن که نه مه شتیکی راسته له به روه رد گاریانه وه ﴿وَمَا اللّٰهُ بِغَفْلٍ عَمَّا یَعْمَلُوْنَ﴾ وه خودا بن ناگا
 نی یه له وه ی که ده یکن ﴿وَلَیْنِ اُنْزِلَتْ اَلَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ یَحْزَنُوْنَ﴾ سویند بیت نه گه ر هه رچی
 به لگه و نیشانه هه یه بی هیتنه وه بۆ نهم خاوه ن نامه و به پراوانه ﴿مَا تَعْبُوْا فِیْهَا﴾ دوا ی پروو گه ی تو
 ناکه وون ﴿وَمَا اَنْتَ بِتَالِیٍّ فِیْلَهُمْ﴾ وه توش دوا ی پروو گه ی نه وان ناکه ویت ﴿وَمَا تَعْصُوْهُمُ بِاِیِّ فِتْنَةٍ
 تَعْصُوْنَ﴾ وه نه وان دوا ی پروو گه ی به کتری ناکه وون ﴿وَلَیْنِ اُنْزِلَتْ اَخَوَاتُهُمْ﴾ سویند بیت نه گه ر تو دوا ی
 ثاره زووه کانی نه وان بکه ویت ﴿مَنْ یَّهْدِ مَا لَاحَظَ لَمِّنَ الْعٰلَمِیْنَ﴾ دوا ی نه و زانینه ی که (به سروس و ش) بۆت
 هاتووه ﴿اِنَّكَ اِذَا لَمِسْتَ الظَّالِمِیْنَ﴾ به راستی نه و کاته تو له سته مکاران ده بیت ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا﴾ نهوانه ی که په راومان بین داوون ﴿يَعْرِفُونَ﴾ کما یعرفون ابناءهم ﴿پینغه مېر ښه﴾
 ده ناسن وهك چوڼ كور ونه وه كانی خوړيان ده ناسن ﴿وَأَن قَرِيعًا مِّنْهُمْ﴾ ینگومان كو مه لیک له وان (له نه هلی
 كتاب) ﴿لَا يَكْفُرُونَ الْخُلُقِ﴾ نه وراستی په ده شمار نه وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان ده زانن (موحه مده
 پینغه مېره) ﴿لَا يَكْفُرُونَ الْخُلُقِ﴾ راست نه وه په (که بوت هاتو وه) له په روه ردگار نه وه ﴿فَلَا يَكْفُرُونَ مِنَ
 الْإِيمَانِ﴾ که واته له گومانداران مېه ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ﴾ وه هه موو گه لیک پروو گه په کی هه په
 ﴿هُم مِّنْهُمْ﴾ که پروی تی ده کات ﴿فَأَسْقُواْ هَهُنَّ﴾ دهی ده ست پشکری بکه نه له کرداره چاکه کاند
 ﴿إِن مَّا تَكُونُوا﴾ له هه کوی هه بین ﴿إِن يَكْفُرُواْ﴾ خودا هه موونان کزده کاته وه ﴿إِنَّا لَنَعْلَمُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بهراستی خوا به ده سه لاته به سر هه موو شتیکدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هه کوی
 چو وینه دهر وه (به سه قدر) ﴿قَوْلٍ وَخَبْرٍ﴾ شطر المسجد الحرام ﴿پرووت وهر ښه بیره بولای که عبی پیروز
 ﴿وَأَنَّهُ لَلْخُلُقِ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه م پروو کردنه ت راسته وه په روه ردگار نه وه په ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه
 خودای ناگانی په له وهی که ده بکه نه ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هه کوی چو وینه دهری ﴿قَوْلٍ وَخَبْرٍ﴾ شطر
 المسجد الحرام ﴿له کاتی نویز کردندا﴾ پرووت وهر ښه بیره بولای که عبی پیروز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾
 وه ښه ش (نه ی موسلمانینه) له هه کوی بوون ﴿قَوْلًا وَخَبْرًا﴾ شطره ﴿پروو وهر ښه بیره بولای نه و
 (که عبی) ﴿لَا يَكُونُ لَكَ عَلَى شَيْءٍ حَاجَةٌ﴾ نا بیانوی خه لکتان نه په ته سر ﴿إِلَّا الَّذِي ظَلَمُواْ مِنْهُمْ﴾ مه گه
 ستمم کاره کاتیان ﴿فَلَا تَحْزَنْ﴾ جالینان مه تر من ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و له من تر من ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 بول نه وهی به خششی خومتان به ته وای به سر دا برزم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه به لکو ریبازی راست
 بگرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وهك په وانه مان کرد ﴿فِيكُمْ﴾ له ناوتاندا ﴿رَسُولًا مِّنْكُمْ﴾ پینغه مېرته له
 خوړان ﴿يَتْلُواْ عَلَيْكَ آيَاتِنَا﴾ که نایه نه کانی ښه تان به سر دا بخوړنېته وه ﴿وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه دل
 ودهروونان پاکتان بکانه وه وه فیرتان کات ﴿الْكِتَابِ﴾ فیری فوران ﴿وَالْحِكْمَةِ﴾ وه فیری دانایی
 (فهروودهی خوی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه فیرتان کات ﴿مَّا تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ﴾ نه و شتانهی که نه تان
 ده زانی ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ که واته یادم بکه نه ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تانیش یادتان بکه م و له بیرتان نه که م
 ﴿وَأَشْكُرُواْ لِي﴾ وه سو یاسم بکه نه ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ بین نه زان و ناسو یاسیم مه که نه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ نه ی نه و که سانهی که پرواتان هیناوه ﴿أَسْتَعِينُواْ﴾ پشت بیهستن ﴿بِالضَّرِّ﴾ به خورا گرتن
 ﴿وَالضَّرِّ﴾ و نویز (کردن) ﴿إِنَّا لَنَعْلَمُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ بهراستی خوا له گه ل خورا گرانه ﴿

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لین ﴿لَنْ يُقَاتِلَ﴾ به و که سانه ی ده کوزرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریگهی خوا دا
 ﴿أَمُوتَ﴾ مردوون ﴿بَلْ آخِزَةٌ﴾ به لکوز زیندوون ﴿وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ به لام نیوه ههستی پی نا که ن
 ﴿وَلَنَبْذُلَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا تا قیشان ده که یسه وه ﴿بَشَقٍ﴾ به هه ندیک ﴿فَإِنْ أَخْرَفَ﴾ له ترس
 ﴿وَالْجُحُودَ﴾ و برسیتی ﴿وَنَقِصَ﴾ و کم بوونی ﴿فَإِنْ أَلْمُوتَ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسَ﴾ و خه لکی (کس
 و کار تان) ﴿وَالشَّرَاتِ﴾ و به رو و بووم ﴿وَالْخِشْرِ﴾ جامر ده بده ﴿الصَّابِرِينَ﴾ به خوږ اگران ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ نه وانه ی
 ﴿إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ که له گه ل دوو چاری سه ختی و نه هه متی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لین
 ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ نیمه هه ری خوائن و هه ر بۆلای ئه ویش ده گه ریته وه ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه وانه
 ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زه بی به سهر ئه وانه ده باربت له لایه ن بهر وه رد گاریانده وه
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و نه وانه ئه و که سانه ن هیدایه تیان وه ر گرتو وه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالنُّزُوءَ﴾
 به راستی صه فاو مه ر وه ﴿مِن شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ له در و شمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ﴾ جا هه ر که سیک
 حه جی مالی خوائی کرد ﴿أَوْ امْتَمَرَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ﴾ هیچ خرا به و ناوانی نا گات ﴿إِنْ
 يَطُوفُ بِهِمُ﴾ که هه توجو و سه عی نیوان سه فاو مه ر وه بکات ﴿وَمَنْ قَطَعَ حَرِيرًا﴾ وه هه ر که سیک به تاره زووی
 خزی چا که به کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاقِرٌ عَلِيمٌ﴾ ئه وه بینگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ﴾ بینگومان نه وانه ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده یشار نه وه ﴿مَا أَرْزَأَهُ﴾ ئه وه ی که نار دو و مانه ته خواره وه
 ﴿مِنَ الْبَيْتِ﴾ له نایه تانی روشن و ﴿وَالْهَدْيِ﴾ به نیمایی ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوائی ئه وه ی که پروونمان
 کرده وه وه ﴿يَلْتَأَسَ﴾ به خه لکی ﴿فِي الْحَبَتِ﴾ له نامه (ی ته ورات و ئینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه
 ﴿يَعْلَمُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَعْلَمُهُمُ اللَّهُمُّونَ﴾ وه نه فره تکه رانیس نه فره تیان لی ده که ن
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ر نه وانه ی ﴿قَالُوا﴾ که به شیمان بووینه وه ﴿وَأَصْحَابُ﴾ وه کرده وه ی چاکیان
 کردبی و ﴿وَيَتَنَوَّأُ﴾ (ئه وه ی شار دبو یانه وه) ناشکر ایان کردبی ﴿قَالُوا لَيْتَ﴾ نا نه وانه ﴿أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ﴾
 به شیمانان لی گیراده که م ﴿وَالَّذِي نُنَافِئُ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾
 کفر و ا به راستی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿وَمَا نُوَا﴾ و مردوون ﴿وَهُنَّ كُفَّارٌ﴾ و بی پروا بوون
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَالْمَلَكُوتَ﴾ و فرشته کان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 خه لکی به تیکرایی ﴿حَذَرِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده میتنه وه به هه میسه بی ﴿لَا يَخْضَعُونَ الْعُنَاقَ﴾ سزایان
 له سه ر سووک نا کر بته وه ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ وه دواناخرین له سزا ﴿وَالَّذِينَ﴾ بهر سترای نیوه
 ﴿إِلَهُ وَجَدَ﴾ بهر سترای نیکی تا ک و ته نهاییه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر سترای نیکی راست نی به به ته نیا نه و
 نه بیت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿

﴿إِن فِي خَلْقِ﴾ بهرامتی هدییه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزهوی
 ﴿وَالْخَلْقِ الْأَجَلِ وَالنَّهَارِ﴾ و جیاوازی شهوورپور (به کورتی و دریزی) ﴿وَاللَّيْلِ﴾ و نهو که شنبانهی
 ﴿نَحْنُ فِي الْآخِرِ﴾ که دین و ده چن له ناو ده ریادا ﴿يَمَافَعُ النَّاسِ﴾ به و شتانه که قازانج ده گه به نن به خه لکی
 ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه شهووی که خوا له ئاسمانه وه باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له ئاو (باران) ﴿فَأَنْحَسَا
 بِمَا لَازِئَ﴾ پاشان زهوی پی زیندوو کرده وه (پی بو و ژانده وه) ﴿بَعْدَ مَوْتِنَهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَثَّ﴾ وه
 بلاوی کرده وه ﴿فِيهَا﴾ تپیدا ﴿مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له هه سوو جوړه زینده وه رینک ﴿وَتَقَرَّبَ إِلَيْهِ﴾
 وه گیرانی بایه کان (به هه موو لایه کدا) ﴿وَالسَّحَابِ﴾ وه شهو و هورانهی ﴿السَّحَرِ﴾ رام کراون
 ﴿بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ له ناو هندی ئاسمان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ و زهویدا ﴿لَا يَتَى﴾ چهند به لگن ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾
 بو که سانیک که تپیگن ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ وه که سانی و اهدییه له خه لکی ﴿يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَنْدَادًا﴾ که هاو به شی زور بو خوا پهیدا ده کهن ﴿يُحِبُّونَهُمْ﴾ خوشیان دهوین ﴿كَحُبِّ اللَّهِ﴾ وه
 خوشه ویستی (نیمانداران بو) خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به لام ته وانهی پروایان هیناوه زور زیاتر
 خوایان خوش دهوین ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَهُاتٌ لَّكُنَّا لَسَكُونًا﴾ ته گهر بیین ته وانهی سته میان کرده (به هاو به شی
 پهیدا کردن بو خوا) ﴿إِذْ يَرْوُونَ الْعَذَابَ﴾ کاتیک که چاویان ده که وین به سزا (ی خوا ده زانن)
 ﴿أَنَّ الْفِتْنَةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ که هه رچی ده سولات هدییه هه سووی بو خوا به ﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ وه
 ینگومان سزای خوا زور سهخته ﴿إِذْ نَسَرَ الْآلِهَاتُ أَنْبِعُوا﴾ کاتیک که شهو که سانهی خه لک
 شونبیا که وتون له دونیادا (واته سهو که گو مر ا که ره کان) به خه هه لته ته کتن ﴿مِنَ الْآلِهَاتِ أَنْبِعُوا﴾
 له وانهی (له دونیادا) دوایان که وتوون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سزای (دوزه خیان به چاوی خویان)
 یینی ﴿وَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَشْبَابَ﴾ وه هه سوو په یوه هندی به کیان به چر ایه وه ﴿وَقَالَ الْآلِهَاتُ أَنْبِعُوا﴾
 وه ته وانهی که دوایان که وتوون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوز گه نیمه بگه رایتا به ته وه (بو دنیا)
 ﴿فَنَكْبَرُ إِلَيْهُمْ﴾ تا به خه مان لی هه لته کاندنایه ﴿كَذَٰلِكَ وَأُمَّا﴾ هه وهك (نهوان) چوون به خه بیان
 له نیمه هه لته کاند ﴿كَذَٰلِكَ﴾ هه بهو شیوهیه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده وه کاتیا نیشان ته دات
 ﴿حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ﴾ ته یسکات به داخ له سهو دلپان ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ﴾ وه نهوان دهو چوونپان نی به
 ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له ناگر ﴿يُنَادِيهَا النَّاسُ﴾ تهی خه لکینه ﴿كُلُّوا﴾ بخوون ﴿مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ له وهی که له
 زهوی دایه ﴿حَدَّثَكَ﴾ به خه لالی و ﴿طَبَقًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ﴾ وه دواي هه نگاوه کانی
 شهیتان مه که وون ﴿إِنَّهُ لَكُرْءٌ عَذْرٌ مُبِينٌ﴾ بهرامتی شهیتان دوزمنیکی ئاشکر اتانه ﴿إِنَّمَا يَأْتِرُكُمْ﴾
 بهرامتی (شهیتان) فرمانتان پی ده دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به ناوان ﴿وَالْخُشْيَاءِ﴾ و خراپه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له گه
 هه لبه سنی شی وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به دهم خواوه ﴿مَا لَا تَقْلُمُونَ﴾ که نازانن

﴿وَلَا تَقِيلُ لَهُمْ﴾ کاتیک پيشان بو و تریت ﴿تَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ شوین نهو (فورغان) ه بکه ون که خوا
 نارد و به نه خوار و وه ﴿قَالَ أَوَلَمْ نَشْجِعْ مَا﴾ ده لین: نه خیر به لگو شوین نهو ده که وین ﴿الْقَبِيلَ عَلَيْهِ
 ءَابَاءَهُ نَآءُ﴾ که باوو با پیر انمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ﴾ نه گهر چس باوو با پیر انیشیان
 ﴿لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تن نه که پشتین ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گومرا بووین (پیتمايش وهر نه گرن)
 ﴿وَمَثَلُ الْآيَةِ كَمَثَلِ الْوَيْلِ كَفَرُوا﴾ وه نموونه ی نهو بی پروایانه ﴿كَمَثَلِ الْآيَةِ كَمَثَلِ الْوَيْلِ﴾ وه که کینک وایه که
 دهنگ له نازه لیک بکات ﴿يَمَا لَا تَسْمَعُ الْأُدْعَاءَ وَنَدَاءَ﴾ ته نیا دهنگ و هاواره که نه بی هیچ نایستی
 ﴿صُمٌّ﴾ نه مانه که پن ﴿بُكْرٌ﴾ لالن: (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿عُمٌّ﴾ کویرن (له بینینی پی
 ی راست) ﴿فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بویه تن ناگدن و ژیر نین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نهو که سانه ی
 که پرواتان هیتاوه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو خوارده منی به پاکانه ی
 کرد و مانه به رزیشان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکه ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ نه گهر
 شیه هه نهو ده به رستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ نهو هی (که خوا) قه ده غدی کرد و وه لیٹان ته نها
 ﴿الْمَيْتَةَ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالَّذَمَّرُ﴾ و خوین (ی روشستو) ﴿وَالْحَمَّ الْخَنِيزِيرُ﴾ و گوشتی بدراز ﴿وَمَا أَهْلَ
 بِهٖ﴾ و نهو هی که سه ر برایی ﴿لَقَرَّ اللَّهُ﴾ (به ناوی) غهیری خواوه ﴿فَمَنْ أَضَلُّ﴾ نه مجا هه که سیک
 ناچار بوو (به خوار دنی به کینک له مانه) ﴿غَيْرَ بَآءٍ﴾ به بی یاخی بوون ﴿وَلَا عَاوِ﴾ و ده ر چوون له سنوور
 ﴿فَلَا تَعْلَمُ عَلَيْهِ﴾ نهو ه هیچ گونا هیکس له سه ری به ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوار لی
 خوشبووی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بینگومان نه وانه ی نهو نایه تانه ده شار نه وه
 که خودا نارد و به نه خوار و وه ﴿مِنَ الْعَشِيبِ﴾ له ته ورات ﴿وَمَشَرُونَ﴾ و ده یگور نه وه ﴿يَوْمَئِذٍ
 قَلِيلًا﴾ به رخیکس که م ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿مَا يَكُونُ فِي بُلُوْغِهِمْ إِلَّا نَزَارٌ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر نا چیه
 سکیانه وه ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه خوا له رزوی دواپی دا قسه بیان له گدل ناکات ﴿وَلَا
 يَرْحَمُهُمْ﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه ختیا ن ده بیت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ
 أَسْرَوْا الصَّلَاةَ﴾ نا نه وانه که سانیکن که گومرای یان کپی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به رنموونی ﴿وَالْعَذَابُ
 يَنْتَفِرُ﴾ وه سزا (یان کپی) به لی خوشبوون ﴿فَمَا أَضْبَرْتُمْ عَلَى النَّارِ﴾ نای چهند خور اگر ن له سه ر
 ناگر ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْعَشِيبِ﴾ نه مه (هه مووی) به هو ی نهو وه به که خوا کتیه (پیروزه) کانی
 نارد و ته خوار و وه به راستی ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ أَتَوْا﴾ وه بینگومان نه وانه ی دوو به ره کیان تیکه ووت ﴿فِي
 الْعَشِيبِ﴾ له ته وراتدا ﴿لِيُثْقَلَ عَلَيْهِمُ﴾ له دوو به ره کیه کی (وادان) که دوورن (له به که
 که وتن) ﴿۝﴾

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجْهَكُمْ﴾ چا که ته وه نی به که پروو بکه نه ﴿قَبْلِ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ بهر وه پروژ ه لات و پروژاوا ﴿وَالَّذِينَ الْبِرُّ﴾ به لکو چا که ته وه به ﴿مَنْ آمَنَ بِاللهِ﴾ که مروف بر وای بی به خوا ﴿وَالَّذِينَ الْبِرُّ﴾ وه به پروژی دوايي ﴿وَالْمَلَكُوتِ﴾ وه به فرشته کان ﴿وَالْكِتَابِ﴾ وه به کتبه کان ﴿وَالَّذِينَ﴾ وه به پنغه بهر ان ﴿وَعَلَى النَّارِ﴾ وه دارایی خزی به خشی ﴿عَلَى حَيْثُ﴾ له گهل نه وه ی که خوشی ده ویت ﴿ذَوِ الْقُرَى﴾ به خرمان ﴿وَالَّذِينَ﴾ و به هتوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و به بی نه وایان (هزاران) ﴿وَالَّذِينَ السَّبِيلِ﴾ و به برتوارانی که م دهست ﴿وَالسَّابِقِينَ﴾ و به سوال کهر ان ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و له بری ی تازاد کردنی کفيله کاند ا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وه نویژی به چاکی کردیت ﴿وَعَلَى الرِّكَاةِ﴾ و زه کانی دایت ﴿وَالْمُؤْتِ بِعَهْدِهِمْ﴾ و به یمان به جی هینه ران ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ کاتیک که به بهمانیان دایت ﴿وَالصَّابِرِينَ﴾ و خور اگران ﴿فِي الْبِلَادِ﴾ له کانی نه نگدهستی ﴿وَالْحَرَّةِ﴾ و نه خوشی ﴿وَبَيْنَ الْأَيْمَنِ﴾ و له کانی جهنگدا ﴿وَأُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نا نه وانه که راستیان کرد ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ وه هر نه وانه پاریز کاران ﴿يَتْلُوا آيَاتِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که پرواتان هیناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ﴾ پیوست کراوه له سهر تان توله سهند نه وه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له کورزاواندا (به به کسان) ﴿لِغُلَامٍ أَحْرَبٍ﴾ که سی تازاد به که سی تازاد ﴿وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ﴾ و بهندهش به بهنده ﴿وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى﴾ و زن به زن (مین به مین) ﴿فَقَرَعْنَاهُ﴾ نه مجا هر که سینک به خشر ا ﴿مِنْ أَخِيهِ﴾ له لایه ن برایه کی دینی به وه ﴿ثَلَاثًا﴾ به به شیک (له خورینه که) ﴿فَأَنبَغُ بِالْمَعْرُوفِ﴾ نه بی (خرمه کانی تر) به به وه ی بکه ن به باشی ﴿وَأَنذَرْنَاهُ إِلَى الْحَسَنِ﴾ (بکوریش) به چاکی خورینه که بدات ﴿ذَلِكَ تَخْوِيفٌ﴾ نه مه سوو ککردنه ﴿مَنْ رَزَقْنَاهُ رِزْقًا﴾ له بهر وهر دگارتانه وه و میهره بانی به ﴿فَمَنْ تَعَدَّى بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نه مجا هر که سینک دوا ی نه مه دهست دریژی کرد ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بونه و هیه سزای به سوی، (به تازار) ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ﴾ له کوشته وه و توله سهند نه وه داریان بونه هیه ﴿وَالَّذِينَ الْبِرُّ﴾ نه ی هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو خوتان پاریز ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾ پیوست کراوه له سهر تان ﴿إِذَا خُطِرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتیک به کینکتان له سهر وهر گدا بوو ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرًا﴾ نه گهر مالی له باش به جی ما ﴿الْوَصِيَّةُ لِلْأُولَادِ﴾ وه سیه تکردن به باشی بواوک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و خرمان (تک که میراتیان بهر نه که و ی) به جوانی و پیکو پیکي ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ پیوست کراوه له سهر پاریز کاران ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ نه مجا هر که سینک وه سیه نه که ی گوری ﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ دوا ی بیستی ﴿فَرَأَيْنَاهُ أَتَيْنَاهُ﴾ ته وه گوناخی (تاوانی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَسُدُّونَهُ﴾ هر له ملی نه و که سانه دایه که دهی گورن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خواش به سهری زانایه ﴿

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الْيَمِّارِ﴾ ریتان بین در او له شه وانی پوژوو (ی پرمه زان) دا ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ يَسَّاعٍ﴾
 که بچه نه لای ژنه کانتان ﴿هَلْ لَّيَالٍ لَّكُمْ﴾ شه وانی پوژوو پوژو شاکن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَلْتَمِشُونَ﴾ وه یتوه ش
 پوژوو پوژو شاکن ﴿عَلَيْهِمْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَخْتَلُونُ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده پزانی که یتوه ناپاکیتان له خوژتان
 ده کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ پوژو په شیمانی لسی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه لیتان خوش بوو ﴿فَالْتَمِشْ
 بَشِيرًا﴾ یتو له یتسواوه (په شه و) بچه لایان ﴿وَأَنْتُمْ أَمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به دل بخواژن نه وی
 که خوا پوی نویوون (له مندل) ﴿وَمَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونه وه ﴿حَتَّىٰ يَبْقَىٰ لَكُمْ﴾
 مه تا پزتان جیا ده پشه وه ﴿الْحَبِطُ الْآبِطُ﴾ پوژو شته ی سبی (پوژو) ﴿مِنْ الْحَبِطِ الْأَسْوَدِ﴾ له پوژو شته ی
 پوژو شته ی (شه و) ﴿مِنْ الْفَجْرِ﴾ له شه به قدا ﴿ثُمَّ انْبَسَا الْأَصْبَاحُ إِلَىٰ النَّيْلِ﴾ له پاشان پوژوو که تان ته و او
 بکه ن تاشه وی دواپی ﴿وَلَا تَبْشُرُوهُمْ﴾ وه مه چنه لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَنْكُمُوهَا فِي الْمَسْجِدِ﴾ له کانتیکدا
 که له مزگه وتدا مابنه وه پوژو خوا پوژو سستی ﴿يَذْكُرُكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سسوو رانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾
 نزیکیان مه که ونه وه ﴿كَذَلِكَ يَبْقَىٰ اللَّهُ إِلَهَ الْبَنَاتِ﴾ تا و خوا پوژو سستی فرمانی خوی ده کات پوژو خه لکی
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا خویان پوژو سستی ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ﴾ مالی به کتری
 مه خون له ناو خوژتاندا به نا پوژو ﴿وَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهَا إِلَىٰ الْحَرِّ﴾ وه به (به رتیل) مه پده نه به کار به دهستان
 و فخر مانداران ﴿لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ ثَمَرِهَا إِلَىٰ الْحَرِّ﴾ پوژو نه وی به شیک له مالی خه لکی بخون به گونه
 ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کانتیکدا یتوه ش ده زان ﴿يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْآيَةِ﴾ پرسیارت لسی ده که ن ده باره ی
 نوی بونه وه ی مانگه نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوْعِدُ اللَّهِ لَا تَزِيلُ﴾ بلی نه مانه نیشانه ی کاته کانتان پوژو
 خه لکی و پوژو ج ﴿وَلَيْسَ إِلَهٌ﴾ وه چاکه نه وه نی به ﴿بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له پشته ی مال
 و خانووه کانه وه بچه ژوو وه وه ﴿وَلَيْسَ إِلَهٌ مِنْ أَشْفَاءٍ﴾ به لکو چاکه نه وه به نه وه که سه پوژو کار و له
 خوا ترس بیت ﴿وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا﴾ وه بچه مال کانه له ده رگا کانتیکده وه ﴿وَأَنْتُمْ أَمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
 تَقْلِيحُوتَ﴾ وه له خوا پوژو سستی تا پوژو سستی بین ﴿وَقَلْبُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جه نگ بکه ن له پوژو ی خوا و ا
 ﴿الَّذِينَ يَفْقَهُونَ﴾ له گهل نه وانه ی جه نگشان له گهلده که ن ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ وه ده ست در پوژو
 مه که ن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به راستی خودا ده ست در پوژو که رانی خوش ناویت ﴿۵۵﴾

﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ بیان کورن (کافران) له ههر شویونی دهستان که ورسن و زال بوون به سهر باندان
 ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ وه دهر بیان بکهن ﴿مَنْ حَيْثُ أَخْرَجُوا﴾ لهو شوینانده ی که یتوه بیان لی دهر کردوه ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾
 اقلن ﴿لَا دَانَ لَهُ دِينِي﴾ به کتابه رستی خوی گه و ره له خدك كوشتن سهخت و گه و ره تره ﴿وَلَا تَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ جه نگیان
 له گهل مه کهن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له لای مز گه و نی که عبدها ﴿حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تانه وان له وندا نه جه نگیان
 له گهل تان دا ﴿فَإِنْ قَاتَلُوا﴾ نه مجانه گهر جه نگیان له گهل تاندا ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ یتوهش به جه نگیان له گهل تاندا ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ﴾ نه مه به توله ی بی پروایان ﴿فَإِنْ أَسْرَوْا﴾ به لام نه گهر ده ستیان هه لگرت (له جهنگ) ﴿فَإِنْ أَسْرَوْا
 رَجِعُوا﴾ نه و اخوای گه و ره لیخو شبوو میهره بانه ﴿وَقَبِلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ جه نگیان له گهل بکهن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ
 فِتْنَةً﴾ تادور منایه تی بو تاین و ها و له بر یاردان نه مینتی ﴿وَأَكُونَ الَّذِينَ فِيهَا﴾ وه تاین و ملکه چی همر بو خوا ده بیت ﴿فَإِنْ
 أَسْرَوْا﴾ نه مجانه گهر ده ستیان هه لگرت ﴿فَلَا عُدْوَانَ﴾ یتره ده ست در تزی نی به ﴿إِلَّا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ مه گهر له سهر
 ستم کاران نه بیت ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ الشهر الحرام ریزی مانگی حرام بهر انبه بهر نگر تنی نه وانه بو مانگی
 حرام ده بیت ﴿وَأَخْرَجْتُ قِصَاصًا﴾ شکاندنی ههر ریزی نکیش توله ی هدیه ﴿فَمَنْ أَغْدَى عَلَيْكَ﴾ جا ههر که سیک
 ده ست در تزی کرده سهر تان ﴿فَأَقْدُوا عَلَيْهِ﴾ یتوهش ده ست در تزی بکهنه سهری ﴿بِمِثْلِ مَا أَغْدَى عَلَيْكَ﴾
 به و تنه ی ده ست در تزی کردنه که ی نه و بو یتوه ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ وه بزائن
 که خوا ﴿مَنْ أَلْفَيْتُمْ﴾ له گهل پارتیز کارانه ﴿وَأَلْفَيْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه دارایی خو تان به سخت بکهن له
 ری ی خوا دا ﴿وَلَا تَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ وه به ده ستی خو تان خو تان مه خه نه تیا چو ونه وه ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ وه
 چاکه بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی خوا چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾
 حه ج و عومره (تان که ده ست پی کرد) تهنها بو خوا به ته وای بیکهن ﴿فَإِنْ أَخْبِرْتُمْ﴾ نه مجانه گهر ههر
 (قه دهغه کران) ﴿فَمَا اسْتَسْرَبْتُمْ مِنْ أَهْلِي﴾ نه و سا چیشان بو هه لسور له قوربانی (سهری بپرن) ﴿وَلَا تَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾
 زو و سکر و هه سهر تان مه تاشن ﴿حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تاقور بانیه که ده گاته چی ی دیاری کراوی خوی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَرِيضًا﴾ نه مجا ههر که سیک له یتوه نه خوش بوو ﴿أَوْ يَوْمَ آذَى مِنْ رَبِّهِ﴾ یان نازارنك له سهریدا بوو ﴿فَقَبِلْتُمْ
 مِنْ صِيَامِهِ﴾ (نه گهر سهری ناشی) بریتی بهك بدات که پوزوو (ی سنی پوزوه) ﴿أَوْ صَدَقُوا عَنْكُمْ﴾ یان خیرنك
 یان قوربانیهك بکات ﴿فَإِذَا أَلْمَنْتُمْ﴾ جا کاتنك دلنیا بوون (ترس نه بوو) ﴿فَمَنْ شَرَعَ بِالْعَمَةِ﴾ نه مجا نه و که سهری
 به هره مند بوو به جه نینانی عومره ﴿إِلَّا الْحَيْجَ﴾ ناکاتی حه ج ﴿فَمَا اسْتَسْرَبْتُمْ مِنْ أَهْلِي﴾ نه و چی بو هه لسور له
 قوربانی (بیکات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَحْجِدْ﴾ وه نه گهر به کینک نه بیوو ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ با سنی پوزو به پوزوو بیت
 له کاتی حه جدا ﴿وَسَبْعُ نَارٍ جَعَلْتُمْ﴾ وه حه و ت پوزوی تریش کاتنك گهراته وه ﴿بِثَلَاثَةِ عَشْرَةِ كَأْبَةً﴾ نه مه ده بیت ده
 پوزوی ته و او ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حَاضِرُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ نه مه بو که سیکه که (خوی) و کهس و کاری دانیش تووی
 ده و رو بهری (مسجد الحرام) نه بیت ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خَيْرًا﴾ وه بزائن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ﴾ که به راستی خوا خواهه نی توله و سزای سهخته ﴿﴾

﴿الْحَيُّ أَشْهُرُ مَعْلُومَتُ﴾ (کاسی) حج له چهند مانگینکی دیاری کړاودایه ﴿فَتَنَ فَرَضَ فِيهِمْ الْحَيَّ﴾
 نه مجا هدر که سیتک له مانگاندا حجی له سهر خوی پیویست کرد ﴿وَلَا زَنَ﴾ بایتر نه چینه لای
 زن ﴿وَلَا ضَوْفَ﴾ وه به کاری نه کات ﴿وَلَا جَدَالَ﴾ وه ده مه قاله نه کات ﴿فِي الْحَيَّ﴾ له حج جدا
 ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هدر چی بکه نه چاکه ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خواپسی ده زانی ﴿وَيَسْأَلُكُمْ﴾ وه
 تویشو (ی پاریز کاری) و له خوا تر سان هه لېگرن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ آثَرِ النَّاسِ﴾ که باشترین تویشو
 له خوا تر سانه ﴿وَأَنْتُمْ بَنَاءُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ وه له من بتر من نهی هو شمه ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گونا هنان له سهر نی به ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا أَضْلَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که دوا ی پوزی پور و رد گارتان بکه ون
 ﴿فَإِذَا أَقْبَضْتُمْ مِنْ عَرَضٍ﴾ نه مجا کاتیک بلا و هتان لېکړد و گه پانه وه له عهره فات ﴿فَإِذَا كُنتُمْ﴾
 ناوی خوا بیتن ﴿عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا كُنْتُمْ﴾
 وه بادی خودا بکه نه پیتموونی کردن ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ با له پیتش نه وه شایته
 له گو مر ايان بووین ﴿ثُمَّ أَفْضُوا مِنْ حَيْثُ أَفْضَى النَّاسُ﴾ له پاشان بگه پیتنه وه له و شویته ی خه لکی
 لی ی ده گه پیتنه وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه دوا ی لی خوشبوون بکه نه خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بیگو مان خوا لی خوشبوو میهره بانه ﴿فَإِذَا أَقْبَضْتُمْ مِنْ سَبَإِكُمْ﴾ نه مجا کاتیک هر کان و واجباتی
 حجستان نه و او کرد ﴿فَإِذَا كُنتُمْ﴾ بادی خوا بکه نه ﴿کَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ وه ک ناو بر دستان پو
 باور با پیر انتان ﴿أَوْ أَنْتُمْ ذُكْرًا﴾ یان زور تر له ناوی نه و ان ﴿فَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ نه مجا هی و اهیه
 له خه لکی (ههر داوی دنیا ده کات و) ده لیت ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَفِي الدُّنْيَا﴾ خوابه بمانده ری له دنیا دا
 ﴿وَمَا لِي فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (نه وانه) هیچ به شینکیان نی به له پوزی دوا یی دا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 یقول ﴿وَهُمْ وَاشْهَيْهِ دَهْلِيَّتْ﴾ ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَفِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خوابه هم
 له دنیا و هم له پوزی دوا پیدا خیر و خوشیمان پی بده ﴿وَقَدْ عَذَّبَ النَّارَ﴾ وه بمان پاریزه له سزای
 ناگر ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به شینکیان هیه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ له وهی که کرد ووبانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا ی گه ورو زور خیر ایه له لېهر سینه وده ﴿

﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناولی خوا بهرن (الله اکبر بکهن) ﴿فَإِنِّي أَنَا مَعُودُونَ﴾ له چهند رورنکی دیاری
 کړاودا ﴿فَعَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ همر که سینک په له بکات له دوو روردا (هه رسی جهمه ره که به رباران
 بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناھی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه هه که سینکیش دوا بکه ویت (سی رور
 په جم بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لَمَنِ أَقْبَى﴾ گوناھی له سهر نی په بۆ که سینک پاریز کاری بکات و له خوا
 بترسیت ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و (له سزای) خوتان پیارنزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنكُمْ﴾ وه بزائن که
 ټپوه ﴿إِنَّهُ تَحْشُرُونَ﴾ بولای نه و (نه گهرینه ووه) کتوده کرینه ووه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناوځه لکي
 که سانیک هه ن ﴿يُتَجَبَّلُ قَوْلُهُ﴾ که به قسه سهر سامت ده کات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له م زبانی دنیادا
 ﴿وَنُشِهُدُ اللَّهَ﴾ وه خوا ده کات به شاهد ﴿عَلَى مَا فِي قُلُوبِهِ﴾ له سهر (راسنی) نه ووی له دلیاه تی
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَصَّيْرُ﴾ که چی نه و دوزمنیکی سهر سه خته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه کاتیک پشني هه لکړد
 ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه وی دا (له وولاتدا) ﴿لِيُقْسِدَ فِيهَا﴾ بۆ نه ووی خرابه ی
 ټپدا بکات ﴿وَنُفِخَ لِلْخُرُوجِ وَالْإِنشَاءِ﴾ وه کشتو کال و وه چوه نه ووه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾
 وه خوا خرابه کاری خوش ناویت ﴿وَإِذَا فِئَلَهُ﴾ وه کاتیک پی ی بو و تریت ﴿أَتَى اللَّهَ﴾ له خوا
 بترسه ﴿أَلَحَذَنَ الْعِرَّةَ بِالْأَشِيرِ﴾ دهمار ده یگری بۆ به د کرداریی ﴿فَحَسْبُهُ رَجَهْمَرُ﴾ جا نه و دوزه خی
 به سه ﴿وَأَيُّشَ الْمَهَادُ﴾ که به د ترسن جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناوځه لکیش که سانیک هه ن
 ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوی ده غرو شیت ﴿أَتَيْتَ مَرَضَاتِ اللَّهِ﴾ بۆ په زامه ندی خوا
 ﴿وَاللَّهُ زَوْفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کان ﴿يَتَأْتِيهَا اللَّيْلُ أَسْمَا﴾ نه ی بر واداران
 ﴿أَذْخُلُوا فِي السُّرُكَةِ كَأَفَّةٍ﴾ هه موو به ته ووی بچنه نار نیسلامه ووه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوی
 هه نگاوه کانی شه بتان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بنگومان نه و دوزمنیکی ناشکر اتانه ﴿
 فَإِنْ زَلَلْتُمْ﴾ نه مجا نه گهر لانتاندا (هه لخلیسکان) ﴿فَمِنْ بَعْدِ مَا﴾ دوی نه ووی ﴿جَاءَ تَكْرُ الْيَتَتِ﴾ که
 نیشانه ناشکر اکنان بوهات ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نه ووه چاک بزائن که خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و کار
 دروسته ﴿حَلَّ يَطْرُونَ﴾ تابا نه وانه چاوه پروانن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خوابان بۆ بیت ﴿فِي ظُلُلٍ﴾
 له ناو چهند پارچه ﴿فِرَ الْعَمَاوِ﴾ هه وریکی سپی دا ﴿وَأَعْلَمَتِكُمْ﴾ هه ووه ها فرشته کان (یان بویین)
 ﴿وَقَضَى الْأَمْرَ﴾ وه کاره که کتوایی پی بیت ﴿وَاللَّيْلُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو کاریک هه بولای خوا
 ده گهرینه ووه ﴿

﴿سَلِّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (نه ی موحده ممدد) له به نئ نیسر ائیل بیر سه ﴿كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ﴾ که چهند به لگه دو
 نیشانه ی روضنمان داوه بهوان ﴿وَمَنْ يَدْرُ﴾ وه هدر که سینک پیگوریت ﴿بِعَمَّةِ اللَّهِ﴾ به هره ی (ریشمورنی) خوا
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ دوا ی نه وه ی که دهستی کهوت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه پیگومان خوداتوله ی زور سه خته
 ﴿زَيْتِ الْأَيْدِينَ كُفِّرُوا﴾ جوان کراوه بؤ یی بر وایان (ناسویاس کهران) ﴿الْحَيَّةُ الدُّنْيَا﴾ ژبانی دونیا (به جورنک)
 ﴿وَنَحْرُونَ مِنَ الْأَيْدِينَ أَصْلُوا﴾ که گالسه ده کهن به بر واداران ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (به لام پایه ی) نه وانه ی له خوا تر سن
 ﴿فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ گه لی بهر زتره لهوان له روضی دوا پیدا ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ﴾ وه خودا رزق و روضی ده دات
 ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هدر که سینک که به ویت ﴿بِعَزِّ حَبَابٍ﴾ به یی شومار و حساب کردن ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 خدکسی بهک کؤمه ل بون (به سرو وشت) ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ الْبَنِيَّ﴾ نه مجا خودا پیغه مبرانی نارد ﴿مُتَّبِعِينَ﴾
 به مژده مهر ﴿وَمُتَّبِعِينَ﴾ و ترسیتهر ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُمْ كُتِبَ الْأَمْرُ﴾ وه کتبی راستی و دروستی له گه لدا
 ناردونه خواره وه ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ تا پر بار بدات و حو کم پکات له ناو خدکسی دا ﴿فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾
 لهو شتانه ی که جیاواز و دو به ره ک بون تیاپدا ﴿وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ﴾ وه کهس جیاواز و دو به ره کی
 نه کرد له کتبی ناسمانیدا ﴿إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوا﴾ مه گهر نه وانه ی که کتیبان یی درابو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی نه وه ی
 ﴿مَا جَاءَهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ نیشان وه به لگه ی روضنیان بؤ هات ﴿بِقَبَائِلِهِمْ﴾ به هوی حه ساده نی ناو خویانه وه
 ﴿فَهَدَىٰ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه مجا خوا خوی ریشمورنی بر وادارانی کرد ﴿لِيَاخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ﴾ بؤ
 نه و رینگا راسته ی که دو به ره کیان تیا دا ده کرد ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا کئی ی بویت ریشمورنی ده کات
 ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ ریشازی راست ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ نایا واتان زانیسوه ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنده
 به ده شت ﴿وَلَمَّا يَأْتِ كُرْمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که چی هیشتا نه هاتوته ریشان نه وه ی له ناره حتی تووشی نه وانه
 بون که له پیش تیره دا تیه رین ﴿مَسْتَهْزِئِينَ﴾ (که له رینی خوا دا) دوو چاری سه ختی و زهره ر و
 زبان بون ﴿وَرَزَّلْنَا﴾ وه زور به توندی ته کان دران و زور یان بو هات ﴿حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 به ره نگینک که پیغه مبره که و نه وانه ی که بر وایان هیتابو و له گه لدا ده یان ووت ﴿مَنْ حَضَرَ اللَّهَ﴾ سه ر که و تنی
 خوا که ی دیت ﴿إِلَّا أَنْ نَضَرَّ اللَّهُ قَرِيبًا﴾ ناگادار بن و دلبابن به راستی سه ر که و تنی خوا نریکه ﴿يَسْأَلُكَ﴾
 پر سیارت لی ده کهن ﴿مَاذَا يَفْقُرُونَ﴾ چی به خشن (له رینی خوا دا) ﴿قُلْ مَا أَنفَقْتُ﴾ بلی: نه وی ده به خشن
 ﴿فِي خَيْرٍ﴾ له مالی پاک و حه لال ﴿فَلْيَوْلَا الَّذِينَ﴾ بایق باوک و دایک ﴿وَالْآفَرِينَ﴾ و خزمانی نریک ﴿وَالَّذِينَ﴾ و
 هتیبان ﴿وَالْمُسْكِينِ﴾ و هه ژاران ﴿وَالَّذِينَ﴾ و ریشوارانی کهم ده ست ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هدر چی بکهن
 له چاکه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ نه وه پیگومان خوا ناگاداره لی ی ﴿﴾

﴿كَيْبَ عَلَيْكُمْ الْقِتَالُ﴾ جهنگتان له سهر پتو یست کرا ﴿وَهُوَ كَرُّ لَكُمْ﴾ که لاتان ناخوشه ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ وه نه گونجی شتیکتان پی ناخوش بی ﴿وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ که چی باش و خیر بیت بزان ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَحِبُّوا شَيْئًا﴾ وه نه گونجی شتیکتان پی خوش بی ﴿وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾ و خراب بیت بزان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا (چاک و خرابی تپوه) نه زانیت ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و تپوه نایزان ﴿يَقُولُونَ﴾ پر سیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ده باره ی مانگی حه رام ﴿فِتَالٍ فِيهِ﴾ جهنگ کردن نیادا ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿فِتَالٍ فِيهِ كَبِيرٌ﴾ جهنگ له مانگی حه رام دا گونا هیک کی گه وره به ﴿وَصَدَّقَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به لام به ره هل سی ربازی خوا ﴿وَكُفِّرْ بِهِ﴾ وه بی پروایی پی ﴿وَالْتَسِعَ الْحَرَامُ﴾ وه (پی گری موسولمانان) له مزگه وتی حه رام ﴿وَالْخَرَجُ أَهْلِي وَمِثْلَهُ﴾ ودهر کردنی خه لکی نه و مزگه وتی لی ﴿أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ گه وره تره لای خوا (له جهنگ کردن له مانگی حه رامدا) ﴿وَأَلْفَيْتُهُ أَكْبَرُ مِنْ الْقَتْلِ﴾ وه هاوه ل پیداکردن بو خود او هاوه ل دان بو به شیمان کردنه وه ی موسلمان گه وره تره له (پی او) کوشن (له و مانگه دا) ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ﴾ به رده وام ده ست هه ل ناگرن و جهنگتان له گه لدا ده کهن ﴿حَتَّىٰ يَبْرُزُوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ﴾ تاپه شیمانان بکه نه وه له دینه که تان ﴿إِنْ أَسْطَفَعُوا﴾ نه گهر بتوانن ﴿وَمَنْ يَزِيدْكُمْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ ودهر که سبتک له تپوه له دینی خوی هه ل بگه ر پته وه ﴿وَيَسْتَكْفُرْ﴾ وه به بی پروایی بمری ﴿فَأُولَٰئِكَ حَقَّتْ أَعْيُنُهُمْ﴾ نا نه وانه هه سوو کرده وه کانیا بوج نه بیته وه ﴿فِي الْأَنْبَاءِ وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و دوار و زیشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه نه وانه بارو هاوده می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تپیدا ده میته وه به تیجگاری ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانه ی پروایان هینا ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وه وانه ی کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکو شان له پی ی خوا دا ﴿أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ نانه وانه چاوه پروانی میهره بانی خودان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لی خوش بوو میهره بانه ﴿يَقُولُونَ﴾ نه ی موحه مده پر سیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ﴾ ده باره ی عه ره ق و قومار ﴿قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ﴾ بلی لهم دوانه دا گونا می گه وره هه به ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ و چند قازانجیک هه به بو خه لکی ﴿وَأَثْمُهُمَا أَكْبَرُ﴾ به لام گونا هه که بیان گه وره تره ﴿مِنْ ثَمَرِهِمَا﴾ له سوود و قازانجه که بیان ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه پر سیارت لی ده کهن ﴿مَا ذَا بُغْيُوتُ﴾ چی بیه خشن ﴿قُلْ أَعْمَقُ﴾ بلی نه وه ی لی تان زیاده ﴿كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ ناوه ها خودا به لگه کان پروون ده کانه وه بزان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا بیر بکه نه وه ﴿

﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له کاری دنیا و دواړو ژتان ﴿وَمَسْكُونَتَهُ﴾ وهر سیارت لى ده کهن ﴿عَنِ النَّسَمَى﴾ له باره ی همنیوان (که چوڼ بن له گه لیاڼدا) ﴿قُلْ إِصْلَاحٌ لِّهَمْ خَيْرٌ﴾ بلې چا کسازى (تیکه لاوی کردن) بۆ نه وان چا کسره ﴿وَإِنْ تَحَايَظُواْ هُمْ فَاحْوَكَهُمْ﴾ وه نه گهر تیکه ل بین له گه لیاڼدا (قهینا کات چوڼکه) بر اتانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾ وه خوا ده زانې کى خرابه کار و کى چاکه کاره (له گه ل همنیوان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ﴾ نه گهر خوا بیویستایه دو چاری به نیچ و ناره همتی ده کردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زال و کار دروسته ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ ژنانی هاو بهش پیدا کهر ماره مه کهن ﴿حَتَّىٰ يُؤْمِنَ﴾ تابروا ده هینن ﴿وَلَا تَمْنَأْهُمْ﴾ که نیزه کیکی بر وادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ﴾ باشتره له ژنه (نازادیکى) هاو بهش پیدا کهر ﴿وَلَوْ أَغْنَتْكُمْ﴾ با (هاو بهش پیدا کهر که) سهر سامیشی کردبن (به جوانی یان داراییان) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ وه ژنانی موسلمان ماره مه کهن له هاو بهش پیدا کهران ﴿حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا﴾ تابروا ده هینن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ وه کویله به کی بر وادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ﴾ باشتره له (نازادیکى) هاو بهش پیدا کهر ﴿وَلَوْ أَغْنَتْكُمْ﴾ با سهر سامیشی کردبن (به دارایی یا جوانیان) ﴿أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ نه وانه بانگ (ی خه لک) ده کهن بۆ ناو ناگر ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ﴾ به لام خوا (خه لک) بانگ ده کات بۆ به ههشت ﴿وَالْمَغْفِرَ بَإِذْنِهِ﴾ ولین خوش بوون به فخرمانی خوی ﴿وَيُبَيِّنُ لَهُ الْيُتِيمَ لِلْإِنْسِ﴾ وه نیشانه کانی خوی روشن ده کانه وه بۆ خه لکی ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ به لکو بیریکه نه وه ﴿وَمَسْكُونَتُهُمْ سَبْعٌ مِّائَاتٍ﴾ وهر سیارت لى ده کهن دهر باره ی حمیز ﴿قُلْ هُوَ أَذَىٰ﴾ بلې حمیز شازاره ﴿فَأَعْرِضُواْ عَنِ الْإِنْسَاءِ﴾ که وانه دوور بکه ونه وه له هاو سهره کانتان ﴿فِي الْمَحِيضِ﴾ له کانی حمیزا ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ﴾ وه نزیکیان له گه لدا مه کهن ﴿حَتَّىٰ يَظْهَرَنَّ﴾ تا پاک ده بنده وه ﴿فَإِذَا ظَهَرْنَ﴾ که خویان شت (دواى پاک بوونه وه) ﴿فَأْتُوهُنَّ﴾ نه مجا بچنه لایان ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ له و شوینده وه که خوا فخرمانی پیداون ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به راستی خوا تهویه کارانی خوش ده ویت ﴿وَيُحِبُّ الْمُتَّظِرِينَ﴾ وپاکانی خوش ده ویت ﴿يَسْأَلُكُمْ خُزْنُكُمْ﴾ ژنه کانتان کیلگه ی خوتانن ﴿فَأَنْتُمْ حَرَتُمْ﴾ جا تۆو بوه شپینه ناو کیلگه که تانه وه (مه به ست چو ونه لایانه) ﴿أَلَيْسَ شَتْرًا﴾ به ههر رشپنه وه که ده تانه وى (له شوینى تایبه تی خوی که پشپه وه به نه که دواوه) ﴿وَقَدِّمُواْ لَأَنْفُسِكُمْ﴾ کرده وده ی باش پینش بخه ن بۆ خوتان ﴿وَاتَّقُواْ اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَالْعَمَلُواْ أَنْكُمْ مَّقْنُونَةً﴾ وه بزائن و دلنیا بن که به خزمه تی ده گهن ﴿وَيُثِرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه مژده بده به بر واداران ﴿وَلَا تَجْعَلُواْ اللَّهَ عُرْضَةً﴾ نه کهن سویند به خوا خواردن بکه ن به بهر هه لستی ﴿لَا يَمْنِكُمْ﴾ نه وشتانه ی سویند تان له سهری خوار دووه ﴿أَنْ تَبْرُواْ وَتَقْفُواْ﴾ که چاکى و باریز کاری ﴿وَتُصْلِحُواْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ و بریکه خستى نینان خه لکی به ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسر و زانایه ﴿۱۱﴾

﴿لَا يُؤْنِذُكَ اللَّهُ بِالْعُرْفِ أَمَّا كَرَّمَ﴾ خوا سویتندی بی هووده (لهدم ده چوون) تان لی ناگری ﴿وَلَكِنْ يُؤْنِذُكَ﴾ به لام سویتدینکتان لی ده گریث ﴿بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه به مستان بیت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ﴾ وه خوا لیخوشبوو لهسهه خویه ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ مِن نِّسَائِهِمْ﴾ بو نه وانه هه به سویتد ده خوقن له گهل ژنه کانیان دروست نه بن ﴿تَرَىٰ أَرْجَاكَ تُشْهَرُ﴾ چاوه پروانی چوار مانگ بکهن ﴿فَإِن فَادُوا﴾ نه مچا نه گهر گهرانه وه (بو لای ژنه کانیان) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ نه و خوا لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَإِن عَزَمُوا الطَّلَاقَ﴾ وه نه گهر بریاری ته لاق دانیان دا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه و خوا بیسهه رو زانابه ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ﴾ وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿يَتَرَقَّصْنَ بَأْضُهُنَّ﴾ دان به خویاندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةً فَرَوْهُ﴾ تا ماوه ی مسی حمیز ﴿وَلَا يَحِلُّ لهنَّ﴾ دروست نی به بو نه و ان ﴿أَن يَكُنَّ﴾ که بیشار نه وه ﴿مَّا خَلَ اللَّهُ فِي أَرْجَائِهِنَّ﴾ نه وه ی خوا له مندا لدانیان دا دروستی کردوه (له حمیز یا مندا ل) ﴿إِن كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه گهر پروابان هه به به خوا ﴿وَالْيُورِ الْأَخِيرِ﴾ و به روزی دواپی ﴿وَيُعَوِّثُهُنَّ أَحَقُّ﴾ وه میرده کانیان شایسته ن ﴿بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ به گیرانه و بیان له عیده ده دا ﴿إِن أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گهر بیان و ی به باشی بژین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه بو ژنان هه به به سهه میردیان وه وه کو نه وه ی که بو بیوان هه به به سهه ژنان وه به پی ی باوونه ریتی (به سهه ند) ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ وه بیوان پله به کیان هه به به سهه ژنانیان وه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و کار دروسته ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (نک که بردنه وه ی له دواوه بی) دوو جاره ﴿فَإِنَّمَا الطَّلَاقُ بَعْدُ﴾ دوا نه وه را گرتنه به خوشی ﴿أَوْ تَتَرَخَّصْنَ بِإِحْسَنِ﴾ یان به ره لا کردن و ته لاقدانیته ی به باشی ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ﴾ وه دروست نی به بو نه وه ﴿أَن تَأْخُذُوا﴾ که لی به سهه نه وه ﴿مِمَّا أَتَيْتُمُوهُنَّ مِن شَيْءٍ﴾ هیچیک له و شتانه ی که داو تاننی ﴿إِلَّا أَن يَخَافَا﴾ مه گهر هه ردوولا بترسن (له وه ی) ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که سنووری خوا وانه گرن ﴿فَإِن جَفَعْتَ﴾ جا نه گهر ترسان ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ له وه ی سنووری خوا وانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾ نه و بیوان وافرته که گونا هیان ناگات ﴿فِيمَا أَفْتَدَتْ بِهٖ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خوی بیدات به بیواوه که ی ﴿فَإِنَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ نه مانه (ی باسکران) سنووری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ لیان ده ره مچن وده سندریتی نه که نه سهه ریان ﴿وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه ههر که سیتک له سنووری خوا ده ره بچیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ تا نه وانه سته مکارن ﴿وَإِن طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گهر ته لاقی (سیهه می) دا ﴿فَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ مِنْ بَعْدِ﴾ تیرر نه و ژنه بو نه و بیواوه دروست نی به ﴿حَتَّىٰ تَخْرُجَ رَوْحًا عَذَرًا﴾ هه تا شوونه کات به میردنیکی تر (به تیجگاری) ﴿وَإِن طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گهر (میردی دوو هه م) ته لاقی دا (یا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾ تیرر گونا نه ی به له سهه رن و میرده (کو نه) که ﴿أَن يَتَرَاجَعَا﴾ که بگهر بننه وه لای به کتر (به ماره کردنیکی تازه) ﴿إِن طَلَّا﴾ نه گهر بزائن ﴿أَن يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که له سنووری خوا ده ره ناچن ﴿وَبَٰئِلَکَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنووری خوان ﴿يَسِّرُهَا الْقَوْمُ يَعْلَمُونَ﴾ پرونیان ده کاته وه بو گهلینک که تی بگهن ﴿

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنانی هاوسه رتان ته لاق داو ﴿فَلَعَنَ أَجَلَهُنَّ﴾ گه بشتن به ناخرو و توخری عیده بیان ﴿فَأَنْتُمْ كُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ رایان بگر نه وه به خو شی ﴿أَوْ سِرِّهُنَّ بِسَعْرُوفٍ﴾ یان بهر لایان بکهن و ته لاقیان بدهن به باشی ﴿وَلَا تُنْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا﴾ رایان مه گر نه وه به نیش و نازاره وه ﴿يُتَعَدَّوْنَ﴾ بژنه وهی سته میان لی بکهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هدر که سبتک کاری و اېکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ نه وه سته می له خو ی کرد وه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا عَآئِنَ اللَّهِ هُزُوًا﴾ وه گالته به فدر موده کانی خوا مه کهن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیر بکهن وه له چا که ی خواله گه لئاندا ﴿وَمَا أَرْزَلْ عَلَيْكُمْ﴾ و نه وهی که به سه ریدارشنوون ﴿فِي الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهَا﴾ له قورشان و فدر موده ی به جی به وه ناموزگار بیتان ده کات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه بزائن که خوا ﴿يَكُنَّ تَقْوَىٰ عَظِيمًا﴾ به همرو شت زانابه ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنسان ته لاقدا ﴿فَلَعَنَ أَجَلَهُنَّ﴾ عیده بیان ته و او سوو ﴿فَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ﴾ نیشر قه ده غه بیان (به رگریان) مه کهن ﴿أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا لِّزَوْجِهِنَّ﴾ که شوو بکهن به خه لکاتیک ی تر که ده بن به میردیان ﴿إِذَا تَرَضَّوْا يَتَّبِعُهُمُ﴾ ته گهر رینک که و تن له ناو خو یاندا ﴿وَالْمَعْرُوفُ﴾ به باشی ﴿ذَلِكَ لِيُؤْخَذَ بِهِ﴾ نه مه به ند و ناموزگاری تېدا به ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُوْثِقُ يَأْتِيهِ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ﴾ بژنه وه که سه ی که بر وای به خواو به ر وزی دوا بی بیت له نپوه ﴿ذَلِكَ لِأَنْتُمْ وَأَظْهَرُ﴾ نه مه به ند و هر گر ته تان باشتره و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه خوا ده زانی و نپوه نایزائن ﴿وَالْوَالِدَاتُ﴾ دایکان ﴿رَضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ شیر بدهن به منداله کانیاں ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته و او ﴿لَيْسَ أَرَادَ﴾ (نه مه) بژکه سبتکه که بیه ویت ﴿أَنْ يُنْفِذَ الرِّضَاعَةَ﴾ شیر ی ته و او بدات ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ﴾ له سه ر باو که که به ﴿رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾ ر وزی و کالای دایکه کان ﴿وَالْمَعْرُوفُ﴾ به باشی ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که سبتک له توانای خو ی زیاتر داوای لی ناکریت ﴿لَا ضَرَّاءَ وَلَا ذُلًّا يُلْقِيهَا﴾ با زیان نه گه به ند ری به هیچ دایکیت به هو ی منداله که به وه ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يُولَدُ لَهُ﴾ وه به هیچ باو کیتک به هو ی منداله که به وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ وه (ته گهر باو که که مرد) له سه ر میرانگره وه کو نه وهی (پیشوونه فقه ی دایکی منداله که بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَ افْتِسَالًا﴾ نه مجا نه گهر ویستیان (منداله که) له شیر بیر نه وه (له پیش دوو ساله که دا) ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به ره زامه ندی و ر او یزی هدر دوو لایه کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه وه گونا هیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمُ﴾ وه ته گهر (نپوه ی پیاوان) ویستان ﴿أَنْ تَضَرَّضُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ دایه ن بگرن بژ منداله کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نه وه گونا هتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ ته گهر بیان ده نی ﴿مَعَهُ أَنتُمْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ته وی بژتان داناوون به خو شی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا﴾ وه له خوا بترسن و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَمَازُغُمُ الْيُسْرَى﴾ به راستی خوا بینایه به وهی که ده یکهن ﴿

﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَنكُم مِّنْهُمْ﴾ نهو پیاوانه ی که ده مین له نیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ و هاوسه ران جی ده هیلن
 ﴿يَذَرْنَ فِيهَا بَنِينَ﴾ هاوسه ره کانیاں ده بیټ چاوه وروانی بکهن ﴿أَرْبَعَةً أَشْهُرًا وَعَشْرًا﴾ چوار مانگ و
 ده شهو ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ نه مچا که عیده یان ته و او بوو ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ یتیر گونا هتان له سه ر
 نی به (نه ی کهس و کاری ژن) ﴿فِيمَا فَعَلْنَا فِي أَنفُسِنَا﴾ له وه ی که (نهو ژنانه) ده یکه ن
 له خو یاندا به پی ی باوی ناو کومه ل ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا ناگاداره به وه ی که ده یکه ن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه گونا هتان ناگات ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ﴾ له خوا زینتی ژنانی (میرد
 مردوو) به ناراسته و خو بیټیاں بلین ﴿أَوْ أَكُنْتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ﴾ یا له دلی خو تاندا (بریار بدهن) ده یانخوازن
 ﴿عَلَّمَ اللَّهُ الْكُتُبَ﴾ خوی گه وره ژانیوه تی که بیگومان نیوه ﴿سَتَذَكَّرُونَ﴾ له مه و دوا ناویان ده بهن
 ﴿وَلَا يَكُن لَّآ تَوَاعِدُوهُمْ مِّثْرًا﴾ به لام به نهی بیټیاں به مدهن ﴿إِلَّا أَن تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ مه گهر قسه یه ک
 که باش بیټ ﴿وَلَا تَعْرِضُوا عَقْدَةَ الْبَيْعِ﴾ وه بریاری ماره کردنیاں مدهن ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ تا
 عیده که بیان ته و او ده بیټ ﴿وَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ وه بزائن بیگومان خوا ده ژانیت ﴿مَا فِي أَنفُسِكُمْ﴾
 به وه ی که له دل تاندا یه ﴿فَأَحْذَرُوا﴾ که واته خو تان بهار بزین ﴿وَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزائن دنیابن که خوا
 ﴿عَفُوٌّ حَلِيمٌ﴾ لیخو شیبوی له سه ر خو به ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ گونا هتان له سه ر نی به ﴿إِنْ طَلَقْتُمْ
 آلِهَةً﴾ نه گهر ژنانیک ته لاق بدهن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْهُنَّ﴾ که هینتا نه چو وینه لایان ﴿أَوْ تَقْرِضُوا لِهِنَّ قَرْضَةً﴾
 یا ماره بیټیاں بو دانه نابن ﴿وَمَتَّعُوهُنَّ﴾ وه به هر ده مدهندیاں بکهن (شستینکیان له مالی خو تان بدهنی) ﴿عَلَى
 الْمَرْبُوعِ قَدْرُهُ﴾ ده و له مدهند به پی ی خوی ﴿وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرُهُ﴾ وه هدرار به پی ی خوی ﴿مَتَّعُوا الْمَعْرُوفَ﴾
 به هر و یار مه تی دانیك که باو و نه ریت بیټ. ﴿حَقَّ عَلَى الْمُخْسِرِينَ﴾ نه وه پیو یسته له سه ر چا که کاران ﴿وَإِنْ
 طَلَقْتُمْ مِّنْهُنَّ﴾ وه نه گهر ژنان تان ته لاق دا ﴿مِّن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ پشش ته وه ی بجهن لایان ﴿وَقَدْ فَرَضَتْ
 لَهُنَّ فَرِيضَةٌ﴾ وه ماره پی شان بو دانا بیوون ﴿فَضْطٌ مَّافَرَضْتُمْ﴾ نه وه نیوه ی ماره پی یه که بیان ده که وی
 ﴿إِلَّا أَنْ يَتَّفِقُوا﴾ مه گهر ته و ان (لیسان) خوش بن ﴿أَوْ يَتَّفِقُوا الَّذِي﴾ یان ته و که سه له (میرد) ی خوش
 بیټ ﴿بِكُتُبِهِ عَقْدَةُ الْبَيْعِ﴾ که ماره برینه که ی به ده سه ته ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ وه لی خوشبو و نتان
 له پاریز کاریه وه نزیکتره ﴿وَلَا تَنسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ وه ته و چا که یه ی که له نیو تاندا بیووه له بیر تان
 نه چینه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بیټیا به وه ی که و ده یکه ن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ تاگاداری له نویزه کائیان بکهن و بیاتپاریزن ﴿وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَى﴾ وه (به تاییه تی) نویژی ناوه راست (که نویژی عه سره) ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ وه له نویژدا بوهستن بق خوا به گهردن که چی و (بی قسه کردن) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ نه مجانه گهر ترسان ﴿فَرِحًا لَا أُرُغْبَاءَ﴾ (نویژ بکهن) به پیاده یان به سواری ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ که ترستان نه ما ﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه موسایادی خوا بکهن ﴿كَمَا عَلَّمَكُمْ﴾ به وره نگی که فیبری کردوون ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه وهی جاران نه تانده زانی ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُوكُمْ مِنْكُمْ﴾ نه و پیاوانه ی دهردن له نیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ باش خویان ژنه کائیان به چی ده هیلن ﴿وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا فهرمانی کردووه) به وه سیهت کردن بژنه کائیان ﴿مَّتَنَعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به خینو بکرنن ﴿غَيْرِ إِخْرَاجٍ﴾ بی نه وهی دهر بکرنن (له مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ نه مجانه گهر خویان چوونه دهر وه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ بیتر هیچ گونا هتان له سهرنی به (نه ی کهس و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له وهی که نه و ژنانه ده یکهن دهر باره ی خویان ﴿بِینَ مَعْرُوفٍ﴾ به باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و بالاده ست و کار دروسته ﴿وَالْمُطَافَتِ مَتَّعَ﴾ بژنه لاق در او ان هیه (به سهر میرده کائیان وه) به هر هه ند بکرنن (به بریک پاره) ﴿وَالْمَعْرُوفِ﴾ به باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (نه وه) بنویسته له سهر باریز کاران ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ شاوا خوا ثابیه تانی خویان بژروون ده کاته وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تانی بگه ن و ژیرین ﴿الَّذِينَ رَفَعُوا إِلَيْنَا﴾ نایا وورده بویت وه له وانه ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که له ولاتی خویان دهر چوون ﴿وَهُمْ أَلُوفٌ﴾ له کاتیکدا که نه و ان هه زاران (کهس) بوون ﴿حَدَرًا لِّمَوْتٍ﴾ له ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ نه مجا خوا پی ی و تن بمرن ﴿ثُمَّ أَخْبَهُمْ﴾ له پاشان زیندووی کردنه وه ﴿إِنَّا أَنَا اللَّهُ فَذُوقُوا فَلَمَّا رَأَوْهُ سَابِقَةً﴾ به راستی خوا خواهنی چاکه به ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به سهر خه لکه وه ﴿وَلَمَّا كُنِ الْأَنْفُسُ الْكَافِرَاتِ﴾ به لام زور به ی خدک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا ناکدن ﴿وَقَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جدهنگ بکهن له پی ی خوا دا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا بیسهری زانایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَغْرِضُ اللَّهَ﴾ کی به نه وه کهسه ی قهرز بدات به خوا ﴿قَرَضًا حَسَنًا﴾ به قهرزینکی باش ﴿فَيَضَعُهَا اللَّهُ﴾ نه مجا خوا بژی زیاد ده کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْطِطُ﴾ وه خوا (بروزی خوی) نه گریته وه وه فراوانی ده کات ﴿وَاللَّهُ يَرْجِعُ مَوْتٍ﴾ وه ههر بژلای نه ویش ده گه رینه وه ﴿

﴿أَلَمْ نَقُلْ لِلنَّاسِ الْفَلَاحُ﴾ ثایا وورد نه بوو یتوه له به سهر هائی دهسته و کۆمه لیک له کار به ده ست و ناو دارانی
 ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِیلَ﴾ به نی ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ له دوای موسا
 ﴿إِذْ قَالَ الْإِنْسَانُ لُنْهُ﴾ که به پیغه مبه رتکی خویان ووت ﴿أَبَعَثَ لَنَا طَائِفًا﴾ پاشایه کمان بو بنیره
 ﴿تَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جهنگ بکهین له ری ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَلَّمْتُمُ﴾ ووتی ثایا نریک نیه یتوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ عَلَيَّكُمْ الْفِتَالُ﴾ نه گهر جهنگسان له سهر فهرز و پیوست بکری ﴿أَلَا تَقْنَلُوا﴾ جهنگ
 نه کهن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَا تَقْنَلُ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سودیکمان پی ده گات نه گهر جهنگ
 نه کهین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرِجْنَا﴾ له کاتیکدا که ده ر کراوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا﴾
 و ئاتینا ﴿له وولاتمان و مال و مندا لماندا﴾ ﴿فَلَمَّا كُنْتُ عَلَيْهِمْ الْفِتَالُ﴾ که چی کاتیک جهنگیان
 له سهر پیوست کرا ﴿تَوَلَّوْا﴾ پشتیان هه لکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که مینکیان نه پیست ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾
 بِالظَّالِمِينَ ﴿خوایش ناگاداره به سهر سته مکاراندا﴾ ﴿وَقَالَ لِهَرَبِیْهُمْ﴾ وه پیغه مبه ره که بیان
 پیتی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بینگومان خوا طالوتی بو ناردن به پادشا
 ﴿قَالُوا إِنَّا يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نه و چون نه پی به پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به سهر نیمه وه ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ﴾
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ ﴿که نیمه له و شایسته ترین به پادشایی﴾ ﴿وَلَمْ يَزَلْ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ﴾ وه دارایی زوری
 نه در اوه تنی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فهر مووی: به راستی خوانه وی هه لبار دووه به سهر
 یتوه دا ﴿وَرَادَهُ بَسْطَةً﴾ وه به شی زیاتری داوه تنی له فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ له زانین و توانایی
 جهسته ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكًا﴾ وه خوا مولک و پاشایی خوی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به ههر کهس
 خوی به وی ﴿وَاللَّهُ وَبِعْ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانایه ﴿وَقَالَ لِهَرَبِیْهُمْ﴾ وه
 پیغه مبه ره که بیان پیتی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلِكِهِ﴾ نیشانهای پادشای به که ی نه وه به ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ﴾
 الْتَابُوتُ ﴿که صندوق و داره مه یته که تان بو دیته وه﴾ ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ که مایه ی نارامبتانه
 له به ره و ردگار تانه وه ﴿وَنَبِيَّةٌ مِّمَّا نُرِي﴾ له گه ل هه تدبیک له که له بهوری ﴿إِلَّا مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ﴾
 خانه دانی موسا و هارون ﴿تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فرشته هه لیده گرن ﴿إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ﴾
 بینگومان له مه دا نیشانه و به لکه هه به بو یتوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر یتوه بر وادار بن ﴿﴾

﴿فَلَمَّا أَفْصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ نه مجا کاتیک که طالوت به خوی و له شکره که یه وه (له شار) در چوون ﴿قَالَ رَبِّ اللّٰهُ مُبْتَلٰیكُمْ﴾ بی ی ووتن ینگومان خوا تاقیتان ده کاته وه ﴿وَبَهَر﴾ به چه منیک (دوبارنیک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نه مجا هدر که سینک لینی خوارده وه ﴿فَلَيْسَ مِنِّي﴾ نه و له (له شکری) من نی به ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ وه هدر که سینک لینی نه چه شت نه وه له منه ﴿إِلَّا مَنِ اضْطَرََّ غُرْفَةً﴾ مه گهر که سینک پر مشتیکی لینی بگری ﴿بِسِدْرَةٍ﴾ به دهستی خوی (و بیخوانه وه) ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ﴾ جا هه موو تیریان لینی خوارده وه ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که منیکیان نه بیت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾ خو ﴿کَاتِبُکَ طَالُوتُ لَیْ یَهْرِیْبُهُ﴾ ﴿وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ نه وانه ش بر وایان هیتابوو له گه لید (بی نه وانه ی که تیریان لینی خوارده وه) ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْیَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ ووتیان: نه مرقو نیمه دهره قهتی جالووت و له شکره که ی نایه یین ﴿قَالَ الَّذِیْنَ یَنْظُرُونَ﴾ ووتیان: نه وانه ی که پتین و ابوو ﴿أَنَّهُمْ مُّذْکَرُوا اللّٰهِ﴾ به خزمهت خوا ده گهن (له رژی دوابی دا) ﴿کَرِهْنَ فِتْنَةً قَلِيلًا عَلَیَّتْ﴾ زور دهستی که م زال بووه به سهر ﴿فِتْنَةً کَثِیْرَةً﴾ دهستی زوردا ﴿بِإِذْنِ اللّٰهِ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ وه خوا له گهن خورا گرانه ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ کاتیک که دووبه پرووی جالووت و له شکره که ی وه ستان ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿رَبِّنَا أَفْرِغْ عَلَیْنَا صَبْرًا﴾ خوابه خورا گری بریزه به سهر ماندا ﴿وَنَسِیْتَ أَفْدَامَنَا﴾ وه پیمان جیگیر بکه ﴿وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ﴾ وه زالمان بکه به سهر گه لی ﴿الْکَافِرِیْنَ﴾ بی بر وایاندا ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللّٰهِ﴾ نه و سا به فهرمانی خوا شکاندن بیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وه داوود (که یه کیک بوو له سهر یازانی طالوت) جالووتی کوشت ﴿وَمَا اِنَّهٗ اَللّٰهُ الْمَلِکَ وَالْحَکَمَ﴾ وه خوا پاشایه نی و پیغه مبه ریتی دایه ﴿وَعَلَّمَهُ مَغَایِبَهُ﴾ وه نه وه ی ویستی فیری کرد ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللّٰهُ النَّاسَ﴾ نه گهر خوا خه لکی له ناو نه بر دابه ﴿بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هه ندنیکیان به هه ندنیکی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ﴾ هه موو سهر زه وی پرده بوو له خرابه و تاوان ﴿وَلَئِکِنْ اللّٰهُ ذُو فَضْلٍ﴾ به لام خوا خاوه نی به خششه ﴿عَلَى الْعَالَمِیْنَ﴾ به سهر هه موو جیهانیانه وه ﴿بَلٰکَ ؕ اَیَّتُ اللّٰهُ﴾ هم (به سهر هاتانه) نیشانه کانی خوان ﴿تَتْلُوْهَا عَلَیْکَ﴾ ده بیان خوینینه وه به سهر تدا ﴿وَالْحَقُّ﴾ به راستی ﴿وَ اِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ﴾ وه ینگومان تو له پیغه مبه رانیت ﴿۱۱۰﴾

﴿تِلْكَ الْأَرْسُلُ قَدْ بَلَغْتَ﴾ نهو پیغه مبه رانه ی (که یاسکران) ریزمان داوه ﴿تَعْطِرُهُمْ عَنْ تَحِيٍّ﴾ هندیکیان به مسهر هندیکیاندا ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ لهو پیغه مبه رانه هی وایان بووه که خوا قسه ی له گدل کردووه (وهك موسى عليه السلام) ﴿وَرَفَعَ نَعَصَهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ وه هندیکیانی بهرز کردووه وچه ند پله بهك ﴿وَأَنزَلْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنِيَّ﴾ وه دامان به عیسای کوری مهربم چهند بهلگه و (موعجزیه کی) ناشکرا ﴿وَأَنزَلْنَا سُورَةَ الْفُلِّ﴾ وه پشنگیر بمان کرد به فریشتی سرووش (که جبریل به) ﴿وَأَوْشَاءَ اللَّهِ﴾ نه گهر خوا بیوستایه ﴿مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَدْرٍ﴾ نهو گه لانه ی که له دوا ی پیغه مبه ره کانیاں دهاتن له گدل به کدانه نه جندنگین ﴿بَيْنَ يَدَيْهِمَا جَاءَ نُحُورُ النَّبِيِّينَ﴾ دوا ی نهو نیشانه رُوشنانه ی که بزبان هاتبوو ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ به لام دوو به ره کی بان نیکهوت ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ﴾ نه مجا هی وایان بوو بروای هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ وه هی وایان بوو بین بروابوو ﴿وَأَوْشَاءَ اللَّهِ﴾ نه گهر خوا بیوستایه ﴿مَا أَفْتَنَّا﴾ به کتریاں نه ده کوشست و شهربان نه ده کرد ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ به لام نهو هی خوا بیهویت ده سکاات ﴿رَبَّائِهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نهو که سانه ی برواتان هیناوه ﴿أَلْفَقُوا مَنَازِلَ فَقَاتُوا﴾ به خشن لهو روزه ی که بینان داوون ﴿مَنْ قَتَلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ پیش نهو هی که روزی بی ﴿لَا يَتَّبِعُ فِيهِ﴾ که نه کرین و فروشنی تیدایه ﴿وَلَا حُلَّةٌ﴾ و نه دُوستایه ی و ناشنایه ی تیدایه ﴿وَلَا شِقَاقَةٌ﴾ وه نه نکای تیدایه (تا رزگارتان کات له سزا) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ وه هدر بین پروایان سسته مکاران. ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوانده و خوابده به که هیچ بهر ستر اونکی به هق و راست نه به جگه لهو ﴿الْحَيُّ﴾ هه همیشه زیندووی ﴿الْقَيُّومُ﴾ نه دبیر که و راگر (ی بوونه وهر) ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ نه وه نه وز نه یگری و نه خدو ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر هی نه وه ههر چی له ناسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ههر چی له زهوی دایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ کنی به نهو که سه ی لهو روزه دا بتوانی نکای له لا بکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه گهر به ری پیدانی خوی نه ییت ﴿يَعْلَمُ﴾ ناگاداره ﴿مَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ به نهو هی له بهر ده می (ناده می) به وه به (له دنیا له بهر ده ستیاندا به) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وه نهو هی له دوا و به نی (له روزی دوا ی بزبان ناماده کراوه) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ﴾ وه کهس ناگای نی به له هیچ شستیک ﴿مِنْ عِلْمِهِ﴾ له زاتین و زاتیاری نهو (خوا) به ﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ مه گهر بهو هی که خوی بهو ی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی به که ی خودا هه سوو ناسمانه کان و زهوی گرتوته وه ﴿وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ وه پاریزگاری کردنی ناسمانه کان و زهوی بق خوا ناسمانه و (گران نیه) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه ههر نه وه بلند پله ی پایه گه و ره ﴿لَا إِكْرَافَ فِي لَدُنِّهِ﴾ به هیچ جورنك زور لن کردن له دیندانی به بق هاننه ناو نیسلام ﴿قَدْ تَبَيَّنَ﴾ چونکه به راستی له بهك جبابوته وه ﴿الرُّشْدُ﴾ رنعموونی و شماره زایی ﴿مِنْ أَلْفٍ﴾ له گومرایی و سهر لن شینووی (نه م نایه ته تایبه ته به نه وانه ی تابینی ناسمانی بان هبه) ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ نه مجا هدر کهس له ری ی بین بروایی بگه ریته وه (بین باوهر بین به ههر بهر ستر اونك جگه له خوا) ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ وه بروا بهیستی به خوا ﴿فَقَدْ اسْتَمْتَكْتَ﴾ نه وه بینگومان به توندی دهستی گرتووه ﴿وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى﴾ به دهسته گیر به کی قایمی به هیزی و (که نیسلام، بان نیمانه که به نی) ﴿لَا أَنْفِصَاةَ لَهَا﴾ که بهچران و به ربونی بونی به ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسری زانایه ﴿

﴿اللَّهُ وَلِيُّ﴾ خوا دوست و ہستیوانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوانہ یہ کہ برادران ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ دہریان
 دہہیتیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ لہ تاریکستانی بین برابی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ بڑووناکی باوہر و برینموونی
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ تہوانہ ی کہ بین بروان ﴿أُولَئِكَ أَهْلُ الظُّلُمَاتِ﴾ شہیتان دوستیانہ ﴿يُخْرِجُونَهُمْ﴾
 دہریان دہہیتیت ﴿مِنَ النُّورِ﴾ لہ بروناکی (بیر و باوہر) ہوہ ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بڑووناکی تاریکستانی (گومرابی)
 ﴿أُولَئِكَ﴾ تہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہاورپی دوزخن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تباہانہ میتنہ وہ ہد تہ تہابہ
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نابا نوریک نادیہ تہ وہ بہ لای تہو (نہروود) ہی ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ إِزْمِيلَ﴾ کہ دہمہ قانی کرد
 لہ گمان ٹیراہیم (بیغہ مہر دا علیہ السلام) ﴿فِي زَيْتٍ﴾ دہر حق بہ پەرورہ دگاری ﴿أَنَّهُ أَتَاهُ اللَّهُ الْمَلَكُ﴾
 لہہر تہوہی خوا پادشایی دابوویہ ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ کاتی کہ ٹیراہیم (لہ وہ لای نہروود دا) ووتی:
 ﴿رَبِّیَ الَّذِی﴾ پەرورہ دگاری من تہو زاتہ یہ ﴿يُحْيِی﴾ زیان تہداو ﴿وَيُمِیتُ﴾ زیان دہسیتیت (ودہسیتیت)
 ﴿قَالَ﴾ (نہروود) ووتی: ﴿أَنَا أَخِی﴾ منیش زیان تہدہم ﴿وَأُمِیتُ﴾ وہ زیان دہسیتیت و دہسیرنم (دو
 زیندانی کراوی ہتا بہ کیکانی نازاد کردو تہوی دیکہ یانی کوشت) ﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ ٹیراہیم ووتی:
 ﴿فَإِنِ اللَّهُ يَأْتِیَ بِالْقَسَمِ مِنَ الْمَشْرِقِ﴾ بینگومان خوا خور لہ رورہ لاتہ وہ ہلدہہیتیت ﴿قَالَتْ بِهَا مِنْ الْمَشْرِقِ﴾
 دہ (تہ گہر دہتوانیت) تو لہ رورہ لاتہ وہ ہلدہہیتیت ﴿فَیُحْیِی﴾ تہمجا دہم کوٹ بوو ﴿الَّذِی کَفَرُ﴾ تہو بین
 بروابہ (نہروود) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا برینموونی گہلی مستہمکاران ناکات ﴿وَكَانَ﴾
 ﴿أَوَّلَ الَّذِی﴾ یا وہ کہ تہو کہ سہ (عوزہیر) ﴿مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ﴾ کہ رابورد بہ لای شارنکدا (بیت المقدس)
 ﴿وَهُیَ خَاوِبَةٌ عَلَىٰ غُرُوبِهَا﴾ لہ کاتیکدا تہو (شارہ) دیوارہ کانی روو خا بوو بہ سہر سہر بانہ کانیدا
 ﴿قَالَ﴾ (عوزہیر) ووتی: ﴿أَنِّی یُحْیِی ہٰذِہُ اللَّهُ﴾ خوا چون تہم شارہ شاوہدان دہ کاتہ وہ ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾
 پاش مردنی؟ (واتہ پاش ویران بوونی) ﴿فَأَمَّا تِلْكَ مَائِدَةُ الْعَاثِرِ﴾ یہ کسہر خوی گہورہ (عوزہیری)
 سہد سال مراند ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ وپاشان زیندووی کردہ وہ ﴿قَالَ كَعَمَلِئِشَ﴾ (خوی گہورہ) فہرمووی:
 چہندہ ماویتہ وہ لیرہ دا؟ ﴿قَالَ لَیْسَتْ یَوْمًا أَوْ بَعْضَ یَوْمٍ﴾ ووتی رورہ لاتہ یا بہ شسی لہ رورہ لاتہ وہ
 ﴿قَالَ بَلْ لَیْسَتْ مَائِدَةُ الْعَاثِرِ﴾ (خوی گہورہ) فہرمووی: تہخیر بہ لکو سہد سال ماویتہ وہ ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ﴾
 ﴿طَعَامِکَ﴾ جانہ ماشای خوار دن و ﴿وَنُزُلِکَ﴾ خوار دنہ وہ کہت بکہ ﴿تَرِیْسَتَہُ﴾ تیک نہ چوہہ ﴿وَانْظُرْ إِلَىٰ﴾
 ﴿جَمَارِکَ﴾ وہ تہ ماشای گویندریزہ کہت بکہ ﴿وَلَا تَجْعَلْکَ﴾ (وہ زیندوومان کردیتہ وہ) تا بتگترین
 ﴿آيَةً لِلنَّاسِ﴾ بہ موعجزہ و (بہ لگہ) بڑووناکی ﴿وَانْظُرْ إِلَىٰ الطَّيْرِ﴾ وہ تہ ماشای ٹیسقانہ کانی
 (گویندریزہ کہت) بکہ ﴿کَیْفَ تُبْرِسُہَا﴾ چون بہر زیان دہ کہ پتہ وہ (لہ شوینی خویان) و یہ کیان
 دہخہین ﴿ثُمَّ نَكَّسُوہَا إِلَىٰ خُمَا﴾ پاشان گزشتی بہ سہر دا دہہیتیت ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَہُ﴾ تہمجا کاتی
 تہمانہ دہر کہوت بڑی (عوزہیر) ﴿قَالَ أَشَکَرُ﴾ ووتی: بہ چاکی تینگہ یستم ﴿أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ کُلِّ شَیْءٍ﴾
 قَدِيرٌ ﴿بہ راستی خوا خاوہن دہستہ لاتہ بہ سہر ہموو شتیکدا﴾

﴿وَيَذَّأَلُ ابْنَيْهِ﴾ (تہی موحمد بہیاد بہتہ) کاتیک کہ ئیراھیم وونی: ﴿رَبِّ﴾ تہی پەرور دگارم
 ﴿أَرَبِّي﴾ نیشانم بدہ ﴿كَيْفَ نَحْيُ الْمَوْتِ﴾ چوں مردو و زیندو دہ کہیتہ وہ؟ ﴿قَالَ﴾ (خوا) فہرمووی:
 ﴿أُولَئِكَ يُنْفَخُونَ﴾ بیروات ہی نہہیناوه؟ ﴿قَالَ بَلَى﴾ وونی: بدلی پروام بینہی ﴿وَلَكِنْ لَّيْظَمِينَ قُلِّي﴾ بہ لام
 (تہمہوی بینم) بۆئہوی دنیاہم ﴿قَالَ﴾ (خوا) فہرمووی: ﴿فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ﴾ کہواتہ چوار مہل
 بگرہ ﴿فَصَرْحُ ابْنِكَ﴾ تہمجا (سہریان بیرہ) و پارچہ پارچہ بیان بکہ ﴿ثُمَّ﴾ لہ پاشدا ﴿لَتَجْعَلَ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ﴾
 ﴿فَنْهَلُ جُرَا﴾ ہەر پارچہ بہ کیان لہ سہر شاخیک دابنی ﴿ثُمَّ ادْعُهُنَّ﴾ لہ پاشان بانگیان بکہ ﴿يَأْتِيَنَّكَ﴾
 ﴿سَعْيًا﴾ بہ پلہ دین بولات ﴿وَأَنْتَ﴾ وہ چاک بزانیہ و ﴿أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ دنیا بہ بنگومان خوا
 بالادہستی کار بہ جی بہ ﴿مَنْ﴾ ﴿مَنْ﴾ ﴿مَنْ﴾ وینہی (خیری) تہوانہی ﴿يُخَفِّقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ کہ مالی
 خویان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پی خوادا ﴿كَمْ كُنَّا حَبَقًا﴾ وہ کہ دہنکہ (توریک) وایہ
 (روایت) و ﴿أَنْتَ سَمِعَ سَبِيلَ﴾ حہوت گولی گرینیت ﴿فِي كُلِّ سُبُلَةٍ﴾ لہ ہەر گولیکدا
 ﴿وَمَا تَنْتَ حَبَقًا﴾ سہد دانہی تیدا بیت ﴿وَاللَّهُ يَضَعُ﴾ وہ خوا لہ مہش، زیاتری دہ کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 بۆ ہەر کہ سینک کہ خوی بیہوت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عِلْمُهُ﴾ وہ خوا خاوەن بہ ہرہی فراوانی ناگادارہ ﴿مَنْ﴾
 ﴿الَّذِينَ يَنْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ تہوانہی کہ مال و دارایی خویان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پی خوادا
 ﴿ثُمَّ لَا يَسْتَعْمِلُونَ مِمَّا آفَقُوا مِمَّا وَلَا آذَى﴾ دواي تہوہ ہیچ متہنیک نانتین و نازاریک (بہ دلی ہہ زاران)
 ناگہینن ﴿لَهُمْ﴾ تہو کہسانہ بویان ہمیہ ﴿أَخْرَجَهُمْ﴾ پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پەرور دگاریان
 ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وہ ہیچ ترسینکیان لہ سہرنی بہ ﴿وَلَا هُمْ يَخْشَوْنَ﴾ وہ ہیچ خہم و خہفہ تینکیان
 نیہ. ﴿قَوْلٌ مَعْرُوفٌ﴾ قسہ و گوفتاری جوان و شیرین ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ و چاوپزوشی (لہ ہلہ دا)
 ﴿خَيْرٌ﴾ چاکترہ ﴿فَمِنْ صَدَقَةٍ﴾ لہ خیریک ﴿يَسْتَعْمِلُ آذَى﴾ کہ نازارو دل نیشانندی بہ دوا دای
 ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَلِيمٌ﴾ خوا دہولہ مہند و بی نیاز و لہ سہر خویہ ﴿يَأْتِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی
 پرواتان ہیناوه ﴿لَا تَطْلُبُوا﴾ بوجہ لی مہ کہنہ وہ ﴿صَدَقَتِكُمْ﴾ خیر و بدخشینہ کانتان ﴿بِالْحَقِّ﴾ بہ منہت
 نان ﴿وَالْآذَى﴾ و نازاردان و دل نیشان ﴿كَالَّذِي﴾ وہ کہ تہو کہسہی ﴿يَنْفِقُ مَالَهُ﴾ مال و سامانی
 خوی دہ بہ خشیت ﴿رَبَّنَا النَّاسِ﴾ بۆ روپامایی خہلک ﴿وَلَا يُؤْمِنُ﴾ وہ باوہری نی بہ ﴿يَا اللَّهُ﴾ بہ خوا
 ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ روزی دواي ﴿فَمَثَلُهُ﴾ جا وینہی تہو ناہاکہ ﴿كَمْ كُنَّا صَبَقًا﴾ وہ کہ بہر دینکی
 ساف و لووس وایہ ﴿عَلَيْهِ رَبَّ﴾ کہ گلیکی کہمی بہ سہرہوہ بیت ﴿فَأَصَابَهُ وَابِلٌ﴾ تہمجا بارانیکی
 لیزمہی لی بدات ﴿فَكَرَّهَ صُلَاً﴾ وہ بہرہ کہ بہیلیتہ وہ بہ پروتی ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا﴾
 ناتوان دہستی بخن ہیچ شینک لہوہی کہ کردوویانہ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وہ خوا پرتیموونی
 گہلی بی پروا و خوا تہناس ناکات ﴿﴾

﴿وَمَثَلِ الْآيَةِ﴾ نمونه‌ی نه‌وانه‌ی ﴿يُنْفِقُونَ أَقْوَامَهُ﴾ که مال و دارایی خویشان ده‌به‌خشن ﴿آيَةً مِّنْ مَّرْصَاتِ اللَّهِ﴾ له‌پساوره‌زامه‌ندی خوا ﴿وَتَقَاتِلَ فِئَتَيْنِ الْفَسِيحَ﴾ وه‌بؤ‌دامه‌زrandنی دل و ده‌رونیان (له‌سهر چاکه) ﴿كَتَلَبَ جَنَّةٍ﴾ وه‌ك باخیک وایه ﴿بِرَبِّهِ﴾ که به‌شویینکی به‌رزه‌وه‌بیت ﴿أَصَابَهَا زَلِيلٌ﴾ بارانی دلۆپ گه‌وره‌ی لی بدات ﴿فَقَاتِلْ أَكْثَرَهَا ضَعْفَيْنِ﴾ نه‌مجا میوه‌ی خزی بدات به‌دو هینده ﴿فَإِنْ لَّمْ يَرْجِئْهَا وَابِلٌ﴾ وه‌نه‌گهر بارانی دلۆپ گه‌وره‌شی لی نه‌دات ﴿فَطَلَّ﴾ بارانی وورد لی لی نه‌دات (وانه‌بی به‌ره‌م نابیت) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوای گه‌وره‌ش بینایه‌به‌وه‌ی که ده‌بکه‌ن ﴿أَلَا تَوَدُّ لَكُمْ أَنْ تَكُونَ لَكُمْ مَوَاسِقٌ﴾ که باخیک بییت ﴿مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ له‌دره‌ختی خورما ﴿وَأَنْصَابٌ﴾ وه‌جوره‌ها دره‌ختی تری و ره‌ز ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ چهند جوگه‌تاو پروا به‌زیراندا ﴿لَهُمْ﴾ بؤ‌خواوه‌ن باخه‌که بییت ﴿فِيهَا﴾ له‌ناو نه‌و باخه‌دا ﴿مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ له‌هه‌موو جوره‌میوه‌یه‌ك ﴿وَأَصْنَابٌ﴾ له‌کاتیکدا (خواوه‌نه‌که‌ی) دوو چاری بیی ﴿الْكَبِيرِ﴾ پیروی ﴿وَلَهُ﴾ وه‌بیسی ﴿دُرَرٌ مُّضَعَّاتٌ﴾ چهند منالینکی ووردی بیی ده‌سه‌لات ﴿فَأَصْنَابُهَا إِنْصَارٌ﴾ نه‌مجا گه‌رده‌لوولیک لی هه‌ل بکات ﴿فِيهِ نَارٌ﴾ گرو سه‌موومی تیدا بیی ﴿فَأَنْعَقَتْ﴾ یه‌کسهر باخه‌که بسوتی ﴿كَذَلِكَ﴾ نابهم ره‌نگه ﴿رَبِّنَا اللَّهُ لَعَلَّكُمْ الْآيَةِ﴾ خوا نیشانه‌کانی (میهره‌بانی) خویشان بؤ‌روون ده‌کاته‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ‌نه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی پروانان هیناوه ﴿أَنْفِقُوا﴾ بیه‌خشن ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ﴾ له‌پاکترینی ﴿مَا كَسَبْتُمْ﴾ نه‌وه‌ی په‌یداتان کردووه ﴿وَمِمَّا أَخْرَجَ الْكُفْرُ﴾ وه‌له‌وه‌ی که بؤ‌مان ده‌ره‌هیناوون (پرواندوون) ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌وی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَيْبَةَ مَنَّهُ تَقُفُونَ﴾ مه‌رقن له‌وه‌ی بیه‌خشن که خرابه ﴿وَأَنْتُمْ يَتَخَذِبُونَ﴾ له‌کاتیکدا که خوتان نه‌و شته خرابه وهرناگرن (نه‌گهر بشان دریتی) ﴿إِلَّا أَنْ تَخِشَوْا فِيهِ﴾ مه‌گهر چاوی لی بیوشن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه‌چاک بزانن که‌خوا ﴿عَلِيُّ خَيْرٌ﴾ بی نیازینکی شایسته‌ی ستایشه ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ﴾ شه‌بتان ده‌تان ترسبتی به‌هه‌زاری ﴿وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَةِ﴾ وه‌فه‌رمانتان پنده‌دات به‌خرابه ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾ وه‌خوا به‌لینی لیخوشبوون و چاکه‌تان پنده‌دات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا به‌هره‌فراوان میهره‌بانی زانایه ﴿يُؤْتِي﴾ نه‌ی به‌خشی ﴿الْحِكْمَةَ﴾ ژیری و دانایی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌هر که‌سینک که بیه‌وی ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ﴾ وه‌هر که‌سینک ژیری و دانایی پندرا ﴿فَقَدْ أُوتِيَ﴾ نه‌وه‌به‌راستی پی‌ی دراوه ﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾ خیر و چاکه‌یه‌کی زور ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ په‌ند وهرناگرن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّهَا آيَةُ﴾ تنها خواوه‌ن ژیری و هوشمه‌نده‌کان نه‌بیت

﴿وَمَا آتَيْنَاكَ﴾ نه وهی به خشییستان ﴿مِن تَقَاتٍ﴾ له چاکه ﴿أَوْ نَذَرْنَا مِنْ نَذِيرٍ﴾ یا نه زرنکتنان بریار دابی ﴿قَالَ اللَّهُ يَعْلَمُ﴾ نه وه بیگومان خوا ناگای لی به ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه بۆ سته مکاران نیه ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ هیچ یار مدتی دهرنک ﴿إِنْ يُدْأَوْ﴾ نه گهر ناشکرای بکهن ﴿الضَّادَّةِ﴾ خیره کانتان ﴿فَنَجِّمَاهُ﴾ نه وه کاریکی باشه ﴿وَإِنْ تُخَفُّوْهَا﴾ وه نه گهر بیشار نه وه ﴿وَتَوْتُوْهَا﴾ و بیدهن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ به هه ژاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه باشره بۆ ئیوه ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ﴾ وه خوا مه لی نه وه رنیت له سهرتان و ده سپرته وه ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ هیتدی له گونا هه کانتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا به وهی که ده بکهن ناگاداره ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ له سهر تو نی به (نه ی موحه ممه) ﴿هَدَنَاهُمْ﴾ رنموونی و موسولمان کردنی خهلکی ﴿وَلَا يَكُنْ﴾ الله به لکو خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ﴾ هه که سیکی بویت هیدایه تی ده دات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ئیوه ده بیه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له دارایی (چاکه) ﴿فَلَا تَفْسِدُوا﴾ نه وه (قازانجه که ی) بۆ خو تانه ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ ئیوه هیچ نابه خشن ﴿إِلَّا آتَيْنَاهُ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مه گهر بۆ ره زای خوانه بی ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ده بیه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له سامان و (چاکه) ﴿تُؤْتِ الْيَتَامَى﴾ پاداشته که بتان ده ست ده که ویتنه وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تظْلَمُونَ﴾ و ئیوه سته متان لی نا کری ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ﴾ (نهم خیره) بۆ نه وه هه ژاران به ﴿أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که ده ست و بی به سزاون له پری ی خوا دا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿صَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾ (بۆ رۆزی په یدا کردن) بگه پرن به ره وی دا ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نه زانی بی خه بهر و ا هه ست ده کات نه وان ﴿أَعْيَنَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ که ده و له مه ندن به هوی بی تیزی یانه وه (سوال نه کردن بانه وه) ﴿تَعْرِفَهُمْ﴾ تو (نه ی موحه ممه) ده بیان ناسیت ﴿يَسْمَعُهُمْ﴾ به شنیوه یاندا ﴿لَا يَسْأَلُونَ﴾ الناس داوای هیچ له کهس نا کهن ﴿إِلْحَافًا﴾ به زور (وه که سوال که رانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ده بیه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له مال و سامان ﴿قَالَ اللَّهُ يَعْزِلُ﴾ بیگومان خوا ناگاداره بی ی ﴿الَّذِينَ يُفْقِدُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه وانه ی که مال و دارایی خو یان ده به خشن ﴿بِأَيْدِي﴾ به شه و ﴿وَالنَّهَارِ﴾ و به رۆژ ﴿سِرًّا﴾ به په نهانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و به ناشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نا نه وانه هه پاداشته یان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په ر و هرد گاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ تر سیکیان له سهر نیه (له داهاتو ودا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه وان خه فته بار نابن له رۆزی دوا بیدا ﴿

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَرْبَا﴾ نه وانهی که سوود (ربا) ده خون ﴿لَا يَقُولُونَ﴾ (کاتی زیندوو بوونهوه) راست نابنهوه (له گزیره کاتباندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُولُ الَّذِي﴾ مه گهر چون که سی راست ده بیتهوه ﴿يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَيْمَنِ﴾ که شهبان دهستی لی وه شاندهی (وه تروشی فی بووی) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ نهوه به هوی نهوه وهیه، سوود خوران ووتیان: ﴿إِنَّمَا الْمَسْبُوعُ﴾ کپین و فروشتن ﴿مِثْلُ الْإِنْبَاءِ﴾ وهك سوود وایه ﴿وَيَحُلُّ اللَّهُ الْمَسْبُوعَ﴾ له کاتیکدا خوار ی داوه به کپین و فروشتن وچه لالی کردوهوه ﴿وَحَرَّمَ الْإِنْبَاءَ﴾ به لام سوود (ربا) ی قدهغه کردوهوه ﴿فَمَنْ جَاءَهُ﴾ نه مجا نهوه که سهی بنی گهشت ﴿مَوْعِظَةً﴾ ناموزگاری بهك ﴿فَمِنْ رَبِّهِ﴾ له پدروهردگاری بهوه ﴿فَاتَّقِ اللَّهَ﴾ وه خیرا دهستی لی هه لگرت ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ نهوا نهوهی لهوه پیش وهری گرتوهه بؤخوبندی (له سوود خواردن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه کاری نهوه چه واه به خوا به ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ وه نهوهی گه رایهوه (بؤ سوود خواردن) ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا نهوانه هاوپی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا﴾ تیا ده میننهوه ﴿خَالِدُونَ﴾ به هه میشه بی وهه تاهه تابی ﴿يَتَخَوَّى اللَّهُ أَرْبَا﴾ خوا فهر و بهره که تی سوود ناهیلیت ﴿وَيُتْرَى الصَّدَقَاتُ﴾ وه بهره به خیر و به خشین نه دات وزیادی له کات ﴿وَاللَّهُ لَا يَجِبُ﴾ وه خوا خوشی ناوت ﴿كُلُّ كَفَّارٍ﴾ هیچ بیاهو و ناسو باسگوزارنکی ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانکار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانهی که بروایان هبتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کردهوه باشد کاتبان کردوهوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویزیان به هوش و بیروهه کردوهوه ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ وه زه کاتبان داوه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ تهنها پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پدروهردگاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ ترسینکیان له سهر نی به (له روزی دوا پیدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه هیچ خهفه تیک روویان تی ناکات ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهوه که سانهی برواتان هبتاوه (به خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَذَرُوا﴾ وه دهست هه لگرن ﴿مَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ لهو سودهی که لای خهك ماوتانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر تیوه پروادارن ﴿إِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه مجا نه گهر دهستان لی هه لگرت ﴿فَلَا تَوَّأ﴾ که واته بزائن و ناگادار بن ﴿يَحْزِبُ مِنَ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمَرْ﴾ جهنگ له گهك خوداو پیغه بهره که ی راده گه بهن ﴿وَأَنْ تُبَشِّرَ﴾ وه نه گهر به شیمان بوونهوه ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ نهوا تهنها سهرمایه کاتبان هی تیوه به ﴿لَا تَقْلِبُوا﴾ نه ستهم بکهن (له خه لکی) ﴿وَلَا تَقْلِبُوا﴾ وه نه ستهمتان لی ده کربت ﴿وَأَنْ كَانَ دُوعَسْرَ﴾ وه نه گهر قهرزدار نه داربوو ﴿فَنُظِرَ إِلَى مَيْسَرَةٍ﴾ نهوه یا مؤله تی بدریت تا خوا ده سه لاتی دهوا ﴿وَأَنْ نَّصَدِّقُوا﴾ وه نه گهر (له قهرزه که) نازادیان بکهن ﴿يَحْزِبُ الْكُفْرَ﴾ باشتهر بوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر تی بکهن ﴿وَاتَّقُوا﴾ وه بترسن ﴿يَوْمًا﴾ له روزیک ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ ده گهر بترینهوه ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بؤ لای خوا ﴿تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان پاداشت نه درینهوه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ به هه موو که سیک ﴿مَّا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزای) نهوهی کردوهوه تی ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ وه نهوان سته میان لی ناگری

﴿يَتَّخِذُهَا الذِّبْنَ أَمْوَالًا﴾ ئەي ئەوانەي باوەرتان هێناوە ﴿إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ﴾ ئەگەر قەرز نیکتان لەبە کتري کرد ﴿إِلَّا أَجَلَ مُسَمًّى﴾ بۆ ماوەیەکی ناوبراو (دیاری کراو) ﴿فَأَكْثُوهُ﴾ ئەوە بینوسن ﴿وَلْيَكْتُبْ﴾ وە با بینوسی ﴿يَنْتَكُمُ﴾ لە نێوانتاندا ﴿کَاتِبٌ﴾ نووسەریک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بەراستی (ودادوهری) ﴿وَلَا يَأْتِ كَاتِبٌ﴾ وە هێچ نووسەریک بە سەرپیتی نە کات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ لە نوسینی (سەندەدی قەرز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ هەر وەک خواشەوی فیری نووسین کردووە ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با بینوسی ﴿وَلْيُمْلِلِ الَّذِي﴾ وە بە ئەو کەسە دەقی سەندەدە کە بێت و ببخوینێتە وە ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ کە قەرزە کە ی بە سەر وەبە ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وە لە پەر وەرد گاری بترسی ﴿وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ وە هێچی لە کەم نە کاتە وە ﴿إِنْ كَانَ الَّذِي﴾ ئەمجا ئەگەر ئەو کەسە ی ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قەرزە کە ی بە سەر وەبە ﴿سَفِيهَا﴾ بێ عەقل بوو ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ یان ناتەواو بوو ﴿أَوْ لَا يَنْطِقُ﴾ یانە ی دەتوانی ﴿أَنْ يُمْلِئَ حَوْ﴾ خۆی دەقی سەندەدە کە بێت و ببخوینێتە وە ﴿فَلْيُمْلِلْ وَلْيُكْتُبْ﴾ ئەوە با گەر وەرە کە ی بێت و ببخوینێتە وە ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بەراستی (ودادپەر وەری) ﴿وَأَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ﴾ وە دوو شاھید بگرن ﴿مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ لە پیاوانی خۆتان (موسولمان) ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ تَارِكًا لَّيْنٍ﴾ ئەمجا ئەگەر دوو پیاو نەبوو ﴿فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ﴾ ئەوە با پیاویک و دوو ژن بێن ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ لەوانە ی کە پەسەندیان دەکەن ﴿مِنْ أَشْهَادِكُمْ﴾ لە شاھیدەکان ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾ بۆ ئەوە ی ئەگەر یەکیکیان لەبیری چوو ﴿فَلْيَكْفُرْ إِحْدَاهُمَا بِالْآخَرَى﴾ بە ئەوی تریان بیری بخاتە وە ﴿وَلَا يَأْتِ الشَّهَدَةَ﴾ بە شاھدەتەکان سەرپیتی نە کەن ﴿إِلَّا مَادُّوهُمَا﴾ کاتێک بانگ کران (بۆ شاھدەتی دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وە بیزار مەبێن ﴿أَنْ تَكْثُرَ﴾ ئەوە ی کە بینوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووک بێت ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان گەورە ﴿إِلَّا أَجَلًا﴾ تا کاتی خۆی ﴿وَلَكُمْ مَقْصُودٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەم نوسینەتان راست ترە بە لای خواوە ﴿وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ﴾ وە چەسپنەر ترە بۆ شاھدەتی دانە کە ﴿وَأَذْنَى الْأَثَرِ أَبْوَابًا﴾ وە نزیک ترە لەوە ی کە نە کە و نە گومانە وە ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ بَحْرَةً﴾ مەگەر کاتێک ئەو کردە وەبە بازار گانەکی ﴿حَاضِرَةً يُدْبِرُونَهَا أَتَمَّ﴾ دەست بە دەست بێ بیگیرن لە ناو خۆتاندا ﴿فَلْيَسْ عَلَى كُمْ حُجَّتٌ﴾ ئەوە لەم کاتەدا گوناھتان ناگات ﴿إِلَّا كُفُوهًا﴾ ئەگەر نە بینوسن ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وە شاھید بگرن ﴿إِذَا تَابَعْتُمْ﴾ کاتێک کڕین و فروشتتان کرد ﴿وَلَا يَضُرَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ و بە زیان بە نووسەر و شاھید نەگە بە ندری ﴿وَإِنْ تَقَعُوا﴾ وە ئەگەر زیانتان گە پاند ﴿فَإِنَّهُ مُسَوِّفٌ بِكُمْ﴾ ئەوە بێگومان گوناھتان دەگات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وە لەخوا بترسن ﴿وَيَعْلَمُ كُمْ اللَّهُ﴾ وە خوا فیرتان دەکات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە هەموو شتێک زانا و ناگادارە ﴿﴾

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ ۖ فَهَرِّسُوا ۖ وَآذِّنُوا ۖ وَذِكْرُكُمْ أَكْبَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾
 نووسه ريك ﴿فَرِهْنِ مَقْبُوضَةً﴾ نه وه بارمته يه ك وهر گرن ﴿فَإِنْ آمَنَ بِتَعْصَمِكُمْ بَعْضًا﴾ جا نه گهر هه نديكتان
 له هه نديكتان دنيا بوون ﴿فَلْيُؤْذِنُوا الْآذِنَ أَمْنَةً﴾ با نه و كه سه ي كه به نه مين زانرا وه سپارده كه بدانه وه
 ﴿وَلْيُنْذِرْ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وه با له پهروهر دگاري بتر سبت ﴿وَلَا تَكْفُرُوا بِاللَّهِ﴾ وه شابه تي مه شار نه وه
 ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ وه نه و كه سه ي بيشاريته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ قَلِيلٌ﴾ نه وه پهراستي به دل گونا هباره ﴿وَاللَّهُ
 يَمَّا تَحْتُلُونَ غَلِيلًا﴾ وه خوا تا گاداره به هه موو كرده وه به كتان ﴿يَلُو﴾ ههر هي خواجه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾
 نه وه ي له تاسمانه كانايه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه وه ي له زه ويديايه ﴿وَإِنْ تُبْذَرُوا﴾ نه گهر ناشكراي بكن
 ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه وه ي له دلتاندايه ﴿أَوْ تُخْفَرُوا﴾ يا بيشار نه وه ﴿يُحَايِسْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا
 محاسبه به تان ده كات له سه ري ﴿فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ نه وساخوش ده ببت له و كه سه ي كه بيه وبت
 ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه سزاي كه سينك ده دات كه بيه وبت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوابه ده سه لات
 و به توانايه به سه ر هه موو شتيكدا ﴿إِنَّ أَمْرَ الرَّسُولِ﴾ پيغه مبه ر ﴿يَرْوِي هِتَا﴾ ﴿يَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾
 به و نامه به ي كه بقوي نير راوه ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له پهروهر دگاري به وه ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ له گهل پرواداراندا
 ﴿كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ هه موو پروايان هيتاوه به خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ وه به فريشته كاني ﴿وَكُتُبِهِ﴾ وه
 ب نامه كاني ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وه به پيغه مبه راني ﴿لَا تُفَرِّقُ﴾ جياوازي ناكه مين ﴿بَيْنَ أَمْرِ﴾ له نيوان هيچ
 به كيك ﴿مِنْ رُسُلِهِ﴾ له به يامبه راني ﴿وَقَالُوا﴾ (پرواداران) ووتيان: (پيغه مبه ر ناييني خواي بين گه ياندين
 نيمه ش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بيستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ فدرمانبه ر بيمان كرد ﴿عَفْرًا لَكَ رَبَّنَا﴾ داواي لينخوشبوونت
 ليده كه مين نه ي پهروهر دگارمان ﴿وَالَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ وه ههر بقولاي تويه گه رانه وه ﴿لَا يَكِلُفُ اللَّهُ
 نَفْسًا﴾ خوا داوا له هيچ كه سينك ناكات ﴿إِلَّا أَوْسَعًا﴾ مه گهر به نه ندازه ي تواناي خوي ﴿لَهُمَا أَكْبَرُ﴾
 (سوودي) بقخوي هه به ههر چا كه يه ك بكات (با ههر به دلش ببت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَتَبْتَ﴾ وه (زياني)
 بقخويته ي ههر خرا به يه ك بكات ﴿رَبَّنَا﴾ نه ي پهروهر دگارمان ﴿لَا تُؤْخِذْنَا﴾ ليتمان مه گره ﴿إِنْ
 فُتِنَا﴾ نه گهر كرده وه به كي پنيو بستمان له بير چوو ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ يا به هه له گونا هيكمان كرد
 ﴿رَبَّنَا﴾ نه ي پهروهر دگار ﴿وَلَا تُخْلِلْ عَلَيْنَا أُمُورًا﴾ له سه رمان دامنه ي باري قورس ﴿كَمَا حَمَلْتَهُ﴾
 وه كه نه وه ي داتنا ﴿عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ له سه ر نه وانه ي پيش نيمه (نوممه تاني پيشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ نه ي
 پهروهر دگارمان ﴿وَلَا تُخْلِلْنَا﴾ به لاي وامن به سه ر دامده ﴿مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ كه بزمان هه لته گيرنت
 ﴿وَأَعْفُفْنَا﴾ وه گونا هه كانمان بسره وه ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وه ليتمان خوشبه ﴿وَأَرْحَمْنَا﴾ وه ميه ره بانيمان
 له گهلدا بكه ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ تقوي يار سه دهرو پشتيو انمان ﴿وَأَنْصُرْنَا﴾ كه واته سه رمان بخه ﴿عَلَى
 الْكُفْرَةِ﴾ به سه ر گه لي ﴿الْكُفْرَةِ﴾ بين پرواياندا ﴿﴾

سورہ قی ﴿الْعَمْرَقُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْقُرْآنُ﴾ نه نهها خوا مانا که ی دوزانیت به (تعلیف، لام، میم) ده خو تر یته وه بؤ مانا که ی سه بری سه رتهای سورته ی (البقرة) بکه ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوانده و خوابیده که هیچ پدر ستر او نیکی راست نیه جگه له نه و ﴿أَلَمْ يَلْقَیْکُمْ﴾ زیند و وه و همیشه راگری بونه و وه ﴿وَنَزَّلَ عَلَیْکَ﴾ نارد و ویه نیه خواره وه بؤت ﴿الْکِتَابَ﴾ قورئان ﴿الْحَقَّ﴾ به راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ به راست دانری ﴿لِّمَنْ یَنْدَرِی﴾ هه مو و نه و (کتیب) انه به له پینشید ﴿یَسْوَنَ﴾ و ﴿وَنَزَّلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجیلَ﴾ وه ته و رات و ینجیلی نارد خواره وه ﴿مَنْ قَتَلَ﴾ له پینش قورئاندا ﴿هُدًی﴾ یکتایی به رینمونی خه لکی ﴿وَنَزَّلَ﴾ وه ناردی به خواره وه ﴿الْقُرْآنَ﴾ قورقان (واته: جبا که ره وه ی راست و ناراست) مده ست پی ی قورئانه ﴿إِنْ أَلَّیْنَ کَفَرُوا﴾ ینگومان نه واندی که بی پروا بوون ﴿وَبَیِّنَیْکَ﴾ به ثابته و به لکه کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیدٌ﴾ بؤیان هه به (له قیامت دا) سزای مدخت ﴿وَاللَّهُ عَزِیزٌ﴾ وه خوا بالاده ست و به توانایه ﴿ذُو الْقَبَارِ﴾ خاوه نی توله و سزایه ﴿إِنْ أَلَّیْنَ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ شَیْءٌ﴾ به راستی خوا هیچ شتیکی لی و ون نایست ﴿فِی الْأَرْضِ﴾ نه له زه وی ﴿وَلَا فِی السَّمَاءِ﴾ وه نه له ناسماندا ﴿هُوَ الَّذِی﴾ نه و خوابیده زانیکه ﴿یُضَوِّرُکُمْ﴾ شتیه نان ته کیشی ﴿فِی الْأَرْجَاءِ﴾ له مند الدانه کانداه ﴿کَیْفَ یَشَاءُ﴾ جزئی بوئی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پدر ستر او نیکی به هق و راست نیه نه نه یست ﴿أَلَمْ یَزَلْ یُکَیِّمُ﴾ زالی بالاده ستی کار به جی به ﴿هُوَ الَّذِی﴾ نه و خوابیده ﴿وَنَزَّلَ عَلَیْکَ﴾ نارد و ویه تی به خواره وه بؤت ﴿الْکِتَابَ﴾ قورئان ﴿وَمَنْ أَمْسَلَ مَحَکَمَتُکَ﴾ هه ندیکلی له ثابته کانی (مده ست کانیان) رؤشن ﴿مَنْ أَمْسَلَ مَحَکَمَتُکَ﴾ نه و ثابته تانه بته رتی قورئان ﴿وَأَحْرَمَتْشَیْئَتٌ﴾ وه نه وانی تر (ثابته تانیکن که مده ست کانیان) رؤشن نین ﴿فَأَمَّا الْآلِینَ﴾ نه مجا نه و که سانه ی ﴿فِی الْقُبُورِ﴾ که له دلپاندا ﴿زَنَعَ﴾ لادان و چه وتی هه به ﴿وَبَیِّنَیْکُمْ﴾ دوا ی نه و ثابته تانه ده که ون ﴿وَمَا تَشَاءُ مِنْهُ﴾ که له قورئاندا مونه شباهن (هاوشیوهن، واکا کانی روشن نین) ﴿أَبَیْعَ الْفِتْنَةَ﴾ بؤتیکدانی بیرو با وه پی موسولمانان ﴿وَأَبَیْعَ تَأْوِیْلَهُ﴾ وه بؤ رافه کردنی به شاره زوی ناپاکی ختیان ﴿وَمَا یَعْمَلُونَ مِنْ دُونِ﴾ له حاله تیکدا که س رافه کردنی نازانیت ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ نه نهها خوا نه یست ﴿وَأَلْزَمَکُمْ فِی الْوَعْدِ﴾ له گمل زانایان و نه واندی دامه زراوان له زانینی علمی شهر عبدا ﴿یَقُولُونَ﴾ نه لنین ﴿وَأَمَّا بَعْدُ﴾ نیمه پروا مان هینا وه به (مشابه) ﴿کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ هه مووی له په روره دگار ماته وهن ﴿وَمَا یَذْکُرْ﴾ بییر له قورئان ناکه نه وه ﴿إِلَّا أُولَ الْأَنْفُسِ﴾ نه نهها خاوه دانی ژیری و بییر و هوش نه یست ﴿رَبَّنَا﴾ نه لنین نه ی په روره دگار مان ﴿لَا تُرِخْ﴾ لای مده (له پی ی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ دله کانسان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَیْنَا﴾ دوا ی نه وه ی که رینمونیست کردین ﴿وَقَبَّلْنَا﴾ وه پیمان بیه خسه ﴿مِنْ دُونِکَ﴾ له لای خوته وه ﴿زَحَمَةً﴾ به زهی بهک (میهره بانیهک) ﴿إِنَّکَ أَنْتَ﴾ به راستی هه رتوی ﴿الْوَهَّابُ﴾ به خشنده ﴿رَبَّنَا﴾ نه ی په روره دگار مان ﴿إِنَّکَ﴾ ینگومان تو ﴿جَاعِلُ الْفُلِ﴾ کو که ره وه ی خه لکیت ﴿یَنْزِلُ﴾ بؤ روریتک ﴿لَا رِبَّ فِیْهِ﴾ که هیچ گومانی تیدانی به ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَا یَخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به لینی خوی ناشکیبیت و ده یانه سدر

﴿إِنَّا لَنَرُّوهُمْ كَمَا نَرُّوهُمْ﴾ بے گومان نہ وانهی بن بر وایوون ﴿لَنَنْفُخَنَّ عَنْهُمْ﴾ ہر گیز کہلک و سوو دیان ہی ناگہ یہ نیت ﴿أَمْ لَمْ نَمْلِكْ﴾ نہ مالیان ﴿وَلَا أُولَدُ لَهُمْ﴾ وہ نہ مندالیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ لہ (سزای) خوا بہ هیچ شہوہہک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾ وہ نا ئہ وانه ﴿وَقَوْلُ النَّارِ﴾ سوو تہ مہنی دوزہخن ﴿كَذَّابٌ﴾ (دب و باوی تہم بن بر وایانہ) وہك داب و تہریتی دہست و پتوہندہ کانی فیر عدونہ ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و تہ وانهی لہ پشش تہ واندایوون وایہ ﴿كَذَّابَاتٍ﴾ کہ نیشانہ کانی نیمان بہ دروزانی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ﴾ تہمجا خواش گرتنی ﴿يَذُوقُهُمْ﴾ بہ ہوی تاوانہ کانیانہ وہ ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وہ خوا تزلہی سہختہ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿يَذُوقُهُمْ﴾ بہ وانهی ﴿كَذَّابُونَ﴾ کہ بن بر وایوون ﴿سَخَّابُونَ﴾ لہمہ ولا تہ شکین و زہر دہ کون ﴿وَتَحْشُرُونَ﴾ وہ کڈہ کرینہ وہ ﴿إِلَّا جَهَنَّمَ﴾ بہرہ و دوزہخ ﴿وَبَشِ الْأَمْهَلٰٓ﴾ کہ ناخوشترین شوینہ ﴿فَذَكَاتُ الْعَذَابِ﴾ بے گومان نیشانہ بہ کی گرنگ روویدا بؤ ئیوہ (تہی موسولمانینہ یان تہی کافرہ کان) ﴿فِي فِتْنَتَيْنِ﴾ لہو دوو دہستہی (کہ لہ جہنگی بہ دردا) دایان بہ یہ کدا ﴿فِتْنَةٌ﴾ دہستہ بہ کیان ﴿تَقْتُلُ﴾ دہ جہنگین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ بنی خواوا ﴿وَأُخْرٰٓى كَثِيرَةٌ﴾ وہ تہوی تریان بن بر وایوون ﴿يَرْوُّهُمْ مَثَلَهُمْ﴾ موسولمانہ کانیان تہدی بہ دوو تہ واندہی خویان ﴿وَأَلَى الْأَمْرَيْنِ﴾ بہ بیننی چاو ﴿وَاللَّهُ يَوْمِيذٌ﴾ وہ خوا پشت گیری دہ کات ﴿بِقَضَرٍ﴾ بہ یارمہتی خوی ﴿مَنْ يَشَأْ﴾ بؤ ہر کہس بہ ویت ﴿إِنِّي فِي ذٰلِكَ﴾ بہ راستی لہم یارمہتیدانہدا ﴿لَمِزَةٌ﴾ پند و ناموز گاری ہہ بہ ﴿لَا ذِي الْقَبْرِ﴾ بؤ کہسانی خواوہن ژیری و بیروہوش ﴿وَزَيْنٌ﴾ جوان کراوہ و راز تیرا و تہوہ ﴿وَالْأَنسِ﴾ بؤ خہ لکی ﴿حُبُّ الشَّهَوٰتِ﴾ خوشی و تارہ زوہ کانی نہفس ﴿مِنَ الْأَنسِ﴾ لہ تافرہ تان ﴿وَالْأَنسِ﴾ و کور و کالی زور ﴿وَالْقَطِيرِ الْمَنْظَرَةِ﴾ و دارایی زوری کہلہ کہ کراو ﴿مِنَ الْأَهْبِ﴾ لہ ثالثون و زہر ﴿وَالْفَيْسَةِ﴾ و زیو ﴿وَالْحَبْلِ﴾ و تہسپ و ماینانی ﴿الْمَسْمُومَةِ﴾ نیشانہ دار (بہسپنی ناوچہ وان و ہر جوار بہ لی) ﴿وَالْأَعْمٰی﴾ ہر وہا تارہل و جوار بن ﴿وَالْحَرِيْنِ﴾ و کشتو کال ﴿ذٰلِكَ﴾ تہمانہ ﴿مَتَّعٌ﴾ بہ ہرہ و (کہل و بہل) ی ﴿الْحِكْمَةِ﴾ زیندہ گانی (زیان) ی ﴿الْأَنبِيَآ﴾ دونیان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وہ لای خوا ہہ بہ ﴿حُسْنُ الْعِقَابِ﴾ خوشترین جینگا و پاشہ پروژہ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أُولَئِكَ﴾ خہ بہرتان بدہمی ﴿يَخْتَرُ مِنْ ذٰلِكُمْ﴾ بہباشتر لہمانہ تان ﴿يَذُوقُوا﴾ بؤ تہ وانهی کہ ہارنزیان کرد و لہ خوا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای بہرہ و دگاریان چہند بہ ہشتیک ہہ بہ ﴿فَجَرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا﴾ کہ بہ ژیر یاندا دہرات ﴿الْأَنْهَارِ﴾ روو بارہ کان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بہ ہہ میشہیی و ہنا ہنایی تیدا دہمیننہ وہ ﴿وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ وہ (بزیان ہہ بہ) ژنانی پاکیزہ ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ وہ بہ زامہندی لہ خواوہ ﴿وَاللَّهُ بِصِعْرٍ بِالْعَبَادِ﴾ وہ خوا بینایہ بہ بہندہ کان ﴿۝﴾

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (له خوا ترسان) نهوانه ی که دهئین ﴿رَبَّنَا﴾ نه ی پمروہ ردگارمان ﴿إِنَّا﴾
 بہرستی نیمہ ﴿عَلَمًا﴾ پرومان ہینا ﴿وَالْعَفْرَاءُ﴾ ذنوبنا ﴿دهی خوش یمہ لہ گوناہہ کانمان
 ﴿وَقَات﴾ وہ ہمانپاریزہ ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ لہ سزای ناگری دوزخ ﴿الضَّالِّينَ﴾ (نہوانہ بریتین لہ)
 نارام گران ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و راستگویان ﴿وَالْقَانِیْنَ﴾ و فرمانبردارانی خودا ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و دارایی
 ومالہ بخشن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و نهوانہ ی کہ داوای لی خوشبوون ده کمن ﴿وَالْأَشْحَارِ﴾ لہ پیش
 بہ بیانندا ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایہ تی نادات (واتہ رای ده گہ یہ نیت و بہہ لگہ ده بچہ سپیتیت)
 ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ کہ بہرستی هیچ بہرستر اوئیکی بہہ حق و راست نی بہ نہ ونہ بیت ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾
 وہ فریشتہ کانش شایہ تی ندادن (واتہ یقرا رنہ کمن) ﴿وَأُولُوا الْأَلْبَامِ﴾ وہ خواون زانستہ کان (زانیان) پش
 شایہ تی ندادن (واتہ باوہری چہ سپاویان ہدیہ) ﴿قَائِمًا بِالْقِسْطِ﴾ (خوا) ہمیشہ دادپہرہری راگرتوہ
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بہرستر اوئیکی راست نی بہ جگہ لہ خوا ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ کہ بالادہ سنی
 کارہ جی بہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہرستی دینی بہہ سہند کراو ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿الْإِسْلَامُ﴾
 (ہر) نسلامہ ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوو بہرہ کی نہ کہ و تنہ ناو ﴿الَّذِينَ﴾ نهوانہ ی ﴿أَوْثَرُوا الْكِتَابَ﴾ کہ
 نامہ بیان بقہاتموو ﴿إِلَّا مِنْ تَعْدِ﴾ دوا ی نموہ نہ بیت ﴿مَآجَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ کہ زانینی بہر استیان بقہات
 ﴿بَعَثَ بَيْنَهُمْ﴾ (نہم لادانہ شیان) لہ پرووی ستم و حہ سادہ تہوہ بوو لہ نیو خویاندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾
 بِتِلْكَ آيَاتِ اللَّهِ ﴿جَا هَر کہ سیک بنی پروا بنی بہ ثایہ تہ کانی خوا (کہ قورنانه) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ﴾
 الْحِسَابِ ﴿نموہ بہرستی خوا زوو حسابی لہ گہل دہ کات ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ﴾ نهمجا تہ گہر (خواون
 نامہ کان) دہہ قالنی بان لہ گہل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (نہ ی مو حہ مہد ﴿تُؤْشِرُ بَلَى﴾ اَسَلْتُ
 وَجْهَ رَبِّكَ ﴿رووی خوم سپارد بہ خوا (وملکہ جی نهم) ﴿وَمَنْ أَنْعَمَ﴾ لہ گہل نهوانہ ی بہرہوی
 مِنْ تَعْدِ ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ﴾ وہ (نہ ی مو حہ مہد ﴿بَلَى بہوانہ کہ نامہ ی تہورات و
 ثینجیلیان دراوہ تی (کہ جوولہ کہ و گاوورہ کانس) ﴿وَالْأُمِّيِّينَ﴾ وہ بہ نہ خویندہ وارہ کان (هاوہش
 بہد اکہرہ کانی گہلی عمرہ ب) ﴿أَسَلْتُ﴾ ثایا نیوہ موسولمان بوون ؟ ﴿فَإِنْ أَسَلُوكَ﴾ تہمجا
 تہ گہر موسولمان بوون ﴿فَقَدْ أَفْتَنُوا﴾ نموہ بہرستی مانانی نموہ بہ کہ ہیدایہ تیان و ہر گرتوہ
 ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وہ نہ گہر پرووشیان و ہر گیرا ﴿فَإِنَّمَا﴾ نموہ بہرستی ﴿عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ توہر را گہ یاندنت
 لہ سہرہ ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وہ خوا بینایہ بہ بہندہ کان ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بینگومان نهوانہ ی
 بِنِ بَرَوَان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ بہ ثایہ تہ کانی خوا (بہ نیشانہ کانی خوا) ﴿وَيَقُولُوا﴾ اَلْبَيْعِ ﴿وہ پیغہ مہران
 تہ کوزن ﴿يَغْفِرْ حَقِّ﴾ بہ نارہوا ﴿وَيَقُولُوا﴾ الَّذِينَ ﴿وہ نمو کہ سانہ تہ کوزن ﴿يَا مُرُوت﴾ کہ فرمان
 تہدہن ﴿بِالْقِسْطِ﴾ بہ داد گہری ﴿مِنْ النَّاسِ﴾ لہ خدکی ﴿فَيَقْرَهُمُ﴾ نموہ مزدہ بیان بہدہری (وہک
 سوو کایہ تی کردن وایہ) ﴿بِعَذَابِ إِلِيمٍ﴾ بہ سزای پر لہ نازار ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نموہ کہ سانیکن
 ﴿حَبِطَتْ﴾ بووچ بووہ تہوہ ﴿أَعْمَاهُمْ﴾ کردہوہ کانبان ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ لہ دونیا ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ وہ لہ پروزی
 دواپی دا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وہ نهوان نیانہ ﴿فِنْ نَصِيرَةٍ﴾ هیچ یار مہ تیدہ رنک ﴿

﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثابا ورد ناپسته وه ﴿إِلَى الَّذِينَ﴾ له وانہی ﴿أَوْفُوا﴾ پیمان دراوه ﴿نَصِيبًا﴾ به شینک ﴿مِنْ﴾
 ﴿الْحَبِيبِ﴾ له تهورات ﴿يَتَعَوَّنَ﴾ بانگ ده کرنن ﴿إِنِّي كَتَبْتُ﴾ بقر لای کتیبی خوا (تهورات)
 ﴿لِيَحْكُمَ﴾ بقر تهوهی بر بار بدات ﴿يَسْتَهْمِرُ﴾ له نیوانیاسدا ﴿مُرْسِلِينَ فِرْقًا مِّنْهُمْ﴾ له پاشان دهسته یهك
 له وان پشت هلدنه كه ن ﴿وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ له حالیکدا تهوان روو وهر گنن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾
 تهمه به هزی تهوه وهیه كه ینگومان تهوان ﴿قَالُوا﴾ دهیان ووت: ﴿لَنْ نَّعْصَا﴾ هدر گیز بهر له شمان
 ناکه ویت ﴿أَنكَارٌ﴾ ناگر ﴿إِلَّا آيَاتٍ مَّا تَعْدُوا رَبِّ﴾ تنها چند روزیکی ژمیرا و كه م نه بیت
 ﴿وَعَرَفْتُمْ﴾ وه خه له تاندنی (و فریوی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له دینه كه یاندا ﴿فَأَعْتَبُوا نَصْرَهُ﴾ تهو
 درویانهی كه هلدیان ده به ست ﴿فَكَيْفَ﴾ ته مجا ده بی حالیان چون بیت ﴿إِذَا جَعَلْتُمْ﴾ تهو
 کاتهی كه کزیان ده كه یته وه ﴿لِيُؤْمِرَ﴾ له روزیکدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ كه گومانی تیدانی به ﴿وَوُفِّيَتْ﴾
 و پاداشتی تهواری ده در یته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه موو كه سینک ﴿مَّا كَسَبَتْ﴾ تهوهی کردویه تی ﴿وَهُمْ﴾
 ﴿لَا يَظْلُمُونَ﴾ وه تهوان هیچ ستمیکان لی نا کرنن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی تهی خوایه ﴿مَلَائِكَتُكَ﴾
 خاوه ن دهسه لات ﴿قُلِ الْمَلَائِكَةُ﴾ دهسه لات ده دهیت ﴿مَنْ شَاءَ﴾ به هدر كه سینک كه به نه ویت
 ﴿وَقَرَّبَ الْمَلَائِكَةُ﴾ وه دهسه لات تهسینه وه ﴿مِنْ شَاءَ﴾ له هدر كه سینک كه به نه ویت ﴿وَقَرَّبَ مَنْ شَاءَ﴾
 وه به ریزی ده كهیت تهوهی به نه ویت ﴿وَقَرَّبَ مَنْ شَاءَ﴾ وه بی ریزی ده كهیت تهوهی به نه ویت ﴿يَكُونُ﴾
 تنها به دهستی تویه ﴿الْحَيُّ﴾ هه موو چا كه یهك ﴿إِنَّكَ﴾ به راستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ به سهر هه موو
 شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به توانیت ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شهو ده كهیت به ناو روزدا ﴿وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي﴾
 ﴿الَّيْلِ﴾ وه روز ده كهیت به ناو شهودا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وه زیندوو در دینسی ﴿مِنَ الْمَيِّتِ﴾ له مردوو
 ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ﴾ وه مردوو در دینسی ﴿مِنَ الْحَيِّ﴾ له زیندوو ﴿وَتَرزُقُ﴾ وه روزی ده دهیت ﴿مَنْ شَاءَ﴾
 به هدر كه سین كه به نه ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شمار ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 تابن بر واداران بی باوهران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ به دوستی خویان ﴿مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له جیانی بر واداران
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هدر كه سینک و ابكات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ثبتر په یوه سستی له گهل خوادا
 نامیتن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا لِهَؤُلَاءِ﴾ مه گهر یو خوار استننان بیت لی یان (به شپوه یهك كه به دم بیلین
 و به دل باوهران پتی نه بیت) ﴿وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ وه خوا ده تان تر سبتیت له سزای خوی
 ﴿قَالَ اللَّهُ الْمُصِيبُ﴾ وه هدر بقر لای خوابه گه رانه وه ﴿قُلْ﴾ (تهی موحه ممد ﴿بَلَى﴾
 ﴿إِنْ تَحْفَظُوا﴾ ته گهر بیشار نه وه ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ تهوهی له دلتاندا به ﴿أَوْفُوا وَهُ﴾ یان ناشکرای
 بکه ن ﴿بِعَلْمَةِ اللَّهِ﴾ خوا بی ی ده زانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وه دهیزانیت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تهوهی له ناسمانه کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه تهوهی له زهوی دایه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه خوا به سهر هه موو شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به
 توانایه ﴿

﴿يَوْمَ تَجُذَّعُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) لمور پڑھی ہموو کہ سینک ٹہینٹ ﴿مَاعَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ﴾ ہر کارنکی
 باشی کردینٹ ﴿مُخَضَّرًا﴾ ٹامادہیہ ﴿وَمَاعَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ﴾ وہ ہر کارنکی خرابی کردینٹ ﴿تَوَدُّ نُوْرَ
 أَنْ يَبْنِيَهَا وَيَبْنِيَهُ﴾ ٹاوات دہ خوازیت کہ لہ نیوان ٹہو و کارہ خرابہ کہیدا ﴿أَمَّا أَيْبِيدًا﴾ ماوہیہ کی
 زور دور بیوایہ ﴿وَيَحْيِزُكَ اللَّهُ﴾ وہ خوا دہ تان ترسینن ﴿نَفْسَهُ﴾ لہ سزای خوی ﴿وَاللَّهُ زَاهِقٌ
 بِالْأَيْبَادِ﴾ وہ خوا میہربانہ بہ ہندہ کانی خوی ﴿قُلْ﴾ ٹہی موحمہد ﷺ بلی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ ٹہ گہر
 ٹہوہ ﴿تُحِبُّوْنَ اللَّهَ﴾ خواتان خوش دہوینٹ ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ کہواتہ دہوای من بکہون ﴿يُحِبِّكَ اللَّهُ﴾ ناخواست
 ٹہوہی خوش بوینٹ ﴿وَتَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وہ لہ گوناہہ کانتان خوش ببینٹ ﴿وَاللَّهُ عَفُوٌّ﴾ وہ خوا
 لیخوشبووی ﴿رَحِيمٌ﴾ میہربانہ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فہرمانہ بردار و گوئیہ لی خوا
 و پیغہ میہر بن ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ ٹہ مجا ٹہ گہر پشت ہلکہن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ٹہوہ بینگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ﴾ بنی بروایانی خوش ناوینٹ ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَى﴾ بینگومان خوا ہلی بزاردوہہ ﴿عَاقِبَ
 وَثْقًا﴾ ٹادہم و نوح ﴿وَأَلَّ اِبْرَاهِيمَ﴾ وہ خانہ وادہی ٹیہراہیم ﴿وَأَلَّ عِمْرَانَ﴾ وہ خانہ وادہی عیمران
 ﴿عَلَى الْاَلَمِينَ﴾ بہ سہر ہموو جیہانیاندا ﴿ذُرِّيَّةً﴾ نہوہیہ کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ ہندینکیان لہ
 ہندینکیان کہ وٹوونہ نہوہہ ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وہ خوا بیسہری ﴿عَلِيمٌ﴾ زانیہ ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ
 (بِئْسَ هُوَ بِيْر) کاتینک کہ زنی عیمران وونی ﴿رَبِّ﴾ ٹہی پەرورہ دگارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بینگومان من
 نہ زرم کردوہ بق تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ ٹہوہی کہ لہ سکم دایہ ٹازادکراو بیت (بڑ خزمہ تی خانہی
 تو کہ بیت المقدس) ہہ ﴿فَتَقَبَّلَنِي﴾ دہ توش (ٹہم نہ زرم) لی گیرایکہ ﴿إِنَّكَ أَنتَ﴾ بہراستی تو
 ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیسہری زانایت ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا کاتینک کہ سکہ کی دانا ﴿قَالَتْ﴾ وونی:
 ﴿رَبِّ﴾ ٹہی پەرورہ دگارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى﴾ خو من کچم ہوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ بہراستی خوا زاناترہ
 ﴿بِمَا وَضَعَتْ﴾ بہوہی کہ ہوویہ تی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ إِلَّا لَأُنْثَى﴾ کوریش وک کچ نی یہ (مہبہست لہوہیہ لہو
 کاتہدا کوران دہ کران بہ نہ زر بق خزمہ تکردنی بیت المقدس) ﴿وَأِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ وہ بینگومان
 منیش ناوم نامہریہم ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا﴾ وہ من خوی و نہوہی ٹہ پاریزم بہ تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ﴾ لہ شہیثانی دہرکراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ ٹہ مجا پەرورہ دگاری مہریہمی وەرگرت ﴿بِقَبُولِ
 حَسَنٍ﴾ بہوہر گرتنکی جوان ﴿وَأَنبَتَهَا﴾ وہ پروانندی (پەرورہ دی کرد) ﴿بَنَاتًا حَسَنًا﴾ بہ پروانندینک
 (پەرورہ دیہ کی) جوان ﴿وَوَكَّلْنَا ذُرِّيَّتَهَا﴾ وہ زہ کہریا دہستہ بری کرد (ٹہر کی ژبانی گرتہ ٹہستز
 و خودا کردی بہ ماموستای مہریہم) ﴿كَلَّمَاهَا عَلَىٰ رُكُوعٍ أَوْ سَاجِدَةٍ﴾ ہر کات زہ کہریا پروشٹایہ
 بق لای مہریہم لہ شوینی خواپہرستہ کہیدا ﴿وَيَذَرُ عِنْدَ هَارِزِقًا﴾ خواردہ مہنی و رزق و رزوی
 لہ لا دہیننی ﴿قَالَ﴾ (زہ کہریا) وونی: ﴿يَغْفِرُ﴾ ٹہی مہریہم ﴿أَنْ لَّكَ هَذَا﴾ ٹہمہت لہ کوی ہووہ؟
 ﴿قَالَ﴾ (مہریہم) وونی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ٹہوہ لہ لایہن خواوہیہ ﴿إِنْ أَنَا إِلَّا نَسُوءٌ﴾ بہراستی خوا رزوی
 دہدات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ ہر کہ سینک کہ بیہوینٹ ﴿بِخَيْرِ حِسَابٍ﴾ بہ بن حساب و بن شمار ﴿

﴿هُنَالِكَ﴾ ناله و کاتهدا ﴿دَعَا﴾ بار ایه وه ﴿زَكَرَ يَزِيدُ﴾ زه که ریا له په رو درد گاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ نه ی په رو درد گارم ﴿هَبْ لِي﴾ پتم بیه خشه ﴿مِنْ لَّدُنْكَ﴾ له لایه نی خو ته وه ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورنکی سروشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ به راستی تو بیسره ی بارانه ویت ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾
 جا فرشته بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ له کاتیکدا که زه که ریا له میحرابه که دا وه ستا بو
 نوزی ده کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ به راستی خوا مژده ت ده داتی ﴿بِخَيْرٍ﴾ به (کورنک ناوی) به حیایه
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ که پروهینه ره ﴿يَكْتُمُونَ اللَّهَ﴾ به عیسای و ته ی خوا ﴿وَوَسِيَّةً﴾ و پشه وایه ﴿وَحُضُورًا﴾ وه
 جلّه و گری نه فسی خویه تی ﴿وَنِيَّاتٍ الصَّالِحِينَ﴾ وه به کینکه له پتمه مبرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زه که ریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ نه ی په رو درد گارم ﴿أَنْ يَكُونَ لِي غُلَامٌ﴾ من چون کورم ده بیت ﴿وَقَدْ بَلَغَنِي
 الْكِبَرُ﴾ له حالیکدا به راستی پیری به خه گیرم هو وه ﴿وَأَمْرًا نَاقِضًا﴾ وه ژنه که شتم نه زو که ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه وړه) فدرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ نیشی خوا وایه ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چی بویت
 ده بکات ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ نه ی په رو درد گارم نیشانه به کم بو داینی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه وړه) فدرمووی: ﴿إِنَّا نَكْتُمُ النَّاسَ لُغْتَهُمْ﴾ نیشانه که ت نه وه به ﴿أَلَا نَكْتُمُ النَّاسَ لُغْتَهُمْ﴾ که
 ناتوانیت قسه له گه ل خه لکیدابکه یت سی رور ﴿إِلَّا أَمْرًا﴾ مه گهر به ناماژه (هینما) نه بیت ﴿وَأَذْكُرُ لَكَ
 كَثِيرًا﴾ وه زور یادی په رو درد گارت بکه ﴿وَسَمِيعًا﴾ ته سبیحاتی خوا بکه ﴿بِالْعُشِيِّ﴾ به نیواران
 ﴿وَأَلْبَسَكَ﴾ و به یانیان ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی نه وه بکه) کاتیک که فرشته (جبریل)
 ووتی: ﴿يَمْرُؤُا﴾ نه ی مریه م ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوا ﴿أَصْطَفٰكَ﴾ توی هملبرارد ﴿وَوَهَبْنَا
 لَهُ پَاكِي كَرِيْمًا﴾ له هدمو و خو وړه و شتیکی ناشیرین ﴿وَأَصْطَفٰكَ﴾ وه هملی بزاردوی ﴿عَلَى
 سِدْرَةِ الْمُنْتَحِينَ﴾ به سدر هدمو و ژنانی جیهاندا ﴿يَمْرُؤُا أَتَيْنَاكَ بِرَبِّكَ﴾ نه ی مریه م فدرمانه برداری
 په رو درد گارت بکه ﴿وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي﴾ وه سوژده و کړنوش بهره ﴿مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ له گه ل نه وانه ی که
 سوژده و کړنوش ده بن ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ نه وه ی ورترا له هدمو له پنهانه کائن ﴿تُوجِبُ إِلَيْكَ﴾
 به وه چی بو ت ده نیرین (نه ی مو حممه د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وه تو له لای نه وانه ی بویت
 ﴿إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ﴾ کاتیک که قه له مه کانیان هاوینشت ﴿إِنَّهُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرِيَمَ﴾ ده سته به رشتی
 و سهر به رشتی و به خیو کردنی مریه میان بهره که ویت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وه تو له لایان نه بویت
 ﴿إِذْ تَخْتَصِمُونَ﴾ که ده مه قالیان ده کرد (له م پرو وه) ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک که فرشته که ووتی:
 ﴿يَمْرُؤُا﴾ نه ی مریه م ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ بنگومان خوا مژده ت ده داتی ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ﴾ به ووتیه ک له وه وه
 ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ که ناوی مه سیح (عیسا) ی کوری مریه مه ﴿وَجِيهًا فِي الْأَنْفِ وَالْآخِرَةِ﴾
 به ریزو پایه به رزه له همدوو جیهاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وه له نریکانی خودابه ﴿۱۵﴾

﴿وَيَعْلَمُ الْإِنسَانُ أَنَّهُ قَسَمٌ بِهِ كَذَبَاتٍ﴾ له گه له خه لكيدا ﴿فِي السَّمَاءِ﴾ له پيشكه داو ﴿وَمَكَهَذَا﴾ له (كاتبی) گه وره یی دا ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه له پیاو چاكانيشه ﴿قَالَتْ﴾ مهربم ووتی: ﴿رَبِّ ائْتِنِي بِكُرْسِيِّ دَاوُدَ﴾ شهی په روه ردگارم من چوون مندا لم ده بیت ﴿وَلْتُرِي مَسْنِي بَشَرًا﴾ له كاتيكدا كه پیاو نه هاتوته لام (لیم نه كه وتوه) ؟ ﴿قَالَ﴾ (جبریل) فهرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وایه (كه نه لیت) خوا چی بویت دروستی ده كات ﴿إِذَا فُتِنُوا﴾ كاتيك كه بریاری شتیکی دا ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ هدر نه وه ندهی دهویت بی بلیت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیه، نیتر ده بیت ﴿وَيَعْلَمُ الْإِنسَانُ أَنَّهُ قَسَمٌ بِهِ كَذَبَاتٍ﴾ وه خوا قیری كتیب و دانایی ونه ورات و نینجیلی ده كات ﴿وَرَسُولًا﴾ وه پیغه مبهدر (ده نیت) ﴿إِنِّي بَرَأَ إِسْرَءِيلَ﴾ بۆ بدنو ئیسرائیل (نه وه كانی په عقوب) ﴿إِنِّي قَدْ جَعَلْتُكُمْ بَنَاتٍ﴾ (بی یان ده لیت) به راستی من نیشانه په كم بۆ هیتاون ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له په روه ردگار تانه وه ﴿إِنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ﴾ كه من بۆتان دروست ده كه كم ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له قور ﴿كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ﴾ (شتيك) له و تنه ی بالنده ﴿فَأَنْفُخُ فِيهِ﴾ نه مچا فووی پیاده كه كم ﴿فَيَكُونُ طَيْرًا﴾ به كسر ده بیت به بالنده ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فرمانی خوا ﴿وَأُتْرِي﴾ وه چاکی نه كه موه ﴿الْأَكْمَمَةَ﴾ كویری زكماك ﴿وَالْأَبْرَصَ﴾ و به لك ﴿وَأُتْرِي الْمُتَوَكِّي﴾ وه مردوانیش زیندوو ده كه موه ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فرمانی خوا ﴿وَأُتْرِيكُمْ﴾ وه خه بهرتان ده ده می (له خوا وه) ﴿بِنَاءًا كَلُونَ﴾ چی نه خون ﴿وَمَا تَنْجِرُونَ﴾ چی به زه خیره هه لته گرن ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ له ماله كاتاندا ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ﴾ به راستی هه به لدم موعجیزانه دا ﴿لَا بَأْسَ لَكُمْ﴾ به لكه و نیشانه ی به هیز بۆ ئتوه (له سهر راستی پیغه مبه ربه تی من) ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئتوه بر واداون ﴿وَوَصَّيْنَا﴾ وه (من هاتووم) به بر واهیتدر ﴿لَمَّا بَيْنَتْ يَدَيَّ مِنَ التَّوْبَةِ﴾ به و ته وراته ی كه له بهر ده مستمدا به ﴿وَلَا حِجْلَ لَكُمْ تَعَصَى أَلَدِي﴾ وه هاتووم بۆ نه وه ی حه لال بكم هیتدی له و شتانه ی ﴿خُذْ زَعْفَرَانًا﴾ كه قه ده غه كراوه لیسان ﴿وَجَعَلْكُمْ بَنَاتٍ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ وه به لكه م بۆ هیتاون له لای په روه ردگار تانه وه ﴿فَأَنفُخُوا لِلَّهِ﴾ كه واته بترسن له (بی فرمانی) خوا ﴿وَأَطِيعُوا﴾ وه فرمان بهر داریم بكم ﴿إِنَّا أَنفُخُ فِي زَبُجِكُمْ﴾ به راستی خوا په روه ردگاری من و ئتوه به ﴿فَأَعْبُدُوهُ﴾ ده ی بیهرستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ نا نه مه به ریگای راست ﴿فَلَمَّا أَخَذَ عِيسَى﴾ نه مچا كاتيك كه عیسا هستی كرد ﴿مِنَ الْكُفْرِ﴾ به بی بر وایی گه له كه ی ﴿قَالَ مَنِ اتَّبَعَنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی: كی له گه ل مندا یار مه تی ده ری دینی خوا به ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ شاگرد كانی (حه واریه كانی) ووتیان ﴿لَحْنُ أَنْصَارِ اللَّهِ﴾ ئیمه یار مه تی ده ری دینی خوا بن ﴿عَامَنَّا بِأَمْرِ﴾ بر وامن به خوا هیتاره ﴿وَأَشْهَدُ﴾ و تو نه ی عیسا شاهید به ﴿بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ كه ئیمه گوئرایه ل و ملكه چی نهوین ﴿

﴿وَبَنَاءَ الْمَنَآءِ﴾ نهی په‌روهر دگارمان نیمه باوهرمان هیتا ﴿يَمَّا أَتَتْ﴾ به‌وی که نار دوونه‌ته خواره‌وه
 ﴿وَأَنْتَبَغْتَ الرَّسُولَ﴾ وه به‌یرووی پیغه‌مبه‌ری تو مان کرد ﴿فَأَكْثَبْتَ﴾ دهی خوابه ناومان بنووسه
 (بمانز مبره) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ له دفته‌ری پروادارانی (به‌کتابه‌رست) دا ﴿وَمَكْرُوا﴾ (جووله‌که‌کان)
 پیلانیان گیرا (بژ کوشتی عیسا) ﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ خواش له به‌رانبه‌ردا پیلانی لسی گیران ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَكْرِبِينَ﴾ وه خواش چاکترین پیلان گیره (له به‌رانبه‌ر پیلان گیراندا بژ پووجه‌لکرده‌وی
 فروفيله‌کانیان) ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِكُلِّ عِيسَى﴾ (به‌یته‌ره‌وه یادت) کاتی خوا فهرمووی نهی عیسا ﴿إِنِّي
 مُتَوَكِّفٌ زَارِعُكَ إِنِّي﴾ من تو ده‌به‌مه‌وه و به‌رزت ده‌که‌مه‌وه بژ لای خوم ﴿وَقَطَّعْتَ مِنْ الْإِزْنِ كَقَرُوا﴾
 وه پاك كهرده‌وی نوم له (هاوده‌می) نه‌وانه‌ی که بین باوهر بوون ﴿وَجَاعِلُ الْإِزْنِ أَتَجْعَلُكَ﴾ وه به‌یرووانی
 (راسته‌قینه‌ی) تو به‌رزه‌که‌مه‌وه ﴿فَوَقَّ الْإِزْنِ كَقَرُوا﴾ به‌سهر بین پروایاندا ﴿إِلَّا تَوَدَّ الْفَيْسَمُ﴾ ناروژی
 دواپی ﴿لَمْ يَأْتِ مَرْجِعُكُمْ﴾ باشان گه‌راندو‌تان بژ لای منه ﴿فَأَلْحَكُمُ بَيْتَكُمْ﴾ نه‌مجا بریار ده‌دهم له
 تپواناندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ خَتِفُونَ﴾ له‌و شتانه‌ی که تپایاندا جپاوازو نا‌کو کن ﴿فَأَمَّا الْإِزْنُ كَقَرُوا﴾
 جا نه‌وانه‌ی بین پروابوون ﴿فَأَتَمُّهُمْ﴾ سزایان ده‌دهم ﴿عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ به‌سزای سه‌خت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیاو پروژی دواشدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّصِيرِينَ﴾ وه نه‌وانه هیچ یارمه‌تیده‌رنکیان نی به
 ﴿وَأَمَّا الْإِزْنُ أَمَّوْا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که پروایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده‌وه باشه‌کانیان
 کردووه ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ نه‌وه خوا به‌ته‌واوی پاداشتیان ده‌داته‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان
 خواسته‌مکارانی خوش ناویست ﴿ذَلِكَ تَتْلُو عَلَيْهِ﴾ ثم به‌سهره‌اتانه‌ی که نه‌بان خوئینه‌وه
 به‌سهرندا (نه‌ی موحه‌ممد ﷺ) ﴿مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ له نایه‌ت و به‌لکه و نیشانه‌کان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 و قورفانی پر له حیکمه‌تن ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ﴾ به‌پراستی وینه‌ی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمَثَلِ آدَمَ﴾ وه‌ک وینه‌ی ناده‌م وایه ﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ که دروستی کرد له گل ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ﴾ له
 باشان پتی ووت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیه، نه‌ویش بوو (به‌مروف) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ قسه‌ی راست نه‌ویه
 که له خواوه به‌تو گه‌یشت ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمَتَّيِّتِ﴾ که‌واته له گومانداران مه‌به ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾
 نه‌مجا هر که‌سینک ده‌مه‌قانی له‌گه‌ل کردیت (له باره‌ی عیساوه) ﴿مِنْ يَدِ مَاجَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوا
 نه‌و زاینه‌ی که (به‌وه‌حی) بژت هات ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا﴾ توش پییان بلی وهرن ﴿نَدْعُ إِلَهَنَا وَآبَاءَنَا﴾
 با بانگی کوره‌کانشان و کوره‌کانتان بکه‌ین ﴿وَسَلَّةً نَا وَنَسَلَةً﴾ وه (بانگی) زنه‌کانشان و زنه‌کانتان
 بکه‌ین ﴿وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ﴾ وه (بانگی) خومان و خوتان بکه‌ین ﴿ثُمَّ يَنْتَهَلِ﴾ له پاشاندا (هم‌وومان)
 له‌خوا به‌پارینه‌وه ﴿فَتَجْمَلُ لَعْنَتُ اللَّهِ﴾ نه‌مجا نه‌فره‌نی خوا بکه‌ین ﴿عَلَى الْكَذِبِينَ﴾ له‌وانه‌مان که
 له‌دروژنان ﴿

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَصْحُ الْحَقُّ﴾ بینگو مان ہر نہ مہیہ چیر وک و داستانی راست و دروست ﴿وَمَنْ إِلَهٌ﴾ وہ هیچ
 بہر ستر او نیکی بہ راستی نی یہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تہنہا خوانہ بنی ﴿وَاللَّهُ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 تہنہا خوی بالادہستی کار دروستہ ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہمجا تہ گہر پشتیان ہل کردہ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ تہوہ
 بہ راستی خوانا گادارہ ﴿يَا مُفْسِدِينَ﴾ بہ کردہ وہی بہد کاران (گہندہ لکاران) ﴿قُلْ﴾ (تہی موحہ مہد
 بلی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خواوہن نامہ کان ﴿تَعَالَوْا﴾ ورن ﴿إِنِّي كَلِمَةٌ﴾ بؤ لای ووتہ یہ کی
 ﴿سَوَاءٌ﴾ راست و (یہ کسان) ﴿يَنْتَظِرُونَكَ﴾ لہ نیوان تہمہ و نیوہدا ﴿أَلَا يَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ جگہ لہ خوا
 نہ بہر ستن ﴿وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا﴾ وہ هیچ شتیک نہ کہ بن بہ ہاوبہشی ﴿وَلَا يَخْذُ عَصَا ابْنِ أَبِي إِسْحَاقَ﴾
 ﴿وَهُوَ هَيِّدٌ يَكْمَانُ﴾ ہیندیکمان بہ ہر وورد گار دانہ بنین ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہمجا تہ گہر پشتیان ہل کردہ
 ﴿فَقُولُوا﴾ تہوہش بلین: ﴿أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ تہوہ شاہید بن کہ تہمہ فہرمانبہر دار و گوہر اہل
 و ملکہ چی خود این ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خواوہن نامہ کان ﴿لِيُرِيَنَّ أَجْونَ فِي الْبَرِّهِ﴾ بؤ چی دہمہ قالی
 دہ کہن دہربارہی نیبر اہیم ﴿وَمَا أَرْزَلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہورات و ٹینجیل نہ تہر راو نہ تہ
 خوارہ وہ ﴿إِلَّا مِنْ عَذِوَّةٍ﴾ لہ دوا ی نیبر اہیم نہ بنیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی بؤ تی ناگہن ؟ ﴿هَتَأْتُمْ﴾
 ناگادار بن تہوہ ﴿هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ﴾ تہوانہن کہ دہمہ قالیان کردہ ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ لہوہی کہ
 شتیکتان لہدہزانی ﴿فَلِمَ تَحْجُوتُ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ تہی بؤ دہمہ قالی دہ کہن لہ شتیکدا کہ
 ہیچی لی نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وہ خواوہ بزانن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ تہوہ نازانن ﴿مَا كَانَ ابْنُ إِدْرِيسَ﴾
 یہوہیہ ﴿نَبِيًّا﴾ نیبر اہیم نہ جوولہ کہ بووہ ﴿وَلَا تُضْرَبُونَ﴾ نہ گاوور ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ بہ لکو پاک و
 خواہرست و گوہر اہل و ملکہ چ بووہ ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہ لہ ہاوبہش بہیدا کہران نہ بووہ ﴿إِنَّ أَوَّلَ الْآيَةِ﴾
 بینگو مان نزیکترین کہس لہ نیبر اہیم ﴿لَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ تہوانہن کہ وہختی
 خوی بہرہوہیان کردہ ﴿وَهَذَا آيَةُ﴾ وہ تہم پیغمبہرہوہ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوانہی کہ ہر وایان ہیناوہ
 ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ خواوہ دوستی ہر وادارانہ ﴿وَدَّتْ﴾ حہزبان دہ کردہ ﴿طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾
 دہستہ یہ کہ لہ خواوہن نامہ کان ﴿لَوْ يُضِلُّوكُمْ﴾ کہ گوہر اتان بکہن ﴿وَمَا يُضِلُّونَ﴾ لہ کاتیکدا کہس گوہر
 نا کہن ﴿إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ خویان نہ بنیت ﴿وَمَا تَشْعُرُونَ﴾ بہ لام ہہستی پی نا کہن (تہی ناگہن) ﴿يَا أَهْلَ﴾
 الْكِتَابِ ﴿تَهَى﴾ خواوہن نامہ کان ﴿لِيُرِيَنَّ أَجْونَ﴾ بؤ پی ہر وادہ بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ تہبہ تہ کانی خوا
 ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ لہ کاتیکدا کہ شاہتہی دہدہن (لہ سہر راستی تہوان) ﴿

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تهی خواوهن نامه کان ﴿لِرَتِّلُوا آيَاتَ الْبَاقِلِ﴾ بؤ بؤ شاکى درؤ نه کهن به بهر راستی
 دا ﴿وَتَكُونُوا آيَاتٍ﴾ وه راسته که ده شاره وه ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا خوشستان ته مه ده زانن ﴿وَقَالَتْ طَافِقَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وه ده سته به که له خواوهن نامه کان ووتیان (به هندیکیان) ﴿آمِنُوا
 بِاللَّهِ﴾ بر وایتن به و قورثانه ﴿أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که نیر راوده ته خواره وه بؤ نه وانه‌ی که بر وایان هیتاوه
 ﴿وَجَهَ النَّهَارِ﴾ سدر له به یانیان (به قیل) ﴿وَأَكْفَرُوا وَآخِرُهُ﴾ وه بی بر وایسته وه ده مه و نیواره ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ به لگو نه وایش به شیمان بیسه وه ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باوه رتان نه بیت ﴿إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾
 مه گهر به که سینک که دواى دینی ئیوه که ویتیت ﴿قُلْ إِنْ أَلْهَىٰ﴾ (تهی موحه مهده) بلی: به راستی
 ریتموونی ﴿هُدَىٰ اللَّهُ﴾ ههر ریتموونی خوایه ﴿أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِنْكُمْ مَّا أُوْتِيَ﴾ (تهی خواوهن نامه کان ئیوه
 یشان گرانه) که بدری به به کینکی تر وینه‌ی نه و دینه‌ی که به ئیوه دراوه ﴿أَوْ يُخَاجَرُوا﴾ یا ده مه قالیان
 له گهل بکهن (بؤ رتان بدنه) ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای به روره گارتان ﴿قُلْ﴾ (تهی موحه مهده) بلی:
 ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ به راستی نه و به هره به (واته پیغه به راه تی) به ده سستی خوایه ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾
 ده بدات به ههر که سینک که به ویتیت ﴿وَاللَّهُ وَبِيعَ عَلَيْهِ﴾ وه خوا خواوهنی به خششی زور و زانایه ﴿وَلَهُ
 يَخْصُصُ بِرَحْمَتِهِ﴾ نه و (خوایه) ره حمده و میهره بانی خوی تاییه ده کات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بؤ ههر که سینک
 به ویتیت (شیاوی بیت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خواوهنی به خشش و به هره می گهر وه به
 ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وه له ناو خواوهن نامه کانی می واهیه ﴿مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بَقِيَ ظَهْرُ﴾ ته گهر خه زنه به که
 به سپارده لای دابنی ﴿يُؤْذِرُ إِلَيْكَ﴾ ده تدا ته وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه می واشیان تیایه ﴿إِنْ تَأْمَنَهُ يَدَّيْكَ﴾
 ته گهر دینارینکی لا دابنیت ﴿لَا يُؤْذِرُ إِلَيْكَ﴾ ناتدا ته وه ﴿إِلَّا مَا ذَمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مه گهر به سه ره وه
 به سستیت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه م ناپاکی به به هوی نه وه به و ﴿قَالُوا﴾ که ده بیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
 الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ﴾ گونا همان ناگات له خواره دنی مالی نه م نه خوینده واران (واته عهر به به کان) ﴿وَقُولُوا
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ﴾ وه درؤ به ده م خواوه ده کهن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه خویان ده زانن (که درؤ ده کهن) ﴿وَلَا
 تَنْتَفِعْ﴾ نه خبتر وانی به (وه که ده لنین) ﴿مَنْ أَرَادَ يَعْتَدِ﴾ ههر که سینک به یمانی خوی به جی به یتیت
 ﴿وَأَتَّقِ﴾ وه پاریز کاری بکات ولد خودا بترسیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ نه وه به راستی خوا
 پاریز کارانی خوش ده ویتیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ بَشَّرُوا﴾ بنگومان نه وانه‌ی ده یفر وشن ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾
 به یمانی خوا ﴿وَأَتَمَّنِيهِمْ﴾ و سوینده کانی خویان ﴿فَمَا أَفْلَحَ﴾ به تر خبکی که م ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه
 ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بی به شن (له به هره می خوا) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له رورزی دواپی دا ﴿وَلَا يَكْفُرُهُمْ اللَّهُ﴾ وه خوا
 قسه بیان له گهل ناگات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ وه نه ماشاشیان ناگات ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له رورزی قیامه ندا
 ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾ و له گونا هیان خوش ناییت ویاکیان ناگاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بؤ نه وانه
 سزای به ئیش و نازار ﴿﴾

﴿وَأَن مِّنْهُمْ لَمَرْيَمَ﴾ بہ راستی لہ خواہن نامہ کان دہستہ یہ کہ ہدیہ ﴿يَتَوَكَّلْ آلَيْنَا مِمَّا لَمْ يُغْنِ عَنْهَا مَالُهَا﴾ (ناو بہ نساو نامہ کہ بیان تیکدہ دہن و) زمانیان با لہ دہن و لہ پیچندہ وہی کتیبہ کہ بیان (تہورات) ﴿يَتَخَسَّبُونَ مِنَ الْمَلِكِ﴾ تا تو و ا برانیت لہ نامہ ی خواہیہ ﴿وَمَا هُمْ مِنَ الْمَلِكِ﴾ (لہ کاتیکدا) کہ تہ وہ لہ نامہ ی خوانی یہ ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وہ دہ لیتن ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ تہ وہ لہ خواہ وہیہ ﴿وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہ وہ لہ خواہ وہی یہ ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ وہ درو بہ دہم خواہ وہ دہ کہن و ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ خوشیان دہ زانن (کہ درو یہ) ﴿مَا كَانَ لِلْمَلِكِ﴾ نابی بقو ہیج نادہ می یہ کہ ﴿أَن يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ﴾ کہ خوا نامہ و شہر یعدت و پیغہ مہریتی دایتی ﴿لَمْ يَقُولْ﴾ لیس ﴿پاشان بہ خہ لکی بلیت﴾ ﴿كُونُوا عِبَادَ اللَّهِ﴾ بین بہ بہندہ ی من ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جباتی خوا ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ﴾ بہ لکو (بیان دہ لیت) خوا بہرست بن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ الکتب چونکہ تہ وہ خہ لک فیری نامہ کہی خودا دہ کہن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وہ تہ وہ خوشتان دہ بخورتنہ وہ ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ﴾ وہ خوا فہرمانشان پی نادات ﴿أَن تَتَّخِذُوا الْمَالِيَّةَ وَالنَّيِّبِينَ﴾ کہ فریشتہ و پیغہ مہر ان بکہن ﴿أَرْبَابًا﴾ بہ بہرستراوی خوتان ﴿أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ﴾ چون (خودا) فہرمانشان پی دہ دات پی بر و ابن (کافر بن) ﴿يَعِدُّ أُنْتُمْ مُسِيءُونَ﴾ دوا ی تہ وہی کہ تہ وہ بہر و دار بوون؟! ﴿وَأَلَا أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُ النَّبِيَّ﴾ (بہیتہ وہ یادبان) کاتیک کہ خوا بہیمانی و ہر گرت لہ پیغہ مہر ان ﴿لَعَنَ آتَيْنَاكُمْ﴾ کہ ہر چیم دانن ﴿مِن كِتَابٍ﴾ لہ نامہ و ﴿وَجَعَلَكُمْ﴾ حکمت و (شہر یعدت) ﴿شُرَجَاءَ كُفْرٍ﴾ لہ پاشان پیغہ مہر یکتان بزہات ﴿مُصَدِّقٍ لِّمَا مَعَكُمْ﴾ بہ بر و اہیتہر بہ و نامہ ی کہ لہ لانانہ ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ دہ پی بر وای پی بہیتن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وہ یار مہتی بدلہن ﴿قَالَ﴾ خوا فہر مووی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ ثایا دانان نا بہم بہ ایمانہ دا؟! ﴿وَأَخَذُوا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي﴾ وہ لہ سہر تہ وہ بہیمانی نشان و ہر گرت ﴿قَالُوا﴾ پیغہ مہر ان و وتیان: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بہ لکی دانمان پیداناو بہیمانمان بہست ﴿قَالَ فَاشْهَدُوا﴾ خوا فہر مووی کہ واتہ تہ وہ بہ شاہید بن ﴿وَأَنامعكم﴾ وہ منیش لہ گہل تہ وہ ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ بہ کتیکم لہ شاہیدان ﴿فَمَنْ تَوَكَّلْ﴾ جا تہ وہی ہشتی ہل کرد (لہم بہیمانہ) ﴿بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ دوا ی تہم دان پیداناہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ کہ واتہ ہر تہ وانن دہستہ ی دہر چوان لہ فہرمانی خودا ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾ ثایا (پی بر وایان) داوا ی غہبری دینی خوا دہ کہن؟! ﴿وَلَهُ أَسْرَرٌ مِّنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لہ کاتیکدا کہ ہر چی لہ ثاسمان و زہوی دایہ گویرایہ ل و ملکہ چی خودان ﴿طَوَّعًا﴾ بیانہ وی (بہ ویستی خویان) ﴿وَمَكْرَهًا﴾ یا نہ یانہ وی (بہ ناچاری) ﴿وَأَلَيْسَ لِرَبِّكَ جُودٌ﴾ وہ ہم مو و ہر بقو لای تہ وہ دہ گہر تہ تہ وہ ﴿

﴿قُلْ﴾ (ندی موحه‌مه د...) بلی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ وَهُدًى وَنُورًا لِّلرَّاسِخِينَ﴾ نیتمه بر و امان هیتاوه به‌خوای گه‌وره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ وَهُدًى وَنُورًا لِّلرَّاسِخِينَ﴾ و به‌دهی که نیر راوه‌ته‌خوار و به‌نیر اهییم ﴿وَأَسْمِعِیْلَ وَاسْحَقَ وَبَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نیسما عیل و نیسحاق به‌عقوب و کورانی به‌عقوب ﴿وَمَا آدَمَ﴾ و به‌دهی که در اوه ﴿مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ به‌موسا و عیسا ﴿وَالَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ و به‌پنجه‌مه‌ره‌کانی تر له پهر و ره‌دگاریانه‌وه ﴿لَا تُفَرِّقُ﴾ جیاوازی ناکه‌مین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ﴾ له‌نیوان هیچ کامیک له‌م پیغه‌مه‌ره‌انه ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُنْقِبُونَ﴾ و نیتمه بر و خوای گه‌وره گهر دن که‌چین ﴿وَمَنْ يَنْتَهِ عَنِ الْإِسْلَامِ﴾ و به‌هر که‌سینک دواى هر نایینک بکه‌وینت جگه له‌ثانی نی‌سلام ﴿فَلَنُفَسِّلَنَّ لَهُ﴾ نه‌وه لینی و هر ناگیرنی ﴿وَكُوفِي الْآخِرَةَ﴾ و به‌نه‌وه له‌رورنی دوا‌یی دا ﴿مِنَ الْآخِرِينَ﴾ له‌زهره‌مه‌ندانه ﴿كَيْفَ يَقْضِي اللَّهُ قَوْلًا﴾ چون خوا رینمونی گهلینک ده‌کات ﴿كَفَرُوا﴾ بی بر و ابوون ﴿بَعْدَ إِسْمَاعِيلَ﴾ دواى بر و ا هیتانیان ﴿وَشِيعَةَ﴾ و به‌شایه‌تبیان دابی ﴿أَنَّا أَرْسَلْنَا﴾ که نه‌وه پیغه‌مه‌ره‌راسته و (له‌لایه‌ن خوداوه‌هاتووه) ﴿وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ و به‌نیشانه‌ی زوریان بر هاتین ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ و به‌خوا رینمونی گهلنی سته‌مکاران ناکات ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم﴾ نه‌وانه سزایان نه‌وه‌یه ﴿أَن عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ که له‌سه‌ریانه‌نه‌فرینی خودا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ و نه‌فرینی فرشته‌کان ﴿وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ﴾ و نه‌فرینی همه‌وو خهلکی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نه‌وه (نه‌فرینه) دا ده‌میننه‌وه به‌نتجگاری و به‌میشه‌یی ﴿لَا يَخْفَعُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان لی سووک ناکریت ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ و به‌مؤله‌ت نادرین ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه‌گهر نه‌وانه‌ی ﴿تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ توبه‌یان کردنی دواى نه‌وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و به‌کرده‌وهی چاکیان کردینت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ نه‌وه بینگومان خوالی خوشبووی میهره‌بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که بی بر و ابوون ﴿بَعْدَ إِسْمَاعِيلَ﴾ دواى بر و ا هیتانیان ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَاكَ﴾ پاشان زیاتر بی باوه‌ر بوون ﴿أَن نُّفَسِّلَ لَهُمُ﴾ هر گیز ته‌وبه‌یان لی گیرا ناکریت ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نه‌وانه نه‌وانه‌ن که گومر ابوون ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی بر و ابوون ﴿وَمَا تَأْوِيهِمْ فُجَارٌ﴾ و به‌به‌بی بروایی مردن ﴿فَلَنُفَسِّلَنَّ لَهُمُ﴾ نه‌وه هر گیز (فدیه) له‌هیچ کامیکیان و هر ناگیریت ﴿قُلْ الْأَرْضُ ذَهَبٌ﴾ با پر به‌هموو زه‌ویش زیر بیت ﴿وَلَوْ أَفْنَدْتُمُوهَا﴾ بیه‌خشیت له‌برینی دا (بر سووک کردنی سزا له‌سه‌ری) ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و به‌نه‌وانه سزای به‌نازاریان بر هیه ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نُصِيرِينَ﴾ و به‌هیچ یاریده‌ده‌ر و سه‌رخه‌رتکیان نی به

﴿لَوْ تَقَوَّلَ الْاَوَّلُ الْاٰیٰتِ﴾ یتوه هدر گیز به خیر و چاکه ناگهن (وه ده سگیرتان نابیت) ﴿حَتّٰی تَقُوْلُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ﴾
تا نه بیه خشن هندی لهو دارایی بهی که خوششان دهویت ﴿وَمَا تُقُوْلُوْنَ شَیْءٌ﴾ وه هدر چی به خشن
﴿فَاِنْ اَمَرَ بِهٖ عَلِیْمٌ﴾ نه وه بینگومان خودا ناگای لی به (به پی دن و دهروونتان پاداشتان ده دانه وه) ﴿۱۵﴾
﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَلاً﴾ هه موو جوړه خوار ده مه نه کان حه لال بوون ﴿اَسْفَلَ اَسْفَلَ﴾ بۆ نه وهی
به عقوب ﴿اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَءِیْلُ﴾ بیتجگه له وهی که به عقوب هدرامی کرد ﴿عَلٰی نَفْسِیْهِ﴾ له سهر خوی
﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش ﴿اَنْ نُّزَلَّ التَّوْرَةُ﴾ ناردنه خواره وهی تهورات ﴿قُلْ اَتُوْا بِالَّذِیْنَ﴾ (تهی موحه ممد
﴿بَلٰی: دهی تهورات بهین ﴿فَاتْلُوْهَا﴾ و بهخویننه وه ﴿اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ نه گهر یتوه راست ده که ن
﴿فَمَنْ اَقْرَبُ عَلٰی اللّٰهِ اَلْكَذِبُ﴾ نه مچا هدر که س درو به دم خواوه هه له سستی ﴿مِنْ اَعْدَآئِكَ﴾ له پاش
نه وه ﴿فَاَوْفَیْكَ هُمْ اَلْفٰلِیْقُوْنَ﴾ که واته نه وانه خویاتن سته مکارن ﴿۱۶﴾ ﴿قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ﴾ (تهی موحه ممد
﴿بَلٰی: خوا راستی فرموو ﴿فَاتْلُوْا مِثْلَ بَازِیْمٍ﴾ که و ابو و بهیره وی ثابینی ثیر اهییم بکه ن ﴿حَنِیْفاً﴾
که پاکه (به ویستی خوی له بیرو باوه پرو کرداری هه له لای داوه بۆ بیرو باوه پرو کرداری راست)
﴿وَمَا كَانَ مِنَ الشِّرْكِ﴾ وه هیچ کاتیک له هاو بهش بریار ده ران نه بووه ﴿۱۷﴾ ﴿اِنْ اَوَّلَیَّتِ﴾ به راستی به که م
مالنیک ﴿وَضَحَّیْ لِلنَّاسِ﴾ دائراوه بۆ (خوا به رستی) خه لکی ﴿لِلَّذِیْ یَبْکُکَ﴾ نه و ماله به که له به که که (مه که که)
دایه ﴿مِثْرًا﴾ بیروز کراوه ﴿وَهٰذِیْ لِلْعٰلَمِیْنَ﴾ وه رینموونی به بۆ جیهانیان ﴿۱۸﴾ ﴿فِیْهِ ءَایٰتٌ بَیِّنٰتٌ﴾ تیابدا
هه به جهند به لگه و نیشانه ی پروون ﴿مَقَامٌ اِنْزِیْمٌ﴾ (که به کیکیان) شوین وه ستانه که ی ثیر اهییم
﴿وَمَنْ دَخَلُوْهُ﴾ وه هدر که س چوویته نه و شویننه ﴿كَانَ اٰمِناً﴾ بی ترس بووه (له زیان و نازاردان)
﴿وَلَوْ عَلَآ النَّاسِ﴾ خودا بریاریداوه له سهر خه لکی و فره زی کردوه له سهریان ﴿جِجْ اٰتِیَّتِ﴾ حه جی ماله که ی
(خوی) ﴿مَنْ اَسْتَطَاعَ اِلَیْهِ سَبِیلاً﴾ له سهر هدر که سینک که توانای گه بشتن و (رویشنی) هه بیت بوی ﴿وَمَنْ
کَفَرَ﴾ وه هدر که س باوه پرو نه بی (بان توانای هه بیت و نه جیت) ﴿فَاِنْ اَمَرَ غَیْبٌ عَنِ الْعٰلَمِیْنَ﴾ نه وه به
راستی خوابی نیازه له هه موو جیهانیان ﴿۱۹﴾ ﴿قُلْ یٰۤاَهْلَ الْکِتٰبِ﴾ بلی: تهی نامه داران (خواوه ن کتیه کان)
﴿لَیْسَ لَکُمْ فِیْہِ اَنْتَظَرٌ﴾ له بهر چی بی پروان ﴿یٰۤاَهْلَ الْاٰثَرِ﴾ به به لگه کانی خوا ﴿وَاللّٰهُ شَهِیْدٌ﴾ کاتیکدا خوا بیناو
ناگاداره. ﴿عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ﴾ به نه وهی که ده بکه ن ﴿۲۰﴾ ﴿قُلْ یٰۤاَهْلَ الْکِتٰبِ﴾ بلی: تهی خواوه ن کتیه کان
﴿لَیْسَ لَکُمْ فِیْہِ اَنْتَظَرٌ﴾ له بهر چی بهر گری (رینگری) ده که ن ﴿عَنِ سَبِیْلِ اللّٰهِ﴾ له ری ی خوا ﴿مَنْ ءَامَنَ﴾
که سینک که بروای هینایی (مه به ست پی پیغه مهرو باوه دارانه) ﴿تَتَّخُوْذُوْا اٰیُوْجًا﴾ ده تانه وی به ناراست
پیخه نه بهر چاوی خه لک ﴿وَأَشْرَ شَہَدَآءُ﴾ له کاتیکدا یتوه زانو ناگادارن (به وهی ری ی خوا به)
﴿وَمَا اَلَّہُ بِغَیْبٍ﴾ وه خوابی ناگانی به ﴿عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ له وهی که یتوه ده بکه ن ﴿۲۱﴾ ﴿یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا﴾
تهی نه و که سانه ی که پروانان هیناوه ﴿اِنْ تُطِیْعُوْا اَفْرِیْقًا﴾ نه گهر یتوه گوینر ایه لی ده سته به ک بن
﴿مِنَ الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْکِتٰبَ﴾ له وانه ی که نامه یان پندراوه ﴿یُرُوْکُمْ عَدِیْسَکُمْ کَیْفَیْنَ﴾ ده تانکه نه وه به کافر
دوای پروا هینانه که تان ﴿۲۲﴾

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بنی پرواده بن ؟ ﴿وَأَنفَرْنَا عَلَىٰ كَمٍّ﴾ له کاتیکدا ده خو تر یته وه به سه رتاند ا
 ﴿إِنَّكَ اللَّهُ﴾ به لگه کانی خوا (نایه ته کانی فوران) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾ وه پینغه مبره که ی له ناوتاندا به
 ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ﴾ وه هدر که س دهرست بگری به (نایینی) خوا وه ﴿فَقَدْ هَدَىٰ﴾ شه وه به راستی
 ریتمو ونی کرا وه ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ ریتباز نیکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 نه وانه ی که پرواتان هیتا وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بتر سن له خوا ﴿حَقَّ قَوْلِي﴾ ترسانیک که شیاویتی ﴿وَلَا تَمُوتُوا﴾
 وه مهران ﴿إِلَّا وَتَرْتُمْسُوا﴾ هدر به موسولمانی نه بنی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ هدر مووتان دهرست
 بگرن به هوی به به هسیتان به خوا وه (که فورانه) ﴿وَلَا تَقْرَؤُوا﴾ چند به ره که (ولیک جیا) مهن
 ﴿وَلَا تَكْرُوا يَمُوتَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر له به هره و چاکه ی خوا بکه نه وه به سه رتانه وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَغْدَاةَ﴾ له
 کاتیکدا که نیوه دور منی به کتر بوون ﴿فَاللَّهُ يَتَوَلَّىٰ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام خوا هؤگری خسته نیوان دله کاتان
 ﴿فَأَصْحَابُكُمْ يُصْغَوْنَ إِلَىٰ آلِهِمْ﴾ نیر بوون به برای به کتر به هوی نه و چاکه ی خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ قَوْمٍ﴾
 آتار ﴿وَهُنَّ لَه سهر لیتواری چالی بوون له تاگر ﴿فَاللَّهُ كَرِّمٌ﴾ به لام خوا رزگاری کردن لی ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ نایه و جزره ﴿يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا به لگه ونیشانه کانی خوی روون ده کانه وه
 بؤتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا به ره و ام بن له سهر ریتمو ونی (یان له سهر شاره زایی) ﴿وَلَسْتَ تَكُونَ﴾
 آیه ﴿نه بنی له ناو نیوه دا کومه لیک بیت ﴿يَتَذَكَّرُونَ﴾ بانگه واز بکه بن بؤ چاکه ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 یاتغرونی ﴿فرمان بدن به هه موو چاکه به ک ﴿وَيَتَخَوَّنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به رگری بکه نه له هه موو
 خرابه به ک ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وانه خوبانن سهر که و توو و سه رفران ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ﴾
 به وینه ی نه وانه مهن (وه ک نه هلی کتاب) ﴿تَقْرَؤُوا﴾ که به ش به ش و ﴿وَأَخْتَفُوا﴾ جیا واز بوون
 ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ له پاش شه وهی ﴿مَلَأَهُمُ النَّيْتُ﴾ شه و به لگانه ی بؤیان هات ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ﴾
 عظیم ﴿وه نه وانه سزایه کی گهره یان بؤ هه به ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ رؤژیک دیت که چند پروویه ک
 سبی دهن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چند پروویه ک رهش دهن ﴿فَالَّذِينَ﴾ جا نه وانه ی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 که پرویان رهش بووه ﴿أَكْفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (بنی یان ده و تریت) بؤچی بنی پروابوون له پاش
 پروا هیتانسان ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که وانه به چیزن سزا ﴿يَا كَاكُفُّوا تَكْفُرُونَ﴾ به هوی بنی پروایی تانه وه ﴿وَالَّذِينَ﴾
 خودان (له به هه شندان) ﴿هَلَفُوا خَالِدُونَ﴾ نه وانه تیندا ده میتنه وه به هه میشدی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه مانه نایه ته کانی خودان ﴿تَتْلُوهُنَّ﴾ ده یان خو نیتنه وه به سهرت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که راستن ﴿وَعَالِلَهُ﴾
 رید ﴿خواش نایه ویت ﴿فَلَمَّا لَعَنَ الْكَاكِبِينَ﴾ هیچ سته میک بؤ جیهانیان ﴿﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی نہوانہی کہہ بی پروا ہوں ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ﴾ سوود بہوان ناگہ بہ نی
 ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نہمالہ کانہان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وہ نہ مندا لہ کانہان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ہیچیک لہ لای خواہ
 ﴿وَأُولَئِكَ﴾ نا نہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہاوہل و ہاوریسی ناگر دہن ﴿لَهُمْ فِيهَا أَخْلَدُونَ﴾ نہوان تیدا
 دہمیتنہوہ بہہہمیشہی ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ﴾ ویتہی نہو مال و داراییہی کہہ بہختی دہ کہن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ لہم زیانی دنیاہدا ﴿كَغَمَلٍ رَیجٍ﴾ بہ ویتہی باہکہہ ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾ سہرما و سؤلہی تیداہیت
 ﴿أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ﴾ بدات لہ کشتو کالی ناقمیک ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کہستہ میان لہ خویان کردہیت
 ﴿فَأَهْلَكْنَاهُ﴾ جا نہو (با) و سہرماہہ کشتو کالہ کہی لہناو بہریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وہ خوا
 ستمی لی نہ کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہلکو خویان ستہ میان لہ خویان دہ کرد ﴿وَإِنِّي
 أَنَا إِلَهُ الْبَرِّ﴾ نہی کہسانہی کہ پروانان ہیناوہ ﴿لَا تَخْجَدُوا﴾ مہ گرن بؤ خوتان ﴿يَظَالَمُ﴾ دوستی
 گیانی بہ گیانی ﴿مِنْ دُونِكُمْ﴾ جگہ لہ خوتان (وانہ جگہ لہ باوہ پروان) ﴿لَا يُلَاقِيكَ﴾ دریغیتان لی
 نا کہن ﴿حَبَالًا﴾ لہہیچ شہر و خراہہہک ﴿وَذُرَا﴾ ناواتہ خوازی ﴿مَا غَيَّرُ﴾ ناخوشیتانن ﴿قَدَبَتْ﴾
 بیتگو مان دہر لہ کہوہت ﴿الْبَغْضَاءُ﴾ خہشم و قین ﴿مِنْ أَوْفَرِهِمْ﴾ لہ (قسہ کانی) دہمیانہوہ ﴿وَمَا تَخْفَى
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ وہنہوہی لہ دلیاندا شار دوہیانہوہ گہورہترہ ﴿قَدَبَتْ لَكَرًا لَّا كُنْتَ﴾ بہ راستی بہلگہ
 ونیشانہ کانمان بؤ پروون کردونہوہہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ نہ گہر نیوہ زیرین ﴿هَٰذَا نَشْرُ الْأَوَّلَةِ يُخَيَّرُكُمْ﴾
 بیدارین ناوہہ نیوہ کہ نہوانتان خوش دہوہت ﴿وَلَا يُخَيَّرُكُمْ﴾ وہ نہوان نیوہیان خوش ناوی ﴿وَتَقُولُونَ﴾
 وہ باوہرتان ہہہہ ﴿يَا لَكُمُ الْكَيْدُ﴾ بہہہموو نامہ ناسمانی بہ کان ﴿وَإِذَا الْفَوْكُ﴾ کاتیک نہوان بیتان بگہن
 ﴿قَالُوا أَمْ آتَا﴾ دہلین پرواسان ہیناوہ ﴿وَإِذَا خَلَا﴾ وہ کاتیک نہہا بونہوہ ﴿عَصَاوَانَكُمُ الْأَنْتَامِلُ﴾
 سہرہ بہنچہ کانی خویان نہ گہزن لیتان ﴿مِنَ الْغَيْظِ﴾ لہرقدا ﴿قُلْ مُؤْمِنُوا﴾ بلی بمرن ﴿يَعْتَلِكُمْ﴾ بہداخ
 ورقی خوتانہوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی خوا زانایہ ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہوہی لہناو دلہ کانداہہ ﴿وَإِنْ
 تَسْتَسْكِرْ حَسَنَةً﴾ نہ گہر چاکہ و خوشبہ کتان پی بگات ﴿تَسْؤُهُمْ﴾ غہمبار دہن ﴿وَإِنْ تُصِيتُمْ
 مَسِينَةً﴾ بہ لآم نہ گہر ناخوشبہ کتان پی بگات ﴿يَفْرَحُوا بِهَا﴾ دلخوش دہن پیی ﴿وَإِنْ تَضْمُرُوا﴾
 نہ گہر نیوہ بہ نارام بن (لہسہر گوہر اہلی خوا) ﴿وَتَقُولُوا﴾ و لہخوا بترمسن ﴿لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
 شَيْئًا﴾ پیلانی نہوان ہیچ زبانیکشان پی ناگہ بہیتیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ بہ راستی خوا
 تہواو ناگادارہ بہ ہہرچی نہوان دہیکہن ﴿وَإِذَا﴾ وہ (بیتہوہ بیران) کاتسی ﴿عَدَدَتْ مِنْ أَمَلِكُ﴾ کہ
 بہیانی زوو دہر جوہیت لہ لای مال و خیزانت ﴿تَبَرُّوا الْمُؤْمِنِينَ﴾ پروادارہ کانت نیشتنہجی نہ کرد
 ﴿مَقْعِدِ الْفِتَنِ﴾ لہ چہند شوہنیکدا بؤ جہنگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بیسہری

﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کانهدا که دوو کومہن له یتوہ خہریک بوون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾ سست
 بن وتینک بشکین و (بگہرتنہوہ) ﴿وَاللَّهُ وَابِعُهُمَا﴾ به لام خوا دؤست و یارمہنی دہریان بوو ﴿وَتَقَى اللَّهُ﴾
 قیسر کئی المؤمنون ﴿وہ پروا داران با پشت تہنہا بہ خوا بیہستن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند بہ خوا
 ینگومان خوا یتوہی سہرخت ﴿بِئْسَ﴾ له (جہنگی) بہردا ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا یتوہ کم و
 لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دہی له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو سوپاس گوزاری بن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾
 ﴿بِئْسَ﴾ (بیریان بخہرہوہ) تہو کانهی دہتووت بہ پروا دارہ کان ﴿أَنْ يَكِيْلَكُمْ﴾ نایا بہستان
 نی بہ ﴿أَنْ يُمِدَّ كُرْسِيُّكَ﴾ پەر و مردگارتان کومہ کتان ہکات ﴿بِئْسَ﴾ بہ سنی ہزار ﴿فِنْ الْمَلٰٓئِكَةِ﴾
 منزلیں ﴿لہ فریشتہ دابہزینراوہ کان ﴿بِئْسَ﴾ بدلی، تہ گہر نارام بگرن ﴿وَتَقَلُّوا﴾ وہ له خوا
 بترسن ﴿وَبِئْسَ الْأَوَّلُ﴾ پەر و مردگارتان بدن لہم کاتانہدا ﴿يَعْبُدُونَ كُورْسِيَّكُمْ﴾ پەر و مردگارتان
 کومہ کتان ہکات ﴿بِئْسَ﴾ بہ پینچ ہزار ﴿فِنْ الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ لہ فریشتہ نیشانہ دارہ کان ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ﴾
 ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ وہ خوا تہنہا لہو (کومہ کی) بہی کرد ﴿الْأَشْرَارِ لَكُمْ﴾ بہ سزۂ بۆتان ﴿وَتَقَطَّعُوا﴾
 قلوبکم یہ ﴿وہ بۆ تہوہی دلہ کانتانی پی نارام یی ﴿وَمَا أَنْصُرُ الْأَمِينَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (تہوہش بزاسن)
 سہر کہوتیش تہنہا لہ لایہن خوای ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ بالآ دہستی داغاوہ بہ ﴿لِقَطْعِ ظَرْفِكَ﴾ (وہ
 ناردنی فریشتہ کان) بۆ تہوہ بۆ دابرت (لہ ناوی بات) بہ شینک ﴿فِنْ الْأَمِينَ كُورْسِيَّكُمْ﴾ لہوانہی کہ
 بی پروان ﴿أَوْ يَكْبِتْهُمْ﴾ یان خہفت باریان ہکات (بہ تیشکانیان) ﴿وَتَقَلُّوا﴾ تہمجا
 بگہرتنہوہ بہ ناٹومیدی ﴿بِئْسَ﴾ دہربارہی ہلہاتوہ کانی شہری ٹوحد بہ راستی بہدہست
 تونی بہ (تہی موحمہد ﴿مِنْ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ ہیچ شینک لہو کارہدا ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ چ (خوا)
 تہوہ بیان لی وەرگری ﴿أَوْ يَكْبِتْهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿وَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ چونکہ بہ راستی تہوانہ
 ستمکارن ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ہەر بۆ خواہ ہرچی لہ ناسمانہ کاندایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ
 ہرچی لہ زہوی دایہ ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوش تہبی لہ ہەر کہس خوی بیہوی
 وہ سزای ہەر کہسبش تہدات خوی بیہوی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وہ خوالی بوردهی میہرہبانہ ﴿وَيُنَادِي السَّمٰوٰتِ﴾
 تہی کہسانی کہ پرواتان ہتاوہ ﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ سوود مہ خون ﴿أَصْحٰفًا﴾
 مَصْنُوعَةً ﴿چہند بہرامبہر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بۆ تہوہی بزگاریں ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ﴾
 وہ خوتان باریزن لہو ناگرمی ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ کہ نامادہ کراوہ بۆ بی
 پرواکان ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وہ گوی رایہلی خودا و پیغمبہر بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ ینگومان
 میہرہبانیان لہ گہان تہ کریت ﴿

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پینشیر کی بکن بؤ لی بور دیتی کی گه وری (خودا) ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾
 له لایه ن په ورو رگارتانه وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وه بؤ بهه شتیک که پانییه که ی (به نه ندازه ی)
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه کان و زهوی په ﴿أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ که ناماده کراوه بؤ له خوا ترسان ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ﴾
 نه وانه ی مال ده به خشن (له ری ی خوا دا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ له کاتی خوشی
 (ده و له مهن دی) و ناخوشی دا ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا الظَّالِمِينَ﴾ و رفی به تینی خویان ده خونه وه و ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ﴾
 عَنِ النَّاسِ ﴿وَهُمْ يَرْجُونَ﴾ ده بورن له خه لکی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَجْرَةً﴾
 وه نه وانه ی که کاتیک کرده وه به کی ناشیرین ده کهن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 یاستم له خویان ده کهن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ که یادی خویان کرده وه ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ نه مجا
 داوای لی بووردن ده کهن بؤ گونا هه کانیان ﴿وَمَنْ يَعْمُرْ مَشْرُوبًا﴾ نایا کی ده بوریت له گونا هه کان
 ﴿إِلَّا اللَّهَ﴾ بیتجگه له خوا ؟ ﴿وَلَمْ يُخَيَّرُوا﴾ وه بهر ده وام نابن ﴿عَلَىٰ مَا فَتَوْنَا﴾ له سهر نه وه ی که کرد وویانه
 ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا بزائن (گونا هه) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ پاداشتیان
 لی بووردنه ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له لایه ن په ورو رگارتانه وه ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چند باخاتیک (بهه شتیک)
 ﴿تَخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که وویاره کان ده رفون به ژیریاندا ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ نه میتنه وه له و بهه شتانه دا
 بهه میشه یی ﴿وَمِنْهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ چند چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿فَخَلَّتْ﴾ بیتگومان رابورد
 ﴿مِنْ قَبْلِ كُنُوسَاتٍ﴾ له پینش تبه وه چند ری و یاسایه ک (باوینک) ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نه مجا
 ثیه بگه رین به زه ویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سهرنج بده ن نایا چؤن بوو ﴿عَنْقَبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾
 سهر نه نجامی بی بروا کان ﴿هَٰذَا بَيْتُ النَّاسِ﴾ نه مه روون کردنه وه به بؤ هه موو خه لکی
 ﴿وَهَٰذِهِ رَمْعُطَةٌ﴾ و ریتموو نی و ناموزگاری په ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بؤ له خوا ترسان ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾
 ست و دل لاواز مه بن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه غه مبار مه بن ﴿وَأَنشُرْ الْأَغْلُونَ﴾ ههر ثیه بهر ز و بلند ترن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر بروا دار بن ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ قَرْحٌ﴾ نه گه ر ثیه (له نو خودا) زام و بریتان
 تووش بووه ﴿فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ﴾ نه وه بیتگومان نه و هوزه (بتهرسته کان له به دردا) زام و بریتان تووش
 بووه ﴿مِثْلَهُ﴾ به وینه ی زامی ثیه ﴿وَبَلَدُكَ الْأَيَّامُ﴾ نه و چهرخ و روزانه ی (زالبون و سهر که و تنانه)
 ﴿فَذَاوِلُهَا يَبْتَ النَّاسِ﴾ ده یگنیرین له ناو خه لکید (جارتیک بؤ ثیه و جارتیک بؤ نه وان) ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ﴾
 له بهر شه وه ی (له دونیادا) خوا ده ری بخات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی بروایان هتیا وه ﴿وَبَشَّحَدَ﴾
 منکم و له ناو ثیه دا هه لیزیریت ﴿شَهَادَةٍ﴾ چند که سیک به شهید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾
 وه خواستم کارانی خوش ناویت ﴿

﴿وَلَا يَخْصُ الْآلَهُ﴾ وه تا خوا (له تاوان) پاك بکاته وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که بر وادارن ﴿وَيَمَحُورُ الْكَافِرِينَ﴾ وه بی باوه و ان بنه بر بکات ﴿أَرْحَمُهُ﴾ ثابا ئیوه وا گومانان ده برد ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنه به ده شت ﴿وَلَمَّا يَعْرِ الْآلَهُ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا ده ری نه خستوه (واته تاقی نه کردونه ته وه) ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ نه وانه ی تی ده کوشن له ئیوه ﴿وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ﴾ و هیشتا ده ری نه خستون که سانیک له ئیوه که خور اگران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سویند بی بیگومان ئیوه ﴿تَمُوتُ أَلَمُوتُ﴾ تاواتی (شه هیدی و) مردنتان نه خواست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش نه وه ی ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ بی ی بگن ﴿فَقَدْ زُيِّنُوا﴾ خو به راستی مردنتان بیی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه زهق سهیرتان ده کرد ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ موحه ممد ؑ تنها پیغه مبریکه (نه مرئی به) ﴿فَدَخَلْتُ مِنْ قَبْلِهِ الْمَوْءِلَ﴾ بیگومان له پیش نه و پیغه مبرانی تر رابوردون ﴿أَفَلَا يَمَاتُ﴾ جا ثابا نه گهر وه فاتی کرد ﴿أَوْ قِيلَ﴾ یان کوژرا ﴿أَتَقْبَلُونَ عَلَىٰ غَفِيَّتِهِ﴾ ده گهرینه وه بؤ دواوه ی خوتان (پاشگهر دهنه وه) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ﴾ ههر که س هه لگهرینه وه ﴿عَلَىٰ غَفِيَّتِهِ﴾ بؤ دواوه ی خوی (بؤ بت بهرستی) ﴿فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا﴾ نه وه ههر گیز (نه و که سه) هیچ زیانیک ناگه به نیت به خوا ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ﴾ وه به زووی خوا پاداشی ﴿الشَّاهِدِينَ﴾ سوپاس گوزاران ده داته وه ﴿وَمَا كُنْتَ يَنْفُسٍ﴾ هیچ که سینک نه بووه ﴿أَنْ تَمُوتَ﴾ که بمریت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فرمانی خوا ﴿كَيْتَبُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نومراوینکی کات دیاری کراوه (له و کاته دا که خوی گه وره دیاری کردوه) ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ ههر که سینک ده به ویت ﴿تَوَابِ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و ده سته وونی دنیایی ﴿تُؤْتِي مِنْهَا﴾ له و (پاداشی دنیا) هه ندیک بی ده دهین ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ وه ههر که سینک ده به ویت ﴿تَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ پاداشی پاشه رور ﴿تُؤْتِي مِنْهَا﴾ له و (پاداشی پاشه رور) هه ندیک بی ده به خشین ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ وه به زووی پاداشی سوپاس گوزاران ده دهنه وه ﴿وَكُلُّهُمْ فِي سَنَاءٍ﴾ زور له پیغه مبران ﴿قَتَلَ مَعَهُ﴾ جهنگ و کوشناریان کردوه له گالیاندا (شابه شانیان) ﴿رَبِّوْنَ كَثِيرٌ﴾ زور له زانیان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَنُوا﴾ جا سست و ده سته پاچه نه بوون ﴿لَمَّا أَصَابَهُمْ﴾ به هوی نه وه ی که دوو چاریان بووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پی ی خوا دا ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ وه بی هیز و لاواز نه بوون ﴿وَمَا أَسْكَتُوا﴾ وه سهریان شور نه کرد بؤ دور من ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا خور اگرانی خوش ده ویت ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ﴾ ههر ته مه ووته ی نه وان بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که ده بیان ووت ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا﴾ نه ی په روه ردگارمان لیمان ببوره ﴿دُنُوْنَا﴾ له گونا هه کانمان ﴿وَأَسْرِفْنَا﴾ وه له زیاده په ویمان ﴿فِي أَمْرِنَا﴾ له کار و بارماندا ﴿وَقَدْ أَقْدَمْنَا﴾ و پیکانمان جیگیر بکه (له جهنگدا) ﴿وَأَنْصَرْنَا﴾ و سهیرمان بخه ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ به سهیر کز مه لی بی بر وایاندا ﴿فَقَاتِلْهُمْ اللَّهُ﴾ به هوی نه وه وه خوا پی ی به خشین ﴿تَوَابِ الدُّنْيَا﴾ پاداشی دنیا ﴿وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ وه پاداشی چاک و شیرینی رور ی دوی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا چاکه کارانی خوش ده ویت

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تھی تہوانہی پرواتان ہینا وہ ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ تہ گہر ٹیوہ گوپراہیلی بکہن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بؤ تہوانہی بی پروان ﴿يُرْذَوْكُمْ﴾ تہتان گپرنہ وہ ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بؤ دواوہی خوتان (بؤبت پرسی) ﴿فَتَنقَلِبُوا خِصِرِينَ﴾ تہمجا تہ گہر پتہ وہ بہ زبانباری ﴿بَلِ
 اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ (تہوانہ دوستان نین) بہ لکو خوا یارمہتی دہر و دؤستی ٹیوہیہ ﴿وَهُوَ خَيْرُ
 النَّصِيرِينَ﴾ وہ خوا باشترینی ہم موو یارمہتی دہرانہ ﴿سَنَلْقَىٰ فِي قُلُوبِ﴾ بہ زوویسی دہ خہینہ دلی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوانہی بی پروان ﴿الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی بہ نین ﴿يَمَّا أَتَتْكُمْ آبَاءُ﴾ بہ ہوی
 تہوہی کرد بوویانہ ہاویہشی خوا ﴿مَا لَمْ يَرْزُقْهُ سُلْطَانًا﴾ شتانی کہ خوا ہیچ بہ لگہی نہ نار دؤتہ
 خوار وہ لہ سہری ﴿وَمَا تَوْفِيقَهُمُ الْقَارَ﴾ کہ جینگا و شوینی تہوان ناگرہ ﴿وَيَلَيْسَ مَفْهُومٌ﴾ وہ چہند
 نیشتہ جتہ کی خرابہ ﴿الْفَلِيلِينَ﴾ (جینگہی) ستہ مکاران ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویتند
 بیت بنگومان خوا بہ جنی ہینا بؤتان ﴿وَعْدَهُ﴾ بہ ٹیہ کہی ﴿إِذْ أَخَذْتُمُہُمْ﴾ کاتیک (سہرہ تابی جہنگی
 نوحود) ہہستان لی برین (دہتان کوشتن) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا قِيلَ لَهُمُ﴾ ہہتا
 کاتیک (لہ نا کاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ نازا وہ و دووہرہ کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کاری جہنگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وہ بی فہرمانیتان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ﴾ لہ پاش تہوہی کہ خوا نیشانی دان
 ﴿مَا يُحْيُونَ﴾ تہوہی (لہ جہنگہ کہدا) پیتان خوش بوو (کہ سہر کہوتن لہ سہرہ تابی جہنگہ کہدا)
 ﴿وَمِنْكُمْ﴾ ہہندیک لہ ٹیوہ ﴿مَنْ يُرِيدُ الْآزْيَا﴾ (دہ سکہوتی) دونیابی دہویست ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ﴾ وہ
 ہہندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی رورزی دواپی دہویست ﴿ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْہُمْ﴾ پاشان (خوا)
 ٹیوہی گپراہیہ لہ (جہنگی) تہوان (وتی شکان) ﴿لِيَنْصَلِبَكُمْ﴾ تاتاقیشان پکاتہ وہ (لہ خور اگر تندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویتندی بنگومان خوا لیسان بوورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و خوا خواہنی بہ ہرہ و
 چاکہیہ ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ سہر پروادارانہ وہ ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ﴾ کاتیک دوورہ کہوتنہ وہ
 (سہرہ کہوتن بہ کتوی نوحوددا) ﴿وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ وہ بہرینی کہس نہ تہوہستان
 ولاتان نہ دہ کردہ وہ بہ لایدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ لہ کاتیکدا پیغہ مہر بانگی لی دہ کردن ﴿فَتِ
 أَخْرَجَكُمْ﴾ لہ دواناتہ وہ ﴿فَأَتَيْنَكُمْ غَمَابًا﴾ جا (خوا) پاداشتی غم و خہفہنی ہہر بہ غم
 و خہفہت دانہ وہ ﴿لِيُكَيَّلَ تَحَرُّوْا﴾ بؤ تہوہی غمبار نہین ﴿عَلَىٰ مَا آتَاكُمْ﴾ لہ سہر تہوہی لہ
 دہستان چو وہ ﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ وہ (غمبار نہین بہ) تہوہی دوو چارنان بووہ ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ناگادارہ ﴿يَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بہوہی کہدہیکہن ﴿

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مَّاءً مِّن سَحَابٍ مُّذِيبٍ﴾ پاشان دایبه زاند به سهر تاندا (بوی ناردن) ﴿مِّن بَعْدِ الْغَمِّ﴾ له پاش ثم و غمه (ی که چه شستان) ﴿أَمَنَةً﴾ نارامی ﴿تُعَاثَا﴾ که و نه وزنک بوو ﴿يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِّنْكُمْ﴾ به سهر دهسته به ک له ټپوه داهات ﴿وَطَائِفَةٌ﴾ به لام دهسته و تاقمیکي دیکه تان (که باوه پریان هینده به هیز نه بوو) ﴿فَذَٰلِكَ أَخَذَتْنَهُمُ الْغَمُّ﴾ به راستی هدر خویان مه به ست بوو ﴿يُظْهِرُ﴾ گومانی ﴿يَاللّٰهُ غَيْرَ لَحِقَ﴾ ناراست و ناهه قیان به خواده برد ﴿ظَلَّ الْفَرِيقَ﴾ وه ک گومانی نه فامیټی ﴿يَقُولُونَ﴾ نه بیان ووت ﴿هَلْ لَنَا﴾ نایا بومان هه به (به ده ستمانه) ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ له م کاره دا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بنگومان کار و بار ﴿كَأَنَّ يَوْمَ﴾ هه موی به ده ست خواجه ﴿يَخْتَفُونَ﴾ ده پشار نه وه ﴿فِي الْأَنْفُسِ﴾ له دهر و و نیاندا ﴿مَا لَا يَشْعُرُونَ﴾ نه وه ی که دهری نابرن بؤت ﴿يَقُولُونَ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ﴾ ده لټن نه گهر به ده ست ټیمه بویه ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ شقټی ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ شَيْءٌ﴾ له سهر که و تن ﴿مَا فَعَلْنَا لَهُمْ﴾ ټیمه لیره دا نه ده کوز راین ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾ بلی نه گهر ټپوه ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ له ماله کانی خو شتاند بو و نایه ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ ههر دهر ده چوون نه وانه ی ﴿كَيْتَ عَلَيْهِمُ الْغُتْلُ﴾ که کوز رانیان له سهر نو و سرا بوو ﴿إِنْ مَضَىٰ جَوَافُ﴾ بؤ جینگای کوز رانیان (پراکشانیان) ﴿وَلَيْسَ لِلَّهِ﴾ بؤ نه وه ی خوا تاقی بکاته وه ﴿مَنْ فِي صُدُورِكُمْ﴾ نه وه ی که له سنگ تاندایه ﴿وَلَمْ يَخْصَ﴾ وه بؤ نه وه ی بالفته و پاکی بکاته وه ﴿مَنْ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ نه و (پروایه) ی که له دل تاندایه ﴿وَاللَّهُ﴾ عليم ﴿وَهُ خَوَازِنَا﴾ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿بِهَوِيٍّ﴾ به وه ی له سینو و دهر و نه کاندایه ﴿إِنْ الَّذِينَ﴾ به راستی نه وانه ی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ پشتیان هه لک کرد له ناو تاندا ﴿يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ له و روزه ی که هه در و و کومهل گه یشتن به یه ک (له لوجود دا) ﴿إِنَّمَا أَسْرَأْتُمْ أَصْغَرُ الْأَشْيَاءِ﴾ بنگومان نه نها شه پتان هه لټی خلیس کاندن و له خشته ی بردن ﴿بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ به هوی هه ندی له و گونا هانه ی که له وه و پیش کرد بو و یان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویند بی بنگومان خوالی یان خو شبوو ﴿إِنْ اللَّهُ﴾ چونکه به راستی خوا ﴿عَفُوٌّ رَّحِيمٌ﴾ لیو ورده ی به نارام و له سهر خویه (له توله سه ندن دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که ساتی که برو اتان هینا وه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ک نه وانه مه بن که بیبا وه پ بوون ﴿وَقَالُوا﴾ لِأَخْرَجْنَاهُمْ بِدِينِهِمْ ﴿بِهِ﴾ بیبا وه پره کانیان ده ووت ﴿إِذَا ضَرَبُوا إِلَى الْأَرْضِ﴾ کاتی سه ده ریان بکر دایه ﴿لَوْ كَانُوا عَرَفُوا﴾ یان غه زایان بکر دایه و بچو و نایه بؤ جه ننگ ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا﴾ نه گهر لای ټیمه (نیشته جی) بو و نایه ﴿مَا مَأْتُوا﴾ نه ده مردن ﴿وَمَا قُلُوا﴾ و نه ده کوز ران ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِك﴾ تا خوا نه وه بکات تا خوا نه وه بکات ﴿حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به داخ و مهراق له دل بانددا ﴿وَاللَّهُ﴾ وه خوا (مروف) ده زینی ﴿وَلَيْسَ﴾ و ده بشی مرینیت ﴿وَاللَّهُ﴾ به انعمتون بصیر ﴿وَهُ خَوَازِنَا﴾ به بیا به به هدر کرد وه به ک که ټپوه ده بکه ن ﴿وَلَيْنَ فُتِحَتْ﴾ سویند بی نه گهر ټپوه بکوز رین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوا دا ﴿لَوْ مَشَرْنَا﴾ یان بمرن ﴿لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً﴾ نه وه به راستی لیو و ردن و مېهره بانی له لایه ن خوا وه ﴿خَيْرٌ﴾ چاکتره ﴿وَمَا يَحْكُمُونَ﴾ له وه ی که کوی ده که نه وه ﴿۝﴾

﴿وَلَمَّا مَنَّ﴾ سویند بی نه گهر نیوه بمرن ﴿أَوْفَيْنَاهُ﴾ یان بکوزرین ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ همر لای خوا
 ﴿تَحْشُرُونَ﴾ کۆده کرینه وه ﴿فِيمَا حَضَرْنَا﴾ به هوی به زهیی خوا وه به ﴿لَمَّا مَنَّ﴾ بۆ نه وان نه رم
 و نیانی بونت ﴿وَوَكَّلْتَ﴾ نه گهر تو ﴿فَقَطًّا﴾ به دخوو قسه رهق و ﴿غَلِظَ الْقَلْبُ﴾ دل رهق بوو نیایه
 ﴿لَا تَقْضُوا﴾ نه وه هه موو بلا وه یان ده کرد ﴿مِنْ حَوْلَاتٍ﴾ له ده ورت ﴿فَلَعَفُ عَنْهُمْ﴾ که واته لی
 یان بیوره ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ و داوای لی بور دونیان بۆ بکه له خوا ﴿وَشَاوَرَهُمْ﴾ و راویر یان بی بکه
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له کار و باردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیک (دوا راویر کردن) بریارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نه وه
 پشت به خوا بیهسته ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ به راستی خواهته وانه ی خوش دهوینت که پشت به خوا
 ده بهستن ﴿إِنْ يَضُرْكُمْ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا سهرتان بخات ﴿فَلَا ظَلَّ لَكُمْ﴾ نه وه هیچ کهس
 زان نابی به سهر تاندا ﴿وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ﴾ وه نه گهر یار مه پستان نه دا (پشتان به ردا) ﴿فَلَمَّا دَاوَى﴾
 کینه نه وه که سهی؟ ﴿يَضُرُّكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ له پاش خوا سهرتان ده خات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وه با پر واداران پشت همر به خوا بیهستن ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ﴾ وه بۆ هیچ پیغمه بهر نیک نه بوو
 ﴿أَنْ يَخْلُ﴾ که خیانهت بکات ﴿وَمَنْ يَخْلُ﴾ وه همر کهس خیانهت بکات ﴿وَأَنْ يَمَازُ﴾ بهو
 خیانهته وه ی کرد و بهتی دیت (به کۆلیه وه به) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پاشه روردا (روزی هه ستانه وه)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ باشان پاداشت ده درته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿فَأَكْسَبَتْ﴾ هدرچی کرد بیت
 ﴿وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه وان سته میان لی نا کرینت ﴿لَمَّا اتَّبَعَ﴾ دهی ثابا که سینک که شوینی
 ﴿رَضُواكَ اللَّهُ﴾ ره زامه ندی خوا که وینیت ﴿كَمَنْ بَاءَ﴾ وه که که سینک وایه بگهر بته وه ﴿يَسْخَطُونَ﴾
 به خه شمی که وه له لایه ن خوا وه ﴿وَمَا وَهَّ﴾ وه جینگا و شوینی نه وه ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوزخ بیت ﴿وَبَشَى الْمُصِيرُ﴾
 که سهر نه نجامینکی چند خرابه؟ ﴿ثُمَّ دَرَجَتْ﴾ (چاکه کاران و خرابه کاران) خواهونی چند پله ی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ به نه وه ی که ده بکه ن ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾
 سویند بیت بنگومان خوا چاکه و منه تی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به سهر بر واداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیهمر کاتی که ره وانه ی کرد له ناویاندا ﴿رَسُولًا﴾ پیغمه بهر و نیر راوینک ﴿مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ له خویان
 ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ که ده یخوینتیه وه به سهر یاندا ﴿عَلَيْهِمْ﴾ به لگه و نیشانه کانی خودا ﴿وَيُرَكِّبُهُمْ﴾
 و پاک و خاوینبیا ن ده کاته وه ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه قورشان و فرموده یان فیر ده کات
 ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَرْضَوْنَ﴾ نه گهر چی نه وان له پشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ له گو مریبی به کی پروون و ناشکرادا
 پروون ﴿أَوْ لَمَّا أَصَبَكُمْ﴾ ثابا بۆچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿مُصِيبَةٌ﴾ ناخوشیه ک (له خود دا)
 ﴿فَدَاصَبْتُمْ رُشْدِيهَا﴾ بنگومان نیوه دوو قاتی نه وه تان دوو چاری نه وان کرد (له به دردا) ﴿فَلَمَّا﴾
 ووتشان ﴿أَنَّى هَذَا﴾ نه مه له کونیه هات ﴿قُلْ﴾ بلی (نه ی موحه ممه د) ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه وه
 له لایه ن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خوتانه وه بوو (که فرمانی پیغمه بهر تان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا
 ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به سهر هه موو شینکدا به توانایه ﴿۵۵﴾

﴿وَمَا أَصْبَرُ﴾ نہ وہی کہ دوو چار تان ہو ﴿يَوْمَ أَتَيْنَا الْجَمْعَانَ﴾ لہو روزہدا کہ ہمدوو کومہل ہدیہک
 گہیشتن (لہنوحوددا) ﴿فَإِذِ انبَأَ﴾ نہوہ بہویستی خودا ہوو ﴿وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بڑ نہوہی پرواداران
 دہربخات ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ تَافَقُوا﴾ و بڑ نہوہیش دوو پروہ کان تاشکر ابکات ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ وپیان ووترا
 ﴿تَعَالَوْا فَيَنْبَأْ﴾ وہرن بچہنگن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہرپی ی خوادا ﴿أَوْادَعُوا﴾ بابہرگری (لہ ولاتی
 خوتان) بکہن ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ قَوْلَ اللَّهِ﴾ ووتیان: نہ گہر ہمانزانیابہ جہنگ دہبیت ﴿لَأَتَّبَعْنَاكُمْ﴾
 شویتان دہکہوتین ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ نہوانہ لہو روزہدا لہ بی پروایہوہ ﴿أَقْرَبُ مِنْكُمْ إِلَهِينَ﴾
 نزیک تر ہوون قالہ پروا وٹیمانہوہ ﴿يَقُولُونَ يَا قَوْمِ هُمْ﴾ نہوانہ بہدہمیان شتیک دہلین ﴿مَا لَيْسَ فِي
 قُلُوبِهِمْ﴾ کہلہدلیاندانی یہ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ وہخوا (لہمہموو کہس) زاناترہ ﴿بِمَا يَكْتُمُونَ﴾
 بہوہی کہ دہیشارنہوہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نہوانہی کہووتیان (مہبہست پنی دوو پروہ کانہ)
 ﴿لَاخِرَتِهِمْ﴾ دہربارہی براکانیان (باوہرداران) ﴿وَقَعَدُوا﴾ لہ کاتیکدا خویان دانیشتن و دہرنہچوون
 ﴿تَوَاحُلَ غَوَا﴾ نہ گہر نہوان گویرایہلی نیمہ پروناہہ ﴿مَا قِيلُوا﴾ نہدہ کوڑران ﴿قُلْ فَأَدْعُوا﴾ بلسی
 کہوانہ بہرگری ﴿عَنْ أَنْفُسِكُمْ أَلُمْتُمْ﴾ مردن لہ خوتان دوو ربخہنہوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر
 ٹیوہ راست دہکہن ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ ہر گیز وا گومان مہبہن ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نہوانہی کہ کوڑران
 ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہرپی ی خوادا ﴿أَمْوَاتًا﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَا﴾ (نہخیر وانیہ) بہلکو نہوانہ زیندوون
 ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای بہروہردگاریان ﴿يُرْزَقُونَ﴾ روزی دہدرین ﴿فَرِحِينَ بِمَا﴾ شادمان و دلخوشن
 بہوہی ﴿عَنِ اللَّهِ إِنَّهُ﴾ کہ خواہی بہخشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہبہرہ و فہزلی خوی ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ﴾
 بالذبت ﴿شَادِمَانِ بِهَوَانِهِ﴾ بہبراتیکو شہرہ کانیان ﴿لَوْ كُنْهُمْ يَفْقَهُوْنَ﴾ کہ ہیشٹانہ گہیشٹوون پیان
 ﴿مِنْ خَلْقِهِمْ﴾ لہدوای (شہہیدبوونی) نہمان ﴿الْأَخَوَفَ عَلَيْهِمْ﴾ نہہیچ ترسینکیان لہسہرہ ﴿وَلَا هُمْ
 يَخْزَوْنَ﴾ و نہ نہوانہ ہیچ غم و خہفہتیک دہخون ﴿يَسْتَبْشِرُونَ﴾ شادمان و دلخوشن ﴿وَيَتَعَمَّقُونَ﴾
 اللہ و فاضل ﴿بِمَا يَدْعُوْنَ زِيَادَةً فَعَزَّاهُ﴾ لہلایہن خواوہ (پیان دراوہ) ﴿وَرَأَتْ اللَّهُ﴾ وہ بہراستی خوا
 ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ باداشتی پرواداران وون ناکات ﴿الَّذِينَ﴾ نہوانہی ﴿أَسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾
 کہ وہ لای خواو پتہمہیریان دایہوہ ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ لہپاش نہوہی کہ ﴿مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾ (لہنوحوددا)
 تووشی بریشداری ہوون ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ﴾ بڑ نہوانہ بیان ہدیہ کہ کردہوہی چاکیان کردہ
 ﴿وَاتَّقُوا﴾ وہخویان پاراستوہ ﴿أَجْرَ عَظِيمٍ﴾ باداشتیکی گہورہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ﴾
 نہوانہی کہ خہلکی پیان دہوون ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ بہ راستی خہلکی (بی باوہر) ﴿فَدَجَمَعُوا الْكُفْرَ﴾ لہشکر
 و کومہلی زوریان کو کردہوہ لہ دڑتان ﴿فَاحْشَوْهُمْ﴾ کہوانہ ہترسن لی بان ﴿فَرَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ کہچی
 نہوان (ٹیمانداران) بہمہ باوہریان زیاد ہوو ﴿وَقَالُوا﴾ وہ ووتیان ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ ہر خوامان بہسہ
 ﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ چہند پشت پی بہستر اوینکی چاکہ ﴿﴾

﴿فَاتَّقُوا بِالْإِسْمِ﴾ ته مجا گه پانه وه (بو مه دینه) به به هره ی گه وره وه (که سه لامه تی به) ﴿مَنْ أَلَّهِ وَقُضِيَ﴾
 و فزله و باداشت له لایه ن خوا وه ﴿لَمْ يَسْتَفْزِمْ سَوْءٌ﴾ هیچ زیان و ناخوشیه کیان نروش نه بو و ﴿وَاتَّقُوا﴾
 ته وانه شوی تی ﴿رِضْوَانُ اللَّهِ﴾ به زامه ندی خوا که و تن ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ وه خوا خوا وه ی به هره ی
 گه وره به ﴿إِنَّمَا ذَلِكَ﴾ به راستی ته وه ی تی وه (سارده کاته وه) ته نها ﴿الشَّيْطَانُ﴾ شه یتانه ﴿يُخَوِّفُ﴾
 اویته وه ﴿که دوسست و (برادرانی) خوی دهر سینیت ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾ جائتیه لیان مه تر سن ﴿وَيَخْلَوْنَ﴾
 و له من تر سن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ته گهر تی وه بر وادارن ﴿وَلَا يَخْزِيكَ الْيَمِينُ﴾ بادل غه مگیت نه که ن
 ته وانه ی ﴿يُسْرِعُونَ﴾ پشیر کی و به له ده که ن ﴿فِي الْكُفْرِ﴾ له بی بر واییدا ﴿لَهُمْ﴾ بنگومان ته وانه ﴿لَنْ﴾
 یضروا الله شیئا ﴿هر گیز هیچ زیانیک ناگه یه نن به خوا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا﴾
 که هیچ به شیکیان بؤ دانه نی ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له پر وزی دوا بی دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بو ته وان سزایه کی
 گه وره هیه ﴿إِنَّ الْإِنِّ﴾ به راستی ته وانه ی ﴿أَشْرُوا الْكُفْرَ﴾ که بی بر وایان کری (لم جیهانه دا)
 ﴿بِالْإِنِّ﴾ به بر و او ثمان ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ هر گیز هیچ جزو ره زیانیک ناگه یه نن به خوا ﴿وَلَهُمْ﴾
 عَذَابٌ ﴿بؤله وانه هیه سزایه کی ﴿أَلِيمٌ﴾ به یش و سازار ﴿وَلَا يَحْسَبُونَ﴾ هر گیز واگومان نه بن
 ﴿الْإِنِّ كَذْرًا﴾ ته وانه ی که بی با وهرن ﴿أَتَأْمُنُّنَ لَهُمْ﴾ ته و مؤله ت دانسی نیمه بو ته وان ﴿حَسْرَ﴾
 لَا تُفْسِدُهُمْ ﴿چاکه بو خویان ﴿إِنَّمَا نَحْنُ لَهُمْ﴾ به راستی نیمه مؤله تی ته وان ته دهن ﴿لِيُزَادُوا آثَامًا﴾ بو ته وه ی
 گونا می زیاتر بکه ن ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه بو ته وانه هیه سزایه کی ریسوا که ر ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ﴾
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿خوا واز له بر وادارن ناهیتیت ﴿عَلَى مَا أَلَّهْتُمْ عَلَيْهِ﴾ له سهر ته و باره ی که تی وه ی له سهرن (که جیا
 نه بو ته وه ی موسلمان و دور و و کافره) ﴿حَتَّى يَمِيزَ﴾ هه تا جیا ده کاته وه ﴿أَخْبِثَ مِنَ الْقَبِيْثِ﴾ پس
 له پاک ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَكُمْ﴾ وه خوی گه وره تی وه ناگادار ناکات ﴿عَلَى الْقَبِيْثِ﴾ به سهر نه یتی (عذیب)
 دا ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ﴾ به لام خوی گه ورو ﴿يَجْتَنِيْ مِنْ رُّسُوْلِهِ﴾ هه لی ته بر تری ت له تیرا وه کانی دا ﴿مَنْ يَّكْفُرْ﴾
 هه که سینی بوی ت ﴿فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ﴾ جیا بر وای راسته قینه بیتن به خوا ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وه به تیرا وه کانی
 ﴿وَأَنْ تَوْمِنُوا﴾ وه ته گهر به و جزو ره بر وایتن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و خوتان بهار بنزن ﴿فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ ته وه
 پاداشتیکی زور گه وره تن بو هیه ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الْإِنِّ﴾ هر گیز واگومان نه بن ته و که سانه ی
 ﴿يَخْلُوتُ﴾ که چرو کی ده که ن ﴿يَمَاءُ لَنَهْلَهُ اللَّهُ﴾ به وه ی که خوا پنی به خشبو و ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له بریز
 و به هره ی خوی ﴿هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ﴾ که ته و (چرو وکی ی) ه چاکتره بویان ﴿بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ﴾ (نه خیر وانیه)
 به لکو ته وه خرابه بویان ﴿سَيُخْلِقُونَ مَا يَخْلُقُونَ﴾ به زووی ته وه ی چرو کیان پی ده کرد وه که ته وق
 ده کر ته ملیان ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له باشه پر وژدا (پر وزی هه ستانه وه) ﴿وَاللَّهُ﴾ وه هه بو خوا یه و مولکی
 ته وه ﴿مِيراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ میراثی ناسمانه کان و زه وه ی (ته وه ی له ناسمانه کان و زه ویدایه)
 ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا ناگاداره به هه رچی که تی وه ده ی که ن ﴿

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ بہرستی خوا بیستی ﴿قَالَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتہی تہو (جولوہ ک) اندہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 قَبِيرٌ ﴿بِیْگومان خوا ہزارہ﴾ ﴿وَلَقَدْ أَفْضَيْنَا﴾ و نیمہ دہولہ مہندین (چونکہ داوای قہر زمان لی دہ کات
 مہ بہشتیان لہ ثابہ تی - ومن یقرض اللہ قرضاً حسناً - یہ) ﴿سَتَكُفُّ مَا قَالُوا﴾ تہوی کہ ووتیان دہینوسین
 ﴿وَقَدْ لَعْنَهُمُ الْآلِیُّنَ﴾ (وہ دہینوسین) کوشنی تہوانہ بق پیغہ مہرہ کان ﴿یَعْرِضُ حَتَّى﴾ بہ نارہوا ﴿وَنَقُولُ﴾
 دُفُوا ﴿وہ (بیان) دہلین بچہ زن﴾ ﴿عَذَابُ الْحَرِیِّ﴾ سزای ناگری سو و تہر ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہو (سزاسہختہ)
 ﴿بِمَا فَذَمْتَ الْيَدِیْکُمْ﴾ بہ ہوی کردہوی (خرابی خوتانہ وہیہ) کہ پیشتان خسوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان
 خوا ﴿لَیْسَ بِظُلَمٍ لِّلْعَبِیدِ﴾ ہیچ جورہ ستہمیک ناکات لہ بہندہ کان ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ تہو (جولوہ کانہی)
 کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرستی خوا ﴿عَهْدَ الْبَیِّنَاتِ﴾ پہیمانی داوہ بہ نیمہ ﴿أَلَا تَذَکَّرُ﴾ لرسول
 کہ ہر و نہ ہینین بہ ہیچ نیز راویک ﴿حَتَّىٰ یَأْتِیَنَّ بِقُرْبَانٍ﴾ ہہ تا قوربانی و خیریکمان بق نہ ہینیت
 ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ کہ ناگر (ہیتہ خوارہ وہو) بیسو تہیت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بینگومان ہاتن بولاتان
 ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِی﴾ چہند پیغہ مہر تک لہ پیش منہوہ ﴿بِالْبَیِّنَاتِ﴾ بہ بہلگہ پروونہ کانہوہ ﴿وَالَّذِی قُلْتُمْ﴾ و بہ
 تہو (موجیزہ ہی) کہ ووتتان ﴿فَلَمَّا قَتَلْتُمُوهُمْ﴾ دہی بقچی تہو (پیغہ مہر) انہ تان کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾
 صَادِقِیْنَ ﴿تہ گہر تہوہ راست دہ کہن﴾ ﴿فَإِنْ كَذَّبْتُمْ﴾ جائہ گہر باوہریان ہی نہ کردی ﴿فَقَدْ كَذَّبَ﴾
 تہوہ بینگومان ہر و نہ کراوہ (پیغہ مہرانی پیش توش بہ دروزانران) ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِکَ﴾ بہ پیغہ مہرانی
 لہ پیش تووہ ﴿جَاءُوا بِالْبَیِّنَاتِ﴾ ہیناویانہ بہلگہ پروونہ کان ﴿وَالزُّبُرِ﴾ و نامہی ناسمانی (نامہی ہند
 و تہمی کہر) ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِیْرِ﴾ و نامہی پروون کہرہوہ ﴿کُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہموو (خاوہن)
 گیانیک ﴿ذَٰلِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دہ چیزت ﴿وَلَمَّا تَوَفَّوْا﴾ وہ بہرستی بہ تہواوی ہینان دہدریت
 ﴿أُجْرَکُمْ﴾ ہاداشتہ کانتان ﴿یَوْمَ الْفِیْئَةِ﴾ لہ روزی دواپی دا (ہہستانہ وہدا) ﴿فَمَنْ ذُخِرَ﴾ تہمجا
 ہہر کدس دوور خرتہوہ ﴿عَنِ النَّارِ﴾ لہ ناگری دوزخ ﴿وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ﴾ و بخرتہ بہ ہہشتہوہ
 ﴿فَقَدْ فَازَ﴾ تہوہ بہرستی تہو کدسہ سہر کہ و تووہ ﴿وَمَا الْخَیْرُ الدُّنْیَا﴾ زیانی دونیاش ہیچ شتیک
 نیہ ﴿إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ جگہ لہ چہند سات و نارہزوویہ کی فریوہر نہیت ﴿لَتَسْبُکُنَّ﴾
 سویند بیت بینگومان تاقی دہ کرتہوہ ﴿فَإِمْقَالِکُمْ وَأَنْفُسِکُمْ﴾ لہ سامان و دارایی و گیانی خوتاندا
 ﴿وَلَتَسْمَنَّ﴾ سویند بیت بینگومان دہ بیستن ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْکِتَابَ﴾ لہ وانہی کہ نامہیان
 پیدراوہ ﴿مِن قَبْلِکُمْ﴾ لہ پیش تہوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ لہوانہی ہاویہشتیان بق خوا داناوہ
 ﴿أَذِی کَیْرًا﴾ (نازار و) قسہی ناخوشی زور ﴿وَنَاصِرُوا﴾ جائہ گہر تہوہ نارام بگرن ﴿وَقَتُّوْا﴾
 و ہاریز کاربن ﴿فَإِنَّ ذَٰلِكَ﴾ تہوہ بینگومان تہوہ ﴿مِن عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ لہ کارہ بہ ہیز و گہورہ کانہ (لہو
 کارانہ بہ لی ہرانی دہوی) ﴿

﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ (بیته وه بیران) کاتیک که خواوهری گرت ﴿وَمِثْقَ الْذِّبْنِ﴾ په یمان له وانه ی ﴿أَوْثَرُ الْجَبْتِ﴾
که نامه یان پی به خشر ابو (له جوله که و گاوره کان) ﴿تَشْتَبِهَنَّ لِلنَّاسِ﴾ ده پی نه و نامه یه پروون بکه نه وه
بزو خه لکی ﴿وَلَا تَحْزَنْهُمْ﴾ وه نه بشار نه وه ﴿فَتَبَدُّوْا﴾ به لام نه و (په یمانه یان) فریدایه ﴿وَرَأَاهُ وَهَّجْرَهُ﴾
پشت خویانه وه ﴿وَأَنشَرُوا بِهٖ﴾ و کریان به و نامه یه ﴿فَمَّا أَقْبَلَا﴾ نرخیکی که م ﴿فَبَشِّرْهُنَّ﴾
نای چهند خرابه نه وه ی کریان ﴿لَا تَحْزَنْ﴾ وه گومان مه به ﴿الَّذِينَ يَقْرَحُونَ﴾ نه وانه ی که شادمانن
﴿بِمَا أُنْزِلَ﴾ به وه ی که کردیان ﴿وَالْحُجُوجَ﴾ و پیمان خوشه ﴿أَن يُخْذُوا﴾ که سویاس بکرنن ﴿بِمَا لَهُمْ﴾
﴿يَقْعَلُوْا﴾ به شتیک که نه یان کردووه ﴿فَلَا تَحْزَنْهُمْ﴾ نه وه هدر گیز گومانیان پی مه به ﴿بِمَفَازٍ قَرِيْزٍ﴾
﴿الْعَذَابِ﴾ به رزگار بو و له سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و بو نه وانه هه به سزایه کی ﴿أَلَيْسَ﴾ نازار دهر ﴿وَلَهُمْ مِّنْكَ﴾
هه ریز خوا به بادشایه تی و مولکی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه کان و زه وی ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾
﴿وَهُوَ خَافٍ﴾ وه خوا به سهر هه موو شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ ده سه لاقداره ﴿إِن فِي خَلْقِ﴾ به راستی له دروست
کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه کان و زه ویدا ﴿وَالْجَنَّتِ﴾ و له جیاوازی و گزرائی ﴿أَن يَّلِیَّ﴾
﴿وَالنَّهَارِ﴾ شه و رزوډا ﴿لَا یَلِیَّ﴾ چنده ها به لکه هه به ﴿لَا أُولِی الْأَلْبَابِ﴾ بزو خواوهرن بیرو هوشه کان
﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ نه وانه ی که یادی خوا ده که ن ﴿فَسَمَّوْا قُحُوْدًا﴾ به پیته و به دانیشنه وه ﴿وَعَلَى﴾
﴿جُنُوبِهِمْ﴾ به را کشانه وه ﴿وَبَشِّرْهُمْ بِخَلْقِ﴾ وه بیر ده که نه وه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
ناسمانه کان و زه وی ﴿رَبَّنَا﴾ (نه لین) نه ی په روه رد گارمان ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا﴾ ثم (جیهانه ت) دروست
نه کردووه ﴿بَطَلًا﴾ به پی هوده ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاک و بیکمردی بو تو ﴿فَبِمَا عَذَابِ النَّارِ﴾ ده ساتوش یمان
پاریزه له سزای ناگری دوزه خ ﴿رَبَّنَا﴾ نه ی په روه رد گارمان ﴿إِنَّكَ مَن قَدْ خَلَقْتَ النَّارَ﴾ هه رکه س تو
بیخه بته ناگری دوزه خه وه ﴿فَقَدْ لَخِّنَّتَهُ﴾ نه وه بینگومان ریسوات کردووه ﴿وَمَا لَظَلَمَ لِمَن مِّنْ أَنْصَارٍ﴾
وه هبچ پشتیوانیک نه یو سته مکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ نه ی په روه رد گارمان به راستی ټیمه ﴿سَمِعْنَا﴾
﴿مُنَادِيًا﴾ گونمان له بانگخوازیك بوو (مه به ست پی پیته مه مه به ری خودایه ﴿يَا دَاوُدَ إِنَّا بَرَكْنَا﴾
بانگی نه کرد بو پرواهیتان ﴿أَن تَأْمُرُوا بِرَبِّكَ﴾ (ده ی ووت) پروا بیتن به په روه رد گارتان ﴿فَقَامْنَا﴾
ده ست به جی پروا مان هیتا ﴿رَبَّنَا﴾ نه ی په روه رد گارمان ﴿وَأَنفَعَرْنَا ذُوقْنَا﴾ ده ی له گونا هه کائمان
خوش بیه ﴿وَكَفَّرْنَا﴾ و سپروه لیمان ﴿سَبِّحْنَا﴾ خرابه کائمان ﴿وَنُفِّثْنَا﴾ و یمان مرینه
﴿مَعَ الْأَنْبَارِ﴾ له گه ل که سانی چاکه کاردا ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا﴾ نه ی په روه رد گارمان پیمان بیه خسه
(له پاش مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ نه وه ی به لیت پی داین ﴿عَلَى رُسُلِكَ﴾ له سهر زو بانی پیته مه به رکه کانت
﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و ریسومان مه که ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له روزی دواپی دا (هه ستانه وه) ﴿إِنَّكَ﴾ بینگومان تو
﴿لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به لین ناشکینیت ﴿۝﴾

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ہم مجا پروردگار یان وہ لامی (نزاکانی) دانہ وہ ﴿إِنِّي لَا أَصْبِحُ﴾ (فہر مووی) بنگومان من زایہ ناکہم ﴿عَمَلٌ غَيْرُ قَنَرٍ﴾ کردہ وہی (ہیج) خواہن کردہ وہ یہ کہ لہ تیوہ ﴿فَمِنْ ذَكَرٍ﴾ اوائی ﴿لہ نیر یان می﴾ ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ ہندیکشان لہ ہندیکی تران ہوون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا نہ وانی کہ کو چیان کرد ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ دُونِهِ﴾ و ہر کران لہ جی و شوینی خویان ﴿وَأُوْدُوا فِي سَبِيلِ﴾ و نہ شکہ نہ جو بازار دران لہ پی ی مندا ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و جہنگیان کرد ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و کوڑران ﴿لَا كُفْرَ عَنْهُمْ﴾ سویند بہ خواہ سپر مہوہ لیان ﴿مَسِيحَتِهِمْ﴾ خراہ کانیان ﴿وَلَا دُخْلَ لَهُمْ جَنَّتٍ﴾ وہ بنگومان دہ بان خہ مہ بہ ہشتانیکہ وہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ روو بارہ کان دین و دہ جن بہ ریر یاندا ﴿فَوَابِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نہ مہ پاداشت دانہ وہ یہ کہ لہ لای خواوہ ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وہ لای خواہ ﴿حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يَغْرُوكَ﴾ لہ خستہ نہ بات (فریوت نہ دا) ﴿تَقْلُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ہات و چوی نہ وانی بی پروان (بہ خوشی و ناسوودہ بی بہ وہ) ﴿فِي آيَاتٍ﴾ لہ وولاندا ﴿مَتَّعَ قَلِيلًا﴾ نہ و ناسوودہ بیہی نہ و ان خوشی یہ کی کہ مہ ﴿ثُمَّ أَوَّاهَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ پاشان جی و شوینیان دوزخہ ﴿وَبَشِّرِ الصَّادِقِينَ﴾ نای چ شوینیکی خراپ و بہدہ ﴿لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ بہ لام نہ وانی ﴿اتَّقُوا رَبَّ﴾ لہ پروردگار یان دہ ترسن ﴿لَهُمْ جَنَّتٌ﴾ بویان ہہ بہ بہ ہشتانیکہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ روو بارہ کان دین و دہ جن بہ ریر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیابدا دہ میندہ بہ بہ ہیشہ بی ﴿لَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا نَمَسٌ﴾ نامادہ کراوہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَمَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا نَمَسٌ﴾ وہ نہ وہی کہ لای خواہ ﴿حَسْبُ الْآبَرَارِ﴾ چاکشرہ بؤ چاکہ کاران ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ الْوَسْقَ﴾ بنگومان لہ ناسو نامہ دارہ کاندا ہہ بہ ﴿لَنْ يَرْضَى﴾ پالو کہ ساتیک کہ بر وادہ ہین بہ خوا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ و بہو نامہ بی کہ نیراوہ تہ خواوہ وہ بؤ تیوہ (مہ بہ ست پی قورٹانہ) ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمُ﴾ وہ بہو نامہ بی کہ نیراوہ تہ خواوہ وہ بؤ خویان ﴿حَسْبُ الْعَمَلِ﴾ مل کہ جن بؤ خوا ﴿لَا يَشْعُرُونَ بِقَاتِلِ اللَّهِ﴾ بہ لگہ کانی خوا نا فروشن ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ بہ نر خیکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ نہو نامہ دارانہ ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بویان ہہ بہ پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لہ لای پروردگار یانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لپہر سبتہ وہ و مو حاسہ بہ کردنی خیراہہ ﴿يَتَايَأُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہ وانی کہ پروان ہیناوہ ﴿أَصْبَرُوا﴾ خو گرین ﴿وَصَابَرُوا﴾ و (لہ خوگری دوزمن) خو گر ترین ﴿وَزَابُوا﴾ و لہ سہنگہ ردائیشک بگرن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بؤ نہ وہی رزگار بین ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌بخشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ **شعی** خه‌لکینه ﴿اتَّقُوا رَبَّ﴾ **خوتان** پیاریزن له (سزای) به‌رو ره‌گارنان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ **ته‌وه‌ی** که درووستی کردوون ﴿مِنْ نَفْسٍ وَجَدَوهٗ﴾ **له‌یه‌ک** که‌سه‌وه (که‌نده‌سه) ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ **وه‌هه‌ر** له‌ته‌ویش هاوسه‌ره‌که‌ی درووست کردووه ﴿وَمِنْ مِثْلِهَا﴾ **و‌بلاوی** کردوته‌وه‌له‌و دووانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ **هه‌روه‌ها** ثافره‌نان ﴿اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ **خوتان** پیاریزن له‌و خواجه‌ی که ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ **به‌ناوی** ته‌وه‌وه‌داوا ده‌که‌ن له‌به‌کتر ﴿وَالْأَرْحَامِ﴾ **وه‌(خوتان** پیاریزن له‌به‌چراندنی) خزمایه‌نی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ **به‌راستی** خواهم‌میشه ﴿عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ **چاودیره** به‌سه‌رتانه‌وه ﴿وَتَأْتُوا﴾ **بیده‌نه‌وه** ﴿الْيَتَامَىٰ﴾ **به‌هه‌تیوان** (دوای بالغ بونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ **مال و سامان** ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ﴾ **و‌ه‌هه‌پس** (له‌مالی خوتان) **مه‌گورنه‌وه** به‌هه‌ک (له‌مالی ته‌وان) ﴿وَلَا تَكْلُوهَا أَمْوَالَهُمْ﴾ **وه‌ماله‌کانیان** مه‌خون ﴿إِنَّ أَمْوَالَكُمْ﴾ **له‌که‌ن** ماله‌کانی خوتان ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ **بینگومان** له‌و خوارده ﴿عَوَّا كَیْرًا﴾ **گو‌ناهکی** گه‌وره‌به ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ **وه‌ته‌گه‌ر** ترسان ﴿الْأَنْفُسَ﴾ **دادپه‌روه‌ر** نه‌بن ﴿فِي الشَّيْءِ﴾ **له‌(ماره‌یی)** له‌و ثافره‌نه‌بی باو‌کانه‌دا (ماره‌یان مه‌که‌ن) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ **ته‌وه‌ماره** یکه‌ن ﴿مَقَاتِلَ لِكُلِّ فِرَاقٍ﴾ **له‌و ثافره‌تانه‌ی** حه‌لالن بژتان ﴿مُتَّحٍ﴾ **دوو دوو** ﴿وَلَنْتُ﴾ **یا سیان** سیان ﴿وَرَبِّ﴾ **یا چوار چوار** (وانه‌نا چوار زن درووست له‌یه‌ک کانه‌دا کوی بکه‌پته‌وه) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ **جا‌ته‌گه‌ر** ترسان ﴿الْأَعْدَاءَ﴾ **داد‌گه‌ر** نه‌بن ﴿فَوَيْدٌ﴾ **ته‌وه‌یه‌ک** ثافره‌ت (ماره‌یه‌که‌ن له‌وانه‌ی نازادن) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ **یان‌ته‌و** که‌نیزه‌کانه‌ی که‌مولکتانن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ **ته‌وه‌نزیک‌تسه‌ه** ﴿وَلَا تَعْلَوْا﴾ **که‌سه‌تم** ته‌که‌ن (یا‌هه‌زار ته‌که‌مون) ﴿وَتَأْتُوا اللَّهَ﴾ **بیده‌ن** به‌ثافره‌نان (ته‌ک که‌سه‌ی و‌کاریان) ﴿صَدَقْتُمْ بَعْدَهَا﴾ **ماره‌یه‌کانیان** وه‌ک به‌بخشین نه‌ک وه‌ک کری ﴿فَإِنْ طَلِقَ لَكُمْ شَيْءٌ مِنْهُنَّ فَفَسَّاهُ﴾ **ته‌مجا‌ته‌گه‌ر** به‌دن پنیان خوش بوو به‌بخشینی شستیک له‌و (ماره‌یی به‌) به‌تیوه ﴿فَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ﴾ **ته‌وه‌تیوه** بیخون به‌خوشی و‌حلالی (خوشی گیانستان بی) ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ﴾ **مه‌یده‌نه‌گیل و‌که‌م** عه‌قله‌کان ﴿أَمْوَالَكُمْ﴾ **ماله‌کانسان** ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ **له‌حاله‌نیکه‌دا** خوا‌ته‌و (مال‌انه‌ی) ی‌بو کردوون ﴿فَبِمَا﴾ **به‌هه‌زی** راوه‌ستانی زیانسان ﴿وَرَزَقْتُمْ فِيهَا﴾ **وه‌(بی‌عه‌قله‌کان)** روزی و‌خوراکیان به‌ده‌نی له‌و ماله‌ ﴿وَأَكْثَرُهُمْ﴾ **و‌پزشاکیان** یزیکه‌ن ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ **و‌گفتو‌گزیان** له‌که‌ن یکه‌ن ﴿قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ **به‌گفتو‌گزیه‌کی** باش ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ﴾ **هه‌تیوان** تاقی بکه‌نه‌وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَلْتُمُوا﴾ **هه‌ر کانیک** گه‌بشته‌نه‌نی (زن هیتان و‌شوو‌کردن) ﴿فَإِنَّ الشَّيْءَ﴾ **ته‌مجا‌ته‌گه‌ر** هه‌ستان کرد ﴿فَيَنْهَرُشَدَا﴾ **له‌واندا** ژیری (و‌پینگه‌یشتن) ﴿فَإِذَا قَعُوا إِلَيْهِنَّ أَمْوَالُهُنَّ﴾ **ته‌وه‌سامان و‌ماله‌کانیان** بی‌بده‌نه‌وه ﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا﴾ **و‌ماله‌کانیان** مه‌خون ﴿إِشْرَافًا﴾ **به‌زیاده‌روه‌ی** ﴿وَيَذَرُ أَنْ يَكْتُمُوا﴾ **و‌به‌به‌له‌ته‌وه‌ک** گه‌وره‌بین (ولیان و‌ه‌گرنه‌وه) ﴿وَمَنْ كَانَ﴾ **وه‌هه‌ر که‌سه‌ی** (له‌سه‌ره‌رشتیاری هه‌تیوان) ده‌وله‌مه‌ند بوو ﴿فَلْيَسْتَعِظْ﴾ **با‌خوی** بگرته‌وه (له‌خواردن مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ﴾ **وه‌هه‌ر که‌سه‌ی** له‌وان هه‌زار بوو ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ **با‌(لی‌ی)** بخوات به‌ته‌ندازه‌ی پیویست ﴿فَإِذَا قَعُوا إِلَيْهِنَّ أَمْوَالُهُنَّ﴾ **ته‌مجا‌هه‌ر** کات مالی هه‌تیوه‌کانتان دایه‌وه‌پیان ﴿فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ﴾ **ته‌وه‌شایه‌تیان** له‌سه‌ر بگرن ﴿وَكُنْ لِلَّهِ حَیْبًا﴾ **به‌سه‌خوا** یز لیهر سپنه‌وه (به‌سه‌رتانه‌وه) ﴿

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ﴾ بُوئیوہ ہمہ نیوہی ﴿مَا تَرَكَ زَوْجُكُمْ﴾ تہو (میراتہی) کہرنہ کانتان بہجی یان
ہیشتوہ ﴿إِنْ لَرَيْكُنْ لَهْرَبَّ وَرَدَّ﴾ تہ گہر تہو رنانہ مندالیان نہبوو ﴿فَإِنْ كُنْتَ لَهْرَبَّ وَرَدَّ﴾ جا تہ گہر
مندالیان نہبوو ﴿فَلَكُمْ الزُّبْعُ﴾ بُوئیوہ ہمہ چوار یہك ﴿وَمَا تَرَكَ﴾ لہوہی (رنہ کانتان) بہجیان
ہیشتوہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہپاش (دہر کردنی) وہسیہ تیک ﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ کہ کردیتیان ﴿أَوْ
ذَرَبٍ﴾ یان قہرزیک (کہلہ سہر یان بیت) ﴿وَلَهْرَبَّ الزُّبْعُ﴾ بُو (رنہ کانتان) ہمہ چوار یہك ﴿وَمَا تَرَكَ﴾
لہوہی بہجیان ہیشتوہ ﴿إِنْ لَرَيْكُنْ لَكُمُورَدَّ﴾ تہ گہر نیوہ مندالتان نہبوو ﴿فَإِنْ كُنْتَ لَكُمُورَدَّ﴾
﴿وَلَهْرَبَّ الزُّبْعُ﴾ تہوہ بُو تہوان ہمہ ہشت یہك ﴿وَمَا تَرَكَ﴾ لہوہی
بہجیان ہیشتوہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہپاش (دہر کردنی) وہسیہ تیک ﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ کہ کردیتیان
﴿أَوْ ذَرَبٍ﴾ یان دانہوہی قہرزیک (کہلہ سہر تان بیت) ﴿فَإِنْ كُنْتَ رَجُلٌ فُورَتْ كَلَالَةُ أَوَامَرَةٍ﴾ وہ
تہ گہر پیاوتیک یان ثافرہ تیک کہ میراتی لی تہ گیرا (مردبوو) تہباوان (دایک وباوک) ی نہبوو نہ مندال
﴿وَلَهْرَبَّ الزُّبْعُ﴾ وہ تہنہا برایہك یان خوشکیکی (لہدایکہوہ) نہبوو ﴿فَلِكُلِّ وَجِدٍ﴾ تہوہ بُو ہر یہك
﴿وَمِنْهَا﴾ لہو دووانہ ہمہ ﴿الْأَشْدُّ﴾ شہش یہك ﴿فَإِنْ كُنْتُ أَوْ أَكُمُورَدَّ﴾ بہلام تہ گہر تہوان زیاتر بوون
﴿مِنْ ذَلِكَ﴾ لہبرایہك یان خوشکیکی (ی دایکی) ﴿فَلَهْرَبَّ شَرَكَةٍ﴾ تہو کاتہ تہوانہ ہمہ موویان ہاوبہشن
﴿فِي الثَّلَاثِ﴾ لہسی یہك (ی میراتہ کہدا) ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہپاش (دہر کردنی) وہسیہ تیک
﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ کہ کرایت ﴿أَوْ ذَرَبٍ﴾ یان قہرزیک ﴿غَيْرَ مُضَارٍ﴾ کہ (وہسیہ کہ یاقہرزہ کہ بُو
میراتگران) بیزیان بیت ﴿وَصِيَّتِهِ﴾ اللہ تہمہ بریارہ لہلایہن خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ﴾ خواش
زانای لہسہر خویہ ﴿يَذَلِكْ حُدُودُ اللَّهِ﴾ تہو (یاسایانہ) سنورہ کانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِيعِ﴾
ہدہر کہسیک گوئیہ لہی ﴿اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خواوہ پیغہ مہرہ کہی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا)
دہبخانہ ناو بہدشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ پروویارہ کان دین و دہچن بہر یاندا
﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دہمینہوہ بہہمیشہیی ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وہوہیہ سہر کہوتنی
ذوہر گہورہ ﴿وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ہدہر کہسیکیش سہر پیچی خواوہ پیغہ مہرہ کہی
بکات ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ و سنورہ کانی (خوا) بہر زینیت ﴿يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ دہبخانہ ناگریکہوہ
﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ ہمیشہ دہمینہوہ تیایدا ﴿وَاللَّهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وہ سزایہ کی برسوا کہری بُو

ہمہ ۵

﴿وَالَّذِي يَأْتِيَنَّكَ الْحِجَّةَ﴾ نہوانہی کہ کاری زور پیس و ناشیرین (زینا) دہ کھن ﴿مِنْ يَسَائِكَ﴾
 لہ نافرہ تان (ی پروادار) تان ﴿فَاسْتَشِيرُوا عَلَيْهِمْ أُزِيْعَةٌ مِّنْكَ﴾ نہوہ چوار شایہ ت لہ خوتان
 لہ سہریان بگرن ﴿فَإِنْ شِئْتُمْ﴾ نہمجا نہ گہر شایہ نیان دا ﴿فَأَمْسِكُوا﴾ نہوہ نہو (زہ
 زینا کارانہ) بہند بکھن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ لہ مالہ کائنندا ﴿حَتَّى يَتَوَفَّيَهُمُ الْمَوْتُ﴾ ہتا (فریشہی)
 مہرگ گیانیان دہ کیشیت ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خواہ رنگاہہک (ی پرگار بوون) یان
 بؤ دائہ نہی (نہمہ جو کمی زینا کردن بوو پیش ہاتنہ خواہوہی نایہ تہ کانی سورہ فی النور
 وانہ حومکی نہم نایہ تہی سورہ فی (النساء) بہ نایہ تہ کانی سورہ فی النور سہراوہ تہوہ) ﴿وَالَّذِينَ﴾
 وہ نہوہ دووانہی (کور و کجہی) ﴿يَأْتِيَنَّهُمْ كُفْرٌ﴾ نہو کارہ پیسہ (زینا) دہ کھن لہ تہوہ
 ﴿فَقَادُوا مَالًا﴾ نہوہ نازاریان بدہن ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا نہ گہر گہرانہ وہو نہوہ بیان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وہ
 چاک بوون ﴿فَاعْرِضْهُمَا﴾ نہوہ وازبان لی یسن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونکہ بہرستی خواہ
 ہمیشہ ﴿تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لیسور دہی مہرہ بانہ ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ﴾ بنگومان وەر گرتی تہوہ
 ﴿عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِحَنُونٍ﴾ لای خواہ تہنہا بؤ نہوانہیہ کہ گونہ دہ کھن بہ نہ فامی
 ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ﴾ باشان بہ شیمان دہنہوہ ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾ بہ زووی (پیش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نہوانہ
 ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خواہ گہرانہ وہیان لی وەر دہ گرت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواہ ہمیشہ ﴿عَلِيمًا﴾
 حکیم ﴿زَانِيَ دَانِيَةٍ﴾ ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ بہ شیمانی (وہر گرتن) نی بہ ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾
 بؤ نہوانہی تاوانی زور دہ کھن ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ ہتا کانی سہرہ مہرگی بہ کینکیان دی
 ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ﴾ دہ لیت: بہرستی من لیسن تہوہم کرد ﴿وَلَا الذِّبْتُ﴾ وہ بؤ نہوانہش نی بہ
 ﴿بِمَوْتِي وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ کہ دہمرن بہ بی پروایی ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ نہوانہی (باسکران) نامادہ مان
 کردوہ بزیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایہ کی نازار دہر ﴿يَأْتِيَنَّكَ الْزُبُرُ﴾ نہی نہوانہی کہ پرواتان
 ہتاوہ ﴿لَا يَجِلُّ لَهُمْ﴾ حہ لال نی بہ بؤتان ﴿أَنْ تَرَوْا الْيُسْرَةَ كَرِهًا﴾ کہ نافرہ تان بہ زور (بہ ناچاری)
 بہ میراتی بہرن (بؤ خوتان) ﴿وَلَا تَعْصُوهُمْ﴾ وہ بہرگری شو کردنیان لی مہ کھن ﴿لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا﴾
 ﴿كَتَبْتُمْ لَهُمْ﴾ بؤ نہوہی ہندی لہو (مارہی بہی) کہ پیمان داون بیہن (بؤ خوتان) ﴿وَلَا أَنْ يَأْتِيَنَّكَ حِجَّتُهُمْ﴾
 ﴿مُبَيَّنَةٌ﴾ مہ گہر کانی کہ کردہوہیہ کی زور ناشیرین (زینا) بہ ناشکرا بکھن ﴿وَبِعَاشِرُهُمْ﴾ (بہ ناچاری)
 وہ بہ فٹاریان لہ گہل بکھن بہ چاک (و زینانیان لہ گہل بیہنہ سہر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُمْ﴾ جا نہ گہر حہرتان
 لیان نہ بوو (تہ لاقیان مہدہن) ﴿فَمَنْ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونکہ نہوانہیہ تہوہ حہر نہ کھن لہ شیتک
 ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ و خواہ لہوہ دا دینایت ﴿حَبِيرًا كَثِيرًا﴾ چاکہ و خیرتکی زور ﴿﴾

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَحْمِلُوا نِصْفَ مَا عَلَىٰ ذُنُبِكُمْ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْحُكْمَ﴾ (کہ حدیٰ لیٰ ناکہن) ﴿وَمَا تَشَاءُونَ أَتَيْنَاهُمْ﴾ و دایستان بہیہ کنکیان ﴿فَقَطَّارًا﴾ مالیکی زور (بہ مارہبی) ﴿فَلَا تَأْخُذُوا﴾ نہ وہ مہی سہ نہ وہ ﴿مِنْهُ شَيْءٌ﴾ لیٰ ہیج شتیک (لہ و مالہ زورہ) ﴿أَتَأْخُذُونَ بِهِ نِصْفًا﴾ ثابا نہ و (مارہبی یہ) بان لیٰ نہ سہ نہ وہ بہ بوختان کردن ﴿وَأَشْأَمِيَّتًا﴾ و تاوانیکی ناشکر (بہر امیہری نافرہ تہ کہ) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ جا چون و ہری دہ گر نہ وہ؟ ﴿وَقَدْ أَضَلَّ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ لہ کاتیکدا چوونہ تہ لای بہ کسری (نیکہ لای و ن و میزدابہ نیشان لہ گہل بہک کردوہ) ﴿وَأَخَذَ مِنْكُمْ﴾ و نہ و نافرہ تانہ و ہریان گر توہ لیٹان ﴿فِي تِلْكَ غَلِيظًا﴾ بہ ہمانیکی پتہ بہ ہیژ (کہ و اہہ سستی نیکاحہ) ﴿وَلَا تَنْكِحُوا﴾ (نہی ہیاوان) مارہی مہ کہن ﴿مَّا تَكُنَّ آبَاؤُكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ﴾ نہ و نافرہ تانہی کہ باو کہ کانتان مارہ بان کردوون (واتہ باوہ زنہ کانتان) ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر نہ وہی پیش لہم (حہرام کردنہ) کرابیت ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بہر امستی نہ و مارہ کردنہ ﴿فَجِئْتَهُ﴾ کردہ وہ بہ کی زور پیس و چہ بہ لہ ﴿وَمَقَاتًا﴾ زور بیژراو ﴿وَسَاءَ سِيلًا﴾ وریبازیکی زور خراب و بہدہ (کہ گیراوہ تہ بہر) ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ قہدہ غہ کراوہ لہ سہر تان (حہرام کراوہ) ﴿أُمَّهَاتُكُمْ﴾ (مارہ کردنی) دایکانتان ﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ و کچہ کانتان ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ﴾ و خوشکہ کانتان ﴿وَعَشْرَتُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی دایکانتان) ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ و کچانی ہرا ﴿وَبَنَاتُ الْأَخْتِ﴾ و کچانی خوشک ﴿وَأُمَّهَاتُكُمْ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾ نہ و دایکانتان کہ شیربان پی داوون ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ مِّنَ الرَّضْعَةِ﴾ و خوشکہ کانتان لہ شیرہ وہ ﴿وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾ و دایکی زنہ کانتان (غہ سوو) ﴿وَرَبِّبَتُكُمْ﴾ و کچانی زنانتان کہ لہ میردی تریان بن ﴿الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ نہ و انہی کہلہ مالی نیوہ دا دہ زین ﴿مِّن نِّسَائِكُمُ الَّتِي﴾ نہ و زنانہ تانن ﴿دَخَلْتُمُوهُنَّ﴾ کہ چوونہ تہ لایان ﴿فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُوهُنَّ﴾ جا نہ گہر نہ چووبونہ لایان (دایکی کزلہ بہ سہ کان) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نہ وہ ہیج گوناہینکتان لہ سہر نی یہ (لہ مارہ کردنی کچہ کانیا اندا) ﴿وَحَلَلْتُ لَكُمْ﴾ وہ (حہرامہ ہوتان) ہاوسہری کوپہ کانتان (ہووک) ﴿الَّذِينَ مِّنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ نہ و انہی کہلہ ہشتی خوتانن ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا﴾ وہ (قہدہ غہ و حہرام کراوہ لہ سہر تان) کز کردنہ وہ ﴿بَنَاتِ الْأَخْتَتَيْنِ﴾ لہ نیوان دوو خووشک لہ بہک کانتا ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر نہ وہی پیش نہم (حوکمہ لہ نہ قامیدا) کرابی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بینگومان خواہہ میسہ ﴿عَلِيمًا ذَكِيمًا﴾ لیورہی میہرہ بانہ ﴿۝۸۱﴾

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (همروه ها حرام کراوه لیسان) نه وانه ی که میردیان همیه ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له نافرتهان
 ﴿الْأَمْلَکَتْ اَیْمَنُکُمْ﴾ جگه له وانه ی که بوونه ته مولکتان (که نیزه ک) ﴿صَبَّ اَمُو عَلَیْکُمْ﴾
 (نه و حو کمانه باسکران) پیویست کراوو نوسراوی خوابه له سهرتان ﴿وَأَجَلُ لَکُمْ﴾ وه بۆتان
 حه لالکراوه ﴿مَّاوَزَہُ ذَکُمْ﴾ بیتجگه له وانه (که باسکران هم سووی حه لاله بۆتان تا چوار ژن
 به به که وه کز بکه نه وه) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِکُمْ﴾ که به مال و سامانتان خوازیبئی (نافرتهان) بکه ن
 ﴿مُحْصِنَاتٍ غَیْرُ مُسْتَفْجِحَاتٍ﴾ (به مهر جی) که داوین پاک بن و داوین پیس نه بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ﴾ جائه وه ی که له زه تان لی وهر گرت له و نافرتهانه (ی حه لالین) ﴿فَإِنَّهُنَّ أَجُورُهُنَّ فَرِیضَةٌ﴾
 نه و ماره بی به که بیان پی بدنه که فدر زکراوه له سهرتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ﴾ تاوانتان له سهر نی به
 ﴿فَمَا تَرْضَیْتُمْ بِهِ﴾ له وه ی که له سهری پیک هاتن (له گه ل ژنه کانتان داله که مکردنه وه ی ماره بی)
 ﴿مِنَ تَعْمَلِ الْفَرِیضَةِ﴾ له پاش دیارکردنی ماره بی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِیْمًا حَكِیْمًا﴾ به پراستی
 خودا همیشه زانای کاردروسته ﴿وَمَنْ لَّیْسَ لَکُمْ طَوْلًا﴾ وه نه وه ی له ئیوه نه یوانی
 له بهر هه ژاری ﴿أَنْ یَسْجَعَ الْمُحْصَنَاتُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ که نافرتهانی نازادی ئیماندار ماره بکات
 ﴿فَإِنْ مَّا مَلَکَتْ اَیْمَنُکُمْ﴾ نه وه با له وانه ماره بکات که بوونه ته مولکتان ﴿مِنْ فَرِیضَتِکُمُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾
 له که نیزه که ئیمانداره کانتان ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَسْمَیْکُمْ﴾ وه خوا زانانسه به باوهره که تان ﴿بَعْضُکُمْ مِنْ
 بَعْضٍ﴾ هه ندیکتان له هه ندیکی تر تان (همه مووتان نه وه ی ئاده من) ﴿فَإِنْ کُحُوهُنَّ﴾ له بهر نه وه ماره بیان بکه ن
 ﴿بِأَذْنِ أَهْلِیْنِ﴾ بهر زامه ندی که سوکاریان ﴿وَأَنَّ لَهُنَّ أَجُورُهُنَّ﴾ و ماره بی به که بیان پی بدنه
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به شیوازیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَیْرُ مُسْتَفْجِحَاتٍ﴾ له کاتیکدا نه و که نیزه کانه پاک داوین
 بن داوین پیس (و زینا کاری به ناشکرا) نه بن ﴿وَلَا مَنَاجِدَاتٍ لِّخَدَانٍ﴾ و دوستیان نه بن (به نهی بی بۆ زینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أُحْصِنَ﴾ جائه گهر نه و (که نیزه کانه) شوویان کرد ﴿فَإِنْ لَّیْسَ بَقَعِشُمْ﴾ پاشان خرابه به کی
 ناشکرایان کرد (زینا) ﴿فَعَلَّیْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نه وه نبوه ی سزای نافرته
 نازاده کانیان له سهره (لیان بدریت که په نجا جه لده) ﴿ذَکَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْکُمْ﴾ نه و (ماره کردنی
 که نیزه که) بۆ که سیکه له ئیوه له تاوان کردن (زینا) بمرسی ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَیْرٌ لَّکُمْ﴾ به لام ته گهر
 ثارام بگرن (و که نیزه ک ماره نه که ن) چاکتره بۆتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِیمٌ﴾ خوالیپورده ی به به زه بی به ﴿وَلَا
 یُرِیدُ اللَّهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿لَیْسَ لَکُمْ﴾ بۆتان پروون بکانه وه ﴿وَلَا یَهْدِیْکُمْ﴾ وه ریشموونیتان
 بکات ﴿سَنَ الْاَیْمَنَ مِنْ قَبْلِکُمْ﴾ بۆری و شویتی نه وانه ی له پیش ئیوه وه بوون (له خواناسان)
 ﴿وَنُتُوبَ عَلَیْکُمْ﴾ و لیسان خوش بیت ﴿وَاللَّهُ عَلِیْمٌ حَكِیمٌ﴾ وه خوا زانای کاردروسته ﴿

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ﴾ وه خوا ده به ویت ﴿أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ که لیتان بیوریت ﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ﴾ به لām نه یانه ویت
 نه وانه ش ﴿يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ﴾ که شسوزن نارزو و همواو هه وه سه کانیا ن که و نوون ﴿أَنْ تَعْبُدُوا﴾ که
 لانا ن بدهن ﴿مَبْلَا عَظِيمًا﴾ به لادانیکسی گه و ره ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده به ویت ﴿أَنْ يَخْفَافَ عَلَيْكُمْ﴾
 که نه رکتان له سه ر سووک بکات ﴿وَيَخْلُقُ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا﴾ چونکه نهاده می به لاواز دروست کراوه ﴿وَيَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه می نه وانه ی باوهرتان هیتاوه ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی به کتری مه خون
 ﴿بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ﴾ له نیواتاندا به نار هوا ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مه گهر بازار گانی به ک بیت ﴿عَنْ تَرَاضٍ﴾
 یسکم ﴿بِدَرَاهِمَ نَدَى لَه نیتوان خوتان دا﴾ ﴿وَلَا تَقْسِلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوتان مه کوژن (یان خوتان
 مه فیه ویتسن به تاوان) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به راستی خواهه همیشه به به زه یسی به پیتان ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که سینک نه وه بکات (وانه به کینک بکوژیت) ﴿عَذَابًا وَظَلَمًا﴾ به ده ست
 دریزی و سته م ﴿مُسَوِّفٌ لِّذُنَّ﴾ نه وه له مه و دوا ده یخه ی نه ناو ناگرم وه ﴿وَكُنْتَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ﴾
 یسیر ﴿وَهْ نِه وه ش هه همیشه بؤ خوا ناسانه ﴿إِنْ تَحْسَبُوا كِتَابَ يَوْمَ تُنْفَخُ النَّفُوسُ﴾ نه گهر دوور
 بکه ونه وه له و تاوانه گه و رانه ی که لیتان قه ده غه کراوه ﴿نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ نه وه تاوانه
 بچوو که کائنان بؤ ده پوشین ﴿وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا﴾ وه ده تانخه ی نه شویتنکی چاک و
 ریز دار وه ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وه ناوات مه خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بؤ نه و به یه ی که
 خوا فزلی هه ندیکتانی داوه به سه ر هه ندیکتی تراندا ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ﴾ بؤ پساوان به ش هه یه ﴿مِمَّا﴾
 اکسبوا ﴿له وه ی به ده ستی نه هینن ﴿وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وه بؤ نافر ه تانیش به ش هه یه ﴿مِمَّا اكْتَسَبُوا﴾
 له وه ی به ده ستی نه هینن ﴿وَسَكَلُوا اللَّهَ﴾ وه داوا له خوا بکه ن ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له به هره و به خششی
 خوی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه به هه سوو شتیک زانایه ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا﴾ وه دامان ناوه بؤ هه سوو (مردو ویه ک یان میراتیک) ﴿مَوَالٍ﴾ چهند میرات گریک (که
 به شی نه گرن) ﴿مِمَّا تَرَكُوا لِلْأُولَادِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ له وه ی که دایک و باوک و خزمانیا ن به جینان هیشته وه
 ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ وه نه وانه ش که به یمانتان له گه ل گری داون (که میرات له یه کتر یسرن)
 ﴿فَأَوْفُوا بَوَعْدِهِمْ﴾ نه وه به شی خویانیا ن بدهنی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به راستی خوا
 هه همیشه به سه ر هه سوو شتیکدا ناگادار و چاودیره ﴿

﴿الرِّجَالُ قَوَّاتٌ عَلَى النِّسَاءِ﴾ پیوان سہر پەرشتیارن (کار به دهستن) به سہر ثافر تانہ وه ﴿بِمَا أَنْصَلَّ اللَّهُ بَعْضُهُمْ﴾ به هوی ٹه وه وه خوا فہ زلی هہ ندیکانی داوه ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ به سہر هہ ندیکاندا ﴿وَبِمَا أَنْفَعُوا مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ هہ روه ها به هوی ٹه وه ی که (پیوان) له سامانہ کانیان خہرج ده کهن ﴿فَالصَّنَّاعَتُ﴾ جا ثافر تہ چاکہ کان (ٹه وانہن) ﴿فَتَبْتَ﴾ گویر اہ لانی بهر ده وام (بہ خواو پاشان میردہ کانیان) ﴿حَفِظْتُكَ يَا لَعْنَتُ﴾ پاریزہ رانی (داوینی خویان و سامانی میردہ کانیان) کہ میردہ کانیان له مالہ وه تہ بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ به هوی ٹه وه ی خوا فہرمانی پاراستنی داوه ﴿وَأَلْفِي نَحْأُوتُ﴾ وه ٹه وه ثافر تانہ ش کہ ٹیوہ دہ تر سن ﴿تُشْرَهُنَّ﴾ سہر پیچیتان بکہن ﴿فَيَعْطُوهُنَّ﴾ ٹه وه ٹاموز گاریان بکہن ﴿وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْأَصْصِاجِ﴾ و جیگہ یان لی جیا بکہن وه (و له گہ لیان مہ خہ ون) ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ لیان بدہن (لبدانیک کہ له شعی عہ یب دار تہ کات) ﴿فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ﴾ جانا تہ گہر گویر اہ لیان کردن ﴿فَلَا تَبْغُوا عَنَّهُمْ سَبِيلًا﴾ ٹه وه ٹیتر هیچ رینگہ یہ ک له دزیان مہ گر تہ بهر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هہ میشہ بهر ز و بلندی گہ ورہ یہ ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه ٹه گہر تر سان ﴿فِي طَاقٍ بَيْنَهُمَا﴾ له تیکچونی نیوانیان (ژن و میرد) ﴿فَاتَّبِعُوا حُكْمًا مِنْ أَهْلِهِ﴾ ٹه وه ناو بڑیوانیک بنیرن له خزمی پیاوہ کہ ﴿وَحُكْمًا مِنْ أَهْلِهَا﴾ و ناو بڑیوانیک له خزمی ثافر تہ کہ ﴿إِنْ يُرِيدَ إِلَّا صَلَاحًا﴾ تہ گہر (دو ناو بڑیوانہ کہ) ناشیان بویت ﴿يُوقِي اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوان نیوان ژن و میردہ کہ چاک دہ کاتہ وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هہ میشہ زانای ناگادارہ ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ بهس خوا بهر سن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و هیچ شتیک مہ کهن به هاو به شعی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِحُسْنًا﴾ هہ روه ها له گہن دایک و باو کتندا چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وه له گہن خزم و نزیکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و هدیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و هہ ژاران ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و هاوسنی خزم ﴿وَالْبَارِ الْغَنِيِّ﴾ و هاوسنی بینگانہ یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنِّبِ﴾ و هاو پنی هہ میشہ یی یا هاو پنی سہ فہر ﴿وَالَّذِينَ فِي السَّبِيلِ﴾ و پیتوار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ و ٹه وانہی بوون به مولکتنان (چاک بن له گہ لیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَجِبُ﴾ به راستی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ مُحْتَلاً فُخْرًا﴾ ٹه وه کہ سہی کہ خو بدزل زان و شانازیکہر بیت ﴿الَّذِينَ يَتَحَلَّوْنَ﴾ ٹه وانہی کہ چرو و کن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ﴾ فہرمانیش دہ کهن به خہ لکی به چرو و کی ﴿وَتَكْفُمُونَ مَا لَمْ يَنْهَ اللَّهُ﴾ وه دہ یشار ٹه وه ٹه وه ی خوا پنی به خشیوون ﴿مِنْ قَضَائِهِ﴾ له به خشی خوی ﴿وَأَعَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِمًا﴾ وه ٹامادہ مان کردہ بہر پیاوہ ران سزایہ کی ریسواکہر ﴿۷۷﴾

﴿وَالَّذِينَ يُتِفِقُونَ آمَنُوا لَهُمْ﴾ وه نه وانه ی ماله کانیان ده به خشن ﴿رَبَّنَا النَّاسَ﴾ له بهر رو پامایی خه لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوه پریش ناهیتن نه به خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نه به روزی دواپی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا﴾ وه هر که س شهیتان هاورینی بیت ﴿فَسَاءَ قَرِينًا﴾ نه وه (شهیتان) هاورینه کی
 زور خرابه ﴿وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ﴾ وه نه وانه چ زیانکیان ده که وته سهر ﴿لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ نه گهر باوه بیان
 بهیتایه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به روزی دواپی ﴿وَالْفُتُورَا﴾ وه بیان به خشی یایه ﴿مِمَّا زَقَّاهُمْ
 اللَّهُ﴾ له وه ی که خوا پی ی به خشیبون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وه خوا همیشه زانایه پتیا ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ به راستی خوا به نه دازه ی گهر دیله به که ستم ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وه نه گهر
 چا که به که به بیت ﴿بُضِعَتْهَا﴾ (خودا) پاداشته که ی چه ند جاره ده کاته وه ﴿وَوُفِّيَتْ مِنْهُ﴾ و ده به خشیبت
 له لایه ن خویه وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گهر وه ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ نه مجا (حالی کافران)
 چون بیت کاتیک هیتان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ﴾ له هم مو نوم تیکدا شایه تیک (که پیغه مبره که یانه)
 ﴿وَجِئْنَا بِكَ﴾ تویشمان هیتا (نه ی مو حه مده د) ﴿عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ به شایه ت به سهر نانه وانه وه ﴿وَلَهُ
 يَوْمَئِذٍ﴾ له و روزده ﴿يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ﴾ ثاوات ده خوازن نه وانه ی کافر بوون و
 سهر پیچی پیغه مبریان کرد ﴿لَوْ تَسَوَّىٰ لَهُمُ الْأَرْضُ﴾ که زه ویا ن به سهر دا ته خت بکرت (واته بخرنه
 زیر زه وی و نه هیترنه دهر وه) ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ حَدِيثًا﴾ وه (له و روزده) هیچ قسه و باسیتک له خوا
 ناشارنه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که بر و اتان هیتاره ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَاللَّهُ
 سَكْرَتًا﴾ نزیککی نویتز مه به وه کاتیک ثنوه سهر خوش بن ﴿حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ هتا برانن چی
 ده لیتن ﴿وَلَا جُنُبًا﴾ وه هرو هها نزیککی (جینگای) نویتز مه به وه له کاتیکدا له شتان بی نویتزه (له شتان
 پیسه) ﴿الْأَعْرَابِ سَبِيلٌ﴾ مه گهر تیه بر بن (به مز گه وندا) ﴿حَتَّىٰ تَقْتَدِلُوا﴾ هتا خوتان ده شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مُرَضِّينَ﴾ وه نه گهر ثنوه نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فهدا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ﴾ یان
 که سینک له ثنوه هانه وه ﴿مِنَ الْغَائِبِ﴾ له شوینی ده ست به ثاو گه یاندنه وه ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جووت بوون له گهل خیزانه کانتاندا (یاله به که و تن له گهن ثافره تانی نامه حره مدها) ﴿فَلْيَرْجِعُوا
 مَاءً﴾ نه مجا ثاوتان ده ست نه که و ت ﴿فَتَتِمُّوا صَبِيحًا طَيِّبًا﴾ نه وه به خولیککی پاک ته یه موم بکه ن
 ﴿فَلْيَسْحُوا بِوَجْهِكُمْ وَرَأْسِكُمْ﴾ جا به و تزو و خوله رو و خسار و ده سته کانتان ته یه موم بکه ن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَمُودًا عَفُورًا﴾ به راستی خوا همیشه سهر ره وه ی نا وانه و لیتور دده یه ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ثایا
 سهری نه وانه ت نه کرد وه ﴿أَوْ تَوَصَّيْنَا الْكَتَّابَ﴾ که به شینک له نامه که یان پی دراوه (که ته و راته)
 ﴿يَتْلُونَ الصَّلَاةَ﴾ گو مبرایی هه له مبریزن (ده کبرن) ﴿وَيُزِيدُونَ أَنْ تَقْبَلُوا النَّسِيلَ﴾ وه ده یانه ویت ثنوه ش
 له ربازی راست گو مبراین

﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِغَضَابِكُمْ﴾ و تهنه اخوا چاك ناگاداره به دور منه كانشان ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَبِآلِهِ﴾ و تهنه اخوا به سه دوست بیت ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ قَصِيرًا﴾ تهنه اخواش به سه یاریده در بیت ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ همدتک له جووله که کان ﴿يَحْرِقُونَ الصَّيْرَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فمرموده کانی خوا ده گورن له شویتن و مه به مستی خوی ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ و ده لئین: بیستمان و سه ربینچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ﴾ گوی بگره قهت گوشت لی نه بی!! ﴿وَزَعَمْنَا﴾ و ده لئین (راعنا) چاك گوریمان بؤ بگره (به لام به زمانی جووله که واته تۆ خراپتر بنمانی نه وان شهم مانایان مه به ست بسو) ﴿لَيْسَ بِالْأَسْمِعِ﴾ ده میان خوار ده کرده و (بؤ شه و هی مه به ست خراپه که بگه به نیت) ﴿وَلَطَعَ فِي الَّذِينَ﴾ و ده بؤ تانه و ته شه ردان له نایینی (ئیسلام) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ و ده گهر نه وان بیان و ونایه ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گورنرایه لین ﴿وَأَسْمِعْ وَأَطِيعَا﴾ و (قسه مان) بیستند و به له مان لی مه که ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ﴾ نه و ده چاکتر و راست تر بسو بؤیان ﴿وَلَكِنْ لَّمْ يَهْتَدُوا﴾ به لام خوا نه فرینی لی کردن ﴿يَكْفُرُوا﴾ به هوی بی با وهریه که یانه و ده ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بؤیه بر و ا ناهیتن که میکیان نه نیت ﴿يَتَّبِعُوا الَّذِينَ﴾ نه ی نه وانه ی ﴿أَوْثَرُوا الْكَيْسَ﴾ که نامه تان بی به خشار و ده ﴿أَمْثَلُوا بِمَآزِلَنَا﴾ بر و ا بهیتن به و (قور تانه) ی نارد و و مانده خوار و ده ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ که به راست دانهری نه و (ته و راته) ی ئی ویه ﴿فَرَقَبِلْ أَنْ تَطْمَئِنَّ وَجُوهًا﴾ پشش نه و هی رو خسار اینک ساف بکهین (له پیشه و ده) ﴿فَرَقَدَا عَلَى أَدْبَارِهِمَا﴾ نه مجا بیبهینه پشت سه ریان ﴿أَوْ تَلْعَنَهُمْ﴾ یان نه فره تیان لی بکهین ﴿كَمَا لَعَنَّ الْأَصْحَابَ أَن سُبَّتْ﴾ و ده چون نه فره تمان کرد له خه لکانی شه ممه (نه وانه ی که واره ماسیبان لی قه ده شه کرا له و رژی شه ممه دا که چی ده هاتن له و رژی هه بنیدا توره گاتیان داده خست و و رژی به ک شه ممه هه لیان ده گره و ده) ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ و ده بر یاری خوا هه میشه به دی دیت ﴿إِنْ أَنَّى﴾ به راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ خوش نایت گهر ها و به شسی بؤ دابشری بیجگه له و ده خوش نه نیت له هه ر گونا هینکی تر ﴿لَمَنْ يَشَاءُ﴾ بؤ هه ر که سیت که بیه و نیت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ و ده هه ر که سیتک ها و به ش بؤ خوا دابنیت ﴿فَقَدْ أَفْرَقَ الْإِلَهَ عَظِيمًا﴾ نه و ده بیگو مان گونا هینکی زور گه و ره ی هه له به ست و ده ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا سهیری نه وانه ت نه کرد و ده ﴿يَرْكَبُونَ أُنْطُسَهُمْ﴾ که خویان به پاك و چاك ده زانن ﴿بَلَى اللَّهُ يُرْكَبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ (وانی به) به لکو خوا هه ر که سیتی بونت پاك و خا وینی ده کات ﴿وَلَا يظْلَمُونَ قِيلًا﴾ و که مشرین منه میان لی ناکریت (بابه نه ندازه ی نه و ده زوه باریکه ی ناوکی خور ماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سهیری بکه چون ﴿يَقْدَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَوْثَ﴾ به دهم خوا و ده در و هه لده به ستن ﴿وَكُنِيَ بِوَعْدِهِمْ﴾ و ده به سه نه و در ویه که گونا هینکی روون و ناشکرایه ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا نا وریکت نه دا و ده و ده وانه ی ﴿أَوْثَرُوا أَنْصِبًا مِنَ الْكَيْسِ﴾ به شبتک له نامه ی خوا بیان پندر او ده ﴿لَوْ مَثُورًا بِأَلْسِنَةٍ وَالظُّلُمُوتِ﴾ بر و ا نه هیتن به شستی بی نرخ و به ر نامه ی غهیری خوا (به جاد و و گهران و به شه ی تان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ده نه لئین به وانه ی که بی پروان ﴿هَؤُلَاءِ أَهْدَى﴾ نه وانه رتبانان راستره ﴿مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ له وانه ی که با وهریان هیتا و ده

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ناه وانه که سانیکن که خوا نه فرینی لی کر دوون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ﴾ هدر که سیکیش
 خوا نه فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ فَصِيرًا﴾ نه وه هدر گیز ده ست ناکه ویت بوی هیچ یار مه تی ده ری ﴿
 أَتُؤْمِنُ بِفَصِيْبٍ﴾ نایا نه وانه (جو وله که کان) به شیان هه به ﴿مِنْ الْمَلَاِکِ﴾ نه ده سه لاتی پاشابه تی (خوا و نه تی
 پرو نه وه)؟ ﴿وَلَا يَأْتُونَ النَّاسَ بِبَعْدٍ﴾ (جا نه گهر بیانوا به) نه و کاته به خه لکی یان نه ده به خشی
 (به نه ندازه ی) تو نکلی ده که خور مایه ک ﴿أَتُرْسِدُونَ النَّاسَ﴾ یان تیره یی (حه سوودی) ده به ن
 به خه لکی؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَنْتُمْ شَاۤءُ﴾ له سه ر نه وه ی خوا بی به خشیوون (که پیغه مبه رتی به) ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾
 له فزل و به هره ی خوی ﴿فَقَدْ أَنْبَا﴾ نه وه بیگو مان داو مانه ﴿أَلَا بُرْهَیْمَ الْکَذِبِ﴾ به نه وه ی تیر اهییم
 کتیب ﴿وَلِلْکَلْبِ﴾ و پیغه مبه رتی ﴿وَأَتَيْتُمْ مَلْکًا عَظِيْمًا﴾ هدر وه ها پیما ن به خشین ده سه لاتیکی گه وه
 ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ جاله و خه لکه دا هه بو و بر وایان به (موحه مبه د) هیتا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَقْتُهُ﴾
 هه شیان بو و به رگری لی کر دووه ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ سَعِيْرًا﴾ وه دوزه خ به سه (بویان) که ناگریکی هه لگیر ساوه
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی بر وایوون ﴿يَكَاۤئِبًا﴾ به نایه نه کانی تيمه ﴿سَوْفَ نُصْلِيْهُمْ نَارًا﴾
 له سه ولا ده یانخه ی نه ناو ناگریک ﴿کَلَّمَآ تَصِيْحَتْ جُلُوْدُهُمْ﴾ هدر کاتیک که پیستیان مسووتا (و برزا)
 ﴿بَدَلَتْهُمْ جُلُوْدًا غَیْرَهَا﴾ بویان ده گورین به پیستیکی تر ﴿لِيَذُوْا الْعَذَابَ﴾ یو نه وه ی سزاکه (به چاکی) به جه زن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا﴾ به راستی خوا هه میسه زالی کار دروسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی
 باوه ریان هیتا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چاکه یان کرد ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ﴾ له سه ولا ده یانخه ی نه
 چند به هه شتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان ده چن به ژیر یاندا ﴿حَالِيْنَ فِيْهَا الْأَنْهَارُ﴾
 ده میتنه وه تیایدا به هه میسه یی ﴿لَهُمْ فِيْهَا أَنْوَاعٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ بویان هه به تیایدا هاوسه رانی پاک و خاوین
 ﴿وَلَدَدْخُلُوْهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا﴾ وه ده یانخه ی نه ژیر سینه ری چرو به ر ده وامه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی خوا
 فەرمانتان بی ده کات ﴿أَنْ تُوَدُّوا أَلْمَسَ﴾ به دانه وه ی گشت سپارده کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ یو خوا وه کانیا ن
 ﴿وَأَلْحَکُمُ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه کاتیک دادوهر یشان کرد له نیوان خه لکیدا ﴿أَنْ تَحْکُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا
 فرمان ده کات) به داد حوکم بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعْطِيْكُمْ بِهِ﴾ به راستی خوا به چاکی ناموز گاریتان
 ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيْعًا عَیْمًا﴾ به راستی خوا هه میسه پیسه ری بینایه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 که سانیک که باوه ریان هیتاوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُوْلَ﴾ گوئپرایه لی خوا و گوئپرایه لی پیغه مبه ر بن
 ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گوئپرایه لی کار به ده سه ته (عادیله) کانی خوتان بن ﴿فَإِنْ تَرَغُمْ فِی شَیْءٍ﴾
 جا نه گهر دووبه ره کیتان هه بو له شتیکدا ﴿فَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُوْلِ﴾ نه وه بیگیر نه وه یو لای خوا و پیغه مبه ر
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللَّهِ﴾ نه گهر تیره باوه ریان هه به به خوا ﴿وَالْيَوْمَ الْآخِرِ﴾ و به ریزی دواپی ﴿ذَٰلِكَ
 خَیْرٌ﴾ نه وه باشتره ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيْلًا﴾ وه ناکام و نه ناجمی چاکتره ﴿

﴿الَّذِينَ إِلَى الذِّمَّةِ﴾ نابا ئاور پکت نه داوه ته وه به لای ته واته ی ﴿رَّغْمُونَ﴾ وا حق نیشان ده دهن ﴿أَنَّهُمْ
 ءَامَنُوا﴾ که به راستی ته وان باوهریان هیناوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ به وه ی دابه زیوه بؤتو (که قورثانه)
 ﴿وَمَا أَنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ و به وه ش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراته) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ﴾ ده یانه ونست که
 ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ داد گای و حومکیان بهن بؤلای به کیک که حو کم به بهرنامه ی خوا
 ناکات ﴿وَقَدْ أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا به راستی نمرانیان پی کراوه ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ که پروایان پی
 نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شه یان ده به ونست ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ که گو مرایان بکات ﴿صَلَاةً بَعِيدًا﴾
 به گو مرایه کی دوور له راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا﴾ وه ته گهر پی یان بو تریت : وهرن
 ﴿إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ بؤلای ته وه ی خوانار دوو یه تیه خواره وه ﴿وَالَى الرَّسُولِ﴾ وه بؤلای پیغه مبه ر
 ﴿رَأَيْتَ الْمُتَنَفِّقِينَ﴾ ده بین ی (ته ی موحه مبه د) دوو پرووه کان ﴿يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ پرووت
 لی وهرده گیرن به وهر گهرانیک ته و او ﴿فَكَفَيْكَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نابا حالیان چون ته بیت
 کاتیک به سهرهاتیک ناخوشیان نوش بیت ؟ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ به هوی ته وه ی ده میان پیشی
 خستوه (کردوویانه) ﴿شَرَّ جَعَلَكُمْ﴾ پاشان دینه وه بؤلات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سوتند ده خون به خوا
 ﴿إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا أَنْ نَنْفِخَ نَفْثًا﴾ ته نها نیازی چاکه و به ک خستنه وه مان بووه (کاتیک که حو کم ده به بن
 بؤلای غه بری خوا) ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ته وانه که ساتنکن خوا ده زانبت چی
 له دلیاندا هده ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که واته پروویان لی وهر گیره ﴿وَعِظُّهُمْ﴾ وه ناموز گاریبان بکه
 ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بلی بیتان دهر باره ی خو یان ﴿قَوْلًا بَلِيغًا﴾ وونه به کی ره وان و کاریگهر
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پیغه مبه ریکمان ره وانه نه کردوه ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ ته نها بؤ ته وه نه بیت
 گویرایه لی بکرت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ وه بیگومان ته گهر ته وان ﴿إِذْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ﴾ کاتیک ستمیان له نه فسی خو یان کرد ﴿جَعَلَكُمْ﴾ به اتنا به بؤلات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای
 لی بوردونیان بکر دابه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمْ رَسُولُ﴾ پیغه مبه ریش داوای لی خوش بوونی
 بؤ بکر دنایه ﴿لَوْ جَدُّوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ بیگومان ده یان بین ی خوا به شبمانی وهر گری به به زه یه
 ﴿فَلَا وَرَيْكَ﴾ نه خیر (وانی به که خو یان به باوهر دار نیشیان ده دهن) سوتند به بهر وهر دگارت
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُخَاجَكُوا﴾ بر و دارنن ناتو ته که نه دادوهر ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له ههر نازاوه و
 دوو بهر کی به کی تیوانیان دا ﴿شَرَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له پاشان هه سبت نه کهن له دهر و نیاندا
 ﴿حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ به هیچ بیزاریه ک له و بریاره ی تو داو ته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ و مل که چ نه بن
 به ملکه چی به کی ته و او ﴿﴾

﴿وَلَوْلَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وه بنگومان ته گهر نیمه پتو یستمان بکر دایه له سه ریان ﴿أَنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 كه به كتری بكوژن (واته باوه پاران بی باوه پان بكوژن) ﴿أَوْ أَخْرُجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ یان له ماله كانشان
 ده ربجن ﴿مَفْعَلُوهُ﴾ نه و دیان نه ده كره ﴿الْأَقِيلُ مِنْهُمْ﴾ كه میکیان نه بیست ﴿وَلَوْلَا تَعَذُّبُنَا﴾ وه ته گهر
 به راستی نه وان کاریان بکر دایه ﴿مَا يُوعَظُونَ بِهِ﴾ به پی نه و ناموز گاریانه ی ده کران ﴿لَئِنْ كُنَّا خَيْرًا
 لَّهُمْ﴾ نه وه باشتر بوو بویان ﴿وَأَشَدُّ تَنبِيْهًا﴾ وه دامه زراوتر ده بوون (له سه ریانه نه بیان) ﴿فَإِذَا لَاقَيْنَهُمْ﴾
 جا نه و كاته بنگومان پیمان ده به خشین ﴿فَمِنْ أُنْثَى﴾ له لایه ن خومانه وه ﴿أَجْرًا
 عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿وَلَهْدِيْكُمْ﴾ وه ریتمو و نیمان ده كردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو ریگی
 راست ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه هه كه سینك گو یز ایه لی خواو پیغه مبر بکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾
 جا نه وانه له گه ل كه سانینك ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ كه خوا فه زن و به هره ی (خوی) رشتو وه به سه ریاندا
 ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ﴾ له پیغه مبران و راستگویان ﴿وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شهیدان و پیاو چاكان
 ﴿وَحَسَنَ أَوْلَادِكُمْ رَفِيقًا﴾ وه نه وانه چ هاوری و هاوه نیکی چاكن ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ نه و
 فه زن و به هره یه ته نه ا له لایه ن خواوه به ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ عَظِيمًا﴾ وه به سه كه خوا زانایه (به هه موو
 شتیك) ﴿يَنَابِئُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی كه سانینك كه باوه پتان هیناوه ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداری
 خوتان و هر گرن ﴿فَأَنْفِرُوا ثُبَاتٍ﴾ نه و سا تا قم تا قم هیرش به رن (ده رجن بو جیهاد) ﴿أَوْ أَنْفِرُوا
 جَمِيعًا﴾ بان هه موو پیکه وه هیرش به رن (ده رجن بو جیهاد) ﴿وَإِنْ يَنْكُرُوا﴾ وه بنگومان له ناوتاندا به
 ﴿لَعَنَ الْبَاطِلُ﴾ كه سی و به راستی خوی دوا ده خات ﴿وَإِنْ أَصَبَكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ جا ته گهر تووشی
 به سه ریاتیکی خراب هاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ ده لیت به راستی خوا فه زن و به هره ی رشت
 به سه رمدا ﴿إِذْ لَرَأَيْتُمْ مَعَهُ شَهِيدًا﴾ كه له گه لیاندا ناماده نه بووم ﴿وَلَيْنَ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وه
 ته گهر تووشی فه زن و به هره یه كه بوون له خواوه ﴿يَقُولُ كَانَ لَوْ كُنَّا نَبِيْكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ بنگومان ده لیت
 وه كه له نیتوان نیتوه و نه و هه یچ دوستایه تی به كه نه بوو بیت ﴿يَلَيْسَتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ نه ی خوزگه
 له گه ل نه واند بوومایه ﴿فَأَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ تا قازانجینی زور گه و ره م بکر دایه ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ كه وانه با بجه نگیست له پنی خواوا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الْآخِرَةَ الدُّنْيَا بِالْأُولَى﴾ كه سانینك كه ربانی
 دنیا ده فروشن به پوزی دواپی ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جا هه كه سینك بجه نگیست له پنی خواوا
 ﴿فَيُقَاتِلْ﴾ نه مجا بكوژی (شهید بیت) ﴿أَوْ يَمُوتْ﴾ یان زال بیت ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيَهُ﴾ نه وه دواتر
 پی ده ده بن ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿۵﴾

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نهوه چیتانه (بهج بیانویهك) جهنگ ناكهن له پیتاوی خواو
 ﴿وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له پیتاوی چه وساو ه كان له پیاوان و نافر ه تان و مندالان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نهو انه ی كه ده لنین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه ی په روه ردگار مان رزگار مان كه ی نه م
 شاره (مه بهست پنی شاری مه ككه به) ﴿الظَّالِمِينَ أَقْلَاهَا﴾ كه خه لكه كه ی سته مكارن ﴿وَلَجَعَلْنَا لَكَ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾
 وه له لایه ن خوت ه وه پشتیوانیكمان بو به دی بهینه ﴿وَلَجَعَلْنَا لَكَ لَدُنْكَ﴾ وه له لایه ن خوت ه وه به دی بهینه
 بزمان ﴿فَصِرَ﴾ یار مه تی ده رنك ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهو كه سانه ی باوه ریان هیتاوه ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له پیتاوی خواو ده جهنگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهو انه ی بی باوه رین ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له پیتاوی
 ناره و (یان شهیتان) داده جهنگین ﴿فَقَاتِلُوا آلَ الشَّيْطَانِ﴾ كه واته شه ریکه ن له گه ن دوسته کانی شهیتاندا
 ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به راستی پیلانی شهیتان هه ر لاواز بووه ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ﴾
 ثایا مهیری نهو كه سانه ت نه كرده وه كه پیان ووترا ﴿كُلُّوا لِيَذَرَ﴾ دهستان بگیر نه وه (له جهنگ
 و كوشتار) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویز بکه ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات بده ن؟ ﴿فَمَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾
 كه چی کاتبتك جهنگیان له سه ر پتویست کرا ﴿إِذْ أَقْرَبُ مِنْهُمْ جَحْشُونَ النَّاسِ﴾ به کسه ر دهسته به کیان
 له خه لکی ده ترسان ﴿كَخَشِيَ اللَّهُ﴾ وهك ترسان له خودا ﴿أَوَلَمْ يَشْأَخْشِ﴾ بگره زیاتریش ده ترسان
 ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ده بیان روت نه ی په روه ردگاری نیمه ﴿لِرَكِمَتْ عَلَيْنَا الْقِتَالُ﴾ بوچی جهنگت له سه رمان
 پتویست كرده وه. ﴿قُلْ لَا أُخْرِجُكُمْ إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ خوزگه دوات ده خستین (له جهنگ كردن) بو ماوه به کی
 كه م ﴿قُلْ مَتَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ بلی خوشی و له زه تی دنیا زور كه مه ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و پوزی دواپی باشته
 ﴿لِمَنِ اتَّقَى﴾ بو كه سیتك له خوا بترسیت ﴿وَلَا تَقْطُلُوا قَتِيلًا﴾ وه سته متان لی ناکریت به (نه ندازه ی)
 نالی ناو كه خور مایه ك ﴿إِنَّمَا تَكُونُوا﴾ له هه رشوتیتك بن ﴿يُذَرِكُكُمْ أَمْوَاتٌ﴾ مردن پیتان ده گات
 ﴿وَأَوْكُشْفَى بَرُوجٌ مُشِيدَةٌ﴾ باله ناو قه لا و خوشکی به رزو قابمشدابن ﴿وَأَنْ تُصْبِحُوا حَسَنَةً﴾ وه نه گه ر (ناپاکان)
 خوشی و چا كه هاته ریان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده لنین نه مه له لایه ن خواوه به ﴿وَأَنْ تُصْبِحُوا سَيِّئَةً﴾
 وه نه گه ر تووشی نا خوشی و خرا به یه ك هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ده لنین نه مه له لایه ن تزوه به (نه ی
 موچه ممد ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بلی: هه مووی له لایه ن خواوه به ﴿قَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ﴾ نهوه نهو خه لكه
 چی یانه؟ ﴿لَا يَكْفُرُونَ بِقُرْآنِهِ خَبِيرًا﴾ وه كو له هیچ قسه به ك تی نه گهن وایه ﴿مَا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنْ
 اللَّهِ﴾ هه ر چا كه به كت تووش بوو نهوه له خواوه به ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه هه ر خرا به یه كت تووش
 بوو ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ نهوه له خوت ه وه به ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ و نیمه تزمان نار دووه به پیغه بهر
 بوخه لکی ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی نهوه بدات ﴿

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ ہر کہ سیک گویاہلی پیغمبر ﷺ بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهُ﴾ تہ وہ بہ راستی گویاہلی خوی کردوہ ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ ہر کہ سیکش پست ہلبکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ تہ وہ تہ تہ تہومان پہوانہ نہ کردوہ ﴿عَلَيْهِمْ حِفْظًا﴾ بہ چاودیر و پاریزہ بہ سہریانہ وہ ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دوہرہ کان) دہلین گویاہلین (مل کہچ و نہرمانہر دارین) ﴿فَإِذَا نَزَّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ بہ لام کاتیک لہ لای تو دہر چوون ﴿بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾ کز مہلک لہوان شد و دہ کہ تہ وہ بہ پیلان گیران (لہ موسلمانان) ﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ بہ پیچہ وانہی قسہ کانی تو ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبْتَغُونَ﴾ وہ خوا دہینو وسیت تہ و (پیلانانہی) شد و کردویانہ ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ کہ وانہ وازیان لی پیتہ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پست بہ خوا بہستہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا بہسہ ہشتیوانت بی ﴿فَلَا يَسْتَفْزِرُونَ الْقُرْآنَ﴾ تہ وہ ہو بیبر ناکہ ندوہ لہ فوران؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو تہ گہر لہ لایہن کہ سیک تہ وہ ہوایہ جگہ لہ خوا ﴿لَوَجَدُوا فِيهِ﴾ ہنگومان دہیانینی نیاید ﴿أُخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ جیاوازی زور ﴿وَإِذَا جَاءَ هُزْأُكُمْ﴾ وہ کاتیک ہہ والیکیان بی بکات ﴿مِنْ الْأُنثَى﴾ دہ بارہی ناسایش و ہیمناہی (نیوانتان) ﴿أَوِ الْخَوْفِ﴾ یان لہ بارہی ترسہ وہ ﴿أَدْعَايُهُمْ﴾ بلاوی دہ کہ تہ وہ ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ بہ لام تہ گہر بیانگہر انایہ تہ وہ ہو لای پیغمبر ﷺ ﴿وَالَّذِي أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و ہو لای کار بہ دہستانی خویان ﴿لَعَلِمَ الَّذِينَ يَسْتَفْطُونَهُ﴾ مینہر تہ وہ تہ وانہی راستی ہہ والہ کان دہر دہہین دہزائن ہہ والہ کہ (راستہ یان درویہ) ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا رَاغِبِينَ﴾ وہ تہ گہر چاکہ و بہزہی خوا تہ ہوایہ بہرامہر بہ تہ وہ ﴿لَا تَجْعَلُ الشَّيْطَانَ إِلًا قَلِيلًا﴾ ہنگومان شوین شہیتان دہ کہوتن کہ میکتان نہ پیتہ ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (تہی موحہ مہد ﴿لَہ پتاوی خوا دہ بچہنگی﴾ ﴿لَا تُكْفِرُ الْإِنْفُسُ﴾ تو تہنہا تہرکی خوت لی داوا کراوہ (یا تو تہنہا تہرکی خوت لہ سہرہ) ﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہانی پروادارائش بدہ (ہو جہاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ تہ میندہ خوا ﴿أَنْ يَكْفَ بِأَمْرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہر گری ہنزی بی باوہران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَمْرًا﴾ وہ خوا بہ ہیز تہ ﴿وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ و تولہی بہ تہین تہہ ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ ہر کہ سی تکاہہ کی چاکہ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ فِصِيْبٌ مِنْهَا﴾ بہ شیکی لہ (پاداشتی) تہو چاکہ بہ ہو ہہیہ ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً﴾ وہ ہر کہ سی تکاہہ کی خراہہ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا﴾ تہ ویش بہ شیکی دہ پیت لہ (مزای) تہو خراہہ بہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وہ خوا ہہ مینہہ ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا﴾ بہ سہر ہہ موو شینکدا بہ تواناہہ (چاودیرہ) ﴿وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ﴾ ہر کاتیک سلاو یکتان لی کرا ﴿فَحَيُّوْا بِأَحْسَنِ مِنْهَا﴾ تہ وہ بہ چاکتر لہ و سلاوہ سلاو بکہ تہ وہ (لیان) ﴿أَوْ رُدُّوْهَا﴾ یان وہ کو خوی بیسہ تہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ ہنگومان خوا ہہ مینہہ پرساو چاودیرہ بہ سہر ہہ موو شینکدا ﴿

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراونکی راست نی به جگه له خوا ﴿لَتَجْعَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویتند به خوا بینگومان کړتان ده کاته وه یو (لپیر سینده وی) نه و پرژي دواپه یی ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تپدا نپه ﴿وَمَنْ أَضِدُّ مِنْ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کی له خوا قسه (و به یی) راست تره ﴿فَالْحُكْمُ﴾ نه وه چیتانه ﴿فِي الْمُنَافِقِينَ فَتَحَنَّنْ﴾ دهر باره یی دوو پرووه کان بوونه ته دوو دهسته ﴿وَاللَّهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له کاتیکدا خوا نه وانه یی گهر اندو ته وه یو یی باوه ری به هوی کر ده وه کانیانه وه ﴿اَلَمْ يَدُونْ﴾ نابا ده تانه ویت ﴿اَنْ تَهْدُوْا مَن اَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینمونی که سیک بکه ن که خوا گومرای کر دو وه ؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه ههر که سیک خوا گومرای بکات ﴿فَلَنَجْذِلَهُ سَيْلًا﴾ نه وه ههر گیز ناتوانی رینگای راستی یو بدو ریته وه ﴿وَدُّوا لَوْ تُكْفَرُونَ﴾ نه وان تا واته خوا زن ئیوه ش یی باوه رین ﴿کَمَا كُفِّرُوا﴾ وه ک چون خویان یی باوه ر بوون ﴿فَتَكُونُ سَوَاءً﴾ تا ئیوه نه وان به کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَاءَ﴾ که واته نه وان به دوست و یار مه تی دهر هه لمه بژیرن ﴿حَتَّى يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه تا (په شیمان ده بنه وه) کوچ ده که ن له ری ی خوا دا ﴿فَاِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجانه گهر پرویان وهر گیر او پشیمان هه لکرد ﴿فَتَذَوُّرْ﴾ نه وه (به دیل) بیانگرن ﴿وَأَقْبُلُوْهُمُ حَيْثُ رَجَعْتُمْ وَاَعْلَمُوْهُمُ﴾ و بیانگوزن له ههر شویتیک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ وه هیچ دوست و یار مه تی دهر نیک له وان هه لمه بژیرن ﴿اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلَى الْقَوْمِ﴾ جگه له وانه یی په یوه ندی ده که ن به که سانیکه وه ﴿يَتَنَكَّرُوْنَ بَيْنَهُمْ قِيُوْا﴾ که له ئیوان ئیوه نه وانه ادا په یمان هه یه ﴿اَوْجَعَاءٌ وَكَمْ حَصِرَتْ اَصْدَارُهُمْ﴾ یان هاتوون یو لانس له سهر دلیان ناره حه ته (هه زنا که ن) ﴿اَنْ يَقْتُلُوْكُمْ اَوْ يُقَتِّلُوْا قَوْمَهُمْ﴾ له وه یی که جهنگان له در بکه ن یا جهنگ له در ی خزمه کانیان بکه ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا بیو سناپه ﴿لَسَطَّهْمُ عَلَيْكُمْ﴾ زالی ده کردن به سهر نانددا ﴿فَلَقَاتَلُوْكُمْ﴾ و جهنگیان درتان ده کرد ﴿فَاِنْ اَعَزَّ ثَوَمُكُمْ﴾ جا نه گهر نه وان که نار گیر بوون له ئیوه ﴿فَلَقَاتَلُوْكُمْ﴾ و جهنگیان له درتان نه ده کرد ﴿وَالْقَوَالِيْكُمْ السَّلَامَ﴾ و پینشباری ناشتبان کرد یوتان (مل که چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا﴾ نه وه خوا رینگه ی نه داوون که ده ستیان یو بهرن و (نابی شه ریان له در بکه ن) ﴿سَتَجِدُوْنَ اَخْرَجَ﴾ له مه ولا که سانبکی تر ده بینن ﴿لِيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّأْمُرُوْكُمْ﴾ ده یانه ویت له ئیوه نه مین بن ﴿وَيَأْمُرُوْا قَوْمَهُمْ﴾ وه له هوزه که ی خوشیان نه مین بن ﴿كُلِّ مَا رَدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ﴾ ههر کاتیک بانگ کرابن یو بی ساوه ری ویت په رستی ﴿اَرْكَسُوا فِيْهَا﴾ گهر اونه ته وه یو ی (واته به ناشتی رازی نه ده بوون) ﴿فَاِنْ لَّمْ يَتَّخِذْ لَكُمْ﴾ جا نه گهر که نار گیر نه بوون لیسان ﴿وَيُلْقُوا اِلَيْكُمْ السَّلَامَ﴾ وه جله وی ناشتبان نه دایه ده ستان ﴿وَيَكْفُرُوا بِدِيْنِهِمْ﴾ وه ده ستیان نه کیشاپه وه (له جهنگ کردن) ﴿فَتَذَوُّرْ وَاَقْبُلُوْهُمُ﴾ نه وه به دیل بیانگرن و بیانگوزن ﴿حَيْثُ يَقَعْتُمْ وَاَعْلَمُوْهُمُ﴾ له ههر شویتیک که بهر ده ستان که ورس ﴿وَاَوَلَيْكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ﴾ نه وانه یی (باسمان کرد) داو مانه به ئیوه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له دریان ﴿مُطْلَقًا مُّيْنًا﴾ ده سه لاتی ناشکرا ﴿

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بؤ هیج باوه دارنك رهوانی به باوه دارنك بکوزیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾
 مه گهر به هله نه بیت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه هدر که سینک ایماندارنك به هله بکوزیت ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (له سهریه تی) نازاد کردنی کوبله به کی باوه دار ﴿وَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ و
 (نرخعی) خوینیکیش بدات به کس و کاری کوزراوه که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا﴾ مه گهر بیبه خشن (له
 خوینته که به خیری خویمان) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ﴾ به لام نه گهر کوزراوه که له گهلنك بوو که
 دوزمتان بوون (کافری شهر کهر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه به لام کوزراوه که ایماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (ههر له سهریه تی) نازاد کردنی بهنده به کی ایماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه نه گهر
 (کوزراوه باوه داره که) له گهلنك بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ حِثٌّ﴾ که له نیوان ئیوه وئواندا په یمان هه بوو
 ﴿فَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ نه وه (نرخعی) خویننك بدنه که سی کوزراوه که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾
 له گهل نازاد کردنی کوبله به کی ایماندار ﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ جا ئهو (بکوز) هی ده سنی نه که موت (یان نهی
 بوو) ﴿فَصِيبًا مِّنْ شَهْرَيْنِ﴾ نه وه (له سهریه تی) پوزووو گرنسی دوو مانگ ﴿مُتَّاعَيْنِ﴾ له سهریه ک
 ﴿تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ (ثم بر باره) لی بوور دنه له لایه ن خواوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا
 هه میشه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِدًا﴾ وه هدر که سینک ایماندارنك به دهس
 نه نقدس بکوزیت ﴿فَجَزَاءُ ۖ جَهَنَّمَ﴾ نه وه توله ی نه وه که سه دوزخه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به هه میشه بی
 نیابدا نه بیت ﴿وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه شمی لیگرتووه ﴿وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و
 نه فرینی لی کردووه و سزایه کی گهره ی بؤ ناماده کردووه ﴿بِأَيِّهَا الْوَيْتُ لَعَنُوا﴾ نه ی که ساننك
 که پرواتان هیناوه ﴿إِذَا ضَرَجْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتنك دهر چوون (بؤ جهاد کردن) له ریگهی خواوا
 ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ هه موو شتنك پروون بکه نه وه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه نه لین بهو که سانه ی ﴿الْقَوْلَ الْكَفَرُ
 الْكَفَرُ﴾ که سلاو (ی موسلمانانه) تان لی ده کهن ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ تو بر وادار نیت؟ ﴿تَتَّبِعُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به دوا ی شتوومه ک و سامانی دویابدا بگهرین ﴿فَبِعَدَالَةِ اللَّهِ نَعَايُكُمْ كَثِيرَةً﴾
 نه وه لای خوا ده سکوتی زور هیهه ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیوه ش له موو پیش هدر وه ها بوون
 (ایمانه که تان ده شار ده وه) ﴿فَمَنْ لَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ نه مجا خوا منته ی نا به سهر تاندا (به هیز و زالی
 کردن) ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ ده ی که واته هه موو شتنك پروون بکه نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾
 به راستی خوا هه میشه ناگاداره به وه ی ئیوه ده یکه ن ﴿۝﴾

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَائِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به کسان نین شهو باوه داراندهی دانیشتوون و جههاد ناکهن ﴿غَيْرِ الْأُولَى﴾ جگه له خواوهن عوزره کان نه بیت (وهك نه خوش، و کویر، و شهل) ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گه له ټینکوشه رانی ړینگه ی خواوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْصُرُوا عَنْهُ﴾ به مال و گیانبان ﴿فَقَسَلَهُ اللَّهُ الْمُتَجَهِّدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا فزله ټینکوشه ران به مال و گیانبان داوه ﴿عَلَى الْقَائِدِينَ دَرَجَةً﴾ به سهر دانیشتوان (له جههاد) دا به پله بهك ﴿وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ لِنَفْسٍ﴾ وه ههر بهك له و دوو تاقمه خوا به ټینی باداشتی زور چاکی پتی داوون (که به هه شته) ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُتَجَهِّدِينَ عَلَى الْقَائِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا ړیزی ټینکوشه رانی داوه به سهر دانیشتووه کاندا به باداشتیکی گه وړه ﴿ذَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله ی زور و لی خوش بوون و میهره بانیا بزه به به ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَظُومًا كَرِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لیورده ی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْكُفَّاءَ﴾ به راستی نه وانه ی که فریشته کان گیانبان ده کیشن ﴿عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتیکدا که سته میان له خویان ده کرد (به کوچ نه کردنیا) ﴿قَالُوا أَفَبِمَا كُفِّرْنَا﴾ (به ته شه ره وه پتیا) ده ټین (ده رباره ی ثابینه که تان) له چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا أَفَبِمَا مَسَّخْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده ټین نیمه چه و ساوه بووین له سهر زهوی دا ﴿قَالُوا أَلَمْ تَرَ كُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَبِيعَةً﴾ (پتیا) ده ټین مه گهر زهوی خوا فراوان نه بوو؟ ﴿فَتَجَارَبُوا فِيهَا﴾ تا کوچتان بکر دایه تیایدا ﴿قَالُوا لَيْسَ مَا وَلَّيْنَاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ جانه وانه شویتیا دوزخه ﴿وَمَاءٌ مَصْبُورٌ﴾ تاي چ پاشه ړفورتيکی خرابه ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بینجگه له و چه و ساوانه ی که له پیاوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و نافرته تان ﴿وَالْوِلْدَانِ﴾ و له مندا لانس ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ جِدًا﴾ که توانای هیچ چاره به کیان نی به (له بهر بی هیزی و پیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به هیچ شتوازیك ړی دهر ناکهن ﴿قَالُوا لَيْسَ عَلَى اللَّهِ أَنْ يَتَعَفَى عَنْهُمْ﴾ نا ته وانه نومید هه به خوا لی بان خوش بیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَظُومًا غَفُورًا﴾ وه خوا هه میسه چاوپو شیکه و لی خوشبووه ﴿وَمَنْ يُلَاحِظْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ههر که سټک کوچ بکات له ړی ی خواوا ﴿يُحِذِرْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده سستی ده که ویت له زه ویدا ﴿مَرْغَمًا كَبِيرًا﴾ جینگه و ړینگه ی زور (که دوزمن پتی ناخوشه) ﴿وَسَعَةً﴾ وه فراوانی (له ړوزی زیاندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه ههر که سټک له مالی خوی دهر چیت ﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کوچ بکات بولای خوا و پیغه میهره که ی ﴿فَرِيْدَةً أَمْوَاتٍ﴾ پاشان مردن پتی بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ نه وه بینگومان باداشتی نه و که سه که و توته سهر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَظُومًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لی بوردده ی به به زه یی به ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر کاتیک سده فرتان کرد (و گه ران) به زهوی دا ﴿فَلَنْ تَرَوْا كُرْحًا﴾ نه وه هیچ گونا هینکتان له سهر نی به ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ که نوټزه کان کورت بکه نه وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه گهر ترسان نه وانه ی بی باوه رن جهنگتان له گه له بکهن ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ﴾ به راستی بی باوه ران هه میسه بو ټیوه دوزمنیکی ړوون و ناشکران ﴿

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (تھی موحدمہد ﷺ) لہجہ نگدا) لہناو پرواداراندا بویت ﴿فَاقْتُلْهُمْ أَتْلَوْهُ﴾ و پیتش نویزیت بڑ کردن ﴿فَلَقَدْ قَطَبَ أَهْلُ يَثْرِبَ مِنْهُمْ مَعَكَ﴾ تہوہ با تاقمبتک لہوان لہ گہل تو نویز بکھن ﴿وَلَمَّا أَخَذُوا أَنْسِلَ حَتَمَهُمْ﴾ و با چہ کہ کانیشان ہی بیت ﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سورۂ دیان برد (رکاتیکیان تہواو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّارِكُمْ﴾ با (بچنہ دواوہ) لہ پستانہوہ بن (پاسہ واننان بن) ﴿وَلَمَّا تَخَلَّى أَهْلُ يَثْرِبَ الْأُخْرَى﴾ وہ باتاقمہ کہی تر بین ﴿لَمْ يُصَلُّوا﴾ کہ نویزیان نہ کردوہ (وہ پاسہوان بوون) ﴿فَلْيَصَلُّوا مَعَكَ﴾ و لہ گہل تو نویز بکھن ﴿وَلَمَّا أَخَذُوا أَنْسِلَ حَتَمَهُمْ﴾ وہ باووریای خویان بن ﴿وَأَسْلَحَ حَتَمَهُمْ﴾ و چہ کہ کانیشان ہی بیت ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوہران ناوانہ خوازن ﴿لَوْ تَقَفُّوا عَنْ أَسْلِحِهِمْ﴾ کہ تہوہ ہی ناگاہن لہ چہ کہ کانتان ﴿وَأَتَيْتَهُمْ﴾ و شت و مہ کہ کانتان ﴿فَيَعْمَلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا بہ لامارتان بدہن ﴿مِثْلَهُ زَجْدَةً﴾ بہ پہ لامارنکی بہ کجارہ کی (بدہن بہ سہر تاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وہ تاوانتان لہ سہر نی بہ ﴿إِنْ كَانَ بَكُمْ أَذً مِنْ مَطَرٍ﴾ تہ گہر بہ ہوی بارانہوہ نارہ حہت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَرْضًى﴾ یان نہ خوش بوون ﴿أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ کہ چہ کہ کانتان داتین ﴿وَأَخَذُوا أَنْسِلَ حَتَمَهُمْ﴾ بہ لام ووریای خوتان بکھن ﴿إِنَّ اللَّهَ أَغْدَى لِلْكَافِرِينَ﴾ بہ راستی خوا نامادہی کردوہ ہو ہی باوہران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی ریسوا کہر ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمْ الصَّلَاةَ﴾ تہ مجا کاتیک نویزہ کانتان بہ جی ہینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ تہوہ سا یادی خوا بکھن ﴿فَكَمَا وَقَعُوا﴾ بہ پیوہ و بہ دانیشنہوہ ﴿وَعَلَى جُنُوبِكُمْ﴾ وہ لہ سہر تہ نیشان (بہ پالکہ و تنہوہ) ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا سہر کاتیک دل نارام بوون (و ترس نہما) ﴿فَأَقِمْ الصَّلَاةَ﴾ تہوہ کاتہ نویزہ کانتان بہ رنک و پکی بکھن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ بہ راستی نویز ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہمیشہ لہ سہر باوہر داران ﴿كَتَبَ قَوْفُوكَ﴾ فرز کراونکی کات بڑ دباری کراوہ ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست مہ بن ﴿فِي أَيْتِ الْفُورِ﴾ لہ بہدوا گہرانی دور متاندا (یان لہ بہدوا گہرانی تہوہ قومہ کافراندہا) ﴿إِنْ تَكُونُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر تہوہ نیش و نازارتان ہی بگات ﴿فَإِنَّهُمْ بَاطِلُونَ﴾ بنگومان تہوانیش نیش و نازارتان ہی دہ گات ﴿كَمَا كَانُوا﴾ و ہك چون تہوہ نیش و نازارتان ہی دہ گات ﴿وَصَرُّوَتْ مِنَ اللَّهِ﴾ وہ تہوہ تہوہ تہوہ دہ کھن لہ خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ تہوہی تہوان تہوہ تہوہ ناکھن (کہ پاداشت و سہر کہو تہنہ) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وہ بہ راستی خوا ہمیشہ زانای کار دروستہ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بنگومان تہیمہ دامانبہ زاندو تہ سہر تو ﴿الْكِتَابَ وَالْحَقَّ﴾ تہم قورٹانہ بہ راستی ﴿لِيُحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بڑ تہوہی بریار بدہی لہ نیتوان خہل کیدا ﴿بِمَا أَرْسَلَ اللَّهُ﴾ بہو بریارہی کہ خوا نیشانی داویت ﴿وَلَا تُكْفِرُوا بِاللَّعَائِنِ﴾ خویما ﴿وہ بڑ ناپاکان مہبہ بہ باریزہر و پشیمان ولایہ نگر﴾

﴿وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ داوای لیخوشبوون له خوا بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی خوا لیخوش بووی به به زهیی به ﴿وَلَا يُجِدُ عَنْ النَّاسِ﴾ بهر گری مه که له وانهی ﴿يَحْتَاطُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن ده باره ی خویان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْبَاطِلَ﴾ بنگومان خوا خوشی ناویست ﴿مَنْ كَانَتْ خَوَاتِنُهُ اثْنًا﴾ نه وانه ی که بهر ده وام زور ناپاک و گونا هبارن ﴿يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تا وانه کانی) خویان ده شمار نه وه له خه لکی (له تر ساند) ﴿وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و نایشار نه وه له خوا (شهرم ناکه ن له خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له که لباندایه ﴿إِذْ يَتَّبِعُونَ مَا لَا يُرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (که به نهی) له شه ودا نه گبیر ده کهن و قسه به ک ده کهن خوا پتی رازی نی به ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وه خوا هه همیشه زانوا ناگاداره به ههر کرده و به ک که نه وان ده یکه ن ﴿عَلَّامٌ سِرِّهِمْ﴾ (ایمانداران) بیدارین وایتوه بهر گریتان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زانی دنیادا ﴿مَنْ يُجِدِ اللَّهَ عَذَابُهُمْ﴾ دهی نایا کی بهر گریبان لی ده کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوزی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کارو باریان ده گریته ده ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه هه ر کهس کرده و به کی خراب بکات ﴿أَوْ يَطْغُرْ نَفْسَهُ﴾ یان ستم له خوی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داوای لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ده بینیت خوا لیورده ی میهره بانه ﴿وَمَنْ يَكُفِّرْ كِبِيرًا﴾ وه هه ر که سینک گونا هیک (ی گه و ره) بکات ﴿فَلَا يَكُفِّرُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ بنگومان (زانی) نه و گونا هه هه ر بو خویه تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه همیشه زانای کار در و بسته ﴿وَمَنْ يَكُفِّرْ كِبِيرًا﴾ وه هه ر که سینک گونا هیک بکات (به هه له) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گونا هیک بکات (به قه ست) ﴿ثُمَّ يَرَوْهُ بَرِيًّا﴾ پاشان (نه و تا وانه) به خاته سهر بی تا وائیک ﴿فَقَدْ أَحْصَىٰ ثِمَتَهُ﴾ نه وه بنگومان خسته و به نه ستوی خوی (سزای) بو هتائیک ﴿وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ و تا وائیک ناشکرا ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه به خوشی و به زهیی خوا به سهر نه وه نه بوا به (نه ی مو حده مده ﴿لَقَدْ كُنْتَ تَذَاقُهَا مِنْ خُمُرٍ﴾ بنگومان ده سته به ک له و ناپاکانه به نیاز بوون ﴿أَنْ يُضْلُوكَ﴾ که گو مرآت بکه ن ﴿وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ به لام نه وانه بهس خویان گو مرآت ده کهن ﴿وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نه وانه هیچ زبانی ناگه به نن به تو ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه خوا نار دو و به تیه خواره وه بو سهرت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ قورنان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وه نه وه ی که نه ته زانی فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه هه همیشه به خوشی خوا به سهر تو وه زور گه و ره به ﴿

﴿لَا خِزْيَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ حُنُوفِهِمْ﴾ هیچ چا که به ك نی به له زوری چی و سر ته كرده كانیان دا ﴿الْأَمَنَ أَمْرٌ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گه ره كینك فه رمان بکات به مان به خشین له ربی خوا دا یان فه رمان كرده به چا که ﴿أَوْ اِضْلَاجٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بان چا كرده نی نتوان خه لكی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا هدر كه سبك نه وه بکات ﴿اَتِغْفَرَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه وه له داها تو و دا پتی ده به خشین ﴿اَجْرًا عَظِيمًا﴾ با داشتی زور گه و ره ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه هدر كه سبك دزایه تی پیغه مه بر ﴿وَمِن بَكَاةٍ﴾ بکات ﴿مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى﴾ باش نه وه ی كه ریازی براسی بقوون بوویه وه ﴿وَيَسَّجِدْ سَبِيلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شوینی ریگایه کی تر بکه ویت بینجگه له ریگای بر واداران ﴿لِيُؤْمِنُوا مَا تُنَادِي بِرُوحِي﴾ رووی و ره ده گتیرین بقو و ریازه ی كه هه لی بزار دووه ﴿وَنُصَلِّهِمْ هَبْطًا﴾ و ده بخته بته دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ باشه رورژنکی خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفِرُ﴾ به براسی خوا خوش ناپیت ﴿أَن يُذَرَّ بِهِ﴾ له وه ی كه ها وه لی بقو دابنریت ﴿وَيَخْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه هدر چی بیت لی ی خوش ده بیت ﴿لَمَن يَشَاءُ﴾ له هدر كه سبك كه (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه هدر كه سبك ها وه له بقو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ حَصَلَ مِنَ الْبُعِيدِ﴾ نه وه به براسی گومر ابووی به گومر ابووی دوور له براسی ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناكه ن (نایه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا أَنشَاءَ﴾ ته نها له چنده (بتیكي ناولی تراوی) مینه نه بیت (وه لات و مونات و عوزا) ﴿وَإِن يَدْعُوا﴾ ﴿إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾ وه نایه رستن جگه له شهیتانی باخی و سهر كهش نه بی ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ كه خوا نه فرینی لی كرده وه ﴿وَقَالَ لَا تُخَدِّعُوا﴾ وه (شهیتان) و وتوویه تی سویتند بیت هه لده بزریم (به به نده ی خوم) ﴿مِن عِبَادِكِ﴾ له به نده كانت دا ﴿تَصِيبَ مَفْرُوضًا﴾ به شیبکی دیاری كراو ﴿وَلَا تُضِلُّهُمْ﴾ سویتند بیت گومر ایان ده كه م ﴿وَلَا مَتَّبِعْتُمْ﴾ و به ناوات و خه یالی در قینه سهر گه رمیان ده كه م ﴿وَلَا مَرْتَبْتُمْ فَلَْيَبْتَكَنَّ﴾ الات الاتغیر ﴿وه فه رمانیان پی ده دم جا بینگومان ته وائیش گونچكه ی نازه له كان ده برن (له سهر ده می نه فامیدا هدر و و شترنك پتیج سکی بكر دایه گوتیان ده بری و له سهر خویان حه رام ده كرد) ﴿وَلَا مَرْتَبْتُمْ﴾ وه فه رمانیان پی ده دم ﴿فَلْيَعْبُرْتَ خَلْقَ اللَّهِ﴾ ته و سا ته وائیش دروست كراوی خوا ده گورن ﴿وَمَن يَشَاجِرِ الشَّيْطَانِ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه هدر كه سبك شهیتان بکات به دوستی خوی بینجگه له خوا ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا﴾ نه وه بینگومان زبانی لی كه و توه به زیانیکی دیار و ناشكرا ﴿يَعْدُهُمْ﴾ و تَمَتُّيَهُمْ ﴿شهیتان) به لییان پی ده دات و ناوات و نومیدیان ده خاته بهر ﴿وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرْوًا﴾ دلنیا بس شهیتان هیچ به لیبتیکیان پی نادات جگه له خه له تاندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ نه وانه شوین و جیگه یان دوزه خه ﴿وَلَا يَجْذُبُ عَنْهَا مَجِبَصًا﴾ و هیچ شوینی را كرده و لا دانیان ده ست ناكه ویت لی ی ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه و که سانه ی باوهریان هتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده و چاکه کانیان کردوه
 ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتو و به کی نزدیکدا ده یان خدینه به هه شتانیك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 که رو و باره کان به زیر دره خته کانیان دا ده رَوَن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده مینه وه تیایدا به هه میسه یی
 ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به لیتی خوابه و راسته (به دی ده هینریت) ﴿وَمَنْ أَضِدُّ مِنْ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه ثایا کی له
 خوا راست بیژتره ﴿لَيْسَ بِأَمَانَةٍكُمْ وَلَا آمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به رزی و پاداشت) نه به ناره زووی
 ثیوه به و نه به ناره زووی خاوه ن کتیه کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ هه که سیتك خرا به به ك بکات
 پاداشتی ده درینه وه ﴿وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه ده سی ناکه ویت بیتجگه له خوا ﴿وَلَيْكَ وَلَا تَصِيرًا﴾
 هیچ دُوست و یار مه تی ده ریتك ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که سیتكیش کرده وه چاکه کان جی
 به جی بکات ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ نَذْرٍ﴾ له نیر یان له می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له هه مان کاندانه و که سه بر و ادار
 بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نه وه نه وانه ده چنه به هه شسته وه ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ نَفِيرًا﴾ و به جو و کترین
 سته میان لی ناکریت (هینده ی تو یکلی ناو که خور مایه ك) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ ثایا کی نایینی
 چاکتر و جوانتره (وه کی دیندار تره) ﴿يَمَنْ أَمَرَهُمْ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له که سیتك که رووی خوی به کلا
 کرد بیته وه بق خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له هه مان کاندانه و که سه چاکه کار بیت ﴿وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾
 حنیفاً و شوینی نایینی ئیراهیم که ویتت به راستی و پاکی (که به و بیستی خوی له به نال لای
 داوه بق لای راست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه خوا ئیراهیمی هه لیزارد به دُوست و خوشه و بیستی
 خوی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته نها بق خوابه هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دا هه به
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا﴾ وه خوا به رده و ام ناگاداری هه موو شتیكه ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾
 وه (هی موحه ممه ۱۱۱) پر سیارت لیده کهن ده باره ی نافر تان ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهَا﴾ بلی خوا
 وه لامتان ده داته وه ده باره یان ﴿وَمَا يُشْيِ عَلَيْكُمْ﴾ وه نه و ی به سه ر تاندا ده خوینر یته وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾
 له قور تاندا ﴿فِي كِتَابِ النِّسَاءِ﴾ (وه لامیکه) له باره ی کجانی هه تیوه وه ﴿الَّتِي لَا تَنْتَوُونَ عَنْ﴾ نه وانه ی پی
 یان نادهن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ نه و ی نو و سراه و بویان (واته مبرانی باو کیان) ﴿وَلَا تَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ وه
 حه ز ناکه ن ماره یان بکه ن (له بهر میراته که شیان ناهیلن شوو بکه ن) ﴿وَاللَّسْتُ صُحُفَيْنِ مِنَ الْوَلَدَيْنِ﴾ وه له
 باره ی نه و منالانه ی که پی ده سه لاتن ﴿وَأَنْ تَقُولُوا لِبَنَاتِنَا بِالْقِسْطِ﴾ وه (خوا فرمان ده دات) به داد گه ری
 له گه ن هه تیوان دا بجولینه وه ﴿وَمَا تَقْعَلُوا مِنْ حَيْرٍ﴾ وه هه ر کرده وه به کی باش بکه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾
 كَانَ بِهِ عَلِيمًا نه وه بیتگومان خوا به ناگایه لی ی ﴿۱۱۱﴾

﴿وَإِنْ أَمَرَا﴾ و نه گهر نافر تینک ﴿خَافَتْ﴾ تر سا ﴿مِنْ بَعْلِهَا شُورًا أَوْ إغْرَاقًا﴾ له گوی پی نه دان یا پشت هه لکردنی مبرده کی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾ نه وه هدر دوو کیان هیچ گونا هینکیان له سهر نی به ﴿أَنْ یُضِلَّحَا بَیْنَهُمَا صُلْحًا﴾ که ناشته واییه کی چاک بکهن له نیوان خویاندا ﴿وَالصُّلْحُ خَیْرٌ﴾ ههر ناشته وایی و بهك کهوتن چاکتره ﴿وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ ههر چهنده چروکی و په زیلی تینکه لاوی دهر ونه کان کراوه ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ و نه گهر چاکه کار و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه وه دنیابن بهراستی خوا هه همیشه ﴿یَعْلَمُ سِرَّ خَیْرًا﴾ به ناگایه له وهی که دهیکه ن ﴿وَلَنْ تَسْطِیْعُوا أَنْ تَعْدُوا﴾ ثنوه ههر گیز ناتوانن داد پهروهر بن ﴿بَیْنَ الْبَنَاتِ﴾ له نیوان زنه کانتان دا ﴿وَأَوْخَرَصْنَهُ﴾ ههر چهنده سوور بن (ههول بدن) ﴿فَلَا تَبْلُغُوا أَكْثَلَ النَّیْلِ﴾ جا که واته به ته وای خوار مهنه وه (له هاوسهری به کیکیان) ﴿فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ به و هویسه وه واز بهینن له وی تریان و هك هه لبه ستر او (نه نه وه به میردی هه بیت نه به ره لاش کرا بیت و نه لاق درا بیت) ﴿وَإِنْ تُضِلُّوا وَنَسُوا﴾ و نه گهر بسازتن و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِیمًا﴾ نه وه بهراستی خوا هه همیشه لیسوردهی میهره بانه ﴿وَإِنْ یَتَفَرَّقَا یَغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ﴾ و نه گهر لیک جبابو ونه وه پهروهر دگار هه ره کهیان (له وی تر) بی نیاز و پیوستی به ره حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ و نه خوا هه همیشه ﴿وَاسِعًا حَکِیمًا﴾ به هره فراوان و کار دروسته ﴿وَلِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ و نه بق خوا به ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَلَقَدْ رَضِیْنَا﴾ سویند به خوا بهراستی نیمه نامور گاریمان کردوون ﴿الَّذِینَ أُوتُوا الْکِتَابَ﴾ نه وانهی که نامه یان پندراوه ﴿مِنْ قَبْلُ کُنْتُمْ﴾ له پیش ثنوه دا ﴿وَبَیِّنَا کُنْتُمْ﴾ ههروها ثنوه ش ﴿أَنْ أَتَقُوا اللَّهَ﴾ که له خوا بترسن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ و نه گهر بی باور بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ نه وه بهراستی ههر هی خوا به ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِیمًا حَمِیدًا﴾ و نه خوا هه همیشه دهوله مهندو سوپاس کراوه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ و نه نهها بق خوا به مولکی نه وه ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَکِیلًا﴾ نهها خوا به سه پی سپیر او و چاودیر بیت ﴿إِنْ یَشَاءُ یُذْهِبْکُمْ﴾ نه گهر خوا به ویت ناتانهینیت و له ناوتان دهبات ﴿أَیُّهَا النَّاسُ﴾ نهی خه لکینه ﴿وَأَیُّاتِ بَآخِرِینَ﴾ و نه ده سته ده کی تر ده هیئت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَی ذَٰلِکَ قَدِیرًا﴾ و نه خوا هه ردهم به سهر نه وه دا به توانایه ﴿مَنْ كَانَ یُرِیدْ قَوَابِلَ الدُّنْیَا﴾ ههر که سیک پاداشتی دنیای ده ویت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه لای خوا به ﴿قَوَابِلَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دوار قره ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِیعًا بَصِیرًا﴾ و نه هه همیشه خوا به سهری بنایه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی که مسائیک که باوہر تان هیناوه ﴿كُونُوا قَوْمِينَ بِالْأَيْمَانِ﴾ بہر دہ وام زور داد گہ رہن ﴿شَهِدُوا لِلَّهِ﴾ لہ بہر خوا شایہ تی بدہن ﴿وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ پاشایہ تی بہ کہ دڑ بہ خوششان بیت ﴿أَوْ آلِهَتِي﴾ یان دڑی باؤک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و دڑی خز مہ نزیکہ کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَيْبًا أَوْ قُرْبًا﴾ تہ گہر (شایہ تی لہ سہر دراوہ کہ) دہولہ مہ ند بیت یان ہزار (شایہ تیہ کہ ہہر بدہن) ﴿فَاللَّهُ أَوَّْلُ بِهِمَا﴾ چونکہ خوا بہ وان لہ پیشترہ (و قازانجیان چاکتر دہ زانیت) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ کہ واتہ شوین نارہ زو و مہ کہ ون ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ بؤ تہ وہی لہ ہدی لانہ دہن ﴿وَأَنْ تَقُولُوا أَرْغَضُوا﴾ و ہ تہ گہر (شایہ تیہ کہ) پینچہ وانہ بدہن یان تہ بدہن و گوئی نہ دہنی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ تہ وہ بہر استی خواہہ میشہ ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ بہ کارہ کانتان ناگادارہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نهی کہ مسائیک کہ باوہر تان هیناوه بہر دہ وام بن لہ سہر باوہر بہ خودا و پینغہ مہرہ کہی ﴿وَالْحَكِيمَ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ﴾ و بہو فور تانہی نار دوویہ تیہ خوارہ وہ، بؤ پینغہ مہرہ کہی ﴿وَالْحَكِيمَ الَّذِي أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ﴾ و ہ بہو کتیبانہش کہ پیشتر نار دوویہ تیہ خوارہ وہ ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ و ہ ہہر کہ سینک بن باوہر بیت بہ خواہ ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و بہ غریشتہ کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ و رُسُلِهِ ﴿وَبَدِّعْتَنِي كَانِي﴾ و پینغہ مہرہ کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و ہ بہر دڑی دوابی ﴿فَقَدْ ضَلَّ صَلَاكًا وَبَعْدًا﴾ تہ وہ بہر استی گومرا بوہ بہ گومرا بی بہ کی زور دور (لہر استی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بینگومان تہ وانہی بروایان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ پاشان بن باوہر بوونہ تہ وہ ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوہر یان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ تہ و سابی باوہر بوونہ تہ وہ ﴿ثُمَّ آذُوا كَفَرًا﴾ پاشان لہ بن بروای دایزادتر پوچوون ﴿لَمَّا كُنِ اللَّهُ يَخْزُرُ لَهُمْ﴾ خواہر گیز لییان خوش نایبت ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا سُبْحَانَا﴾ و ہ ریتمای یان ناکات بڑ رنگای راست ﴿يَشِيرُ الْمُتَّقِينَ﴾ موزدہ بدہ بہ دوو پروہ کان ﴿بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ وہیکہ بہر استی سزایہ کی بہ نازاریان بڑہیہ ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكُفْرَ فِي أُولِيَّةٍ﴾ تہ وانہی کہ بن باوہر ان بہ دوسست و خوشہ ویستی خویان دادہ نین ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگہ لہ نیمانداران ﴿أَتَتَّبِعُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ﴾ نایا بہ تہ مان سہر بہر زیان لای تہ وان دہس کہوی؟ (بڑ چونکی ہلہیہ) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکہ بہر استی سہر بہر زیو بالآ دہستی ہہ سووی بؤ خواہہ ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ و ہ بینگومان خوا نار دوویہ تیہ خوارہ وہ بؤ تان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ لہ فور تاندا ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ﴾ ہہر کاتیک بیستان ثایہ تہ کانی (بہ لگہ کانی) خوا ﴿يَكْفُرْ بِهَا﴾ بروایان بن ناکریت ﴿وَيَسْتَهْزِئُ بِهَا﴾ و گالٹہ یان بن دہ کریت ﴿فَلَا تَقْعُدُوا عَنْهَا﴾ تہ وہ دامہ نیشن لہ گہ لیاندا (لہ گہن تہ وانہی گالٹہ بہ ثایہ تہ کانی خودا دہ کہن) ﴿حَتَّىٰ تَخْضُوا فِي حَبِثِ عَمْرَةٍ﴾ تا دہ چنہ ناو باسینکی نرہ وہ (و باسہ کہ دہ گنورن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِذًا مِّنْهُمْ﴾ بینگومان تہ گہر دانیشن لہ گہ لیاندا (و ہاویہشیان بکہن) تہ وہ نیوہش و ہ تہ وانن ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ بہر استی خوا کؤ کہرہ وہی ﴿الْمُتَّقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دوو پروہ کان و بن باوہرہ کاتیشہ ﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ بہ تیکرا لہ دوزہ خدا ﴿۱۱﴾

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَكَ﴾ (دو پر ووه کان) نه وانه ی چاوه پروانی (سهر نه نجامی) نیوه ده کهن ﴿فَإِنْ كَانَ﴾
 ﴿لَعَنَ﴾ جا نه گهر بؤ نیوه بوو ﴿فَتَحَقِّقْ لَكَ﴾ سهر کهوتن له لای خواوه ﴿قَالَ اللَّهُ تَتَكَلَّمُ﴾ ده لاین
 مه گهر نیمه له گهل نیوه نه بووین؟ ﴿وَأَنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ به لام نه گهر بی پروایان
 به شینکیان (له سهر کهوتن) هه بوو ﴿قَالَ اللَّهُ تَتَكَلَّمُ﴾ نه لاین ثایا نیمه زالمان نه کردن به سهر
 نه وان دا؟ ﴿وَتَمَتَّعْكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و نیوه مان نه پاراست له نیمانداران؟ (که واته به شمان بدون) ﴿قَالَ اللَّهُ﴾
 ﴿يَتَكَلَّمُ﴾ جا خوا له پر ووی دوا پیدا پر یاری به کجاری ده دات له نیوانتاندان ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 ﴿لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وه ههر گیز خوا (به لگهی) کافران به سهر نیمانداران (ی راسته قینه) دا
 سهر ناخات (لهم جیهانه دا) و دروست نیه باوه داران ملکه چ و سهر شوری بیباوه ران بن و حو کمی
 شهوان جی به جی بکهن ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ به راستی دو پر ووه کان ﴿يُخَيِّطُونَ النَّارَ﴾ ده یانه ویت
 خوا بخه له تینن ﴿وَهُوَ خَيْرٌ لَهُمْ﴾ که چی (له بهر امله ردا) خوا خه له تینه ری نه وانه و فر و قیله کانیان
 پر وچه له ده کاته وه ﴿وَلَا تَقَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ههر کاتیکش ههستن بؤ نویت ﴿قَالَ اللَّهُ تَتَكَلَّمُ﴾ به ته مانی
 و سستی هه لدهستن ﴿لِرَأْفَةِ النَّاسِ﴾ پروایایی بؤ خه لکی نه کهن ﴿وَلَا يَذْكُرُوا اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه یادی خوا
 ناکهن که مینک نه بیت ﴿فَذَرْهُمْ فِي ذَلِكِ﴾ دو و دل و ده راو کیانه له نیوان (کوفر و باوه ر) دا
 ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نه لای پر وادارانن ﴿وَلَا يَنْفَعُ الْغُلَاةَ﴾ وه نه لای بی باوه رانن ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه ههر که سینک
 خوا گو مرای بکات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ نه وه ههر گیز به کی راستی بؤ نادور نه وه (بیگه به نیت
 به مبه است) ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که پرواتان هتاوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْكَافِرِينَ قَوْلَهُ﴾
 بی پروا کان مه که نه دوسستی خوتان ﴿مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بری نیمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا﴾
 ثایا (به م کاره) ده تانه ویت بیدهن به خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ﴾ به لگه به کی پروون له در ی خوتان؟
 ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ (بابزانن) به راستی دو پر ووه کان ﴿فِي الْأَنْفَالِ مِنَ النَّارِ﴾ له خانه و ته به قی
 هره ریره وه ی ناگردان ﴿وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ قَبِيلًا﴾ وه ههر گیز رزگار که ریکت بؤ نه وان ده ست ناکه ویت ﴿إِنَّ﴾
 ﴿الَّذِينَ تَابُوا﴾ جگه له وانه ی که ته و به ده کهن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خویان چاک ده کهن ﴿وَلَتَجْزِيَنَّهُمْ﴾
 با الله و ده ست ده گرن به (ثایینی) خواوه ﴿وَأَخْصُوا دِينَهُمْ﴾ و ثایینه که یان پاک و خاوین ده کهن
 بؤ خوا ﴿قَالَ اللَّهُ تَتَكَلَّمُ﴾ جا نه وانه (ی نه و مهر جانیهان به جی هینا) له گهل نیمانداران دا ده بن
 ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِيكَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان له داهاتور دا خوا ده به خشینت به نیمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾
 پاداشتنیکی زور گه وره ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِكُمْ﴾ ثایا خوا چ نیشیکی هه به به سزادانتان
 ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ نه گهر سوپاسی بکهن ﴿وَأَمَّا شُكْرُكُمْ﴾ وه باوه ری بی بیتن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَهِيدًا عَظِيمًا﴾
 وه خوا هه میسه سوپاسگوزاری بهنده چاکه کانیه تی و زانایه بیان ﴿﴾

﴿لَا يَجِبُ اللَّهُ﴾ خواہی خوش نی یہ ﴿لَتَجْزِيَنَّهُنَّ الْغَوَاثِرُ﴾ ناشکرا کردنی قسہی نابہ جی و خراب ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ مہ گہر کہ سیک ستمی لیکرا بیت (بقی دروستہ خرابہی ستمکار ناشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وہ خواہمیشہ بیسہری زانیہ ﴿إِنْ يَدُّوا خَيْرًا﴾ تہ گہر خیر و چاکہ دہر خہن (بہ ناشکرا بیکہن) ﴿أَوْ يُخْلَوْهُ﴾ بان پیشار نہ وہ ﴿وَتَعْلَمُوْنَ سَوَاءً﴾ بان بیورن لہ خرابہ یہ کہ ﴿فَإِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَفْوَ قَدِيرًا﴾ نہ وہ بیگومان خواہمیشہ لیسوردهی بہ توانایہ ﴿إِنْ أَرَادَتْ يَكْفُرُونَ﴾ بہ راستی نہوانہی بی باورہن ﴿بِأَنَّهُ زُلَيْمَةٌ﴾ بہ خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا﴾ وده یانہ ویت جیباوازی بخہنہ ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَيَقُولُونَ لَوْ أَنَّا نَسْمَعُ﴾ وہ دہلین باورہ بہ ہندیک (لہ پیغمبرہ ان) دہیتین ﴿وَنُفَعِّرُ بَعْضٌ﴾ وہ باورہ ناہیتن بہ ہندیک تریان ﴿وَلَا يَدْرُونَ﴾ و دہیانہ ویت ﴿أَن يَخْجُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہا رنگہ یہ کہ بدہنہ بہر ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ ناہوانہ بہ راستی بی باورہی تہواون ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا﴾ وہ نامادہمان کردوہہ بی باورہان ﴿عَذَابًا مُّهِينًا﴾ سزایہ کی رسواکہر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ نہوانہی پروایان ہیناوہ ﴿بِأَنَّهُ زُلَيْمَةٌ﴾ بہ خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَلَا يُفَرِّقُوا﴾ وہ ہیچ جیباوازی یہ کیان نہخستہ ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ نیوان ہیچ کام لہو پیغمبرہانہ ﴿أُولَئِكَ﴾ ناہوانہ ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ لہ دہاترودا خوا پاداشتیان دہداتہوہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا رَّحِيمًا﴾ وہ خواہمیشہ لی بورردہی میہرہبانہ ﴿يَسْتَلْزِمُونَ أَهْلَ الْمَكَةِ﴾ (تہی موحہمد ﷺ) خواوہن نامہ کان داوات لی دہکہن ﴿أَن يُزِيلَ سَعْيَهُمْ﴾ کہہ بویان بیتبہ خوارہوہ ﴿كَتَبْنَا فِي السَّمَاءِ﴾ بہراوٹک لہ ناسمانہوہ ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا بہ راستی داویان کرد لہ موسا ﴿أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ گہورہتر لہوہ ﴿فَقَالُوا﴾ ووتیان ﴿إِنَّا نَظُنُّكَ كَاذِبًا﴾ خوامان نیشان بدہ بہ ناشکرا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمُ الضُّعْفُ﴾ جابر و سکہیہک لی ی دان و گرتنی ﴿بِطَائِفٍ﴾ بہقوی ستم کردنیانہوہ ﴿كُلَّمَا نَزَّلْنَا آيَةً﴾ پاشان گویرہ کہیہ کیان کرد بہ بہر سترای خویان ﴿مِنْ قَدَمِ نَجَاحَةٍ لَهُمْ﴾ پاش تہوہی بویان ہات ﴿الْأَيْمَانِ﴾ بہلگہ ناشکراکان ﴿تَعْلَمُوْنَ أَنَّ ذَلِكَ﴾ نہمجا قیمہ چاوپوشیمان لہویش کرد (لہ گویرہ کہ بہرستیہ کہ بان) ﴿وَأَعْتَبُوا مُوسَى﴾ وہ بہخشیمان بہموسا ﴿سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ موعجیزہ و بہلگہی ناشکرا (تا باورہ یستن) ﴿وَنَفَعْنَا قَوْمَهُمُ الْفُتُورَ﴾ وہ بہر زمان کردہوہ بہسہر سہریانہوہ (کتوی طور) ﴿بِإِسْمِهِ﴾ بہقوی پیماندا تیانہوہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان ہی بان ﴿أَتُحْلَوْنَ أَيْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنہ زوورہوہ لہ دہر گای (قودسدوہ) بہمل کہچی و سوزدہ بردنہوہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان ہیان ﴿لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ دہست دریزی مہکہن لہ روزی شہماندا (بہراو کردنی ماسی) ﴿وَأَعَدْنَا لَهُمْ﴾ وورمان گرت لیان ﴿مِثْقَالَ عِلَاقَةٍ﴾ پیمانیکی بہہیز و بہوہ

﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ﴾ جا بەھۆى ھەلۋەشان دەھۆى ﴿يَتَشَكَّرُونَ﴾ بەيمانىيان ﴿وَكَفَرِهِمْ بِقَاتِ اللَّهِ﴾ ۋە بەھۆى بىرۋا
 نەھىتانىيان بە ئايدەكانى خوا ﴿وَقَالُوا لَا تَنْبَأُكُمُ اللَّهُ﴾ ۋە كوشنى پىغەمبەرانىيان ﴿يَعْرِضُ عَنْهُمْ﴾ بەنارەۋا (ۋەك زەكەرىيا
 بەھىيا) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُفُوذُ الْوَعْدِ﴾ ۋە بەھۆى ئەۋرۋەتەدىيان: ئىمە دىلمان داپۇشراۋە ﴿بَلْ طَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ (نەخىر
 وانىيە) بەلكو خوردا مۆزى ناۋە بەسەر دلەكانىيان دا ﴿يَكْفُرُ بِهِ﴾ بەھۆى باۋەر نەھىتانىيانەۋە ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ﴾
 كەۋاتە باۋەر ناھىتىن ﴿إِلَّا قِيلَ﴾ مەگەر كەمىكىيان نەبىت ﴿وَيَكْفُرُ بِهِ﴾ ۋە بەھۆى بىرۋانەھىتانىيانەۋە
 ﴿وَقَالُوا عَلَىٰ نَفْسِنَا﴾ ۋە قسە كردىيان لەدزى مەرىمە ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمُ﴾ كە بوختانىتىكى زۆر گەۋرە بوۋ ﴿وَقَالُوا﴾
 ۋە بەھۆى ئەۋەى كەۋوتىيان ﴿إِنَّا فَتَنَّا السَّيِّحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بىنگومان ئىمە مەسىح عىساى
 كورى مەرىمەمان كوشىت ﴿وَقَالَ اللَّهُ﴾ كە پىغەمبەرى خوايە ﴿وَمَا قَالُوا﴾ لەكاتىكىدا نەشيان كوشىتۋو
 ﴿وَمَا ضَلُّوا﴾ ۋە ھەلىشيان نەۋاسى بوۋ ﴿وَلَقَدْ كُنَّا شَهِيدًا لَهُمْ﴾ بەلكو لىيان گۆرۋەرا ﴿وَلَقَدْ كُنَّا تَحْتَهُ زَوَاجًا﴾
 ۋە بىنگومان ئەۋانەى دوۋەرەكىيان ئى كەۋوت دەربارەى عىسا ﴿فِي شَوْبَتِهِ﴾ لەگوماندان لەكوشىتەكەيدا
 ﴿مَا نَكُنَّ مِنْكُمْ﴾ ھىچ زانىتىكىيان دەربارەى ئى بە ﴿إِلَّا اتَّبَعَ الْكُفْرَ﴾ جگە لەشۋىن كەۋوتى گومان نەبىت
 ﴿وَمَا قَالُوا نَفِثًا﴾ ۋە بەپاستى وىنگومان نەبان كوشىتۋو ﴿لَقَدْ كَفَرَ اللَّهُ إِلَهُ﴾ (ۋانى بە) بەلكو خوا بەرۋى
 كەردەۋە بۇلاى خۆى ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَرِيبًا زَاكِيًا﴾ ۋەخو ھەمىشە زالى كار درۋستە ﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ ۋە
 ھىچ كەسىك ئى بە لەنامەدار و (خاۋەن كىتىپ) ەكان ﴿إِلَّا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ مەگەر بىرۋاى بى دىنىت (بەعىسا)
 ﴿فَبِمَا نَفِثُوا﴾ پىش مردنى ﴿وَقَوْمُ الْيَمِينِ﴾ ۋە لەرۋزى دوايشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عىسا) دەبىت بەشاپەت
 بەسەرىيانەۋە ﴿فَيُطْلَمُ مِنْ أَلْبَنٍ حَالِدًا﴾ بەھۆى سەم كەردەۋە لەلايەن جوۋلەكەكانەۋە ﴿حَرَفْنَا عَلَيْهِمْ﴾
 ھەرمانمان كەرد لىيان ﴿حَتَّىٰ كُنْتَ﴾ چەند خۇراكىكى پاك و خاۋىس ﴿أُجِيتَ لَهُمْ﴾ كە ھەلال كرايو بۇيان
 ﴿وَيَصْطَرِّفُ مِمَّنْ سَبِيلَ اللَّهِ كَيْفَ﴾ ۋە بەھۆى زۆر دزايەنى كەردن و بەرھەلىسى كەردىيان لەرنگەى خوا ﴿وَأَخَذَهُمْ﴾
 ازانۋا ۋە بەھۆى سوۋدەر گرتىانەۋە ﴿وَقَدْ هُمُ الْغَنَّةُ﴾ كە بىنگومان لىيان قەدەغە كرايوۋ ﴿وَأَعْطَيْنَاهُمْ أَتَالِيًا﴾
 ۋە بەھۆى سامان و مالى خەلكى خواردونىانەۋە ﴿وَالْبَاطِلُ﴾ بەنارەۋا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ ۋە ئامادەمان
 كەردۋە بۇ بىرۋاكانىيان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزايەكى زۆر بەتازار ﴿لِكُلِّ الزَّيْجُونِ﴾ بەلام دامەزراۋان و شارەزايان
 ﴿فِي الْعَالَمِينَ﴾ لەزاتىارىدا لەۋان (لەجوۋلەكەكان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ۋە باۋەر دارەكان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾
 بىرۋايان ھەيە بەھۆى تىر دراۋەتە خوارەۋە بۇ سەر تو ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ۋە بەھۆش پىش تو تىر دراۋەتە خوارەۋە
 ﴿وَالْمُفْسِدِينَ النَّاسَ﴾ ۋە بەجى ھىتەرانى نوپۇز ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ۋە زەكات دەران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ۋە
 باۋەر داران بەخو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْآخِرِ﴾ ۋە بەرۋزى دوايى ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْآخِرِ﴾ ئەۋانە لە داھاتۋويەكى تىزىكىدا پىيان
 دەبەخشىن ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتىكى زۆر گەۋرە ﴿﴾

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ بہر اسنی نیمہ نیگامان بنو کردووی ﴿كَأَنَّهُ نُجُومٌ﴾ وہك چنن نیگامان کرد
 بنو نوح ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرٰہٖمَ﴾ و بنو پیغمبرہ کانی پاش نہو ﴿وَأَنْزَلْنَاهُ إِلَىٰ إِبْرٰہٖمَ وَاسْمٰعِیلَ وَاسْحٰقَ
 وَیَعْقُوبَ﴾ وہ نیگامان کرد بنو ئیراہیم و ئسماعیل و ئسحاق و یعقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و
 نہوہ کانی یعقوب ﴿وَعِیْسٰی وَهَارُونَ وَهَارُونَ﴾ وہ بنو عیساو ئیسوب و یونس و ہارون
 و سولہ یمان ﴿وَوٰہِیٰہُ الْوَدَّ وَزُكُرًا﴾ وہ زہ بوریشمان بہ خشی بہ داود ﴿وَرُسُلًا﴾ وہ پیغمبرانیک
 ﴿فَقَدْ صٰضَتْهُمْ عَلٰیكَ﴾ بنگومان بہ سہر ہاتہ کانیانمان گنبر اوہ نہوہ بنوٹ ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ مہو پیتش
 ﴿وَرُسُلًا لِّتَقْضٰھُمْ حُرَّتُكَ﴾ وہ پیغمبرانیک بہ سہر ہاتہ کانیانمان نہ گنبر اوہ نہوہ بنوٹ ﴿وَحٰکَمَ اللّٰهُ لِمَنْ
 تَخٰیفًا﴾ وہ خوا قسہی کرد لہ گہن موسا بہ قسہ کردن ﴿وَرُسُلًا مُّبَشِّرِیْنَ﴾ پیغمبرہران (مان
 ناردوہ) کہ موزدہ دہرن ﴿وَمُنْذِرِیْنَ﴾ و ترسیتہرن بن ﴿بَلَا یَكُوْنُ لِلنَّاسِ﴾ بنو نہوہی بنو خہ لکی نہ بیت
 ﴿عَلٰی اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ بہ لگہ بہ سہر خواوہ دواہی (ناردنی) پیغمبرہران ﴿وَكَانَ اللّٰهُ عَزِیْزًا حٰکِمًا﴾ وہ
 خواوہ میسہ زالی کار دروستہ ﴿لٰکِنِ اللّٰهُ یَشْھَدُ﴾ بہ لآم خواوہ شایہ تی دہدات ﴿بِمَا أَنْزَلْنَا اِلَیْكَ﴾
 بہ (راستہ تی) نہو فورانہی ناردوہ تیہ خواوہوہ بنوٹ ﴿اَنْزَلْنٰہُ عَلٰیہِمْ﴾ بہ زانی خوی ناردوہ تیہ
 خواوہوہ ﴿وَالْمَلٰئِکَۃُ یَشْھَدُوْنَ﴾ و فریشتہ کانیش شایہ تی نہ دہن ﴿وَصَفَّیْنَا لِلنَّوْشِیْمٰہِ﴾ وہ خواوہ سہ
 شایہ تی بیت ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ بہر اسنی نہوانہی کہ بی باوہر یون ﴿وَصَدُّوْا عَنْ سَبِیْلِ اللّٰہِ﴾ و
 بہر ہہ لستی رینگای خوابان کرد ﴿فَقَدْ صٰلَوْا صَلٰوًا بَیْعًا﴾ بنگومان نہوانہ گومر یون بہ گومر یونیک
 دوور و لہرادہ بہ دہر ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا وَکَلَّمُوْا﴾ بہر اسنی نہوانہی ہر یان نہ ہتا و سہ میان کرد
 ﴿لٰکِنِ اللّٰهُ یَتَغٰیرُ لَھُمْ﴾ خوا لئیان خوش نایت ﴿وَلَا یَتَغٰیرُ لَھُمْ طَرِیْقًا﴾ رینمو و نیشیان ناکات بنو ہبج
 رینگاہہک ﴿اِلَّا طَرِیْقَ جَھَنَّمَ﴾ بیجگہ لہرینگہی دوزخ ﴿حٰلِیْمٌ فِیہَا اَلَدَّ﴾ نہ میتہوہ تیابدا
 بہ ہہ میسہ بی و بی ہراندوہ ﴿وَكَانَ ذٰلِکَ﴾ وہ نہوہی باسکرا ﴿عَلٰی اللّٰہِ سِرًا﴾ لای خواوہ ناسانہ ﴿اِنَّ
 الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ نہی خہ لکینہ ﴿فَقَدْ جَآءَکُمُ الرُّسُوْلُ﴾ بنگومان پیغمبرہر ہتاوہ تی بنوٹان ﴿وَالْحَقُّ مِنْ
 رَبِّکُمْ﴾ راستی و ہوا لہ لایہن ہر و ہر دگارتانہوہ ﴿فَقَابِلُوْا حٰزِرًا لَّکُمْ﴾ کہوانہ ئتوہش باوہر بہیتن
 چاکترہ بنوٹان ﴿فَاِنْ تَكْفُرُوْا﴾ وہ نہ گہر باوہر نہ ہیتن ﴿فَاِنَّ اللّٰہَ مَعَ السَّکُوْبِ وَالْاَرْضِ﴾ نہوہ بنگومان
 ہرچی لہ ناسمانہ کان و زہویدا ہہیہ می خواوہ ﴿وَكَانَ اللّٰهُ عَلِیْمًا حٰکِمًا﴾ وہ خواوہ میسہ زانای
 دانای (کار دروستہ) ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ زیادہ پہوی مکہ نہ
 لے ٹاہنہ کہ تان دا ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ وہ شتیک مہلین لہ بارہی خواوہ بینجگہ لہ راستی
 ﴿إِنَّمَا النَّسِيبُ عِشَىٰ أَوْ مَرْثَةٍ﴾ بینگومان مہسیح عیسیٰ کوری مہریہم ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تہنہا پیغہ مہری
 خواہہ ﴿وَصَلَّاهُ﴾ (دروستی کردہ بہ) ووتہی خوی (بہ) ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْوَثَنِ﴾ بہ (جبریل دا) ناردی
 بز مہریہم ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و (عیسا) گیانیکہ لہ لایدن خواوہ بہ خشر اوہ ﴿فَتَأْمُرُ آبَاؤُكُمْ زُفُورًا﴾ کہ واته پروا
 بہتین بہ خواوہ پیغہ مہرانی ﴿وَلَا تَقْرَبُوا ثَمَنَهُ﴾ وہ مہلین (خوااکانمان) سیان (اللہ و عیسی و مہریہم)
 ﴿أَتَمُّوْا حُرْمَةَ اللَّهِ﴾ (لہو ووتہیہ) کوتایی بہتین چاکترہ بۆتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ بینگومان خوا
 بہر ستر اوئیکی تہنہا بہ ﴿مَنْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ﴾ پاک و ہی گہردی بۆ خوا لہوہی بۆلہی ہہیت
 ﴿لَهُمَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہہر ہی خواہہ ہہرچی لہ ناسمانہ کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہرچی لہزہ ویداہہ
 ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وہ خوا بہ سہ چاودیرین (وہ موو شتیک بدرتہ دہست) ﴿أَنْ يَشْفَعَ عِنْدَ رَبِّهِ﴾
 ﴿النَّبِيِّ﴾ ہہر گیز مہسیح لاری نی بہ (نارازی نی بہ) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ لہوہی بہندہی خوا بیت
 ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُم مِّنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ہہروہا فریشتہ نزیکہ کاتیش ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ وہ ہہر کہس
 بہ بہنداہتی خوا رازی نہ بیت ﴿وَأَسْتَعِزُّوا﴾ وہ خوی بہ گہورہ دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَهُ جَمِيعًا﴾
 ثہوہ لہ دہا تہودا ہہموریان کژدہ کاتہوہ لای خوی ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلْيَتَّقْ﴾ جا ٹہوانہی کہ بر وایان
 ہیتاوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہوہ چاکہ کانبان کردہ ﴿فَيُؤْتِيهِمُ أَجْرَهُمُ﴾ ٹہوا باداشتیان دہدائہوہ
 ﴿وَيُزَيِّدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ﴾ و بۆیان زیادیش دہکات لہ بہ ہرہی خوی ﴿وَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلْيَتَّقْ﴾ بہ لام
 ٹہوانہی لاری یان کرد (لہ بہنداہتی ٹہوہ) ﴿وَأَسْتَعِزُّوا﴾ وہ خویان بہ گہورہ زانی ﴿وَعَزَّزْنَاهُ﴾
 ٹہوہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابَ الْيَمِّ﴾ بہ سزایہ کی بہ تازار ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ جگہ لہ خوا
 دہستیان تاکہ ویت ﴿وَلَيْتَ أَتَقْوَىٰ﴾ ہیچ دؤست و پشت گیریک (سہر خہرینک) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ﴾
 ٹہی خہلکینہ بہ راستی بۆتان ہات ﴿بُرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ بہلگہی ٹاشکرا لہ بہروہ ردگار تانہوہ
 ﴿وَأَرْزَأْنَا إِلَىٰ إِيَّائِكُمْ﴾ وہ ناردمانہ خواوہوہ بۆتان ﴿يَوْمَ يُمَيِّتُكُمْ﴾ پروناکیہ کی ٹاشکرا کہر (کہ قورٹانہ)
 ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلْيَتَّقْ﴾ جا ٹہوانہی باوہریان بہ خوا ہیتاوہ ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ﴾ و ہستیان بہو بہستوہ
 و دہستیان گرت بہ ٹاہنہ کہیانہوہ ﴿فَسَيَدْلِيلُهُمْ فِي رَحْمَةِ مِّنْهُ﴾ ٹہوہ بینگومان دہیانخاتہ ٹاو بہزہی
 خویوہ ﴿وَفَضَّلِ﴾ و بہروہ چاکہ (ی خویوہ) ﴿وَيَقْدِرُ بِهِمُ إِلَهُ بِصِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا﴾ وہ ریتنمایان دہکات
 بۆلای خوی کہ پینگای راستہ ﴿﴾

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (نہی موحہ مسعد ﷺ) داوای فتوات لئی دہ کھن ولبت دہ پرسیں ﴿فَلِی اللّٰهُ یُفْتِیْکُمْ﴾ بلئی خوا فتوانان بڑ دہ دات ﴿فِی الشَّکَّاتِ﴾ دہ بارہی کہ لالہ (کہ سینکہ نہ وہو کور ویاوک و باپیری نہ بیت) ﴿اِنْ اَمْرًا فَلَکَ﴾ تہ گہر پیانیک مر دوو ﴿لِیْسَ لَکَ وَکَلٌ﴾ مندالی نہ بوو ﴿وَلِلّٰهِ الْحُکْمُ﴾ تہ نہا خوشکبکی ہدیو ﴿فَلِیْہَا یُصْفٰ مَآئِزُکَ﴾ نہوہ نیوہی میراتی برا مردوہ کھی دہ کہ ویت ﴿وَلِیْہَا یُحْیِیْہَا﴾ وہ (تہ گہر ثافرہ نی ہمریت و تہ نہا براید کی ہہ بیت) نہو (برایہ) میراتی خوشکہ مردوہ کھی ہدیو دہ بات ﴿اِنْ لِّرَبِّکَ لَہٗ اَوَّلُ﴾ تہ گہر خوشکہ مردوہ کھی مندالی نہ بیت ﴿اِنْ کَانَ الْفَتْحُ﴾ بہ لام گہر دوو خوشک بوون (دوای برا مردوہ کہ بان) ﴿فَلِیْہَا الْفَتْحُ﴾ نہوا (دوو خوشکہ کہ) دوو سنی یہ کی میراتی برا کہ بان دہ بن ﴿وَلِیْہَا کَافٌ﴾ ﴿وَلِیْہَا لَآ اَنْتَہَا﴾ وہ تہ گہر میرانگہرہ کان چہندہ خوشک و برایدک بوون، پیان و ثافرہ تان ﴿فَلِیْہَا حَرَمٌ﴾ ﴿حَرَمٌ الْاَیْمٰنِ﴾ نہوہ بڑ ہر نیرینہ یک نہندازہی بہ شی دوو مینہ ہدیہ ﴿بَیِّنٌ اللّٰهُ لَکُم﴾ خوا بڑ تان روون دہ کاتہ وہ ﴿اِنْ نَضٰوْا﴾ تا گو مرا نہ بن ﴿وَاللّٰهُ یَعْلَمُ خُفًّیَّ عَلَیْہِ﴾ وہ خوا بہ ہدیو شتیک زانیہ ﴿

سورہ قی (المائدہ)

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشنہدی میہرہ بان

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ نہی بر واداران ﴿اَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ﴾ بہ لیتہ کانتان بیدہ سہر ﴿اَلِیْسَ لَکُمْ﴾ حد لاق کراوہ بڑ تان ﴿بَیِّنَةٌ اَلَا نَحْمَدُہٗ﴾ (گوشتی) نازہک و جواربی (مہر و بزن و ووشترو رہشہ و ولاغ) ﴿اَلَا مَآئِیْنَتِیْ عَلَیْکُمْ﴾ پنجگہلہ وہی کہ دہ خویتریتہ وہ بہ سہر تان دا (حدرامن) ﴿غَیْرُ مُجِبِّی الْقَسَمِ﴾ دروست نی یہ راو بکھن ﴿وَاللّٰہُ حَرَمٌ﴾ لہ کاتیکدا نیوہ لہ ٹیحرام دابن ﴿اِنَّ اللّٰہَ یَحْکُمُ مَیْثَیْہُ﴾ بدراستی خوا ہدی چس بویت بریاری بڑ دہ دات ﴿وَبَیِّنَاتٍ لِّلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ نہی نہواندی بر و اتان ہیتاوہ ﴿لَا تُحِبُّوْا شَیْئًا مِّنْہٗ﴾ پی مد گرن لہ دروشمہ کانی خوا (ہدی مدوہ شہیتہ وہ) ﴿وَلَا الشَّہْرَ الْحَرَامَ﴾ وجہنگ مد کھن لہ مانگہ حدرامہ کان دا ﴿وَلَا الْہَدٰی﴾ وہ پی مد گرن لہو قوربانیانہی بہ دیاری دہ ہیترن بڑ مد ککھ ﴿وَلَا الْفَلَاحَ﴾ و (پی مد گرن و زیان مد دہن) لہو قوربانیانہی ملوانکہ بان لہمل کراوہ (دیاری کراون بڑ نہزر و قوربانی کردن) ﴿وَلَا اَیْمٰنَ الْبَیْتِ الْحَرَامِ﴾ وہ مد شکیتن ریژی نہواندی نیازی مالی خواہ کھن ﴿یَتَمَتُّوْنَ فُضُلًا مِّنْ رَّزَقِہٖمْ وَیَرْضَوْنَہَا﴾ بہ تہ مای بہرہ مدندی و پرہ زامندی بہرہ رد گاریانن ﴿وَلَا سَلَمَةً فَاَیْضًا وَّہَا﴾ وہ کاتیک ٹیحرامتان شکاند نہوہ (دروستہ) و او بکھن ﴿وَلَا یُحَرِّمُکُمْ شَیْئًا مِّنْہٗ﴾ باخہ شہم و قیتان لہ کڑمہ لیک و اتان لیتہ کات ﴿اِنْ صَدَّوْکُمْ مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ بہر نہ وہی بہر گریبان کردن لہ مڑ گہوتی حدرام (کہ عہ) ﴿اِنْ تَشَدَّدُوْا﴾ کہ دہست دریژی بکھن ﴿وَبِمَا وُعِدَ الْاَیْمٰنُ وَالنَّحْوٰی﴾ وہ کڑمہ کی یہ کتری بکھن لہ سہر چاکہ و پاریز گاری و لہ خوا ترسان ﴿وَلَا تَقُوْا﴾ وہ کڑمہ کی یہ کتر مد کھن ﴿عَلِ الْاَشِیْءِ وَالْعَدُوِّ﴾ لہ سہر ناوان و دہست دریژی ﴿وَأَسْقُوا اللّٰہَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿اِنَّ اللّٰہَ شَہِیْدُ الْعٰلَمِیْنَ﴾ بیتگو مان خوا تڑلہی بہ تینہ ﴿

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكَ﴾ له سہرتان یاساغ کراوہ ﴿النَّيْتَةُ﴾ (گوشنی) سرداروہ بوو ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكَ فِیْہِ﴾ وہ خوین
 وہ گوشنی بہراز ﴿وَمَا أُجِزَ لَکَ لَہِی﴾ و تہو نازہ لہی لہ کاتی سہر پریندا ناوی غہبری خوی لئی ہرابت
 ﴿وَالْمَنْعِقَةُ﴾ و نازہ لئی خنکاو (و خنکینراو) ﴿وَالشَّوْذَةُ﴾ وہ تہوہی کدلی ی درائی تاگیانی دہرچوبیت
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَکَ لَہِی﴾ وہ تہوہی لہ ہدزی کہ ونبتہ خواروہ و مرد بیت ﴿وَالشَّيْخَةُ﴾ وہ شُوخ لہندراو (کہ ہو شُوخ لئی دانہ
 مردی) ﴿وَمَا أَكَلَ النَّسِیْغُ﴾ وہ تہوہی دہندہ لئی خوار دہی ﴿إِلَّا مَا ذَکَبْتَ﴾ بیجگہ تہوہی (پیش مردن) سہرتان
 پری بیت ﴿وَمَا دَخَلَ عَلَى النَّصِیْبِ﴾ ہر و ہا (یاساغ کراوہ لہ سہرتان) تہو نازہ لہی لہ سہر ہر دہر سہر ہرابت (نصیب:
 چند ہر دیک بوون لہ دوری کہ عہ بہ پیروز سہر دہ کران و لہ لاباندا نازہ لیان سہر دہری) ﴿وَأَنْ تَنْتَفِیْسُوا
 بِالْأَنْفِ﴾ و داوا کردنی ہش بدخت (و نیاز گرتہوہ) بہ تیر و شک (کہ ہمہو و جزوہ یانصیب ہاوشیوہ کانی
 دہ گرتہوہ) ﴿ذَکَبْتُ﴾ (تہنجام دانی) تہمانہ ہمہووی لہ قدرمان دہرچوون و ناوانہ ﴿أَلَيْسَ لَہِیْ لَکَ فِیْہِ﴾
 تہوانہ ی پروایان نہ ہیناوہ تہمرو ناومید بوون ﴿مِنْ دِیْکَ﴾ لہ ثابتہ کہ تان ﴿بَلَاغَتُکُمْ﴾ کہوانہ لیان مہترسن
 ﴿وَأَخْشَوْنِ﴾ تہنہا لہ من ہترسن ﴿أَلَيْسَ لَکَ فِیْہِ﴾ تہمرو ناپینہ کہ تانم تہواو (کامل) کردوہ یوتان
 ﴿وَأَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّہِی﴾ و چاکو بہ ہرہی خزم بہ تہواوی رشتوہ بہ سہرتاندا ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ لَکُمُ الْإِنْسَانِ﴾ و رازی
 بووم کہ نیسلام ناپینتان بیت ﴿فَإِنْ أَنْظَرْتُمْ﴾ جا ہر کہس ناچار بوو ﴿فِی مَخْصَصَةٍ﴾ لہر سیہ تیدا ﴿فَإِنْ تَخَافُ الْعَذَابَ﴾
 یں تہوہی نہتی گوناہ کردنی ہہ بیت (لہو گوشتانہ بخوات گوناہی ناگات) ﴿إِنْ لَکَ عَذَابٌ رَّجِیْءٌ﴾ تہوہ
 بہرامستی خوا لیخوش بووی بہ ہزہی یہ ﴿تَسْتَفِیْکَ﴾ (تہی موحہ مہد) ہرمیارت لئی دہ کہن ﴿مَاذَا
 لَیْلَ لَکَ﴾ چی حہ لال کراوہ یوتان؟ ﴿قُلْ لَیْلَ لَکُمْ أَنْظِیْتُکُمْ﴾ بلئی حہ لال کراوہ یوتان ہمہو خورا کہ پاکہ کان
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ فِی الْفَوَاحِشِ لَکُمُ﴾ وہ (نیچیری) تہو بالندہ و تانچی و سہگہ راو کہرانہی کہ فیری راوتان کردوون
 ﴿فَعَمَّوْهُنَّ مِمَّا عَلَّمْتُمْ لَکُمُ﴾ فیری راویان تہ کہن تہوہی خوا فیری کردوون ﴿لَکُمُ الْإِنْسَانُ عَلَیْکُمْ﴾ دہ بخون
 لہوانہ ی یوتان دہ گرن ﴿وَلَا تَذَرُوا سَبْعَ لَکُمُ﴾ و ناوی خوی لہ سہر بیتن (کاتی تانچی بہ کہی تی بہر تہدن
 و کاتی دہ بخون) ﴿وَقُلُوا لِلَّهِ﴾ و لہ خوا ہترسن ﴿إِنْ لَکُمْ فِی الْحَبَابِ﴾ بیگومان خوا لہر سینہوہی خیرایہ ﴿
 أَلَيْسَ لَکُمُ الْإِنْسَانُ﴾ تہمرو حہ لال کراوہ یوتان خورا کہ پاکو خوا بیتہ کان ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ لَکُمُ الْإِنْسَانُ﴾ وہ خوراکی
 تہوانہ ی نامہ یان یں دراوہ (تہہلی کتاب) ﴿بَلْ لَکُمْ﴾ حہ لالہ یوتان ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ لَکُمُ الْإِنْسَانُ﴾ وہ خوراکی تہوہش
 حہ لالہ یں تہوان ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ فِی الْفَوَاحِشِ لَکُمُ﴾ وہ نافرہانی (نازادی) داوین پاک لہ تیمانداران (حہ لالہ یوتان)
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ فِی الْفَوَاحِشِ لَکُمُ﴾ ہدروہا نافرہانی (نازادی) داوین پاک لہ نامہ دارانی (گاور و جولہ کہ)
 ﴿مِنْ دِیْکَ﴾ پیش تہوہ ﴿إِنَّہُ لَیْسَ شَوْہُ الْخَوَہِ﴾ تہ گہر تہوہ مارہی بہ کاتبان ہدہنی (حہ لالہ یوتان) ﴿مُحْصِیْنَ﴾
 تہوہ دہی داوین پاک بن ﴿عَزِیْزٌ مِّنْ دُونِ﴾ داوین پیس نہبن (بہ تاشکرا) ﴿وَلَا مَخْجِیْزٌ أَخْذَرٌ﴾ و دوستی زہر
 بہر زہران نہی (ہو داوین پیس) ﴿وَمَنْ یَّکْفُرْ بِالْإِسْلِ﴾ وہ تہوہی یں باوہر یں بہ ایمان و شہر بہدت ﴿فَلَنَحْطِ
 عَنکَ﴾ تہوہ بیگومان کردوہ کانی ہلہدہ و شہتہوہ ﴿وَهُوَ فِی الْآخِرِ مِنَ الْقَسِیْبِ﴾ وہ لہر زہی دواپی دا بہ کیکہ لہ
 خہ سارو مہندان

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانەى پروایان ئەهیتا ﴿وَمَكَدُوا بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه ئایەتەكانى ئیحمیان بەدرۆ دائەنا ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ﴾ ئەوانە ھاویرى ئاگرى دۆزەخى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى پرواتان هیتاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکە و بەهرەى خوا بکەندوه بەسەرتانەوه ﴿إِذْ هُمْ قَوْمٌ﴾ کاتىک کۆمەلىک نیازیان کرد ﴿أَنْ يَتَسَوَّوْا لَكُمْ أَعْيُنُهُمْ﴾ کەدەست درۆز بکەن بۆتان ﴿فَكَفَّ أَعْيُنَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خواش بەرگرى دەست درۆزى ئەوانى لیکردن ﴿وَأَنصُرُوا اللَّهَ﴾ وه لەخوا بترسن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه با پرواداران ھەرىشت بەخوا بپەستن ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سۆیند بەخوا، بەراستى خوا پەیمانى بەھیزى وەرگرت لەنەوى ئیسراىل ﴿وَبَعَثْنَا فِيهِمْ﴾ و ھەلمان بۆارد لەوان ﴿أَنْتُمْ عَشْرَتُهُمْ﴾ دوانزە چاودیر ﴿وَقَالَ اللَّهُ﴾ وه خوا ھەرمووى ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ بىنگومان من لەگەلتانم ﴿لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سۆیند بەخوا ئەگەر بەر وپىكى نوێز بەجى بهیتن ﴿وَزَكَاةَ الْفِكْرَةِ﴾ و زەكات بەدن ﴿وَأَقَمْتُمْ بُرْءِي﴾ و باوەر بهیتن بە ئیبراوھە كانم ﴿وَعَزَّزْتُ قُوَّتَهُمْ﴾ وه یارمەتیاں بەدن و پزىیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُ لَهُمْ﴾ وه قەرز بەدن بە (بەندەكانى) خوا و خیربان پى بکەن ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بەقەرزدان و خیرىكى جوان و چاک ﴿لَا أَكْفُرُنَّ عَنْكُمْ شَيْئًا تَتَّبِعُونَ﴾ ئەوه بىنگومان گوناه و خرابە کانتان ئەسەرمەوه ﴿وَلَا أَجْزَعُكُمْ حَتَّى﴾ وه ئەتان خەمە بەھەشتانىک ﴿تَخْرُجَ مِنْ حَتَمِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کەروبارەكان دین و دەچن بەزىرباندا ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ ئەمجا لەپاش ئەو مەرج و پەیمانه ھەركەس لەئێوە پى پروا بپیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ئەوه بىنگومان پىنگای راستى وون کردوه ﴿فَبِمَا نَقُضُهُمْ فَيَشْقِيَهُمْ﴾ ئەمجا بەھوى (پاش گەز بوونەوهو) ھەلۆھەشاندنەوھیان بۆ پەیمانهكەیان ﴿لَعَنَهُمْ﴾ ئەفرەتمان لى کردن ﴿وَجَعَلَتْ قُلُوبُهُمْ قَسِيَةً﴾ وه دلەكانیانمان گىرا بەدلىكى رەق و ووشك ﴿وَحَرَّجَتْ الْكِبَرُ﴾ وونە و ھەرموودەى خوا لادەدەن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ لە شوینەكانى خوى ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ وه لەبیریان کرد بەشىكى زۆرلەوھى کەئامۆزگارى کرابوون پى ﴿وَلَا تَزَالُ﴾ پى كۆتایى و دواھاتن (بەردەوام) ﴿تَقْلِقُ غُلَّ خَالَتِهِمْ قِيَتُهُمْ﴾ ئاگادار ئەبى بەسەر ناپاکی و کردەوھى ناپاکیانەوه (و بەردەوام خەرىكى فر و قیل و ناپاکیان) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ مەگەر كەمىك لەوان ئەبیت (كە ئەمە پىشەیان نى بە) ﴿فَأَغْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ﴾ جا ببورە لىیان و چا و بۆشى بکە ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ بەراستى خوا چاکەكەراتى خوش دەوێت ﴿۱۰۹﴾

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ **وہ لەوانەى کە دەیان ووت** ﴿إِنَّا نَصْرِي﴾ **ئیمە گاوری** ﴿أَحَدَنَا يَتَّقُهُمْ﴾
 بەلێن و بەیمانی بەهیزمان لێ وەرگرتن ﴿فَسُوا حَظًّا فَمَا أَكْثَرُوا بِهِ﴾ **بەلام بەشیکى گەرە**
لەوہى کە ناموزگارى کران پێى (لەسەر زمانى عیسی) لەبیران چوو ﴿فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ الْغَدَاةَ
وَالْبَعْضَةَ﴾ **بەھۆى ئەووە دوژمنایەتى و کینه بەریمان خستە نێوانیان** ﴿إِلَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ **تاروژى**
دوایی ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ﴾ **وہ لەمەودوا خوا ھەوالبان پێدەدات** ﴿بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ **بەوہى**
کە دەیانکرد (لەجیھان دا) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ **ئەى نامەدارەکان (ئەھلى کتاب)** ﴿قَدْ جَاءَكُمْ
رُسُلٌ﴾ **بىگومان نیرراومان ھاتووە بۆ ئێوە** ﴿يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ **پروونى دەکاتووە بۆتان** ﴿كَثِيرًا مِّمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ﴾ **زۆرى ئەوہى کە ئێوە دەتان شار دەوہ** ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ **لە کتیب (ى تەورات و**
ئینجیل) دا ﴿وَيَقُولُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ **وہ چاو پۆشى دەکات لەزۆریک لەوانە** ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
بىگومان بۆتان ھاتووە لەلایەن خواوە ﴿تُؤَذِّنُكُمْ لِكُنُسٍ كَثِيرٍ﴾ **پرووناكى بەكى گەرەو نامە بەكى**
پروون کەرەوہ ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ **خوا پرنموونى کەسێكى پێ دەکات شوێن**
پەزنامەندى ئەو بکەوێت ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ **بۆرنگەکانى ئارامى و ئاشتى** ﴿وَيُخْرِجُهُمُ﴾ **وہ دەربان**
دەھێت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ **لەتاریكى یەکانى (پێ باوەرپەوہ) بۆ ناو پرووناكى (ئیمان و**
ئسلام) ﴿يَا أَيُّهَا﴾ **بە فەرمانى حقى** ﴿وَيَهْدِيهِمْ﴾ **وہ پرنموونیان دەکات** ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 بۆ رینگای راست ﴿قَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ **سوێند بەخوا بەراستى پێ باوەرپوون ئەوانەى**
کە ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ **بەراستى خوا ھەر مەسیحى (عیسى) کوڤى مەریەمە**
﴿قُلْ﴾ **(ئەى موحەممەد ﷺ) بێى** ﴿فَتَن يَفُوتٌ مِنْ لَدُنَّكَ﴾ **ئەوہ کى دەتوانێت پێى ھىچ شتێک**
بگرت **لەخوا** ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ **ئەگەر بپەوێت مەسیحى کوڤى مەریەم**
لەناو بیات ﴿وَأَمَّا﴾ **وہ ھەر بۆ خواپە خواوەن دارێتى ئاسمانەکان و زەوى و موڵكى ئەون**
﴿وَمَا يَتَّبَعُهُمْ﴾ **وہ ھەرچى و ھەرچى کە سیش لە زەوى دا ھەبە**
﴿وَمَا يَتَّبَعُهُمْ﴾ **وہ ھەرچى و لە نێواندا** ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ **دروست ئەکاو دایئەھێنێت ھەرچى بپەوێت**
﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ **وہ خوا بەسەر ھەموو شتێکدا بەتواناوە**

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ﴾ جووله كه و گا ووره كان دهيان ووت ﴿عَلَىٰ بُنَىٰ اللَّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ﴾ ئىمه كوران
و خوشه ويستانى خواين ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلى دهى بوجى سزاتان ده دات به هوى گوناوه
كانتانه وه ﴿عَلَىٰ أَلْسِنَتِهِمْ﴾ (نەخىر راست نى به) به لكو ئىوه مروفىكن ﴿فَمَنْ خَلَقَ﴾ لهو مروفانهى
كه خوا دروستى كردون ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خوش ئىيت له هدر كهس به وىت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و
سزاي هدر كه سيش ئه دات كه به وىت ﴿وَاللَّهُ مُدَبِّرُ الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُهَا﴾ و هدر بؤ خوايه مولكى
ئاسمانه كان و زهوى وه هدر چى واله نىوانبانا ﴿وَأَنَّىٰ الْمَصِيرُ﴾ وه هدر بؤ لاي ئه وىشه گه رانه وه ﴿وَإِنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾
ئەى نامه داره كان ﴿فَدَجَلَةٌ كَرْتُوكَ﴾ بىگومان نىرراوه كه مان هات بؤ ناوتان ﴿يَبْقَىٰ لَكُمْ﴾ (به رنامهى خوا) پروون ده كانه وه بؤتان ﴿عَلَىٰ فَرْقَنَ الرُّسُلِ﴾ پاش ماوه به ك له ناردنى
پىغه مهران ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ له بهر ئه وهى ئه لىن: ﴿مَاجَاءَ نَالِمِ نَبِيٍّ وَلَا نَبِيٍّ﴾ نه هات بؤ لمان هىچ مژده دهر و
ترسىته رتاك ﴿فَدَجَلَةٌ كَرْتُوكَ وَلَا نَبِيٍّ﴾ ئه وه نا بىگومان مژده دهر و ترسىته رتان بؤ هاتوره ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
وه خوا به توانا و ده سلات داره به سهر هم و شتىكدا ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسى
ئەو كاته بكه كه موسىا فرمودى به گه له كهى ﴿يَقَوْمِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ئەى گه له كه م
بىبرى چا كه و به هرهى خوا بكه نه وه به سهر تانه وه ﴿إِذْ جَعَلْنَا فِيكُمْ آيَاتٍ﴾ كاتىك كه پىغه مهرانى نىدا
هه لختوون ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ قُلُوبًا﴾ وه چەندىنى كردوون به پادشا و مەلىك ﴿وَمَا أَتَاكُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ﴾
وه شتىكى پى به خشىوون كه ئەى به خشىووه به هىچ كهس ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ له جىهانىان ﴿يَنْقُورُ﴾
ئەى گه له كه م ﴿أَذْكُرُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ بچنه ناو ئەو خاكه پىروزهى (باكراره وه وه
له بت په رستى كه مەبه ست بىى بيت المقدسه) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ كه خوا پىربارى داوه بؤتان
﴿وَلَا تَرْكُدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ وه پاشه و پاش ورنه گه رىنه وه له نايته كه تان ﴿فَتَقُولُوا خَيْرِينَ﴾ (نه گهر
بگه رىنه وه) ئه وه به زىانبارى و ناومىدى ئه گه رىنه وه ﴿قَالُوا يَسُوسِي﴾ ووتيان ئەى موسىا ﴿إِنَّ
فِيهَا قَوْمًا لَّيَّابِينَ﴾ به راستى گه لىكى زور دارو سته مكار لهو شاره دايه ﴿وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا﴾ وه ئىمه
هه رگىز ناچينه ناوى ﴿حَتَّىٰ نَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا ئەوان لىى دهرنه چن ﴿فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ نه مچا نه گهر
ئەوان لىى دهرچوون ﴿فَإِنْ دَخَلُوا﴾ ئەو كاته بىگومان ئىمه تىى نه چىن ﴿قَالَ تَجْلَلُ﴾ دوو پىاو
ووتيان: ﴿مِنَ الَّذِينَ يَخْلَوْنَ﴾ له وانهى له خوا ده ترسان ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ وه خوا چا كهى ئىمانى رشت
پرو به سهر ياندا ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَهُ الْبَارِئِ﴾ بىدن به سهر ياندا له قاپى شاره وه بچنه ژوره وه ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُمَا﴾
﴿عَلَيْتُمْ﴾ جا ئه گهر چوونه ناويه وه ئه وه به راستى ئىوه زال دهن به سهر ياندا ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ قُتُوبُكُمْ﴾
وه به ست هه ر به خوا به ستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه گهر ئىوه باوه ردارن ﴿

﴿قَالُوا كَمْ مَوْسَىٰ﴾ ووتیان ئەى موسا ﴿إِنَّا لَنَدْعُهُنَّ آتِنَا﴾ بەرامى ئىمە ھەرگىز ناچىنە ناو ئەوشارە
 ﴿مَّا ذَا مَوَافِقَا﴾ تائەوان تىداين ﴿فَأَذْهَبَ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا﴾ كەواتە بىرۆ خۆت و پەرورەردگارت
 لەدربان جەنگ پكەن ﴿إِنَّا هَمْنًا فَعِيدُونَ﴾ بىگومان ئىمە لىرە دانىشتووين ﴿قَالَ﴾ (موسا)
 ووتى ﴿رَبِّ إِنِّي لَا أَتَمْلِكُ﴾ ئەى پەرورەردگارىم بەرامى من خواھنى ھىچ كەسنىك نىم ﴿إِلَّا أَنْفُسِي
 وَأَجْرِي﴾ بىچگە لەخۆم و براكەم نەبىت ﴿فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ﴾ كەواتە جىايى بخەرە نىوان
 ئىمەو ئەوگەلەى ﴿الْفَاسِقِينَ﴾ كە لەسنوورى خوا دەرچوون ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾
 (خوا) فەرمووى بەرامى ئەو (خاكە پىرۆزەى بيت المقدس) قەدەغە كراوہ لەسەريان ﴿أَرْجِعْ
 مَسَّةً﴾ ماوہى چل سال ﴿يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ بەسەر گەردانى دەخولیتەوہ بەسەر زەويدا ﴿فَلَا
 تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ بۆيە خەم مەخۆ لەسەر ئەو گەلەى كەلە سنوورى خوا دەرچوون ﴿وَأَمَّا
 نَارُكَ عَلَيْهِمْ﴾ (ئەى موحەمەد ﷺ) بخوئەرەوہ بەسەرياندا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّهُ بِالْحَقِّ﴾ ھەوالى دوو
 كۆرەكەى ئادەم كە حەق و راستە ﴿إِذْ قَرَّبْنَا بَارَانَ﴾ كاتىك ھەردوو كيان دوو جۆرە قوربانىيان كرد
 ﴿فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ ئەمجا لەيە كىكيان وەرگىرا ﴿وَلَمْ يَقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ وە لەوى تريان وەرەگىرا
 ﴿قَالَ لَا تَسْتَكْبِرُوا﴾ (ئەوہيان لى گىرا نەكرا) ووتى بىگومان دەين ھەر بىكۆرم ﴿قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِن
 الْمُتَّقِينَ﴾ ئەویش ووتى خوا (قوربانى) تەنھا لەپارىزكاران و لەخواترسان گىرا دەكات ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ يَسْتَسْطِرِ إِلَىٰ يَدَيْهِ إِلَهٌ لَّا تُفْلَكُ﴾ سوئند بەخوا ئەگەر تۆ دەستم بۆ درىزكەى ﴿يَتَّقِنِي﴾ بۆ ئەوہى بىكۆرى
 ﴿مَا أَنَا بِسِطْرٍ يُدِيرُ إِلَهٌ لَّا تُفْلَكُ﴾ من دەست درىز ناكەم بۆ تۆ بۆ ئەوہى بىكۆرم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾
 بەرامى من لەخوا ئەترسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ كە پەرورەردگارى ھەموو جىھانپانە ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾
 بەرامى من دەمەوئىت ﴿أَنْ تَوَلَّيْنِي وَآتِيَاكَ﴾ كە تۆ بگەریتەوہ (بۆلاى خوا) بەگونامى من و
 خويشتەوہ ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُصْحَبِ الْكَبِيرِ﴾ ئەوسا تۆ لەھاوہلانى دۆزەخ دەبىت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾
 ھەر ئەوہش پاداشتى ستم كارانە ﴿فَقَطَّعْتَ لَهُ نَفْسَهُ﴾ ئەمجا دەرونى (ئەو تاوا تبارە) ھانى دا
 ﴿فَقَتَلَهُ﴾ بۆ كوشنى براكەى ﴿فَقَتَلَهُ﴾ وە كوشنى ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ بەھوى يەوہ چووہ رىزى
 زيان باران و خەسارومەندان ﴿فَقَتَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ﴾ پاشان خوا قەلە رەشىكى نارد ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾
 لەزەويدا چالى ھەلئە كەند (بۆ قەلە رەشىكى مردارەوہ بوو) ﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَرِّثُ سَوَاءً أَحْيَا﴾ بۆ ئەوہى
 نىشانى بدات كەچۆن لەشى براكەى بشارتەوہ ﴿قَالَ يَتْلُو﴾ ووتى ئاى داخى سەختم و تياچوون
 بۆ من ﴿لَعَنَ كُورَثُ بْنُ لَحْيٍ﴾ تائەرم و عەورەتى براكەم بشارمەوہ ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ئەوسا چووہ رىزى
 بەشىمان بوائەوہ ﴿

﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ﴾ ھەر لەبەر ئەو (ى كەلەو داستانەدا باسكرا) ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بئويستمان
 كرد لەسەر ئەو ى ئيسرائيل ﴿أَنَّهُ﴾ كەينىگومان بربار ئەمەيه ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ ئەو ى تەنبا كەسنىك
 بكوژىت ﴿بَعَثَ نَفْسٍ﴾ لەتۆلەى كەسنىكى كوژراودا نەبىت ﴿أَوْ قَتَلُوا فِي الْأَرْضِ﴾ يان تۆلەى خراپە
 كارى و ئازاوه بئىتەو لەسەر زەوى دا ﴿فَكَتَبْنَا قَتْلَ الْإِنْسَانِ﴾ ئەو وەك ئەو ى وایە ھەموو
 خەلكى كوشتىت ﴿وَمَنْ لَّحِقَهَا﴾ ئەو ى بى تاوانىك رزگار كات لەكوژران ﴿فَكَتَبْنَا لِحَقِّ الْإِنْسَانِ﴾
 ئەو وەك ئەو ى وایە ھەموو ئادەمى رزگار كرديت و زىندوى كردينەو ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نَهْيُنَا﴾
 پالەيتىت ﴿سَوَّيْنَا لَهُمُ امْرَأَتًا﴾ پتەمبەرە كانمان ھاتن بۆلايان بەبەلگە پروو ى كەنەو ﴿ثُمَّ﴾
 ﴿إِنْ كَثُرُوا بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ كەچى لەپاش ئەو زۆرىك لەوانە ﴿فِي الْأَرْضِ لَمْ يَرْوُتْ﴾ زىادە
 رەويان كرد لەزەويدا ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ بەراستى تۆلەى ئەوانەى ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ﴾ كە
 جەنگ و دوژمنابەتى ئەكەن لەگەل خواو پتەمبەرە كەى دا ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وە ھەول
 ئەدەن لەزەويدا خراپە بلاوبكەنەو ﴿أَنْ يُقَاتِلُوا﴾ (ئەو تۆلەيان) ئەو ى بكوژىتن ﴿أَوْ يُصَلُّوا﴾
 يا ھەلبواسىرن بەدارا ﴿أَوْ يُقَطِّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ﴾ يان دەست و قاچيان بېردىت ﴿فَرَجَلَيْفَ﴾
 بەپتەمبەرە (راست و چەپ) ﴿أَوْ يُنْفِقُوا فِي الْأَرْضِ﴾ يان دوور بخربنەو لەوولات ﴿ذَٰلِكَ﴾
 ﴿لَهُمْ جَزَاؤُ فِي الدُّنْيَا﴾ ئەمە زەبونی و ئابرو بردنابە لە جىھاندا ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ ئە دوارقۇزىشدا
 بۆيان ھەبە ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزايە كى گەورە ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بىجگە لەوانەى تەوبەيان
 كەردووە ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَقُولَ وَاعْلَمِمْ﴾ لەپىش ئەو ى دەسلەتتان بىت بەسەرياندا ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تا بزانن
 ﴿أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ كە بەراستى خواىى بوردەى مېھرەبانە ﴿يَتَابِعُهَا الَّذِينَ تَابُوا﴾ ئەى ئەوانەى
 بروتان ھىتاوہ ﴿أَنَّهُوَ اللَّهُ﴾ لەخوا بترسن ﴿وَأَتَّبَعُوا إِلَهَ الْوَيْسِ﴾ بگەرىن بەدواى ھەموو ھۆكارىكدا
 كەنرىكتان بخاتەوہ لەخوا ﴿وَجَهْدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ وەتى بكوژن و خەبات بكەن لەرىگەى خوادا
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْبَلُونَ﴾ بەئومىدى رزگار بوئان ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەراستى ئەوانەى كە لەجىھاندا
 بى پروا بوون ﴿ثَوَانٌ لَهُمْ﴾ ئەگەر بىنە خواوەنى ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ھەرچى لەزەويدا ھەموو
 ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ ئەو ى تەرىشى لەگەل بىت ﴿يَلْقَىٰ دُؤَابَّ مِنْ غَدَابٍ يُمْرُ الْيَمِينَةِ﴾ بۆ ئەو ى خويانى
 بى بگر ئەو و رزگار كەن لەسزاي رۆزى دواىى و بىبەخشن بۆ رزگار بوئيان ﴿مَتَّقُوا اللَّهَ﴾ لى يان
 وەرناگىرىت ﴿وَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بۆيان ھەبە سزايە كى بە ئازار ﴿

﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾ دەیانە ویت لە ئاگری دۆزەخ بێنە دەرەوە ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا﴾ بەلام هەرگیز دەرچوونیان لە (ئاگری دۆزەخ) نییە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای بەردەوامیان بۆ هەیە ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پیاو و ئافرەتى دز ﴿فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ دەستیان بپەڕن ﴿بِحَرَائِمَ كَسَبَ﴾ لەتۆلەى ئەو دزیەى کردویانە ﴿نَكَلًا مِّنَ اللَّهِ﴾ ئەمە تۆلە و ئەمەى کردنیکە لە لایەن خواوە ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وە خوا بالا دەستی کار دروستە ﴿فَمَن تَابَ مِّن بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ جا هەر کەس تۆبەى کرد لە پاش سەتەمە کەى (دزیە کەى) ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وە کردەوێ چاکى کردو باش بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ﴾ ئەو بێگومان خواتۆبە کەى لى وەر دەگرێت ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەپراستى خوا لیۆردەى مێهرەبانە ﴿الرَّحْمَنُ﴾ ئایا ئەت زانیوە ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾ کە هەر یۆ خوا یە خاوەن بێ ئاسمانەکان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زەوى ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ سزای هەر کەسێک دەدات کە بێ ویت ﴿وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ وە ئەبە و ویت لە هەر کەس خۆى بێ ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وە خوا بە سەر هەموو شتێکدا بە توانا و دەسەلاتدارە ﴿يَتْلَاهَا الرُّسُلُ﴾ ئەى بێغەمبەر ﷺ ﴿لَا يَخْرُجُ﴾ خەم بارت نە کات ﴿الَّذِينَ يُكْفَرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ ئەوانەى کە پێشبر کى دەکەن لە بى پروایی دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّمَا يَا قَوْمِ هَيْهتُمُ﴾ ئەوانەى بە دەم ئەلێن پڕامان هێناوە ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قُلُوبُهُمْ﴾ کە چى دلە کانیان پڕوای نە هێناوە ﴿وَمِنَ الَّذِينَ خَادُوا﴾ هەروەها لە وانەش کە جوولە کەن ﴿سَمْعُونَ﴾ بە کذب زۆر گوێ قولاخەن بۆ درۆ ﴿سَمِعُوا بِقَوْمٍ آخِرِينَ﴾ زۆر گوێ لە مەشتى دەستە بە کى سرن ﴿لَبِئْسَ أَتُوكَ﴾ کە ئەهاتون بۆ لای تو ﴿يَخْرُجُونَ الْحَكِيمَةَ﴾ و وە کانی (تەورات) دەگۆڕن ﴿مِن بَعْدِ قَوَاضِيهِ﴾ لە پاش ئەوێ خوا لە شەرتى خۆى دایناون ﴿يَقُولُونَ إِن لَّوِ شِئْنَا هَذَا﴾ ئەلێن ئەگەر ئەمە (ی ئیمە) تان پێ گوترا (لە لایەن موحەممەد ﷺ) ﴿فَخُذُوهُ﴾ ئەو وەرى گرن ﴿وَأَن لَّوِ شِئْنَا لَنُؤْتِيَنَّاهُ﴾ ئەگەر لە ئەمە (ی ئیمە) تان پێ نە گوترا ﴿فَأَخَذُوا﴾ ئەمە خۆتان پەڕێزن ﴿وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ﴾ وە هەر کەسێک خوا بێهوى کافرو گومراى بکات ﴿فَلَن تَحِيكَ لَهُ مِن لِّلَّهِ شَيْئًا﴾ ئەو وە تو لە بەرامبەر خوادا هیچت پێ ناکرێت بۆى ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە کە سانیکن ﴿لَنُؤْتِيَنَّهُم مَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ ئەوانە بکاتەوە ﴿لَهُمْ فِي الدِّينِ لِحْزَنٌ﴾ لە دو نبادا سەر شۆردە بێن ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ وە لە پۆزى دوايشدا بۆیان هەبە ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایە کى زۆر گەورە ﴿

﴿سَمِعْتُمُ النَّذْرَ﴾ ئەو (جوولەكانە) زۆر گوى قولاخى درۆن (هەمىشە گوى ھەلدەخەن بۆ درۆ) ﴿أَحْكُمْتُ لَكُمْ﴾ مالى حەرام زۆر دەخۆن ﴿فَإِنْ جَاءَكُمْ﴾ جا ئەگەر ئەوانە ھاتىن بۆلات ﴿فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ﴾ ئەو (بەدەستى خۆت) بېرىار بىدە لە نىوانىندا ﴿وَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ بىان وازىيان لى بەيتە ﴿وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ خۆ ئەگەر وازىيان لى بەيتى ﴿فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا﴾ ئەو ھىچ زىيانىكت پى ناگەيەنن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ وە ئەگەر بېرىارت دا لەنىوانىندا ئەوا بە دادوهرى بېرىار بىدە ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونكە بەدەستى خوا دادگەرانى خوش دەوئىت ﴿وَصَدَقَ الْحُكْمُ﴾ وە ئەوانە چۆن تۆدەكەن بەدادوهر ﴿وَعِنْدَهُ أَلْخُزْنَةُ﴾ لەكاتىكدا تەوراتىيان لايە ﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ كە حوكم و بېرىارى خواى تىايە ﴿ثُمَّ يَوْتِى مِنْ تَحْتِهَا﴾ ئەمجا لەپاش ئەو (ى كە كردىشيان بەدادوهر) روو وەر دەگىرن ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بىنگومان ئەوانە بېروادار نىن ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا الْقُرْآنَ﴾ بىنگومان ئىمە تەوراتىيان ناردە خوارەوہ ﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ كەرىتموونى و رووناكى تىدا بوو ﴿يُخَوِّضُ فِيهَا الْيَتِيمَ﴾ ئەو پىتقەمبەرە حوكمىيان پى دەكرد ﴿أَسْمُوا﴾ كەموسلمان و ملكەچ بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ بۆ ئەوانەى كە جوولەكە بوون ﴿وَالزَّالِمِينَ وَالْأَخْبَارَ﴾ ھەر وەھا زانا خوا ناسەكان و زانا شەرع زانەكان (حوكمىيان پى دەكرد) ﴿بِمَا أَسْخَفُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ بەھوى ئەو (ى فەرمىانى بارىزگارى كىتىي خوا (تەورات)يان پى كرا بوو (لەلايەن پىتقەمبەرە كانىانەوہ) ﴿وَكَلَّوْا عَلَيْهِ شَهَادَةً﴾ وەشاپەتەش بوون لەسەرى ﴿فَلَا تَحْسَبُوا النَّاسَ﴾ كەواتە ئەى (زانايانى جوولەكە) لەخەلكى مەترسن ﴿وَالْخَشُونَ﴾ بەلكو تەنھا لەمن بترسن ﴿وَلَا تَقْرَأُوا بِلَاغٍ﴾ بەلگە و فەرمانەكانى من مەگۆرەوہ (مەفرۇشن) ﴿ثُمَّ قِيلَ﴾ بە نرختكى كەم ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وە ھەر كەس حوكم نەكات بەو بېرىانەى كەخوا ناردوویەتە خوارەوہ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا ئەوانە پى باوهرن و موسلمان نىن ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِتْنًا﴾ لەتەوراتىيانا نوسىمان (بېرىستمان كرد) لەسەریان ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ كەبىنگومان ھەر كەسىك بەدەستى ئەنقەست كەسىك يكوژىت ئەكوژىتەوہ لە بەرامبەرىدا ﴿وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ وە چاو لەبرى چاو ﴿وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾ وە لووت لەبرى لووت ﴿وَالْأَذْنَ بِالْأَذَنِ﴾ وە گوینچكە لەبرى گوینچكە ﴿وَالْيَدَ بِالْيَدِ﴾ وە ددان لەبرى ددان ﴿وَالْخُرُوجَ بِالصَّاحِ﴾ وەزامەكانىش تۆلەبىان زامدار كردنى دەست درىزى كەرەنە ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ﴾ جا ھەر كەس لەتۆلە سەندن خوش بىت ئەو ئەبىتە ھوى سىرپىنەوہى گوناھى ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ﴾ وە ھەر كەسىك حوكم نەكات ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بەو (ى كەخودا ناردوویەتە خوارەوہ) ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوا ھەر ئەو كەسانە سەم كارى ئەوان ۛ

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آلِهِمْ﴾ نه مجابه دواى پیغه مبرانى (جو وله که دا) ره وانه مان کرد ﴿بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسیای کورې مەریەم ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ باوهرې هه به به و ته و ته و راته ی که له پیش خو یه وه هاتو وه و (راستی دهرده خات و باوهرې پنبه تی) ﴿وَأَنزَلْنَاهُ فِي هُدًى وَتُورًا﴾ وه نینجیل مان پی به خشى که پینمونی و پرووناکی تیدابه ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ وه ته و ته و راته به راست ده زانیت که له پیش نه وه وه هاتو وه ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه پینمونی و ناموزگاری به یو پاریزکاران وله خوا ترسان ﴿وَلِيُخْذَكُمُ الْعِلْمَ الْإِنجِيلَ﴾ ده با به پره وانی نینجیل حوکم بکه ن ﴿بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾ به وه ی که خوا ناردوویه تیه خواره وه تیایدا ﴿وَمَن لَّا يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ وه هدر که س حوکم نه کات به وه ی که خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نا نه وانه به ته و اوی یاخین و لده فرمانی خوا دهر چوون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه نه م فورانه مان ناردده خواره وه بو تو به حق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتبه کانی پیش خو ی به راست ده زانی و پشیوانیان لی ده کات (پیش ده ست تیختن و گزربیان له لایه ن جو له که و گا وره کانه وه) ﴿وَمُهِيمًا عَلَيْهِمُ﴾ و چاو دیربانه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ که واته حوکم و بریاریده له نا و نامه داره کاندا به وه ی خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وه شوین هه و او هه وه سی نه و ان مه که وه ﴿عَمَّا نَزَّلَ مِن لَّدُنِّي﴾ لانه ده ی له و حوکم و بریاره هق و راسته ی که بو ت هاتو وه ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مَنكُم﴾ دامان نا وه بو هر لوممه تیک له ثیوه ﴿بَشْرَةً وَمِنْهَا جُنُودٌ﴾ شهر یعت و رینگه به کی پروون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وه نه گهر خوا بیوستایه ثیوه ی نه کرد به به ک لوممه ت و کومهل ﴿وَلَكِن يَّبْتَغِيكُمْ﴾ به لام (نه یکردوون) بو نه وه ی تاقیتان بکانه وه ﴿فِي مَاءٍ مَّكِينٍ﴾ له و شهر یعت و یاسایانه ی که پی به خشوون ﴿فَأَسْقُوا لَهُمْ مَرَاتٍ﴾ که واته پیش بر کی بکه ن بو نه و شتانه ی که چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گهرانه وه تان هر بو لای خوابه به گشتی ﴿وَنَسَبُكُمْ﴾ نه مجا هه و التان پینده دا ﴿بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تُخْتَلِفُونَ﴾ به وه ی که له جبهاندا جیا و از بوون تیایدا ﴿وَأَن تَحْكُم بَيْنَهُم﴾ وه (فرمانمان پی کردیت) که حوکم بکه له تیوانیاندا ﴿بِمَا أُنزَلَ إِلَيْهِ﴾ به وه ی که خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ و شوین جهزو ناره زویان نه که ویت ﴿وَأُخَذَ لَهُمْ أَن يَفْقَهُوْا﴾ وه ووریا به لیان له وه ی بت ترا زینن ﴿عَرَبًا بَعْضُ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ له هه ندیک له وه ی خوا ناردوویه تیه خواره وه بو ت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر نه وانه رویان وهر گیترا و سه ر پیچی یان کرد ﴿فَأَعْلَوْا تَسْمِعُوهَ اللَّهُ﴾ نه وه بزانه و دلنیا به خواه به ویت ﴿أَن لَّيْسَ بِيَدِهِمْ﴾ به هزی هه ندیک له تا وانه کانیا نه وه سزبان بدات و تووشی زیانبان بکات ﴿وَأَن كَيْفَ مَنَ النَّاسُ لِيُفْقَهُوْا﴾ ییگومان زور له ناده می به کان سه ر که شن و له سنووری خوا دهر چوون ﴿لَا تَحْكُمُ الْخَيْلُ بِتَوْفِقِ﴾ تاپا نه و ان داوای حوکمی نه فامی ده که ن؟ ﴿وَمَن لَّيْسَ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ تاپا کی حوکم و بریاری له هی خوا جوان و چاکتره؟ ﴿لَقَوْمٍ يُفْقَهُوْنَ﴾ بو که سائیک که پروای نه و اویان هه به

﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَى﴾ كاتىڭ ئىتوھ بانگ دەدەن بۇ نويۇز ﴿أَتَقْرَبُوا مَالَهُمْ﴾ ئەو (دور پروانە) گالئەو لاقرنى پىنى ئەكەن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەمەش بەھۇى ئەو ەو ەسە كەئەوان گەلىكى تەقام و نەزانى ﴿قَرَّبَ إِلَى الْكِتَابِ﴾ بلىنى ئەى نامە دارەكان ﴿هَلْ تَقْبَلُونَ مِنَّا﴾ ئابا ەبج ەخەو ەقېڭىنان ەەبە لەئىمە ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ﴾ بېتەگە لەو ەى كەبر و امان ەتتاو ەبەخو ە ﴿وَمَا أَنزَلْنَاهُ﴾ و ەو قورئانەى ەتتاو ە خوارو ەو بۇمان ﴿وَمَا أَنزَلْنَاهُ مِن قَبْلُ﴾ و ەو ەى لەمە و پىش ەتتاو ە خوارو ەو ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَى﴾ بېڭومان زۆر ەتان سەر كەش و لەستور ەو چوون ﴿قُلْ هَلْ أَمِلْتَ﴾ (ئەى موخەمەد ﷺ) بلىنى ئابا ەوالتان بەدەمى ﴿يَسْتَعِزُّونَ بِاللَّهِ عِندَهُ﴾ كى شىوېن و باداشتى خراپتە لای خوا لەو ە ﴿مَنْ لَّهُمَّ﴾ ئەو ە كەسىكە خوا نەفرەنى لى كەرىپىت ﴿وَعَصَيْتَ عَلَيْهِ﴾ و خەشمى لىگرتىپىت ﴿وَجَعَلْ مِنْهُمْ الْفِرَّةَ وَالْحَنَازِيرَ﴾ و ە ەندىكى لى كەرىپىن بەمەمىوون و بەراز ﴿وَعَبَدُوا الشُّعُوبَ﴾ و ە پىت و تاغوتى پەرسىپىت ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ ئەوانەى باسکران خراپترىن شىوېتيان ەەبە ﴿وَأَضَلُّ أُمَّةً سَبِيلًا﴾ و گومراترىن كەسەن لەرىڭاى راست ﴿وَأَنبَاءُ تَوَكُّرَةٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ و ە كاتىڭ دىن بۇ لاتان دەلىن بىرومان ەتتاو ە ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ سوندىن بېڭومان بەبى بىرومانى يەو ە ەتتاو ە ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ﴾ و ە بېڭومان ەو بەبى بىرومانى يەو ە ەتتاو ە ەو چوون ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ عَذَابًا كَاوُنَ كَاوُنَ﴾ و ە خوا زۆر چاك دەزانى بەو ەى كە دەبان شار دەو ە ﴿وَنَرَى كَيْدَهُمْ﴾ و ە بىنى زۆرىڭ لەوانە ﴿يَسْتَعِزُّونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ پىشېر كى ئەكەن لە گوناھو دەست درىزى كەردن ﴿وَأَكْبَهُمُ الشُّعْبَ﴾ و ەرام خوار دىندا (و ەك بەرىل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بېڭومان ئەو ەى كە دەبان كەرد زۆر بەدو خراپ بوو ﴿وَلَا يَتَقَرَّبُ إِلَى الْيَتَامَى﴾ و ە لاخىز ﴿ئەو ە بۇجى بەر گرىبان ئەكەردن خواپەرسىت و زانا كانىان ﴿عَنْ قَوْلِهِمْ﴾ لە گوفتارى گوناھبان و ﴿وَأَكْبَهُمُ الشُّعْبَ﴾ لە ەرام خوار دىنان (و ەك بەرىل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بەراستى شتىكى بەدبوو ئەو ەى دەبان كەرد ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوولە كەكان ووتيان ﴿بِذَلِكَ مَقُولُهُ﴾ خوا دەستى بەستراو ە (پاكى بۇخودا) ﴿عَلَّتْ يَبْرِيهَا﴾ ياخو ەوان خۇبان چىڭ قوچراو و دەست بەستراوېن ﴿وَلَجُّوا بِمَا ءَالُوا﴾ و ەنەفرىنيان لىكرا بەھۇى ئەو ەى كە ووتيان ﴿بِذَلِكَ مَقُولُهُمْ﴾ (تەخىر وانى يە) بەلكو ەمەردو دەستى خودا ەمەشە كراو ەبە (لەم ئايەتەدا جىڭىر كەردن و باسكەردنى سىفەتى دەست بۇ خودا ەتتاو ە ئىمە باو ەرمان پىپەتى بەبى لىچواندن و شىو ەكەى نازانىن و تەنھا خودا دەپزانىت) ﴿يَفْقُ كَيْفَ شَاءَ﴾ چۆنى بىو ىت دەبەخشىت ﴿وَلَمْ يَزِدْ لَهُمْ مِنْهُمْ﴾ و ەسوتند بەخو ە زىاد دەكات بۇ زۆر لەوان (بۇ زاناو سەرۆكە كانىان) ﴿مَا أَنزَلْنَاهُ مِن قَبْلُ﴾ ئەو قورئانەى ەتتاو ە خوارو ەو بۇ ئۆلەلەين پەرو ەردگار تەو ە ﴿عَلَّتْ يَبْرِيهَا﴾ سەر كەشى و بى بىرومانى (زىاد ئەكات بۇيان) ﴿وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ﴾ و ەخستومانە تە ئىوانىان ﴿الْعَذَابَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ دوژمناپەتى و كىنەو ە پەقەرى ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ ناروژى دواىى ﴿كَلَّمَ الْقَوْمَ وَذَرَاكَ الْخَرِبَ﴾ ەمە جارنك ئاگرىكىيان ەلگىر ساندىپىت بۇ ئازاو ە نائەو ەو جەنگى ﴿أَلْقَاهَا اللَّهُ﴾ خوا ەو ئاگرەى كوراندو ەو ە ﴿وَتَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ و ە تىڭو ەشان ئەكەن لە زەوى دا بۇ خراپەو تىڭدان ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خواش خراپەكارانى خوش ناوېت ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ أَتَوْا﴾ خوفہ گہر بہ راستی نامہ دارہ کان (نہ ہلی کتاب لہ گاور و جولہ کہ کان)
 بروایان ہینایہ ﴿وَأَتَوْا﴾ و خویان ہباراستایہ و ہاریز کار ولہ خوا ترس یونایہ ﴿لَا كَفَرْنَا عَنْهُمْ﴾
 سینایہم ﴿بِئْگومان گوناہو خراہہ کانیانمان دہسری بہوہ لیان ﴿وَلَا دَخَلْنَاهُمْ حَتَّىٰ التَّبْعُ﴾ وہ
 دہمانخستہ ناو بہ ہشتانی ہر ناز و نیعمت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آتَوْا النَّوْرَةَ وَالْإِجْلَ﴾ وہ بئگومان نہ گہر نہو
 نامہ دارانہ تہورات و ئینجیلیان کار ہن بگردایہ ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ ہدروہا نہو قورٹانہی کہ ہینراوہ تہ
 خواروہ ہویان ﴿فَإِنْ رَئَيْتُمْ﴾ لہ لایہن ہدروہر دگاریانہوہ ﴿لَا تَكُونُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ بئگومان ہوزی یان
 دہخوار دلہ لای سہرویانہوہ (لہ ٹاسمانہوہ) ﴿وَمَنْ حَبَّ آتِجِبْهُمْ﴾ وہ لہ ژیر ہینانہوہ (لہ زہوی بہوہ)
 ﴿فَبَيْنَهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾ تیان دایہ دہستہ و کومہ لیکہ ہرک و ہیک ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾ بہ لام زورنک لہوان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ تہوہی دہیکہن زور بہدو خراہہ ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ تہی ہینغمہ ہر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿إِنَّكَ﴾ ہرایگہ نہ (بہ خہ لک) تہوہی ہینراوہ تہ خواروہ ہوت ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن ہدروہر دگارتہوہ
 ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ﴾ وہ نہ گہر وانہ کہی ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ تہوہ ہاسپیر بہ کہی خوات ہانہ گہ یاندوہ
 بہ جیت نہ ہیناوہ ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ وہ خواتوہ ہاریزیت لہ خہ لکی (کہ بت کورن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾
 بئگومان خوار ہنمونی ہی بروایان ناکات ﴿قُلْ أَكُلُ الْكُتُبِ﴾ (تہی
 موحمہ ہر ﴿بَلَىٰ﴾ تہی نامہ دارہ کان (تہی تہ ہلی کتاب) ﴿لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ تہوہ لہ سہر ہیچ شتیک نین
 ﴿حَتَّىٰ تُبَيِّنَ النَّوْرَةَ وَالْإِجْلَ﴾ ہتا بہ ہرک و راستی بہ ہرہوی تہورات و ئینجیل نہ کہن ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾
 ہدروہا نہو قورٹانہی کہ ہینراوہ تہ خواروہ ہوتان ﴿فَإِنْ رَئَيْتُمْ﴾ لہ لایہن ہدروہر دگارتہوہ
 ﴿وَلَا تَزِيدَنَّ كَيْدًا مِنْهُمْ﴾ سویتند بہ خوا زیاد تہ کات ہو زوریان ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ تہوہی ہینراوہ تہ
 خواروہ ہوت لہ لایہن ہدروہر دگارتہوہ ﴿طُغْرًا وَكَفْرًا﴾ سہر کہشی و ہی ہاوہ ہریان (زیاد
 دہ کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کہواتہ خہم مہ حق لہ سہر کومہ لی ہی بروایان ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ بہ راستی تہوانہی بروایان ہیناوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و تہوانہی ہوون بہ جولہ کہہ ﴿وَالضَّالِّينَ﴾
 تہستیرہ ہرست یان فریشٹہ ہرستہ کان ﴿وَالْمُضِلِّينَ﴾ وہ شوین کہوتوانی عیسی ہینغمہ ہر ﴿مَنْ أَمَرَ
 بِالله﴾ ہہر کہس لہوانہ بروایان ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بہ ہوزی دواہی ﴿وَعَمِلُوا صَالِحًا﴾
 و کردوہی چاکہی کردیت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ تہوہ نہ ہیچ مہ ترسیہ کیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 وہ تہ خہ قت بار تہن (لہ ہوزی دواہی دا) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویتند بہ خوا ہیمانی
 بہ ہیزمان و ہر گرت لہ بہنو ئیسرا ئیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ و چہند ہینغمہ ہر تکمان نارد ہویان
 ﴿كَلَّمَآءَهُمْ رَسُولٌ﴾ ہہر جارنک ہینغمہ ہر کیان ہو ہاتایہ ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُسْخَرَةُ﴾ بہ ہدہر فہرمانی کہ
 بہدلیان نہ ہواہ ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾ دہستہ بہ کیان بہدروزن دائہ نان ﴿وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ بہ کیشیان
 دہکوشتن ﴿

﴿وَحَسْبُوا إِلَّا تَكُونُ مِنَّةً﴾ وایان دەزانى كەتۆلە و سزا دوو چاریان نایىت ﴿فَعَسَوْا وَصَحُوا﴾ جا بۆیە كۆتۈرۈ كەربوون (لە ئاست ییستىن و ییئىنى ھەق) ﴿لَمَّا رَأَى اللَّهُ عَذَابَهُ﴾ لە پاشان خوا تەوبە و گەراندەوى لى وەر گرتىن ﴿لَمَّا عَمِلُوا صَغِيرًا كَثِيرًا﴾ ئەمجا لە پاش ئەو زۆر بەیان كۆتۈرۈ كەربوون (لە ییستىن و ییئىنى بەلگە و ئایەتە كانى خوا) ﴿وَاللَّهُ تَصَرَّفَ بِمَا يَشَاءُ﴾ وە خوا بىئەرە بە ھەر كەردە و بەك كەدە يەكەن ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سۆيىند بىت بى باوەربوون ئەوانەى كە ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بىگومان خوا مەسىحى كۆرى مەرىمە ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لە كاتىكدا مەسىح (كاتىك پەوانە كرا) ووتى ئەى بەنو ئىسرائىل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تەنھا خوا پەرستىن كە پەرورەدگارى من و ئىئو ھەشە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەراستى ھەر كەس ھاوېش بۇ خوا دا بىتت ﴿فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَذَابَهُ الْبَاطِلَ﴾ ئەو بىگومان خوا بە ھەشەنى لى حەرام كەردو وە ﴿وَمَا لَهُنَّ الْآثَرُ﴾ وە جىگا و شوتى ئاگر دە بىت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصَارٍ﴾ وە بۇ ئەو سەم كارانە ھىچ يارمەتى دەرىك نى بە ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سۆيىند بە خوا بەراستى بى باوەربوون ئەوانەى كە ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ تَالَيْتُ لَنَسْمُوَ﴾ بىگومان خوا بە كىكە لەو سى خوا (كە بىرىن لە پەرورەدگار و عىسى و داكىسى) ﴿وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَجَدُ﴾ (لە كاتىكدا) ھىچ پەرستراونكى راست نى بە بىجگە لە تەنھا خوا بەك ﴿وَإِن لَّمْ يَتَذَكَّرُوا فَمَا يَذَكَّرُونَ﴾ وە ئەگەر واز نە ھىتىن لەو ووتە ئارەواو بەدانە ﴿لَنَعْلَمَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَهُمْ﴾ سۆيىند بە خوا دوو چارى ئەوانەيان ئە بىت كەبى باوەربوون ﴿عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ سزايەكى بە ئازار و سەخت ﴿فَلَا يَحْشَوْنَ إِلَى اللَّهِ﴾ دەى ئايا بۇ تۆبە ناكەن و ناگەر تەو بۇ لای خوا؟ ﴿وَلَنَسْتَفْرِزَنَّهُ﴾ و داواى لى بوردنى لى ناكەن؟ ﴿وَاللَّهُ عَفْوٌ رَّحِيمٌ﴾ لە كاتىكدا خوا لى بوردەى مېرەبانە ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مەسىحى كۆرى مەرىمە ھىچ نى بە جگە لە پىتغە مېرى خوا ﴿فَدَخَلَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِ﴾ بىگومان لە پىش ئەو وە چەندە ھا پىتغە مېر بوون ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ داكىشى ئافەرەنىكى زۆر راست گۆبە ﴿كَانَ أَكْثَرُ الْأَعْمَامِ﴾ ھەردو و كيان خوار دنیان دەخوارد (واتە خوانىن) ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ تُبْقِى لَهْمَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ سەرنج بەدە چۆن ئايەت و بەلگە كان بوون دەكە پەنە وە بۇيان ﴿ثُمَّ أَنْظَرُ﴾ پاشان سەبىر كە ﴿إِنِّي يَوْفُؤُكُمْ﴾ چۆن لا دەدرىن لە ھەق پەرورەد تال دەربۆن ﴿فَلَنُؤَدِّيَنَّ لَهُنَّ دُونَ ذَٰلِكَ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى ئايا ئىئو بىجگە لە خوا شىتەك دە پەرستىن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ كە ھىچ زەرەر و سوودىكى نى بە بۇ ئان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وە خوا ھەر خۆى بېسەرى زانايە ﴿فَلَنُؤَدِّيَنَّ لَكُمُ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى ئەى نامە دارە كان ﴿لَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ زىادە پۆى مەكەن لە ئايەتە كە تاندا ﴿غَيْرَ لَكُمْ﴾ جگە لەو ئە بىت كە راست و ھەقە ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ و شوبىن ئارەزووى كە سانىك مەكەون ﴿فَدَعَا فِي قَتْلِ﴾ كە بەراستى پىشتەر گومراو سەرى لى شىئاو بوون ﴿وَأَسْأَلُكُمْ﴾ وە زۆر كە سىشيان گومرا كەرد ﴿وَأَسْأَلُكُمْ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ وە خۆشيان گومرا بوون و لا ياندا لەرىنگاى راست ﴿

﴿لَئِنْ أَلْبَنَ كَعَمَلِهِمْ﴾ نہ فرین کرالہ وانہی بی بر واپوون ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ لہ بدرہ و نہ وہی نیسرا ئیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ لہ سدر زمانی داوود ﴿وَعِیْسَى ابْنِ مَرْیَمَ﴾ ولہ سدر زمانی عیسی کوری مہریہ میش
 ﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ نہ و نہ فرینہش لہ بدر نہ وہ ہوو سہر پیچیان کرد ﴿وَكَاذِبُ قَتْلُوتِ﴾ و ہہ میشہ
 دہست در یزیان دہ کرد ﴿كَانُوا لَا يَتَّخِذُونَ﴾ نہ وانہ بہر گری بہ کتری یان نہ دہ کرد ﴿عَنْ مُنْكَرٍ
 فَهْلَهُ﴾ لہ ہر کارنکی ییزراو ناشہرعی کہ دہ یانکرہ ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بنگومان زور
 بہ دہو نہ وہی کہ نہ یانکرہ ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ نہینی (نہی مو حہ مہد ﴿تَتَّبِعُونَ﴾ زور بہ یان
 ﴿يَتَوَلَّوْنَ الْآلِينَ كَعَمَلِهِمْ﴾ دوسنایہ تی نہ کن لہ گہل نہ وانہی بی باوہر بوون ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ﴾ بنگومان زور بہد و خرا بہ نہ وہی کہ پیشیان خست بؤ خویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہشم و قینی خوا ہوو لیان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ہ نہ وانہ لہ سزای
 دوزہ خدا بی برانہ وہ دہ میتنہ وہ ﴿وَلَوْ كَانُوا يَلْمِزُونَ﴾ و ہ گہر نہ وانہ بر وایان بہنایہ بہ خوا
 ﴿وَالَّذِي وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾ و ہ بہ پیغمہر و بہر بہر نامہ یہی کہ نیرا و تہ خوارہ وہ بؤ سہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ نہ و بی بر وایانہ یان نہ دہ کرد بہ دوست و خوشہویستی خویان ﴿وَلَا يَكُنْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ یان ﴿فَلْيَسْأَلُوا﴾ لہ تابن دہر چوون و یاغبین لہ خوا ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بیت دہ بیت (نہی مو حہ مہد ﴿خِرَابِطِينَ﴾ خہ لکی بؤ دوزنایہ تی
 لہ گہل ہر واداران دا ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ جوولہ کہ و ہاوبہش دانہ رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم
 مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ہ سویند بیت دہ بیت نزیکترینیان لہ خوشہویستی بؤ ہر واداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾ نہ وانہن کہ دہ یان ووت بنگومان نیمہ گاووریین ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَتَلُوا
 وَزَهْبَانًا﴾ نہ وہش لہ بدر نہ وہ بہ بنگومان لہ ناویاندا قہشہ و گوشہ گیرانیک ہن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کہ بہ راستی نہ وان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿وَإِذَا سَأِلُوا﴾ ہر
 کاتیک گوینان لی ہووایہ ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ الرَّسُولَ﴾ نہ و قورناتہی کہ نیرا و تہ خوارہ وہ بؤ پیغمہر ﴿تَتَّبِعُونَ
 تَرَىٰ أَغْيَابَهُمْ﴾ دہینی چاوہ کانیان ﴿تَقْرِضُ مِنَ الذَّمِّ﴾ لہ فرمیسک (ہر دہ بی و) دہر زیت ﴿بِمَا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ لہ بدر نہ و راستی یہی کہ زانیویانہ (و بویان دہر کہوتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ نہ لین
 نہی پەر و ہر دگارمان نہ و ایمہ باوہر مان ہینا (بہو قورناتہی نار دوو تہ خوارہ وہ بؤ مو حہ مہد)
 ﴿وَلَا كُنْتُمْ مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ دہتوش لہ گہل شایہ تی دہران ناومان ہنوسہ و (لہ گہل نہ واندا ہمان مہرہ) ﴿

﴿وَمَا آتَا لَا يَقُومُ بِاللَّهِ﴾ بوجی دهبی نیمه باوهر نه هیتین به خوا ﴿وَمَا جَاءَ نَايَمُ لَقِي﴾ و به وهی که بومان هاتووه له حق و راستی ﴿وَقَضَعُوا أَنْ يُدْخَلَ آتَا﴾ له کاتیکدا نومیدمان وایی بهروردگارمان بمانخاته ﴿مَعَ الْقَوْرِ الصَّالِحِينَ﴾ ریزی بیاو چاکانه وه ﴿فَالْتَبَهُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا خوا پاداشیان نه داته وه به هوی نه وه وه که ووتیان ﴿جَنَّتِ نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به چهند باخیک که پروبار به زیریاند دهر وات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده میتنه وه تیایدا به هه میسه بی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْعَاصِينَ﴾ وه نه وه به پاداشی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه ی باوهر پان نه هیتا و نایه ته کانی نیمه پان به درو دهرانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نه وانه هاوه لانی دفره خ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی پروتان هیتاوه ﴿لَا تَحْزَنُوا طَيِّبَتْ مَا أَعْطَى اللَّهُ لَكُمْ﴾ نه و شته پاک و خوشانه ی که خوا حد لالی کردوه بومان باساعی مدکن له خوتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنور مه شکتن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکه بنگومان خوا سنور شکته رانی خوش ناویت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخون له و رزق و روزیانه ی که خوا پی به خشیون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ که حلال و پاکن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خوتان پیاریزن و ترسن له و خوا به ی که نیوه باوهر تان پی به تی ﴿لَا يُولِجْكُمْ اللَّهُ﴾ خوا لیان ناگریت ﴿بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ نه و سویتندانه تان که نیازی دلی له گه لدانی به ﴿وَلَكِنْ يُولِجْكُمْ﴾ به لام لی تان نه گریت (به گونا هبار تان داده نی) ﴿بِمَا عَقَدْتُمْ الْأَيْمَانَ﴾ به (شکافندی) سویتندک که به نیازی دل داتان به سبتیت ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ جا که فاره تی (سپرنده وهی شکافندی) نه و سویتندانه ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ خوراک دانی (ده) هه ژاره ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَفَلَا تَكْفُرُونَ﴾ له خوراکیک مام ناوه ندی که به مندال و خیزانی خوتانی ددهن ﴿أَوْ كَسْوَتُهُمْ﴾ یا پوشاکی (ده) هه ژار ﴿أَوْ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ﴾ یا نازاد کردنی به نده به ک ﴿فَمَنْ لَمْ يُجِدْ﴾ جائه وهی دهستی نه که وت هیچ کام له مانه ﴿فَصَيِّمُوا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ نه وه سنی رور به روزو و بیت ﴿ذَلِكَ كَفَّرَ عَنْكُمْ إِذْ حَقَّقْتُمْ﴾ نه وه (ی باسکرا) که فاره تی سویتند کانتانه کاتیک که سویتندان خوارد (و سویتند کمان شکاند) ﴿وَأَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ وه سویتند کانتان پیاریزن ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ به و جوره خوا نایه ته کانی خوی به پرونی باسی نه کات بومان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ نه وهی سو باسی بکدن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی پروتان هیتاوه ﴿إِنَّمَا الْحَرَمُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ﴾ بنگومان تاره ق و قورار و نه و به رانه ی که کراون به بت ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾ و نه و پارچه دارانه ی (که به کار نه هیتین بؤ دیار بکردنی به ش و چاره ووس) ﴿يَجْزِي مَنْ عَمِلَ الشَّيْطَانِ﴾ نه وانه پیسن و له کرده وهی شه پانن ﴿فَأَجْتَنِبُوا لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ که وانه دور که ونه وه لی

نارزگارین

[illegible]

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ صَيِّدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾ (پاوی تیجیر) و خوارده مه نی دهریایی جه لالکراوه بۆتان ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَبَلَسِيَّارًا﴾ تائیوه و گهشتیاره کان سوودی لی وهریگرن ﴿وَحُرْمَةٌ عَلَيْكُمْ صَيِّدُ الْبَرِّ﴾ و پاوی (تیجیری) کیوی و ووشکایی یاساغ کراوه لیسان ﴿مَا ذَمُّهُ خُرْمًا﴾ تاله تیحرامدا بن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الْوَحِيدَ﴾ له (بیقهرمانی) نهو خواجه بترسن که ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ ههر بۆ لای نهو کزده کرینه وه (له رۆزی دواپی دا) ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيَتِيمَ الْحَرَامَ﴾ خوا که عبه که (بیت الحرام) دایناوه تاوه کو (جیگای) ﴿فَلَمَّا بَلَغَ ابْنُ رَافِعٍ أَهْلَ عِيسَى الْيَتِيمَ الَّذِي عَلَى يَدَيْهِ﴾ و ههروها مانگه یاساغه کان (که جهنگ تیپاندا حهرامه) و قوربانیه دیاری نه کراوه کان و قوربانیه دیاری کراوه کانیشی داناوه ﴿ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَدْعُو بَعْضَ الْأَشْيَاءِ إِلَى الْآخَرِ﴾ نه ووش بۆ نهوی که بزائن به راستی خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه زانیت و به ناگایه که چی واه تاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه ینگومان خوا به هه موو شنیك زانایه ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ باش بزائن که به راستی خوا تو لای زور به تینه (بزیاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه به راستی خوا لیسووردهی میهره بانه (بۆ تو به کاران) ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ نیر دراوه کهی خوا (موحه مهده) هبچی له سهر نی به بیجگه له راگه یانندن نه بیست ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ وه خوا ده زانیت بهوهی دهی ده خهن به ووش ده یشار نه وه ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالْطَّيِّبُ﴾ (نهی موحه مهده) بلی بیس و پاک و هک یه ک نین ﴿وَلَوْ أَغْنَىٰ عَنْكَ﴾ ههر جهند سهر سامت بکات ﴿كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾ زوری پیسه که ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که وانه له خوا بترسن ﴿وَأُولَئِكَ الْأَنْبَاءُ﴾ نهی خواوه نانی زیری و هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تار زگار بین ﴿يَتْلُوهَا الَّذِينَ يَدْعُونَهُمُ﴾ نهی نه وانهی بر و اتان هیناوه ﴿لَا تَسْتَوُوا عَنْ أَشْيَاءَ﴾ هر سیار مه کهن له شناتیک ﴿إِنْ تَبَدَّلَ لَكُمْ شَوْكٌ﴾ نه گهر ناشکرا بکرن بۆتان ناخوش و خراب ده بیت بۆتان ﴿وَإِنْ تَسْتَوُوا عَنْهَا﴾ وه نه گهر هر سیار بکهن دهر باره یان ﴿جِئْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ يَدْلَوْكُمْ﴾ کاتیک قورشان ده نیر درینته خواره وه، بۆتان ناشکرا ده کرین ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا خوش بووه لهو هر سیارانهی له وه و پینش ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ وه خوا زور لیسووردهی له سهر خویه ﴿فَدَسَّ الْأُفُورَ﴾ ینگومان نهو (جوره) هر سیارانیه یان کرد کۆمه لیک ﴿فَإِنْ قَبِلْتُمْ﴾ پینش تیوه ﴿فَتَرَأَيْتُمُ الْكُفْرَانَ﴾ پاشان بی بر و ا بوون به هوی نهو هر سیارانیه وه ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا دای نه ناوه و بریاری نه داوه (بۆ بیهرست و هاوه لدانه ران که حهرامی بکهن له سهر خویان و جینی به یلن بۆ ته کانیا و سوودیان لی وهره گرن) ﴿مِنْ تَحِيْرٍ﴾ له به حیره: (ووشتریک بوو پینج سکی بکر دایه و پینجهم نیر یوایه، نهو کاته گونجه که یان لهت ده کرد و بهرله لایان ده کرد) ﴿وَلَا سَآئِرَ﴾ و سائیبه: (ووشتریک بوو که ده تا دوانزه سکی بکر دایه هه موو مینه بوایه) ﴿وَلَا وَصِيلَ﴾ و وه صیله: (ووشتریک بوو به کهم و دووهم سکی مینه بوایه) ﴿وَلَا حَافِرَ﴾ و حام: (ووشتریک نیر بوو که له پشنی نهو ده سلک په یدا بوایه) ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به لام نه وانهی بی باوه بر بوون ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ درو به دم خواوه هه لته به ستن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ و زوره یان زیر نین (نه زانن)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ کاتبک کہ بوتری پی یان ورن ﴿إِلَى مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ بؤ لای نہو فورنانهی کہ خوا ناردوبہ تبه خواروہ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بؤ لای پیغمبر ﷺ ﴿قَالُوا خَسِرْنَا﴾ ده لئن بهسمانه ﴿مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِمْ عَهْدًا﴾ نہو (ثانیہی) کہ باوک و باپیر انمان له مہری یون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُكُمْ﴾ ثابا (چاویان لی ده کهن) نہ گہر له حالیکدا باو باپیر انبشیان ﴿لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَحْشُدُونَ﴾ ہیج ششکیان نہ زانیسی و گومرا بویسن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہوانہی پرواتان هیتاوه ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ هوشستان به خورنانهو بیت ﴿لَا يَحْصُرُكُمْ مَنْ ضَلَّ﴾ زیاتان پی ناگہ به بیت نہوہی گومرا بویسن ﴿إِذَا أَهَضَكْتُمْ﴾ نہ گہر تپوہ له مہر پنی راست بن (بہر گری کردن له خرابہ به شبکہ له رینموونی وەر گرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ ہمر بؤ لای خواہہ گہر نہوہی همووتان به گشتی ﴿وَنَسَبُكُمْ بِمَا أَكْتَرْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نہمجا هوالغان پی نہدا به مہر کردوہوبہک کہ کردوواتہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہوانہی کہ پرواتان هیتاوه ﴿شَهِدُوا بَيْنَكُمْ﴾ شایہتی بدن له نیواتاندا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتبک کہ مردنی ہمر کامشان نزدیک بوویہوہ ﴿جِئِنَّا نُوَصِّئُكَ﴾ له کانی و ہسیت کردتاندا ﴿أَنْتَ إِنْ دَعَاكَ ابْنُكَ﴾ دوو کہسی دادپہر و ہر له خوتان (موسولمان بن) ﴿أَوْ إِخْوَانُكَ مِنْ غَيْرِكَ﴾ یان دوو کہسی تر جگہ له خوتان (کافرین) ﴿إِنْ أَنْتُمْ صَرَفْتُمْ الْأَرْضَ﴾ نہ گہر تپوہ به سہفہر روقشتبوون به وولاتدا ﴿فَأَصْبَحَتْكُمْ مِصْبَئُ الْمَوْتِ﴾ و به لای مردنسان تووش هات ﴿فَحُيِسُوا لَهُمْ مِنَ الْعِلَافِ﴾ (دوو شایہتہ کہ) راگرن له پاش نویر (ی عہس) ﴿فَيُقِيمُونَ بِاللَّهِ﴾ دہی سویند بخون به خوا ﴿إِنْ أَرْتَبْتُمْ﴾ نہ گہر گومانان بوو (له راستی و پاکی یان) ﴿لَا تَنْتَرِي بِهِ نَفْسًا﴾ نیمہ (سویند خوار دنمان) به خوا ناگورینہوہ به ہیج نرخیٹ ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ شایہتی بؤ دراوہ کہ خرم و نزدیکش بیت ﴿وَلَا تَنْكُرْهُ هَذِهِ آيَةُ اللَّهِ﴾ و شایہتی (دان بؤ) خواناشارینہوہ ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَعْمِينَ﴾ بنگومان (نہ گہر شایہتہ کہ مان شار دہوہ) کہواتہ به راستی له گوناہباران دہین ﴿فَإِنْ غُرِبْتَ﴾ نہمجا نہ گہر زاترا (پاش سویند خوار دنیان) بهوہی ﴿أَنْتُمْ أَنْتَحِقُوا إِلَهُ﴾ کہ نہو دوو شایہتہ درویان کردوہ و خویان تاوان بار کردوہ ﴿فَلَا تَخْرُجُوا قَوْمًا مَقَاتِلَهُمْ﴾ نہوہ دوو کہسی تر له شوینی نہواندا هہلدہستن (به سویند خوار دن) ﴿مِنَ الَّذِينَ أَنْتَحَقُوا عَلَيْهِمُ الْأَرْبَابُ﴾ لهوانہی کہ شیاوو نزدیکترین (له مردوہ کہ) نہو دوواتہ ﴿فَيُقِيمُونَ بِاللَّهِ﴾ نہمجا ہمر دوو کیان سویند بخون به خوا ﴿لَشَهِدْنَا نَحْنُ مِنْ شَهِدَتِهِمَا﴾ کہ به راستی شایہتہ کہی نیمہ راستہر له شایہتہ کہی نہو دووانہی پینشوو ﴿وَمَا أَتَيْنَا﴾ و ہ راستی لامان نہداوہ (له سویند خوار دنہ کہ ماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بنگومان (نہ گہر لابدہین) نہو کاتہ نیمہ له سنہ مکاران دہین ﴿ذَلِكَ أَتَى﴾ نہو (جوہ شایہتی دانہ) نزدیکترہ ﴿أَنْ تَأْتُوا بِاللَّهِدَةِ عَلَى وَجْهِهَا﴾ کہ شایہتہ کان هہلسن به شایہتہ کہ یان به شیتوہ راستہ کہی ﴿وَتَجْعَلُوا أَنْ تَرُدَّ إِلَيْنَا﴾ باہر سن له رہ دکر دنہوہی سویندہ کان (بؤ خرمی نزدیکی مردوہ کہ) ﴿بَعْدَ الْقَمِيحِ﴾ دوی سویند خوار دنی ہمان (واتہ به درؤ بخرینہوہ) ﴿وَأَتُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا﴾ بتر سن له خوا و خوتان پیارتزن و گویرایدلی فرمانی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ﴾ خوا رینموونی کؤمہلی له سنوور دہر چو و ناکات ﴿

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له روزنك (ترسن) خوا هه موو پیغه مهران كوده كاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه و سا پیان ده فەر مویت چ وه لایمكتان در ایده وه؟ ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾ ده لئین هیچ زانیاری به کمان نبیه
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْعَبُوبَ﴾ بینگومان نه نها تو نا گاداری هه موو نه پییه کانیست ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه ره وه) کاتنك خوا به عیسیای کوری مهربه می فەر موو ﴿أَذْكُرِي مَعِيَ عَمَلِكَ وَكَفَلِي وَلَدِيكَ﴾
 بیر بکه ره وه له چاکه و به هره ی من به سهر خوت و دایکته وه ﴿إِذْ أُنذِرْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتنك که پشیرانیم
 لئی کردیت به گیانی هه ره پیروز (جویره ئیل) ﴿ثُمَّ كَلِمَ الْكَافِرِينَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کانی له بینشکه دا
 بوویت و به گه وره پیش قسه ت له گه ل خه لکیدا ده کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ﴾
 و الانجیل ﴿وَهُ كَاتِبِكِش فِیْرِ كَتِيبَ (و نوو سین) و حکمه ت و تهورات و ئینجیلسم کردیت ﴿وَإِذْ
 خَلَقْنَا مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا﴾ و به بیر بکه ره وه کاتینك به فەرمانی من له قور شتینك
 له شیوه ی بالنده دروست ده کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده ست به جی به فەرمانی من نه بوو به بالنده
 ﴿وَنُفِثَ بِالْحِكْمَةِ وَالْأَبْرَصِ بِإِذْنِي﴾ وه به فەرمانی من کویری زکماك و به له کیت چاك ده کرده وه
 ﴿وَإِذْ أَخْرَجْنَا الْمُؤْمِنِينَ بِإِذْنِي﴾ وه کانی به فەرمانی من مردو و انت له گور ده ره ده هینا (به زیندوو کر او بی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ﴾ وه بیر بکه ره وه کاتینك به رگری نه وه کانی ئیسرا ئیلسم کردلیت
 (تکوزن) ﴿إِذْ جَعَلْنَا الْيَمِينَ﴾ کاتینكش مو عجزه روونه کانت بو هیتان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْهُمْ﴾ جا نه وانه یان که بی باوه ربوون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ به راستی نه مه هیچ نی به
 جگه له جادوویه کی ناشکرا نه بیت ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّنَ﴾ وه (بیر بکه ره وه) کاتینك خسته
 دلی ها وه له نایبه نه کانت ﴿أَنْ أَمْنُوا بِي وَرَسُولِي﴾ که بر وایتن به من و به پیغه مبه ره که م (عیسی)
 ﴿قَالُوا آمَنَّا وَآتَيْنَاكَ بِالشَّاهِدَاتِ﴾ نه وایش ووتیان: نه وایر و ایمان هینا و توش شایه ت به که
 بینگومان نیمه موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کاتینك حه واریه کان ووتیان: نه ی
 عیسیای کوری مهربه م ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ نایا به ر وهر دگاری تو ده توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكَ مَا بَدَأَ قَدْ
 السَّمَاءَ﴾ له ئاسمانه وه خوانیکمان بو بنیرته خواره وه ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی له خوا ترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه باوه ر دارن ﴿قَالُوا لَرُبِّدَا أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا﴾ (حه واریه کان) ووتیان
 ده مانه ویت لئی بخوین ﴿وَتَعْظَمِينَ قُلُوبَنَا﴾ و دلمان غارام ببی و دلیابین (که پیغه مبه ریت) ﴿وَنَعْلَمُ أَنْ قَدْ
 صَدَقْتَنَا﴾ و به زانین که بینگومان راست له گه ل کردوین (له وه ی که بیت را گه یان دین) ﴿وَنَكُونُ عَلَيْهِمْ
 الشَّاهِدِينَ﴾ نیمه ش بین به شایه ت له سهری (بو نه وانه ی ناماده نین) ﴿﴾

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ عیسای کورپی مہریم فہرمووی ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ ارْزُقْنِي مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ تہی
 خوائ بہروردگارمان لہ ناسمانہوہ خوانیکمان بؤ بنیرہ خوارہوہ ﴿تَكُونُ لَنَا عِيدًا لَا أُفَوِّتُهَا إِخْرَاقًا﴾ نا
 بیت بہ جہڑن بؤ ئیستامان و نہوہ کانی دہاتووشمان ﴿وَمَا آيَةُ وَدَّكَ﴾ وہ مو عجیزہ و بہ لگہیدہ بیت
 لہ لایہن تووہ ﴿وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ وہ رزق و رزیمان ہی بہ خشہ چونکہ تو باشرینی ہموو
 رزوی دہرائی ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكَ﴾ خوائ گہورہ فہرمووی بہ راستی من نہو خوانہ دہنیرمہ
 خوارہوہ بؤ نان ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ تہمجا ہر کس لہ نیوہ ہی پروا و ناسویاس بیت لہ ہاش نہوہ
 ﴿فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا﴾ نہوہ بنگومان سزایہ کی تہدم ﴿لَا أُعَذِّبُهُ إِلَّا الَّذِينَ الْغَافِلِينَ﴾ کہ سزای ہیچ کہسی ہی
 نادم لہ جیہانیان ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وہ (بیر بکہرہوہ) کاتیک خواہ فہرمووی (لہ رزوی
 دوایدا) تہی عیسای کورپی مہریم ﴿هَآأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ﴾ نایا تو ووتوتہ بہ خہلکی ﴿اتَّخِذُوا مِنِّي وَآلِيَّيَ
 إِلَٰهِيْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ کہمن و دایکم بہدو و ہر ستر او دابنن (وہمانہرستن) لہ جیائی خواہ؟ ﴿قَالَ
 سُبْحٰنَكَ﴾ (عیای) ووتی: پاک و بنگہردی بؤ تو تہی خواہ ﴿مَنْ يَكْفُرْ إِنِّي أَنَا أَقُولُ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾ نایت و
 ناگونجیت بؤ من شتیک بلیم کہ بہ ہیچ شیوہیدہ مافی من نی بہ ﴿إِنْ كُنْتَ قُلْتَ﴾ تہ گہر من نہو قہیدہ
 کردیت ﴿فَقَدْ عَفَاكَ﴾ تہوہ ہر راستی تو ناگات لی بہ ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي﴾ چونکہ تو تہوہی لہ نہفسم دایہ
 دہیزائی ﴿وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ بہ لام من نازانم و ہی ناگام لہوہی کہ لہ نہفسمی تو دایہ ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
 الْغُيُوبِ﴾ ہر راستی تہنہا تو زانای تہوای بہ ہموو نہیتی بہک ﴿مَا قُلْتَ لَهُمْ﴾ ہیچم ہی نہوتون
 ﴿إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾ بیجگہ لہوہ نہیت کہ تو فہرمانت ہی کردوم ﴿إِنْ أُعِيدُوا اللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ کہ بہندایہتی
 خواہ بکہن کہ بہروردگاری من و نیوہشہ ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ و من شایہت و چاودنیر
 ہوم بہ سہریانہوہ نا لہ ناویاندا ہوم ﴿فَمَا تَوْفِيقِي﴾ تہمجا کاتیک تو منت ہر دہوہ (و بہرزت کردہوہ
 بؤ ناسمان) ﴿كَذَٰلِكَ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ﴾ ہر خوت چاودنیر ہوی بہ سہریانہوہ ﴿وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾
 وہ خوت ناگادار و شایہتی بہ سہر ہموو شتیکہوہ ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ﴾ تہ گہر سزایان
 بدہیت، تہوہ بنگومان بہندہی خوتن ﴿وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ﴾ وہ تہ گہر لیشیان خوش ہی ﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ تہوہ بنگومان تہنہا خوتی بہدہستہ لانی کاردروست ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خوائ گہورہ فہرمووی:
 ﴿هَٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ تہمہ روریکہ راستیژان راستیہ کہیان کہ لکیان پتدہ گہدنی ﴿لَهُمْ
 جَنَّاتُ خَزَايِئْرِ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بہ ہشتانیکیان بؤ ہدہ کہ روبرارہ کان بہریریاندا دہرون ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾
 تہمیتنہوہ تیایدا بہ ہہمشہی ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خواہ رازی ہووہ لییان و نہوانیش لہ خواہ رازی
 ہون ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ تہوہ بہ سہر کہوتی زور گہورہ ﴿إِنَّ لِلَّهِ الْمُلْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ہر بؤ خواہ
 خواہنداریتی ناسمانہکان و زہوی ﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾ و ہر چیشیان تیدایہ ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وہ تہنہا
 تہوہ سہر ہموو شتیکدا بہ توانا و دہسہ لاتدارہ ﴿

سورتي (الأنعام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشه ندهی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هموو سوپاس و ستایشی هدر یو ئه و خوی به ئاسمانه کان و زهوی دروستکردووه ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی به کان و پرووناکی داناووه ﴿ثُمَّ الْإِنْسَانَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يُعَذِّبُ لَنُوتٍ﴾ نه مجا نه وانه ی بی باوهر بیون هاوتا و هاوبهش بئو بهروردگار یان بریار ددهن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوائه و زانه یه که ئیویه له قور دروست کردووه ﴿ثُمَّ فَضَّيْنَا النَّجْلَ﴾ پاشان کاتیکسی دیاری کردووه (بئو مردن) ﴿وَلَجَّلْ مُسْمًى عِنْدَهُ﴾ وه کاتیکسی دیاری کراویش لای خوی گه و ره داتراوه (بئو قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ که چی دوانه و هوش ئیویه به گومانن ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه نه ها ئه و خوی به (بالاده ست و بهرستراوه) له ئاسمانه کان و له زه ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَنَجْوَاكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ﴾ نهیتی و ناشکر اتان ده زانی و به هموو کرده و یه کیش که ده یکه ن ناگداره ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه ههر به لگه و نیشانه یه که له به لگه و نیشانه کانی بهروردگار یان بئو بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ نه و ان پرووی لی و هرده گیرن ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به راستی کاتیک قورتانیان بئو هات به در قیام داننا ﴿فَسُوفَ يَأْتِيهِمْ﴾ جا له مه و پاش بویان دیت ﴿أَنْتُمْ وَمَا كُنْتُمْ بِبَشِيرَةً عَلَيْهِمْ﴾ هموالی نه و شتانه ی که نه و ان گالتیه یان پیته کرد ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَرَاهِيَتَكُمْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ ئایا نه یان دیوه (نه یان زانیوه) له پیش نه وانه و ه چهند گهل و نه و ه مان له ناو بر دووه ﴿فَكَفَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ده سه لانمان پیذا بیون له زه ویدا ﴿فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَبَدَّلْتُمْ عِدَّتُمْ كَذِبًا بِحَقِّهِمْ﴾ وه شپوه یه که به ئیوه مان نه دابوو ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ فِضْرًا﴾ و بارانی به بیتابه بیتامان به سه ردا باراندن ﴿وَجَعَلْنَا الْآلِهَةَ نَجْرًا مِنْ خَلْقِهِمْ﴾ وه جو گهل و پرووباره کانمان والی کرد بوو که به بن باخ و کوشکه کانیاندا دهر ویشست ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ له تا و مان بردن به هوی گونا هه کانیانه و ه ﴿وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه له دوی شه و ان دروستمان کرد ﴿قُرْآنًا آخِرِينَ﴾ گهل و نه و یه کی شر ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا﴾ وه نه گهل نامه یه کی نوسرا و مان بنار دایه ته خواره و ه بئوت ﴿فِي قُرْآنٍ﴾ له ناو کاخه زیکدا بوایه ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ﴾ و ده ستیشیان لی بدایه ﴿ثُمَّ الْإِنْسَانَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه وانه ی بی باوهر بیون ده یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا بَشِيرٌ مُبِينٌ﴾ نه مه ته نه ها جادو و یه کی ناشکرایه ﴿وَقَالُوا لَا أَنْزِلَ عَلَيْهِمْ مَلَكٌ﴾ وه ده یان ووت: بئو چی فریشته یه که نه تیرراوه ته خواره و ه بئو سه ری (بیبینین) ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نه گهل فریشته یه کمان بنار دایه ته خواره و ه ﴿ثُمَّ فَضَّيْنَا النَّجْلَ﴾ بیگومان کار نه و او ده بوو (له ناو بر دنیان چی به چی ده کرا) ﴿ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ﴾ پاشان مؤلته نه نه دران ﴿١﴾

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نہ گھر نہو (پتھہ مبرہ) مان بگردایہ بہ فریشتہ بہک ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بینگومان
 دہمانگورا بہ ورنہی ہیاوتک (تابینن و قسہی لہ گہل بکھن) ﴿وَلَلَّيْسَتْ عَلَيْهِمْ مَّا يَلْسُونَ﴾ و بینگومان
 لیمان دہشیواندن وہک چوں خویان لہ خویان دہشیواند ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویتندی
 بینگومان گالتہ کروہ بہ پتھہ مبرانی پیش تویش ﴿فَقَالَ الَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ سہر نہ نجام بڑ نہوانہ بان
 گالتہ بان دہ کرد دابہزی و دہوری دان ﴿مَا كُنَّا بِمُسْتَهْزِئَةٍ﴾ تولہی نہوہی گالتہ بان پندہ کرد
 (لہ سزای سہخت) ﴿قُلْ يٰرُؤُوفِ الْاَرْضِ﴾ (نہی موحمہ مہد) ﴿بَلٰی بِرُؤُوفٍ وَبِكَرِيمٍ﴾ بلی بگہرین بہ زہویدا
 ﴿ثُمَّ اَنْظُرُوا﴾ پاشان سہرنج بدہن ﴿كَفَيْكَ كَانْ عَلَیْكَ الْمَكْرُ بِیْنَ﴾ سہر نہ نجامی نہوانہی بہ لگہ کانی
 خوابان بہ درو دادہ نا چوں بروہ ﴿قُلْ لِّمَن مَّا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ (نہی موحمہ مہد) ﴿بَلٰی نَايَا هٰی
 کٰی یہ نہوہی لہ ناسمانہ کان و زہویدا یہ ﴿قُلْ لِّلّٰهِ كُتِبَ عَلٰی نَفْسِی الرَّحْمَۃُ﴾ بلی تہنہا بڑ خواہ کہ بہ زہی و
 میہرہانی بنویستی کردوہ لہ سہر خوی ﴿لَيَجْمَعَنَّ كُمْ اِلٰی یَوْمِ الْقِیَمَۃِ﴾ سویتند بہ خوا بینگومان کوٹان
 دہ کاتہوہ لہ روضی دواہی دا ﴿اَلَرَبِّ فِیْہِ﴾ کہ ہیچ گومان و دوودلی تیدانی بہ ﴿الَّذِیْنَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ﴾
 نہوانہی خویان دوبراندوہ ﴿فَہُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾ نہوہ نہوانن کہ بروا ناہیتن ﴿وَلِلّٰهِ مَاسِکٌ فِی السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضِ﴾ وہ ہہر بڑ خواہ نہوہی نارامی گرتوہ لہ شہو و روضدا ﴿وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ وہ ہہر نہو
 یسہری زانیہ ﴿قُلْ اَغْرِیْ اَمَّا لَتُخَذَ لَیْسَ﴾ (نہی موحمہ مہد) ﴿بَلٰی نَايَا؟﴾ بیتجگہ لہ خوا دوست
 و پہر سترائی تر بڑ خوم دانیم؟ ﴿فَاَطِیْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ کہ نہو بہ دیہنہری ناسمانہ کان و زہویہ
 ﴿وَهُوَ یَطْعِمُهُمْ وَلَا یُطْعَمُ﴾ نہو خواہ روضی دہدات و روضی ہی نادری ﴿قُلْ اِنِّیْ اَمْرٌ﴾ بلی بہ پراسستی من
 فرمانم ہی دراوہ ﴿اِنَّ اَصْحٰنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْمُرُ﴾ کہ یہ کہم کہس ہم مل کہج کہم (بڑ فرمانی خوا) ﴿وَلَا
 تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ﴾ وہ (فرمانم پندراوہ لہ لایہن خوداوہ) ہہر گیز لہ ہاوبہش دانہران مہبہ ﴿قُلْ
 اِنِّیْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّیْ﴾ بنیان بلی: بینگومان من دہرسم نہ گہر سہر پتچی لہ فرمانی پہر و ہر دگارم
 بکہم ﴿عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ﴾ لہ سزای روضیکی گہورہ ﴿مَنْ یُّصْرِفْ عَنْہُ یَوْمَہِزْ﴾ ہہر کہس نہو
 سزایہی لی لادری لہو روضدا ﴿فَقَدْ رَہْ﴾ نہوہ بینگومان خوا بہ زہی ہنیدا ہاتوہوہ ﴿وَذٰلِكَ الْقُوْرُ
 الْمُبِیْنُ﴾ و نہوہ بہ سہر کہوتنی ناشکراو تہواو ﴿وَ اِنْ یَمَسَّکَ اللّٰهُ بِضُرٍّ﴾ وہ نہ گہر خوا دوو جاری
 بہ لاو زیانیکت بکات ﴿فَلَا کَاشِفَ لَہٗ الْاَھُوْۃُ﴾ نہوہ جگہ نہو (خوا) کہس نی یہ ہتوانی لایبات
 ﴿وَ اِنْ یَمَسَّکَ بِخَبْرٍ﴾ وہ نہ گہر خبر و خوشبہ کیشست ہی بگہیہ نیت ﴿فَہُوْ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ﴾ نہوہ
 خودا دہسہ لاتدارہ بہ سہر ہموو شنیکدا ﴿وَهُوَ اَلْفَاہِرُ فَوْقَ عِبَادِہٖ﴾ وہ ہہر نہوہ دہست روضتو
 زالہ بہ سہر بہندہ کانیدا ﴿وَهُوَ اَلْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ﴾ ہہر نہوہیش کار دروستی ناگادارہ ﴿

﴿قُلْ أَشْيءُ أَكْبَرُ شَهَادَةً﴾ (تهی موحده مصدق) ﴿بَلَىٰ: شَایهتی دانی کی له هه موو شایهتی دانیک گه وره تره
 (له سهر پیغه مبه ریتی من) ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی: خوا گه وره ترین ﴿شَهِیدٌ بَیِّنٌ وَبَیِّنٌ﴾ شایه ته له تیوان من و تیوه دا
 ﴿وَأُوحِيَ إِلَیْكَ هَٰذَا الْقُرْآنُ﴾ وه شم فورانه سر ووش (ووحی) گراوه بۆ من ﴿لَا تُذِکْرُ بِهِ وَمَنْ يَنْفَعُ بۆ ته وهی تیوهی
 پی پیتر سیتیم و ههر که سینکی کهش که پی ی ده گات ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا مَعَ اللَّهِ﴾ تایا به راستی تیوه شایه تی
 شه ده ن به دنیا پیوه که له گه ل خوادا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَشَرُّ﴾ چه ند بهر ستر او نیکی تر هه پی؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ بلی: من
 شایه تی (وا نارهوا) نادهم ﴿قُلْ إِنَّمَا أَخْبَرْتُم بِهِ﴾ بلی: بیگو مان ههر تهو بهر ستر او ی تانک و ته نه یاهه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مِمَّا
 نُحَرِّمُ﴾ وه به راستی من بهریم له وهی که تیوه ده یکه نه هاویهش بۆ خوا ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكُتُبَ﴾ ته وانه ی که
 نامه مان پی به خشین (له گا ورو جوله که کان) ﴿يَقْرُونَ﴾ هم پیغه مبه ره ده مان من (که پیغه مبه ری خواهه به وهی
 باسکر دنی نیشانه کانی له ته ورات و ئینجیل دا) ﴿كَمَا يُقْرُونَ بَنَاتٍ هُرَّ﴾ وهك چون کوره کانیان له مان من ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ﴾ ته وانه ی خویشان دۆر اندو خه سار و مه ند کرد ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ته وه ته وانه ی بر ووا ناهیتن ﴿وَمَنْ
 ظَلَمَ لِمَعْنَىٰ قُرْآنٍ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی ستم کارت ره لهو که سه ی درو هه لیه ستی به ده م خواوه ﴿وَأَكْذَبَ بَنَاتٍ﴾ یا پی
 باوه بر یو پی به نایه تا کانی (به لکه کانی) خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلُقُ الظَّالِمُونَ﴾ به راستی ستم کاران بزگاریان ناییت ﴿وَلَا
 يُؤْمِنُ بِحُجَّتِهِ جَمِيعًا﴾ وه پور ی هه موویان کو ده که یته وه (له قیامه تدا) ﴿تُرْفَعُ الْأَشْرَافُ﴾ پاشان ته لئین به وانه ی
 هاوه لیان بۆ خوا دانا بوو ﴿إِنَّ شَرَّكُمْ لَمَنْ كَفَرَ عَنْ عَمَلِهِ﴾ کوان ته و هاوه لانه ی که به خه یالی خویشان به هاوه لی
 خوانان دانا بوون ﴿تُرْفَعُ الْفُتَحُ إِلَّا﴾ پاشان به هانه یان هیچ نه بوو بیجگه له وهی ﴿أَنْ قَالُوا لِلَّهِ رَبِّ مَا كُنَّا
 مُشْرِكِينَ﴾ که ووتیان سویند به خوی بهر و رد گار مان ئیمه به هیچ جزو نیک هاویهش دانه نه بووین بۆ خوا ﴿وَلَا
 أَنْظَرُ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ سهیر که چون درو له دزی خویشان ده که ن ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُقْرُونَ﴾ و لیان وون
 بوون ته و بتانه ی خویشان به درو هه لیان به سستی بوون ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ يَسْتَعِجِلُ﴾ وه لهو (کافرانه) که سانی هه یه که
 گویت بۆ ده گرن که فوران ده خوینی ﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ به لام ئیمه (به وهی تاوان گوناوه هاوه لدا تانیا ته وه)
 چه ند بهر دویه کمان داوه به سهر دله کانیاندا ﴿أَنْ يَقُولُوا﴾ بۆ ته وهی تی ی نه گه ن ﴿وَقِيلَ أَذُنَهُمْ وَقُرْآنُ﴾ وه که بری
 و گوی گرانیمان خستو ته ناو گرن چه که یانه وه ﴿وَأَنْ يَرْوُوا مَعْلًا﴾ ایو لا یومشوا هه ﴿وه ته گهر هه موو به لکه و
 نیشانه یه کی روون بیسن بر وای پی ناهیتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لَحِيظُهُمْ﴾ نا ته و راده یه کانی بین بۆ لات ده مه ده می
 و بهر بهر کانیست له گه ل ده که ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته وانه ی پی باوه رن ته لئین ﴿إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ هم
 قورانه هیچ نی به بیجگه له ته فسانه ی بیشتیان ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ته وانه بهر گری (خه لک) ته که ن لهو (قورانه)
 ﴿وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ﴾ و خویشان لئی دوور ده که شه وه ﴿وَأَنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا الْفَاسِقُ﴾ هیچ که سیش له ناو ناهین
 خویشان نه پی ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ و هه سیش ناکه ن (که له چی خه سار و مه ند یه کدان) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ
 الْآثَارِ﴾ وه ته گهر بیان بینیت کاتیک که له سهر قهر اغی دوزخ وه سستیر اوون ﴿فَقَالُوا بَلْ أَتَيْنَا نَارًا﴾ که ده لئین
 خوز گه ده گه بر پتر اینه وه بۆ دنیا ﴿وَلَا نَكُذِّبُ بَنَاتٍ رَبَّنَا﴾ و به لکه کانی بهر و رد گار مان به درو ته ده زانی
 ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه له بر واداران ته بووین

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْأَكْثَرِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يُوقُونَ﴾ (نه خیر به راستیان نی به) به لکو نه وهی که له وهو پیش ده بانشار ده وه
 یزبان دهر که وئووه ﴿وَزُورُوا الصَّالَاتِ وَالْمَالِ﴾ وهه گهر بگه ریتنه وه (بۆ دنیا) بنگومان دووباره
 ده گه ریتنه وه بۆ نهو کارانه ی که لیبان قده غه کرابوو ﴿وَالْأَنْفُسِ الَّتِي كَانَتْ لِلْأَكْثَرِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يُوقُونَ﴾ وه به راستی نه وانه دروزن
 ﴿وَالْأَنْفُسِ الَّتِي كَانَتْ لِلْأَكْثَرِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يُوقُونَ﴾ وه ووتبان به راستی ههر ثم زیانه (ی دنیا) مانه ﴿وَمَا تَحْتِیْ بِمَبْعُوثٍ﴾
 و نیمه زیندوو نا کریتنه وه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يُفْقَرُ عَنْ رُبِّكَ﴾ وهه گهر نه وانه ده بینی نهو کاته ی که له جزووری
 پهروه ردگار یاندا وه ستیر اوون ﴿قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (پهروه ردگار) ده فهرموی ثایا نه مه راست نییه؟
 ﴿قَالَ أَلَيْسَ وَرَبِّكَ﴾ نه لیس: به لی راسته سوئند به پهروه ردگار مان ﴿قَالَ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ﴾ ده فهرموی ده ی
 بچهرن نهو سزایه ﴿يَمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی نه وهی که پرواتان نه هیئووه (ئینکار تان ده کرد)
 ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ به راستی نه وانه ی که دیداری پهروه ردگار یان به درو ده زانی زهره یان
 کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ الْمُسَاعَدَةُ بَعَثُوا﴾ هه تا کاتی له نا کاو پوزی دوا یی یان به سهر دا دیت ﴿قَالَ أَلَيْسَ تَعْلَمُونَ﴾
 ما فرط فیها نه لیس نای داخ و به شیمانی سهخت بۆ نیمه چهند کهم تر غه میمان کرد له دنیا دا و
 له ده ستمان چوو ﴿وَمَنْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ له کاتیکدا تا وانه کان یان هه لگر تووه به کزلیانه وه به
 ﴿الْأَسَاءَ مَا يَرْزُونَ﴾ نای چهند به دو خرابه نهو باره گرانه ی هه لی ده گرن ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾
 إِلَّا لَهْوٌ وَلَهْوٌ وه زیانی دنیا هیچ نیه بیجگه گالته و سهر قالی نه بی ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ حَيَاتَهُمْ إِلَّا رِزْقًا﴾
 وه بنگومان مالی دوا پوز چاکتره بۆ نه وانه ی خویان ده پاریزن و له خوا ده ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی
 ثایا بۆ زیر ناسن ﴿قَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ لِيُخْزِيَنَّكَ اللَّهُ الَّذِي يَقُولُ﴾ به راستی نیمه ده زانین که بنگومان نه وه ی
 که نه وانه ده یلین غه مبارت ده کات ﴿وَالَّذِينَ لَا يَكْفُرُونَ﴾ به لام بنگومان نه وانه تو به دروزن دانانین
 ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَقَايَتُ اللَّهِ﴾ به لکو نهو ستم کارانه ثایه ته کاتی خوا ﴿يَتَخَدُّونَ﴾ ئینکار ده کهن (و به دروی
 ده زانن) ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سوئند به خوا بنگومان پیغه مبه رانی پیش توش (نه ی مو حه ممه د
 ﴿بَاوَدُوا بِأَنْفُسِهِمْ مِنْ قَبْلِ اللَّهِ﴾ به لام نارامیان گرت له سهر نهو باوهر بی نه کرانه یان
 ﴿وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنْتَهُمْ قَصْرًا﴾ وه ته زیست و نازار دران نا یار مه تی و سهر خستنی نیمه یان بۆ هات
 ﴿وَلَا مَبْدَلَ لِكُمِ مِنَ اللَّهِ﴾ وه فهرمانه کانی (به لیتنه کانی) خوا به هیچ که سینک نا گوردری ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نَبَأٌ﴾
 الترسین سوئند بیت بنگومان هه والی هه ندی لهو پیغه مبه راندت بۆ هاتووه ﴿وَأَن كَانَ كِبَرُكَ عَلَيْكَ﴾
 اتر اشتهر خو ههر چهند پروو وهر گترانی نه وانه سهخت و گرانه له سهرت ﴿وَأَن اُسْطَلَعَتْ﴾ جاته گهر
 توانیت ﴿أَن تَتَّبِعَ نَفَقَاتِ الْأَرْضِ﴾ به ناخی زه ویدا تونیت لک لی ده بیت ﴿أَوْ سَلَّمَا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِقَارٍ﴾ یان
 به یزه به ک بۆ ناسمان دا نیت به هزیه وه به لگه به کیان بۆ بهی بی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدْيِ﴾ وه
 نه گهر خوا بیو ستایه نه وانه ی کز ده کرده وه له سهر رینموونی و پروا هیتان ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِينَ﴾
 که وانه ههر گیز له وانه مبه که نه زانن

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ بہر اسی تہنہا تہوانہ وہ لامی تو تہدہنہوہ کہ (بہدل) تہیسمن ﴿وَالَّذِينَ
يَعْمَلُونَ﴾ مردوہ کانیش (تہوانہی باوہر ناہین) خوا زیندوویان دہ کاتہوہ ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ﴾
باشان ہر بولای خوی دہ گہرینہوہ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ووتیان بوجی لہ لایہن
پہرور دگاریہوہ موعجزیہ کی بڑ تہاتوتہ خوارہوہ ﴿قُلْ إِنَّمَا قَادِرٌ﴾ بلی ینگومان خوا بہ
توانایہ ﴿عَلَىٰ أَنْ يَزِلَّ آيَةٌ﴾ کہ بہلگہ و نیشانہیک بہیتہ خوارہوہ ﴿وَلَكِنْ كَثُرُوا بَعْثُونَ﴾ بہ لام
زور بہیان نازان ﴿وَمَنْ دَابَّتْ فِي الْأَرْضِ﴾ ہیچ گہر و کبکی گیان لہ بہرنی بہ لہزہ ویدا ﴿وَلَا ظِلٌّ يَصِيرُ
بِحَتَّاجِهِ﴾ وہ ہیچ بالندہیک نی بہ کہ دہفری بہ ہردو بالہ کہی ﴿إِلَّا أُنْمِئْتُمْ أَتَاكُم﴾ مہ گہر تہوانیش وہ
تہوہ نومہ تانیکن ﴿مَنْ قَرَضَانِي الْكِتَابَ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیکمان فراموش نہ کردوہ لہم کتیبہدا (لوح
المحفوظ یا قورنن دا) ﴿ثُمَّ إِنِّي رَأَيْتُ يُخْسِرُونَ﴾ باشان تہوانہ (لہ پوزی دواپی دا) لای پەرور دگاریان
کوہہ کرتہوہ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ تہوانہی بی باوہر سوون بہ بہلگہ کانی تہمہ ﴿صُمُّوا كُرْ فِي
الظُّلُمَاتِ﴾ کدر و لالہ لہناو تاریکستاندان ﴿مَنْ يَشْفِ اللَّهَ يَضِلَّ﴾ ہر کہس خوا بیہوی گومرای
دہ کات ﴿وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ہر کہسیش خوا بیہوی دہ بخانہ سہر رنگای راست ﴿
قُلْ آيَةُ رَبِّكَ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (تہی موحمہد) بلی ہہوالم بی بدن تہ گہر سزای خواتان بڑ
بیت ﴿أَوَأَنْتُمْ أَشْعَاءُ﴾ یان پوزی دواپی بہ خدتان بگرنیت ﴿أَعْبِرُوا نَادِعُونَ﴾ نابا ہاوار دہ کہنہ ہیچ
شتیک بیتجگہ لہ خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر تہوہ راستگون ﴿عَلَىٰ آيَةِ نَادِعُونَ﴾ (تہہ) بہلکو
تہنہا بانگ و ہاوار لہ خوا دہ کہن ﴿فِي كَيْفٍ مَا نَدْعُونَ﴾ تہمجا تہویش تہ گہر ویستی تہوہی
ہاواری (لہ دہست) تہ کہن ناہیلن ﴿وَنَسَوْنَ مَا كُنَّ يَكُونُ﴾ و تہو شتانہ تان لہ بیر دہ چتہوہ کہ دہنانکردن
بہ ہاوبہش بڑ خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بیت ینگومان تہمہ پتغہ بہر انمان نارد بڑ
گہ لانی پیش تو (تہی موحمہد) ﴿فَاتَّخَذْتُمْ بِآلِ إِسْرَءِيلَ وَالْطَّمِرِ﴾ و تہووشی نہیونی و ہزار
وہنہ خوشی و نرس و نارہ حہ تیمان کردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ بڑ تہوہی بگہرینہوہ و بہ شیمانی
دہریرن (لاوازی و کزی بنوینن) ﴿قُلُوا لِرَبِّكُمْ تَضَرَّعُوا﴾ دہی بڑ نہ پار تہوہ کاتیک سزای
تہمہ یان بڑ ہات؟ ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ بہ لام دلیان رہق بوہ ﴿وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
وہ شہیتان تہو کردوہ خرابانہی بڑ رازاند بوونہوہ کہدہ بانکرد ﴿فَلَمَّا سَأَلُوا أَنِمْاءَ كُرُوا بِهِ﴾ جا
کاتی لہ بیر یان چوہوہ تہوہی کہ پنی ناموز گاری کران ﴿فَتَحَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دہر گای ہموو
شتیکمان لہ سہر کردنہوہ ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِآلَتِهِمْ﴾ ناکاتی دلخوش سوون بہوہی بی یان درابو
﴿أَخَذَتْهُمُ الرَّعْدَةُ فَأَدَّاهُمْ مُبْسُوتٍ﴾ لہ ناکاودا تو لہمان لی سہندن تہر تہوانیش ناٹومید و سہر گہردان
بوون ﴿۱۳﴾

﴿فَقَطَّعَ ذَا بِلْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه مجا نه و گله ی که ستم میان کرد دوا براو کران ﴿وَلَنَحْمِذُلُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾
و هه مو و سوپاس و ستایشی هه ربو خوی بهر و هه دگاری جیهانیانه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ثمی موحه مسمه
﴿بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ ﴿إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَفْعَكَ وَأَصْرَكَ﴾ نه گهر خوا هه مستی بیستن و بینستان لی بسه نیت هه
﴿وَحَمَّرَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾ مؤریش بنی به سهر دله کانتاندا ﴿مَنْ إِلَّا اللَّهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ ج بهر ستر او نك هه به
بینجگه خوا بقران به نیت هه ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَصَّيْفُ الْأَيْتِ﴾ نه ماشابه که چون به لگه کان ده گورین و
چه ند باره بیان ده که به نه وه ﴿ثُمَّ حُمِضْ صِدْقُوتِ﴾ باشان نه وان پشتی نی ده کهن و پرو و هه ده گبرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ثمی موحه مسمه
﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی بنم بلین ﴿إِنْ أَنتُمْ كَرِهْتُمْ اللَّهُ بَعَثَ لَكُمْ طَوْفًا﴾ نه گهر سزای
خوا له ناکاو دا با به ناشکرا بیت بقران ﴿هَلْ يَهْدِيكُمْ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ قایا له ناو ده بری (به سزای
خوایی) بینجگه له کومه لی ستم کاران نه بیت ؟ ﴿وَمَا أَرْسِلُ إِلَّا الرُّسُلَ﴾ وه نیر او ده کمان نه نار دو وه
﴿إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ مه گهر به موزده ده و ترسینه نه بیت ﴿فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْبَحَ﴾ جا هه هر که س بر وای
هیا و کرده وه ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه وه هیچ مه ترسی به کیان له سهر نابین
و غه مباریش نابین ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه وانه پیش بی بر وایون به به لگه کانی قیمه ﴿يَسْأَلُهُمْ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هوی ده رجو و بیان له سنوور (ی فرمانی خوا) سزایان لی ده که وای
و ده یانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عَذَابُ خِزْيَ اللَّهِ﴾ (ثمی موحه مسمه) ﴿بَلَىٰ مَنْ يَسْتَنْ نَالِيْمٌ
خه زینه کانی خوا لای منه ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾ وه شتی نه پیش نازانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ وه
بتان نالیم بیگومان من فریشتهم ﴿إِنْ أَتَيْتُمُوهَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهَا﴾ شوینی هیچ ناکه و نه وه نه بیت که بو نیگام
کرا وه ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ بلی نایا کویر و بینا به کسان ؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ دهی نایا بو
بیر ناکه نه وه ؟ ﴿وَالَّذِينَ يَذَّبُوا عَنْ آلِهِمْ يَحْزَنُونَ﴾ بهم قورثانه برسیته نه وانه ی ده ترسن ﴿أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾
(له وه ی که) کویر نیت هه لای بهر و هه دگاریان ﴿يَسْأَلُهُمْ فِي ذُنُوبِهِمْ وَلَا شَفِيعَ﴾ له کاتیکدا بینجگه
له خوا هیچ بار مه تیده و تسکا کار نیکیان نی به ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به لکو خو یان پیارین زن و له خودا
برسن ﴿وَلَا تَقْرَأُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ وه نه وانه ده نه که بیت که بهر و هه دگاریان ده برستن (وها واری
لی ده کهن) ﴿وَالْعَذَابُ وَالْعُشَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ به به یانیا و نیواراندا (به زامه ندی) خوا یان ده وای
﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و لیر سینه وه ی هیچ شتیکیان له سهر تونی به ﴿وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
شَيْءٍ﴾ وه لیر سینه وه ی هیچ شتیکی توش له سهر نه وان نی به ﴿فَقَطَّعَ دَحْرَ﴾ جا نه گهر ده یانکه بیت
(دور یان خه بته وه) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نه وه له ستمکاران ده بیت

﴿وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ ۖ وَهُوَ بِهِمْ جُورٌ ۚ هَٰئِنْدِكَ يَٰمَانُ بِهِ هَٰئِنْدِي تَرِيَان تَاقِي كَرْدُوهُ ﴿لِيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِن بَيْنِنَا ۚ﴾ بۆ ئەوەی بڵێن ئایا ئەوانە خوا ریزو بە هەری پێ بە خەشیوون لە ناو ئێمەدا؟ ﴿إِنَّمَا اللَّهُ يَأْتِي بِالشَّرِّ حَيْثُ يَشَاءُ ۚ﴾ ئایا خوا لە هەموو کەس زانائەری بێ بەوانە ی شوکرانە یژن؟ ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا ۖ﴾ وە کاتێ ئەوانە ی کە پر وایان هەبە بە ئایەتە کانی ئێمە هاتن بۆ لات ﴿فَقُلْ سَأُخْبِرُكُمْ ۚ﴾ ئەوە پێیان بڵێ سلاوتان لێ بیت ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ﴾ پەر وەردگارتان بەزەیی و مېهرەبانی لەسەر خۆی بۆیست کردووہ ﴿إِنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُم مِّنْ سُوءٍ بِجَهْلَةٍ ۖ﴾ بێگومان هەر کەس لە ئێوہ کاریکی خراب بکات بە نەزانی ﴿لُعَابٌ مِّنْ تَحْتِهِ ۖ وَأَصْلَحَ ۚ﴾ پاشان بگەرێتەوہو ئەو بە بکات و خۆی چاک بکات ﴿فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ﴾ ئەوە بە پراستی خوا لێوڕدە ی بە بەزەیی بە ﴿وَكَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَيَّاتِ ۖ﴾ ئابو جوړه ئایەتە کان پروون دە کەیتەوہ ﴿وَالْمُجْرِمِينَ ۚ﴾ بۆ ئەوە ی بێگای تاوانباران پروون بیتەوہ ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَن أُعْبِدَ الَّذِينَ ۖ﴾ بلی: بێگومان من قەدە غەم لیکراوہ لەوہ ی کە بە نەدایەتی بکەم بۆ ئەوانە ی ﴿تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۚ﴾ ئێوہ هاواریان لێدە کەن و دەیان پەرستن بێجگە لە خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ ۚ﴾ بلی من شونینی ئارەزووہ کانی ئێوہ ناکەوم ﴿فَدَمَلْتُ إِذْ أَوْعَا أَنَا مِنَ الْإِنشَاءِ ۚ﴾ ئە گەر وا بکەم بێگومان من گوێرا دەبم وە لە ریزی ئەو کە سەنەدا نابم کە رێنموونیان وەر گرتووہ ﴿قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي ۖ﴾ بلی بێگومان من لەسەر بەلگە بە کی ئاشکرام کە لە لایەن پەر وەردگار مەوہ یه ﴿وَكَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكُمْ ۚ﴾ کە چی ئێوہ پر و اتان پێ نەهیتا ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ﴾ ئەو (سزای) ئێوہ بە لە ی هاتنی دە کەن بە دەست من نی بە ﴿إِن لَّخُصْمٌ لَّكُمْ ۖ﴾ فەرمان وەوایی تەنھا بۆ خوابە ﴿يَقْضُ الْحَقُّ ۚ﴾ حەق و پراستی بامسی دە کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ۚ﴾ وە ئەو چاکترینی پر ساردەر و جیا کەر مەوہ یه ﴿قُلْ وَأَن عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۖ﴾ بلی ئە گەر لام بوا یه ئەوہ ی ئێوہ بە لە دە کەن لە هاتنی ﴿لَتُخْلِقَ الْأُمُوتَ مِنِّي وَتَبْتَكَرُ ۚ﴾ ئەوا کاری نیوان من و ئێوہ کوتایی پێ دەهێرا ﴿وَأَنَّهُ أَعْلَمُ الْغَاطِيِينَ ۚ﴾ وە خوا چاک ناگادارە بەستەم کاران ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ ۖ﴾ وە کللی هەموو نەهتیی بە کان هەر لای خوابە ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ﴾ کەس نابانزانیت جگە لە (خودا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ﴾ وە (خوا) دەزانی چی لە ووشکانی و دەریادا هەبە ﴿وَمَا شَفَعُونَ إِلَّا بِنِعْمَتِهِ ۚ﴾ وە هەر گە لایە ک بەکە ویتە خواریوہ خوابی دەزانیت ﴿وَلَا حِجَابُ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ ۖ﴾ و هەر دانە و تەلە بە ک لە تاریکی بە کانی زەویدا بیت ﴿وَلَا زُلْفَىٰ وَلَا يَأْسُ ۖ﴾ و هەر تەر و ووشکێک هەبیت ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۚ﴾ هەر هەموویان لە کتیی ئاشکرا لە (لوح المحفوظ) دان ﴿

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وە ھەر ئەو خواجە بە کە دەتان خەوتنیت لەشەودا (لێزەدا خەو بەمانای مردن ھاتووە) ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ وە ئەشزان (لەڕۆژدا) چ کاریکتان ئەنجام داوە ﴿ثُمَّ يَرْجِعُهُمْ فِيهِ﴾ پاشان لە ڕۆژدا لە خەو بیدارتان دەکاتووە ﴿يُقِطِّعُ أَعْلَىٰ مَسْجًى﴾ بۆ ئەوێ تەواو بێن ماوێ دیاریکراو (ی ھەموو کەسێ) ﴿ثُمَّ إِلَهُ مَرْجِعِكُمْ﴾ ئەوسا ھەر بۆلای ئەو ھەر گەرانەوێتان ﴿ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا كُفَّةً تَعْمَلُونَ﴾ پاشان ھەواتان پێ دەدات بە ھەر کردووەیەك کە کردوونانە ﴿وَهُوَ أَفْهَمُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ ئەو (خوا) زالا دەستە لاتدارە بە ھەر بەندەکانیدا ﴿وَيُرْسِلُ عَلَيْكَ حَفِظَةً﴾ و فریشتانیکتان بۆ دەنیریت (کە چاودێر و پارێزەر و نوسەری کردووە کانتان) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكَ الْمَوْتُ﴾ تا کاتی مردنی بە کیکتان دیت ﴿تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا﴾ نێرراو کانتان گیانی دەکێشن ﴿وَهُمْ لَا يُفْقِدُونَ﴾ کەھیچ مەستی و کەستەر خەمی بەك ناکەن (لە کارەکانیدا) ﴿ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَدُهُمْ اخْتُبْ﴾ پاشان دەگەڕێنێتووە بۆلای خوا کەسەر و ھەری راستە قینە یانە ﴿إِلَّا لَهُ الْخُكْرُ﴾ ئاگادار بن فەرمان پەر وایی و بریار ھەر بۆ ئەو ھەواتر ﴿وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسْبَيْنِ﴾ ھەر خواشە لێر سێتووی خیراترە لە ھەموو کەسێ ﴿قُلْ مَنْ يُضِلُّكُمْ فَمَا لِي بِهِ﴾ (ئەلێن) سوێند بە خوا ئەگەر لەم مەترسی بە ڕزگارمان بکات ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئەو بێگومان لە سوپاس کارانی خوا دەبین ﴿قُلْ أَنَّمَا يُعِيبُكُمْ مَنَآءُ﴾ بلی: ھەر خوا ئێوە ڕزگار دەکات لەو مەترسی بە ﴿وَمِنْ كَلْبٍ﴾ و لە ھەموو نارەحەتی و غەم و پەژارە بەك ﴿ثُمَّ أَنتَشِرُكُمْ﴾ (لە گەل ئەو شەدا) پاشان ئێوە ھاو بەش بۆ خوا بریار دەدەن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلی: ھەر ئەو خوا بە توانا و دەستە لاتدارە ﴿عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ کەسزایە کتان بۆ بنیریت ﴿مِنْ قَوْفِكُمْ﴾ لە سەر و تانەو ھەواتر پێتانەو ھەواتر پێتانەو ﴿أَوْ تَلْسَكُمْ﴾ پاشان سەرتان لێ بشتوینێ و بتان کات بە چەند دەستە و تاقمیکەو ھەواتر پێتانەو ﴿وَيُزِيلُ كُفْرَكُمْ تَابِعِينَ﴾ جا ھەندیکتان بە ھەندیکێ تەرتان سزاو نازار بدات ﴿أَنزَلَ كَيْفَ تُصِرفُ الْأَنْبِيَاءُ﴾ سەرتەج بەدە چۆن ئایەتەکان دەگۆڕین (لە جوړیکەو ھەواتر جوړیکێ تر) ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا ئەوان تێبگەن و بیربکەنەو ھەواتر ﴿وَكَذَّبَ﴾ یو ھەواتر ﴿وَهُوَ الْحَقُّ﴾ گەلە کەت باوەریان بەم قورئانە ئەکرد کە ھەر ئەو ھەق و راست ﴿قُلْ أَنتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ بۆکەل ﴿بَلَىٰ﴾ مەن پارێزەر و بەرپرستان نیسم ﴿إِنِّي أَنَا مُسْتَقَرٌّ﴾ بۆ ھەموو ھەواتر کانتیکی دیاریکراو ھەبە (کە راست و درۆی تبادا ڕوون دەبێتووە) ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وە بەزوویی دەزانن ﴿وَلَا تَزِلَّ زُنُتُ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيهِ﴾ ھەر کاتی ئەوانەت دی قەسە ئاشایەستە دەکەن دەربارە ئایەتەکانی قیامە ﴿فَاتَّعِزَّ عَنْهُمْ﴾ ئەو ڕوو وەرگیرە لێیان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا دەچنە سەر باسێکی تر ﴿وَأَمَّا يُنِيبُكَ الشَّيْطَانُ﴾ وە ئەگەر شەیتان لە بیرێ بردیتووە ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ئێر لە پاش بیرکەوتنەو ئەت لە گەل کۆمەڵی سەتەم کاران دامەنیشە ﴿

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ (هر چه نده) نه‌وانه‌ی خویان ده‌بار تزن هیچ برسیارو تاوانی نه‌وانیان له‌سهر نی به ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ لِمَا كُفِّرُوا عَنْهُ يَتَّقُونَ﴾ به‌لام بیر خسته‌وه‌یه تا خویان پیارتزن ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَاطِلٍ وَلِقَا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) واز بیته نه‌وانه‌ی ثابته که بیان کردوه به گه‌مه و گالته جاری ﴿وَعَرَّضْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ و زیانی دنیا هه‌لی خه‌له‌تاندون ﴿وَذَكَّرْنَاهُ﴾ وه به فورغان ناموزگار بیان بکه ﴿أَنْ يُسَلِّقَ نَفْسَهُ بِمَا كَسَبَتْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هیچ کدس تیا نه‌جی به‌هوی نه‌و (خرابانه‌ی) کردوه‌تی ﴿لَيْسَ لَهُمْ دُونِ اللَّهِ مَا يَلْبِغُونَ﴾ که جگه له‌خوا هیچ دوست و تکار نیکی نی به ﴿وَأَنْ تَقُولَ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا﴾ نه‌گهر هه‌موو فیدا و بریتی به‌ک بدات لی ی و نه‌ناگیری ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ آتَوْا بِمَا كَسَبُوا﴾ نه‌وانه که سانیکن به‌هوی نه‌و (خرابانه‌ی) که کردوویانه تیاچوون ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ بۆ نه‌وانه‌یه خوار دنه‌وه‌یه که له‌تاوی زور گهرم و به‌کول ﴿وَعَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای زور به‌نازاریش به‌هوی نه‌وه‌ی که بی بر و ابوون ﴿قُلِ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بلی نایا بیجگه له‌خوا هاوار بکه‌ین (و پهرستین) ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ﴾ شتیک که نه‌سوودمان پی ده‌گه‌یه‌نبث و نه‌زیان ﴿وَسُئِدَ عَلَىٰ عِقَابٍ﴾ وه به‌ره‌و دوا بگه‌رینه‌وه (پاشگه‌رینه‌وه له‌ثابته که مان) ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که خوا پرینمونی کردین (بۆ پرینگای راست) ؟ ﴿كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ﴾ به‌وینه‌ی نه‌و که سه‌ی که شه‌یتانه‌کان مه‌ریان لی شیواندین ﴿فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ﴾ له‌زه‌وی داسه‌ر گهردان پی ﴿لَهُ رَاضِيَةٌ بِدَعْوَتِهِ إِيَّاهُ﴾ و چند هاوپی به‌کی هه‌بی بانگی که ن بۆ پرینگای راست ﴿أَنفَتَ﴾ (بلین) و هره بۆ لای نیمه (که چی به‌گوینان نه‌کات) ﴿قُلِ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الَّذِي هُودَىٰ﴾ بلی به‌راستی هه‌ر پرینمونی خوا پی نمونی راسته ﴿وَأَمَّا الشَّيْطَانُ﴾ الْعَلَمِينَ ﴿وَهُوَ الْمُنْصِفُ﴾ و هه‌ر مانمان پندراوه که مل کهچ و گو تر ایه‌ل بین بۆ به‌ره‌و ردگاری جیهانیان ﴿وَأَنَّ أَقْبُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ﴾ وه (هه‌ر مانمان پندراوه) که به‌رینکی نویژ به‌جی بینن و له‌و (به‌ره‌و ردگاره) بترسین ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمْ سُبُوتَ﴾ وه هه‌مووتان هه‌ر بۆ لای نه‌و زاته کۆ ده‌کرینه‌وه (له‌پورزی دوا پیدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وه هه‌ر نه‌و خوابه‌یه که تا سمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیناوه به‌حق و راستی ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُلُّ كُفٍّ كُفٌّ﴾ وه هه‌ر پورزی به‌شتیک به‌ره‌و مووی به‌هیش ده‌ست به‌جی ده‌بی ﴿قُلْ الْحَقُّ﴾ هه‌ر مان و وونه‌ی نه‌و راسته ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ﴾ هه‌ر بۆ نه‌وه مولک و خاوه‌نیه‌تی له‌و پورده‌دا که فوو ده‌کریت به‌(صور) که به‌نادا ﴿غَيْرِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانا و تاگابه به‌هه‌موو نه‌ینی و ناشکرایه‌ک ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه کاردروست و به‌تاگا ﴿۱۳۶﴾

﴿وَيَذَّأِلُ الَّذِينَ لَا يَدْرُونَ﴾ وہ (بیر بکھروہ) کاتیک کہ ئیبراہیم ووتی بہ نازہری باوکی ﴿الَّتِي خَلَقْنَا﴾
 ﴿الْبَهْمَ﴾ ثابا تو بتانیک ده کہ پتہ بہ رستراوی خوت؟ ﴿إِنْ أَرَادْتَ خَلْقَ بَشَرٍ مِّثْلِي﴾ بہ راستی من
 توو گہلہ کہت لہ گو مری یہ کی تہ او و فاشکر ادا دہینم ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي الْإِنْسَانَ خُلُقًا بَدِيهًا﴾ بہ و شیوہ بہ
 نشانئ ئیبراہیم مان دا ﴿مَنْ كَرِهَ الْأَرْضَ﴾ دہ سہ لات و خواہ نئی (خواہ ب) ناسمانہ کان و
 زہوی ﴿وَلْيَكُونِ مِنَ الْفَوَاحِشِ﴾ بؤ شہوی لہ پرزی باوہ پردارہ راستہ قیتہ کاندہ بیت ﴿فَلْيَخْزَ
 عَلَيْهِ الْإِنْسَانُ﴾ کاتی شہوی بہ سہ رداہات ﴿رَبِّكَ كَذِبًا﴾ تہ ستیرہ بہ کی بینی ﴿قَالَ كَذَابًا إِنَّهُ﴾ ووتی تہمہ
 بہر وہ ردگاری منہ ﴿فَلْيَخْزَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لام کاتی ناوابوو ﴿قَالَ لَا أُجِبُ الْفَاحِشِينَ﴾ ووتی من ہرچی ناوا
 بی خوشم ناوی ﴿فَلْيَخْزَ الْإِنْسَانُ﴾ تہمجا کاتی مانگی بینی ہلہات ﴿قَالَ كَذَابًا إِنَّهُ﴾ ووتی
 تہمہ بہر وہ ردگاری منہ ﴿فَلْيَخْزَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لام کاتی کہ ناوابوو ﴿قَالَ لَنْ تُبَدِّلُوا دِينَكُمْ﴾ ووتی سویتد بہ خوا
 تہ گہر بہر وہ ردگاری بہر وہ نسم نہ کات ﴿لَا تُكُونُوا مِنَ الْفَاحِشِينَ﴾ بینگومان لہ کومہ لی گو مریان
 دہسم ﴿فَلْيَخْزَ الْإِنْسَانُ﴾ تہمجا کاتی خوری بینی ہلہات ﴿قَالَ كَذَابًا إِنَّهُ﴾ ووتی
 ووتی تہمہ بہر وہ ردگاری منہ تہمہ گہورہ ترہ (لہوان) ﴿فَلْيَخْزَ الْإِنْسَانُ﴾ جا کاتی خوریش ناوا بوو
 ﴿قَالَ يَكْفُلُونَ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ ووتی تہی گہلہ کہم بہ راستی من بہریم لہ ہرشتی کہ تیوہ دہیکہن
 بہ ہاوبہش بؤ خوا ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي﴾ بہ راستی من بروی خوم وہر تہ گہریم بؤ لای زاتیک
 ﴿فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ناسمانہ کان و زہوی بہدی ہیناوہ ﴿حَقِيقًا﴾ جگہ لہ خوا بروم لہ ہیچی
 تر ناکہم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہ بینگومان من لہ ہاوبہش بہیدا کہران نیم ﴿وَسَاجِدًا لِلَّهِ﴾
 (بہ لام ئیبراہیم) گہلہ کہی دہمہ قالیان لہ گہلدا کرد ﴿قَالَ اتَّخَذُوا فِي اللَّهِ مَثَلًا لِّبَشَرٍ﴾ ہر مووی ثابا
 تیوہ دہمہ دہمن و موجدہ لہم لہ گہلدا دہ کہن؟ لہ بارہی خواوہ کہ بہ راستی بہریمونی منی کردوہ
 ﴿وَلَا تَخَافُ مَا يُشْرِكُونَ بِكَ﴾ من ناترسم لہوہی کہ تیوہ دہیکہن بہ ہاوبہش بؤ خوا (چونکہ زیان
 ناگہ بہنن) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾ مہ گہر شتیک کہ بہر وہ ردگاری بہووی بیکات ﴿وَيَسَّخِرْ رَبِّي كُلَّ
 شَيْءٍ عِندَهُ﴾ زانست و ناگاداری بہر وہ ردگاری ہموو شتیک گرتوہوہ ﴿فَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ دہی ثابا
 بؤ بیر ناکہ تہوہ ﴿وَكَيْفَ تَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ﴾ وہ من چون دہترسم لہو بتانہی کہ تیوہ کردوہ تانہ
 بہ ہاوبہش بؤ خوا ﴿وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ﴾ کہ تیوہ ناترسم بینگومان بتانیکتان کردوہ تہ
 ہاوبہش بؤ خوا ﴿مَا لَكُمْ بِرَبِّكُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ کہ ہیچ بہ لگہیہک نہ نیراوہ بؤ تان (کہ لہوان بہرستن)
 ﴿فَأَنبِئْ الْقَرِيقِينَ أَخِي يَا لَأَمِنٍ﴾ دہی کہو تہ کام لہم دوو دہستہیہ شایستہ ترہ بہ نہترسان (و تارامی)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر تیوہ ہیچ دہزانن ﴿﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہوانہی کہ پروایان ہتیاوہ ﴿وَلَا يَتَّبِعُونَ آيَاتِنَا﴾ و پرواکہ بیان تیکہل بہستہم
 (ہاوہل دانان) نہ کردوہ ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُسْتَعْمِدُونَ﴾ ہیمنی و تاسایش تہنہا بؤ نہوانہیہ ہەر
 نہوانہش ریتمون کرارون ﴿وَنَزَّلْنَا حُجُجَنَا﴾ تہنہا اترہیمہ ﴿ثُمَّ﴾ (بہلگانہ) بہلگہی تہمہ بوون
 کہ دابوومان بہ ٹیبر اہیم ﴿عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾ لہ ہر اترہر گہلہ کہ بہوہ ﴿تَرْفَعُ رَحْمَتُ مَنْ ذَكَكَ﴾ ہەر کہ سہیک
 ہمانہوئیت ہلہ و ہایہی ہرز دہ کہ بہوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ ہر اسنی ہر و ہر دگارت کار دروستی
 زانیہ ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وہ نیسحاق و (لہ نیسحاقیش) یہ عقوبمان ہی بدخشی
 ﴿كُلًّا هَدَيْنَا﴾ ریتمونیی ہموویانمان کرد ﴿وَوُضِّعَٰتُ الْيَمِّ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وہ لہوہ و پیش ریتمونیی
 نوح و حشمان کرد ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ ولہنہوہ کانی نوح
 داوود و سولہیمان و نہیوب و یوسف و موسا و ہارونمان (ریتمونیی کرد) ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ نَجْوَىٰ
 الْمُحْسِنِينَ﴾ ثا بہو چہ شہنہ پاداشتی چاکہ کاران دہدہینہوہ ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ﴾
 وہ زہ کہریا و یہحیا و عیسا و ئیلیاس ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ ہر یہک لہمانہ لہ چاکہ کاران بوون ﴿وَلَقَدْ
 فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ﴿وَأَسْمِعِیلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَخُوشَّ﴾ وہ ئسماعیل و یہسہع و یونس و لوط ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ نَجْوَىٰ
 الْمُحْسِنِينَ﴾ وہ لہمانہ ریتمانداون بہسہر ہموو خدکیدا ﴿وَمِنَ آيَاتِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَآخُوهُمْ﴾ ہر و ہا
 ہندی لہباوک و نہوہ و ہراکانیان ﴿وَأَحْيَيْنَا لَهُمْ دِينَهُمْ﴾ وہ لہمان ہزاردوون و
 ریتمونیمان کردوون بؤ رینگہی راست ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَّشَاءُ﴾ نہوہ ریتمونیی خواہیہ
 ریتمونیی ہر بہندہیہ کی پندہ کات ﴿يُنَادِيهِمْ﴾ لہ بہندہ کانی کہ خوی بہوی ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا
 عَنَّا مَنَّانِينَ﴾ وہ نہ گہر ہاویہشیان رہ وابدایہ بؤ خواہینگومان نہو چاکانہی کردہویان
 ہمووی ہی پاداشت دہر دہچو ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نہوانہ کہ سانیکن ﴿أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
 وَالنَّبِيَّةَ﴾ پہیام و زانین و حوکمرانی و پیغمبہریتیمان ہی بدخشیوون ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِآلِهَةٍ﴾ جا نہ گہر
 نہوانہ (قورہیش) پروای ہی نہہین ﴿فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ نہوہ ہینگومان بہدہستہیہ کی
 ترمان سپاردوہ (چاودیری بکہن و) ہی ہر و اش ناہن ہی ی ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نہوانہ (نہو
 پیغمبہرانہی باس کران) کہ سانیک بوون خواہ ریتمونیی کردن ﴿فَبِهَدْيِهِمْ أَتَقْتَدُونَ﴾ دہی پدیرہوی
 رینگہ و ریتبازی نہوان پکہ (نہی موحمہد ﷺ) ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُكُمْ عَلَىٰ آخِرَةٍ﴾ (نہی موحمہد ﷺ)
 ہلی داوای ہیچ کری و پاداشتیکتان لیناکہم لہسہری ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نہم قورثانہ تہنہا
 ناموزگاری یہ بؤ ہموو جیہانیان ﴿

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ و هك پيروست خويان نه ناسی و پريزيان نه گرت ﴿إِذْ قَالُوا﴾ كاتني ووتيان ﴿مَا أَرْسَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ قَبْلِي﴾ خوا هيچ شستكي نه ناردونه خواره وه بؤ هيچ ناده می يهك ﴿قُلْ مَنْ أَرْسَلَ إِلَهُكَ﴾ بلي نهی كني نهو كتيبه ی ناره خواره وه ﴿جَاءَ بِهٖ مُوسَى﴾ كه موسا هيئاي ﴿تُورًا وَهَذَا ذِكْرُ لَكَ يٰٓأَيُّهَا الَّذِي﴾ نهو كتيبه ي پروناكي و پيتمووني بوو بؤ خه لك (پيش ده مستكاري كردني له لايمن جوله له كه كانه وه) ﴿تَجْعَلُونَهُ قُرْبٰنًا﴾ نيوه نهو (كتيبه) ده كه نه چهنده پره و كاغه زيك ﴿يُذَوِّهَا وَيَخْفُونَكُمْ﴾ به شينكي (كه قازانجه تانه) ناشكراي ده كه ن و زوريشي (كه زياني خوتانه) ده يشار نه وه ﴿وَعَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ شتانيك فير كراوون كه نيوه نه تان ده زاني ﴿أَلَمْ تَرَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا وَكَنتَ لِي كَافِرًا﴾ نه خوتان و نه باو و باپير انتان ﴿قُلْ لِلَّهِ﴾ بلي هه رخوا (كتيبی بؤ موسا ناردو وه) ﴿فَرَدَّاهُمْ فِي حُجَّتِهِمْ يَلْعَنُونَ﴾ پاشان ليان گه ري له ناو به تالي خوياندا گالته و ياري بكن و پويجن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخِي نُوحُ أَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي﴾ هم قورئانه ثيمه ناردو و مانده خواره وه ﴿وَمَا أَتَاكَ مِنْ شَيْءٍ فَأَخَذُ الْوَيْلَ مِنَ الْوَيْلِ﴾ پيروز و فهداره ﴿مُصِيقًا إِلَىٰ يَوْمِ الْبَاقِ﴾ نهو كتيبانه ش پيش نهو هاتوون به راستيان داده نيت (پيش نه وه ی گاور و جوله كه كان بيشيونتن) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَفَرَأَيْتُ لِمَ كُفِرَ عَنْهُمْ﴾ هه روه ها بؤ نه وه ی دانيشتواني مه ككه وده و روبه ري ناگدار كه يته وه و بيانترسيبي ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَفَرَأَيْتُ لِمَ كُفِرَ عَنْهُمْ﴾ جها نه وانه ی پروايان به دواپوز هه بي پروا به و (قورئانه) دينس ﴿وَأَخَذُوا عَلَىٰ صُلْبِهِمْ حَبْلًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾ نه و ان پاري زمين بؤ نوبزه كانيان و به چاكي له كاتني خوياندا ده يانكه ن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ كني له و كه سه ستم كارتره كه درو هه لبه ستي به دهم خوا وه ﴿أَوْ قَالَ أُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ يان بلي نيگا و سروسهم بؤ كرا وه ﴿وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به لام هيچ نيگا و سروسه شيكيشي بؤ نه كرا بي ﴿وَمَنْ قَالَ مَا أَرْسَلَ اللَّهُ﴾ ما ازل الله ﴿هه روه ها كه سني كه بلي مينش وينه ی نهو قورئانه ی خوا دايه زانده وه داده به زتم ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوزگه سته مكارانت ده بيني كاتني ﴿فِي عَمْرٍٓ الْأَوْتِ﴾ وان له ناره حه تي و سه خني سهره مەر گدا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَفَرَأَيْتُ لِمَ كُفِرَ عَنْهُمْ﴾ و فريشته كان ده ستيان بؤ ده به ن (بؤ گيان كيشانيان) ﴿أَخْرِجُوا أَفْسَكًا﴾ (بينان ده لين) خوتان ده ربا زكه ن (لهم ناره حه تي گيان كيشانه ته گهر راست ده كه ن) ﴿الْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ نه مرف و پاداشتي ريسواكه ر ده درينه وه ﴿يَمَّا كُنْتُمْ تُقُولُونَ عَلَى اللَّهِ عَذَابُ الْخُلِيِّ﴾ به هوي نه وه ی كه قسه ی ناراستان هه لته به ست به دهم خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ قٰتِلُونَ﴾ و خوتان به گه و ره ده زاني له به ران به ر نايه ته كاني خوادا ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًى﴾ سوپند بيت ينگومان نيوه به نه يا و يهك يهك گه رانه وه بؤ لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر وه كويه كه م جار درو ستمان كردن ﴿وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ عَنْ وَّرَآءِ ظُهُورِكُمْ﴾ و نه وه ی پيمان دابوون به جيتان هيشت له دواي خوتان (له مان و سه روه ت و سامان) ﴿وَمَا تَرَىٰ مَعَكُمْ﴾ وه نابينس له گه لئاندا ﴿شَفَعَا لَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ﴾ نهو تكاكارانه ی كه لاتان و ابو و ها و به شي خوان له نكا كردن بؤ تان ﴿لَقَدْ قَطَّعَ بَيْنَكُمْ﴾ سوپند به خوا ينگومان بچرا به يوه ستي نيوانتان ﴿وَصَلَّٰ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه نه وه ی به پشتيواني خوتان دادنه وون بوو ليتان ﴿۱۵﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْخَيْلِ وَالْحَمَى﴾ به راستی خواله تکه ری دانه و نله و ناو که تووه (کاتیک که دهر و یتیت له زه ویدا)
 ﴿يُخْرِجُ الْخَبْرَ مِنَ الْغَيْبِ﴾ زیندوو دهر نه هیتنی له مردوو ﴿وَمُخْرِجُ الْغَيْبِ مِنَ الْغَيْبِ﴾ وه (خوا) دهر هیتتری
 مردوانه له زیندوو ﴿ذِكْرُ اللَّهِ فَانْصُرُوا﴾ ته ویه خوی تیره دهی که واته تیره چون (له بهرستی
 نه و خوابه) لا ده درین؟ ﴿قَالُوا أَصْبَاحُ﴾ (خوا) به دی هیتتری شه بهی و پروناکی روز بوونه و به
 ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَجًّا﴾ و شه وی کردوو به کات و هوی نارامگرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ و خور و
 مانگی کردو ته هوی حساب دیار یکردن و زانیی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه ویش نه ندازه گرتنی
 خوی به ده سه لاتی زانییه ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الشُّجُومَ﴾ وه هدر خوابه که نه سیتتری داناوه بۆتان
 ﴿لِيَتَسَوَّاهُ فِي مُلْكِهِ الْبَرُّ وَالْبَهِيمُ﴾ بۆ شه وی ریان پیدر کهن له تاریکیه کانی و شکانی و ده ریا دا
 ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِیْنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی نایه ته کانمان پروون کردو ته وه بۆ کومه لنی که بزانی و تی بگهن
 ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّنْ نَّفْسٍ وَجِدَةً﴾ وه شه و خوابه زانیکه که تیره وی دروست کردوو له یه کهس
 که (تاده م) ﴿فَسَتَرُوا مَسْجِدَ﴾ نه مجا (له پشنی باو کتانا) نیشته چی کران (دواتریش له مند الدانی
 دایکتاندا) داتران به شیوه ی کاتی ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِیْنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی نایه ته کانمان پروون
 کردو ته وه بۆ که سانی به ووردی بیر بکه نه وه ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه شه و خوابه زانیکه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً﴾ که بارانی له ناسمانه وه باراندوو ﴿فَأَخْرَجْنَا بِمِائَاتٍ مِّنْهُ شُجْرًا﴾ جا به هوی شه (بارانه وه)
 هه موو جوره چه که ره کمان پرواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ نه مجا پرووه کی سه و زمان لی پرواندوو
 ﴿شَجَرًا بِمِائَةٍ جَعَلْنَا كَبَابًا﴾ وه شه (پرووه که سه وزه) دانه و نله ی له سه ره که که له که بوومان دهر هیتاوه
 (وه که گولی جو و گهنم) ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانَةٌ﴾ وه له دار خورما له چند به لیک هیته سووی
 شوره وه بوو دهر ده هیتن ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْأَنْبَابِ﴾ وه (دهر و یتن به و بارانه) باخاتی زور له تری ی هه مه جور
 ﴿وَالْأَنْبُوتَ وَالرِّمَاقَ﴾ و زه یتون و بنه هه ناری ﴿مُتَشَبِّهًا لِّمَنْشَرٍ مِّثْقَالِ﴾ هاو وینه و له یه کتر جیا جیا (له تامدا)
 ﴿أَنظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ﴾ سه رنجی بهر هه مه که ی بدهن ﴿إِذَا أَلْمَمَ بِهِ﴾ کاتیک بهر ده گرت و پی ده گات
 ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَكُم لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له م سه رنج دانه دا چند به لیکه ی گه و ره هه یه (له سه ر گه و ره ی
 ده سه لاتی خودا) بۆ که سانی که بهر و ده هیتن ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْإِلَهِ﴾ هاو به شانیکیان بریار داوه بۆ
 خوا که جنو کهن ﴿وَعَلَّمَهُمْ﴾ له کاتیک دا خودا ته و (جنو کانه ی) دروست کردوو ﴿وَحَرَّفُوا الْآرِبِينَ وَبَنَاتِیَ بِغَیْرِ
 عِلْمٍ﴾ به درو و بوختان چند کوپ و کچیان به وادا وه بۆ خوا به پی زانیاری ﴿سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾
 پاک و بی گهردی بۆ خوا له وه ی که نه وی بر و ابانه بریاری نه دهن بۆ خوا ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) داهیتتری ناسمانه کان و زه وی به له نه بوون ﴿إِنِّي بَصُورٌ لَّهُ وَلَدًا وَنَزَّلْتُ لَهُ صَلَاجَةً﴾ چون
 مندالی ده پی که زن و هاو سه ری نه بووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوی هه موو شتیکی دروست کردوو
 ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و شه به هه موو شتی زانا و به ناگایه

﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ﴾ هەر نهو خوا به به که په روه رد گاری نیه به ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراو نیکی
 راسته قینه نی به جگه له نهو ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کهری هه موو شتی که ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾
 که واته نهو په رستن ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه نهو خوا به چاودیره به سهر هه موو شتی که وه
 ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ چاوه کان بهی پی نابهن و نانوانن ببینن ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ﴾
 به لام نهو هیزی ببینن و چاوه کان ده ببینت ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ﴾ وه نهو به ناگای ورد بینن ﴿
 فَذَٰلِكَ كُمْ يَصْطَرِّمُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به راستی له لایهن په روه رد گار نانه وه چه ندینن به لگهی پرووتان
 بۆ هاتووه ﴿فَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَنْتَحِبُ﴾ نه مجا هه کس بیر له راستی ده کاته وه ده ببینی نه وه (سوودی)
 بۆ خویه تی ﴿وَمَنْ عَنِ قَتْلِهَا﴾ هه که سیش بیر ناکاته وه و کویر بووه نه وه (زیانی) هه بۆ خویه تی
 ﴿وَمَا آتَاكُم بِحَقِّ طَرَفٍ﴾ وه من چاودیر و پاریزه رنیم به سه رنانه وه (بهس راگه یه نه رم) ﴿
 وَكَذَٰلِكَ تُصْرَفُ الْأَنْبِيَاءُ﴾ ناوا جور و شیوه ی به لگه کان ده گورین ﴿وَيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾ ده با هه بلین
 خویندو ته و پیتو تراوه ﴿وَالَّذِينَ تَتَذَكَّرُ بِهِ نَبِيُّهُمْ لَیْسُوا بَعَثُوتُ﴾ وه بۆ نه وه ی چاک پروونی بکه یه نه وه بۆ کومه لیک
 که تپده گهن و شاره زان ﴿أَتَشْفِقُ الْإِنْسَانَ الَّذِي خَلَقَهُ مِنْ طِينٍ﴾ شوینی نه وه بکه وه که له لایهن په روه رد گار نه وه
 وه حیت بۆ کراوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ شایسته ی په رستن نیه بیتجگه لهو (خوا) ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾
 وه پروو وهر گیره له هاو بهش بر باره ران ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾ وه نه گدر خوا بیو ستایه
 هاو لیان دانه دنا ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ و تومان نه ده کرد به چاودیر و پاریزه به سه ریانه وه ﴿وَمَا
 أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ و تو زور دارو ده سه لاتدار نیت به سه ریانه وه ﴿وَلَا تَسْأَلُ الْأَنْبِيَاءُ مَدْعُوتٍ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ (موسلمانان) جتنو و قسه ی ناشرین مه لئین به ویت و په رستراوانه ی که نه وان هاواریان لی
 ده که ن و ده با نه رستن بیتجگه له خوا ﴿فَسَبِّحُوا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ﴾ بهو هویه وه نه وانش قسه ی نه شیاو بلین
 به خوا ﴿كَذَٰلِكَ زُجِّلَ لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ﴾ بهو شیوه یه رازاندو مانه نه وه بۆ هه موو نوممه تیک کرده وه که یان
 ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گهرانه وه یان هه بۆ لای په روه رد گاریانه ﴿فَيُنْظَرُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 نه مجا هه والیان پی ده دات بهو کرده وانه ی نه نجامیان ده دا ﴿وَأَنفَسُوا بِاللهِ جَهْدَ أَعْيُنِهِمْ﴾ وه به هیترین
 سویندیان به خوا ده خوارد ﴿لَیْنِ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ سویند به خوا که گهر مو عجیزه به کیان بۆ بیت
 (له وانه ی که خویان داوایان ده کرد) بیتگو مان بر واهینن پی ی ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلَمْتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلنی به راستی
 مو عجیزه کان هه لای خوا به ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ﴾ وه نیه نازانن شه ی بر واداران ﴿أَنَّهُمْ إِذَا حُجَّتْ لَآ
 يُؤْمِنُونَ﴾ نه گدر نهو به لگانه ش بیته کایه وه هه بر واهینن ﴿وَنُقَلِّبُ أَقْدَارَهُمْ وَنُصَرِّفُهُمْ﴾ وه (کاتی
 هاتنی مو عجیزه کان به هوی پی بر واییانه وه) دل و چاویان وهر ده گیرین و لاده ده یین (له باوهر هینان)
 ﴿كَعَمَّالٍ يُؤْمِنُوا بِآيَةِ الْفَوْزِ﴾ هه وه که له سه ره تاوه بر واییان به قورنانه هینا ﴿وَنَذَرُهُمْ﴾ وه لیان
 ده گهرینن ﴿فِي طَفَافٍ مِنْهُ﴾ له سه ره که شی خویاندا بن ﴿يَتَمَحَّوْنَ﴾ (ده با) هه سدر گهر دان بن ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ و ه بنگومان نه گهر ئیمه ﴿فَرَضْنَا لَهُمْ أَلْفَ مِائَةٍ﴾ فریسته مان بۆ لای نهو (بیناوه) انه بنار دایه
 ﴿وَكَمْ لَهُمُ الْمَثُورُ﴾ و مرده ووه كان قسه یان له گه ل بکر دنایه ﴿وَكَمْ لَهُمْ الْغُفْرَانُ﴾ و هه موو
 شتی کمان بۆ کۆ بکر دنایه ته وه ﴿قُلْ﴾ پروو به پروو به پیش چاویانه وه (یان کۆ مه ل کۆ مه ل) ﴿مَّا كُنْتُمْ بِأَعْيُنِنَا﴾ پروایان نه ده هینا ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر خوا بیو بستا به ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام
 زو ره یان نازان و بی ناگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ عَدْوًا﴾ هدر به و شیوه بۆ هه موو به نه مه به ریت
 دوژمنیکمان داناهه ﴿شَیْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له شه یثانه کانی سروف و جنو که ﴿يُوحِي بِقُضَائِهِمْ﴾
 بعضی که به نه هینی به یه کتری راده گه یه نن ﴿وَنُفِخَ الْقُفُوفُ﴾ ووته ی رازاوه و بر یقه دار بۆ فریو دانیان
 ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلْنَاهُ﴾ و ه ته گهر به روه رد گارت بیو بستا به نه وه یان نه ده کرد ﴿فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾
 ده لیان گهر ی به خویان و نهو درو یانه ی که هه لی ده به ستن ﴿وَلْيَصْغُرْ إِلَيْكَ﴾ و ه بۆ نه وه ی
 گو یگری بۆ نهو (ووته بر یقه دار و رازاوه ی بۆ به کتری ده که نن) ﴿أَفَتَدْعُونَ إِلَهُينَ إِلَّا إِلَهُنَّ لَا يَفْعَلُونَ﴾ دلی
 نهو که سانه ی پروایان نی به به رۆزی دوا بی ﴿وَلْيَرْجُوا يَوْمَ﴾ بۆ نه وه ی رازی بین بی ی ﴿وَلْيَقْضُوا تَابَهُمْ﴾
 مقرر فورت و نه نه نجامی بدن نهو گونا هانه ی نه نجامی نه ده نن ﴿أَفَتَدْعُونَ إِلَهُينَ إِلَّا إِلَهُنَّ لَا يَفْعَلُونَ﴾ جا نایا
 جگه له خوا داد و ده ریکی تر بۆ خوم بر یار بدهم؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ﴾ له کاتیکدا (خوا) نهو زاته به
 که نار دویه تیه خواره وه بۆ ئیوه ﴿الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ نه م قورئانه که پروون که ره وه ی هه موو باسی که
 به در بزی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا هُمْ أَكْبَرُ﴾ ته وانه ش که نامه مان بی به خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ﴾
 بِالْحَقِّ چاک ده زانن بنگومان نه م قورئانه له لایه نن به روه رد گارت وه به حقه و پرستی نیراوه
 ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْكِرِينَ﴾ که وانه هه ر گیز له گومان داران مه به ﴿وَقَدْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ و ه فەرمان
 و ووته ی به روه رد گارت ته و او به ووه به نه نجام گه یشت ﴿صِدْقًا وَعَدًا﴾ به راستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِمْ﴾ که هیچ کس ناتوانی بر یار و وونه کانی بگور ی ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هه ر
 خوا بیسه ری زانابه ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَصْحَابَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ه ته گهر تو گو یرا به لی زو ره ی ته وانه بیت
 له سه ر زه ویدان ﴿يُضِلُّوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریگه ی خوا گو مرآت ده که نن ﴿إِنْ يَشِيعُوا إِلَّا الظُّلُمُ﴾ نه وان
 هه ر شوینی گومان که ووتوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ و ه هه میسه درو و گو تره کاری ده که نن ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾
 ﴿إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَكْبَرُ﴾ بنگومان هه ر به روه رد گارت چاک ده زانیت ﴿مَنْ يَضِلْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کئی گو مرآت
 به ووه و لای داوه له ریگای نهو ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْهَكِينَ﴾ و ه هه ر نهو زانتره به وانه ی ری بازی راستیان
 گرتوه ﴿فَكُلُوا مِمَّا دُكِرْتُمْ بِهِ﴾ ده بخون لهو (سه ر براو) ه ی که ناوی خوا ی له سه ر هیتراوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِنَا مُؤْمِنِينَ﴾ ته گهر ئیوه به نایه ته کانی خوا بر وادارن ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بوجہی تہو ناخون؟ ﴿مِمَّا ذُكِّرَ لَكُمْ أَنْتُمْ عَلَيْهِ﴾ (گوشنی) تہو (نازہ لان) ہی کہ ناوی خواہی لہ سہر ھیتراوہ (لہ کاتی سہر برینی دا) ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ کہ بینگومان خواہی بڑوانی پروون کردو تہوہ تہوہی حدرامی کردوہ لہ سہر تان ﴿إِلَّا مَا أَضْطَرُّرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ جگہ تہوہی کہ ناچار دہ بن بڑی (بیخون لہو خوار دانہی کہ حہرامن) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ بہر استی زور کہس خد لکی گومرا دہ کمن بہ ھموا و تارہ زوی خویان ﴿بَغْيٍ عَلِيمٍ﴾ بہ بن ھبج زانباری بہک (کہ لہ خواوہ وہر گیرا بیت) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالسَّاعَتِينَ﴾ بینگومان پەر و ہر دگارت دہست در بڑ کاران و سہر کہ شان چاک دہناسن ﴿وَذُرُوا ظُهُرَ الْأَيْمَنِ وَخَلْفَةَ الْبُطْنِ﴾ لہ گونامی ناشکرا و نہیتی واز بیتن ﴿إِنَّ الْبُيُوتَ لَبُيُوتٍ إِلَّا بُعْثًا﴾ بہر استی تہوانہی کہ گونہ دہ کمن بہ دہستی تہنقہست ﴿سَيُجْرَوْنَ بِمَوَازٍ مُّقْرَنَةٍ﴾ بہ زووی تؤلہ بیان لی دہ سہریت بہ ہوی تہو تاوانانہی دہیانکرد ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا دُونَ ذِكْرِ اللَّهِ تَأْكُلُوهَا إِسْخَارًا﴾ لہو (سہر براوہ) مہخون کہ ناوی خواہی لہ سہر نہ ھیتراوہ (لہ کاتی سہر بریندا) ﴿وَاللَّهُ يَسْتَفْهِمُ﴾ بینگومان (خوار دنی) تہوہ تاوان و لہستور دہر چوونہ ﴿وَإِنَّ السَّاعَتَيْنِ لَأُولَاتُ بَهِتَةٍ﴾ وہ بینگومان شہیتانہ کان بہ نہیتی شت بہ دوستانیان دہلین ﴿لِيُجْزِيَوكُمْ﴾ بڑ تہوہی موجدادہ و دہمہ دہمیان لہ گہل بہکمن ﴿وَإِنْ أَطْعَمْتُمْ مِائَةً فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ جائہ گہر بہ گویان بہکمن تہوہ بینگومان لہ ھاو بہش دانہران دہ بن ﴿أَوْ مَن كَانَ مِثْلًا خَيْرًا﴾ نایا کہ سیک کہ مردو بیت (واتہ بی پروا بیت) و تہمہ زیندوومان کردوہ (ھیدایہ تماندا) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمُ الْوُتُنَ فِي الْأَنْسِ﴾ و پرووناکیہ کمان بڑ فہراہم ھینا (کہ قورناتہ) بہ ہوی تہوہوہ لہ ناو خد لکیدا دہ گہر پی و دہروات ﴿كُنْ مَثَلًا فِي الْأَمْثَلِ﴾ نایا و ہک تہوہ وایہ کہ لہ ناو تاریکستانیکدا بیت ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ کہ بہ ھبج جوڑی دہر چوونی نہ لی ﴿كَذَلِكَ رُبُّنَا لَكَاظِمِينَ مَا كُنَّا نُوْتِمُّونَ﴾ بہو شیوہیہ رازنیرا و تہوہ بڑ بیز وایان تہو کردوہ (خرابانہی) دہیان کرد ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْثَرَ مُجْرِمِينَ﴾ بہو شیوہیہ لہ ھموو شارنکدا گہورہ ترینی تاوانباریمان کرد (بہدہ سہ لاتدار) ﴿لِيَتَذَكَّرُوا فِيهَا﴾ بڑ تہوہی پیلان و فیل بہکمن لہو شارانہدا ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُونَ إِلَّا أَنْفُسِهِمْ﴾ وہ فیل و پیلان نا کمن (لہ کہس) بنبجگہ لہ خویان ﴿وَمَا يُشْعُرُونَ﴾ بہ لام تہوان ھہستی بی نا کمن ﴿وَإِذَا جَاءَ ظُهُرُ الْعَذَابِ﴾ وہ کاتیک نایہ تیکیان بڑ بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ﴾ دہلین تہمہ ھہر گیز باوہر نا ھینین ﴿حَتَّى تَوَفَّى يَمَلُّ مَا أَوْفَتْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ ھہتا و تہی تہوہی بہ پتقہ مہرانی خواہراوہ بہ تہمہش تہدریت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خوا چاک دہزانتیت بہیام و پتقہ مہرایی خوی بڑ کوی دہنیریت (و کی شباو ترہ بڑ تہو کارہ) ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرُهُمْ﴾ بہ زووی تہوانہی تاوانبان کردوہ دوو چاریان دہبیت ﴿صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابًا شَدِيدًا﴾ سوو کی وریسوایی لای خوا و سزای سہخت ﴿بِمَا كُنَّا نُوْتِمُّونَ﴾ بہ ہوی تہو پیلان و فیلانہوہی کہ دہیانکرد (لہ پرواداران) ﴿

﴿فَمَنْ يُرِدْ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ جا ھەركەسىڭ خوا بىھوئىت پىنموونى بىكات ﴿يُفْسَحْ صَدْرَهُ﴾
 ﴿لِلْإِسْلَامِ﴾ سىنگى فراوان دەكات بۇ ئىسلام (وېر واهىتان) ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ ۋە ھەركەس خوا بىھوئىت
 گومراى كات (لەبەر نەشپاوبى وسەر كەشى خوى) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سىنگى زۆر تەنگى
 دەكات ﴿كَأَنَّمَا يَصْقَعُ فِي السَّمَاءِ﴾ ۋەك تەوھى (بىھوئىت) بەرز بىتەو ۋە بەرەو ئاسمان (چونكە مەزۇف
 تا بەرەو ئاسمان بەرز بىتەو ھەست بە تەنگە تەفەسى دەكات و بەنارە ھەت ھەناسەى بۇ دەدرىت)
 ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ﴾ بەو جۆرە خوا بىسى و ناپاكى دادەنىت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ لەسەر ئەوانەى
 كەپرا ناھىتن ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئەم ئىسلامە پىنگاى بەرەرد گارتە كەپرىك و راستە
 ﴿قَدْ قَضَى الْآيَاتِ﴾ بىگومان بەروونى ئايەتە كانمان باسكردو ۋە ﴿لِقَوْمٍ يَكْفُرُونَ﴾ بۇ كۆمەلىك
 كەپىر كەنە ۋە ﴿لَهُمْ دَرَكٌ أَلَسَّ بِعَذَابِهِمْ﴾ بۇ ئەوانەى لای بەرەرد گارىان مالى ناشتى كە (بەھەشتە)
 ﴿وَهُوَ قَوْلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ تەنھا ئەویش دۆستيانە بەھوى ئەو كەردەو ۋە چاكانەى دەپان كرد ﴿وَلَقَوْمٌ يُخَسِّرُهُمُ جَمِيعًا﴾ ۋە پۇزىك (خوا) تىكرا كۆيان دەكانەو ۋە (دەفەر موئىت) ﴿يَنْقُصُهُمُ الْجِنُّ﴾ ئەى
 دەستەو كۆمەلى جنوكە ﴿قَدْ أَتَيْتُمْكُمْ شَرًّا مِنْ الْإِنْسِ﴾ بىگومان ئىو زۆر كەستان لەئادەمىيەكان
 گومرا كرد ﴿وَقَالَ أَقْبِلْ أَهْلُ الْإِنْسِ﴾ ۋە دۆستە كانيان لەئادەمى دەلین ﴿وَبَنَّا أَشْتَمَ نَعُصَايَ بَعْضِ﴾
 ئەى بەرەرد گارمان ھەندىكمان سوودو كەلكمان لەھەندىكمان ۋەرگرت ﴿وَبَنَّا أَجَلَكَ الَّذِي أَجَلَتْ
 أَنْتَ﴾ ۋە بەو كاتەو مۆلەتە گەشتىن كەبۇت ديارى كرد بووین ﴿قَالَ أَنْتَ أَمْتُونَ كُفْرُ﴾ خوا فەر مووى
 ناگر شوئتانە ﴿خَلِّينَ فِيهَا﴾ بەھەمىشەى و بى براتەرە دەمىتەو تايىدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگە لەو
 كاتەى كەخوا بىھوى ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بەراستى بەرەرد گارت كار دروستى زانايە ﴿وَمَكَدَكَ قَوْلِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾ بەو شىو ۋە ھەندىك لەستەمكاران دەكەين بەدۇست و پشيوانى
 ھەندىكى تريان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بەھوى ئەو كەردەوانەو ۋە ئەنجاميان دەدا ﴿يَنْقُصُهُمُ الْجِنُّ وَالْإِنْسِ﴾ ئەى دەستەو كۆمەلى جنوكەو ئادەمى ﴿الَّذِينَ تَأْتِيكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ﴾ تاي
 پىتەمبەرانتان لەخۆتان بۇ نەھات ﴿يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ كەتايەتە كانى منتان بۇ بخوئنتەو
 ﴿وَيُنذِرُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ ۋە لەگەشتن و دووچار بوونى ئەم پۇزەيان نەترساندن ﴿قَالُوا
 شَهِدَا عَلَيْنَا أَنْفُسَانَا﴾ دەلین (راستەو) شاھەتى لەسەر خۆمان دەدەين ﴿وَعَمَّرْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بەلام
 زيانى دونياخەلە تاندىنى ﴿وَشَهِدُوا عَلَيْنَا أَنْفُسُهُمْ﴾ و شاھەتايان لەسەر خۆيان دا ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا
 كَاذِبِينَ﴾ كەبىگومان ئەوان بى پروا بوون ﴿﴾

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ كُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ﴾ ئەو ھى باسكرا لەبەر ئەو ھىبە كەپەر وەردگارت لەناو بەرى (خەلكى) شارو گوندەكان ئەبوو و زولم و ستمى لى ئەكردوون ﴿وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ﴾ لەكاتىكدا خەلكى ئەو شارو گوندانە بى ئاگابووبن ﴿وَلَكِنْ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ ھەر بەكەنك (لەجەنۇكەو ئادەمى) چەند پلە و پابە ھەبە لەبەرانبەر كەردووەكاتیاندا ﴿وَمَا رَبُّكَ بِكَافٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وە پەر وەردگارت لەو ھى كەدەيكەن (ئەو ستم كارانە) بى ئاگانىبە ﴿وَذَلِكَ النَّبِيُّ دُرُ الْخَمَةِ﴾ ھەر پەر وەردگارى نۆبى نیازە و خواو ھى مېھرەبانى بە ﴿إِنْ يَشَاءُ يُزَيِّتْكُمْ﴾ ئەگەر بېرەیت لەناوتان دەبات ﴿وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَن يَشَاءُ﴾ وە كىنى بونىت دواى ئىو دەپكانە جىنشىن (ى ئىو) ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وەك چۆن ئىو ھى لەئەو ھى كۆمەلەكى تر بەدى ھىنا ﴿إِنْ مَّا تَرْتَدُّوتْ لَأَن يَكُونَ هَٰؤُلَاءِ بِمَنَافِعِكُمْ أَنْ يَسْتَفِيدُوا مِنْكُمْ﴾ وە ئىو لەدەس خوا دەرنەچن ﴿قُلْ يَتَقَوَّمُ عَمَلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَكُونُونَ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى ئەى گەلەكەم لەسەر رېئازى خوتان ئەو ھى لەدەستان دىت بېكەن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بىگومان منىش كارو كەردو ھى خۆم دەكەم ﴿فَسَوْفَ يَأْكُمُونَ مِمَّا قُوتُوا لَهُمْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ﴾ جا لەدەو پاش دەزانن سەر ئەنجامى ئەو دونیا بۆكى دەبىت ﴿إِنَّهُ لَا يَخْلُقُ إِلَّا يَشَاءُ﴾ بىگومان (بى باوەران و) ستم كاران رزگاربان نابىت ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ﴾ وە برىارىاندا بۆ خوا لەو ھى كە (خوا) دروستى كەردو دای ھىنا ﴿مِنَ الْخَبْرِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبٌ﴾ بەشەك لەكشتوكان و ئازەل و مالات ﴿فَقُلْ الْوَاهِدُ اللَّهُ يَرْزُقُكُمْ﴾ جا بەگومانى خوربان و وىبان ئەمە بۆ خوا ھى ﴿وَهَٰذَا يُشْرِكُ بِآلِهَةٍ﴾ وە ئەو ھى بۆ ھاو ھىبە كاتمان (بەكەمانە) ﴿فَمَا كَانَ يَشْرِكُ آلِهَةً فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جا ئەو ھى بۆ ھاو ھىبە كاتمانە ئەو بەخوا ناگات ﴿وَمَا كُنْتَ تَقُولُ بِهِمْ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾ وە ئەو ھى بۆ خوا ھىبە دەگات بە ھاو ھىبە كاتبان (واتە: خوا نا ھىبە و ئەپدانەو بەسەرىاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئاى چ خرابە ئەو ھى برىارى دەدەن ﴿وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لَكُمُ الْأَشْرَافَ قَتَلُوا نَفْسَهُمْ شُرَكَاءَهُمْ﴾ ئا بەو شىو ھىبە شەپتانەكان كوشتنى پۆلەكانىيان بۆ زور لەھاو ھى دانەرەكان رازاندو ھى ﴿يُزَادُوهُمْ وَلَٰكِنْ سَوَّاهُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ بۆ ئەو ھى لەناو ھىبان بەرن (بەكوشتنى كەسانى بى ناوان) وە بۆ ئەو ھى ئابە كەيان لى بشىونىن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا﴾ وە ئەگەر خوا بىو ھىستايە ئەو ھىبان نەدەكرد ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا تَقَرُّوْنَ﴾ كەواتە لىيان گەرى با لەگەل ئەو درۆ دەلەسەبەى كە ھەلى دەبەستن (بى ئاگا و گومرا بن) ﴿

﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ (به گومانی خویان) ده بیان ووت ته مانه ناره و مالات و كشتو كالینك كه قهده غه كراون ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ إِلَّا مَنْ نَشَاءُ﴾ نابیی لیان بخوات كه سائینك نه بیی خو مان بمانه ویت ﴿بِرَّعْمِهِمْ﴾ به گومانی خویان ﴿وَأَنْفَعُ خَيْرَاتِ ظُهُورِهَا﴾ مالا نیکیش پشتیان قهده غه كرابوو (نابیی باریان لی بشری یا سواریان بین) ﴿وَأَنْفَعُ لَا يَنْفَعُكَوْنِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ ههروه ها ناره و مالات ههیه (له کاتی سه رب برین دا) ناوی خویان له سهه نه ده بر د ﴿أَفَتَرَاءُ عَلَيْهِ﴾ به درو هه له به ستن به دهه خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ له مه و لا خواتو له ی ته و درو هه له به ستنه بیان لی ده سته نیت ﴿وَقَالُوا إِنَّمَا بَطْنُ هَذَا أَتَنُورُ﴾ وه ده بیان ووت ته وه ی له سکی ته م ناره و مالاتا نه دایه ﴿حَالِصَةُ الْإِكْرَامِ﴾ تاییه ته به نیرینه کانمانه وه (پیاوه کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَى الْأَرْوَاحِ﴾ وه قهده غه كراوه له سهه رنه کانمان ﴿وَأَنْ يَكُنْ مَيْمَنَهُمْ فَيُضْرَكُوا﴾ وه ته گهر مرداره وه بوو بوون ته و هه موو تیایدا ها و به شو به شدارن ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ﴾ به زوویی خوا سزای ته م پشامه (نه فامانه) بیان ده داته وه ﴿إِنَّهُمْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا کار دروستی زانایه ﴿فَدَخَلَ الْجَنَّةَ فَتَلَا أَوْلَادَهُمْ﴾ به راستی زیانبار بوون ته وانه ی روله کانی خویان كوشت ﴿سَقَاهَا بِعَرَبٍ عَنِيٍّ﴾ به نه فامی و نه زانی ﴿وَنَحَرُوا مَازَنَ رَبِّهِمْ اللَّهُ﴾ و ته وه ی كه خوا بیی به خشییوون له خویان قهده غه كرد ﴿أَفَتَرَاءُ عَلَى اللَّهِ﴾ به دهه ست هه له به ست و درو به دهه خواوه ﴿فَدَخَلُوا مَا كَانُوا مُفْتَرِينَ﴾ به راستی ته وانه گومرا بوون و برتنموونی كراوه نه بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه ته نها خوایه كه به دی هیتاوه باخانی ﴿مَعْرُوضَتٍ﴾ كه پرو هه رزاله بو كراو (یا ساق بهرز) ﴿وَعَلَى مَعْرُوضَتٍ﴾ وه كه پرو هه رزاله بو نه كراو (ساق كورت) ﴿وَالْخَلَّ وَالزَّرْعُ﴾ وه دار خورماو كشتو كالی ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾ جیاواز له خواردن و تامدا (به دی هیتاوه) ﴿وَالزُّبُونُ وَالزُّمَانُ﴾ زهیشون و هه ناریشی (به دی هیتاوه) ﴿مُتَشَبِّهَاتٍ بِوَعْدِ الْمُتَّقِينَ﴾ له بهك چوو (له وینه و دیمه ندا) و له بهك نه چوو (له نامدا) ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له به رووومی کاتینك هاته بهر ﴿وَأَنِ اتَّقُوا رَبَّ يَوْمَ تُحْصَى الْأَعْمَالُ﴾ وه له پروزی دروینه و چنینیدا مافه كه ی (زه کاته كه ی) لی بدهن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده رقی مه كه ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده رویانی خوش ناوینت ﴿وَمِنَ الْأَعْمَالِ حَمْلُ الْقَوْلِ وَقَرُّهُ﴾ له ناره و مالاتیش هه ندیکی بار هه لگه وه هه ندیکی بو كولاك و خوری (كه راخه رو فهرشی لی دروست ده كرنیت) ﴿كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ له وه ی كه خوا بیی به خشییوون بخون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوینی هه نگاهه کانی شهیتان مه كه ون ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونكه بینگومان شهیتان دوژمنیکی ناشکرای تیه وه ﴿۱۱۱﴾

﴿فَإِنْ كَذَّبْتُمْ﴾ نه مچا نه گهر باوه ریان بئ نه کردی ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُوْ حَمْدٍ وَاسْمَعُ﴾ نه و (بیان) بلی
 په روه ردگار تان خاوه نی میهره بانی فراوانه ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه سزاو توله ی نه و
 (خوا که هات) له هوزی تاوانباران ناگیر در یته وه ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ نه وانه ی که هاویه شیان
 بؤ خوا دانا بو و له وه و دوا ده لئین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا آبَاءُكُمْ﴾ نه گهر خوا بیویستایه نیمه و
 باوو باپیرانمان هاویه شمان (بؤ خوا) دانه ده نا ﴿وَلَا حَرَجَ بَيْنَ تَنِيٍّ﴾ وه هیچ شتی کمان حه رام نه ده کرد
 ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ههر به و شیوه به نه وانه ی پیش نه مانیش در و بیان کرد ﴿حَتَّىٰ
 دُفِنُوا تَابًا﴾ هه تا سزاو توله ی نیمه بیان چه شت ﴿قُلْ هَلْ عِندَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ﴾ (له ی موحه ممه د) ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 أَتَقْلِبُونَ﴾ ئیوه شوینی هیچ شتی که ناکه ون بیتجگه له گو مان نه بیت ﴿وَإِن أَنتُم إِلَّا
 هَدَىٰ لَّهٗ خُوتَانُهُ﴾ به گوتره شت ده لئین ﴿قُلْ فَمَن يَمْلِكُ لَّيْلَةً﴾ بلی ده ی که وانه به لگه ی به هیز
 و (ده سه لات) ههر بؤ خوا به ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا نه گهر (خوا) بیویستایه ههر هه مو و تانی
 ده خسته سه ر ربی راست ﴿قُلْ هَلْ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (له ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ ثُمَّ شَهِدَ أَنَّهُ تَانِ
 يٰشَهِدُونَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ﴾ که شایه تی ده ده ن که خوا نه مه ی حه رام کرد وه ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
 مَعَهُمْ﴾ جا نه گهر (به درو) شایه تی بیان دانو له گه لیاندا شایه تی مه ده ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا﴾ وه شوین هه و او هه و هس و ناره و زواتی نه وانه مه کده که باوه ریان نه هیتا به ئایه ته کانی
 نیمه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه شوین نه وانه ش مه کده که بر وایان نی به به ر وزی دوا بی
 ﴿وَهُمْ يَرْجِعُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه وانه ش که هاویه ش و هاوتا بؤ په روه ردگار یان بریار ده ده ن ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَقْلُ
 ﴾ (له ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ وَهَرَن بَابِخُونِمْ وه (بوتان) ﴿مَا حَرَّمَ رَبِّيَ كُفْرًا﴾ (فه رمانیدا وه
 که و) هیچ شتی که نه کن به هاویه ش بؤی ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و له گه ن باوک و دایکدا ناکار چاک
 و په فطار جوانین ﴿وَلَا تَقْسُوا أَقْلَكُمْ مِّنْ إِنْفَاقٍ﴾ و منداله کانتان مه کوزن له به ر هه زاری و نه بوونی
 ﴿عَنِ نَّفْسِكُمْ لَكُمْ﴾ نیمه ر وزی ئیوه نه وانه ش ده ده ن ﴿وَلَا تَقْسُوا أَقْلَكُمْ﴾ وه نزیک ی گونا هو
 کرده وه زور به ده کان مه که ونه وه ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ نه وه ی که به ناشکرا ده کری له و (خراپانه)
 نه وه ش په نه هان ده کری ﴿وَلَا تَقْسُوا أَقْلَكُمْ مِّنْ حَرَمٍ﴾ و له گه سه مه کوزن که خوا
 کوشتی حه رام کرد وه مه گهر هه ق بی (بکوزر یته وه له توله دا) ﴿ذَلِكَ حَرَمٌ﴾ خوا نه مانه ی
 به ئیوه پاسار دوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بؤ نه وه ی تی بگه ن (و ژیری خوتان به کار به یستن)

﴿وَلَا تَقْرُؤُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نزیکی مالی هه ټیوان مه که ونه وه ﴿إِلَّا بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه گهر به و شپوه ی که جو انتر و چاکتر بیت (بونه وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا بالغ ده بیت و ده گاته هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ وه پتوانه و کیشانه بی زیادو که م نه نجام بدهن به داد گهری ﴿لَا تُكَلِّفُوا نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوای هبچ نه رک و فهرمانیک له که سی ناکه سین به نه ندازه ی توانای خوی نه بیت ﴿وَأَذِّنْ لَهُمْ سَمْعًا﴾ وه کاتیک (بوشابه تی دان و شتی تر) قسه تان کرد دادوه و راست بن ﴿وَلَوْ كُنْتَ ذَا قُوَّةٍ﴾ با (له دزی) خزمی نزیکی خو شتان بیت ﴿وَتَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ أَوْفُوا﴾ وه به لئین و به یمانی خوا به چاکی به نه سه ر ﴿ذَلِكَ مِمَّا رَضَّيْنَاهُ﴾ خوانه و شتانه ی به ټپوه راسپار دوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بونه وه ی بیر بکه نه وه ﴿وَأَن هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (فهرمانی داوه که) بینگومان نه مه پرنگای راستی منه که راست و دروسته ﴿وَأَنصِتُوا﴾ که واته شوینی بکه ون ﴿وَلَا تَقْعُرُوا السَّمْعَ﴾ و شوینی کونره پرنگا و پرچکه کانی تر مه که ون ﴿فَتَقَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ چونکه دوورتان ده خه نه وه و لاتان ده دن له پرنگه ی خوا ﴿ذَلِكَ مِمَّا رَضَّيْنَاهُ﴾ خوانه و شتانه ی به ټپوه راسپار دوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بونه وه ی پارنر کار و له خوا تر مس بن ﴿ثُمَّ أَكْبَدْنَا مُوسَىٰ الْأَحْكَابَ﴾ له پاش نه وه ته و راتمان به غشی به موسا ﴿سَمِعْنَا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بونه ته و او کردنی چاکه و به هرمان به رانهر که سینک که به چاکی بی هه لساوه ﴿وَنَقُصِّيلَ لِكُلِّ قَوْمٍ﴾ و هر و ون که ره وه ی هه موسو شتیک بی ﴿وَهَذَا وَرَحْمَةٌ﴾ وه پریشاندهر و پرینمورینی و میهره بان ی بی ﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَوْنَ رَبَّهُمْ لَوْ كُنُوا﴾ بونه وه ی باوهر به ټپن به گه یشتیان به حوزوری به و ره رد گاریان (له رژی دوا پیدا) ﴿وَهَذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ وه نه م قورنانه پیروزه به فهر و به ټه مان نار دونه خواره وه ﴿وَأَنصِتُوا﴾ که واته ټپوه ش شوینی بکه ون ﴿وَأَتْلُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ و خو تان پیر ترن و (پارنر کار بن) تا به حمتان بی بکریت ﴿أَن تَقُولُوا﴾ له به ر نه وه ی نه لئین ﴿إِنَّمَا أَنزَلْنَا الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ﴾ بینگومان کتیب ته نها بونه سه ر دوو کومه لی (گا وورو جو و له که) نیرا و ته خواره وه ﴿مِن قَبْلِنَا﴾ له به ټش ټپمه دا ﴿وَأَن كُنَّا عَنْ دُرَسِيِّهِمْ عَاظِمِينَ﴾ که به راستی ټپمه له خو ټندنه وه و لیکو لینه وه ی کتیبه کاتیان بی نا گا بووین ﴿أَتُوقَلُوا﴾ وه بونه وه ی نه لئین ﴿لَوْ أَنَّا أَنزَلْنَاهُ عَلَىٰ نَارٍ﴾ به راستی له گهر کتیبی ناسمانی بونه ټپمه ش به تابایه ﴿لَعَلَّكُمْ أَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ﴾ نه وه ټپمه له و ان پرینمورن نه ر ده بووین ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ټپوه بینگومان به لگه و نیشانه (قورنانه ی و و ننان له به و ره رد گار تانه وه بونه هاتوه ﴿وَهَذَا وَرَحْمَةٌ﴾ که پرینمورینی و میهره بانیه کی گه و ره به ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ که واته کی سته م کار تره له و که سه ی بی باوهر بیت به تایه ته کانی خوا و به دروی بزانتیت ﴿وَصَدَقَتْ عَنْهُ﴾ وه پرویان لی و هر گپریت ﴿سَخَّرَ الَّذِينَ يَصْدَفُونَ عَنْ بِلَادِنَا﴾ له مه و دوا به زوویی قوله ده سینین له وانه ی سه ر ټپچی ده که ن له تایه ته کانی ټپمه ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ به سزایه کی به دو سه خت ﴿يَمَّا كَانُوا يَصْذَفُونَ﴾ به هزی نه و لادانه وه که ده یان کرد ﴿

﴿حَلَّيْنِظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ تاخۆ ئەوان چاوەڕوانی چ شتێک دەکەن بێجگە لەوەی مەلایێکە (ی گیان کێشان) یان بۆ بیت ﴿أَوَلَيْ رَبِّكَ﴾ یان پەرورەردگارت بیت (ئەو موخەممەد ﷺ) ﴿أَوَلَيْكَ عِزٌّ﴾ یان هەندێک لە موخەممەد و نیشانە ناشرکانی پەرورەردگارت بەدی بیت ﴿تَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ أَلْحَبِّ رَبِّكَ﴾ ئەو بۆرۆی هەندێک لە نیشانە بەلگە بۆ وەتەنێک پەرورەردگارت بەدی دیت ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا﴾ باوەڕهێنان سوود ناگە بەتێت بە هیچ کەس ﴿لَنْ تَنْفَعَكَ إِيمَانُكَ﴾ کە بێشتەر بڕوای تەهینا بیت ﴿أَوْ كَسِبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ یان هیچ خێر و چاکە بەکسی نەکرد بێت لە گەل ئیمانە کەیدا ﴿قُلْ أَنْتُمْ وَمِمَّا كَسَبْتُمْ تُنْتَظَرُونَ﴾ بلی: چاوەڕوان بن (هەرەشەیه) تێمەش چاوەڕوانی دەکەن ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي سَبْعَةِ آفَاقٍ﴾ بەراستی ئەوانە ئایە کەیان بەش بەش کرد ﴿وَكُلُّوا شَيْعًا﴾ و بۆون بەچەند دەستە و تاقمێکەوه ﴿أَنْتُمْ مِنْهُمْ فِي شَرٍّ﴾ تۆ لە هیچ شتێکدا لە ئەوان نیت ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾ بێگومان کاری ئەوان تەنها بۆ لای خوا دەگەرێتەوه ﴿لَنْ يَنْفَعَهُمْ يَتَاكَؤُنْفَعُونَ﴾ پاشان خوا هەوالبان پێ دەدا بە هەر کردەوه بەک کە کردوبانە ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کەسێک چاکە بکات ﴿فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا﴾ ئەو (لە بۆرۆی دوایی دا) دە ئەوەندە چاکە کە پاداشتی بۆ هەبە ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وە هەر کەسێک خراپە بکات ﴿فَلَا يَجْزِيهِ إِلَّا مِثْلُهَا﴾ ئەو تۆلە لێ ناسیتری تەنها بە وێنە خۆی ئەبێ ﴿وَهُوَ لَا يَظْهَرُ﴾ و ئەوانە ستمیان لێ ناکریت ﴿قُلْ إِنِّي خَشِيتُ رَبَّ﴾ (ئەو موخەممەد ﷺ) بلی بێگومان من پەرورەردگارم و تێم و نێی کردووم ﴿إِنْ صِرْطُ مُشْقِرٍ﴾ بۆ پێگای راست ﴿يَدَيْهِمَا﴾ ئایێکی زۆر راست و پاک (کە هیچ لاریهکی تیا نییە) ﴿فَلَهُ أَزْهَرُ حَيْفًا﴾ ئایینی ئەو تێراهیە بە کە ئەهه مو و ئایینە ناراستەکان لا بدووه بۆ پەرمشتی خوا بە تەنها ﴿وَمَا كُنْتُ مِنَ الْمُنْشِقِينَ﴾ وە بە هیچ جورێک لە هاوێش بەیدا کەران نەبووه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ وَرَبِّي﴾ (ئەو موخەممەد ﷺ) بلی بێگومان نوێزو (بەندایەتی) و قوربانی ﴿وَمَحَبَّتِي وَمَتَاعِي﴾ و ژبان و مردنم ﴿يَلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هەر بۆ خوا ی پەرورەردگاری هەموو جیهانیانە ﴿لَا تُشْرِكُ بِاللَّهِ﴾ هیچ هاوێشێکی نییە ﴿وَبِذَلِكَ أَمُرْتُ﴾ و هەر بەو فرمانم پێ دراوه ﴿وَأَنَّ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وە من بە کەسی ناو هەموو موسلمانان و فرمانبەر دارنم (بۆ خودا) ﴿قُلْ أَغْبِرَ اللَّهُ إِنِّي رَبَّكَ﴾ (ئەو موخەممەد ﷺ) بلی: ئایا بێجگە لە خوا پەرستراوێکی تر بۆ خۆم هەلبێزم ﴿وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ لە کاتێکدا ئەو پەرورەردگاری هەموو شتێکە ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْإِنْفِ﴾ و هەر کەسێک هەر گوناوێ خراپە بەک تەنها لە سەر خۆیەتی ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ وە هیچ کەسێکی گوناوێکار گوناوێ کەسێکی تر هەلناگریت ﴿لَهُمُ الْآلَاءُ مِنْ رَبِّكَ تَرْجَمُ﴾ پاشان گەڕانەوتان هەر بۆ لای پەرورەردگارتانە ﴿وَلَنْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْإِنْفِ﴾ ئەمجا هەوالبان پێ ئەدا بەوەی کە ئیوه تیایدا جیاواز بۆون ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ حَافِظَ الْأَرْضِ﴾ وە خوا ئەو زاتە بە کە ئیوهی کردووه بە جێبێنانی زەوی (کۆمەل لە دوای کۆمەل دێن) ﴿وَرَفَعَ تَبَابُكُمُ فِي قُبُورِكُمْ﴾ چەند پلە هەندێکێکی بەرز کردۆتەوه بە سەر هەندێکی تر تاندا ﴿لَسْتُ بِمُؤْمِنٍ فِي مَا أَنْتُمْ كُفَرُ﴾ بۆ ئەوێ تاقیان بکاتەوه لە وەدا کە پێی بە خشیوون ﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ بەراستی پەرورەردگارت تۆلە سەندنی خێرایە (بۆ بەدکاران) ﴿وَلَهُ الْعِزُّ الْأَوْثَرُ﴾ وە بەراستی ئەو لێوردە ی میهرەبانە (بۆ چاکە کاران) ﴿

سورتهی (الأعراف)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿التَّصَّ﴾ به (تەلیف، لام، میم، صاد) ده خوێنێتێتهوه، خوا زانا ئه به مانناو مه بهست پێی، بۆ زانیاری زیاتر سه پیری سه ره ئای سورتهی (البقرة) بکه ﴿كَتَبَ الْكُتُبَ﴾ (ئهم قورئانه) نامه به که ئێرراوته خواره وه بۆ تو (ئهی موحه مه مد) ﴿فَلَا تُكْرِهُنَّ فِي صَدْرِكِ حَرْجَ يَنْهَ﴾ که واته دل تهنگ مه به (به په پیره و نه که رانی) ﴿لِيُنْزِلَ بِهِ﴾ بۆ ئه وهی (ئەوان) بهم قورئانه بتر سیستی ﴿وَذَكَرَ﴾ (الشومیت) و بیر خسته وه و ئامۆزگاریش پێ بۆ پر واداران ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ په پیره وهی ئه وه بکه ن که له لایه ن په ره و رد گارتانه وه دابه ز ئه راوته خواره وه بۆتان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن دُونِهِ أُولَئِكَ﴾ وه بێجگه له ئه و (خودا) شوێن هیچ په ر ستر او ئێکی تر مه که ون و مه یکه ن به پشێوانی خۆتان ﴿فَلَا تَمَنَّوْا كُرْوْنَ﴾ ئێوه زۆر که م پیره که نه وه ﴿وَكُلُّ مَن قَرَّبَ شَيْئًا﴾ وه چه نده ها شار و گوندمان و یران کرد ﴿فَبِحَافِئَاتِنَا يَسْتَخْلِفُونَ﴾ و سزای ئێمه یان بۆ هات له شه ودا ﴿أَوَلَمْ يَلْبِسُوا﴾ یان ئه وان له خه و و پشووی نیوه پۆدا بوون. ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ أَتَانَا﴾ جا کاتێک سزای ئێمه یان بۆ هات هاوار و نزیایان هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بێجگه له وهی که ده یان ووت: به راستی ئێمه ستم کار بووین. ﴿فَلَمَّا سَلَكَ لَبَاسُ أُولَئِكَ إِيَّاهُمْ﴾ سوێند به خوا به راستی پر سيار ده که یان له وانه ی که پێغه مبه رانیان بۆ ئێر درا (که چون پێشو از یان لێکردن) ﴿وَلَمَّا سَلَكَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه بێگومان پر سيار یش ده که یان له پێغه مبه ران (که چون وه لام درانه وه). ﴿فَلَمَّا نَسَبْنَا عَلَيْهِمُ الْأُمْنُونُ﴾ جا سوێند به خوا به راستی (ئه وهی کرد وویانه) بۆیان ده گێڕ شه وه له پرووی زانیاری به وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ وه ئێمه هیچ کاتێک پێ ناگانه بووین (لێیان) ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَ الْحَقِّ﴾ کێشانه ی راست (بۆ کرده وه کانتان) له و پۆزه دا ده بێت و گومانی ئێدانی به ﴿فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ جاهه ر که مس کیشراو (ی چاک) ه کانی قورس بیت ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه وه ئه وانه ن پر زگاره و گه یشته و به ئامانج ﴿وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه هه ر که مس کیشراوی (چا که کانی) سووک بیت ﴿فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ئه وانه که مسانیکن که خۆیان یان دۆراند و وه و زه ره مه ند بوون ﴿يَمَّا كَانُوا يَعْبَادُونَ﴾ به هۆی ئه وهی که سته میان کرد به رانه ر به لگه و نیشانه کانی ئێمه (و به در یان دانا) ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ سوێند به خوا بێگومان ئێمه ئێوه مان نیشته جی و جێگیر کرد له زه ویدا ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا مَعَاشًا﴾ و جزیره ها هۆی ژیا نمان ئێیدا بۆ ره خساندن ﴿فَلَمَّا تَشَاءَ كُرْنَ﴾ (به لام) ئێوه زۆر که م سوپاس گوزارن ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ نُصُورًا كُفْرًا﴾ سوێند بیت بێگومان ئێوه مان به دی هینا و پاشان شکل و شێوه مان کێشان ﴿ثُمَّ قَالُوا إِنَّمَا هِيَ إِلهَاتُنَا عَمَّارَاتٌ﴾ پاشان و وتمان به فریشته کان سوژده یه ن بۆ ئاده م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه موویان به کسه ر سوژده یان برد بێجگه له ئیبلیس (له شه یان) ﴿أُولَئِكَ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ که له سوژده به ران نه بوو

﴿قَالُوا لَئِنْ ظَلَمْتَ أَنتَهُنَّ﴾ هه ردوو کبان ووتیان نهی په روره د گارمان ټیمه سته ممان له خو زمان کرد
 ﴿وَأَنْ لَّمْ تَقْرَأْ لَکُمْ وَتَرْحَمْنَا﴾ جا نه گهر لیتمان نه پوری و میهره بانیمان له گدل نه که یست ﴿لَکُم مِّنَ
 الْخَیْرِ﴾ سویند به خوا بینگومان ټیمه له زیانباران ده بین ﴿قَالَ أَهَیْطُوا﴾ (خوا) فهر مووی بر و نه
 خواره وه (له به هه شت) ﴿تَعْصُوا لِعِصْمَةٍ﴾ هه ندیکتان دوزمشی هه ندیککی تر تانن ﴿وَلَا تُکْفِرُوا فِي الْأَرْضِ
 مُسْتَفْرِّقًا﴾ وه بۆتان هه به له زه ویدا نیسته چی بوون ﴿وَمَتَّعْنَا إِلَىٰ جَنَّاتٍ﴾ وهوی رابواردن و زیان تا ماوه به که
 ﴿قَالَ فِیْهَا خَیْرٌ مِّنْ هَٰذَا تَمُوتُونَ﴾ (خوا) فهر مووی: له زه ویدا ده ژین و له ویشدا ده مرن ﴿وَمِنْهَا
 تُخْرِجُونَ﴾ و ههر له ویش ده رده هیرین (و زیندوو ده کرینه وه) ﴿یٰۤیٰٓکَیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ﴾ نهی نه وهی نادهم
 ﴿قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْکَ الْاِسْمَ﴾ بینگومان بوشاکمان بۆ نار دوون ﴿یٰۤیٰٓکَی سَوَّیْکُمْ وَرِیْثًا﴾ که عه یب و عه وره تان
 داده بوشی وه بوشاکی جوان و رازا وهیش (مان بۆ نار دوون) ﴿وَلِیَاسِ الشَّقَوٰی ذَٰلَکَ خَبَرٌ﴾ به لَام بوشاکی
 تر مان له خوا و پاریزکاری چاکتر و باشتره ﴿ذَٰلَکَ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ﴾ نه وهی باسکرا هه ندیکه له به لگه و
 نیسانه کانی خوا ﴿لَعَلَّہُمْ یَذَّکَّرُوْنَ﴾ بۆ نه وهی بیر بکه نه وه و ناموز گاری و هر گرن ﴿یٰۤیٰٓکَی لَا یَقْنِیْکُمْ
 الشَّیْطٰنُ﴾ نهی نه وهی نادهم با شهیتان فریوتان نه دات و نه تان خه له تینی ﴿کَمَا اَخْرَجَ اٰوٰیةَ مِنْ الْجَنَّةِ﴾
 هه رچونی باوک و دایکتانی له به هه شت ده ر کرد ﴿یَنْزِعُ عَنْهُمَا اِلَاسَهُمَا﴾ له حالیکدا بوشا که که یانی
 لسی دا که ندن ﴿لِیَرْکَبَهُمَا سَوْۤءٌ لَّہُمَا﴾ بۆ نه وهی عه یب و عه وره تیان (ده ریخات و) نیسانیان بدات ﴿اِنَّہٗ
 یَرٰکُمْ هُوَ وَرَیْیَہٗ﴾ به راستی شهیتان خوی و ده سته که ی ده تانیین ﴿مِّنْ حَبِطٍ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له جینگایه که وه
 که شتیه نه وان نایین ﴿اِنَّ جَنَّاتِ الشَّقِیِّیْنَ﴾ به راستی ټیمه شهیتانه کانمان گیراوه ﴿اَوَلَیْسَ لِلَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ
 بِہٗ دُوْسَتْ وَاَوْسَدُ وَاَوْسَدُ مِمَّا لَہٗوَ اَنۡہِیْ کَہْمٌ وَاَنۡہِیْ نَہِیْ﴾ و کاتیک کرد ده وه به کی
 زور به دو ناشیرینیان ده کرد (که به پرونی ته و اف کردن نمو ونه به کیته ی) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَیْہِۭا اٰیٰةَ نَارٍ﴾
 ده بان ووت: له باوو با بیر اتمان وه بۆ مان ماوه ته وه ﴿وَاللّٰہُ اَمَرَنَا بِہَا﴾ وه خوا فرمانی نه و (کرده وه) ی پی
 داوون ﴿قُلْ اِنَّ اللّٰہَ لَا یَاْمُرُ بِالْفَحْشَہِۭ﴾ (نه ی مو حده مده ﴿بَلٰی بَلٰی بَلٰی﴾ بلی بینگومان خوا فرمان نادا به کرده وه ی
 به دو خراب ﴿اَتَقُولُوْنَ عَلٰی اللّٰہِ مَا لَا تَعْمَلُوْنَ﴾ نایا به دهم خوا وه شتیک ده لئین که نایزانن و بی ناگان لئی؟ ﴿اِنَّ
 اللّٰہَ اَمَرَنَا بِالْقِسْطِ﴾ بلی په روره د گارم فرمانی به داد په روره ی دلوه ﴿وَاَقْسُوا وَاَوْحُوا لَکُمْ عِنْدَ کُلِّ مَسْجِدٍ﴾
 وه له کاتی هه موو نوینیکدا راست روو بکه نه خوا ﴿وَاَدْعُوْهُ مُخْلِصِیْنَ لِّہٖ الدِّیْنَ﴾ و دلسوزانه
 هاواری لئی بکه ن و بیهرستن ﴿کَذٰلَکَ اَنْکَرْتُمُوْهُنَّ﴾ هه رچونی له به که م جار وه (خوا) دروستی
 کردون به و شتیه به ده گه رینه وه (بۆ لای خوا) ﴿فَرِیْقًا هٰذِیْنَ﴾ ده سته به کی رینموونی کرده وه
 ﴿وَفَرِیْقًا حَقَّ عَلَیْہِۭمُ الضَّلٰلَہُ﴾ ده سته به کیش گو مریسی به سه ریاندا چه سپا ﴿اِنَّہُمْ اَتَّخَذُوْا الشَّیْطٰنَ﴾
 به راستی نه وانه شهیتانه کانیان کرد ﴿اَوَلَیْسَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ به دوسست و پشتیوانی خویان له جیاتی خوا
 ﴿وَتَحْسَبُوْنَ اِنَّہُمْ مُّہْتَدُوْنَ﴾ وه وا گومان ده بن که پی نموونی کر اوون ﴿

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ﴾ (خوای بیانی) فەرموو ئێوە لە گەڵ ئەو
ئوممەتە تانە ی کە لە پیش ئێوە وە بوون لە جەننە کەم ئادەمیزاد بچنە ئاگری دۆزەخە وە ﴿كَلِمَاتُكَ أُمَّةٌ لَعَنَتْ
أُخْتَهَا﴾ هەر جارێک دەستە بەک دەچنە ناوی وە ئەفرین لە هاو بیروانی دە کات ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذَارَكُوا فِيهَا جَرِيحًا﴾
هەتا هەموو دە گەن بە بەک و کۆ دە بنە وە بەک دە گرن ﴿قَالَتْ أَخْرِجْنِي وَلَا تُخَبِّرْنِي﴾ دوایینە کانیان (کە شوین
کە وتوو بوون) دە بارە ی پێشوە کانیان (کە پێشە و بوون) دە لێن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذَا نَكُونُ﴾ ئە ی پەر وەرد گار مان
ئە وانه ئێمە یان گو مە را کرد ﴿فَخَرَجْنَاهَا مِنْ أَلْفِ مِائَةٍ سَنَةٍ﴾ دە تۆش لە نا گەردا دوو قات سزایان بە دە
﴿قَالَ﴾ (پەر وەرد گار) دە فەرموی ﴿لَعَلَّيْ ضَعُفٌ﴾ بۆ هەر کامتان (سزا) دوو بەرامبەرە ﴿وَلَكِنَّ لَا
تَعْلَمُونَ﴾ بە لام ئێوە نازانن و بێ ناگان ﴿وَقَالَتْ أُولَئِكَ لَئِيْزُهُمْ﴾ سەروک و چاو لێکراوێ کەن بە شوین
کە وتوو کانیان دە لێن ﴿لَمَّا كَانَتْ لَكُمُ الْعَذَابُ﴾ ئێوە ش هیچ زیاده رێژ بکەن بە سەر ئێمە دانیه
﴿فَدُودُوا الْعَذَابَ﴾ دە ئێوە ش سزا بچە ژن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بە هۆی ئەو (خراپانە وە ی) دە تان
کرد ﴿إِنَّ الْأَوَّلَ كَذُوًّا لَّيْسَ﴾ بە راستی ئە وانه ی بێ بروا بوون بە ئایە تە کانی ئێمە ﴿وَأَنْتُمْ كَذِبَةٌ﴾
وە خۆیان بە گەورە و زل دادە نا لە بەرامبەر یاندا ﴿لَا تَقْصُحْ لَكُمْ أَوَّلَ السَّاعَةِ﴾ ئە وانه دەر گاکانی ئاسمانیان بۆ
ناکری تە وە ﴿وَلَا يَدْعُونَ إِلَهًا﴾ و ناچنە بە هه شتە وە ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْجَمَلُ فِي سَوَاقٍ﴾ هەتا حوشر تە چیت
بە کونی دەرزی دروماندا (ئە مە ش مەر جیکە هەر گیز نایە تە دی) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا بە و جۆرە
تۆ لێ ئە ئا و انباران دە ستین ﴿لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مِهَادٌ﴾ ئە وانه ی لە دۆزە خدا فەرش و پراخە ریان (لە ئا گەر)
﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ عَوَاقِبٌ﴾ وە لە لای سەر و شیانە وە لێ تە و داپۆشە ریان (لە ئا گەر) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ئا بە و
جۆرە تۆ لێ لە سە تە مکاران دە ستین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە ئە وانه ی کە بر وایان هێتا وە
و کردە وە ی چاکیشیان کرد وە ﴿لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ دا و الە هیچ کەس نا کە بێ زیاده توانای خۆی
﴿أَوْ ثِقَلٌ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ئە وانه ها وە لانی بە هه شتن ﴿هَلْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئە وانه هه مێشە بێن تیندا ﴿إِنَّ
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾ ئە وە ی لە دلیاندا بووینت داما ن رنی ﴿بِمَنْ غَلِيٍّ﴾ لە کینه و رق (دە بارە ی یە کتری)
﴿نَجْزِي بِنَجْمِهِمُ الْأُنْهَارَ﴾ پەر و بارە کەن دە رۆن بە ژێر (کۆشک و باخە کەن) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
هَدَانَا لِهَٰذَا﴾ وە دە لێن سوپاس بۆ ئە و خوا یە کە پرێنموونی کردین بۆ ئە م رێ گایە ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ کە
ئێمە هەر گیز رێ باز ی راست شارە زانە دە بووین ﴿وَلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ﴾ ئە گەر خرا پرێنموونی نە کردینایە
﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند بە خوا یێ گومان نێر را وە کانی پەر وەرد گار مان راستیان هێتا
﴿وَوَدُّوا أَنْ يَلْبِسُوا إِلَهُهُ﴾ وە بانگیان لێ دە کری ت بە مە ی کە ئە و بە هه شتە ﴿أَوْ تَشْمُوهُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾ پێتان بە خشر ا بە هۆی ئە و کردە وە (چاکانە ی کە) دە تان کرد ﴿۱۷﴾

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به ههشتیه کان بانگ ده کهن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له دۆزه خیه کان ﴿أَن قَدْ وَدَّعْنَا مَا وَعَدْنَاهُمْ حَقًّا﴾ بینگومان ئیمه نه وهی که بهر وهرد گارمان به ئیتی پندان راست بوو پیی گه یشتین ﴿فَقِيلَ وَدَّعْتُمْ مَا وَعَدْنَاهُمْ حَقًّا﴾ جا ئایا ئیوهش نه وهی که بهر وهرد گارتان به ئیتی پندان راست بوو پیی گه یشتین؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده ئین به ئی ﴿فَأَذْنَتْ مَرْؤَاتُهُنَّ﴾ پاشان جار چیه ک جاری ده دا له ئیوانیاندا ﴿أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که نه فرینی خوا له سهر سته مکاران بیت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وانهی بهر هه لستی له پیی خوا ده کهن ﴿وَيَعْمَلُونَ مَعًا حَاقًّا﴾ و ده یان ویست نه و (رینگایه) به خوارو ناریک نشان بدن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان بی بر و بوون به روزی دواپی ﴿وَلِيَسْمَعَنَّ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ له ئیوان به ههشت و دۆزه خدا) پیوانتیک هه ن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسَمِّهِمْ﴾ هه ر به که له به ههشتی و دۆزه خیه کان ده ناسته وه به هوی نشانه (وشیوهی تایهت) ی یانه وه ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَیْكُمْ﴾ جا به ههشتیه کان بانگ ده کهن و ده ئین: سه لامتان لی بیت ﴿لَرَبِّدَّخُلُوا وَهُمْ يَقُولُونَ﴾ نه چو ونه ته ناوی وه به لام ئومیدیان هیه و به تهمان بچه ناوی ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هه ر کاتیک پرویان لادری و وهر گنیر دری ﴿يَلْقَاهُ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ بهر وه لای دۆزه خیه کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده ئین ئهی بهر وهرد گارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه مانخه نه پرزی گه لی سته م کاران ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ بِحَالٍ﴾ وه نه وانهی وان به سهر ئه عرافه وه پیوانتیک بانگ ده کهن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسَمِّهِمْ﴾ که به نیشانهی تایهتی یان دا ده یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده ئین ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کۆمه له که تان مسودی پیی نه گه یانیدن ﴿وَمَا أَكْثَرُ شَعْرِكُمْ﴾ ههروه ها خو به زل زانین و له خو بایی بوونشان به که لکتان نه هات ﴿أَفَلَوْلَا الَّذِي أَقْسَمْتُمْ﴾ ئایا نه وانه (هه ژاره با وه پر داره کان) هه ر نه وانه نین که ئیوه (له دوتیادا) سویندتان ده خوارو ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَرْحَمُهُ﴾ که خوا بهر میهره بانی خو بیان ناخات ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به هه ژاره با وه پر داره کان نه لی) بچه به ههشت هیچ مدهر سبه کتان له سهر نی به ﴿وَلَا أَنْتُمْ حَزُونَ﴾ و ئیوه خدم ناخون ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه دۆزه خیه کان بانگ و هاوار له به ههشتیه کان ده کهن ﴿أَن أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ (ده ئین) هه ندی ئاومان پی بیه خشن ﴿أَوْ مَقَارِرَ فُكٍّ﴾ یان هه ندی له ورزی بهی که خوا پیی به خشییون ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَزَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (له وه لامیاندا) ده ئین: خوا هه ر دوو کی له سهر پی بر و یان حه رام کړد وه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ نه وانهی که ئاینه که ی خو بیان کړد وه ﴿لَهُمْ أُولَیَّاءُ﴾ سهر قالی پی سوود و گالته جاری ﴿وَعَرَّضْنَاهُمْ لِذُنُوبِ﴾ وه ژبانی دنیا هه لېخه له تانیدن ﴿قَالُوا مَن نَّسْتَعِظُ﴾ بویه نه مر و نه وان له بیر خو مان ده به یسه وه ﴿كَمَا سَأَلْنَا فَمَا نَنْصَحُهُمْ﴾ هه ر چو نیک نه وان دیداری هم روزه یان له بیر خو بیان بر دېو وه ﴿وَمَا كُنَّا لِنُؤْتِيَهُمْ لَاحِقًا﴾ وه (له بهر نه وهی) ئایه ته کانی ئیمه یان ئینکار ده کړد (دانیان پندا نه ده هیئا) ﴿

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَاهُمْ رُسُلًا مِّنْ نَّفْسِهِ لِيُخَوِّفَهُم بِالْآيَاتِ﴾ سوندد به خوا بنگومان ئیمه کتیییکمان بۆ هیتاون ﴿فَصَلَّاهُ عَلَىٰ عِزِّ﴾ له پرووی زانسته وه به پروونی شیمان کردونه وه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ که پینموونی و میهره بانی به بۆ که ساتیک پروا دهیتن ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا إِلَٰهَ إِلَٰهَةٍ﴾ ئایا چاوه پروانی چی ده کهن بیجگه له سه ره نه جانی هه ره شه کانی ئه وه (قورئانه) ؟ ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ ئه وه پروژی که سه ره نه جانی (هه ره شه کانی) به دی دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ﴾ ئه وانیه له وه و پیش له بیربان کردبو وه ده لئین ﴿فَدَحَّاهُت رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ به راستی تیرا وه کانی پهروه ردگار مان به راستیه وه هانن ﴿فَهَلْ لَّائِمِينَ شَفَعَةً فِيمَنْ كَفَرُوا﴾ جانا ئایا (نه مرق) تکا کارانیک بۆ ئیمه هه به تکامان بۆ به کهن ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ﴾ یا بگه پینرینه وه بۆ دنیا تا کردوه ی چاک به کهن نه که ئه وه ی ده مان کرد ﴿فَدَخَسُوا نَفْسَهُمْ﴾ بنگومان خۆبانیان دۆراند ﴿وَصَلَّاهُمْ مَّا كَانُوا يَفْرُقُونَ﴾ ئه وه ی هه لیان ده به ست وون بوو لیان ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ﴾ به راستی پهروه ردگار تان ئه وه خوا به به ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که ئاسمانه کان و زهوی له شهش رۆژدا دروست کردوه ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان (خوا) بهرز بووه وه سه ره عرش و قه راری گرت (ئیمه ئیمانمان پێ بهتی به لام شیوه که ی نازانین په رسیار کرا له ئیمامی مالیک ده رباره ی (استواء) فه رمووی وه ستانه که حه قیقه ته وه چۆن ئیبه که ی نه زانرا وه و په رسیار کردن ده رباره ی بیده ته وه و با وه پروون پێ ی واجبه) ﴿بَعَثْنَا إِلَيْنَا النَّهَارَ﴾ به (ناریکایی) شه و (پوشایی) رۆژ داده بوو شیت (به پینچه واته شه وه) ﴿يَقْلِبُهُ خِيَّتًا﴾ (پۆز به شوین شه وه وه به به خیرایی) و شه وه به شوین رۆژه وه به به خیرایی ﴿وَالسَّمَاءِ وَالْقَمَرِ وَالشُّجُورِ﴾ خۆرو مانگ و ئه سستیره کانیش ﴿مُسْحَرَاتٍ بَانٍ﴾ ژنر بار کرا وون به فه رمانی خۆی ﴿إِلَٰهَ الْخَلْقِ وَالْأَنْسِ﴾ بیدارین که به دی هیتان و فه رماندان هه ر بۆ خوا به ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاک و بینگه رده (له هه موو که م و کوپی به که) خوای پهروه ردگاری هه موو جیهانیان ﴿أَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ له پهروه ردگار تان پیارینه وه به زه لیلی (و کر و زانه وه) و به نهیتی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ بنگومان خوا ده ست درینزی کارانی خۆش ناوینت ﴿وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بِغَدِشٍ لِّجَالٍ﴾ خرابه کاری مه کهن له زه ویدا پاش شه وه ی که خوا چاکی کردوه ﴿وَأَذِّنْهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه هاوار و نزا به رن بۆ خوا به ترس و ئومیده وه ﴿إِنْ دَخَلْتُم مِّنْ الْأَرْضِ﴾ به راستی میهره بانی خوا له چا که کارانه وه نزیکه ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ﴾ وه ئه وه (خوا) زاتیکه بایه کان ده نیرینت ﴿لِيُنْزِلَ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ به موز ده وه پیش (بارانی) و حه مه تی پهروه ردگار ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفْلَحَ سَكَابُكُمُ الْأَلَمُ﴾ هه تا کاتی هه وری قورس (ی بارانایی) هه لده گرن ﴿سُقَّتْ لِيَتَرَكَمَنَ﴾ ده پینرین بۆ وولاتیکی مردوو (وشکی پێ گیا) ﴿فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ﴾ جابه و (هه وه) باران ده بارینین ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ به هۆی ئه وه وه هه موو په روو بوو مێک ده رده هینین (له زه ویدا) ﴿كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ هه ر به و وینه به مردوو ده کان له زه و ی ده رده هینین (و زیندوو یان ده که پینه وه) ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾ تا ئیوه به ریکه نه وه

﴿وَالَّذِي أَنْقَبَ﴾ زەوى و خاكى پاك و بەپىت ﴿يَخْرُجُ تَائِبًا بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ پروەك و شىنابىيە كەى بەفەرمانى
 بەرورەدگارى دەروىت ﴿وَالَّذِي خَتَّتْ﴾ وە ئەوەى پەس و بى خىترە ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْرًا﴾ درك و دال نەبى
 لىى ناپووت و دەرنایەت ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نابەو جورە ئایەتەكانى خۆمان یاس دەكەین
 ﴿لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بۆ گەلىك كە سوپاسگوزارین ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سویند بەخو
 بىنگومان ئىمەنوو حسان پەوانە كرد بۆ لای گەلەكەى ﴿فَقَالَ يَتَوَلَّوْا عِبَادُ اللَّهِ﴾ وونى: ئەى گەلەكەم
 تەنھا خوا پەرستىن ﴿مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ ئىو ھىچ بەرستراوئىكتان نى بە بىجگە لەو (خو) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ بەراستى مەن دەترسم (دووچارى) ئىو بى ﴿عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ سزای پۆزىكى گەورە
 (كە پۆزى دواىى بە) ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ كار بە دەست و دەسەلاتدارانى گەلەكەى ووتیان
 ﴿إِنَّا لَنَرُّكَ فِي صَلٍّ مُبِينٍ﴾ بەراستى ئىمە تۆ لە گومراىيە كى ئاشكرادادەبىنن ﴿قَالَ يَتَوَلَّوْا لَيْسَ بِي صَلَوةٌ﴾
 فەرمووى: ئەى گەلەكەم ھىچ گومراىى بەك لەمندانى بە ﴿وَلَيْكُمُ رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بەلكو
 مەن نىراوم لە لایەن بەرورەدگارى جىھانىانەوہ ﴿أَتَبْلُغُكُمْ رَسُولَكَ﴾ بەيامەكانى بەرورەدگارم
 پادەگەيدەنم پىتان ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ وە ئامۆزگارستان دەكەم ﴿وَأَقْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ و ئەوەى مەن
 لە لایەن خواوہ دەيزانم ئىو نابزانن ﴿أَوْحَيْتُ أَنْ جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ئایا سەرتان سوپماوہ
 لەھاتنى پەيام و پادخەرەوہ بەك لە لایەن بەرورەدگار تانەوہ ﴿عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ﴾ بۆ پیاوئىك لەخۆتان
 (كەنووھە) ﴿يَسْأَلُكُمْ فَاَنْتَهُوْا﴾ بۆ ئەوەى ئاگادارتان كاتەوہ و پناسترسىنىت و خۆتان پيارىزن
 (لەنا فەرمانى خو) ﴿وَلَمَّا كُمْ تُرْكُونَ﴾ بۆ ئەوەى پەحمان پى بكرىت ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَجْتَمَعَتْ﴾ دواى
 ئەوہ بر وایان پى نەھىتا ئىمەش (نوو) مان پزگار كرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ﴾ ھەر وھا ئەوانەش
 ئە گەلیدا بوون لەكەشنى كەدا ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان ئەوانەى بر وایان نەبوو بە
 ئایەتەكانمان نو قىمان كردن و خنكاندمانن ﴿إِنَّمَا كُنَّا أَقْوَامًا عَصِيَةً﴾ بەراستى ئەوانە كۆمەلى (دل)
 كوئىران بوون ﴿وَالَّذِينَ عَادُوا فِرْعَوْنَ﴾ وە ئاردمان بۆ لای گەلى عاد براكەيان كە ھوود (پىغەمبەرە)
 ﴿قَالَ يَتَوَلَّوْا عِبَادُ اللَّهِ﴾ فەرمووى: ئەى گەلەكەم بەتەنھا خوا پەرستىن ﴿مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ ھىچ
 بەرستراوئىكتان نى بە بىجگە لەو ﴿أَفَلَا تَشْفَعُونَ﴾ دەى ئایا ئىو پاریزكار نابن و لەخودا ناترسن ؟ ﴿قَالَ
 الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ئەو كار بە دەست و دەسەلاتدارانەى كە بى بر وایوون لە گەلەكەى
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ بەراستى ئىمە تۆ لە گىلى و نەفامیدادەبىنن ﴿وَأَنَا الْخُسْفَانُ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾
 وە بەراستى وا گومان دەبەین كە تۆ لەدروژدان بىست ﴿قَالَ يَتَوَلَّوْا لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ﴾ فەرمووى ئەى
 گەلەكەم ھىچ گىلى و نەفامى بەك لەمندانى بە ﴿وَلَيْكُمُ رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بەلكو مەن نىراوئىكم
 لە لایەن بەرورەدگارى ھەموو جىھانىانەوہ ﴿

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ بېر بکه نه وه له و کاته ی که خوا ئیوه ی گیرا ﴿خُلُقًا مِّنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ به جینشین له پاش هوزی عاد ﴿وَتَوَّأَمَّكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا دایمه زراندن و نیسته جی کردن ﴿تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا﴾ له ده شته کانیدا کوشکی بهرز دروست ده کهن ﴿وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾ وه له شاخه کانی دا، مالن و خانوو داته تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ﴾ ده بېر بکه نه وه له چاکه گه وړه کانی خوا (وسو پاسبی بکه ن) ﴿وَلَا تَعْتَوِفِ الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خراپه کاری مه کهن له ولاندا (و مه بن به خراپه کار و گیره شتون) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده سه لانداره لووت بهرزه کانی گه له که ی ووتیان ﴿بِالَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ به وانه ی لاوازو ژیر ده سه کرا بوون ﴿لِيَمْنَّ أَمْنٌ مِّنْهُمْ﴾ نه وانه ی پروایان هیتا بوو له ناویاندا ﴿اتَّخَذُوا أَنْصَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نایا ده زانن که صالح به وانه کراوه له لایه ن به وهر دگار به وه ﴿قَالَ إِنَّا أَنَا رَبُّكَ﴾ ووتیان بینگومان نیمه پروادارین به وه ی که صالح پنی به وانه کراوه ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانه ی خویمان به زل ده زانی ووتیان ﴿إِنَّا إِلَٰهٌ وَآلَٰهِيَّاتُكُمْ يَوْمَ تَكْفُرُونَ﴾ به راستی نیمه بی باوه پین به وه ی که ئیوه پرواتان پنی هیتاوه ﴿فَعَقَرُوا النَّكَالَةَ﴾ نه مچا خوشتره که بان سه ربری ﴿وَعَتَوْنَا عَنْ أَمْرِ رَبِّنَا﴾ وه سه ر که شیبان کرد له نهرمانی به وهر دگاریان ﴿وَقَالَ الْإِنصِلُوا﴾ وه ووتیان: له ی صالح ﴿أَتَيْنَا بِمَا نَعْبُدُ﴾ نه و به لینی (سزا) ی به نیمه ده ده یست بومان بیته دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُتَرَسِّلِينَ﴾ نه گهر تو له پیغه به رانی ﴿فَأَتَّخَذْتُمْ آلَافَ﴾ به هوی نه وه وه بومه له رزه به کی به تین لینی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾ تیرر هه موویان له مالن و خانوو که تابان دا بوون به (لاشه ی) بی گیان و بی جوله ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ جا صالح پروی لی وهر گیران (و وازی لی هیتان) ﴿وَقَالَ يَتَقَوَّمُ لِقَدْ أُنْقِضَ كُمْ رَسُولَ رَبِّي﴾ وه فهر مووی نه ی گه له که م سوتند به خوا به راستی به یامی به وهر دگارم پنی را گه یانندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ وه ناموز گاریم کردن و دلسوز بوم بونان ﴿وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّحِيزِينَ﴾ به لام تیره ناموز گار و دلسوزانتان خوشناووت ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه لو طهان نارد، کاتیک به گه له که ی ووت ﴿أَتَأْتُونَ الذَّكَاءَ﴾ چون تیره نه و کاره زور به دو خراپه ده کهن که (نیر یازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ هیچ کهس له جیهاندا پینستان نه که و توه له و (کاره پیسه) دا ﴿إِنَّكُمْ تَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ به راستی تیره به پیاوان ناره زوتان ده شکین؟ ﴿مِنْ دُونِ الْإِنْسَاءِ﴾ له جیانی نافر هتان؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ به لکو تیره ده سه به کی زیاده پون ﴿۱۱﴾

﴿وَمَا كُنَّا جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ وه وه لامی گه له کە ی هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَنْتَ قَالُوا﴾ بێجگه نه وه ی که ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له شار و وولانه که تان (لوی و و ئیمانداره کان) ده ر بکه ن ﴿إِنَّهُمْ
 أَنْتَ يَنْظُرُونَ﴾ به راستی نه وانه که سانیکن که خویان پاک و ته میز داده گرن ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ﴾ له مجا ئیمه خوی و شمو نکه و نو ئیمان بزگار کرد ﴿إِلَّا أَمْرًا كُنَّا مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ جگه
 له خیزانه کە ی که له تیا چو وان بوو ﴿وَأَنْظُرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانی کمان به سه را باران دن (به رد
 بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابَ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه بر که سه ر نه نجامی تاوان باران چو ن بوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَالَّذِي مَذَرْنَا لِقَائِهِمْ شُجَبًا﴾ وه بو گه لی مه دیه نیش شو و عه بیی بریا ئیمان نارد
 ﴿قَالَ يَنْفُورُ أَغْبُوا اللَّهَ﴾ نه رموی نه ی گه له کم به ته نها خوا به رستن ﴿مَالَكُمْ مِنْ آلِهِ عِزَّةٌ﴾ هیچ
 به ر ستر او نکتان نی به بێجگه له و ﴿فَدَحَاَّتْ كُرْبَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بێگومان له لایه ن به ر وه ردگار تانه وه
 به لگه و مو عجیزه به کی روون و ناشکر اتان بو هاتو وه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که واته له پێوانه
 و کێشانه تان دارینک و راست بن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و له شت و مه کی خه لکی
 کم مه که نه وه (به دزی) ﴿وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له زه ویدا خرا به کاری مه که ن
 له پاش چا کردنی ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه ی با سکر ا چا کتره بو تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 نه گه ر ئیوه ئیمان دارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له سه ر هه مو و پینگایه ک دامه نیشن (رینگه
 مه گرن) ﴿تَوَعَّدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه ر شه بکه ن و به ر هه لستی پینگای خوا بکه ن
 ﴿مَنْ أَمَرَ بِهِ﴾ له و که سه ی با وه پری بی هینابی ﴿وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و بتانه ویت پینگای خوا
 به لاری و چه وتی بخه نه روو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه پیری له و کاته بکه نه وه که ئیوه کم بوون
 ﴿فَكَثَرَكُمْ﴾ پاشان خوا زوری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده ی سه رنج بده ن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَذَابَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ سه ر نه نجامی خرا به کاران چو ن بوو (وچیان لی هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِنْكُمْ﴾ وه نه گه ر کۆمه لیک له ئیوه ﴿أَتَمَّوْا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ با وه پریان هینا بیت به و په یامه ی به مندا
 نیر درا وه ﴿وَحَافِيَةٌ لَكُمْ تَوَمَّلُوا﴾ وه کۆمه لیک تر تان با وه پریان نه هینا بیت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ نه وه نارام بگرن
 ﴿حَتَّى يَخُصَّكُمْ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ هه نا خوا بریار ده دات له ئیو ئیماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَكِيمِينَ﴾ وه نه و (خوا)
 باشترینی بریار ده رانه ﴿﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نه و کار به ده ست و ده سه لاند ارانمی که خزیان به گه و ره دانه نا له ناو
 گه له که ی (شوعه یب) دا ووتیان ﴿لَا تَحْزَنْكَ شُعَيْبٌ﴾ نه ی شوعه یب ینگومان دهرت ده که یمن
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وه نه وانه ش که پروایان هیناوه له گه ل تو دا ﴿مِنْ قَوْمِي﴾ له شاره که مان ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ
 فِي مِلَّتِنَا﴾ یان ده بی بگه رینه وه سهر ثابنی نیمه ﴿قَالَ﴾ (شوعه یب) فرموی: ﴿أَوَلَمْ تَكُنْ مِنْهُمْ﴾ نه گهر
 چه زیش نه که یمن و پشیمان ناخوش بیت ﴿فَلَمَّا قَرَّبْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ینگومان درو به کی گه و ره مان
 بو خوا هه له ستوه. ﴿إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾ نه گهر بگه رینه وه ناو ثابینه که تان (که بت پهرستی به)
 ﴿بَعْدَ إِذْ يَخْتَصِمَنَّ اللَّهُ مِثْلَهُ﴾ پاش نه وه ی که خوا بزگاری کردین لی ی ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ به وانه
 بزمان بگه رینه وه بو ناو نه و (بت پهرستی به) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رِئْسًا﴾ مه گهر خوی پهر و هر دگار مان
 بیهوت. ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ناگاداری پهر و هر دگار مان هه موو شتیکی گر نوت وه. ﴿عَلَى
 اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته نها پشیمان به خوا به ستوه ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتیان): نه ی پهر و هر دگار مان
 له تیوان نیمه و گه له که ماندا حو کم و بریار بده ﴿بِالْحَقِّ﴾ به هق ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ تو باشترینی
 بریار دهرانی ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده ستوه نه شرانی هوزه که ی که بی پروا بوون ووتیان
 ﴿لَئِنْ آمَنَّا شُعَيْبًا﴾ سویند به خوا نه گهر نپوه شوین شوعه یب بکه ون ﴿إِنْ كُنَّا لَخَيْرُونَ﴾ به راستی
 نه و کاته زبان لیکه و توان خوتانن ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ جا به هوی نه وه وه بومه له رزه به کی توند
 لسی دان ﴿فَأَنصَبُوا فِي دَائِرِهِ جَلِيلِينَ﴾ هه موویان له ماله کانیاندا له ناو چوون (بی گیان و جووله که و تن)
 ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ نه وانه ی که شوعه یبیا به دروزانی (باوه ریان بی نه هینا) ﴿كَانَ لِرِئْسَتِهِ
 فِيهَا﴾ (واتیا چوون) وه که ههر له و مالا نه دانه بوون (وتییدا نه ریان) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾
 نه وانه ی که شوعه یبیا به دروزانی (باوه ریان بی نه هینا) ﴿كَانُوا هُمْ الْخَيْرِينَ﴾ ههر نه وانه خه سار و مهند
 بوون ﴿فَقُولْ لَهُمْ﴾ نیر (شوعه یب) پروی لی وهر گیران ﴿وَقَالَ يَتْلُو﴾ فرموی پشیمان:
 نه ی گه له که م ﴿لَقَدْ أُلْقِيتُمْ مِنْ لَدُنِّي﴾ سویند به خوا به راستی من په یامی پهر و هر دگار م به
 نپوه گه باند ﴿وَلَصَحَحْتُ لَكُمْ﴾ و ناموزگاریم کردن ﴿فَكَيْفَ أَتَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ جا چوون
 بو هوزی بی پروا و کافر غم و خهفت بخوم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَوْمِ بْنِ إِيمَانَ﴾ نیمه بو ههر گوندو
 شارنک پیغه مبه ریکمان به وانه کرد بیت ﴿إِلَّا أَنْذَرْنَا أَعْلَهُمَا﴾ دانیشترانیمان تووش کردوه ﴿يَا أَيُّهَا
 الْأَنْبِيَاءُ﴾ به نه بوونی و که م دهرامه تی (به زبان و نه خوشی) ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تاله پهر و هر دگار
 پبارینه وه و به شیمان پینه وه ﴿لَقَدْ بَدَّلْنَا مَكْثَانَ السَّيِّئَةِ الْقَسَّةَ﴾ له دو ابیدا خرا به و ناخوشیه که مان
 گوپی به چاکه و خوشی ﴿حَتَّى عَفَا﴾ هه تا زور بوون و گه شیمان کرد له مال و سهر و تدا. ﴿وَقَالُوا﴾ وه
 ووتیان: ﴿وَدَمَسَ آيَاتُنَا الْفُرْقَةَ وَالسَّرَّةَ﴾ ینگومان باو و باپیرانمان تووشی زبان و ناخوشی و نه خوشی
 بوون ﴿فَأَخَذَتْهُمُ بَقَّةٌ﴾ جا له نا کاودا سزمان گرتنی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کانیکی که هه سستیان
 نه ده کرد ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ و نه گهر دانیشتوانی شار و گونده کان ﴿ءَامَنُوا وَاتَّقُوا﴾ باوهریان بهیتایه و خویان
 یاراستایه (له قهدهغه کراوه کانی خوا) ﴿لَنَنصَحَنَّ عَنْهُمْ تَرَكَتَ مِنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ﴾ بهراستی دهرگای
 بهره کانی ناسمان و زهریمان بؤ ده کردنه وه ﴿وَلَكِنْ كَذَّبُوا﴾ به لام پروایان نه هیتا (به پیغه مبه ره که یان)
 ﴿فَأَخَذَتْهُمْ﴾ نه مجائیمه ش نه و انمان گرت و سزمان دان ﴿بِمَا كَانُوا كُفِرُونَ﴾ به هوی نه و خرابانه وهی
 ده یان کرد ﴿أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ نایا خه لکی نه و شار و گونده ترسیان نه بوو ﴿أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا
 بَیِّنًا﴾ له وهی سزای نیمه یان بؤیت له شهودا ﴿وَهُمْ لَا يَمُورُونَ﴾ کاتیک نه و ان خه و توون ﴿وَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وه نایا خه لکی نه و شار و گونده ترسیان نه بوو ﴿أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا﴾ له وهی
 که سزای نیمه یان بؤیت ﴿صُعِقُوا وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له چیشته نگاودا له کاتیکدا یاری و گالته ده کن
 ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ جا نایا له پیلانی خوا نه ترسان و بی باک بوون ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ﴾
 دهی که س له پیلانی خوا دنیا ناییت ﴿إِلَّا الْفُلُومُ الْخَاسِرُونَ﴾ جگه له که سانی زهره رهنه نه بیت
 ﴿أَتُرِيدُونَ لِيُزِيلَنَّ مِنَ الْأَرْضِ﴾ نایا پروون نه بؤنه وه بؤ نه وانهی زهریمان به میرات بؤ ده میتیه وه
 ﴿مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا﴾ دواي (تیا چوونی) خاوه نه پيشوه کانبان ﴿أَبْ تُوشِكُ﴾ نه گهر بهماندویت
 ﴿أَصَبَحْتُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ به هوی گوناوه کانیانه وه دوو چاری به لایان ده که یس ﴿وَتَطْلُعُ عَلٰی قُلُوبِهِمْ﴾ وه
 سور ده نین به سهر دلیان دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ثیر نه و ان (هیچ بهند و ناموز گاریه ک) نایستن ﴿يُنَالِكُ الْقُرَىٰ﴾ نه و شار و گونده انه ی (که ویرانمان کردن) ﴿تَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ﴾ هه ندیک له
 هه و اله کانی ده گبرینه وه بؤت ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالنَّبَاتِ﴾ سویند به خوا بهراستی پیغه مبه رانیا
 بزوات به به لگه و نیشانه ی پروونه وه ﴿فَمَا كَانُوا يُلَاقُونَ﴾ به لام باوهریان نه هیتا ﴿بِمَا كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾
 به وهی که له پیش دا به درویان ده زانی ﴿كَذَلِكَ يَطْلُعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ نا به و جزره خوا مؤر ده نیت
 به سهر دلی یی باوهران دا ﴿وَمَا وَجَدْنَا لَكَ مِنْهُمْ مِنْ عَهْدٍ﴾ زوربهی نه و انمان نه دی خاوه نی هیچ
 به یمانیک بن ﴿وَإِنْ وَجَدْنَا لَكَ مِنْهُمْ تَقِيْقِينَ﴾ بهراستی زوربه یانمان دی سهر پیچی که ر (و تاوانبار)
 بوون ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ﴾ پاشان دواي نه وانهی (که باسمان کردن) مووسامان نارد ﴿يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ به به لگه و موعجیزه کانمانه وه بؤ لای فیرعه و ن و دارو دهسته که ی ﴿فَقَضَلُوا
 يَهْيَا﴾ به لام نه و ان به نیشانه کان (بی پروا بوون) و سته میان کرد ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 جا پروانه و سهرنج بده که سهره نجامی له فهران دهر چووان و خرابه کاران چون بوو ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَكْفِرُونَ﴾ مووسا فیرعه و ی: نه ی فیرعه و ن ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بهراستی من
 پیغه مبه رنکم له لایه ن بهروره دگاری جیهانیانه وه ﴿۱۱﴾

﴿حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ﴾ و اشیاوه و (سوورم) که هیچ شتیک نه لیم. ﴿عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ به ناوی خواوه
 جگه له هق و راستی ﴿فَدَجَّنَاكُمْ بِغَنَابَتٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به راستی له لایسن پدروهره دگارتانه وه
 به لگه ی روون و ناشکرام بۆ هیناون. ﴿فَأَرْسَلَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِ﴾ که واته به نو ئیسرائیل له گهل من بنیره
 (به ره لایان که: له کویله یی و چه وسانه وه ت) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه ون) ووتی: ﴿إِنْ كُنْتَ جَنَّاتٍ بِأَعْيُنٍ
 نَظَرٍ﴾ نه گهر به لگه و موعجزه به کت هیناوه (ته ی موسی) نه وه نیشانی بده ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 نه گهر تو له راست بیژانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ نه مجا موسا گۆ چانه که ی فریدا. ﴿فَإِذَا هِيَ تَنْجَبُ
 مُبِينٌ﴾ به کسه ر گۆ چانه که بوو به ماریکی گه و ره ی ناشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ دهستی (له باخه ن به وه
 یان له بن هدنگل به وه) دهر هینا ﴿فَإِذَا هِيَ بِحَصْنِ الْفُلُجِ﴾ له پر نه و (دهسته) سه ی و پر شنگذار بوو
 بۆ بینهران ﴿قَالَ الْعَلَمَانِ قَوْمٌ فِرْعَوْنُ﴾ هه ندیک له کار به دهست و دهسه لانداریانی گه له که ی
 فیرعه ون ووتیان: ﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی نه م (موسایه) جادوو گهریکی زور زانه ﴿وَلَمَّا
 دَخَلَ الْفُلُجُ الْيَمَّ﴾ ده به ووت له خاك و وولاتی خوتان دهر تان کات ﴿فَتَدَاوَأَ الْفُلُجُ﴾ جا
 ئیوه فهران و راتان چیه (له م باره ی وه) ﴿قَالُوا﴾ نه وانیس ووتیان: ﴿أَرْجَىٰ وَلَئِنْ﴾ کاری (موسا)
 وهر که ی دوا بخه ﴿وَأَرْسَلَ فِي الْفُلَيْنِ خَبِيرٌ﴾ که سانیکی کۆ که ره وه بنیره بۆ نه و شارانه (ی جادوو گهری
 لی به) ﴿يَا أَيُّكَ بِكَلَمٍ كَذِبٍ﴾ هه موو جادوو گهریکی شاره زات بۆ ده هینن ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ
 فِرْعَوْنَ﴾ جادوو گهران هاتن بۆ لای فیرعه ون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿إِنْ لَنَا لَأُخْرَىٰ﴾ بینگومان ئیمه پاداشت
 و خه لانی گه و ره مان ده بیت ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ نه گهر ئیمه سه ر که و تین (به سه ر موسا دا)؟
 ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعه ون) ووتی: به لی پاداشتی گه و ره مان ده بی: ﴿وَلَا تَكُنَّ مِنَ الْمُفْرِّقِينَ﴾ و بینگومان
 ئیوه له مزیکانی (خوم) ده بن ﴿قَالُوا لَنُفَوِّسَنَّ﴾ (جادوو گهره کان) ووتیان نه ی موسا ﴿إِنَّا أَن
 شَقِيقٌ﴾ باتو (نه وه ی بیت) فری ی ده ﴿وَلَا أَن نَكُونَ مِنَ الْخَالِقِينَ﴾ یان ئیمه ده بها ویزین و فری ی
 ده ده بن ﴿قَالَ الْقَوْمُ﴾ (موسا) ووتی: ئیوه بیها ویزن (نه وه ی بیتانه) ﴿فَلَمَّا الْقَوْمُ﴾ نه مجا کاتی
 (نه وه ی بیتان بوو له جادوو) فری یان دا ﴿سَحَرُوا فِرْعَوْنَ﴾ چا و به سستیان له خه لک کرد
 ﴿وَأَسْرَهُمْ﴾ و ترسیکی گه و ره مان خسته دلیانه وه ﴿وَجَاءَهُمْ سِحْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه جادوو به کی
 گه و ره مان نو اند ﴿وَأَرْجَىٰ إِلَىٰ مُوْسَىٰ﴾ وه حیمان کرد بۆ موسا ﴿أَنَّ لِي عَصَاكَ﴾ که گۆ چانه که ت
 فری بده ﴿فَإِذَا هِيَ ثَقِفُ مَائِدَةٍ﴾ ئیتر به کسه ر نه و (گۆ چانه بوو به مارو) هه رچی جادوو ی دروینه یان
 کرد بوو هه لی لووشی ﴿فَرَفَعَ الْحَقُّ﴾ ئیتر راستی دهر که و ت و روون بوو به وه ﴿وَوَضَعَ مَائِدَتَهُمْ
 يَمَانُوتُ﴾ نه وانیس هه رچی (سیحر) یان کرد بوو بوو چهل بوو به وه ﴿فَعَلُوا هَذَا إِلَهُ﴾ هه ر له ویدا
 (فیرعه ون و شویکه و توانی) زیر خران و دۆران ﴿وَأَنفَلُوا صَخْرَيْنِ﴾ و به رسوایی گه رانه وه ﴿وَأَنفَلُوا
 السَّحَرَةَ سَبْعِينَ﴾ وه جادوو گهران هه موویان سووژده یان برد (بۆ پدروهره دگاریان) ﴿

﴿قَالُوا﴾ (ساحیرہ کان) ووتیان: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْأَعْمَىٰ﴾ نیمه بر و امان هیتا به پەر و مرد گاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ کہ پەر و مرد گاری موسا و هارونه ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعهون ووتی: ﴿أَنَّمِمْ بِهِ قَتِلَ أَنَا وَآلَانِ لَكُمُ﴾ پیش ته وهی نیز تان بددم با و یر تان پی هیتا! ﴿إِنَّ هَذَا﴾ به راستی تمہ ﴿لَمَكْرٌ مِّنْكُمْ مُّؤَمَّدٌ فِي الْأَمْدِیْنِ﴾ قتل و پیلانیکه (تیوم و موسا) نه خشه تان بؤ کیشاوه لهم شماردا. ﴿لِيُخْرِجُوا مِنهَا أَهْلَهَا﴾ نا دانیشوانه که ی لی دهر بکهن. ﴿فَقَوَّيْنَا لَهُمُ الْأَمْرَ﴾ جا له دوا پیدا ده زانن (چیتان لی ده کهم) ﴿لَا قُوَّةَ لَكُمْ وَآزَجَلَكُمُ﴾ سویند بینت ده ست و قاچتان بیرم ﴿مِّنْ خَلْفٍ﴾ به پیچه و اندوه (چه پ و راست) ﴿لَا تَسْلَمُ لَكُمْ الْفَلَاحُ﴾ نه مجا سویند بین گشتان هه لده و اسم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (به فیرعهون) ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ نیمه دلیابن که بؤ لای پەر و مرد گارمان ده گهر پینه وه ﴿وَمَا نُنْفِئُكُمْ مِنَ﴾ تو هیچ ره خنه یه کت له نیمه نی به ﴿إِلَّا أَن نَّمُوتَ﴾ جگه له وهی که نیمه با و یرمان به به لگه و نیشانه کانی پەر و مرد گارمان هیتاوه ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کانی بؤ مان هات ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ته ی پەر و مرد گارمان نارامیمان به سدر دا بریزه ﴿وَوَقَّعْنَا فِيهَا﴾ و به موسو لمانیه تی بمان مرینه ﴿وَقَالَ الْمَلَأِیْنِ فَرْعَوْنَ﴾ هه ندیک له ده سه لاتداران و کار به ده ستانی گه لی فیرعهون ووتیان ﴿أَنزِلْ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ﴾ نایا و از له موسا و هوزه که ی ده هیتی ﴿لِفَيْسِدِی الْأَرْضِ﴾ بؤ ته وهی له و ولاندا (خاکی میردا) خرابه کاری بکهن ﴿وَبَدِّلْ وَجْهَ الْبَلَدِ﴾ و ده ست له خوت و پەر ستر اوه کانت هه لبگرن ﴿قَالَ﴾ (فیرعهون) ووتی: ﴿سَقَتِ الْبَلَدُ﴾ له مود ووا کور به کانیان ده کورین ﴿وَأَسْبَغَ فِيهَا﴾ و نافر تانیان ده هیلینه وه به زیند و ویی (بؤ خرمه ت کردن). ﴿وَأَنَّا نَقُوتُهُمْ قَهْرًا﴾ و به بیگومان نیمه ده سه لاتدارین به سهر یاندا ﴿قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ موسا به گه له که ی ووت ﴿أَسْبِغُوا بِاللَّوِّ وَاصْبِرُوا﴾ داوای یازمه تی له خوا بکهن و خو را گر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بیگومان هه مو و زه وی مولکی خوابه. ﴿وَنُورُهَا مِنْ نُّورِ رَبِّهَا﴾ ده پیدا به ههر که س له به بنده (شیاوه) کانی که خوی به ویت ﴿وَالْعَقِیْبَةُ لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ و سهر نه نجامی چاک بؤ خواناسانه ﴿قَالُوا﴾ (گه له که ی) ووتیان: ﴿أَوَیْسَیْنِ قَتِلَ أَن تَأْتِنَا﴾ پیش هاتنی تو بؤ ناومان نازار دراین ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ هه روه ها پاش هاتنی تو بؤ ناومان (به پیغه مبه رایه تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فرموی: ﴿عَسَىٰ رَبُّکُمْ أَن یُهَیِّجَ عَلَیْکُمْ﴾ به لکو پەر و مرد گار تان دوزمه که تان له ناو به ریت ﴿وَنَسْخُلِفْکُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و نیوه بکات به جینشین (ی دوزمه کانتان) له سهر زه وی ﴿فَتَنْظُرُ حَتَّىٰ تَعْمَلُونَ﴾ جا ته ماشا ده کات نیوه چؤن کار ده کهن ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به خوا به راستی نیمه دار و ده سته ی فیرعهونمان سزادا ﴿بِالْأَسْبِغِیْنِ﴾ به ووشکه سالی و قات و قبری ﴿وَنَقْصِیْرَ النَّجْمِیْنِ﴾ و کهم بوونه وهی به رو بوومی میوه و کشتو کاله کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ یَذْکُرُونَ﴾ بؤ ته وهی بیر بکه نه وه (به ند و هریگرن) ﴿۝﴾

﴿وَإِلَّا لَنَلَّاهُنَّ نَهْمًا تَلَسُّنَهُ﴾ جا کاتی چاکه یان بؤ بهاتایه (له سهر و هت و بهر و بیوم) ﴿قَالُوا لَنَنَاقُذَهُ﴾ دهیان ووت: نه مه هره هی نیمه به (شایسته ی نیمه به) ﴿وَأَن تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ به لام کاتی تووشی به لا و خرابه بیرونا به ﴿بِقَارٍ وَأُيُوتَى وَمَن مَّعَهُ﴾ (دهیان ووت) به هزی شوومی موسا و شوین که و تو و انیه و به ﴿أَلَا إِنَّمَا طَلَرُكُمْ عِندَ اللَّهِ﴾ بیدار بن بنگومان ته و (ناخوشیانه) ی به لایانه وه شووم و خرابه له لایه ن خواوه به (نه ک موسا و ایمانداران) ﴿وَلَعَنَّا أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به یان بی ناگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ دهیان ووت (به موسا) ﴿مَهْمَا نَأْتِيَا بِهِ مِنْ آيَةٍ﴾ هره موعجزیه به کمان بؤ بهیتی ﴿لَنُشْكَرَنَّ بآيَاتِهِ﴾ بؤ نه وه ی جادو و موسا لی بکدی پی ی ﴿فَمَنَّا لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ نه وه نیمه باوه رت پی ناهیتین ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ﴾ نه وسای نیمه ش نار دمانه سهریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لافاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ و کولله ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ و نه سپی ﴿وَالصَّفَّادِ﴾ جزره ها بؤق ﴿وَالذَّمَ﴾ و خوین ﴿وَأَنبَتَ ثَمَثَاتٍ﴾ که چنده به لگه و موعجزیه کی روون بوون ﴿فَأَنسَكَّ بَرَوًا﴾ که چی خویمان به گه و ره زانی (له وه ی که بر و ا بهیتن) ﴿وَكُنَّا أَقْرَبًا مِّنْ جَبْرِوتٍ﴾ بنگومان نه وانه گه لیکسی تا و انبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجُّ﴾ کاتیکیش نه و سزاو به لایان به سهر دا هات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَمْوَسَىٰ آلَ نَارٍ لَّكَ نَهْيٌ﴾ موسا له بهر و ره دگارت پیار پیره وه بؤمان ﴿يَمَّا عَاهَدْتَ عَنَّا﴾ وه ک به لیتی به تو داوه ﴿لَنَنكِسَنَّ عَنَّا الرِّجَّ﴾ سویتندی گهر نه م به لا و سزایه مان له سهر لایه ری ﴿لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾ بنگومان باوه رت پی دیتین ﴿وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و به نو ئیسرا ئیلت له گه لدا ده نیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجَّ﴾ به لام کاتیک سزا که مان له سهریان لایه رد ﴿إِنَّا أَجَلُهُمْ نَبِّئُهُمُ﴾ ناگه بشته ماوه ی دیاری کراو (بؤ نیا چو و نیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْتَكِبُونَ﴾ ده ست به جی به ایمانه که یان هه لو ه شانده وه ﴿فَلَنَقْصَبَنَّهُمْ﴾ جا تو له مان لی سه ندن ﴿فَلَنَرْفَعَنَّهُمْ فِي السَّمَاءِ﴾ وه له ده ریادا خنک اندمانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَاكُمْ بِآيَاتِنَا﴾ له بهر نه وه ی نه و ان باوه ریان به نیشانه کانی نیمه نه بوو ﴿وَكُنَّا أَعْيُنَهَا عَاقِلِينَ﴾ و هه میشه لی یان بی ناگا بوون ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ نیر (له جیگای گه لی فیرعه ون) نه و گه له مان نیشه جی کرد ﴿كَانُوا إِسْتَضْعِفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ که هه میشه ده جه و سیرانه وه له رقر زه لات و رقر ناوی نه و وولاته دا ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ که بیت و بهر که تمان تی خست بوو ﴿وَوَعَدْتُكَ بِكَ الْحُسْنَىٰ﴾ و به لیتی هره جوانی بهر و ره دگارت به ته و اوی هاته دی ﴿عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بؤ نه وی ئیسرا ئیل ﴿يَا صَادِقُ بَرَوًا﴾ به هزی نارامگری یانه وه (له سهر نار هه تی به کان) ﴿وَدَمَرْنَا﴾ وه روو خاندمان و تیکمان دا ﴿مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ نه و کوشک و ته لارانه ی فیرعه ون و گه له که ی دروسنیان کردبوو ﴿وَمَا كَانَ يُؤْمِرُ بِشَيْءٍ﴾ هره و هه نه و (میوه و بهز و باخانه ی) که که پریان بؤ کرد بوو ﴿

﴿وَجُوزًا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ يَحْمِلُوا ثِمَالَهُمْ﴾ نه مجا نه وهی ئیسرا ئیلما ن لهو دوریا په پرا نده وه (فیرعه ون و گه له که یما ن
تیدا ا خنکا ند) ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ﴾ نه مجا تو وشی خه لکا نیک بو ون ﴿تَوَكَّفُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ به رده وام
خه ریکی په رستی بته کانیان بو ون ﴿فَأَنزَلْنَا مُوسَى﴾ (جو و له که کانی ش) ووتیان: نه ی موسا ﴿أَجْعَلْ لَنَا
إِلَٰهًا كَمَا آلِهَةُ الْفِرْعَوْنَ﴾ ههروهك نهو په رستر او انه ی نه وان تویش په رستر او نکما ن یو دابنی ﴿قَالَ﴾
موسا فهرمووی: ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ به راستی ئیوه هوزنکی نه فامن ﴿إِنَّ هَذِهِ لَآيَاتُ الْيَوْمِ
لِقَوْمٍ أَعْمَلُونَ﴾ وه هه رچی ده که ن به تال و هه لوه شوا وه به ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿أَعْمَرَ اللَّهُ
أَبْعَمَكُمُ الْإِلَٰهَ﴾ نایا جگه له خوا داوای په رستر او نکی تر تان یو بکه م ؟ ﴿وَهُوَ قَصْدُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾
که (نهو خوا به) ریزی داو ون به سه ر جیهانیاندا ﴿وَذَٰلَآلِجَتِكُمْ فِیٓ أَلْفِ فِرْعَوْنَ﴾ وه (بیر بکه نه وه) نهو
وه خته ی رزگارما ن کردن له ده ست و په یوه نده که ی فیرعه ون ﴿يَسْمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که
نه شکه نجه و نازاری سه ختیان ده دان ﴿يُقْسِمُونَ بِآيَاتِكُمْ﴾ کورانی ئیوه یان ده کوشت ﴿وَيَسْتَحْيُونَ
بِآيَاتِكُمْ﴾ و ثافره تانی ئیوه یان ده هیسته وه (بو خز مدنی خویان) ﴿وَفِیٓ ذَٰلِكُمْ بَلَاةٌ لِّقَوْمٍ زَبَدٍ﴾
عظیمه ﴿وه لهو (نازار دانه) تاندا تا قی کردن وه به کی گموره بو و له لایه ن په روه رد گار تانه وه ﴿وَوَعَدْنَا
مُوسَىٰ﴾ وه به لیتمان به موسا دا ﴿ثَلَاثِينَ لَيْلَةً﴾ سی شهو ﴿وَأَتَيْنَاهَا بِعَشْرِ﴾ به ده شهوی
تر ما وه که مان ته و او کرد ﴿فَنَزَعْنَاهُ مِنْ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ نهو سا وه ختی دیداری په روه رد گاری بو و
به چل شهوی ته و او ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ﴾ موسا به هاروونی برای ووت ﴿أَخْلَفْنِي فِي قَوْمٍ﴾ تو
له ناو گه له که مدا جیش بنم به ﴿وَأَصْلَحْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ و شوینی
و بیازی خرابه کاران مه که وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِبِيعَتِنَا﴾ جا کاتی موسا هات بو کات و شوینی
دیاری کرا و مان (بو گفتو گو کردن له گه لمان) ﴿وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ و په روه رد گار و و تو ویزی له گه لدا
کرد ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ووتی: نه ی په روه رد گارم ﴿أَرِنِي آيَاتِكَ﴾ خو تم نیشان بده تاب ت بینم ﴿قَالَ﴾
لَنْ تَرَنِی ﴿په روه رد گار) فهرمووی: تو (له دنیا دا) من نابینی ﴿وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ﴾ به لام سهیری
(لای) شاخه که بکه ﴿إِنِ اسْتَفَرَّمْكَ آتَمُ﴾ جا نه گهر نهو شاخه له شوینی خوی دا نه جولا ﴿فَسَوْفَ
تَرَنِی﴾ نه وه دوا ی که مینک توش ده مبینی ﴿فَلَمَّا تَخَلَّىٰ رَبُّهُمُ الْجَبَلَ﴾ جا کاتیک په روه رد گاری خوی
ده رخت بو شاخه که ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ شاخه که ی وورد و هان کرد (و له گه ل زه ویدا ته ختی کرد)
﴿وَحَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا﴾ و موسا ش به یی هوشی کهوت په رو ودا ﴿فَلَمَّا أَتَاهُ﴾ جا وه ختی هوشی به خویدا
هاته وه (چاک بو و به وه) ﴿قَالَ سُبْحَانَكَ﴾ فهرمووی: پاکی و بی گهردی بو تو (نه ی په روه رد گار)
﴿ثَبَّتَ إِلَٰهَكَ﴾ به به شیمانی گه رامه وه بو لات ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه من به که می پروا دارنم ﴿

﴿قَالَ﴾ (په روه دگار) فەر مووی: ﴿تَمُوتُنَّ﴾ ته ی مووسا ﴿إِنِّي أَصْلَفْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بینگومان من توّم هه لبر دوه به سهر هه موو خه لکی دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به په یامه کانم ﴿وَبِكَامِي﴾ و قسه کردنم (له گه لث راسته و حق) ﴿فَخَذَعَا أَتَيْتُكَ﴾ که واته ته وه ی پشم به خشییوی توند دهستی پتوه بگره ﴿وَكُنْ مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ وه له سوپاس گوزاران به ﴿وَكُنْتُ لِلْهِ فِي الْأَلْوَجِ﴾ و له و پارچه ته ختانه دا بومان نووسی ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له هه موو جوړه باسیتک ﴿فَوَعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ په ند و ناموزگاری و باسی هه موو شتیک به پروونی (که پیوستیان پی ی بیت) ﴿فَخَذَعَا يَتَوَقَّ﴾ که واته (مووسا) به توندی بیانگره و ناگاداریان به ﴿وَأَمْرُؤُكَ﴾ وه فرمان به گه له که ت بکه ﴿يَأْخُذُوا بِأَحْسَنُهَا﴾ تا دهست بگرن و ره فشار بکهن به جواتر و چاکترینیان ﴿سَأُزَيِّجُكَ زَاوَاةً يَسَّرُ لَكَ فِيهِمُ الرِّجْسَ﴾ به زووی جی و شوین له سنور دهر چو و اتان نشان ددهم ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ﴾ لایان ته دهم له به لگه و نیشانه و نایه ته کانم ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ته وانه ی که خویان به گه و ره داده نین له سهر زه ویدا ﴿يَعْمُرُ الْحَيَّ﴾ به ناهه ق و ناره و ا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلْعَةً أَبْدَى﴾ ته وانه نه گهر هه موو نایه ت و موعجیزه به ک بینن ﴿لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ باوهر پی ناهیتن ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ﴾ وه ته گهر نایینی راست و دروست بینن ﴿لَا يَخْذُوا سَبِيلًا﴾ نایکهن به ریبازو نایینی خویان ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ﴾ وه ته گهر رینگه ی گومرایی و نایینی چهوت بینن ﴿يَخْذُوا سَبِيلًا﴾ دهیکه به نایین و ریبازو خویان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه موو ته ماته له بهر ته وه به که به لگه و نیشانه کانن نیمه یان به درو دهراتی ﴿وَكَاؤُوا عَلَيْهَا عَن عَصِيَةٍ﴾ وه هه میسه پی ناگا بوون لیان ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه که سانیک که به لگه و نیشانه کانن نیمه یان به درو زانی ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُم بَقُورٍ﴾ هه و هه دیداری روزی دوا یان (به درو زانی) ﴿حَبِطَتْ أُغْمَاتُهُمْ﴾ کارو کرده وه ی (چاکیان) به هیچ دهر چوو (پوچهل بوویه وه) ﴿هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا جگه له و (خراپانه) ی که ده یان کرد سزا ده درین؟ ﴿وَأَخَذُوا قُوَّةً مِّنْ عِندِهِ﴾ وه هوزی مووسا پاش (رویشتنی) مووسا دروستان کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا﴾ له خشل و زیره کانیان په بکه ری گویره که یه ک ﴿لَهُ خَوَازِ﴾ که قوره ی (وه ک گویره که ی) هه بوو ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ اللَّهَ لَا يَكْفُرُونَ بِهِمْ﴾ نایا ته وانه نه یان بینن که بینگومان ته و (گویره که یه) قسه یان ته گه لدا ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و هیچ ریبازنیکشیان نشان نادات ﴿أَخْذُوا﴾ کردیان به (په ستر او) ﴿وَكَاؤُوا عَلَيْهَا عَن عَصِيَةٍ﴾ و ته وانه سته مکار بوون ﴿وَلَمَّا سُقِطَ فِي إِثْمِهِمْ﴾ وه کانن له دهستان دهر چوو (زور په شیمان بوونه وه) ﴿وَرَأَوْا النَّهْرَ فَدَسَّوْا﴾ وه تینگه یشتن و بینان که بینگومان گومر ابوون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا﴾ سویند به خوا ته گهر په روه دگار مان به زه یی پیماندا نه به ته وه ﴿وَيَغْفِرَ لَنَا﴾ وه له گونا هه کانمان خوش نه بیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ته وه به راستی نیمه له زبان لی که و توان

﴿وَلَمَّا رَاحَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گه پرایه وه ناو هوزره که ی ﴿عَظِيمًا﴾ بهرق و تورپیه کی زوره وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) وونی (به گویره که بهرسته کان) ﴿يَسْمَعُ الْخَفْوَ مِنْ بُعْدٍ﴾ له دوی من چ جیشینیکی بهد فو و خراب بوون ﴿أَتَجِدَنَّ أَمْرَ رَبِّكَ كَـٰذِبًا﴾ نایا بهله تان کرد له فرمانی پوره دگارتان؟ ﴿وَأَتَىٰ الْأَنْبِيَاءَ﴾ (موسا) تهخته کانی (توراتی) فری دا ﴿وَأَخَذَ مِنْ أَجْزَائِهِ قُرْآنًا﴾ وه (قری) سه ری (هاروونی) برای گرت و بهر و خوی رایکیشا ﴿قَالَ﴾ (هارون) وونی: ﴿أَتَنْتَ أُمَّ﴾ نهی کوری دایکم ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوكُم بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ بهراستی هم گه له لاوازیان کردم ﴿وَكَاذِبُوا بِكُلِّ بَيْتٍ كُورًا﴾ ﴿فَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَعْدَاءِ﴾ که واته دوزمنانم پی دلخوش مه که ﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وله گه له هوزی ستم کاراندا دامه نی ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي﴾ نهی پوره مرد گارم له خوم و براکم خوش به ﴿وَأَذِلَّةً عَلَىٰ رَحْمَتِكَ﴾ وه بهمانخه ره ناو به زه بی و میهره بانی خونده وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ تو میهره بان ترینی هموو میهره بانایت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمِلُوا الْعِجْلَ﴾ بهراستی نه و که سانه ی که گویره که بهرست بوون ﴿سَيَأْتِيَهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ﴾ له هموو دوا ده که ونه بهر رق و خه شمی پوره دگاریان ﴿وَوَلَّاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ههروه ها رسوایی و زلیلی له زبانی دونیادا. ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ﴾ هه بهر جوړه سزای درو هه له بهستان دده یس ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ﴾ وه نه وانه ی گونا هیان کرد ﴿كُنَّا بَأْوَالِهِمْ بَعْدَهَا﴾ پاشان دوی نه وه ته و به بیان کرد ﴿وَوَعَدْنَاهُمْ﴾ و باوهریان هیئا ﴿إِنْ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا﴾ بنگومان پوره دگارت پاشی نه و (باوهریتان و توبه کردند) ﴿تَغْفِرُ رَحْمَةً﴾ لیسورده ی میهره بانه ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ﴾ جا کاتی موسا تورپیه ی به که ی نیست وه ﴿أَخَذَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ تهخته کانی (توراتی) هه لگرت وه ﴿وَفِي شَحَنِيحٍ﴾ وله په نووس و نوسراوی نه و (ته ختانه) دا ﴿هَذِي زَكَاةُ﴾ دینموونی و به زه بی گه و ره هه بوو ﴿لِلَّذِينَ هُمْ لِزَكَاةٍ يَرْجُونَ﴾ بو که سانیك که له پوره دگاریان دهرسن ﴿وَأَخَذَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه موسا له گه له که ی خوی هدلی بزارد ﴿سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ هه فتا پیاو ﴿لِيُفْقِنَا﴾ بو کات و شونی دیاری کراو له گه له نیمه (بو نه وه ی له کینی طور ته و به یکن له تاوا ی گویره که بهرستبه که یان، جا کاتیک هاتنه نه وونی ووتیان به موسا بروات پی ناهین تا خوا نه بینن تو خوت قسرت له گه له کرد با نیمه ش بیسین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا سزای دان و بومه له رزه ی بو ناردن) جا کاتیک که بومه له رزه که دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ نهی پوره مرد گارم گهر بتو سته یه ﴿أَهْلَكْتَهُمْ فَبَلِّغْهُنَّ﴾ له هموو بیتش نه وان و نیست له ناو دهر د ﴿أَتَهْلِكُنَّ﴾ نایا تو هه موومان له ناو دبه بیت ﴿بِمَا فَعَلْتُمْ شَتَّىٰ مِمَّا﴾ به هوزی نه وه ی که گنل ونه فامه کانسان نه نجامیان داوه ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ نه مه ته نه ها تا قی کردند وه به کی خوته ﴿فَضْلُ بَهِائِهِ﴾ هه که سیکت بویت به و هوزیه وه گو برای ده که بیت ﴿وَيَهْدِي مَنْ شَاءَ﴾ وه هه که سیکت بو ی دینموونی ده که بیت ﴿أَنْتَ وَرَبُّكَ﴾ هه تر تو پشتیوان و (بهرستراومانی) ﴿وَأَنْفِرْنَا وَارْحَمْنَا﴾ که واته لیمان خوش به و په حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ چونکه باشترین لی پورده هه تر تو ی ﴿

﴿وَأَكْثَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ (خواه) لهم دنیا دا چاکه مان بۆ بنووسه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ههروهه
 له پورزی دوايشدا ﴿إِنَّا هَذَا نَالَيْنَا﴾ به راستی ئیمه بۆ لای تو گه راویده توهه ﴿قَالَ﴾ (بهروهردگار)
 فهرمووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاو سازام ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو چاری هه که سسی ده که م که بهه وی
 ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه بهزهیی و رحمة تیشم هه موو شتیکی گرتوتهوه ﴿فَسَاكُنْهَا الَّذِينَ﴾
 جا له دوا یی دانه و (بهزهیی بهم) ده نووسم بۆ نه وانهی ﴿يَتَّقُونَ﴾ پاریزکار و له خوا ترسن
 ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات دهه ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه وانهش که بپروا به به لگه و
 نیشانه کانی ئیمه دینن ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ (نهم به حمة تهمی بهروهردگار)
 بۆ نه وانه به که شوین پیغه مبه ر ﷺ که وتوون که پیغه مبه ریکی نه خوینده واره و (له لایه ن
 بهروهردگار وه هانوهه) ﴿الَّذِي يُخَذِّلُكَ وَعَمَّكُ وَاعْتَدُكَ﴾ نه و که سه (پیغه مبه ریکه نه هلی کتاب
 سیفه تی ده زانن) چونکه به نوو مسراوی لایانه ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ له ته ورات و ئیجیل دا
 ﴿بِمَا أَمَرُكُمْ بِالْعُرْفِ﴾ که فهرمانیان پی ده کات به چاکه ﴿وَنَنْهَئُكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و ینگریان لی
 ده کات له خرابه ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شته خاوتن و پاکه کانیان بۆ حه لال ده کات ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ﴾
 الٰحَبَّيَّتِ ﴿وه شته پیسه کانیان لی حهرام (قه ده غه) ده کات ﴿وَيَقْضِعُ عَنْهُمُ إِصْرَهُمْ﴾ و باره قورس
 و گرانه کانیان له سه ر لاده بات و ﴿وَالْأَعْلَالِ﴾ نه و کت و زنجیرانهش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که
 به سه ریانه وه بوون ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ نه مجا نه و که سانه ی که باوه ریان به و (پیغه مبه ره) هینایت
 ﴿وَعَزَّزُوهُ﴾ و ریزو قه دریان بۆ دانیایت ﴿وَنَصَرُوهُ﴾ یارمه تیان دایت و پشتیوانیان لی کردیت
 ﴿وَأَنْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ﴾ و په پره وی نه و نووره یان کردیت (که قورنانه) ﴿الَّذِي أُزِيلَ مَعَهُ﴾ که له گه لیدا
 تیرراوه ته خواره وه ﴿أَوْثَقَ خُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه و ان هه موو (که باسکران) له رزگار بوواتن ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿قُلْ﴾ (ته ی مه حمة د ﷺ) بلی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ته ی خه لکینه ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُكُمْ﴾
 به راستی من پیغه مبه ری خوا م بۆ ئیوه هه موو تان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه و (خواه ی)
 که ته نها بۆ نه وه، مولکی هه موو ئاسمانه کان و زه وی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست
 نییه جگه له نه و ﴿يُنْزِلُ الرِّيحَ﴾ ده زینیت و ده مرینیت ﴿فَتَأْتُوا بِالْقَلَمِ وَرَسُولِهِ﴾ که واته بپروا به خوا و
 پیغه مبه ره که ی بهینن ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ که نیراو نیکی نه خوینده واره ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه ویش
 باوه ری به خوا ﴿وَكَلَّمَ نَبِيَّ﴾ و به ووته کانی هه به ﴿وَأَنْتُمْ كُفْرًا﴾ ئیوهش شوینی بکه ون و په پره وی بکه ن
 ﴿لَقَدْ كُفَرْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ تا بکه ونه سه ر ینگی راست ﷻ ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ وه له هوزه که ی مووسا دا
 ﴿أُمَّةٌ﴾ ناقمبکی گه وره هه ن ﴿يَعْبُدُونَ بِالْحَنَ﴾ که ینمورونی خه لکی ده که ن به حقه و راستی
 ﴿وَبِهِ يَفْتَلُونَ﴾ و هه ر به حه قیش داده وری ده که ن ﷻ

﴿يَا قَالِكُ أَفَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کاتی تاقمی لهوان (به تاقمیکي تریانی) ووت ﴿لَمْ يَخْلُقْهُمْ قَوْمًا﴾ یوچی نامور گاری
 کومه لیک ده کهن ﴿اللَّهُ مُهَيِّئُكُمْ﴾ که خوا له ناویان ده بات ﴿أَوْ مَعِدَتُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان به سزایه کی
 سهخت سزایان ده دات ﴿قَالُوا مَعِدَةُ الْإِنِّ زَبْكَ﴾ ووتیان: تالای پهروهر دگارتان به هانه و عوزر یی
 (و تاوانبار نه بین له سهر بی دهنگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَسْتَفْتُونَ﴾ و به لکو نهوان له خوا بترسن ﴿فَلَمَّا
 سُرُوا مَادَّحِرُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ نه مجا کاتی نه وهی پنی نامور گاری کرابوون له بیران چوو ﴿أَلَيْسَ الَّذِينَ يَشْهَرُونَ
 عَنِ السَّوْءِ﴾ نه وانهی بهر گریبان ده کرد له خرابه و تاوان رزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه وانهش
 که سته میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابٍ يَلْبِيسُ﴾ به سزایه کی زور خراب ﴿بِعَذَابٍ يَلْبِيسُونَ﴾ به هوی
 دهر چوونیان له فمرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَاوْا مَنَافِقَهُمْ﴾ جاکاتیک یاخی بوون له نه وهی قهدهغه
 کرابوون لی ﴿فَلَمَّا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ قُوَّةٌ حَسْبٌ﴾ نه وسا پیمان ووتن: بینه چهند مهیموونیکي دوور خراوهی
 بی نرخ ﴿وَأَذَانًا لِّرَبِّكَ﴾ وه (نهی موحه ممد) بیریکه ره وه) کاتی پهروهر دگارت رایگه یاندو
 دای به گونچکه یاندا ﴿يَتَّبِعُنَّ عَنِّي﴾ سوتندی بیگومان دهینری بویان ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفِتْنَةِ﴾ تا
 پروری دواپی ﴿مَنْ يَسْمُكْهُ سَوْءُ الْعَذَابِ﴾ کهسانی که سزای توند و به دیان پی بچیزی ﴿إِنْ رَجَعْتَ
 إِلَى الْعِقَابِ﴾ به راستی پهروهر دگارت تولهی خیرایه ﴿وَأَنَّهُ لَغَوْرٌ رَّجَعٌ﴾ به راستی لی خوش بوو و
 میهره بانیشه ﴿وَقَطَعْتَ خُرْفَى الْأَرْضِ أَمَّا﴾ وه نهوانمان له سهر زهوی دابه چهند کومه لیک دابهش
 کرد ﴿يُنْهَرُ الْأَصْلَحُوتُ﴾ هه نندیکیان چاکه کارن ﴿وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه نندیکیشیان وه که نهوان
 نه بوون (بی باوهر بوون) ﴿وَيَكُونُ لَهُمُ الْخَسَنَاتِ﴾ وه تاقیمان کردنه وه به چنده ها چاکه و خوشی
 ﴿وَالْأَسْفَافِ﴾ و به چنده ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به نومیدی نه وهی بگه پرتنه وه
 (بوقلای خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ خَلْفٌ﴾ دواي نهوان جی نشینانیکي خراب هاتنه جیگه یان
 ﴿وَرِثُوا الْكِتَابَ﴾ که میرانگری تهورات بوون ﴿بِأَخْذُنَا عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى﴾ که هدر بو مال و سامانی
 (حدرامی) نه م دنیا به ههولیان نه دانه وه شیان هه لبرارد ﴿وَيَقُولُونَ سَبَقَتِ رَبَّنَا﴾ وه دهیانووت
 بیگومان نیمه عه فو ده کریین ﴿وَأَن بَلَّيْنَاهُمْ﴾ له کاتیکدا ته گهر بویان بیت ﴿عَرَضَ يَنْظُرُوا بِأَعْيُنِهِمْ﴾ کالایه کی
 وه که نهوی تر ته گهر چی خرابیش بوابه و دریان ده گرت ﴿أَلَمْ يَخْلُقْهُمْ﴾ نابا لیتیان و نه گیراوه و
 پیوست نه کراوه له سهریان ﴿فَيَتْلُو الْكِتَابَ﴾ په یمان له تهوراتدا ﴿أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ﴾ که به ده م
 خواوه هیچ نه لنین ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بیجگه له راستی نه بیت ﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ نه وهی له تهوراتدا هه بوو
 خویندو یانه نه وه ﴿وَالَّذِينَ لَا كِبْرَ لَهُمْ﴾ وه پروری دواپی و (دهست کهوتی نه و پروره) ﴿خَيْرٌ لِّلَّذِينَ﴾ چاکتر
 و باشتهر بو نه وانهی ﴿يَسْتَفْتُونَ﴾ که حق یاریزو له خوا ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ نابا هیشتا زیر نابن؟ ﴿
 وَالَّذِينَ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ وه نه وانهی به توندی دهست ده گرن به تهوراتده وه (و پهیره ویان ده کرد پیش
 هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویزه کانیان به جی دههینن ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ﴾ بیگومان نیمه وونی
 ناکهین ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْأَعْيُنَ عَلَى الْأَعْدَانِ﴾ پاداشتی چاکه کاران ﴿

﴿وَإِذْ تَنْقَضُ الْحُكْمُ فَوَقَّهْتَ﴾ (بهیمنه وه بیربان) کاتیک که کینو (ی طور) مان بهرز کرده وه به سهریاند
 ﴿كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ﴾ وه کو هوریک (سیهریک) سوو ﴿وَقُلُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بَيْتٌ﴾ وه لایان و ابو که ده که ویت
 به سهر باند ﴿خُذُوا مَاءَ التَّنْبِكِ يُقَوُّوْا﴾ (بیمان ووتن) نه وه ی که بیمان داوون به توندی بیگرن ﴿وَأَذْكُرُوا
 مَا فِيهِ﴾ وه نه وه ی تیدایه (له ناموز گاری و حو کم) بهر ده وام له بیرتان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو
 بیشه پاریز کار و له خوا ترس ﴿وَإِذْ أَخَذْنَاكَ﴾ وه کاتی که بهر و در دگارت و هری گرت (دهری هیتا)
 ﴿مِنَ ابْنِ آدَمَ بَيْنَ ظَهْرَيْهِ﴾ له پشتی ناده می به کان ﴿دُرِّيَّتَهُ﴾ وه چه و نه وه کانیاں ﴿وَأَشْهَدُهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾
 وه کردنی به شایهت به سهر خویانه وه ﴿النَّبِيِّ رَبِّكَ﴾ (بنی ووتن) نایا من بهر و در دگاری تئوه نیم ؟
 ﴿قَالُوا لَئِنْ شَهِدْنَا﴾ (له وه لامدا) ووتیان: به لی شایه تیمان دا ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ تا نه لین ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له
 ریزی دوا بی دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ به راستی نیمه بی ناگا بووین له مه (که خوا بهر و در دگار مانه)
 ﴿وَأَنْتُمْ قُلُوبُكُمْ﴾ یا نه وه کو بلین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو با پیرانمان هاو به شیان بریار داوه
 ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (نیمه وه) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه نیمه ش و چه و نه وه ی دوا ی نموان بووین
 ﴿أَفَتُهَيِّئُكَ﴾ ده ی نایا له ناو مان ده بیت ﴿بِمَا فَعَلَ الْأَمِطَلُونَ﴾ به وه ی که بی فیه و خرابه کاران
 کردوویانه ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نا به و جزوه نیشانه کانی خوا روون ده که به وه وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ به لکو (بهر و هق) بگه ریشه وه ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِ﴾ وه (ته ی موحه مسمد) بخوینته وه
 به سهریاند ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هوالی نه که سه ی که نیشانه کانی خومان بی به خشی ﴿فَأَنسَلَخْ
 مِنْهَا﴾ که چی خوی لی داری (و در چوو له فهرمانی خوا) ﴿فَأَنبَعِدَ الشَّيْطَانَ﴾ نه مجاشه یثان دوا ی
 کهوت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ به هوی نه وه وه سو به به کینک له گو مرایان ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَا بِهَا﴾
 ته گهر بمان و یستایه به و نایه تانه به بیمان بهرز ده کرده وه ﴿وَأَلَكُمُ﴾ به لام نه وه ﴿أَخَذَ إِلَى الْأَرْضِ﴾
 خوی نو ساند به زهوی به وه ﴿وَأَتَّبَعَهُنَّ﴾ و دوا ی ثاره زووی خوی کهوت ﴿فَتَلَّكَ مَثَلُ الْكَلْبِ﴾
 نموونه ی نه وه كه نه وه سه گه یه ﴿إِنْ تَحِيلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ﴾ نه گهر لی به بیت و در بکه بیت (مؤرهت لی
 ده کات و) زمانت لی در دینی ﴿وَأَنْزَلْنَاكَ يَلْهَثْ﴾ وه ته گهر و ازیشی لی بهیتی هه زمان در ده هیتی
 ﴿ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نه وه (سیفد تانه) نموونه ی نه وه که سانه یه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه کانی
 نیمه یان به در و دانا ﴿فَأَقْصَى الْقَصَصِ﴾ ده ی نه و داستان و چیر و کانه باس بکه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾
 تا بچنده وه به خویاند و بیر بکه نه وه ﴿سَاءَ﴾ به دو خرابه ﴿مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وینه و (چیر و کی) نه و
 که سانه ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه کانی نیمه یان به در و دانا ﴿وَأَنفُسُهُمْ كَالْوَاقِلِينَ﴾ نه واته هه میشه
 سته میان له خویان ده کرد ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ هه که س خوا ریتموونی بکات ﴿فَهُوَ السَّخِرَى﴾
 هه نه و ریتموونی کراوه ﴿وَمَنْ يُضِلَّ﴾ هه که سیش (خوا به هوی کرده وه کانیه وه) گو مرای بکات
 ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه نه واته زبان لی کهوت و ره نه چهر وون

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا﴾ وہ سوتند بہ خوا بہ راستی دروستان کردوہ ﴿لِجَهَنَّمَ﴾ بؤ دوزخ ﴿كَبِيرًا مِّنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ﴾ زورنك له جنو کہ و تادمی ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلیان ہدیہ بہ لام پنی تینا گن (لہ راستی) ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان ہدیہ (ہقی) پی نابین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گوئیان ہدیہ (ہقی پی) نایستن ﴿أُولَئِكَ كَانُوا لَنُفْمٍ﴾ تہوانہ وک تارہل (و چوار پی) وان ﴿بَلْ هُمْ خِرَابِرٌ﴾ و گوسرا ترن (لہ تارہل) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ ہدر تہوانہن بی ناگایان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ہدر بؤ خواہ جواترین و چاکترینی ناوہ کان ﴿فَادْعُوهُ﴾ جا تہوہش بہو ناوانہ بانگ و ہاوری لی بکن ﴿وَذُرُوا الَّذِينَ﴾ واز بہینن و نرخ دامہنن بؤ تہوانہی ﴿يَلْبِذُونَ فِي آسَافٍ﴾ کہلہ ناوہ کانی (خوا) دا گوران و لادان دہ کمن (دہیکہنہ ناو بؤ تہ کانیان) ﴿سَيَجْزِيكَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہزووی تۆلہی تہوہی دہیانکر دلیان دہسہ نریت ﴿وَمَنْ خَلَقْنَا اللَّهُ﴾ و تہوانہی کہ دروستان کردوہ کز مہلنک ہدیہ ﴿يَقْدُونَ بِالْحَيِّ﴾ رینمونی خہلک دہ کمن بہ (نابینی) راست ﴿وَيَوْمَ يَقْدُورُونَ﴾ و داد و وریشی پی دہ کمن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و تہوانہی کہ نیشانہ کانی نیمہیان بہ درو دانا ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ﴾ ووردہ ووردہ (پلہ بہ پلہ) نزیکیان دہ کہینہوہ لہ تیاچوون ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ جنورنك کہ خورشیان بہ خویان نازان ﴿وَأَمَّا لَهُمْ﴾ ماوہیک مۆلہشیان دہدہم ﴿إِنْ كُنْدَىٰ مَيِّتٌ﴾ بہ راستی پیلانی من زور پتہ و بہ ہیزہ ﴿أُولَئِكَ يَتَكَوَّمُوا﴾ تابا تہوان بیریان نہ کردوہوہ ﴿مَّا يَسْأَلُهُمْ فِي جَنَّةٍ﴾ کہ ہاوری کہیان موحمہد ﴿ہر گیز تووشی شیتی نہبوہ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَزِيرٌ تُبِينُ﴾ تہو تہنہا تر سینہرنکی تاشکرایہ (بؤ تہوہ) ﴿أُولَئِكَ يَنْظُرُوا﴾ تابا تہوانہ ناروانن ﴿فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لہو مولکہ گہورہ و فراوانہی لہ تاسمانہ کان و زہوی دا ہدیہ ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و تہو شتانہی خواہ گہورہ دروستی کردوون ﴿وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرَارًا قَرِيبَ﴾ و تہوانہیہ نزیک بویتہوہ ﴿لَهُمْ﴾ کز تایی (زیان) بان ﴿فَبِأَيِّ حَبِيبٍ بَعْدَهُ يَنْقُصُونَ﴾ جا بچ قسہیدک لہ ہاش قورٹان پروا دینن ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ہدر کس خوا گومرای بکات (بہ ناوانی کردہوہی خراپی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ تہو ہیچ رینمونی کہرنکی بؤ نیہ ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) وازبان لی دینیت ﴿فِي ظُلُمَاتٍ يَغْمَهُونَ﴾ لہ گومرای و باخی بوونی خویاندا گیز بخون ﴿يَسْتَلُونَ﴾ (تہی موحمہد) ﴿پرسارت لی دہ کمن ﴿عَنِ السَّمَاءِ﴾ لہبارہی رۆزی دوابی بہوہ ﴿إِنْ مَرَسَتْ﴾ کہی دہ بیت ﴿قُلِ إِنَّمَا عِلْمُهُ عِندَ رَبِّي﴾ پلی: زانینی تہوہ تہنہا لای پەرورہ دگارمہ ﴿لَا يَخْلُقُهَا الْوُجُوهَ﴾ ہیچ کس (نانوانیت) کانہ کہی تاشکرای بکات ﴿إِلَّا هُوَ﴾ جگہ لہ پەرورہ دگار نہ بیت ﴿فَلَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ہاننی قیامت) بؤ تاسمانہ کان و زہویش گران و قورسہ ﴿لَا تَأْتِيكُمُ اللَّيْلُ﴾ نایہت بہسہر تاندا (روونادات) لہ تا کاودا نہ بیت ﴿يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ﴾ لہ تۆ دہرمن وک تہوہی کہ تۆ ﴿حَيٌّ عِنْدَهَا﴾ لہ (ہاننی) رۆزی دوابی ناگاداری ﴿قُلِ﴾ (تہی موحمہد) پلی: ﴿وَأِنَّمَا يَنْتَظِرُ﴾ بینگومان زانینی (ہاننی) تہو رۆزہ ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ تہنہا لای خواہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زورنك لہ خہلکی نابزان

﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ ﴿لَقَدْ أَنقَضَ قَوْمَ ثَمُودَ وَآلَ فِرْعَوْنَ وَآلَ نُوحٍ وَأَیُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ﴿وَلَوْ كُنْتَ أَتَقَرُّ الْغَيْبِ﴾ نه گهر من غیب و شته نادیاره کانم بزانیایه ﴿لَا تَسْكَكُزُ مِنَ الْغَيْبِ﴾ خیر و خوشی زورم به ده ست دهیتا ﴿وَمَا مَسَّنِيَ الشُّوْءُ﴾ وهیچ خرابه و زیانیکم پی نه ده گه بی ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِرْعَوْنَ﴾ من تهنها ترسینه و مرده دهرم ﴿لَقَدْ يَمُونُ﴾ بوقه لکانیک که باوه دهیتن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) نه و زانه یه که ثنوه ی دروست کردوه ﴿فَمَنْ نَقِي وَنَحْنُ﴾ له یه که کس (که ناده مه) ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا﴾ هه رله خوی هاوسه ری به دی هیتا ﴿لِيَشْعُرَنَّ أَيُّهَا﴾ تاله لای به حسینه وه (نارام بگری) ﴿فَلَمَّا تَخَسَّسْتُمُوهَا﴾ جا کاتیک (پیاوه که) له گه ن هاوسه ره که ی جووت بوو (دروست بوو) ﴿حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيًّا﴾ باری سوو کی هه لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَكَرَرْتُ يَوْمًا﴾ نه مجا له سر نه م (سک پر یه) ماوه یه که تیهری ﴿فَلَمَّا أَتَقَلَّتْ﴾ جا کاتیک (سکه که ی) قورس بوو ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾ (زن و میرده که) هه ردوو له خوا پارانه وه ﴿لَئِنْ دَانَيْتَنَا صَلِّبًا﴾ سوتند پی نه گهر تو مند الکی چاک و ته و اومان پی بدهیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ینگومان له سوپاس گوزاران دهین ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا صَلِّبًا﴾ به لام کاتیک (نه وه کانی ناده م و حه و ا پاش خویان) په روه ردگار مند الکی چاک ی پیدان ﴿جَعَلْنَاهُ شُرَكَاةً﴾ چهند هاویه شکیان بوقه و ا دانا (وه که نه وه ی بپهرسته کان ده یانکورد) ﴿فَبَعَا أَشْتَمًا﴾ له وه ی که پی دابرون ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا له وه به رزو بلند تره که هاویه شی بوقه دابین ﴿يُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا﴾ نایا شتانیک ده که ن به هاویه شی خوا که ناتوان هیچ شتیک دروست بکه ن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ له کاتیکدا خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَسْطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ وه (نه و بت و په رستر اوانه) ناتوانن هیچ یارمه تی په کیان بدن ﴿وَلَا أَنفُسُهُمْ يَخْصُرُونَ﴾ هه روه ها ناتوانن یارمه تی خوشیان بدن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ﴾ وه نه گهر ثنوه نه و ان (بته کان) بانگ بکه ن بوقه پی راست ﴿لَا يَتَّبِعُونَ﴾ شویتان نا که ون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْهُمْ أَمْ لَا﴾ بوقه ثنوه به کسانه چ بانگیان بکه ن ﴿أَمْ أَنشَرِ صَمُوتًا﴾ یان پی دهنگ بن (سوودتان پی نا که یه نن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی ته و انه ی ﴿يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که ثنوه هاوار و داویان لی ده که ن جگه له خوا ﴿عِبَادُ أَثَمًا لَكُمْ﴾ نه و اتیش چهند به نده یه کن وه که خوتان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ ده ی بانگ و هاواریان لی بکه ن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ﴾ با وه لامتان بده نه وه (ویسته کانتان به جی بهینن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ثنوه راست گون، ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ نایا نه و انه (هیچ ته پی وه که خوتان) قاچیان هه یه که پی ی برقن به ریدا ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ يُخْرِجُ مِنْهَا﴾ یان ده ستیان هه یه که ده ستی پی بوه شیتن ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْيَمِينَ﴾ یان چاویان هه یه که پی ی بیینن ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْيَمِينَ﴾ یان گویان هه یه که پی ی بیستن ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿أَدْعُوا شُرَكَاةَ﴾ بانگی هاویه شه کانتان بکه ن ﴿ثُمَّ كِيدُونَ﴾ پاشان نه خشه و پیلانم بوقه دابین ﴿فَلَا تُخْلَفُونَ﴾ و موله تیشم مه دهن

﴿إِنْ وَلِيَ اللَّهُ﴾ به راستی پشتیوان و دوستی من هه خواجه ﴿الَّذِي تَرَى الْعَكْبَانَ﴾ شهو (خواهی) که قورنانی ناره خواره وه ﴿وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ وه هه ره ویش پشتیوانی چاکه کاران ده کات ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وه نه وانه ی نیوه جگه له خوا هانایان بو ده بن ﴿لَا يَسْتَلْبِضُونَ نَصْرَكُمُ﴾ ناتوان یارمه تی تان بدهن ﴿وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ناشتوانن یارمه تی خویشان بدهن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر بانگیان بکه ن بو رنگای راست ﴿لَا يَسْمَعُوا﴾ نه وان نابیستن ﴿وَتَرْكُهُمْ يَكْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ وه واده زانی بو تو دهر وانن ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هیچ نابینن ﴿حُذِّ الْعَقَوْ﴾ ده ست بگره به لیورده یی به وه (چاوو پوشی بکه) ﴿وَأَمَّا بِالْعَرَفِ﴾ فرمانیش بده به چاکه و چاکه کردن ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْظَّالِمِينَ﴾ و پروو وهر گیره له نه قامان و نه زانان (وازیان لی بهیته) ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَّ﴾ وه نه گهر خه تهره و خه یال و وه سه سه به کت بو هات له لایه نی شه یثانه وه ﴿فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ﴾ به کسر په نا بگره به خوا ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی هه ره شه و یسه ری زانیه ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَفُوا﴾ به راستی نه وانه ی خواناس و پاریز کار بوون ﴿إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ کاتیک خه تهره و وه سه به کیان له شه یثانه وه پی بگات ﴿تَذَكَّرُوا﴾ یادی خوا ده کهن و خویان بیر ده که ویتته وه ﴿وَإِذَا هُمْ مُنْصَرُّونَ﴾ جا کنوپر بهر چاویان روشن ده یته وه (راستی ده دوزنه وه) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ﴾ وه برا (شه یثانه) کاتیان یارمه تیسان ده دن له گومرایی بووندا ﴿ثُمَّ لَا يَنْقُصُونَ﴾ پاشان کوتایی ناهیتن و واز ناهیتن (بو گومرا کردنیان) ﴿وَإِذَا لَوْ تَأَنَّبَهُمْ﴾ وه هه ره کاتیک (وه حی دوا بکه ویت) نایه تکیان بو نه هینی ﴿يَتَذَكَّرُوا أَوْ لَا تَذَكَّرْتَهُمْ﴾ ده یان ووت: بو حی له خوته وه ریکی ناخه یث (بو خوت هه لی نابه ستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ﴾ (ته ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ بیگومان من هه ره شوینی نه وه ده که وم ﴿مَا يُؤْخِرُ الْإِنِّ مِنْ رَبِّ﴾ که له لایه ن بهر وه ردگار مه وه وه حیم بو ده کریت ﴿هَذَا صَبْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ شه (قورنانه) بهر چاو روشنی و به لگه به له لایه ن بهر وه ردگار تانه وه ﴿وَهْدًى﴾ و رینمونی و نیشاندهره ﴿وَرَحْمَةً﴾ و میهره بانی و به زه بی خوایه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بو گهل و هوزیک که باوه ر دینن ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ وه کاتیک که قورنن خویندرا ﴿فَأَسْمِعُوا لَهُ﴾ ده بی گوی ی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی ده نگیش بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بو نه وه ی خوا میهره بانیتان له گهلدا بکات ﴿وَإِذَا كُنْتُمْ فِي فَسَيْكٍ﴾ وه له (دل و) دهر وونت دا بادی بهر وه ردگارت بکه ﴿تَضَرَّعُوا وَخِيفَةً﴾ به پارانه وه و ترس و بیمه وه ﴿وَدُّوا نَجْهَرٍ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به بی نه وه ی ده نگ بهر بکه به ته وه ﴿وَالْعُدُو وَالْآصَالِ﴾ له بهر به یانی و ده ماو ده می تیوار اندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه له بی ناگیان مه به ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ به راستی شه و فریشتانه ی که لای بهر وه ردگار تن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ حق به زل نازانن ﴿عَنْ عِبَادِكُمْ﴾ له بهر ستنی شهو (خوا) ﴿وَيَسْجُدُونَ﴾ وه همیشه ستایشی ده کهن (کرنووشی بو ده بن) ﴿وَلَهُ سَجْدُونَ﴾ و تنه ا سوژده بو شه و ده بن.

سوره قی (الأنفال)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿يَسْتَأْذِنُكَ﴾ (ندی موحه ممد) پر سیارت لی ده کمن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه باره ت به ده سکه و ته کان (ی جهنگی به در) ﴿قُلْ﴾ توش بلی: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نهو ده ست که و تانه هدر بق خوا و پیغه مبه رن ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ﴾ که واته خوتان پیار یزن و له خوا بر سن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه به یوه ندی نیوان خوتان چاک بکه نه وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و گو تر ایه لی خوا و پیغه مبه ره که ی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه بر وادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بیگو مان بر واداران ته نه ها که سانیکن ﴿إِذَا دُعِيَ اللَّهُ﴾ کاتیک که یاسی خوا کرا و ناوی هیترا ﴿وَجِلَّتْ لُؤْلُؤُهَا﴾ دلیان ده تر سی ت و تر سی لی ده نیشت ﴿وَلَا تَكُنَّ عَلَيْهِمْ عَلَيْكُمْ﴾ کاتیکش ثایه ته کانی خوا بخو تر نه وه به سه ریاندا ﴿وَأَذِّنْ لِلْعَذَابِ﴾ بر وایان (بی) زیاد ده بیت ﴿وَعَلَى رِجْلَيْهِمْ رُكُوعٌ﴾ و همر پشت به په روه رد گاری خویان ده به ستن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نه وانه ن که به راستی نو تره کان یان به جی ده هیتن ﴿وَيَمُوتُونَ قَتْلَهُمْ يُقِيمُونَ﴾ وه له و رزق و روزه ی پیمان داوون (له پناوی خوا دا) ده به خشن ﴿وَلَا يَكُفُّهُمْ﴾ هدر نه وانه ن ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بر وادارانی راسته قینه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله ی به رزیان بق هیه لای په روه رد گاریان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و لی خوش بوونی (تا وانه کان یان) و روزه ی په سه ندو چاک (یان بق هیه) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ همر چو نیک که په روه رد گارت له ماله که ت (له شاری مه یسه) ده ری هیتایت (بق جهنگی به در) ﴿يَا لَيْحَى﴾ به هق و راستی ﴿وَأَنْ قَرِيبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له کاتیکدا بیگو مان ده سته به ک له بر واداران ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ بیزار بوون و پیمان ناخوش بوو ﴿يَحْذَرُونَكَ لِئَلَّا تُفِيكُ﴾ ده مه قانیت له گه لدا ده کمن له (شتی) هق و راستدا ﴿بَعْدَ مَا بَيَّنَّ﴾ دوا ی نه وه ش که بویان روون بۆ ته وه (که راسته هیتا جهنگیان لا گر انه) ﴿كَأَنَّمَا يَسْتَأْذِنُ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه كه نه وه ی به توندی به ره و مردن بیرین ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به چاوی خویان (مردن) ببینن ﴿وَأَذِيعُكُمْ اللَّهُ﴾ (بیری نهو کاته بکه نه وه) که خوا به لینی به نیوه دا ﴿إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الْفَاطِمَتَيْنِ﴾ ده ست که و تی به کینک له و دوو کومه له (کار وانه بازر گانیبه که یان سه ر که و تن به سه ریاندا) ﴿إِنَّمَا لَكُمْ﴾ به راستی ده بیت ه ی نیوه ﴿وَتُؤَدُّونَ﴾ وه نیوه نه وه تان پی خوشه ﴿أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ﴾ که نه و ده سته که و ته پی چه که، (کار وانه بازر گانیبه که) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بق نیوه بیت ﴿وَتُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّطَ لَكُمْ بِسِتْرِهِ﴾ به لام خوا ده به ویت و و ته کانی خوی به راست ده رچی (حق سه ر که و ی) ﴿وَيَقْطَعُ دَائِرَ الْكُفْرِ بِتِ﴾ و ره گ و ریشه ی پی با وهران له بن بیتن ﴿لِيُخَيِّطَ لَكُمْ﴾ تا هق جیگیر بکات ﴿وَيُقِطِّلَ الْبَطْلَ﴾ و ناحه قیش له ناو به ری و پوچه لی بکانه وه ﴿وَلَوْ كَفَرُوا الْمُجْرِمُونَ﴾ یا تا وانه بارانیش پیمان ناخوش بیت

﴿إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّكُمْ﴾ (بیریکه نه وه) کاتیک (له بدر دا) هانانان یز پهروردگار تان دوبرد ﴿فَأَسْتَجَبَ لَكُمْ﴾ خواش هات به هانانان وه ﴿أَنِّي مُجِئُكُمْ﴾ ووتی من دهنیرم یز یارمه تیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه زار فریشته ﴿مُرِيدِينَ﴾ به دوا ی به کدا (دینه خواری) ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ﴾ وه خوا شه وه ی ته نها یز شادی و موزده نارد ﴿وَلَقَدْ مَنَنَّا بِهِمْ قُلُوبُكُمْ﴾ تادله کانتان بی ی تارام بگریخت ﴿وَمَا أَتَخْضَرُّ الْأَمْرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه سهر که و تیش ته نها لای خوا وه وه بهس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا به دهسته لاتی کار به جی به ﴿إِذْ يُغَشِّكُمُ الْغُشَاةُ﴾ (بیریکه نه وه) کاتی (خوا) وه نه وزی به سهر تاندا هینا ﴿أَمَنَةً مِّنْهُ﴾ (به وه هوی) دنیایی نیوه له لایمن (پهروردگار) خویه وه ﴿وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانیسی له تاسمانه وه یز باراندن ﴿لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ﴾ تا پاکتان بکانه وه بی ﴿وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ رَجَزُ الشَّيْطَانِ﴾ و بیسی شه پتان (دوو دلی و گومان) له نیوه دوور بخاته وه ﴿وَلِيُطَهِّرَ عَنْ قُلُوبِكُمْ﴾ و به یوه ندی دله کانتان پته و بکات ﴿وَلِيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وه بهو (بارانی) پتکانتان دامه زراو و جیگیر بکات ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که پهروردگار تان نیگای نارد ﴿إِلَى الَّذِينَ كُفُّوا﴾ یز فریشته کان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (که به پیغه مبر و باوه داران رابگه یه نن) که بنگومان من (خوای گه وه) له گه تانم ﴿فَتَنَبَّأُوا النَّبِيَّ آمَنُوا﴾ دهی دلی که ساتیک قایم و دامه زراو کهن که باوه پریان هینا وه ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ به زووی ترس و بیم ده خه مه دلی تهو که سانه ی که بی باوه ربوون ﴿فَأَضَرُّوا فَوْقَ الْأَعْقَابِ﴾ جانیوهش له سهر وی گهر دنیان بدن (واته سهریان) ﴿وَأَضَرُّوا أَمْنَهُمْ كُلَّ تَنَاقُصٍ﴾ وه له هه موو سهر به نجه کانیاں بدن (واته له هه موو لاشه یان بدن له سهر وه تا خواره وه) ﴿ذَلِكَ﴾ ته وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له بهر ته وه ی که به راستی ته وانه دزایه نی خواو پیغه مبره که بیان کرد ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ههر که سیکیش دزایه نی خواو پیغه مبره که ی بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ته وه بنگومان توله و سزای خوا زور سهخت و به نینه ﴿ذَلِكَ قَدْ وُفُوهُ﴾ (حوکم و سزای نیوه) ته وه به دهی بیچه رن ﴿وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ وه به راستی یز بی پروایان سزای تاگری دوزه خه به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی تهو که سانه ی که پرواتان هینا وه ﴿إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ کاتیک (له جهنگ دا) روو به پرووی زوریک له بی باوه ران بوونه وه ﴿فَلَا تُولَوْهُمْ الْآدِبَارَ﴾ قمت پشتیان تی مه کهن و هه لمه یمن ﴿وَمَنْ يُؤَلِّمْ يَكْفُرْ﴾ وه ههر که سی لهو پروردها پشتیان تی بکات و هه لیبت ﴿إِلَّا مَنَحَرًا يُقَاتِلُ﴾ مه گهر (مه به سنی ته وه بیبت) یز هیرش کردن بگهر ته وه سهریان ﴿أَوْ مَنَحَرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ﴾ بان پروات یز لای کز مه لیکسی تر (ویارمه تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بِمَا عَصَىٰ مِنَ اللَّهِ﴾ ته وه بنگومان بهرق و خه شمی خوا وه ده گهر ته وه ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ جَاهِلُونَ﴾ وه جیگای دوزه خه ده بیت ﴿وَيَشِئُ الْخَسِيرُ﴾ که جیگایه کی زور خراب و به ده

﴿فَلَمَّا تَقَاتَلُواهُمْ﴾ ده که واته نیوه نه و انتان نه کوشت ﴿وَلَمَّا كَثُرَ﴾ به لکو خوا نه وانی کوشت
 ﴿وَمَا زَمِنَتْ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خول و زیخت پرو به کافران) هاوینشت به ته نه اتو نه تهاوینشت
 ﴿وَلَمَّا كَثُرَ﴾ به لکو خوا هاوینشتی (و لییدان) ﴿وَلَمَّا كَثُرَ﴾ به لکو خوا پرواداران تاقی
 بکانه وه ﴿وَمِنْ بَلَاءِكُمْ﴾ له لایه ن خویسه وه به تاقی کردنه وه به کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به راستی خوا بیسه ری زانیه ﴿ذَٰلِكُمْ﴾ (سه ر نه نجامی باوه پرواداران و کافران) نه وه به و
 (که پروی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خوا بیلانی بی پروایان پوچه له ده کانه وه
 ﴿إِنْ تَسْتَفْتِیْهُمْ﴾ نه گهر نیوه نه ی (بیباوه ران) داوای بارمندی و سه ر که و تن ده کن ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ﴾
 الْفَتْحُ ﴿ثُمَّ بَدَأْتُمْ سَعْدِ بْنِ مَدْكَرَ﴾ (گالنه بیان پی ده کات) ﴿وَأَنَّ تَنْهَوُا فَهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾
 نه گهر کوتابی بهین (له دور منایه تی پیغه مبه ریان کوتای بهین به بت به رستی) نه وه چاکره پوتان
 ﴿وَأَنَّ تَعُوذُوا أَغْنَىٰ﴾ وه نه گهر بگهر نه وه (به سه ر درایه تی یان بت به رستی) نه وه نیمه شی ده گهر نه وه (به
 سه ر خستی باوه پرواداران) ﴿وَلَنْ تُغْنِیَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا﴾ هر گیز ده سته و کومه له که تان هیچ سو و دیکتان
 پی ناگه به ن ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ بِمِثْلِ مَا رَمَتْ﴾ هر چه ند زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له که ن
 پرواداران دایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی پرواتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گویر ایدلی خوا و پیغه مبه ره که ی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا فِتْنَةً﴾ ویشتی نیمه که ن ﴿وَأَسْمِعُوا سَمْعَكُمْ﴾ له کاتیکدا نیوه
 تیده گن و ده یستن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو نه وانه مبه ن که (به سه ر زاره کی) ووتیان
 بیستمان ﴿وَلَمْ يَسْمَعُوا﴾ له کاتیکدا که نه وانه هیچ نایستن و تینا گن ﴿إِنْ شَرَّ اللَّذَوَاتِ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی خرابترینی هم سو و گیان له به ران له لای خوا ﴿أَلَمْ تَرَ الْفِتْنَةَ﴾ نه و
 که پروالاته ن (مه به ست پی بیباوه رانه) که بیرناکه نه وه و زیر نابن ﴿وَلَوْ عَزَّ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیایه ﴿فَبِهِمْ خَيْرٌ﴾ چاکه به که له و (بیباوه رانه دا) هیه ﴿لَأَسْمَعَنَّ﴾ بیگومان وای لی ده کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعْتُمْ﴾ نه گهر خوا (فرمانی خوی) پی بیستنا به ﴿تَوَلَّوْا﴾ هر پرویان و ورده گن
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه نه وان هر گوی پی نه دهرن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی
 پرواتان هیناوه ﴿اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ وه لاسی خوا و پیغه مبه ر به نه وه ﴿إِذَا عَاثَرْتُمْ كُفْرًا﴾
 کاتیک که بانگتان ده که ن به لای نه و (نایبندی) که زیند ووتان ده کانه وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزانن ﴿أَنَّ﴾
 اللَّهَ ﴿بِهِ رَاسْتِي﴾ (وینی) خوا ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ ده یسه به ربه ست له نیوان ناده می و دلیدا
 (واته نه و به ری ده سته لاتی هیه به سه ر دلی به نده کاتیدا) ﴿وَأَنَّهُ يَلْهِيكَمْ سَخِرُونَ﴾ وه به راستی هر
 لای نه و کز ده کرتنه وه (له پروزی دواپی دا) ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةً﴾ وه خوتان بیارینن له ناشوب و به لایه ک
 ﴿لَا تُضِیْقَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ که تووشی سته م کارانتان نایب به نایبه تی (همووتان
 ده گرتنه وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی توله و سزای خوا زور

سه خته

﴿وَذَكِّرُوا﴾ بپر بکهنه وه ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک که نبوه ﴿قِيلَ مُشْتَصِفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ کهم و لاوازکراو و زئر دهسته بوون له زهوی (مه کهکه) دا ﴿عَنَّا لَوْ﴾ دهرسان ﴿أَنْ يَتَخَفَكَ النَّاسُ﴾ که خه لکی بتان فرینن و بدهن به سهر تاندا ﴿فَتَأْتُونَكَ﴾ نه مجا خوا به نای دان ﴿وَيَذَكِّرْهُمْ بِهِ﴾ وه به یار مه تی خوی پشیمانی کسردن ﴿وَرَزَقْنَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رزق و رزوی له شنه پاک (و حه لاله) کان پس به خشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بونه وهی سو یاس گوزاری خوا بس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهو که سانه ی باوهر تان هیناوه ﴿لَا تَحْزَنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاکی مه کهن له گهل خوا و پیغه مبر ﴿وَتَحْزَنُوا أَمْ تَتَكَبَّرُونَ﴾ وه ناپاکی مه کهن له سپارده کانی ناو خوتان ﴿وَأَنْتُمْ تَقْمُرُونَ﴾ له کاتیکدا که نبوه ده زانن (ناپاکی به) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَلَمْ آتَاكُمْ وَأَوْلَكُمْ﴾ به راستی مال و مندالن ﴿فَتَنَّهُ﴾ هوی تاقی کردنه وهی (نبوهن) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه به راستی لای خوا پاداشتی زور گه وره هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهو که سانه ی که باوهر تان هیناوه ﴿إِنْ تَشْكُوا اللَّهَ﴾ نه گهر نبوه خواناس بن و خوتان بهار بنزن ﴿بِحَبْلِ لَيْسَةٍ قُرْقَنًا﴾ هوی جیا که ره وهی (راست و ناراست) تان بؤ قه راهم دینیت ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ مِنَ الْغَايَةِ﴾ و له گونا هه کانتان ده بوری ﴿وَتَغْيِرَ لَكُمْ﴾ و لیسان خوش ده بیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوهن به هره و چاکه ی زور گه وره به ﴿وَأَذِيتُكُمْ بِالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه (بپر بکهر وه) کاتیک نه وانه ی بن باوهر بوون پیلانیان له دژت ده گیرا ﴿يُحْشَرُونَ﴾ تا به ندو کثرت بکهن ﴿أَوْ يُفْسَدُونَ﴾ یان بشکورن ﴿وَأُخْرِجُونَ﴾ یان (له مه کهکه) دهرت بکهن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وه نه وانه (به ره وهام) پیلان ده گیرن و فرو فیل ده کهن ﴿وَتَحْكُرُ اللَّهُ﴾ وه خوایش له بهرامبر نه واند پیلان ده گیریت بؤ بوو چهل کردنه وهی پیلان و فر و فیله کانیان ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمُنْظِرِينَ﴾ وه خوا چاکترینی پیلان گیرانه (بهرامبر پیلان گیران) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ سَيِّئَاتُ﴾ وه کاتیک که نایه ته کانی نیمه یان به سهر دا ده خویش رته وه ﴿فَالْوَاقدُ سَيِّئَاتُ﴾ ده لین: بیستمان (واته گرنگ نی به) ﴿لَوْ شَاءَ لَهْلَكْنَا مِنْهُ هَذَا﴾ نه گهر بمان و یستایه وینه ی نهو نایه تانه مان ده ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه مه هیچ نی به جگه له نه فسانه ی پیشینان ﴿وَلَا قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بپر بکهر وه) کاتیک (که بن باوهره کان) ده یان ووت نهی به روه رد گار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه گهر نهام فور تانه راسته و له لایه ن توره هاتوره ﴿فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً﴾ دهی به رد به سهر ماندا بهارینه ﴿مِنْ السَّمَاءِ﴾ له ناسمانه وه ﴿أَوْ آتِنَا بِكَ آيَاتٍ﴾ یان سزای سهختی پر نازار مان بؤ بنیره ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وه به راستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ له کاتیک دا تو (نه ی مو حه ممد) له ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ﴾ هره وه ها خوا تووشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان داوای لیوردن بکهن له خودا ﴿

﴿وَمَا لَهُمْ آلَافٌ يَدْعُهُمُ اللَّهُ﴾ خوا چوڼ سزایان نادانان؟! ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا شهوان بهرگری (موسولمانان) ده کهن له چوون بؤ مزگهوتی بهرینزو پیروزی (که عبه) ﴿وَمَا كَانُوا أُولَئِكَ﴾ له کاتیکدا نهوان خو شه ویست و سهر بهر شتیارى نهو (مزگهوتنه) نین ﴿إِنْ أُولَئِكَ إِلَّا الْمُشْكُونَ﴾ بهراستی سهر بهر شتیار و خو شه ویستی نهو (مزگهوتنه) خوا ناسان و بارنیز کارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازانن ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عَنِ الْبَيْتِ﴾ وه نویژی نهوان (بت بهرسته کان) له مالی خوادا هیچ نی به ﴿إِلَّا الْمَكَّةَ﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَقَصْدِيَّةً﴾ و چه پله لیدان نه بیت ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که واته به چوڼ سزای سخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی پروانه هیناننه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهراستی نه وانه ی که بی باوه رن ﴿يُخْفُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان خهرج ده کهن ﴿لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بؤ نه وه ی بهر هه لستی رینگه ی خوا بکهن ﴿فَسَيُفْقَرُوهُمْ﴾ جاله مه و دوا (مال و سامانیان) به سخت ده کهن و ده به خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ﴾ له پاشان ده بیت به داخ و په زاره بزیان ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾ پاشان زهر ده کهون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که بی باوه رن ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ هر له دوزخ دا کز ده کرینه وه ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الْحَقِيقَتِ مِنَ الْقَلِيبِ﴾ بؤ نه وه ی خوا ده سته ی ناپاک له ده سته ی پاک جیا بکاته وه ﴿وَيَجْعَلُ الْحَقِيقَتِ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و ناپاکه کاتبش له سهر بهک هه لجنیت ﴿فَيَرْكُمُهُ جَعِيمًا﴾ نه مجا هه مووی پیکه وه کز بکانه وه ﴿وَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته دوزخ وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هر نه وانه زبانبار و خه سارو مهندي ته واون ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾ ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به نه وانه ی که بی باوه رن بیون ﴿إِنْ يَشَاءُوا﴾ نه گهر کوتایی بهین (به بی پروایی به که یان) ﴿يُعَفِّرْ لَهُمُ مَا قَدْ كَفَتْ﴾ بهراستی (خوا) ده بورنست له ههر چی له وه و پش کر دوویانه ﴿وَإِنْ يَعُودُوا﴾ به لام نه گهر بگه رینه وه (سهر کرده وه ی پشوو یان) ﴿فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه وه بهراستی باوو یاسای پشینه (خرابه) کان چی بوو (بؤ نه مانیش دووباره ده بیته وه) ﴿وَفَقِيلُوا﴾ (باوه رداران) جهنگ بکهن له گه ن بی باوه راندا ﴿حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئَةً﴾ هه تا تا زا وه (بی باوه ری و بت بهرستی) نامینیت ﴿وَيَكُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و نایین و ملکه چی هه مووی بؤ خوا ده بیت ﴿فَإِنْ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ نه وه بهراستی خوا ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ بُصِيرٌ﴾ به هر کرده وه بهک که (بی باوه ران) ده بکهن بینایه ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه گهر پروویان و هر گیر او پشیمان هه لکرد ﴿فَاتَّعَلَمُوا﴾ نه وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ﴾ بهراستی خوا پشیمان و یار مه تی ده رتانه ﴿يَعْمَرُ الْمَوْتَىٰ﴾ نهو (خوا) باشترین پشیمانانه ﴿وَيَعْمَرُ النَّصِيرُ﴾ وه باشترین یاریده دهر و سهر خه رتانه ﴿

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (تهی باوهر داران) گوئید ایله لی خوا او پیغمه میده که ی بکن ﴿وَلَا تَتَزَوَّجُوا فَتَفْشَلُوا﴾
 وه جیاوازمه بن و دوو به ره کی مه که ن به هوی وه بشکین و لاوازیبن ﴿وَلَا تَهْبِطُوا بِلِحْزَمِكُمْ﴾ و هیزتان بر و او
 نه میتیت ﴿وَأَصْبِرُوا﴾ و ه خور اگرین ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به پراستی خواله گه ل خور گر اندایه ﴿وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا﴾ و ه كه نه وانه (بت په رسته کان) مبه بن دهر چوون ﴿مِنْ دَرَجِهِ﴾ له مال و وولانی خویان
 ﴿بَطْرًا وَرِيَاءَ النَّاسِ﴾ به فیز و وروپامایی یو خه لك کردن ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بهر گری (خهلکیان)
 ده کرد له رنگه ی خوا ﴿وَاللَّهُ يَمَّا يَمْلِكُونَ مُحِيطٌ﴾ و ه خوا به هه مو و ته و کارانه ی ده یکه ن ناگاداره ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا لَهُمْ الشَّيْطَانَ أَصْحَابَهُمْ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتیک که شه یثان کرده وه کانیا نی (بؤ بت په رسته کان)
 رازاندنم وه ﴿وَقَالَ﴾ و ه وونی: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ نه مرزو هیچ که من به سهر تاندا زالنایی
 ﴿وَأَيُّ جَانٍ لَكُمْ﴾ و بنگومان من په نادهر (و پاریزهر) ی نیوم ﴿فَلَمَّا كَرَّتْ لِي الصَّفَائِي﴾ نه مها کاتیک
 هدر دوو دهسته که پروو به پرووی به کتر بو ونه وه ﴿تَكَمَّصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ (شه یثان) پاشمو پاش به دوای
 خوی دا گه رایه وه ﴿وَقَالَ﴾ و وونی: ﴿إِنِّي مَرِيتُ مِمَّنْ كُمْ﴾ به پراستی من به ریم له ئتوه ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا
 تَرَوْنَ﴾ چونکه به پراستی نه وه ی من ده بینم ئتوه ناپیین ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ به پراستی من له خوا ده ترسم
 ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور توله ی به تین و سه خته ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُسَفِقُونَ﴾ (بیر بکه ره وه) کانی
 دوو پروو ده کان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مِرْسٌ﴾ و نه وانه ی نه خوشی له دلیاندا بوو ده یان ووت ﴿عَرَّهَؤُلَاءِ
 دِيْنُهُمْ﴾ نه وانه (موسولمانه کان) ثابته که یان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هدر که سی پشت
 به خوا بیه ستیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ نه وه به پراستی خوا به ده سه لانی کار دروسته ﴿وَلَوْ
 تَرَى﴾ و ه نه گهر ده تبینی ﴿إِذْ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِمَ كُنَّا كُفْرًا﴾ کاتیک فریشته کان گیانی بی باوهران
 ده کیشن ﴿يَقْتِرُونَ وَجُوهَهُمْ وَأَذْنُكُمُ﴾ له ده مو چاوو پاشیان ده دن ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ و (پیان
 ده لنین) بچدن سزای ناگری سوتیهر ﴿ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِ كُمْ﴾ نه و (نازار و سزایه) به هوی
 نه وه وه به دهستی خوتان پیشی خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقَ﴾ و به پراستی خوا به هیچ شیوه به ك
 ستمکار نی به بؤ به نده کانی ﴿كَذَٰبٌ إِلَيْهِمْ﴾ (ثم بی باوهرانه باوو نه ریشیان) هدر وه کو باو
 و نه ریتی دهسته ی فیرعمون ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه به له پیش نه وانه وه بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 که بی پروا بوون به نیشانه کانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ئیتر (سزای) خوایش گرتنی به هوی
 گونا هه کانیا نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به پراستی خوا به توانای توله به تینه ﴿

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا لِّتَغَيُّرِ﴾ نه وه به هوی نه وه ویه که به راستی خوا هیچ نیعمه تیک ناگزیری
 ﴿أَنَّهُمْ عَلٰی قَوْلِهِ﴾ که به خشیستی به هر گهل و هوزنک ﴿حَتَّىٰ يُخْرِجُوا مِمَّا نَفْسِهِمْ﴾ هه تا نه وه ی له خو یاندا یه
 نه یگزون (واته یمانه که یان یگزون بوی باوه ری) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری
 زانابه ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ فِرْعَوْنُ لِلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (نهم کرده وه ی نه مان) وه کو باوو نه ریته ده سته ی
 فیر عدون و نه وانه ی له پتش نه وان بوون وایه ﴿كَذَٰلِكَ يَذَّبُ عَنْكَ﴾ به لگه کانی پدرو و رد گاریان به در و
 زانی ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَدْنَاهُمْ﴾ نیمش له ناومان بردن به هوی گونا هه کانیانه وه ﴿وَأَغْرَقْنَاهُ آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه
 ده ست و پتو هنده که ی فیر عدونمان خنکانه ﴿وَكُلُّ كَاذِبٍ لِّأَعْيُنِنَا﴾ چونکه هه موریان ستم کار بوون ﴿إِنَّ مَسَرَّاتِنَا بِعِندِ اللَّهِ﴾ به راستی به دترینی گیان له به ران (که سانیکن) به لای خوا وه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 نه وانه بنی باوه ریوون ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له به ر نه وه ی نه وان باوه ر ناهیتن ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ﴾
 نه وانه ی که په یمانت له گهلان به ست ﴿ثُمَّ يَفْضَلُونَ عَهْدَهُمْ﴾ له پاش نه وه په یمانه که یان ده شکانه
 ﴿فِي كُلِّ مَرْجٍ﴾ له هه موو جار نکدا ﴿وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ و نه وان خویان نا پاریزن وله خودا نا تر سن
 ﴿فَإِنَّمَا تَتَفَقَّهُنَّ فِي الْحَرْبِ﴾ جا نه گهر تووشی نه وانه برویت (زالبویت به سه ریاندا) له جهنگ دا
 ﴿فَتَرْزِيهِنَّ مَن حَلَفْنَ﴾ (سزاو کوشتن و پرینیکیان پی بکه) که بیته هوی ترس له دلی نه و دوزمنانه ی
 له پشتیانه وهن ﴿لَعَنَهُمُ يَدَّكَرُونَ﴾ به لکو نه وان بیر بکه نه وه ﴿وَإِنَّمَا تَخَافُونَ قَوْلَ رَبِّكِنَّ﴾ وه نه گهر
 به راستی مه ترسیت کرد له نا پاکی ده سته یه ک (که په یمانه که یان بشکینن) ﴿فَأَنذِرْهُنَّ عَنِّي سَوَاءٌ﴾ نه و
 کاته (په یمانه که) فری بد ره وه بویان به رنک وینکی نا به رامبه ر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ﴾ به راستی
 خوا نا پا کانی خوش ناویت ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ﴾ وه باگومان نه به ن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا سُبُحًا﴾ نه وانه ی
 پی باوه ریوون پشکه و توون ﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ﴾ ییگومان نه وانه خوا ده سته پاچه نا که ن (له ده سته ی
 دهر ناچن) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ﴾ (نه ی یمانداران) ناماده ی بکه ن بویان ﴿فَمَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ نه وه ی
 له توانا تاندا هه به له هیز ﴿وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ وه له نه سپی دابه ستر او ﴿ثَرَهُيُونَ بِهِ﴾ نا بتر سبتن پی
 ﴿عَدُّوا اللَّهَ وَعَدُوَّهُ﴾ دوزمنی خوا و دوزمنی خزان ﴿وَعَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ وه که سانیکی تریش بیجگه
 له وان ﴿لَا تَعْلَمُونَهُمْ﴾ تیوه نا یاناسن ﴿اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ خوا ده یاناسیت ﴿وَمَا تُفْقَهُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه رشتیک
 بیه خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ربی خوا دا ﴿يُوقَى الْإِكْرَ﴾ (پاداشه که ی) به ته واوی دهر یته وه پیتان
 ﴿وَأَنَّهُمْ لَا تَظَاهَوْنَ﴾ وه تیوه هیچ سته متان لی نا کریت ﴿وَأَن جَحُوا لِنَفْسٍ فَجَعِلْنَاهَا﴾ وه نه گهر نه وانه مه بلی
 ناشیان هه بوو توش (نه ی موحه مه د) مه بلی نه وه بکه ﴿وَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه پشت به خوا بیه سته
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی هه ر نه و زاته بیسه ری زانابه ﴿

﴿فَإِنْ يُرِيدُوا﴾ و نه گهر ویستیان ﴿أَنْ يَخْرُجُوا﴾ فیلت لی بکن ﴿فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ نه وه به راستی خوات به سه (پشت و به نات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ بِقُرْبِهِ﴾ خوانده و زانه به که به هیزی کردیت به یار مه تی خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه به بر واداران ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ وه هو گری خسته نتوان دله کانیان ﴿وَأَنْفَقَتْ﴾ نه گهر بته خشبایه ﴿مَبَايِ الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه رچی له زه ویدا هه به ﴿فَمَا أَلْفَتْ بِقَوْلِهِمْ﴾ هو گریت نه ده خسته نتوان دله کانیا نه وه ﴿وَلَا كَانَ اللَّهُ لِيَنْهَهُمْ﴾ به لام خوا هو گری خسته نتوانیان ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی هه نه و زالی کار دروسته ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغمبه ر ﴿حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ خوات به سه ﴿وَمَنْ أَنْعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه ر وه ها نه و بر واداران هه که شوینت که و توون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغمبه ر ﴿حَرِصَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ هانی بر واداران بده له سه ر جهنگ کردن (له گه له دوز مناندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ نه گهر له تنبوه دا بیت ﴿عَشْرُونَ صَبِيرُونَ﴾ بیست که سی خور اگر ﴿يَقُولُوا يَا نَبِيَّ﴾ زال ده بن به سه ر دو سه د که سی (بی باوهر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلٌ﴾ وه نه گهر سه د که س له تنبوه هه بیت ﴿يَقُولُوا أَلْفٌ﴾ زال ده بن به سه ر هه زار که س دا ﴿مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له نه وانه ی بی باوهرن ﴿يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هو ی نه وه ی به راستی نه وانه کومه لیکن نافامن ﴿أَلْفٌ﴾ نیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فدرمانه که ی سوو ک کرد له سه ر تان ﴿وَعَلِمَ أَنْ فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ وه زانی که لاوازیان تیدایه ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا نه گهر له تنبوه دا بیت ﴿يَأْتِ صَابِرٌ﴾ سه د که سی خور اگر ﴿يَقُولُوا يَا نَبِيَّ﴾ زال ده بن به سه ر دو سه د که س (ی بی باوهر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ﴾ وه نه گهر هه زار که س له تنبوه هه بن ﴿يَقُولُوا أَلْفَيْنِ﴾ زال ده بن به سه ر دو و هه زار که س دا ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ به فدرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا له گه له خور گراندا به ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ﴾ بنو هیچ پیغمبه ر نیک ره وانی به ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ تَأْسِرٌ﴾ که دیلی (له دوز منان) هه بیت و رایان بگریت ﴿حَتَّى يَخْرُجَ فِي الْأَرْضِ﴾ هه نا کوشتاری زوریان لی نه کات وده سه لانی نه چه سپیت له زه ویدا ﴿ثَرِيدُونَ عَرَصَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ نایا تنبوه مالی دویاتان ده ویت (به وهر گرتنی فیدیه)؟ ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (له کاتیکدا) خوی گه وره (باداشتی) ریزی دوابی ده ویت (بنو تنبوه) ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا به توانا و زالی کار دروسته ﴿وَلَا يَكُنْ﴾ نه گهر نووسراو (و بریار) نیک ﴿مِنَ اللَّهِ سِقًا﴾ له لایه ن خوا وه پیش نه که و تابه (که حه لال بوونی ده سکه ووت و غه نیمه تی جهنگه) ﴿لَتَمَسَّكُمْ فِيمَا أَنْتُمْ فِيهِ﴾ بنگومان له به ر نه و (فیدیه) ی که وهر تان گرت (له به ر امبه ر نازاد کردنی دیله کاندا) نووشتان ده بوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه وره ﴿فَتَكُونُوا مَعَ غَنَمِهِ﴾ که واته بخون له وه ی که به غه نیمه ت گرتان ﴿حَلَاكٌ مَبِيتٌ﴾ حه لال و پاکه ﴿وَأَنفَعُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوالی بورده ی میهره بانه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغمبر ﷺ ﴿قُلْ لِمَنِ ابْنُكَ﴾ بلی به وانهی که له زبر دهستان دان ﴿مِنَ الْأَنْسَرِ﴾ له دبله کان ﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بزانتیت ﴿فِي قُلُوبِكُمْ شَيْءٌ﴾ له دله کانتاندا چا که بهک هیهه ﴿يُنَبِّئُكُمْ شَيْئًا﴾ پستان ده به خشیت چاکتر ﴿مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ﴾ لهو (فیدیه) ی لیسان وهر گیراوه ﴿وَيَقُولُ لَكُمْ﴾ وه لیسان ده بوریت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بووردهی میهره بانه ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا حِيَاثَكُمْ﴾ وه نه گهر (نهو دیلان) بیانه ویت ناپاکیت له گهلدا بکهن ﴿فَقَدْ حَاوَأَ اللَّهُ﴾ نهوه بینگومان ناپاکیان له گهل خوادا کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پینش (نه مه دا) ﴿فَأَمَكَنَّ مِنْهُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانهی پروایان هیتا ﴿وَمَا جَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا﴾ و تیکوشان ﴿يَا مَوْلَاهُمْ﴾ به مالیان ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ و به گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رنگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ تَصَرُّوا﴾ وه نه وانهی (کز چهره کانیان) گرتنه خویشان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نه وانه پشٹیوان و دوستی به کترین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَوْ لَا جَرُوا﴾ وه نه وانهی که پروایان هیتا وه کز چیان نه کرد وهه ﴿مَالِكٌ﴾ بزئنه نی به ﴿مِنَ الَّذِينَ يَتَّبِعُكُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ جورده دوستایه تیه کیان بکهن ﴿حَتَّىٰ يَمُوتُوا﴾ هه تا کفج نه کهن ﴿وَإِنْ أَسْتَضَرُّوْكُمْ﴾ وه نه گهر داوای یارمه تیانی لی کردن ﴿فِي الَّذِينَ قَعَبْتُمْ كُفَّارًا﴾ له (باریز گاری) نابین نه وه پنیوسته له سهرتان یارمه تیانی دانیان ﴿إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ مه گهر له دری گهلنک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ قِطْعٌ﴾ له نیتوان نیتوه نه وانه پیمان هه بیت (نابیت یارمه تیانی بدهن) ﴿وَاللَّهُ يَمَانِعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه خوا بینایه به وهی که ده بکهن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانهی که بی پروان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان دوستی هه ندیکیان ﴿إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِشَّةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ نه گهر نهو (پشٹیوانی به) نه کهن له زه ویدا نازا وه و فساد و بهد خویه کی گه وره به ربا ده بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانهی که پروایان هیتا ﴿وَمَا جَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشان له رنگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ تَصَرُّوا﴾ نه وانهش (کز چهره کان) یان گرتنه خویشان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به راستی هه نه وانهن پرواداران یارسته قینه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بزئنه وانهی لی بووردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پوزیه کی چاک و به نرخ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِقَدَرٍ﴾ وه نه وانهی له دواییدا پروایان هیتا ﴿وَمَا جَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ﴾ و له گهل نیتوه تیکوشان ﴿فَأُولَئِكَ يَنْجُو﴾ ناه وانه له نیتوهن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ وه نه وانهی خزمی به کترن ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هه ندیکیان (بز میرات گرتن) شایسته ترن به هه ندیکی نریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له کتینی خوادا (له قورغان یا له لوح المحفوظ) دا ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿

سورتي ﴿التَّوْبَةِ﴾

﴿بَرَاءَةٌ﴾ ته مه بهری بوونیکي گه وره و گرنگه ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرْيَنَهُ﴾ له لایه ن خواو پیغه مبه ره که به وه
 ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدُوا﴾ بۆ نه وانهی که به یمانان له گه ن بهستون ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرْيَنَهُ﴾ له هاوبهش دانه ران
 ﴿فَبَرَأَ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدُوا﴾ که واته (تهی بی پروا کان) له زه ویدا بگه رنن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ ماوهی چوار مانگ
 ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ﴾ وه بزائن بنگومان ئیوه ﴿غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له دهستی خواو ده رناچن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي
 الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خواو ریساو که ری بی پروایانه ﴿وَأَنَّ﴾ هه روه ها ته مه را که یاندنیکه
 ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرْيَنَهُ﴾ له لایه ن خواو پیغه مبه ره که به وه ﴿إِلَى النَّاسِ﴾ بۆ گشت خه نکی ﴿يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾
 له رۆزی خه جی گه وره دا ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ به راستی خواو پیغه مبه ره که ی به رین
 له هاوبهش دانه ره کان ﴿فَإِنْ تَسْتَكْثِرُوا﴾ جا نه گه ره به شیمان بینوه ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه چاکتره بۆتان ﴿وَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ وه نه گه ره پشتی تی بکه ن ﴿فَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ﴾ نه وه بزائن بنگومان ئیوه ﴿غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له دهستی
 خواو ده رناچن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مژدهش بده به وانهی که بر وایان نه هیتاوه ﴿بِعَذَابِ اللَّهِ﴾ به سزایه کی
 شازارده ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا﴾ ببنجگه له وانهی که به یمانان له گه ن بهستون ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرْيَنَهُ﴾ له
 هاوبهش دانه ره کان ﴿فَتَوَلَّى الْقَوْمُ الْمَآءَ﴾ پاشان هیچ که م و کور بیان لی نه کردن ﴿وَلَوْ يَنْظُرُونَ﴾ به سزایه کی
 وه پشتیوانی هیچ که سیکیان نه کردوه له درتان ﴿فَأَتَوْا آلَهُمْ عَهْدَهُمْ﴾ نه وه ئیوهش به یماننه که یان بۆ
 ته و او بکه ن (له گه لیان دا بیبه نه سهر) ﴿إِلَى مَدْيَنَ﴾ تاماوهی دیاری کراویان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾
 به راستی خواو پاریز کاران وله خواو ترسانی خوش ده ویت ﴿فَإِذَا السَّحَابُ انْفَضَّ﴾ ته مجا
 کاتیک مانگه حدرامه کان (ذو القعدة، ذو الحجة، محرم، رجب) ته و او بوون ﴿فَأَقْبَلُوا الشَّيْرَ﴾ نه وه
 هاوبهش دانه ره کان بکوزن ﴿حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ له هه ر شویتیک دهستان که وئن ﴿وَصَدُّوهُمْ﴾ وه (به دبل)
 بیانگرن ﴿وَأَخْضَرُوهُمْ﴾ وه به رگریان بکه ن له ده ر چوون ﴿وَأَقْبَلُوا إِلَهُكُمْ كُلَّ مَرَّصَةٍ﴾ وه بۆیان دانیشن له
 هه موو جینگایه کی چاوه پروانی دا ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ جا نه گه ره به شیمان بوونه وه ﴿وَأَقْبَلُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوژیان
 کرد ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیان دا ﴿فَخَلَوْا فِي سِلْمِهِمْ﴾ نه وه رییان به ره لاکه ن و وازیان لی به یتن ﴿إِنْ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ﴾ به راستی خواو لی بووردهی میهره بانه ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرْيَنَهُ﴾ نه وه ئیوهش به یماننه که یان بۆ
 که سیک له هاوبهش دانه ره کان داوای هاوسی به تی و به نادانی لی کردیت ﴿فَأَجْرَهُ﴾ نه وه به نای
 بده ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلَمَ اللَّهِ﴾ بۆ نه وهی ووتدی خوای گه وره (فوران) بیستیت ﴿فَتَرَى إِلَهُكَ عَاطِيَةً﴾
 له پاشان بیگه به نه جینگای هیمنی خوی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه وه له بهر نه وه به که بنگومان نه وانه
 ﴿فَوَلَّى الْيَاقُوتَ﴾ دهسته و کز مه لیکن هیچ نازانن ﴿

﴿كَتَبَ بَكْرًا لِّلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چون عهده و پيمان ده بيت بو هاو بهش دانره كان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رُسُلِهِ﴾ لای خواو پتغه مبره كهی ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ پنجگه له وانهی كه په پمانتان له گه له ستن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای مزگهوتی حرام (كه كه عبهی پیروزه) ﴿فَمَا اسْتَقْتُوا لَكُمْ﴾ جاجه ند نه وانه ريك و راست بوون له گه لتان ﴿فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْكُمْ﴾ ثبوهش ريك و راست بن له گه لیان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقِيمَاتِ﴾ به راستی خوا خو پاریزه ران و خواناسانی خوش ده ویت ﴿كَيْفَ﴾ چون (په پیمان ده به نه سهر) ﴿وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له کاتیکدا نه گهر زال بین به سه راناندا ﴿لَا يَرْفُقُوا فِيكُمْ﴾ له بهر چاو ناگرن ده باره ی ثبوه ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه تی و سویتند و به لیتنیک ﴿يَرْضَوْنَكُمْ بِأَوْفَهِمْ﴾ به ووتنه ی ده میان رازیتان ده کهن ﴿وَلَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به لام دله کانیان دزنان و رقیان لیان ده بیته وه ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَسِيقُونَ﴾ نا نه وانه زور به بیان سنووره کانی خودا ده به زینن ﴿أَشْرَأُ يُؤَاتُوا ثَوْبًا﴾ به لگه و نایه ته کانی خوابان گزوبیه وه ﴿ثُمَّ قَالُوا﴾ به تر خیکی زور کهم ﴿فَصَدَّاعِن سَبِيلِهِ﴾ نه مجا بهر گریبان له ریگه ی خوا کرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستی زور خراب بوو شه وه ی نه وان ده بیان کرد ﴿لَا يَرْفُقُونَ فِي فَوْفٍ﴾ له بهر چاو ناگرن ده باره ی هیچ پروا دارنیک ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه تی و سویتند و به لیتنیک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَعَدُونَ﴾ وه ههر نه وانه ده ست دریزی کهن ﴿فَإِنْ تَالُوا﴾ نه مجا نه گهر به شیمان بوونه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویزیان به جی هبنا ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیاندا ﴿فَأَسْوَأُ كُفْرًا﴾ نه وه برانانن له ناییندا ﴿وَنَقِصِلُ الْآيَاتِ﴾ وه نیمه به لگه کان پروون ده که یه وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْمَلُونَ﴾ بو گه لیک که ده یزانن ﴿وَإِنْ تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ﴾ به لام نه گهر سویتند و پیمانان که بیان هله وه شانده وه ﴿فَإِنْ يَعِدْ عَهْدُهُمْ﴾ پاش به سستی پیمانان که بیان ﴿وَوَعَدُوا فِي دِينِكُمْ﴾ وه ته شهرو تانه یاندا له نایینه که تان ﴿فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ﴾ نه وه بجهنگن له دزی پیشه وایانی بی باوه ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ﴾ به راستی نه وانه هیچ جزیره په پیمانکیان نی به ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ﴾ به لکو کز قایبی بین (به بی باوه ری) ﴿إِلَّا نَقْتُلُوكَ قَوْمًا﴾ نایا ثبوه جهنگ ناکهن له گه ل گه لیکدا ﴿تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ﴾ که په پیمانان که بیان هله وه شانده وه (پیمانی خوده بیبه) ﴿وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ﴾ و نیازی ده کردنی پتغه مبره رانان کرد ﴿وَهُمْ بَدَأُوا وِجْهَهُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً﴾ ههر نه وانش له یه کهم جاره وه ده ستیان کرد به جهنگ له گه ل ثبوه دا ﴿أَتُخَذُوا لَكُمْ نَبَا لِيَبَيِّنَ لَهُمْ مَنْ يَخْشَوْنَ اللَّهَ﴾ (له کاتیکدا) ههر خواشایسته تره که لنی برسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ثبوه پروا دارن ﴿

﴿قَتَلُوهُمْ﴾ (نه ی باوه پر داران) بیان کورن ﴿يَعِدُكُمْ اللَّهُ بِأَلَدٍ كُفْرٍ﴾ خوابه دهستی نپوه سزایان ده دات
 ﴿وَلْيُخْزِبَهُمْ﴾ و پر سوايان ده کات ﴿وَيَضْرِبْهُمْ عَلَى أَعْقَابِهِمْ﴾ و سهرتان ده خات به سهر یا ندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَهُمْ قَوْماً
 ثَوَمِينَ﴾ و (خوا) سینه و دلی کومه لی بر و ادا رخوش ده کات ﴿وَنُفِثَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ و پر
 و خه شمی دلّه کانپان داده مر کتنی و ناهیلنیت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ وده خوا ی گه و ره تهویه و ره ده گری ﴿عَنْ
 مَنْ يَشَاءُ﴾ له هره که سینک که بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وده خوا از انای دانایه ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا
 أَنْ تَقُولُوا لَا جَنَاحَ لَنَا بِهِ﴾ وده هره که سینک که بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا ناشکرای نه کرد ووه
 ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا أَمْنَهُمْ﴾ نه وانه ی تیکوشان له نپوه (له پیتاو خوا دا) ﴿وَلَا يَخْذُلُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وده نه یان
 کرد ووه و ده لبان نه بر و دوه جگه له خوا ﴿وَلَا تَسْأَلُهُمْ إِلَّا الْمَنِّينَ﴾ و پیتقه مبه ره که ی و موسو لمانان
 ﴿وَلِيَجْزِيَ﴾ به ها وراز و جنی نه پیتان (دلسوزیان) ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وده خوا نا گایه به هره چی
 که نپوه ده بکه ن ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ ناییت ها و به ش دانهران ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ﴾ مزگه و ته کانی خوا
 ثاوه دان بکه نه ووه (و سهر به رشتیان بکه ن) ﴿شَهِيدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ﴾ له کاتیکدا خویان شاهیدن
 له سهر خویان که پیتاوه رن ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه وانه کرد ووه کانپان هه لوه شاوه ته ووه ﴿وَفِي النَّارِ
 هُمْ خَالِدُونَ﴾ وده نه وانه له نا و نا گردا هه میشه بین ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ به پرستی مزگه و نه کانی
 خوا ثاوه دان ده کاته ووه ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که سینک که بر وای هیتا بیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به ر وزی
 دوا بی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نو تره کانی به جی هیتا بیت ﴿وَرَأَى أَنَّ الزُّكُوفَ﴾ و زه کانی داییت ﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا
 اللَّهَ﴾ و له که س نه تر سا بیت بیجگه له خوا ﴿فَعَسَى أُولَئِكَ﴾ جا به لکو نه وانه ﴿أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُتَهَنِّينَ﴾
 له و که سانه بن که پرینمونی کران ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَاةَ الْحَاجِّ﴾ (ندی پیتاوه ران) ثایا پیتان وایه ثاوه دان
 به حاجیان ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سهر به رشتی و) ثاوه دان کردنه ووه ی مزگه و ته حهرام
 (که عبه ی پر و رز) ﴿كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ وده کو که سینک که با وهر ی هیتا بیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
 و به ر وزی دوا بی ﴿وَجَعَلَنِي سَبِيلَ اللَّهِ﴾ و تیکوشا بیت له رنی خوا دا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چون
 به ک نین به لای خودا ووه (و به کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وده خوا پرینمونی کومه لی
 سته مکاران ناکات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ نه وانه ی که بر وایان هیتا ووه و کز چیان کرد ووه
 ﴿وَجَعَلَنِي سَبِيلَ اللَّهِ﴾ و تیکوشا و نه پرنگای خوا دا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مالیان و به گیانیان ﴿أَعْظَمُ
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پله یان به رز تره لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وده هره نه وانه سهر که ووتون (له دنیا و
 دوا پر و رز دا) ﴿

﴿يَبْسُطُ كُمُوتَهُمْ﴾ پدرو درد گاریان موزده یان دهدائی ﴿بِرَحْمَتِهِ وَرِضْوَانِهِ﴾ به میهره بانی و په زامه ندی له لایه ن خویه وه ﴿وَجَبَّتْ لَهُمْ﴾ هدر ودها به ده شتاتیکیان یو هدیبه ﴿فِيهَا نُفُوسٌ مُّؤْمِرَةٌ﴾ نازو نیعمه تی به رده وام و هه میسه یی تیدایه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده مینه وه تیایدا به هه میسه یی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی خوا پاداشتی هره گه وده ی لایه ﴿بَنَاتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که پرواتان هیساوه ﴿لَا تَحْجِدُوا لَهُ أَبًا كُمْ وَخَوَاتِكُمْ﴾ باوک و براکانشان دامه نین (هه لمه بزرین) ﴿أُولَئِكَ﴾ به دوست و خوشه ویست ﴿إِنْ أَسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ﴾ نه گهر بپاوه دریان له باوه پر لا خوشه ویسترو چاکتر بوو ﴿وَمَنْ يَكُفِّرْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وه هره که مس له نپوه نه وانه بکات به دوستی خوی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هره نه وانه سنهم کارن ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی: نه گهر باوکانشان ﴿وَأَبَائُكُمْ﴾ وکوپه کانشان ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ﴾ وبراکانشان ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ وهاوسه ره کانشان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ وخرزم و عه شره تنان ﴿وَأَمْوَالُ اقْرَبَتُمْوهَا﴾ ومال و دارایی بهك (به زحمه ت) په یداتان کردووه ﴿وَنَجَرَةُ النَّفْسِ كَسَادَهَا﴾ و بازار گانیه ك که ده تر سن به روی نه بیست (بی بازار بیست) ﴿وَمَسْكِنٌ تَرْمَتُوهَا﴾ و خانوو به ریبه ك که بیستی پازین ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ خوشه ویست تره لاتان له خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَجِهَاتٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ و نیکویشان له ریگه که یدا ﴿فَتَرَقَّصُوا﴾ نه وه چاوه پروان بکه ن ﴿حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ هدها خوا فرمان (و قوله) ی خوی دینیت (بوتان) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا پرینموونی که سانی تپه پر له سنوور ناکات ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویتند به خوا به راستی خوا سه ری خستن ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ له زور جیگاو شویتندا ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾ و له پروزی حونه پینشدا (یارمه تی دان) ﴿إِذْ أَغْصَبَتْكُمْ كَثْرَتُهُمْ﴾ که به زوری خوتاندا ده نازین ﴿فَلَمْ تَعْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ به لام (نه و زوریه) هیچ سوودینکی نه بوو بوتان ﴿وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ﴾ و زه ویتان له سه ر تهنگ بوویه وه ﴿بِمَا رَحَّبْتُمْ﴾ به و فراوانیه ی که هه یه تی ﴿ثُمَّ وَاسِعَتْ لَدُونَكُمْ﴾ پاشان پشان کرده دور من و هه لپه اتن ﴿ثُمَّ أُنْزِلَ إِلَيْكُمُ الْيَمِينُ﴾ له پاش نه وه خواتارامی خوی نارد ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ یو سه ر پیغه مبه ره که ی ﴿وَنُفِّلَ الْقَوْمَ مِنْهُمْ﴾ یو سه ر پرواداران ﴿وَأُنْزِلَ الْجُودُ أَلْمَزَّتْ رَحْمَتُهَا﴾ وه سه ر بازانیکی (له تاسمانه وه) نارد خواره وه که نپوه نه تانده پینین ﴿وَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه سزای بی پروا کانیسی دا (به کوشتن و برینداری و به دیل گرتن) ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نه وده سزای بی باوه پرانده ﴿

﴿لَمْ يَتُوبَ إِلَهُ﴾ پاشان خوا خوش ده بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش نه وه ﴿عَلَىٰ مَنْ يَسَاءَلُ﴾ له همر
 كه سينك كه بيه ویت ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه خوا مني سورده ی میهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه ی نه وانه ی که بر و اتان هیناوه ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَىٰ النَّاسِ﴾ بینگومان هاویه ش دانهران بیسن ﴿فَلَا تَقْرُوا
 الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ که واته با نزیکی مزگهوتی حدرام نه که ونه وه ﴿بَعْدَ ظَهْرِهِمْ هَذَا﴾ پاش نه م ساله بیان
 (نه و ساله ی فدهتی مه که که کرا) ﴿وَأَن يَخْفَظُوا عِبَتَهُ﴾ وه نه گهر له نه بوونی ترسان ﴿فَتُوبَ عَلَيْهِمْ كَمَا أَنَّهُ﴾
 نه وه له مه و پاش خوا ده وله مه ندتان ده کات ﴿مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ له چاکه و فززل و بههره ی خوی
 نه گهر و بیستی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بهراستی خوا زانای کار دروسته ﴿فَتُوبُوا لِلَّهِ﴾
 جهنگ بکه نه گهر نه وانه ی ﴿لَا يُؤْمِنُ إِلَّا اللَّهُ﴾ که بر و ا ناهیتن به خوا ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ إِلَّا خَيْرٌ﴾
 وه به رژی دواپی ﴿وَلَا يَخْزِيهِمْ﴾ وه به حهرامی دانانین ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نه وه ی که خوا
 و پیغه میهره که ی حهرامیان کرد وه ﴿وَلَا يَذِيقُوا دِيتَ الْحَقِّ﴾ وه ملکه چ ناکه نه بؤ نایینی راست
 و دروست (نایینی نیسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له نه وانه ی کتیبیان پی به خشر او (مه به ست
 پینی گاور و جوله که کانه) ﴿حَتَّىٰ يَفْظُرُوا لِحَزْبِهِ﴾ هه تا باج و سهرانه ده ده نه (به ده وله تی نیسلامی)
 ﴿عَنْ يَدِهِ﴾ به دهستی خویان و به ملکه چی ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان سهر شور و پیسوان ﴿وَقَالَتِ
 الْيَهُودُ﴾ جواره که کان ووتیان ﴿عَزَّزْتُ اللَّهَ﴾ عوزه بر کوری خوابه ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ﴾
 و گا ووره کانیش ووتیان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مه سیح کوری خوابه ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾
 نه وه ووتنه ی نه وانه به ده می خویان ده بلیتن ﴿يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه ک ووتنه ی نه وانه ده لینه وه
 ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که پیشتر پی بر و ابوون ﴿قَتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ خواله ناویان به ریت ﴿إِنِّي نُوقِسُوتُ﴾
 چون درق ده که نه و له هق و راستی لاده ده نه ﴿لَتَقْدُوا الْخَبْرَ وَرُفَعَتْ لَهُمْ﴾ زانا و قه شه کانیان
 کرده ﴿أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به بهر و ره دگار له جیاتی خوا ﴿وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هدر و هه
 مه سیحی کوری مه ربه میش (یان کرده به خوا) ﴿وَمَا أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا فهرمانیان پی نه در او
 ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ وَاحِدًا﴾ بیجگه له وه ی که به ک خوا به رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ
 به رستن او نیکی راست نی به بیجگه له نه و ﴿سُخِّرَتْ لَهُ﴾ پاک و بیگه ردی بؤ نه و (خوا) یه ی
 ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وه ی ده بکه نه هاویه شی ﴿۝﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ دہبانہ ویت پرووناکی (نابینی) خوا ہکورژننہ وہ ﴿بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ بہ فووی
 دہ میان ﴿وَيَأْتِي اللَّهُ﴾ وہ خوا نایہ ویت و ناعیلیت ﴿إِلَّا أَن يُسَمِّرَ نُورَهُ﴾ و ہر پرووناکی خوی (کہ ثابینی
 پیروزی نیسلامہ) تہواو دہکات سدہی دہخات (بہسہر تہواوی پیناوہ پاندا) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾
 ہر چہندہ بی باوہ پان ہی بان ناخوش بیت ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا زاتیکہ
 کہ پیغہ مبرہ کہی نارہوہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَرَبِّ الْحَقِّ﴾ بہ پینموونی و ثابینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ
 كُلِّهِ﴾ بؤ تہوہی زالی بکات بہسہر ہموو نایہ کاندہ بہ گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ہر
 چہندہ بت پەرستان پینان ناخوش بیت ﴿رَبِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی کہ پرواتان ہتاوہ
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْآخِزِينَ وَالرَّهْبَانِ﴾ بہ راستی زور لہ زاناو قہشہ کانی (جوولہ کہو گاوور) ﴿لِيَأْكُلُوا
 ثَمَرًا﴾ سامان و مائی خہلکی دہخون بہناہق ﴿وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و ہر گری
 (خہلک) دہ کہن لہ پنگہی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالْهَدَىٰ وَالْزُورِ﴾ وہ تہوانہی نالتون و زیو
 سہریہک دہتین و کؤدہ کہنہوہ ﴿وَلَا يَسْفِقُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و نایہ خشن و زہ کانہ کہی دہرنا کہن لہ
 پیناوہ خودا ﴿فَيَسِّرْهُمْ يَخْرُجُوا﴾ تہوہ موژدہیان ہی بدہ بہسزایہ کی بازار دہر ﴿يَوْمَ يَخْسَىٰ عَلَيْهِمْ﴾
 لہ پورژنکدا سوور دہ کریتہوہ ﴿فِي تَارِحَتِهِمْ﴾ لہ تاگری دوزخ دا ﴿فَتَكُونُ يَتَايَعَاتُهُمْ﴾
 تہوسا بہو (نالتون و زیوہ سوورہوہ بووہ) داخ دہ کریت پروویان ﴿وَيُحْشَرُونَ لَهُمْ﴾ و تہنشتیان
 و ہشتیان ﴿فَمَا كُنْتُمْ لِتُفْسِدُوا﴾ (پینان دہو ورتیت) تہمہ تہو (سامانہیہ) کؤتان دہ کردہوہ بؤ خؤتان
 ﴿فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ دہ بچیزن (تولہی) تہوہی کؤتان دہ کردہوہ ﴿إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 بہ راستی ژمارہی مانگہ کان (ی سال) لای خوا ﴿ثَلَاثَ عَشَرَ شَهْرًا﴾ دوانزہ مانگہ ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 لہ (لوح المحفوظ) وا دائراوہ ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ لہ پورژنکہوہ (خوا) ناسمانہ کان و زہوی
 دروست کرہوہ ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ﴾ چوار لہو مانگانہ گہورہوہ بہ پریزن (شہریان تیدا قہدہ غہ کراوہ)
 ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي رَجَعْتَ﴾ تہوہ ثابینی رنک و راستہ ﴿فَلَا تَقْلِبُوا فِيهِ تَاتًا﴾ کہواتہ لہو چوار
 مانگہ دا مستم مہ کہن لہ خؤتان (و کوشتاریان تیدا مہ کہن) ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾
 وہ بچہنگن لہ دژی تہواوی بت پەرستان بہ تیکرا ﴿كَمَا يَفْتُلُونَكُم كَافَّةً﴾ ہمروہک تہوان دژی
 تہوہ دہجہنگن بہ تیکرا و (بی جباوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ تہوہش ہسزاتن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
 کہ بنگومان خوا لہ گہل پارتز کاران و خواناساندایہ (بہ چاودیری و پاراستن) ﴿

﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی دواخستن و گزیرشی (مانگه حه رامه کان) ﴿زِيَادَةً فِي الْكَفْرِ﴾
 د وچوونه له یی باوه ربی دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ یی باوه ربانی یی گومرا ده کریت ﴿يُجِلُّونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستنه که) سالتیک حه لالی ده کهن ﴿وَيُخَسِّرُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک حه رامی ده کهن ﴿يُؤَاطِلُونَ﴾
 عِدَّةً مَّا حَرَّمَ اللَّهُ ﴿بُوْهُوْی رِیْک بِن لَه گه لَ زماره ی نهو چوار مانگه ی که خوا پرزدار ی کردوون
 (جهنگی تیاندا حه رام کردوه) ﴿فَاجِلُوا مَّا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سهر نه نجام نهوه ی خوا حه رامی کردبوو
 حه لالی ده کهن ﴿زُرْت لَهْم﴾ جوان کراوه بزبان ﴿سُوْءَ لَعْنِهِمْ﴾ کرده وه ناشیرینه کانیا ن ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش پرتموونی کهسانی یی باوه رب ناکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 شه ی نهوانه ی که باوه رب تان هتاوه ﴿مَّا لَكُمْ﴾ نپوه چیتانه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بوو تریت
 ﴿أَنفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ دهر چن (بو جیهاد) له ربی خوادا ﴿أَنفِرُوا إِلَى الْأَرْضِ﴾ له شوینی خوتان
 ناجولین (خوتان دوا ده خه ن) ﴿أَرْضِهِمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ثایا نپوه رازین بهم زیانه ی
 دنیا له بری پاشه پرور ﴿فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ده ی کامه به خوشی و شادیی شم زیانه ی دنیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له بهرام به ری خوشی پاشه پرور دا زور کهسه ﴿إِلَّا لَا تَنفِرُوا﴾ نه گهر نه پرور
 و دهر نه چن (بو جیهاد کردن) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابَ الْإِيمَا﴾ (خوا) سزاتان دها به سزایه کی سهخت
 و نازار دهر ﴿وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه له بری نپوه گه لیک تر ده هیتیت (جیاواز له نپوه) ﴿وَلَا تَضُرُّوهُ
 شَيْئًا﴾ و نپوه هبچ زبانیک یی ناگه به نن ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به توانایه به سهر هه موو
 شتیک دا ﴿إِلَّا تَضُرُّوهُ﴾ نه گهر نپوه یار مه تی نهو (پتغه مبه ره) ﴿نَعْمَن﴾ نه ده ن ﴿فَقَدْ تَصَرَّ اللَّهُ﴾ نه وه
 بنگومان خوا یار مه تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک یی پروایان دهر یان کرد له مه ککه
 ﴿ثَانِي أُنْفَرِينَ﴾ پتغه مبه ره کیک بو و له و دوو کهسه ﴿إِذْ هَمَّ بِالنَّارِ﴾ کاتیک نهو دووانه (پتغه مبه ره و نه بو
 به کر) له نه شکه وتی (ثور) دا بوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نهو کاته به هاوه له که ی (به نه بو به کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَخْزَنَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْعَمِلِ﴾ خهم مه خور بنگومان خوا له گه لمانه ﴿فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكَبَاتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه مجا
 خوا نارامی و نامایشی بو ناره خواره وه ﴿وَأَنزَلَهُ بِجَنُودٍ مُّزَكَّوَاتٍ﴾ وه یار مه تی دا به سه ربازاتیک
 که نه تانده بینین ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووته ی یی باوه ربانی گجرا ﴿الْأَسْفَلِ﴾ به ژنر که وتوو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووته ی خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ ههر به رز و بلنده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زالی
 بالاده سنی کار دروسته ﴿۱۹۳﴾

﴿تُفْرُغْ فَاكًا﴾ بېرۇن و دەرىچى (بۇ جىهاد) چ سۈك بىن (لەش ساغ و دەولەمەند و دەسەلاتدارىن)
 ﴿وَتَقَالَا﴾ چ قورس و گران بىن (نەخۇش و ھەزارىن) ﴿وَجَاهِدُوا﴾ و تېكىۋىشنى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 فَاتُفْسِكُوا﴾ بەمال و گىياتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لەرىنگەى خوادا ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەمەتەن چاكتەرە بۇتان
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئىنە بزانى ﴿لَوْ كُنَّا عَرَضًا قَرِيبًا﴾ ئەگەر دەست كەوتىكى نىزىك
 ﴿وَسَفَرًا قَاصِدًا﴾ و سەفەرىكى ئاسان بوايە ﴿لَا تَجْعَلُوا﴾ ئەمەشۈيىت دەكەوتىن (دەردەچوون
 لەگەتەن) ﴿وَلَا يَكُنْ يَدَّتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ بەلام (بىرىنى) رېنگەى دوورو دۇوار (ى جەنگى تەبووك)
 بۇ ئەوان نارەھەتە ﴿وَسَيَخْلِفُونِ بِاللَّهِ﴾ وە بىگومان (پاش گەرانە وەتەن لەتەبووك) سۈيىتە
 دەخۇن بەخۇا ﴿لَوْ اسْتَظَعْنَا﴾ ئەگەر بەمانتۈنبايە ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ لەگەتەن دەردەچوون
 (بۇ جىهاد) ﴿يُنْهَكُوكُنِ الْفُسْخُ﴾ ئەوانە خۇيان دەفەوتىنىن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وە خوا دەزانى
 بەراستى ئەمە (دو و پۈوانە) درۈزىن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) خوالىت بىورىت
 ﴿لَوْ أَذِنَ اللَّهُ لَهْوَ رَجُلٍ مِّمَّنْ مَلَكَتْ يَدَايِهِ﴾ ئەمەشۈيىت ئەمە (دو و پۈوانە) دا ﴿حَتَّى يَكُنْ لَكَ﴾ ھەتتا بۇت دەركەوتىت
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ئەوانەى كەراستىيان كىرد ﴿وَتَعْلَمُ الْكَاذِبِينَ﴾ وە درۈزەكان بىناسىت ﴿لَا يَسْتَعِزُّكَ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) مۇلەت لى وەرناگىرن (بۇ ئەمەى خۇيان دوا بەخەن لە
 جىهاد كىردن) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئەوانەى كە بىر وايان ھىتاۋە بەخۇا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بەرۈزى
 دوايى ﴿أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ كە تېكىۋىشنى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ فَاتُفْسِكُوا﴾ بەمال و گىيانىن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ وە
 خۇئاگا و زانايە بەخۇ پارىزەران ﴿إِنَّمَا يَسْتَعِزُّكَ الَّذِينَ﴾ بەراستى ئەوانە مۇلەت لى وەرەگىرن
 (كە ئەبەن بۇ جىهاد كىردن) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ كە بىر وايان لى بە بەخۇا و بەرۈزى
 دوايى ﴿وَأَزَلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ و دلەكەتەن لە گومان و دوو دلى دايە ﴿فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا كَذَّبُوا﴾
 بۇزە ئەوانە لە گومان و دوو دلى خۇياندا سەرگەردانن ﴿وَنُورِزُوا الْفُرُوجَ﴾ ئەگەر بىان وىستايە
 دەرىچىن (بۇ جىهاد كىردن) ﴿لَا عُدَّةَ لَهُمْ وَعَدَةُ﴾ ئەمە ھۇ و كەرەستەى پىنۈيىستىيان بۇ ئامادە دەكرد
 (لەجەك و وولاخ و نفاقى جەنگ) ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ لِيُعَاطِيَهُمْ﴾ بەلام خوا دەرىچوونى ئەوانى پىن ناخۇش
 بوو ﴿فَتَضَلَّتْ﴾ بۇيە (خوا) خاۋى كىردنەۋە (لە دەرىچوون بۇ جىهاد) ﴿وَقِيلَ أَفَعُدُّوا﴾ پىيان ووترا
 دانىشنىن ﴿مَعَ الْقَائِلِينَ﴾ لەگەلجى ماواندا ﴿لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمُ﴾ ئەگەر لەگەتەندا دەرىچوونايە
 ﴿مَّا زَادُوكُمُ إِلَّا خَلَالًا﴾ ھىچ شىتىكىان بۇ زىاد نەدە كىردن بىجگە لە تىكىدان و خراپە كارى نەبىت
 ﴿وَلَا وَضَعُوا لَكُمُ﴾ و نىوان ئىۋەيان تىكىدەدا (بە دوو زمانى و ھاتو ھوت) ﴿يَتَّبِعُونَكُمْ الْبَغْيَ﴾
 ئازاۋەيان بۇ دەنەۋە ﴿وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ﴾ وە لەناۋ ئىۋەدا خەلكەتەك ھەن چاك گويىيان لى
 دەگىرن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْفَالِغِينَ﴾ وە خوا بەئاگا و زانايە بەستەم كاران ﴿

﴿لَقَدْ اٰتَيْنَا الْفُرْسَانَةَ﴾ سويند به خوا به راستی دهستان دابوويه نازاوه (و بشيوي) ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو
 پيش ﴿وَقَبْلَ ذٰلِكَ الْاُمُورَ﴾ و جوړه ها فرمان و پيلانيان يو (لاواز کردن) ت به کارهينا ﴿حَتّٰى جَاءَ
 الْحَقُّ﴾ هه تا راستی هات ﴿وَمَلَّهٖمُ امْرُؤًا لَّوْءًا﴾ وه کارو فرمانی خوا سه رکوت ﴿وَهُمْ كَاۡفِرُوۡنَ﴾ که
 شهوان پينان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوۡلُ﴾ وه هه ندی کهس له وانه ده لپن ﴿اَنۡذَرۡنَاۤیَ﴾ (تهی
 موحه ممد) ﴿رُوۡحَہٗمۡ بَدَہٗ﴾ (بانه يدم بؤ جيهاد کردن) ﴿وَلَا تَقۡتُلُوۡا﴾ و تووشی گونا هو خرايهم
 مه که ﴿اِلَّا فِی الْوُجۡهِ سَقَطًا﴾ ناگادارین (له نیسته وه) که وتوونه ته ناو گونا هو خرايهم وه ﴿وَاَنۡ تَحۡبِسَہُمۡ
 لِمُحِیۡطَہٗ بِالۡکُفۡرِیۡتِ﴾ و بنگومان دوزخ ده وری بی باوه رانی داوه ﴿۝۵﴾ ﴿اِنۡ تُصِیۡبَکَ حَسَنَةٌ﴾
 ته گهر به هره و چاکه و سه رکوتن بیت پرنگات ﴿شَرُّوۡهُمۡ﴾ ناراحت و غمبار ده بن ﴿وَاِنۡ تُصِیۡبَکَ
 مُصِیۡبَةٌ﴾ وه ته گهر ناراحتی و تیشکانت تووش بیت ﴿یَقُوۡلُوۡا﴾ (به که شخه وه) ده لپن ﴿قَدْ
 اَخۡذَناۤ اَمۡرًا﴾ به راستی نیمه کاری خومان کرد ﴿مِنْ قَبۡلِ﴾ له مهو پيش ﴿وَيَسۡتَوۡفَوۡا وَاَنتَ قَرِیۡوۡنَ﴾
 جا روو و ورده گیرن به خوشحالی و شادمانی به وه ﴿۝۶﴾ ﴿قُلۡ لَّیۡ یُصِیۡبَکَ﴾ (تهی موحه ممد
 ﴿۝۷﴾ ﴿بَلٰی هِیۡچَمَانِ ترووش نابیت ﴿اِلَّا مَا کَتَبَ اللّٰہُ لَنَا﴾ جگه له وهی که خوا نویسی به تی بزمان
 ﴿هُوَ مَوۡلَانَا﴾ خوا پشتیوانی نیمه به ﴿وَعَلٰی اللّٰہِ فَاِیۡتُوۡکُمۡ کُلِّیۡمُؤۡمِنُوۡتَ﴾ وه بر واداران با ته نها پشت
 به خوا بیه سنن ﴿۝۸﴾ ﴿قُلۡ هَلۡ تَرۡضَوۡنَ بِنَا﴾ (پیان) بلی: نایا چاوه روانی چی ده کهن بؤ نیمه ﴿اِلَّا اِخۡذَی
 اَلۡحَسَنَیۡنِ﴾ ببنجگه له به کیک له دوو شته زور چاکه که (سه رکوتن یان شهید بوون له پیناو خوا دا)
 ﴿وَتَحۡنُ نَرۡضَ بِکُمۡ﴾ نیمه ش چاوه روانین بؤ نیوه ﴿اَنۡ یُصِیۡبَکُمُ اللّٰہُ﴾ که خوا دوو چارشان بکات
 ﴿بَعۡدَ اِیۡمِنِ عِنۡدِہٖ﴾ به سزایه که له لایمن خویسه وه ﴿اَوْ یَاۡتِیۡنَا﴾ یان به ده سنی نیمه ﴿قَدَرۡ صَوۡرَ﴾
 که وانه چاوه روانی بکهن ﴿اِنۡ اَمۡعَکُمۡ مَّرۡصُوۡتَ﴾ بنگومان نیمه له گهل نیوه دا چاوه روانین ﴿۝۹﴾
 ﴿قُلۡ﴾ (تهی موحه ممد) ﴿بَلٰی﴾ ﴿اَنۡفِقُوۡا عَلٰوَعَا﴾ مال بیه خشن به خوشی خوتان ﴿اَوۡکَرۡہَا﴾ یان
 به زور و ناچاری ﴿اَنۡ یُقۡتَلَ مِنْکُمۡ﴾ هر گیر لبتان و در ناگیریت ﴿اِنَّکُمۡ کُنۡتُمْ قَوۡمًا فٰسِقِیۡنَ﴾
 چونکه به راستی نیوه کومه لیکي له سنوور در جوو بوون ﴿۝۱۰﴾ ﴿وَمَا مَنَعَہُمۡ﴾ وه هیچ شتیک به رگری
 ته وانه ی نه کرد وه ﴿اَنۡ تُقۡبَلَ مِنْہُمۡ﴾ که گیرا بکریت لی یان ﴿تَقۡتُلُہُمۡ﴾ ته وهی که به خشیان
 ﴿اِلَّا اَنۡہُمۡ کَفَرُوۡا﴾ ببنجگه له وهی که بنگومان ته وانه بی باوه بوون ﴿بِاللّٰہِ وَرِسُوۡلِہٖ﴾ به خوا
 و پتعه مبره که ی ﴿وَلَا یَاۡتُوۡنَ الصَّلٰوۃَ﴾ وه نایه بؤ نو تر کردن ﴿اِلَّا وَہُمۡ کُۡسٰۤیٰ﴾ به تدمه لی
 نه بیت ﴿وَلَا یُنۡفِقُوۡنَ﴾ وه (هیچیک) نابه خشن ﴿اِلَّا وَہُمۡ کَاۡفِرُوۡنَ﴾ تیللا پینان ناخوشه
 و ناچارن ﴿۝۱۱﴾

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ﴾ جا با سهر نجت رانه کپشیت (سهر سامت نه کات) ﴿أَمْ لَكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (زوری) مال و دارایی و مندالبان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ ینگومان خوا ده یه ویت ﴿لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ سزایان بدات ﴿بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به هوی نمو (مال و منداله وه) لهم ژبانی دویایه دا ﴿وَنُرْهِقَ أَنْفُسَهُمْ﴾ وه به سه ختی گیانیان دهر بچیت ﴿وَهُمْ كَثِيرُونَ﴾ له کاتیکدا که نه وان بی باوه رن ﴿وَنُحْلِقُونَ بِاللَّهِ﴾ وه سویند ده خون به خوا ﴿إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ﴾ که به راسنی نه وان له نپوهن (له باوه ردارانن) ﴿وَمَا هُمْ بِكُمْ﴾ که چی له نپوه نین ﴿وَلَيْكُمُ هُزُومٌ يَوْمَ تُقْرُونَ﴾ به لکو نه وانه کز مه لیکن زور دهر سن (زراویان چو وه) ﴿لَوْ يَخْتَفُونَ مَتَجَاً﴾ نه گهر په نایه کیان ده ست که ویت ﴿أَوْ مَعْرِبٍ﴾ یان نه شکوه تانیک ﴿أَوْ مَدَنٍ﴾ یان کون و قوشین و نه فقیک ﴿لَوْ لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ په نای بؤ ده بن و (پرووی تیده کهن) ﴿وَهُمْ يَحْتَضِرُونَ﴾ له کاتیکدا زور به په له راده کهن (یا هیچ شتیک جله ویان ناگرت) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ﴾ وه هندی کهس له وانه ره خته و توانجت لی ده گرن ﴿فِي الْأَعْدَاءِ﴾ له دابهش کردنی خیره کاند ا ﴿فَإِنْ أَعْطَاوْا مِنْهَا﴾ خو نه گهر له و خیر و سه ده قه یان پی بدرنت ﴿رَضُوا﴾ رازی ده بن ﴿وَإِنْ لَّا يُعْطَوْا مِنْهَا﴾ وه نه گهر بیان نه دری لی ﴿وَلَا هُمْ يَسْتَخْطِرُونَ﴾ نه و کاته نه وان تو و ره و نا رازی ده بن ﴿وَلَوْ أَنَّ اللَّهَ رَضُوا﴾ وه به راسنی نه گهر نه وانه رازی یو و نایه ﴿مَاءَ أَنْهَمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به وهی خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿بِئْسَ دَابَّوْنَ﴾ وه بیان و و نایه ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ خوا مان به سه ﴿سَيُؤْتِيكَ اللَّهُ﴾ له مه و باش خوا پیمان ده به خشیت ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فه زن و میهره بانی خوی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ هره وها پیغه مبه ره که شی (به شمان ده دا) ﴿إِنَّمَا إِلَى اللَّهِ رُغْبُونا﴾ به راسنی نیمه به سوز و به روشین بؤ لای خوا ﴿إِنَّمَا الصِّدْقُ﴾ به راسنی (زه کات) دان ته نها (بؤ شم کومه لانه به که خوی گه و رو باسی کرد وون) ته و انیش ﴿يُلْفِقُونَ﴾ بؤ بیته وایان ﴿وَالْمُسْكِينِ﴾ وه بؤ هه ژاران ﴿وَالْعَصِيبِ﴾ وه بؤ کریکارانیک که به سه ری وهن (کزی ده که نه وه) ﴿وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ وه نه وانه ی دلبان دا نه هیت ریت (بؤ خوشویستی شسلام) ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ وه بؤ نازاد کردنی به نده و کزیله کان ﴿وَالْعَصِيبِ﴾ وه بؤ قهر ژاران ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بؤ جهنگاوهرانی رنی خودا ﴿وَفِي السَّبِيلِ﴾ و بؤ ریبوارانی په ککه و ته ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه پنیوست کراوه و فهرز کراوه له لایه ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ﴾ وه له و نایا کانه دا که سانیک هیه ﴿يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ که نازاری پیغه مبه ره ﴿وَيَقُولُونَ﴾ و ده لپن ﴿هُوَ أَذُنٌ﴾ نه و خوش باوه و گوئی گره بؤ هه مو و شت ﴿قُلْ﴾ توش بلنی ﴿أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ گوئی گری چا که به (که قازانجه) بؤ تان ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ باوه ری هیه به خوا ﴿وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ و باوه ری به یماندانان هیه ﴿وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ﴾ و میهره بانی به بؤ نه وانه ی ﴿أَمْ أَمْلَأْتُمْ كُفْرًا﴾ بروایان هیناوه له نپوه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ وه نه وانه ی که نازاری پیغه مبه ری خوا ﴿وَهُمْ دَعَوْنَ﴾ له هه عذاب الیم ﴿سزایه کی نازار دهر یان بؤ هیه﴾

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ﴾ (ناپاكان) به خوا سویتندان بۆ ده خون ﴿لَئِنْ ضُوعُتُمْ﴾ بۆ شه وهی لیان
 رازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه خواو پیغه مبره کهی ﴿أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ شایسته تره به وهی که رازی بکهن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ﴾ نه گهر نه وانه بر وادارن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ﴾ ثابا نه وانه نازانن ﴿أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ینگومان هدر کهس دژایه تی خواو پیغه مبره کهی بکات ﴿فَأَنزَلَ اللَّهُ ذَرْبَهُ﴾ نه وه
 ینگومان (تولهی) نه و کهسه ناگری دۆزه خه ﴿حَتَّىٰ أَفِيضَ﴾ بۆ هه میشه بی تیابدا ده میته وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه به ریسوایی و زه بوونی زور گه وره ﴿يَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ﴾ دوو پرووه کان
 مه ترسی ده کهن ﴿أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ﴾ له وهی که سور هتیک ده رباره یان بنیر ریتنه خواره وه ﴿تُنَزِّلُهُمْ﴾
 که هه والیان له سه ریدات ﴿بِمَاقِي قُورِهِمْ﴾ به وهی که له دلیان دایه ﴿فَلِئَسْفَرُوا﴾ (تهی موحه ممد و
 بلی: گالته و لاقرنی بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخَيِّرٌ مَّا يَخَذِرُونَ﴾ به راستی خوا ده ر خه رو فاشکر اکاری
 شه وه به که مه ترسی لی ده کهن ﴿وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویتدین نه گهر پر سیاریان لی بکهیت ﴿لَيَقُولُنَّ﴾
 به راستی ده لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَحْوُكُمْ وَنَلْعَبُ﴾ دلیابن نیمه هه ر ده مه ته قی و گالته ده کهین ﴿قُلْ﴾ توش
 بلی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثابا به خواو بدلگه کانی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ و پیغه مبره کهی ﴿كُنْتُمْ تُسْفَرُونَ﴾
 ئیوه گالته و لاقرنیان ده کهن؟ ﴿لَا تَعْتَذِرُوا﴾ به هانه مه هینته وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به راستی ئیوه بی پروا
 بو ونه وه ﴿بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ پاش بر و اهیتاننان ﴿إِنْ نَعَفَ﴾ نه گهر بیورین و چاوپوشی بکهین ﴿عَنْ طَائِفَةٍ
 مِنْكُمْ﴾ له کومه ن و نا قمیمکتان (به هوی گهرانه وه تانه وه) ﴿لَعَلَّ طَائِفَةٌ﴾ سزای کومه ن و نا قمیمکی تر
 ده ده بین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مُجْرِمِينَ﴾ له بهر نه وهی ینگومان نه وانه تاوانبار بوون ﴿الْمُتَّقُونَ﴾ پیاوانی
 دوو پروو ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و ثا فره تانی دوو پروو ﴿بَعْضُهُمْ عَنِ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان پشتیوانی هه ندیکیان
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ فرمان ده کهن به خرابه ﴿وَيَسْأَلُونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ و به رگری ده کهن له چاکه
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده ستيان ده قوچن (وخیر نا کهن) ﴿سَأَلَ اللَّهُ﴾ خوا یان له بیر چۆ نه وه ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾
 یزیه خواش له بیر ی کردوون و وازی لی هیتاون ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمْ﴾ به راستی دوو پروو کان هه ر نه وانه
 ﴿الْمُتَّقُونَ﴾ که ده ر چوون له مستور ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ خوا به لیئی داوه به پیاو
 ثا فره نه دوو پروو کان ﴿وَالْكُفَّارَ﴾ و به بی باوه رانیس ﴿نَارُ جَهَنَّمَ﴾ به ناگری دۆزه خه ﴿حَتَّىٰ
 يَفِيضَ﴾ ده میته وه تیابدا به هه میشه بی ﴿حَتَّىٰ حَسِبُهُمْ﴾ ناگری دۆزه خیان به سه ﴿وَلَعَلَّهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه فرینی لی کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای هه میشه بیان بۆ هه به ﴿

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (نبیوں کے وہی دور پر وہ کان) وہ کہ نہ واندن نہ پیش نبیوں کا ہوا ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً﴾
 نہ واندن زور بہ ہیز تر یوں نہ نبیوں ﴿وَأَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا﴾ و مال و سامان و مند البشیان زور تر یوں (لہ نبیوں)
 ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ نہ مجا نہ واندن شادمان یوں بہ شی خویان رایان ہوا رد ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾
 وہ نبیوں ش راتان ہوا رد شادمان یوں بہ بہ شہ کہی خوتان ﴿كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ ہر چو نیک
 نہ واندن لہ پیش نبیوں شادمان یوں ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ بہ بہ شی خویان ﴿وَحُصْنُهُمْ﴾ وہ نبیوں پوچوون لہ ناہق
 و بہ تالدا ﴿كَالَّذِي حَاصُّوهُ﴾ بہ ورنہ ہی پوچوون نہ واندن ﴿أَزَلَّكَ حَبَلَاتُ أَعْمَالِهِمْ﴾ نہ واندن کردہ وہ کانیاں
 پوچن و بنسود ہو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیا و روزی دوایشدا ﴿وَأَزَلَّكَ هُمُ الْخَيْرُونَ﴾ وہ
 ہر نہ واندن زہرہ مند و بہ نچہ رن ﴿الَّذِينَ لَهُمْ﴾ لایا نہ ہاتو وہ بویان و بی یان نہ گہ شستو وہ
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ہر والی نہ واندن کہ لہ پیش نہ مانہ وہ یوں ﴿فَقَرَّبَ نُوحٌ وَغَارٌ﴾ لہ گہ لی نوح
 و عاد ﴿وَبَنَامُودٌ﴾ و سہ موود (ہوڑی صالح) ﴿وَقَرَّبَ إِبْرَاهِيمَ﴾ وہ گہ لی ئبراہیم ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾
 و خہ لکی مہدین ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاردہ کانی رنر و زہرہ کراو (ہوڑی لووط) ﴿الَّتِي هُمْ يُسْأَلُونَ﴾
 پیغمبرہ کانیاں ہاتن ہر ناویان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ بہ بہ لگہ پوونہ کاندہ وہ ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 ستہ می لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو نہ واندن خویان ستہ میان لہ خویان کرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پیواون و نافرہ تانی باوہ بردار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ ہر ندیکیاں پشتوان
 و بارہتی دہر و خوشہ ویستی ہر ندیکیاں تر یانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ فہرمان دہدہن بہ چاکہ
 ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بہر گری دہ کھن لہ خرابہ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُسْأَلُونَ﴾ و بہر لک و پنیکی نویر جی بہ جی
 دہ کھن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُسْأَلُونَ﴾ و زہ کات (ی سامانیاں) دہدہن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُسْأَلُونَ﴾ وہ گویر پایدہ لی
 خواو پیغمبرہ کہی دہ کھن ﴿وَأَزَلَّكَ سَبَرٌ خَيْرٌ لَّهُمْ﴾ نہ واندن لہ داہاتو ودا خوا رہ حیمان پندہ کات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بہ راستی خوا بہ دہ سہ لاتی کار دروستہ ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا بہ لینی داوہ
 ﴿الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ بہ پیواون و نافرہ تانی بر وادار ﴿جَنَّتِ﴾ بہ بہ ہشتانیکی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾
 الٰہنہر ﴿کہر و بارہ کان دہر و ن بہر تر یاندا﴾ تیدا دہمیتہ وہ بہ ہر ہیشہ بی ﴿وَمَنْ كَانَ﴾
 ظنیکہ ﴿و (بہ لینی پی داوون) بہ چہ ند کوشکی چاک و رازاوہ ﴿فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾ لہ بہ ہشتانیکی
 ہر ہیشہ بی دا ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ و بہ زامہ ندیش لہ لایہن خواوہ کہ گہورہ ترہ (لہ ہر مور
 شنیکی) ﴿وَأَزَلَّكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ﴾ ہر نہ واندن سہر کہ و تنی زور گہورہ ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغمبر ﷺ ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ﴾ جهاد بکے دُری پی باوہران ﴿وَالْمُنَافِقِينَ﴾
و دوپروہ کان ﴿وَأَعْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾ وہ توندو تیز بہلہ دریان ﴿وَمَا أَوْفَوْهُمْ جَهَنَّمَ﴾ شویتی حہوانہ وہی نہوانہ
دوزخہ ﴿رَبِّشِ الْمَصِيرُ﴾ کہ دواپوزو چارہ نوسیکی خرابہ ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ (دوپروہ کان)
سویندہ خون بہ خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (نہو ووتانہی دراوہتہ پالیان) نہیان ووتوہ ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً
لَّكُفْرٍ﴾ سویندہ خوا اینگومان ووتہی پی بارہریان ووتوہ ﴿وَكَفَرُوا بِعَدَّتِ الْبَيْتِ﴾ وہ پی پرواہوہتہ وہ
نہ پاش موسولمان بوونیان ﴿وَقَالُوا بِمَا كُتِبَ لَنَا﴾ و نباری شستیکیان بوو بہ لام بویان نہکرا (کوشتنی
پیغمبر ﷺ کاتی گہرانہ وہی نہتہبووک) ﴿وَمَا نَقَمُوا﴾ وہ هیچ بہخنہ و رقتیکیان نہبوو ﴿إِلَّا أَنْ
أَنفَكْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نہنہا نہبہر نہوہ نہبیت کہ خوا و پیغمبرہ کہی (وپروادارانیان) دہولہمہند کردہ
﴿مِنْ قَضَائِهِ﴾ نہ فہزل و بہرہی خوی ﴿فَإِنْ يَتُوبَا﴾ نہمجا نہ گہر نہوان بگہر نہوہ وہہ پشیمان بینہوہ
﴿بِكَ خَيْرَ الْبَيْتِ﴾ نہوہ چاکرہ بویان ﴿وَإِنْ يَتُوبَا﴾ وہ نہ گہر پروو وہر گیرن و (نہ گہر نہوہ) ﴿بِعَوْنِ اللَّهِ﴾
نہوہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابُ الْبَيْتِ﴾ بہ سزایہ کی سہخت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نہ دونیا و پاشہ پروژدا
﴿وَمَا يُفِي الْأَرْضِ﴾ وہ نہزہوی دانی یہ بو نہوان ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دؤست و یارمہتی دہر تک ﴿وَلَا
يُفِيهِمْ قَوْلُ اللَّهِ﴾ وہ نہناپاکان کہسانیک ہن کہ پشیمان داوہ بہ خوا ﴿لَئِنْ أَفْلَحَ مِنْ قَضَائِهِ﴾ سویندہ
بہ خوا نہ گہر خوا نہ فہزل و بہرہی خوی پیمان بہخشیت ﴿لَتَصَدَّقَنَّ﴾ نہوہ بینگومان خیر وچاکہ
دہ کہین ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بینگومان نہ چاکہ کاران دہبین ﴿فَلَقَاءَ اللَّهِ مِنْ قَضَائِهِ﴾
کہچی کاتیک خوا نہ فہزل و بہرہی خوی پی بہخشین ﴿يَخْلُوبُهُ﴾ ہزدی و چروکیان تیدا کرد
﴿وَلَوْلَا﴾ و ہشتیان ہلکرد ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ نہ کاتیکدا نہوانہ پروو وہر گیرن ﴿وَأَعْقَبَهُمْ﴾ نہمجا
خواش سہر نہنجامی نہوانی گیرا ﴿فَقَافِي فُلُوبِهِمْ﴾ بہدوو پرووی نہ دلیاندا ﴿إِلَّا يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ﴾ ہتا
نہو پروژہی بہ دیداری (خوا) دہ گہن ﴿يَمَا أَخْلَقُوا اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ﴾ بہہوی نہبرد نہسہری نہو بہلینہی
کہدابوویان بہ خوا ﴿وَبِئْسَ الْاَوَانُ كَذِبُونَ﴾ و بہہوی نہوہ شہوہ درویان دہ کرد ﴿الْزَيْلِيُّ﴾
ثایا نہیان زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ کہ بینگومان خوا ناگادارہ ﴿بِزَهْمٍ﴾ بہنہنسی ﴿وَنَجْوَاهُمْ﴾
و چہیان ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَ الْغُيُوبَ﴾ بہراستی خوا نہوہبری رادہ ناگا و زانیہ بہشاراوہ بہنہانہ کان ﴿وَالَّذِينَ
يَلْمِزُونَ﴾ نہو کہسانہی کہتانه و تہشہر دہدہن ﴿الْمُطَفِّرِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ نہو
باوہر دارانہی جگہلہ زہ کات مال و سامانیان دہبہخشن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ﴾ وہ (تانه و تہشہر
دہدہن) نہوانہی کہتہنہا کہ سینکیان ہدیہ بہزہحمہت پیدایان کردووہ ﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ نہوسا
ہہر گالتہ شبیان پی دہ کہن ﴿سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا گالتہ بہوان دہ کات (لہبہر امبہر گالتہی نہواندا)
﴿وَلَهُمْ عَذَابُ الْبَيْتِ﴾ و سزای سہخت بو نہوانہ ﴿﴾

﴿اَسْتَغْفِرُكَ﴾ (ئەي موحه مەد) ﴿داواي ليپور دونيان بۆ بکهيت﴾ ﴿اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُكَ﴾ يان داواي
 ليپور دونيان بۆ نه کهيت (یه کسانه) ﴿اِنْ تَسْتَغْفِرُكَ﴾ ته گەر داواي ليپور دونيان بۆ بکهيت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾
 حەفتا جار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ﴾ ئەو خوا هەر گیز ليپان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ ئەو هس ﴿يَا أَيُّهَا كُفَرَاؤُا﴾
 به هۆي ئەو به ينگومان ئەوانه بى باوەر بوون ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ﴾ به خواو پتغە مېره کهي ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا رېنموونى خەلکانى دەرچوو لەتايين ناکات ﴿فَرِحَ الْمُحَلَّفُونَ﴾ (ئەو دوو
 پرووانەي) دواکەوتن لە جيهاد کردن و (لەمەدينەدا ماپوونەوه) دڵ خوش بوون ﴿يَمَقُصِّرُ وَحَلَّتْ
 أَلْسِنُهُ﴾ بەدانىشتن و بەجىمانيان لە پتغە مېرى خوا (لەجەنگي تەبووک دا) ﴿وَكَمْ هُوَ أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ وه پيپان
 ناخوش بوو کە جيهاد بکەن و تىکۆشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەمال و گيانيان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لەرېنى
 خوادا ﴿وَقَاتِلُوا﴾ (بەنياماندارانيان) دەووت ﴿لَا تَقْرَبُوا فِي الْحَرِّ﴾ لەم (وەرزە) گەرمايەدا دەر مەچن بۆ
 جيهاد ﴿قُلْ﴾ (ئەي موحه مەد) بلى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ناگرى دۆزەخ زۆر گەرم ترە (لەم
 گەرمايە) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ئەگەر ئەوانه تى بگەن و بزائن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ دەي با کەم بى
 بکەن ﴿وَلْيَسْكُوا كَثِيرًا﴾ و زۆر بگرين ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ئەو سزايە) تۆلەو پاداشتى ئەو
 کەردەوانەيە کە دەيان کرد ﴿إِنْ تَجَعَلْتَ اللَّهُ﴾ ئەو سا ئەگەر خوا تۆي گەرماندەوه (ئەي موحه مەد
 ئەتەبووک) ﴿إِنْ تَطِيعُوا أَمْرَهُمْ﴾ بۆلاي کۆمەلک لەو بەجى ماوانە ﴿فَأَسْتَبْدِلْكُمْ الْخُرُوجَ﴾ و داوايان
 لى کردیت بۆ دەرچوون (بۆ غەزايە کى تر) ﴿قُلْ﴾ تۆش بلى: ﴿لَنْ تَخْرُجُوا قَطٍ﴾ هەر گیز نپوه
 لە گەل مندا دەرناچن بۆ جيهاد ﴿وَلَنْ تُقَاتِلُوا قِيَّ عَدُوًّا﴾ و هەر گیز نپوه لە گەل مندا جەنگ ناکەن لە گەل
 هېچ دۆزمنیکدا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ چونکە ينگومان نپوه پازى بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەدانىشتن
 ئەيە کەم جاردا ﴿فَأَعِدُوا مَعَ الَّذِينَ﴾ کەوانه هەر دانىشن لە گەل بەجى ماواندا ﴿وَلَا تَصْنَعُوا﴾
 وه (ئەي موحه مەد) تۆ نوێز مەکە ﴿عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاتُ﴾ لەسەر هېچ کەس لەوانه کەمرد ﴿لَا﴾
 هەتا هەتايە ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَى قَرْعَةٍ﴾ وه پامەوه سته لەسەر گۆرە کهي ﴿يَا أَيُّهَا كُفَرَاؤُا﴾ ينگومان ئەوانه بى باوەر
 بوون ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ﴾ به خواو پتغە مېره کهي ﴿وَمَا تَوَا﴾ و مردن ﴿وَهُمْ قَائِمُونَ﴾ لە کاتیکدا ئەوانه
 بەر دەوام سنوور شکين بوون ﴿وَلَا تَجْعَلْ﴾ وه (ئەي موحه مەد) باسەرت سورنە هيتيت
 ﴿أَمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ مال و مندالى زۆريان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەراستى خوا دەيەويت ﴿أَنْ يَمْدَحَهُمْ بِهَا﴾
 بهوه (مال و مندا) سزايان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ لەدونيادا ﴿وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه گيانيان دەر بچيت
 ﴿وَهُمْ كُفَرَاؤُا﴾ لە کاتیکدا ئەوانه بى باوەر ن ﴿وَلَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ﴾ و هەر کاتیک سورە تىک بنير دريته
 خوارەوه ﴿أَنْ أَمُرَ بِاللَّهِ﴾ بەمەي کە باوەر بە خوا بيتن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِ﴾ و جيهاد و تىکۆشان بکەن
 لە گەل پتغە مېره کەيدا ﴿اَسْتَغْفِرُكَ﴾ مۆلەت لى وەردە گرن ﴿أُولُوا الْقُلُوبِ﴾ ئەوانه پان کە خواوەن
 دەسلەلات و سامانن ﴿وَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ﴾ و دەلێن ليمان گەري و وازمان لى بيتن ﴿تَكُنْ مَعَ الْقَوَائِدِ﴾
 يا لە گەل دانىشتووه کاندا بين (وەک ئافەرت و مندان و پەککەوتە)

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی برون به وهی که له گه له به جی هیلراوان دابن (وهك نافرته و مندال و په ككهوته كانان) ﴿وَطَمَعَ عَلَى فُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نهوان هیچ تیناگه و نازانن ﴿لَسَنَ الرُّسُولِ﴾ به لام پیغه مبهه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نهوانه ی که پروایان هیناوه له گه لیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکویشان به مال و گیانیان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْحَيَرَاتُ﴾ هه موو خیر و خوشی هه ر بۆ نهوانه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نهوانه سهر فرازن ﴿عَدَّ اللَّهُ لَهُمْ حَتًّا﴾ خوا به هه شتانیکی بۆ ناماده کردوون ﴿عَجْرًا مِنْ حَبِيبِ الْأَثَرِ﴾ که پرووباره کان دین و ده چن به رترباندا ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی تبا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ الْقَرَارُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سهر که و تنی زور گه و ره ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانوگران له هه ره به ده شته کیبه کان هاتن (بۆ لای پیغه مبهه) ﴿يُؤَذِّنُ لَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی رینگه یان پی بدرت (نه رۆن بۆ جهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشن نهوانه ی ﴿كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درویان کرد له گه له خوا و پیغه مبهه که ی ﴿سَوَّيْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بیگومان نهوانه یان که پی بر وایرون له داها تودا دوو چاریان ده بیت ﴿عَذَابُ آتٍ﴾ سزابه کی سه ختی تازار دهر ﴿يَسَّ عَلَى الصَّعْقَةِ﴾ (گوناهیک) له سهر پی هیز و په ككهوته و نه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمُرْطَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجًا﴾ نهوانه ش که هه چیان نی یه خه رجی بکه ن (بۆ پیوستی جهاد) هیچ گونا هیکیان له سهر نی یه (که نه رۆشنوون بۆ جهاد) ﴿إِذَا لَصَخُوا فِيهِ وَرَسُولُهُ﴾ کاتیک که دلسوز و راست بن بۆ خوا و پیغه مبهه که ی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ رینگه یه ک نی یه بۆ (تاوانبار کردنی) نه و چا که کارانه ﴿وَاللَّهُ عَظِيمٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخوش سووی میهره بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سهر نه و که سانه ش نی یه ﴿إِذَا مَا أُولَئِكَ يَتَخِيلَتُهُ﴾ که هاتنه لات (نه ی موحه مبهه) ﴿بُؤْسُهُ﴾ (وولاخیان بۆ دابین که بیت و) سواریان که بیت ﴿قُلْ لَا أَجِدُ مَا أُخْبِرُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ووت وولاخم ده ست ناکه ویت سوارتان بکه م (بۆ جهاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نهوانیش گه رانه وه ﴿وَأَنْتُمْ تُفِرُّونَ مِنَ اللَّهِ﴾ له کاتیکدا چاویان فرمیشکی دهرشت ﴿حَرَجًا﴾ آلا یجدا و ما ینفقون ﴿له داخ و خه فته دا که هه چیان نه بوو خه رجی بکه ن (بۆ پیداووستی جهاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ ته نها رینگه (بۆ تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سهر نهوانه یه ﴿يَسْتَفِزُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاكَ﴾ داوای مؤله نت لی ده که ن له کاتیکدا ده و له مه ندیشن (و توانای رۆیشن بۆ جهادیان هه یه) ﴿رَضُوا﴾ رازی برون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وه ی که له گه له به جی ماوه کاندا بن (له جهاد وهك نافرته و مندال و نه خوش) ﴿وَطَمَعَ اللَّهُ عَلَى فُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هه یه وه هیچ نازانن ﴿۳۷﴾

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾ عوزر و بهانه تان بۆ ده هیتنه وه ﴿إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتینک (له جیهاد و غمزا) گه رانه وه بۆ لایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی بهانه و عوزر مه هیتنه وه ﴿لَنْ تُؤْمِنُوا﴾ تیمه هر گیز باور تان پی ناکه یسن ﴿قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ تُحَارِكُمْ﴾ چونکه به راستی خوا ناگاداری کردو یسن له هه واله کانتان (که ئیوه ناپاک و دوور وون) ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه له داهاتوودا خوا و پیغه مبه ره که ی کرده وه کانتان ده یسن ﴿لُزُومُونَ﴾ پاشان (له رۆزی دوا یی دا) ده گه برینرنه وه ﴿إِلَى عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالْكَهَنَةِ﴾ بۆ لای زانای هه موو نه یسی و ناشکراکان (که خوی گه وره یه) ﴿فَبَيَّنَّا كَيْمًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مچا هه والشان پی ددها به وه ی له دونیادا ده تان کرد ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به زووی سونندان بۆ ده خون به خوا ﴿إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتینک گه رانه وه بۆ لایان ﴿لَتُعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ بۆ نه وه ی چا و بوشیان لی بکه ن و سهرزه نششیان نه که ن ﴿فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ ئیوه ش روویان لی و هر گیزن ﴿إِنَّهُمْ رِجْسٌ﴾ به راستی نه و (دوور و و) انه پس (ونه گریسن) ﴿وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه جینگایان دۆزه خه (له رۆزی دوا یی دا) ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ تۆ له یان لی ده سه نریت به هوی نه و تاوان و خراپه ی له دونیادا ده یان کرد ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به درق) سونندان بۆ ده خون ﴿لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ بۆ نه وه ی لیان رازی بن ﴿فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ جا نه گه ر نه و ش لیان رازی بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى﴾ نه وه بینگومان خوا رازی نابیت ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له کهسانی ده رچوو له سنوور (تاوانبار) ﴿وَالْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقَافٍ﴾ عه ره به ده شته کییه کان پی بر وایی و دوو رووی یان به هیز تره ﴿وَأَجْزَرُ الْأَعْمَلُ﴾ و شایسته ترن که نه زانن ﴿حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ نه و سنوور انه ی خوا نار دوو یه تیه خوار وه ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ بۆ سهر پیغه مبه ره که ی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَصِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه له و عه ره به ده شته کییه انه ده ندینک هه یه ﴿يَسْتَفِذُ مَا بَيْنَ قَوْمَيْنَا﴾ نه وه ی لی و هر ده گریخت و ده ی به خشیت به باج و سه ر انه ی داده نیت ﴿وَيَتَرَفَّصُ بَحْغِ اللَّهِ وَالْإِثْرِ﴾ وه چا و هر پروانی ده که ن به سه ر هانی خراپتان به سه ر دا بیت ﴿عَلَيْهِمْ ذَا بَعْرَةِ السَّوْءِ﴾ به لا و به سه ر هانی خراپ به سه ر خویاندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه ری زانابه ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه هه ندینکی تر له و عه ره به ده شته کییه انه هه یه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که باور پریان به خوا و به رۆزی دوا یی هه یه ﴿وَيَسْتَفِذُ مَا بَيْنَ قَوْمَيْنَا﴾ وه وای داده نیت نه وه ی ده ی به خشیت هوی نزیک برو نه وه یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له خوا ﴿وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾ وه دوعا کردنی پیغه مبه ر ﴿إِلَّا أَنْهَا قُرْبَةً لَهُمْ﴾ بیدار بن بینگومان نه وه هوی نزیک بو و نه وه یانه له خودا وه ﴿سَيَبْذِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ له نابنده دا خوا ده یانخانه ناو میهره بانی و په جمه تی خۆ به وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بینگومان خوا لیورده ی میهره بانه ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه پشکە وتوو ه که مه کان (نه وانه ی له سه ره تاوه باوه پران هینا) ﴿وَمِنَ الْمُحَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ له کۆ چه ران و یاری ده ده ران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ نه وانه ش زور به چاکی به پره وی نه وانیان کردوو و شونییان که وتوون ﴿وَنَحْنُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ خوا لیان رازی به ﴿وَرَحْمَتُ اللَّهِ﴾ نه وانیش له خوا رازین ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به ده شتانیکی بو نامه کردوون ﴿فَجَنَّتْهَا اللَّهُ﴾ که رووباره کان دین و ده چن به ژیر باند ا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده مینه وه به هه میسه بی و بی پرانه وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه به گه یشتن به نامانجی گه وه ﴿وَمَنْ حَوَّلَ مُكْرِمَتٍ إِلَى مُكْرِمَةٍ﴾ و له وه ره به ده شته کیانه ی که له ده ورو به رتان دان ﴿مَنْ يَفْعَلْ﴾ ناپا کانیکی هه ن ﴿وَمِنَ أَهْلِ الْيَمِينِ﴾ هه ندیک له خه لکی مه دینه ش ﴿مَرَّةً وَاعِدَ﴾ انقیاق له سه ر ناپاکی راهاتوون و خو یان بو ترخان کردوو ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ﴾ تو (نه ی موحه ممه د) نایانامیت نیمه چاک ده یا ناسین ﴿سَعِدَ لَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾ له ناینده دا دوو جار سزایان ده ده یین ﴿ثُمَّ يَرْدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ دواتریش ده گه پرترینه وه بو ناو سزایه کی گه وه (دوزه خ) ﴿وَالْآخَرُونَ أَعْرَاضًا يُفْوِضُهُمْ﴾ وه که سانیکی تر هه ن دانیان ناوه به گونا هه کانیاندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده وه ی چاکیان تیکه ل کردوو ﴿وَالْآخَرِينَ﴾ له گه ل کرده وه ی تری خرابدا ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ ثومید وایه خوا تو به یان لی و هر گرت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لی بورده ی میهره بانه ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ و هر یگره له مان و داراییان (زه کات و سه ده قه) تا به هوی وه پاکیان بکه یته وه (له گونا و تاوان) ﴿وَرَزَّيْهِمْ بِهَا﴾ و (دلیان) پوخت و خاوین ده که ییت به و مال به خشینه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ و دوعا و نزای خیریان بو بکه ﴿إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ به راستی دوعای تو نارامی و دل خوشی به بو نه وان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانی به ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثایا نه یان زانی وه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که بنگومان هه ر خوا نه وه به و به شیمانی له به نده کانی و مرده گرت ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه هه ر نه و خیر و به خشینه کان و مرده گرت ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی هه ر خوابه و هر گری ته وه به و میهره بانه (له گه ل به نده کانیاندا) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (نه ی موحه ممه د) به وانه ی بلی کار و کرده وه بکه ن ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ﴾ و ر سوله و المؤمنون ﴿جا بنگومان خوا و پیغه مبه ره کدی و بر واداران کرده وه کانتان ده یین ﴿وَسَرُّدُونَ﴾ له پاشان ده گه پرترینه وه ﴿إِلَى عِلِّیِّ النَّبِّ وَالشَّهَادَةِ﴾ بولای (خوا ی) زانا به هه مو و نه یی و ناشکر اکان ﴿فَبَشِّرْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و التان ده داتی به هه رچی که نیه وه له دنیادا ده تان کرد ﴿وَالْآخَرُونَ مُرْجُونَ﴾ (له به جی ماوه کان دا) که سانیکی تر هه بوون که دواخران ﴿لَا أَمْرَ لِلَّهِ﴾ بو فرمان و بریاری خوا ﴿إِنَّمَا يَعِدُكُمُ﴾ یان سزایان ده دات ﴿وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان به شیمانیان لی و مرده گرت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانی کار دروسته ﴿

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾ وه (لهنا بآكان) نهوانه ی مزگه و تنکیان دروست کرد ﴿ضَرَارًا﴾ بۆ زبان گه یاندن (به موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه ناسی ﴿وَتَقْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیاوازی خسته نتوان تیمانداران ﴿وَأَصْحَابِ الْأَيْمَنِ﴾ و بۆ چاوه پروانی کردنی کهسانی ﴿حَارِبِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که درآیه تی خوا و پیغمبره که بیان کرده ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له وه و پیش ﴿وَلَيُخْلِفَنَّ إِنَّ أَرْضَنَا إِلَّا آلَ الْحُسَيْنِ﴾ بیگومان (نه و دو پروانه) سویند ده خون (ده لئین) تنها چا که مان ویستوه ﴿وَاللَّهُ يَنْهَكَ﴾ به لام خوا شایه تی ددهات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که به راستی نهوانه دروزن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هر گیز نوری تیدانه که ی (نه ی موحه مصدق) ﴿لَمَسْجِدَ أُبَسَى عَلَى التَّقْوَى﴾ بیگومان مزگه و تنک که له سر بناغی نه قوا و له خوا ترسان دامه زرا بیت ﴿مِنْ أُولَى يَوْمٍ﴾ له یه که م روز وه (به که م روز هانت بۆ شاری مدهینه) ﴿لَقَدْ أَنْتَفَعُوا فِيهِ﴾ شایسته تره که نوری تیدا بکهیت ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ﴾ بیاوانیکی تیدایه بیان خوشه ﴿أَنْ يَنْظُرُوا﴾ که خویان خاوس و پاک بکه نه وه (له ژهنگ وزاری سدرده می نه قامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ خوابش نهوانه ی خوش دهویت که ده بانه ویت خویان پاک بکه نه وه ﴿أَفَمَنْ أَسْسَ بَيْنَهُ﴾ جا ئایا که سینک بناغی مزگه و ته که ی دامه زرا ند بیت ﴿عَلَى تَقْوَى مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له سر خواناسی و به ده ست هینانی ره زامه ندی خوا چا کنره ﴿أَمْ مَنْ أَسْسَ بَيْنَهُ﴾ بان که سینک بناغی مزگه و ته که ی دامه زرا ند بیت ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ حَارٍ﴾ له سر لئواری کهنده لائیکی فشمل و پروخه ﴿فَأَنهَارِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا به خویسه وه بر وخینه ناو ناگری دوزه خه وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا رینموونی کهسانی ستمکار ناکات ﴿لَا يُزَالُ يُثَبِّتُ لَهُمُ اللَّهُ﴾ به رده وام نه و دروست کراوه بان ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ که دروستیان کرد ﴿رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی نارامی و گومانه له دلپاندا (واته هر گیز له دلپان ده رناچیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه گهر دلپان پارچه پارچه بکرت (و بمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَصِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ أَشَدُّ رِيبًا﴾ به راستی خوا کپیوه تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له باوه داران ﴿أَنفُسُهُمْ وَأَقُولُهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به وه ی که به هشتیان ددهاتی له بریتیدا ﴿يُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه و پروادارانه) ده جهنگن له رپی خوادا ﴿فَيَقْتُلُوا وَيُقْتَلُوا﴾ نه مجا (بی باوه داران) ده کوزن و (خوشیان) ده کوزرین (شه هید ده بن) ﴿وَعَدَا عَلَيْهِمْ حَقًّا﴾ نه مه به لئینکی راسته (و خوا بریاری داوه) له سر خوی ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ﴾ له تهورات و ئینجیل و تورئاندا ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ﴾ جا کسی به به لئین و بهیمانی خوی وه فادار تره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ وه ک خوی گه و ره؟ ﴿فَأَسْتَبِشِرُوا بَيْنَكُمْ أَلَّذِي﴾ که واته مزده به خشن و شادمان بن به و فروشتنه تان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که مامه له تان پیوه کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به راستی) هر نه وه به گیشن به ئامانجی زور گه و ره ﴿

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهیدانی یتگای خوا، نه مانه سیغه تپانه) توبه کارن ﴿الْعَابِدُونَ﴾ خوابه درستن
 ﴿الْحَامِدُونَ﴾ (تسبیحوت) سوباسگوزار و گه شپارن (کۆچهرن له پیتاو خوادا) ﴿الرَّكَعُونَ﴾
 ﴿السَّجِدُونَ﴾ کپنوش و سوزده بهرن (نوبت خویتنن) ﴿الْمُتَصِرُونَ﴾ فدرمان دهرن به چاکه
 و ﴿وَالْمُتَوَكِّلُونَ﴾ بهر گری کهرن له خرابه ﴿وَالْحَافِظُونَ﴾ پاریزه ران بو
 سنوره کانی خودا ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ جا (تهی موحه ممد) ﴿مُؤْمِنُونَ﴾ سوزده بده بهر باوه دارانهی (تهو
 سیفاتانه یان تبدیه) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالنَّبِيَّاتِ الْمُلْكُ﴾ رهوا و شایسته نی به بو پیغه مبه و باوه داران
 ﴿أَنْ يَسْتَفِيزُوا بِالْعَسْكَرِ﴾ که داوای لیبوردن بکهن بو هاوبهش دانهران ﴿وَلَوْ كُنُوا أُولَىٰ
 قُرْبَىٰ﴾ با خزمی نزیکشپان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ له پاش تهوهی که بویان دهرکه وتوه
 ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَبَابِغَةِ﴾ که ینگومان تهو (هاوبهش دانهرانه) هاوهل و پیری دوزهخن ﴿وَمَا
 كَانَ أَسْتَفْهَارًا أَتْرَهَمَ لِأَيِّهِ﴾ وه داوای لی خوش بوونی ئیبراهیم بو باوکی ﴿إِلَّا عَنْ مَوَازِينٍ﴾ تنها
 له بهر واده و به لیتیک بوو ﴿وَعَدَهَا آيَةً﴾ که به باوکی دابوو (که داوای لی بوردنی بو بکات) ﴿فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ جا کاتیک بوی روون بوویه وه ﴿أَنَّهُ عَذَابُهُمْ﴾ که ینگومان باوکی دوزنی خوابه ﴿تَبَيَّرَ
 مِنْهُ﴾ خوی لی بهری کرد ﴿إِنَّ آتْرَهَمَ لِأَوَّلُوهٖ خَلِيمٌ﴾ به راستی ئیبراهیم زور له خوا ترس و له سهر
 خو بوو ﴿وَمَا كَانَتْ أَلْفَةٌ يُوْصَلُ قَوْمًا﴾ وه خودا هیچ گهل وهوزنک گوهر ناکات ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَيْنَهُمْ﴾ دواي تهوهی رینموونی کردوون ﴿حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ ههتا بویان روون نه کانه وه
 تهوهی بنویسته خویانی لی باریزن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءًا عَالِمٌ﴾ ینگومان خوا زانا و ناگاداره به هه موو
 شینک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ینگومان هه بو خوابه پادشایه تی و مولکی هه موو
 ناسمانه کان و زوی ﴿نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ﴾ (خوا) ده زینیت و ده شمرینیت ﴿وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 وه ینجگه له خوا بو نیوه نیه ﴿مِنْ دُونِ وَلَا نُنْصِرُ﴾ هیچ دؤست و فریادرس و یارمه نی دهرنک ﴿وَلَقَدْ
 تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ ینگومان خوا تهوهی وهر گرت له پیغه مبه ﴿وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ ﴿وَالْأَنْصَارِ﴾
 ﴿الَّذِينَ﴾ و لهو کۆچهر و یاری دهرانهی ﴿اتَّبَعُوا فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ﴾ که شوینی (پیغه مبه) ﴿كَهْوَتِنِ﴾
 له کانی سهختی و ناره حهتیدا (مه بهست پنی جهنگی ته بو که) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَانَتْ قُلُوبُ قَرِيبٍ مِّنْهُمْ﴾
 پاش تهوهی نزیک بوو دلی کۆمه لیکیان له ههق لابادات ﴿لَقَدْ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خوا تهوهی لی
 وهر گرتن ﴿إِنَّهُمْ رَبِّهِمْ﴾ به راستی خوا له گه لیان ﴿رَبُّهُمْ رَحِيمٌ﴾ دلسوز و میهره بانه ﴿﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که ایمانستان هیتاوه ﴿قِيلُوا الَّذِينَ﴾ بجه‌نگن له‌دری نه‌وانه‌ی ﴿يَكُونُكُمْ﴾ که نزدیکن لیثانه‌وه ﴿مَنْ الْكُفَّارِ﴾ له‌یی پروایان ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ وه‌بایی باوه‌پران له‌نیوه‌دا توند و تیزی بینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گه‌ل پاریز کاران و له‌خوا ترساندایه ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سورته‌یک (له‌قورئان) بنیردریته خواره‌وه ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ (دوو پرووه‌کان) هی وایان هه‌یه ده‌لیت ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ کام له‌نیوه باوه‌ری بهم (سورته) زیادی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی که باوه‌پریان هیتاوه ﴿فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ هه‌مه ایمانیان زیاد ده‌کات (و به‌هیزتر ده‌بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَنْشِرُونَ﴾ وه‌ئوان مرده به‌خشن و خوش حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ له‌نیو دلپاندانه‌خوشی (وناپاکی) هه‌یه (وه‌ک دوو پروه‌کان) ﴿فَزَادَتْهُمْ﴾ نه‌وه سورته‌که بویان زیاد ده‌کات ﴿يَخْسَأْنَ إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ سه‌ره‌ای بیسی و ناپاکی خویان بیسی و ناپاکی تر ﴿وَمَا تَأْوِيهِمْ﴾ نه‌و (ناپا‌کانه) ده‌مرن ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا که یی پروان ﴿أَوَلَا يَذَرُّونَ﴾ ناپا‌نه‌وانه‌نا زانن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفَكِّرُونَ﴾ بینگومان نه‌وان نا‌قی ده‌کرینه‌وه ﴿فِي كُلِّ عَاوِلٍ﴾ له‌هه‌موو سالی‌کدا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جارینک یان دوو جار ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُ فِتْرَةٌ﴾ پاشان نه‌وان ناگه‌پرینه‌وه و تویه‌نا که‌ن ﴿وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ و به‌ند وه‌ر ناگرن ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سورته‌یک بنیردریته خواره‌وه ﴿نَظَرًا نَّعْصُفُهُمْ إِلَّا بَعْضٌ﴾ (نه‌و دوو پروانه) ده‌پروانن بویه‌کتری ﴿هَلْ يَرْتَدَّكُمْ مِنْ آخِرِهِ﴾ (ده‌لین) ناپا هیچ که‌س ده‌تان بینیت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به‌دزیبه‌وه) ده‌گه‌پرینه‌وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلپانی وه‌ر گیرا (له‌پرواهیتان) ﴿يَا أَيُّهَا قَوْمُ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌وانه‌ کومه‌لیکن هیچ نی‌ناگه‌ن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بزئان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ پینغه‌به‌رینک له‌خوتان ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه به‌لایه‌وه ﴿مَا عَشَرْتُمْ﴾ نار‌ه‌جته‌ی و ناخوشی نیوه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زور سووره له‌سه‌ر (باوه‌په‌یتان) تان ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بقو پروا‌داران زور دلسوز و میهره‌بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا نه‌ه‌مر پروویان وه‌ر گیرا و گویان پی نه‌دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ نه‌وسا بلی من ته‌نها خوام به‌سه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ به‌ر ستر او یکی راست نی به‌جگه له‌نه‌و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نها پشت به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ نه‌ویش به‌رو و ردگاری عه‌رشی گه‌وره‌یه ﴿۱۱﴾

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿اِنَّ﴾ به (تعلیف، لام، راو) ده‌خویشترته‌وه خوا زان‌اتره به‌مانا که‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقره) بکه ﴿وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا﴾ نه‌مه نایه‌ته‌کانی ﴿اَلَّا يَخْتَبِئَ لَكَرِمْ﴾ قورثانی نه‌گورای پر حیکمه‌ته
﴿اَوْ كَانِ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ نایا به‌لای خه‌لکه‌وه سه‌یره ﴿اَنْ اَوْحَيْنَا﴾ که نیمه نیگامان کردوه ﴿اَلَّا يَجْعَلَ يَتَنَهَّرُ﴾
بۆ بیاونیک له‌خویان ﴿اَنْ لَّوْزِ اِنْسَاسِ﴾ (پیمان ووتووه) که‌ناده‌می بترسیته ﴿وَيُشِيرُ اِلَيْهِ اَمْتُوْا﴾ وه موزده
بده به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿اَنْ لَّهُمْ﴾ که بینگومان بۆیان هیهه ﴿قَدْ صَدَّقْ﴾ پله و پایه‌ی به‌رز ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای به‌رومه‌دگاریان ﴿قَالَ اَلَمْ يَكْفُرُوْا﴾ به‌لام بی باوه‌ریان ووتیان ﴿اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَظِيْمٌ﴾ بینگومان
شم (پیاوه) جادو و بازیکی ناشکرا به ﴿اِنَّ رَبَّكَ لَآلِهٌ اَلَدِيْ﴾ به‌راستی به‌رومه‌دگاری ثبوه نه‌و زاته‌به
﴿حَقِّ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ که هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ﴾ له‌شده‌ش بۆژدا
﴿ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رزبویه وه سه‌ره‌رش و قهراری گرت (باوه‌ریان بیسه‌تی به‌لام چۆ نه‌تیکه‌ی
نازانین) ﴿يَذَرُ الْاَمْرَ﴾ (خوا) هه‌موو کار و باره‌کان هه‌لده‌سو ب‌یتیت ﴿مَّا مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ نکا کارنیک نی
یه (بۆ که‌س) ﴿اِلَّا اَمِنْ عِندَ رَبِّهٖ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش رنگه‌دانی نه‌و (خوا) نه‌یتیت ﴿وَلَا يَكْفُرُ لَهٗ زَكٰوٰةٌ﴾ نه‌وزاته
به‌رومه‌دگاری ثبویه ﴿وَلَقَدْ اَوْفٰى﴾ که‌واته هه‌ر نه‌و به‌رستن ﴿اَلَّا تَذْكُرُوْنَ﴾ ده‌ی نایا ثبوه بیرناکه‌نه‌وه ﴿اِنَّ
اِلٰهَ تَرْجُوْنَ جِهَنَّمَ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بۆلای نه‌وه ﴿وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا﴾ به‌لینی خوا حقی و پرسته
﴿اَلَمْ يَكْفُرُوْا بِالْحَقِّ﴾ بینگومان خوا له‌سه‌ره‌تاوه دروستکر او ان دروست ده‌کات ﴿لَقَدْ اٰتٰىهُ﴾ دوا‌ی
(مردیان) دو و باره دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لِيَخْرِجَ النَّاسَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پاداشتی نه‌وانه بداته‌وه ﴿مِمَّا كَانُوْا
اَعْبَادًا لِّغَيْرٍ﴾ که بر وایان هیتاوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿بِالْبَيِّنٰتِ﴾ به‌داد گه‌رانه ﴿وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾
وه نه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیتاوه ﴿لَهُمْ شُرَكَآءُ خَيْرٌ﴾ تاییه‌ت به‌وانه خوار دنه‌وه‌ی کولآ و کولی زور گه‌رم
﴿وَعَدَ اللّٰهُ اَلِيْمٌ﴾ وه سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿يَمَّا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌دونیا دا بی باوه‌ر بیون ﴿اِنَّ
هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ النَّفْسَ﴾ خوا زاتیکه که خوری گیزاوه ﴿نَفْسًا﴾ به‌تیشک ﴿وَلَقَدْ اَوْفٰى﴾ مانگیشی گیزاوه
به‌رووناکی ﴿وَقَدْ اَمَّاٰرًا﴾ بۆ (گه‌رانی) مانگ چهند قوناغیکی دیاری کردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُوْنَ اَعْدَا النَّبِيِّنَ
وَالْمُؤْمِنٰتِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی ژماره‌ی ساله‌کان و حیسایی (مانگ و پوژی) بی بزائن ﴿مَّا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ﴾ خوا
نه‌وانه‌ی دروست نه‌کردوه ﴿اِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌حقی و راستی نه‌یتیت ﴿بِقَبْلِ الْاٰنَانِ﴾ نایه‌ته‌کان شی ده‌کاته‌وه
﴿يَقُوْمُ يَمْنُوْنَ﴾ بۆ کۆمه‌لنیک که زانان و تیده‌گه‌ن ﴿اِنَّ فِيْ اٰخِلٰتِ﴾ بینگومان له‌جیاوازی
﴿اَلْبِيْ وَالْاَنْهَارِ﴾ شه‌و و پوژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ﴾ و هه‌رچی خوا دروستی کردوه ﴿فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿لَا يَنْبَغِيْ لِقَوْمٍ يَكْفُرُوْنَ﴾ چهند نیشانه‌و به‌لگه هیهه بۆ نه‌وانه‌ی که خویان
ده‌باریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ كَافٍ﴾ بهر آسستی نه‌وانه‌ی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نیمه‌نبن (له دوایروردا) ﴿وَرَّضُوا لِلْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ورازی بوون به‌زیانی دنیا ﴿وَوَلَّوْا أَدْبَارَهُمَا﴾ وودلنیا بوون پئی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ غَفَلُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی ناگان له نایه‌ته‌کانی نیمه ﴿أُولَئِكَ مَا لَهُمْ آلَاءٌ﴾ نه‌وانه‌ی جنگایان دوزخه ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له‌بهر نه‌و کرده‌وانه‌ی که (له‌دونیا‌دا) ده‌یان کرد ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَقَفِئًا﴾ به‌ر آسستی نه‌وانه‌ی پروایان هت‌اوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ﴾ به‌روورد گاریان رینمو و نیان ده‌کات ﴿بِإِيمَانِهِمْ﴾ به‌مزی باوهره‌که‌یانه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ روبره‌کان دین و ده‌چن به‌زریان دا ﴿فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾ له باخ و به‌ده‌شتانی پر ناز و نغمه‌ست دا ﴿دَعَوْهُمْ فِيهَا سَبَّحُوا لِلَّهِ﴾ دوعایان نییدا (نه‌وه‌یه‌که‌ده‌لین) پاکو بینگه‌ردی بؤتو نه‌ی به‌روورد گارمان ﴿وَنَحْنُ نَحْمَدُهَا اسْكُنْ﴾ سلاو کردن لینیان له‌و (به‌هسته‌دا) به‌ووشه‌ی سه‌لامه ﴿وَهُوَ الْخَيْرُ دَعْوَاهُمْ﴾ وه دواهمه‌مین دوعایان (نه‌وه‌یه‌که‌ده‌لین) ﴿أَنْ لَحْمٌ مَذْجُورٌ بِالْعَالَمِينَ﴾ بینگومان سوپاس و ستایش هر بؤ خوابه‌که به‌روورد گاری همه‌وو جیهانه ﴿وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ اسْتَفْسَدُوا﴾ وه‌ته‌گه‌ر خوا به‌له‌ی بگردایه (له‌قوبول کردنی دوعای) شهر و خوابه‌دا بؤ خه‌لکی ﴿أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه‌ک به‌له‌کردنی (له‌قوبول کردنی دوعای) خیر و خوشی ﴿لَقَضَى إِلَهُهُمْ أَمَلَهُمْ﴾ نه‌وه‌ماوه‌که‌یان دواپی پئی ده‌هت‌را (و کاتسی مردونیان ده‌هات) ﴿فَذَرُوا الْآيِينَ﴾ بویه‌مؤله‌سی نه‌وانه‌ی ده‌ده‌مین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نیمه‌نبن (له‌پروزی دواپی دا) ﴿فِي طُلُوعِ النُّجُومِ﴾ له‌نیو گومرایی و سهر که‌شسی خویان دا بسورینه‌وه و بتلینه‌وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ وه‌کاتیک ناده‌می زیانیکی لی بکه‌ویت ﴿دَعَا إِلَى اللَّهِ وَتَوَكَّلَ عَلَيْهِ﴾ به‌راکشان یان به‌دانیشتن یان به‌پنوه‌لیمان ده‌پارینه‌وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ غُضُّوهُ﴾ نه‌مجا کاتیک زهره‌رو زیانه‌که‌مان له‌سهر لابر دو نه‌مان هت‌شت ﴿مَرَّ﴾ ده‌روات (ده‌چپته‌سهر حالی پینشوی و ده‌گه‌پینه‌وه سهر کاری ناپه‌سه‌ندی) ﴿كَانَ لَرَبِّكَ عَنَّا﴾ وه‌ک هاوار و دوعای نه‌کردینت لیمان نه‌پاراپینه‌وه ﴿إِلَى صَرْصَرٍ مَسْمُورٍ﴾ بؤ لابر دنی زیانیک که‌دوو چاری بوو بوو ﴿كَذَلِكَ رُبُّنَا بِهِمْ جُورُهُ رَازِفِرَاوَه‌سَه‌وه﴾ لَشْرِفِينَ مَا كَانُوا يَكْمُلُونَ ﴿بِزِيَادَةِ رَه‌وِیَانِ وَهُوَ كَرْدِه‌وانه‌ی که‌ده‌یان کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سویند به‌خوا به‌ر آسستی له‌ناومان برد ﴿الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ چهند گهل و نه‌ته‌وه له‌پیش نیوه‌دا ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک ناه‌قیان کرد ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ بِالنَّبَاتِ﴾ له‌کاتیک‌دا که‌پینغه‌به‌رانیان به‌به‌لگه‌ی پروونه‌وه بؤ هات ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ ههر باوهره‌ریان نه‌هینا ﴿كَذَلِكَ تَجْرِي الْقُرُونُ الْمُسَجَّرَاتِ﴾ شا به‌و جوره‌تؤله‌له‌کؤمه‌لی تاوانباران ده‌سنتین ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له‌پاش نه‌وان ﴿لِيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ به‌جینگر و جیشین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له‌پاش نه‌وان ﴿لِيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ بؤ نه‌وه‌ی سهرنج بده‌مین نیوه‌چؤن ره‌فتار و کرده‌وه ده‌که‌ن ﴿۱۵﴾

﴿وَإِذْ أَنْتَ عَلَى الْعَرْشِ عَجَزٌ﴾ وه کاتیک بخوینتر شه وه به سه ریاندا ﴿إِنَّا أَنْتَ بَشَرٌ مِّثْلُ النَّاسِ﴾ نایه ته روونه کانی نیمه ﴿قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ نهوانه ی به نهمای دیداری نیمه نین (له دوار وژ دا) ده لنین ﴿أَنْتَ بِشَرٍّ مِنْ غَيْرِ هَٰذَا﴾ قورئانیک تر جگه له م قورئانه بیته ﴿أَوْ بَدِّلْهُ﴾ یان بیگوره ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي﴾ نهی موحه ممه د ﴿بِشَيْءٍ مِّنْهُ﴾ بینان بلی بزم نی به ﴿أَنْ أَدْبِلَهُ مِنْ رَبِّكَ إِنِّي أَخَافُ﴾ که له لایه ن خو مه وه بیگوریم ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَجْمٌ مِّنْ نُجُومٍ﴾ من شوین هیچ شتی ناکه وم ﴿إِلَّا مَا يُؤْتِيهِ الرَّبُّ غَيْرَ حِسَابٍ﴾ جگه له وهی وه حی و سرووش ده کرت بزم ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ به راسنی من ده ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه گهر سه رینچی په روه رد گارم بکهم ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رفرزکی گه وره (که روزی دواپی به) ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ بینان بلی نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا تَكُونُ مِنْكُمْ خَلْقٌ مِّثْلُ النَّاسِ﴾ نه م قورئانه م نه ده خوینده وه بونان ﴿وَلَا أَزْنَكُمْ يَهُودَ﴾ وه له و (قورئان) ناگادارم نه ده کردن ﴿فَقَدْ آتَيْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ چونکه بیگومان من مامه وه له ناوتاندا ﴿عُمَرَأَيْنِ فَتَوَلَّىٰ﴾ ماوهی ته مه نیکسی درینر پیش هاتی نه م قورئانه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی ثایا نیوه بوزیر نابین و بیر ناکه نه وه ؟ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ جا کی سته مکار تره ﴿مِّنْ﴾ له و که سهی ﴿أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درو به ده م خواوه هه له سنی ﴿أَوَكَذَّبَ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ یا نایه ته کانی قورئان به درو دابنیت ﴿إِنَّهُمْ لَا يَصْلَحُ الْوَعْدَ﴾ به راسنی تاوان باران رزگار یان نابیت ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نهوانه بینجگه له خوا شتانیک ده په رستن ﴿مَا لَا يَصُرُّهُمْ﴾ که نه زیانیان پی ده گه یه نین ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ نه سوود و قازانج ﴿وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه ده لنین شه و بتانه ﴿شُعُرًا عِندَ اللَّهِ﴾ نکا کارمانن لای خوا ﴿قُلْ أَتَمْكُونُ لَهُ﴾ نهی موحه ممه د ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ به وانه بلی ثایا نیوه هه و ال ده دن به خوا ﴿يَمَّا لَا تُلَاقُهُمْ﴾ به شتیک که بی ناگایه لنی ی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له ناسمانه کان و زویدا ﴿سُبْحَتُهُ وَقَعْلُ عَسَائِهِمْ كَوْنٌ﴾ خوا پاک و بینگهر د و بلند له وهی که ده یکه نه هاو به شی ﴿وَمَلَكَانَ النَّاسِ﴾ خه لکی له رابور دودا ﴿إِلَّا أَقْنَهُ وَجَدَهُ﴾ هه ریه ک ثوممه ت بوون (پروا دار بوون به خوا) ﴿فَاخْتَلَفُوا﴾ نه مجا جباواز بوون ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾ وه نه گهر بر یاریک پیشتر نه درایه ﴿مِّن رَّبِّكَ﴾ له لایه ن په روه رد گار ته وه ﴿لَقَضَىٰ رَبُّهُمْ﴾ شه و ا بر یار ده در له نیوانیاندا ﴿فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وهی که نییدا جباواز بوون ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه نهوانه ده لنین ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ﴾ با بهیترایه ته خواره وه بوی ﴿آيَةً مِّن رَّبِّهِ﴾ به لگه و نیشانه یه ک له لایه ن په روه رد گار به وه ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنبِئُكُمْ﴾ نوش بلی بیگومان (زانینی) نهیسی و په نهانی ﴿بِشَيْءٍ﴾ نایبه ت به خوا به ﴿فَاتَّقُوا﴾ که واته چاوه پروانی بکن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به راسنی منیش له گه ل نیوه دا ﴿مِنَ الْمُحْظَرِّينَ﴾ به کیکم له چاوه پروانکه ران ﴿

﴿وَإِذَا أُلْقُوا مِنَ السَّمَاءِ غُرًّا﴾ و ه کاتیک که نیمه مت و په جمه تی خو مان ده ده بین به خه لکی و تامی شه و نیمه ته بیان پنده چیزین ﴿مِنْ بَعْدِ صُرَّةٍ مَسْتَقَرٍّ﴾ له بهاش زیان و ناخوشیه که لیان که و توه ﴿إِذَا الْهَرَمُ مَكْرٌ﴾ ده ست به جی شه وان پیلان ده گترن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده باره ی به لگه و نایه ته کانی نیمه ﴿قَالَ اللَّهُ اسْرِعْ مَكْرًا﴾ (ته ی موحه ممه د) بلی خوا خیر اتره له پیلان کرندا (له بهرام بهر پیلانی شه واندا) ﴿إِنْ رُسْنَا﴾ بنگومان فرشته و جاودیره کاتمان ﴿يَكُونُونَ مَشْكُورِينَ﴾ همر پیلان و فرو فیلنیک (شه و بی باوه رانه) ده یکه نه ده بنوسن ﴿هُوَ الَّذِي يُسَبِّحُ﴾ خوا زاتیکه هاتو چوتان پی ده کات ﴿فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ له ووشکابی و له ده ریادا ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه تا کاتیک نیوه ﴿فِي الْفَلَاحِ﴾ له که شتی دان ﴿وَجَزَيْنَ بِهِمْ﴾ (که شتیبه کان) ده بان گتریت ﴿بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ﴾ به هوی شنه بایه کی خوشه وه ﴿وَقَرِحُوا بِهَا﴾ و خوش حال ده بن پنی ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ﴾ (له پر) په شه بایه کی زور به هیز له و (که شتیبه) هه لکات ﴿وَجَاءَتْهُمُ السُّجُودُ﴾ و شه پزلیان بؤ بیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو لایه که وه ﴿وَقُتِلُوا أَهْلَهُمْ﴾ وه دلنیا برون له وه ی که شه وان ﴿أُحِيطَ بِهِمْ﴾ ده وه دراون (و له ناو ده چن) ﴿وَدَعَا اللَّهَ﴾ هاور ده که نه خوی گه وه ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ زور به دل سوزی و گهر دنی بؤ که چ ده که ن ﴿لَنْ أُنِجِيَنَّ﴾ (و ده لین) سویند به خوا نه گهر بزگار مان بکه بیت ﴿مِنْ هَٰذِهِ﴾ له م سه ختی و ناره حه تیبه ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بنگومان نیمه له سو باسگوزاران ده بین (بؤ توه ی خویه) ﴿فَلَمَّا أَفْجَاهُمْ﴾ نه مجا کاتیک خوار زگاری کردن (له و ناره حه تیبه) ﴿إِذَا هُمْ بِخُنُوفٍ﴾ کو تو پر ده ست ده که نه وه به خراپه کاری و بی باوه ری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿بَعْدَ الْحَقِّ﴾ به ناره و ا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ته ی ناده می په (خراپه کاره کان) ﴿إِنَّمَا بَعِثْنَاكُمْ﴾ له راستیدا ستم و ناحقه ی به کاتمان ﴿عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ زیانی همر بؤ خو تانه ﴿مَنْعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ له زه تی زیانی دوتیاش پی ترخه ﴿ثُمَّ إِنَّمَا مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گهرانه و تان همر بؤ لای نیمه په ﴿فَتَبَيَّنْتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَقْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و انسان پی ده ده بین به وه ی که (له دوتیادا) ده تان کرد ﴿إِنَّمَا تَمَثَّلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ بنگومان وینه ی زیانی دوتیا ﴿كَمَا أَفْرَقْتُمْ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک یارائیک وایه له تا سمانه وه باراندومانه ﴿فَلَتَحْتَاطَرَّ مَنَابِتُ الْأَرْضِ﴾ جا به هوی شه (بارانه وه پوه کی زور پواوه و) سه وزی و پوه کی زه وی تیکه دل به به ک برون ویه به کدا چوون ﴿بِمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له وه ی که خه لکی و ناره لیش ده بخون ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَمَّ كَاتِبُكَ﴾ اخذ اب الأرض رُفْرَفَهَا وَزَيَّنَتْ زهوی (به سه وزی و پوه ک) په و نه ق و جوانی خوی وهرده گتریت و خوی دهر از نیتسه وه ﴿وَضَرَّ أَهْلُهَا﴾ دانیشوران و خه لکی شه (زه ویه) واده زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدِ زُودُوا عَلَيْهَا﴾ که به راستی شه وان به توانان به سمر (دروته کردن) ییدا ﴿أَنَّهُمْ أَمَرْنَا﴾ (له نا کا وینکدا) فرمائی نیمه بیت بؤ شه (زه وی و کشنو کاله) ﴿لَيْلًا أَوْ نَهَارًا﴾ له شه و یان له روزدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَسِيدًا﴾ نه مجا وه ک دروینه کراوی لی بکه بین (و هچیان بؤ نه میتسه وه) ﴿كَأَن لَّمْ يَرَوْا لَأَمْسٌ﴾ وه ک له وه و پیش همر نه بوو بیت ﴿كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ﴾ نایه و جوړه پرونی ده که به نه وه ﴿الْآبَتِ﴾ نایه ت و به لگه و نیشانه کاتمان ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ گه لی که بیر بکه نه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ وه خوا (خه لک) بانگ ده کات ﴿إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ﴾ بؤ مالی ناشتی و نارامی (به هه شت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه رینموونی همر که سیک ده کات ﴿يَشَاءُ﴾ که بیه ویت ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ رنگه ی رامت ﴿

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰخَسَوْا﴾ بُو نهوانه ی چاکه یان کردوه ﴿الْحَسْبُ وَرِیَّادَةُ﴾ پاداشتی چاکتر (بدهشت) و زیاتریان
 هیه (که پیشنی خوایه) ﴿وَلَا یَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ﴾ دم و چاو یان دابنا گریست (لبی نانیست) ﴿فَقَرَّ
 وَلَا دَلَّ﴾ هیچ رهشی و تهپ و توزو ریسوایه ک ﴿وَالَّذِیْكَ﴾ نهوانه ﴿اَصْحَبُ الْجَنَّةِ﴾ هاوړنی به هه شتن
 ﴿هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ﴾ نهوانه لهو (بدهشته) دان به هه میشه بی ﴿وَالَّذِیْنَ﴾ نهوانه ش ﴿کَسِبُوا السَّيِّئَاتِ﴾
 که کرده وی خرابیان کردوه ﴿جَزَاءُ سَیِّئَةٍ﴾ توله ی هدر خرابیه ک ﴿بِیْثِلَیْهَا﴾ به نه ندازه ی نهو
 (خرابه به توله ی لی ده سیدری) ﴿وَتَرَكْنَهُمْ ذٰلِلًا﴾ وه ریسوایی دایان ده گریست ﴿مَّا لَهُمْ﴾ بویان نیه
 ﴿مِنْ اَللّٰهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ به ناده ریک له (سزای) خودا ﴿كَانَ اَلْغٰیثُ وَجُوْهُهُمْ﴾ (به راده به ک روویان
 رهش بووه) ده لئی دم و چاوویان دابو شراره ﴿فَقَطَّعْتَ اَیْمٰی مَعْطِلًا﴾ به چهند به شیک له شهوه زهنگ
 ﴿وَالَّذِیْنَ اَصْحَبُ النَّارِ﴾ نهوانه ی (که باس کران) هاوړنی ناگری دوزه خن ﴿هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ﴾ نهوان تییدا
 ده میتنه وه به هه میشه بی ﴿وَلَوْ تَحَوَّلَ جَمِیْعًا﴾ (ته ی موحه ممد ﴿بِیْثِلَیْهَا﴾ باسی بکه بویان) نهو دوزه ی
 هه موویان کوده کهینه وه ﴿وَلَوْ نَقُولُ لِلَّذِیْنَ﴾ نه مجا ده لئین بهوانه ی ﴿اَنْتَرَكُوْا﴾ هاو به شیان بُو خوا بریار داوه
 ﴿مَّا کَانَ﴾ له شوینی خوتاندا نه جولئین (راوهستن) ﴿اَنْتَرَكُوْا وَرُکُوْا﴾ خوتان و بت و بهر ستراره کانتان
 ﴿وَرَبَّنَّ اٰیٰتُکُمْ﴾ نه مجا لیکیان جیاده کهینه وه ﴿وَقَالَ شُرَکَآؤُهُمْ﴾ بهر ستراره کانیان ده لئین ﴿مَّا کُنْتُمْ بِاَنْ
 تَعْبُدُوْنَ﴾ ئیوه ئیمه نان نه ده بهرست ﴿فَلَنُیْلَیْنٰکُمْ شَهِیْدًا﴾ جا خوا به سه که شاهید بیت ﴿بِیْنَنَا وَبَیْنَکُمْ﴾
 له تیوان ئیمه و ئیوه دا ﴿اِنْ کُنَّا عَنْ عِبَادَتِکُمْ مُّعْرِضٰتٍ﴾ بیگومان ئیمه بی ناگابووین له به ندایه تی کردنتان
 بُو ئیمه ﴿هٰذَا الَّذِیْ تَبْتَلُوْا﴾ له ویندا دهر ده که وینست ﴿کُلُّ نَفْسٍ مَّا اَسْلَفَتْ﴾ هه موو که سینک چی پیش
 خوی خسروه ﴿وَرُدُّوْا اِلٰی اللّٰهِ﴾ وه هه موو ده که برنرینه وه بولای خوا ﴿تَوَلَّیْهُمْ اَلْحَقُّ﴾ که کومه کی کهر
 و بهر و هردگاری حق و راستیانه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه لیان و ون ده بیت ﴿مَّا کَانَ اَوْ اُفْقَرُوْنَ﴾ نهو (بهر ستراره
 درویانه ی) هه لیان به مستبون ﴿قُلْ مَنْ یَّرْفُکُمْ﴾ (ته ی موحه ممد ﴿بِیْثِلَیْهَا﴾ بلی تابا کی رزق و روزیتان
 ده دات ﴿مِنْ السَّمَآءِ وَاَلْاَرْضِ﴾ له ثاسمان (به باران) و له زهویه وه (به رووه ک) ﴿اَمَنْ یَسٰلُکُ﴾ یان کی
 خواونه ی (دروستکه ری) ﴿اَلَسَّمْعُ وَالْاَبْصَارُ﴾ گوی و چاوانه ﴿وَمَنْ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمِیْتِ﴾ وه کی زیندو
 له مردو و دهر ده هینیت ﴿وَمَنْ یُخْرِجُ الْمِیْتِ مِنَ الْحَیِّ﴾ وه مردو و له زیندو و دهر ده هینیت ﴿وَمَنْ یُدْبِرُ الْاُمُرَ﴾
 هه روده ها کی کاره کان هدله سورینی ﴿فَسَبِّحُوْا لِلّٰهِ﴾ بیگومان به کسه ر ده لئین خوا ﴿فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ﴾
 کهوانه (ته ی موحه ممد ﴿بِیْثِلَیْهَا﴾ پتیا بلی ده ی بُو خوتان نابار یزن (له سزای خوا) ؟ ﴿قَدْ لَیْسَ بِاللّٰهِ﴾
 هدر نهو خوایه ﴿رَبُّکُمْ اَلْحَقُّ﴾ بهر و هردگاری راستی ئیوه یه ﴿فَسَاَدَ بَعْدَ الْحَقِّ﴾ ده ی له باش راستی هیچ
 هیه ﴿اِلَّا الضَّلٰلَۃُ﴾ جگه له گومرایی ﴿فَاَنۢیۤ اُصْرَفُوْتَ﴾ ده ی چوَن له ریگه ی راست لاده درین ؟ ﴿اَلَمْ
 کَذٰلِکَ حَقَّقْتُ﴾ بهو جزو ره چه سپاوه ﴿کَسَبَتْ رَیۤکَ﴾ بریاری بهر و هردگارت ﴿عَلٰی الَّذِیْنَ﴾ له سه ر نهوانه ی
 ﴿فَسَبِّحُوْا﴾ له سنوور لایان داوه ﴿اِنَّهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾ بیگومان نهوانه بر و نا هینست

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه هی وایان هدیہ ﴿يَقُولُ اِنَّكَ﴾ ده پروانیت بؤت ﴿اَنْتَ تَهْدِي الْقَوْمَ﴾ دهی ثایا تو
 ریتموونیی شهو کویرانه ده کدیت (مه به سست پئی بی باوه رانه که کویرن له ناست بینینی هه ق
 وراستیدا) ﴿وَلَا كَانُوا لَيُخْشَرُونَ﴾ نه گهر چی شهو کویرانه نابیناش بن؟ ﴿اِنْ اَنْتَ﴾ به راستی خوا (لا
 يَخْشَى النَّاسَ شَيْئًا﴾ هیچ سستم له خه لکی ناکات ﴿وَلَا يَكُنْ اِنْسًا﴾ به لکو خه لکی ﴿اَنْتَ هُوَ يَنْظُرُونَ﴾
 خویان سستم له خویان ده کهن ﴿وَنَوْمٌ يَنْشُرُهُمْ﴾ وه (بیرسان بخه نه وه) شهو روزهی که (خوا)
 هه موویان کو ده کاته وه ﴿كَانَ لَّيْلَتُهُمْ﴾ ده لینی له دونیادا نه ماونه ته وه ﴿اِلَّا سَاعَةً﴾ ساتینکی کهم
 نه بیت ﴿مِنْ النَّهَارِ﴾ له روزهیك ﴿يَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ خویان به ده کتر ده ناستین ﴿فَدَخِرَ الَّذِينَ﴾ به راستی
 زهره مهند بیون شهوانه ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که پروایان نه هینا به (زیندووبونه وهو) دیداری خوا
 ﴿وَمَا كَانُوا لَيُخْشَرِينَ﴾ وه نه وانه ریتموون وه رگر نه بیون ﴿وَاَمَّا اَرْسُكَ﴾ به راستی نه گهر نیشانت بدهین
 ﴿بَعْضَ﴾ هه ندیک ﴿الَّذِي يَخُفُّهُمْ﴾ له وه ی به لیسمان داوه پشان (زالبوت به سه ریاندا) ﴿وَيُوقِنُكَ﴾ یان
 تو بمریتین (پیش به دی هانتی) ﴿فَاِذَا مَرَجَعُهُمْ﴾ ته وه گهر پاته وه یان هه بؤ لای یتمه به ﴿ثُمَّ اِنَّ﴾ پاشان
 خوا ﴿شَهِدَ﴾ شایه ته ﴿عَلَى مَا يَفْعَلُونَ﴾ له سه ر شهو کرده وانه ی که ده یکهن (له پاش تو) ﴿وَلَا كُنْ﴾
 اَمْرٌ سُوْلٌ ﴿وَهَ بُوْ هه موو گه لیک پیغه مبه ریک هه بو وه ﴿فَاِذَا جَاءَ رُسُوْلُهُمْ﴾ جا کاتیک پیغه مبه ره که یان
 (له قیامه تدا) هات بؤ لایان ﴿فَنَجَّى بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده دریت له نینو انیاندا ﴿وَالْفَسِطَ﴾ به داد گهریی و راستی
 ﴿وَعَزَّ لَا يَفْلَحُونَ﴾ وه شهوان هیچ سته میان لی ناکریت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى﴾ ده لینی که ی ده بیت ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾
 شهو به لینی وه هره شهیه ﴿اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر یتوه راست ده کهن ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممه ده) ﴿اِنَّ﴾
 بلنی ﴿اَلَا اَتَايَكُمُ الْيَقِيْنَ﴾ به ده سستم نی یه بؤ خودی خؤم ﴿صَرَّ وَلَا تَفْعَا﴾ هیچ زیان و سوودیک
 ﴿اِلَّا مَآئِدَةً اَللّٰهُ﴾ مه گهر شهو ی خوا بیهویت ﴿لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ﴾ بؤ هه موو گهل و نه ته وه به ک کاتیک دیاری
 کراو هه به ﴿اِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ﴾ نه گهر کاته که یان هات ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنَ سَاعَةً﴾ شهوانه ساتیک دوا ده کهن
 ﴿وَلَا يَسْتَفْعِلُونَ﴾ نه پیشیش ده کهن ﴿قُلْ اَرَأَيْتُمْ﴾ تو بلنی (به وانه) پیم بلین ﴿اِنْ اُنْزِلَ عَلَيْنَا﴾ نه گهر
 سزای خواتان بؤ هات ﴿يَتْلُوْنَهَا﴾ له شه ودا یان له روزه ﴿فَاِذَا اسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُتَعِجِلُونَ﴾ ثایا ناوانباران
 بؤ چی (سزایه ک) به له ده کهن ﴿اَلَمْ اَرْاَ مَا رَفَعَ﴾ ثایا پاش شهو ی پروی داو به دی هات ﴿اَمْ اَنْتُمْ يَوَدُّ﴾
 یتوه بروای پی دینن؟ ﴿اَلَمْ اَنْتُمْ﴾ نانتستا (بروای پی دینن)؟ ﴿وَقَدْ كُشِبَ بِهِ اسْتَعْجِلُونَ﴾ خؤ به راستی یتوه
 به له ی هانتی (شهو سزا) یه تان ده کرد ﴿ثُمَّ قِيلَ﴾ ته مجا پشان ده ووتریت ﴿لِلَّذِي ظَلَمْنَا﴾ به وانه ی
 که سته میان کرده ﴿ذُوْ قُرْءَانٍ﴾ بچه رن سزای ﴿اَلَمْ خَلِدْ﴾ هه میشه پی ﴿هَلْ يُخْزَوْنَ﴾ ثایا یتوه توله تان
 لی ده سه ندریت ﴿اِلَّا يَمَّا﴾ مه گهر به هوی شهو (کارانه وه) نه بیت ﴿كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ که خؤ تان ده تان
 کرد ﴿وَيَسْتَفْهِنُونَكَ﴾ (ته ی موحه ممه ده) لیت ده پرسن ﴿اَلَمْ يَكُنْ﴾ ثایا شهو سزایه راسته (به دی
 دیت)؟ ﴿قُلْ اِي وَرَقٍ﴾ پشان بلنی به لی سونند به به ره وهر دگرم ﴿اِنَّهٗ لَحَقُّ﴾ بینگومان شهو راسته
 ﴿وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه یتوه ناوانن خؤ تانی لی قوتار بکه ن

﴿وَلَوْ أَنَّا لِكُلِّ نَفْسٍ﴾ نه گهر هی همر که سینک بیت ﴿ظَلَمْتَ﴾ که سته می کردوه (له دونیادا) یان
 بی باوه بر سوو بیت ﴿مَافِ الْأَرْضِ﴾ همر چی له زه ویدایه ﴿لَا فَعَدَّتْ بِهِ﴾ له برینی خوی دایدات
 (تهنها بۆ شهوی رزگاری بیت) ﴿وَأَسْرُوا الدَّامَةَ﴾ وه (بی باوه پران) په شیمانی خویان ده شمارنه وه
 (لهو روزه‌دا) ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتیک که لهو سزایه ده بینن ﴿وَقُضِيَ إِلَيْهِمْ بِالْقِسْطِ﴾ جا بریار
 ده دریت له نیوانیادا به دادوه ری ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ و نه وانه هیچ سته میان لی تا کریت ﴿
 أَلَا إِنَّ إِلَهَهُ﴾ ناگادارین به راستی مولکی خوابه ﴿مَافِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ شهوی له ناسمانه کان
 و زه ویدایه ﴿أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ﴾ ناگادارین به راستی به لیتی (همره شهی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوریه میان نازانن ﴿هُوَ يُخَوِّمُ مَوْتَهُ﴾ لهو (خواهه) ده زینیت
 وده مرینیت ﴿وَالْيَوْمَ تُجْعَلُونَ﴾ و همر بۆلای لهو ده گهر تیرینه وه (له رۆزی دوایدا) ﴿يَتْلَاهَا
 النَّاسُ﴾ نهی خه لکینه ﴿فَرَجَاءَ نَصْرٍ﴾ بینگومان بۆتان هاتوه ﴿فَوَعْدَةٌ مِنَ رَبِّكَ﴾ ناموزگاری
 (قورئان) له لایین په روه ردگار تانه وه ﴿وَنُفِثَ لَهَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه شیفنا و چاره به بۆ شهوی له ناو دل
 و ده روتان دایه ﴿وَهْدَىٰ رَحْمَةً﴾ وه رینموونی و میهره بانیه ﴿يَلْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ بر واداران ﴿قُلْ يَفْضَلُ
 اللَّهُ﴾ (نهی موحه مهده) ﴿بِلِيٍّ هَمَر به موی چاکه و ﴿وَيَرْحَمُهُ﴾ و میهره بانی خواوه به
 ﴿فِي دَلِيلِكَ فَيَقْرَأُوا﴾ جا که وانه بابیه ده دلخوش بن ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾ لهو چاکتره (بۆیان) ﴿فَيَمَّا يَجْمَعُونَ
 لَهُ وَهُوَ كَوَىٰ دَه که نه وه (له شستی نه م دونیایه) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی (بهو بی بر وایانه) پنبم بلین
 ﴿مَّا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ شهوی خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾ بۆتان له رزق و رۆزی
 ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ هه ندیکتان کردوه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به حهرام و (هه ندیکی) به حه لال ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی
 ثایا خوا ﴿أَنزَلَ لَكُمْ﴾ موله می (شهوی) پی داوون (له خوتانه وه شتانیک حه لال و شتانیکش
 حهرام بکهن) ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَقْتُلُكُمْ﴾ یان درو ده کهن به ناوی خواوه ﴿وَمَاضٍ الْبَرِّتِ﴾ وه گومانی نه وانه
 چیه ﴿يَقْتُلُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که درو هه لته به ستن به ناوی خواوه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له رۆزی دوایدا
 ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَذُو فَضْلٍ﴾ خواوه می چاکه و فزل و به هره به ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به سهر خه لکی یه وه
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به لام زوریهی خه لکی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی (لهو چاکه و به هرا نه) ناکدن ﴿
 وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (نهی موحه مهده) ﴿تَقُولُ هَمَر مه به ست و کار نکدایت ﴿وَمَا تَقُولُوا مِنْ قَوْلٍ﴾
 وه همر چی له قورئان بخوینی ﴿وَلَا تَقُولُونَ مِنْ عَمَلٍ﴾ و (نیوه) همر کرده وه به ک بکهن ﴿إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ﴾
 بینگومان نیمه به سهر تانه وه ﴿شُهُودًا﴾ شایه بین و ناگادارین ﴿إِذْ يُفِيضُونَ فِيهِ﴾ کاتیک ده رونه ناویه وه
 و پتوهی خدریکن ﴿وَمَا يُعْرَبُ﴾ وه وون نابیت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له په روه ردگارت ﴿مِنْ تَقَالِ دَرَقٍ﴾ به نه ندازه می
 گهر دیله به ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه له زهوی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و نه له ناسماندا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾
 وه نه بچو کتر لهو گهر دیله به ﴿وَلَا أَكْبَرُ﴾ و نه گهره تر لهو (گهر دیله به) ﴿إِلَّا كِتَابٌ مُبِينٌ﴾ مه گهر
 نه وه تا له ناو په راوینکی ناشکرادا (که مه به ست پنی لوح المحفوظ) ه

﴿الْآيَاتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولَآئِكَ اللَّهُ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له سهر
 نیه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خهفه تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿وَكَانُوا
 بِمَقُوتٍ﴾ وهه میشه خویان ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ ههر بق نهوانه
 مزگیتی ومورده ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیادا ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ و له‌دوار قزیشدا ﴿لَا تَبْزِيلَ﴾
 گزیران نیه ﴿إِنَّمَا لِلَّهِ﴾ بق ووته (و به‌لینه) کانی خوا ﴿ذَلِكَ هُوَ﴾ ههر نه‌ویه ﴿الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾
 سهر که وتی زور گه‌وره ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ﴾ باخه‌مبارت نه‌کات ﴿قَوْلُهُمْ﴾ ووتی نهوانه ﴿لَا
 الْعِزَّةَ﴾ چونکه به‌راستی هیز و ده‌سه‌لات ﴿بِاللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه‌مووی بق خواهه ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
 خوایش بیسه‌ری زانایه ﴿الْآيَاتِ لِلَّهِ﴾ ناگادار بن به‌راستی ههر بق خواهه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 چی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر چیش له‌زه‌وی دایه ﴿وَمَا يَشْعُرُ﴾ به‌پره‌ویان نه‌کردوه
 ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نهوانه‌ی پنجگه له‌خواد به‌رسن ﴿شُرَكَاءَ﴾ به‌رستر اوانی (هاو به‌شانی
 بق خوا) ﴿إِنْ يَشِيعُونَ إِلَّا الظَّنُّ﴾ نهوانه‌ی تنها شوین گومان که‌وتوون ﴿وَأِنْ هُمْ إِلَّا خِفْصُ صُوتٍ﴾
 وه نهوانه‌ی تنها در فده‌که‌ن (به‌گومان و گزیره شت ده‌لین) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه‌و خواهه زانیکه
 ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ﴾ شه‌وی بق داناون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ تاتیددا به‌سه‌بته‌وه ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ روریشی
 داناوه به‌روونا که‌ره‌وه (که‌مایه‌ی زیان و گوزه‌رانتان بیت) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که
 یاس کرا) ﴿لَا يَنْبَغِي لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ چند به‌لگه و نیشانه هدی به‌ق که‌سانیک که ده‌بستن و ژیرن ﴿وَلَا
 يَنْبَغِي لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ نهوانه‌ی ده‌لین خوانمندی بق خوی هه‌لیزار دوه!! ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک‌ی و بیگه‌ردی
 بق خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ نه‌و بی نیازه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تنها نه‌و خواهه‌نیانه ههر چی و له‌ناسمانه‌کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ههر چی و اله‌زه‌ویدا ﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا﴾ هیچ به‌لگه به‌کتان لانی به‌مدی
 که ده‌یلین. ﴿أَتُقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ نایا شتیک ده‌لین به‌دهم خواهه که نایزان و بی‌ناگان لی ﴿وَلَا
 تَعْلَمُونَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی به‌راستی نهوانه‌ی ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که در وه‌ن
 ده‌بستن به‌ناوی خواهه ﴿لَا يَقْلِبُونَ﴾ (ههر گیز) رزگار نابین ﴿مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا﴾ (چونکه) به‌هره
 و رابوار دنیکی که‌م له‌دنیادا (به‌سهر ده‌بن) ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا﴾ پاشان بق لای لیمه‌یه ﴿مَرْجِعُهُمْ﴾ گه‌رانه‌ویان
 ﴿ثُمَّ نُذِيقُهُمُ﴾ نه‌مجا بیتان ده‌چیزین ﴿الْعَذَابَ الشَّدِيدَ﴾ سزای زور توند ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾
 به‌هوی نه‌وه‌ی که بر وایان نه‌هیتا (تامردن) ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾

﴿وَأَنذِرْ عَلَيْهِمْ سَاءَ الْوُجْهِ﴾ (نهی موخه ممهده) (دهنگویاس و هه والی نوح (علیه السلام) یان یو بخوینته ره وه
 ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ كَاتِبُكَ بِهِ غَدَ لَكُم مَّوَدَّعٌ﴾ (کاتیک به گهله که ی ووت ﴿يَتُومُ﴾ نه ی گهله که م ﴿إِنْ كَانَ كِبَارُكُمْ﴾ نه گهر
 به لاتانه وه قورس و گرانه ﴿مَقَالِي﴾ مانه وه له ناواتاندا ﴿وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ و ناموز گاری کردنم
 (بوتان) به نایه ته کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ نه وامن پشتم به خوا به ستووه ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرًا﴾ یتو هس
 کار و پر یاری خوستان کوه نه وه ﴿وَشَرَّكَاءُ﴾ له گهله هاویه شه کانتان دا ﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكَ عَلَيْكَ غُرْمَةً﴾
 نه مجا با کار و پر یاره کانتان شار او نه بیت به لاتانه وه (به لکو ناشکراییت) ﴿ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ﴾ پاشان به لامارم
 بدن ﴿وَلَا تُخْطِرُونِ﴾ و ماوهم مه دن ﴿وَإِنْ تَوَلَّيْتُ﴾ جا نه گهر سهر پیچیتان کردم (پشتم تی ده گهن)
 ﴿فَمَا آتَاكُمْ﴾ نه وه من داوام نه کرد وه لیسان ﴿مِنْ أَجْرٍ﴾ هیچ پاداشیتک ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من هدر له سهر خوا به ﴿وَأَمَرْتُ﴾ وه فرمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ که له فرمان به ردارانی
 خودا و موسولمانان بم ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا به درویان زانی ﴿فَتَجَبَّهَهُ وَمَسَّ صَعْدَهُ﴾ نه وسایتمهش نه و
 (نوح) و نه واندهش که له گهلی بوون رزگارمان کردن ﴿فِي الْفُلَيْنِ﴾ له که شته که دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ﴾
 وه کردمان ﴿فَخَلَقْنَا﴾ به جی نشینانی (نه وان له زه ویدا) ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَتَنِينَ﴾ نه واته شمان ژر ناوخت ﴿كَذَّبُوا﴾
 یقینیتا ﴿كَهْرُوبًا﴾ به نایه ته کانی نیمه نه هینا ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ نه مجا سهرنج بده و پروانه بزانه چون
 بسو ﴿عَبَقًا لِّلْمُذْرِبِينَ﴾ دواپور و ناکامی تر ستر او ان ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْهُمُ نُوحًا﴾ نه مجا له دوا ی نوح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغمبه رانیک ﴿إِلَى قَوْمِهِ﴾ یو ناو گهله کانیان ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ نه وانش هاتن
 یو لایان به به لگه پروونه کانه وه ﴿فَمَا كَانُوا يَلْقَوْنَ﴾ که چی نه وان پروایان نه هینا ﴿بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 به وه ی که له رابر دوودا پروایان پیته هینا بوو ﴿كَذَلِكَ نَطْمَعُ﴾ به و جوړه مؤر ده نیتن ﴿عَلَى قُلُوبٍ﴾ به سهر
 دلی ﴿الْمُعْتَرِينَ﴾ دهست دریز کاراندا (تاتیگهن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش
 شهو نیز راوانه ﴿مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ موسا و هاروون بولای فیرعهون ﴿وَمَلَأْنَاهُ﴾ وه بولای
 دهسته و تاقمه که ی ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به به لگه و موعجزه کانه وه ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ به لام نه وان خویان
 به گهره زانی ﴿وَصَكَّاهُمْ لِقَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ و نه وان هوزیک ی تاوان بار بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتیک
 بزیان هات ﴿لَقُوا مِنْ عِنْدِنَا﴾ هه ق و راستی له لایه ن نیمه وه ﴿قَالُوا إِنَّا هَذَا﴾ ووتیان بینگومان نه مه
 ﴿لَيْسَ حَرْمٌ بِهِ﴾ جادویه کی روون و دیاره ا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا وونی (بیان) ﴿أَتَقُولُونَ الْحَقَّ﴾ نایا
 یتو به م هه ق و راستیه ده لین (جادو وه) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بوتان هاتو وه ﴿أَسْحَرَكُنَّ﴾ نایا نه وه جادو وه
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ که جادو و یازان رزگاریان نایت ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ووتیان نایا هاتووی بولامان
 ﴿لَقَدْ كُنَّا﴾ یو نه وه ی لامان ده ی ﴿عَمَّا وَجَدْنَا عِبَادَةَ آبَائِنَا﴾ له وه ی باوو باپیر انمان له سهری بوون ﴿وَتَكُونُ﴾
 لگما ﴿تَابُوهُمُ﴾ دوو کتان (موسا و هاروون) بیت ﴿الْكِبْرِيَاءَ﴾ گهره بی (وسه رز کایه تی به نوئیسرائیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه نیمه هه گیز باوه رتان پی ناکه یین ﴿۵﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعون ووتی (به کومه‌له‌که‌ی) ﴿أَتُؤْتِي بِكُلِّ﴾ بۆم بیتن و (کوی بکه‌نده‌ه) همدور
 ﴿سَجْرٍ عَلِيٍّ﴾ جادوو گهرتکی زور زانا و لیزان ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ جا کاتیک جادوو گهره‌کان
 هاتن ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى﴾ موسا پنی ووتن: ﴿الْقَوْمَ أَنَّهُم مُّكْفَرُونَ﴾ نه‌وه‌ی ده‌تانه‌وی بی‌هاویرن
 (فری‌دن) ﴿فَلَمَّا الْفُؤَا﴾ نه‌مجا کاتیک (جا دووه‌کانیان) فری‌دا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا ووتی
 ﴿مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ﴾ هدرچی نیوه هیتاوتانه جادووہ ﴿إِنَّ اللَّهَ سَابِقُ الَّذِينَ﴾ بیگومان خوا به‌زووی
 پوچه‌لی ده‌کانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ چونکه به‌راستی خوا چاکسی ناکات ﴿عَمَلُ الْمُتَكِبِّينَ﴾
 کرده‌وه‌ی خرابه‌کاران ﴿وَنُحْيِي اللَّهَ الْحَقَّ﴾ خوا حق و راستی سه‌رده‌خات (ده‌یچه‌سپیتیت)
 ﴿بِكَمِّيَّةٍ﴾ به‌فهرمان و به‌لینه‌کانی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پشان ناخوش بیت
 ﴿فَعَمَاءُ آمَنَ﴾ جا (له‌سه‌ره‌تاوه) بروای نه‌هیتا ﴿لِمُوسَى﴾ به‌موسا ﴿إِلَّا ذُرِّيَّتَهُ﴾ چند که‌سینک
 نه‌بیت ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له‌گه‌له‌که‌ی ﴿عَلَى خَوْفٍ﴾ به‌هوی ترس و بیمان ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له‌فیرعون
 ﴿وَمَا لَئِيْهِمْ﴾ و‌کار به‌ده‌ست و گه‌وره‌کانیان ﴿أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾ نه‌وه‌ک بیانگیرته‌وه بۆمی دینی ﴿وَأَنْ فِرْعَوْنَ﴾
 به‌راستی فیرعون ﴿لَعَالِي فِي الْأَرْضِ﴾ خویه زل زان و زال بوو له‌زه‌وی (میسر) دا ﴿وَأَنَّهُ رَئِيسُ الْمُسْرِفِينَ﴾
 وه به‌راستی له‌سنوور به‌زیتان بوو ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ وه موسا ووتی ﴿بِقَوْمٍ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنْ
 كُنْتُمْ﴾ گهر نیوه ﴿عَامِلِينَ بِاللَّهِ﴾ برواتان به‌خوا هیتاوه ﴿فَعَلَيْكُمْ تَوَكَّلُوا﴾ نه‌وه‌ت‌نها پشت به‌خوا بیه‌ستن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّشِيرِينَ﴾ نه‌گهر نیوه‌فهرمان‌بهر و مل که‌جن ﴿فَقَالُوا﴾ نه‌وانیش (باوه‌رداره‌کان) ووتیان
 ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ نه‌نها پشتمان به‌خوا به‌ستوه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ فِتْنَةً﴾ نه‌ی به‌روهردگارمان مه‌مانگیر به
 جینگه‌ی نه‌شکه‌نجه ونازار ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بۆ گه‌لی سه‌مه‌کاران ﴿وَنَجِّنَا﴾ وه رزگارمان بکه
 ﴿بِرَحْمَتِكَ﴾ به‌به‌زه‌بی خوت ﴿مِنْ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ له‌ده‌ست کومه‌لی بی‌بروایان ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾
 وه نیگامان کرد ﴿إِلَى مُوسَى﴾ بۆ موسا ﴿وَأَخْبَاهُ﴾ وبرا که‌ی (هاروون) ﴿أَنْ تَتَوَكَّلَ﴾ که‌پنکی بیتن و ناماده‌ی
 بکه‌ن ﴿لِقَوْمِهِ كَمَا﴾ بۆ گه‌له‌که‌تان ﴿يُخَصِّرُونَكَ﴾ چند خانو و به‌ک له‌میسردا (که‌تیندا به‌هویتنه‌وه)
 ﴿وَلْيَجْعَلُوا بَيْنَكُمْ بَيْنَهُ﴾ وه خانووه‌کانتان بکه‌ن به‌قبیله (واته بی‌که‌ن به‌جینگای به‌رستنی خودا) ﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ
 لِلدِّينِ﴾ و به‌رینکو پنکی نویر به‌جی بیتن ﴿وَيَذَرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ مرده‌ش بده به‌برواداران (به‌به‌هشت
 و سه‌رکه‌وتن) ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ و موسا ووتی ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ﴾ نه‌ی به‌روهردگارمان به‌راستی تو
 ﴿هَآتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ﴾ به‌خشووته به‌فیرعون و کومه‌له‌که‌ی ﴿زِينَةً وَأَمْوَالًا﴾ هو‌کاری رازانه‌وه و
 جوانی و مال و سامانی زور ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیادا ﴿رَبَّنَا يُضِلُّوْا﴾ نه‌ی به‌روهردگارمان
 بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک گوسرا بکه‌ن ﴿عَنْ سَبِيلِكَ﴾ له‌رینگای تو ﴿رَبَّنَا أَخْلِسْ﴾ نه‌ی به‌روهردگارمان له
 ناوی به‌ره و مه‌به‌نله ﴿عَلَى أَمْوَالِهِمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ دله‌کانیان ره‌ق و ره‌ش بکه
 ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا﴾ چونکه بروا ناهیتن ﴿حَتَّى يَرَوْا﴾ همتا نه‌بینن (به‌چاوی خویان) ﴿الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ سزای
 سه‌خنی نازارده‌ر ﴿۵۵﴾

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خواهی گه‌وره) نه‌رمووی بیگومان ﴿أُحِبِّتَ دَعْوَتَهُ كَمَا﴾ داوای همدو و کستان و هر گه‌را
 ﴿فَأَسْتَفِيمَا﴾ جا خو را اگر و به‌رده‌وام بن (له‌سهر ثابینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ﴾ وه مه که‌ونه شوین
 رینگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نازانن ﴿وَيَحْزَنُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ نه‌مجا نه‌وه‌ی نیسرا نیلیمان
 له‌ده‌ریاکه (ده‌ریای سوور) به‌راندووه ﴿فَأَتَّبَعَهُمْ قَرْعُونَ وَخَلَّوْهُ﴾ نه‌مجا فی‌رعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی
 شوینیان که‌وتن ﴿بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ به‌ستم و ده‌ست در‌نژی کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه‌تا نه‌و کانه‌ی
 ﴿أَنزَلَهُ الْفَرَقَ﴾ خه‌ریک بوو (فی‌رعه‌ون) به‌خنکی ﴿قَالَ آمَنْتُ﴾ نه‌وسا وونی به‌روام هینا ﴿إِنَّهُ لَا
 إِلَهَ﴾ که‌هیچ به‌رستراوونکی راست نی‌یه ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگه له‌نه‌و (خواهه) نه‌بیست ﴿وَأَنْتَ بِهِ﴾ که
 به‌روایان پی‌هیناوه ﴿بِمَنْ أَسْرَيْتَ﴾ نه‌وه‌ی نیسرا نیل ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه منیش له‌موسلمانانم ﴿
 وَأَتْلُو﴾ نیستا (باوه‌ر دینیت؟) ﴿وَقَدْ عَصَبْتَ قَبْلَ﴾ که‌بیگومان له‌وه‌و پیش سه‌رینجیت کرد ﴿وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ وه‌تو له‌خرابه‌کاران و تیکده‌ران بوویت ﴿فَالْيَوْمَ﴾ به‌لام نه‌مرو ﴿تُجْزَىٰ بِكَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) رزگار ده‌که‌بن ﴿إِنَّكُمْ لَمِنَ خَلْقِكَ﴾ بو‌نه‌وه‌ی بی‌به‌پند بو‌نه‌وه‌ی
 له‌دوای تو دیت ﴿وَأَنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ وه به‌راستی زوریک له‌خه‌لکی ﴿عَنِ رَبِّكَ لَوْ لُقِیَوْهُ﴾
 بی‌تاگان له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی نیمه ﴿وَلَقَدْ يَمَنُّوا﴾ سویند به‌خوا بیگومان نیسته جیمان کردن
 ﴿بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌ی نیسرا نیل ﴿مُبْتَوًّٰی صَدَفٍ﴾ له‌شوینیکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾
 و رزوی چاک و پاکمان پی‌دان ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا﴾ جا را جیاو دوو به‌ره‌ک نه‌بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ هه‌تا
 زانین و شاره‌زایی (ته‌ورات) یان بو‌هات ﴿إِنْ رَّبُّكَ﴾ به‌راستی به‌روه‌رد گارت ﴿يَقْضِي بَيْنَهُمْ﴾ بریار
 ده‌دات له‌تبتو‌انیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌رزوی دوایدا ﴿فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تیبدا را جیا بوون
 ﴿وَأَنْ كُنْتَ﴾ جائه‌گه‌ر تو ﴿فِي سَبِيلِكَ﴾ له‌گوماندا‌ی ﴿يَمَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ له‌وه‌ی که‌ناردو‌مانه‌ته‌خواره‌وه
 بؤت ﴿مِّنَ الَّذِينَ﴾ نه‌وه‌ پرسیار له‌وانه‌بکه ﴿يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ﴾ که‌کتبی نامسمانی شاره‌زان
 و ده‌بخویننه‌وه ﴿مِّنَ قَبْلِكَ﴾ له‌پیش تو ﴿لَقَدْ جَاءَكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بؤت هاتووه ﴿الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾
 هه‌ق و راستی له‌به‌روه‌رد گارت نه‌وه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ که‌وانه له‌ده‌سته‌ی گومانداران مه‌به ﴿
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ﴾ و له‌وانه‌ش مه‌به ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خوایان به‌دروزانی
 (وباوه‌ریان پی‌نه‌هینان) ﴿مَنْ كُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (نه‌گه‌ر و ابکه‌یت) نه‌وه ده‌چپته‌ریزی زه‌ره‌مه‌ندانه‌وه ﴿
 إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿حَقَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ ده‌رچووه و چه‌سپاوه بؤیان ﴿كَذَّبْتَ رَبَّكَ﴾ بریاری
 به‌روه‌رد گارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌روا ناهیتن ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ﴾ (به‌روا ناهیتن) هه‌رچه‌ند بؤیان بیست
 ﴿كُلُّ آيَةٍ﴾ هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌یه‌ک ﴿حَتَّىٰ يَسْأَلُوا﴾ هه‌تا نه‌پیشن (به‌چاوای خو‌یان) ﴿الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ﴾ سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿

﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا أَنْتُمُ الْمَمْلُوكُونَ﴾ (خهلکی) هیچ شمار و گوندیک (له وانه ی که هه ره شه یان لیکرا) و باوه ربان هیتا (کاتی بینین و دابه زینی سزای په روره دگار) ﴿فَنَفَعْنَاهَا نِجْمَتَهَا﴾ باوه ره که یان هیچ سوودی پی نه که یاندن ﴿إِلَّا قَوْمٌ يَبْغُونَ﴾ جگه له گه لی یونس (علیه السلام) نه بیت ﴿لَمَّا آمَنُوا﴾ کاتیک هه سوو پر وایان هیتا و تموبه یان کرد (که دل نیابوون سزای په روره دگار دابه زیوه یو سه ربان) ﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَمَّهُمْ﴾ لامان برد له سه ربان ﴿عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ سزای سه رشوپی و ریسوایی ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زبانی دنیادا ﴿وَمَتَّعْنَاهُمُ الْأَنْجَارَ﴾ و به هره و خوشیمان پیدان تا ماوه به ک (تا کاتی مردنیان) ﴿وَلَوْ أَنَّهُ رَئُوفٌ﴾ وه نه گه ره روره دگارت بیویستایه ﴿لَآ مَنَ﴾ بروای ده هیتا ﴿مَن فِي الْأَرْضِ﴾ نه و (خهلکی) و اله زه ویدان ﴿كُلُّهُمْ جُيْعًا﴾ هه سوو به تیکرا ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ﴾ ده ی ثباتو (نه ی موحه ممد) ﴿تُكْرِمُ النَّاسَ﴾ زور له خهلکی ده که بیت ﴿حَقِّ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ هه نایینه پروادار ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ وه یو هیچ که سیک نی یه ﴿أَنْ تُمْسِكَ﴾ که پروای بیی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه ره به ویستی خوانه بیت ﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ﴾ وه بیسی (وین باوه ری) ده خاته ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ سه رنه وانه ی ﴿لَا يَعْقِلُونَ﴾ که تی ناگدن و بیر ناگنده وه ﴿فَلْيَنْظُرُوا﴾ (نه ی موحه ممد) بلی: سه رنج بدن ﴿مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ چی له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿وَمَا تَعْنِي إِلَٰهِيكَ وَالَّذُرُّ﴾ که چی نشانه و ترسینه ره کان هیچ سوو ناگه به نن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به که ساتیک پروانه هیتن ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده ی چاوه پروانی چی ده که نن ﴿إِلَّا مِثْلَ آبَارِ الَّذِينَ﴾ بیجگه له پرووداوینک وه ک پرووداوه کانی نه وانه ی ﴿خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ که له پیشبانه وه پابوردن ﴿قُلْ فَانظُرُوا﴾ بلی ده ی چاوه پروان بکه نن ﴿إِلَى مَعَكُمْ﴾ به راستی میش له گه ک نیوه دا ﴿مِنَ الْمُتَشَكِّكِينَ﴾ له چاوه پروانم ﴿ثُمَّ نَزَّجِي﴾ پاشان تبمه رزگاری ده که بین (له کاتی ناره حه تیدا) ﴿رُسُلَنَا﴾ پیغه مبه رانمان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه وانه ی پروایان هیتاوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابه و شیوه ﴿حَقًّا عَيْنًا﴾ پیویسته له سه رمان ﴿شُجَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نیمان داران رزگار بکه بین ﴿فَلْيَبْأُهَا النَّاسُ﴾ بلی نه ی خهلکینه ﴿إِنْ كُنتُمْ فِي شَكٍّ﴾ نه گه ره نیوه له گوماندهان ﴿مَنْ يَدِينُ﴾ له (راستی) ثابنه که م ﴿فَلَا أَغْنِيَنَّ الَّذِينَ﴾ نه وه من ناپه رستم نه وانه ی ﴿تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ که نیوه ده ی به رستن بیجگه له خورا ﴿وَلَكِنْ﴾ به لکو ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ نه و خوا به ده به رستم ﴿يَتَوَكَّلُ﴾ که نیوه ده مرستی ﴿وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ﴾ وه من فه رمانم پی کراوه که ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له به پرواداران بسم ﴿وَأَنْ أَفَعَوْجُكَ﴾ وه پرووت رینک و راست بکه ﴿لِلَّذِينَ حَبِطَتْ﴾ یو نایینیک که راسته ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه به هیچ جورینک له هاویه ش داندهان مبه ﴿وَلَا تَدْعُ﴾ هاوارمه که (مه به رسته) ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ﴾ شتی نه سوودت پی ده که به نیت ﴿وَلَا يَضُرُّكَ﴾ و نه زیانت لی ده دات ﴿وَإِنْ فَحَلَّتْ﴾ جا نه گه روات کرد ﴿فَالْإِلَٰهَ إِذَا﴾ نه وه بیگومان نه و کاته تو ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له سه مکارانی

﴿وَإِنْ يَنْشَأْ لَكَ مِنَ الْخَوَافِ أَنْ يُغْرِبَ بِكَ نَارُكَ﴾ و نه گهر خوا به تو بگه به نیست ﴿يُسْخَرُ﴾ زبانتك ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ هیچ لاده ريك نی به بونه و
 (زبان) ﴿الْأَخْرَجَ﴾ بیجگه له خوا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ جُحُوشًا﴾ و نه گهر خیر و خوشه کی یوست بونت ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه و
 هیچ بدر گری که ريك نیه بون چاکه ی خوا ﴿يُصِيبُ بِوَدَعَتِهِ السَّمَاءَ﴾ به هر مه شدی ده کات نه و که سدی خوی به ویت
 ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له بدنه کانی ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ الْغَلِيْبُ﴾ و هر نه و لی سورده ی به به زویه ﴿فَلَنْ يَنْجِيَهُمُ اللَّهُ﴾ (ندی
 موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾ بلی شدی خه نکینه ﴿فَلْيَجَاءُ كَرَّ الْحَقِّ﴾ به راستی (فورانی) حه قشان بون هاسوه ﴿مِنْ زَيْكٍ﴾
 له لایه ن به روه ردگار نه و ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ﴾ جاهد که سبک ریتموونی و هر گر تیش ﴿فَلْيَنْتَهِزُوا لِقَابِ اللَّهِ﴾ نه و
 بیگومان (قازانجی) ریتموونه که ی بون خوی ته ی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هر که سیش گومر ایو ویت ﴿فَلْيَنْتَهِزُوا لِقَابِ اللَّهِ﴾
 نه و بیگومان (زیانی) گومر ایو و نه که ی بون خوی ته ی ﴿وَمَنْ أَهْدَىٰ﴾ و من له نیوه ﴿يُصِيبُ﴾ به هر پر سبار نیم ﴿وَالْأَنْبِيَاءُ﴾
 شونین نه و بکه و ﴿مَنْ يُؤْتِ الْإِنْفَ﴾ که سرووش و حی کرا و بونت ﴿وَالْأَنْبِيَاءُ﴾ و به نارام و خوگر به هدتا
 ﴿يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ خوا بریاری ده دات (له نیوانی تو و نه و اندا) ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ و نه و (خوا به) چاکترینی هه مو
 داد و هر و بریار ده رانه ﴿

سوره‌ی ﴿هُود﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الر﴾ به (تلیف، لام، را) ده خوتر نه و خوا زاناره به مانا که ی، بون زانیاری زیاتر سه بری سه رته ی سوره ی (البقرة)
 بکه ﴿كَتَبَ لَكُمُ الْكِتَابَ﴾ نه مه کتیبیکه به و داری زار و ﴿وَالَّذِينَ﴾ نایه نه کانی ﴿فَرَضُوا﴾ پاشان پروون کرا و نه نه و ﴿مِنْ
 لَدُنْ﴾ له لایه ن (خوا ی) کار دروستی زاناره ﴿وَالَّذِينَ﴾ بون نه و ی هیچ ششیک نه به رستن ﴿وَاللَّهُ﴾
 بیجگه له خوا ﴿يَنْزِلُ الْكُرْثَىٰ﴾ به راستی من له لایه ن نه و (خوا) و بون نیوه ﴿يَنْزِلُ الْكُرْثَىٰ﴾ تر سبت و سورده و مرم ﴿وَالَّذِينَ
 ﴾ هر و هه بون نه و ی داوای لیور دن بکه ن له به روه ردگار تان ﴿وَالَّذِينَ﴾ پاشان توبه بکه ن و بگه رنه و
 بولای ﴿يُخَوِّضُكُمْ مَتَاعًا خَسًّا﴾ ده نان زنی به زبانتکی چاک و خوش ﴿إِنْ تَبْلُغُوا أَجَلَ﴾ ناما و ی دیاری کرا و (بوتان) ﴿وَالَّذِينَ
 ﴾ و ده به خشیت به هه مو ﴿وَالَّذِينَ﴾ خا و ن چاکه و به هر و ده ک (پاداشی) چاکه و به هر ی خوی ﴿وَالَّذِينَ﴾
 و نه گهر پرو و هر گیر و سه ریچی بکه ن ﴿إِنْ تَبْلُغُوا أَجَلَ﴾ نه و به راستی من مه ترسی ده کدم ﴿وَالَّذِينَ﴾ به خه نان بگری
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ سزای پوزنکی گه و ره (که پوزی دوا به) ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ هر بولای خوا به ﴿وَالَّذِينَ﴾ گه رانه و ده نان
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ و نه و (خوا به) ده سه لات داره به سه ر هه مو و ششیکدا ﴿وَالَّذِينَ﴾ ناگادار بن بیگومان نه و ان
 ﴿يَتَوَكَّلُونَ عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ﴾ سنجیان ده بیچنه و (له سه ر کینه و ذرایه ی) ﴿يَتَوَكَّلُونَ عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ﴾ بون نه و ی خویان بشار نه و له خوا
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ بیدار بن کانتیک ﴿يَتَوَكَّلُونَ عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ﴾ نه و انه خویان داده بونش به بونشاکه کانیان (بون نه و ی پیلانه کانیان ده رنه که ون)
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ (خوا) ده رانیت ﴿وَالَّذِينَ﴾ به و ی ده بشار نه و نه و ی ناشکرای ده که ن ﴿وَالَّذِينَ﴾ بیگومان
 نه و (خوا به) به ناگا و زانایه ﴿وَالَّذِينَ﴾ به و (نه بیانه ی) له سبت و ده کانه به ﴿

﴿وَمَآ أَمْرٌ إِلَّا إِلَىٰ رَبِّكَ يَرْجَعُونَ﴾ هیچ گیان له بهر نك نی به ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوی دا ﴿إِلَّا إِلَىٰ رَبِّكَ يَرْجَعُونَ﴾ نیلا له سه ره خوا به
 ﴿رَزَقْنَاهَا﴾ رزق و روزه که ی ﴿وَبَعَثْنَا مَرْسَلًا﴾ وه (خوا) ده زانی شوینی مانه وه ی ﴿وَنَسُوذَعْنَاهَا﴾
 وه شوینی لی ده رچوونی ﴿كُلٌّ فِي فَخٍّ مِّنْهُنَّ﴾ هم مووی نو سراوه له کتینی پروون که ره وه (لوح
 المحفوظ) دا ﴿وَهُوَ﴾ نهو (خوا به) زاتیکه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که ناسمانه کان
 وزهوی دروست کرده ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شهش روزه دا ﴿وَكَانَ عَرِشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و عه ره شه که ی
 له سه ره شوو ﴿لِيَبْلُوَكُمْ﴾ بۆ شه وه ی ناقبتان بکانه وه ﴿إِنَّكُمْ أَخْسَنُ عَمَلًا﴾ کامتان کرده وه ی
 چاکتر (ده که ن) ﴿وَلَقَدْ قُلْتُمْ﴾ سویندی نه که ر بلینیت (به وانه) ﴿إِنَّكُمْ مَّبْعُوثُونَ﴾ به راستی نیوه زیندو
 ده کرتنه وه ﴿مِّنْ بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ له پاش مردن ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نه وانه ی که یی پروان ده لنین
 ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتٍ﴾ نه مه هیچ نی به پنجگه له جادوویه کی پروون و دبار نه بیت ﴿وَلَقَدْ لَعَنَّاهُمْ﴾
 ﴿وَعَذَّبْنَا﴾ وه سویند به خوا نه که ر شهو سزایان دوا بخه یس ﴿إِنَّا أَنُفِئُ مَعْدُودًا﴾ تاما ویه کی که می
 دیاری کراو ﴿لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُ لَهُ﴾ نه وه به راستی ده لنین چی شهو سزای پراگرتووه (بۆچی بۆمان
 نایه ت) ﴿أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ﴾ بیدار بن روزه ی شهو سزایه یان بۆ دیت ﴿لَيْسَ مَقْرُورًا عَنْهُمْ﴾ لنین لا نادری
 ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وه ده وریان ده دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه وه ی که نه وانه گالتهو لاقرتیان پی
 ده کرد ﴿وَلَقَدْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به خوا نه که ر نیمه بچیزین به ناده می ﴿مِثْلَ طَعْمِ﴾ چاکه
 و فمزل و به هره یه ک لای خو مانه وه ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ﴾ پاشان شهو (چاکه و به هره یه ی) لی بگرینه وه
 ﴿إِنَّهُ لَكَاوُفٌ كَغُورٍ﴾ بینگومان شهو زور ناویند و سله یه (لهو کانه دا کوفری نیعته کانی خوا
 ده کات) ﴿وَلَقَدْ أَذَقْنَاهُ﴾ سویند به خوا نه که ر پنی بچیزین بیده پنی ﴿ثُمَّ مَاءً بَعْدَ ذَلِكَ مَسَّةً﴾
 به هره و چاکه دوا ی شهو سه ختی و ناره حنیانه ی تووشی بووه ﴿لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي﴾ بینگومان
 ده لیت گشت سه ختی و زیانه کانم له مل بوویه وه (به روکی به رد ام) ﴿إِنَّهُ لَنفَسٍ فُجُورٍ﴾ بینگومان
 (لهو کانه دا) زور دلخوژش و لوت به رزو خو به زل زانه ﴿إِنَّا لَآلِئِينَ صَاعِقُوا﴾ جگه له وانه ی
 که باثارام و خو گر پروون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیا ن به چی هینا ﴿أَوَلَيْكَ لَهُمُ﴾ نه وانه
 بزیان هه یه ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیبوردن و پاداشتی گه وره ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ﴾ نایا تو وازه پنه ری
 ﴿بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ له (پراگه یاندنی) هه ندیک له وه ی نیگات بۆ کراوه ﴿وَضَائِقُ بِهِ صِدْرُكَ﴾ و دن
 ته نگ ده بی پنی ﴿أَنْ يَقُولُوا﴾ له بهر نه وه ی که ده لنین ﴿لَوْلَا أَنزِلَ عَلَيْنَا كُرْ﴾ بۆچی گنج و خه زینه ی بۆ
 نانیر دریته خواره وه ﴿وَأَنجَاء مَعَهُ مَلَكٌ﴾ یان بۆچی فرشته یه کی له گه لدا نه هاتووه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾
 بینگومان تو ته نها ترسینه ری ﴿وَأَنذَرْتُ كُلَّ نَفْسٍ يَوْمَئِذٍ﴾ و خوا بۆ هه موو شتیک سه ره به رشتیکار و
 چاودیره ﴿

﴿أَمْ يَكُولُونَ أَفْئِدَةً﴾ یان نه وانه ده لنین پیغه مبه ر ﴿نَعَمْ﴾ نه و (فورثانه) ی هله به مستووه ﴿قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ سُورَةَ﴾
 ﴿يَسَاءِ﴾ بلی ده ی ئیوه ش ده سورته ی وه کو نه و (فورثانه) بیتن ﴿مَقَرَّتْ﴾ هله به ستر او بن ﴿وَأَذَعُوا مِنْ﴾
 ﴿أَسْطَقَعُمْ﴾ وه بانگ بکه ن (بؤ پشتیوانیتان) هر که س ده توانن ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیتجگه له خوا
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست ده که ن ﴿فَالَّذِينَ لَا يَرْجُوا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ جا نه گهر وه لایمان نه دانه وه
 ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ إِلَهُ الْوَالِدِينَ﴾ نه وه بزائن که بیگومان نه م (فورثانه) نیر در او ته خواره وه ﴿بِعِزَّتِ اللَّهِ﴾ به ناگاداری
 وزانینی خوا ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هر وه ها بزائن هیچ پدر ستر او نیکی راست نی به بیتجگه له نه و
 ﴿قُلْ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ﴾ ده ی ثایا ئیوه مل که چ و موسلمانن ؟ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ﴾ هر که س ده به ویت
 ﴿الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبِّهَا﴾ ژبانی دنیا و رازاوه و جوانی نه و ﴿لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ لَا يَرْجُوا إِلَهَ إِلَّا اللَّهَ﴾ نیمه (به ره می)
 کرده وه کانیا ن به ته وای بی ده دین تیایدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَخْشَوْنَ﴾ وه نه وان له م ژبانه دا که م و کوپی
 یان له گهل نا کریت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ نه وانه که سانیکن بویان نی به ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾
 له رورزی دوایدا جگه له ناگر ﴿وَيَحِيطُ مَا صَبَّغُوا فِيهَا﴾ وه نه وای کردیان تیدا بوچ و بی به ره هم بووه
 ﴿وَيَكْبُلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه هر چیان کرد به رده وام بوو به هیچ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جا ثایا که سیتک ﴿عَلَىٰ﴾
 ﴿بَيْتِ قَوْمٍ رَبِّهِ﴾ به لگه به کی ناشکرای بی له لایه ن په روره د گاریه وه ﴿وَيَسْأَلُهُ شَاهِدٌ مِنْهُ﴾ و شایه تیک لای
 نه وه وه بوی بخوبنیتته وه ﴿وَمَنْ قِيلَ لَهُ كُنْ فَيُكُنْ﴾ وه له بیتش نه م (شایه تیه ی خویه وه) په راری موو ساش
 (شایه ته بوی) ﴿إِنَّمَا وَرِثَمُ﴾ که به پره و پیشه و او میهره بانیه ﴿أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نه وانه بر وایان هه به
 به و (شایه ته که فورثانه) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وه هر که س باوه ری بی نه بیت ﴿مِنَ الْآخِرَةِ﴾ له و کومده ن
 و نا قمانه (نه وانه ی کزبونه وه له سهر درایه تی نیسلام) ﴿فَالَّذِينَ قَدْ عُدُّوهُ﴾ نه وه ناگر جینگابه نی ﴿فَلَا﴾
 ﴿تَلْقَىٰ فِي مِثْقَالٍ مِنْهُ﴾ که وانه هیچ جزره گومان و دوو دلیه کت نه بیت له و (فورثانه) ﴿إِنَّ الْخَلْقَ مِنْ رَبِّكَ﴾
 به راستی نه و فورثانه راسته له لایه ن په روره د گارتموه هاتووه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لام
 زوریتک له خدایکی بر وانا هیتن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ وه ثایا کی سته مکار تره له و که سه ی ﴿أَفْتَرَىٰ﴾
 ﴿عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که در و هله به مستی به دم خواره ؟ ﴿أُولَئِكَ يَفْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه وانه ده برینه حوزوری
 په روره د گاریان (ووته کانیا ن ده خرینه پرو) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وه شایه ته کان (له پیغه مبه ران
 و فریسته کان) ده لنین ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ نا نه وانه نه و که سانه ن ﴿كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ (له دونیادا) درویان
 هله به مست به دم په روره د گاریانه وه ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ بیدارین نه فرینی خوا ﴿عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ بؤ
 سته مکارانه ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی به ره له سستی ریگه ی خوا ده که ن ﴿وَيَسْأَلُونَهَا﴾
 عوجا و ده یانه وی به لار و جهوتی نیشانده ن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ له کاتیکدا نه وان به رورزی دواپی
 ﴿هُمْ كَفُورُونَ﴾ بی پروان ﴿﴾

﴿وَيَقُولُ﴾ وه نهی گه له کهم ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ له سهر ئهم (گه یاندنی په یامه) داوای هیچ مال و سامانیکتان لی ناکهم ﴿إِنْ أُخْرِجَ﴾ پاداشنی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ هدر له سهر خوا به ﴿وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه من نه وانه دهر ناکهم بر وایان هیتاوه ﴿إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ﴾ به راستی نه وانه به دیداری پوره و رد گاریان ده گهن (له پورزی دوا پیدا) ﴿وَلَكِنْ أَنْ كُرِّهَ﴾ به لام من ئیوه ده بینم ﴿قَوْمًا تَجْهَلُونَ﴾ که کومه ئیکی نه زانن ﴿وَيَقُولُ مَنْ يَضُرُّنِي﴾ نهی گه له کهم کی یارمه تسم ده ذات ﴿مِنْ آسَافٍ طَرْدُهُمْ﴾ له بهر انبهر خوا دا نه گهر نه وانه بتاریتم (و دهر یان بکه م) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دهی ثایا بقو بیر ناکه نه وه؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پستان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِنُ آسَافٍ﴾ خه زنه کانی خوا لای منه ﴿وَلَا أَقُولُ الْقَبِيبَ﴾ و ناشلیم غه یب و شته نادیاره کان ده زانم ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ هدر وه ما نالیم من فریستم ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ هُمْ بِهِ مُوَافِقُونَ﴾ به وانه ش نالیم ﴿تَزِدُّنِي الْقُبُورَ﴾ که له بهر چاوی ئیوه سووک و بن ریزن ﴿لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا هیچ چاکه به کیان نادانی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک ده زانی ﴿يَمَافِي الْقُيُومِ﴾ به وهی له دهر وونی نه واندابه ﴿إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی من نه وکاته (نه گهر نه وه هه ژاران ده بکه م) له سستم کاران ده بم ﴿قَالُوا لَنُفِخَ﴾ ووتیان نهی نوح ﴿فَنَجِدَنَّآ﴾ بنگومان ده مه قانیت کرد له گه لماندا ﴿فَأَكْثَرْتَ جِدَا﴾ زوریش ده مه قانیت کرد له گه لماندا ﴿قَالُوا إِنَّمَا تَعُدُّنَا﴾ دهی نه وهی به لیتمان پی ده دهیت (له سزا) بومان بهینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُقْسِدِينَ﴾ نه گهر تو له راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی بنگومان خوا بوزان ده هیتیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ نه گهر به ویت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ئیوه ناتوان (له سزای خوا) خو نان قوتار بکه ن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُفُسِي﴾ وه ناموز گاری من سوودتان پی ناگه به نیت ﴿إِنْ أُرِيدُ﴾ گهر به ویت ﴿أَنْ أَصْحَ لَكُمْ﴾ ناموز گاریتان بکه م ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ نه گهر خوا به ویت ﴿أَنْ يُغَوِّدَ﴾ گومراتان بکات ﴿هُوَ رَبُّكُمْ﴾ نه و پوره و رد گارتانه ﴿وَاللَّهُ شَرُّ خُوفٍ﴾ وه ههر بولای نه ویش ده گهر نه وه ﴿أَلَمْ يَقُولُوا قَدْ كُنَّا فِي لَحْنٍ﴾ یا نه وانه ده لین موحه مه د ئهم (قورئانهی) به ناوی خوا وه هه له سستوه ﴿قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُمْ﴾ بلی نه گهر من هه لم به سبتیت ﴿فَقُلْ إِجْرَائِي﴾ نه وه گونا هو تا وانه که ی ته نها له سهر خو مه ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه منیش به ریم له ناوانی ئیوه ﴿وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ﴾ وه حی کرا بونوح (علیه السلام) ﴿أَنَّهُ أَنْ بُرِّهَ﴾ که واکه سی تر بر وانا هیتیت ﴿مِنْ قَوْمِكَ﴾ له گه له کت ﴿إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ﴾ بچگه له وهی پشتر بر وای هیتاوه ﴿فَلَا تَتَّبِعِ الْيَهُودَ قَالُوا يَتَّبِعُونَ﴾ که وانه ناره حهت و غه مبار مه به به وهی نه وانه ده بکه ن ﴿وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ﴾ وه که شتیه که ش دروست بکه ﴿يَا عِيسَى وَرَحِيمًا﴾ به پش چاو و چاودیری و فرمان و نیگای ئیمه (له م ثایه ته دا یاسی سیغه نی چاو، عین - هاتوه بونخوا ی گه و ره، بر وامن پینه تی به بی هیچ لیچواندن و لیکن ده و به ک شیه که ی نازانین وه ته نها خوا اخوی ده زانیت) ﴿وَلَا تُخْطِئُنِي﴾ وه هیچ قسم له گه لدا مه که ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ له باره ی نه وانه ی سته میان کردوه (و بی باوه پوون) ﴿إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ چونکه بنگومان نه وانه ده خنکترین

﴿وَتَصْنَعُ الْفُلَ﴾ و ده ده سنی کرد په دروست کردنى كه شته كه ﴿وَكَلَّمَا مَرْعَاوَهُ﴾ هه كاتيك تى په رينا به لايدا ﴿مَلَأْنِ قَرْيَهُ﴾ كومه لى له گه له كهى ﴿سَجَرًا مِّنْهُ﴾ گالته يان پى ده كرد ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنتَ مُنَادٍ﴾ (نوح) ده سووت نه گه ر نيوه تېسته گالته و لاقرتى به نيمه ده كهن ﴿وَإِنَّمَا أَنتَ مُنَادٍ﴾ نه وه بنگومان نيمه ش لاقرتى به نيوه ده كه بن ﴿كَلَّمَا تَشْرَوْتِ﴾ هه چو ن نيوه لاقرتى به نيمه ده كهن ﴿فَتَوَقَّ عَمَلُكَ﴾ جاله مه وپاش ده زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ كى سزاي بو ديت ﴿يُخْزِيهِ وَيَكُلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ أَشَدُّ﴾ سه شوري ده كات (له دونا داو له قيامه تيشدا) سزاي هه ميشه يى به سه رداديت ﴿حَتَّى إِذَا﴾ (نوح) (كه شته كهى دروست كرد) هه تا كاتيك ﴿جَاءَ أَمْرًا﴾ فرمانى نيمه هات (بو له نا و بر دنيان) ﴿وَقَالَ النَّوْذِيُّ﴾ و ته نوره كه ناوى لى هه ل قولا ﴿فَلَمَّا أَخْبَلُ فِيهَا﴾ و وتمان (به نوح) له و (كه شته) دا هه لى بگره ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مِّنْهُنَّ﴾ له هه مو و نيوه مينه ك دووان ﴿وَأَخَذَكَ الْإِلَٰهُمُ﴾ زن و منداله كانيشت هه ل بگره نه وه يان نه بيت ﴿سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ بر يارى خواى له سه ر دراوه (به خنكاندن) ﴿وَمِنْ أَمْرٍ﴾ هه نه وانه ش (هه ل بگره كه) بر و ايان هينا (له گه له كه ت) ﴿وَمِنْ أَمْرٍ مَّعَهُ أَثَقِيلٌ﴾ و هه خه ل كيكى كه م نه بيت بر و ايان نه هينا له گه لى دا ﴿وَقَالَ أَكْبَرُ فِيهَا﴾ (نوح) و وتى هه مو و تان سوار بن له و (كه شته) دا ﴿يَسِّرَ اللَّهُ مَجْرَبَهُمْ لَوْفَرَسَتَهُ﴾ به ناوى خواوه له كاتى رويشتن و وه ستانى دا ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به راستى په روه رده گارم ﴿لَعَزَّزْتُ جَيْمُ﴾ زور لى بورده ي ميه ربه انه ﴿وَجِي تَجْرِي بِهِمْ﴾ كه شته كه ده ببردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ به ناو شه بولى وه ك كيوو شاخ دا ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ﴾ نوو حيش عليه السلام كوپه كهى بانگ كرد (كه ناوى كه نعان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَقَرٍّ﴾ كه له شو تينكى كه ناردا بوو ﴿يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَحْتًا﴾ (و وتى) نهى كورى خوشه و بسنم له گه لمان دا سواره به ﴿وَلَا تَكُن مَّعَ الْكَافِرِينَ﴾ و له گه ل بى بر و ايان مهبه ﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ جَبَلٍ﴾ (كوپه كهى) و وتى په نا بو شاخيك ده به م ﴿يَقْصِصُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ كه بمپاريزيت له م لافاوه ﴿قَالَ لَا غَاصِمَ لِيَوْمٍ﴾ (نوح) و وتى نه مرقه هيج پاريزه ريك (به ناده ريك) تيه ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له فرمانى خوا (كه خنكاندنه) ﴿إِلَّا مَن رَّجِمَ﴾ مه گه ر كه سبك خوا په حمى پى بكات (و باوه ردار بيت) ﴿وَحَالٌ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ له و كاته دا شه بولى لافاو كه و نه نيوانيان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمَغْرُوبِينَ﴾ جاشه و (كوپه خنكاو) له خنكاوان بوو ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ﴾ نه و سا و و تراهى زه وى ﴿أَتَبْقَىٰ مَاءَ بَيْتٍ﴾ ثاوه كه ت هه لمزه ﴿وَيَسْمَاءُ أَقْلِي﴾ و نهى ثاسمان باران مه بارينه ﴿وَيُحْيِي الْمَاءُ﴾ تير لافاوه كه روچوو به ناخى زه وى دا ﴿وَقَضَىٰ الْأَمْرُ﴾ كاره كه (خنكانيان) ته واو كرا ﴿وَأَسْرَوْتَ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ و (كه شته كه) وه ستا به سه ر (كبنوى) جو و ديه وه ﴿وَقِيلَ بَعْدًا﴾ و و ترا دو و رى له په حمى خوا ﴿الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بو گه لى سته مكاران ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ﴾ نوو ح ها وارى كرده په روه رده گارى ﴿قَالَ رَبِّ﴾ و وتى نهى په روه رده گارم ﴿إِنْ أَنِي﴾ به راستى كوپه كه م ﴿مِنْ أَهْلِ﴾ له كه س و كارى منه ﴿وَإِنِّي وَغَدَلَ الْحَقُّ﴾ و بنگومان به لى تى توش راسته ﴿وَأَنْتَ أَخْصَمُ الْكَافِرِينَ﴾ وه توش داده رترينى هه مو و فرمان به و ايانى ﴿

﴿قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّكَ﴾ (خوا) فہر مووی تہی نوح بہر اسی تہو (کہ نعان) ﴿اَنَسَ مِنْ اَهْلِكَ﴾ لہ کہس و کاری
تو نی بہ ﴿اِنَّهُ عَمَلٌ﴾ بیگومان تہو (کورہ) کردہ وہی ﴿عَبْرَتٌ﴾ خراب و ناہ سہند بوو ﴿فَلَا تَنْتَفِي﴾
جا کہ و اتہ داوای شتیکم لی مہ کہہ ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریت دہربارہی نی بہ ﴿اِنِّي اَعْطٰكَ﴾
بہر اسی من نامور گاریت دہ کہم ﴿اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾ تہ لہ تہ فامان نہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ اِنِّي﴾
(نوح) وونی بہر و ہر د گارم بہر اسی من ﴿اَعُوْذُ بِكَ﴾ بہ نجات ہی دہ گرم (لہ وہی) ﴿اَنْ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾
داوای شتیکم لی بکہم ﴿اَنَسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ ناپز انہم ﴿وَالَا تَعُوْذُ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ﴾ وہ تہ گہر نہ ہوریت لیم
وہر حمم ہی نہ کہی ﴿اَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾ لہ زیان لینکہ و توان دہ ہم ﴿قَالَ يٰ نُوحُ﴾ ووتر ائی نوح
﴿اَقْبِضْ بِسَلْمٰتِيْ﴾ داہرہ (لہ کہ شتیبہ کہ) بہ ہمینی و بیوہی لہ لایہن نیمہ وہ ﴿وَبَرَكْتَ عَلَيْكَ﴾
وہ بہ بیت و فہری زور بہ سہر خوتہ وہ ﴿وَعَلَىٰ اٰمِرٍ مِّنْ مَّعٰلِكَ﴾ وہ بہ سہر گہ لانیک کہ بہیدا تہ بن لہ و اتہی
کہ لہ گہل تو دان (یا بہ سہر تہو خہ لکانہی لہ گہل تو دان) ﴿وَاَمْرٌ سَمِعْتَهُمْ﴾ چہند تہ تہ وہو گہل
دواتر دین خوشی و نازو نیمہ تیان ہی دہ ہمین ﴿اَنْزِلْنٰهُمْنَ﴾ پاشان لہ لایہن نیمہ وہ دوو چاریان
دہ بیت ﴿عَذَابٌ اَلِيْمٌ﴾ سزای سہختی نازار دہر ﴿يٰٰلَئِكَ مِنَ الْغٰثِيَةِ﴾ تہ مانہ (ی بامکران)
تہ ہدوالہ گرنگہ نادیارہ کانہ ﴿تُوْجِيْهَا اِلَيْكَ﴾ بہ نیگا بو مان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾
تہ تو و تہ گہلہ کہت تہ مان دہ زانیہن ﴿مِنْ قَبْلِ هٰذَا﴾ لہ پشش تہم (نیگای نیمہ) ﴿فَاَمْسِرْ﴾ کہ و اتہ
خورا اگر بہ ﴿اِنَّ الْعٰقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ﴾ بہر اسی سہر تہ نجام بو لہ خوا تر سائہ ﴿وَالِیَّ عَادُ الْخٰفِرُوْنَ﴾
وہ بولای (گہلی) عاد ہو و دی ہر ایا نمان نارد ﴿قَالَ يَتَقَوَّمُ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ﴾ وونی تہی گہلہ کہم خوا بہرستن
﴿مَا اَلْكُمْنَ اِلَیْهِ عِبْرَةٌ﴾ ہیچ بہرستن اوینکتان نی بہ جگہ لہ تہو ﴿اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ﴾ نیوہ تہ نہا درو
تہ تہ بہستن ﴿يَتَقَوَّمُ﴾ تہی گہلہ کہم ﴿لَا اَنْتَ لَکُمْ عَلٰی شَیْءٍ اَجْرٌ﴾ لہ سہر تہم (گہ یاندنی بہیامہ) داوای
هیچ پاداشتیکتان لی ناکہم ﴿اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلٰی الَّذِیْ﴾ پاداشتی من ہر لہ سہر تہو (خوا) بہ ﴿فَطَرَفِيْ﴾
کہدروستی کردوم ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ دہی ثایا زسر نابن ﴿وَتَقُوْمُ﴾ وہ تہی گہلہ کہم ﴿اَسْتَغْفِرُوْا
رَبَّکُمْ﴾ داوای لینوردن لہ بہر و ہر د گارنمان بکہن ﴿لَعَلَّکُمْ تُؤْتَوْنَ اِلَیْهِ﴾ دواتر بگہر تہ تہ وہ بولای تہو
﴿یُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَیْکُمْ﴾ (تہ گہر و ابکہن خوا) لہ تہ اسماتہ وہ (باران) دہ بار نیمیت بہ سہر تاندا ﴿یَنْزِلُ اِلَیْکُمْ
بِہِ لَیْزٍ مَّہٍ﴾ و ہیزی تر زیاد دہ کات ﴿اِلَیَّ قَوْمٌ مَّہٍ﴾ بو ہیزہ کہ تان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِيْنَ﴾
وہر و ہر مہ گیرن (لہ بانگہ وازہ کہم) بہ تہاوان باری ﴿قَالَ اٰیْتَهُوْا﴾ ووتیان تہی ہوود ﴿مَا جِئْتُمْ
بِشَیْءٍ﴾ تہو ہیچ بہ لگہ بہ کی پرونت بو نہ ہی تاوین ﴿وَمَا لَکُمْ بِتَارِیْکِیْۤ اِلَیْہِمْ﴾ بوہ نیمہ ش واز
لہ بہر ستر اوہ کان (خوا کان) مان ناہینین ﴿عَنْ قَوْمِکَ﴾ لہ بہر قہمی تو ﴿وَمَا لَکُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ﴾ وہ نیمہ
باوہرت ہی ناکہین ﴿

﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا﴾ نیتسه تنه‌ها (نمونه به‌تو) ده‌لین ﴿أَعْمُرَكَ بَعْضُ الْيَقِينِ﴾ هه‌ندیك له‌په‌ر ستر او هه‌کانه‌مان
 نووشیان کردوی ﴿يَسْأَلُ﴾ به‌شستی ﴿قَالَ إِيَّيَّ﴾ ووتی به‌راستی من ﴿أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ خوا ده‌که‌م به‌شایه‌ت
 ﴿وَأَشْهَدُ زُلَّ﴾ و نپوهش شایه‌ت بن ﴿إِنِّي نَرِيَّ﴾ که‌به‌راستی من به‌ریم و دوورم ﴿وَمَّا تَرَكْتَ﴾ له‌وه‌ی
 که‌فتوه ده‌یکه‌نه هاویه‌ش بؤخوا ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿فَيَكُونُ حَيًّا﴾ جا هه‌مو و تان پیلانم
 لی بگین ﴿تَمَّ لَا تُظْلَمُونَ﴾ له‌باشان مؤله‌تیشم مه‌ده‌ن (ولیم مه‌وه‌ستن) ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾
 به‌راستی من پشتم به‌خوا به‌ستوه ﴿رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ که‌به‌رو هرد گاری من و به‌رو هرد گاری نپوه‌یشه
 ﴿مَّا مِنْ دُونِ الْأَلْهَةِ لِيُذَيِّبَهَا﴾ هیچ گیان له‌به‌ر يك نیه له‌زیر د کینی خوی گه‌وره‌دا نه‌بیت (بگری
 یشه سه‌ره‌تی) ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به‌راستی به‌رو هرد گارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له‌سه‌ر رینگه‌یه‌کی راسته
 ﴿إِنْ تَرَوْهَا﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر نپوه‌رو و ه‌ر گین ﴿فَقَدْ أَتَيْتُمْ﴾ نه‌وه بینگومان من بینم را گه‌یاندون
 ﴿مَّا أُرْسِلْتُمْ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ نه‌وه‌ی به‌مندا نیرد او هه‌ بؤتان ﴿وَيَسْتَخِفُّ رَبِّي قَوْمًا غَضِبَ﴾ وه به‌رو هرد گارم
 که‌مه‌لنکی تر له‌شوننی نپوه‌داده‌نی ﴿وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا﴾ نپوه‌ش هیچ زیانیک به‌خوا نا گه‌یه‌من
 ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به‌راستی به‌رو هرد گارم ﴿عَلَى كَيْفٍ وَخَيْطٍ﴾ به‌سه‌ر هه‌مو و شتیکدا چاودیر و پاریزره ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ وه کائیک فرمانی نیتسه هات (بؤ له‌نا و بر دنیان) ﴿جَعَلْنَا هُودًا﴾ هو و دمان پژگار
 کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نه‌وانه‌ش با و ه‌ریان هیتابو و له‌گه‌لی ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ به‌میهره‌بانی خو‌مان
 ﴿وَجَعَلْنَا هُودًا عَذَابٍ عَلِيظٍ﴾ وه نه‌وانمان له‌سه‌زایه‌کی توندو به‌هیز پژگار کرد ﴿وَتِلْكَ عَادٌ﴾ نه‌وه‌ش
 گه‌لی عاد بوو ﴿جَعَلُوا بَنَاتٍ رَبَّهُمْ﴾ با و ه‌ریان نه‌هیتا به‌به‌لگه‌و مو عجزیه‌کانی به‌رو هرد گاریان
 ﴿وَعَصَا أُرْسِلَتْ﴾ و سه‌ر پیچی نیر او هه‌کانی خویان کرد ﴿وَاتَّبَعُوا أَمْرُكَ﴾ و شونن فرمانی هه‌مو و
 ﴿جَاءَ غَيْبٌ﴾ زور دارنکی سه‌ر که‌ش که‌ونن ﴿وَاتَّبَعُوا﴾ به‌شوننیا ندا تیرا ﴿فِي هَذِهِ الدِّينِ الْحَنَةِ﴾
 نه‌فرین له‌م دونیا به‌دا ﴿وَنَوْمٌ أَلْقَيْنَهُ﴾ و له‌روزی دوا بیه‌دا ﴿إِلَّا إِنْ عَادَ﴾ بیدار بن به‌راستی گه‌لی
 عاد ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بروایان به‌به‌رو هرد گاریان نه‌هیتا ﴿إِلَّا عَادَ﴾ بیدار بن دووری و له‌نا و چوون
 ﴿لَعَادَ قَوْمُ هُودٍ﴾ بؤ عادی گه‌لی هو و د ﴿وَأَن تَمُودَ﴾ بؤ گه‌لی سه‌مو و دیش نار دمان ﴿أَخْلَقْنَاهُمْ صَلَاحًا﴾
 صالح پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام ی برایان ﴿قَالَ نَقَرُهُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿اتَّبِعُوا اللَّهَ﴾ خوا به‌رستن
 ﴿مَّا لَكُمْ كُفْرًا مِنْ آلِهِ عِزَّةً﴾ هیچ به‌ر ستر او یکتان نیه بینجگه له‌نه‌و ﴿هُوَ أَشَدُّ﴾ نه‌و دروستی کردوون
 ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿وَأَسْتَعْمِرُكُمْ فِيهَا﴾ و کرده‌نی به‌شاه‌ه‌دان که‌روه تیه‌دا ﴿فَأَسْتَغْفِرُكُمْ﴾ که‌وانه
 داوای لیور دنی لی بکه‌ن ﴿مُّتَوَلَّيْهِ﴾ باشان بگه‌ر نپوه‌ه بؤلای ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به‌راستی به‌رو هرد گارم
 ﴿قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ زور نزیکی دوعا و ه‌ر گره ﴿قَالَ لِيُعَذِّبْكَ﴾ ووتیان نه‌ی صالح ﴿فَذَكَّتْ فِتْنًا﴾ به‌راستی
 تۆ له‌نا و ماندا ﴿مَرِيضًا أَفْكَلُ هَذَا﴾ جنبی نومید بووی بیش نه‌مه ﴿أَتَهْتَأُ أَنْ تَبُدَّ﴾ نایا به‌ر گریمان ده‌که‌ی
 له‌به‌رستنی ﴿مَّا تَعْبُدُ إِلَّا أَوتَانًا﴾ نه‌وه‌ی که‌با و با به‌ر انمان به‌رستوویانه ﴿وَأَنَا لِنِ شَاقٍ﴾ و به‌راستی نیتسه
 له‌گوماندا بن ﴿وَمَّا تَتَخَوَّنَ إِلَهُ مُرِيبٍ﴾ له‌وه‌ی تۆ بانگمان ده‌که‌یت بؤلای و دوو دلین ﴿

﴿قَالَ يٰقَوْمِ﴾ صالح ووتی ئەو گەلە کەم ﴿أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ﴾ پێم بایتن ئە گەر من ﴿عَلَىٰ يَمِينٍ زَيْفٌ﴾ بە لگە بە کی ناشکرام هەبێ لە لایەن پەر وەرد گار مەوہ ﴿وَأَنَا نَبِيٌّ بِرَحْمَةٍ﴾ وە لە لایەن خۆیەوہ پیتە مەریتی پێ بەخشیم ﴿فَمَنْ يَضُرُّنِي﴾ جا کی یار مەتیم دەدات ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ لە بەرامبەر خوادا ﴿إِنْ عَصَيْتُمْ﴾ ئە گەر سەر بپچی ئەو بکەم ﴿فَأَزِيدُنِي﴾ کەواتە ئێوہ هیچ بۆ من زیاد ناکەن ﴿عِزٌّ﴾ خێسەر ﴿زەرەر و زیان نەبێت﴾ ﴿وَتَقْوَىٰ﴾ ئەو گەلە کەم ﴿هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ﴾ ئەمە ووشتەرە کەو خواہ ﴿لَكُمُ الْآيَةُ﴾ کە مو عجزە یە کی پرووہ بۆ ئێوہ (لە سەر راستی پیتە مەریتی بە کەم) ﴿فَذَرُوهَا﴾ جا ئێوہش وازی لی بێتن ﴿تَأْكُلُ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ﴾ بە لە زەوای خوا بخوات (بلە وەریت) ﴿وَلَا تَمْسُوهُ إِسْوَىٰ﴾ بە خراپە دەستی بۆ مەبەن ﴿وَأَلْعَدُّ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ ئە گینا سزایە کی بە زوویی تووشتان دەبێت ﴿فَعَمْرُوهَا﴾ کەچی ئەوان ووشتەرە کە بیان سەر بری ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) وونی ﴿تَمْعُرُونِي﴾ پرابوون لە مالی خواتندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سێ رۆژ ﴿ذَٰلِكَ وَعَدٌ﴾ ئەو بە ئیتیکە ﴿عَمْرُ مَعْدُوبٍ﴾ درو نیە ﴿وَلَقَدْ جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کاتیک فەرمانمان هات (بۆ لە ناو بردن) ﴿فَجَعَلْنَا صَبَاحًا﴾ صالح مان پرزگار کرد ﴿وَاللَّيْلَةَ آمَسُوا مَعَهُ﴾ ئەوانەش بر وایان هێنا بوو لە گەلیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِّنَّا﴾ بە بە زەبیە ک لە لایەن خۆمانەوہ ﴿وَمِنْ بَخْرِي يُومِدُ﴾ لە سەر شورێ و بر سوایی ئەو رۆژە (بە نامان دان) ﴿إِن زَيْدٌ هُوَ أَقْوَىٰ الْعَزِيزُ﴾ بە راستی پەر وەرد گارت هەر خۆی بە تواناو بە دەسە لاته ﴿وَأَلْعَدُّ الَّذِينَ ظَلَمُوا النَّصِيبَ﴾ ئەوانەش کەستە میان کرد شریخە بە ک گرتنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي زَهْرِهِ جَحِيمٍ﴾ ئیش لە ناو ماله کانیاندا کەوتن بە پروو داو جوو لە بیان لی برا (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ وە ک ئەوہی لەویدا نەبووین ﴿أَلَا إِن لَّمْ تَدْرُ﴾ بێدار بن بە راستی گەلی سەموود ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ بێ پرووون بە پەر وەرد گاریان ﴿أَلَا لَعَدُ الشُّعْرَةُ﴾ بێدار بن دووری و لە ناو چوون بۆ گەلی سەموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا﴾ سووتند بە خوا بێگومان تیراوہ کانمان هاتن ﴿بِآيَاتِنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بۆ لای ئیبراہیم بە مژدەوہ ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووتیان سەلامی خوات لی بێت ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ (نەوش) وونی سەلامی خوا لە ئێوہش ﴿فَعَالَيْتُ﴾ ئەمجا ئەوہندە ی نەبرد ﴿أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ﴾ (ئیبراہیم) خیرا گوێرە کە یە کی برژاوی هێنا بۆیان ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ آيَاتِنَا﴾ جا کاتیک بینی دەستیان ﴿لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾ درێژ ناکەن بۆی (ولێ ی ناخون) ﴿نَصِيرُهُمْ﴾ نااسایی هانتە بەر چاوی ﴿وَأَرْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ و لە دەروونی خۆیدا مەترسی لی کردن (کە نیازی خراپان هەبێت) ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مەترسە ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ بە راستی ئیمە تیراوین ﴿إِلَى قَوْمِ لُوطٍ﴾ بۆ سەر گەلی لوط ﴿وَأَمَرْنَاهُ فَاقْبِضْ﴾ لە و کاتەدا خێزانە کەو و سەستابو ﴿فَضَحِكَتْ﴾ و پێکەنی ﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ﴾ ئیمەش مژدەمان پێ دا بە ئیسحاق ﴿وَمِنْ وَآلِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ وە لە پاش ئیسحاق (مژدەمان پێدا) بە یە عقوق (کە کوری ئیسحاقە) ﴿

﴿قَالَ كَيْفَ يَكُونُ﴾ (خیزانی ئیبراهیم) ووتی وہ پڑ (وای) ﴿عَالِمٌ وَأَنَا عَجُوزٌ﴾ چوں مندا لم دہیت کہ من
 پیرہ رُنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ تہوش میزدہ کہہ کہ پیر بوہ ﴿إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ بہر راستی تہ وہ
 شتیکی سہیرہ ﴿قَالُوا أَتَعْجَبِينَ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان تو سہرت سورہ دہ میت؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾
 لہ کار و فرمانی خوا ﴿رَحِمْتَ اللَّهُ وَرَكِبْتَ عَلَى كُرٍّ﴾ رہ حصہ ت و بہرہ کہنی زوری خواتان لہ سہریت
 ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ تہی نال و بہیتی ئیبراهیم ﴿إِنَّهُ حَبِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ بہر راستی خوا سوہاس کراوی چاکہ فراوانہ
 ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ﴾ تہ مجا کاتیک ترس و بیمی ئیبراهیم لاچوو تہما ﴿وَجَاءَتْهُ الْبَشَرَى﴾
 وہ مزدہ کہشی بڑہات ﴿يُحْيِي لَنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ لہ بارہی گہلہ کہی لوط گفتوگزی لہ گہلہ دہ کردین ﴿وَلَمَّا
 دَرَجَ إِبْرَاهِيمُ﴾ (چونکہ) بہر راستی ئیبراهیم ﴿خَلَّى لَوْرَهُ مُنِيبٌ﴾ لہ سہرخزو دلہرم و پرو لہ خوا بوہ ﴿وَلَمَّا
 دَرَجَ إِبْرَاهِيمُ﴾ تہی ئیبراهیم ﴿أَعْرَضَ عَنْ هَذَا﴾ واز بہتہ لہم کارہ ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَهُ﴾ بہر راستی بنگومان
 دہر چووہ (بڑہو کارہ) ﴿أَمْرُكَ﴾ فرمانی پەرورہ دگارت ﴿وَأَنفَعَتْ لَهُمْ﴾ وہ بہر راستی بڑہوانہ دیت
 ﴿عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُومٍ﴾ سزایہ کی نہ گہراوہ ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ﴾ کاتیک کہہاتن ﴿رُسُلُ لُوطٍ﴾ فریشتہ کانمان
 بڑلای لوط ﴿بِئْسَ الْبَيْتُ﴾ ہاتنیانی ہی ناخوش بوہ ﴿وَضَافَرَهُمْ دَرَجًا﴾ وہ دلگران بوہ بیان ﴿وَقَالَ هَذَا
 يَوْمُ عَصِيبٍ﴾ وہ ووتی تہم پڑوہ پڑونکی سہختہ ﴿وَصَاحَهُ قَوْمُهُ﴾ وہ گہلہ کہی ہاتن بڑلای ﴿يَهْرُؤُنَ
 إِلَيْهِ﴾ بہلہ بیان دہ کرد (لہ ہاتن) بڑلای ﴿وَمِنْ قَبْلُ﴾ لہ کاتیکدا نہوان لہ وہ و پش ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ الْبَيِّنَاتِ﴾
 ہمیشہ کردہ وہ بہدہ کانیان تہ نجام دہدا (کہ تیربازی ہوو) ﴿قَالَ يَتْلُو﴾ ووتی تہی گہلہ کہم
 ﴿هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ تہوانہ کچہ کانی منن (مہ بہستی کچہ کانی ہوزہ کہی ہوو) ﴿هُنَّ أَطْفَالُكُمْ﴾ تہوانہ
 پاک وحہ لائن بوتان ﴿فَاتَّبَعُوا اللَّهَ﴾ دہی لہ خوا بترسن ﴿وَلَا تَخْزُونِ فِي صَبْرٍ﴾ و سہر شؤرم مہ کھن لہ وہی
 دہ تاندوت بہر امبہر میوانہ کانم بیکھن ﴿أَلَيْسَ بِكُمْ رَسُولٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ ناخوہ پیاوتکی ڈیرو تینگہ بشتووتان
 تہدانہی بہ ﴿قَالُوا أَفَلَا تَذَكَّرُ﴾ ووتیان سویتندیت بنگومان ﴿عَلِمْتَ﴾ تو دہ زانیت ﴿مَا لَكَ فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ﴾
 تہمہ ہیج ہق (و تارہزوو) بنگمان لہ کچہ کاندانہ ﴿وَأَنَّكَ لَتَعْرِى مَا تَشِيدُ﴾ وہ بہر راستی تو دہ زانی
 تہمہ چیمان دہوت ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ﴾ ووتی تہی خوزگہ لہ بہرانبہر تہوہدا ہیڑیکم پیوایہ
 ﴿أَوْ أَوْارِي إِلَىٰ رُحْمِي يُغِيثُ﴾ بیان بہنایہ کی قایم پیوایہ بہنام ہی بپردایہ (بہر گریسم دہ کردن) ﴿قَالُوا
 يَلُوطُ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان تہی لوط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ بہر راستی تہمہ تیرراوی پەرورہ دگاری توین
 ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ ہمر گیز ناگہنہ لای تو ﴿فَأَمْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ النَّارِ﴾ جاتو ومان و مندالت و تہوی
 باوہری ہی ہیناویت لہ بہشینیکی شہودا پرون (و تہم شمارہ بہجی بہیلن) ﴿وَلَا يَنْتَفِعُ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾
 وہ ہیج کہس لہ تہوہ لانہ کاتہوہ بہدوای خویدا ﴿إِلَّا أَمْرُكَ﴾ جگہ لہ زہ کہت ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾
 بہر راستی تہو تووشی دہیت تہوی کہ تووشی تہوان (گہلہ کہت) دہیت (چونکہ ہی باوہر ہوو) ﴿إِنْ
 مَوْجِدُهُمُ الصُّبْحُ﴾ بنگومان وہختی لہناو بردنیان بہرہ بیانہ ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ قایا بہرہ بیان نزیک
 نیہ

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا که فرمانی نیمه هات ﴿بِقَوْلِهِمْ دُنْيَانِ﴾ ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا﴾ نه و (شونته) مان
 سهرو ژیر کرد ﴿وَأَنْظَرْنَا عَلَيْهِمْ﴾ و باراندمان به سهریاندا ﴿حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ و ورده زیخی گلین
 ﴿مَنْصُورٍ﴾ به دوا ی به کداوین بچران (دهباری) ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ وه نه و (سزایه) دور نی به لهسته م
 کارانه وه ﴿وَالَّذِي مَنَعْتَ﴾ وه (ناردمان) بق (خه لکی) مه دیه نیش ﴿أَخَاهُ شُعَيْبٌ﴾ شوعه یی
 بر ایمان ﴿قَالَ يَنْفُورُ﴾ وونی نه ی گه له کم ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 به رستراوینکتان نی به ینجگه نه و ﴿وَلَا تَقْصُوا﴾ وه کم و کوری مه کن ﴿الْوَكِيلَ وَالْمِيزَانَ﴾
 له پیوانه و کیشانه دا ﴿إِنِّي أُرْسِلُكُمْ﴾ به راستی من ده تان ینم ﴿بِخَيْرٍ﴾ به مال و سامانی زوره وه ﴿وَالَّذِي
 أَخْلَقَ عَلَيْكُمْ﴾ وه به راستی من ده ترسم لیان ﴿عَذَابٍ يُومَرُ مُحِيطٌ﴾ سزایه که گه ماروتان بدات
 و لی رزگار نه بن ﴿وَمَنْفُورٌ﴾ جا نه ی گه له کم ﴿أَوْفُوا الْوَعْدَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ پیوانه و کیشانه
 راست و دروست نه انجام بدهن ﴿وَلَا تَحْسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه کم و کوری مه کن له شت و مه کی
 خه لکیدا ﴿وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرا به کاری مه کن (با خرا به بلا و مه کنه وه) له زه ویدا ﴿وَالَّذِي
 بَقِيَْتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه وه ی خوا ده به یلته وه (له قازانجی حه لال) چاکتره بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه بر وادارن ﴿وَمَا آتَاكُمْ كُمْ بِخَيْرٍ﴾ و من پاریزهر نیم به سه رتانه وه ﴿وَالَّذِي
 بَقِيَْتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ وونیان نه ی شوعه یب ﴿أَصْلَوْكَ تَأْمُرُكَ﴾ ثایا نویزه که ت فرمانت پی ده دات ﴿أَنْ
 تَتَرَدَّ﴾ که نیمه و ازیتین ﴿مَا يَعْزُدُ آبَاؤُنَا﴾ له وه ی باو و باهر انمان به رسترو یانه ﴿أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا
 نَشْتَكِي﴾ یان و ازیتین له وه ی به ویستی خومان له مال و سامانماندا ده یکن ﴿إِنَّكَ لَا تَخْلُقُ الْحَبْلَ الرَّشِيدَ﴾
 به راستی تو به له نه کوری لی زان و هوشمه ندیت ﴿قَالَ يَنْفُورُ﴾ وونی نه ی گه له کم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هه و الم
 بده نی ﴿إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْتَقَيْنِ رَبِّي﴾ نه گهر من به لگه به کی برونم له لایه ن به روره دگار مه وه پی بیت
 ﴿وَرَزَقْنِي مِنْ رِزْقِ حَسَنًا﴾ وه روزه کی زورو باشی پیدایم له لایه ن خویه وه (چ مه به ستیکم هه به درو
 بکم) ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخْلُقَ كُمْ﴾ وه من هه ر گیز نامه ویت پیچه وانه ی نبوه بکم ﴿إِنِّي مَا أَتَاهُكُمْ عَنْهُ﴾
 له و (کاری) به رگری نیوه ی لی ده کم (خوم بیکم) ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ من هیچ
 مه به ستیکم نی به ینجگه له چاک کردن و چاکسازی نه بیت نه وهنده ی بترانم و له وانا میدا بیت
 ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سه ر که و تیشیم تنها به (پشتیوانی) خوا به ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه ر به و به ستو وه
 ﴿وَالَّذِي أُفْتِ﴾ هه ر بولای نه ویش ده گهر نیمه وه ﴿وَالَّذِي أُفْتِ﴾

﴿وَيَقُولُ لَا يُحْرِيكُمْ مِنْهَا﴾ ئەي گەلە كەم دژاىە تېئان لە گەلەم نەبىتە ھۆى ئەو ھى ﴿أَنْ يُصِيبَكَ﴾
 ﴿مِثْلَ مَا أَصَابَ﴾ تووشتان بېىت وئەھى ئەو (سزايە) ئى تووشى ﴿قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ لَّوْقَوْمٌ صَالِحٌ﴾ گەلى
 نوح پان گەلى ھود پان گەلى صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ بِكُمْ بَعِيدٌ﴾ خۇ گەلە كەى لووط دوور
 نى يە لىئانەو (چيان بەسەر ھات) ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ وە داواى لىئوردنىش لە پەرورەرد گارتان
 بکەن ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلَّهِ﴾ پاشان بگەرئەو بۆلاى ﴿إِنَّ رَبَّكَ تَجِيبُ دُعَاؤُكَ﴾ بەراستى پەرورەرد گارم
 مېھرەبانى دلسۆزە ﴿قَالُوا اسْتَعْصِبْ﴾ ووتيان ئەى شووعەبب ﴿مَا نَفَعُكَ كَبِيرُكَ﴾ ئىمە تېئانگەبىن
 لە زۆرىك ﴿يَمَّا قُولُ﴾ لەو ھى تۆ دەبلىت ﴿وَلَا﴾ بەراستى ئىمە ﴿لَئِنْكَ فِتْنًا صَاحِبَةً﴾ تۆ بە لاواز دەبىن
 لەئاماندا ﴿وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ﴾ خۇ ئەگەر (لەبەر) خزمە كانت نەبوایە ﴿لَرَجَمَنَّكَ﴾ دلىابە بەرد بارانمان
 دە كەردى ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِرَبٍّ﴾ (چونكە) تۆ خۆت ھېچ دەسە لانتىكت نى يە لەبەر امبەر ئىمەدا ﴿وَلَا
 تَقْوَمُ﴾ ووتى ئەى گەلە كەم ﴿أَرَهْطَىٰ أَعْرَضْتُ عَنْكُمْ﴾ ئایا خزمە كانم بە دەسە لات تىن لەبەر امبەر
 ئىوەدا ﴿مِنْ أَلَدٍ﴾ لەخوا ﴿وَالْأَخَذْتُمُوهُ وَرَأَيْتُمْ ظَهْرِي﴾ لە كاتىكدا فەرمانى ئەو (خوا) تان پىشت
 گوى خستووە ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بەراستى پەرورەرد گارم ﴿يَمَّا تَقُمُوتُ مُجِيبٌ﴾ ئاگادارە بە ھەر چى ئىو
 دەبکەن ﴿وَيَقُولُ﴾ ئەى گەلە كەم ﴿أَتَقْمُونَ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ كەردەو بەكەن لەسەر بارو حالەتى
 خۆتان ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ بەراستى منىش كارو كەردەو بەكەم ﴿سَوْفَ تَقْعَمُونَ﴾ لەمەودوا دەزانن
 ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ كى سزای بۆ دىت ﴿بُخْرِي﴾ رېسووا سەر شوپى دەكات ﴿وَمَنْ هُزِّي﴾ وە كېش
 دروزنە ﴿وَأَتَقِيمُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا چاوەروانى بکەن بەراستى منىش لە گەلئان چاوەروانم ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾
 كاتىك فەرمانى ئىمە ھات (بۆ لەئاوېردىيان) ﴿فَجِئْنَا شُعَبٌ﴾ شووعەبېمان پزگار كەرد
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ وئەوانەش پىروايان ھىتا بوولە گەلیدا ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ بە بەزەبى لە لاىەن خۆمانەو
 ﴿وَالَّذِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّالِحِينَ﴾ وە ئەوانەى ستميان كەرد بوو ئالەو شىرخە كە (نەعرەتەكە) گرتى
 ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَرَجَاتٍ جَدِيدِينَ﴾ ئىتر ھەمويان لەمال و جىنگاكانىاندا دەموو پىروكەوتن و جوولەيان
 ئەما (مەردن) ﴿كَانَ لِرَبِّكَ أُنْفِثَتْ﴾ (وابان لىئەت) وەك ھەر تىپىدا نەبووبىن ﴿أَلَا بَعْدَ الْعَذَابِ﴾ بىئادىن
 دوورى و تياچوون بۆ خەلكى مەدىنە ﴿كَمَا بَعْدَتْ نُفُوسُ﴾ وەك چۆن گەلى سەموود تياچوون
 و دوور بوون لە پەحمى خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوتىد بە خوا بىنگومان ئاردمان ﴿مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ موسا
 بە موەجىزە كانمانەوہ ﴿وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ وە بەراپەر بەنگەى پىروونەوہ ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆلاى
 فیرەھون و دەست و پىئەندە كەى ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ بەلام ئەوان شونىن فەرمانى فیرەھون كەوتن
 ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ لە كاتىكدا فەرمانى فیرەھون راست و پەوانەبوو ﴿

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پیش گله‌گهی ده‌کهنیت ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پوژی دوا پیدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نه‌مجا
 هه‌موویان ده‌بانه‌ناو ناگری دوزخ ﴿وَبَشِّرِ الْوَرْدُ الْمُرُودُ﴾ نای چند خرابه‌ئو شوینته‌ی نه‌وانی
 بو‌ده‌بریت ﴿وَالْتَمَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً﴾ وه‌له‌م (دوینا) دا نه‌فریتان به‌شویندا نیراوه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 هه‌روه‌ها له‌پوژی دوا بیسدا ﴿بَشِّرِ الْقَوْمَ الْمُرُودُ﴾ نای چند خرابه‌ئو به‌خشر او‌هی پیتان به‌خشر
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغُرَى﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا بؤت چند هه‌والیکه) له‌هه‌والی شاره‌کانی رابوردو
 ﴿نَقَصَهُ عَلَيْكَ﴾ ده‌بگیرینه‌وه بؤت (له‌م سوره‌ته‌دا) ﴿مِنْهَا قَائِرٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه‌ندیکیان مانون
 وه‌ندیک‌ی نریان نه‌مانون (ویران بوون) ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌سته‌ممان لی نه‌کردن
 ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان کرد له‌خویان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا هیچ سوودیک‌ی
 پی نه‌گیانندن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُنْفِثُ الرِّيحَ﴾ نه‌و په‌رستر او‌اندیان ﴿يَدْعُونَ﴾ که‌ده‌یان په‌رستن و هاواریان لی ده‌کردن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتنی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به‌هیچ شتیک (سو‌دیان پی نه‌گیانندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُكَ﴾
 کاتنی قدرمانی په‌روه‌ردگارت هات (بو له‌ناو بردنیان) ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا تَقْبِيلٌ﴾ نه‌و (بت) انه‌هیچیان
 زیاد نه‌کرد بو نه‌وانه‌(ی ده‌یان په‌رستن) بیجگه‌زیان و له‌ناو‌چوون نه‌بیت ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ تا‌به‌و
 شیوه‌یه سزادانی په‌روه‌ردگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْغُرَى﴾ کاتیک خه‌لکی شاره‌کان سزا‌ده‌دات ﴿وَيُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ﴾
 له‌کاتیک‌دا سته‌مکار بوون ﴿إِنْ أَخَذَ﴾ به‌راستی توله‌سه‌ندنی نه‌و ﴿إِلَيْهِ شَرِيدٌ﴾ نازار ده‌ر و به‌ئیمه
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌ودا (باسکرا) په‌ندو ناموزگاری هه‌یه ﴿لَمَنْ خَافَ﴾ بو که‌مینک بشریت
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ له‌سزای دوا‌پوژ ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نه‌و پوژه‌پوژیکه ﴿تَجْمُوعٌ لِّلنَّاسِ﴾ که‌ناده‌می بو
 کوه‌ده‌کریمه‌وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾ و نه‌وه پوژنکی دیار و به‌رچاوه (هه‌موان ناماده‌ن تیندا) ﴿وَمَا تُؤْخِرُهُ﴾
 وه‌ئیمه‌دوای ناخه‌مین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدٍّ﴾ مه‌گه‌ر بو کاتیک‌ی دیار و به‌رچاوه نه‌بیت ﴿وَيَوْمَ يَأْتِ﴾ نه‌و پوژه‌که‌دیت
 ﴿لَا تُكْذِرُ نَفْسٌ﴾ هیچ که‌س قسه‌ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌موله‌تی خوا
 ﴿فَبَشِّرْهُمُ شَقِيًّا وَسَعِيدٌ﴾ نه‌و سا له‌ناو‌بایندا هه‌یه‌بی به‌خت (وچاره‌په‌ش) و هه‌یه به‌خته‌وه‌ر (وئاسو‌وده)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی پی به‌خت وچاره‌په‌ش بوون ﴿فَبِئْسَ النَّارُ﴾ نه‌وه له‌ناو ناگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾ له‌ناو نه‌و (ناگه‌ره) دا هه‌ر ئاخ وئوف و هه‌نیسکیانه ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ تیایدا
 ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌می ﴿مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمانه‌کان و زه‌وی بمیتیت (مه‌به‌ست پیتی
 ناسمان و زه‌ویه له‌قیامه‌تدا که‌نه‌وانیش هه‌ر ده‌میتن) ﴿إِلَّا مَنَافَةً رَبِّكَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی
 په‌روه‌ردگارت بیه‌ویت (ورزگاری بکات) ﴿إِنْ رَبُّكَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿فَعَالٌ لِّمَاتِرَاتٍ﴾
 نه‌وه‌ی که‌بیه‌ویت ده‌یکات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿سُوءُوا﴾ که‌به‌خته‌وه‌ر وئاسو‌وده‌کراون
 ﴿فَبِئْسَ لَ الْجَنَّةِ﴾ نه‌وه له‌به‌هه‌شت دان ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌می ده‌میتنه‌وه تیایدا ﴿مَا دَامَتِ السَّمُوتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمان و زه‌وی بمیتیت ﴿إِلَّا مَنَافَةً رَبِّكَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی په‌روه‌ردگارت بیه‌ویت
 ﴿عَظَمَةٌ غَيْرُ يُحْدَرُ﴾ نه‌وه به‌خشینیکه پی برانه‌وه

﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ﴾ که واته هیچ جوړه گومان و دودلیه کت نه بیت ﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْكَ﴾ له (ناراستی) ته و هی ته واته ده پیرستن ﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْكَ﴾ ته نه ته و ده پیرستن ﴿إِلَّا كَمَا يَفْعَلُ الْبَاقُونَ﴾ که باوو با پیرانیان ده پیرستن ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ له و ده پینش ﴿وَأَنْتَ الْغَافِرُ﴾ به راستی نیمه پینان ده ده پیرستن به ته و او ی ﴿تَصِيبُهُمْ﴾ به شی خویان (له سزا) ﴿عَذَابٌ مُّقْتَضٍ﴾ به یی لی که مکر دنه و ده (پراویر) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند به خوا به راستی نیمه به خشیمان ﴿مُوسَى الْكَاتِبَ﴾ به موسا به راوی (تهورات) ﴿فَأَخَذْنَا مِنْهُ﴾ ته مجا جباوازی تیدا کرا ﴿وَلَوْلَا كِتْمَانُكَ﴾ ته گهر له بهر بر یاریک نه بوا به که پینستر دراوه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه نی به روه ردگار ته و ده ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمُ﴾ دادوهری ده کرا له نیوانیاندا ﴿وَأَنَّهُمْ﴾ و به راستی ته واته ﴿لَنْفِي سَكَنٍ مَّرِيبٍ﴾ له گومان و دوو دلبدان له و (قورخانه) ﴿وَأَنْتَ﴾ بینگومان هم مو و (ته واته ی جباوازی) ﴿لَمَّا لَوَّىٰ فَرْجُكَ أَفْعَلَهُمْ﴾ به روه ردگار (پاداشتی) کرده و ده کانبان به ته و او ی پین ده دات ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ به راستی نه و ناگاداره به بهر کرده و ده به که که ده بکه ن ﴿فَأَسْتَفِيزُهُمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ که واته راست به به و شیوه ی فرمانت پیندراوه ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ و ته واته ش تقیه پان کرده و له گهل نقودا (و گهراونه ته و ده) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ زیاده به و ی مه که ن ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به راستی ته و (خوا) بینایه به بهر کرده و ده به که که ده بکه ن ﴿وَلَا تَرْكَبُوا﴾ پال مه ده ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به واته و ده که سته میان کرده و ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکه دوو جاری ناگری دوزخ ده بین ﴿وَمَا الْكَافِرِينَ مِنْ أُولِيٰ نَاجٍ﴾ و بینجگه له خوا هیچ پستیوانیکتان نابین ﴿ثُمَّ لَا تَمُوتُ﴾ پاشانیش یار مه تی نادری ن ﴿وَأَقْبِرِ الصَّلَاةَ﴾ و نه نویژ نه نجام بده ﴿حَرِّ النَّفَّاثَاتِ﴾ له م سهرو ته و سهری روزدا (له به پینان و نیواراندا) ﴿وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ الْبُلَّ﴾ و له به شیک له شه و دا ﴿إِنَّ الْخَسِيئَ﴾ چونکه به راستی (کرده و ده) چاکه کان ﴿يُذْهِبْنَ أَلْهِنَّ﴾ (کرده و ده) خرابه کان لاده بدن و ده یانسر نه و ده ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلْكَافِرِينَ﴾ ته و ده به ند و ناموزگاری به بز په ند و هر گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ و ده خور اگر به ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکه به راستی خوا ﴿لَا يَجْنِبُ أَحْمَرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکه کاران و ون ناکات ﴿فَلَوْلَا كُنَّا مِنَ الْفَارُونَ﴾ ده ی بابویه له ناو ته و نوممه تانه ی ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ که له پینش نیوه دابوون ﴿أَوَلَمْ يَأْتِيَهُمْ﴾ که سانی خوا و دن نابین و ژیری ﴿يَهْمُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ که بهر گریان بکر دایه له خرابه کاری له زه ویدا ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مه گهر که مینک ﴿وَمَنْ أَجْنَبَتْ أَمْثَلُهُمْ﴾ له واته ی رزگار مان کردن له و گه لانه دا ﴿وَأَتَتْهُمُ النَّارُ فَمَلَأُوا ثُدُورَهُمْ﴾ و ته واته ی که سته میان کرد شوینی ژبان خوشی و رابواردن که و تن ﴿وَتَكَادُوا مَجْرِمِينَ﴾ و به رده و ام بوون له خرابه کاری ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ﴾ هر گیز به روه ردگار ت به ستم خه لکی شارو گونده کان له ناو نابات (واته خوا ی گه و ره ستمکار نه) ﴿وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ له کاتیکدا دانیشتوانی (ته و شارانه) موصلح و چاکه کار بووین ﴿

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گھر پروردگار ت بیویستایہ ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خدایکی ده کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 بہ (پہرہوی) یدک ٹایسن ﴿وَلَا يَرِثُونَ مِنْهَا شَيْئًا﴾ بہ لام نہوان بہرہوام جیاوازدہین ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾
 رَبُّكَ ﴿مَهْ گھر کہ سیتک پروردگار ت میہرہبانی لہ گہل کردیت ﴿وَلِيُذَكِّرَ﴾ وہ ہر لہ بہر
 نہوش دروستی کردوون ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ برباری پروردگار ت دہر چوو (کوٹایی ہات)
 ﴿لَا تَلْبِسْ﴾ کہ سویتد بہ خوا دوزخ ہر دہ کہم ﴿مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ﴾ لہ جنو کہ و لہ نادمی
 ہموو ہیکہوہ ﴿وَلَا تَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ ہمووت بڑ دہ گپرنہوہ ﴿مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ لہ ہدوالی پیغمبران
 (علیہم السلام) ﴿مَا تَشِيتُ بِهِ قَوْلًا﴾ بڑ نہوہ کہدلی قوی پی دامہزراو بکہین ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ﴾
 وہ لہم (سورہ تہ) داحق و راستیت بڑ ہاتوہ ﴿وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ناموزگاری و بہندیشی
 تیایہ بڑ پرواداران ﴿وَقُلْ لِّلرَّبِّتِ﴾ وہ بلی بہوانہی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہ پروا ناہیتن ﴿اعْمَلُوا لِي مَعَالِیکُمْ﴾
 تیوہ کار و کردوہ بکہن لہ سہر نہوشیوہی خوتان (کہ نہوہتان لہ سہری) ﴿إِنَّا عَمِلُونَ﴾ بیگومان
 تہمش کردوہ دہ کہین (بہ گوترہی نہوہی کہ خودا فرمانی پی کردوین) ﴿وَانظُرُوا﴾
 إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿نہوسا چاوہروانی بکہن (بڑ بہ سہرہاتی خراب) بہ راستی تہمش چاوہروانین ﴿وَلِلَّهِ عِثَابُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا بڑ خواہ (زانینی) نہیتی ناسمانہکان وزہوی و تہنہا ہر
 نہوش پی ناگادارہ ﴿وَالَّذِينَ يَرْجِعُوا﴾ ہر بڑلای نہوش دہ گپرنہوہ ﴿الْأَمْرَ﴾ ہموو کار
 و باریک ﴿فَأَمَّا يَدُكَ﴾ کہواتہ نہو بہرستہ ہر پشت بہو بیہستہ ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 وہ بیگومان پروردگار ت پی ناگانہ لہ ہر کردوہ بکہ تیوہ دہیکہن ﴿

سورہ قی یوسف

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہ بہ خشندهی میہرہبان

﴿الر﴾ بہ (تہلیف، لام، را) دہخوینریتہوہ خوا زاناترہ بہ ماناکہی بڑ زانیاری زیاتر سہیری سہرہنای
 سورہ قی (البقرہ) بکہ ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَ﴾ تہمانہ نیشانہکانی کتیبی ناشکران ﴿إِنَّا﴾
 أَنزَلْنَاهُ ﴿بہ راستی تہمہ نار دومانہندہ خوارہوہ ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورٹانیتک بہ عہرہبی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾
 بڑ نہوہی زیرین و لئی ی تی بگہن ﴿عَلَى نَفْسٍ عَلَيْكَ﴾ تہمہ دہ گپرنہوہ بڑ تو ﴿أَحْسَنَ﴾
 الْقَصَصِ ﴿جوان ترین چیروک و بہ سہرہات ﴿بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذِهِ الْقُرْآنَ﴾ لہ رینگای تہم قورٹانہوہ
 نیگامان کردوہ بڑت ﴿وَأَن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ہر چہندہ تو لہ پیش (ہاتنی) تہم قورٹانہدا ﴿لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾
 تہم بہ سہرہاتہ پی ناگا بویت ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (ہیریان خہرہوہ) کانتیک یوسف بہ باوکی
 ووت ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ﴾ تہی بابہ گیان بہ راستی من لہ خہومدا دیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كُوكَبًا﴾ یازدہ تہستیرہ
 ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و مانگ و رور ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیمن سوزدہیان بڑ دہبردم ﴿

﴿قَالَ يَسَّى﴾ ووتی نه‌ی کوری شیرینم ﴿لَا تَقْصُصْ رِیَآئَكَ﴾ خه‌وه‌ک‌ت مه‌گیره‌وهه ﴿عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾
 بقر اکانت ﴿وَبِكْرًا لِّلْكَیْدِ﴾ نه‌وه‌ک به‌هزیه‌وه قیل و پیلانیکت لی بگپرن ﴿إِنَّا نَتَقْنُ﴾ به‌راستی
 شه‌یتان ﴿إِلَّا نَسِیَ عَذْرَافِیْنِ﴾ دوزمنیکی ناشکرایه بقر ناده‌می ﴿وَكَذَٰلِكَ یَجْتَبِیْكَ﴾ نابه‌و شینوه‌به
 هه‌لت ده‌بیزیریت (بقر پیغه‌مه‌رایه‌تی) ﴿رَبِّكَ﴾ به‌روه‌ردگارت ﴿وَنُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِیْثِ﴾
 وه‌فیری لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانیش د‌ه‌کات ﴿وَرَبِّمُ یُعْذِرُكَ﴾ وه‌نیعمه‌ت و به‌هره‌ی خوی
 ته‌واو ده‌کات بزت ﴿وَعَلَىٰ آلِ یَعْقُوبَ﴾ وه‌بقرینه‌ماله‌ی به‌عقوبیش ﴿كَمَا أَتَمَمَّا عَلَىٰ أَبْنَائِكَ﴾ هه‌ر چونیک
 ته‌واوی کرد بقر هه‌ردوو باپیره‌ت ﴿مِن قَبْلِ﴾ له‌پیشدا ﴿إِلَٰهِهِمْ وَآسَافُ﴾ که‌ئیر اهییم و نیسحاق
 ﴿إِن رَّبَّكَ عَلِیْمٌ عَلِیْمٌ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگارت زانای کار درسته ﴿لَقَدْ كَانَ فِی یُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾
 سویند به‌خوا به‌راستی له‌به‌سه‌ر هاتی یوسف و براکانی دا ﴿إِنَّا نَتَّبِعُ الْأَبْیَآئَ﴾ به‌ندو ناموزگاری هه‌به
 بقر پرسیار که‌ران ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿یُوسُفُ وَالْحُودُ﴾ بیگومان یوسف
 و براکه‌می ﴿أَحَبُّ إِلَآئِنَّا مِمَّا﴾ خوشه‌و یسترن له‌نیمه‌به‌لای باو که‌مانه‌وه ﴿وَنَحْنُ غَضَبٌ﴾ له‌کاتیکدا نیمه
 کومه‌لنکی به‌هیز و توانین ﴿إِنَّا نَبْیَآءُ﴾ به‌راستی باو که‌مان ﴿لَیْسَ لَیْسَ﴾ له‌هه‌له‌به‌کی پروون و
 ناشکر ادابه ﴿أَقْبَلُوا یُوسُفَ﴾ (هه‌ندیکیان ووتیان) یوسف بکوزن ﴿أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ یافریی بده‌نه
 زه‌وی به‌کی دوور ﴿یَخْلُ لَكُمْ وَجْهٌ لِکُمْ﴾ (نه‌و کاته) سه‌رنجی باو کتان ته‌نیا بقرلای نیوه‌ده‌بیت
 ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِیْنَ﴾ و له‌دوای نه‌وه‌وه‌ده‌بن به‌کومه‌لنکی چاکه‌کار (به‌تزیه‌کردن) ﴿إِنَّا﴾
 ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ قسه‌که‌ریک له‌وان ووتی ﴿لَا تَقْبَلُوا یُوسُفَ﴾ یوسف مه‌کوزن ﴿وَأَلْقُوهُ فِی غِیْبَتِ الْعِجْرِ﴾
 به‌لکو فریسی بده‌نه‌بنی بیرنکه‌وه ﴿بَلْ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِ﴾ هه‌ندیک له‌کار و اتیه‌کان (ده‌ی دوزنه‌وه)
 وه‌له‌ی ده‌گرن ﴿إِنْ کُنْتُمْ فَعِلَآئِنَ﴾ نه‌گهر نیوه (کاره‌که) هه‌ر ده‌که‌ن ﴿قَالُوا إِنَّا بِنَا مَالَکَ لَا نَمْنَا عَلَىٰ یُوسُفَ﴾
 (پاش کیشانی نه‌خشه‌و پیلانه‌که‌یان) ووتیان نه‌ی باو کی به‌ریزمان له‌به‌رجی تو له‌یوسف لیمان
 د‌لنیانیت و (به‌گومانیت لیمان) ﴿وَبِآلِهٖ لَکُمُ الْحُكْمُ﴾ له‌کاتیکدا که‌نیمه‌دلسوزو خه‌مخورین بزوی ﴿إِنَّا﴾
 ﴿أَرْسَلْنَا مَتَّعًا عَدَا﴾ سه‌به‌ینی له‌که‌لمان پینیره (ب‌وده‌رو ده‌شت) ﴿یَرْجِعْ وَیَلْقَ﴾ (به‌ناره‌زووی خوی) خواردن
 بخوات و باری بکات ﴿وَبِآلِهٖ لَکُمُ الْحُكْمُ﴾ و بیگومان نیمه‌باریزگاری ده‌که‌ین ﴿قَالَ إِنِّی لَیْسَ لَیْسَ﴾
 (باو کیان) ووتی به‌راستی د‌لنه‌نگ و خه‌مه‌بار ده‌یم ﴿أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ﴾ که‌نیوه یوسف به‌رن (له‌گه‌ن خوتان)
 ﴿وَلَقَدْ أَنَّا نَصْلَحُکَ الذِّیْنُ وَأَسْرَعَتْ غَیْبُوتُ﴾ وه‌ده‌ترسم که‌نیوه لینی بی ناگابن و گورگ بیخوات
 ﴿قَالُوا لَیْسَ لَکَ الذِّیْنُ﴾ ووتیان چون گورگ ده‌بخوات ؟! ﴿وَنَحْنُ غَضَبٌ﴾ له‌کاتیکدا نیمه
 کومه‌لنکی به‌هیزین ﴿إِنَّا إِذَا لَخِیرُوتُ﴾ به‌راستی نه‌و کاته نیمه‌زه‌ره‌ر مه‌ندیین (پروو زه‌ردی تو
 ده‌بین) ﴿

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِوَيْهٍ﴾ نه مجا کاتیک یوسفیان برد له گهله خزیان ﴿وَأَجْعَلُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْحَبْلِ﴾
 وه هه موو بریار یاندا بیخه نه بنی بیره که وه ﴿وَأَرْجِنَا إِلَيْهِ﴾ وه نیمه وه حی و سرووشمان بۆ (یوسف)
 کرد ﴿لَسْتَ بِتَعْلَمُ بِأَمْرِ هَذَا﴾ سویند به خوا هه والی نه م کاره یان پی ده دهیت (که پیان کردی)
 ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هه ست ناکه ن ﴿وَجَاءَتْ وَتَأْتِيَهُمْ عَشَاءً يَمْشُونَ﴾ جا نیواره
 درهنگانیک (براکانی یوسف) به گریان وه هاتنه وه بۆلای باو کیان ﴿قَالُوا إِنَّا بَنَاءٌ﴾ ووتیان نه ی
 باو کی نیمه ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِ﴾ به راستی نیمه رویشین پشیر کیمان ده کرد ﴿وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعُونَا﴾
 و یوسفمان لای شتومه که کانمان به حی هیتست ﴿فَأَنكَرَهُ الْبُيُوتُ﴾ بویه گورگ خواری دی ﴿وَمَا أَنتَ
 بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ وه تو قهت باوه به نیمه ناکه بیت ﴿وَتَوَكَّنَا صَدِيقِينَ﴾ هه چهند نیمه راستگوش
 بین ﴿وَجَاءَتْ وَغَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَثِيرٍ﴾ (براکانی) کراسه که ی (یوسف) یان هیتابه وه که خویشی
 دروینه ی پیوه بوو ﴿قَالَ يَلَّيْ سَوَّيْتُ لَكُمُ الْكُرْسِيُّ الْأَمْرَ﴾ (باو کیان) ووتی به لکودل و دروونی خوتان
 نه م کاره (ناپه سه نه ده) ی بۆ ناسان و جوان کردوون ﴿فَصَبَّرْ خَمِيلٌ﴾ (ووتی جا نارام ده گرم) به نارام
 گرتیکسی چاک و په سه نه ده ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ خواش یار مه تی درمه له سه نه وه ی
 یاسی ده که ن ﴿وَجَاءَتْ سَبَّارَةً﴾ جا کار و اتیک هات ﴿فَأَرْسَلُوا وَرَدَّهُمْ﴾ و ناو هیتره که بیان نارد
 (بۆ ناو) ﴿فَأَذْنَى دَلُورٍ﴾ نه ویش دولچه که ی دا هیتلا بۆ ناو بیره که ﴿قَالَ يَبْشُرِي﴾ (که دولچه که ی
 هیتابه سه نه وه) ووتی نه ی خه لکینه موژده بی ﴿هَذَا ظَنُّكَ﴾ نه م کوریکه ﴿وَأَسْرَوْهُ بَغْتَةً﴾ وه نه وان
 (یوسف) یان شارده وه کردبانه کالای بازو گانی ﴿رَأَى اللَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ﴾ وه خوا زانابه به وه ی
 نه وانه ده بکه ن ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ﴾ و فروشتیان به نرخیکسی که م ﴿وَدَرَاهِمَ مَقْدُودَةٍ﴾ که چهند
 دره هه مینک بوو ﴿وَوَكَّلُوا فِيهِ مِنْ الْقُرْبَىٰ﴾ و نه وان بی نیاز بوون لینی (چونکه ده ترسان رازیان
 دره که ویت) ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرَاتٍ بِهِ﴾ وه نه وه که سه ی له میسر یوسفی کبری
 ووتی به نه که ی ﴿أَخْبَرِي مَثْوَاهُ﴾ ریزی لنی بگره (شوینی حه وانه وه ی چاک ی بۆ ناماده بکه)
 ﴿عَسَى أَنْ يَفْعَلَا﴾ به لکو سوودمان پی بکه به نیت ﴿أَرْجِنَا لَهُ وَلَدًا﴾ یان بیکه ی به کور ی خومان
 ﴿وَكَذَلِكَ مَكَانَ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ نابهم جوړه یوسفمان جی گیر کرد (و پله و پابه مان پیندا)
 له زه وی (میسر) دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ (نه مه مان کرد) تا فیری خه و لیکدانه وه ی بکه ی
 ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ وه خوا به سه نه کاری خویدا زان و به ده سه لاته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام
 زوړبه ی خه لکی نازانن ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ وه کاتیک بوو به پیاو و پی گه یی ﴿فَعَلَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾
 فرمان به وایی و زانیارمان پیندا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وه نابهم جوړه پاداشتی چاکه کاران
 ده ده ی نه وه

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلِكَةُ بِمَنْفَعَةٍ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ته و نافرته ی یوسف له مالیدا بوو ده ست ټیکه لاوی (وخیانه تی) له یوسف ویست ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَوْتَارَ﴾ و هه موو دهر گاکانی داخست ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ ووتی ده ی وهره پیشه وه بو ته وه ی بوث نامه کراوه ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی من به نا ده گرم به خوا ﴿إِنَّهُ رِزْقٌ﴾ به راستی ته و (خوا) بهر و در دگاری منه ﴿أَحْسَنَ مِثْوَايَ﴾ ږیزی لږی گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يَفْخِجُ الظَّالِمُونَ﴾ به راستی ستم کاران رزگاریان نایب ۱ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِمْ وَهَمَّ بِهَا﴾ سویند به خوا ښگومان ته و ژنه به ته و او ی نیازی (ټیکه لږی ژن و میردی) یوسفی کرد، یوسفش نیازی ته و ژنه ی ده کرد به خه تهره ی تفسی به شهره ی ﴿ثُمَّ لَا تَرَى إِلَهًا إِلَّا أَن رَّبَّهُ الْبَرُّ هَكَذَا رَبُّهُ﴾ نه گدر ته و به لکه ږوونه ی بهر و در دگاری نه دیبایه ﴿كَذَلِكَ﴾ نابو جزره (به لکه مان نیشانی یوسف دا) ﴿لِيُصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ بو ته وه ی خرابه و داوین پیسی لږی دوو به خه بنه وه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ چونکه به راستی ته و (یوسف) له بنده پاک و هد لږ و در ده کانی نیمه یه ۲ ﴿وَأَسْبَغَ الْأَبَاطَ﴾ (یوسف و نافرته ته که) هه دوو کیان بهر و در دگاری گه شته لای دهر گاکه (یوسف بو خو رزگار کردن و ژنه که ی (عزیزی میسر) یش بو ته وه ی بگات به یوسف (بو به جیه پتانی مه به سستی خوی) ﴿وَقَدَّتْ قَبِيضَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ (نافرته ته که) کراسه که ی (یوسفی) در اند له دواوه ﴿وَالْقَبِيضَ نَدَا﴾ جا هه دوو کیان تووشی میردی (نافرته ته که) ږوون ﴿لَا أَبَاطَ﴾ له بهر دوم دهر گاکه (ی دهر وه) دا ﴿قَالَتْ مَا جِئْتَنِي إِلَّا بِآهٍ لَكَ سَوْءًا﴾ (نافرته ته که بو ته وه ی خوی له و تاوانه به دوو و ږگریټ و خیانه ته که ی دهر ته که وټ) به په له ووتی: سزای ته و که سه چه که ویست پیټی خرابه (داوین پیسی) له گه لږ خیزانه که تدا بکات ﴿إِلَّا أَن نُّنَجِّنَ الْأَوْدَابَ أَلَيْسَ﴾ جگه له وه ی بهند ږگریټ یان سزایه کی سه خت بدرټ ۳ ﴿قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾ (یوسف) ووتی ته و (ژنه) داوین پیسی له من و ویست ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا﴾ ته و سا شایه ټیک له که س و کاری ته و (نافرته ته) شایه یی دا ﴿إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ﴾ (ووتی) نه گدر کراسه که ی (یوسف) ﴿قَدْ مِّنْ قُبُلٍ﴾ له پیشه وه در ټنرا بیت ﴿فَصَدَقَتْ﴾ ته وه نافرته ته که راست ده کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ وه (یوسف) له در و زان (خرابه کارانه) ۴ ﴿وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ﴾ وه ته گدر کراسه که ی ۲ ﴿قَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ له دواوه در ټنرا بیت ﴿فَكَذَّبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ته وه نافرته ته که در و ده کات و (یوسف) له راست گویانه ۵ ﴿فَلَمَّا زَا قَبِيضُهُ﴾ ته مجا کاتیک (عزیز) بیټی کراسه که ی یوسف ﴿قَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ له دواوه در ووه ﴿قَالَ إِنَّهُ مِنْ كِبَرِكُنْ﴾ ووتی به راستی ته مه له فرو قیلې ټیوه ی (نافرته ته) ﴿إِنْ كُنْتَ كُنَّ عَظِيمٌ﴾ به راستی فرو قیلې ټیوه زور گه وره یه ۶ ﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ (عزیز ووتی) یوسف وازینه له م کاره و باسی مه که ﴿وَأَسْتَغْفِرِي لَذُنُوبِكِ﴾ و (ژنه که) نوش بو گونا هه که ت داوای لیووردن بکه ﴿إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ چونکه به راستی تو له پیری تاوانبارانی ۷ ﴿وَقَالَ يَسْرُوءُ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (ده سته یه ک) له زانانی شار (پاش ته وه ی هه و اله که یان بیست به ته شهر وه) ووتیان ﴿أَمْرًا أَعْرِضْ﴾ ژنه که ی عزیز (ی میسر) ﴿ثُمَّ رَوَدَّتْهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ ده به وټ (هه و له ده دا) له گه لږ غولامه که ی داوین پیسی بکات ﴿فَدَسَّغَهَا حَيًّا﴾ به راستی خو شه ویستی (ته و غولامه) چو وه ته ناو بهر ده ی دلی ﴿إِنَّا لَنَرَاهَا﴾ به راستی نیمه ته و (ژنه) ده بینن ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له گومرایه کی ږوون دایه ۸

﴿فَمَا تَسْمَعُ مِنْ كَافِرِينَ﴾ جا کاتیک ژنه که (ی عه زیز) تانه و ته شه ری نه وانی بیست ﴿أَرْسَلْتَ إِلَيْنَ﴾ ناردی به دواياندا ﴿وَأَنزَلْتَ إِلَيْنَ مَنَّا﴾ نامه ی کرد بویان شوتنی (خوشی دانیشن و) شان دادان ﴿وَأَنزَلْتَ عَلَيْنَا مَائِدَتَهُنَّ﴾ و هریه که له و ان چه قویه کی پیدان (بؤ میوه له ت کردن) ﴿وَقَالَتِ الْفَرَجَاتُ﴾ نه و سا ووتی (به یوسف) و هره بؤ ناویان (بابینین) ﴿فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ﴾ هره که نه و (یوسف) یان بینی چه به سان (له جوانی نه و دا) ﴿وَقَطَعْنَ إِلَيْهِنَّ﴾ و هره وویان (له کاتی میوه له تکردندا) ده سشی خو یان یان بری ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ ووتیان پاکسی و بیگه ردی بؤ خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ نه مه تاده می نیبه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ نه مه ته نه ها فریشته به کی به رزو به ریزه ﴿قَالَ﴾ (ژنه که) ووتی بینان ﴿فَدَلِّلْكَ اللَّهُ﴾ نه مه نه و که سه به که ﴿لَمَّا نَبَىٰ﴾ نیوه سه رزه نشی متان ده کرد له سه ری ﴿وَلَمَّا رَوَدْنَاهُ﴾ عن قَبِيلِهِ و ه سویند به خوا بیگومان و بستم ده ستم له گه ل تیکه ل کات ﴿فَأَسْتَصْرَفَ﴾ به لام نه و خوی گرتووه (نه یکرد) ﴿وَلَمَّا لَمَسْنَا مَاءَ الْمَرْءِ﴾ و ه سویند به خوا نه گهر نه و هی فرمانی پی ده که م نه یکات ﴿لَمَّا جَاءَتْ وَابْنُ الْأَخِي﴾ نه و ه بیگومان به ند ده کریت و له بریسوایان ده بیست ﴿قَالَ رَبِّ ابْنُ الْأَخِي﴾ (یوسف) ووتی نه ی به روه ردگارم به ند کردم لا خوشتره ﴿بِمَا لَمْ يَكُن لِيَ﴾ له و هی که نه وانه داوای ده که دن لیم (که بی که م) ﴿وَالْأَخَصْرُ﴾ و نه گهر پیلانی نه و ژنانه م لی لانه ده ی ﴿أَخِي﴾ له وانه به دلم بؤ لایان بر و ا (چه زیان لی بکه م) ﴿وَأَكْبَرْنَا﴾ پاشان له نه فامان ده بم و ده جمه ویزیا نه و ه ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ نه و سا به روه ردگاری دوعا که ی لی و ه گرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ﴾ و پیلانه که ی نه و (ژنانه) ی لی لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی هره خوا بیسه ری زانایه ﴿ثُمَّ بَدَأْنَا مِنْ قَدَمَيْهِمَا زَلَّزَلًا﴾ نه مجا بویان دهر که و ت و بینان چاک سوو پاش نه و هی نه و هره سوو به لگه یان (لی) بینی ﴿لَمَّا جَاءَتْهُ حَبْرٌ﴾ تاماره به که به ندی بکه ن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ ابْنُ أَخِي﴾ نه و سا دوو کوری لاو (خزمه تکار) له گه لی چوونه به ندیخانه ﴿قَالَ أَخَذْتُمَا﴾ به کیکیان ووتی (به یوسف) ﴿إِنِّي أُرْسِلُ﴾ به راستی له خه و مدا خوم دی ﴿أَعِصِرْ خَمْرًا﴾ تریم ده گوشه که ده بی به عه روق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ و نه و ی نریان ووتی ﴿إِنِّي أُرْسِلُ﴾ بیگومان له خه و دا خوم دی ﴿لَحْمِلْ قَوْقَ رَبِّي خَبْرًا﴾ نانم هه لده گرت به سه ر سه رمه و ه ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾ بالنده لی ده خوارد ﴿يَتَنَبَّأُ بِأَمْرِهِ﴾ لیکدانه و هی نه و (خه و) مان پی بلی ﴿إِنَّا نُرْسِلُكَ فِي الْغَيْبِ﴾ به راستی نیمه تو له چا که کاران ده بینین (که چاک خه و له به که ده ده به توه و به رژی ده که ی ت) ﴿قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ﴾ (یوسف) ووتی : (سه به یی) هیچ خوراکینکشان پی نادریت که بیخون ﴿إِلَّا أَنْ تَأْكُمَا﴾ پتایه و به هره دوو کتان ده لیم چی و جیتان بؤ ده هینن ﴿فَقُلْ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ پیتش نه و هی بگانه لاتان ﴿ذَلِكُمَا مِمَّا عَمِلْتُمَا﴾ نه مه ش له و به هرا نه به که به روه ردگارم فیری کردوم ﴿إِنِّي نَزَّلْتُ﴾ به راستی من وازم هیتاوه ﴿مَاءً قَدِيرًا﴾ له ثانی گه لیک ﴿لَا يَمُوتُونَ بِاللَّهُ﴾ که بر وایان به خوا نه هیتا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ﴾ کفرون و نه و ان پی بر و اش بوون به رژی دواپی ﴿۵۷﴾

﴿وَاتَّخَذَ إِلَهًا آتَايَ﴾ وہ شوئی ثانی باو واپیرانم کہ و تووم ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ کہ (ثانی) ثیر اہیم و نیسحاق و یہ عقوبہ ﴿مَا كُنَّا لَنَا﴾ شایستہ و شیاونی یہ یزمان (بؤ شوینکہ و توانی ثیر اہیم) ﴿أَنْ نُشْرِكَ بِآلِهَةِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ کہ هیچ شتیک بکہین بہ ہاویہش بق خوا ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ تہ مہش چاکہ و بہ ہرہی خوابہ بہ سہر نیمہ وہ ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ وہ بہ سہر خہ لکیشہ وہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بہ لام زورہی خہ لکی سوپاسی خوا ناکہن ﴿يُضِلُّنَّكَ اللَّهُ﴾ تہی دوو ہاوپرنکہی بہ ندینخانہم ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي مِائَةِ آيَةٍ مُّكَرَّمَةٍ مِّنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ ثایا چہند خوابہ کی جیاجیا باشترن ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْآلِهَةُ الْآخَرُونَ﴾ یان خوابہ کی تاکی بہدہ سہ لات ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئیوہ بینجگہ لہ خوا هیچ شتیک ناپہرستن ﴿إِلَّا الْأَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهُنَّ أَشْرَافَ آبَائِكُمْ﴾ جگہ لہ چہند ناویک تہ بیت کہ ئیوہ و باو و باپیر اتان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا هیچ بہ لگہ بہ کی دہر بارہ یان تہ ناردق تہ خوار وہ (کہ تہ واثہ بہرستن) ﴿إِنْ لَّكَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیتگو مان ہر بار تہ نہا بق خوابہ ﴿أَمَّا الْأَعْيَادُ الْآخَرُونَ﴾ فہرمانی داوہ بینجگہ لہ و هیچ شتیک تہ بہرستن ﴿ذَلِكَ الَّذِينَ أَلْفَضُوا﴾ تہ وہ یہ ثانی راستی دامہ زراوی تہ گور او ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زورہی خہ لکی نازانن ﴿يُضِلُّنَّكَ اللَّهُ﴾ تہی دوو ہاوپرنکہی بہ ندینخانہم ﴿أَمَّا أَكْثَرُكُمْ فَمُتْسِقُونَ فِي دِينِهِم مِّنْ دِينِ كَثَرٍ﴾ یہ کینکتان عارہق دہر خوار دی گہورہ کہی (پاشا) دہدات ﴿وَأَمَّا الْأَكْثَرُ فَفَضَلُكُمْ﴾ بہ لام تہوی تر تان (دہ کورینت و) ہلہدہ واسرینت ﴿فَتَأْكُلُ الْقَنَازَ مِنْ زُرِّيَّةٍ﴾ تہ و سہا بالندہ لہ سہر (و دہم چاوی دہ خوات ﴿فُضِيَ الْأَمْرُ إِلَىٰ ذِي فَتْنَةٍ﴾ تہ و کارہی کہ ئیوہ دہر بارہی ہر سیار دہ کہن (لہ لایہن خودا وہ) ہر یاری لہ سہر دراوہ (ونا گورینت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاسُ نَجْدٍ﴾ و (یوسف) ووتی بدوہی کہدہ یزانی ﴿أَنَّهُ نَجَاحٌ مِّنْهُمَا﴾ رزگاری دہ بیت لہ دوو بہند کراوہ کہ ﴿أَكْثَرِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسم بکہ لای گہورہ و پادشاکت (کہ بہناہق گیراوم) ﴿فَأَنسَنَهُ السَّيْلُ﴾ بہ لام شہیتان تہ بیری بردوہ ﴿وَذَكَرْنَاهُ﴾ کہ باسی (یوسف) بکات لای پادشاکہی ﴿فَلَيْتَ فِي السَّيْلِ بِمَنْعٍ مِّنِّي﴾ بزیہ ماوہی چہند سالتیک (یوسف) لہ بہند یخانہدا مایہ وہ ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ وہ پادشا (خہوئکی بینی) ووتی ﴿إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَسَوْنَ﴾ بیتگو مان من لہ خہ و مدا حہوت مانگای فہ لہوم بینی ﴿يَأْكُلْنَ سَبْعَ عَجَافٍ﴾ کہ حہوت (مانگا) ی لہر و لاواز دہ یخواردن ﴿وَسَمِعَ سُدَّتِي حُضِرَ وَالْحَرَّ يَأْتِي﴾ وہ حہوت گولہ دانہ و نلہی سہوزو حہوتی نری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ تہی کار بہدہست و دونیا دیدان ﴿أَفْتُونِي فِي رُبِّي﴾ تہم خہ و دہم بق لیک بدہنہ وہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِرُبِّي تَعْتَرُونَ﴾ تہ گہر ئیوہ ماتای خہ و دہ کہن و دہزانن خہ و بہرژین بکہن ﴿

﴿قَالُوا أَضَلُّنَا أَهْلَكُمْ﴾ ووتیان خموی تیکه ل و پیکه ل (و پروپوچه) ﴿وَمَا تَحْزَنُ يَا وَيْلَى الْأَحْمَقِ يَعْلَمُونَ﴾
و نیمه ش لیکدانه وهی خموی تیکه ل و پیکه ل نازنین ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمْ مِّنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
نه و سانه و دیان که پزگاری بوو له دوو (بند کراو) که له پاش چند سالیك بیری که و نه وه ووتی
﴿أَنَا أَنبِئُكَ بِتَأْوِيلِهِ﴾ من بونان لیکده ده مه وه مانای نهو خه وه ﴿فَأَرْسَلُون﴾ جا (فرموو) بمنیرن
(به دوا ی یوسف دا که له به ندینخانه دایه) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (هات ووتی) یوسف نهی
هاورپی راستگو ﴿أَلَيْسَ فِي سَبْعِ نَفَرٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ﴾ مانای نهو خه وه مان پی بلی
چی به ؟ خهوت مانگای قه له و که خهوت مانگای له رو لاواز بیانخواست ﴿وَسَبْعٌ مِّثْلُ خُمْرٍ﴾
﴿أَلَيْسَ﴾ ههروه ها خهوت گولی دانه و تله ی سه وزو خهوت گولی ووشك ﴿لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى﴾
الکس ﴿تَا مَن يَكْفُرْ بِمِثْلِهِ بِؤَلَى خَمَلِكِي﴾ ﴿لَعَلَّهُمْ يَخْفَتُونَ﴾ بؤ نه وهی نهوان نه وه بزائن ﴿وَقَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سَنَاسٍ﴾ (یوسف) ووتی خهوت سال کشتو کال ده که ن به دوا ی به کداو
به به رده و امی ﴿فَرَأَوْهُ مُفْزَعًا فِي سُبْحَةٍ﴾ جائه وهی که در و تته تان کرد به پنهانه وه له گوله که بیدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا أَكَلْنَ﴾ که مینک نه بیت له وهی که ده یخون ﴿تَوَّابًا يُّنْفِقُ مِمَّا رَزَقْنَاهُ﴾ له مجا
له پاش نهو (خهوت ساله) خهوت سالی تردیت که سه خت وقات و قریبه ﴿يَأْكُلْنَ مِمَّا قَدْ نُفِرَ﴾
لَعَنَ ﴿هه رچیتان پاشه کهوت کردو وه بؤ نه م (خهوت ساله سه خته) ده یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا أَكَلْنَ﴾
مه گهر که مینک له وهی قایم هه لی ده گرن (بؤ نه تۆ وناشته نه وهی سالیکی تر) ﴿تَوَّابًا يُّنْفِقُ مِمَّا رَزَقْنَاهُ﴾
عَامَ ﴿پاشان دوا ی نهو (خهوت ساله سه خته) سالیك دیت ﴿فِي يَوْمَاتِ النَّاسِ وَيَوْمَ يُعْصِرُونَ﴾ خه لکی تیدا
(پزگار ده کرین) بارانیان بؤ ده بارینریت و تیدا دوشاو (ی میوه هات) ده گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتی ﴿أَتُنَبِّئُ بِيَوْمٍ﴾ نهو (پیاوه) م بؤ بینن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا کاتیک تیر دراوه که (ی پاشا) هاته لای
یوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگه پیره وه بؤ لای گه و ره که ت (پادشاکهت) ﴿فَقَالَ﴾
وهر سیاری لی بکه ﴿مَّا بَالُ الْيَسْرِ الَّتِي قَطَعْتَنَ أَفَ بَدَّخْتُ﴾ هوی چی بوو که نهو ژنانه دهستی خویانیان
بیری ﴿إِنْ زِدْنِي بِكَتِبِهِمْ عِلْمًا﴾ بینگومان به روره گارم به پیلانی نهو (ژن) انه ناگادارو زانایه ﴿وَقَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْنَكَ بِؤُسْفً﴾ ووتی (به ژنه کان) مه بهستان چی بوو کاتیک و بهستان
یوسف بخه له تینن و کاری خرابی پی بکه ن ﴿فَلَنُحْشِيَ لَّهُ﴾ (نافرته کان) ووتیان پاک و بینگه ردی بؤ
خوا ﴿مَاعِلَفَاتِ عَلَيْهِمْ مِنْ سَوْءٍ﴾ نیمه هیچ خرابه به کمان لی نه دیوه ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنه که ی عه زیز ووتی
﴿الَّذِي حَصَّحَسَ الْحَقُّ﴾ نایبستا حهق و راستی دهه کهوت ﴿أَن زَوْجَهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ من ده مو یست (یوسف)
ده ستم له گه ل تیکه ل کات ﴿وَأَنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ﴾ و بینگومان نهو له راست گزیانه ﴿وَلَمَّا لَقِيَ﴾
آی ﴿یوسف ووتی) نهو بؤ نه وهی (پادشا) بزانی به راستی من ﴿لَمَّا لَقِيَهُ بِالْعِصِيِّ﴾ به به نهانی ناپاکی
وخیانه تهم نه کردو وه لی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي بَعْدَ الْغَيِّبِينَ﴾ وه به راستی خواش پیلانی ناپا کان ناگه به نیته
نه نجام ﴿﴾

﴿وَمَا أَتَيْنَا نُفْسِي﴾ وه (یوسف ووتی) من همر گیز پاكانه بؤ خوم ناكهم ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾
 (چونكه) به راستی نهفس زور فرمان دهره به خرابه ﴿الْأَمَّارَةُ رَئِي﴾ ببنجگه نهو نهفسه ی بهر وهر دگرم
 به حمی پی کردینت ﴿إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ ذَرِيرٌ﴾ به راستی بهر وهر دگرم لیورده ی میهره بانه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به ژنده سته کانی) ﴿أَتُنَبِّئُنِي بِهِ﴾ نهو یوسف هم بؤ بیتن ﴿أَسْتَظْفِئُكَ لِنَفْسِي﴾
 ده بکهمه (که سینکی) نایبهت به خوم ﴿فَلَمَّا كَلَّمَهُ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه ی له گه ل کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾
 ووتی به راستی تو ﴿الْيَوْمَ لَنَنَامُكَ فِي أَمِينٍ﴾ نه سر و لای نیمه خاوه نی پله و پایه و باوه بهر پیکراوی ﴿وَقَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾ (یوسف) فدر مووی (به پادشا) له سر خه زنه و دارایی
 زهوی (میسر) دابمنی به راستی من باریزه رنکی شماره زام ﴿وَوَكَّلْنَاكَ مَكَّا الْيُوسُفَ﴾ ثابه و جوره
 یوسفمان پایه دارو جینگیر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له خاك (ی میسر) دا ﴿يَتَّبِعُ أَمْنًا حَيْثُ شَاءَ﴾ له همر
 شونینك (ی میسر) دا بیوستایه ده ریا ﴿نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ شَاءَ﴾ هدر که سمان بوی بهر میهره بانی
 خومانی ده خه یمن (له دونیادا) ﴿وَلَا تُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و پاداشتی چاکه کاران وون ناکه یمن ﴿وَلَا تُخْزِ الْأَخْيَرُ خَيْرٌ﴾ وه به راستی پاداشتی رورزی دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بؤ نهو که سانه ی
 پروایان هیناوه ﴿وَكَلَّا تَأْتَفُوتَ﴾ و به هه میسه پی خوباریزه وون (له هاویه ش بریاردان و ناوان)
 ﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ﴾ وه (له کاتی گرانیدا) براکانی یوسف هاتن (بؤ میسر) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ نهو سا
 چوونه لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُسْكِرُونَ﴾ ده ست به جی (یوسف) نهوانی ناسی یه وه به لام
 نهوان نه میان نه ناسی یه وه ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتیک که رنکی خستن و نه وه ی که ویستیان
 پیی دان ﴿قَالَ أَتُونِي بِحَبْلٍ مُّكْرَمٍ﴾ ووتی برایه کی باو کیان هه یه بؤم بیتن ﴿الْأَتْرُونَ أَنِّي﴾ نایا نایین
 که من ﴿أَوْفَى الْكَفْلِ﴾ پیوانه م تیر و نهواوه (بؤ کرباره کان) ﴿وَأَنَا خَيْرُ الْمَوْلَينَ﴾ وه من خانه خوئی
 چاکم ﴿إِن لَّكَ أَتُونِي بِهِ﴾ جا نه گهر نهو (برایه تان) م بؤ نه هیتن ﴿فَلَا كَيْلَ لَكَ بِعَبْدِي وَلَا تَقْرَبْنِ﴾ نه وه
 پیوانه (ی دانه و تله) تان لای من نهو نزیك (هم وولانه ش) مه که ونه وه ﴿فَالْوَاسَّةُ وَدَعْنَاهُ﴾ ووتیان
 ههول و نه قه لا ده ده یمن له گه ل باو کی دا ﴿وَأَنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ و دلبابه نیمه نهو کاره ده که یمن ﴿وَقَالَ﴾
 لَیْسَ بِي﴾ وه (یوسف) ووتی به بهر ده ست و خزمه تکاره کانی ﴿أَجْعَلُوا بَصَنَّتُمْ فِي رَحْلِهِمْ﴾ دراوه کانیان که
 داویانه (به دزی یه وه) بیخه نه ناو باره کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَقْرِئُونَهَا﴾ به لکو بیناسنه وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ﴾
 کاتیک که گهرانه وه بؤ ناو مال و مندالیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (بیسه هوی نه وه ی) بگهرانه وه
 و بیسه وه (جاریکی تر) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَهْلِهِمْ﴾ نه مجا کاتیکه گهرانه وه بؤ لای باو کیان ﴿قَالُوا﴾
 یٰٓأَيُّهَا وَوَتِیَانُ هه ی باو کی بهر زمان ﴿مُبْعٍ مِنَ الْكَفْلِ﴾ (بؤ سالی داهاتوو) پیوانه سان لی قه ده غه
 کراوه (شتمان پینافر وشن نه گهر بنیامین نه نیریت له گه لماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا الْفَاقَةَ نَصْنَعُ﴾
 جا که واته برا که سان له گه لماندا بنیره پیوانه ش ده که یمن (دانه و تله ده کربن) ﴿وَأَنَّا لَمُهَاقِفُونَ﴾
 و دلبابه ناگاداریشی ده که یمن ﴿

﴿قَالَ﴾ (به عقوب) ووتی (بینان) ﴿هَلْ أَمُكُ عَلَيَّ﴾ نایا دنیایم لیسان دهر باره‌ی ﴿إِلَّا كَمَا آتَاكَ﴾
 عَلَى الْخَيْرِ مِنْ قَبْلُ ﴿هَر وِهَك پیتستر دنیایم بووم لیسان دهر باره‌ی (یوسفی) برای ﴿قَالَ اللَّهُ خَيْرَ حَفِظًا﴾ که واته
 خوا چاکترین پارتیزره ﴿وَهُوَ أَزْهَرُ الرَّجْمِينَ﴾ وه تهو به‌زه‌یی دارترینی هه موو به‌زه‌یی دارانه ﴿وَلَمَّا
 فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ﴾ جا کاتیک باره کانیاں کرده وه ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بینی یان ده سمایه که یان بؤ
 گه پرتراوه ته وه ﴿قَالُوا يَا آتَاكَ﴾ ووتیاں ته‌ی یاو کی به‌ریزمان ﴿مَا نَبِيٌّ﴾ چیمان ده ویت ﴿هَلْ هُوَ بِضْعَتُنَا﴾
 ته مه دراوه که مانه ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بؤمان نیر دراوه ته وه ﴿وَنَبِيرُ أَهْلَنَا﴾ بؤنویش بؤ خوا خیر انمان ده هیتین
 ﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَا﴾ و برا که شمان دهر یزین ﴿وَلَزَدَا كَيْلَ بَعِيرٍ﴾ و باری ووشتر نکیش (دانه ویتله)
 زیاد ده هیتین ﴿ذَلِكَ كَيْلُ بَعِيرٍ﴾ شم (بارش) پتوانه به کی که مه (و به ناسانی ده مان ده‌نی) ﴿قَالَ
 لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (به عقوب) ووتی هه رگیز نایبترم له گه لئان ﴿حَتَّى تَوْبُوْنَ مَوَاقِعَ آتَاكَ﴾ هه تا
 به لیتیکی بشوم بی نه‌دهن له لایه‌ن خوا وه (تا مسویندم بؤ نه‌خون به خوا) ﴿لَقَدْ أَتَيْنِي بِهِ﴾ که به‌نگومان
 (به بیوه‌ی) ته‌ی هیتنه وه بؤم ﴿إِلَّا أَنْ يَخَاطِبَكُمْ﴾ مه گهر دهر بدرین و چارسان نه‌مینیت ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ
 مَوَاقِعَهُمْ﴾ ته‌مجا کاتیک به‌یمانیاں پندا (سویندیاں خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (به عقوب)
 ووتی خوا ناگادار و چاودیره سه‌بارت به وه‌ی که ده‌یلین ﴿وَقَالَ يَسَّى﴾ وه ووتی ته‌ی کوره‌کانم
 ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابِ رَحْمَةٍ﴾ هه موونان له‌دهر گایه که وه‌مه‌چنه ژووره وه ﴿وَادْخُلُوا مِنْ أَيْتَابِ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ به‌لکو
 له‌چهند دهر گایه کی جیا جیا وه‌ه‌چنه ژووره وه ﴿وَمَا أَغْنَى عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه من هیچ سوودتان
 بی ناگه به‌شم له‌بدرانه‌ر (پیشهانی) خوا دا ﴿إِنْ لَكُمْ مِنَ الْآيَةِ﴾ هه موو حوکم و بر بارنک ته‌نها بؤ خوا به
 ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت هه به وه‌ده به‌ستم ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ و خو سپیرانیش یا خو یان
 هه به و بسپرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا کاتیک چوونه ژووره وه ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُ أَبُوهُ﴾ لهو شوینه وه‌ی
 که باو کیان فرمانی بی دابوون ﴿فَمَا كَانَ يَنْفِي عَنْهُمْ﴾ تهو (چوونه به و جوړه) هیچ سوودی بی نه‌گه یاندن
 ﴿فَرَأَى اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ له به‌رامبه‌ر (قه‌ده‌ری) خوا دا ﴿إِلَّا الْحَاجَةَ﴾ به‌لکو ته وه‌مه‌به‌ستیه‌ك بوو ﴿فِي نَفْسِ
 يٰعُقُوبُ﴾ له دهر وونی به‌عقوبدا بوو ﴿قَضَاهَا﴾ (به‌م شنبه) نه‌نجامی دا ﴿وَأَنَّهُ لَذُو عِلْمٍ﴾ وه به‌راستی
 به‌عقوب خاوه‌نی زانست و زانباری بوو ﴿لَمَّا عَلِمَتْهُ﴾ چونکه نیمه فیرمان کرد بوو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام ژور به‌ی خه‌لکی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ﴾ کاتیکیش که چوونه
 ژووره وه بؤ لای یوسف ﴿يَا وَيْلَهُ أَخَاهُ﴾ (یوسف) برا که‌ی برده په‌تا خو به وه ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا خُوكَ﴾
 ووتی به‌راستی من برا که‌ی توم ﴿فَلَا تَحْزَنْ﴾ که واته هیچ غه‌مبار مه‌به ﴿يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به وه‌ی
 که ته‌وان ده‌یکه‌ن (له‌گه‌لت)

﴿فَلَمَّا جَعَلَهُمْ يَحْزَنُونَ﴾ جسا کاتینک که برتکی خستن و نه وهی ویستیان پشی دان ﴿جَعَلَ
 الْيَسَايَةَ﴾ ناو خوری (پتوانه که ی) مه لیکی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِي﴾ ناو باری برا که ی ﴿ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنُ﴾
 پاشان جبار چی به ک جاری دا ﴿إِنَّمَا الْيُورُ﴾ نه ی کاروانه که ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْرِ قُوت﴾ به راستی
 ئیوه دزن ﴿قَالُوا وَاقْتُلُوا عَلَيْهِمُ﴾ پرویان نیکردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَفْقِدُونَ﴾ چیتان گوم
 کردوه؟ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ﴾ ناو خوره که ی (پتوانه که ی) پادشامان دیار نه
 ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جُمْلُ بَعِيرٍ﴾ هدر که سینک بیهینیه وه باری ووشترتک (خوراکی) ده دریتی ﴿وَأَتَيْنَاهُ
 زَعِيمٌ﴾ وه منیش ده سته بهری نه و (باره) ده بم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سوئند به خوا ﴿لَقَدْ
 عَلِمْتُمْ﴾ به راستی ئیوه ده زانن ﴿مَا جِئْنَا﴾ که ئیمه نه هاتووین ﴿لِنُقْسِدَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه وهی خرا به
 بکه بن له و لا ئدا ﴿وَمَا كُنَّا سِرْقِينَ﴾ وه ئیمه پشستر دز نه بووین ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ ده ی
 ئایا توله ی نه و دزه چیه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ نه گهر ئیوه دروزن سوون ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان
 توله ی نه وه یه ﴿مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له باری هدر که سینکدا دوزرا به وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ هدر نه وه که سه
 خوی توله ی بیت (واته : نه وهی دزیه که ی کردوه نه بیته عهبد و کویله ی نه وهی دزیه که ی لی کراره)
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نابه و جزوه توله له سته مکاران ده سین ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِ﴾ نه و سا (یوسف)
 ده ستی کرد به بشکینی جدواله کانیان (باره کانیان) ﴿قَبْلَ وُعْدَ أَخِي﴾ له پشش بشکینی جه والی
 (بنیامین) برای (دایک و باو کی یوسف) ﴿ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا﴾ له پاشان (ناو خور - پتوانه که ی) ده ری هینا
 ﴿مِنْ وُعْدَ أَخِي﴾ له جه والی برا که یدا ﴿كَذَلِكَ﴾ نابه و جزوه ﴿حِكْمَةً لِّيُؤْثِفَ﴾ پیلانمان نشانی یوسف دا
 ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَنْ يَأْخُذَ أَخَاهُ﴾ نه و نه یده توانی برا که ی بگریت ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به پشی ثابنی و یاسایی پادشا
 (به لکوه بهینی نه و قسه بوو براکانی خویان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر (کاتینک) که خوا
 به ویت ﴿تَرْفَعُ رَجْعَتٍ مِّنْ شَأْنِهِ﴾ هدر که سینک بمانه ویت پله ی به رز ده که ینه وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ و له سهر
 هه موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ﴾ خاوه ن زانستیکه وه زانتر هه به (مه به ست پی خودابه) ﴿قَالُوا إِنَّا تَسْرِقُ﴾
 ووتیان نه گهر نه و (بنیامین) دز بیستی ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لِّمِّنْ قَبْلُ﴾ نه وه بیتگومان برا که ششی پشستر دزی
 کردوه (واته یوسفیش دز بووه) ﴿فَأَسْرَهَا يُوْثِفُ فِي نَفْسِهِ﴾ به لام یوسف (پیتا خوشبوونی خوی)
 بهم (تومه ته) له دهرونی خویدا شارده وه ﴿وَوَرَّيْبُهَا لَهُمْ﴾ ده ری نه پری بو نه وان ﴿قَالَ أَنتُمْ﴾ (نه نها)
 ووتی ئیوه ﴿سَرَقْتُمْ﴾ له وان خراپترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده زاننی به وه ی
 که ئیوه ده یلین ﴿قَالُوا إِنَّا نَعْرِفُ﴾ ووتیان نه ی عه ریز (پادشا) ﴿إِنْ لَّهٗ لَأَنبَاسٌ حَاكِيَةٌ﴾ به راستی
 نه و باو کینکی زور پیری به ته مهنی هه به ﴿فَخُذْ أَحَدًا مَّعَكَ أَتَاهُ﴾ جایه کینک له ئیمه له جباتی نه و بگره
 ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی ئیمه تو له چاکه کاران ده بینن ﴿﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) وونی په نا به خوا ﴿أَنْ تَأْخُذَ بِالْأَمْنِ وَجَدْنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ﴾ له وهی که هیچ کس ی بگریمن بیجگه له وهی که ئاو خوړ (پنوا نه) که مان لا دوزیو ته وه (که دزرا یو) ﴿إِنَّا إِذَا لَطَمْتُمْ﴾ به راستی نه گهر وا بکه یمن نیمه له ستم کاران ده یمن ﴿فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مَتَهُ﴾ جا کاتیک بی هیوا یوون له وهی (وه زیر به لای بکات) ﴿خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ چوونه که ناریک به چه پ او یزبان ده کرد ﴿قَالَ كَيْبَرُهُمْ﴾ برا گه وړه که یان وونی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ نهی نازانن ﴿أَنْ أَبَاكُمْ﴾ که ینگومان باو کتان ﴿قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ قَوْلًا مِنْ اللَّهِ﴾ سویند و په یمانیک ی به ناوی خوا وه لی وهر گرتن ﴿وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَطْ شَرَفِي يُوْسُفَ﴾ پیشتیش (له و به لینه ی پیتان دایو) ده رباره ی یوسف که مته ر خه میتان کرد ﴿فَلَنْ أَرْجِعَ الْأَرْضَ﴾ که واته من ندم زه ویه به جی ناپه لم ﴿حَتَّى يَأْتِيَ لِي آيٌ﴾ هتا باو کم مزلته ی (که رانه ووم) پی نه دات ﴿أَوَيْحَكَ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا پر یارم بؤ نه دات ﴿وَقَدْ خَيْرَ الْخَيْرِينَ﴾ هره ته ویش باشترینی داد وهرانه ﴿أَتَجْعَلُ لِي آيَةً﴾ نیوه بکه رینه وه بؤ لای باو کتان ﴿فَقُولُوا إِنَّا بَنَّا﴾ وپی بلین نهی باو کی خومان ﴿إِنَّا إِنَّاكَ سَرَقَ﴾ به راستی کوړه که ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ و نیمه ش بیجگه له وهی ده مانزانی شایه تیمان نه داوه ﴿وَمَا كُنَّا بِالْعَلِيِّ حَافِظِينَ﴾ خو نیمه ناگاداری شاروه ونه یی به کان نه بوین ﴿وَمَنْ لِي الْقَرْيَةَ الَّتِي﴾ (خو نه گهر پروا نا که یی) له خه لکی نه و شاروش بهر سه ﴿مَكَّنَّا فِيهَا﴾ که نیمه ی لی بوین ﴿وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا﴾ وله و کار وانه ش (بهر سه) له گه لیدا گه راینده وه ﴿وَلَنَا صَدُوقٌ﴾ وه به راستی نیمه راست گوین ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ (به عقوب علیه السلام) وونی وانی به به لکو نه فسی خوتان کارنکی بؤ جوان (و ئاسان) کردون ﴿فَصَبَّرْ حَبِشٌ﴾ بویه چارم دان به خودا گرته به جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ به و ئومیده ی خوا هم موویان (یوسف و یونیا مینش) م بؤ به یسته وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی هره نه و زانای کار دروسته ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ نه و سا روی لی وهر گنیران ﴿وَقَالَ يَا أَسْفَى عَلَى يُوْسُفَ﴾ وونی ئاخ و داخ بؤ یوسف ﴿وَأَيُّضْتُ عَلَيْكَ مِنَ الْخُزْنِ﴾ وه هره دوو چاوی سپی (و کویر) بوون له داخ و خه فته دا ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ چونکه هره داخ و خه فته ی خوی ده خوارده وه ﴿قَالُوا إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَبِيلٍ﴾ ووتیان سویند به خوا ﴿فَقَوْلًا تَكْذُرُ يُوْسُفَ﴾ وازنا هینی هره بری یوسف ده که یته وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا﴾ هتا په کت ده که ویت به نه خوشی و خه فته خواردن ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان ده مریت و ده چینه ربزی له نا وچوان ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ وونی من سکالا و دهر دی دل و خه فته و به زارم هره لای خوا ده کم ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه من له لایه ن خوا وه شناتیک ده زانم که نیوه نایزانن ﴿

﴿يَسْتَبِيحُ أَذْهَبُوا﴾ (به عقوب و وتی) نهی کوره کانم بیرون ﴿فَتَحَسَّبُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ﴾ جا بگه رین و هه والی یوسف و براهی بزانی ﴿وَلَا تَحَسَّبُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ ناو میبدیش مه بن له به زهیی و میهره بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ به راستی ناو میبد نابیت له به حم و میهره بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه له وانه ی که بی بر وان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا کاتیک که چوونه لای نه و (یوسف) و وتیان ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ نهی عه ریز (پادشا) ﴿مَسَنَا وَاهْلُنَا الضَّرُّ﴾ زیان و بر سیتی تروشی خومان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجئْنَا بِصَكَعٍ مُزَيَّنٍ﴾ و در او یکی که ممان هیناوه (بو کرینی خوراک) ﴿قَالَ لَكَ الْكَفِيلُ﴾ توش پیوانه که مان به نه و او ی بده ری ﴿وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا﴾ خیر یشمان پی بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به راستی خوا پاداشتی خیره و مه ندان ده داته وه ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ فَاعَلَيْكُمْ﴾ و وتی نبوه ده زان چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به یوسف و براهی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له و کاته دا که نبوه نه زان برون ﴿قَالُوا أَلَيْكَ لَأَتِ يُونُسَ﴾ و وتیان به راست تو یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي﴾ و وتی (پیان) من یوسفم و نه مه ش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به راستی خوا منه تی نابسه ره ماندا ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ﴾ به راستی هه ر که س خوی بیار یزیت و له خوا بتر سیت ودان به خویدا بگریت ﴿قَالَ اللَّهُ لَا يُضِلُّ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه و سا به راستی خوا پاداشتی چاکه کاران وون ناکات ﴿قَالُوا اتَّأَلَّهِ﴾ و وتیان (به یوسف) سویند به خوا ﴿لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به راستی خوا اتوی هه ل بزارد به سه ر نیمه دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيلِينَ﴾ وه به راستی نیمه له خه ناکاران بووین ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْكُمْ يَوْمٌ﴾ (یوسف) و وتی نه مر و هیچ سه ر زه نشست و ته شه ریکتان له سه ر نیبه (له لایه ن منه وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوالیتان خوش بیت ﴿وَهُوَ أَجْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه نه و (خوا) له هه موو میهره بانان میهره بانتره ﴿أَذْهَبُوا بِقَبِيصِي هَذَا﴾ نه م کراسه ی من بیه ن ﴿فَالْقَوْمُ عَلَى وَجْهِ أُنْ﴾ و بیده ن به سه ر ده م و چاوی باو کم دا ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ (ده ست به جی) چاوی چاک ده بیته وه ﴿وَأَنْتُمْ يَا أَخِي كُفَرْتُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه و سا هه موو که س و کارتان بیتن بو (نه م و لاته ی) من ﴿وَلَقَدْ فَضَلْتُ الْعِيزُ﴾ جا کاتیک کاروانه که (له میسر) ده رجوو ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باو کیان و وتی ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ﴾ به راستی من بزنی یوسف هه ست بی ده که م ﴿وَلَا أَنْ تَفْنِي دُونَ﴾ نه گهر به خه له فاو و بی عه قلم دانه نین ﴿قَالُوا تَأْتِيهِ﴾ و وتیان سویند به خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ تو هه ر له سه ر هه له که ی کونی خونی ﴿

﴿وَمَا تَنْتَهُنَّ عَنْهُ مِنَ الْيَحْرَ﴾ (تهی موحدهمه د...) ﴿تَقِ دَاوَايَ هَيْجَ بَادَاشْتِيكَ لَهْ وَاَنه نَاكَه بِيَت
 لَه سَهَر (گه یاندنی) نَهو (قورئانه) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نَهو قورئانه ههر پند و ناموز گاریه
 بِن جیهانیان ﴿وَكَأَنَّمِنْ يَنْتَوُ﴾ وه زور به لگه و نیشانه هیه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له تاسمانه کان
 و زه ویدا ﴿يَمُرُّونَ عَلَيْهَا﴾ به لایاندا دهرون ﴿وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ به لام نهوان پرویان لی و هره گیرن
 ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِآيَاتِهِ﴾ جا زور به بیان باوره ناهیتن به خوا ﴿إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ مه گهر نهوان
 له و کانه دا هاوبهش بریار دهرن بؤ خوا ﴿أَفَلَمْ يَأْنِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ﴾ جا نایا نهوانه ناترسن به خه بیان
 بگریت ﴿عَذَابٌ مِنَ عَذَابِ اللَّهِ﴾ سزابه کی داپوشه ری خوا ﴿أَوْ أَنْ يَأْتِيَهُمُ النَّاسُ بِنِقْمَةٍ﴾ یان له نا کاودا
 ریزی دوا بیان به سهر داییت ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نهوان ههستی پئی نه کنن ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي﴾ بلی تهمه رینگای منه ﴿أَدْعُو إِلَى اللَّهِ﴾ بانگی (خه لکی) ده کهم بؤ لای خوا ﴿عَلَى بَصِيرَةٍ﴾
 له سهر به لگه ی پروون و چا و روشنی ﴿أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعَنِي﴾ من و نهوانهش شویتم که و توون ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾
 و خواش پاک و ینگه رده ﴿وَمَا أَتَيْنَا مِنَ الْمَشْرِكِ بِكَرْ﴾ وه من هیج کات له هاوبهش دانهران نیم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه نیمه پیش تو (پیغه مبرمان) نه نار دووه ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگه له پیا و اتیک ﴿نُوحِي
 إِلَيْهِمْ﴾ که نیگامان بؤ ده کردن ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾ له خه لکی شمار و گوئنده کان ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 دهی نایا نهو (بی پروایانه) نه گهر اون به سهر زه ویدا ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ﴾ تاسه رنج بدهن چون
 بروه ﴿عَقَبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سهر نه نجامی نهوانه ی که له پیش نه مانده و بوون ﴿وَلَذَلِكَ الْآيَةُ خَيْرٌ﴾
 وه ینگومان زبانی ریزی دوا بی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ أَنْقَرُوا﴾ بؤ نهوانه ی خویان پاراستووه و له خوا ترس
 بوون (له دنیا دا) ﴿أَفَلَا يَعْلَمُونَ﴾ دهی ثبوه زیرنابن و نی ناگن ﴿حَتَّى إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ هه تا کاتی
 پیغه مبره کانیا نا نومید بوون (له سهر که و تن) ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾ وه گه له که بیان و ایا
 زانی که (پیغه مبران) درویان له گه لدا کردون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرًا﴾ (لهو کانه دا) سهر که و تن و یار مه تی
 نیمه یان بؤ هات ﴿فَفَتَحَ مِنْ نَشْرِهِ﴾ جا نهوانه ی ده مانویست بزگار کران ﴿وَلَا يَرْدُ بَأْسُهُ﴾ سزاشمان
 ناگه برنریته وه ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ له گهل و هوزی تا و اتبار ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سوتند بیت
 ینگومان له داستانی (پیغه مبراندا علیهم السلام) ﴿عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ پند و ناموز گاری هیه بؤ
 خواوهن بیر و هوشان ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى﴾ تهم (قورئانه) چیروک و قسه یه کی به هه لبه ستر ایست
 ﴿وَالَّذِينَ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به لکو به راست دانهر و پشتگیری نهو (کتیانه) به که له پیش خویه وه
 (هاتوون پیش ده ستکاری کردنیان له لایه ن جوله که و گاوره کانه وه) ﴿وَتَقْصِصَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هه روه ها
 پروون که روه ی هه موو شتی که ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه رینموونی و میهره بانیه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بؤ نهوانه ی
 که پروا دینن ﴿

سوره قی (الرعد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ به (ئه لیف، لام، را) ده خو ئتر شه وه خوا زاناره به مانا که ی، بوزانیاری زیاتر سه بری
 سدره تای سوره قی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ ئه مانه ئایه ته کانی کتبی (ئاسمانین)
 ﴿وَالَّذِي أُولَىٰ بِكَلَمِهِ﴾ وه شه وه ی نیر او دته خواره وه بۆتو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ ئه لایه ن پدرو مردگار ته وه حه ق
 وراسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لام زور به ی خه لکی باوه ر ناهینن ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ وه خوایه ی
 ﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه کانی به ر ز کر دوته وه ﴿يَغْيِرُ عَمَدٌ﴾ به بی هیچ پایه و ستونیک ﴿رُؤُوسِهَا﴾ وه ده بیسن
 ﴿فُتُوسَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به ر زیوه وه بۆ سدر عرش و قهراری گرت (به و شیوه ی شایسته ی خوا بیت
 که ئیمه چونیمه که ی نازانین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خور و مانگی رام هیتا وه (بۆ خزمه تکر دنی خه لکی)
 ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هدر به که بیان ده گهر ی تاکاتی دیاری کراو ﴿يَذَرُ الْأَمْثَرَ﴾ هه مو و کار و بار تک
 هه لده سو پرتی ﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ و ئایه ته کان روون ده کانه وه (بۆتان) ﴿لَعَلَّكُمْ يَفْقَهُوْنَ رَبُّكُمْ تَوْفَؤُنَّ﴾ هه نا
 له (زیندوو بوونه وه و) گه یشتن به خزمه ت پدرو مردگار تان دنیابن ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
 شه و زاته یه که زه وی راخستوه (به پانی و درستی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا مُّشْجَرًا﴾ و چهندها چیا و پروباری
 تیندا دانا وه (دروست کردوه) ﴿وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ﴾ وه له هه مو و جو ره میوه یه ک ﴿جَعَلَ فِيهَا رِجَالًا مُّشْجَرًا﴾
 جوتیک نیر و منی تیندا دروست کردوه ﴿يَغْيِي السَّيْلَ الْفَارَّ﴾ شه و ده دات به سهر پوژدا ﴿إِنِّي ذَالِكُ﴾
 به راستی له وانه دا ﴿لَآ يَسْتَوِي الْقَوْمُ بِتَفْكُرُونَ﴾ به لگه و نیشانه هه یه بۆ شه و که سانه ی که بیر ده که نه وه ﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾
 وه له زه ویدا ﴿فُطِحَتْ مَنَاجِرُ﴾ چهند بار چه ی له پال یه کتریدا هه ن ﴿وَحَشَّتْ مِنْ غَضَبٍ﴾
 هه روه ها باخانی تری و ره ز ﴿وَزَرْعٍ﴾ و کشتو کال ﴿وَزَيْلٍ﴾ و (باخانی) دار خور مای ﴿صِنُونٍ﴾
 و غیز صونان ﴿دو و قه د(ی یه ک بنج) و یه ک قه د﴾ ﴿يُسْقَىٰ يَمَافُ وَنَجِيرٍ﴾ هه مو و یان به یه ک ئاو ناوده درین
 ﴿وَلْيُفَصِّلْ تَعْصِفًا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ که چی نه زلی هه ندیکیمان داوه به سهر هه ندیک ی تریاندا ﴿فِي الْأَكْثَرِ﴾
 له خوار دندا ﴿إِنِّي ذَالِكُ﴾ به راستی له وانه دا ﴿لَآ يَسْتَوِي الْقَوْمُ بِتَفْكُرُونَ﴾ چهند نیشانه ی روون هه یه بۆ شه وانه ی
 تی ده گهن و بیر ده که نه وه ﴿وَإِنْ تَعَجَّبْتَ﴾ جا ته گهر تو سدرت سور به منی ﴿فَعَجَبْتَ قَوْلَهُمْ﴾ شه و
 قسه ی شه وانه جینی سهر سور مانه که ده لنین ﴿لَآ يَذْكُرُ أَثَرِي﴾ ئایا کاتیک (که مر دین و) بوینه وه
 به خاک ﴿لَآ تَأْتِي خَلْقَ حَبِيرٍ﴾ ئایا ئیمه سهر له نوی دروست ته کریننه وه ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ شه وانه
 که سانبکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که بی باوه ر بوون به پدرو مردگار یان ﴿وَأُولَٰئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي أَشْقَاهُمْ﴾
 جا شه وانه کۆت و زنجیر له گهر دنیا ندایه ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه شه وانه ها وه لانی ناگرن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ که به هه میشه بی ده میتنه وه تیندا

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْآيَاتِ﴾ به پهله داوای سزات لى ده كه ن ﴿قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ پېش چاكه و به زه یی ﴿وَقَدْ خَلَقْتَ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُتَشَبِهَ﴾ كه ینگومان له پېش نه مانه وه زور هه بیون توله بیان لى سه نراوه ﴿وَإِنْ رَبُّكَ﴾ و به راستی بهر وهر دگارت ﴿لَذُو مَقْفَرٍ لِلنَّاسِ﴾ خاوه نی لى بور دنه بق خه لكی ﴿عَلَى ظُلُمٍ جَمُودٍ﴾ گهر چی سته مكاریش بن ﴿وَإِنْ رَبُّكَ﴾ ههروه ها به راستی بهر وهر دگارت ﴿لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله سینیکی توند و تیزه ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ﴾ وه نه وانه ی كه بن باوهر بیون ده بیان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةٌ﴾ نه وه بق نه تیز دراوه ته خواره وه بقی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ موعجیزه به كه له لایه بن بهر وهر دگاریه وه ﴿إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ نه ی موحه ممد ﴿تَقْهَرُ تَرْسِيَّتَهُ﴾ و لكی قوم هه ی و بق هه موو گه لېك رېنېشانده رېك هه به ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبُكُمْ﴾ خوا ده زانی هه موو مېینه به كه (له منالدا نېدا) چی هه لگر توه (كور بان كچ) ﴿وَمَا تَنْبِئُكَ الْأَرْسَامُ﴾ وه ههروه ها ده زانېت مندالدا نه كان چی لى كه مده پېته وه ﴿وَمَا تَزَكُّهُمْ﴾ و چی زیاد ده كات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ رَبِّكَ بِأَقْبَارٍ﴾ وه هه موو شتېك لای نه و (خوا) نه نندازه ی (دباری كراوی خوی) هه به ﴿عَنْ يَمِينِ الْعَرْشِ الْأَعْلَى﴾ (خوا) زانابه به هه موو دبار و نادبارېك ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى﴾ گه ووره و به رزه و بېلنده ﴿سَوَاءٌ لَكُمْ مِنْ أَشْرَاقِنَا﴾ به كسانه (بق خوا) نه و هه تان به نه پتی قسه بكات ﴿وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ وه نه و هه تان به ناشكرا (قسه) بكات ﴿وَمَنْ هُوَ سِتْرٌ بِاللَّيْلِ﴾ و نه و هه ی كه له شه ودا خوی ده شارېته وه ﴿وَسَارِبٌ يَنْتَهَكُ﴾ نه و هه ی كه له رفرژدا دهر ده كه ویت ﴿لَمْ يَعْزُبْ عَنْكَ﴾ بق نه و (نادهمی) هه به چهنه فرېشته به كه به دوا ی به كدا دېن ﴿مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ رِجْلُهُ﴾ له پېش و له دوا یه وه ﴿يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به فهرمانی خوا ده ی بارېزن له زيان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ مَا يُقْرَ﴾ (بار و حالی) هېچ گه لېك ناگورېت ﴿حَتَّى يَغْفِرَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ هه نا نه وان خویان (بار و حالی) خویان نه گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه كاتېك خوا یه ویت ﴿بِقَوْمٍ سُوءٍ﴾ گهك و هوزېك توشی به لا و سزا بكات ﴿فَلَا مَرَدُّ لَهُ﴾ هېچ شتېك ناتوانېت رېنگری لى بكات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ و جگه له و (خوا) هېچ یار مه تی دهر و پشویانېكبان نی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) نه و زاته به ﴿وَرَبُّكُمْ الْبَرُّ﴾ بروسكه تان نشان ده دات ﴿حَقًّا وَطَعْمًا﴾ كه هزی ترساندن و هېوا و نومېد تانه ﴿وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ﴾ ههروه ها هه وری قورس (به ناوای باران) به دی ده هېنېت ﴿وَيُنْخِطُّ الرُّعْدُ بِجَمَادٍ﴾ وه هه وره گر مه سوپاس و ستایشی نه و (خوا) ده كات ﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ ههروه ها فرېشته كانېش له هه بېت و ترسی نه و (ستایشی ده كه ن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه (بهروه دگار) هه وره بروسكه كان ده نیرت ﴿فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ و ده دات له هه كه سى كه بیه ویت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له كاتېكدا نه وانه ده مه ده می (و موحاده له) ده كه ن دهر باره ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و نه و (خوا) هېز و توانای زور به تینه ﴿۵﴾

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ﴾ نزاو پائنه وهی هه قیش هه ربؤ (خوایه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ ئەوانهش ده لائینه وه و نزا لای غه بری خوا ده کهن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ﴾ هیچ وه لامیکیان ناده نه وه (نایه ن به هاوار پانه وه) ﴿إِلَّا كَيْفَ يَكْفِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ مه گهر وهك كه سبتك (كه تینووی بیت له دووره وه) هه ردوو مشتی خوی بؤ لای ثا ونك دریتز کر دبی ﴿يُنَادُوا لَهُم مَّا هُوَ بَعِيدٌ﴾ بؤ شه وهی (ثاو) بگاته ده می به لام نایگانئ ﴿وَمَا تَعْلَمُ الْكُفْرَانُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ نزاو دو عای بی بر وایان (له به کانیان) هیچ نه جگه له گو مری و سه ر لی شیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سوژده بؤ خوا ده بات ﴿مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿مَنْ وَكُوهَا﴾ بیانه وی و نه بیانه وی ﴿وَعَلَّمَ لَهُم بِالْعَدُوِّ وَالْأَصْبَالِ﴾ هه ر وه ها سیته ره کانیان له به یان بیان و شیوار اندا (سوژده ده به ن) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (تهی موحه ممه د) بلی کی په روه رد گاری ناسمانه کان و زه وی به ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿أَفَأَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ دهی نیوه بینجگه له و (خوا) پشتیوانانیکتان هه لبرارد وه (بؤ خوتان) ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَافْتِيزَةً تَقَرُّوْنَ بِهَا طَرَفًا﴾ كه خوا وه نی هیچ سوود و زیانیک نین بؤ خو شیوان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿قُلْ يَسِّرْهُ لَنَا وَيَسِّرْ﴾ نایا کویر و چاو ساغ به کسانئ؟ ﴿أَمْ حَرَلَ تَسْمَى الظُّلُمَ لُ لَّوْزُ﴾ یان نایا تاریکیه کان و پرووناکی وهك بهك وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا إِلَهُهُمُ شُرَكَاءَ﴾ نه خیر نه وانه چهند هاویه شیکیان بؤ خوا داناهه؟ ﴿حَقُّوا لَهَا فِيهِ﴾ (گوایه) وهك دروستکراوانی خویان دروست کر دیت؟ ﴿فَتَسْتَبِئْتَنَّهُ لَمَالًا عَلَیْهِمْ﴾ نهوسا دروست کراوه كه بیان لی شیواوه!! ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿حَبْلٌ مِّنْ سَبْطٍ﴾ دروست کاری هه موو مشیکه ﴿وَهُوَ الْوَحِيدُ الْقَهُّورُ﴾ و هه ر نه ویشه تالك و نه نیای زاله به سه ر هه موو شتیکدا ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانی له ناسمانه وه باراند وهه ﴿فَسَاكَتُ أَوْدَانُهُ مِن جُفَاهَا﴾ جا هه ر شیو و دولیک به نه ندازهی خوی لافاوی هه له ده سبت ﴿فَأَخْرَجَ النَّبْتُ﴾ نهوسا لافاوه كه هه لی ده گریت ﴿زَيْتُونًا﴾ كه فیککی به رزبووه (به لافاوه كه وه) ﴿وَمِنْ أَلْفَاوَةٍ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ هه ر وه ها له و (کانزایانهش په یدا ده بی) كه ناگری بؤ تاو ده ده ن (ده بیتنه وه) ﴿أَنْبَاءَ حَبْلَةٍ﴾ به مبه به سستی دروست کردنی خشل (زیر و زیو) ﴿أَوْ مَخِجٍ﴾ یان شتوو مه کی تر (وهك قاپ و قاجاغ) ﴿زَيْدًا يَنْتَلُهُ﴾ كه فیک وه كو شه و (كه فی لافاوه په یدا ده بی) ﴿كَذَلِكَ﴾ ثا به و جزوره ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْفَرْقَ وَالْجَبَلَ﴾ خوا نموونهی حق و به تال دینیتنه وه ﴿فَأَمَّا الزُّبُرُ فَيَكْسِفُهُ﴾ جا كه فه كه ده روات و له ناو ده چنی ﴿وَأَمَّا مَن يَعْلَمُ النَّاسَ﴾ به لام نه وهی كه سوود نه گه به نیت به خه لکی ﴿وَتَنَزَّلُ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ده مینیتنه وه ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ثابه و جزوره خوا نموونه کان ده مینیتنه وه ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بؤ نه وانهی وه لامی پانگه وازی په روه رد گاریان دایه وه ﴿لَقَسْنَى﴾ (پادا شتی) هه ره چاك (به هه شت) هه به ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ﴾ نه وانهش وه لامی بانگه وازی (په روه رد گار) یان نه دایه وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِثْلَ الْأَرْضِ جِجَعًا﴾ نه گهر هه رچی و اله زه ویدا هه مووی هی نه وان بی ﴿وَمِمَّا هُمْ مَعَهُ﴾ نه وهندهی تریشی له گه ن بیت ﴿لَا تَقْدَرُونَ عَلَيْهِ﴾ ده یده ن له بریتی و به ده لی سزای ووزی دوا بی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ نه وانه بؤ یان هه به ﴿سُوءَ الْحِسَابِ﴾ لبر مسینه وه به کی سهخت و خراب ﴿وَمَا وَهُمْ بِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ و جینگایان دوزه خه ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ﴾ نای كه چهند شوینیکی به د و خراپه ﴿

﴿أَنْ يَكْفُرَ﴾ جا نایا که سینک که بزائیت (ژیری بخاته کار) ﴿أَتَا الرَّبَّ الْإِنِّ﴾ به راستی نه وهی نیراوه ته خوار بو تو ﴿مِنْ رَبِّكَ لَقَدْ﴾ له لایه ن بهر وهر دگار نه وه حق وراسته ﴿كُنْ هَؤُلَاءِ﴾ وه كه نه و که سه به که کویر بیت (ژیری خوی نه خاته کار و بی باور بیت) ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْإِنِّ﴾ ینگومان ههر نه وانه بیر ده که نه وه که خاوهی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی که بهیمانی خوا ده به نه سهر ﴿وَلَا يَفْضُلُونَ إِلَهًا﴾ وه به لاین ناشکینن و هدلی ناوه شیننه وه ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ﴾ وه نه وانه ی که به یوهندی خزما به تی به جی ده هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به وهی خوا فرمانی داوه که به یوه ست بکریت له که لیا ندا (وه كه به سهر کرده وهی خزمان) ﴿وَيُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ وه له بهر وهر دگاریان دهر سن ﴿وَيُخَالِفُونَ شِرْكَ الْإِسَابِ﴾ وه له خرا به و سه خنی لیر سینه وه دهر سن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه نه وانه که دانیان به خویاندا گرت ﴿بِغَفْلَةٍ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمْ﴾ به به سنی بهر وهر دگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نوژیان به جی هیناوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ وه له و پرژی به ی پیمان داوون به خشبوویانه ﴿بِرَّ وَكَرَمٍ﴾ به نهیسی و به ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْإِنِّ﴾ وه به چاکه بهر گری له خرا به ده که ن (به چاکه خرا به کانیان دهر نه وه و لای ده به ن) ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَقَبٌ الْإِنِّ﴾ سهر نه نجای چاکي نه و دنیا ههر بو نه وانه ﴿بَشَرًا مِّنْ﴾ به هشتانیک جیگای مانه وهی همیشی به ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ که نه وان ده چنه ناویه وه ﴿وَمِنْ صَلَاحٍ﴾ ههر وها نه وانه ش که چاک بوون ﴿وَمِنْ تِلْكَ﴾ له بار و باپیرانیان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَقَبٌ﴾ وهاوسه رانیان و وه چه و نه وه کانیان ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ فرشته کانیش ﴿يَدْعُونَ عَلَيْهِمْ كُلِّ بَابٍ﴾ ده چنه ژوره وه بو لایان له هم مو وهر گایه که وه ﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ﴾ (بیان ده لاین) سه لامتان لی بی ﴿بِمَا صَبَرْتُمْ﴾ چونکه نارامشان گرت (له دنیا دا) ﴿فَقَعَرْتُ عَقَبِي الْإِنِّ﴾ جا چهند سهر نه نجایکی چاکشان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ به لام نه وانه ی که بهیمانی خوا هدل ده وه شیننه وه ﴿مِنْ بَدَدٍ مِّنْهُمُ﴾ له پاش به ستن و گری دانی ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ نه و به یوهندی خزما به تی بهی که خوا فرمانی پی داوه به جی ناهستن و نه بیچرینن ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و خرا به کاری ده که ن له زه ویدا ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ ههر بو نه وانه نه فرین و دوری له به زه یی خوا ﴿وَلَهُمْ شُرَكَاءُ الْإِنِّ﴾ هم وها بو نه وانه سهر نه نجای خراب ﴿لَهُ يَسْطُرُ الرِّزْقُ﴾ خوا رزق و پرزی فراوان ده کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو ههر که سینک خوی به ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه که می ده کات (بو ههر که سینک به ویت) ﴿وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه نه وانه دلخوش بوون به ژبانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له کاتیکدا ژبانی دنیا هیچ نه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له چاو پرزی دوایدا ﴿إِلَّا مَتَاعٌ﴾ جگه له رابوار دنیکی چهند ساتیکی کم نه بیت ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه که بی پروا بوون ده لاین ﴿لَوْلَا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ بوچی نه نیرا بوی ﴿هَآئِهِ مِّنْ رَبِّهِ﴾ مو عجیزه به كه له لایه ن بهر وهر دگاریه وه ﴿قُلْ إِنْ لَّاهُ﴾ (نه ی موحه مهه) ﴿بَلَىٰ﴾ به راستی خوا ﴿يُحْضِلُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ههر که سی بویت گو برای ده کات (که سیاوی گو مرا کرده) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْنَا مِّنْ أُنْبَاءٍ﴾ وه رستمونی ههر که سینک ده کات که بو لای خوی گه رایتسه وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که پروایان هیناوه ﴿وَنُظَمِينَ قُلُوبُهُمْ﴾ و دلیان نارام ده بیت ﴿يَذْكُرُوا﴾ به یادی خوا ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ ناگادارین که ههر به یادی خوا ﴿نُظَمِينَ الْقُلُوبُ﴾ دلکان نارام ده گرن ﴿۱۵﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی پروایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿فَوَرَىٰ لَهُمْ﴾ خوش به‌خشی بو نه‌وانه ﴿وَحُشِّنَ مَتَابِ﴾ له‌گه‌ل سهره‌نجامی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَا﴾ ههر به‌شینه‌ی (پیغه‌مبران‌ی تر) تومان ره‌وانه کرده‌وه ﴿فِي آفَاقٍ﴾ له‌ناو گه‌ل و نومه‌تیکدا ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قِبَلِهَا أُنْجُسٌ﴾ که له‌پیش نه‌وانه‌وه گه‌ل و نومه‌تی تر هاتوون و چوون ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ يَزِلُّونَ﴾ بو نه‌وه‌ی بیخوینته‌وه به‌سهریاندا نه‌وه‌ی ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نیگامان کردووه بۆت ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وانه پرواناهیتن به‌خوای میهره‌بان ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي﴾ بلی نه‌وه‌ی ره‌دگاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراونکی به‌هق نی به‌بینجگه له نه‌وه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم ههر به‌وه به‌ستووه ﴿وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ گه‌رانه‌وه‌شم ههر بۆلای نه‌وه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىَّ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر قورئانیک (به‌خویننده‌وه‌ی) ﴿سُورَتٌ بِهٖ الْبَيِّنَاتُ﴾ چیاکانی بی بیرایه (بو شونینکی تر) ﴿أَوْقُطَعَتْ بِهٖ الْأَرْضُ﴾ یان زه‌وی بی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿أَرْكَبُهُ الْمَوْقِيُّ﴾ یان له‌گه‌ل مردوواندا قسه‌ی بکرایه (نه‌مجا باوه‌ر ناهیتن) ﴿بَلِّغُوا الْأُمُورَ جَمِيعًا﴾ به‌لام ههمور کاروباره‌کان به‌ده‌ست خوان ﴿أَفَلَمْ يَأْتِیْسَ﴾ ده‌ی نایا بی هیوانه‌بوون (ونه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که پروایان هیتاوه ﴿أَنْ تُبَشِّرَ اللَّهُ﴾ که نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَهُدًى الْإِنْسَ جَمِيعًا﴾ ههمور خه‌لکی ده‌خسته سهر رینگه‌ی راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون ههمیشه ﴿تُصِيبُهُمْ بِمَا صَبَّحُوا فَآرِعَةً﴾ به‌لای سه‌ختیان تووش ده‌بیت به‌هوی نه‌وه‌ی کردوویانه ﴿أَتُخَلِّقُ قُرْبَانِینَ دَارِجِہٖ﴾ یان نه‌وه (به‌لایه) له‌نزیك ماله‌کانیانه‌وه پرووده‌دات ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لشی خوا دیته دی ﴿إِنْ اللَّهُ لَا یُخَلِّفُ الْوَعْدَ﴾ به‌راستی خوا به‌لشنی خوی به‌دی ده‌هینیت ﴿وَلَقَدْ اسْتَفْهَرْتُ﴾ سویند به‌خوا بینگومان گالته و سووکایه‌تی کرا ﴿رُسُلِیْنَ قَبْلَکَ﴾ به‌پیغه‌مبران‌ی زور له‌پیش تووه ﴿فَأَمَلِیْتُ لِلَّذِینَ کَفَرُوا﴾ منیش (ماوه‌یه‌ک) مؤله‌تم دا به‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ﴾ باشان نه‌وانم گرت (توله‌م لی سه‌ندن) ﴿فَکَیْفَ کَانَ عِقَابُ﴾ جا چوون بوو توله‌ی من (ده‌رباره‌بان) ﴿أَقَمْنِ هُوَاقِیْمُ﴾ ده‌ی نه‌وه (خوایه‌ی) چاودیره ﴿عَلَىٰ کُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ﴾ به‌سهر ههمور که سه‌وه ههرچی کرده‌وه (وه‌ک بتانیکه ناگای له‌هیچ نی به‌) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَکَّاءَ﴾ نه‌وانه هاو به‌شانیکیان بو خوا بریار داوه ﴿قُلْ سُبْحٰنَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی ناوی نه‌وه (بت و هاو به‌شانهم) بو بلین ﴿أَتُرِیْنَ تَوْبَةَ﴾ یان نیوه هه‌وال ده‌ده‌ن به‌خوا ﴿بِمَا لَا یُغْنِیٰ فِی الْأَرْضِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌یالی نیوه) نایزانیت له‌زه‌ویدا ﴿أَمْ یَظُنُّوْنَ أَنَّہُمْ یَخْلُقُوْنَ﴾ یان قسه‌ی روت و (بی مانا) ده‌کهن ﴿بَلْ رِیْبَیْ لِلَّذِینَ کَفَرُوا مَکْرَهُمْ﴾ (نه‌خیر خوا هاو به‌شی نی به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون فیل و پیلانی خویان بو پرازیترایه‌وه ﴿وَصَدُّوا عَنِ السَّبِیْلِ﴾ وه قه‌ده‌غه کران له‌رینگه‌ی راست ﴿وَمَنْ یُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر که سیش خوا گو مپرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ نه‌وه هیچ ری نیشانده‌ریکی بو نی به‌ ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا﴾ نه‌وانه له‌ژیانی دونیادا سزایان بو هه‌یه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه به‌راستی سزای رۆزی دواپی سه‌خت تر و گران تره ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ آئٍ﴾ وه بینگومان هیچ پاریزه‌رتک نی به‌بو نه‌وان له (سزای) خوا

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینه ی شهو به هه شته ی که به لئین در او به پاریز کاران و له خواتر سان
 ﴿عَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ووباره کان ده رۆن به ژیر باخه کانیدا ﴿أَكُنْهَآ آيَةً وَظِلَّآئُهَا﴾ میوه و سینه ره کانی
 (به هه شت) هه میشه بین ﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ شهو (به هه شته) ناکامی شهوانه به که خویان پاراست
 (له دونیادا) وله خواتر سان ﴿وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ناکامی بی باوه رانیش هه ناگره ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ شهوانه ش کتیمان بی دابوون ﴿يَقْرَءُونَ بِمَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ﴾ شاد ده بین به وه ی نیر او به ته
 خواره وه بۆت ﴿وَمِنَ الْأَخْرَابِ مَنْ﴾ و هه ندی له گرو و تاقمه کان هه ن ﴿يُسْكَرُ بَعْضُهُمْ﴾ هه ندیک له وه
 نینکار ده که ن ﴿قُلْ إِنَّمَا أُوْحِيَ﴾ بلی من ته نها فرمانم به وه پیدراوه ﴿أَنۡ تُعْبَدَ اللَّهُ﴾ که خوا پیرستم
 ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ﴾ و هیچ هاو به شیک ی بۆ دانه نیم ﴿إِلَٰهِي أَذْعُوْا إِلَيْهِ مَتَابُ﴾ هه بۆلای خوا (خه لکی)
 بانگ شه که م گه رانه وه شم ته نها بۆلای شهو (خوا به) ﴿وَكَذَٰلِكَ أُنزِلُ﴾ بهو شیهو شهو (فورئانه) مان
 ناره و ته خواره وه (بۆ تو) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که فرمانیک ی عه ر به به ﴿وَلَقَدْ أَتَيْتَ أَهْلَهُمْ﴾ سویند به خوا
 به راستی شه گه ر تو شوینی ناره ز وه کانی شهوانه بکه وی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ له دوا ی شهو وه حی و
 شاره زای به ی که هاتو وه بۆت ﴿مَّا لَكُم مِّنَ اللَّهِ مِن رَّحْمَةٍ وَلَا نَاقٍ﴾ هیچ پاریزه ر نکت ناییت له (سزای) خوا ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بینگومان پیش تو پیغه به رانیکمان ناره دو وه ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا ذَرِيَّةً﴾ هاوسه ر و نه وه و وه چه ﴿وَمَا كَانَ رَسُولٌ﴾ وه بۆ هیچ پیغه به ر نیک نه بو وه
 ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِبَابَةٍ﴾ (پیش تو) نیشانه به ک (مو عجزه به ک) بیتنی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه ر به شیرنی خوا نه بیت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بۆ هه مو و کار تک وه ختیک ی تایبه تی هه به که نو و سراوه ﴿يَتِمَحَوُّ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُخَيِّرُ﴾
 شهوی خوا به یه وی ده پسر پشته وهو (شه وه ش به یه وی) ده به پل پشته وهو ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سه ر چاوه ی
 کتیه کان لای شهو (خوا به که لوح المحفوظ) ﴿وَإِنْ مَّا رَيْتَ﴾ جا شه گه ر نیشانت ده بین ﴿بَعْضَ
 الَّذِينَ﴾ هه ندیک لهو ﴿تَوَدُّهُمْ﴾ هه ره شانیه ی لیمان کردون ﴿أَوْ تَوَفِّيَتْ﴾ یان (پیش شهو) بتم رینین
 ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ بینگومان تو هه ر را گه یان دنت له سه ره ﴿وَعَلَيْكَ الْحِسَابُ﴾ و لپیر مسینه وه ش له سه ر
 شیمه به ﴿أَوْ تَوَفَّرَا﴾ نایا (بیباوه ران) سه ر نجبان نه داوه ﴿إِنَّ نَاقِي الْأَرْضِ نَقُصُّهَا مِنْ أَظْهَارِهَا﴾ که نیمه
 زه وی که م ده که پشه وه له هه مو و لایه کانی به وه ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصِرُ﴾ و خوا (به ویستی خوی) بریار
 ده دات ﴿لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ﴾ که س ناتوانی بریاری شهو (خوا) بگور بی (با هه لو شینیتته وه) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و شهو (خوا) لپیر مسینه وه ی خیر به به ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه بینگومان شهوانه ی پیش
 ته مانیش فیل و بیلابیان گیرا ﴿فَبِئْسَ الْتَكَرُّجُ عِمَّا﴾ به لأم هه مو و پیلان و (نه خشه به کی سدر که و تورو) بز
 خوا به (له به ر امبه ر نه خشه و بیلابنی شهواندا) ﴿يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا) ده زانیت هه مو و که س چی
 ده کات ﴿وَسَيَعْلَمُ الْكَافِرُ﴾ و له هه مو دواش بی باوه ران ده زانن ﴿لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سه ره نه جامی (هه ر
 دوو جیهان) بۆ کی ده بیت ﴿

﴿وَقُولُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهوانه ی بی باوهر بیون بیت دهلین ﴿لَسْتَ مَرْسَلًا﴾ تو ره وانه کراو
 (وپینغه مبهری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ﴾ قوش (تهی موحه ممد ﴿بِیِّنَان﴾ بلی خوا به سه ﴿شَهِیداً
 بَیِّنٍ وَبَیِّنَکُمْ﴾ شایهت بیت له تنبوان من و نبوه دا ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِزُّ الْقَسَبِ﴾ ههروه ها نهو که سه ش
 که شماره زایی کتیبی (ناسمانی) لایه ﴿

سورہ قی ﴿ابراہیم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی مبهره بان

﴿الر﴾ به (تلف لام را) ده خو تر یته وه خوا زان اتره به مانا که ی: بوزانباری زیاتر سه پیری سه رده نای
 سورہ قی (البقره) بکه ﴿کَتَبَ آتَانَهُ إِلَٰهَکَ﴾ نه مه به راو ینکه نار دو مانه ته خوار وه بو تو (تهی موحه ممد
 ﴿يُخْرِجُ النَّاسَ﴾ بو ته وه ی خه لکی رزگار بکه بیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له تاریکی به کانه وه بو
 پرووناکی (له تاریکی بی باوهر یده وه بو پرووناکی باوهر و نیمان) ﴿بِآذَانٍ رَّعِیْمَةٍ﴾ به نیزنی په روه ر دگاریان
 ﴿إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (رینموونیان بکه بیت) بو رینگای (خوی) به ده سه لات وزالی سوپاس
 کراو ﴿لَهُ الْوَدُّ﴾ نهو خوی به ی ﴿لَهُ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ که هه رچی له ناسمانه کان
 وزه ویدایه هی نه وه ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِیْنَ﴾ و هاوار و وای بو بی باوهر ان ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِیْدٍ﴾ له سزایه کی
 سخت ﴿الَّذِیْنَ یَسْتَحْیَوْنَ الْحَیْوةَ الدُّنْیَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نهوانه ی که زیانی دونیایان لا خوشتره
 له زیانی ریزی دواپی ﴿وَقَصْدُ وَت عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وقده غدی (خه لکی) ده که ن له رینگای خوا
 ﴿وَيَعْبُوْنَهَا عِوَجًا﴾ ده بانه ویت نهو (رینگای خوا) لارو چموت نیشان دن ﴿أُولَٰئِکَ فِی ضَلَالٍ بَعِیْدٍ﴾
 نهوانه له گومراییه کی دوور (له راستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پینغه مبهری نکمان
 ره وانه نه کردوه ﴿إِلَّا بِلِسَانٍ قَوِیْمٍ﴾ به زمانی گه له که ی خوی نه بیت ﴿یُسَبِّحُتُ لَهُمْ﴾ بو ته وه ی
 (نایینه که یان) بو پروون بکاته وه ﴿فَیُحْیِلُ اللَّهُ مِنْ یَشَاءُ﴾ نهو ساخوا هه ر کسی ویستبیت گومرای کردوه
 (به هوی سه ر که شسی خویه وه) ﴿وَوَهْدِیْ مَنْ یَشَاءُ﴾ هه ر که سینکیشی ویستی رینموونی کردوه
 ﴿وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَكِیْمُ﴾ هه ر نهویش زان و به ده سه لاتی کار دروسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى﴾ سویند
 به خوا به راستی موسامان نار د ﴿بِآیَاتِنَا﴾ به موعجیزه کانمانه وه ﴿أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَکَ﴾ (فدرمانمان
 پیندا) که گه له که ت رزگار بکه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له تاریکیه کانی (بی باوهر یده وه) بو پرووناکی
 (باوهر و نیمان) ﴿وَوَصَّیْهِمْ بَأْتِیَ اللَّهِ﴾ روزه (پیر روزه) کانی خودایان به بیر بهیته روه (یا فزله کانی
 خوابان بیر بخه روه) ﴿إِنِّ فِی ذَٰلِکَ لَآیَاتٍ﴾ به راستی نهو (بیر خسته وه) دا په ند و به لگی زور
 هدیہ ﴿لِکُلِّ صَبَّارٍ شَکُورٍ﴾ بو هه موو خور اگر ینکی سوپاس گوزار ﴿

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخهرده وه) کاتیک موسا به گه له که ی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ پیری شه وهزل و به هره و چاکه ی خودا بکه نه وه که به سه رتانه وه به ﴿إِذْ أَنْجَاكُمْ﴾ (نه ویش نه وه بوو) کاتیک که پرزگاری کردن ﴿فَمِنْ آيَاتِ قُرُونٍ﴾ له دارو ده سه که ی فیر عه ون ﴿يُسْأَلُونَكَ عَنِ الْعَذَابِ﴾ که سزای خراپان پین ده چه شستن (به هه میشه یی) ﴿وَيَذَرُكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ و کوپانی ئیوه یان سه رده بری ﴿وَيَسْتَحْيُونَ رَبَّكَ كُمْ﴾ و ئافره تانی ئیوه یان به زیندوویی ده هیشه وه (بو خرمه ت کاری) ﴿وَلِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له وه تاندا تاقی کردنه وه به کی گه وه بوو له لایه ن په روه رد گارتانه وه ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكُمْ﴾ (بیریان بخهرده وه) کاتیک که په روه رد گارتان پای گه یاند ﴿إِن شَكَّرْتُمْ لَا زَيْدٌ لَّكُمْ﴾ سویندین بنگومان نه گهر ئیوه سوپاسی (چاکه ی) من بکه ن بۆتان زیاد ده که م ﴿وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ به لام بنگومان نه گهر نا سوپاسی بکه ن نه وه به راستی سزای من زور به تینه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فه رمووی ﴿إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ﴾ نه گهر ئیوه ناسوپاسی (نیعمه ته کانی خوا) بکه ن ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ و هه موو نه وه که سانه ش له زه ویدان ﴿قَالَ اللَّهُ لَنُبَيِّتَنَّ خَيْدًا﴾ نه وه به راستی خوا پین نیازی سوپاس کراوه ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَّكَ آيَاتُ الْكُتُبِ﴾ ئایا بۆتان نه هاتو وه ﴿نَبِّئُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه والی شه و گه لانه ی که له پیش ئیوه دا بوون ﴿قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَشُعُوبٌ﴾ وه که گه لی نوح و عاد و سه موود ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ هه روه ها نه وانه ی که له باش شه وان بوون وه اتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیتجگه له خوا هیچ که س نایانزاتیت ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بیتجهمبه ره کانیا ن بۆهات به موعجیزه و به لگه ی ناشکراوه ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنُهُمْ فِي غَوْلِهِمْ﴾ نه مچا شه وان ده ست و په نجه ی خویان گه ست له رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیا ن به راستی ئیمه بی باوه رین ﴿يَا أَرْسِلْهُمْ يَوْمَ﴾ به و (په یامه ی) که به ئیوه دا نیز دراوه ﴿وَأَنَّا لَنَبْغِ لَكَ﴾ وه به راستی ئیمه له گو مانداین ﴿فَمَا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له وه ی ئیوه بانگمان ده که ن بۆلای و دوو دلین ﴿قَالَ رُسُلُهُمْ﴾ بیتجهمبه ره کانیا ن ووتیا ن (پیان) ﴿إِنِّي اللَّهُ شَنَّ﴾ ئایا له (بوونی) خوا دا گو مان هه به ﴿فَإِذَا لِرَبِّكَ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ که به دپه ننه ری ناسمانه کان و زه وریبه ﴿يَذْكُرُ﴾ بانگشان ده کات ﴿يُخَفِّرْ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ﴾ بو شه وه ی له گونا هه کانشان خوش بیت ﴿وَيُخَفِّرْ﴾ و دواتان بخات ﴿إِن لَّحَاجًّا مِّنِّي﴾ بو کاتیک دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا نَشْكُرُ﴾ ووتیا ن ئیوه ش ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ هه ر ناده مبه کی وه که ئیمه ن ﴿قُلْ يَدْعُونَ أَن تَصَدُّوا﴾ ده تانه ویت به رگری ئیمه بکه ن و لامان ده ن ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ﴾ له (په رستی) شه وه ی که باوو باپیرانمان ده یان په رست ﴿فَأَنزَلْنَا سُلْطَانًا مِّن بَيْنِ﴾ ده ی نیشانه و به لگه به کی روونمان بۆ پین (نه گهر راست ده که ن بیتجهمبه رن) ﴿

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغمبره کانیاں بینان ووتن ﴿إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نیتمه هدر ناده مبه کین وه کو
 ثبوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿يَشُوعَىٰ مَنِ بَشَاءٌ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منعت ده نیت به سهر هدر کام له به نده کانیدا
 که بیه ویت (ده بکاته پیغمبره) ﴿وَمَا كُنَّا لَنَا﴾ وه نیتمه هدر گیز ناتوانین ﴿أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ﴾ مو عجیزه
 و به لگه به کتان بؤ بیتین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ئیزنی خوا نه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وه بابرواداران پشت هدر به خوا بیهستن ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه نایا بؤچی پشت به خوا
 نه بهستین ﴿وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلًا﴾ که ینگومان نهو (زاته) ریگای راستی نشان داوین؟ ﴿وَلَقَدْ يَمُونُ﴾ وه به راستی
 دان به خواماندا ده گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ اذْيُمُونَا﴾ له سهر هدر نازارنک که بمان دن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده با خوسپیران پشت هدر به خوا بیهستن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی پرواکان ورتیان
 ﴿لِرُسُلِهِمْ﴾ به پیغمبره کانیاں ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَا﴾ به راستی له خاک و ولاته که مان دهرتان ده که بین
 ﴿أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ یان به راستی ده بی بگهرینه وه ناو ثاینه که ی نیتمه ﴿فَأَوَّحْتَ إِلَيْهِمْ رُسُلُهُمْ﴾ جا
 بهروره دگاریان نیگای بؤ (پیغمبره ران) کرد ﴿لَنُخْلِكََنَّ اَعْيُنَكُمْ﴾ که ینگومان سته مکاران له ناو
 ده به بین ﴿وَلَنُشَكِّكَنَّ﴾ و ینگومان نیهو نیسته چی ده که بین ﴿اَلْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ لهو خاکه دا
 باش (نیاجوونی) نهوان ﴿ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ نهوش بؤ که سانیکه له وه سستانی به ردهم من
 دهرسن (له قیامه تدا) ﴿وَخَافَ وَعَبَدَ﴾ وه (بیشتر) تر ساینت له هره شه (ی من) ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ وه
 (پیغمبره ران) داوای سهر که ووتن و زال بونیان کرد (له خوا) ﴿وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيبٍ﴾ وه موو مله پورو
 یاخیسه ک بی هیوا بسوون ﴿مِنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ﴾ له دوای (نیاجوونی جینگای) نهو دوزه خه ﴿وَيَسْقَى
 مِنْ مَّآوٍ صٰدِرٍ﴾ و له کیم و زو وخواو ناو دهریت (ده کریت به گهر وویاندا) ﴿يَسْجَرُهُمْ﴾ که قوم قوم
 (زور به قیره وه) ده بخواته وه ﴿وَلَا يَتَّكَادُ يَسِيفُهُ﴾ به لام ناتوانی قوتی بدات ﴿وَيَأْتِيهِ اَلْمَوْتُ﴾ و مردنی
 بؤ دیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو لایه که وه ﴿وَمَا هُوَ بِمَعِيٍّ﴾ و که چی ناشمریت ﴿وَمِنْ وَرَآئِهِ﴾
 و له دوای نهوش ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ مزای سهخت (ده دریت) ﴿مِثْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اَبْرِهٰمَ﴾ نهوانه ی
 بی پروا بسوون به بهروره دگاریان نمونه ی ﴿اَعْمَاهُمْ كَرَمَادٍ﴾ کرده وه کانیاں وه ک خو له میشتیک وایه
 ﴿اَشْتَدَّتْ بِوَالرَّيْحِ﴾ به توندی یالنی هه لکر دیت ﴿فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له رورژتکی ره شه بای سهختدا ﴿لَا
 يَقْدُرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلٰی شَيْءٍ﴾ نهوان هیچیان ده ست ناکه ویت له وه ی که له دونیادا کردویانه ﴿ذٰلِكَ
 هُوَ الصَّلٰلُ الْبَعِيدُ﴾ نا نهویه گومر ابوونی دوور له راستی ﴿۱۵﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا نہ تان زانیوہ (نہ تانبینوہ) کہ بنگومان خوا ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 تاسمانہ کان و زہوی بہ ہق و راستی دروست کردوہ ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نہ گہر بہوہست نپوہ لا
 دہبات و ناتان ہیلئت ﴿وَيَذَلِّيْكُمْ فِي دَلَالٍ﴾ وہ (لہ جی ی نپوہ) دروست کراونکی تر دہہیتت
 ﴿وَمَا ذَلِكْ عَلَى اللَّهِ بَعِيزٌ﴾ نہوہش ہق خوا گران و زحمہت نی بہ ﴿وَيَرْزُقُ اللَّهُ حَيْثُ يَشَاءُ﴾
 وہہموہیان (لہ گورہ کانہان دینہ دہرہوہ) ہق خوا دہرہ کہون و ناشکرا نہہن ﴿فَقَالَ الصُّعْقُوتُ﴾
 تہمجا (لہ رورزی دواہیدا) ہی دہسہ لاثہ کان دہلین ﴿لَئِنْ أَسْأَلْتُكَ﴾ بہ زور دارو حق بہزل زانہ کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ بہ راستی نپمہ لہ دونیادا ﴿لَا كَرْهَ لَنَا﴾ شوہن کہوہووی نپوہ ہوہین ﴿فَهَلْ أُنْزِلُ﴾ ناخو
 نپوہ ﴿مُنْعُوتٌ عَنَّا﴾ بہر گری دہ کہن لہ نپمہ ﴿مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہہندیک لہ سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (تہوانہش) دہلین ﴿تُؤْخَذُ مِنَ اللَّهِ لَهْدٌ بَيْنَكُمْ﴾ نہ گہر خوا نپمہ ی رینموہنی بکر دایہ نپمہش
 نپوہمان رینموہنی دہ کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یہ کسانہ ہومان ﴿أَجْرُ عَذَابِ الْأَعْزَابِ﴾ ہاوار و نالہ بکہہن
 یان نارام بگرہن ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّجِيٍّ﴾ رزگار ہوہنمان نی بہ (لہ سزای خوا) ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ﴾
 جاشہ ہتان دہلئت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک کہ کار تہواو دہیت (ولپہر سہنہوہیان کوتابی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ بنگومان خوا بہ لپنی ہندان ﴿وَعَدَ الْحَقُّ﴾ بہ بہ لپنیکی ہق و راست ﴿وَوَعَدْتُكُمْ﴾
 ﴿وَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ و منہش بہ لپنم ہندان بہ لام دروم کرد لہ گہلتاندا ﴿وَمَا كُنَّا فِي عَيْتِكُمْ﴾ وہمن نہم
 ہووہسہر تاندا ﴿مِنْ سُلْطَانٍ﴾ ہیچ زور و دہسہ لاثیک ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُمْكُمْ﴾ تہنہا تہوہ نہیت کہ بانگم
 کردن (ہو گوہرابی) ﴿فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي﴾ نپتر نپوہش بہ دہنگمہوہ ہاتن (و بہ گوہتان کردم) ﴿فَلَا تَلُمُونِي﴾
 کہوا تہ لومہی من مہ کہن ﴿وَلَوْ أَنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾ بہ لکو لومہی خوہتان بکہن ﴿مَا آتَاكُمْ بِمُصْرِحٍ﴾
 بہ راستی من ناتوانم ہنم بہ ہاوار ی نپوہوہ ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِينَ﴾ و نپوہش ناتوانن ہنن بہ ہاوار ی منہوہ
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ بہ راستی من ہروام نہ ہوو ﴿بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بہوہی کہ ہیشتر (لہ دونیادا)
 متان کرد ہوو بہ ہاوبہش ہق خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ بہ راستی ستم کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سہختیان ہق ہدہہ ﴿وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا أَوْ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ تہوانہی ہاوہریان ہتساوہ و کردہوہ
 چاکہ کانہان کردوہ دہخرنہہ ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو بہہشتانیک کہ رویارہ کان دین
 و دہچن بہ ژہریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ بہ ہمیشہ تیابدا دہمپنہوہ بہ نیزنی پەرور دگاریان
 ﴿فَحَبِطَتْ فِيهَا السَّيِّئَاتُ﴾ بہخیر ہاتیان لہو (بہہشتہ) دا بہوہتہی سہ لامہ ﴿الَّذِينَ﴾ نایا نہت زانیوہ؟
 ﴿كَيْفَ حُرِّبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چون نموہندی ہتاوہتہوہ ﴿كَيْفَ طَبَّعَ كَشَجَرَةٍ طَبَّعًا﴾ کہ ووتہی چاک
 و راست (لا إله إلا الله) وہك درہختیکی چاک و ہسوود وایہ ﴿أَصْلُهَا نَائِبُ﴾ رہ گئی قایم (لہ زہوہیدا)
 دا کوتاہیت ﴿وَفَرَّغْنَا فِي السَّمَاءِ﴾ و لق و پزہ کانیسی (بہرز ہووہتہوہ) بہ تاسماندا ﴿۱۱﴾

﴿تَوَقَّأَكُنَّهَا﴾ نمو (دره خسته) میوه و بهر بگریست ﴿كُلَّ حَبِّ بَاذِنَ رَبِّهَا﴾ هه موو کاتینک به نیزنی
 بهر و دره گاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ وه خوا نمو و نانه ده هیتینه وه ﴿لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾
 بۆ خه لکی بۆ نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه نمو و نه ی و وته ی خراب و پیس
 و (بی باوه ری) ﴿كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه کو دره ختینکی خراب و پیس وایه ﴿أَجْنُتَ مِنْ قَوْقِ الْأَرْضِ﴾
 هه لکه نرایت له سر زه وی (و په گی نه بیت) ﴿مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ هه خزی نه گریست ﴿يُسَبِّحُ اللَّهَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ نه وانه ی که پر وایان هیتاوه خوا دامه زراویان ده کات ﴿وَالْقَوْلُ الثَّانِي﴾ به و وته ی به ری و جی
 (که شایه تومانه) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له زیانی دنیادا و له پوزی دوايشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ
 الظَّالِمِينَ﴾ وه خواستم کارانیش گو مراده کات ﴿وَقَعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه خوا هه رچی به ویت ده بکات ﴿
 الرَّسُولُ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا سهیری نه وانه ت نه کرد و وه ﴿يَتَذَكَّرُوا يَعْتَمِدُ اللَّهُ كُفْرًا﴾ له جیانی (سوپاسی) به هره
 و چاکه ی خوا این باوه ر وسیله بوون ﴿وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْآلِوَارِ﴾ و گه له که بیان به ره و هه لدر برده ﴿
 جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا﴾ نه ویش دوزه خه که ده چنه ناوی ﴿وَبَشَّ الْقَرَارُ﴾ که جینگایه کی زور خرابه ﴿
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا﴾ (بی باوه ران) چهند هاوتایان بۆ خوا پر باردا ﴿يُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بۆ نه وه ی
 (خه لک) گو مرابکه ن له رینگه ی خوا ﴿قُلْ تَتَّبِعُوا﴾ نه ی (موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ يَدْعُوهُ رَابِعُونَ﴾ له دنیادا
 بۆ کوی ده چن ؟ ﴿فَإِنْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ چونکه بینگومان چاره نوستان هه ر دوزه خ ده بیت ﴿
 قُلْ لِبُعَادَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (نه ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ يَدْعُوهُ نَدَانَهُمْ﴾ که پر وایان هیتاوه ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾
 به ریگی نویزه کان بکه ن ﴿وَيُقِيمُوا مَنَازِعَهُمْ﴾ و له وه ی پیمان داوون به خشن ﴿يَسْرَؤْنَ عَلَيْهِ﴾ به نه ی
 و ناشکرا ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ له پیتش نه وه ی ﴿أَنْ يَأْتِيَ زُورٌ﴾ که پوزینک بیت ﴿لَا يَتَّبِعُ فِيهِ وَلَا يَخْلُلُ﴾ نه کرین
 و فروشنی تیدایه و نه دؤستایه تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خوا نه و زاته یه که تاسمانه کان
 و زه وی دروست کرد و وه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و له تاسمانه وه بارانی بارانده وه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
 النَّخْلِ أَشْجَارًا﴾ و هه موو بهر و بوم (و دانه و نله) یه کی پی رواند و وه ﴿رِزْقًا لَّكُمْ﴾ که رزق و پوزیه بۆ نپوه
 ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَاحَ﴾ هه ر و هه که شتی بۆ رام هیتان و (و خستویه تیه خزمه تئانه وه) ﴿لِتَجْرِيَ فِي الْخَيْرِ
 بِأَمْرِهِ﴾ بۆ نه وه ی بر رات به ناو ده ریادا به فرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّهْمَ﴾ و پرو باره کانی بۆ
 رام هیتان و (له خزمه تاندا یه) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ﴾ وه هه ر و هه رامی هیتاوه بۆ تان و (له خزمه تاندا یه)
 ﴿الْقَمَرِ وَالْقَمَرِ ذَاتَيْنِ﴾ رزق و مانگ به هه میشه یی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه شه و و پوزیشی
 بۆ رام هیتان و

﴿وَمَا أَتَيْنَا مِنْكُمْ مِنْ كُلِّ نَفْسٍ أَنْتُمْ﴾ و ده لده مو و نه و شتانه که داواتان کردوه بی ی به خشییون ﴿وَأَنْ تَعْبُدُوا إِلَهًا﴾ حق نه گهر به هره و نیعمه ته کانی خوا بزمیرن ﴿لَا تَخْضَعُوا﴾ بؤتان نازمیردرین ﴿وَلَا تَلْسَنُ﴾ به راستی ناده می (بی پروا) ﴿ظُلُومٌ كَفَّارٌ﴾ زور ستم کار و سپله یه (بهرام بهر نیعمه ته کانی خودا) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ رِزْقًا﴾ (بیریان بخهره وه) کائیک ئیراهیم ووتی نه ی پروهردگارم ﴿لَتَجْعَلَ لِكُلِّ الْبَلَاءِ آيَاتًا﴾ نهم شاره (مه ککه) بکه به شاریکی شارام و ناسایش ﴿وَتَجْنِبُنِي﴾ و خووم و کوره کانم بیارینه و دوور خهره وه ﴿أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ له وه ی بته کان بهرستین ﴿رَبِّ إِنْهُمْ﴾ نه ی پروهردگارم بیگومان نه و بئانه ﴿أَضَلَّلْنِي عَنْ ذِكْرِكَ الْتَأَنِّي﴾ زور له خهلکیان گومرا کردوه (و لایان دان له ریگهی راست) ﴿فَمَنْ يَنْبَغِي فَإِنَّهُ رَبِّي﴾ جا هدر که سینک (له روله کانم) شویمن من که وت نه وه بیگومان له مننه ﴿وَمَنْ عَصَانِي﴾ هدر که سیش سه ریچی کردم ﴿وَلَا تَكُ عَلَافًا رَجِيمًا﴾ نه وه بیگومان تو لیورده ی میهره بانی ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ نه ی پروهردگارمان من هندیك له روله کانم نیسته چی کرد ﴿يَا أُغْيِرْ ذِي زُنْجٍ﴾ له شیونکی بی کشتوکان دا ﴿عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله پیروز و ریزگیراوه که ت ﴿رَبَّنَا يُفَكِّرْهُمُ﴾ نه ی پروهردگارمان هتا به چاکی نویژ به چی بینن و نه جامی بدهن ﴿فَأَجْعَلْ آيَةً مِنَ الْآيَاتِ﴾ به لکو دلی خهلکانیک وای لیکه یست ﴿تَهْوِي إِلَيْهِمُ﴾ سوزی و مایلان بینت بؤ لایان ﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و لده مو و بهر و میوه به کیش پوزیان بده ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ به لکو شوکرانه بزمیرن ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ﴾ نه ی پروهردگارمان به راستی تو ده زانی ﴿مَا تَخْفَى وَمَا تَعْلَنُ﴾ به هدرچی ده بشارینه وه و هدرچی ده ری ده برین ﴿وَمَا تَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هیچ شئی لای خوا شاره ونی به ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ نه له زه وی و نه له ناسماندا ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هم مو و سوپاس و ستایشیک بؤ نه و خوا به ی ﴿وَهَبْ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ که ئسماعیل و ئسحاقی بی به خشم به پیری ﴿إِنْ رَبِّي أَسْمِعُ﴾ به راستی پروهردگارم بیسه ری دوعا و پاران وه به ﴿رَبِّي أَجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ نه ی پروهردگارم من و روله کانم وایلیکه ی به چاکی نویژه کان به چی بینن ﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ﴾ نه ی پروهردگارمان پاران وه و نزا که م و هر گره ﴿رَبَّنَا آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ نه ی پروهردگارمان له من و باوکم و دایکم و هم مو و پرواداران پیوره و خوش بیه ﴿يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ له پوزیکدا که لیبر سینه وه ده کریت و بهر با نه بیت ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا﴾ و امه زانه خوا بی ناگابه ﴿عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ له و (زولم و ستمه ی) که ستم کاران ده یکه ن ﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ﴾ بیگومان نه و دویان ده خات بؤ پوزیک ﴿تَنَحَّصُ فِيهِ الْأَجْزُرُ﴾ که چاوه کان تیدا نه بله قی ده بن (و نایوتقین له ترما) ﴿

﴿مُطِيعِينَ﴾ به خیرایی دهر و ن (به‌دهم بانگ که ریانه‌وه) ﴿مُقْتَبِعِي رُؤُوسِهِمْ﴾ سهریان بهر زکر دۆته‌وه (بو
 ناسمان) ﴿لَا يَرْشَدُ اِلَيْهِمْ ظَلْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناترو کیتن ﴿وَأَقْبَدَ لَهُمْ هَوَاتٍ﴾ و دلیان خالی
 یه (له‌تینگه‌شتن) ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (ئه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿خَلْدَكِي﴾ ناگادار بکه و بتر سینه
 ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ لهو رۆزه‌ی که سزایان بۆ دیت ﴿فَقُولِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئه‌مجانده‌وانه‌ی که سته‌میان
 کردووه ده‌لین ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار مان بۆ ماوه‌یه‌کی که م دوامان بخه
 ﴿يُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا وه لاسی بانگه‌وازه‌که ت بده‌ینه‌وه ﴿وَتَسْبِيحُ الرَّسُولِ﴾ و شورتی پتغه‌مبه‌ران بکه‌وین
 ﴿أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ﴾ ئه‌ی ئیوه نه‌بوون پیشتر سویتندان خوارد ﴿مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾
 که هر گیز له‌ناوناچن ﴿وَمَسَكْتُمْ فِي مَقَاكِلِ الَّذِينَ﴾ هدر له‌جی و شورتی نه‌وانه نیشته‌جی بوون
 ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که سته‌میان له‌خویان کرد ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ و به‌روونی بۆتان دهر کهوت ﴿كَتِفَ قُلُوبِنَا﴾
 به‌ر ﴿که چیمان به‌سهر هینان ﴿وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمَنَاتِ﴾ نموونه‌ی زوریشمان بۆتان هینابه‌وه ﴿وَقَدْ﴾
 مکر و اماره‌مکره‌م ﴿بَيْنَ كُفْرِهِمْ﴾ بینگومان ئه‌و (بئ باوه‌رانه) پیلانی گه‌وره‌ی خویانیان گتیرا (دۆی پتغه‌مبه‌ره‌کانیان)
 ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوای گه‌وره ناگاداره به‌پیلانه‌کانیان ﴿وَأَن كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه هدر چه‌نده
 پیلانه‌که بان ﴿يَتَزَوَّلُ مِنْهُ الْجِثَامُ﴾ شاخه‌کانی بئ بتر ازیت (و له‌بن بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾
 جا و اگومان مبه‌به به‌خوا ﴿مُخَلَّفٌ وَعْدُهُ﴾ ئه‌و به‌لینه‌ی داویه‌تی به‌پتغه‌مبه‌رانی به‌دی
 ناهینیت و نایه‌پتیه‌جی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْقِصَامٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن تۆله‌یه ﴿وَيَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ﴾
 له‌رۆژیکدا که ئه‌م زه‌وی یه‌ده‌گۆریت ﴿غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به‌زه‌وی یه‌کی تر
 و ناسمانه‌کانیش (ده‌گۆرین به‌ناسمانی تر) ﴿وَنُرِىٰ ذُلَّهُ الْوَجْدِ الْقَهَّارِ﴾ ئه‌وسا هه‌موو (له‌گۆره‌کانیان
 دینه‌ده‌روه) دهرده‌که‌ون بۆ خودای ته‌نهای زان و به‌ده‌سه‌لات به‌سهر هه‌موو شتیکدا ﴿وَنُرِىٰ الْمُجْرِمِينَ زُجُجًا﴾
 و له‌و رۆزه‌دا تاوان باران ده‌بینی ﴿مُقْتَرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ له‌کۆت و زنجیردا
 بیکه‌وه به‌ستر اون ﴿سَرَّابُهُمْ مِنْ قِطْرٍ﴾ پۆشاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَقَطَّعُوا جُوهَرُهُمُ النَّارُ﴾ و دهم و
 چاویشیان ناگر دایه‌پۆشیوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی خوا تۆله‌و پاداشتی هه‌موو
 که سبک بدات به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی که کردویه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی خوا (موخاسه‌کردن)
 و لپه‌رسینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَذَا بَلَّغُ لِلنَّاسِ﴾ ئه‌م (فورقانه) راگه‌باندن و جار بکه بۆ هه‌موو خه‌لک
 ﴿وَلِيُنذِرُوا بِهِ﴾ وه هه‌تا بئنی بیتدار بکریته‌وه ﴿وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَجِدُّهُ﴾ وه بۆ ئه‌وه‌ی بزانن بینگومان
 ئه‌و (خوا) په‌ر ستر او یکی تاك و ته‌نهایه ﴿وَلِيَذَكَّرُوا الْأَلْبَابَ﴾ و تا خاوه‌ن ژیرییه‌کان بیر بکه‌نمه‌وه و
 به‌ند وهر بگرن ﴿

سورہ فی (الحجر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿الر﴾ بہ (تہ لیف، لام، را) دہ خوی تریتہ وہ خوا زانانہ بہ ماناکہی، بؤ زانیاری زیاتر سہیری
 سہرہ تہی سورہ فی (البقرہ) بکہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ مانہ ثاہت و نیشانہ کانی
 قورثانی پرون کہرہ وہ وٹاشکران ﴿رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوانہی کہہی باوہر پرون
 (لہ ٹاہندہہ کی نزدیکدا) زور جار ٹاوات دہ خوازن ﴿لَوْ كُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان
 پروناہہ ﴿ذَرْنُمْ يَا كُفْرًا وَتَسْتَعْمَلُوا﴾ لیان گہری بابخون و رابویرن ﴿وَيَلْبِسُهُمْ الْإِيمَانُ﴾ وٹومند
 وھیواہی ناگایان بکات ﴿فَسَوْفَ يَعْتَلُونَ﴾ جاہیگومان لہمہ و دوا دہ زانن (چون سزایان دہدہہن)
 ﴿وَمَا آخِذُكَ مِنْ قَرِينَةٍ﴾ (خہلکی) ہیج شارنکمان لہناو نہبردوہہ ﴿إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾
 مہ گہر کانی دیاری کراو بؤ لہناو چوونیان ہہوہہ ﴿فَأَنشِئْ مِنْ آيَةٍ﴾ وہہیج ٹومہ تہک
 پیش ناکہ وٹت ﴿لَهَا وَمَا يَشْتَرُونَ﴾ لہ کانی لہناو بردنی خوی ہہروہہا دواش ناکہ وٹت ﴿وَقَالُوا إِنَّا نَسُوا
 الْآيَاتِ﴾ (ہی باوہران) ووتیان تہی تہو کہ سہی ﴿فَزَلَّ عَلَيْهِ الْإِذْكُرُ﴾ کہ قورٹان نیراوہ تہ
 خوار بؤ سہرت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہراستی تو شہیت ﴿لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْمَلَكِ﴾ دہی بز فرہستہ مان
 بؤ ناہیتی (شاہتہی بدات تو پیغہ میہری) ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُصْذِقِينَ﴾ تہ گہر تو لہراست گویانیت
 ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ٹیمہ فرہستہ نانیرینہ خواروہہ مہ گہر بہراست و رہوا نہہیت
 ﴿وَمَا كُنَّا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ وہ تہو کاتہش تہوانہ مؤلہت نادرین ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلُ الذِّكْرَ﴾ ہیگومان
 ہہر ٹیمہ قورٹانمان ناردوہہ خواروہہ ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَئِنْ لَمْ تَحْطُوا﴾ و بہراستی ہہر ٹیمہش دہی ہاریزین ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندیت ہیگومان ٹیمہ پیش تو پیغہ میہر انمان ناردوہہ ﴿فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ﴾
 لہناو ہوزو کڑمہ لہہ پنشوہہ کاندہا ﴿وَمَا تَأْتِيَهُمْ مِنْ ذِكْرٍ﴾ ہیج پیغہ میہر تکبان بؤ نہہانوہہ
 ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ٹیللا گاتہ ولاقرتیان ہہی کردوہہ ﴿كَذَلِكَ نَسُفُّكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾
 ٹاہہ و جزوہ ٹیمہ تہو (قورٹانہ) دہخہینہ ناو دلی تاوان ہارانہوہہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ کہچی تہوان
 باوہری ہہی ناہیتن ﴿وَقَدْ حَقَّتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴾ کہ ہیگومان باوو رہبازی پنشوہہ کاتیش ہہر واپوہہ ﴿وَوَقَّعْنَا
 عَنْهُمْ﴾ تہ گہر ہومان بکردنایہ تہوہہ ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ اللَّهِ﴾ دہر گایہک لہناو سمانہوہہ ﴿فَنظَرُوا فِيهِ
 بِعَرَجُونِ﴾ و تہوان ہبایداہر وٹشتناہ تہ سہرہوہہ ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا هُمْ كُفْرًا﴾ تہوسا دہیان ووت
 ہیگومان ٹیمہ چاوبہ سٹمان لینکراوہہ ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ﴾ بہلکو ٹیمہ کڑمہ لینکین جادوومان لی
 کراوہہ

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند بہ خوا بینگومان ٹیمہ دروستان کردوہ ﴿فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چہند ہورجیک
 لہ ناسماندا ﴿وَرَبَّهَا السَّفِيرَاتِ﴾ و تہو (ناسمانہ) مان رازاندو تہوہ ہو سہرہنج دہران و تہ ماشا کہران
 ﴿وَحَفِظْنَاهَا﴾ و تہو (ناسمانہ) مان پاراستوہ ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ فَجِيرٍ﴾ لہ ہہ موو شہیتانیکی دہر کر او
 لہ بہ زہی خوا ﴿إِلَّا مَنْ أَسْرَفَ السَّمْعِ﴾ مہ گہر تہ وائہی کہ بہ دزیہوہ گوی دہ گرن ﴿فَأَنبَعَثْهُ رَبُّهَا مُبِينٌ﴾
 بہ کسہر گر و ناگریکی دیار دوی دہ کہ ویت (و پراوی دہنی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ زہ ویشمان پاراستوہ
 ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ و چہند کبنو و شاخی دامہ زراومان تیدا داناوہ ﴿وَأَنبَثْنَا فِيهَا﴾ و پرواندو و مانہ تبایدا
 ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَتَوْرُوتٍ﴾ لہ ہہ موو پرووہک و درہختیک بہرینک و پیکسی ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِتْيَةٍ﴾
 وہ لہو (زہوہ) دا ہو کارہ کانی زیانمان پو تہوہ بہ خساندوہ ﴿وَمَنْ أَسْرَفَ لَهُ يَرْزُقْ﴾ ہہروہا ہو
 تہ وائہش کہ تہوہ ہزق و پروزیان نادہن ﴿وَأَنْ يَمُنْ شَيْءٌ إِلَّا بِعِدَّتَيْنَا يَنْهَنَّهُ﴾ وہ ہیچ شہتیک نبیہ مہ گہر
 خہزینہ کانی لای ٹیمہ بہ ﴿وَمَا نَزَّلْنَاهُ إِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُومٍ﴾ و شای تیرین و نایدہین بہ تہندازہی دیاری
 کر او نہ بیت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ﴾ وہ ہا (ہہوا) مان نار دوہ کہ پتہنہری دار و درخت بیت
 ﴿فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ تہ مجا لہ ناسمانہ وہ بارانمان باراندوہ ﴿فَأَنبَثْنَا كُتُوبًا﴾ وہ تہوہ مان پی تیر او
 کردوہ ﴿وَمَا أَسْرَفَ لَهُ يَحْزَنِينَ﴾ لہ کاتیکدا تہوہ نہتان دہ توانی تہو (ناوہ) خہزن بکہن ﴿وَلَا يَلْحَنُ لِحْيَةٍ﴾
 و بیبت ﴿بِیَنگومان ہہر ٹیمہ دہرینین و دہ شمرینین ﴿وَنَحْنُ الْأَرْثُونَ﴾ ہہر ٹیمہش مہر انگری ہہمووانین
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمُ﴾ سویند بہ خوا ٹیمہ ناگدارین بہ وائہی لہ ہیش تہوہ وہ ہوون
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِرِينَ﴾ و سویند بہ خوا بینگومان تہ وائہش دہناسین کہ پاش تہوہ دین ﴿وَأَنْ رَبَّكَ هُوَ﴾
 یخترہم ﴿بِیَنگومان ہہر بہر و ہر دگارت ہہموویان کز دہ کائہوہ ﴿إِنَّهُمْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بہراستی ہہر
 خوی کار دروستی زانابہ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بیت بینگومان ٹیمہ فادہ میمان دروست کرد
 ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ لہ فورینکی رہشی ترشاوی رہق ﴿وَلَقَدْ أَنزَلْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ جنو کہ شمان
 پیشتر دروست کرد ﴿مِنْ قَبْلِ السَّمُورِ﴾ لہ ناگریکی بہتین ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ﴾ (بیریان بخہروہ)
 کاتیک بہروہر دگارت بہ فریشتہ کانی فہرموو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ آدَمَ﴾ بہراستی من بہ شہرینک دروست دہ کہم
 ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ لہ فورینکی رہشی ترشاوی رہق ﴿فَإِذَا أَسْوَيْنُوهُ﴾ ہہر کاتیک رینک و ہینکم
 کرد ﴿وَنَقَعْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ و فوم بہ بہریدا کرد لہ روحینک کہ خوم دروستم کردوہ (مہ بہست
 لہ دانہ پالی رُوح بولای خوا پتزو تہ شریفہ) ﴿فَقَعُوا لَهُ سَجْدِينَ﴾ دہی بہ کسہر سوژدہی پو بہرن ﴿﴿﴾
 ﴿فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جا فریشتہ کان ہہموو تیکرا سوژدہیان برد (بوی) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾
 ائی ﴿ثیبلیس (شہیتان) نہ بیت کہ سہر پتچی کرد ﴿أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ لہوہی کہ لہ گہل سوژدہ بہر اندا
 بیت ﴿﴾

﴿قَالَ يٰٓإِبْرٰهٖمُ مَا لَكَ﴾ (خو) فرموی نہی ئیلس بنو چی تو ﴿اَلَا تَكُوْنُ مَعَ السَّجِدِیْنَ﴾ له گہل سورہ
 بہر اندا نہ ہویت ۱۹ ﴿قَالَ لَا اَحْكُنْ لِاسْحٰجِدٍ لِشَرٍ﴾ (ئیلس) ووتی: من هیچ کائی سورہ نہ بدم بنو
 بہشہر نیک ﴿خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصِلٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْبٍ﴾ کہ دروست کردوہ له قورنکی رہشی ترشاوی
 رہق ﴿قَالَ فَاَخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خوایی) فرموی دہلهوی (بہہشت) برو دہرہوہ ﴿فَاِنَّكَ رَٰجِعٌ﴾ چونکہ
 بہر استی تو له بہرہی من دہر کراوی ﴿وَإِنَّ عَلَیْكَ الْغَنَۃَ اِلٰی یَوْمِ الْاٰزِیْنِ﴾ وہ بہر استی نہ فرشت له سہرہ
 تاروڑی دواپی ﴿قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یَبْعَثُوْنِ﴾ ووتی نہی بہرہر دگارم دہی مؤلہتم بدہ
 تاروڑی (مردوان) زیندوہ دہ کرشمہوہ ﴿قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ﴾ (خو) فرموی نہوہ بہر استی
 تو له مؤلہتم دراوانی ﴿اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ﴾ تاروڑی کہ کائی دیاری کراوہ ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا
 اَعُوْذُ بِکَ﴾ ووتی نہی بہرہر دگارم له بہر نہوہی گو مرآت کردم ﴿لَا اُرِیْکَ لٰہٰمَ فِی الْاَرْضِ﴾ بینگومان
 خوشی (دونیا) بان له زہویدا بنو دہرا زینمہوہ ﴿وَلَا اُخَوِّیْہُمْ لَٰجَمِیْعٍ﴾ وہ بہر استی ہموویان گو مرآت
 دہ کہم ﴿اِلَّا عِبَادَکَ مِنْہُمْ الْمُخْلِصِیْنَ﴾ بہندہ دلسوزہ کانت نہ بیت ﴿قَالَ کَذٰلِکَ اَصْرَفْتُ عَلٰی مُسْتَقِیْمٍ﴾
 (خو) فرموی نہمہ رنگای ہدق و راستہ بہرہو من ﴿اِنَّ عِبَادِیْ﴾ بہر استی بہندہ کائی من ﴿لَیْسَ
 لَکَ عَلَیْہُمْ سُلْطٰنٌ﴾ تو هیچ دہسہ لانت نہ بہسہر باندہ ﴿اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِیِّنَ﴾ جگہ لهو گو مرآیانہی
 کہشوینت کہوتوون ﴿وَإِنَّ جَہَنَّمَ لَمَوْءُوْجُهُمْ اُخْمِیْنِ﴾ وہ بینگومان دوزخ جنگای ہموویانہ ﴿لَہَا
 سَبْعَةُ اَبْوَابٍ﴾ (دوزخ) خدمت دہر گای ہدہہ ﴿لِکُلِّ بَابٍ مِنْہُمْ جُزْءٌ مَّقْشُوْرٌ﴾ ہہر دہر گایہ کیشیان
 نہوانہ دابہش کراوہ بنو چہند بہشیک ﴿اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّٰتٍ وَعِیْنٌ﴾ بہر استی خو پارنزو له
 خوا ترسان له ناو باخات و کانیاودان ﴿اَدْخُلُوْہَا بِسَلٰمٍ اٰمِیْنٍ﴾ (بینیان دہو و ترنت) بچہ ناویانہوہ
 بہہمنی و فاسوودہی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِیْ صُدُوْرِہِم مِّنْ عِلٍّ﴾ ہہر رق و کینہہک له دلیاندا یوویت
 دہرمان ہتتاوہ ﴿اِخْوٰنًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَابِلِیْنَ﴾ برای بہ کثرون بہر امہر بہ کثرون له سہر کورسی دانیشتون
 ﴿لَا یَمْسُکُ فِیْہَا نَصَبٌ﴾ له وندا ماندوہو بونیان تووش نایت ﴿وَمَا ہُمْ مِنْہَا بِمُخْرِجِیْنَ﴾ و ہر گیز
 نہو (بہہشتہ) دہر نا کرین ﴿فَیَنْقَبُوْنَ اِلَیْہِ﴾ ہہو ال بدہ بہہندہ کاتم ﴿اِنِّیْ اَنَا الْعَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ کہ
 بہر استی ہہر من لیور دہی میہرہ بانم ﴿وَاَنْتَ عَذٰبٌ مُّوْءَاۡجِلٌ﴾ و بینگومان ہہر سزای منہ
 سزای سہخت ﴿وَنَبِّیْہُمْ عَنْ صَنِیْفٍ اِزْہِیْمٍ﴾ وہ ہہو الیان پی بدہ دہر بارہی میوانہ کائی ئیراہیم ﴿

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾ کاتیک چوونہ ژورہوہ بۆلای ووتیان سہلامت لی بیت ﴿قَالَ
 إِنَّمَا أَنْتُمْ مُبَشِّرُونَ﴾ (ئبراهیم) ووتی بہہ راستی نیمہ لیٹان دہتر سین ﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ﴾ ووتیان (بنی)
 مہتر سہ ﴿إِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ بہہ راستی نیمہ مژدہت دہدہنی بہہ (لہدایک بوونی) کورنکی زانا
 ﴿قَالَ ابْتَزَّمُوا﴾ ووتی تابا مز گیتیم ہی دہدہن ﴿عَلَىٰ أَنْ مَسَّيَ الْكَبِيرُ﴾ لہ کاتیکدا کہ پیر سووم
 ﴿فَبَشِّرْهُنَّ﴾ نیر چی مژدہ بہ کم دہدہنی ﴿قَالُوا ابْتَزَّمْ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان نمو مژدہی داومانہ
 بیت راستہ (و دیتہ دی) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ﴾ جا لہ ناٹو میتان مہبہ ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْطَعُ رَحَمَ
 رَبِّهِ﴾ ووتی جا کی لہ مہبہ ربانی بہرہ ردگاری ناٹو میت دہبیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گوہر ایان نہ بیت ﴿
 قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئبراهیم) فر سووی شہی بہوانہ کراوان (ی خوا) چ کارنکی
 گرنگتان مہبہ ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بہہ راستی نیمہ نیر دراوین بۆ سہر گہلنکی
 تاوانبار (لہ ناویان بہرسن) ﴿إِلَّا إِلَٰهَ آلِ لُوطٍ إِنَّا لَمَجُوعٌ لِّجَمْعِهِ﴾ جگہ لہمال و مندالی لوط
 کہ بینگومان ہموویان پژار دہ کہین ﴿إِلَّا أَمْرًا نُّدْرِكُ إِنَّا لَنَاقِلِينَ الْفَافِرِينَ﴾ ژنہ کہی نہ بیت
 کہ بینگومان ہریار ماندادہ نمو لہ ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتیک
 نیر دراوہ کان ہاتن بۆلای خاو خیزانی لوط ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّسْكِرُونَ﴾ (لوط) ووتی بہہ راستی
 ٹوہ دہستہ بہ کی نہ نامسراون ﴿قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ﴾ ووتیان بہلکو نیمہ بۆمان ہتاوی ﴿بِمَا كَانُوا فِیہِ
 يَمْتَرُونَ﴾ نمو (سزای) کہ نموان تیدا دوودل بوون ﴿وَأَتَيْتَكَ بِالْحَقِّ﴾ وہ نیمہ راستیمان بۆ تو ہتاوہ
 ﴿وَأَنَا الصِّدِّيقُ﴾ بینگومان نیمہ راست گفرین ﴿فَأَمْسَرَ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ﴾ جا کہواتہ لہ بہ شہکی
 شدودا شہورہوی بہہ (شوینکہ ووتوان و) خاو خیزانت بکہہ (لہ شار دہر چو) ﴿وَأَتَيْتُكَ بِالْحَقِّ﴾ و خوت
 دوايان بکہہ وہ ﴿وَلَا تَلْتَمِصْ مِنَّا وَلَا تَتَلَفَّ﴾ ہیچ کامشان لانہ کہنہ وہ ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ و ہرون بۆ نمو
 شوینہی کہ فہرمانشان ہندراوہ ﴿وَقَضَيْنَا إِلَیْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ﴾ ہم کارہمان بہ تہگا بہ لوط راگہ باند
 ﴿أَن ذَابَ هُنَالَا مَقْطُوعٌ مُّصْبِحَاتٍ﴾ کہ بینگومان لہ بہرہ بہ باند نموانہ دوا ہراو دہین (ہموویان لہ ناو
 دہ چن) ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا خہلکی (نیر بازی) شارہ کہ ہاتن (بہرہ و مالی
 لوط) و مژدہیان بہ بہ کتری دہدا ﴿قَالَ إِنَّ هُنَالَا حَتِّفَىٰ﴾ (لوط) ووتی دلیابن نموانہ میوانی من
 ﴿فَلَا تَقْضَحْنِ﴾ دہی نابروم مہبہن ﴿وَأَنْفِرُوا لِلَّهِ وَلَا تَحْزَنُوا﴾ ولہ خوا ہتر سن و شہر مہزار و پسوام
 مدکہن ﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ووتیان نیمہ ہیمن نموویت نایی بہرگری لہ کہس بکہیت
 (نابی کہس توخت بکہ ویت) ﴿

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (لووط) فرمادی تاتھوانہ کچانی منن (مارہیان کہن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ قَعْلِينَ﴾ نہ گھر
 ثنوه (نہ وکارہ) نہ نجام دہدن ﴿أَعْمَرَكَ إِلَهُهُمْ﴾ سویند بدتھمن و ژبانی تو (نہی موحہمہد) ﴿وَلَا
 بِهَاسْتِي تَهْوَانَه﴾ (نہ سکرہتہم یعمہون) لہسہر خوشی خورانداسہر گہر داتن ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ
 مُشْرِقِينَ﴾ جا لہ کانی خور ہلہاتندا شریخہ بہ کی بہ ہینز گرتنی ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمُ اسَافِلَہَا﴾ نہ مجا
 نہو (شارہ) مان سہر و ژر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمُ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ و گلی بہر دینمان بہ سہر دا باراندن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ يَعْقِلُ﴾ بہر استی لہسہدا بہ لگی زور ہبہ ہؤ تہوانہ ہی بیردہ کہنہوہ ﴿وَلَا
 تِلْكَ إِلَّا سَبِيلُ مُقْتَدِرٍ﴾ وہ بینگومان نہو (شارہ ویران کراوہ) لہسہر رینگای سہرہ کی (کاروانہ کان)
 دایہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ﴾ بہر استی لہوہدا بہ لگی گرنگ ہبہ ہؤ ہر واداران ﴿وَلَا
 تِلْكَ إِلَّا سَبِيلُ مُقْتَدِرٍ﴾ بہر استی خواہن باخانہ زور پرہ کانش (قہومی شوہیب) لہسہم
 کاران ہوون ﴿فَأَنفَقَتْ مِنْهُمْ﴾ جا تو لہمان لی سہندن ﴿وَلَا تِلْكَ إِلَّا سَبِيلُ مُقْتَدِرٍ﴾ جا بہر استی لہم
 دووانہ لہسہر رینگاہ کی ناشکرادان ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سویند بہ خواہ بینگومان
 خہ لکی حیریش (گہلہ کہی صالح) ہر وایان بہ پیغہ مہرہ کانیان نہ کرد ﴿وَلَا تِلْكَ إِلَّا سَبِيلُ
 مُقْتَدِرٍ﴾ نہوانہ لہشاخہ کاندہ دیانتاشی ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْفُ
 بَنِي تَرَسٍ وَبِسْمِ﴾ ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْجِعِينَ﴾ نہ مجا دہنگ و ہباہلشاخانیکی بہ ہینز گرتنی
 لہبہر بہیاندان ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ تِلْكَ الْأَنْبِيَاءُ﴾ جا ہر حیان کردبوو (خانوو لہچیا کاندہ) ہیج سوودی
 پی نہ گہباندن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وہ ٹیمہ ناسمانہ کان و زہویمان دروست نہ کردوہ
 ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَآلِہِ﴾ نہوہش لہنیوانیاندہ بہ بہہق و راستی نہ ہینت ﴿وَلَا النَّاسُ إِلَّا رِجَالٌ﴾ وہ بینگومان
 رورزی دواہی دیت ﴿فَأَصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَبِيلَ﴾ توش بہ جوانی چاویزشی یکہ لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ بہر استی ہر بہر و ہر دگارت بہدی ہیتہری زانایہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِ﴾
 سویند بہ خواہ بہر استی حہوت نایدنی دووبارہ کراوہمان پی بہ خشیت (مہ بہست لہ سورہتی
 الفاتحہ بہ کہ چہند جارنک لہ نویردا دووبارہ دہیتہوہ) ﴿وَلَقُرْآنَ الْعَظِيمِ﴾ ہر وہا فورنانی
 گہورہش ﴿لَا تَمْدَنُّ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ﴾ (نہی موحہمہد) ﴿چاوت مہبرہ نہو نازو نیمہتی
 (دونیا) کہ داوامانہ بہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْهُنَّ﴾ کومہ لیک لہو پی باوہرانہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِنَّ﴾ و خہ میان ہؤ مہخو
 ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمُؤْمِنِينَ﴾ وہ بالی بہزہبی راخہ ہؤ ہر واداران ﴿وَقُلْ إِنَّا الْكَافِرُونَ﴾ وہ ہلی
 بہر استی من ترستہریکی ہوون و ناشکرام (دہتان ترستہم لہ سزایہک) ﴿كَمَا أَتَيْنَا عَلَى الْمُفْسِقِينَ﴾
 وینہی نہو (مزایہ) ی ناردمان ہؤ دایہش کہران (مہ بہست پی جولہ کہ و گاورہ کانہ کہ باوہریان دہ کرد
 بہ ہندیکی فورنان و پی باوہریش ہوون بہ ہندیکی نری) ﴿

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْفِتْنَةَ آيَةً﴾ نہوانہی کہ قور ثانیان کردہ چندہ بدشہوہ (باوہر داربوون بدہہندیکی و کافریش بوون بہوہی تری) ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِمَا يَجْعَلُونَ﴾ جا سویند بہ بدوہر دگارت ہر سیار لہہہموویان دہ کہین ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لہوہی کہ دہیانکرد (لہدونیادا) ﴿فَأَصْحَابُ بُعَاثُومَر﴾ جا ہہر فہرمانیکت پی دہدرست بہ ثاشکرا برای گہہنہ ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ و گوی بہہاوبہش دانہران مہدہ ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ بہراسنی نیمہ تو دہپاریزین لہشہر و ہیلانی نہو کہسانہی گالشہ ولاقرتی دہکہن بہ نایتہ کہت ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ أَمْوَالِهِمْ آيَةً﴾ نہوانہی لہ گہل خوادا ہر ستر اوینکی تر دادہنہن ﴿فَتُوفِ بِعَمَلَكُم﴾ جا دواتر دہزانن (چون سزایان دہدہین) ﴿وَلَقَدْ تَقَلَّوْا﴾ سویند بہ خوا بینگومان نیمہ دہزانہن ﴿أَنْتُمْ يَصِيقُ صِدْرُكُمْ بِمَا يَأْكُلُونَ﴾ کہ بہر استی تو دلت تہنگ دہہی بہوہی نہوانہ دہیلین ﴿فَتَسْبِحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ کہوہانہ تہسیبھانی ہر و ہر دگارت ہکہ ﴿وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ و لہسوزدہ ہران بہ ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ و ہ ہر و ہر دگارت بہرستہ ﴿حَتَّىٰ تَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ ہہتا مردن بہخدت پی دہ گریٹ

سورہ قی (التحل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہخشیندہی میہرہبان

﴿إِنِّي أَمُرُّنَا فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ نہوا فہرمانی خوا (بہ سزادانیان) ہات پڑیہ پلہ مہکہن (لہہانتی) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ہاک و بینگہردی بو خوا لہہر شتیک نہوانہ دہیکہن بہہاوبہشی ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ فریشٹہ دہنیریتہ خواوہوہ بہوہجی بہفہرمانی خوی ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بو ہہر کہ سینک لہبہندہ کانی کہ خوی بہہونت ﴿أَن يُذَرَّوْا﴾ بہوہی کہ خہلکی ہر سینن ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ کہ بہر اسنی بیجگہ لہمن ہیج ہر ستر اوینکی تر نی بہ کہوانہ ہہر لہمن ہر سن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ناسمانہ کان و زہوی بہہق دروست کرد ﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ بہرزو بلندہ لہ ہرچی نہوانہ دہیکہنہ ہاوبہشی ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (خواہی گہورہ) نادہمی دروست کرد لہ دلزہہ تاوینک ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ کہچی بزتہ دوزمنینکی ناشکرای (بہرنامہ کہی خودا) ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ﴾ نازہ لیشی بو ئتوہ دروست کردوہہ ﴿فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ﴾ کہ (ہوی) گہرمایی و کہلکیان تیدایہ ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ و لہ (گوشتی) نہوان دہخون ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ و ہ بو ئتوہ ہہیہ لہو (نازہ لائہ دادیمہنی) جوانی و پازاوہ ﴿حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ کاتی دہیان ہینہوہ لہ لہوہرگا و کاتیکیش دہیان بہن بو لہوہرگا

﴿وَنَحْمِلُ آثِقَ الْكُفْرِ إِنَّكَ نَكِيرٌ﴾ وہ (ہندی) نہ و مالانہ (بارہ کائنات) ہلہ گرن (ودوہین) بڑ شار
 و جنگاہہ ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا مِّنَ الْأَشْيَاءِ﴾ کہ ٹیوہ پنی تہ دہ گہ یشتن مہ گہر زور بہ ناریہ حمت نہ بیت
 ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی بہر و دگار تان زور بہ سوزو بہ بہ زہی بہ (بڑ تادہ می) ﴿وَلَقَدْ
 زَاغَالُ وَالْحَمِيرُ﴾ وہ ٹہسپ و ماین و ٹیسرو گوی درتڑ (ی بڑ دروست کردون) ﴿لَا تَرْكَبُنَّ طَبَقًا مِّنَ
 لَّهَبٍ﴾ نہوہی سواریان بن و ہوی رازانہ و ہش بن بڑ ٹیوہ ﴿وَنَحْنُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ (خوا) شنی و
 دروست دہ کات کہ (ٹیسٹا) ٹیوہ نابزانن ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ رنگای راست نیشاندان
 (بہ بہ نہ کان) تہنہا بڑ خوابہ ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ﴾ وہ ہندیك لہ رنگاکان لارو ناریکہ ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْكُمْ
 لَاجْمَعِيَّتٍ﴾ وہ نگہر (خوا) بیویستایہ ہموونانی رینمونی دہ کرد ﴿فَوَالَّذِينَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 ٹہو (خوا) زاتیکہ کہ لہ ٹاسمانہوہ بارانی بڑ باراندون ﴿لَكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ﴾ ٹاو خوار دہوہ تان لہو
 (بارانہ) بہ ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ و ہوی سہوز ہووشی پوہ کیشہ کہ مہر و مالاتی لہ دہلہوہ رینن
 ﴿يُسْقَىٰ لَكُمْ بِهِ الزَّادُ﴾ بہو (ٹاوہ خوا) بڑ تان دہ پروٹیت کشتوکان ﴿وَالزُّبُرُ وَالْجَبَلُ
 وَالْأَنْعَابُ﴾ و زہتوون و دار خورما میو و پڑہز ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ الْأَمْزِجُ﴾ و ہموو بہرو میوہیک
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہ راستی لہوہدا (باس کرا) بہ لگہ بہ کی پروون ہہ بہ بڑ
 تہ و کہ سانہی بیردہ کہ نہوہ ﴿وَسَحَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وہ رامی ہیناوہ بڑ تان شہوو پڑ
 (لہ خرمہ نی ٹیوہ دایہ) ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و خور و مانگ ﴿وَالنَّجْمُ الْمُسْتَضَرُّ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ ہر و ہا
 ٹہستیرہ کانیش رام ہینراون بہ فہرمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہ راستی لہوہدا
 (باس کرا) بہ لگہی زور ہہ بہ بڑ ٹہوانہ کہ ژیرن و تیدہ گہن ﴿وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ (رامی
 ہیناوہ) بڑ تان ٹہوہی دروستی کردوہ لہ زہویدا و بلاوی کردوہ تہوہ ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾ کہ پڑہنگ
 و جوریان جیاوازہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بہ راستی لہوہدا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نیشانہ بہ کی
 پروون ہہ بہ بڑ ٹہوانہی کہ ناموز گاری و ہر دہ گرن ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾
 وہ ٹہو (خوابہ) زاتیکہ کہ دہریای رام ہیناوہ بڑ ٹہوہی گوشتی تازہی لہ بخون (مہ بہ ست ماسی
 و ہاوشیوہ کانیہ تی) ﴿وَلَشَخَّرَ جُودًا مِّنْهُ لِيَسُوْغَهَا﴾ وہ بڑ ٹہوہی خشلیشی لی دہ بہیتن کہ دہی
 پڑشن (بڑ خو رازاندنہوہ و ہک دور و سہدہف و مرواری) ﴿وَتَرَى الْفُلَ مَوْجًا فِيهِ﴾ و کہ شستہ کان
 دہینی ٹاوی دہریاکہ لہت دہ کہن ﴿وَلَيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ و لعل کمر تشکروت ﴿وہ بڑ ٹہوہی ہندیك
 لہ فہزل و پڑزی خوا بہ دہس بیتن و بڑ ٹہوہی سوپاسی خواش بکہن ﴿﴾

﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وہ (خو) لہ زہویدا چند شاخیکی دامہ زراوی داناوہ ﴿أَنْ نَّمِيدَ بِكُمْ﴾ بڑ
 ٹہوہی ٹیوہ لہ لہ زینیت ویتوانن لہ سہری بڑین ﴿وَأَنهَارًا﴾ وہ چہم و پروباری (تیاداناوہ) ﴿وَسَيَّلًا
 لِّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ہدروہا رنگای زور (ی بہدی ہیناوہ) بڑ ٹہوہی ٹیوہ پئی ی پی دہر کھن ﴿وَعَلَّامِينَ
 وَبِالْجِبْرِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ہدروہا نشانہی زوری داناوہو بہ ٹہسیرہش خہلکی پئی دہر ٹہ کھن
 (لہ شہودا) ﴿أَفَنُتَخَلَّوْا كَمَنْ لَا يَخْلُقُ﴾ جا ٹایا زاتیک (ٹہمانہ) دروست دہ کات وہ ک کہ سیک وایہ
 کہ ہیچ دروست نہ کات ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ٹہوہ بڑ بیر نا کہ نہ وہ ؟ ﴿وَأَنْ تَعُدُّوا قِسْمَةَ اللَّهِ الْأَحْصِيَاءَ﴾
 وہ ٹہ گہر (بتانہ ویت) نیعمہ کاتی خوا بڑ میرن ناتوانن بیان ژمیرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَلُّوْا رَحِيمٌ﴾ بہراستی
 خوا الیسور دہی میہرہ بانہ ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُشِيرُونَ﴾ وہ خوا دہ زانی چی دہ شار دہوہ ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ﴾
 و چی ناشکرا دہ کھن ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ٹہوانہش ہاواریان لی دہ کھن بیکجگہلہ خوا
 ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ ہیچ شتیک دروست نا کہن بہ لکو خویان دروست کراون ﴿أَمْ أَمْرٌ غَيْرُ
 الْحَقِّ﴾ مردووی بی گیانن ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَتَىٰ بِهِنَّ مَعَتُونٌ﴾ (ٹہو بتانہ) ہہست نا کہن کہی (خویان
 و خہلکی) زیندوہ دہ کرینہ وہ ﴿إِنَّهُ كُمْ إِلَهٌ وَجِدٌ﴾ خوی ٹیوہ خواہہ کی تاک و تہ نیایہ
 ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا ٹہوانہی کہ پروا ناہینن بہ پروزی دواپی ﴿فَلَوْ لَهُمْ مُّشْكِرَةٌ وَهُمْ
 مُّشْكِرُونَ﴾ دلہ کانہان بی باوہرہو ہہ میسہ خویان بہ زل دہ زانن ﴿لَا جِرَّةَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ راستہ
 بیکگومان خوا دہ زانیت ﴿وَمَا يُشِيرُونَ﴾ بہ ٹہوہی دہی شار دہوہو ٹہوہی ناشکرای دہ کھن
 ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُشْكِرِينَ﴾ بہراستی خوا خو بہ زل زانانی خوش ناوین ﴿وَأَذِيقُوا لَهُمْ
 مَا ذُاقُوا زَيْتُونًا وَبُنَّاتٍ﴾ وہ کاتیک بہوانہ ہوتریت ٹایا پدروہردگارتان چی ناردوٹہ خواہوہ
 ﴿فَالْوَأَسْطَرِ الْأُولَىٰ﴾ دہ لینن حیکایہت وٹہ فسانہی پسر و پوچی پٹشوہوہ کان ﴿يَتَحِمَّلُوا
 أَوْ زَارَهُمْ كَمِائَةٍ﴾ بڑ ٹہوہی باری گوناہی خویان بہ ٹہوہی ہہ لہ بگرن ﴿يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾ لہ پروزی دواپدا
 ﴿وَمَنْ أَوْزَارَ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ﴾ لہ گہن ہہ ندیک لہ باری گوناہی ٹہوانہی کہ ٹہمان گوہر ایان دہ کردن
 ﴿بَعِيرًا غَيْرَ﴾ بہ بی زانیاری ﴿الْأَسَاةَ مَا يَزُونُ﴾ بیدارین زور بہدہ ٹہوہی کہ ہہ لہ بدہ گرن (و دہ بگرنہ
 ٹہستو) ﴿فَدَمَكُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بہراستی ٹہوانہش کہ لہ پیش ٹہماندہوہ ہوون پیلانیان گنہرا
 ﴿فَأَنَّى اللَّهُ بُنِيَ لَهُمْ مِنَ الْقَوَائِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانوہہ کاتیانی لہ بن و بناغہوہ دہر ہینا
 ﴿فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ قَوَائِمِهِمْ﴾ ٹہوسا سہر بانہ کاتیان لہ سہر بانہوہ روخا بہ سہر باندا ﴿وَأَنَّهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ لایہ کہوہ سزایان بڑ ہات کہ ہہستیان پی نہدہ کرد ﴿

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْرِجُهُمْ﴾ پاشان لہ ریزی دوا پیدا ریسوا و سہر شہزریان دہ کات ﴿وَيَقُولُ ابْنَ سُرَكَاةَ
 الَّذِينَ﴾ و (خوا بیان) دہ قدر موت لہ کوین نہ و ہاوبہ شانہی ﴿كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾ کہ تہوہ لہ بہر
 نہوان ململانہی (ہنغہ مہرہ کان و پرواداران) تان دہ کرد دہ بارہ بان ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نہوانہی
 زانیاریان ہی درابو دہ لہن ﴿إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالْآسُوءَ﴾ بہرستی ریسوایی و بہدہ خستی نہ مرو ﴿عَلَى
 الْكَافِرِينَ﴾ بڑ ہی باوہ رانہ ﴿الَّذِينَ تَوَلَّوْهُمْ الْمَالُ﴾ نہوانہی کہ فریشتہ کان گیانیان دہ کیشن
 ﴿ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ کاتیکدا ستم کار بوون لہ خویان ﴿قَالَ قَوْمُ النَّسَرِ﴾ جالہ و کاتہ دامل کہ چ دہ بن
 ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾ و (نہ لہن) نیمہ ہیچ خراہ بہ کمان نہ کردوہ ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 بہ لہن (خراہ تان کردوہ) بیگومان خوا ناگادارہ بہ و کردہ وانہی کہ تہوہ دہ تانکرد ﴿فَاذْخُلُوا
 أَزْوَاجَهُمْ﴾ کہ واتہ لہ دہر گاکانی دوزہ خدوہ ہر ونہ زورہوہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا بمیٹنہوہ بہدہ ہمیشہ ہی
 و (ہتاہہ تابی) ﴿فَلَيْسَ مَثْوًى لِّلشَّكَّارِ﴾ نای جینگہی خربہ گہورہ زانان چہند ناخوش و خراہہ ﴿وَقِيلَ
 لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وہ ووترا بہ وانہی کہ خویان ہاراست (لہ ہی بروایی) ﴿مَاذَا اتَّخَذْتُمْ لِرَبِّكُمُ الْقَوْلَ الْآخِرَ﴾
 نہوہ بہرورہ دگارتان چی ناردوتہ خوارہوہ؟ دہ لہن خبر و چاکہ ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
 حَسَنَةً﴾ بڑ نہوانہی کہ لہم دونیابہ دا چاکہ بان کردوہ چاکہ ہدیہ ﴿وَلِلَّذِينَ آمَنُوا بِحَقِّ
 جِنگای ریزی دوا ہی چاکترہ ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُتَّقِينَ﴾ و چ خوشہ مال و شوینی پاریز کاران ولہ خواترسان
 ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ بہدہ شتانیک جینگای مانہوہی ہمیشہ بین کہ نہوان دہ چنہ ناوی
 ﴿يُخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارَ﴾ روباہ کانی دہ رن بہ زیر (قہسرو درہ ختہ کان) باندا ﴿لَهُنَّ فِيهَا مَا يَشْتَهُنَّ
 لہ و بہدہ شتانہ دایہ نہوہی بیانہ وی بویان نامادہ بہ ﴿كَذَٰلِكَ يُخْرِجُ اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ تابہ و جورہ خواہاداشتی
 خن پاریزہران و خواناسان دہ داتہوہ ﴿الَّذِينَ تَوَلَّوْهُمْ الْمَالُ طَيِّبِينَ﴾ نہوانہی کہ فریشتہ کانی
 (گیان کیشان) گیانیان دہ کیشن بہ پاکی ﴿يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْنَا﴾ (فریشتہ کان) دہ لہن سہ لامنان لی
 بیت ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچنہ بہدہ شتہوہ بہدہوی نہوہی کہ دہ تانکرد (لہ دونیادا) ﴿وَلَا
 يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نایا (نہو ہی باوہ رانہ) چاوہرئی ی چی نہ کھن جگہ لہوہی
 فریشتہ کان بڑ تان بین و (گیانیان بکیشن) ﴿أَوَلَيْكَ أَمْرٌ رَبِّكَ﴾ بان فہرمانی بہرورہ دگارت بیت
 (بڑ سزادانیان) ﴿كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نہوانہی پش نہ مانیش ہر وہ کو نہمانیان کرد
 ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ و خواستہ می لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستم میان
 لہ خویان دہ کرد ﴿فَأَسَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ لہ ناکامدا تولہی نہو خراہانانہ بان نوش بوو
 کہ کردبوویان ﴿وَسَخَّوْا بِهِمْ تَاغُوتًا وَمَشْتَقُونَ﴾ وہ نہو (سزای) کہ نہوان گالتہ بان ہی دہ کرد دہوری دان
 و ہاتہ سہریان ﴿۵﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ نہوانہی ہاویہ شبان داناوہ بقو خوا دلین ﴿تَوْشَاهُ اللَّهُ﴾ نہ گدر خوا بیویستایہ ﴿مَا عِبَدُوا مِنْ دُونِهِمْ شَيْءٌ﴾ بیجگہ نہو (خوا) هیچ شبتیکمان نہدہہرست ﴿عَنْ وَلَا آتِ الْوَنَّا﴾ نہ نیمہ و نہ باو و باہیر انمان ﴿وَلَا حَرَمْنَا﴾ وہ حہر امان نہدہ کرد ﴿مِنْ دُونِهِمْ شَيْءٌ﴾ هیچ شبتیک بہین فرمانی نہو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ پیشینانی نہمانیش ہر بہو جورہیان دہ کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاءُ﴾ نایا پیغہمہران هیچیان لہ سہرہ بیجگہ لہ پراگہ یاندنیکی ﴿الَّذِينَ﴾ ناشکرای (ثانیی بہ کتابہرستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ سویند بہ خوا لہ ناو ہموو گہل و نومہ تیکدا پیغہمہر نکمان نار دووہ ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا اللَّهَ فَعَلُوا الْفُجُورَ﴾ (کہ فرمان دہ کہن بہ خہلکی) بہوہی تہنہا خوا بہرستن و دوور کہو نہوہ لہ (بہرستنی) ہر بہرستراونیکی تر ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾ جا خوا ہندنیکی لہو (نومہ تانہ) ریتنموونی کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الطُّغْيَانُ﴾ و ہندنیکشیان (لہ بہر خراپیان) گومرایی بہ خہی گرتن ﴿فَيَذَرُ فِي الْأَرْضِ فَالْظُّلُمَاتِ﴾ دہی بہرہویدا بگہرین و تہ ماشاکہن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْكَافِرِينَ﴾ سہر نہجامی بی باوہران چوون بوو ﴿إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ ہر چہند زور سووربی لہ سہر ریتنموونی نہوانہ (ہن سوودہ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ چونکہ بہراستی خوا ریتنموونی کہ سبتک ناکات کہ (بہووی) گومرایی بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ ہشتیوانیکشیان نی بہ ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وہ نہوانہ زور توند سویندیان دہخوارد بہ خوا ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾ (دہیان ووت) ہر کہس بمریت خوا زیندووی ناکاتہوہ ﴿بَلَى وَعَدْنَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ بہلن (زیندووی دہ کاتہوہ) بہلینیکی ہدق وراستی خواہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہلام زور بہی خہلکی نازانن ﴿إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ فِيهِ﴾ بونہوہی روونی بکاتہوہ بونہلکی نہوہی تباہدا جیواوزن ﴿وَيَبْعَثُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہ تانہوانہش کہ ہن باوہر بوون بزائن ﴿أَلَمْ تَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ کہ بہراستی نہوان دروزن بوون ﴿إِنَّمَا تُولَدُوا فَتَرْتَمُونَ﴾ بہراستی کاتیک (زیندوو کردنہوہ و بہدہیتانی ہر شبتیکمان) ہوت ﴿أَنْ نَقُولَ لَهُمْ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (نہمہیہ) کہ پی دلین بہہ نہویش بہ کسہر دہبت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ أَجْرُوا فِي اللَّهِ﴾ وہ نہوانہی لہرینی خوادا کزچیان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ دواہی شہوہی ستہمیان لن کرا ﴿لَسَوْفَ يَنْفَعُهُمُ فِي اللَّهِ تَحْسَنَةً﴾ یسگومان لہ دونیادا نیشستہجی یان دہ کہ ہن زور بہ چاکی ﴿وَلَا خَيْرَ لِّلْآخِرَةِ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وہ بہراستی پاداشتی رورزی دواہی گہورہترہ نہ گہر بیان زانیاہ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نہوانہ کہ ساتیک بوون دانیان بہخویاندا گرت و تہنہا ہشتیان بہ بہرہر دگاریان دہ بہست

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لینان گہری) یا بیناودہر وسیلہ بن بہرامبہر تہوہی پیمان بہ خشین
 ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسُوفَ يَذَكَّرُونَ﴾ وہ (لہ دونیادا) رابویرن جا لہ مہو دوا دہ زائن (چیپان لی دہ کہین) ﴿۱﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَحْسَبُونَ﴾ وہ (بت بہرستان) بؤ تہو (بت) انہی کہ ہیچ نازائن دادہ نین ﴿تَصِيبًا بِمَنَازِلٍ مُّقَاتِلَةٍ﴾
 بہ شبت لہوہی کہ نیمہ پیمان بہ خشیوون (لہ خواردن و خواردنہوہ) ﴿ثَلَاثُونَ لَسْتُ لَكُمْ﴾
 ﴿تَقْتَرُونَ﴾ سویند بہ خوا ہر سیارتان لی دہ کریت لہ سہر تہو درقو بوختانہی کہ ہلٹان دہ بہ ست ﴿۲﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ﴾ تہو (بت بہرستانہ) کچان بؤ خوا دادہ نین (و دہ لین فریشتہ کان کچی خودان)
 ﴿سَبْحَتَهُ وَهُمْ مَا يَشْعُرُونَ﴾ ہاک و بینگہردی بؤ خواو بؤ خوشیان چیپان پی خوشہ (دایدہ نین کہ
 حہ زیان لہ کورہ) ﴿۳﴾ ﴿وَأَذَانًا لِّمَنْ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ہر کاتی یہ کیٹ لہوانہ مزگینسی کچی پی بدریت
 ﴿ظُلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ روی رہش دائہ گہریت و بؤ خوی پیش دہ خواتہوہ ﴿۴﴾ ﴿يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوَمِ﴾
 خوی دہ شار تہوہ لہ خہ لکی ﴿۵﴾ ﴿مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبَّعَةً﴾ لہ بہر تہو مژدہ خراپہی پی دراوہ (بہ گومانی
 خوی) ﴿يَتَسَكَّمُ عَلَىٰ هُونٍ﴾ نایا (تہو کچہ) بیہلیتہوہ بہ سہر شور (ی بہ خنوی بکات) ﴿أَمَّا يَدْعُرُ فِي الْآثَرِ﴾
 یان زیندہ بہ چالی کات ﴿۶﴾ ﴿الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار بن نای چہند خراپہ تہو ہر بارہی دہ بدہن! ﴿۷﴾
 ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بؤ تہوانہ ہدیہ کہ ہر وایان بہروری دواپی نی یہ ﴿مَثَلُ السَّوْءِ﴾ نموونہی خراب
 ﴿وَمَثَلُ الْفَخْرِ﴾ نموونہی ہمرہ بہریش ہر بؤ خواہی ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وہ ہہر تہو (خوا)
 زالی بہ دہ سہ لاتی کار دروستہ ﴿۸﴾ ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وہ تہ گہر خوا خہ لکی سزا بدایہ ﴿يُظَاهِمَهُمْ﴾
 بہ ہوی مستہم (و پی ہر وای) یانہوہ ﴿مَّا تَرَكُوا عَلَيْهَا مِنْ دَانٍ﴾ ہیچ گیان لہ بہری (مروف) یکی لہ سہر
 (زہویدا) تہ دہ ہینشت ﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بہ لام دواپان دہ خات تا کانی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کانتیک کانی دیاری کراویان ہات (رؤزیان تہوار ہوو) ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ سَاعَةً﴾ ہیچ
 کات و ساتیک دوانا کہون ﴿وَلَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ و پیشیش ناکہون ﴿۹﴾ ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ وہ تہوان
 شتی بؤ خوا دادہ نین کہ خویان حہزی لی ناکہن ﴿وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ﴾ وہ زمانیان بہ درق دہ لی
 ﴿أَن لَّهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ کہ بینگومان پاداشتی زور چاک ہر بؤ تہوانہ ﴿لَا جَزَاءَ لَهُمْ أَثَرُ﴾ تہو ہر بؤ تہوانہ
 و گومانی تیندانی یہ (پاداشتی) تہوانہ ہر ناگری (دوزخ) و زوو بہ پہلہ دہ برین (بوی) ﴿۱۰﴾
 ﴿ثَلَاثُونَ لَسْتُ لَكُمْ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بیتہ مہر انمان نار دووہ بؤ سہر گہ لانی پیش تو
 ﴿فَرِيقٌ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَا لَهُمْ﴾ جاشہ یتان کردوہ (خرابہ کان) یانی بؤ رازاندنہوہ ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بؤیہ تہمرو (شہ یتان) پشتیوانیانہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہ بؤ تہوانہ سزای سہختی بہ نازار ہدیہ ﴿۱۱﴾
 ﴿وَمَا أَتَيْنَا عَلَىٰ الْكَافِ﴾ وہ نیمہ قورٹانمان تہ نار دوتہ خوارہوہ بؤت ﴿إِلَّا لِيُذِيقَهُمْ﴾ مہ گہر بؤ تہوہی
 پروونی بکہ یتہوہ بؤ خہ لکی ﴿الَّذِي أَخْلَقُوا فِيهِ﴾ تہوہی کہ تباہدا جیاواز ہوون ﴿وَهَذَا رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ﴾ وہ تار یتموونی و میہرہ بانیش بیت بؤ کہ سانئ کہ باوہر دینن ﴿۱۲﴾

﴿وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۚ وَهُوَ خَوْلٌ مَّاءٌ سَمَاءٌ مَّاءٌ ۚ فَاحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ جَايِدٌ وَّ بَارِئٌ﴾
 زہوی زیندو کر دہوہ دواہی تہوہی کہ مردبو ﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ ۙ بَعْدَ اِسْتِیْ لہ مہ دا﴾ ﴿لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ﴾ نیشانہ
 و بہ لگمہ کی روون ہدیہ بؤ کہ سائیک کہ (راستی) دہ بیستن ﴿وَالَّذِي لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ ۚ وَهُوَ بِرَاسْتِی
 لہ نازل و مالایشدا بؤ ئیوہ بہند و ناموز گاری ہدیہ ﴿شَقِیْقٌ مِّمَّنْ فِیْ صُورِهِ﴾ لہوہی لہ ناو سکی
 دایہ بہ ئیوہی دہ نوشین ﴿مِنْ بَيْنِ قَرْيَةٍ وَدَرِّبْنَا خَالِصًا يَّعْلَمُ الْشَّرِیْنَ﴾ لہ نیوان سروان (پسی) و خوتندا
 شیریکی پاکسی بن خہ وستان ہی دہ نوشیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْاَعْنَابِ﴾ و لہ بہرو بوومہ کانی
 دار خورما و پرزہ کانیش ﴿سَخِیْدُونَ مِّنْ سَكَّرٍ﴾ (خواردنہوہی) سہر خور شکہری لی دروست دہ کھن
 ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ﴾ و ہر قزی و بزوی پاک و چاکشی (لی دروست دہ کھن و ہک میوز و دوشاو) ﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
 لَآیَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہ راستی لہوہا نیشانہ ہدیہ بؤ کہ سائیک کہ تیدہ گھن ﴿وَاَوْحٰی رَبُّكَ اِلٰی النَّحْلِ
 وَہ پەرورہ دگارت سرووش (ئیلہامی) کرد بؤ ہنگ ﴿اِنَّ الْخَيْزُیْ مِنْ لِّجَالِ رُؤُفَا﴾ کہ لہ چیا کاندہ خانو
 (بؤ خوت) ساز بدہ ﴿وَمِنْ الشَّجَرِ رُمَّانٌ یَّعْرِشُونَ﴾ و لہ (کونی) دارو درخشہ کان لہو (شوین) انہی
 کہ خہ لکی دروستی دہ کھن (بوی) ﴿ثُمَّ كُلِيْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرِیْنَ﴾ باشان لہ ہموو بہرو بوومیک ہمزہ
 ﴿فَاَسْكُرِيْ سُبْحَانَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ تہو ما تہو رنگایانہی پەرورہ دگارت بگرہ ہمر بہمل کہ چی ﴿یَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا
 لہ سکی تہو (ہمگانہوہ) دیتہ دہر ﴿ثُمَّ رُبَّ مُخْتَلِفٍ اُوْتُوْهُ﴾ خواردنہوہیہک (ہہنگوین) کہ پەرنگہ کانی
 جیاوازہ ﴿فِیْ شِفَاۃٍ لِّلنَّاسِ﴾ کہ شیفای تیدایہ بؤ خہ لکی ﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآیَةً لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ﴾ بیگو مان
 لہوہا نیشانہی گہورہ ہدیہ بؤ کہ سائیک کہ بیر دہ کھنہوہ ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَ لَكُمْ سُبْحَانَکُمْ﴾ بیگو مان
 خوا ئیوہی دروست کردوہو باشان دہ تان مرینیت ﴿وَمِنْکُمْ مَّنْ یُّرَدُّ اِلٰی اَرْضِ الْاَعْمٰی﴾ و ہہندیک
 لہ ئیوہ (زور بیر دہی تا) دہ گہرینتریتہوہ بؤ لاواز ترینی تہمہن ﴿لَیْسَ لَیْعَنَةً عَلَیْ شَیْءٍ﴾ بؤ تہوہی
 لہ پاش زانین ہیچ شتیک نہ زانیت (ہموو شتیک لہ بیر بچیتہوہ) ﴿اِنَّ اللّٰهَ عَلِیْمٌ قَدِیْرٌ﴾ بہ راستی
 خوا زانای بہ توانایہ ﴿وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضُکُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِیْ الرِّزْقِ﴾ و خوا فہزلی ہندیکتانی داوہ
 بہ سہر ہندیکتاندہ (پیدانی) رزق و رزوی دا ﴿فَمَا اَلْبِیْسُ فُضِّلَ اِلٰی رِزْقِہٖ عَلٰی مَّا مَلَکَتْ اَیْمَانُہُمْ﴾
 جائدوانہی کہ فہزلی خودایان بہ سہرہوہیہ و رزق و رزبان زورہ بہشی بہندہ کانی لی نادن
 ﴿فَہَیْزُوا سَوَآءً﴾ تابہوہی تہوہوہ تہوان (بہندہ کان و) تہمان یہ کسان بن تیدا ﴿اَلْبِیْعَمُوْا اللّٰهُ یَبْخَدُوْکُمْ﴾
 دہی نایا تہوانہ ئینکاری چاکہ و نیعمہ تہ کانی خوا دہ کھن؟ ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَکُم مِّنْ اَنْفُسِکُمْ اَزْوَاجًا﴾
 و خوا لہرہ گہزی خوتان ہاوسہری بؤ بہدی ہتاون ﴿وَجَعَلَ لَکُم مِّنْ اَزْوَاجِکُمْ بَیْنَ وَحَقَّقَدَ﴾
 و لہ زن و ہاوسہرہ کانتان کورہ تہوہی بؤ فہراہم ہتاون ﴿وَرَزَقْکُمْ مِّنَ الطَّیِّبَاتِ﴾ و ہر زق و رزوی
 پاک و خوشی پیداوون ﴿اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّہٖ لَکَفُوْرٌ﴾ دہی نایا تہوان ہمر بہ ناہق و بہ تال باوہر دین
 ﴿وَبِعَمَلِکُمْ اَللّٰهُ یُکَفِّرُوْنَ﴾ و ہہ چاکہ و نیعمہ تہ کانی بی باوہر و سہلہن ﴿

﴿وَتَجِدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نہوان لہ جیاتی خوا شتانی دہہرستن ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا﴾ کہ خواہنی هیچ
 رزق و روزیہ کی نہوان نین ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نہلہ ناسمانہ کان و نہ لہ زہویدا ﴿وَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ﴾ و ناشتوانن (روزیان بدہن) ﴿وَلَا يَقْضِي اللَّهُ الْآمَالَ﴾ کہوائہ و نینہ بؤ خوا مہہیننہوہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَشْرَ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بہراستی خوا دہزانتیت و ثبوتہ نازانن ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾
 خوا نمونہی ہیتاوتہوہ بہہندہیہ کی خواہن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ کہتوانای بہسہر هیچ شتیکدا نیہ
 ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِثْرًا فَرِحَ بِهِ﴾ لہ گہل کہ سبکی (باوہر دار) کہ رزق و روزی چاکمان ہی دابتت لہ لایہن
 خومانہوہ ﴿فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ نہویش لہو (روزیہ) ی بہہخشبت بہ نہیننی و ناشکرا ﴿هَلْ
 يَسْتَوُونَ﴾ نایا نہو دووانہ بہ کسانن ﴿أَلْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوہاس و ستایش بؤ خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 بہلام زور بہ بیان نازانن ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ﴾ وہ ہہر وہا خوا نمونہی ہیتاوتہوہ بہدور
 پیاو ﴿أَحَدَهُمَا آبُكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ بہ کینکیان لالی زگماکی بہ کہتوانای بہسہر هیچ شتیکدا نیہ
 ﴿وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ﴾ و نہو (پیاوہ) نہرک و بارہ بہسہر خواہنہ کہ بہوہ ﴿أَتَتَمَنَّى أُوْجْهَةً لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ﴾ بہرہو
 ہہر شونیک بیتری هیچ خیر و چاکہیہک ناہیتنہوہ ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ نایا نہو کہسہ
 بہ کسانہ لہ گہل کہ سینک فرمان بہداد گہری بدات ﴿وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و نہو (کہسہ) لہسہر
 رینگہیہ کی راست بیت ﴿وَلَهُ عَيْنٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ ہہر بؤ خواہ نہیننی و بہنہانہ کانی
 ناسمانہ کان و زہوی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ وہ ہاتنی روزی دواشی (بہ لای خواوہ) ﴿إِلَّا أَكَلَمِجِ
 الْبَصَرِ أَوْ هَوَاقِرٌ﴾ ہہر وہ کو چار و کانتیک وایہ بیان نزدیک تر لہوہش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ بہراستی خوا بہسہر ہہموو شتیکدا بہتوانایہ ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾
 خوائہو خواہ بہ کہ ثبوتہی لہسکی دایکتان دہر ہیتاوتہوہ ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ کہ ہیچجان نہدہزانی
 ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وہ (خوا) گوی و چاو و دلی پندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 بؤ لہوہی سوہاسی (خوا) بکہن ﴿الَّذِي رَفَعَنَا إِلَى الظُّلُمِ﴾ نایا نہوان سہرنجی بالندہیان نہداوہ؟
 ﴿مُسَخَّرِينَ فِي حَيَاتِنَا﴾ کہ چون لہہوای ناسماندا رام ہبتراون ﴿مَا تَسْكُرُ الْإِلَهِ﴾ بینجگہ لہخوا
 کی رایان دہ گریٹ (بہو ناسمانہوہ) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہراستی لہو (پراگیر کردنہ) دا
 چہند نیشانہ و بہلگہ ہدیہ بؤ نہوانہی باوہر دینن ﴿

﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ وہ خواہ مالہ کائناتی کردو وہ بہ جینی دانیشن و حہ واندوہ ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ وہ لہ پیستی نازہ لیش دہوارو پہ شمالی بؤ قہ راہم ہیناون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾ (ہہ لہہ دریت و دہ گوئز ریشہ وہ) بہ نامانی لہ پوزی کسچ و بار کردندانداو لہ پوزی مانہ و ہونیشہ جی ہونشاندا ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا﴾ وہ (سازاندوہنی بؤتان) لہ خوری و کولکی (تہو نازہ لانہ) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمَتًا﴾ وہ لہ سووہ کانیاں شسومہ کی ناو مال کہہ لکی لی و ہر دہ گرن ﴿إِلَى حِينٍ﴾ نا ماوہ بہ ک ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ خَلْقٍ ظَلَلًا﴾ وہ خواہ وہی کہہ دروستی کردوہ سیبہری زوری پہ خساندوہ بؤتان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنًا﴾ وہ لہ چپاکاندا پہ ناگا وئہ شکہونی بؤ بہ دی ہیناون ﴿وَجَعَلَ لَكُم سُرُبِيلَ قَبِيكُمُ الْخَرَّ﴾ وہ سازیداوہ بؤتان جل وپوشاکیک کہہ دہتان پاریزی لہ گہرما ﴿وَسُرُبِيلَ قَبِيكُمُ الْبَاسُ﴾ ہہروہا جل وپوشاکیک کہہ لہ کانی جہنگدا دہتان پاریزیت (لہ دور منان) ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ نا بہو جوہرہ چاکہو نیعمہ تہ کانی خوی تہواو دہ کات بہ سہر تانہوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ تہوہی مل کہہ چ و موسولمان بین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا عَالِمُ اللَّهِ﴾ تہوسا تہ گہر تہوان پرویان و ہر گیرا تہوہ بینگومان تہوہی لہ سہر تویہ تہنہا ﴿الْبَلْعُ النَّبِيُّ﴾ راگہ یاندنی ناشکرای (ٹاینہ کہ تہہ) ﴿يَعْرِفُونَ يَقَعَتِ اللَّهُ﴾ تہوانہ بہرہ کانی خواہ دہناسن (وہ دہ زانن) ﴿ثُمَّ يَكْفُرُونَ﴾ پاشان نینکاری دہ کہن ﴿وَأَكْفُرْهُمْ الْكُفْرُونَ﴾ وہ زور بہی تہوانہ ہہر بی ہاوہرن ﴿وَيَوْمَ نَخَعُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وہ پوزیک دی نیمہ لہ ہہر ٹومہ تیک شایہ تیک (پینہ مہر نیک) یان بؤ دہ نیرین ﴿ثُمَّ لَا يَذُنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوسا مؤلہت نادریت بہوانہی ہاوہریان تہہتاوہ ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بیانوشیان لسی و ہر ناگیریت ﴿وَلِلَّذِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابُ﴾ وہ کانی تہوانہی مستہمیان کردوہ و سزای دوزخ دہ بینن ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ تہسزاکہیان لہ سہر سووک دہ کریت تہمؤلہ تیش دہ درین ﴿وَلِلَّذِينَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرِكُهُمْ﴾ وہ کاتیک تہوانہی کہہاوبہ شیان داناوہ پہر ستر اوہ کانیاں دہ بینن ﴿قَالُوا﴾ دہ لین ﴿رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شَرِكُ آبَائِنَا﴾ تہی پہر و ہر دہ گارمان تہوانہ پہر ستر اوہ کانمانن ﴿الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوهُمْ دُونَكَ﴾ کہہ نیمہ ہاوارمان لی تہ کردن لہ جیانی تو ﴿فَالْفُتُورُ إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ﴾ تہمجا تہو (پہر ستر اوانہ) ووتہیان ٹا راستہ دہ کہن (وہ دہ لین) بہ راستی ٹیوہ ﴿لَا كَذِبُوتُ﴾ دروزنن ﴿وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ﴾ وہ لہو پوزہ دا ہہموو گوپراہی لسی و ملکہ چی تہنوٹین بؤ خوا ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ وہ وون دہ بیت لیان تہو درویانہی کہہہ لیان دہ بہست (لہ دویادا)

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ثم وانهی کہ بنی باوہر بوون و بہرگری خہ لکشیان کردوہ
 لہرنگہی خوا ﴿وَدَنَّهُمْ عَذَابُكَ فَوْقَ الْعَذَابِ﴾ جگہ لہ سزا کہی خو یان سزایان بڑ زیاد دہ کہ بن ﴿يَمَّا
 كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ لہ بہر تہ وہی کہ خراہہ کاریان دہ کرد ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وہ تہو
 ر پڑہی کہ تہمہ لہ ہر ٹومہ تیک شایہ تیک (ہینہ مہر نیک) دہ نیرین ﴿عَلَيْهِمْ مِنَ أَنْفُسِهِمْ﴾ بڑ سہریان
 لہ خو یان (کہ شایہ تیان لی بدات) ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾ وہ توش دہ ہی تین (تہی مو حہ مہد
 ﴿بِهِ﴾ بہ شایہ ت لہ سہر تہ وانہ ﴿وَكُنَّا عَلَيْنَا الْكِتَابَ﴾ وہ ٹیمہ فوران نامان نار دوتہ خوارہ وہ ہوت
 ﴿يَتَّبِعُنَا بِكُلِّ قَوْمٍ﴾ کہ پروون کہر وہ وہ یہ بڑ ہموو شتیک ﴿وَهَذِي رَحْمَةٌ وَبَشَرٌ لِّلْمُسْلِمِينَ﴾ وہ پینموونی
 و میہرہ بانی و مڑدہ یہ بڑ موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ بہرستی خوا فرمان دہ دات
 بہ داد گہری و بہ چاکہ ﴿وَالْإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بہ بہ خشین بہ خزم و خویش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
 وَالْبَغْيِ﴾ وہ (خوا) بہرگری دہ کات لہ داوین پیسی و خراہہ و دہ ست دریزی ﴿يُعْطِيكَ أَجْرًا لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾
 ٹاموڑ گاریشان دہ کات ہو لہ وہی بہند و ہر گرن و بیریکہ نہ وہ ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾
 وہ بہ لینی خوا بہ جی بینن کاتی کہ بہ لنین دہ دن ﴿وَلَا تَقْضُوا أَلَا يَمُنَ﴾ و بہ لنین و بہیمانہ کاننان مہ شکیین
 ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ لہ پاش بہ سستن و دو و بانکر دنہ وہ بیان ﴿وَقَدْ جَعَلْنَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ كِتَابًا﴾ لہ کاتی کدا
 خوانان کردوہ بہ شایہ ت و چاودیر بہ سہر خو تانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ بہرستی ہرچی
 دہ کہن خوا دہیزانیت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَضَّ ذُرِّيَّتًا﴾ وہ تہو (ٹا فر تہ) مہ بن کہر سہ کہی کردہ وہ
 بہ خوری ﴿مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْ يَكُنَّا﴾ لہ پاش بادان و رستن و شہ تہ ک دانی ﴿تَخْجَدُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلَايَتَكُمْ﴾
 سویندو بہیمانہ کاننان دہ کہن بہ ہوی ناپاکی و فر و فیل لہ نیواناندا ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ لہ بہر
 تہ وہی دہ سستہ و کو مہ لیک زور تر و بہ ہیڑ ترہ لہ دہ سستہ و کو مہ لیک تر ﴿إِنَّمَا يَكُولُ اللَّهُ يَوْمَ﴾ خوا بدوہ
 ناقبتان دہ کاتہ وہ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَفْزَمَ﴾ وہ سویند بہ خوا لہ رورزی دوا پیدا بوتان پروون دہ کاتہ وہ
 ﴿مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ تہ وہی کہ تہوہ تیا پیدا جیاواز بوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 وہ تہ گہر خوا بیو سستہ تہوہی دہ کرد بہ یہ ک ٹومہ ت ﴿وَلَكِنْ يُعِزُّ مَنْ يُشَاءُ﴾ بہ لام (خوا) ہر
 کہ سیکی بویت گو مپرای دہ کات (بہ ہوی سہر کہشی خویہ وہ) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يُشَاءُ﴾ ہر کہ سیکشی
 بویت رینموونی دہ کات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا كُنْتُمْ تُخَالِفُونَ﴾ وہ سویند بہ خوا ہر سیارتان لی دہ کریت لہ وہی
 کہ دہ تانکر د ﴿۝﴾

﴿وَلَا تَجِدُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ وہ سویند و پیمانتان مہ کن بهوی ﴿دَحَلًا بَيْنَكُمْ﴾ غدر و ناپاکی
 له نیوان به کتردا ﴿فَبَرِّقْ قَدَمُ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾ تا پی له پاش جیگیر بوونی (له سدر باوهر) هدله خلیسکی
 ﴿وَنَذَرُوا الشُّوَّةَ﴾ و سزاو ناره حمتی نه چهرن ﴿بِمَا صَدَّقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بهوی بدره نستی
 کردنتان له ربازی خوا ﴿وَلَكِنْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (نه گهر و ابن) سزای زور گهره تان بو ده بیت ﴿وَإِنَّمَا﴾
 ﴿وَلَا تَقْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ قَتْلًا﴾ وه به لین و پیمانی خوا به نرخیکی کم مہ گورنم وه ﴿إِنَّمَا﴾
 ﴿عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به راستی نه وهی که لای خوا هیه چاکره بزتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر
 ثبوه بزانت ﴿مَاعِنْدَكُمْ يَفْعَلُ وَمَاعِنْدَ اللَّهِ لَا﴾ (چونکه) هدرچی لای ثبوه نه وه ده بیت نه فو تیت
 و نامینیت به لام نه وهی لای خوا به هدر ده مینیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سویند به خوا
 نه وانهی که به نارام بوون پاداشنتان ده دینه وه ﴿بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به پاداشتی چاکتر له
 کرده وه کانیان ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ﴾ هدر کهس له نیر یان له می کرده وهی چاکی
 کردیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و پرواداریش بوو بیت نه وه سویند به خوا
 به ربانیکی خوش ده یان زینه نین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ﴾ و سویند بی پاداشنتان به دینه وه به چاکتر
 ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه وهی که نه وهان ده یان کرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (نهی موحه مسمه د) ﴿كَاتِبِكَ﴾
 و بستت توران بخوینی ﴿فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ به نا بگره به خوا له شهبتانی نه فرین
 لیکراو و دهر کراو له به زه بی خوا ﴿إِنَّهُ رَأْسُ لِّهِ سُلْطٰنٌ﴾ به راستی نه و (شهبتان) ده سه لاتی نی
 به ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به سهر نه وانهی که باوهر یان هیشاوه ﴿وَعَلَىٰ رِجْلَيْهِ تَوَكَّلُونَ﴾ و نه نها پشت
 به به روه رد گاریان ده به ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ ته نها ده سه لاتی به سهر نه وانه دا هیه
 ﴿يَتَوَكَّلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ که نه و (شهبتان) ده که نه دوست پشتیوانی خویان و نه وانهی به هی
 نه وه به بوونه ته هاوه لدانه ر ﴿وَإِذَا يَدْعَاكَ اِلَيْهِ مَكَانًا ءَسَىٰ﴾ هدر کاتیک ثایه تیک له جی ثایه تیکی
 تر دا دابه زنین ﴿وَاللَّهُ اَعْلَمُ بِمَا يَنْزِلُ﴾ وه خوا چاکتر ده زانی چی ده نیر ته خواره وه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ﴾
 مُنْقَلَبٌ ﴿دَلِيلٌ تَوَلَّاهُ خَوْتَهُ دُرُوهُ لَدَه به سنی به ناوی خواوه ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ (وانه) به لکو
 زور به یان هیچ نازانت ﴿فَلَنَذَرَنَّهُ رُوحَ الْفَدْسِ﴾ بلی جویره ثیل دایه زاندوه ﴿مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ له لایه ن
 به روه رد گارته وه به راستی ﴿لِيُنْفِيتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا نه وانهی باوهر یان هیشاوه دامه زراویان بکات
 ﴿وَهُكَذَا يُنْفِيتُ الْمُجْرِمِينَ﴾ و رینموونی و موزدهش بیت بو موسولمانان ﴿

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویند بہ خوا بینگومان ٹیمہ دہ زائین کہ نہ و (بئی باوہ پرانہ) دہ لئین
 ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ﴾ ہر نادہ می بہ (نہم فورٹانہی) فیسری (موجہ ممہد) دہ کات (مہ بہ سستیان
 کابرایہ کسی رومی بوو) ﴿يَسْأَلُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبْنِي﴾ کہ چی زمانی شو کہ سہی نہ و ہی
 دہ دہ نہ ہال عہ جہ می بہ ﴿وَهَذَا يَسْأَلُ عَرَفِي مُبِيتٌ﴾ و نہم (فورٹانہ) ش بہ زمانی عہ رہی ہار او و پروون
 (دابہ زسہ) ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِقَائِلِ اللَّهِ﴾ بہ راستی نہ و انہی کہ ہر وایان بہ نایہ تہ کانی خوا
 نی بہ ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خوا ی گہ ورہ رہنمو و نیان ناکات، و سزای سہ ختی بو
 نامادہ کمر دوون ﴿إِنَّمَا يَقْرَأُ الْكَذِبَ الَّذِينَ﴾ بینگومان تہ نہا نہ و انہ دروہ لدہ بہ ستن بہ ناوی
 خواوہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِقَائِلِ اللَّهِ﴾ کہ باوہ پران بہ نایہ تہ کانی خوا نی بہ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 و ہر خویان درو زدن ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ نہ و کہ سہی بئی باوہ پران بہ خوا لہ ہاشان
 باوہ ہیتانی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْثَر﴾ مہ گہ کہ سینک زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ و دلشی
 دامہ زراو نارام بیت بہ باوہ پر ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾ بہ لام کہ سہی دلی خوش و شادمان
 بیت بہ بئی باوہ پر ﴿فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ﴾ نہ و ہر بہر خد شسم و قینی خوا کہ و نوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ و سزای گہ ورہ ہیان دہ بی ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نہم (ہم رہ شہیہ) لہ بہر نہ و ہیہ بہ راستی نہ و انہ
 ﴿أَسْتَحْبُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ زبانی دونیا یان لا خوشہ و بستر بوو لہ زبانی پروزی دوا بی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ و بہ راستی خوا رہنمو و نی کہ سانی بئی باوہ پر ناکات ﴿وَأُولَئِكَ
 الَّذِينَ﴾ نہ و انہ کہ سانیکن ﴿طَعَنَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موزی ناوہ بہ سہر دل ﴿وَسَمِعِهِمْ
 وَأَنْصَرِهِمْ﴾ و بہ سہر گوی و چاویاندا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ وہ ہمر نہ و انہ بئی ناگایان ﴿وَلَا جَرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ راستہ و بینگومان نہ و انہ لہ پروزی دوا بیدا ﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ہر نہ و ان
 زہرہ رمندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ ہاشان بہ راستی بہرہرہ دگارت بو نہ و انہی کو چیان
 کردوہ ﴿مِنْ بَعْدِ مَا فَتَرْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ لہ ہاش نہ و ہی سزا دران ہاشان جیہاد و تی کوشانیان کرد
 ﴿وَصَدْرُوا إِلَيْكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و بہ نارام بوون بینگومان بہرہرہ دگارت لہ دوا ی نہ و ہر ﴿لَعَنُوا
 نَجِيسٌ﴾ لی بوردہی مہرہ بانہ (بزیان) ﴿

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ لَهَا رُزُقَتَا كَدَا كَهَهُمُوو كَهَسِيكَ دِيَتَ﴾ ﴿تُجَدِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ بہر گری لہ خوی
 دہ کات ﴿وَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وہ ہہموو کہ سیک ہہرچی کردیت پاداشتی تہواوی و ہر دہ گری
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و تہوان ستہ میان لی ناکریت ﴿وَحَبَّرَ اللَّهُ مَنَّا قَرِيَةً﴾ خوا نمو و نہی ہینا و نہوہ
 بہ (خہ لکی) گوند و شمارتک ﴿كَانَتْ آيَةً مُّطَهَّرَةً﴾ کہ ہینم و دلنیا بوون ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا﴾
 رزق و پوزی زوری بڑ دہات ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ لہ ہہموو شونیکہ وہ ﴿فَكَفَرْتَ بِاتِّعَازِ اللَّهِ﴾ کہ چی
 بہر انہر چاکہ و نیمہ تہ کانی خوا ناسو پاس و سپلہ بوون ﴿فَلَا تَقْهَرْ اللَّهَ﴾ جا خوا بہر ہو بہوہ کردی
 بہ ہر (خہ لکہ کہ) پدا ﴿لَيْسَ الْجُوعُ وَالْخَوْفُ﴾ پڑ شاکہ برستی و ترس و بیم ﴿بِمَا كَانُوا يَتَّقُونَ﴾
 لہ ہر تہو کردہ و اندہی کہ دہ بیان کرد ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ سونند بہ خوا بہ راستی پیغہ بہر نیکیان
 لہ خویان بڑ ہات ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ کہ چی باوہ بیان ہی نہ ہینا ﴿وَلَقَدْ هَمُّوا بِالْعَذَابِ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ جا سزا گرتی
 لہ کاتیکدا ستہم کار بوون ﴿فَكَانُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ جا لہ و بڑ نیوہی خوا ہی بہ خشبوون بخون
 ﴿حَتَّىٰ لَا يَخْبُوا﴾ کہ حہ لالہ و پاکہ ﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ و سو پاسی چاکہ و نیمہ تہی خوا بکہن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَاءَ تَعْبُدُونَ﴾ نہ گہر نیوہ ہہر تہو دہ ہرستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ بینگومان
 (خوا) تہوہی حہرامی کردوہ لہ سہر تان تہنہا مردارہوہ ہوو ﴿وَالذَّمَّ وَالْحَمَّ الْخَنَازِيرِ﴾ و خوتین
 و گوشتی بہراز ﴿وَمَا أَجَلَ لِعِزِّ اللَّهِ بِهِ﴾ و تہوہی (کہ سہر بر اوہو) ناوی غہیری خوا لی ہیراوہ
 ﴿فَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَبْغِ وَلَا عِلْمَ﴾ بہ لام ہہر کہ سیک ناچار ہوو (لہو حہرامانہ بخوات) ہی دہست دریزی
 و زیادہ روی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ﴾ تہوہ بینگومان خوا لی سور دہی میہرہ بانہ ﴿وَلَا تُقْرَأُوا﴾
 وہ لہ خوتانہوہ تہ لین ﴿لِمَا نَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ﴾ تہوہی کہ بہر زمانندا دیت بہ درو ﴿هَذَا
 حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ تہوہ حہ لالہ و تہوہ حہرامہ ﴿لِنُفِّتُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بڑ تہوہی درو ہلہ بستن
 بہ دہم خواوہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ عَلَىٰ آلِهِمُ الْكَذِبَ﴾ بہر راستی تہوانہی درو ہلہ بہ بستن بہ ناوی خواوہ
 ﴿لَا يَلْعَلُونَ﴾ پڑگار نابن ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ (لہ دنیا دا) رابور ادنیکی کہم (بیان دہی) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ (لہ دوا پوز دا) سزای سہختیان بڑ ہدیہ ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا﴾ وہ لہ سہر تہوانہی کہ جوولہ کہ
 بوون ﴿حَرَّمَ مَا قَضَىٰ إِلَيْكَ﴾ حہرامان کرد (لییان) تہوہی کہ باسمان کردوہ بڑت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیش
 (داہرینی تہم ثابہ تہ) ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ﴾ وہ نیمہ ستہ ممان لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾
 بہ لکو خویان ستہ میان لہ خویان دہ کرد ﴿

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيِّبِ﴾ پاشان بہ راستی بہرورہ دگارت بڑو تہوانہی ﴿عَمِلُوا الشَّوْءَ بِحَبْلٍ﴾ خرابہ بیان کردوہ بہنہ قامی ﴿ثُمَّ أَنْبَأُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دواہی تہوہ گہراونہ تہوہ تو بہ بیان کردوہ ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کرداری خویان چاک کردوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی بہرورہ دگارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ لہ پاش تہوانہ ﴿لَعَنُوا نَجْمَهُ﴾ لیوردهی میہربانہ ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ بہ راستی ئیراہیم ﴿كَانَ أَتَمَّ قَائِلًا لِلَّهِ﴾ (بڑو خوی) تومہ تیک بوو گوپرایہل وفہرمانبہر دار بڑو خوا ﴿حَقِيقًا وَرَبُّكَ مِنَ الْمُنْشِرِينَ﴾ لا دہریو لہ ہمدوہ ثابتیکی ناہق و ہدر گیز لہ ہاوبہش دانہران نہبوہ ﴿مَّا كَرِهَ الْأَنفُسُ﴾ شو کرانہ بڑری (خوا) بوہ لہ بہر امیہر نازو نیعمہ تہ کانیدا ﴿لَتَجَنَّبَنَّهُ وَهَدَّ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ تہویش ہلی بڑارد و رینگہی راستی تیشان دا (کہ نیسلامہ) ﴿وَالَّذِينَ فِي الدُّنْيَا خَسَنَةٌ﴾ وہ ٹیمہ لہ دونیادا نیعمہ ت و بہرہی چاکمان پی بہ خشی ﴿وَالَّذِينَ فِي الْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ﴾ وہ بہ راستی تہو لہ پورزی دوایشدا لہ پرسی چاکاندایہ ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نیگامان بڑو کردیت ﴿أَنَّا نَبْعَثُ مُلَأً مِنْ رَحْمَةٍ﴾ کہ بہ سیرہی ئایینی ئیراہیم بکہ ﴿حَقِيقًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْشِرِينَ﴾ چونکہ پاک و راست بوو بہ ہیچ جوڑی لہ ہاوبہش دانہران نہبوہ ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ﴾ بنگومان (پرزگرتی) پوزانی شہمہ تہنہا لہ سمر تہوانہ دائرا ﴿لَتَخْلُقُوا﴾ فیکہ کہ جیواز بوون نیاید ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وہ بہ راستی بہرورہ دگارت ﴿لَتَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ دادوہری دہکات لہ نیو اتیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پورزی دوایدا ﴿فِي مَآكِنَ تُؤْفِكُ فِيهَا الْبَنُونَ﴾ لہوہی کہ تہوان نیاید جیواز بوون ﴿أَنذَرْنَا إِلَى سِجِّيلٍ رَبِّكَ﴾ (خہلکی) بانگ بکہ بڑو پرسی بہرورہ دگارت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ بہ دانایی وہ ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَيَجِدُ لَهُمْ﴾ وہ لہ گہلیان بدوی (موجادہ لہ بکہ) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ چاکترین شیوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بنگومان بہرورہ دگارت خوی چاک دہزانی ﴿يَمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بہوانہی گوہرا بوون ولایاندا وہ لہ رینگاکہی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وہ ہمر خوشی زانیہ بہوانہی لہ سہر رینگای راستن ﴿وَإِنَّ عَاقِبَتَهُ﴾ وہ تہ گہر تولہ تان سمندہوہ ﴿فَعَايَنُوا يُبَدِّلُ مَا غَوَّيْتُمْ بِهِ﴾ تہوہ بہ تہندازہی تہو ستمہی دژتان کراوہ تولہ بکہنہوہ ﴿وَلَيْتَ صَبَرْتُمْ﴾ وہ تہ گہر نارام بگرن ﴿لَهُمْ خَيْرٌ مِنَ صَبْرِهِمْ﴾ تہوہ ہاشترہ بڑو نارام گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وہ (تہی موحہ مہد) دان بہخوندا بگرہ ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بَأْتَلُوا﴾ نارام گرتنہ کہشت ہدر بہ (بارمدنی) خواہہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خہفہ تیان بڑو مدخو ﴿وَلَا تَكُ فِي صَبَقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و بہو فیل و بیلانانہش دہیکہن دل تہنگ مہ بہ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بہ راستی خوا لہ گہل تہوانہیہ کہ خویان پاراستوہ (لہ تاوان) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُحْسِنُونَ﴾ ہدروہا لہ گہل تہوانہ شدایہ کہ خیر خواز و چاکہ کارن

سورہ فی (الاسراء)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشنده می مہرہ بان

﴿سَيَحْنُ الَّذِي أَسْرَى﴾ پاک و بیکہ ردی بؤ نہ وزاتہی کہ شہ پرہ وی کرد ﴿يَعْبُدُونَ إِلَهًا﴾ بہ بہ تہدی خوی
 نہ شہ و تہ کدا ﴿فَرَى الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ لہ مز گہ وتی حہ رامہ وہ (لہ شاری مہ ککہ) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾
 بؤ مز گہ وتی (الاقصى) لہ (بيت المقدس) ﴿الَّذِي تَرَكَّا كَآفَّةً﴾ کہ دہ ورو بہ ریمان پسرؤز و فہ ردار
 کرد وہ ﴿لِيُرِيَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا﴾ بؤ نہ وہی ہی تہ دیک لہ بہ لگہ و نشانہ پرو نہ کانی خؤ مانی نشان بہ دین
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ بہ راستی ہر نہ و پسرہی بینایہ ﴿وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ﴾ وہ تہ وراتیشمان
 بہ خشی بہ موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هَدًى يُسْرًى﴾ وہ نہ و (تہ وراتہ) مان کردہ ہؤی رینمونی بؤ نہ وہی
 ئیسرا ئیل ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ (بینمان و تن) کہ بیکہ لہ من کہس مہ کہ نہ پشٹیوانی
 خؤ تان ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ (تہی) نہ وہی شہ و کہ سانہی کہ لہ گہ ل نوح (لہ کہ شتیدا)
 ہہ لمان گر تن ﴿إِنَّهُ رَكَتَ عِبَادًا كُفْرًا﴾ بہ راستی نوح بہ نہدہ بہ کی زؤر سو پاس گوزار ہوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكُتُبِ﴾
 نہ وہ کانی ئیسرا ئیل مان نا گادار کرد و ہہ و المان پیدان لہ نامہ کہ باندہ
 ﴿لِنُفِثَ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ﴾ کہ سویند بہ خوا ئیوہ خرابہ کاری دہ کہن لہ زہ وی دا دوو جار ﴿وَلَنُفِثَنَّ
 عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ و بیکو مان بہ رز دہ بہ وہ و زال دہین (بہ سہر خہ لکی دا) بہ بہ رز بونہ وہیہ کی زؤر گہ و رہ
 ﴿فَإِذَا جَاءَهُ وَعَدُ آوَيْنَهُمَا﴾ جا کاتیک یہ کہ مین بہ ئین (لہ و دووانہ) ہات (کہ بہ ئیشان پندراوہ)
 ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا﴾ دہ پترنہ سہرتان چہ نہ بہ نہدہ بہ کی خؤ مان ﴿أُولَئِكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ کہ خواہنی
 دہ ست وہ شان دینکی بہ ئین لہ جہنگ دا ﴿فَتَسَاءَلُوا أَهْلَ الْأَيْمَنِ﴾ تہ مجا نہ وانہ دہ گہ رین بہ ناو
 وولانہ کہ تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَقْعُولًا﴾ وہ نہ وہ بہ ئینکی بہ دی ہپتر او ہوو ﴿مَرَدَدًا لِّلْكَرَّةِ
 عَلَيْهِمْ﴾ لہ ہاشان جارنکی تر ئیوہ بہ سہریاندا زال دہ کہ بہ نہ وہ ﴿وَأَمَّا ذُنُوبُهُمْ فَأَمْرٌ إِلَيْنَا﴾ وہ دارابی
 و کوہی زؤرتان ہی دہہ خشین ﴿وَيَجْعَلُكَ أَكْثَرًا يَفْقِرُونَ﴾ وہ لہ شکر و کہستان (لہ جاری پشسو)
 زؤر تر دہ کہ بن ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ تہ گہر ئیوہ چاکہ بکہن تہ و ا چاکہ بؤ خؤ تان دہ کہن
 ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ وہ تہ گہر خرابہ ش بکہن تہ و ا (سزاکہی) ہر بؤ خؤ تانہ ﴿فَإِذَا جَاءَهُ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾
 جا کاتنی بہ ئینی (سزا و توالہی) دوو ہم ہات ﴿لِيَسْتَأْذِنُوا بَلَدًا حَرَامًا﴾ بؤ نہ وہی بہ زارہ و خہفتہ
 بہ و خسارتانہ وہ دہر کہ ویت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ وہ بؤ نہ وہی بہ چنہ وہ ناو مز گہ وتی تہ قصا وہ
 ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر چؤنیک لہ جاری یہ کہ مہدا چؤنہ ناویہ وہ ﴿وَلِيَسْأَلُوا مَاعُونًا شَبِيرًا﴾
 وہ بؤ نہ وہی ویرانی بکہن بہ ویران کردنکی گہ و رہ ﴿

﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنْكُمْ﴾ تو میند وایہ پەرورہ دگار تان بہ حمشان پس بکات (ئہ گہر بگہر پینہوہ بۆلای خوا)
 ﴿وَأَنْ تُدْرِكَهُ﴾ ئہ گہر بگہر پینہوہ (بۆسەر تاوان) نینمیش دہ گہر پینہوہ (بۆ سزادانان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ﴾
 حیسر ﴿وہ دۆزخمان کرد بہ بہندیخانہ بۆ بین باوہران ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ يَهْدِي﴾ بہ راستی ئہم قورغانہ
 رینمونئی دہکات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ریفازو بہرنامہ بیک کہ راست تریئہ ﴿وَيُتَبِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾ و موزدہش
 دہدات بہو باوہر دارانہی ﴿يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ کہ کردہوہ چاکہ کان دہ کەن ﴿أَلَيْسَ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ کہ بہ راستی
 پاداشنی گہورہ بیان بۆ ہدیہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وہ بہ راستی ئہوانہی کہ باوہر بیان نیہ ﴿بِالْآخِرَةِ﴾ بہر قوزی
 دواپی ﴿أَلَيْسَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ سزایہ کی سہ ختمان بۆ نامادہ کردون ﴿وَيَتَّبِعُ الْإِنْسَانُ بِالْآخِرَةِ﴾ وہ نادہمی نزو
 هاوار بۆ شہر و خرابہ دہکات ﴿دُعَاءُ بِالْخَيْرِ﴾ (ہەر وہ کو) داوا و نزا کردنی بۆ خیر و چاکہ ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ جَحْرًا﴾
 وہ نادہمی ہمیشہ ہەر بہ لہبہ تی ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾ شہو و پوزمان کرد بہدوو نیشانہی (گہورہی
 دہسہ لاتی خودا) ﴿فَمَحْوَاةَ آيَةِ الْيَوْمِ﴾ ئہمجا نیشانہی شہومان تاریک کرد (باسر بیہوہ) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ الْفَجْرِ مُبْصِرَةً﴾
 و بہ لگہ و نیشانہی پوزمان رووناک کردہوہ ﴿يَتَّبِعُوا أَفْسَاسًا رِّبًّا﴾ بۆ ئہوہی بہ شوین پوزی پەرورہ دگار تاندا
 بگہرین ﴿وَلَتَعْلَمُوا أَنَّ الْيُسْرَيْنِ وَالْجَبَابِ﴾ وہ بۆ ئہوہی ژمارہی سالہ کان و حیسابی (مانگ و شہو و پوزہ کان)
 یزانن ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ قَدْرًا فَتَعْلَمُونَ﴾ وہ نینمہ ہموو شینیکمان بہر وون و پەوانی باس کردہوہ (ہوتان) ﴿وَلَكِنْ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الْآيَةَ الْكَلِيمَةَ﴾
 وہ ہموو مرقفک (لہر قوزی دواپی) کردہوہی خویمان کردؤنہ گہر دنیہوہ
 (چاکہ بیت یا خرابہ) ﴿وَتَخْرُجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وہ لہر قوزی دواپی بہو دہرین ﴿يَكْنُفُ الْفَجْرُ﴾
 نامہ بیک کہ بہ کراوہی (و ہموو کردہوہ کانی تندا نوسراوہ) و دہبیت ﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ (ہی دہو و نریت)
 نامہ کەت بخوینہرہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِقِيَمَتِكِ حَرِيصًا﴾ ئہم پوز خوت بہسیت کہ مو حاسہ بہی خوت بکەیت
 ﴿مَنْ أَفْتَدَىٰ بِأَنْتَاهُ تَهْدِي لِنَفْسِهِ﴾ ہەر کہس رینمونئی و ہیدایہ تی وەر گرتیت ئہوہ بینگومان رینمونئی
 و ہیدایہ نہ کەی (سوود و قازانجہ کەی) ہەر بۆ خوی دہبیت ﴿وَمَنْ حَصَلَ بِأَسْمَاءٍ عَلَيْهَا﴾ و ہەر کەسبش گوہر
 یرویت ئہوہ بینگومان (زیان و سزا کەی) ہەر بۆ خوی دہبیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وہ ہیچ کەسبکی گوناہکار
 گوناہی ہیچ کەسبکی نر ہلنا گرت ﴿وَمَا كُنَّا بِمَعْرُوبِينَ﴾ نینمہ ہەر گیز سزای (بہندہ کان) نادہمین ﴿حَتَّىٰ تَبْعَثَ﴾
 رسولاً ﴿ہم تا پیغہ مہر نہترین (بویان) ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ وہ کاتیک بمانہ ویت ﴿أَن تَهْبِطَ قَرْيَةً﴾ (دانیشتوانی)
 شار و گوندیک لہناو بیہین ﴿أَلَمْ تَرَ قَرْيَةً﴾ فەرمان دہدہین (بہ گوہر ایدلی و کردہوہی چاک) بہ دہو لہمہندہ
 خرابہ کار و زوردارہ کانی ﴿فَقَسَّوْا فِيهَا﴾ کہچی ئہوان یاخی دہین و لہ فەرمان دہر دہچن ﴿حَتَّىٰ عَلِمْنَا الْقَوْلَ﴾
 جا بریاری (سزادان) پیریست دہبیت بۆ (دانیشتوانی) ئہو شار و گوندانہ ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ جا ئہوسا ویرانیان
 دہ کەس بہویران کردنکی ئہواو ﴿وَكُنَّا أَهْلًا﴾ وہ زور (گہل و مبللہت) مان لہناو برد ﴿مِنَ الْقُرُونِ﴾
 نۆج ﴿لہ چہرخہ کانی پاش نروح ﴿وَكُنْ بِرَبِّكَ بِذُلٍّ﴾ پەرورہ دگار ت بہسہ بہ گوناہی بہندہ کانی
 خیراً نصیراً﴾ کہ ناگادار و بینایہ ﴿

﴿مَنْ كَانَتْ تُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾ ہر کہ سبک تہنہا ژبانی دونیای بویت ﴿عَجَلَتْ إِلَيْهَا﴾ لہم (دونیا) دا زووی ہی
ی دودہین ﴿مَنْ لَمْ يَلْمِزْ يَنْفِرْ﴾ نہوی بمانہوی بق ہر کہ سبک ﴿لَمْ يَلْمِزْ يَنْفِرْ﴾ لہ باشند دوزہ خمان
بق سازداوہ ﴿يَسْلُبْنَاهَا مَذْمُومًا مَذْمُورًا﴾ دہچیتہ ناوی بہ لزمہ کراوی و دہر کراوی لہ میہرہ بانی خوا ﴿وَمَنْ
وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ ہر کہ سبکیش مہبہستی روضی دواپی بووینت ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾ وہ ہہ ولی
بق بدات بہ و جورہی شایستہی نہوہ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ و باوہر داریش بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا﴾ نائہوانہ کردہوہ و تیکڑشانہ کہیان و ہر گیراوہ (لای پەرورہ دگاریان) ﴿كَغَلَا يُدِّىٰ﴾
دہبہخشین بہ ہہ مووان ﴿هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ﴾ نہوانہ (کہ ہر دونیایان دہوینت) و نہوانہش (کہ روضی
دواپیان دہوی) ﴿مِنْ عَطَا رَبِّكَ﴾ لہ بہخششی پەرورہ دگارت (لہم دونیایہ دا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَا رَبِّكَ
مُحْطُورًا﴾ بینگومان روضی و بہخشرای پەرورہ دگارت ہر گیر قہدہغہ کراو نہبووہ ﴿أَنْظُرْ
كَثِيفٌ﴾ (نہی موحہ مہد) سہرنج بدہ چون ﴿نَظَرًا نَظَرًا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (لہ دونیادا) فہزلی
ہہندیکیانمان داوہ بہسہر ہہندیکیاندا ﴿وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْصِيلًا﴾ وہ بینگومان پلہکان
لہ روضی دواپیدا گہورہ ترہ و فہزلہ کانیش گہورہ ترن ﴿لَا تَحْتَمِلْ مَعَ اللَّهِ الْهَاقَةَ﴾ (نہی نادہمی)
لہ گہل خوادا پەرستراوینکی تر مہپرستہ ﴿فَتَقَعُوا مَذْمُومًا مَذْمُورًا﴾ تہ گینا دہبیتہ لزمہ کراوینکی
سووک و رسوا ﴿وَقَطُّنٌ رَبَّكَ﴾ وہ پەرورہ دگارت برپاری داوہ ﴿الْأَعْدَاءُ وَالْآيَاتُ﴾ کہ ہبچ
شتیک نہ پەرستن بینجگہ لہ نہو ﴿وَالَّذِينَ احْسَنُوا﴾ وہ لہ گہل دایک و باوکتان چاکہ بکن ﴿إِنَّمَا
يَكْفُرُ بِعِدَّتِكَ الْكَافِرُ لَمْ يُؤْمِرْ أَنْ يَكْفُرْ﴾ تہ گہر بہ کینکیان (باوکت و دایکت) یان ہہردو کیان لای تو
پیربوون ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آلِهَتَايَ﴾ قسہی ناخوشیان ہی مہلنی تہنانت توفیش ﴿وَلَا تَهْتَفُوهَا﴾ وہ تیان
مہخورہ و پیاندا ہلہ شاخنی ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلَا كَرِيمًا﴾ (بہ لکو) ووتہی نہرم و شیرینیان (لہ گہلدا)
بہ کاریتہ ﴿وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بالی حق بہ کم زانین و میہرہ بانیتیان بق رابخہ
﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ بلی نہی پەرورہ دگارت رہ حیمان ہی بکہ ﴿كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ ہر چونیک
نہوان میان پەرورہ کرد بہ مندالی ﴿إِنَّكَ أَكْبَرُ مِنِّي شَرًّا﴾ پەرورہ دگارتان چاک دہزانت
بہ ہرجی لہدل و دہرونتاندا ہہبہ ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾ تہ گہر نیوہ چاک بن و نیازی چاکہتان
بیت ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ يُؤْتِي عَقُورًا﴾ نہوا بینگومان نہو (خواہ) لی پورہیہ بق توبہ کاران ﴿وَأَنْ
وَأَنْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾ و ہمافی خزمانت بدہ ﴿وَالْمَسْكِينُ وَآلُ السَّبِيلِ﴾ (ہرورہا مافی) ہہ ژارو
رہواریش ﴿وَلَا تَجِدُ تَتَذَكَّرًا﴾ زیادہ رہویش مہکن ﴿إِنْ أَلْمَذِينُ﴾ بہراستی زیادہ رہوان
﴿كَانُوا بِقُرْبَىٰ الشَّيْطَانِ﴾ دُوست ویرای شہینانہ کائن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شہیتانیش بہرانبہر
(ناز و نیعمہ تہ کانی) پەرورہ دگاری ہہمیشہ سپلہیہ ﴿۷﴾

﴿وَمَا تَرْضَى عَنْهُمْ﴾ وہ نہ گھر رووت وہ گھبرا لہوانہ (لہ بھر نہ داری) ﴿الْبَيْعَةَ رَحْمَتِي رَيْبَكَ تَرْجُوهَا﴾
 چاؤہ ورائی بہ خششی و روضہ ک ہویت لہ لایہن پەر وەر دگارتہ وہ ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّنْ سُوْرَةٍ﴾ نہ وہ قسہ ی
 جوان و نہ میان لہ گہ لدا بکہ ﴿وَلَا تَحْتَسِبْ يَدَكَ مَذْلُوْمًا اِلٰى غُلْفِكَ﴾ وہ دہستت مہ کہ کؤت بہ گہر دنتدا
 (واتہ دہست قو و چاؤ و مہ بہ لہ خیر کردندا) ﴿وَلَا تَسْتَطِيعُ كُلَّ السَّيْطِ﴾ وکراؤہ و بہرہ لاشی مہ کہ
 بہ تہ وای (ہر چیت مہ بہ بیدہ ی بہ خہ لکی) ﴿فَتَقَعْدَ مَلُوْمًا مِّنْ سُوْرَةٍ﴾ تا نہ بیتہ کہ سبکی لؤ مہ کراوی
 ہیچ بہ دہستہ و نہ ماو ﴿اِنَّ رَيْبَكَ﴾ بہ راستی پەر وەر دگارت ﴿يَسْطُوْا اَرْزُقُ﴾ رزق و روضی فراوان
 دہ کات ﴿لَیْسَ يَشَاءُ وَیَقْدِرُ﴾ بؤ ہر کہ سبک کہ بہ ویت و و تہ نگہی دہ کات بؤ ہر کہ سبکی بہ ویت
 ﴿اِنَّهٗ كَانَ یَعْلَمُ خَیْرًا مِّنْ ذٰلِکَ﴾ بہ راستی تہ و ہمیشہ ناگا و بیناہ بہ بہندہ کانی ﴿وَلَا تَقْتُلُوْا اَوْلَادَکُمْ﴾
 وہ رؤلہ کانتان مہ کورن ﴿حَسْبَہٗ اِتْلٰی﴾ لہ ترسی ہزار ی و نہ داری ﴿فَخَنَزْنٰ رُفُھُہٗمَ وَاَبَاکُمْ﴾ نیمہ روضی
 تہ وائیش و نیوش دہدہ بن ﴿اِنَّ قَتْلَھُمْ کَانَ حِطًّا کَبِیْرًا﴾ بہ راستی کوشتنی تہ وائہ (تہ و مندالانہ تان)
 مہ لہ و تاوائیکی گہ وریہ ﴿وَلَا تَقْرَءُوا الرِّیْقَ﴾ و نزیک ی زیناش مہ کہ و تہ وہ ﴿اِنَّهٗ کَانَ فَحِشًا﴾
 بہ راستی تہ وہ کردہ و ہیکہ کی زور ناشیرین ﴿وَسَاءَ سَبِیْلًا﴾ و رینگہ بہ کی پیس و خرابہ ﴿وَلَا
 تَقْتُلُوْا النَّفْسَ﴾ وہ کہ سبک مہ کورن ﴿الَّتِیْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ﴾ کہ خوا کوشتنی تہ و ی حرام کردہ
 مہ گہر بہ (ہویہ کی) راست و رہ و تہ بیت (وہ ک تہ گہر ہاتو و کہ سبکی کوشتبو و، بان لہ نائین
 پاشگہز بہ و تہ، بان شووی کردبو و بان رئی ہینابو و زینایان کرد) ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوْمًا﴾ جا ہر کہ سبک
 بہ نا ہق و ستم لی کراوی کورزا ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِیْہِ سُلْطٰنًا﴾ تہ وہ دہسہ لائمان داوہ بہ خوا و تہ کہ ی
 (بہ سہر بکورہ کہ دا) ﴿فَلَا تُسْرِفْ فِی الْقَتْلِ﴾ جا با خوا و تہ کہ ی زیادہ روضی تہ کات لہ تؤلہ سہندہ و تہ دا
 (تہ گہر عہ فوی کرد پاش تہ وہ نہ چیت تؤلہ ی لی بسہ بیتہ و تہ، وہ تہ گہر کوشتبہ و تہ جو تہ ترین
 شتوہ بیکور تہ و و رازی بیت بہ ہر باری خودا ہر چؤنیک بیت) ﴿اِنَّهٗ کَانَ مَنصُوْرًا﴾ چونکہ
 بہ راستی تہ و (خوا و تہ) پار مہ تی دراوہ ﴿وَلَا تَقْرَءُوا اَعْمٰلَ الْاٰتِیْمِ﴾ وہ نزیک ی مالی ہتو مہ کہ و تہ وہ
 ﴿اِلَّا بِالَّتِیْ هِیْ اَحْسَنُ﴾ مہ گہر بہ چاکترین شتوہ نہ بیت (کہ ہرشی بہ لہ پاراستن و بہر ہم ہینانی) ﴿حَتّٰی یَبْلُغَ
 اَشَدُّہٗ﴾ ہمتا (ہمتوہ کہ) دہ گانہ کہ مالی ریزی و لیزانی ﴿وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ وہ فا بکہن بہ بہ لین
 و بہیمانہ کانتان ﴿اِنَّ الْعَهْدَ کَانَ مَسْکُوْلًا﴾ بہ راستی (خوا و تہ) بہ لین و بہیمان لہر سراوہ بہر امہر بہ لیتہ کانی
 ﴿وَاَوْفُوا الْکَیْلَ اِنَّا کُنَّا نَکْثُرُ﴾ وہ کاتیک کہ پتوانہ دہ کہن (بؤ خہ لکی) بہ رینک و پینکی پتوانہ بکہن
 ﴿وَزِنُوْا بِالْقِسْطِ اِلَیَّ الْمُسْتَبِیْرِ﴾ و کیشانہش بکہن بہ تہ رازی راست و دروست ﴿ذٰلِکَ خَیْرٌ وَّاَحْسَنُ قٰوْلًا﴾ تہ مہ
 (بؤ تہ و) چاکترو نا کامیشی باشترہ (لہ دنیا و قیامہ تیشدا) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَیْسَ لَکَ بِہٖ عِلْمٌ﴾ وہ شؤن
 شتیک مہ کہ وہ کہ زانیارست دہر بارہ ی نی بہ ﴿اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ بہ راستی گوئی و چاؤ و دل
 ﴿کُلُّ اُولٰٓئِکَ كَانَ عِنْدَ مَسْکُوْلًا﴾ ہم و تہ وائہ (خوا و تہ کانیان) بہر ہر سیارن لیان ﴿وَلَا تُغْنِیْ فِی الْاَرْضِ
 مَرَجًا﴾ وہ مہرؤ بہر مہیدا بہ فیز زلی و شاناز بہ وہ ﴿اِنَّکَ لَن تَخْرِقَ الْاَرْضَ﴾ (چونکہ) بہ راستی تؤلہ دہ توائی
 زہوی کون کہ بیت ﴿وَلَن یَّصْلَحَ لِحِبَالِ الْغُلُوْلِ﴾ وہ نہ دہ گہ بہ شاخہ کان لہ درنژیدا ﴿کُلُّ ذٰلِکَ كَانَ مِیْنَنَةً﴾
 ہم و تہ و ی باسکرا خرابہ کانی ﴿عِنْدَ رَبِّکَ مَكْرُوْحًا﴾ لای پەر وەر دگارت نابہ جی و بیزراوہ ﴿

﴿وَلَقَدْ مَوَّلْنَاكَ مِنَ الْغَوَاةِ﴾ ﴿ثَمَّوَه﴾ (ی کہ باس کرا) ہندیکہ لہو دانایی وحیکمہ تہی کہ
 بہرہ دگارت نیگای کردوہہ ہوت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وہ هیچ بہر ستر اوینکی تر لہ گہن
 خودا مہ بہرستہ ﴿فَتَنَّا فِي جَهَنَّمَ﴾ لہ گینا فری دہریتہ ناو دوزخہوہ ﴿مَلُومًا مَذْحُورًا﴾ بہ لومہ کراوی
 ودوور خراوہی لہ بہزہبی خوا ﴿أَفَأَصْفَقْتَكَ رَبُّكَ بِالْبَیِّنِ﴾ نابا بہرہ دگارتان بہ گہزی کورپی
 تابہ تی کردوہہ بہ ثبوہوہ ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا﴾ لہ فریشہ کانیشی دا کچانی بؤخوی ہلزار دوہہ
 ﴿إِنَّا نَقُورُونَ فَلَا عَظِيمًا﴾ بہ راستی ثبوہوہ تہ یکس زور گہورہ (وناہہ جی) دہلین ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا
 الْقُرْآنِ﴾ وہ سویند بہ خوا بیگومان (مہ بہستہ کانمان) بہ چند جؤر ہیناوہ لہم فورانانہ دا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾
 بؤ ثبوہی بیریکہ نہوہ و ناموز گاری وەر گرن ﴿وَمَا يَذْكُرُوا إِلَّا الْفُورَا﴾ بہ لام (خوانہ ناسان) ہەر
 دوور کہوتنہ وہ بان زیاتر دہ بیت (بہو باسکردنہ) ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ﴾ (تہی موحمہ مد ﴿سُورَةُ﴾
 بلین تہ گہر لہ گہن خودا بہر ستر اوینکی تر بیوایہ ﴿كَانُوا قُلُوبًا﴾ وہك تہو (بت بہرستان) دہلین
 ﴿إِنَّا لَنُفَعِّلُهُ﴾ لہو کاتہ دہ گہران بہ دواي ﴿إِنِّي ذِي الْفَضْلِ سَيِّدًا﴾ رینگاہہ کذا بؤلای خواوہنی عہرش
 (کہ خواہیہ) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى﴾ پاک و بی گہرد و بہرز و بلندہ تہو (خواہیہ) ﴿عَمَّا يَقُولُونَ﴾ لہوہی
 تہو (بت بہرستانہ) دہلین (دہربارہی خوا) ﴿عَلَّوْا كَيْدًا﴾ زور بہرز و بلند ترہ ﴿سُبْحَنَهُ السَّمَوَاتُ
 السَّبْعُ﴾ ہەر جہوت نامسانہ کان تہ سیاحتی خودا دہ کمن ﴿وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ و زہوی و ہەرچی
 لہ ناویانداہی ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ هیچ شتیک نیہ ﴿إِلَّا أَسْبِغْ بِحَمْدِهِ﴾ کہ تہ سیاحت و سوپاس
 و سناہشی لہو نہ کات ﴿وَلَكِنْ لَا تَقْلَقُهُمْ تَسْبِغُهُمْ﴾ بہ لام ثبوہ تہی ناگہن لہ تہ سیاحتہ کہ بیان
 ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بہ راستی خوا ہمیشہ بہ نارام ولہ سہر خؤ و لیور دہیہ ﴿وَلَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ﴾
 وہ (تہی موحمہ مد ﴿سُورَةُ﴾) کاتیک فوران دہ خوینیت (بہ سہر باندا) ﴿جَعَلَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ﴾ دادہ نیتین
 لہنیتوان تؤو تہوانہ دا ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ کہ باوہریان بہر قوزی دواہی نیہ ﴿جَعَلْنَا مَسُورًا﴾ بہر دہیہ کی
 نادیار (دایو شہر) ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وہ دہیدہ بین بہ سہر دل باندا ﴿إِكَّةً﴾ چند بہر دہیہ کی
 زور تہستوور ﴿أَن يَفْقَهُوهُ﴾ بؤ لہوہی لہ فوران تہی نہ گہن ﴿وَقَدْ نَفِخْنَا فِيهِمْ﴾ و گوتشیان کہر دہ کہ بین
 (تانیہ یستن) ﴿وَأَذَاكَرْتَ رَبِّكَ﴾ وہ ہەر کاتیک ناوی بہرہ دگارت دہ بیت (لای تہو بی باوہراندہا)
 ﴿فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾ لہ فورانانہا بہ ناک و تہ نیایی ﴿وَوَإِنِّي أَدْرِكُهُمْ نَقْرًا﴾ بہ ہینزاری پشت تہی دہ کمن
 ﴿فَنَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾ نیمہ چاک دہزائین بؤچی تہوان گوی دہ گرن ﴿إِلَّا يَسْمَعُونَ إِلَيْكَ﴾
 کاتیک گوی دہ گرن لہ تؤ (تہی موحمہ مد ﴿سُورَةُ﴾) ﴿وَأَذْهَبْنَاهُ﴾ ہەر وہا کاتیک پیکہوہ چہ دہ کمن
 ﴿إِلَّا يَقُولُ أَفْلَحَ سَؤُونَ﴾ کاتی ستم کارہ کان دہلین ﴿إِن تَسْمَعُونَ إِلَّا جَلَامًا مَسْحُورًا﴾ ثبوہ تہنہا شویننی ہباوینکی
 جادو لیکراو دہ کہون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سہرنج بدہ چؤن ﴿خَرُّوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾ نمونہی جؤرا و جؤرت
 بؤدیننہوہ ﴿فَضَلُّوا﴾ سہر تہ نجام گومرا ہوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ نیتر ناتوانن رینگای راست
 بدوزنہوہ ﴿وَقَالُوا لَا كُنَّا بِلَا إِلَهٍ إِلَّا هُوَ﴾ دہش لین نایا کاتی بووینہ تہسک پرومکتیکی رزیو و پتور کاو
 ﴿لَوْ أَنَّا لَمَسُّوُنَّ حَلَقًا مِّنْ دَمِيقٍ﴾ نابا (جاریکی تر) زیندو دہ کریینہوہ و دہینہوہ بہدروسکراوینکی نؤی ﴿

﴿قُلْ﴾ (تھی موحہ مہد) ﴿بِئْسَانِ بَلَى﴾ ﴿كُلُّوْا حِمْلًا لَّوْحِدًا﴾ ﴿ثِيُوْهُ بِيْنَ بِيْهٍ رَّدْ بِاَبِهٖ نَاسِن﴾ ﴿وَأَوْحَلَّاقِيْمًا﴾ ﴿يَانْ هَدْرْ دَرَسْتْ كِرَاوِيْكِي تِرْلَهْ وِهِي﴾ ﴿يَكْتَبُرْنِي صُدُوْرُكَ﴾ ﴿لَهْ مِيْشَكْ وَدَلْتَانْدَا گِهْ وِرْهِيه﴾ ﴿مَسْقُرُوْن﴾ ﴿جَابِيْگُوْمَانْ تِهْ وَاْنَهْ دَهْلِيْن﴾ ﴿مَنْ يُعِيْدُنَا﴾ ﴿كِي زِيْنْدُوْمَانْ دَهْ كَاتِهْ وِه﴾ ﴿قُلْ اَلَّذِي﴾ ﴿بَلَى تِهْ وَاْتِهْ زَاتِهْ﴾ ﴿زِيْنْدُوْمَانْ دَهْ كَاتِهْ وِه﴾ ﴿فَلَمَّا رَاوْا مَرْوَةَ﴾ ﴿كِه يَهْ كَهْمْ جَارْ دُرُوْسْتِي كِرْدُوْن﴾ ﴿فَسَيَغْفِرُوْنَ اِلَيْكَ اَوْ سَهْمًا﴾ ﴿جَا﴾ ﴿بِهْ لَا قَرِيْبَهْ وِه﴾ ﴿سَدْرْتْ بِنُوْ دَهْلَهْ قِيْتِن﴾ ﴿وَيَقْرُوْنَ مَتَى هُوَ﴾ ﴿وَدَهْلِيْن تِهْ وِه كِهِي دَهْبِيْتْ﴾ ﴿قُلْ عَسَى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا﴾ ﴿بَلَى لَهْ وَاْنَهْ يَهْ تِهْ وِه﴾ ﴿رَقُوْرَهْ هَاتِنِي﴾ ﴿نَزِيْكَ بِيْتْ﴾ ﴿يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ﴾ ﴿تِهْ وِه رَقُوْرَهْ يَهْ كِه بَانْگَتَانْ دَهْ كِهْن﴾ ﴿لَهْ گُوْرَهْ كَانْتَانَهْ وِه﴾ ﴿فَتَسْتَجِيْبُوْنَ يَحْمَدُوْه﴾ ﴿جَانِيُوْهْشْ دَهْسْتْ بَهْ جِيْ دِيْنْ بَهْ دَهْمْ بَانْگْ كِرْدَنَهْ كِهْ وِه بَهْ سُوْبَاسْ وَ سَمَا كِرْدَنَهْ وِه﴾ ﴿وَنُظُوْرَانْ اِيْسْتَمُّ﴾ ﴿وَا دَهْرَانِيْنْ نَهْ مَاوْنَهْ تِهْ وِه﴾ ﴿لَهْ دُونِيَا دَا﴾ ﴿وَالْاَقْيَلَا﴾ ﴿مَاوَهْ يَهْ كِي كِهْمْ تِهْبِيْتْ﴾ ﴿وَقُلْ لِّعَاوِي﴾ ﴿وِه﴾ (تھی موحہ مہد) ﴿بَلَى بَهْ بِنْدَهْ كَانِم﴾ ﴿يَقُوْلُوْا اَلَّذِي هِيَ اَحْسَنُ﴾ ﴿قَسَهْ يَهْ كْ بَكِهْنْ كِهْ جَوَانْتِرْ وَ بَاشْتَرِيْنِي قَسَهْ يِيْتْ﴾ ﴿اِنْ اَلشَّيْطٰنُ كَانَ اِلَاسِن﴾ ﴿بَهْ رَاسْتِي شَهِيْتَانْ هَهْ مِيْشَهْ بُوْنَادَهْ مِيْ نَاكُوْكي وَ نَاَزَاوَهْ دَهْ خَاتَهْ نِيْوَانِيَانْ﴾ ﴿اِنْ اَلشَّيْطٰنُ كَانَ اِلَاسِن﴾ ﴿بَهْ رَاسْتِي شَهِيْتَانْ هَهْ مِيْشَهْ بُوْنَادَهْ مِيْ عَدُوْا مُيْنًا﴾ ﴿دُووْرْمِيْكِي رُوْنْ وَ نَاشْكِرَايَه﴾ ﴿وَزَيْكُوْا اَعْلَمُ بِكُمْ﴾ ﴿بَهْ رُوْرَهْ دِگَارْتَانْ زَانَاْتِرَهْ بَهْ ثِيُوْه﴾ ﴿اِنْ يَشَآءُ رَحْمٰكُ﴾ ﴿تِهْ گِهْرْ بِيَهْ وِي رَهْ حَمْتَانْ بِيْ دَهْ كَاتْ﴾ ﴿اَوْ اِنْ يَشَآءُ يُعِيْدَنَّكُمْ﴾ ﴿يَانْ تِهْ گِهْرْ بِيَهْ وِي سَزَاتَانْ دَهْدَاتْ﴾ ﴿وَمَا اَرْسَلْنَاكَ﴾ ﴿وِه نِيْمَهْ تُوْمَانْ نَهْ نَارْ دُووَهْ﴾ ﴿عَلَيْهَمْ وَصِيْلًا﴾ ﴿بَهْ چَاوْدِيْرْ وَ بَارِيْزَهْرْ بَهْ سَهْرِيَانَهْ وِه﴾ ﴿وَزَيْكُوْا اَعْلَمُ﴾ ﴿وِه بَهْ رُوْرَهْ دِگَارْتْ زَانَاْتِرَهْ﴾ ﴿يَتَرَفِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ﴿بَهْ هَهْرْ چِي لَهْ نَاسْمَانَهْ كَانْ وَلَهْ زَهْ وِي دَايَهْ﴾ ﴿وَلَقَدْ قَطَبْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ﴾ ﴿وِه سُوْرِيْنْدْ بَهْ خَوَا بِيْگُوْمَانْ فَهْ زَلِيْ هَهْ تِنْدِيْ لَهْ پِيْغَهْ مِهْ رَانِمَانْ دَاوَهْ﴾ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ ﴿بَهْ سَهْرْ هَهْ نِنْدِيْكِي تِرِيَانْدَا﴾ ﴿وَهْ اَتِيْنْدَاوْدَهْ زَنُوْرَا﴾ ﴿وَزَهْ بُوْرْمَانْ بَهْ خَشِيْ بَهْ دَاوُوْد﴾ ﴿قُلْ اَدْعُوْا اِلَآلِيْنِ﴾ ﴿تھی موحہ مہد) ﴿بَلَى﴾ ﴿بِيْنْ بَاوَهْ رَآنْ﴾ ﴿هَآوَاْرْ بَكِهْنْ لَهْ تِهْ وَاْنَهْ يَ﴾ ﴿زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهْ﴾ ﴿كِهْ ثِيُوْهْ بَهْ خَوَاتَانْ دَهْ زَانِيْنْ بِيْجَهْ گِهْ لَهْ خَوَا﴾ ﴿فَلَا يَمْلِكُوْنَ﴾ ﴿جَا تِهْ وَاْنَهْ دَهْ سَهْ لَا تِيَانْ نِيَهْ﴾ ﴿كَتَفَ الضَّرِيْعَتُمْ﴾ ﴿بَهْ لَاوْ زِيَانْتَانْ لَهْ سَهْرْ لَا بَهْنْ﴾ ﴿وَلَا تُحْيِيْلًا﴾ ﴿وِه﴾ (دَهْ سَهْ لَا تِي) ﴿گُوْرَانِيْشِيَانْ تِي يَهْ﴾ ﴿اُولَٰئِكَ اَلَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ﴾ ﴿تِهْ وَاْنَهْ يَهْ كِهْ تِهْ وِه﴾ ﴿نَهْ فَاْمَانَهْ﴾ ﴿هَآوَاْرِيَانْ لِيْ دَهْ كِهْنْ﴾ ﴿يَتَّبِعُوْنَ اِلٰهِي رَبِّهْمُ الْوَسِيْلَهْ﴾ ﴿تِهْ وَاْنَهْ بَهْ دَوَاْ يَ هُوْ كَارِيْ كِدَا دَهْ گِهْرِيْنْ كِهْ نَزِيْكِيَانْ كَاتِهْ وِه لَهْ بَهْ رُوْرَهْ دِگَارِيَانْ﴾ ﴿اَيُّهُمْ اَقْرَبُ﴾ ﴿كَامِيَانْ نَزِيْكَ تِرَهْ﴾ ﴿لَهْ خَوَاوَهْ وَ پِلَهْ وِه پَايَهْ يَ بَهْ رَزْتِرَهْ﴾. ﴿وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهْ﴾ ﴿وِه بَهْ هِيُوَاْ وِ تُوْمِيْنْدُوْ رَهْ حَمِيْ تِهْ وِه﴾ ﴿وَيَحْكُمُوْنَ عَذَابَهْ﴾ ﴿وَلَهْ سَزَايَشِيْ دَهْ تَرَسِن﴾ ﴿اِنْ عَذَابُ رَبِّكَ﴾ ﴿بَهْ رَاسْتِي سَزَاْ يَ بَهْ رُوْرَهْ دِگَارْتْ﴾ ﴿كَانْ مَخْدُوْرًا﴾ ﴿هَهْ مِيْشَهْ مَهْ تَرَسِيْ لِيْ كِرَاوَهْ وَ خُوْلِيْ پَارِيْ سَزَاوَهْ﴾ ﴿وَاَنْ قِيْلَ﴾ ﴿وِه﴾ (خَهْ لَكِي) ﴿هِيْچْ شَارُوْ گُوْنْدِيْ كِمَانْ﴾ ﴿اَلَا تَحْكُمُ لَهُمْ اَكُوْهًا﴾ ﴿كِهْ نِيْمَهْ لَهْ نَاوِيَانْ بِيَهْ يِنْ﴾ ﴿قَبْلَ يَوْمِ اَلْقِيٰمَةِ﴾ ﴿پِيْشِ﴾ (هَاتِنِي) ﴿رَقُوْرِيْ دَوَاْ يِي﴾ ﴿اَوْ مَعِيْ زُوْهَآ عَذَابًا لَّسِيْدًا﴾ ﴿يَانْ سَزَاِيَانْ بَهْ يِنْ بَهْ سَزَايَهْ كِي سَهْ خَتْ﴾ ﴿كَانْ رَاقِيًّا﴾ ﴿ثِيْلَا تِهْ وِه﴾ (سَزَادَانَهْ يَانْ لَهْ نَاوْ بَرْدَنَهْ) ﴿فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا﴾ ﴿لَهْ﴾ (لَوْحُ الْمَحْضُوْظِ) ﴿دَا نُوْسَرَاوَهْ﴾

﴿وَمَا مَنَعَنَا﴾ وہ هیچ شے تک ہر گری ٹیمہ ہی نہ کر دو وہ ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ کہ نہ ہو موعجزانہ
 بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ جگہ لموہی کہ پیشبہ کان بہ درویان دہزانی ﴿وَأَتَيْنَا ثَمُودَ بِطُفْلَةٍ
 نَارِدْمَانٍ يُوْ (ہوڑی) سہموود نہو حوشترہی ﴿مُتَبِعَةً﴾ کہ (موعجزہ یہ کی) ناشکرا ہوو
 ﴿فَقُلُّوا بِهَا﴾ کہچی (باوہریان نہ ہیسا و) ستمیان لیکرد و (سہریان بری) ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾
 وہ ٹیمہ موعجزہ کان نانیرین ﴿إِلَّا الْخَوَافِ﴾ مہ گہر بڑ ترساندن (نہو گہلہ نہ بیت) ﴿وَأَذَيْنَاكَ﴾
 (بیریکرہوہ) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنْ رَيْتَ﴾ بہراستی بہرورہد گارت ﴿أَحَاطَ بِكَ﴾ دہوری
 ہہموو خہلکی داوہ (دہسہ لاتی ہہ بہ سہریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا آلِهَةَ يَا إِلَهِي أَرْسَلَكَ﴾ وہ نہو خہو پینینہی
 کہ پیشانی تو ماندا (لہوشہو رہو بہدا) ﴿إِلَّا فَتَنَّا لِّلنَّاسِ﴾ ہہرلہ بہر تاقی کردنہوہی خہلکی ہوو
 ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ ہہر وہا نہو درہختہ نہفرین لی کر اوہش ﴿فِي الْفُرَاتِ﴾ کہ لہقورٹاندا باسماں
 کردوہ ﴿وَنُحُوتُهُمْ﴾ وہ ٹیمہ (بہو جوڑہ بہلگانہ) نہوانہ دہتر سینین ﴿فَمَا يَرِيذُهُمْ إِلَّا طُغْيَانٌ كِبِيرٌ﴾
 کہچی نہو (ترساندنہ) ہیچیان بڑ زیاد ناکات جگہ لہ یاخی ہوون و سہر کہشی نہ بیت ﴿وَأَذَيْنَاكَ
 لِّلْمَلَائِكَةِ﴾ وہ باسی نہو کاتہبکہ کہ ٹیمہ بہ فریشہ کانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾
 سوڑدہ بہرن یونادہم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نہوانیش یہ کسہر ہہموویان سوڑدہیان برد بینجگہ لہ ٹیلپس
 (شہیتان نہ بیت) ﴿قَالَ اسْجُدْ﴾ ووتی ٹایامن سوڑدہ بہرم ﴿لِمَنْ خَلَقْتُ بَلَدًا﴾ بڑ کہ سبتک کہ لہقور
 دروست کردوہ ﴿قَالَ آتَنِيكَ﴾ (ٹیلپس) ووتی پیم بلی و ہہوالم بہدہری ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ
 عَلَيَّ﴾ لہ بارہی نہموہ کہ بریزی نہوت داوہ بہ سہر مند! ﴿لَنْ أَخْرَجَنَّهُ﴾ سویتند بہ خوا نہ گہر دوام
 بخہیت ﴿إِلَّا بِقَوْلِ الْقِسْمَةِ﴾ تاروڑی دواپی (نہرم) ﴿لَأَخْرِجَنَّكَ ذُرِّيَّتَهُ﴾ بہراستی زان نہیم بہ سہر
 نہوہ کائیدا (بہ گومر اکردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کہ مٹک لہوان نہ بیت (کہ بہندہ تاییہ تہ کانی خوان) ﴿وَأَقْبَلَ
 آدَمَ﴾ (خوا بہ شہیتانی) فہرمووبرو ﴿فَمَنْ بَعَثَكَ مِنْهُمْ﴾ ساہر کہس لہوان شوینی تو کہوت
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ جَزَاءُ رَبِّهِمْ﴾ نہوہ بہراستی تولہی ہہمووتان دوزخہ ﴿جَزَاءَ مَا قَفَرُوا﴾ کہ تولہیہ کی پر بہ پرہ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ
 مَنْ أَسْطَغَفْتَ مِنْهُمْ﴾ وہ ہہر کہس لہوانہ کہ دہوانی گومرای بکہ ﴿بِصَوْتِكَ﴾ بہدہنگت
 وسہدای (ناہدقت) ﴿وَأَجَلْتَ عَلَيْهِمْ﴾ و بدہ بہ سہریاندا و تی یان خوڑہ ﴿بِخَيْبِكَ وَرَحْمَتِكَ﴾ بہسوار
 و پیادہی لہشکرہ کہتہوہ ﴿وَنُفِثَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ ہاوبہشیان بکہ لہمال و سامان و مندالیاندا
 ﴿وَعِدَهُمْ﴾ بہلنیشیان پی بدہ ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بہلام شہیتان بہلنیشان پی نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾
 بہخہلہ تاندن نہ بیت ﴿إِنْ عَادُوا﴾ بینگومان بہندہ کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ دہسہلات
 بہ سہریاندا نی یہ (و ناتوانی گومرایان بکہیت) ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ وہ بہرورہد گارت بہ سہ
 پاریزہرو چاودنیر بیت ﴿رَبُّكَ الَّذِي﴾ بہرورہد گارتان نہو زانہ بہ ﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ فِي الْغَيْثِ﴾
 کہ کہشتی لہ دہر سادا ہاتوچو پندہ کات بڑ ٹیوہ ﴿يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بڑ نہوہی بگہرین بہدواپی
 ہہندیکہہرہ و روڑی نہودا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ بہراستی نہو (خواہد) ہہمیشہ پی مہرہبان
 وہ بہرہ پی یہ بہرہمہر بہ ٹیوہ ﴿ۛ﴾

﴿وَإِذْ أَمَرْنَا النَّفُّثَاتِ فِي الْبَحْرِ﴾ جا کاتیک لہ دہریادا تووشی بہ لاو زیان بین ﴿صَلَّيْنِ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهَ﴾ ہمہ مو
 تہو (بہر ستر اوانہ) ہی ہاواریان لی دہ کہن وون دہین بینجگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا جَعَلْنَا إِلَى النَّفِّثَاتِ﴾ کہ چی کاتیک
 کہ (خوا) رزگار تان دہ کات و دہ گہ نہ ووشکانی ﴿أَفَرَضْتُمْ﴾ روو وہر دہ گیرن (لہ خودا) ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا﴾ (چونکہ) نادہ می ہمہ میسہ سپلہ و ناسو پاسہ ﴿أَفَأَمْسَرْتُمْ﴾ جا تابا ثبوتہ ناترسن و بیناکن
 ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ جَلَّتِ النَّفِّثَاتُ﴾ لہ وہی کہ لہ ووشکابی دا (بوو مہ لہ رزہ) بتانیات بہ ناخی زہ ویدا؟ ﴿أَوَلَيْسَ
 عَلَيْكُمْ حَاشِيًا﴾ یا (ناترسن لہ وہی) بای توندن تان بنیریتہ سہر بہ ووردہ زیخہ وہ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيلًا﴾ پاشان ہار پڑہر نیکبشتان دہ ست نہ کہ ویت ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ نہ ہی تابا دلتیا و بیناکن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ﴾ لہ وہی بتان گیریتہ وہ ناو دہریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جارنکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ﴾ تہمجا بینیریتہ
 سہر تان ﴿فَاصْفَا مِنْ الرِّيحِ﴾ بایہ کی توندو تیزی ویران کہر ﴿فَيَغْرَقُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ﴾ تہو سالہ دہریا کہ دانقومتان
 بکات لہ ہر تہو بی باوہر و سپلہ بوونہ تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان دہ ستان ناکہ ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْنَا يَوْمَ
 نَبْعَا﴾ ہیچ کہ سینک کہ داوای تولہی ثبوتہ لہ نیمہ بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویند بہ خوا
 بینگومان ریزمان لہ نہ وہی نادہم گرت ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ ولہ ووشکانی و لہ دہریادا ہلمان
 گرتن (بہ سواری و گہر اتمانن) ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الْمَيْمَنَةِ﴾ و روزی پاک و خاویتمان بی داون
 ﴿وَفَضَّلْنَاكُمْ عَلَى كَثِيرٍ﴾ وہ فہر لمان داون بہ سہر زوریک ﴿مِمَّنْ خَلَقْنَا أَنْفُسِيًا﴾ لہ وشتانہی کہ در و ستمان
 کردون بہ فہر لیکسی گہ ورہ ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنثَىٰ﴾ (بیریان بخنہ وہ) تہو روزہی کہ نیمہ ہمہ مو
 نادہ میسہ ک بانگ دہ کہین ﴿بِمَا كُنْتُمْ﴾ بہ ناوی پیغہ مہرہ کہ بانہ وہ (بہ ناوی بہ یامہ کہ بانہ وہ) ﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ
 بَعْدَ بَعْدٍ﴾ جا ہر کہ سینک نامہی کردہ وہ کہی بدرت بہ دہستی راستیہ وہ ﴿فَأُولَٰئِكَ يَفْرُقُونَ
 كَيْدَهُمْ﴾ ناہ و انہ نامہ کہ بان دہ خوینند وہ ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ﴾ وہ ستہ میان لی تا کریت ﴿فَيَسْأَلُ﴾ بدہ ندازہی
 تہو تالہ باریکہی بہ دہوری ناو کی خور مادایہ ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾ بہ لام ہر کہ سینک لہم
 (دونیا بہ) دا کویر بوویت (ورنگہی راستی نہ بینایت) ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾ تہو تہو کہ مسہ لہ روزی
 دواشدا کویرہ ﴿وَأَصْلُ سَبِيلًا﴾ بگرہ لہ کویریش گومر اتہرہ ﴿وَإِنْ كَذَّبُوا بِفِئْتِنَتِكَ﴾ وہ بہ راستی
 نزیک ہوو تہو انہ لات دہن ﴿عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ لہ وہی کہ نیگامان کرد بوت ﴿لِنَقْرِي عَلَيْكَ غَيْرَةً﴾
 بز تہ وہی جگہ لہ قورن شبتیک بہ دہم نیمہ وہ ہلہ ستیت ﴿وَإِذَا لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾ (نہ گہر گویر پدلیان
 بوونیاہ) تہو تہو کہ تہو دہیان کردیت بہ دوسر و خوشہ وستی خویان و (گومر ایان دہ کردیت) ﴿ثُمَّ
 وَوَلَا أَنْ تَمُنَّ﴾ ختہ تہ گہر نیمہ تو مان دامہ زراونہ کردایہ ﴿لَتَذْكُرَنَّ﴾ بہ راستی نزیک ہوو تو
 ﴿تَرْكِبُنَ إِلَيْهِمْ رَبِّيَ فَلْيَلَّا﴾ کہ مینک بہ لایاندا بچی ﴿إِنَّا لَأَذِّنُكَ﴾ جا بینگومان تہو کاتہ پیمان دہ چہ شتی
 ﴿بِضَعْفِ الْحَبْوَةِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) زیان ﴿وَضَعْفِ السَّمَاوَاتِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ﴾ پاشان دہ ست نہ کہ ویت ﴿عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾ یار مہتی دہر یک بہرانبہر بہ نیمہ (کہ بہر گری
 تہو سزایت لی بکات) ﴿۷۵﴾

﴿وَإِنْ كُنَّا لَأَرْسِلَنَّاهُ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُ وَالْكَافِرِينَ كِتَابًا مِّنْ دُونِ الَّذِي﴾ (په پیلان و دوژمنایه تی) نارو حه قه
 بکهن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ له خاکسې مه ککه ﴿يُخْرِجُونَ مِنْهَا﴾ بؤ نه وه ی دهرت بکهن لئ ی ﴿وَأَنَّا لَا نَتَّبِعُ الْمُجْرِمِينَ﴾
 جأ نه و کاته نه وانه نه ده مانه وه له پاش تؤ ﴿الْأَقْبِلَا﴾ کاتیکسې کهم نه بیت (خوا له ناوی ده برهن) ﴿سُبْحَانَكَ قَدِ ارْسَلْنَا﴾ رینگا و نه رینگه له (نیمه وه) بؤ نه وانه ی که نارو مانس. ﴿فَتِلْكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ له
 پیغه مبه رانسان پیش تؤ ﴿وَلَا تَجِدُ لِرُسُلِنَا نَجْرًا﴾ باوو پاسای نیمه ش گوزانی به سه ردانابهت ﴿أَقْبِرْ﴾
 الصَّلَاةَ ﴿لَهُی مَوْحٍ مِّمَّه﴾ نوئز به جئ بهینه ﴿لِلَّذُلُولِ الْأَلْسِنِ﴾ له کانی لادانی خور (له ناوه پراسنی
 ناسمان) ﴿إِنِّي عَسَى أَن لَّيَّ﴾ هتا (هائسې) تاریکی شهو ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ هرو وها نوئزی به یانی (به جئ
 یینه) ﴿إِنْ قُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ به راسنی قورئان خوئندنسې نوئزی به یانی ﴿كَانَ مَشْهُورًا﴾ همیشه ده پیرت
 له لایهن فرشته کانی شهو و وژوهه) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وه (لهی موحه ممد) له به شیکسې شهو دا
 ﴿فَتَجِدْ بِهِ﴾ همسته شهو نوئز بکه به قورئان خوئندن تییدا ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ نه وه زیاده نوئزی تاییهت به نویه
 ﴿عَسَى أَن يَبْعَثَ رَبُّكَ﴾ تومیده وار به بهر وهر دگارت بشکه به نیته ﴿مَقَامًا مَّحْضُورًا﴾ پله و جینگایه کی په سهند کراو
 (که شه فاعدنسې گه وره به بؤ خدکی له قیامه ندا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وه بلی نهی بهر وهر دگارم ﴿أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾
 له هر کارنکدا بووم) راست و چاک یم نه نجام بده ﴿وَتُخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکش یم کونایی
 یینه ﴿وَأَجْعَلْ لِّي مِنْ أَمْرِكَ﴾ وه له لایهن حق نه وه بؤم بسازنه ﴿سُلْطَنًا مُّبِينًا﴾ ده سه لائیکسې یار مه تی دهر (که زان
 یم به سه ر هم موو کوسپنکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ وه بلی ثابنی راست هات ﴿وَوَحَّى الْبَاطِلُ﴾ وه ثابنی ناحق و
 به تال نه ما و روست ﴿إِنَّا الْبَاطِلُ كَانَ زَهُوقًا﴾ به راستی به تال همیشه له ناوچروه ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ﴾ وه له م
 قورئانه دا ده نیرینه خواره وه ﴿مَّا خُرِيفْنَا وَرَحْمَةُ الْوَسْوَاسِ﴾ نه وه ی که هوی شیف و میهره بانی به بؤ پروا داران
 ﴿وَلَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾ به لام (هائسې نه م قورئانه) بؤسته م کاران هیچ زیادناکات جگه له خه سار و مهنسې
 نه بیت ﴿وَأَنَّا لَمُنْعِنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه کاتیک چاکه و نیمه تی خومان بریزین به سه ر ناده می (بسی باوه و دا)
 ﴿أَغْرَقَ﴾ روو وهر ده گیزیت (له زیکری وادی نیمه) ﴿وَنَحْنُ بِحَاكِمِيهِ﴾ و دووور ده که و ته وه ﴿وَأَنَّا مَسَّةُ الْفَرَسِ﴾
 وه کاتیک ناخوشی و زبانی لئ بکه ویت ﴿كَانَ يَوْمًا﴾ زور نا تومیده ده بیت ﴿فَلْيُكَلِّمْ﴾ (لهی موحه ممد
 ﴿بَلَىٰ هَمْوَكَهٓ سَ كَارَ دَه كَاتَ﴾ عَنَّا كَلَامِيهِ﴾ له سه ر سرووشت و (رببازی) خوی ﴿فَرَّخْنَا عَنْهُ رَحْمَةً﴾
 هؤ ﴿جَا پَر وهر دگارتان زانتره به و که سه ی﴾ نَعْدَى سَيِّئًا﴾ که رببازه که ی راستره ﴿وَنَسْتَوِيكَ عَنِ الرُّوحِ﴾
 وه (لهی موحه ممد) پرسپارت لئ ده کن له باره ی روجه وه (که چی به) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلی روج
 له کار و فخرمانسې تاییهت به بهر وهر دگارم ﴿وَمَا أَلَيْسَ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ وه نیمه ته نها که مینک له زانباریتان
 پی به خسراره ﴿وَلَنْ يَتَنَّبَأَ﴾ وه سوئند به خوا نه گمر به مانه ویت ﴿لَتَذَقَنَّ الْعَذَابَ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بینگومان نه و
 (قورئانه ی) نیگامان کردووه بؤت نایهیلین (له دل و په ر کاند) ﴿لَنُؤَلِّجَنَّكَ﴾ له پاشان ده ست ناکه ویت
 ﴿بِهِ عَذَابًا وَكِيلًا﴾ له بهر انبه ر نیمه دا که سینک که بهر گزیت لئ بکات ﴿

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ مہ گہر میہرہ ہانیہ ک لہ لایہن پەر وەر د گار تہ و ہ نہ بیت ﴿إِن فَتَنَّاكَ فَكَانَ عَذَابُكَ﴾
 بہ راستی فہزل و چاکہ ی تہ و ہ سہر تہ و ہ گہ و ر ہ یہ ﴿قُلْ إِنِّي ابْتِغَيْتُ الْإِثْمَ وَالْإِنِّ﴾ (تہ ی مو حہ مہ د
 ﴿بَلَىٰ سَوِّتَنَدَ بِخَوَاتَمَ گہر ئادہ می و جنو کہ ہہ مو و کو بیہ و ہ ﴿عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِثَبَاتٍ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بۆ تہ و ہ ی
 و تہ ی تہ م قور ئانہ بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِثَبَاتٍ﴾ ناتوانن و تہ ی تہ و بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾
 ہہر چہ ندہ پشتیوانی یہ کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ و ہ سویتند بہ خواتیمہ ہینا و مانہ تہ و ہ بۆ
 خہ لکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ لہ م قور ئانہ دا ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ لہ ہہ مو و جو ر ہ نمو و تہ یہ ک ﴿فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ﴾
 کہ چہ ی زور یہ ی خہ لکی نایانہ ویت ﴿إِلَّا كُفْرًا﴾ جگہ لہ سہلہ یی و بی باوہری نہ بیت ﴿وَقَالُوا لَنُؤْمِنَنَّ﴾
 لہ م زہ و یہ دا کاتب و تکمان بۆ ہلنہ قولتی ﴿أَوْ تَكُونَ لَكُ حَسَنَةٌ مِّنْ غَيْرٍ وَمَنْ يَكُنِ﴾ یان باخیتکت
 بیت لہ دار خورما و تری ﴿فَتَفَجَّرَ الْأَنْهَارُ جَلَلَهَا فَتَجِيرًا﴾ و چہ ند ر و بار نیک ہل قولتیت لہ نیوان
 درہ ختہ کانیدا بہ خو ر ہر و ات ﴿أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءُ﴾ یان ئاسمان پڑوختی ﴿كَمَا زَعَمَتِ عَنَّا كِسْفًا﴾
 بہ سہر ماندا ہہر چو ن لاف لیداوہ کہ بہ پار چہ پار چہ دہ کریت ﴿أَوْ تَأْتِي بِلُحُوبٍ أَلْمَلِكَةِ﴾ یان خواو
 فریشتہ کان بیتنی ﴿فَسِيلًا﴾ پرو بہ پرو (بیان بینین) ﴿أَوْ يَكُونَ لَكُ بَيْتٌ﴾ یان کوشک و مالیتکت بیت
 ﴿مِنْ خُرُفٍ﴾ پاژاوہ بہ نہ خش و نیگار ﴿أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾ یان بہر ز بیتہ و ہ بۆ ئاسمان ﴿وَلَنُؤْمِنَنَّ بِرَبِّكَ﴾
 و ہ ہہر گیز باوہر ناهیتین بہ ہر ز بونہ و ہ کہ شت ﴿حَتَّىٰ نُنَزِّلَ عَلَيْكَ مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ نَظَرًا﴾ ہہ تا بہ یامینکمان
 بۆ نہ ہیتینہ خوارہ و ہ خو مان بیخوینینہ و ہ ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (تہ ی مو حہ مہ د ﴿بَلَىٰ يَٰكُفَىٰ
 وینگہردی بۆ پەر وەر د گار م ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ ثایا من (شتیکی قرم) ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَ سُلَاطَانٍ﴾ جگہ لہ ئادہ میہ کی
 تیراو و پیغہ مہر (واتہ من دہ سہ لاتی تہ و شتانہ م نیہ ہلکو من تہ نہا مرقو فیکم و خودا کردوومی بہ
 پیغہ مہر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ ہیچ شتیک بہر گری خہ لکی نہ کرد ﴿أَن يُؤْمِنُوا﴾ لہ و ہ ی کہ باوہر بیتن
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ کاتیک کہر تہ موونی و ثانی حہ قیان بۆ ہات ﴿إِلَّا أَن قَالُوا﴾ بیجگہ لہ و ہ ی دہ یان
 ووت ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا مِّثْلَ رَسُولٍ﴾ چو ن خوا ئادہ میہ ک بہ پیغہ مہر دہ تیریت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ
 مَلَائِكَةٌ مُّقْتَدِرِينَ﴾ بلی تہ گہر لہ زہ و ی دا فریشتہ ہہ بوایہ و یہ دلنایبہ و ہ (نیایدا) بگہر انایہ
 (بہ و تہ ی ئادہ می) ﴿لَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بیگو مان لہ ئاسمانہ و ہ دہ مان ناردہ خوارہ و ہ بۆ یان ﴿مَلَكَ
 رَسُولًا﴾ فریشتہ یہ کی پیغہ مہر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ بلی بیتن خوا بہ سہ کہ شاہید بیت ﴿بِتَبِيِّ
 وَبَيْنَ كُرٍّ﴾ لہ نیوان من و تہ و ہ دا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعَدْوٍ مِنَّا نَظِيرًا﴾ بہ راستی خوا ہہ میسہ بہ نا گادار و بیتایہ
 بہ بہ ندہ کانی ﴿

﴿زَمَنَ يَخَذُ اللَّهُ﴾ ہر کہس خوار بنمونی بکات ﴿ثَبُوتُ الْمُنَظَّرِ﴾ ہر نہو کہسہ پر بنمونی کراوہ (بہر راستی)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِّ﴾ وہر کہسپش خوا گوسر ای بکات ﴿فَلَنْ يَجْزِيَهُمْ﴾ نہوہ ہر گیز دہ سنت ناکہ و سنت بڑیان
 ﴿أُولَئِكَ تَمَرُّ دُونَهُ﴾ بیجگہ لہ خوا دوسر و بارمہ تی دہر اتیک ﴿وَنَحْنُ نَعْرِضُهُمْ﴾ وہ لہ روزی دوا پیدا
 حہ شربان دہ کہین ﴿عَلَى رُجُوعِهِمْ﴾ بہسہر پرومہت و دم و چاویاندا ﴿عُقُوبًا لِّبَعْضِكُمْ رِصْمًا﴾ کہ کویرو لان
 و کہرن ﴿مَّا تُولِيهِمْ مِنْهُمْ﴾ شوپنی نبشتہ جیان دوزہ خہ ﴿كُلَّمَا حَبَسْتَ﴾ ہر جارینک (دوزہ خ) بلنسہی
 بنسپتہوہ (دامریتہوہ) ﴿رَدَّاهُمْ سِعِيرًا﴾ بلنسہی ناگرہ کہیان بز زیاد دہ کہین ﴿وَالَّذِي جَزَأَ فَرًّا﴾ نہوہ تو لہی
 نہوانہیہ ﴿يَأْتِيهِمْ كُفْرًا يَدْعُونَ﴾ چونکہ بیگومان باوہریان نہہیتا بہنایہنہ کانی نیمہ ﴿وَالَّذِي نَزَّلَ الْكُفْرَ﴾ و دہیان ووت
 نایا نہ گہر نیمہ بووینہ ﴿عِظْمًا وَّرُفًا﴾ نینک و پرومکی بارہ بارہی رزبو ﴿وَالَّذِي أَلْهَمُوا قُلُوبًا﴾ نایا
 نیمہ جارینکی نر زیندو دہ کر تہوہ بہدروست کردنکی تازہ ﴿وَالَّذِي بَرَأَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ نایا نہوانہ نہیانز انبوہ
 بیگومان نہو خواہی ﴿خَالِقُ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ کہ ناسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ ﴿فَإِذَا رَءَوْا قُلُوبًا﴾ دہسہلات دارو بہنوانایہ کہوتہی نہوانہ دروست بکاتہوہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ لُحُومًا﴾ وہ کات و ماوہبہ کی
 دیاری کردوہ بڑیان ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانہ ﴿فَالَّذِي ظَلَمُونا الْأَكْفُونا﴾ بہلام ستمکاران ہیچیان
 ناویت بی باوہری نہ بیت ﴿فَلَا تُؤْنَسُ﴾ بلی نہ گہر نیمہ ﴿تَتَذَكَّرُ الْخَلْقَ﴾ خواہنی خہ زینہ کانی
 چاکہ و نیمہ تہ کانی بہرور دگارم بن ﴿إِذَا لَمْ تُسْأَلْ﴾ نہو کاتہ دہنانگر تہوہ (لہبہ خشین) ﴿حَشَبَ
 الْإِنْسَانِ﴾ لہ نرسی خہرج بوون و تہواو بوون ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ فِئْتَانًا﴾ وہ نادہمی ہمیشہ پڑدہ و چروکہ ﴿وَلَقَدْ
 عَلَّمْنَا نُوحِي﴾ وہ سویند بہ خوا بہر راستی بہ خشیمان بہ مووسا ﴿تَبِعَ آيَاتِنَا يَتَّبِعْ﴾ نو مو عجیزہی بوون
 و ناشکرا ﴿فَتَبَتَّ كَلِمَاتٍ﴾ (نہی مو حہمد ﴿وَلَقَدْ﴾ دہی پر سبار لہنہوہی ئیسرا ئیل بکہ (سہبارت بہروداوی
 مووسا و فیرعون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتی (مووسا) ہانہ لایان ﴿فَقَالَ لَهُمْ فِرْعَوْنُ﴾ تہمجا فیرعون پنی ووت
 ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَهُودِيٌّ مَسْحُورًا﴾ بہر راستی تہی مووسا من و اگومان دہبدم کہ تو جادو لی کراو بیت ﴿وَلَقَدْ
 قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ (مووسا علیہ السلام) نہر مووی سویند بہ خوا بیگومان تو دہزانی ﴿مَّا أَرْزَلْهُنَّ لَآءَ﴾ ہیج کہس
 تہم مو عجیزانہی نہ نار دوتہ خوا دہوہ ﴿إِلَّا رَيْبُ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جگہ لہ بہرور دگاری ناسمانہ کان
 وزہوی نہ بیت کہ بوونکہرہوہن (بڑ خہلکی) ﴿وَالَّذِي لَأَظُنُّكَ﴾ وہ بہر راستی من دنیام کہ تو ﴿يَعْرِضُونَ مَثُورًا﴾
 تہی فیرعون لہ ناو دہ بیت ﴿فَلَمَّا رَأَى أَنِ لَا يُقَرِّبُهُم مِّنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرعون وستی کدوا (مووسا
 و کزہلہ کہی) دہر کات لہ زہوی (میسر) دا ﴿فَلَمَّا رَفَعَهُ وَمِنْ مَّعَرٍ جَمِيعًا﴾ نیر نیمہش فیرعون و نہوانہی لہ گہلی
 بوون ہہ موویانمان خنکاند لہ دہر بادا ﴿وَقُلْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ تہوسا لہ ہاش خنکاندنیان ووتمان ﴿لِيَبْلُوَ بَنِي﴾
 بہنہوہی ئیسرا ئیل ﴿أَتَسْكُنُوا الْأَرْضَ﴾ نبشتہ جی بن لہو زہویہی (کہ فیرعون وستی دہر تان کات لی ی)
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ وَالْآخِرَةُ﴾ جا کاتیک بہلنسی روزی دواپی ہات ﴿جَنَّتْ يَكْرُفِيْعًا﴾ تہوسا ہہمروتان پیکہوہ
 (بڑ داد گای خوا) دہنبن ﴿

﴿وَالْحَقِّيْ اَنْزَلْنَاهُ﴾ وہ تمہم (قورثانہ) مان بہہ حق نار دوتہ خوار دہوہ ﴿وَالْحَقِّيْ اَنْزَلْنَاهُ﴾ وہ بہہ حق و راستیش ہاتو و تہ خوار دہوہ ﴿وَمَا اَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ تو مان رہوانہ نہ کردوہوہ ﴿الْمُبَشِّرَ وَالْمُنْذِرَ﴾ بہہ سورژدہ دہرو ترسیتہر نہ بیت ﴿وَقَدْ اَنذَرْتَهُ﴾ وہ قورثانمان بہش بہش بؤت نار دہوہ ﴿لَا تَنْفِرْ اَنْفِ الْاَنْفِ﴾ بؤ تہوہی ییخو تپتہوہ بہہ سر خہلکیدہ ﴿عَلَىٰ مَكِّيٍّ﴾ بہہ لہہ سر خقوی و ہیواشی ﴿وَلَا تَنْفِرْ اَنْفِ الْاَنْفِ﴾ وہ تمہم (قورثانہ) مان بہو شیوہ دابہزاند ﴿قُلْ اَمْلِئُوْهُ﴾ (تہی موحمہد) پیان) بلی باوہر بیتن بہم (قورثانہ) ﴿اَوْ لَا تَوْفُّوْا﴾ یان باوہری پی نہ ہیٹن ﴿اِنَّ الْاَنْفِ اَوْ لَا اَعْلَمُ﴾ بہہ راستی تہوانہی کہ زانیاریمان پی بہہ خشر اوہ ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾ لہہ پیش تہم (قورثانہ) دا ﴿اِنَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ﴾ کاتیک (قورثان) بخو تپتہوہ بہہ سر یاندا ﴿يَجْزُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجْدًا﴾ بہہ چہ سپانی دہ کہون بہہ رودا بہہ سورژدہ بردن ﴿وَيَقُولُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا﴾ وہ دہلین پاک و ییگہردی بؤ بہر و ہردگار مان ﴿اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا﴾ بہہ راستی ہمیشہ بہہ لپنی بہر و ہردگار مان بہہدی دیت ﴿وَيَجْزُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجْدًا﴾ وہ دہ کہون بہہ سر رودا و دہ گرین ﴿وَيَزِيدُكُمْ خُشُوْعًا﴾ و (قورثان) ہمیشہ ملکہ چیان بؤ زیادہ کات ﴿قُلْ اَدْعُوْا اللّٰهَ﴾ بلی نزا و ہاوار لہہ خوا بکہن ﴿اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ﴾ یان ہاوار لہہ رحمان بکہن (بہ کسانہ) ﴿اِنَّمَا تَدْعُوْا﴾ بہہ سر کامیان نزا و ہاوار داوای لی بکہن ﴿فَلِلّٰهِ الْمُسْلِمٰتُ الْحَسَنٰتُ﴾ چونکہ ہر بؤ خواہہ ہمہوہ ناوہ زور جوانہ کان ﴿وَلَا تَحْمِلُوْا وِزْرًا﴾ لہہ نو تڑ کردتدا دہنگ بہر زمہ کردہوہ ﴿وَلَا تَحْمِلُوْا وِزْرًا﴾ و بہہ نہیش مہیکہ ﴿وَاتَّبِعْ بَيْنَ يَدَيْكَ سَبِيْلًا﴾ لہہ نیوانہ دارینگاہیک ہلہر تیرہ (بہ شیوہ بہہ کخوت گوت لہہ خوت بیت) ﴿وَقُلْ اَحْمَدُ لِلّٰهِ﴾ وہ (تہی موحمہد) بلی ہمہوہ سوپاس و ستایش ہر بؤ خواہہ ﴿اَللّٰهُ لِيُتَجَدِّدَ لَكَ﴾ زاتیک کہہیچ مندالیکسی بؤ خوی بریار نہ داوہ ﴿وَلَا تَنْفِرْ اَنْفِ الْاَنْفِ﴾ و ہیچ ہاوہ شینکی نہ ہوہ ﴿فِي الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ لہہ مولک و بادشاہ تیدا ﴿وَلَا تَنْفِرْ اَنْفِ الْاَنْفِ﴾ ہیچ دوست و یار مہتی دہرتکی نہ ہوہ ﴿مِنْ الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ لہہ ہر بی دہسہ لانی ﴿وَلَا تَنْفِرْ اَنْفِ الْاَنْفِ﴾ (کہواتہ) خوا زور بہہ گہورہ بگرہ

سورہ قی (الکہین)

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ بہہ ناوی خواہی بہہ خشندهی مہرہ بان

﴿اَحْمَدُ لِلّٰهِ﴾ ہمہوہ سوپاس و ستایش بؤ تہو خواہی ﴿اَنْزَلْنَاهُ﴾ کہ نار دہوہ تپہ خوار دہوہ ﴿عَلَىٰ عَبْدٍ﴾ الیکتب ﴿قورثان بؤ سر بہند کہی خوی (موحمہد) ﴿وَلَا تَحْمِلُوْا وِزْرًا﴾ و ہیچ جورہ لاریہ کی تیدا دانہ ناوہ ﴿قِيَمًا﴾ (کتیبکی) راست و پایہ دارہ ﴿لِيُنْزِلَ اَسْاٰدِيْدًا﴾ بؤ تہوہی بہہ سزایہ کی زور بہتین بترسیتیت (تہوانہی کہہ باوہری پی ناہیٹن) ﴿مِنْ لَّدُنْهُ﴾ لہہ لایہن خویہوہ ﴿وَلِيُنْزِلَ اَلْمُؤْمِنِيْنَ﴾ و مژدہش بدات بہو باوہر دارانہی ﴿الَّذِيْنَ يَّعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ﴾ کہ کردہوہ چاکہ کان تہنجام دہدن ﴿اَنْ لَّهُمْ اَجْرٌ حَسَنًا﴾ بہہمی کہہ پاداشینکی چاکیان بؤ ہدیہ ﴿مَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ اَلْحَدَا﴾ لہہ (بہہ شتہ) دا پی برانہوہ دہمیتہوہ ﴿وَلِيُنْزِلَ اَلْمُؤْمِنِيْنَ﴾ وہ (بؤ تہوہی) کہہ سائیک بترسیتیت ﴿قَالُوْا اَحْمَدُ لِلّٰهِ وَلَدًا﴾ کہہ دہ بان ووت خوا پڑلہی بؤ خوی بریار داوہ

﴿تَالْهَمَّ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ نہ خویان زانا بون پنی ﴿وَلَا يَلْبِثُهُمْ﴾ نہ باو و باپیر انیان ﴿كَثُرَتْ كَلِمَةً﴾ چ قسمہ کی
 (بوختا نیکی) گہ ورہیہ ﴿تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ کہ لہدہ میان دہردہ چیت ﴿إِنْ يَقُولُوا إِلَّا كَذِبًا﴾ جگہ
 لہدرو هیچ شستکی تر نالین ﴿فَلَعَلَّكَ بَنِيعْتُكَ﴾ جا لہوانہیہ خوت لہ ناوہری ﴿عَلَى الشَّرِّ﴾
 لہبہر کردہ وہی نہوان ﴿إِنْ لَمْ يَرْبُؤْهُمْ﴾ نہ گہر نیمان نہ ہیستن ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ أَتَمًّا﴾ بہم نورثانہ
 لہداخ و خفہ تدا (بمریت) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ﴾ بہراستی نیمہ ہہرچی واہسہر زہوی بہوہ
 کردو ومانہ ﴿زِبْنَةً لِّهَا﴾ بہزینہت و جوانی بؤ زہوی ﴿لِنَبْلُوهُمْ﴾ بؤ شہوہی خہلکی ناقی بکہینہوہ
 ﴿إِنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامیان کردہ وہی جوانترو چاکترہ؟ ﴿وَأَنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا﴾ وہ بہراستی نہوہی
 واہسہر زہویہوہ نیمہ ہہمووی دہکہین ﴿صَبِيلَ الْجَزَاءِ﴾ بہ زہویہ کی تہختی ووشک و برنگ
 ﴿أَمْ حَسِبْتَ﴾ ثایا وات زانی ﴿أَن أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ﴾ کہ ہاوہ لانی تہشکہوت و نابلس
 (نہو بہردہی ناویانی تیا نومرا بوو) ﴿كَأَنَّهُمْ لَبَتُوا نَحْبًا﴾ نہوان لہناو نیشانہ کانی نیمہدا شستکی
 سہر سورہیتہر بوو؟ ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ کاتی کؤمہ لہ گہنجیک پہنایان بردہ بہر
 تہشکہوتہ کہ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ووتیان نہی بہروہرد گارمان لہلایہن خوتہوہ
 پرحمہ تیکمان پی بیدخشہ ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ وہ قہراہم بیتہ بؤمان لہم کارہی کہواین نیاید
 پنی راست و پڑگاری ﴿فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ﴾ جا نیمہش (دوعا کہ پاتمان گیرا کردو) پردہمان
 ہیتا بہسہر گونیاندا ﴿فِي الْكَهْفِ مِائَتِينَ عَشْرًا﴾ لہو تہشکہوتہدا چہند سال (خہومان لی خستن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ﴾
 لہپاشان خہبرمان کردنہوہ ﴿لِنَعْلَمَ﴾ بؤتہوہی دہریخہین ﴿أَيُّ الْحِزْبَيْنِ﴾ لہودو و
 ناقمہ کامیان ﴿أَخْصَى لِمَا أَلْسِنُوا أَمْدًا﴾ چاکتر ہاوہی خہوی خویان دہزمیرن (لہ تہشکہوتہکہدا) ﴿عَنْ نَّقُصُّ عَلَيْكَ﴾
 نیمہ بؤت دہگیرینہوہ ﴿نَبَأَهُمُ بِالْحَقِّ﴾ ہہوالی نہوان بہریت و راستی ﴿إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ﴾
 بہراستی نہوانہ کؤمہ لہ لاوینک بوون ﴿عَامَسُوا بِرَبِّهِمْ﴾ ہاوہریان ہیتابو و بہروہرد گاریان ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ﴾
 عذی نیمہش رینمو و نیمان زیاد کردن ﴿وَوَرَّطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ و دلیانمان بہہیز کرد (لہسہر
 نہو ہاوہرہ) ﴿إِذْ قَامُوا﴾ لہکاتیکدا ہستان و راہرین ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ووتیان بہروہرد گاری نیمہ
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہروہرد گاری ناسمانہ کان و زہوی بہ ﴿أَن نُّدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ نیمہ ہہرگیر
 بیجگہ لہو بہرستراوینکی تر ناہرستین ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾ (نہ گہر جگہ لہخواستنی تر بہرستین)
 سویند بہخوا نہوکاتہ درؤمان ووتوہ ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمًا﴾ نائہوانہ گہلہ کہی نیمہن ﴿أَتُخَذُوا مِنْ﴾
 دُرُوءَةِ اللَّهِ ﴿بِجِغْهَ لَهْخَوا بہرستراوی تریان بؤخویان بریار داوہ ﴿وَلَوْلَا تَوْفِيقُنَا عَلَيْهِمْ﴾ دہی با بویان
 بیہینہوہ ﴿بِشَاطِنٍ بَيْنَ﴾ بہلگہو نیشانہی روون و ناشکرا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ﴾ دہی کئی ستم کارترہ لہو
 کہسہی ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کہ درؤ ہہلہستنی بہدہم خوداوہ ﴿

﴿وَإِذْ أَنْتُمْ تُخَوَّرُ﴾ (تہی ہا وہ لانی تہ شکہوت) کاتیک تہوہ دورہ ہریزیتان گرت لہوان (لہو
بی باوہرانہ) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و لہو (ہر ستر او) انہش بینجگہ لہ خودا دیان ہر ستن
﴿فَأَوَّاهٌ إِلَى الْكَهْفِ﴾ دہی کہوایہ پہنا ہر نہ تہ شکہوتہ کہ ﴿يَنْشُرُ لَكُمْ رُزْقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ ہر و ہر دگار تان
بلای دہ کاتہ وہ بڑتان ہر زہی و ہر حمہ تی خوی ﴿وَيُخَوِّضُ لَكُمْ﴾ و بڑتان ہر اہم دہ ہینیت ﴿مِنْ أَمْرِكُمْ
يَرْفَعُ﴾ لہم کارہ تاندا ہوی گوزہران و زیانتان ﴿وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ﴾ خور دہ ہینی کاتیک
کہہ لہ دیت ﴿تَرْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ لہ لای راستی تہ شکہوتہ کہیان دہ دات ﴿وَإِذَا غَرَبَتِ فَقَرُّهُمْ﴾
کاتیکش ناوا دہ ہینت لای دہا لیان ﴿ذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بہ لای چہ ہدا ﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ﴾ لہ کاتیکدا تہوان
لہ ناو بڑشایی فراوانی تہ شکہوتہ کہدان ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ تہوہ ہہندیکہ لہ ہلگہ و نیشانہ کانی
خوا ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہسی خوارینموونی بکات ﴿فَهُوَ الْهَازِلُ﴾ تہنہا تہو کہسہ ہرینموونی کراوہ
﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ و ہر کہسش گوسرا بکات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا﴾ تہوہ دہست ناکہوی بوی
ہیچ ہشتیوان و ہر نیشانہ ہر تیک ﴿وَنَحْنُ سُبُّهُمْ أَيْقَاطًا﴾ (تہ گہر بیان ہینیت) وا دہ زانیت بہ خہ ہرن
﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ کہ چی خہوتوون ﴿وَنَقْلُهُمْ﴾ وہ تہو (خہوتوون) انہ تہم دیو و دیویان ہی دہ کہین
(بو تہوہی لاشہ بیان تیک نہ چیت) ﴿ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بہ لای راست و بہ لای چہ ہدا ﴿وَنَكْبُهُمْ
بَسِطٌ ذَرَّاعُهُ﴾ و سہ گہ کہیان ہر دوو دہستی دریز کرد بوو ﴿بِأَلْوَصِيَّةٍ﴾ لہ ہر دہر گای تہ شکہوتہ کہدا
﴿لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾ تہ گہر سہیر تکت بکر دناہہ ﴿لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بیگومان بہ راکردن ہر دوو
دہ گہر ایتہوہ ﴿وَلَمَّا لَمَسْتُمْ مِنْهُمْ رُفْعًا﴾ و ہر بہ دل لیان دہتر سابت ﴿وَوَكَّدَلِكْ بَعَثْتُمْ﴾ نابہ و شتوہ
(لہ خہو) خہ ہر مانکر دہوہ ﴿لَيْسَ لَهُمْ رُفْعٌ﴾ بو تہوہی ہر سیار لہ یہ کتری بکہن ﴿قَالَ قَبِلْ مِنْهُمْ﴾
یہ کیکیان وونی ﴿كَفَرْتُمْ﴾ چہ ندہ ماونہ تہوہ (بہ خہوتووسی) ﴿قَالُوا﴾ (ہہندیکیان) ووتیان
﴿لَيْسَ بِنُورٍ مَا أَتَوْا بِمَعْشَرٍ﴾ ہر تیک یا کہ متر لہ رور تیک ماوینہ تہوہ ﴿قَالُوا أَزُكَّرُكُمْ أَمْ لَمْ يَمْلِكْ﴾ (ہہندیکی
تریان) ووتیان ہر و ہر دگار تان زانترہ بہ ماوہی مانہوہ تان ﴿فَاتَّبَعُوا أَحَدَكُمْ يَوْمَ قُرْعَتِهِ﴾
دہ بہ کیکتان ہم دراوہ (زیوہ) تان ہنیرن ﴿إِلَى الْعِدَّةِ﴾ بو ناو شار ﴿فَلْيَنْظُرُوا فِي آيَاتِنَا﴾ با سہیر کات
کی (لہ خہلکی شار) خوراکہ پاکترہ ﴿فَلْيَنْظُرُوا فِي آيَاتِنَا﴾ تہوہ بالہوہ خوراکتان بو ہینیت
﴿وَلْيَنْظُرُوا﴾ با نہرم و نیان و لہ سہر خور بیت لہ ہہلسو کہوتیدا (تا نہناسریتہوہ) ﴿وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ أَحَدًا﴾ و کہس لہ تہوہ ناگادار نہ کات ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ چونکہ بیگومان تہ گہر
تہوان پتان بزانن ﴿يَرْجِعُوكُمْ﴾ ہر د بار انسان دہ کہن ﴿أَنْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ﴾ یان دہ تان گیر تہوہ
بو ناو ٹایتہ کہی خویان ﴿وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذْ أَبَدًا﴾ تہو کاتہ تہوہ ہر گیز ہر دگار تان نابیت ﴿

﴿وَصَدَّكَ ثَمُودُ عَنْ آلِهَتِهِ﴾ (پاش سہ دان سان) ثا بہو شیوہ خہ لکمان ناگادار کرد بہ سہ ریاند
 ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّمَا اللَّهُ حَقُّهُ﴾ بؤ تہوہی ہزانن کہ بیگو مان بہ لیتی خواہ استہ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾
 وہہ لنباسن کہ ہرؤزی دواہی گومانہی تیدانیہ ﴿إِذْ يَنْتَظِرُونَ بَيْنَهُمْ﴾ (خہ لکی مان ناگادار کرد
 بہ سہ ریاند) لہ کاتیکدا تہو خہ لکہ کیشہ یان ہوو لہ نتوان خویاندہ ﴿أَمَرَهُمْ﴾ دہر بارہ یان
 ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ جا (ہہندیکیان) ووتیان چہند خانوویہ کیان بہ سہرہوہ دروست ہکھن
 ﴿رَبُّهُمْ أَكْبَرُ مِنْهُمْ﴾ ہرہوہر دگاریان ناگادار تہہ ہنی یان ﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ﴾ تہوانہی کہ زان
 ہوون بہ سہر کار و باری تہو کڑوہ لہدا ووتیان ﴿لَا تَجِدَنَ عَلَيْهِمْ مُسْجِدًا﴾ بیگو مان مزگوہو تیکیان
 بہ سہرہوہ دروست دہ کہین ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّاغِبَةٌ إِلَىٰ هُنَا﴾ تہو سا ہہندیکیان دہ لنین (تہو لاوانہ)
 سنی کہ سہن و چوارہ میان سہ گہ کہ یانہ ﴿وَيَقُولُونَ حَتَّٰثٌ لِلَّهِ مُبْتَدِئُونَ﴾ وہہندیکی تریان
 دہ لنین پینچ کہ سہن و شہ شہ میان سہ گہ کہ یانہ ﴿رَجَعْنَا بِالْحَبِيبِ﴾ تہمانہ قسہی ہنی بہ لگھن (تفہنگ
 بہ تاریکہ شہوہ دہنن) ﴿وَيَقُولُونَ مَسَّحَةً وَّامَانًا مِّمَّنْهُمْ﴾ ہہندیکی تریان دہ لنین تہوانہ جہوت
 کہ سہن ہشتہ مہ کیان سہ گہ کہ یانہ ﴿قُلْ رَبِّيَ اعْلَمُ بَعْدَ رَبِّهِ﴾ (تہی مو حہ مہد) ہلی ہرہوہر دگاریان
 زانارہ بہ ژمارہ یان ﴿مَّا يَلْعَنُوهَا إِلَّا قَلِيلٌ﴾ کہ مہک نہ بیت لہ خہ لکی کہ س ژمارہ یان نازانیت
 ﴿فَلَا تُعَارِ فِيْهِمْ﴾ کہواتہ (تہی مو حہ مہد) لہ بارہ یانہوہ دہمہ قالی مہ کہ ﴿إِلَّا مَرَّةً ظَهَرَ﴾ جگہ لہ
 دہمہ قالیہ کی ناشکر او ناسان (تہنہا تہوہ ہلی کہ لہ فور ناندہ ہوت ہاتوہ) ﴿وَلَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ فَيُهْزِلَهُمُ اللَّهُ﴾
 وہ لہ بارہ یانہوہ ہر سہار لہ کہ سیان (خواہن نامہ کان) مہ کہ ﴿وَلَا تَقُولُ لِنِسَائِي﴾ بؤ (کردنی) ہبچ
 شتیک مہ لی ﴿إِنِّي قَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَذَابًا﴾ بیگو مان من سہہ ہنی تہو شتہ دہ کہم ﴿إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مہ گہر
 (لہ گہ لی دا ہلینت) تہ گہر خواہیہ ویت ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ ہہر کاتی (ان شاء اللہ) ت لہ ہیر چوہ
 کہی ہیرت ہاتہوہ ہلی ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِّي رَبِّيَ﴾ ہلی تہو مہدہ وارم ہرہوہر دگاریان ہینمو ونیم ہکات
 ﴿لَا أَقْرَبُ مِنْ هٰذَا رَشَدًا﴾ بؤ ہرنگاہہ کی نزیکتر (لہ راستی) لہ مہ ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بِيَوْمِهِمْ﴾ (تہو کڑوہ لہ
 لاوہ) مانہوہ لہ ناو تہ شکوہ تہ کہ یاندہ (بہ خہو تووی) ﴿فَلَمَّا تَوَسَّوْا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ہاوہی مہی سہ دان
 (بہ سالی ہہتاوی) ﴿وَأَزْدُوا نُفْسًا﴾ تہ سالی تریشیان زیاد کرد (تہ گہر بہ سالی مانگی ہدہہی حہساب
 ہکرت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا﴾ ہلی خواہ زانارہ بہ ہاوہی مانہوہ یان ﴿لَا تُخِيبُ الْاسْمَوتُ وَالْأَرْضُ﴾
 تہنہا بؤ خواہیہ زاننی نہنی ناسمانہ کان و زہوی ﴿أَبْصُرُ بِهِمْ وَأَسْمِعُ﴾ نای (خودا) چ ہنا و ہسہرہ
 ﴿مَّا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہبچ ہشتیوانیکیان بؤنیہ ﴿وَلَا بُشْرَىٰ فِي حُكْمِهِمْ﴾ لہ
 کہ سہیش ناکات بہ ہاوہہ شہی خوی لہ ہہرمانی دا ﴿وَأَقْلُ مَا أُلْحِقَ إِلَيْكَ﴾ ہخوینہرہوہ تہوہی کہ
 وہ حہیت بؤ کراوہ ﴿مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ﴾ لہ فور نانی ہرہوہر دگاریان ﴿لَا مَبْذُولَ لِكَيْفِيَّتِهِ﴾ کہ س نیہ
 ہتوانیت و تہ کانی تہو ہگوریت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ دُونَهُ مُنْتَحِلًا﴾ ہہر گیز بہ نایہ کت دہست ناکہویت
 ہبچگہ لہ خواہ نای بؤ ہریت ﴿

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ خوت را گره له گه له ته وانهی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ له پهره مرد گاریان ده پارتنه وه
 ویادی ته وه کهن (و ده پهرستن) ﴿يَا قَدْزِرَ وَالْعَبَّيَّ﴾ به بیانیان و نیواران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَكَ﴾ که مه به سنیان
 ده زامه ندی خوابه ﴿وَلَا تُعْذِرْ عَنَّا آلِهَتَهُمْ﴾ چاوه کانت له وان لامه ده وه مره گنره (بو که سانی بی
 باوه ری ده وله مهند) ﴿ثُمَّ يُدْزِرُهُ الْحَيُّوَةُ الدُّنْيَا﴾ که جوانی و رازاوه بی زیانی ته م دونیای ده ویت
 ﴿وَلَا تُطِيعُ مَنْ﴾ و به گویی که سینک مه که ﴿أَعْيُنَكَ أَفْبَهُ عَنْ ذِكْرِكَ﴾ که دلیمان له یادی خومان بی ناگا کردوه
 ﴿وَأَتِمَّ هَوْنَهُ﴾ و شوینی هه و او ثاره زووی خوی که و توره ﴿وَكَانَ ثَمْرُهُ رُطْبًا﴾ هه موو کاره کانی خراب و
 له سنوور ده رجووه ﴿وَقُلِ الْحَقُّ﴾ بلی حق (ته م قورنانه) ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه ن پهره مرد گار تاندوه
 هاتوره ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا هه که سنی ده ویت با باوه ری بی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و هه که سیش
 ده ویت با بی باوه ری بیست (ته مه شی جزوینکه له هه رشه و سهر زه نشست) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾
 به راستی نیمه ناماده مان کردوه بو سته مکاران (بی باوه ران) ﴿نَارَ الْحَطَّاءِ يَهْرُسْنَ فِيهَا﴾ ناگریک که
 بلنسه که ی (وه کو ره شمال) ده وریان ده دات ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِلُوا﴾ وه ته گهر (له تینوانا) هاواری ناو
 بکهن ﴿بُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ﴾ ناوینکیان بو ده هینری وه ک می تواره (یا وه ک چلک و چه به لی رو ن و
 زهیت وابه) ﴿يَشْوِي الْوُجُوهُ﴾ روو ده م و چاوه کان ده برزینتی ﴿يَتَشَبَّحُ الشَّرْبُ﴾ نای چ خوار دنه وه به کی
 پیس و خرابه ﴿وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا﴾ و نای چ شوین و جیگایه کی خرابه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 به راستی ته وانه ی که باوه ریان هیناوه ﴿وَتَعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوه ی چا که بیان کردوه ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ
 أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بیگومان نیمه پاداشتی ته وانه وون ناکه بین که کرده وه ی چاکیان کردوه ﴿إِنْ
 أَتَيْنَاكَ لَهْرًا﴾ بو ته وانه هه به ﴿جَعَلْتُ عَذْرًا﴾ به هه شتاینکی هه میشه بی ﴿تَجَرَّى مِنْ عَجْوَةٍ الْأَنْهَارِ﴾ که
 یو باره کان به ژیر باند دین و ده چن ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا﴾ ده ازیترینه وه له و (به هه شتانه) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾
 به بازنی زوری ثالثون ﴿وَيَلْبَسُونَ فِيهَا أَخْضَرَ﴾ وه بو شاک می سهوز ده بو شن ﴿مِنْ سُلَيْسٍ وَأَشْتَرَفٍ﴾ له
 ناویشمی ته نک و ته ستور ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ پال ده دهنه وه له و (به هه شته) دا به سهر کورسی
 و باله شته کانه وه ﴿يَتِمُّ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَقَقًا﴾ نای چهنه پاداشتیکی چا که و جیگایه کی خوشه ﴿وَإِذَا
 أَصْبَرْتَ لَهُمْ مَثَلًا﴾ (ته ی موحه ممه د) بویان بگنره ره وه نمرونه ی ﴿رُحُلَيْنِ﴾ ته دوو پیاوه ﴿جَعَلْنَا
 لِأَحَدِهِمَا دَابُوسًا﴾ به به کیکیان (که بی باوه ر بوو) ﴿جَعَلْنَا مِنْ أَغْطٍ﴾ دوو باخ له هه موو جووه
 تر به ک ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا بَخْلًا﴾ به دار خورما ده وری هه مردوو باخه که مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَنْجًا﴾
 له نیوان ته و دوو باخه دا کشتو کالمان فره هم هینابوو (بو ی) ﴿يَكُنَا الْجَنَّتَيْنِ﴾ هه مردوو
 باخه که به ری چاکیان گرتبوو ﴿وَلَمْ نَقْضِ مِنْهُ شَيْئًا﴾ هینچیان لی خه سار نه بوو بوو ﴿وَلَمْ نَقْضِ مِنْهُ شَيْئًا﴾
 و له نیوان ته و دوو باخه دا کانیانو کمان هه لقولا ندبوو (بو ناودانیان) ﴿وَكَانَ لَهُ قَمَرٌ﴾ هه روه ها
 (خاوه می ته و دوو باخه) مان و سامانی زوری هه بوو (له ثالثون و زیووشنی تر) ﴿فَقَالَ إِنِّي عُذْرٌ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾
 جا به هاویری (نیمانداره هه زاره) که ی ووت له کاتیکدا که قسه ی له گه لدا ده کرد ﴿إِنَّا أَنْكَرُ
 مِنْكَ مَا لَا﴾ من مان و سامانم له تو زور تره ﴿وَأَعْرَضْنَا﴾ کوپ و کال و خزمه تکاریشم زیاتره ﴿

﴿وَوَحَّلْ جَنَّتَهُ﴾ (ہی باوہرہ کہ بیان) چو وہ ناو باخہ کہ یہ وہ ﴿وَوَحَّلْ جَنَّتَهُ﴾ کہ کاتبیکدا کہ ستمہ
 کاربوو لہ خوی ﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ يَبِيدَ هَٰؤُلَاءِ أَبَدًا﴾ ووتی باوہرہ ناکہم ہر گیز شہم باخہم لہ ناو بچیت ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوہریش ناکہم روزی دواپی بیت و پروو بدات ﴿وَلَيْنَ زُجِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي﴾ سویند
 بی خو نہ گہر (ہاش مردن) بمگیر نہ وہ بولای پەر و ہر دگارم ﴿لَا يَجِدَنَّ حَيْرًا لِّمَنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بنگومان ہاشتر
 لہم باخہم دەست دە کہوی ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ ہاوری (نیماندارہ) کہی پنی ووت ﴿وَوَحَّلْ جَنَّتَهُ﴾
 لہ کاتبیکدا کہ گفتو گوی لہ گہ لدا دە کرد ﴿أَصْفَرَّتْ بِاللَّيْلِ حُلُقُومًا مِنْ قُرْبٍ﴾ نایا تو بی باوہریت بہو
 زاتمہی کہ تزی لہ خاک دروست کردوہ ﴿ثُمَّ لَمْ يَنْظُرْ﴾ پاشان لہ دلوبہ ناوینک ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا﴾
 پاشان کردویتی بہ پیانو ﴿لَعَنَّا هَٰؤُلَاءَ رَبِّي﴾ بہ لام من ہەر (دہ لیم) نہو خوا پەر و ہر دگارم
 ﴿وَلَا أَشْرَفِرْ رَبِّي أَحَدًا﴾ و هیچ کہ سیش ناکہم بہ ہاوبہشی پەر و ہر دگارم ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾
 وہ باکاتی چو ویتہ ناو باخہ کہ تہ وہ ﴿قُلْتُ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ بتو تایہ ہرچی خوا بیہوی (ہەر نہ وہ دە بیت)
 ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ہمموو توانایہ کیش ہەر بہ دەس خواہ ﴿إِنْ تَرَىٰ الْأَرْضَ زَاجِرًا﴾ نہ گہر تو من دە بیی لہ تو
 کہ متریش ﴿مَا لَا يُولَدُ﴾ مال و دارایی و متدالم ہمہ ﴿فَعَسَىٰ رَبِّي﴾ ٹو میدم وایہ کہ پەر و ہر دگارم
 ﴿أَنْ يُزَيِّنَ حَيْرًا لِّمَنْ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر لہ باخہ کہی قوم پی بدات ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُمْحًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ و بہ لا و
 پرو سکہ یہ کیش لہ ٹاسمانہ وہ بنیریت بولایہ کہی تو ﴿فَتَصِيحُ صَوِيرًا لِّلْأَرْضِ﴾ جا (باخہ کہت) بیت
 بہ زہویہ کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ تَصِيحُ مَا وَهَّاعُونَ﴾ یان ٹاوہ کہی پرو بچی بہ ناخی زہویدا
 ﴿فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ وَطْئًا﴾ ٹیتر ہەر گیز نہ توانی بیدوزیتہ وہ ﴿وَأَلْحِظْ يَمْسِرًا﴾ سامان و ہر و ہو وہ کہی
 لہ ناویرا (بہ ہورہ پرو سکہ سوتا و نہما) ﴿فَأَصْبَحَ يَفْكًا كَفْتَهُ﴾ نہ مجا کابرش لہ داخا دەسہ کانی
 دەپرواند و دەیدان بہ یہ کدا ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا﴾ لہ سہر نہو مالہی کہ خہرجی کرد ہوو (لہ باخہ کہیدا)
 ﴿وَيَنْحَارُهُ عَلَىٰ غُرُوشِهَا﴾ لہ کاتبیکدا (کہہری) باخہ کہی ہمموو کہو توون بہ سہر یہ کدا ﴿وَيَقُولُ كَيْفَ يَكُونُ﴾
 (جا لہ ہاشہ پروژدا) دہ لیت : خوزگہ ﴿لَا أَشْرَفِرْ رَبِّي أَحَدًا﴾ کہ سم نہ کردایہ بہ ہاوہلی پەر و ہر دگارم ﴿وَلَوْ تَرَىٰ أَنَّ لَهُ مِنَّا صُورَةً﴾ کہ ساتیک نہ ہوو یارمہ تی بدن و بین بہ ہانایہ وہ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیتجگہ لہ خوا
 ﴿وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا﴾ خویشی سہر کہو توو نہ ہوو ﴿هَٰذَاكَ أَوْلَىٰهُ يَوْمَ الْحَقِّ﴾ لہو شوینانہدا ہشتیوانی
 تاییہ تی خوی راست و حہ قد ﴿هُوَ خَيْرٌ نُّوْبًا﴾ ہەر ٹہویش چاکترین باداشت ٹہداتہ وہ ﴿وَحَيْرٌ عَقَبًا﴾
 وسہر ٹہنجامی ہاشیش (بہ نیمانداران) دہ دات ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا لِّلْحَيَّةِ الَّتِي﴾ (نہی مو حہ محمد ﷺ)
 بہیتہ رہوہ بولہو (ہی باوہر) اتہ نموونہی ژبانی دوتیا ﴿كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ و ہک بار انتیک وایہ لہ
 ٹاسمانہ وہ دە بیارننن ﴿فَاتَّخَذَ بِهِنَّ الْأَرْضُ﴾ نہو سا جورہ ہا پروای زہوی (ہی دہرویت و) دہرون
 بہ ناو یہ کدا ﴿فَأَصْبَحَ حَشِيمًا نَّذْرًا لِّلرَّحْلِ﴾ نہ مجا دہ بیتہ پوش و بہ لاش و با ہرش و بلاوی دہ کاتہ وہ
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وہ خوا ہمیشہ بہ توانا و دەسہ لات دارہ بہ سہر ہمموو شتیکدا ﴿

﴿الْمَالُ وَالْأَنْفُسُ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و کور و کال جوانی و زینہ تی زبانی دونبان ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّكَ﴾ پاداشتیان (پاداشتیان) دہمیتہ وہ ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکترہ لای پەرورہ دگارت
 ﴿وَحَيْرٌ أَمَلًا﴾ و زیاتر جینگہ ی نومیدن (لہ مالی دونبا) ﴿وَيَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾ وہ (یادبان خہرہ وہ)
 پورزی کہ شاخہ کان دہخہ بنہ ری ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ و پرووی زہوی بہ پرووی و تہختی دہبینی
 ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ﴾ و ہموو (خہلکی) کز دہ کدینہ وہ ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا كُنْتُمْ لَهَا وَهًا﴾ و ہیچ کہسیان بہجی ناہیلین
 ﴿وَعَصُوا عَنْ رَّبِّكَ صَافً﴾ و ہموو (نادہ می) لہ ہر دہم پەرورہ دگارتدا ریز دہ کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾
 سوئند بہ خوا دینہ وہ بؤ لامان ﴿كَمَا خَلَقْتُمُو الْأَوَّلَ مَرَّةً﴾ ہر بہو و شیوہ یہی کہ یہ کہم جار دروستان کردن
 (بہ پرووی و بی بہرگی) ﴿بَلْ زَعَمْتُمْ﴾ بہ لام ئیوہ گومانان و ابو ﴿أَن لَّكُم مَّقْعَدٌ﴾ کہ نیمہ کاتیک
 دانانین بؤ (لپیر سینہ وہ) تان ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ نامہی کردہ وہ کان دابہش دہ کریت (دہدرتہ دہستی
 راست چاکان و دہستی چہ بی تاوانباران) ﴿فَتَرَى الْمَجْرَمِينَ﴾ تہم جاتاوانباران دہبیت ﴿مُسْتَفِيقِينَ وَفَاحِينَ﴾
 زور دہ ترسن لہو (ہموو تاوان و خراپہ) ی کہ تیدایہ ﴿وَيَقُولُونَ بَقُولَكُنَا﴾ و دہلین نای ہاوار بؤ نیمہ
 ﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾ تہم نامہ و دہفترہ جیہ ؟ ﴿لَا يَخْلَعُ رُصْدَ بَرٍّ وَلَا كَافِرٍ إِلَّا أَخْصَنَّا﴾ ہیچ کردہ وہ یہ کی
 بچووک و گہورہ ی بہجی نہ ہستوہ و تواری کردوہ ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ ہر کردہ وہ یہ کیان
 کردیت (تیایدا) نامادہ یہ ﴿وَلَا يَظِلُّ رُحُوكُمْ إِلَّا فِي عَمَلِكُمْ﴾ و پەرورہ دگارت ستم لہ کہس ناکات ﴿وَلَا فُلْنَا﴾
 ﴿بِالْمَنَاسِكِ اسْجُدُوا لِلَّهِ﴾ (بیربان بہیتہرہ وہ) کاتیک بہ فریشتہ کانمان ووت سوژدہ بہرن بؤ نادہم
 ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ تہوانیش ہموو سوژدہ یان برد جگہ لہ ئیلپس (شہیتان) نہ بیت ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾
 کہ لہ پتری جنو کہ کان بوو ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ بؤیہ لہ فرمانی پەرورہ دگاری دہرچوو ﴿أَفَتَجِدُوهَ﴾
 و دُرُتہوہ دہی ثابا ئیوہ (تہی نادہ میزادہ کان) تہوہ نہوہی دہ کہنہ ﴿أَوَلَيْتَ مِنْ دُونِي﴾ دوست و پشتیوانی
 خوتان لہ جباتی من ﴿وَكَمْ لَكُمْ عَذَابٌ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہوان دوژمنی ئیوہن ﴿بَشِّرِ الْفَاطِلِينَ بِذَٰلِكَ﴾ نای
 چ گوڈرینہ وہ یہ کی خراپہ بؤ ستہ مکاران ﴿مَّا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ من تہوان (شہیتان
 و نہوہی) م نامادہ ی دروست کردنی ئاسمانہ کان و زہوی نہ کردوہ ﴿وَلَا خَلْقَ الْبَشَرِ﴾ ہر وہا لہ
 (کائی) دروست کردنی خوشیاندہ (نامادہم نہ کردوون) ﴿وَمَا كُنْتُ مُخَيِّدًا الْمُضِلِّينَ عَصَا﴾ وہ من ہر گیز
 گوہر اکہر انہم نہ کردوہ بہ یارمہ تی دہری خنوم ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾ پورزیک
 دہبیت کہ خوا دہ فرموی باتگی تہو بتانہ بکہن کہ لاتان و ابو و ہاویہ شسی منن (با یارمہ بیتان بدہن)
 ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ تہوانیش بانگیان دہ کہن بہ لام وہ لامبان نادہنہ وہ (و نایہن بہ ہاواربانہ وہ)
 ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ وہ نیمہ لہ ئیوانباندا شیونکی پیر نازارمان داناوہ ﴿وَرَدَّ الْمُحْجِرُونَ النَّارَ﴾
 وہ تاوانباران ناگری دوزخ دہبینن ﴿فَنظَّمُوا أَنَّهُمْ مَوْبِقُهُمْ﴾ و ہموو دہزانن و دلنیاں کہ دہچنہ ناوی
 و تہی دہ کہون ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ و رنگاہیہ کیان دہست ناکہوی بؤ گہرانہ وہ لہو (ناگرہ) ﴿

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند بہ خواہہ راستی نئمہ لہم قورٹانہ داہینا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
ہمموو جزورہ نموونہ یہ کہ بڑ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لام ہمہ میسہ ٹادہ می ﴿أَكْثَرُ شُكْرًا وَجَدَلًا﴾
لہ ہمموو شتی زیاتر موجدہ لہ ودمہ قالی دہ کات ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾
ہیچ شتیگ رینگری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہ ربہینن کاتیک ہیدایہ ت و ریتموو نیان بڑہات
﴿وَيَسْتَعْزِرُونَ أَهْلَهُمْ﴾ و داوی لی سوردن بکہن لہ ہرورہ دگاربان ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُمْ سُورَةُ الْأَنْزِيلِ﴾ جگہ
لہ وہی و ہک نومہ تانی پیتسینانیان لی بیت و (سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوَلَيْسَ لَهُمُ الْعَذَابُ فَبَلَا﴾
یان سزا روو بہ روویان بیتہ وہ (بہ چاوی خویان بیبین) ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ نئمہ بیتہ مہر انمان
ناردوہ ﴿الْمُنْذِرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ تہنہا مورڈہ دہر و ترستہر بن ﴿وَنَجْعَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِأَهْلِهِمْ﴾
تہوانہی کہ بیباوہرن بہناہدی و بہتال دہمہ قالی دہ کمن ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بڑ تہ وہی (ٹایینی) راستی
پی لہ ناوہرن ﴿وَأَتَّخِذُوا أَوْلِيَاءَ الْبَنِي وَمَا أَزْكُرُوا﴾ ٹایہ تہ کانی من (کہ قورٹانہ) و تہو ہرہ شانہی پی
ترستہرون بہ گالتہ یان دہزائین ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کی ستہ مکارترہ لہو کہ سہی کہ
ٹامورگاری کرایت بہ ٹایہ تہ کانی ہرورہ دگاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ بہ لام تہو گوی ی پی نہ داو ﴿وَلَيْسَ﴾
﴿مَفْعَلَةٌ يَذَّكَّرُ﴾ و تہو تاوانانہی کہ کردوہ تی لہ بیری خوی بیانہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
نئمہ چہند ہرہ یہ کی تہستورمان داوہ بہ سہر دلپاندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ تا تینہ گہن (لہ ٹایہ تہ کانی نئمہ)
﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَرَّقُوا﴾ وہ قورسی و کہریمان خستوتہ گویانہ وہ (تا راستی نہ بیستن) ﴿وَأَن نَّذَعْنَهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
جائہ گہر بانگیان بکہیت بڑ سہر رینگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدْنَا﴾ تہوانہ ہر گیز ہیدایہ ت و ہرنا گرن
﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ ہرورہ دگارت لی سووردهی خواوہن بہزہ بیسہ ﴿لَوْ أَنَّهُمْ بَدَاكَسُوا﴾
تہ گہر تولہ یان لی بسہتی بہ ہوی تہو (تاوانانہ وہ) کی کہ کردوویانہ ﴿لَعَجَلُنَا لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ بیتگو مان بہ
بہلہ سزای سہختی بڑ دہناردن ﴿بَدَلْنَاهُمْ مَوْعِدًا﴾ بہ لام بڑ (سزادانی) تہوان کاتیکی دیاری کراوہ بہ
﴿أَن يَجْعُدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْبِلًا﴾ بیتجگہ لہو (خواہی) ہیچ بہٹایہ کیان دہست ناکہ وئی (لہو سزایہ) ﴿وَلَيْسَ﴾
﴿وَبَلَاكُمُ الْقُرْآنُ أَفْكَرًا مِمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ و تہو ہمموو شار و گوندانہ مان بہرباد و ویران کرد ﴿لَمَّا ظَنَّنُوا﴾ کاتیک
(دانیشو اتیان) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ و بڑ لہناو برد نیشیان کاتیکی دیاری کراومان
دانا ہوو ﴿وَلَقَدْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ (باسی تہو کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ بدر دہستہ کہی خوی ووت
﴿لَا أَبْرِحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ﴾ من ہدر دہرؤم ہمٹا دہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہیدک گہیشتی دوو دہریاکہ
﴿أَوْ أَتَمِضِي حُقْبًا﴾ یان ماوہ یہ کی دوور و دربڑ دہرؤم ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا﴾ جا کاتی گہیشتی تہو
شوینہی دوو دہریاکہ بہیدک دہ گہن ﴿فَلَمَّا جَاوَوْهُمَا﴾ ماسی بہ کہ یان لہبیر چوو (کہ و ہک تویشوو بڑ
سہ فہرہ کہ یان پییان ہوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلًا فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خوی فری داو) رینگہی خوی
گرتہ بہر لہناو دہریاکہ دا و (ٹاوہ کہ) لہت دہبوو و ہک خوی لی نہ دہہاتہ وہ ﴿

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ جا کائی تپہ پر سن ﴿لَهُمْ شَوْتُهُ﴾ ﴿قَالَ لَيْسَ لَهُ عَزَاذَاتَانِ﴾ (موسا) نہرمووی بہ لاوہ
 بہر دہستہ کہی خوار دنہ کہمان بؤ بیتہ ﴿لَقَدْ لَبِثْنَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی لہم
 سہ فہرماندا دوو چاری ماندووی و زہ حمت بووین ﴿قَالَ ارْجِعْ﴾ (لاوہ کہ) ووتی لہ بیر تہ
 ﴿إِذْ أَوْنَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾ کائی چوینہ بہنا بہر دہ گہ ورہ کہ (بؤ پشوودان) ﴿فَإِنِّي نَبِيْتُ الْخَوْتِ﴾ جا بہ راستی
 من (لہوی) ماسیہ کہم لہ بیر چوو ﴿وَمَا أَسْئِبُهُ﴾ ہیچ شنی لہو (ماسیہ کہ) ہی لہ بیر نہ ہر دہوہ ﴿إِلَّا
 السَّيِّئِينَ أَن أَكْثَرُ﴾ کہ باسی بکہم بؤت ینجگہ لہ شہ پشان ﴿وَأَتَّخَذَ سَيِّئًا فِي الْآخِرِ خَبْرًا﴾ (ماسیہ کہ) زیندو
 یوہوہ و) بہ شہوہیہ کی سہر رنگای خوی لہ دہریاکہ گر تہ ہر ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَمْنَعُ﴾ (موسا) ووتی
 نیمہش لہوہ مان دہوہست ﴿فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا﴾ تہ مجا بہ شوینی خویاندا گہ رانہوہ ﴿فَصَصَا﴾ بہ سہرنج
 دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا بہندہ یہ ک لہ بہندہ کائی نیمہیان دی ﴿عَلَيْكَ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ کہ لہ لایہن
 خؤمانہوہ رہ حمت مان ہندابوو ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ شارہ زاشمان کردبوو ﴿مِنْ لَدُنَّا عَلَمًا﴾ لہ زانیاری نایہنی
 خؤمان ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا بہو (بہندہ صالحہ) ہی ووت ﴿هَلْ أَتَيْتُكَ﴾ نایا (ہاوپرہیت بہکم و)
 شوینت بہکوم ﴿عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِي﴾ بؤ لہوہی فیرم بہکبت ﴿فَمَا عَلَّمْتَ رَسُولًا﴾ لہو زانیاریہ راستہی فیری
 بووین ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی (بہ موسا) بہ راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ہر گیز ناتوانی لہ گہل
 مندا خؤت بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ﴾ تو چؤن خؤت دہ گری لہ سہر ﴿مَا لَمْ يُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ شنی کہ لہ
 رازو نہینی لہو ناگادار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی لہ گہر خوا ییہوی
 بہ خؤر اگر دہمینی ﴿وَلَا أُنْصِي لَكَ آثَرًا﴾ و سہر پیچی لہ ہیچ نہرمانیکت نا کہم ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي﴾
 ووتی (بہ موسا) جا لہ گہر شوینم کہ ووتی ﴿فَلَا تَشْكُرُنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ لہوہ پر سیاری ہیچ شنیکم لی مہ کہ
 ﴿حَتَّىٰ أَتِيَهُمْ لِنُرِيَنَّهُمْ ذِكْرًا﴾ ہہتا خؤم دہریاری قسہت بؤ دہ کہم (لہ نہہیتیہ کہی ناگادارت دہ کہم) ﴿فَإِنْ
 فَانْظُرْنَا﴾ ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنَّا فِي الصَّفِينَةِ﴾ تہ مجا پینکہوہ ہر دوو کیان رویشتن ہہتا سواری کہ شنیہ ک بوون
 ﴿حَرْفًا﴾ (پیاو چاکہ کہ) کہ شنیکہی کون کرد ﴿قَالَ لَحَرَقْنَاهَا﴾ (موسا) ووتی کہ شنیہ کت کون نی کرد
 ﴿يُخْرِقُ أَهْلَهَا﴾ بؤ لہوہی سہر نشینہ کائی (لہ دہریادا) نو قم بہکبت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند بہ خوا
 بہ راستی کارکی زؤر خراب و نا شایستہت کرد ﴿قَالَ لَمْ أَقُلْ﴾ (بہندہ چاکہ کہ) ووتی نایا من تہم ووت
 ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تو ہر گیز ناتوانی خؤت بگری لہ گہل مندا ﴿قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَبِيتُ﴾
 (موسا) ووتی لینم بسورہ لہ ہر لہوہی (لہو مہرجہی دامن نابوو) نہ ہیرم چوو ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي﴾
 عسرا ﴿تہم زانیاری فیربوونہم لہ سہر قورس مہ کہ﴾ ﴿فَإِنْظُرْنَا﴾ تہ مجا پینکہوہ ہر دوو کیان رویشتن
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا لَبِثْنَا فِي الْوَاوِيَّاتِ﴾ ہہتا گہشن بہ تازہ لاوتک ﴿فَفَقَّهْ﴾ بہ کسہر (پیاو چاکہ کہ) لہو (تازہ لاوہی) کوشت
 ﴿قَالَ أَفَتَكُنَّ نَفْسًا رَّكِيَّةً﴾ (موسا) ووتی کہ سینی پاکسی ہی گوناہت ہہروا کوشت ﴿يَغْيِرُ نَفْسِي﴾ ہی
 لہوہی کہ سینی کوشنی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کارکی زؤر خراب و نارہوات

کرد ﴿﴾

﴿قَالَ أَتَرَأَى لَکَ﴾ (بهنده چاکه که) وونی (به موسا) بنیم نه ووتیت ﴿إِنَّکَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِ صَبْرًا﴾ بنگومان
 نژ هدر گیز ناتوانی خوت بگری له گدل مندا ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ فَقَدْ عَاقَبْهُ﴾ (موسا) ووتی نه گدر
 دوا ی نه م جاره پر سیاری هدر شیتکم لی کردی (به ختم لی گرتیت) ﴿فَلَا تَصْبِرْ﴾ نیر هاور بیه نیم مه که
 ﴿فَقَبَّلَتْ مِنْ رَبِّیْ عَذَابًا﴾ چونکه به راستی له لایه ن منه وه بیانوت هدیه (له وه ی وازم لی بیتیت) ﴿وَلَا تَقْطَعْنَا﴾
 نه مجا پنکه وه هدر دوو کیان رقیشتن ﴿وَإِنَّا أَهْلُ قَرْيَةٍ﴾ هتا گه شته لای خه لکی شاریتک
 (له و کاته دا بر سیان بوو) ﴿أَسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا﴾ داوای خور اکیان کرد له خه لکی شاره که ﴿فَأَنزَلْنَا بُنْيَانَهُمَا﴾
 نه وایش (خه لکی شاره که) میوان داریان لی نه کردن ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا﴾ نه مجا بیان دیوار تک له و دا (له و شاره دا)
 ﴿یُرِیدُ أَنْ یَنْقَضَ﴾ نریک بوو بکه ویت ﴿وَأَقَامَهُ﴾ (بهنده چاکه که) دیواره که ی راستی کرده وه وه دلچنیه وه
 ﴿قَالَ لَوْ یَشَاءُ﴾ (موسا) ووتی نه گدر بتویستایه ﴿لَتَخَذَتْ عَلَيْهِ جَنًّا﴾ کر بیه کت له سه ری وهرده گرت ﴿وَلَوْ
 لَمْ یَخُذْ لَافْتَرْنَا بَیْنِی وَبَیْنَکَ وَتَوْبَهُ﴾ ووتی نا لیره دا کاتی جیا بو ونه وه ی من و توبه ﴿سَأَلْتَنِی بِأَوَّلِ﴾ نا گادارت ده که م
 له حیکه شی ﴿مَا أَتَسْتَطِيعُ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ نه و شتانه ی که تو نه نتوانی خوت بگری له سه ر (بوو دان) بان ﴿أَمَّا
 السَّيْفُ﴾ هوی (کون کردنی) که شتیه که (نه وه بوو) ﴿فَکَانَ لِمَنْ سَکَر﴾ (نه و که شتیه) می چهند که سینکی
 هدر بوو ﴿یَعْمَلُونَ فِی الْبَحْرِ﴾ نیشیان ده کرد (به و که شتیه) له و در یاه دا ﴿فَأَرْسَلْنَا قُرْبَانَ﴾ بویه و بستم
 (به کون کردنی) عه یب داری بکه م (تا پاشا دهستی به سه ر دا نه گرتیت) ﴿وَكَانَ زَوْجٌ قَرِیبٌ﴾ چونکه له پیشیان وه
 پاشایه که هیرو ﴿يَأْخُذْ كُلَّ سَفِینَةٍ غَصْبًا﴾ دهستی ده گرت به سه ر هه موو که شتیه کی (چاک) دا ﴿وَأَمَّا الْفُلُ﴾
 وه تازه لاوه که ش (که کوشتم) ﴿فَکَانَ أَبُوهُمُ تُومَنٌ﴾ نه وه باوک و دایکی نیماندار بوون ﴿فَخَشِیْتَ أَنْ یُرْهَقَهُمَا﴾
 جا نیمه ش ترساین (خوشه وستی نه و لاوه) پالیان پنه و بنیت ﴿طَفِیْنَا وَكُنَّا﴾ بقو سه ر که شی و بی باوه ری ﴿وَلَوْ
 لَمْ یَنَزِّلْنَا بِدَلَالَتِنَا لَمُتَّا﴾ جیا (به و کاره) و بستمان به روره دگاریان (له بری نه و) بویان بگوریت ﴿وَخَرَّ
 فِتْنَةً زُکْرًا﴾ (به مندا لکی) چاکتر له و پاکتر له گونا هه ﴿وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ به سوزو به زه بی تر بی بویان ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَکَانَ لِمَنْ یُعَلِّمُ الْبَنِیْنَ﴾ وه هوی (چاک کرده ی) دیواره که ش چونکه می دوو مندالی هه تیو
 بوو ﴿فِی الْمَدِیْنَةِ﴾ له شاره که دا ﴿وَكَانَ خَلْفَهُ کَبْرُهُمَا﴾ له نریدا گه نجیه یه که هه بوو که می نه و دوو
 منداله بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَبِیحًا﴾ وه باوک می نه و دوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿فَأَنزَلْنَاهُ﴾ له به رنه وه
 به روره دگارت وستی ﴿أَنْ یَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا﴾ هدر دوو کیان گه و ره به هیز بین ﴿وَنَسَخْنَا مِنْهُمَا﴾ پاشان
 گه نجیه که بان دهر بیتن ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّکَ﴾ نه مه به حمه تیک بوو له لایه ن به روره دگارت وه (له به ر باو کیان)
 ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی﴾ نه و (شتانه ی) کردم له خومه وه نه بوو ﴿وَالَّذِی نَزَّلْنَاهُ﴾ نه وه نه یی و هوی نه و کرده وانه
 بوو ﴿مَا أَتَسْتَطِيعُ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانای خو گرتت نه بوو له سه ر (کردن) بان ﴿وَنَسَخْنَا عَنْ ذِی الْقُرْآنِ﴾
 هدر وه ها پر سبارت لی ده که ن دهر باره ی (ذو القرین) ﴿فَلِی سَأَلُوا عَلَیْکُمْ فِتْنَةً ذُکْرًا﴾ (له وه لایه ن) بلی له
 باره به وه هه ندیک باس ده که م بۆتان ﴿

﴿إِنَّا نَحْنُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ﴾ ہم پر امنی نیشہ ہیز و دہسہ لانمان ہیں دالہ زہویدا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ﴾ وہ حق کاری ہموو
 شنبکمان ہیں دابوو (کہ پاشاہی پیو سنی بوو) ﴿فَاتَّبَعُوا سَبِيلَ﴾ نموش کھلکی لہ ہز کارہ کان و مردہ گرت (ہز
 گھشتن بہ مدہست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَقْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خوی و لہ شکرہ کہ پڑیشت) تا شد و کانی گہیشہ شوینی
 شاوا برونی خور ﴿وَجَدَهَا عَذْرَاءً﴾ (لہو شویندا) وا دیار بوو خور شاوا دہسے ﴿فِي عَيْنِ حَيْثُ﴾ لہ کابا و نکدا کہ قورہ
 رہشہ ہی بہ دور دایہ ﴿وَجَدَهَا عَذْرَاءً قَوْمًا﴾ جالہو جینگادا پیتی کدوت لہ گھلکی (ہن باوہر) ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ پیمان
 ووت نہی (ذو القرنین) ﴿إِنَّمَا أَنَا نَعْرِبُ﴾ یا سزایان بدہ (بہ کوشتن گدر باوہر بان نہیٹا) ﴿فَلَمَّا أَن تَخَيَّرْتُ بَيْنَهُمَا﴾ بان
 چاکہ بان لہ گھلدا بکہ (گدر باوہر بان ہیٹا) ﴿فَلَمَّا لَمَسَتْ ظِلُّهَا﴾ (ذو القرنین) ووتی نہوہی سستم بکات (باوہر
 نہہیٹن) ﴿فَتَوَلَّىٰ نَعْرِبُهُ﴾ نہوہی بنگومان نیشہ سزای نہدہسین (بہ کوشتن) ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ پاشان دہ گدر پتر پتہوہ
 بولای پور و رد گاری ﴿فَوَجَدُوهَا عَذْرَاءً نَّكَرًا﴾ نموش سزای دہدات بہ سزایہ کی سہخت کہ وینہی نہہسراوہ ﴿فَلَمَّا
 زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ بہ لام نہوہی باوہر پیتی و کردوہی چاکیش بکات ﴿فَلَمَّا جَاءَ الْحَقُّ﴾ نہوہی پاداشی ہدرہ چاک
 (لہ دوار و ردا) بول نہوہی ﴿وَسَمِعُوا لَهْرًا مِّنَ الْأَرْضِ﴾ و کار و فہرمانی خوامانی بول سووک و ٹاسان دہ کہہن ﴿فَلَمَّا تَخَيَّرْتُ سَبِيلَ﴾
 پاشان گدر پتہوہ بول و رڈھ لات، و تہو ہز کاراندی گرتہ بہر کہ خوی گہورہ پیتی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ ہدنا
 کانی گہیشہ شوینی ہہ لانتی خور ﴿وَجَدَهَا ظِلًّا عَنِّي قَوْمًا﴾ پیتی خور ہلدنیت لہ سدر گدل و نہتہوہ بکہ ﴿فَلَمَّا تَخَيَّرْتُ بَيْنَهُمَا﴾
 دہہسراوہ ﴿کہہیچ پمردوہ پدناہی کمان بول دانہ نابوون (لہ خور بیانشار پتہوہ) ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ ہمر بہو شتہوہ بوو
 (بہ سہرہائی ذو القرنین) ﴿فَلَمَّا تَخَيَّرْتُ بَيْنَهُمَا﴾ بنگومان نیشہ پدوہی ہدیوو (لہ پیر پدا بوو) ناگادار بووین ﴿فَلَمَّا
 تَخَيَّرْتُ سَبِيلَ﴾ پاشان (ذو القرنین) پڑیشت، و تہو ہز کار و پینگایانہی گرتہ بہر کہ (خوی گہورہ پیتی دابوو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 بَيْنَ الْأُصْدَقَيْنِ﴾ ہدنا گہیشہ تہوانی دوو بہر بہست (تہوان دوو چیا) ﴿وَجَدْتُمَا دُونَهُمَا قَوْمًا﴾ لہ تریک نہوہی دوو بہر بہستہدا گھلکی دی
 ﴿لَا يَكْفُرُونَ بِفِرْعَوْنَ قَوْلًا﴾ لہہیچ ووتہ بکہ تی نہدہ گہیشٹن (بہرمانی خویان نہہیٹن) ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ ووتیان
 نہی (ذو القرنین) ﴿إِنَّمَا نَحْنُ وَمَا جُوجُ﴾ ہم پر امنی (یاجوج و ماجوج) ﴿فَقَسِيذُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ لہم خاکہدا خرابہ کارن
 ﴿فَلَمَّا تَخَيَّرْتُ بَيْنَهُمَا﴾ ناخو خور جیکت پیتی بدہسین ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ بول نہوہی بہر بہسٹن لہ تہوان نیشہوہ
 نہواندا دروست بکہست ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ ووتی نہوہی سامان و دہسہ لانہی پور و رد گارم پیتی داوم
 چاکشرہ (لہوہی تہوہ پاسی دہ کہن) ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ جاتہوہ بہ ہیز و بازو و بارمہ تسم بدہن ﴿فَلَمَّا تَخَيَّرْتُ بَيْنَهُمَا﴾
 لہ تہوان تہوہ نہواندا بہر بہسٹنک دروست تہ کہم ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ پارچہ ٹاسنم بول پیتی (لہ سہر بہک داینین)
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا تَوَلَّىٰ بَيْنَ الْأُصْدَقَيْنِ﴾ ہدنا تہوانی ہر دوو کتہوہ کدی پر کردو پتیکی بکہ بوون ﴿فَلَمَّا تَخَيَّرْتُ﴾ ووتی: (بہوشہ دہدہ)
 فرو بکہن (لہو ناگرہی لہ ڈیریدا کرا بروہوہ) ﴿حَتَّىٰ إِذَا تَخَيَّرْتُ بَيْنَهُمَا﴾ ہدنا کانی نہوہی (پارچہ ٹاسناندہی) کردہ ناگر
 ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ ووتی ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْعُرْوَةُ﴾ مسی ٹواوہم بول پیتی بیکہم بہ سہریدا ﴿فَلَمَّا تَخَيَّرْتُ بَيْنَهُمَا﴾ نہمجا
 (یاجوج و ماجوج) نہبان دہوانی سدر کہون بہ سہریدا (بہووی بہرزی و مساف و لوسی پدوہ) ﴿فَلَمَّا تَخَيَّرْتُ بَيْنَهُمَا﴾
 وہ نہیان دہوانی کونی ٹیکہن (لہ بہر پدہی و نہستووی) ﴿

﴿قَالَ كَذَابٌ مِّنْ زُفَرٍ﴾ (ذو القرنین) ووتی ثم (دروست کردہ) وجمہ نیکہ لہ لابن پەرورد گارمہ وہ ﴿فَإِنَّا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ جا ہد کات ہلئنی پەرورد گارم ہات (بہدەر چوونی یا جوج و ماجوج) ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ دہ بکاتہ زہ وہ کی تلخت ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ وہ بنگومان ہلئنی پەرورد گارم صدق و راستہ ﴿وَتَرَكْنَا﴾ واز (لہ لکھی) دینین ﴿فَعَسَىٰ لَهُمْ وَعْدٌ مِّنْ بَعْضٍ﴾ لہو پورہ دادین و دہ جن بہا بہ کتردا (وہ کو شہ بولی دہریا) ﴿وَنُفِخَ فِي السُّنَنِ﴾ و فو و دہ کری بہ شہ پپور دا ﴿فَجُمِعَتْ جَنَّتَا﴾ تہوسا ہموویان کز دہ کہ پندہ سہراپا (کدسپان لی جسی نامثبت) ﴿وَعَرَّضْنَاهُمْ لِمِمْبَرٍ لَّذِکَ فَرِيقٌ﴾ وہ لہو پورہ دا دوزخ نشانی کافران دہدہین ﴿عَرَّضْنَا﴾ بہنشان دانیکسی تہواو ﴿الَّذِينَ کَانَتْ أَقْنَامُهُمْ﴾ تہوانہی کہ (لہم دونیابہدا) چاویان ﴿فِي عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ پەردهی بہ سہردا ہاتیو و لہبادی من ﴿وَكَاوَالًا لَّشَطِيطُونَ سَتًّا﴾ وہ تہوانہ نہیان دہتوانی (قورشان) بیستن ﴿أَفَلَيْسَ الَّذِينَ کَفَرُوا﴾ تابا تہوانہی بی باوہرن وا گومان دہین (سوودی ہہی بویان) ﴿أَن يَخْذُوا عِبَادِيَ﴾ کہ بہندہ کانم (وہک فریشتہ و عیسا) بکدن ﴿مِن دُونِ آلِهَاتِهِ﴾ بہ یار و پاوہر و پەرستراو جگہ لہ من ﴿إِنَّا أَنتَذَرُكُمْ﴾ بہراستی نیمہ دوزخمان نامادہ کردوہ ﴿بَلْکَافِرِينَ لَّزُلًا﴾ بہجنگا و شونین (مہوانداری) بویان باوہران ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُکُمْ﴾ بلی تابا ہدوالتان بہہین ﴿بِالْأَخْسَرِ الْأَعْمَالِ﴾ بہ خسارہ تہندترین (کدس) لہکارو کردوہ کانپاندا ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلَهُمُ﴾ (تہوانہ) تہو کہسانہ کہ کردوہ و کز ششیان بہ فیر و چوہ ﴿فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ لہزانی دونیادا ﴿وَنُفِخَ سَیْرُ الْهَرَمِ﴾ واشیان گومان دہبرد بہراستی تہوان ﴿يُحْسِنُونَ سِتًّا﴾ کارنکی زور چاک دہکدن ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَن لَّوْكَانَ لَهُم بَعْدُ﴾ تہوانہ کہساننکن بی باوہر بیون ﴿بِأَنبِیَی رَبِّهِمْ وَالْمَلٰٓئِکَہِ﴾ بہنیشانہ کانی پەرورد گاریان و گہیشتن بہ عزمہتی (لہدوار و زادا) ﴿حَقَّ عَلَیْکُمُ الْكُفْرُ﴾ لہبہر تہوہ کردوہ کانپان پوچہن و بی پاداشت دہر چوہ ﴿فَلَا تُفْسِدُوا لَهُمْ دِیْنََ الْفِیْئَةِ وَنُ﴾ کہوانہ لہ پوزی دواپی دا ہج نرخ و پزرنکیان بویانانین ﴿ذٰلِکَ جَزَاءُ الْوَرِیْثِ﴾ تہوہ تولہ و سزایان دوزخہ ﴿بِأَنکُمْ کُفَرًا﴾ لہبہر تہوہ بی باوہر بیون ﴿وَأَخَذُوا لَیْسَ رِزْقًا حَرَامًا﴾ و گالتہیان دہ کرد بہنیشانہ کان و پتقہ مہرانی نیمہ ﴿إِنَّا لَنَنبِئُکُمْ﴾ بہراستی تہوانہ کہنیمان و باوریان ہتاوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحِیْنَ﴾ وہ کردوہی چاکیان کردوہ ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْاٰزْدِیْطِیْنَ﴾ بہہشتہ کانی فیردہوس جینگای (مہوانداری) تہوانہ ﴿حَلٰلٍ فِیْہَا﴾ بہہردہوامی تبتدا دہمیتنہوہ ﴿لَا یُفْنَوْنَ عَنْہَا جَوْلًا﴾ داوای گواستہوہ ناکہن لہو (بہہشتہ) دا ﴿قُلْ لَّوْکَانَ الْاٰخِرُ﴾ (تہی موحہ مہد ﴿بَلٰی﴾ بلی تہ گہر (شاوی) دہریاکان پیوایہ ﴿بِذٰلِکَ کَلِمَتٍ رَبِّیْ﴾ بہمرہ کہب بوی (نوسینی) زانیاری پەرورد گارم ﴿لَیْسَ الْاٰخِرُ﴾ بنگومان (شاوی) دہریاکان تہواو دہبیون ﴿قُلْ اَن تَقْدَحُکُمْ رَبِّیْ﴾ پیش تہوہی زانیاری پەرورد گارم تہواو بیت ﴿وَتَرْجِفُنَّ فِیْ فِیْئَتِہِمْ﴾ تہ گہر چہند تہوہندہی دہریاکانیش بیتین (بیکہین بہ مرہ کہب زانیاری خوا تہواو تابت) ﴿قُلْ اِنَّا لَنَنْبِئُکُمْ﴾ بلی (بہوین باوہرانہ) بنگومان منیش تہنہا نادہ میرادیکم وک تہوہ ﴿یُوحٰی اِلَیَّ﴾ بہلام و ہجیم بوی دبت ﴿اِنَّمَا الْاَمْرُ اِلٰہِ وَجِدٌ﴾ بہراستی پەرورد گاری تہوہ پەرورد گاری تاک و تہیایہ ﴿فَمَنْ کَانَ یَرْجُوا یَقْدَرُ﴾ جا ہد کدس بہ تہمایہ بہ عزمہت پەرورد گاری بگات (لہ قیامہ تدا) ﴿فَلَا یَقْتُلُ عَمَلًا صَالِحًا﴾ تہوہ با کردوہی چاک بکات ﴿وَلَا یُکْرِیْ بِکَافِرٍ دِیْنََہُ﴾ وہ لہ پەرستنی پەرورد گاری دا کدس تہکات بہاوہ ملی ﴿

سورہ قی جزئیہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهر بان

﴿كَهَيِّضَ﴾ به (کاف، ها، یا، عین، صاد) ده خوینتریته و خوا زاناتره به ماناکهی، بوزانیاری
 زیاتر سهیری سهره نای سورہ قی (البقرہ) بکہ ﴿۲﴾ ﴿ذَكَرَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ (نہ سہی ده خوینتریته و
 به سهرندا) یاس و یادی به زمیسی بهر و ورد گارته ﴿عَبْدَهُ رَكَبْتَ﴾ به به ندهی خوی که زه که ریایه ﴿۳﴾
 ﴿إِنَّمَا ذِي رَبِّكَ﴾ له کاتیکدا پار ایدوه له بهر و ورد گاری ﴿يَذَّابْحُ﴾ به پارانه و به کی نهی و به نامه کی
 ﴿۴﴾ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ ووتی نهی بهر و ورد گارم به راستی من ﴿وَهَبْ لِي عِصْمًا﴾ نیسکم لاواز بووه
 ﴿وَأَسْتَعِزَّ بِرَبِّكَ﴾ له بهر پیری سهرم (به مووی سہی) گری گرنووه (نہ مہ جوزیکه له پر و انبیری
 زمانی عهره سی به کار دیت به مہ به سستی نه و هی که مووی سہی له کاتی پیریدا گری بهرداوه له مو
 به شه کانی سهرده می گہنجیتی) ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ بهر و ورد گارم هدر گیز له پارانه و م لیت
 بی هیوانه بووم ﴿۵﴾ ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْغَوَاةَ﴾ به راستی من دهر سم کهس و کاره کهم (له نایینی خوا لادهن)
 ﴿مِنْ وَرَأَى﴾ له پاش (مردنی) خوُم (چونکه که سیکیان تیدانیه جیگری من بیت) ﴿وَكَاثِبُ أُمْرًا﴾
 عافرا ﴿وَحِيزَانَهُ﴾ که شم نه زو که (مندالی ناییت) ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ سا تو له لایه ن خونده و
 منالیکسی چاکم پی به خشه ﴿۶﴾ ﴿يَرْثِي وَيَمُوتُ﴾ به من عافرا ﴿مِنْ أَمْرِ رَبِّكَ﴾ میرانگری (بینه مہریتی) من
 وینه مالهی به عشوب بی ﴿وَأَجْعَلْ رَبِّي رَضِيًّا﴾ نهی بهر و ورد گارم واشی لی بکہ که خذت لینی
 رازی بیت ﴿۷﴾ ﴿يَرْكَرِبُ﴾ (خوای گه و ره فہر مووی) نهی زه که ریایه به راستی مژده ت
 دهده بینی ﴿يَعْلَمُ أَسْمَاءُ﴾ به مندالی که ناوی به حبایه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَكَ مِنْ قَبْلُ سَوِيًّا﴾ بیشتر که سمان
 به و ناوه ناو نه ناوه ﴿۸﴾ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي نَكَثْتُ بِي عَهْدِي﴾ ووتی نهی بهر و ورد گارم چون مندالم دهی
 ﴿وَكَاثِبُ أُمْرًا﴾ له کاتیکدا خیزانم نه زو که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ بیتگومان
 خو شم له پیریدا گہیشت و مده ته نه و بهری پیری ﴿۹﴾ ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ ووتی (بریار) به و جوزده
 ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ بهر و ورد گاریشست فہر مووی تهی ﴿هُوَ عَلَىٰ خَيْرٍ﴾ نه و (کاره) به لای مته و زور ناسانه
 ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیتگومان بیشترش تو م دروست کردوه ﴿وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا﴾ که شتیک نه بویت
 (بیش نه و دروست کردنه) ﴿۱۰﴾ ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (زه که ریایه) ووتی نهی بهر و ورد گارم
 نیشانه به کم بوز دابنی (کاتی نه و مژده هاته دی) ﴿قَالَ آيَتُكَ﴾ (خوای گه و ره) فہر مووی نیشانهی
 تو نه و به (له سهر بوونی نه و کورہ) ﴿أَلَا تَعْلَمُ أَنَّ النَّاسَ﴾ ناتوانیت گفنو گو له گہل خه لکدا بکہیت
 ﴿فَلَيْسَ لَكَ سَوِيًّا﴾ سہی شه و له سهر بهک (به روزه کانی و هه چهنده) ساغیت و لال نیت ﴿۱۱﴾ ﴿فَخَرَجَ﴾
 عافرا ﴿مِنْ الْمِحْرَابِ﴾ پاشان زه که ریایه بهر و ورد گارم هاته دهر بوز ناو گہله کهی ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ جا
 به نیشارهت پی ووتن ﴿أَنْ سَبِّحُوا بُحْرَةً وَعَشِيًّا﴾ که به یانیان و نیتوران ته سببجانی خوا بکہن ﴿۱۲﴾

﴿يَتَخَيَّ حُذَّ الْكِتَابِ يَقُولُ﴾ (خو! دهنه مونت به به حیا پاش گه وره بوونی) نهی به حیا ته ورات به تووندو گرنگ بگره ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْخَمْرَ صَبِيحًا﴾ تیگه یشتی ته ورات (یا حیکمت و ژیری) مان پینه خشی له ته مه نی منالیدا ﴿وَحَتَّانَ لَمَّا دَنَا وَرَكَ﴾ له گه ل دلسوزی و پاک و خاوینی له لایه ن خومانده وه ﴿وَحَتَّانَ نَبِيًّا﴾ وه نهو (به حیا) له خوانرس و باریز کار بوو ﴿وَتَرَاهُ يَوْمَئِذٍ هَلَسُو كَهُونِيْ لَهْ غَدَا دَايَكْ و باوکیدا جوان بوو ﴿وَلَوْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ خو بهزل زان و سهه پیچی کهر نه بوو (له فرمانی خو!) ﴿وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَئِذٍ﴾ سه لامی خوای له سهه بیت له و روزهی له دایک بوو ﴿وَيَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه له و روزهی که وه فات ده کات ﴿وَيَوْمَ يَبْعَثُ حَيًّا﴾ وه له و روزهی که زیندوو ده کرتسه وه ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ مَرْيَمَ﴾ (نهی موحه ممهده) باسی به سهه رهانی مه ریم به که له قورئاندا ﴿إِذْ أَنْبَأَتْ مِنْ أَهْلِهَا﴾ نهو کاتهی که که نارگیری کرد له کهس و کاری ﴿مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾ له شونینکی روزه لاتی (مزگه وتی قودس دا خوا به رستی ده کرد) ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ نه مجا به رده به کسی دانا له نیوان خوی و نهوان (کهس و کاری) دا ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ نتیجه بش جویر هیلصان نارد بولای ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ وه کو به شه رینکی ته و او خوی پیشانی (مه ریم) دا ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ﴾ (مه ریم) ووتی من به نا ده گرم به خوای میهره بان له تو ﴿إِنْ كُنْتَ نَذِيرًا﴾ نه گهر تو له خوا ترسیت (وازم لی بیته و زیانم بی مه گه به نه) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ جویر هیل ووتی (ترست نه بی) من تر درای به روره د گارتم ﴿إِلَّا هَبْ لِي غَلَامًا زَكِيًّا﴾ بۆ نه وهی مندالینکی پاک و خاوینت بی به خشم ﴿قَالَ أَنِّي لَكُمْ لِي غُلَامٌ﴾ (مه ریم) ووتی من چون مندالم ده بیت! ﴿وَلَتَرْضَيْنِي بَشَرًا﴾ که هیچ به شه رینک (لیم نه که و توره) ره فاقه تی نه کردوم (به حه لالی) ﴿وَلَتَرْضَيْنِي﴾ وه داوین بسبش نه بووم ﴿قَالَ كَذَلِكِ﴾ (جویر هیل) ووتی کاره که به و جزره به (که پیم ووتی) ﴿قَالَ رَبُّكِ﴾ به روره د گارت به رموویه تی ﴿هُوَ عَلَى هَدًى﴾ نهو کاره لای من زور ناسانه ﴿وَلَتَجْعَلَنَّ لِي يَمِينًا سَابِقًا﴾ و بۆ نه وهی بی که بین به مو عجزه و نیشانه به ک بۆ خه لکی ﴿وَرَحْمَةً مِنَّا﴾ و ره حمه تینکی تایبه تیش له لایه ن نیمه وه ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا﴾ نه وه کارینکی بریاره و او (له لایه ن خواوه) ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾ جا (مه ریم) سکی پر بوو به و (کوره به له وه) ﴿فَأَنْبَأَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ نه مجا به (سکه که) وه دوور که و ته وه بۆ شونینکی دوور (له کهس و کاری) ﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ﴾ نهو مسائیشی پیش زانی مندال بوون ناچاری کردو بریدی ﴿إِلَى جَذْعِ النَّخْلِ﴾ بۆ لای ته دی دار خورمایه ک (نا له کانی مندال بوو مه ته که یدا خوی پتوه بگریت و بالی پتوه بدات) ﴿قَالَتْ يَأْخُذُنِي مَثَقِيلٌ هَذَا﴾ (مه ریم) ووتی نای خورگه پیش شم (پروداوه) به مردمایه ﴿وَكُنْتُ سَيِّئًا نَسِيًّا﴾ و من شینکی له بیر جووهی باس نه کراو بوو مایه ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ نه مجا (جویر هیل) بانگی مه ریم می کرد له ژیری (دار خورما که) وه ﴿أَلَا تَحْزَنُ﴾ (ووتی) خفه ت مه خو و غه بار مه به ﴿فَدَعَلَ رَبُّكِ هَٰذَاكَ سَرًّا﴾ بنگومان به روره د گارت له خوارنه وه جو گه به ک ناوی بۆ فرامهم هیناوی ﴿وَهَرَى إِلَيْكَ جَذْعُ النَّخْلِ﴾ قادی نهو دار خورمایه ش بۆ لای خوت راوه شینه ﴿تَلْقَىٰ رَبَّكَ رَبًّا سَاجِدًا﴾ خورمای تازه بی گه پیووت به سهه ردا ده باریت ﴿

﴿فَكَفَىٰ وَاعْتَرَىٰ﴾ ثمعجا (لہو خورما) بخق و (لہو ٹاوش) بخزروہ ﴿وَقَرَىٰ عَيْنًا﴾ چاوو دن پڑوشنبہ
 ﴿فَإِنَّا نَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ جاتہ گہر ہر کہ سینکت بینی (پر سیاری ثم مندالہی لی کردی)
 ﴿فَقُلْنَا إِنَّا نَعْلَمُ الْغَوَّاصِينَ﴾ بہ (ٹیشارہت) پنی بلی بہ راستی من قسہ نہ کردنم لہسہ خقم نہ زر کردوہ
 بق (خوای) میہرہبان ﴿فَلَنُكَلِّمَنَّ الَّذِينَ فِيهَا﴾ لہہر لہوہ نہ مرق قسہ لہ گہل هیچ کہ سینکتا ناکہم ﴿فَلَمَّا
 فَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا﴾ جاتہو (مندالہوہ) ہانہوہ بق لای کہس و کارہ کہی ﴿فَحَمِلَهَا﴾ ثمو (مندالہی)
 گرتبو بہ باوہ شہوہ ﴿فَالْوَاكِلِينَ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان لہی مہرہم ﴿فَلَقَدْ جَنَّبَتْ عَنْ ابْنِهَا﴾ بہ راستی
 شبتیکی زور خراب و ٹاپرو بہرت کردوہ ﴿بِأُخْتِ هَارُونَ﴾ تہی نہوہی وک خوشکی ہاروون
 وایت (لہ تہقوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ لِأُولَىٰ امْرِئِيكَ﴾ نہ باوکت پیاونکی خراب و داوین پیس
 بوہ ﴿وَمَا كَانَتْ أُمَّةٌ نَّصِيًّا﴾ نہ دایکت داوین پیس و زیناکار بوہ ﴿فَلَمَّا زَاكَّ إِلَيْهَا﴾ جاتہ (مہرہم)
 ٹیشارہتی بق ثمو (مندالہ) کرد ﴿فَالْوَاكِلِينَ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان چون قسہ بکہین ﴿مَنْ كَانَ فِي
 الْأَهْلِ صَبِيًّا﴾ لہ گہل منالیکدا کہ لہ پیشکہ دایہ ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (مندالہ کہ ہانہ قسہو) ووتی
 بہ راستی من بہندہی خوام ﴿إِنِّي الْكَتَبُ﴾ بہ راوی نینجیلیم پی دہدات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و دہمکات
 بہ پیغہ مہر ﴿وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا إِنَّ مَا كُنْتُ﴾ وہ پیروز و فہرداری کردووم لہ ہر جینگاہ کدا ہم
 ﴿وَأَوْصَانِي بِالْحَلَاكِ وَالْكَوْثِ﴾ و فہرمانی پندووم بہ نویژ کردن و بہ زہکات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ہدالہ
 زیاندام و زیندووم ﴿وَمَرَّ بَيْنِي﴾ و (کردومی) بہ پڑلہ بہ کی چاکہ کارو گویزایہل بق دایکم
 ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نہی کردووم بہ ملہورپنکی بہد بہفتار ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ﴾ سلاوی خوام
 لہسہر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ ثمو پڑوہی کہ لہ دایک بووم وہ ثمو پڑوہی کہ دہمرم ﴿وَيَوْمَ
 أُبْعَثُ حَيًّا﴾ وہ ثمو پڑوہی کہ زیندووم دہ کریمہوہ ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ثموہ (کہ باس کرا)
 عیسای کوری مہرہمہ ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ کہ ووتہ بہ کی راستہ (دہر بارہی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾
 کہ ٹہوان (گاوور و جوولہ کہ کان) تپیدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شایہن
 نی بہ بق خوا مندالی ہدبیت ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک و پیگہردی بق خوا ﴿إِنَّا قَاضِيَ امْرَأًا﴾ ہر کانی بہوہی
 کارنیک بیسی ﴿فَلَمَّا يَقُولُ لَهُ﴾ ثموہ پیگومان تہنہا پنی دہلی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہ، بہ کہہر دہبیت ﴿فَإِنَّا
 اللَّهُ رَبُّكَ وَنَبِيُّكَ﴾ پیگومان خوا بہرہر دگاری من و نیوہشہ ﴿فَأَعْبُدُوهُ﴾ کہواتہ ہر نہو بہرستن
 ﴿هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ثمہ بہ رنگا و رنہازی راست و دروست ﴿فَأَخْلَقَ الْأَخْرَابَ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾
 بہ لام دہستہو ناقمی (گاوور و جوولہ کہ) کان لہ نیو خویاندہ رایان جیاواز بوو (لہ بارہی عیساوہ)
 ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جاتہ سزاو لہ ناو چوون بق ٹہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿مِنْ شَهِيدٍ قَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لہ بیننی
 پڑوہ زور گہورہ کہ (کہ پڑوی دواپی بہ) ﴿أَسْمِعْ يَهُوَّاسُ﴾ ٹای کہ چہندہ پیسہر و پیٹہرن (ثمو
 بی باوہر انہ) ﴿يَوْمَ يَأْتُوتُنَا﴾ لہ پڑوٹکدا کہ دیتہوہ بق لامان (لہ قیامہندا) ﴿لَٰكِنَّا الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ﴾ بہ لام
 ستہمکاران نہ مرق (لہ دنیا دا) ﴿فِي صَلَٰلٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گومراییہ کی ناشکرادان ﴿

﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾ (نہی موحہ مہد) ﴿ثُمَّ﴾ (تہو) ﴿سَتَمَكَّارٌ﴾ (انہ) ﴿لہ پروری داخ و خدفت بترستہ﴾ ﴿إِذْ قُضِيَ
 الْأَمْرُ﴾ (کاتی کارو باری) ﴿خَدَلْكَ﴾ (خد لکی) ﴿کُتَابِي﴾ (پی) ﴿دہیتی﴾ ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ﴾ (لہ) ﴿کَاتِبُکَ﴾ (انہ) ﴿وَإِنَّ
 يَوْمَهُنَّ﴾ (و) ﴿بَارِئِشْ﴾ (ناہین) ﴿بہ پروری دواہی﴾ ﴿إِنَّا لَنُفِئَنَّ﴾ (بہ) ﴿پاسنی ہر نیمہ﴾ ﴿ثَرِبًا﴾ (لَا رَحْمَةً مِنَّاهَا)
 دہینہ میراگری زہوی و نہوی لہ سہریہتی ﴿وَالَّذِينَ يَرْجُونَ﴾ (وہ) ﴿ہر ہر لای نیمہ دہ گہرینہ وہ﴾ ﴿وَأَذْكُرْ
 فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ (وہ) ﴿نہی موحہ مہد) ﴿لہ قورناندہ باسی ئیراہیم بکہ﴾ ﴿إِنَّكَ كَانَتْ بِقَدَرٍ﴾ (بہ) ﴿پاسنی
 تہو﴾ (ئیراہیم) ﴿زور پاستگو و پتہ مہر ہوو﴾ ﴿إِنَّا لَنُفِئَنَّ﴾ (کاتی بہ) ﴿باوکی ووت﴾ ﴿وَبَابُ﴾ (نہی) ﴿باوکی
 خوشہ وستم﴾ ﴿لَمَّا تَبَيَّنَ﴾ (ہو) ﴿دہرستی﴾ ﴿مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يَبْصُرُ﴾ (شئی کہ) ﴿نایستی و نایینی﴾ ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَنَّا شَيْءٌ﴾
 وہ هیچ سو و دیکت ہی ناگہینی ﴿وَبَابُ﴾ (نہی) ﴿إِنَّا لَنُفِئَنَّ﴾ (کاتی بہ) ﴿باوکی خوشہ وستم بہ) ﴿پاسنی دنیابہ
 زانست و زانیارنکم ہر ہاتوہ﴾ ﴿مَا تَزِيدُكَ﴾ (کہ) ﴿ہو تو نہ ہاتوہ﴾ (وہ) ﴿نہ دواہی﴾ ﴿فَأَنبِئْهُمْ﴾ (کہ) ﴿وہ
 کہوہ و گوئی ایدہیم بکہ﴾ ﴿أَفَلَمْ يَكُنْ لَهُ سَمْعٌ﴾ (رستم و نیت دہ کہم ہر ریزی پاست) ﴿وَبَابُ﴾ (نہی) ﴿لَا تَعْبُدُ
 الشَّيْطَانَ﴾ (نہی) ﴿باوکی خوشہ وستم شہبتان مہرستہ﴾ ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ (بہ) ﴿پاسنی شہبتان﴾ ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عَصِيًّا﴾ (ہمیشہ سہرینچی کہر و باخی بہ لہ) ﴿خوای مہرہبان﴾ ﴿وَبَابُ﴾ (نہی) ﴿إِنَّا لَنُفِئَنَّ﴾ (نہی) ﴿باوکی
 خوشہ وستم بہ) ﴿پاسنی دہرسم﴾ (کہر بہ) ﴿کافری ہمری﴾ ﴿أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ﴾ (تووشی سزایہ ک پی) ﴿مِنَ
 الرَّحْمَنِ﴾ (لہ) ﴿لابہن خوای مہرہبانہ وہ﴾ ﴿فَنَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ (ئیر بیستہ ہاوری و ہاودہمی شہبتان) ﴿لہ دوزخدا﴾
 ﴿قَالَ أَزِغِبْ أَنتَ عَذَابَ الْيَتِيمِ﴾ (باوکی) ﴿ووتی تو واز لہ بہرستراوہ کانی من دینی﴾ (وناہا پدہرستی) ؟
 ﴿يَتِيمًا ذَمِيرًا﴾ (نہی ئیراہیم) ﴿لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ (سویندین نہ کہر واز نہ ہیتی) ﴿لہ قسہ ووتن بہ
 بہرستراوہ کانم﴾ (دنیا بہ بہر دبارانت دہ کہم) ﴿وَأَنبِئْهُمْ﴾ (دہی) ﴿ہر ہر ہاویہ کی زور دور کہوہرہ وہ
 لیم﴾ ﴿قَالَ سَتَلِمْتُ عَلَيْكَ﴾ (ئیراہیم) ﴿فہر مووی سہلامت لی بیت﴾ ﴿سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي﴾ (لہ) ﴿مہود و داوای لی
 یوردنت ہر دہ کہم لہ بہر و ہر دگرم﴾ ﴿إِنَّكَ كَانَتْ فِي خَفَا﴾ (چونکہ) ﴿بہ) ﴿پاسنی تہو﴾ (بہر و دگار) ﴿لہ گہ لمدہ
 مہرہبانہ﴾ (و دوعام گیرادہ کات) ﴿وَأَنبِئْهُمْ﴾ (وہ) ﴿دورہ بہرست دہیم لہ تہوہ و تہو شتاندہش
 دہ بہرستی﴾ ﴿مِن دُونِ آبٍ﴾ (جگہ لہ) ﴿خوای تہوہر دگرم دہ بہرستم﴾ ﴿عَسَىٰ﴾ (تو میدہوارم
 ﴿أَلَا تَكُونُ يَدُ عَزَىٰ رَبِّي سَقِيًّا﴾ (لہ) ﴿بہرستی و نزای بہر و ہر دگرم دابہی ہوا و ناو میدہیم﴾ (وہ) ﴿کو تہوہ﴾
 ﴿فَلَمَّا أَتَاهُمْ﴾ (جا کاتی) ﴿ئیراہیم﴾ (دور کہوہرہ لیان) ﴿لہ گہ لہ بت بہرستہ کہی﴾ ﴿وَمَا يَكُونُ لَكَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾
 و لہ و شتاندہش تہوہان دہبان بہرست جگہ لہ) ﴿خوای گہورہ﴾ ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ (نیمہ) ﴿ئیسحاق
 و﴾ (لہ) ﴿ئیسحاقیش﴾ (بہ) ﴿عقوبمان پی بہ خشی﴾ ﴿وَلَمَّا جَعَلْنَا لِيُحْيَا﴾ (وہر ہر لہ و انیشمان کرد بہ) ﴿پتہ مہر
 ﴿وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا﴾ (لہ) ﴿رہمہنی خویمان تہوہان بہرستہ کرد﴾ ﴿وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلَيَا﴾ (باسی
 چاکہی تہوہانمان خستہ سہر زمانی) ﴿تادہ میزادہ کان﴾ ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ﴾ (لہ) ﴿قورناندہ باسی موسا
 بکہ﴾ ﴿إِنَّكَ كَانَتْ مَخْلُصًا﴾ (بہ) ﴿پاسنی تہو﴾ (کہ سیکی) ﴿ہر لہ زاردہ ہوو﴾ (پی) ﴿کہر دیو لہ ناہ و اوی﴾ ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾
 و نیرا و پتہ مہر ہوو (ہو خد لکی)

﴿زُبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ کہ پھروردگاری ٹاسمانہ کان و زہوی و ہرچی لہئیوانیاندایہ
 ﴿فَأَعْبَدُهُ وَأَصْطَفَيْنَا بَنِيَّ﴾ کہواتہ بیہرستہ و زور خورگر بہ لہ پهرستیدا ﴿هَلْ نَعْمَلُ لَكَ سِيْرًا﴾
 ٹایا ٹاگاداریست و تنہی ٹہو (خوایہ کی تر) ہہیت ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ﴾ ٹادہ می (بی بروا) دہلی
 ﴿أَلَمْ آتَاكُمْ﴾ ٹایا کہ مردم ﴿لَسَوْفَ أَخْرِجُكُمْ﴾ لہ داهاتوودا بہ زیتدووی (لہ گور) دہر دہیتریم ﴿وَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ﴾ ٹہو ٹادہ میراد ہو بیر ناکاتہوہ ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ کہ بیگو مان ٹیمہ لہ سہرہ تاوہ
 ٹہومان دروست کردوہ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾ کہ ٹہو شتیک نہبوو ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ لِلْخَشِرَةِ﴾ ٹہمجا سویتد
 بہ پھروردگارت ٹہو (بی پروایانہ) کز دہ کہینہوہ (لہ روزی دوا پیدا) ﴿وَالشَّيْطَانُ﴾ (لہ گدل)
 ٹہو شہیتانانہی (کہ گومرایان کردن) ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ لِلْخَشِرَةِ﴾ پاشان بہراستی ہہموویان نامادہ دہ کہین
 ﴿سَوَّلَ جَهَنَّمَ﴾ بہدہوری دوزہ خدا بہ سہر ٹہر ٹویاندا کہوتوون (لہ بہر ترسناکی ٹہو روزہ) ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾
 پاشان بیگو مان دہری دینین (و دہ بخہ بنہ دوزہ خہوہ) ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ لہ ہر ہیرو
 دہستہ یہک ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِيقًا﴾ کامہ یان تاوانبار تر (یاخی تر) یوہ لہ بہرانہر خوای میہرہ باندا
 ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ لِلْخَشِرَةِ﴾ ٹہمجا بیگو مان ٹیمہ زانترین ﴿بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِبْغًا﴾ بہوانہی کہ شباو ترن
 بخرنہ دوزہ خ و بسوتین ہی ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ لِلْخَشِرَةِ﴾ کہس نیہ لہ ٹہوہ ﴿إِلَّا وَارِدُهَا﴾ نہروات و تینہ بہریت
 بہ سہر دوزہ خدا ﴿كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ (ٹہو تپہ رینہ) بریاریکی براوہیہ لہ پھروردگارتہوہ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾
 ﴿لَنُفِخَ فِي الْنُفُثِ﴾ دواتر ٹہوانہ رزگار دہ کہین کہ پاریز کار ولہخواتر مس بوون ﴿وَنُفِثَ الظَّالِمِينَ فِيهَا﴾
 جیٹا و ستم کاران لہ سہر چوک لہ ناو (دوزہ خ) دا دہیلینہوہ ﴿وَإِذَا نَفَخْتَ فِيهَا﴾
 ہہر کاتی ٹایدہ روون و ناشکراکاتی ٹیمہ بہ سہر یاندا بخوترا بہتہوہ ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ٹہوانہی
 بی بروا بوون دہیان ووت ﴿بِالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہوانہی ٹیمانیاں ہٹا بوو ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا﴾
 کام لہم دوو کڑمہ لہ جی و شوینی (خانوو بہرہی) خوشترہ ﴿وَأَحْسَنُ مَقَامًا﴾ و کورو
 مہجلیسی چاکترہ ﴿وَرَأَيْنَا أَكْثَرَهُمْ﴾ وہپیش ٹہمان چہندینمان لہ ناو برد ﴿مِنْ قَرْنٍ﴾ لہ گہلہ
 (بی باوہرہ کان) ﴿هُمْ أَحْسَنُ مَقَامًا﴾ کہل و بہلی ناومان و لاشہ وقیافہ تیشیان لہ مان جواتر بوو ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾
 ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ﴾ (ٹہی موخہ مہد) بلی ٹہوہی لہ گومرایسی دایہ ﴿فَلْيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾
 باخوای میہرہ بان مولہ تی ہی بدات و تہمہنی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکھن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾
 ہٹا کاتی ٹہو ہہرہ شانہی کراوہ لیبان دہینن (دیتہ دی) ﴿إِنَّا الْعَذَابَ قَامًا السَّاعَةَ﴾ (ٹہوہش) یان
 سزایہ (لہ دنیا دا) یان (ہاتنی) روزی دوا بیہ ﴿فَسَيَعْلَمُونَ﴾ جا لہ داهاتوودا دہ زانن ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ مَقَامًا﴾
 کی جینگاو شوینی (خانوو بہرہی) خراب و ناخوشہ ﴿وَأَضَعُ خُسْفًا﴾ وہ کی سہرباز و لہ شکری
 بی ہیزترہ (کافران یان باوہرہ داران) ﴿وَنُفِثَ اللَّهُ الَّذِينَ أَهْنَدُوا هُدًى﴾ ٹہوانہی لہ سہر پیتازی
 ہیدایہت بوون خوا ہیدایہ تیان ہو زیادہ کات ﴿وَالْيَقِيكَ الصَّلَاحُ﴾ ٹہو کردہوہ چاکانہی لہ
 (روزی دوا پیدا) دہمینہوہ ﴿حَتَّىٰ يَنْفَخَ بَنُو آدَمَ﴾ لای پھروردگارت بادا شستی چاکترہ ﴿وَحَتَّىٰ مَرَدًا﴾
 وٹاکامیشی باشترہ ﴿﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ ثابا نہو کہ سہت دیوہ ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوہر سوو بہ نیشانہ و ثابہ تہ کانی نیمہ
 ﴿وَقَالَ﴾ وونی ﴿لَا أُوتِيَتْ مَا لَا وَدَّ﴾ (لہ روزی دوا بیشدا) مال و کورم بی دہ دری ﴿أُطْلِعَ الْغَيْبَ﴾
 ثابا بہ نہینہ کان ناگادارہ ﴿أَفَرَأَيْتَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عِثْدًا﴾ یا بہ لینی لہ خوای میہرہ بان و ہر گرتوہ ﴿كَلَّا﴾
 نہ خیر (وانبہ) ﴿سَتَكُنُّ مَائِقُولَ﴾ لہ مہ و ہاش شوہی دہ بلی دہ بنوسین (لہ سہری)
 ﴿وَتَمُدُّ لَكَ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ ماوہی سزای بو دریز دہ کہینہوہ ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِقُولَ﴾ شوہی نہو دہ بلی
 (لہ مال و مندال) بہ میرات لئی و ہر دہ گریٹوہ ﴿وَنَزَّلْنَا قُرْآنًا﴾ (لہ روزی دوا بیشدا) بہ تہ نہا دیتہوہ لامان ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُوتِ دَرَكًا﴾ نہوانہ بینجگہ لہ خواہر یاریان داوہ بو خزیان ﴿إِلَٰهَةً﴾ چہند ہر ستر اوٹک
 ﴿لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ بو شوہی شوہر ہر ستر اوٹہ بینہ یار مہتی ہر (و تکا کار) بویان ﴿كَلَّا﴾
 نہ خیر (وانبہ) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾ بہ لکو ہر ستر اوٹہ کان (لہ قیامت دا) ٹینکاری ہر ستنہ کہی
 شووان دہ کہن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدْقًا﴾ وہ دہبتہ دزیان و ہر ہر چیان دہ دہنہوہ ﴿الْوَرَّ﴾ ثابا نہ تدیوہ
 (سہر نجت نہ داوہ) ﴿أَنَّا نُرْسِلُ الشَّيَاطِينَ﴾ کہ بینگو مان نیمہ شہ پتانہ کانمان زاک کردوہ ﴿عَلَى الْكُفْرِينَ﴾
 بہ سہر بی باوہران دا ﴿تَوْرُهُمْ أَزًّا﴾ چاک ہانبان دہدن (بو کوفر و تاوان) ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾
 جا (شہی مو حہ مہد) ﴿بہ لہ یان لی مہ کہ﴾ ﴿إِنَّمَا عُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ بینگو مان نیمہ بہر مار دینکی ورد (روزانی
 تہ مہ نیان) دہر مہرین ﴿يَوْمَ نَخْسِفُ السُّعْيَ﴾ باسی شوہر پورہ بکہ کہ ہاریز کاران ولہ خوا ترسان کز
 دہ کہینہوہ ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ﴾ دہستہ دہستہ و کز مہل کز مہل بہر یز و حور مہ تہوہ دہ یانہ بن بو لای خوای
 میہرہ بان ﴿وَنُفِى الْمُخْرِبِينَ﴾ ناوانباریش دہ دہبتہ ہر ﴿إِلَّا جَهَنَّمَ وَرَدًا﴾ بو دوزخ بہ تینوہ تی (بہوینہی
 گہ لہ ناوہل) ﴿لَا يَتْلُونَ الشَّفْعَةَ﴾ دہسہ لاتی تکاو لالہ یان نی یہ ﴿إِلَّا مَن﴾ جگہ لہو کہ سہی
 ﴿أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عِثْدًا﴾ بہ لینی لہ خوای میہرہ بان و ہر گرتوہ (وہک بیتہ مہر ان و شہ ہیدان) ﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ (گاوور و جوولہ کہ کان) دہبان ووت خوا مندالی بو خزی داناوہ
 ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ سویند بہ خوا بہر استی شستکی زور نابہ جی و سہر دہ لنین ﴿نَعْبُدُ السَّمَوَاتِ﴾
 نزیکہ ناسمانہ کان ﴿وَنَقُطِّرُ مِنْهُ﴾ لہت لہت و پارہ پارہ بین لہ ہر نہو (قسہیہ)
 ﴿وَنَنْسُقُ الْأَرْضَ﴾ و (نزیکہ) زہویش شہق بہرست و بقلیشی ﴿وَنَخْرِجُ الْحَيَّاتِ هَذَا﴾ و (نزیکہ) چیا کان
 بہ ہک جار ہر و خین ﴿أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ لہ ہر شوہی (بی باوہران) مندال دہدہنہ ہال خوای
 میہرہ بان ﴿وَمَا يَتَّبِعِ الرَّحْمَنُ﴾ بو خوای میہرہ بان شیوا نیہ ﴿أَن يَخْجُذَ وَلَدًا﴾ کہ مندالی ہہ بی ﴿إِن كُلُّ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ہہموو تہوانہی لہ ناسمانہ کان و زہویدان ﴿إِلَّا أَنِ الرَّحْمَنُ عِنْدَ﴾
 بہ بندہ سی دیتہ لای خوای میہرہ بان (ہیچ کہ سہی لہوانہ نیہ بندہی خوای میہرہ بان نہ بی) ﴿لَقَدْ أَخَصَّنَا وَعَدَّ هُمْ عَذَابًا﴾ سویند بہ خوا بہر استی ہہموویانی سہر زمیری کردوہ بہر مار دن ﴿وَكُلُّهُمْ إِلَٰهِيَّةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ قُرْآنًا﴾ ہہر ہہموویان بہ تاک و تہنہا دیتہوہ بو لای (خوا) لہ روزی
 قیامتدا

﴿ذَٰلَٰزِمَتَٰنِ ۖ إِنَّمَا كَانَ مَوْزِیًّا ۚ﴾ کاتنی نیمه ناگاداری دایکتمان کرد ﴿مَآءٍ یُّخْرِجُ﴾ نه‌وه‌ی پیوسته‌ست بسو ناگادار بکریست ﴿۱﴾
 ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِی السَّحَابِ﴾ که نه‌و (مووسای شیرخوره) بخوره ناو سندوقیکه‌وه ﴿فَافْرِیْهِ فِی النَّارِ﴾ نه‌مجا فرینی دوره
 ده‌ریاوه ﴿فَیَنْقُذُ الْبَاقِیَ ۖ﴾ جا باده‌ریاش بیبانه کهناری ناوه‌که ﴿بِأَمْرِ عَزَّزٍ وَجَدَّ ۖ﴾ (له‌ناکامدا) دوزمنی
 من و دوزمنی نه‌و (که‌فیرعه‌ونه) بگریته‌وه ﴿وَالَّذِیْنَ عَلَیْکَ مَخْبَئِیُّ ۖ﴾ له‌لایه‌ن خرمه‌وه جوره خورشه‌یستیه‌کم
 پیداست ﴿وَالضُّعْفَ عَلَی عِزِّی﴾ بؤ نه‌وه‌ی په‌روه‌ده بکریست له‌پیش چاوی خوم (به‌چاودنری و پاریزگاری خوم) ﴿۲﴾
 ﴿إِنَّمَا نَحْنُ الْغَنَی﴾ (له‌بیرت بی) کاتنی که خوشکه‌که‌ت ده‌ریشت ﴿فَقُولْ﴾ و ده‌یووت (به‌فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی
 که مووسا ده‌گریا و شیری هیچ نا‌فهره‌نیکی نه‌ده‌خوارد) ﴿قُلْ اَللّٰهُ عَلَیَّ مِنْ وَکَیْلٍ﴾ که‌سپکتان نیشان بده‌م که به‌خجوی
 کات و بیگریته‌ه‌ستق ﴿وَرَجَعْتُ اِلَیَّ ۖ﴾ به‌و هج‌یه‌وه تو‌مان گزیده‌وه بؤ لای دایکت ﴿فَیَنْقَرَعْنَ ۖ﴾ تا چار
 ودلی گمش پیته‌وه و خه‌ف‌ت نه‌خوات ﴿وَقَدْ نَزَّلْنَا ۖ﴾ وه که‌سپکت کوشت (له‌ناقمی فیرعه‌ون) ﴿فَیَنْجَبُکَ مِنَ الْعَذْرِ﴾
 به‌لام نیمه‌ پرگارمان کردی له‌و غم و به‌زاره‌به ﴿وَقَدْ نَزَّلْنَا ۖ﴾ وه دوو‌چاری چنده‌ها‌تاقی کرده‌وه‌مان کردی
 ﴿فَلَمَّا سَیَّرْنَا﴾ نه‌مجا چند سالتیک مایته‌وه ﴿فِی اَهْلِ مَدَیْنَةٍ﴾ له‌ناو خه‌لکی مه‌ده‌ندا ﴿وَلَمَّا سَیَّرْنَا عَلَی قَدَرٍ تَشْوِی﴾ باشان
 نه‌ی مووسا له‌کاتی دباری کراوا (بؤ پیته‌مه‌رایه‌تی) هانووته‌نیره ﴿وَلَمَّا سَیَّرْنَا عَلَی قَدَرٍ تَشْوِی﴾ وه تو‌م مه‌لبارد بؤ
 خوم (ناکوبینه‌مه‌ریت و په‌یامی من را‌گه‌یه‌نیست) ﴿اَلْعَذَابُ اَلَّذِیْ نَزَّلْنَا ۖ﴾ بؤ خوت و برا‌که‌ت به‌بلکه
 و مو‌عجزه‌کانه‌وه ﴿وَلَا یَنَالُ ۖ﴾ هستی نه‌که‌ن له‌زیکر و بادی مندا ﴿اَلْعَذَابُ اَلَّذِیْ نَزَّلْنَا ۖ﴾ هه‌ردو‌کشان
 بپرون بؤ لای فیرعه‌ون ﴿اِنَّهُ رَظًی﴾ چونکه به‌راستی له‌ستور ده‌رجوه و یاخی بووه ﴿فَقُولَا اَللّٰهُ لَا یَنَالُ﴾
 جا‌قه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن به‌نهرم و نیانی ﴿اَللّٰهُ یَذَرُ اَوْ یُخَفِّی﴾ به‌لکو بیریکانه‌وه با‌ترسی (له‌سزای خوا) ﴿وَلَا یَنَالُ﴾
 ریتا هه‌ردو‌کیان و ونیان نه‌ی په‌روه‌ده‌گارمان ﴿اِنَّ اَعْدَا ۖ﴾ به‌راستی نیمه‌ ده‌ترسین ﴿اِنَّ یَفْطُرُ عِیْنَ ۖ﴾
 ده‌س درشری بکانه‌ سه‌رمان پیش نه‌وه‌ی نیمه‌ هیچ بلین ﴿اِنَّ اَنْ یُّطْفِئَ﴾ بان زیاتر یاخی و سه‌رکه‌ش بیست ﴿۳﴾
 ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ ۖ﴾ (خوا) فه‌رموی مه‌ترسن ﴿اِنِّیْ مَعْکُمْ ۖ﴾ به‌راستی من له‌گه‌ل‌نا‌نام ﴿اَسْمِعْ وَارْ ۖ﴾ ده‌یستم و ده‌یتم ﴿۴﴾
 ﴿وَالَّذِیْ یَقُولُ ۖ﴾ که‌وایو و بجه‌نه‌ لای و (بی) بلین ﴿اِنَّا نَسُوْلُ رَبِّکَ﴾ بنگومان نیمه‌ هه‌ردو‌وک تیرراوی په‌روه‌ده‌گاری
 تو‌ین (بؤ سه‌رتق) ﴿فَازِیْلُ مَعَنَا ۖ﴾ جا‌واز له‌به‌نی لیسرا‌ئیل به‌ینه (با‌بین) له‌گه‌ل نیمه‌دا ﴿وَلَا تَحْزَنْ ۖ﴾
 وه‌نازار و سزایان مه‌ده ﴿فَیَجْعَلْکَ بِاَیْمَنِ رَبِّکَ﴾ به‌راستی نیمه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ده‌گارته‌وه به‌لکه‌و مو‌عجزه‌مان بؤ هبتاوی
 ﴿وَالَّذِیْ عَلَی مِیْ اَسْمِعْ اَلْهَدَی ۖ﴾ سلاویش له‌سه‌ر که‌سپکت بیست که‌شوبن رینگای راستی ده‌کوی ﴿اِنَّا قَدْ اَوْحَی اِلَیْکَ﴾
 به‌راستی نیمه‌ نیگامان بؤ کراوه ﴿اِنَّ اَلْعَذَابَ﴾ که‌بنگومان سزا ﴿عَلٰی مَنْ کَذَّبَ ۖ﴾ بؤ که‌سپکه (پیته‌مه‌ران) به‌درو
 ده‌زانی و پرو و هه‌ده‌گیرت (وبا‌وه‌ر نا‌هینی) ﴿قَالَ مَنْ رَبُّکُمْ تَشْوِی﴾ (فیرعه‌ون) وونی باشه‌ مووسا په‌روه‌ده‌گاری
 هه‌ردو‌کشان کی به‌؟ ﴿قَالَ رَبُّکَ الَّذِیْ اَعْطٰی کُلَّ شَیْءٍ خَلْقَهٗ ۖ﴾ (مووسا) فه‌رموی په‌روه‌ده‌گاری نیمه‌ نه‌و‌زاته‌به‌که‌ه‌مو
 شینکی به‌شینه‌به‌کی ریت و بیت و جوان درو‌شکر دووه‌ ﴿فَرَحَدَی﴾ باشان ریشمو‌ونیشی کردوه (بؤ کاری خوی) ﴿۵﴾
 ﴿قَالَ فَاِنَّ اَلْغُرُوبَ ۖ﴾ (فیرعه‌ون) وونی نه‌ی خه‌ل‌کاتی سه‌ده‌مه‌ پیته‌وه‌کان حال‌بان چیه‌و چونه (له‌پاشی

مردنیان) ﴿۶﴾

﴿قَالُوا لِمُوسَى﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان شه‌ی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ النَّفْسُ﴾ یاتو (جادووه‌کهدت) فری بده ﴿وَأَمَّا
 أَنْ لَنْ كُنْ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ یا نیمه له‌سهره‌تاوه فری ی دده‌مین ﴿قَالَ بَلْ أَتَى﴾ (موسا) فدرموری نه‌خیر
 ثیوه (له‌پیشه‌وه) فری ی بدهن ﴿فَإِذَا جَاءَ لَهُمُ وَصِيِّهُ﴾ (نه‌وانیش فریباندا) جاله‌ناکاودا گوریس و دار
 ده‌سته‌کانیان ﴿فَخَبَلَ الْيَهُودَ بِسِحْرِهِمْ﴾ ودها هاته پش چاوی (موسا) به‌هزی جادووه‌که‌بانه‌وه
 که‌به‌راستی ده‌جولین و ده‌زون ﴿فَأَوْحَىٰ فِي قُلُوبِهِمْ مَوَاسِي﴾ جا موسا له‌دلی خویدا که‌می ترسا ﴿فَلَمَّا
 لَاحَقَّ﴾ ووتمان پنی مده‌سه‌وسن باک به ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْأَخْلَى﴾ بنگومان هدر تو سهر که‌وتوو ده‌بی ﴿وَأَلْقَى
 مَا فِي يَمِينِهِ﴾ شه‌وی له‌ده‌سنی راستدابه (که‌گوچانه‌کده) فری بده ﴿تَلَفَّفَ مَا صَنَعُوا﴾ هدرچی
 (جادوو) شه‌وان کردوو یانه قونی ده‌دات (ه‌دلی ده‌لوشی) ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ شَرٌّ﴾ بنگومان شه‌وی شه‌وانه
 کردوو یانه ته‌نفا فرونیلی جادوو بازه ﴿وَلَا يَفْلَحُ السَّاحِرُونَ﴾ جادوو بازیش سهر که‌وتوو نابی له‌ههر
 کوی وده‌تبی (ه‌درچی بکات) ﴿قَالُوا أَنْشُرْهُمْ﴾ شه‌وسا جادوو گهره‌کان خران به‌پودا به‌سوزده
 برده‌وه (بو خوا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا نَزَرَتْ عَنْ رَبِّكَ وَفُوتَى﴾ ووتیان پرومان هینا به‌به‌روه‌رد گاری هاروون و موسا ﴿فَلَمَّا
 دَخَلُوا﴾ (فیرعدون) ووتی پشان ﴿فَأَنشُرُوا قَتْلَ أَنْ لَوْ كُنَّا﴾ نایا ثیوه پرومان پین هینا پیش شه‌وی مؤله‌تتان بدهم
 ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرٌ لِلَّذِي﴾ بنگومان شه‌و موسا گهره‌تانه ﴿عَلَيْكُمْ كُذِّبَتْ﴾ که‌فتری جادووی کردوون
 ﴿فَلَا قِطْعَ﴾ جا سوتند بیت ده‌بیرم (ده‌بقرتیم) ﴿إِنِّي دَكُّرٌ كَرِيمٌ﴾ ده‌ست و قاجشان به‌پنجه‌وانه‌وه
 (راست و چپ) ﴿وَلَا هَيْئَتَكَ فِي جَدِّجِ الْأَخْلَى﴾ وده‌بنگومان به‌قه‌دی دارخورمادا ه‌لئان ده‌واسم (ده‌تانکه‌م
 به‌دارا) ﴿وَلَقَدْ كُذِّبَتْ﴾ (شه‌وسا) به‌راستی ده‌زانن ﴿إِنَّمَا أَنْتَ عَبْدٌ لِأَوَّلَى﴾ کاممان (من بان خوا که‌ی موسا)
 سزمان سه‌ختر و به‌ده‌وام تره ﴿قَالُوا إِنَّمَا نَزَرَتْ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان نیمه هدر گیز نه‌ه‌لنا بترین
 ﴿عَلَىٰ مَا جَاءَ نَا مِنْ الْكِتَابِ﴾ به‌سهر شه‌و نیشانه‌و موعجزانه‌دا که‌بنومان هانووہ ﴿وَأَلَّذِي فَطَرَنَا﴾ (وه تو ه‌لنا بترین
 به‌سهر) شه‌و خوابه‌ی که‌له‌نه‌بوون نیمه‌ی دروست کردووہ ﴿فَأَنصِبْ مَا أَنْتَ قَاطِبٌ﴾ جا هدر چیت له‌ده‌ست
 دبت بیکه ﴿إِنَّمَا تَقْنِي هَذِهِ لِكَلِمَةِ اللَّهِ﴾ بنگومان تو نه‌نفا لم زبانی دونه‌ده‌ست ده‌پروا و بریار ده‌دیت ﴿فَلَمَّا
 نَزَرَتْ﴾ به‌راستی نیمه باوه‌رمان هینا به‌به‌روه‌رد گارمان ﴿لِيُخْرِجَكَ خَطِيئَتَا﴾ بو شه‌وی له‌تاوانه‌کانمان
 خوش بینت ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهٖ مِنْ السَّخْرِ﴾ ههره‌ها له‌و جادوو‌هش که‌به‌زور پنت ده‌کردین ﴿وَأَلَّذِي خَرَّجْنَاكَ
 وَه‌خوای گهره (پاداشتی) چاکتره‌و به‌ده‌وامتره ﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ﴾ به‌راستی ههر که‌سی بگهر پنه‌وه لای
 به‌روه‌رد گاری ﴿فُجِّرْنَا﴾ به‌ناوانباری ﴿فَلَمَّا لَمْ يَنْجُ﴾ شه‌و بنگومان دوزه‌خ جینگایه‌ی ﴿لَا يَسُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْبِي﴾
 نه‌ده‌مری تیندا نه‌ده‌زی (به‌ناسووده‌بی) ﴿وَمَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُؤْمِنًا﴾ وه شه‌و که‌سه‌ی به‌پاوه‌رداری بگهر پنه‌وه
 لای (خوای گهره) ﴿فَلَعَمْرُ الْفَالِخِ﴾ به‌راستی کردوه‌وی چاکیشی کردین ﴿قَالُوا لَيْسَ لَكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْأُولَى﴾
 ناوه‌وانه پله‌و پایه‌ی به‌رزو بلندیان هیه ﴿فَلَمَّا جَاءَ عَذْرُ﴾ که‌به‌هشتانیکه جینگای مانه‌وه‌ی هه‌مه‌میشه‌یه
 ﴿فَجَرَىٰ مِنْ خَتَمِ الْأَنْهَارِ﴾ روباره‌کان ده‌زون به‌زیر باندأ ﴿فَخَلَّيْنِ فِيهَا﴾ پین برانه‌وه ده‌میتنه‌وه تیندا ﴿وَأَلَّذِي جَرَّدَ
 مِنَ نَرِّ﴾ شه‌و باداشتی که‌سبکه خوی باک و خاوین رابگری (له‌کوفر و تاوان) ﴿

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ لير (سامیری لهو خشله تواوانه) په بیکه ری گویره که یه کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُمْ حُورٌ﴾ بۆره یه کی هه بوو (وهك بۆره ی گویره که) ﴿فَقَالُوا﴾ نه مجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِنَّهٗ﴾
 ﴿مُوسَى﴾ نه مه خوای نیوه و خوای مووساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ نه وه (مووسا) له بیرى چووه (ده گهری به شوین
 خوادا) ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ نایا نه وان نازانن (نایینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (نه و گویره که یه) وه لامی
 هیچ ووته یه کیان نادانه وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ حَرُّ وَلَا قَلاۗءٌ﴾ وه خاوه نی هیچ زیان و قازانجیک نییه بۆیان
 ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویند به خوا به راستی هاروون پنی ووتن ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له وه و پش
 ﴿بِكُفْرِهِ﴾ نه ی گه له که م ﴿إِنَّمَا أَنتُم بَشَرٌ﴾ بینگومان نیوه به م (گویره که یه) تاقی کرانه وه (گومرا بوون)
 ﴿وَأَنَّ زَيْكُمُ الرَّحْمٰنُ﴾ به راستی په روه رد گاری نیوه خوای میهره بانه ﴿فَأَتَّبَعْنٰهُ﴾ که واته شوینی من
 بکه ون ﴿وَاطِيعُوا أَمْرِي﴾ گویرایدلی فرمانی من بن ﴿فَقَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْكَ عَادِیْنَ﴾ ووتیان هه رگیز واز
 ناهیتین و به ده وریدا دیین و ده به رستین ﴿حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾ هه تا مووسا ده گهرینه وه بۆ لامان
 ﴿قَالَ يَهُرُونَ﴾ (مووسا) ووتی نه ی هارون ﴿فَمَا مَعَكُمْ﴾ چ شتیک به رگری کردیت ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا﴾
 ﴿مُوسَىٰ﴾ کاتنی بینیت نه مانه گومرا بوون ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ﴾ (له وه ی) که شوین من بکه وی ﴿أَفَعَصَيْتَ﴾
 ﴿أَمْرِي﴾ نایا سه رینچی فرمانی منت کرد؟ ﴿قَالَ يَبْنَوتُ﴾ (هاروون) فه رموی نه ی کوری دایکم
 ﴿لَا أَكُنُ بِمُعْتَقٍ لِأَمْرِي﴾ موی ریش و سه رم مه گره و رابمه کیشه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به راستی تر سام
 که (هاتینه وه پیم) بلیت ﴿فَرَفَعْتُ بَنِي إِسْرٰءِيْلَ﴾ توجیا وازیت خسته نیوان به نی ئیسرا ئیلیه کانه وه ﴿وَأَرْسَلْتُ﴾
 ﴿رَءِیْسَ قَوْمِی﴾ و چاوه پروانی فرمانی منت نه کرد ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَا خَطْبُكَ یَسْمٰوِیُّ﴾
 نه ی سامری تو نه م کاره تر سنا که چی بوو کردت؟ ﴿قَالَ بَقُرْتُ بِمَا لَمْ يَحْضُرْ أَبَوٰی﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیکم زانی نه وان نه یانزانی (یامن شتیکم بینی نه وان نه یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَشْرِ﴾
 ﴿الرَّسُولِ﴾ نه مجا من شتیکم له شوین پنی (وولاخه که ی) جویره نیل هه لگرت ﴿فَقَبَضْتُهَا﴾ وه
 پرژاندم (به خشله تواوه که دا) ﴿وَمَكَدَ لَكَ سَوَآءٌ لِّی نَفْسِی﴾ به و جزره نه فسم نه و کاره ی بۆ جوان و
 شیرین کردم ﴿قَالَ فَادْهَبْ﴾ (مووسا) ووتی ده برو ﴿فَإِن لَّكَ فِی الْحَیٰوةِ أَنْ تَقُولَ﴾ نه وسای بینگومان
 تاماوی له م ژبانه دا (هه ر که م لیت نزیك بویه وه) ده بی بلیت: ﴿لَا مَسَاسَ﴾ نزیکم مه که وه روه وه
 وده ستم لی مه ده ﴿وَأَنَّ لَّكَ مَوَدَّآءَ لَنْ تُخْلَفَهُ﴾ وه بینگومان به لیتیکیشته هه به (له رژی دوا پیدا) هه رگیز
 پرژگار ناییت لی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ﴾ وه سهیری په رستراوه که شته که ﴿الَّذِی ظَلَمْتَ عَلَیْهِ عَآدِیًّا﴾
 که به رده وام ده په رست ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ﴾ دلیابه چاک ده یسوتیتین ﴿ثُمَّ لَنَنْصِفَنَّهٗ فِی الْآخِرِ﴾ پاشان بینگومان
 (خو له میسه که ش) پرژو بلا و ده که به نه وه به ده ریادا ﴿ثُمَّ﴾ به پرژو بلا و نیکی ودها (که شوینته واریشی
 نه مینیت) ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللّٰهُ﴾ په رستراوی (پراسته قینه ی) نیوه نه نها خوابه ﴿الَّذِی لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که هیچ په رستراویکی راست نی به نه و نه بیت ﴿وَمِیغَ كُلِّ شَیْءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری نه و هه موو شتیک
 گر توته وه

﴿كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (نهي موحه مسمه) ﴿ثَابِتٌ وَجُزْءٌ مِّنْهُ يَكُونُ بَنُو ذِي قَرْبَىٰ﴾ همدېك
له به سهرهات و هه والي نهو (گه لانهي) راپوردهون ﴿وَقَدْ أَتَيْنَاكَ﴾ بېنگومان پېمان داويست ﴿مِن لَّدُنَّا
ذِكْرًا﴾ له لابهن خومانوه قورشان ﴿مَنْ أَغْرَضَ عَنْهُ﴾ هه ر كه سې پشې تې بركات ﴿وَالَّذِي يُخِيلُ
شَاهِدًا أَنَّهُ يَأْتِيهِ مَنٌّ مِّن رَّبِّهِ﴾ له رورزي دواييدا ﴿وَرَدَّ﴾ بارېكي قورس (له تاوان) ﴿وَلَا
يُخَالِفُ فِيهِ﴾ بې برانده نبيدا ده ميتنه وه ﴿وَسَاءَ لَّهُمْ يَوْمَ أَفْتِكُمْ بِهِمْ﴾ چ بارېكي خراب و بېنهدريان به كوله وه به
له رورزي دواييدا ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ نهو رورزي كه فووه ده كړي به شه پوردا (بې جاري دووهم)
﴿وَنُفِثَ فِي السَّجِرِ﴾ نهو ساتاوان باران كرده كه پنه وه ﴿يَوْمَ يُرْزَقُ﴾ لهو رورزه دالمش و چاويان شېن هه لگه راوه
﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ﴾ به چر به وه له نيوان خوياندا ده لين ﴿إِنْ لَّيْسَ لَكُمُ الْآخِرَةُ﴾ نپوه ته نها ده (شهوو رورز له دنيادا)
ماونه نه وه ﴿عَنْ أَعْيُنِنَا﴾ نېسه چاك ده زانين به وه ي نه وان ده بليين ﴿إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمْ عِلْمٌ﴾ كاتي
(نهو بيان) كه زير تريانه و نزيك تريانه له راسييه وه ده لي ﴿إِنْ لَّيْسَ لَكُمُ الْآخِرَةُ﴾ نپوه ته نها يسه رورز ماونه نه وه
﴿وَنُفِثَ لَكَ فِي النَّجَالِ﴾ (نهي موحه مسمه) پرسيارت لي ده كهن مه بارهت به شاخه كان ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبِّي نَسْفًا﴾ توش بلي بهر و دگار له بېخيان ديني و وردو خاشيان ده كات نه مچا باپروو بلاويان ده كانه وه ﴿وَلَا
يُخَالِفُ فِيهِ﴾ نه مچا ريك و ساف بې ناوو گزو گياو ده بېنليته وه ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا﴾ نابيني تييدا
﴿عَوَجًا وَلَا مَمًا﴾ هيچ جوړه لاري و بهرزي و نزميهك ﴿يَوْمَ يُرْزَقُ﴾ لهو رورزه ده ﴿يَتَّبِعُونَ الْأَذْيَانَ﴾ هه موو
ده كه ونه شوين جاري ده ري (كو كرده وه) ﴿لَا عِوَجَ لَهُمْ﴾ لاره جلده وي ناكهن له نه رمانني ﴿وَنُفِثَ لَكَ فِي النَّجَالِ﴾
له ترسي خوي مېهره بان هه موو ده نكه كان نزم دېن ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا نَسْمًا﴾ چه چپ نه بې شتيك نابيستي ﴿وَلَا
يَوْمَ يُرْزَقُ﴾ نا لهو رورزه ده ﴿لَا تَسْمَعُ إِلَّا نَسْمًا﴾ تكا كردن سوودي نيه ﴿إِلَّا مَنَ أَوَّلَ الْأَرْحَانِ﴾ مه گهر كه سې خوي
مېهره بان پنگاي بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ لهو و ته كه شي رازي بي ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانني و ناگاداره
﴿مَنْ يَتَّبِعْ أَتْرَابَهُ﴾ به هه موو نهو شتانه ي له پېنشيانه وه به (له قيامته تا چاوه رپيانه) ﴿وَمَا لَكُمُ الْفِتْنَةُ﴾ وه به هه موو
نهو شتانه له پاشيانه وه به (له دنيادا كر دوويانه) ﴿وَلَا يُخِيلُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ به لام نه وان ده رباري خوا هه موو
شتيك نازانين ﴿وَعَنْتِ الْوُجُوهُ﴾ هه موو دهم و چاوه كان (له رورزي قيامته تا) مل كه چ و نه رمانبه ردارن ﴿يَلْحَقِ
الْفِتْنَةُ﴾ بې (خوي) هه ميشه زيندوو و راگري بوونه و دره ﴿وَقَدْ خَابَ﴾ بېنگومان زهره رمنه ند بووه ﴿مَنْ خَلَّ
طَلَمًا﴾ نهو وي كه باري ستمي هه لگرتي ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ نهو هه ش كرده وه چاكه كاني كر دبيت
﴿وَهُمْ مُؤْمِنُونَ﴾ باوه رداريش سوو بيت ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلُمًا﴾ نهو نه له ستم ده ترسي (ليني بكرى) ﴿وَلَا قُضْمًا﴾
نه له كه م كرده وي پاداشتي (ده ترسي) ﴿وَكَذَٰلِكَ﴾ ثابو جوړه ﴿أَرْزُقَهُ أَتَاغَرِبُ﴾ قورثانيكي عه رپيمان
دابه زاندوو ﴿وَصَرَفَتْ فِيهِ مِنَ الْوَعْدِ﴾ به چه ند جوړ و شېواز هه رشه مان له ودا باس كر دووه ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾
بې نهو وي له خوا بترسن و خويان به ريزن (له تاوان) ﴿وَيُخَيِّطُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ بان بيت به هو ي بيدار كرده و به بان
له هه فلهت وي ناگايي (به هو ي قورثانه وه) ﴿

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ﴾ نه مجا بهر زو بلنده نهو خوايه ﴿الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ كده سه لات دارنكي (پادشايه كي) حق و راسته
 ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ به له مه كه له (خویندنسي) قور ناندا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پيش نهو هی ﴿أَنْ يُّقَضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُكَ﴾
 وه حی کرده نه کی بؤت نهو او بیت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ وه بلی نهی بهر وهر دگارم زانست و زانباریم زیاد
 بکه ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ﴾ سویند به خوا به راستی نیمه پيشتر به ایمان و به لیتمان له نادم وهر گرت
 (له دره ختی قده غه کراو نه خوات) ﴿فَنَسِيَ﴾ به لام کاری پی نه کرد (له بیری چوو) ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ وه نیمه
 له ودا لیبر اتمان نه دی (که به ویت پی فرمانی خودا بکات) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسی) نهو کاته بکه
 به فرشته کانمان ووت: ﴿اسْجُدُوا لِلْآدَمِ﴾ سوژده بهرن بؤ نادم ﴿فَسَجَدُوا﴾ نهو انیش هه موو سوژده یان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ ابْتَىٰ﴾ جگه له شه یقان که سه ریچی کرد (و سوژده ی نه برد) ﴿فَقُلْنَا اقْنَطِرْ﴾ نه مجا ووتمان نهی نادم
 ﴿إِنْ هَذَا﴾ به راستی هم (ثیلبسه) ﴿عَذُوًّاكَ وَلِزُجْجِكَ﴾ دوژمنی توو هاوسره که ته ﴿فَلَا يَخْرُجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 که وانه (ناگادارین) له به هه شت دهر تان نه کات ﴿فَنَسَقَ﴾ چونکه دوو چاری ناخوشی و زه حمت ده بیت
 ﴿إِنَّ لَكَ الْأَجْنَاعَ فِيهَا﴾ بیگومان توو لهو (به هه شته) دا بر سیت نابی ﴿وَلَا تَقْرَأْ﴾ ورووت و قوت
 نابی ﴿وَلَوْلَا أَتَقَطَّرُ فِيهَا﴾ و بیگومان له ویدا تبووت نابیت ﴿وَلَا تَضْحَكْ﴾ وه هه تاوی (خوژ) لیت
 نادات (نازارت پی ناگه یه نی) ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ نه مجا شه یقان نیازی خرابی خسته دلیه وه
 ﴿قَالَ﴾ وونی ﴿وَتَأْتَمَّ﴾ نهی نادم ﴿هَلْ أَتَاكَ﴾ نایا نیشانت بدم ﴿عَنِ شَجَرٍ لَّكَاذٍ﴾ دهره خشی نه مری
 (هه کدس لی ی بخوات هه رگیز نامری) ﴿وَمُلَّاكِ لَا يَتَّقِي﴾ و مولك و ده سه لاتی هه دوایی نه بهت ﴿فَلَمَّا
 فَكَكَلَا مَنَّهُمَا﴾ نه مجا هه ردو وکیان لهو (بهرو ورومی دره خته) یان خوارد ﴿وَبَدَّتْ﴾ بهو هه یه وه (جل
 و بهر گیان دامالندراو) دهر که ووت ﴿لَهُمَا مَمَرٌ مِّنْهُمَا﴾ عهیب و عه وره ییان ﴿وَوُفِّيَا﴾ وه ده سنیان کرد
 ﴿يَخْتَصِمَانِ عَظْمَيْهِمَا مِنْ رَّزْقِ الْجَنَّةِ﴾ به داپوشینی له شیان به گه لای (دره خته کانی) به هه شت ﴿وَنَضَعُكَ
 وَهَنَادَمَ سَهْرٍ بِنَجِيٍّ﴾ فرمانی بهر وهر دگاری کرد ﴿فَقَوِيَ﴾ بئر له ریگای راست لای دا ﴿ثُمَّ لُجُتْهُ رَبُّهُ﴾
 پاشان بهر وهر دگاری هه لیبر ارد (بؤ پیغه به ریستی) ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ وَعَذَىٰ﴾ و ته و بهی لی قبولن کردو
 ریتموونی کرد ﴿قَالَ أَقِطَا مَنَّهُمَا﴾ (خو) بهر مووی هه ردو وکتان برؤ نه خواره وه له ونی (له به هه شت)
 ﴿جَمِيعًا﴾ به به که وه ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نهو کانتان) ده به نه دوژمنی به کتری ﴿فَلَمَّا يَأْتِيَنَّكَ عَذَابِي هُنَّ﴾
 جا نه گه ر (به پیغه بهر اندا) به یامتان بؤ هات له لابه ن منه وه ﴿فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَايَ﴾ نهو سا نهو هی شوینی
 ریتموونی من بکه ونی ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ﴾ نهو (له دونیادا) گوپرا نابی و (له پروژی دوايشدا) توووشی
 ناخوشی و زه حمت نابی ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وه هه کدس پی روو وهر گیرنی ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ له ریبازو یادی
 من ﴿وَإِنْ لَّمْ رَمَعْكَ صَبْرًا﴾ نهو به بیگومان نهو که سه گوزره انکی سه خت و نهنگی ده بیت (له گوژدا)
 ﴿وَنَحْشُرْكَ مِنْ أَلْفَمَةٍ﴾ و له پروژی دوايشدا هه شری ده که یین ﴿أَتَمَنَّىٰ﴾ به کویری ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ده لی نهی
 بهر وهر دگارم ﴿لِيُخْشَرَنِي أَتَمَنَّىٰ﴾ بؤچی به کویری هه شرت کردم ﴿وَقَدْ كُنْتَ يَصِيرًا﴾ خو من (له دونیادا)
 چاو ساغ و بینا بووم ﴿

﴿قَالَ كَذَابًا﴾ (خو) دہقر موسیٰ ہدر بدو شہودی ﴿أَتَأْتِيَ النَّاسَ أَتِيًّا﴾ تایدہ کانی ئیمدت بؤ هات و لہبیری خوت
 برده و (و کوتر بووٹ لہ ناسیدا) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بہعہمان شہود نؤش نہمرو گویت بی نادرست و لہبیر
 دہ کریت ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ و ہدر بہ و جؤرہ تؤلہ دہستین لہودی زیادہ برقی کر دیت ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾
 و باوہری نہ ہتباہی بہ تایدہ کانی بہرورد گاری ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ و ہ سزای رؤزی دواہی ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بہ نین سرو
 بہر دہوام سرہ (لہ سزای دنیا) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ دہی نایا (خو) بؤی روون نہ کردو نہ تہوہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ چہندمان
 لہ ناویرد ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ لہ گہل و نہودی چہر خہ کانی پیش نہمان ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ کہ (نہم بی باوہر تہ)
 دہ گہرین و هات و چؤ دہ کدن بہجی و شوتہ کانی اندا ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بہرامنی لہوہدا (کہ ہاسکرا) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾
 انہی چہند بہلگہ و نیشانی ہد بہ بؤ تہو کہسانہی کہڑیرن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ تہ گہر لہبہر بہلین و بہر باریک
 نہیوایہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ لہپہرورد گارتہوہ پیشتر دراوہ (بؤ لہ ناویرد نیان) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بنگومان (لہ ناویردنی
 بی باوہر ان) پئویست دہبوو ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ تہ گہر ماوہی دہباری کر اویش نہیوایہ (کہ قیام تہ) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾
 بؤلورن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ کہواتہ (تہی مو حہ مہد) انارام بگرہ لہسہر تہوہی تہوانہ دہیلین ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بہ حہمدو سوپاس و سنایشی
 بہرورد گارت تہسبب حانی خودا بکہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ لہ پیش ہد لاتی خور ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ و لہ پیش ناوا بوویدا
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ و لہ ہندی کات و ساتہ کانی شہودا خوا بہرستہ و توتز بکہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ و لہ
 سہرناو کوتایسی رؤزدا ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بؤ تہوہی (بادا شتی بدریتہوہ) کہہنی رازی یست ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾
 نؤ چاوہ کانت مدبرہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ نہو نازو نیمہ تہانی داومانہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بہ تاقیم و دہستہ بکہ لہوان
 (لہ بیباوہر ان) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ (چونکہ تہوہ) زینت و جوانی نہم زبانی دویایہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بؤ تہوہ تاقیان
 بکہ تہوہ تیایدا ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ دلباہہ رزق و رؤزی بہرورد گارت (لہ دوار رؤزدا) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ چاکسرو بہر دہوامترہ
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ (تہی مو حہ مہد) نہرمان بدہ بہ تہندمانی خیر تہ کت ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بہ توتز کردن
 وہ غویشٹ خور اگر و بہر دہوام بہ لہسہر بہجی ہتانی ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ تہمہ داواوی رؤزیت لی ناکہین ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾
 تڑوٹن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بہلکو تہمہ رزق و رؤزی نؤ دہدین ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ و سہرہ تجمی چاک بؤ بار تزاران و خواناسانہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ (بی باوہر ان) ووتیان ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ تہ گہر راستہ پیغمہ بہرہ (دہی بؤ یومان ناہجی) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾
 بہلگہ و مو عجز بہک لہ لایہن بہرورد گاریوہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ نایا لہوان بہلگہی فاشکریان بؤ نہ ہاتوہ
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ کہ لہبہرورد گارتہوہ کاندہ ہبوو (وہ ک تہورات و نیجیل) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ تہ گہر
 تہمہ تہوانمان لہ ناویرد دایہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بہ سزایہک پیش (ناردنی پیغمہ بہرہ) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بنگومان (لہ دوا
 رؤزدا) دہیان ووت تہی بہرورد گارمان ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ بؤچی (لہ دویادا) پیغمہ بہرہ کت بؤ نہ ناردین
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ تاشوینی بہرنامہ و تایدہ کانی تؤ بکہ و تباہہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ پیش تہوہی سہر شؤر و
 ریسوا بیین ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ (تہی مو حہ مہد) بلی: ہمہو چاوہروانین (ج لایہ کمان سہر دہ کھوین)
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ دہ تہوہش چاوہروان بن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ تہوہ سالہ تایدہ دہزانن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ چ کہ سینک
 خواہنی رینگای راستہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾ وہ چ کہ سینک ہیدایہتی خواہی و ہر گرتوہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُكَ﴾

سورەتی (الانبیاء)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوا ی بەخشندە ی میهربان

﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لێبەر سینه وە ی خەلکی نزیک بۆ ئەو وە ﴿وَهُوَ فِي عِقَابٍ﴾ بەلام ئەوان
 لێ بێ ناگای و غەفلەتدا ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تێکەر و ڕوو وەرگیرن (لێ ئایینی خوا) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ هەر بەیامێکی تازه یان لێ ڕو وەر دگاریانە وە بۆ پێت (کە قورئانە)
 ﴿إِلَّا أَنْتَعَوْهُ وَهُمْ يُغْفَوْنَ﴾ ئەوان دەبێستن و گالتە ی پێ دەکەن ﴿لَا حِجَةَ قُلُوبُهُمْ﴾ دلەکانیان
 بێ ناگایە ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ زۆر بە نەهێ چەیان دەکرد ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئەوانە ی کە ستمیان کرد
 ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (دەلێن) ئایا ئەم (پێغەمبەر) ش هەر بە شەرێک نییە وەک ئێوە ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ
 الْيَحْيَىٰ دَهِيًّا نَبِيًّا وَهَرُونَ به دوا ی جادوودا ﴿وَأَنَّهُ يُصِرُّونَ﴾ لێ کاتی کدا ئێوە دەبینن (دەزانن ئەو ی
 موحەممەد ﷺ دەبێ سێحەر) ﴿قَالَ﴾ (پێغەمبەر ﷺ) فەر مووی ﴿زَيْ بَعَثَ أَفْقَرَ﴾ ڕو وەر دگام
 بە هەموو قسە بەک (چر بە بەک) دەزانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ لێ ئاسمان پێت یا لێ زەوی
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئەو زاتە بێ سەری زانایە ﴿قُلْ الْوَالِدُ﴾ ئەوانە و وتیان : نەخێر (ئەو ی موحەممەد
 هێناو یەتی نیگانییە) بەلکو ﴿أَضْحَكْتَ ضَحِيحًا﴾ چەند خەو پێتێکی تێکەل و پێکەلی (موحەممەد
 خۆبەتی) ﴿بَلْ أَفْتَرْتَهُ﴾ نا بەلکو موحەممەد خۆ ی ئەم (قورئانە) ی هەلبەستووە ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نابەلکو ئەو (موحەممەد) شاعیرە ﴿فَلْيَأْتِنَا بِنَبَأٍ﴾ دەبانی شانە و موعجیزە بە کمان بۆ پێتی ﴿كَمَا أَرْسَل
 الْأَوَّلُونَ﴾ وەک (ئەو موعجیزانە ی) پێغەمبەران ی پێشوو ی پێ نێردا بون ﴿مَاءً مَمْتًا﴾ بر وایان
 نەهێتا ﴿فَتَأْتِيهِمْ قَرْبَةٌ أَقْبَلَ كُنْهَا﴾ (خەلکی) هیچ شار و گوندێک پێش ئەمان کە لە ناومان بر دوون
 ﴿أَفْتَرْتُمْ مَوْسَىٰ﴾ دە ی ئایا ئەمان باوەر دێنن ؟ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ ئەمان ئاردووە ﴿فَتَأْتِكُمْ﴾ پێش تو (ئە ی
 موحەممەد ﷺ) ﴿إِلَّا رَجَالًا﴾ جگە لێ پیاواتێک ﴿تُوحِي إِلَيْهِمْ﴾ کە تێگا و سڕووشمان بۆ کردوون
 ﴿فَتَبَيَّنُوا أَهْلَ الْأَوْدِيِّ﴾ دە ی پر سێار بکە لێ خواوەنی کتیبە کانی (پێشوو لێ زانایانی گاوور و جوولە کە)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئە گەر ئێوە نازانن ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ حَسَدًا﴾ ئێمە ئەو پێغەمبەرێمان نە کردووە
 بە یەکەریک ﴿لَا يَأْكُلُونَ الْعِلَاقَ﴾ کە خواردن نەخۆن ﴿وَمَا كُنَّا مُخْلِدِينَ﴾ وە ئەوان هەمیشە یی و نە سڕ
 نە بوون ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ باشان بە لێنێک کە پێمان دا بوون بە جێمان هێتا ﴿فَأَلْبَسْنَاهُمْ مِنْ تَشَاءِ﴾
 جیا ئەوانە و هەر کە سێکمان دەوێست (لێ باوەر داران) ڕزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا مِنَ الْمُتْرَفِينَ﴾
 وە زیاده ڕویانمان لێ ناوێرد ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوێند بە خوا ئاردو مانە تە خواریوە ﴿إِلَّا كَمَا كُنَّا﴾
 کتیبێک بۆ ئێوە ﴿فَبِمَا ذُكِّرُوا﴾ کە سەربەرز ی و ناوبانگی ئێوە ی تێدایە ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دە ی ئایا بۆ
 بێر ناکە ئەو و

﴿وَكُفَّسْنَا بَيْنَهُمْ فُتُورًا﴾ چہندہا شمارو گوندمان نیک شکاند (ولہناومان بردن) ﴿مَكَانَتْ ظِلْمُهُ﴾ کہ (خہ لکہ کہی) سہہ مکار بیون ﴿وَأَلْقَيْنَا بَعْدَ هَاقُمًا عَظِيمًا﴾ وہیاش نہوان گہل و تاقمی ترمان (لہجیان) ہدی ہینا ﴿فَلَمَّا أَخْسُوا رَأْسَهُ﴾ جا کاتیک (بی باوہران) ہستیان کرد بہسراو تولہی نیمہ ﴿إِذَا هُمْ﴾ دہست بہجی نہوان ﴿فَبَنَيْنَا بُرْجُوتَ﴾ لہو شمارانہ بہخیزایی رایان دہکرد ﴿لَا تَرْكُشُوا وَارْجِعُوا﴾ (فریشہ کان بہگالہوہ پیشان دہلین) رامہ کمن وبگہرینہوہ ﴿إِنْ تَأْتُرْكُشُوهُ﴾ بزلای لہو نازو نیمہ تاندی کہ رچوہو بیون تیندا ﴿وَنَسِيكَرُ﴾ وہ (بگہرینہوہ) بزو سہر خانوہ مالہ کانتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بہلکو ہر سیارتان لی بکریٹ (لہوہی بہسہر تان ہاتوہوہ) ﴿قَالُوا﴾ یونینا ﴿لہ گہل عہ لہانندا) دیان ووت: ہاوار بزو نیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بینگومان نیمہ سہہ مکار بیون ﴿فَنَزَّلْنَا﴾ نیتربہرہوہام ﴿فَبَلَغْتَ فُجُورُكَ﴾ تہمہ ہاوار یان بیو (ہاوار بزو نیمہ) ﴿حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾ ہینا ہہموویانسان دروینتہ و خاموش کرد (ولہناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ نیمہ دروستمان نہکردوہہ ﴿النَّاسَ وَالْأَنْعَامَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمان و زہوی و تہوہی لہتہوانیاندا بہگالہوہ بی ہودہ ﴿وَلَوْلَا دَاوُدُ﴾ تہ گہر یمان وویستایہ ﴿إِنْ تَجِدْنَاهُمْ﴾ سہر قالی بزو خرمان ہہ لیزیرین (وہک ہاوسہرو مندال) ﴿لَا تَجِدُنَا مِنْ لَدُنْهُمْ﴾ لہ لایہن خرمانہوہ ہہ لہمان دہبزارد ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ (واز لہوہ پینہ) بہلکو حق دہدہین بہسہر بہنال و ناحہ قدا ﴿فَيَذَمُّهُ﴾ بہہوہوہ (بہنال) مینسکی دہبزی و تیکدہشکی ﴿إِذَا خُورَاجُ﴾ تہمجا دہست بہجی بہنال دہفوتی و لہناو دہجیت ﴿وَلَا تَرْكُشُوا﴾ ہاوار (وسزای بہتین) بزو تہوہ ﴿وَمَا تَصِفُونَ﴾ لہبہر تہوہی کہ دہیلین و ہریاری دہدن بزو خوا (لہ ہاوسہرو مندال) ﴿وَلَقَدْ مَنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہنہا بزو خواہ تہوہی لہناسمانہ کان وزہویدایہ ﴿وَمَنْ يَنْدُرْ﴾ وہ تہوہ (فریشتانہ) ی کہ لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ ہہر گیز لہبہرستی لہو خویان بہزل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَخِيرُونَ﴾ ہہر گیزش ماندوہ ناین ﴿لَسَيُجَنَّبَنَّ الْإِلَٰهَ وَالنَّهَارَ﴾ شہوہ و رور تہسیحات و ستایشی (خودا دہکمن) ﴿لَا يَذَرُون﴾ ماندوہ ناین و سارد تاپہوہ ﴿لَوْ أَنفَضُوا﴾ تاپا تہوانہ ہہ لیان ہزاردوہ (وہریاریان داوہ) ﴿إِنَّا لَنَعْلَمُ الْآثِينَ﴾ چہند ہرستراو و (خواہک) لہزہوی دا (بزو خویان) ﴿فَرَبَّنَا﴾ کہ دہسہ لانی تہوہیان نیہ مردوہ زیندوہ یکہنہوہ) و خویان کوزہ کرتہوہ وزیندوہ دہکرتہوہ ﴿لَوْ كَانَ بِهِمْ آيَةٌ﴾ تہ گہر لہہر دوہ کیاندا (لہ ناسمان و زہویدا) چہند ہرستراونک ہہوایہ ﴿إِنَّا لَنَعْلَمُ﴾ جگہ لہخوا ﴿لَقَدْ سَدَّ﴾ بینگومان (ناسمان و زہوی) ہہر دوہ کاو و ویران دہبیون ﴿فَتَبَعْنَاهُ نَجِيبًا قَرِيبًا﴾ دہی ہاک و بینگہردی بزو خوی ہرورہدگاری عہرش ﴿عَنَّا يَصِفُونَ﴾ لہوہی بی باوہران پہوای دہدن (بزو خوا) ﴿لَا يَسْتَفْئِلُ﴾ (خوا) ہر سیاری لی ناکریٹ (پہختہ لی ناگیریت) ﴿عَنَّا يَفْعَلُ﴾ لہہر کارنک کہ دہیکات ﴿وَهُمْ يَسْأَلُونَ﴾ بہلکو نہوان (نادہمیزاد) ہر سیاریان لی دہکریٹ ﴿لَوْ أَنفَضُوا﴾ تاپا تہوانہ ہہ لیان ہزاردوہ (وہریاریان داوہ) ﴿مِنْ دُونِ﴾ دہالہہہ چہند ہرستراونک جگہ لہخوا ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا﴾ (پیشان) بلی بہلگہ تان بیتن (لہسہر تہوہی ہریارتان داوہ) ﴿فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ تہمہ قسہی تہم قورٹانہ بہ (خوا ناردوہ تی) بزو من ﴿وَذَكَّرْنَا قَبْلَ﴾ وہ قسہی تہوہ (بہبام وہر اوانہ شہ) لہ پیش منہوہ ہاتوہ (وہک تہورات و تہجیل لہمہجیاندا بیونی چہند ہرستراونک ہریار تہ دراوہ) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾ بہلام زورہی زوریان ﴿لَا يَتْلُمُونَ﴾ حق و راستی نازانن ﴿فَتَبَعْنَاهُمْ﴾ لہبہر تہوہ پیشی تیدہ کمن و پرووی لی وہرہد گنہرین

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وە ئێمە ئەمان ناردوووە ﴿مِن قَبْلِكَ﴾ پێش تۆ ﴿مِن رَّسُولٍ﴾ هیچ پێغەمبەرێک ﴿إِلَّا يُوحِيَ إِلَيْهِ﴾
 مەگەر نینگامان بۆ ناردوووە ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (بەوێی کە) بینگومان جگە لە من هیچ بەرستراوێکی راست
 نییە ﴿فَأَعْبُدُونِ﴾ کەواتە ئەنھا من پەرستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وە بێ باوەڕان) ووبیان ﴿لَنُحْضِرَنَّ لَكَ﴾
 خوا ی مێهرەبان مندالی بۆ خۆی بربارداوە (کە فریشتەکانن) ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاك و بێگەردە خوا (لەم شتانه)
 ﴿تَلَوْنَاهُ كَتَمُونِ﴾ بەلکو ئەوانە (ئەو فریشتانه) بەندە ی پێز گێراو (ی خوا) ن ﴿لَا تَسْجُدُوا﴾ لە خوا
 پێش ناکەون ﴿يَا قَوْمِ﴾ بەقسە و ووتەیان ﴿زُفَرٍ يَأْتِرُ﴾ وە ئەوان بەفەرمانی خوا ﴿يَسْجُدُونَ﴾ کار دەکەن ﴿يَسْجُدُونَ﴾
 (خوا) دەزانیت و ناگادارە ﴿مَتَابِعْتِ أُبْدِيهِمْ﴾ بە ئەوێ لەدوینا لەبەر دەسپێاندایە ﴿وَمَا خَلَقْتُمْ﴾ وە
 بە ئەوێ لە پوژی دواییدا بۆیان نامادە کراوە ﴿وَلَا تَسْجُدُونَ﴾ وە (فریشتەکان) تەکا ناکەن ﴿إِلَّا لِمَن أَرَادَ﴾
 ئەنھا بۆ ئەو کەسە ئەیت (خوا) رازی بیت (تکای بۆ بکری) ﴿وَعُمِّ قَحْطَبِيَّةٍ﴾ وە ئەوان (فریشتەکان)
 ئەترس و هەیهەنی خوا ﴿تَسْجُدُونَ﴾ زۆر دوترسن ﴿وَمَن يَنْقُلْ يَنْقُلْهُ﴾ وە هەر کام لەوانە (لەو فریشتانه) بلی
 ﴿وَلِلَّهِ يَنْدُبَةٌ﴾ بینگومان منیش بەرستراوم جگە لە خوا ﴿فَلَا يَكْخَبِرُكَ جَهَنَّمُ﴾ ئەو بە (تاگری) دۆزەخ
 تۆلە ی لێ دەسەنن ﴿كَذَلِكَ﴾ هەریە و جۆرە ﴿يَخْبِرُ الْقَالِبِينَ﴾ پاداشتی ستمکاران دەدەینەو (تۆلە) بیان
 لێ دەکەینەو ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا ئەیان دی (ئەیان زانیو) ﴿أَلَمْ يَكْفُرُوا﴾ ئەوانە بێ پروا بوون
 ﴿إِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کە تاسمانە کان و زەوی ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ هەردووکیان پێکەووە لکابوون (وەک
 پارچە بوون) ﴿فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ ئەمجا لەیە کترمان جیا کردنەو ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ وە فەراخەسمان هێشا لەناو
 و دروستمان کردوووە ﴿كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ هەموو شتێکی زیندوو ﴿فَلَا يَمُوتُونَ﴾ دە ی ئایا ئەوانە هەر باوەر ناھێتن؟
 ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وە دروستمان کردوووە (ودامان ناو) لەزە ویدا ﴿زَوَايَا﴾ چەند شاخی دامەزاراو
 ﴿أَن تَبْيَضُّ بَعْدَ﴾ بۆ ئەو جۆلە جۆلە کات بەوانە ی (بەسەر پشتیوان) ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ وە سازاندومانە لە زەوی
 (بان لە شاخەکان) دا ﴿فِي جَانِبِ غَيْبٍ﴾ دۆل و رینگاوبانی زۆر ﴿أَعْلَهُمْ يَنْتَوُونَ﴾ ئا ئەوان شارەزاین و پێوێسی
 خۆیان دا بین یکن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وە تاسمانمان کردوووە ﴿سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾ بەسە قەفکی (سەرتکی)
 پارێزراو ﴿وَعَن يَنْبِئًا﴾ بەلام ئەوانە سەبارەت بە ئایەنە کانی تاسمان ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تێکەر و پروو
 وەرگیر بوون ﴿وَقَوَّيْنَا﴾ وە هەر ئەو (خوا) یە ﴿عَلَى نَجْوَى الْقَهَارِ﴾ کە شەو و پوژی دروست کردوووە
 ﴿وَالْقَمَرِ وَالْقَمَرِ﴾ وە خۆر و مانگیش (ی دروست کردوووە) ﴿كُلٌّ﴾ هەریەک لەوان ﴿فِي فَلَاكٍ يَنْسِفُونَ﴾
 لە خۆلگە یە کدا دەسوڕێنەووە ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بربارمان نەداوە ﴿لِشَرِّ قَبِيلٍ﴾ بۆ هیچ کەسێک لە پێش
 تۆو ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ مانەوێ هەمیشە یی (نەمری) ﴿أَفَأَمِنَ يَمَنٌ﴾ ئەمجا ئەگەر تۆ بمری ﴿فَهُمُ الْيَقِينُونَ﴾
 (دوا مردنی تۆ) ئایا ئەوان زبانیان بەردەوام دەبێ و نامرن؟ (نەخیر) ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هەموو کەسێک
 ﴿ذَائِقَةُ الْعَذَابِ﴾ مردن دەچێزێت (ودەمرێت) ﴿وَنَبْلُوكُ﴾ وە ئێمە تاقیتان دەکەینەو ﴿يَا قَوْمِ وَالْآخِرُ﴾ بە خراپە
 و ناخۆشی وە بە چاکە و خۆشی ﴿وَبَشِّرِ﴾ تادەر کەوت (چاک و خراپ) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە هەر بۆ لای ئێمە
 دەگەڕێنەو

﴿وَإِذْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَٰهِيمَ الْإِسْرَٰءِيلَ﴾ (ئەو مو حەممەد ﷺ) کاتێ تۆ دەبینن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی کە بێ باوەڕن ﴿إِنْ يَخُذُواكَ الْاَظْرَارَ﴾ جگە لە گالتە و لا قرتی کردن بە تۆ هیچی تر ناکەن ﴿أَهَذَا الَّذِي﴾ (بە سەر سامیە کە وە دەلێن) ئا ئەمە ئەو کە سەمیه ﴿يَذْكُرُهُ الْآلِهَةُ﴾ (بە خراپی) باسی بە کائێان دەکات ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الْرَّحْمٰنَ﴾ لە کاتێکدا خوێان بە باسکردنی (فوڕمان) وزیکری خوای میهرەبان ﴿هُمْ كَفَرُوا﴾ بێ پروان ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشتی) نێسان وایە لە سەر پەلە کردن بەدی هێراوہ ﴿سَأُورِيكَهُ الْآيَاتِ﴾ بەزوویی تۆ لەی خۆمتان نیشان دەدەم ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلْهُ﴾ کە واتە پەلە مە کەن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وە (بەست بەرستان بە گالتە وە) دەلێن ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ ئەم بە ئێنی (تۆ لە یە) کە ی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر نێوہ راستگۆن ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئە گەر ئەوانە ی کە کافرن بیانزانایە (چ سزایەکی سەخت لە بەر دە میاندا یە) ﴿جِيءَ لَا يَكْفُوتُ﴾ کاتێ ناتوانن دووری بخەنە وە ﴿عَنْ رُجُومِهِمْ أَسَٰرًا وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ﴾ بێ سە ی ئا گەر لە دەم و چا و و پشیان ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وە ئەوان یار مە تی نادرن ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بە لکو لە نا کاودا تو و شیان دیت ﴿فَتَنبَهُنَّهُمْ﴾ و سەر سامیان دەکات (بە شێوہ یە ک) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نە دە توانن ﴿رَدَّهَا﴾ بێ گێر نە وە (بەر گری بکەن) ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وە نە مۆلە تیشیان دە درێت (تە و یە بکەن) ﴿وَلَقَدْ أَتَيْنَهُمُ﴾ سووتند بە خوا بێ گومان گالتە و لا قرتی کراوہ ﴿رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بە پێغەمبەرانی پیش تۆش ﴿فَحَقَّقُوا الَّذِينَ﴾ ئەمجا دەوری ئەوانە ی دا ﴿سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ لەوان کە گالتە یان دە کرد (بە پێغەمبەر ان) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو سزایە ی ئەوان گالتە یان پێ دە کرد ﴿قُلْ﴾ بلی (بە گالتە کە ران) ﴿مَنْ يَكْفُرْكُمْ﴾ کێ (دە توانیت) ئێوہ پیا ریزیت ﴿يَأْتِيهِمُ الْيَوْمُ﴾ بە شە و و بە روژ ﴿مِنَ الْرَّحْمٰنِ﴾ لە (سزای) خوای میهرەبان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بە لکو ئەوانە ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ بەر دە وام پشت هە لکە کە ن لە یاد وزیکری بەر وەرد گاریان ﴿أَتْلَاهُمُ الْآلِهَةُ﴾ ناخۆ (ئە و بێ باوەڕانە) چە ند بەر ستر او نیکیان هە یە ﴿تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِهَا﴾ جگە لە ئێمە رێگری (سزا) یان لێ یکات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (ئە و بەر ستر او انە) ناتوانن ﴿نَصْرَ أَنفُسِهِمْ﴾ یار مە تی خوێان بە دەن ﴿وَلَا هُمْ مَنَّا بِصَحْبٍ﴾ وە لە لایەن ئێمە شە وە بە نا نادرن ﴿بَلْ مَنَعْنَا قُلُوبَهُمْ وَآبَآءَهُمْ﴾ بە لکو ئێمە ئەوان و باو و باپیرانیانمان زیاندوو بە خوشی (ناز و نێعمە تی دوانیامان پێدا بوون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ تاتە مە نی زووریان بە سەر برد ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دە ی ئایا ئەوانە (قورەیشیە کان) سە رنج نادەن ﴿أَنَّا أَنْتَ الْأَرْضُ﴾ کە بێ گومان ئێمە (ور دە و ر دە) دێنە خاک و لا ئی (ئەوان) ﴿تَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لە هە م و و لایە کی یە وە کە می دە کە ی نە وە (بە رزگار کردن لە لایەن مو سلما نا نە وە) ﴿أَنَّهُمُ الْعَالَمُونَ﴾ دە ی ئایا ئەوان زان و سەر کە و توون (یان ئێمە) ؟ ﴿﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (نہی مو حہ مہد ۱۱۱) ﴿بَلٰی﴾ بنگومان من تہنہا ثنہوہ بیدار دہ کہ مہوہ (دہ تان ترستیم) ﴿يَا لَوْنٰی﴾ بہ نیگا و وہ حی ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصَّوْتُ الذِّعْرَةَ﴾ وہ کہہ رکان بانگہ وازی (حق) نایبستن ﴿إِذَا مَا يَنْذِرُوت﴾ کاتیک کہ دہ ترستین ﴿وَلٰیْنَ مَسْتَهْزِءٍ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر دوو چاریان بیت ﴿تَفَحَّحَ﴾ کہ میٹ ﴿مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لہ سزای ہر وہر دگارت ﴿يَقُولُ﴾ بنگومان شہوان دہ لہن ﴿يَقُولُ﴾ ہاوارو تیاچوون بؤ ٹیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِيْنَ﴾ بہ راستی ٹیمہ (ہم ومان) ستمکار بووین ﴿وَنَصَّبَ﴾ وہ ٹیمہ دادہ نین ﴿الْمَوْرِيْنَ الْقِطْطَ﴾ تہرازو وہ کانی دادہ ر وہری (کہ کردہ وہی ہن دہ کیشرت) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ ر وڑی قیامہ ندا ﴿فَلَا تَنْظُرْمْ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ ٹیمہ جہیج کہس کہ مترین ستمی لی فاکریت ﴿وَان كَانَ مَقَالٌ﴾ با قورسی (کردہ وہ کہی) ﴿حَقِّقْ مِنْ حَرِّكَ﴾ بہ قہدہر تووی خہر تہ لہ یہ کیش بیت ﴿اَنۡتَابِیۡا﴾ ٹیمہ دہ بہتین ﴿وَكُنۡیَا حَسِيۡبِيۡنَ﴾ وہ بہ سہ کہ ٹیمہ ژمیرباری (کردہ وہی بہندہ کان) بین ﴿وَلَقَدْ اَتٰیكَ مُوسٰی وَهٰرُونَ الْفُرْقَانُ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی تہورات (کہ جیا کہہ وہی حق و بہ تالہ) بہ خشیمانہ موسا و ہاروون، ﴿وَضِيۡقَ وَصَرَّ﴾ وہ پروون کہہ وہ و یاد خہر وہ شہ ﴿الْمُتَّقِيۡنَ﴾ بؤ پارنیز کاران و لہ خوا ترسان ﴿الَّذِيۡنَ يَحْشَوْنَ﴾ تہوانہی کہہ ترسن ﴿رَبَّهُمۡ بِالْغَيْۡبِ﴾ لہ ہر وہر دگاریان بہ نادباری و بہ نہانی ﴿وَهَرَّ﴾ وہ تہوان (کہسانیکن) ﴿مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوۡتَ﴾ لہ ر وڑی دواپی زور دہ ترسن ﴿وَهٰذَا﴾ وہ ٹم (قورٹانہ) ﴿وَصَرَۡمَازِلُ﴾ یاد خہر وہیہ کی بہ قہر و ہیر وڑہ ﴿اَنۡزَلۡتُہٗ﴾ نار دومانہ تہ خوار وہ ﴿اَفَاَنۡتَرُ﴾ دہی ثایا ثنہوہ ﴿لَہٗ مُسۡکِرُوۡنَ﴾ دانی پندا نانین (باوہری ہن ناکہن) ﴿وَلَقَدْ اَتٰیۡنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بہ خشیمان ﴿اِبۡرٰہِیۡمَ رُسۡدَہٗ﴾ بہ ٹیراہیم رنم وونی وشارہ زایی ﴿مِنۡ قَتْلِ﴾ لہ بہتشدہ ﴿وَكُنۡیَا عَلِیۡمِيۡنَ﴾ وہ ٹیمہ لہ (شیاوی) تہ و ناگادار بووین ﴿اِذۡ قَالَ﴾ کاتیک وونی ﴿لَاۤیۡسَ وَفَوۡہُ﴾ بہ باوکی و گہلہ کہی ﴿مَا هٰذِہٗ اِلَّاۤیۡلَۃُۤ اَلۡیۡۤیۡ﴾ نا ٹم بہ یکہر و بتانہ چین ﴿اَنۡتَ لَهَاۤعَکِکُوۡنَ﴾ کہ ثنہوہ دہ بان ہرستن (بہ لایانہ وہ ماوتہ تہ وہ) ؟ ﴿قَالُوۡا﴾ (گہلہ کہی) ووتیان ﴿وَجَدۡنَاہٗ اِنۡعَاقًا﴾ باوو باہیر انمان دیوہ ﴿لَهَاۤ عٰیۡدِيۡنَ﴾ تہ مانہ بیان ہرستوہ ﴿قَالَ﴾ (ٹیراہیم) وونی ﴿لَقَدْ کُنۡتُمْ﴾ بہ راستی ثنہوہ ﴿اَنۡتَرُوۡۤا اَبۡرَکُ﴾ خوٹان و باوو باہیر اتان ﴿فِیۡ ضَلٰلٍ مُّبِیۡنٍ﴾ لہ گو مڑا بہ کی ناشکر ادان ﴿قَالُوۡا﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان ﴿اَحِبۡتَۡنَا بِالْحَقِّ﴾ ثایا راستی و حدقت بؤ ہیناوین ﴿اَنۡرَاۡتَ مِنَ اللّٰعِیۡنِ﴾ با تو گالتہ مان ہن دہ کہیت ﴿قَالَ بَلۡ رَّکُوۡۤا﴾ (ٹیراہیم) وونی (حہ قم ہیناوہ) بہ لکو ہر وہر دگاری ثنہوہ ﴿رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ہر وہر دگاری تاسمانہ کان و زہویہ ﴿الَّذِیۡ فَطَرۡہُنۡ﴾ ہر تہ ویش بہ دی ہیناون ﴿وَلَا اَعۡلٰی دَلِیۡکُمۡ﴾ وہ بنگومان من لہ سہر تہوانہ (کہ باسم کرد) ﴿مِنَ الشّٰہِدِیۡنَ﴾ لہ شاہید و بہ ناگایانم ﴿وَنَالِیۡہٗ﴾ سویند بہ خوا ﴿لَاۤیۡحِیۡدَ اَشۡکَکُمۡ﴾ پیلان دادہ نینم بؤ (لہ ناو بردنی) بتہ کانتان ﴿بَعۡدَ اَنۡ تُوۡلُوۡا مُدْبِرِیۡنَ﴾ دواپی تہ وہی پشتان نیکردن (بہ جیتان ہیشتن) ﴿

﴿فَجَعَلْنَاهُ جُودًا﴾ ئەمجا ئیبراهیم هەموو بته کانی وورد کرد ﴿إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ﴾ جگە لە بته زله کهیان
 تەبیت ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ بە ئومیدی ئەوەی ﴿إِنِّي نَزَّيْعُوت﴾ بگەڕێنەووە بۆ لای ئەو (بۆ لای ئیبراهیم) ویش
 پراستیان پێ بلی، بەلکو باوە پیتن ﴿قَالُوا﴾ (بە پراستی) ووتیان ﴿مَنْ قَالَ هَذَا﴾ کێ ئەمە ی کردووە
 ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ بە خوا کاتمان (بە بته کاتمان) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بە پراستی ئەو کەسە ﴿لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ لە سته مکارانە
 (دەبی سزا بدریت) ﴿قَالُوا﴾ (چەند کەسێک) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قَوْلَ لَؤُكٍ بَوِّدَ﴾ گوتمان لە لائوک بوو
 ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی ئەوانی (بته کانی بە خرابە) دەکرد ﴿يَقُولُ لَهُمْ﴾ پێی دەلێن ئیبراهیم ﴿قَالُوا﴾
 (کۆمە لێ لە گەلە کە ی) ووتیان ﴿قَالُوا بِهِ﴾ کە واتە بیهیتن ﴿عَلَى أَقْنِ الْأَنْبِ﴾ لە پیتش چاوی
 خەلک (بیوەستین) ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ بەلکو (ئەوانە ی دەیتاستەووە) شایەتی لە سەر بدەن ﴿قَالُوا﴾
 ووتیان ﴿أَنْتَ قَعَلْتَ هَذَا﴾ ئایا تۆ ئەمە ت کردووە ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ بە خوا کاتمان (بە بته کاتمان)
 ﴿يَا نَزَّيْعُوت﴾ ئە ی ئیبراهیم ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ رَكَبِيْرُهُمْ هَذَا﴾ تەخیر بەلکو ئەم بته
 گەورەیان ئەوە ی کردووە ﴿فَتَنُوهُمْ﴾ دە پر سيار ئەوانە (بته شکاوە کان) بکەن ﴿إِنْ كَانُوا يَنْطَلِقُونَ﴾
 ئە گەر ئەوانە قسە دە کەن ﴿فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ ئەمجا گەرانەووە بۆ لای یە کتری (سەریان کرد
 بە یە کدا) ﴿قَالُوا﴾ جا (لە ناو خۆیاندا هەندیکیان) ووتیان ﴿إِنَّهُمْ﴾ بە پراستی ئێوە ﴿أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ﴾
 هەر خۆتان سته مکارن ﴿ثُمَّ لِيُكْسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سەر بەرەو خوار کرانەووە (گەرانەووە بۆ سەر
 سەختی و تەفامیە کهیان) ﴿لَقَدْ عَيَّنَّتْ﴾ بە پراستی تۆ دەتزانێ ﴿مَا تَعْمَلُونَ﴾ ئەو پتانه قسە ناکەن
 (ئە ی ئیبراهیم) ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿أَفَتَعْبُدُونَ﴾ دە ی ئێوە دە پراستی؟ ﴿مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾
 جگە لە خوا شتانێک ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءٌ﴾ کە هیچ قازانج و سوودێکتان پێ ناگە یەنن ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾
 وە هیچ زیاتیکیشان لێ نادەن ﴿إِنْ لَكُمْ﴾ ئۆف بۆ ئێوە ﴿وَلَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بۆ ئەو
 پتانهش کە دە پراستی ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتی خوا ﴿قَالَ تَعْبُدُونَ﴾ دە ی ئایا زیر نابن (بیر و هوشتان
 ناخەنە کار) ﴿قَالُوا﴾ (هەندێ لە بته پراستی) ووتیان ﴿حَرِّقُوهُ﴾ (ئیبراهیم) چاک بسوتیتن
 ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَكُمْ﴾ و یارمەتی خوا کاتمان (بته کاتمان) بدەن و سەریان بخەن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ﴾ ئە گەر ئێوە
 ئەو کارە دە کەن ﴿قَالَ﴾ (کە ئیبراهیمیان خستە ناگرەووە) ووتیان ﴿يَكُنَّ﴾ ئە ی ئاگر ﴿كُونِي بَرْدًا﴾
 و سەلماً ﴿سَارِدٌ بِهِرُوهٍ﴾ بێ زبانبە ﴿عَلَى نَزَّيْعُوت﴾ لە سەر ئیبراهیم ﴿وَأَزَادُوا بِهِمْ كُودًا﴾ ئەوان
 وستیان پیلان بگێرن لە ئیبراهیم (بە سووتان لە ناوی بەرن) ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ بە لام ئیمە ئەوانمان کردە
 ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾ زەرەر مە ندترین (دۆراوترین) کەس ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا﴾ وە ئیبراهیم و لوط و طمان
 پزگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي﴾ و (ناردمانن) بۆ ئەو زەویە (بۆ وولاتی شام) ﴿يَتْرَكُ فِيهَا النَّارَ﴾
 کە پیت و فەرمان تی خستبوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ وە بە خشیمان بە ئیبراهیم ﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾
 ئیسحاق و (بە ئیسحاقیش) یە عقیوب، بە زیاد (لە داواکە ی ئیبراهیم کە داوا ی مندالێکی کرد)
 ﴿وَجَعَلْنَاهُ﴾ وە هەموو یاتمان کرد ﴿صَالِحِينَ﴾ بە پیاوی چاک ﴿﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وه نه وانمان کرد به پیشه و ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ به فرمانی نیمه برنموننی (خه لکیان) ده کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وه نیگامان کرد بزیان ﴿فَقُلْ لِّقَوْمِي﴾ به نه جامدانی کاری چاک ﴿وَقَالُوا أَتَعْصُونَ﴾ وه به نویژ کردن ﴿وَأَيُّ الْوَصْفَاءِ﴾ وه زه کات دان ﴿وَكَيْتُ الْوَالِدَا﴾ وه نه وان هه بر بؤ نیمه ﴿وَعَلِيمِينَ﴾ عیباده تیان ده کرد ﴿وَلَوْ طَاءَ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ به خشیمان به لوط پیغه به برنی و زانیاری ﴿وَنَحْنُ كُنْهٌ﴾ وه بزگار مان کرد ﴿مِنَ الْقُرْآنِ﴾ له (دهست خه لکی) نه و شاره ی (سه دوم) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَّعَمَلِ الْإِنْسَانِ﴾ که (خه لکه که ی) کرده و ی بیس و دز نویسان ده کرد (نیربازیان ده کرد) ﴿إِنَّمَا كَانُوا﴾ به راستی نه وانه ﴿قَوْمًا سَوِيًّا﴾ گه لیککی خراپی له فرمان ده و چو و بوون ﴿وَأَنذَرْنَاهُ فِي رَجْمِنَا﴾ وه لوط طمان خسته نا و به حمت و مهربانی خورمانه وه ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به راستی لوط له چاکه کاران بوو ﴿وَلَوْحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ وه پیشتر لوح پیغه به ر ﴿هَآؤُلَآءِ﴾ هاواری (له نیمه) کرد ﴿فَأَنسَجْنَاهُ أَهْلًا﴾ نه مجا نیمه ش وه لاماندایه وه و به ده نگیه وه هانین ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ﴾ خوی و (نیمانداری) خیزانه که یمان بزگار کرد ﴿مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾ له تنگانه زور گه و ره که (له لافا و خنکان) ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِ﴾ وه بارمه تیمان داله دزی نه و گه له ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که به لکه و نایه ته کانی نیمه یان به در و دوزانی ﴿إِنَّمَا﴾ به راستی نه وانه ﴿كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا﴾ گه لیک بوون و چو و له خرا به ده ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ له به ر نه وه هه و یانمان خنکان (له توفانه که ده) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوود و سوله یمان بکه ﴿إِذْ يَخْتَصِمَانِ﴾ کاتی بریاریان ده کرد ﴿فِي النَّارِ﴾ ده باره ی نه و کشتو کاله ی ﴿إِذْ نَفَخْنَا فِيهِ مِنَّا الْقُورَ﴾ که به شه و نازه لی که سانیك تیدا له وه و ا بوون (زیانیان لی دابو) ﴿وَكُنَّا إِلَٰهَهُمْ﴾ وه نیمه بؤ دادوه ی بریاره که یان ﴿شَهِيدِينَ﴾ ناصاده (ناگدار) بووین ﴿فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ نه و سا نیمه نه وه مان فیری سوله یمان کرد (سوله یمان وونی: نازه له زیان خوره که بدرینه دهست خاوه ن کشتو کاله که، که لک له شیر و به ره میان و به رگرت، وه کشتو کاله که ش بدرینه دهست خاوه ن نازه له که به ر و بو و به که ی بخون و خرمنه تی بکه ن سا وه ک پیش زیان لیکه و تنه که ی لی دینه وه، پاشان هه ر به ک له نازه ل و کشتو کاله که بکه برننه وه بؤ خاوه نه کانیان) ﴿وَكُنَّا لَهُ آيَةً وَسُجُودًا﴾ وه به هه ر به ک له و دو واته (داوود و سوله یمان) پیغه به برنی (ودادوه ی) و زانستمان پیدان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وه رامان هینا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ له گه ل داوودا ﴿الْجِبَالُ يَسُبُّوا وَالْعِزُّ﴾ چیاکان و بالنده که نه سیباحتی خویان ده کرد ﴿وَكُنَّا قَاعِيَةً﴾ وه هه ر نیمه نه وه مان کرد (بؤ داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبِيسٍ لَّكُم﴾ وه داوودمان فیری دروسکر دنی بوشاکی زرنی (جهنگی) کرد بؤ نیمه ﴿يُخَصِّصْكُمْ مِنْ تَأْسِكُمْ﴾ تابان بارزیت له کاتی شه و کوشنار تاندا ﴿فَهَلْ أَنتُمْ﴾ ده ی نایا نیمه ﴿شَاكِرُونَ﴾ سو باس گوزارن (بؤ خواله به ر نه م نیمه تانه) ﴿وَالْأَشْيَافُ﴾ وه (رامان هینا) بؤ سوله یمان ﴿الْبَيْعَ عَافِيَةً﴾ بای توند (ره شه با) ﴿تَجَرَّ بِأَمْرِهِ﴾ به فرمانی سوله یمان ده و شت ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بؤ نه و ولات و زه و به ی ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَةً﴾ که به ر بیت و به ره که تمان کرد بوو ﴿وَكُنَّا﴾ وه نیمه ﴿يَكُنْ لَكُمْ﴾ به هه و و شتیک ﴿عَلِيمِينَ﴾ ناگدار بووین ﴿

﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ﴾ وہ ہندی لہ شہ پتانہ کان (مان رام ہینابو) ﴿يَعُصُوهُ أَهْلُ﴾ دہ چو نہ ژیری دہریا یو
 سولہ بمان (تا گہ و ہر و مرواری یو دہرہینن) ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہوہ کاری تریشبان دہ کرد
 (یو وی وہ کز شک در و سکر دن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾ بہ راستی نیمہش چاودنر (وہاریزہری) یو نہوان
 یوین ﴿وَأَيُّوبَ﴾ وہ (باسی) نہ یووب (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کانیک ہاواری لہ پەر و ہر د گاری کرد
 (لہ دوا ی ناسا غی ماوہ بہ کی زور) ﴿إِنِّي﴾ بہ راستی من ﴿مَسِيءٌ ضَلُّوا﴾ زیان و تازار و نہ خوشی دوو چارم
 یوہ ﴿وَأَنفَتِ الرُّجُمَاتِ﴾ و توش مہرہ بانترینی مہرہ بانانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ جا نیمہش ہاوار
 و نرا کہ بمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِدَةٍ مِنْ طَيْرٍ﴾ نہو زیان و تازار و نہ خوشی بہی کہ ہدیو
 ﴿وَأَنبَتْنَا أَهْلَهُ﴾ وہ ہموو مال و مند الیمان پی بہ خشبہ وہ (کہ پیشتر مرد یوون) ﴿وَمَثَلُ نُوحٍ﴾ و نہو ہندی
 نریش لہ گہ لہ اندا ﴿رَحْمَةً مِنْ عِزِّنا﴾ نہوہ بہ حمہ نیکی تابیت بوولہ نیمہوہ ﴿وَذِكْرَى لِلْعَالَمِينَ﴾ وہ بیر خہرہوہ
 و ناموز گاری بوو یو خوا بہرستان ﴿وَأَسْمَاعِيلَ وَآدِرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وہ (باسی) تیماعیل و ئیدریس
 و ذہل کفیل (بکہ) ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ ہموویان لہ تارام گران یوون ﴿وَأَذْكُرْنَاهُمْ﴾ وہ نیمہ نہوانمان خستہ
 ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو بہ حمہنی خومان (کہ بہہ شستہ) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بینگومان نہوانہ ﴿مِنَ الصَّابِرِينَ﴾
 لہ چاکہ کہ کاران یوون ﴿وَذَا النُّبُوءِ﴾ وہ (باسی) زہننون (یونس بکہ کہ پتغہ مہری خہلکی نہینہوا
 یو) ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ کانیک ریشست ﴿مُعْظِيًّا﴾ بہ نورہی (گہلہ کدی بہ جی ہینشت) ﴿فَضَّلَ﴾ وای دوزانی
 ﴿أَن لَّنْ تَقُولَ رَعْلِيُّ﴾ نیمہ نہنگانہی بہ سہردا ناہینن و ہروا وازی لی دہہینن ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوای
 گہورہ تاقیکردوہ و فریدرایہ ناو دہریا و نہہنگیک قوتی دا) جا لہ تاریکیہ کاندہ (تاریکی شدو و دہریا و ناو
 سکی نہہنگ) ہاواری کرد ﴿أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (نہی خواہ) بہ راستی ہیچ پەرستراونکی بہہدق و راستی
 نیہ جگہ لہ تو ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاکی و بنگہردی یو تویہ ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بینگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾
 لہ ستمکاران یووم (لہ بہر نہوہی تارام نہ گرت و وازم لہ گہلہ کہم ہینا) ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ نیمہش
 نزاو ہاواری نہومان گیرا کرد ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ و لہو غدم و خہفہتہ رزگارمان کرد ﴿وَكَذَلِكَ﴾
 ہر بہو شینوہیہ ﴿لِّنُجِيَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نیماندانیش رزگار دہکین ﴿وَرَزَّكَرِيَّا﴾ وہ (باسی) زہ کہریبا
 (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کانیک ہاواری لہ پەر و ہر د گاری کرد ﴿رَبِّ﴾ نہی پەر و ہر د گارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾
 بہ نہنہا مہمیلہرہوہ (مند الیکم پی بہہ شستہ) ﴿وَأَنتَ﴾ وہ تو ﴿خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ چاکترین میراگرانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ نیمہش
 دوعای نہومان وہ لام دایہوہ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ﴾ و یہ حیامان پی بہہ شستی
 ﴿وَأَصْحَابًا لَهُ زَوْجَةً﴾ و خیزانہ کہ شیمان یو چاک کردوہ (لہ نہ زوکی) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بینگومان نہوانہی
 (باسکران لہ پتغہ مہران) ﴿يُسْرَعُونَ﴾ پتیش بر کتیان دہ کرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ لہ (نہجامدانی) ہموو
 خیر و چاکہ بہ کدا ﴿وَيَذْكُرْنَا﴾ و ہاواریان لہ نیمہ دہ کرد ﴿رَعْبًا وَرَهَبًا﴾ بہ ٹومیدی (بہہ شست) ولہ نرسی
 (دوزخ) ﴿وَكَانُوا﴾ وہ نہوان ﴿لِنُخْشِعِينَ﴾ ملکہچ یوون یو نیمہ (وہ نرسن لیمان) ﴿

﴿وَالَّذِينَ﴾ وه (باسی) ئەو ئاfrهتە (مەریەمی کچی عیمران بکە) ﴿أَخَصَبَتْ فَرْجَهَا﴾ کە داوینی خۆی
 یاراست ﴿فَنَفَخْنَا فِيهَا﴾ ئەمجا فوومان پێدا کرد (بەهۆی جوهرەئیلەوه) ﴿مِنْ رُّوحِنَا﴾ لەو روحە
 کەهی خۆمان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا نِسَاءً﴾ وه ئەو (مەریەم) و کۆرە کەیمان کرد ﴿إِنَّا بَلَعْنَاهُ﴾
 بە موعجیزەبەك بۆ جیهانیان ﴿إِن هَذِهِ﴾ بەراستی ئا ئەمەیه ﴿أَمَّا كُمْ﴾ ئایینی ئێوه
 ﴿أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ کەبەك ئایینه (ئایینی هەموو پێغه مبرانە) ﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ﴾ و مینش پەروردگار تانم
 ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ کەواتە تەنها من پەرستن ﴿وَنَقُطِعْ أَعْيُنَهُمْ بِبَيْنِهِمْ﴾ بەلام خەلکی
 جیاوازیان کەوتە نێوان و سەر بێچی پێغه مبرەکانیان کرد، زۆربەیان بوون بەچەند کۆمەڵ
 گروھیکەوه (هەستان دەستیانکرد بە پەرستن بێت و هەواو ئارزووی خۆیان) ﴿كُلٌّ﴾ (بەلام)
 هەموویان ﴿إِنَّا نَرْجِعُوكَ﴾ تەنها بۆ لای ئێمە دەگەڕێنەوه ﴿فَتَنْ﴾ ئەمجا هەر کەس
 ﴿يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (هەر چەند) لە کردەوه چاکەکان بکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (بەو مەرجە)
 باوەردار بێت ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدٍ﴾ ئەوه (پاداشتی) کۆششە کە ی وون نابێت و بەفیر و ناروات
 ﴿وَإِنَّ لِلَّهِ كُتُوبٌ﴾ بەراستی ئێمە بۆ (کردەوه کانی) ئەو نووسەرین ﴿وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ﴾
 وه حەرامە قەدەغەیه و ناشیت بۆ خەلکی ئەو گوند و شارانە ی ﴿أَقْلَهُ كُنْهًا﴾ کە کاو لمان کردن
 ولەناومان بێردن ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ کە جارێکی تر بگەڕێنەوه (بۆ دنیا) ﴿حَقٌّ إِذَا﴾ (زبان
 درێژە ی دەبێت) تائەو کانه ی ﴿فَتُحِبَّ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ (بەریەستە کە ی) بەئجوج و مەئجوج
 دەگەڕێنەوه ﴿وَهُمْ﴾ ئەوانیش ﴿مِنْ كُلِّ حَدَبٍ﴾ لە هەموو بەرزیایە کەوه ﴿يَنبَسِلُونَ﴾ بە بەلە
 (وبەخێرایی) دێنە خوارەوه ﴿وَاقْتَرَبَ﴾ وه نزیک بۆتەوه ﴿الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ بە ئینی راست (هاتی
 قیامت) ﴿فَإِذَا﴾ جالەنا کاودا ﴿بَيْنَ شَخْصَةٍ﴾ ئەبەلق و زەق دەبێ ﴿أَنصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوی
 ئەوانە ی بێ پروا بوون ﴿يَكُونُ﴾ (دەلێن) هاوار و مەرگ بۆ ئێمە ﴿فَذَكَّا﴾ بێگومان ئێمە لە دنیا دا
 ﴿فِي عَقْلٍ مِّنْ هَذَا﴾ لەبێ ناگایەك (ی ئەوا) دا بووین لە ئەمە ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ تەخیر بەلکو
 ئێمە سەستەکار بووین ﴿إِنَّكُمْ﴾ بەراستی ئێوه ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ و ئەوانەش دەتانی پەرستن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگە لەخوا ﴿خَصَبُ جَهَنَّمَ﴾ (دەبنە) سووتە مەنی (وهەلگیر سێنەری) دۆزەخ
 ﴿أَنَّهُ لَهَا وَرْدُونَ﴾ ئێوه (و ئەوان) دەچنە ناویەوه ﴿لَوْ كُنَّا هَتُولَاءَ﴾ ئەگەر ئا ئەوانە (بەکان)
 ﴿إِلَٰهَةً﴾ خوا بوونایە ﴿مَّا وَرَدُوهَا﴾ نە دەچوونە ناو ئەو (ناگری دۆزەخ) وه ﴿وَكُلٌّ﴾ وه هەموو
 (بێت و بێت پەرستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾ بە هەمیشە یی تێدا دەسێنەوه ﴿إِلَهُمَّ﴾ بۆ ئەو (دۆزەخپانە) هەیه
 ﴿فِيهَا﴾ لە دۆزەخ دا ﴿تَقِرَّ﴾ هەناسە ی ساردەل کێشان ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ وه ئەوان لەویدا (لە دۆزەخدا)
 ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ نابستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بێگومان ئەوانە ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا﴾ لە لایەن ئێمە وه
 پێشتر بریار دراوه بۆیان ﴿الْحَسْبُ﴾ کە بەختە وەریس (وچاکە بەیترنە رێیان) ﴿أَرْبَابًا﴾ ئەوانە
 ﴿عَنِهَا مُعْدُونَ﴾ لە دۆزەخ دوور دەخێنەوه ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ بہ ناولی خواہی بہ خشنده می مہرہ بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تہی خہ لکینہ ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ ہر من لہ (سزای) ہر و ہرہ گار نان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکہ
 بہ راستی ہووہ لہ رزہ قیامت ہہستان ﴿شَقَّ عَظِيمٌ﴾ شنیکی زور گہورہ بہ، کارہ ساتینکی سامانہ
 ﴿يَوْمَ تَرْوُكُهُا﴾ لہو پڑوہ دا تہوہ نہو (ہووہ لہ رزہ) دہینن ﴿وَذَهَبَ﴾ بی ناگا دہی (لہ ترسی تہو پڑوہ)
 ﴿كُلُّ مُرْتَضًى﴾ ہہموو ثافرہ تہی شیر دہر (کانی کمہمکی لہ دہمی مندالہ کہیدایہ) ﴿عَنِ الرَّضْعَتِ﴾ لہ نہو
 (مندالہ) ی شیر ی بی داوہ ﴿وَضَعُ﴾ و ہر بی دہدات و لہ باری دہچیت ﴿كُلُّ دَابٍّ﴾ ہہموو دور گیانیک
 (مینہ بہ کی مسک پر) ﴿حَتَّىٰ خَلَقَ﴾ سکہ کہی (کورہ کہی) ﴿وَتَرَى النَّاسَ﴾ خہ لکی دہینی ﴿سُكْرًا﴾
 (وہک) سہر خوشن ﴿وَمَا هُمْ بِسُكْرٍ﴾ بہ لام سہر خوشیش نین ﴿وَلَا يَحِيقُ عَذَابُ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بہ لکو سزای
 سدخت و بہ تینی خوا (وای لی کردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ لہ مرفوہ کاندہ کہسی وا ہدیہ (نہضری
 کوہی حارث) ﴿يُحَادِّثُ فِي اللَّهِ﴾ موجدہ لہ دہکات دہبارہی خوا (و سیفہ نہ کانی) ﴿يَخْتَرِعُ﴾ بہین ہہچ
 زانیاری و زانستیک ﴿وَيَسْتَعْ﴾ کُلُّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٌ ﴿وہ شونی ہہموو شہیتانکی سہر کہش دہ کہوت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾
 لہ سہری نوسراوہ (ہر بار دراوہ) ﴿أَنَّهُ مَن نَّوَلَّاهُ﴾ کہ ینگومان ہر کہ سیک خوشی ہویت
 (وشونی بکہوت) ﴿قَالَ لَهُ يُصَلِّ﴾ تہوہ بہ راستی گوہر ای دہکات ﴿وَيَهْدِي﴾ وہ پشموونی دہکات
 ﴿إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ﴾ بؤ سزای ناگری ہہ لگیر ساوی دوزخ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تہی خہ لکینہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾
 تہ گہر تہوہ ﴿فِي رَبِّ فِرَاقٍ﴾ لہ گوہماندان دہبارہی زیندو ہووہ نہوہ ﴿فَإِنِّي خَلَقْتُكُمْ﴾ تہوسا (ہزانن)
 بہ راستی نیمہ تہوہ مان دروست کردوہ ﴿مِن نُّرَابٍ﴾ لہ خاک (خول) ﴿ثُمَّ مِّن نُّفُفٍ﴾ پاشان (تہوہ کان)
 لہ نوتفہ بہک (دروست دہین) ﴿ثُمَّ مِّن عَلَقٍ﴾ دواتر (دہینہ) پارچہ خوینکی مہیو ﴿ثُمَّ مِّن نُّعْجَةٍ﴾ دواہ تہوہ
 (دہینہ) پارچہ گوشتیک ﴿مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ﴾ شکل و شیوہ کیشراو و شکل و شیوہ نہ کیشراو ﴿يَبْقَىٰ لَكُمْ﴾
 بؤ تہوہی پرونی بکہینہوہ بؤ تہوہ ﴿وَنُفِخَ فِي الْأُصْصَارِ﴾ وہ لہ مندالہ اندا دہبہلینہوہ (پایدہ گرین) ﴿مَّا تَلَوَّا﴾
 تہو (ہیچو) ہی ہمانہوت (لہ بار نہچیت) ﴿إِلَّا أَجَلَ مَسْئَةٍ﴾ تاکانیک دیاری کراو ﴿ثُمَّ نَفِخَ فِي سُفُوفٍ﴾ پاشان
 (لہسکی دایکتان) دہرتان دہہین بہساوایی ﴿ثُمَّ اسْتَفْخَرْنَا شِدَادَكُمْ﴾ پاشان گہورہ دہین تادہ گہنہ تہوای
 ہیزو نواناتان ﴿وَمِن كُرْمٍ مِّنْ ثَوْفٍ﴾ وہ (لہم تہمہ نہدا) ہہندیکتان دہریترت ﴿وَمِن كُفٍّ مِّنْ نِّزْدٍ﴾ وہ ہہندیکتان
 دہ گہ بہرینہ ﴿إِلَّا أَزْدَىٰ الْأُصْصَارِ﴾ تہوہ پہری پیری، ہن کہ لکترین تہمہن ﴿لِكَيْ لَا يَقْلَمَ﴾ بؤ تہوہی نہزانی و
 لہسری نہ میتیت ﴿مِن بَقَعٍ عَلِيمٍ مَّخْفًى﴾ ہہرچی کہ دہزانی ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ﴾ وہ زہوی دہینی (لہزستاندا)
 ﴿قَابِدَةً﴾ خاموشہ ووشک و ہن گیابہ ﴿فَإِنَّا أَنزَلْنَاهَا غَمَامًا﴾ جا کانیک بارانمان بہ سہردا باراند ﴿فَاجْرَثَ﴾
 زہوی (پوہ کی لی دہرویت و) دہجولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زہوی ہل دہدات (ہرز دہیت) ﴿وَأَنْشَتْ﴾ و (زہوی)
 دہروینی ﴿مِن كَلْبٍ رَّجٍ يَهِيحُ﴾ لہہموو جزوہ (گیا و گولیک) جوان ﴿۱﴾

﴿ذَٰلِكَ يَٰأَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نہ وہی (باس کرا) لہ بہر نہ وہیہ دلنباش ﴿اللَّهِ هُوَ الْحَقُّ﴾ کہ خوا حق و راستہ ﴿وَاللَّهُ يَخْتِمْ الْقُرْآنَ﴾ وہ ینگومان مردوہ کان زیند وو دہ کاتہ وہ ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ینگومان نہو (خواہ) توانای بہ سہر
ہم و شبنکدا ہبہ ﴿وَاللَّسَّانَةُ﴾ وہ بہر اسنی قیامت ﴿وَالْيَتِيمَ﴾ دیت (وہر بادہ بیت) ﴿لَا تَبْخُسْ فِيهَا﴾ گومان
نیدانی بہ ﴿وَاللَّهُ﴾ و دلنباش بن خوا ﴿يَعْلَمُ﴾ زیند و وی دہ کاتہ وہ ﴿مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ ہم و نہو کہ سانہی لہ ناو
گورہ کاند (مردوون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وہ لہ نا و خہ لکدا کہسی و اہیہ ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موجدہ لہ دہ کات
دہر بارہی خوا ﴿يَغْيِرُ عَمِلَهُ وَلَا هُدًى﴾ بہین هیچ زانباری و شارہ زایہک (بدلگہ یہک) ﴿وَلَا يَكْتَسِبُ ثَمَرًا﴾ وہ بہین
کتبکی پروتکمرہ وہ (لہ لایہن خواہ) ﴿ثَانٍ عَظِيمَةٍ﴾ (کہ سیکہ) پرو و ہر دہ گیریت (و حق و ہر ناگیریت)
﴿يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بو نہ وہی خہ لک لہرنگہی خوا لادا ﴿لَهُ فِي الدِّينِ حَرْفٌ﴾ نہو کہ سہ لہ دہ نیادا سہر شور
دہ بیت ﴿وَلْيُدْفَعُ رَوْحُ الْقَيْدِ﴾ وہ لہ قیامت شدا ہی دہ چیزین ﴿عَذَابُ آخِرِينَ﴾ سزای سونہر ﴿ذَٰلِكَ﴾ ہی
دہ و تریت) نہو سزایہ (کہ باس کرا) ﴿بِمَقَادِمِ يَدَيْهِ﴾ بہ ہوی نہو (گوناہانہ وہیہ) کہ بہ دہ سنی خوت پشت
خستوہ ﴿وَاللَّهُ﴾ و ینگومان خوا ﴿لَيْسَ بِظَلَمٍ﴾ مستہم کار نی یہ ﴿يُلْقِيهِ﴾ بہ بندہ کانی ﴿وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ﴾ وہ لہ ناو خہ لکدا کہسی و اہیہ ﴿يَعْبُدُ اللَّهَ﴾ خوا دہ بہر سنی ﴿عَلَىٰ حَرْفٍ﴾ لہ قہر اعدا، (لہ نیوانکدا)
﴿فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ﴾ جانہ گہر تووشی خیر و خوشی بوو ﴿أَطْمَأَنَّ بِهِ﴾ دلخوش دہی ہی (بہر دہوام دہی
لہ خواہر سنی دا) ﴿فَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ﴾ و ہ گہر تووشی نا قیگر دہ وہو بہ لا بوو ﴿أَنفَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ بہرہ و دوا
ہلہ گہریتہ وہ پاش گہز دہیتہ وہ لہ ثابین ﴿خَيْرٌ لِّلْأَيَّامِ الْآخِرَةِ﴾ زہرہر مہندی دنیا و قیامت بووہ ﴿ذَٰلِكَ
خَرٌ﴾ تہنہا نہ وہیہ ﴿الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ﴾ زانباری و خہ سارت مہندی پروون و ناشکرا ﴿يَدْعُوا﴾ نہو دہ پاریتہ وہ
(و دہ بہر سنی) ﴿مِنَ دُونِ اللَّهِ﴾ جگہ لہ خوا ﴿مَا لَا يَضُرُّهُ﴾ شتیک نہ زبانی پتہ گہیہ نیت ﴿وَمَا لَا يَنْفَعُهُ﴾
وہ نہ سوود و قازانجشی پتہ گہیہ نیت ﴿ذَٰلِكَ خَرٌ﴾ تہنہا نہ وہیہ ﴿الضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ لہری لادانی (گومان ہی)
زور دوور لہ پراسنی ﴿يَدْعُوا﴾ نہو ہاوار دہ کات، و دہ بہر سبتہ ﴿لَمَنْ ضَرُّهُ﴾ (لہ) کہ سیک کہ زبانی
﴿أَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهِ﴾ لہ سوودی نزدیکترہ ﴿لَيْسَ الْقَوْمُ﴾ نای چ پشتیانکی خرابہ ﴿وَلَيْسَ الْغَيْبُ﴾ و ہج ہاوری
و ہاودہ مینکی خرابہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ پراسنی خوا ﴿يُدْخِلُ الْآيَاتِ﴾ مامو او عیو الوصلحتی) نہ واندہی کہ ہاودہ بیان
ہیتاوہ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردوہ دہ پانخانہ ﴿جَنَّتْ﴾ باخہ کانی بہ ہہ شستہ وہ ﴿عَجْرٍ مِنْ عَجْمِهَا الْأَنْهَارِ﴾
کہ پرو بارہ کان دہرون بہ زرباندا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ ینگومان خوا ﴿يَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ نہ وہی بہ دہ نیت دہ بکات ﴿
مَنْ كَانَ ظَنُّهُ﴾ ہر کہس و اگومان دہ بات (لہ ہین ہر وایان) ﴿فَإِنْ لَّنْ بَصَرَةٌ﴾ کہ ہر گیر خواندہو (ہیتہ مہرہ ﴿
یار مہتی نادات و سہری ناخات ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دنیا و دوار و زدا ﴿فَلْيَسُدَّ سَبِيلَ إِلَى السَّمَاءِ﴾ دہا پد نیک
بہ سہرہ وہ (بہ بہر زیہ وہ) ہلہ واسبت (و ملی پتدا بکات) ﴿فَلْيُطْفَعْ﴾ پاشان ہناسہی ہیری (نادہ خنکیت)
﴿فَلْيَنْظُرْ﴾ نہو سابیہنی (سہر نچ بدا و ہر کاتہ وہ) ﴿هَلْ يُدْهِمُكَ مَا يَصِفُ﴾ نایا بہم کارہ نہو برق و نورہ بہیہی
(لہ دلپدایہ) لایدہ بات (ونایہینیت) ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَرْسَلْنَا﴾ ثابتہم شیوہ تہو (قورئانہ) مان تاردوتہ خوارہ وہ ﴿عَلَيْكَ يَتَنَبَّأُ﴾ کہ تایدہ تہ کانی پون
 وناشکران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بینگومان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ ہر کہ سبتک خوی بیہوتیت ہیدایہ تی
 دہدات ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ راستی کہ سبتک کہ پروایان ہیتا وہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و کہ سبتک کہ پون
 بہ جو ولہ کہ ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و تہ سبتہ (یا فرشتہ) پہرستہ کان ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و گا ورہ کان (تہ سبتہ کان)
 ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و ناگر پہرستہ کان (زہر دہشتی بہ کان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و تہوانہی ہا وہ شیان بڑ
 خوا دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ پریار دہدا لہ نیوانیاندا (جیایان دہ کاتہ وہ لہ بہ کتر
 کومہ لبتک بڑ بہ ہشت و کومہ لبتکی تریان بڑ دوزخ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پوزی دوا پیدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 بہ راستی خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ بہ سہر ہموو شبتکدا ناگادارہ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا تہ تہدی
 ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَكَ﴾ کہ بہ راستی سورڈہ بڑ خوا دہ بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ تہ وہی
 لہ تاسمانہ کان و تہ وہی لہ زہویدایہ ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ ہر وہ ہا پوز و مانگ و تہ سبتہ کان
 ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْأَنْبَاءُ﴾ و چیا کان و درخت و گیان لہ بہران ﴿وَكُلٌّ مِنْ النَّاسِ﴾ زور نکیش
 لہ خہ لکی (ہموو تہمانہی باسکران بڑ خوا سورڈہ دہ بن) ﴿وَكُلٌّ مِنْ عَذَابِ﴾ وہ زور نکیش
 سزای بڑ پریار درا (لہ سہری چہ سب) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وہ ہر کہ سبتک خوا بڑ پریار و پریسوی بکات
 ﴿فَمَأْوَاهُ مِنْ عَذَابٍ﴾ تہ وہ کہس پریزی لہ ناگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ ہر
 شبتکی ہوت دہ بکات ﴿هَذَا كَيْنَ حَصَانٍ﴾ تہمانہ دوو کومہ لی دڑ بہ بکن ﴿لَا تَخْصِمُوا فِي رَيْبَةٍ﴾
 دہمہ قالی و کیشہ یانہ دہربارہی پہر وہ ردگار یان ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا تہوانہی کہ بڑ باوہ پ ہون
 ﴿فُطِحَتْ لَهُمْ أَبْوَابُ مِنَ النَّارِ﴾ لہ (پوزی دوا پیدا) پو شاکیان بڑ دہ پریاریت (پہر بہ پریان) لہ ناگر ﴿يُصَبُّ
 مِنْ قَوْفِي زُوسِطٍ﴾ بہ سہر یاندا دہ پریاریت ﴿لَا تَخْصِمُ﴾ ناوی زور گہرم ﴿يُصَبُّ مِنْ قَوْفِي زُوسِطٍ﴾ دہ پریاریت
 بہو (تاوہ گہرمہ) ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہ وہی لہ ناو سبک و پستہ کاندایہ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دہ پریاریت
 بزبان نامادہیہ گورزی تاسنی ﴿كَلَّمَ الْأَرْدَا﴾ ہر کاتیک بیانہ ویت ﴿أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ کہ پستہ دہر وہ
 لہو (دوزخ) ﴿مِنْ عَمٍ﴾ لہ بہر زور نارہ جہتی ﴿أَعْبُدُوا فِيهَا﴾ دہ گپریاریت تہ وہ بڑ ناوی ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ
 الْحَرِّ﴾ وہ (پریان دہ ووتیت) بچیزن سزای سوتیتہر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَغَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہوانہی کہ باوہ پریان ہیتا وہ و کردہ وہ چاکہ کانسان کرد وہ دہیانخاتہ
 ﴿جَنَّاتٍ﴾ بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پو وبارہ کان بہ پریاریت دہ پون ﴿يُحَلَّلُونَ فِيهَا﴾
 (تہوان) دہ پریاریت تہ وہ (بہ ہشتانہ) دا ﴿مِنْ أَسْوَرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ بہ بازنی تانتون و مرواری
 ﴿وَلِبَاسٌ مُمْسَقٌ فِيهَا خَيْرٌ﴾ وہ پو شاکیان لہ بہ ہشتانہ ناو ریشہ

﴿وَهَذُوا﴾ ئەو (بەهەشتیانە) پێنموونی کراون ﴿إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ ئەو ووتەی کە راست و جوانە (ووتەی لا اله الا الله) ﴿وَهَذُوا﴾ هەروەها پێنموونی کراون ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ ڕینگای (خوای) سوپاس کراو ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێگومان ئەوانەی بێ باوەڕ بوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وە ڕینگری (موسلمانان) دەکەن لە ڕینگای خوا ﴿وَالشَّجِيدِ الْحَرَامِ﴾ وە لە (ڕۆشتن بۆ) مزگەوتی حەرام (بۆ کەعبە) ﴿الَّذِي جَعَلْنَاهُ﴾ کە ئەو ئیمان داناوە (بۆ خوا پەرستی) ﴿لِكُلِّ شَيْءٍ مَوَاقٍ﴾ بۆ هەموو خەلکی بە کسانە ﴿الْعَاقِبَةِ وَالْآخِرَةِ﴾ چ ئەوانەمی لەو ئیدان یان لە دورەو بە بۆی دین ﴿وَمَنْ يُؤْخَذْ فِيهِ﴾ وە هەر کەس بێدەوت لەوێ (لە مزگەوتی حەرام) ﴿بِالْحَاكِيمِ﴾ مەیلی ئە هەق لادان زولم و ستم بەکات ﴿فُتِحَ﴾ پێی دەچیزین ﴿مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ سزای نازاردەر ﴿وَأَذِّنْ لِلْعَذَابِ﴾ (بیریان بخەرەو) کاتێک دیاریمان کرد بۆ ئیبراھیم (علیه السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جینگای کەعبە ﴿أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا﴾ (پێمان ووت) هیچ شتێک مەکەرە هاو بە شتم ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِي﴾ و ماله کەم (مزگەوتی حەرام) بێک بەکەرەوہ ﴿لِلْقَائِمِينَ﴾ بۆ تەواف کەران ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ و بۆ نوێزگەران (بەپێوە) و کوڕنوش و سوژدە بەران ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ﴾ وە جارێدە بەناو خەلکیدا ﴿بِالْحَجِّ﴾ بۆ حەج کردن ﴿بِقَوْلِكَ يَهْدَى﴾ دین بۆ لات (بۆ حەج) بە پیادە. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و بەسوار هەموو و و شترێکی لاواز (لەبەر ئەوەی) ﴿بِالنَّاسِ مِنَ كُلِّ فِجْعٍ عَمِيقٍ﴾ کە لە هەموو ڕنگایەکی دورەوہ دین ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا ئامادەیی جوړەها سوود و قازانجی خوێان یان ﴿وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا هُوَ﴾ وە ناوی خوا یەن (کاتێک قوربانی سەر دەپەرن) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ لە ڕۆژانێکی دیاری کراودا ﴿عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ لەسەر ئەو ئازە لانەیی خوا پێی داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا ئەو (گوشتی قوربانیانە) بخۆن ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ﴾ وە پێدەن بە ئەداران و هەزاران ﴿لَهُمْ لِيَفْقَهُوا ذُرْعَهُمْ﴾ دوا (سەر پێنی قوربانی) چلک و پێسی (موو و نینۆک) لایەن بە خۆیانەوہ ﴿وَلِيُوقُوا زُرْعَهُمْ﴾ وە نەزەرە کانیان جێبەجێ بکەن ﴿وَلِيُطَوَّفُوا﴾ و تەواف (ی ئیفاضە) بکەن ﴿بِالنَّاسِ الْعَمِيقِ﴾ بە دەوری مالی دێرین و بەرێزدا (بە دەوری کەعبەدا) ﴿وَاللَّاتِ﴾ ئەمەیی (پێشوو) باسی حەج بوو ﴿وَمَنْ يُعْطَلَمْ﴾ جا هەر کەس پیاڕیزیت و بە گەورەیی بگرتیت ﴿حُرْمَتِ اللَّهِ﴾ سنوورە کانی خوا ﴿فَهُوَ حَرِّمٌ لِلَّهِ﴾ ئەو بۆ خۆی چاکشە ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای پەرورەدگاری ﴿وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ﴾ وە گوشتی ئازەن (مەر، بزن، مانگا، و شتر) بۆ ئێوە حەلال کراوہ ﴿إِلَّا مَا سُكِنَ عَلَيْهِ كُمْ﴾ جگە ئەوانەیی بۆتان باس دەکرتیت (وەک مردارەوہ بوو، یان بۆغەیری خودا) سەرپەراو ﴿فَلْيَحْشَرُوا﴾ کەواتە خۆتان دور بخەرەوہ ﴿الْأَرْحَاسِ مِنَ الْأَوْتَانِ﴾ لەو پێسیبە کە پتەکانە ﴿وَلْيَحْشَرُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ هەروەها خۆتان پیاڕیزن لە قەسەیی درۆو نارەوا ﴿

﴿حُفَّتْ يَدَاكَ﴾ گہر دن کہ چ بن بڑ خوا (خوتان لہ ہم سوو پیرو باوہرنکی لار دور بگرن) ﴿غَيْرَ مُشْرِكِينَ﴾
 ﴿يَا وَيْلَهُ﴾ ہاویہش پر بارہر مہ بن بڑ خوا ﴿وَمَنْ يَشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ جا ہر کہس ہاویہش بڑ خوا دابنیت
 ﴿فَكَانَ﴾ ثہ وہ وہک ثہ وہ وایہ ﴿حَرَمَ النَّسَاءِ﴾ لہ ٹاسمان کہ وتبیتہ خوارہ وہ ﴿فَحَظَفَةُ الْقَطْرِ﴾ ثہ مجا بالندہ
 (لہ ہم وادا) بہ بہلہ بیفرینیت (وبارچہ بارچہ ی بکات) ﴿وَقَهْرِي بِوَالِدِي﴾ با بایہ کی توند بیات
 ﴿فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ﴾ بڑ جینگاہہ کی زور دور (چولہ وانی) ﴿ذَلِكَ﴾ ثہ مہ (کہ باسکرا نمود وندی ہاویہش
 دانان بوو بڑ خوا) ﴿وَمَنْ يَعْتَصِرْ شَعْرَةَ اللَّهِ﴾ وہ ہر کہس دروشمہ کانی (نایینی) خوا بہ گہورہ راگریت
 ﴿فَاتَّيَّهَا﴾ جا بہ راستی ثہو کارہ ﴿مِنْ قَهْرِي الْقُلُوبِ﴾ لہ خوا ترسی دلہ کانیانہ وہیہ (وتقوا کارن) ﴿لَا
 تُكْرِفِيهَا مَسْجُوعٌ﴾ بڑ ثیوہ لہو (ناژہ لانہ) دا چند سوود وہر گرتنیک ہمہ (وہک سوار بوون،
 خوار دنی شیربان) ﴿إِلَى أَجْلِ مُسَمًّى﴾ (جگہ لہ مانتہش دہ توان سوو دیان لی ببین بہ شتیوہک زبانان ہی
 نگات) تاکاتی دیاری کراو (بڑ سہر برینان) ﴿لَقِيلَ لَهَا﴾ کہ شونی (سہر برینی) ثہوانہ ﴿إِلَى آلِي الْعَبِيِّ﴾
 کاتیکہ دہ گنہ مالی دیرینی (کہ عبہ) ﴿وَلَكُنْ أَتَقَرُّ﴾ وہ بڑ ہم سوو ٹومہ تینک ﴿جَعَلْتَ اسْتِكَارًا﴾
 قوربانی کردنمان داناوہ ﴿لَتَكْفُرُوا بِاللَّهِ﴾ بڑ ثہوی ناوی خوا بہن ﴿عَلَى تَارَاقُفِهِمْ قِنْ تَهِيْمَةُ الْأَعْمَارِ﴾
 (کاتی سہر برین) لہ سہر ثہو ناژہ لانہی خوا ہی داون ﴿وَاللَّهُ كُنَّ إِلَهُ وَجِدَ﴾ جا خوا ی ثیوہ بہر ستر اوئکی
 تہنہایہ ﴿قُلْ أَتَشَاءُونَ﴾ کہ واثہ تہنہا ملکہچی ثہو بن ﴿وَأَشِيرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وہ مژدہ بدہ بہ ملکہ جان و خو
 بہ کہم زانان ﴿الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ﴾ ثہوانہی ہر کاتیک ناوی خوا برا ﴿وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دلہ کانیان
 دہر سی (دولہ رزیت) ﴿وَالضَّالِّينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ﴾ وہ ٹارام گرن لہ سہر ثہوی تووشیان دہی (لہ ناخوشی)
 ﴿وَالْمُفْسِدِينَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بدجی ہیترانی نوژہ کانیانن ﴿وَمَقَارَاقُهُمْ يُفْقُونَ﴾ وہ لہو رزق روزیہی
 پیمان داون دہ بہ خشن ﴿وَالَّذِينَ﴾ ثہو ووشرہ گہورہ و قدلہ واثہ (دہرین لہ بیت الحرام سہر دہرین)
 ﴿جَعَلَتْهَا الْكُفْرُ مِنَ شَعْرَةِ اللَّهِ﴾ تہمہ کردومانہ تہ دروشمی خوا بڑ ثیوہ ﴿لَقَدْ فِتْنَتْكَ﴾ بڑ ثیوہ لہ واثہ خیر
 وچاکہ ہمہ ﴿فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْهَا﴾ کہ واثہ (کاتی کردنیان بہ قوربانی) ناوی خوا یان لہ سہر ہیتن ﴿صَوَافٍ﴾
 لہ کاتیکدا لہ سہر سی پدل و ستاون و دہستی چہ بیان بہ سراوہ تہوہ (لہ بہر ثہوی و شتر بہ پیوہ سہر دہر دریت)
 ﴿فَأَذْكُرْ جُوفَهَا﴾ جا کاتیک کہ واثہ سہر زہوی بہ تہنیشدا (کاتیک گیانیان دہر چو) ﴿فَكَوَّامَتُهَا﴾ ثہوہ
 لہ گوشہ کہیان بخون ﴿وَأَطْعَمُوا الْقَائِلَ وَالْمَعْرُوفَ﴾ وہ بیدہن بہ ہزاران و سوالکہران ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ثاہو
 جزوہ ثہو مالانانہ مان بڑ ثیوہ رامہنناوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تا سویاس گوزار بن بڑ خوا ﴿لَرَبِّكَ اللَّهُ﴾
 ہہ گیز ناگات بہ خوا ﴿لِحُومِهَا وَلَأَيْمَانِهَا﴾ تہ گوشہی ثہو (قوربانیانہ) تہخوئیان ﴿وَلَكِنْ يَتَأَلَّ اللَّهُ لِقَوْلَىٰ يُسْكِرُ﴾
 بہ لام ثہوی بہ خوا دہ گات تہقوا و پارتز کاری ثیوہیہ ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ثاہو جزوہ ثہو مالانانہی
 بڑ ثیوہ رامہنناوہ ﴿لَتَكْفُرُوا بِاللَّهِ﴾ بڑ ثہوی خوا بہ گہورہ بگرن (یادی بکن) ﴿عَلَى مَا هَدَيْتُمْ﴾ لہ سہر
 ثہوی رنمونی کردون (بڑ سہر ثانی پیروزی نیسلام) ﴿وَأَشِيرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وہ مژدہ بدہ بہ چاکہ کاران
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكْفِي﴾ بہ راستی خوا بہر گری ویشیوانی دہکات ﴿عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لہوانہی کہ پروایان ہیناوہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُخَيِّبُ﴾ بنگومان خوا خوشی ناوی ﴿كُلَّ خَوَّانٍ كَاوِرٍ﴾ ہم سوو خیانہ نکار و بی باوہر
 و کافر نیک

﴿أُولَئِكَ رِجَالٌ﴾ (ہر جنگ و جہاد کردن) ﴿الَّذِينَ يَقْتُلُونَ﴾ (ہر وہ (موسلمانانہی) شہریان لہ گہ لہا
 دہ کرنت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ہر وہی کہ ہر راستی ستہ میان لی کر اوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ (ہر ہنگومان خوا
 ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (ہر سہر خستیان بہ توانایہ ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ (ہر وانہی کہ دہر کران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ﴾
 بِغَيْرِ حَقٍّ ﴿لَهُ مَالٌ وَلَآتِيَانِ بِهِ نَاهِقٌ﴾ ﴿الْآنَ يَقُولُوا﴾ (ہر ہا (گونہ ہیان نہوہ ہوو) کہ دہیان ووت
 ﴿رَبَّنَا اللَّهُ﴾ (ہر وہر دگار مان خواہہ ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ﴾ (ہر نہ گہر خوا خہ لکی لہ ناو نہ ہر دایہ
 ﴿بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ﴾ (ہر ہندیکیان بہ ہندیکی تریان ﴿لَقَدْ مَتَّ﴾ (ہر ہنگومان دہر و خیرا (ویران دہ کرا)
 ﴿صَوْمِعُ﴾ (ہر (خہ لوہنگہ) ﴿وَبَيْعُ﴾ (ہر کلیسا ﴿وَصَلَوْتُ﴾ (ہر کہنہسہ ﴿وَمَسْجِدُ﴾ (ہر گہ و تہ کان
 ﴿يُنْذِرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ (ہر ہادی خوا لہو (ہر ستگایانہ) دا زور دہ کرا ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ﴾ (ہر
 ہنگومان خوا یار مہتی کہ سانیک نہ دات (وسہریان دہ خات) ﴿بَصُرَةَ﴾ (ہر ہار مہتی (دینی) خوا
 دہدن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ (ہر راستی خوا ﴿لَقَوْلِكَ عَزِيزٍ﴾ (ہر ہیز و بالادہست و بہ توانایہ ﴿الَّذِينَ﴾
 تَكُنْهُمْ فِي الْأَرْضِ ﴿نَدَوْنَهُ﴾ (ہر وانہی کہ گہر دہسہ لانمان پیدان لہ زہ ویدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ (ہر چاکسی نویر
 بہ جی دہ ہیتن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ (ہر زہ کات دہدن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ (ہر فرمان دہدن بہ چاکہ
 ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (ہر ہر گری دہ کەن لہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْأُمُورِ﴾ (ہر نہ ہجامی ہموو کارہ کان
 تہ ہا بہ دہست خواہہ ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ (ہر نہ گہر (ہی باوہران) توبہ دروزن دہزان و باوہرت ہی نا کەن
 ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَائِلَهُ﴾ (ہر وہ ہنگومان پیتن نہ وانیش (گہ لانی تر) باوہریان نہ کرد (ہر پیغہ مہرہ کانیان)
 ﴿قَوْلُ نُوحٍ وَّعَادُ وَشْمُودَ﴾ (ہر گہ لی نوح و عاد و سہموود ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطَ﴾ (ہر گہ لی
 شیر اہیم و گہ لی لوط ﴿وَأَصْحَابَ مَدْيَنَ﴾ (ہر وہوہا یارانی مہدیہن (ہوزی شوعہ یب) ﴿وَكَذَّبَ﴾
 موسیٰ ﴿وَهُ مَوْسَىٰ﴾ (ہر موشاش بہ دروزن دانرا ﴿فَأَنبَأْتُ الْكَافِرِينَ﴾ (ہر مہجا (ہو ماوہیہک) مولہتی ہی باوہر اندا
 ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ﴾ (ہر دواتر تولہم لی سہندن و گر تمن ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ تَكْوِينُ﴾ (ہر چاون ہوو بہ گرا چوونی
 نیمہ (لہ وان) ﴿فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ (ہر مہجا چہندہا شار و دیہاتمان ویران کرد ﴿وَفِي﴾
 ظالمة ﴿كِهِ﴾ (ہر خہ لکہ کہی) ستہ مکار ہوون ﴿فَفِي خَاوِنَةٍ عَلَىٰ غُرُوبِهَا﴾ (ہر (شارانہ دیواری خانوہ کانی)
 کہوتہوون بہ سہر سہر بانہ کانیاندا ﴿وَيَذَرُ مُعْطَلًا﴾ (ہر چہندہا ہیر ہی خاوہن ہوون (لہ کار کہوتہوون)
 ﴿وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ﴾ (ہر چہندہا کوشکی ہرز و بلند (ہی خاوہن ہوون) ﴿أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ہر
 تابا نہوانہ بہ زہوی دانہ گہ راون ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ﴾ (ہر دلیان ہہیت ﴿يَعْقِلُونَ﴾ (ہر ہیری ہی بکەنہوہ
 (لہو ویران ہوونہ) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ﴾ (ہر گویان ہہیت گوی ہی بگرن (ہو راستی) ﴿فَأَنبَأْتُ﴾
 لَا تَقْصَىٰ الْأَبْصَارُ ﴿لہ راستی دا چاوہ کان کویر تابن ﴿وَلَيْكِن تَقْصَىٰ الْقُلُوبُ﴾ (ہر لکو نہو دلانہ کویر دہبن
 ﴿الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ (ہر کەلہ سینہ کاندان ﴿

﴿وَمَسْجِدُكَ بِالْعَدَابِ﴾ وہ شہوان (قورہ) بیش بہ گالتہوہ) بہ پہلہ داوای سزات لی دہ کہن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ
 اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ لہ کانتیکدا ہر گیز خوا پنچہ وانہی بہ لہنی خوی ناکات ﴿وَلَنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بینگومان
 رُوزِیک لای بہرور دگارت ﴿كَأَنَّكَ سَنَقَرٌ﴾ وہك ہزار سالن وایہ ﴿يَمَّا أَتَتْكَ﴾ لہو سالانہی
 ثبوتہ دہیز میرن ﴿وَكَايُنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَنتَ لَهَا﴾ وہ (خہلکی) چہندہا شار و گوند (ہہوون) مؤلہتم
 دان ﴿وَهِيَ ضَالَّةٌ﴾ کہ ستمہکار ہوون ﴿لَنَلْحَقَنَّهَا﴾ لہ پاشان تولہم لی سہندن (ولہناوم بردن)
 ﴿وَأَلَى الْمَعِيرِ﴾ وہ ہر بولای من دہ گہریتہوہ ﴿قُلْ إِنَّمَا النَّاسُ﴾ بلی نہی خہلکیہ ﴿إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ﴾
 بینگومان من بو ثبوتہ تہنہا ﴿نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ تر سبتہرینکی فاشکرام ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہمجانہ و کہسانہی
 بر وایان ہیناؤ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہوہ چاکہ کانیان کرد ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ لیخوشیوون
 و رُوزیہ کی بہنرخ و فراوانیان بو نامادہیہ ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا﴾ وہ نہوانہی ہولیان داوہ
 بو (دراہیہ تی) نایہ تہ کانی قیمہ ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ناتوانا و دہستہ پاچہن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ﴾ نہوانہ ہاوہ لی
 دوزخن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وہ نیمہ لہ پیش تو نہ مان ناردوہ ﴿مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هیچ بہوانہ کراو
 یان پیغہ مہرینک ﴿إِلَّا إِذَا أَمَرْتِ﴾ مہ گہر ہہر کاتیک (بہراوی خودای) خونندہیتہوہ بو گہلہ کہی
 ﴿أَلَمْ يَأْتِ الشَّيْطَانَ فِي أَمْرِيهِمْ﴾ شہیتان گومان و و سوسہ سہی دہ خستہ ناو خوتنراوہ کہیہوہ (تا خہلک
 باوہری پی نہ ہین) ﴿فَنَسَخَ اللَّهُ﴾ تہمجا خوا لایدہ بات (پوچہ لی دہ کاتہوہ) ﴿مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾
 تہوہی شہیتان داویتی بہ گونی خہلکدا (لہ و سوسہ و دلہ پراوکی و دووولی) ﴿فَنُوحِمْهُمْ اللَّهُ نَارِيَهُمْ﴾
 پاشان خوا نایہ تہ کانی خوی دہ چہ سبتہی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای کار دروستہ ﴿لِيَجْعَلَ
 مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ لہ بہر تہوہی تہو گومانانہی شہیتان دہ بخاتہ (دلہ کان خوا) دہیکانہ ﴿فِي نَفْسِ الْكَافِرِ﴾
 (ہوی) تاقیکردنہوہ بو نہوانہی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ قُرْصٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ﴾ تہخوشی لہ دلپانداہی و (نہوانہی)
 دلپان بہقہ ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ وہ بہراستی ستمہکاران ﴿لَنَلْقَيْنَهُنَّ بِعَمْرٍ﴾ لہ دراہیہ پی بہ کی زور
 دوور (لہ راستی) دان ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ﴾ وہ بو تہوہ ہزانن تہو کہسانہی ﴿أُولَئِكَ الْعَمَلُ﴾ کہ زانیاریان
 پی دراوہ ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بینگومان تہم (قورٹان) ہ راستیہ کہ لہ لایہن بہرور دگارتہوہ ﴿فَيُؤْمِنُوا
 بِهِ﴾ تا باوہری پی ہین (بہر دہوام بن لہ سہری) ﴿فَتُخْلِفُهُمْ قُلُوبُهُمْ﴾ وہ دلہ کانیان ملکہچ و بہ نارام
 بیسی بو تہو (خوا) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ﴾ وہ بینگومان خوا ہیدایہ تہدہری ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہو کہسانہیہ کہ
 باوہریان ہیناؤ ﴿إِنْ صِرْتُمْ مُسْتَقِيمِينَ﴾ بو سہر پینگای راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہر دہوام
 تہو کہسانہی پی باوہرن ﴿فِي مِرْيَقَتِهِ﴾ لہ گومانندان دہ بارہی قورٹان ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ ہنا
 لہناکاودا رُوزی دواپی بہ خہیان دہ گریت ﴿أُولَئِكَ يُهْمُّ﴾ یا بہ خہیان دہ گریت (ودیت بویان) ﴿عَذَابُ
 يَوْمٍ عَقِيمٍ﴾ سزای رُوزیکی نہزوک و پی خیر (کہ رُوزی قیامہ تہ) ﴿

﴿الْمَلِكُ يُوقِظُ اللَّيْلَ﴾ ده سولات و پاشایه تی لهو پرژه دهاته نه یاقو خوا به ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ له نیوانیاندا دادوهری ده کات ﴿قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه مجا نهو که سانه ی باره یران هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ له به ده شتانی پر نازو نیعمه ت دان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهو که سانه ی بین باوه پر یون ﴿وَكَذَٰلِكَ يُؤَيِّنُ اللَّيْلَةَ﴾ وه نایه ته کانی نیمه یان به درو ده زانی ﴿قَالَ الَّذِينَ لَهُمْ﴾ بنو نه وانه هدیه ﴿عَذَابٌ مُّهِمٌّ﴾ سزای پسوا که ر ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وه نهو که سانه ی کوزچیان کرده وه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له یرنگای خوا دا ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ أَزْفَرُ﴾ پاشان کوزران (شهید یون) یان مردن ﴿لَنَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ بینگومان خوا یرق و پرزیه کی چاکیان ده داتی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بینگومان خوا ﴿لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ چاکترینی پرزی ده رانه ﴿لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ سویند به خوا، خوانه وانه ده خاته جیگایه که پینی رازی ده بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ عَلِيمٌ﴾ وه بینگومان خوا زانی له سهر خو به ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه مه ی (باسمان کرد بو ت) ﴿وَمَنْ عَاقَبَ﴾ وه ههر که سینک توله ی خوی بسپینیت (له ده س دریزی که ر) ﴿يُعِثِّلِ اللَّهُ مِثْلَ بِهٖ﴾ به وینته ی نهو سته مه ی لی کراره ﴿لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ﴾ له دوا ی نهو جار تکی تر ده ست دریزی بکرته سهر ﴿لَنَنْصُرَنَّ اللَّهُ﴾ نه وه بینگومان خوا یار مه تی ده دات (سهری ده خات) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾ به راستی خوا چا و بو شکی که ری لیور ده به ﴿ذَٰلِكَ يَأْتِ اللَّهُ﴾ نه م (سهر خسته ی خوا) له به ر نه وه به به راستی خوا ﴿يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (نه وه منده به ده سه لانه) شه و ده بانه ناو پرژه وه (کاتیک شه و درنژ تربیت له پرژ) ﴿وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وه پرژ ده بانه ناو شه وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ وه بینگومان خوا بیسه ری بینا به ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه مه ﴿يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ له به ر نه وه به به راستی ههر خوا هق و راسته ﴿وَأَنَّ مَا يَشْعُرُونَ مِنْ دُونِہٖ﴾ وه بینگومان نه وه ی جگه له خوا هاواری لی ده که ن (وده پهرستن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ ههر نهو به تال و ناراسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه به راستی خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ههر خوی به رزو بلندو گه وره به ﴿الْمُتَرَّ﴾ نایا نابینی ﴿إِنَّ اللَّهَ أَرْزَلُ﴾ که به راستی خوا باراندویه تی ﴿مِنْ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ناسمانه وه باران ﴿فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً﴾ (به هوی نهو بارانه وه) زهوی سه وز ده بیت (به روه که) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوا ووردینی ناگایه (به هه موو شتیک) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر بو خوا به نه وه ی له ناسمانه کانه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه وه یشی له زه ویدایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه به راستی خوا ﴿لَهُوَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ﴾ ههر خوی بین نیاز و ده و له مه نده و شایسته ی سوپاسه

﴿الْمُرْتَدَّ إِلَى اللَّهِ﴾ ثابا نابینی (نازانی) بہرستی خوا ﴿سَخَّرَ لَهُ كُورَ مَافِی الْأَرْضِ﴾ رامی ہیناوه بۆتان
 و خستوبہ تیہ خزمہ تانہ وہ ہموو نہو شتانہی لہ زہویدایہ ﴿وَالْفَلَکَ فَجَرِی﴾ وہ کہشتی (رام
 ہیناوه بۆتان) و دہروات ﴿فِی الْبَحْرِ یَأْمُرُہٗ﴾ بہناو دہریادا بہ فہرمانی نہو (بہ فہرمانی خوا)
 ﴿وَبُیِّنَ السَّمَاءَ﴾ وہ ناسمانی راگیر کردوہ ﴿أَن تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ تا نہ کہوینت بہ سہر زہویدا
 ﴿الْأَبْدَانِ﴾ مہ گہر بہ فہرمانی نہو نہ بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرستی خوا ﴿بِالْأَنْبِیاءِ لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ﴾
 دلسوز و میہربانہ بہرانبہر بہ خہلکی ﴿وَهُوَ الَّذِی أَخْرَجَہٗ﴾ وہ نہو (خوا) زاتیکہ کہ زبانی
 پی بہ خشیوون (لہ سہرہنای دروسکردن تانہ وہ) ﴿لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ﴾ دواتر دہ تانہریتیت
 یاشان زیندوون دہ کاتہ وہ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَکَفُورٌ﴾ بینگومان خہلکی زور ناسوپاس و سہلہن ﴿لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ﴾
 بۆ ہموو نوسہتیک ﴿جَعَلْنَا مَسْجِدَکَ﴾ شہریعت و بہرنامہ بہ کمان دانہ وہ
 ﴿ہُمْ تَابِعُکَ﴾ نہوان کاریان پی کردوہ ﴿فَلَا یُخَفِّضُکَ فِی الْأُمْرِ﴾ کہواتہ نابیت (خاومن
 ثابیتہ کانی تر) لہ کاری نابیندا کیشہ و نازاوت لہ گہلدا دروست کەن ﴿وَأَنذَرْنِی رَحْمَتَکَ﴾ وہ تو خہلک
 بانگ بکہ بۆ لای پەرورہ دگارت ﴿إِنَّکَ لَعَلَّی مُسْتَقِیْرٌ﴾ بینگومان تو لہ سہر نابینیکی راستی ﴿لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ﴾
 ﴿وَأَن جَعَلُواکَ﴾ جاتہ گہر دہمہ قالی و موجدہ لہیان لہ گہلدا کردیت ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَغْنِیَ بَعَثَکُمُوتَ﴾ قوش
 بلسی خوا خوی چاک دہزانی بہو کردہ وانہی کہ ثیوہ دہیکہن ﴿لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ﴾ خوا دادوہری
 دہکات لہ تیواناندا ﴿یَوْمَ الْقِیَمَۃِ﴾ لہ پورزی دوایدا ﴿فِی مَآکُشَرٍ﴾ لہو شتانہی کہ ثیوہ ﴿فِیہ تَخْتَلِفُونَ﴾
 تیدا جیواوزن ﴿لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ﴾ ثابا نازانی ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ بہرستی خوا دہزانی ﴿مَافِی السَّمَاءِ﴾
 ﴿وَالْأَرْضِ﴾ بہہموو نہو شتانہی لہ ناسمان و زہویدایہ ﴿إِنَّ ذَٰلِکَ فِی کِتَٰبٍ﴾ بینگومان نہوہی
 باسکرا لہ کتیب لہ (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنَّ ذَٰلِکَ عَلَى اللَّهِ یَسِیْرٌ﴾ بہرستی ثم (زانباریہی باسکرا)
 بہ لای خواوہ ناسانہ ﴿وَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نہوان جگہ لہ خوا شتیک دہہرستن ﴿لَمْ یُنَزَّلْ بِہِمْ﴾
 سُلْطٰنًا﴾ (خوا) ہبج بہلگہ بہ کی نہ نار دوتہ خواروہ لہ سہری ﴿وَمَا لَیْسَ لَہُمْ بِہِمْ عِلْمٌ﴾ وہ بینگومان
 خو شیان ہبج زانباریان دہرہری نہو (بہرستراوہ) نیہ ﴿وَمَا لَیْسَ لَہُمْ بِہِمْ عِلْمٌ﴾ وہ بۆ سہتم کاران نیہ
 ﴿مِن نَّصِیْرِ﴾ ہبج یارمہنی دہرہک ﴿وَلَا تُشَلِّیْ عَلَیْہِہٖ﴾ وہ کاتی بخوینریتدوہ بۆیان ﴿ءَاٰیٰتُنَا﴾
 بَیِّنٰتٍ﴾ نیشانہ پروونہ کانی ثیمہ ﴿تَعْرِفِی فِی رُجُومِ الَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ لہ دم و چاوی نہو کہ سانہی پی باوہرن
 دہبینی ﴿الْمُکْرِ﴾ پروو گرزوی و تورہیی ﴿وَمَا کَدُوْنَ یَسْطُرُونَ بِالَّذِیْنَ﴾ تزیکہ بہ لامار (وہنرش) بہرن بۆ
 نہو کہ سانہی ﴿یَسْطُرُونَ عَلَیْہِہٖہٗ﴾ کہ ثابہتہ کانی ثیمہیان بہ سہردا دہخوینریتدوہ ﴿قُلْ اَلَا اُنْشِکُمْ﴾ (نہی
 موحمہ مد) بلسی ثابا ہدوالتان بدہمی ﴿یَسْطُرُونَ بِالَّذِیْنَ﴾ بہ خراپتر نہو (پرو گرزوی و تورہییہی)
 ثیوہ چی یہ ﴿الْاَنَارِ﴾ ناگری دوزخہ ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ کہ خواہی گہورہ بہ لیتنی داوہ بہو
 کہ سانہی کہ پی باوہرن ﴿وَبَشِّرِ النَّصِیْرَ﴾ چ جینگہ و ناکامینکی خراپہ (کہ پی ی دہگہن) ﴿لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تھی خدائے بڑی ﴿صُرِبَتْ مِثْلَ الْقَسْرِ﴾ نمو و تہ بیک ہیتر او تہ وہ جا گوئی بڑ بگرن
 ﴿إِنَّ الدِّينَ تَدْعُو﴾ بنگومان نہوانی ہاواریان لی دہ کھن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیانی خوا ﴿لَنْ
 يَخْلُقُوا دُبَابًا﴾ ہر گیز ناتوانن میشیک دروست بکھن ﴿وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ ہر چند ہمو و شبان بڑی
 کوئینہ وہ ﴿وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ وہ تہ گہر میشیش شتیکیان لی بفرینی ﴿لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ﴾
 ناتوانن لینی بیستہ وہ ﴿ضَعَفَ الظَّلِيلُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ داواکار و داوالی کر او لاواز و بی دہ سہ لائن ﴿لَنْ
 يَمَاقِدُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ نہوانہ بہ و شیوہ پیوستہ خوا بتاسن نہیان ناسیوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 بنگومان خوا بہ توانای بہ دہ سہ لائن ﴿لَنْ يَصْطَلِيَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ كَرُوسًا﴾ خوا لہ فریشتہ کاندہ
 نیر در او ہلہ بڑ تریت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ ہر وہ ہا لہ خدائے بڑ دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی
 خوا بیسہ ری بینایہ ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارہ بہ وہی لہ بہ دہ میاندا بہ
 (رووی داوہ) و بہ وہی لہ دوا بانہ وہ بہ (دواتر پرو دہ دات) ﴿وَاللَّهُ شَرِّحُ الْأُمُورِ﴾ و ہمو و کارہ کان
 ہر بڑ لای خوا دہ گہریتہ وہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تھی نہوانی کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿أَرْكَعُوا
 وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ کورنوش و سوزدہ بہرن و بہر وہ ردگار تان بہرستن ﴿وَأَقْعُوا بِالْخَيْرِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وہ کاری چاک بکھن بڑ نہوہی رزگار بن ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیہاد
 و تیکوشان بکھن لہ پتاوی خوا دا بہر شیوہ بہی شایستہ و سیاوہی ﴿هُوَ لِيُخَبِّرَكُمْ﴾ تہو (خوا)
 تہوہی ہلہ بڑ اردوہ (بڑ ہلہ گرتی تہم ناینہ) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وہ لہ نایندا ہیچ
 کاریکی قورس و گرانی لہ سہر دانہ ناوَن ﴿فَلِلَّهِ أَكْبَرُ بِرَحْمَتِهِ﴾ تہمہ ناینی تیرا ہیمی باوہ گہورہ تانہ
 ﴿هُوَ سَمْعُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذَا﴾ تہو (خوا) پشتر تہوہی بہ مو سلیمان ناو ناوہ وہ لہم قور تانہ شدا
 ﴿يَكُونُ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پیغہ مہر بیت بہ شاہید لہ سہر تہوہ ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وہ تہوہش
 بینہ شاہید لہ سہر خدائے بڑی ﴿فَأَقِمْ وَفَلْتُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ کدواتہ بہ چاکسی نویرہ کانتان بکھن
 وزہ کات بدن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وہ تہنہا پشت بہ خوا بیستہ ﴿هُوَ وَلَكُمْ﴾ چونکہ ہر تہوہ پشتیوان تانہ
 ﴿فَتَعْمَلُوا لِنَفْسِكُمْ﴾ نای چہند پشتیوان و یار مہتی دہرکی چاکہ ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواي به خشندهی میهره بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به راستی باوهرداران پزگار دهین (سه دهه کەون) ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 ئەو کەسانەى کە لە نوێزه کانیاندا ﴿خَشِعُوا﴾ له خواتر من (گەردن کە چن بوخوا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 وه ئەوانەى ﴿عَنِ الْغَوْمِ نَجُونَ﴾ لەشتی بى هووده خویمان دوور ده گرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه ئەوانەى
 ﴿يَلْزَمُونَ﴾ کە زه کاتى (سامانیان) ده ده کەن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه ئەوانەى ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾
 خویان ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو کە نێزه کێک کە بوو بى به خواوه نیان ﴿فَالْتَمَعَهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ ئەوه به راستی
 ئەوانه سه ره نهشت ناکرین ﴿فَمَنْ يَتَّبِعْ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ ئەمجا ههه کە سى نیازی جگه لهو (دوو جوژه
 ئافره ته) بکات (و ئاره زووی خوی تیر بکات) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ئەوسا ئەوانه دهست درێژی
 کەرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُهمْ وَعَهْدٌ بِهْمُ ذَرُّوا عَنْهُ﴾ وه ئەوانەى کە پارتزهرى سپاردهو په یمانه کانیان
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه ئەوانەى کە به دهوامن له سه ره نوێزه کانیان ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾
 ههه ئەوانه میرات گران ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْيَرَبَ دُونَ﴾ ئەوانەى کە ده بته خواوه نی فیر دهوس و میراتگری
 (به هه شت) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوان له به هه شتدا ده مېته ده به هه مېشه یی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ﴾
 سویند به خوا به راستی مر و فمان دروست کرد ﴿مِنْ صَلَافٍ طَيِّبٍ﴾ له خو لاسه و پالقه یه له قور
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْسًا﴾ له پاشان ئه ومان کرد به نو تفه به ک ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ له ئارامگایه کی قایم (منالدانی
 دایک) دا ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَاقًا﴾ دواتر نو تفه که مان کرد به خوینی مه ییو ﴿فَخَلَقْنَا الْعَاقَةَ مُطْغَاةً﴾
 ئەمجا خوینه مه ییوه که شمان کرد به پارچه گوشتیکی جووا و ﴿فَخَلَقْنَا الْعَاقَةَ عَظْمًا﴾ ئەمجا پارچه
 گوشته که شمان کرد به ئیسقان ﴿فَكَسَوْنَاهُ لَحْمًا﴾ ئەمجا به گوشت (په یکه ره) ئیسکه که مان
 داپوشی ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان ئه ومان کرد به دروست کراوینکی تر ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا گهوره
 و پیرۆزه ئەو خوا به یی ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ کە چاکترینی به دی هینه رانه ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ تَعْدُونَ﴾
 پاشان به راستی ئیوه له دواى ئەوه هه مووتان ده مرن ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ تَعْدُونَ الْيَمِينَ تَبْعُونَ﴾ له پاشان
 بینگومان ئیوه له پورزی دوایدا زیندوو ده کرینه وه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ﴾ سویند به خوا به راستی
 له سه ره ی ئیوه وه دروستمان کردوه ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ چهوت نهۆم ئاسمان ﴿وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَالِقِ غَافِلِينَ﴾
 وه ئیمه له دروست کراوه کان بى ئاگانین ﴿﴾

﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ﴾ وە لە ئاسمانەو بە ئەندازە (ى پىوېست) بارانمان باراند ﴿فَأَنسَكْنَا فِي الْأَرْضِ﴾
 ئەمجا ئەو (ئاو)مان لە زەوى دا ھىلايەو (راگرت) ﴿وَأَنزَلْنَا ذُحَاهٍ يَدْبُ﴾ وە پىگومان ئىمە بەسەر لەناو بردنى
 ئەو (ئاو)دا. ﴿فَلَقُرُونٌ﴾ بەتواناين ﴿فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ﴾ ئەمجا بە ھۆى ئەو (باران)و بەدىمان ھىتاو
 (رواندومانە) بۆتان ﴿جَنَّاتٍ مِّنْ جَبَلٍ وَأُخْبٍ﴾ چەند باخى خورما و تری ﴿لَّكُنَّ فِيهَا قُرُوحٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئىو ھەيە
 لەو باخانەدا مېوئى زۆر ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە ھەندىكىان دەخۆن (بەشپوئى بۆئوى وەك مېوز و خورما)
 ﴿وَتَجَرَّةٌ تَخْرُجُ مِنْ ظُلُومِهَا﴾ ھەروەھا (رواندومانە) جۆرە دارىك (زەبۆن) كەلە طورى سىنا دەرونت
 ﴿تَنبُتُ بِالشَّجَرِ الْمُنْتَجِبِ﴾ كەرون و پىخۆرىك دەگرت بۆ ئەوانەى دەپخۆن ﴿وَأَن لَّكُنَّ فِي الْأَعْمَالِ لَعِينٌ﴾
 وە بەراستى بۆ ئىو لە مالات و ئازەلدا پەندە ھەيە ﴿تُسْقَوْنَ فِيهَا كَبِيرًا﴾ پىتان دەنوشىن ئەو (شیر)ەى
 لە ناو سىياندا بە ﴿وَلَّكُنَّ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ﴾ وە بۆ ئىو لەو (ئازەلەدا) سوود و كەلەكىكى زۆر ھەيە ﴿وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ﴾ و لىيان دەخۆن ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ وە لەسەر (پىشى ھەندى) لە ئەوان و لەسەر
 (پىشى) كەشنىيە كانبى سوار دەگرتن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سۆند بەخوا بەراستى ئىمە
 نوحمان ئازە بۆ لاى ھۆزە كەى ﴿فَقَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ جا پىى ووتن ئەى ھۆزە كەم خوا پەرستىن
 ﴿مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ عِندَهُ﴾ ئىو جگە لەو پەرستراونكى تراتان ئى بە ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دەى ئاىا خۆتان ناھارنزن
 ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتيان ﴿الْمَلَأُوا إِلَيْنَا قُرُوبًا﴾ ئەو دەسەلاتدار و ناودارانەى كە پى باوەر بوون لە
 ھۆزە كەى (نوح) ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئەم (نوح) ئەنھا كەسىكە وەك ئىو ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَ عَلَيْكُمْ
 دَهْرًا وَيَنْتَ خَرَىٰ بَكَاتٍ كَثِيرَةٍ﴾ بەسەر تانەو ﴿وَتَوَسَّاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئەگەر خوا پىوېستابە (پىتەمبەرىك
 پىزى) فرىشەى دەنار دەخوارەو ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ ئىمە شىى وامن ئەپستووە ﴿فِي آيَاتِنَا الْآلَاءِ﴾ لە
 باو و باپەرە پىشوو و كانمانەو ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئەم (نوح) ھەر پىاوئىكە ﴿يَبْهَمُ جَنَّةً﴾ شىىى لە گەلدا بە
 ﴿فَتَرْفُقُوا بِإِسْحَاقَ بْنِ﴾ جا تاما و ەك چاوەروانى بکەن (بەلكو چاك پىتەو) ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (نوح) ووتى
 ئەى پەرورەد گارم يارمەتىم بدە (سەر م بخە) ﴿يَمَّا كَذَبُونَ﴾ لەبەر ئەوئى باوەر م پى ناھىتن ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾
 ئەمجا ئىمە نىگامان بۆ كرد ﴿أَن اصْنَعِ الْفُلَ﴾ كە كەشپە كە دروست بكە ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا﴾ بە پىش چاو و
 چاودىرى و فەرمان و نىگای ئىمە (لەم ئابەتەدا باسى سىفەتى - چاو، عىن - ھاتوو بۆ خواى گەورە، پروامان
 پىنەنى بە پى ھىچ لىچواندن و لىكەدانەو بەك : شىو كەى ئازاين وە ئەنھا خوا خۆى دەزانىت) ﴿فَإِن جَاءَ
 أَمْرًا﴾ ئەمجا كاتى فەرمانى ئىمە (بۆ لەناو بردنى ئەوان) ھات ﴿وَقَارَ الشَّوْرُ﴾ و ئاو لە تەنورەو ھەلقولا
 (نىشانەى دەسپىكردى توفانە كەبە) ﴿فَأَسْلَفَ فِيهَا﴾ توش بىخەرە ئاو كەشتى بە كەو (سواری كە)
 ﴿مِن مَّكَلٍ رَّوْحَيْنِ أَشَدِّينَ﴾ لە ھەموو جۆرە (ئازەلىك) جوتىك (تىر و مى پەك) ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
 الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ ھەروەھا (سوار بكە ئەندامانى) خىزانە كەت جگە لەوانەيان كە برىارى لە ناو چوونيان دراوہ
 (كە كۆرە كەى و ھاوسەرە كەى بوون) ﴿وَلَا تَحْطَبْنِي﴾ و قەشەشم لە گەلدا مە كە ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لەبارەى
 ئەوانەى كەستەمبان كەردو (و باوەرمان ئەمىنا) ﴿إِنَّهُمْ مُّعَذَّرُونَ﴾ چونكە پىگومان ئەوانە دەخنىكترىن ﴿

﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْقَتَابِ﴾ ثم مجا کاتی تو و کسانه ی له گهلت دان سوار ی که شستی به که بیون
﴿فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (ته ی نوح) بلی سو پاس یز خوابه کی ته تو ﴿فَإِنَّ الْفُتُورَ الْقَلِيلَ﴾ که نیمه ی بزگار کرد
له دست گهلی زالمان ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْنِي مَا لَا قِبَالَكَ﴾ وه بلی ته ی بهر و ردگارم دامه زینه (له که شستی به که) له
جنگابه کی پرور و بهر دا (که کین ی جوودی به له کور دستانی نور کیا) ﴿وَأَنْتَ سَرَّ الْغَیْبِ﴾ وه تو (خواه)
چاکر بنی دامه زنه رانی ﴿إِنِّي ذُلٌّ لِّلْآرِبِ﴾ بهر استی له م (به سر هانه ی نوح دا) به تد و نیشانه ی زور هه به
(بزرگه سانی زبر و هوشمه ند) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ وه بهر استی نیمه تاقیکه ره به بن (بزرگه مو و خه لک) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾
تغییر ﴿پاشان له دوا ی تهوان به دیمان هینا﴾ ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ گهل و نه وه به کی تر ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾
ته مجا له ناو تهواندا پیغمه مبر یکمان له خویان نارد ﴿إِنْ تَدْرَأَنَّ اللَّهَ﴾ (پنی وونن) تهنها خوا بهر شن ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾
﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ جگه له و (خواه) بهر ستر اوینکی تر نان نی به ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ ده ی ثایا خوتان نابار یزن (له خوا نائرسن)
﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ دمه لاتداران و ناودارانی (هوود علیه السلام) ووتبان ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ وکبر و یلقا الکره
تهوانه ی که پروایان نه هینا و بی باوه بیون به دیداری پروری دوا یی ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾
وه له زیانی دنیادا ناز و نیمه تمنان پی دابوون ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ (ووتبان) دمه هه مرفیقکه وه کتیه
﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ له وه ی تیه ده یخون (تهویش) ده خوات ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ وه له وه ی تیه
ده یخونه وه (تهویش) ده خواته وه ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ سویند به خوا نه گهر تیه گو تر ایدلی به شهر تکی
وه ک خوتان بکه ن ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ بیگومان ته کاته تیه له زیان باران ده بن ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾
ثایا تهو (هوود علیه السلام) به لین به تیه ده دات که بهر استی کاتی مردن ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ وه بیون
به خاک و نیسک (ی رزیو) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ بیگومان تیه (له گور) دهر ده هینرین (زیندو و ده کرینه وه) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾
﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ زور دوور، نه ستمه ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ تهو به لینه ی به تیه دراوه (گوا به زیندو و ده کرینه وه)
﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ زیان (تکی تر) نی به تهنها زیانی ته م دنیایه مان نه بی ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ دهرین
وده زین (تهو له دوا ی نه وه) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ وه نیمه زیندو و نا کرینه وه ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ تهو (که
ده لی پیغمه مبر م) تهنها بیاونیکه ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ درو ده کات به دم خوا وه ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ وه نیمه
هر گیز باوه ری پی ناکه بن ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ (هوود علیه السلام) ووتی ته ی بهر و ردگارم یار مه تیم بده
(و تو له یان لی بسنه) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ به هوی ته وه ی که باوه رم پی ناهینن ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ (خوا) فهر مووی
له ماوه به کی زور که مدا ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ بیگومان به شیمان ده نه وه ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ ته مجا
شر یخه و ده نگینکی زو به هیز (دای به سر یاندا) هه موویانی گرت که هه قبان بوو ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ و نه وانمان
کرد به (وینته ی) پوش و که لی (سهر لافاو) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ جا دوری (له به حمه تی خوا) بزگه لی
سه مکاران ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ دواتر له پاش تهوان به دیمان هینا ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾ چند گهل
و نه مبه تیکی تر ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِ﴾

﴿مَنْشَقُّ مِنْ أُمَّةٍ أُمَّةً﴾ ھىچ ئوممەتنى لە ساوھى دىيارى كىراو (بىر مردن) يان نە پىش دە كەون ﴿وَمَا يَسْتَوُونَ﴾ نە دواش دە كەون ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا﴾ لە پاشان پىتە مېھراڻى خۇمان بەك لە دواى بەك نارد ﴿كُلٌّ مِلَّةٌ آتَتْهُ رُسُلُنَا﴾ ھەر كاتى ئوممەتنىك لە خۇيان پىتە مېھرىگان بۇ پىھانابە ﴿كَذَّبُوا﴾ باوھ پىيان پىي نە دەھىشا ﴿فَاتَّبَعَتْنَاهُمْ نَعِصَتَهُمْ﴾ جا ئىمەش ئەم ئوممەتە (پىي باوھر ئەمان) بەك بە دواى بەكدا (لەناوېرد) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَقْوَامًا﴾ وە (باسى) ئەوانمان كىرە پروودا و چەند بە سەرھانىك (كەخەلگى لەنئوان خۇيان باسى بىكەن) ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ الْفُلُوكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئەمجا دوورى (لەپەحمى خوا) بۇ گەلنى باوھر ناھىتىن ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ لە پاشان مووسا و ھاروونى برايمان نارد ﴿بَعَثْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ بە تېشەنە كانمان و بەلگەى ناشكراوھ ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهِ﴾ بۇ لاي فىرەون و دارو دەستە كەى ﴿فَأَسْكَنُوا﴾ بەلام خۇيان بە گەورە دانا (باوھر يان نەھىتا) ﴿وَكَاذِبُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾ وە ئەوان گەلنىكى دەسەلاتدار بوون بەسەر خەلگىدا ﴿فَقَالُوا الْيَوْمَ لَئِنْ لَمْ يَنْجُنا﴾ ئەمجا ووتيان ئايا ئىمە بەدوو كەسى وەك خۇمان باوھر پىتىن ﴿وَقَوْمُهُمْ لَئِنْ عَجِدُونَا﴾ لە كاتىكدا گەلە كەبان (بەنى ئىسرائىل) ئىمە دەپەرستىن (گەردن كەچىن بۇ ئىمە) ﴿فَكَذَّبُوهُمْ﴾ لەبەر شەوھ باوھر يان پىي نەھىتان ﴿فَكَانُوا مِنَ الْمُكَذِّبِينَ﴾ ئەمانىش (وەك گەلانى تر) لەناوېران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ مویتىد بەخوا بىنگومان ئىمە تەوراتمان بەخشى بە مووسا ﴿أَلَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ نا (بەنى ئىسرائىل) پىتىمبون بىن ﴿وَجَعَلْنَا لِنِيزَارِئِهِمْ مَيزَانًا﴾ ھەر وھە عىساي كورپى مەرىم و دايكىمان كىرە بەلگەو مو عەجىزە بەك ﴿وَأَوْفَيْنَاهُمَا إِلَىٰ ذُرِّيَّتِهِمَا﴾ و ھەر دوو كىيان (عيسا و دايكى) مان دانا لە شىوتىنىكى بىلند (بىت المقدس) ﴿ذَانِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ كەخواھنى (ھەموو ھۆيەكى) ھەسانەوھەو كاتباوھ ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ ئەى نىر راوانى خودا ﴿كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ لەخۇراكى پاك (حەلال) بخۇن ﴿وَاتَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ وە كىرەوھى چاك بىكەن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (چونكە) بەراستى من بەوھى ئىوھ دەپكەن ئاگادارم ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنَكْفُرَ﴾ وە بىنگومان ھەر ئەمەپە تابىن و دىنى ئىوھ (ئەى پىتە مېھراڻ دەستى پىوھ بىگرن) ﴿أَتُوبُ عَلَيْهِ﴾ كە بەك ئاپىن و بەرنامەپە ﴿وَأَنْزَلْنَاهُ فَاذْكُنْ﴾ وە مەنىش پەروردگار تانىم كەوانە خۇتان پىاوتىزن (لەتولەم) ﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾ (شىوتىكەو توتان) ئاپنە كىيان (كەبەك ئاپىن بوو) پارچە پارچە كىرە لەنئوان خۇياتدا بەچەند پارچە بەك ﴿كُلٌّ جَزَبَ بِمِلَّةٍ يُهْتَدُونَ﴾ جا ھەر كۆمەل و دەستەپە كىيان دلخۇشەن بەو (بەشە ئاپىنەى) كەھەپانە ﴿فَتَذَكَّرُ فِي عَمْرٍاهُمْ﴾ كەوا بوو وازيان لى پىتە لەو بىن ئاگابى و گومراپى بەى داپىز شىبون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُنَّ﴾ (بابزىن) ئاماوھەپەك ﴿أَلَيْسَ لَكُمْ آيَاتٌ﴾ ئايا ئەوانە وادەزانن ﴿أَلَيْسَ لَهُمْ يَوْمٌ﴾ ئەوھى پىيان دەپەخشىن ﴿مِنْ قَالٍ وَيَوْمٍ﴾ لەسامان و مەدالان ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (بەھۆى شىباوېانەوھ) پەلەمان كىرەوھە بۇيان لەخىنر و خۇشەپە كاندا ﴿إِنَّا لَا يَسْمَعُونَ﴾ (نەخىر وانى بە) بەلكو ئەوانە ھەست ناكەن (كە بۇ تاقى كىرەنەوھەپانە) ﴿إِنَّا لَا نَسْمَعُ مِنْهُمْ خَشْفَةً﴾ بەراستى ئەو كەسانەى لەترسى (سزاي) پەروەردگارىيان ھەمىشە دەترسىن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَتَّبِعُونَ﴾ وە ئەو كەسانەش كە بەئاپەنە كاتى پەروەردگارىيان باوھر دىنن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَرْجُونَ﴾ وە ئەو كەسانەش كەھاوېەش بۇ پەروەردگارىيان دانانن

﴿بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ﴾ (نەخیر وانی یە) بە لکو ئیمە راستیمان بۆ هیتاون ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَزِبُونَ﴾ وە ینگومان ئەوان دروژنن ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾ خوا هیچ پۆلەیهکی بۆ خۆی بریار نەداوە ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ﴾ وە هیچ پەرستراویکی تری لەگەڵدا نەبوووە ﴿إِذَا لَدَعَبَ كُلُّ آلِهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ (تەگەر پەرستراوی تری لەگەڵدا یوایە) ئەو گانە هەر پەرستراویک چی دروست کردووە (بۆ خۆی) دەبرد ﴿وَلَعَلَّا تَعْظُمُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ وە هەندیکیان زال دەبوون بەسەر هەندیکێ تریاندا ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و ینگەرە لەوێ ئەوان دەیلێن ﴿غَيْرِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانای هەموو نەبێ و ئاشکر اکانە ﴿فَعَلَىٰ غَمَاقٍ كُونُ﴾ وە بەرزو بلند لەوێ کە ئەوان (بەت پەرستان) دەیکەنە هاوێشێ ﴿قُلْ رَبِّ إِنَّمَا رَنَی﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ) بلی ئەو پەروردگارم ئەگەر هەرنیشانم دەدەیت ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾ ئەو سزایە کە بەوان دەیلێن دراوە ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِی﴾ ئەو پەروردگارم مەمخەرە ﴿فِی الْقَوْمِ الْكَافِرِیْنَ﴾ پێزی گەلی سستەکارانەووە ﴿وَمَا عَلَیَّ أَن تُبَلِّغَ مَآئِدَهُمْ لَقَدْ رَوْنُ﴾ وە پەرستی ئیمە بە تواناین ئەو بەلێشە (سزای) پەرستان داوە نیشانەت بەدین ﴿أَدْعُ بِلَیِّ هِیَ أَحْسَنُ النَّسِیَةِ﴾ بە جوانترین و چاکترین شیوە بەرگری بکە لەخراپە ﴿حَقُّ أَغْلَمَ بِمَا یَصِفُونَ﴾ ئیمە ناگادارترین بەوێ ئەوان دەیلێن (بەخۆت و نایە کەت) ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ﴾ وە بلی ئەو پەروردگارم بەنا دەگرم بە تۆ ﴿مِنَ هَمَزٍ الشَّیْطَانِ﴾ لەخەنەرە و (پالەنەر) وەسوەسە شەبەتەکان ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن یُخَضِّرُونِ﴾ وە پەنات پێ دەگرم لەوێ (شەبەتەکان) نامادەبێ لام (سەرم لێ بشینن) ﴿حَقِّ زُلْجَةِ لَحْدِهِمُ التَّوْبِ﴾ (پێ برۆیان وەک خۆیان دەمێنەو) هەتا کاتی مردن دیت بۆ هەر کامیان ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ ئەو سادەلێ ئەو پەروردگارم بمگیرەروە (بۆ دنیا) ﴿لَعَلِّی أَتَمَلَّ صَلَاحَیْمًا تَرْضَی﴾ بە لکو کردووی چاک بکەم (لە بری ئەوێ نەمکردو) لەو ئەمەنە لە دەستم چوو ﴿كَلَّا إِنَّمَا كَلِمَةٌ مِّنْ قَبْلُهَا﴾ نەخیر ینگومان ئەمە (کە دەیلێت) ئەنھا قسەیه کە ئەو دەیلێ (تەگەر بگەرێتەو) بۆ دنیا هەروەک جاران دەبیت ﴿وَمِنْ وَرَآئِهِم بَرَّخٌ﴾ وە پێشیانەو بەرزەختیک (بەرەستیک) هەیه ﴿إِلَىٰ قَوْمٍ یَّجْعَلُونَ﴾ تاشو رۆژی زیندوو دەکریتەووە ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِی الصُّورِ﴾ ئەمجا کانی فوودە کری بە شەپووردە ﴿فَلَا أَسَآبَ یَنْهَهُنَّ وَیَمْنُ﴾ لەو رۆژەدا هیچ خزمایە تەبەک نامبێ لە ئیوانبەندا ﴿وَلَا یَنْسَهُنَّ لُؤْنُ﴾ وە پرسیاری بەکتری ناکەن ﴿فَمَنْ نَقَلَتْ مَوَازِیْرُ﴾ ئەمجا هەر کەسێ کیشراوە (چاکە) کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئەو ئەوانە بزگار و سەرکەوتوون ﴿وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِیْرُهُ﴾ وە کەسێ کیشراوە (چاکە) کانی سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الْأَبْرَارُ﴾ ئەوانە کەسانیکن ﴿خَیْرُ وَالْأَفْسَرُ﴾ زیانیان لە خۆیان داوە، خۆیان دۆراندووە ﴿فِی جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ لە دۆزەخ دان بێ براندەووە ﴿تَلْفَحُ وَیُوهَّجُهُمُ النَّارُ﴾ (ناگری دۆزەخ) دەم و چاویان دەسووتێن ﴿وَهُنَّ فِیْهَا کَیْجُونُ﴾ وە هەموویان لە ناگری دۆزەخ دا لێویان هەلقەر چاوە و دانەکانیان دەرکەوتووە ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِتِلْكَ الْأَيَاتِ ثُمَّ نَكَلُوا عَنْهَا﴾ (پهيان ده و تر ټيټ) ټاپا ټاپه ته کاني من له د و نيا دا په سهر تاندا نه ده خو بتر ايه وه؟
 ﴿فَكَفَرُوا بِهَا لَعَنَ اللَّهُ مَنَّانًا﴾ که چي ټيوه به در و تان ده زاني و ټيمانان پي نه ده هينا ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (له وه لامدا)
 ده لټين نه ی په روه رد گاري ټيمه ﴿ظَلَمْتَ عَلَيْنَا بَشَرًا﴾ به دي و خرابي خومان زالا بوو بوو به سهر ماندا
 ﴿وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ وه ټيمه که ساننکي گومر ابووين ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ نه ی په روه د گار مان
 لدم (دوزخه) دهرمان بيته ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِمُوتٌ﴾ چا نه گدر جاري کي تر گه رايته وه (بو پي باوه ري)
 نه وه به راسي ټيمه سته مکارين ﴿قَالَ اخْشَوْا فِيهَا وَلَا تُكْفِرُوا﴾ وه (خوا) ده فهر موي: به ريسوايي
 بميسته وه له دوزخه خدا و هيچ قسه به کم له گه لدا مه گن (اخسا: بو سه گ به کاردی کاني ده ري ده که يټ
 و پي ده لټيت چغه) ﴿إِنَّهُ كَانَ قَرِيضًا مِّنْ عِبَادِي﴾ بټيگومان له د و نيا دا کوم لټيک له به نده کاني من
 ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ده يانوت نه ی په روه رد گار مان ټيمه باوه رمان هينا وه ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ ده ی لټيمان
 خوشه و به حسمان پي بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ چونکه تو چا کتريني ميه رباناني ﴿وَلَقَدْ شَكَّوهُ﴾
 بيخري ټا که چي ټيوه گالته تان به وان ده کرد ﴿حَتَّى اسْتَوٰى فِي سَتَرٍ مَّكِينٍ﴾ تا (نه و گالته کردنه تان به) نه وان يادي
 مني له بير بر دنه وه ﴿وَكُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ﴾ وه ټيوه هه ميشه به وان پيته که نين ﴿إِنْ جَزَيْتُمُوهَ الْيَوْمَ﴾
 بټيگومان نه مرق پاداشتم داونه ته وه ﴿بِمَا صَبَرْتُمْ﴾ به هوي خو گريانه وه ﴿أَنْتُمْ هُمْ أَتَقَابَرُونَ﴾ به راسي
 ههر نه وانن سهر که ونوو ﴿قَالَ كَلِمَتٌ فِي الْأَرْضِ عِندَ رَبِّينَ﴾ (خوا) ده فهر موي: چهند سال له سهر
 زه وي دا مانه وه؟ ﴿قَالُوا لَيْتَنَّا بَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (له وه لامدا) ده لټين روزنيک يا که متر له روزنيک مابنه وه
 ﴿فَتَنَّى الْعَاقِبِينَ﴾ له و (فريشت) انه پير سه که زمير بارن ﴿قَالَ إِنْ لَيْتَنَّا إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فهر موي
 نه ماونه ته وه ماوه به کي که م نه يټيټ ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گدر به راسي ټيوه ده تانزاني؟ ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ ټاپا ټيوه گومانستان و ابو وه که بټيگومان ټيوه مان به پي هوده دروست
 کرد وه ﴿وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَأُخْرَعُونَ﴾ وه بټيگومان ټيوه نا گه رينه وه بولا ي ټيمه ﴿فَعَلَى اللَّهِ الْعِلَاقُ الْحَقُّ﴾
 چا به رزو بلندي بو خواي باشاي راست و په و ا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هيچ به رستر او نيک ني به جگه له و
 ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ که په روه رد گاري عهرشي به ريزو به رزه ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ ههر که س به رستي
 ﴿مَعَ اللَّهِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى﴾ به رستر او نيکي تر له گه ل خوادا ﴿لَا يَرْجُونَ لَهْرِيَّةَ﴾ که هيچ به لگه به کي نه يټ
 له سهر نه و (به رستنه) ﴿فَإِنَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِبَيِّنَاتٍ﴾ نه وه به راسي لټير سينه وه ي تنها لاي په روه رد گاري تي
 ﴿إِنَّهُ لَا يَخْلُقُ الْكَافِرِينَ﴾ بټيگومان کافران رزگار نابن ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ﴾ (نه ی مو حه مده و رز)
 بلن نه ی په روه رد گارم لټيم خوش به و به حسم پي بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ وه تو (خوا به) چا کتريني
 ميه رباناني

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بهناوی خوای به خشندهی میهربان

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ ئەمە سورەتیکە ئێمە ناردومانەتە خوارەوه ﴿وَقُرْآنُهَا﴾ و فەرزمان کردووه (گوێزایه‌لی
 پیراوه‌کانی) ﴿وَأَنزَلْنَاهَا﴾ وه لهو (سورته) دا هێناومانەتە خوارەوه ﴿عَلَيْكَ يَسَّتِ﴾ ئایه‌ته پوونه‌کان
 ﴿لَمَّا تَذَكَّرْنَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی ئێوه پیر بکه‌نه‌وه ﴿الزَّيْنَةُ وَالزَّيْنِ﴾ ژن و پیاوی زیناکەر ﴿وَأَلْبَسُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا يَافَّةً
 جَلْدًا﴾ هه‌ریه‌کیکیان سه‌ده‌دار (شه‌لاق) یان لی بده‌ن ﴿وَلَا تَحْذَرُ يَهْمَارَةً﴾ وه به‌زه‌یی هانه‌وه‌نان پێناندا (ژن
 و پیاوی زیناکەر) نه‌نان گری ﴿يَا بَنِي اللَّهِ﴾ له (جی به‌جی کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ ئه‌گەر ئێوه
 باوه‌تان هه‌یه ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ﴾ به‌خواو به‌پوژی دوابی ﴿وَلَتَشْهَدَ عَذَابُهُمَا﴾ وه با ئاماده‌ی پیننی سزادانی ئه‌و
 دووانه‌ بن ﴿عَاطِفَةً مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمه‌لیک له‌باوه‌رداران ﴿وَالَّذِي لَا يَنْفِكُ إِلَّا رِيَّةً أَوْ مَشْرِكَةً﴾ پیاوی زیناکەر ماره
 ناکات ته‌نها ئافره‌تی زیناکەر و ئافره‌تی موشریک نه‌بی ﴿وَالَّذِي لَا يَنْفِكُ إِلَّا لَازٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ وه ئافره‌تی زیناکەر
 ماره‌ی ناکات پیاوی زیناکەر یا پیاوی موشریک نه‌بی ﴿وَحَرِّمْنَا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌و (ماره‌کردن و شوو کردن
 به‌زیناکەر) یا ماساغ کراوه له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْغَنَصَةَ﴾ وه ئه‌وانه‌ی که‌بوته‌انی (زینا) ده‌که‌ن
 بۆ ئافره‌تانی داوین پاك ﴿لَتَكُونَ لَأُولَئِكَ شَهَادَةٌ﴾ له‌پاشان چوار شایه‌ت ناهین (له‌سه‌ر راستی بوته‌انه‌که‌یان)
 ﴿وَأَلْبَسُوا كُلَّ فَرَقٍ جَلْدًا﴾ ئه‌وه هه‌شتا دار (شه‌لاق) یان لی بده‌ن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً﴾ ئێتر هه‌ر گیز شایه‌تیان
 لی وه‌ر مه‌گرن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وه ئه‌وانه له‌سنوور ده‌رچوون ﴿إِلَّا الَّذِينَ نَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ جگه
 له‌وانه‌ی که‌ دوا‌ی ئه‌وه ته‌وبه‌ ده‌که‌ن ﴿وَأَصْحَابُ﴾ و کرده‌وه‌یان چاک ده‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وسا
 به‌راستی خوا لێخو‌ش بو‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ﴾ ئه‌و (پیاوانه‌ی) بوته‌ان بۆ خێزان‌ه‌کانیان
 ده‌که‌ن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ﴾ وه بێجگه له‌خو‌یان هیچ شایه‌تیکیان نی‌یه ﴿فَتَشْهَدُ أَعْيُنُهُمْ﴾ ئه‌وه
 شایه‌تی دانی هه‌ریه‌ک له‌وانه (به‌م جو‌ره‌یه) ﴿أَرْبَعٌ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ که‌ چوار سو‌نند به‌خوا بخوات
 که‌بێگومان نمو له‌راستگۆیانه (که‌ده‌لیت خێزان‌ه‌که‌م بێوه‌ زینای کردووه) ﴿وَلَتَقْسِمَنَّ أَن لَّعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾
 وه له‌پێنجهم جار دا بلی نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر ئه‌وین ﴿إِنْ كَانُوا مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ئه‌گەر درو‌زن بێن ﴿وَيَذَرُوهَا الْعَذَابَ﴾
 ئه‌و ئافره‌ته‌ش (که‌تاوان بار کراوه له‌لایه‌ن مێرده‌که‌به‌وه) سزای (زینای) له‌سه‌ر لاده‌بات ﴿إِنَّ شَهَادَةَ أَرْبَعٍ
 شَهَادَتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ به‌مه‌ی که‌ چوار جار سو‌نند به‌خوا بخوات که‌بێگومان مێرده‌که‌ی له‌درو‌زانانه (درو
 ده‌کات) ﴿وَلَتَقْسِمَنَّ أَن لَّعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْكَاذِبِينَ﴾ وه له‌پێنجهم جار دا (بلیت) خه‌شمی خوای له‌سه‌ر بێ
 ئه‌گەر مێرده‌که‌ی له‌راست گۆیان بێت ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه ئه‌گەر به‌هره‌و به‌زه‌یی خوا نه‌بوایه
 به‌سه‌رتانه‌وه (هه‌ر کام له‌و پیاو و ئافره‌ته‌ی باسکران درو‌زن بێن خوا ده‌ری ده‌خست و سزای ده‌دا له‌دو‌نیادا)
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وه بێگومان خوا گیرا‌که‌ری به‌شیمانی و کار دروسته

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بینگومان که سانی که نه بو هتانهیان (بۆ عایشه ی خیزانی پتغه میده) هه لیه ست ﴿عُصْبَةُ نِسْكَ﴾ دهسته بهك بوون له خوتان (ومونا قهیشبان نیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم﴾ واما هه زانی نهو (بو هتانه) شهرو خرابه بو تان ﴿بَلْ هُوَ خَبَرٌ لَّكُم﴾ (وانی به) به لکو خهترو چا که به بو تان ﴿بَلْ كُنِيَ أَمْرٌ مِنْهُمْ﴾ بۆ هه ر بهك له وانه هه به ﴿مَا أَكْثَبَ مِنَ الْذِّكْرِ﴾ له تاوان بهو نه ندازه ی هه و لی داوه (لهو بو هتانه دا) ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ﴾ وه نهو که سه بیان که به شعی گه و ره ی بو هتانه که ی گه رته نه ستر (که عه بدو لای کوری قوبه ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (له ر قوژی دوا ییدا) بۆ نه وه سزای هه ره گه و ره ﴿وَلَا تَسْمَعُوا لَهُ﴾ ده برا کانی نهو بو هتانه تان بیست ﴿قُلْ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ أَهْلُ حَرِّمٍ﴾ بیاوان و تافره تانی نیماندار گومانی چاکیان به خویان بیر دابه ﴿وَقَالُوا كَذَابٌ تُبْرَأُ﴾ وه بیان ووتایه نه مه بو هتانیکی ناشکراو پروونه ﴿وَلَا جَاءَ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَةٍ﴾ ده بۆچی نهو بو هتان که رانه چوار شایه تیان له سه ری نه هیتا ﴿فَإِذَا زَوَّيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ نه مچا نه گه ر شایه ته کانیان نه هیتا ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ که واته هه ر نه وانه ن لای خوا در قوژن ﴿وَلَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه ر به هه ره و ره حمه تی خوا نه بوایه به سه ر تانه وه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و ر قوژی دوا یی دا ﴿لَسْكَرٌ فِي مَا أَفَضْتُمْ﴾ دوو چارتان ده بوو له بهر ر قوچو و تان لهو بو هتانه دا (بۆ عایشه) ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه و ره ﴿إِن تَقُولُوا نَبَأَ الْبَيْتِ﴾ کانی تم بو هتانه تان به ده ماو دهم له به کتره وه وه ر ده گرت ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ وه به زمانان شتیك ده لهن ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ که زانیارتان ده ر باره ی نه بوو ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾ و اتان ده زانی شتیکی سووک و ناسانه ﴿وَحَقُّ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ له کاتیکی د لای خوا زور گه و ره به ﴿وَلَا تَسْمَعُوا لَهُ﴾ بۆچی کانی نه مه تان بیست نه تان ووت ﴿مَا تَكُونُ لَنَا﴾ بۆ نیمه شیوانی به ﴿أَنْ تَكْفُرَ بِهِ﴾ قسه (و بو هتانی) ای واکه مهن ﴿سُحَّتْ لَكَ خِطَابُهُنَّ عَظِيمٌ﴾ پاک و بینگه ر دی بۆ تو خوا به، نه مه بو هتانیکی زور گه و ره به ﴿يَعِظُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا تاموژ گاریتان ده کات ﴿أَنْ تَعُولُوا أَلَمْ يَأْتِ﴾ که هه ر گیز نه گه رینه وه بۆ وینه ی نه وه ی ر ووی دا ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر نیوه بر وادارن ﴿وَتَقُولُونَ﴾ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتُ ﴿وَهُوَ خَوَانِيَةٌ كَانِي خُزَى بۆ نیوه پروون ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانی کار دروسته ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ به راستی نه وانه ی پنیان خوشه ﴿أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلا و پتسه وه ﴿فِي الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ناو خه لکی نیماندار دا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سه خیان بۆ هه به ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و ر قوژی دوا یی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا ده زانی و نیوه نازانن ﴿وَلَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گه ر به هه ره به زه بی خوا نه بوایه به سه ر تانه وه (دوو چاری سزا ده بوون به هوی نهو بو هتانه وه که کرا بۆ عایشه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ زَوَّيٌّ رَجِيمٌ﴾ وه بینگومان خوا به سوزی میهر دانه ﴿

﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا إِلَيْهَا أَحَدًا﴾ نه مجانه گهر که شان نه دی تیايدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ نه وه مه چنه ژوره وه بۆ نه و ماله
 ﴿حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾ هه تا مۆله ت نه درین ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ﴾ وه نه گهر بیتان و و ترا ﴿أَجْعَلُوا أَزْجَعًا﴾
 بگه پرته وه نه بی بگه پرته وه ﴿هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ نه وه چاکتر و پاکتره بۆتان ﴿وَاللَّهُ يَمَاقِلُ مَا تَكْتُمُونَ عَلَيْهِ﴾
 وه خوا زانایه به هه مو و نه و کرده وانه ی ده بکه ن ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هه بکتان له سه ر نییه
 (گونا هه بار نابن) ﴿أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ که به چنه نه و مالا نه ی ﴿غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ﴾ که سی تیدا
 نیشه جی نی به و که ل و به لی خو تانی تیا بیت (وهك توتیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا ده زانی ﴿مَا تَكْتُمُونَ﴾
 ﴿وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ به وه ی ناشکرای ده که ن و به وه یشی ده یشار نه وه ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ (ته ی موحه ممه د
 ﴿﴾ به لی به پیاوانی ئیماندار ﴿يَغْضُوْنَ أَعْيُنَهُنَّ﴾ چاوی خو یان (له سه بر کردنی نامه حرمه) داخه ن
 و به یار یزن ﴿وَيَحْفَظْنَ أَوْرُجَهُنَّ﴾ وه عه و ره تیان (له داوین پیسی) به یار یزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ نه وه چاکتر
 و پاکتره بۆ شه وان ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ يَمَاقِلُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ بیتگو مان خوا نا گایه به هه مو و کرده وه بهك که ده بکه ن
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه به لی به ئا فره تانی ئیماندار یش ﴿يَغْضُوْنَ أَعْيُنَهُنَّ﴾ چاویان داخه ن
 و به یار یزن (له سه بر کردنی نامه حرمه) ﴿وَيَحْفَظْنَ أَوْرُجَهُنَّ﴾ وه عه و ره تیان به یار یزن (له داوین پیسی)
 ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان ده ر نه خه ن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگه له وه ی به ده ره وه به و دباره
 له جوانی (وهك دم و چاویان و ده ستیان) ﴿وَلَيَضْحَكْنَ بِخُفْيَةٍ عَلَىٰ خُفْيَةٍ﴾ وه با سه ر پۆشه کانیا ن به دن
 به سینگ و به ر و کیاندا ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان ده ر نه خه ن (زیاد له وه ی ده ره که وه ی ت)
 ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بۆ میرده کانیا ن نه بیت یا باوکیان ﴿أَوْ أَبَوَيْهِنَّ﴾ یا باوکی میرده کانیا ن
 ﴿أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِثْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا کو ره کانیا ن یا کو ری میرده کانیا ن ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ﴾ یا براکانیا ن
 یا کو ری براکانیا ن ﴿أَوْ بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ﴾ یا کو ری خوشکه کانیا ن ﴿أَوْ سَائِرَهُنَّ﴾ یا ئا فره تانی (ئیماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا که نه ره که کانیا ن ﴿أَوِ الشَّاعِرِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا نه و شوین که وه وه
 پیاوانه ی که بی نیازن له ئا فره ت (وهك خزمه ت کار و به ر و نه خوش که ئاره زوی ژن و میرده یه تیان نییه)
 ﴿أَوْ الْقَطِیْلِ الَّذِي تَرْتَفَعُونَ عَلَيْهِ عِزَّةَ الْمَرْءِ﴾ یا نه و مندا له کو ره نه ی که ئا گایان له له ش و (عه و ره تی)
 ئا فره تان نه بیت (بالغ نه بووین) ﴿وَلَا يَضْحَكْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ﴾ (ئا فره تان له کاتی رۆشتن دا) قاجیان نه دن
 به زه وی دا ﴿يَتَكَلَّمْنَ بِخَفْيفٍ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا ده نگ ی خه ر خال و پاوانه کانیا ن بیت و) به زانریت به و
 جوانیه ی بیتان که شار دویانه ته وه ﴿وَنُفِذْنَا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مو و تان ته وه به بکه ن و بگه پرته وه بۆ لای خوا
 ﴿أِنَّهُ الْمُؤْمِنُوتِ﴾ ته ی ئیمان داره کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ تا به زگار و سه ر که وه تو و بن ﴿﴾

﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ژن ماره بهرن بۆ پیاوانی بێ ژن و ژنانی بێ میردیش بدن بهشوو (میرد) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ههروهها نهوانهی ئیمان دار و چاکن له کۆیله کان (ژنابن بۆ بێتن) و کهنیزه که کان (پش بدن بهشوو) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ته گهر نهوان ههژارو کهم دهست بێ ﴿يَتْلُوهُنَّ الْقُرْآنَ﴾ خواله به خشندهی و بههره ی خۆی دهوله مه ندو بێ نیازبان ده کات ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه خوا (بههره) فراوان و زانا و دانایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه ده بێ نهوانه ی که توانای (تهرکی) ژن هینانیا نیه پاکیز خۆیان را گهرن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ههتا خوا به بههره (و رۆزی) خۆی بێ نیازبان ده کات ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه نهوانه ی داوای نوسراو ده کهن (بۆ کڕینه وه ی خۆیان) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ له بهنده و کهنیزه که کاتان ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ شهوه نوسراویان له گه لدا بنوسن (بۆ کڕینه وه و نازاد بوونی خۆیان) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ته گهر خیرتان له وادا بهدی ده کرد (که بهریتی به له توانای دانی تهو پاره ی ته بی پیدات به خوا نه که ی بۆ نازاد بوونی) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه له و مالعی که خوا به ئه نره ی داوه پشیا ن بدن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه کهنیزه که کاتان زۆر لێ مه کسن (ناچاربان مه کسن) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ له سه ر زینا کردن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ته گهر نه بانو بست داوین پاک بێ ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ تا مان و سامانی ژبانی دو بیاتان ده ست که ویت ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ جا هه ر کهس ناچاربان بکات (زۆریان لێ بکات) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ته مجا به راستی خوا دوا ی تهو زۆر لێ کرد نه بیان ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئیسو ورده ی میهره بانه (بهو کهنیزه کانه که به زۆر زینابان بێ کراره) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه نار دو و مانده ته خوار وه بۆ ئیهو ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ چه نه تا به تکی روون که ره وه ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه چه نه نمو و نه به سه ر هانی تهو گه لانه ی له پیش ئیهو وه بوون ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ ههروهها پندو نامۆژ گاری بۆ پارێز کاران و له خوا ترسان ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ خوا سوو رووناکی بهو روونا که ره وه ی ئاسمانه کان و زهوی به ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ و شه ی روونا که ره وه ی خوا ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه ک نا قنیک وابه چرابه کی ئیدا بێت ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ تهو چرابه ی له ناو شوشه به کدا بێت ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ تهو شوشه به ش وه ک ته سته ره یه کی گهش و پر شنگدار بێت ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ تهو چرابه (تهو گیر سێ به (پۆنی) دره ختکی زه به تونی به ههرو به ره کهت ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ که نه پۆزه لاتی بێ نه پۆژ ناوایی بێ (سینه ره نا به گهری نه کانی هه له هاتی خۆر نه کاتی ناو بوونی) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ (پۆزه که ی تهو نه پاک بێت) نزیکه پۆنه که ی دا گیر سێ ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ با تا گیر سێ بهر نه کهوی ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ رووناکی له سه ره رووناکی (پووناکی زه بێت و رووناکی ناگه ر) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ خوا هه ر که سێ بویت پشموونی ده کات بۆ لای رووناکی (ئایینی) خۆی ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه خوا چه نه دین نمو و نه ده ییته وه بۆ خه لکی ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه خوا زانا و ناگاداره به هه موو شتیک ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ له مز گه وتانیکدا خوا مۆله تی داوه ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ که به گه وره وه پاک را گیر ی (به رزو بێشد دروست کړیت) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ زیکرو بادی خوا ی ئیدا بکری ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ له و

(مز گه وتانه) دا ته سبجانی خوا ده کهن به به بیانیا ن و ئیواراندا ﴿﴾

﴿يَجَالُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخَرِّجُ الْحَيَّ وَيُدْخِلُهُ فِي الْقُبُورِ﴾ پیاوانیک که بازرگانی و کمر بن و فروشتن بی ناگایان ناکات ﴿عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقْدَارَ الْخَلْقِ وَابْتَدَأَ الْوُجُوهَ﴾ له یادی خواو نوێژ کردن و زه کات دان ﴿يَخْلُقُ الْوُجُوهَ﴾ له پوزیتک ده تر سن (پوزی قیامت) ﴿تَقْلِبُهُ فِي الْقُبُورِ وَالْأَنْفُسُ﴾ دن و چاوه کان تبايدا (ده گزین و) شاهه ژوو ده بن ﴿لِيُخْرِجَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ تا خوا پاداشیان بدانه وه به پاداشتی چاکترینی شه وهی کر دویانه ﴿وَيُزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه (بینجگه له پاداشته که بان) له بهر وهی خویه وه زیاده شبان ده دانی ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا برزق و روزی (پاداشت) ده دا به بهر کهس به وهی ﴿يَغْفِرُ حَسَنَاتِ﴾ به بی ژمار، بی سنوور ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ته وانهی که بی پروان ﴿أَعْمَلُوا كَسْرًا﴾ کر ده وه (چاکه) کانیان وه ک سدرایتک وایه (سهراب نیشکیکه کانی زور گهرما له بیاباندا وه ک ناو دینه پش چاو) ﴿يَقْبَعُوهُ﴾ له بیابانیکدا (بریسکه بدانه وه) ﴿يَحْتَسِبُ الظَّالِمَانِ مَالَهُ﴾ (که سینی) زور تینوو به ناوی ده زانی (له ده وره وه) ﴿خَتَّى إِذَا جَاءَهُ﴾ (به پهل ده روات بی) کانی ده گانه لای ﴿لَمْ يَجِدْ شَيْئًا﴾ هیچ به دی ناکات ﴿وَرَوَّحَهُ اللَّهُ عَذْرًا﴾ (له قیامت کانر) ده بیی خوا ناماده به له لایدا ﴿فَوَقَّعَهُ حَتَابًا﴾ ته مجا خوا به شه وای پاداشتی (کر ده وه کانی) ده دانی ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا به پهل و چه سبانه له لیر سینده وه دا ﴿وَكُذِّبَتْ فِي نَحْرِ لُجِّي﴾ یا (کر ده وهی بی پروایان) وه که چند تاریکیه ک وایه له ناو ده ریایه کی قولدا ﴿بَقَسْنَاهُ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجًا﴾ که شه پزل له سدر شه پزل دایق شایست ﴿مِنْ فَوْقِهِ حَبَابٌ﴾ له سهر تهو (شه پزل) یشه وه هه ورینکی ره شی (باراناوی) بیت ﴿فَلَمَّا نَسَبْنَا عَنْ يَمِينِهِ﴾ تاریکیه کان نیشته سهر به کتری ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَدْرُ لَرِيكَ بَرْنَاهَا﴾ ته گهر دهستی ده ریینی نریکه دهستی خوی نه بینیت (له بهر تاریکی) ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا﴾ جا هدر کهس خوا نووری (نیمانی) بی نه به خشیی ﴿فَاللَّهُ يَنْزِلُ﴾ شه وهی پروناکی بیت نیتهی ﴿الْأَنْزِلُ﴾ نایا نابینی (نازانی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بینگومان هه مو و نه وانهی له ناسمانه کان و زه وی دان ته سیباحتی خوا ده کهن ﴿وَالطَّيْرِ مِمَّا يُصَلِّي﴾ هه وه ها بالنده کان کانی بالیان کر دوه وه (به ناسماندان ته سیباحتی خوا ده کهن) ﴿كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ هه به ک له مانه نوێژ (دوعا) و ته سیباحتی خوی ده زانی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به وهی ده یکه زانا و ناگاداره ﴿وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها یو خوا به خوا و نهی ناسمانه کان و زه وی ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ﴾ و گهرانه وهش هه بزلای خوا به ﴿الْأَنْزِلُ﴾ نایا نازانی (نابینی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُرْسِي سَحَابًا﴾ که خوا به له هه وه ره کان ده بات (به ناسماندا) به هینواشی ﴿لِيُزِيلَ بَيْنَهُمُ﴾ پاشان تهو (به له هه ور) انه به یه وه ست ده کات به یه که وه ﴿لِيُخْلِقَ لَهُمْ دُكَّانًا﴾ دوانر ده یان خاته سهر به کتری ﴿فَتَرَى الْأُودُقَ﴾ ته مجا ده بیی دلز به باران ﴿يَخْرُجُ مِنْ جَانِبِهِ﴾ له تپو هه وه ره که وه ده باری ﴿وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزْجَالًا مِنْ لَدُنْهُ﴾ وه له ناسمانه وه له هه وه ره کان که وه ک کتون ته ره ده باریتی ﴿فَيُصِيبُ بِهِمْ نِشْرًا﴾ ته مجا تووشی زیان ده بی بهم (ته ره وه) هه که سی خوا به ویت ﴿وَيُضْرِبُهُمْ مِّنْ يَمْنَانٍ﴾ وه لای ده دات له هه که سی که خوی به وهی ﴿يَكَاذِبُونَ تَبَرُّهُمُ يَذْهَبُ بِالْأَنْفُسِ﴾ نریکه پروناکی و شه وقی چه خماخه (ی هه وه) که (بیتای) چاوه کان بیات ﴿

﴿يَقْرَبُ إِلَهَ الْقَيْلِ وَالْقَيْلِ﴾ خواشه وو پوژ ده گزینت (به کورت و درێژ کردنیان یا به روژ بوونه و به شه و داهائن) ﴿وَأَنفِ ذَٰلِكَ﴾ به راستی له مه دا ﴿لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ به ندیک هه به پو خواهن ژیری به کان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ دَٰلِمٍ مِّنْ مَّا لَوْ﴾ وده خوا هه وو زینده وهریکی له ناو دروست کردوه ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمُشِي عَلَىٰ عَظْمَيْهِ﴾ نه مجا هه ندی له وانه له سه ر سکی ده ووات ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمُشِي عَلَىٰ رِجْلَيْهِ﴾ وه هه ندیکی تریان له سه ر دو و قاچ ده ووات ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمُشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ﴾ وه هه شبانه له سه ر چوار پی ده ووات ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه رچی بوی دروستی ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بنگومان خوا ده سه لاتی به سه ر هه وو شتیکدا هه به ﴿لَقَدْ أَنزَلْنَا﴾ سویند به خوا به راستی نیمه ناردومانه ته خواره وه ﴿إِنِّي أَنزَلْتُ﴾ چهند نایه تیکی روون که ره وه ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وخواش هه ر که سی بوی ریتموونی ده کات ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رنگای راست ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا﴾ وه نه وانه ده لیس بر وامن هه تاوه ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ اللَّهِ اطعْنَا﴾ به خواو به پیغه مبه رو گویرایه لیمان کردوه ﴿فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ پاشان کومه لیک له وان پشی نی ده که ن ﴿مَنْ يَتَّبِعِ ذَٰلِكَ﴾ له پاش نه وه ی (ووتیان بر وامن هه تاوه) ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه نه وانه (له راستیدا) نیماندار نین ﴿وَإِذْ أَذَعْنَا﴾ وه کاتی بانگ بکرین ﴿إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بۆ لای (سه ر بچه نی) خواو پیغه مبه ر ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی حو کم بکات له نیوانیاندا ﴿إِذْ أَفْرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ به که سه ر کومه لیک له وانه روو وهره گین ﴿وَأَن يَكُنْ لَهُمُ الْخُفُ﴾ به لām نه گهر (له حو کم دانه که دا) حقه که بۆ نه وان بیت ﴿وَإِذْ أَلَيْنَا لَهُمْ دِينَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ﴾ دین بۆ لای (حو که که) به و به ری ملکه چی به وه ﴿أَن يَقُولُوا لِمَن يُرْسِي﴾ ئایا دله کانیا ن نه خوشی نیدایه ﴿لَمَّا أُنزِلُوا﴾ یا له گوماندا بیرون ﴿لَمَّا يَخْفَوْنَ أَن يَخِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ﴾ بان ده تر سن خواو پیغه مبه ره که ی ﴿سَتَهْمِيانَ لِي بِكُنْ﴾ ﴿بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰسِقُونَ﴾ (نه خیر هیچ له وانه نی به) به لکو نه وانه هه ر خویان سته مکارن ﴿وَإِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ قسه ی نیمانداران ته نها ته مبه به ﴿إِذْ أُخْرِجُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی بانگ بکرین بۆ لای (به رنامه ی) خواو پیغه مبه ره که ی ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی بریاریدات له نیوانیاندا ﴿أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ که ده لیس بیستمان و گویرایه لیس ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نه وانه ن پرگار بووان ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ جا هه ر که س گویرایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکات ﴿وَيَخْشِ اللَّهَ﴾ ویتقو ﴿وه له خوا بترسی و خزی له (سه ر بچی) خواو پاریزی﴾ ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ نه وه به راستی هه ر نه وانه سه ر که وتوون ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ (دوو رووه کان) سویند بان ده خوارد به خوا ﴿جَهَدَ يُكْسِبِهِ﴾ به نه و به ری سویند خوار دنیان ﴿لَن أَمْرُهُمْ لِيَخْرُجُنَّ﴾ که نه گهر فدرمانیان پی بده بیت (به ده ر چوون بۆ غه زا) بنگومان ده ره چن ﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا﴾ بلی: سویند مه خون ﴿عَلَّامَةُ الْغُيُوبِ﴾ ملکه چی و گویرایه لی نیوه زانراوه (قسه تان پیچه وانه ی کردار تانه) ﴿إِنِّي أَنزَلْتُ﴾ به راستی خوا ﴿حَبِيرٌ مَّا تَعْمَلُونَ﴾ ناگاداره به و کرده وانه ی ده یکه ن ﴿

﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَدَّاعِ﴾ وہ کاتی کہ مندا لہ کانتان بالغ بوون ﴿فَلْيَسْتَفْزُوا﴾ نہوسا دہی
 مؤلہت و ہریگرن ﴿کَمَا اسْتَفْزَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وہ کو چون کہسانی پیش نہمان مؤلہتیاں
 و ہر دہ گرت (لہ ھم سوو کانتیکدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ تابہم جوہ خوا پرونی دہ کاتہ وہ ﴿لَكُمْ
 ءَايَاتُهُ﴾ تابہ تہ کاتی بونیوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای دانایہ ﴿وَالْقَوْلُ عَدِيدٌ﴾
 و ہنافرہ تانی پیرو لہ کار کہوتوو ﴿الَّتِي لَا تَرْجُوْنَ بِهَا﴾ نہو نافرہ تانہی ٹومیدی شو کر دنیان
 نہ ساوہ ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ہیچ گوناہنکیان لہ سہر نی یہ ﴿أَنْ يَبْتَغِيَ بَنَاتَهُنَّ﴾ کہ (ھندیک لہ)
 پو شا کہ کانیان لاہرن ﴿غَيْرَ مُتَرَجِّحِينَ﴾ بہ لام زینہت و جوانیان دہر نہ خہن ﴿وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ﴾
 خو نہ گہر لاینبہن و پوشتہ بن ﴿حَرِّمْنَا﴾ نہوہ چاکترہ بویان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بیسہری
 زانایہ ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کویر گوناہی لہ سہر نی یہ ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ و شہل گوناہی
 لہ سہر نی یہ ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ﴾ ھروہ مانہ خوش گوناہی لہ سہر نی یہ (نہم جوہ کہ سانہ
 گوناہ نی یہ بویان نان خوا ردن لہ گہل کہسانی ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى الْأَنْفِيِّ حَرَجٌ﴾ وہ بونیوہ ش گوناہ نیہ
 ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ﴾ کہ لہ مالہ کانی خو تان نان بخون (مالی مندا لہ و خیرانہ کانتان ھہر بہ مالی
 خو تان دادہ نری) ﴿أَوْ يُؤْتُوا عَتَايَهُمْ﴾ یا (نان بخون لہ) مالی باو کانتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا أَهْلَهُمْ﴾ یا مالی
 دایکانتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا إِخْوَانَهُمْ﴾ یا مالی برا کانتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا أَخَوَاتَهُمْ﴾ یا مالی خوشکہ کانتان
 ﴿أَوْ يُؤْتُوا أَعْمَامَهُمْ﴾ یا مالی مامہ کانتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا عَمَتَيْهِمْ﴾ یا مالہ پورہ کانتان (خوشکائی
 باوک) ﴿أَوْ يُؤْتُوا إِخْوَانَهُمْ﴾ یا مالی خالہ کانتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا خَالَاتَهُمْ﴾ یا مالی پورہ کانتان
 (خوشکائی دایک) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یا نہو مالانہی کہ کلیلہ کانیان بہ نیوہ یہ
 ﴿أَوْ صَدِيقَهُمْ﴾ یا مالی برادرہ و ھاویریتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ہیچ گوناہتان لہ سہر نیہ
 ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ بہ کومہل یا بہ تہ نیان بخون ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتی چوونہ
 (ھہر مالیک لہ) مالان ﴿فَسَلَامُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ نہوہ سہلام لہ یہ کتر بکھن (لہ وانہی کہ وہک خو تان وان)
 ﴿فَخِيْرَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بہ سہلام کردنیک لہ لاینبہن خواوہ (ھانوہ) ﴿فَبَرَكَتٌ كَثِيْرَةٌ﴾ سہلامینکی جوان
 و چاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ تابہ و شیوہ خوا پرونی دہ کاتہ وہ ﴿لَكُمْ ءَايَاتٍ﴾ تابہ تہ کاتی بونیوہ
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ﴾ بہ لکو ژیرنٹان بخنہ کارو بیریکہنہ وہ ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمُوا بِرُسُلِهِ﴾ كه بر وایان به خواو
 پیغه مبه ره که ی هیتاوه ﴿وَإِذَا كُنْتُمْ أَهْلًا لِّبَيْتٍ فَسُيِّرْ بِهِ وَتَسَبَّحُوا اللَّهَ حَتَّىٰ يُبْدِيَ الصُّبْحُ﴾ دابن ﴿عَلَىٰ أَكْثَرِ الْأَمْثَلِ﴾
 له کارینکی گرنگدا که قویان ده کاته وه (وهك غهزاو جومعهو جهژن) ﴿لَتُرِيدَ هَبْوَاحَتِي بِسَبْحَتِهِ﴾ نازون
 به هیچ لابه کدا ههتا مولهت له پیغه مبه ره ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا مِّنْ كُلِّ مَوْضِعٍ﴾ وهر نه گرن ﴿إِنَّا لَنَنبِئُكَ بِمَا تَعْمَلُ﴾ بینگومان نه وانه ی
 مولهت لی وهر ده ر گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِالنَّارِ وَرُسُلُهُ﴾ نه وانه که سانیکن که بر وایان هه به
 به خواو پیغه مبه ره که ی ﴿فَإِذَا اسْتَشْكَلْتُمْ﴾ جا هه ر کاتی نه وانه داوای موله تیان لی کردیت ﴿لِيُخْفِيَ
 شَأْنَهُمْ﴾ بۆ هه ندی نیش و کاری تایه تی خویان ﴿فَأَذِّنْ لِّمَنِ شَيْءٌ مِّنْهُمْ﴾ نه وه هه ر کامیان خوت
 ویستت موله تی بده ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ﴾ وه داوای لیووردنیان بۆ بکه له خوا ﴿إِنَّا اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾
 به راستی خوا لیوورده ی میهره بانه ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کردنی پیغه مبه ره ﴿وَلَا
 لَهَاو خَوَاتِنَا دَامَنِينَ﴾ (دابن) ﴿كَدُّعَاءٍ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾ وهك بانگ کردنی خواتان له به کتری (ده بیت
 به ریزه وه بانگ بکرت وه نه ی پیغه مبه ر یار رسول الله ﷺ) ﴿فَقَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ به راستی خوا
 ده زانی و ناگاداره به وانه ی ﴿يَتَسَلَّلُونَ بَيْنَكُمْ يَوْمَ﴾ له نیوه (به یی مولهت) له به نیای خه لکی تره وه
 ده ده چن به دزیه وه ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بابترسن نه وانه ی ﴿عَنِ الْخَوَاتِنِ عَنْ أَمْوَالِهِنَّ﴾ که پینچه وانه ی
 فهرمانی پیغه مبه ره ﷺ ده که ن ﴿أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ که (له دونیادا) به لاو تا قیکردنه وه به کیان تووش بیت
 ﴿أَوْ تُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا سزایه کی سه ختیان تووش بیی (له دوا پروردا) ﴿إِنَّا إِنَّا﴾ بیدارینه وه
 به راستی ته نها بۆ خوا به ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه ی که له ئاسمانه کان و زه ویدایه ﴿فَقَدْ يَعْلَمُ مَا أَسْتَرُ
 عَلَيْهِ﴾ بینگومان خوا ناگاداره به ته وای نه و شتانه ی ئیوه ی له سهرن، وه به و (کارانه یشی که ده بکه ن)
 ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ﴾ نه و پرورش که ده گهرن ترینه وه لای خوا ﴿فَبَيِّنْهُمْ مَّا عَمِلُوا﴾ نه و سا ناگاداریان
 ده کاته وه به و کرده وانه ی کرده وایانه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو شتیک ناگاداره ﴿۱۱﴾

سورتهی ﴿الفرقان﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ گه وره و پیروزه نه و زانه ی ﴿نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ که فو رقان (قورشان) ی بۆ سه ر
 به نده ی خوی ناردوته خواره وه ﴿يَكُونُ لِلْعَامِلِينَ نَجَاتٌ﴾ تا ترسینه ر بیت بۆ هه موو جبهانیان ﴿۱﴾
 ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه و زانه ی که ده سه لات و مولکی ئاسمانه کان و زه وای هی نه وه
 ﴿وَلَا يَخْذُلُ﴾ و هیچ مندالی بۆ خوی بریار نه داوه ﴿وَلَوْ تَنَزَّلُ فِي الْمَلِكِ﴾ و که س هاو به یشی
 نییه له فهرمانه وای و مولک وداریدا ﴿وَيَخْلُقُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه هه موو شتیک دروست کرده وه
 ﴿فَقَدَّرَهُ قَدِيرًا﴾ وه نه دازه ی بۆ دیاری کرد (له هه موو رو به که وه) به چاک ی ﴿۲﴾

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ بێجگه له خوا چهند پەرستراو بێکیان بۆ خویان بریار داوه ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئاً﴾ که هیچ شتێک دروست ناکەن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ بەلکو خۆشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ دەسهلاتیان نییە بۆ خویان ﴿ضَرَّاءٌ وَلَا تَنْفَعُ﴾ نه زیان نه سوود و قیازاج (بگهیهنن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا شُورًا﴾ ههروهها مردن و ژيان و زیندوو بوونهوهی خویان بهدهس نییه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانه‌ی که‌ی بر وای بوون دهیان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا فَنَاءُ آبَائِكُمْ فَأْتَرَنَّهُ﴾ بێگومان ئەم (قورئانه) هیچ نییه جگه له درۆیه‌کی گه‌وره که موحه‌مه‌د ﷺ هه‌لی به‌ستوووه ﴿وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ وه کهسانی تر بۆ ئەو (هه‌لبه‌ستنه) یارمه‌تیان داوه ﴿فَقَدْ جَاءَهُمْ ظُلُمَاتُ الْوُجُوهِ﴾ ئەوه به‌راستی ئەوانه‌ستهم و بوهتانیکی گه‌وره‌یان کردوه ﴿وَقَالُوا أَسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ﴾ وه (بێ بر وایان) دهیان ووت (ئەم قورئانه) به‌سه‌رهات و داستانی پێشوووه‌کانه ﴿أَكْثَبُهَا﴾ (موحه‌مه‌د ﷺ) داوای کردوه بۆی بنوسن ﴿فَقِيلَ لِمَنْ عَلَيْهِ﴾ ئەمجا ده‌خوێنددرێته‌وه به‌سه‌ریدا ﴿يُكْفَرُ وَأَصِيلُ﴾ به‌به‌یانیان و ئیواراندا ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي﴾ (ئەه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بێی زانی ناروویه‌تی یه‌ خواره‌وه ﴿يَعْلَمُ الْسِرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که هه‌موو نه‌یسی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانیت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ به‌راستی ئەو (خوا) لێیورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ﴾ (بێ بر وایان) دهیان ووت ئەمه‌ چۆن پێغه‌مبه‌ریکه ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن ده‌خوات ﴿وَيَتَّبِعُ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وه به‌بازاردا ده‌بروات ﴿ثُمَّ لَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَالٌ﴾ بۆچی فریشته‌یه‌ک نه‌تیراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆ لای ﴿وَكَيْفَ كُنَّ مَعَهُ زَيْبَرٌ﴾ بۆ ئەوه‌ی له‌گه‌ڵیدا ترسینه‌ری بێ ﴿ثُمَّ لَمَّا قِيلَ إِنَّهُ يَكْفُرُ﴾ یا گه‌نجینه‌یه‌کی (له‌ ئاسمانه‌وه) بۆ فری بدرایه ﴿أَوْ كُنَّ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا باخیکی ببوایه‌ لێی بخواردایه ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وه سه‌تمکاران (بێ بر وایان) دهیان ووت (به‌ ئیمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا فَتَحُورًا﴾ ئیوه‌ ته‌نها شونین بیاوێکی جادوو لێکراو که‌ ووتوون ﴿أَنْظَرَكُمْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل﴾ سه‌یر که‌ چۆن نموونه‌ی (سووچ) بۆ تو‌ دێنه‌وه ﴿فَقُولُوا﴾ به‌وه‌ هویه‌وه‌ گو‌مرا‌بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلاً﴾ ئیتر ناتوانن رینگای حه‌ق و راستی بدۆزنه‌وه ﴿ثُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ گه‌وره‌ و پیرۆزه‌ ئەو زانه‌ی ته‌گه‌ر بیه‌ویی (له‌ دونیادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ چاکتر له‌وه‌ (ی بێ بر وایان ده‌ئێسن) بۆت ساز ده‌دات ﴿حَتَّى تَخْرُجَ مِنَ الْأَهْنُ﴾ باخاتێک که‌ بوباره‌ کان به‌ز تریاندا ده‌بروات ﴿وَجَعَلَ لَكَ فُضُولًا﴾ وه‌ چهند کۆشک بۆ فه‌راهم دینێ ﴿ثُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (راست ناکه‌ن وانیه‌) به‌لکو ئەوانه‌ باوه‌ریان به‌پوژی دوا‌ی نیه‌ ﴿وَاتَّخَذُوا لِلْغَيْبِ﴾ گه‌ڵب‌ه‌ی بۆ ئاماده‌مان کردوه‌ بۆ که‌سی باوه‌ری به‌پوژی دوا‌ی نه‌بێ ﴿سَعِيرًا﴾ ناگری هه‌لگیر ساو ﴿

﴿إِذَا أَنذَرْتَهُمْ مِمَّا كَانَ يَجْعَلُونَ﴾ کاتنی (نهم ناگره) له دوره وه نهوان ده بینیت ﴿سَبِّحُوا لِلَّهِ أَقْسَامًا﴾ تر که وناله ی گر و بلیسه ی ده بیسن (که نیشانه ی رق و قینی زوریه تی لیان) ﴿وَلَا الْقُرْآنُ أَنتَ مَعَكُمْ﴾ وه کاتنی فری ده در ننه جینگایه کی تنگ له دوره خدا ﴿مُفَرِّقِينَ﴾ به جووت کراوی ده ست و قاج و ملیان له کوت و زنجیر دا (یا له شیان به کوت و زنجیر بیکه و به سراوه) ﴿وَدَعَا هَٰؤُلَاءِ لِقَائِهِ﴾ له ویندا داوای تیاچوون و مردن ده کهن ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا﴾ نه سرو داوای نه نیا مردنیک مه کهن ﴿وَدَعَا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾ به لکو داوای مردنی زور بکهن ﴿قُلْ أَذْكَاءٌ خَيْرٌ﴾ بلی ثایا نه مه چاکتره ﴿أَمْ جِنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَفَرِّقُونَ﴾ با ته و به هه شته هه میشه بیه ی که به لین دراوه به پاریز کاران و له خو اثر سان ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيرًا﴾ که پاداشت و سهر نه نجام و ناکامیانه ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و (به هه شته) دا هر چیان بوی هه به ﴿كَثِيرٌ﴾ به هه میشه بی و بی برانه وه ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مُّسْتَوْلاً﴾ نه وه به لیتیکه له لایه ن پهرو مردگار ته وه نهو لی ی بهر پر سیاره ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه له و دوره دا خواه ته و (بت په رست) انه کۆده کاته وه ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له گه له نه و په رستراوانه ی که په رستو و نیان جگه له خوا ﴿قِيُولُ أَنتُمْ﴾ نه مچا خوا (به په رستراوه کان) ده لی ثایا ئیوه ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ عِبَادِي أَنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ نه و به ندانه ی متان گو مرا کرد ﴿أَمْ لَهُمْ مَسَلُّ الْأَشْقِيَاءِ﴾ یا خویان رینگای (راستیان) و نکرد و گو مرا بوون ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (په رستراوه کان) ده لین پاک و بینگه ردی بو تو ﴿مَا كَانَ رَبِّي لَنَا﴾ بو نیمه شایسته نه بووه ﴿أَنْ نَّخَذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أُولِيَاءٍ﴾ که بینگه له تو په رستراوینک بو خومان دا بنین ﴿وَلَكِنْ مَتَّعْتُهُمْ وَآبَاءَهُمْ﴾ به لام ناز و نیمه تات دا به شهوان و باوو باپیرانیان ﴿حَتَّىٰ نَسُوا اللَّهَ﴾ هه تا (وایسان لیهات) یادی تو یان له بیر چوو ﴿وَكُنَّا أَقْرَبًا بِرُؤْسِهِ﴾ وه نه وانه کۆمه لیک ی تیاچووی بی خیر بوون ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا كَذِبًا ثَقُلَتْ أَوْدَانُهُمْ﴾ (خوا به بت په رسته کان ده لی) جا بینگومان په رستراوه کانتان ئیوه یان به درو خسته وه له و قسانه ی که ده تان کرد ﴿فَمَا أَشْطَبُ عَمَلٌ صَرَفًا وَلَا نَصْرًا﴾ نه مچا نه ده توانن (سزای خوا) له خوتان لاده ن نه ده توانن یار مه تی (خوا) به ده سی بینن ﴿وَمَنْ يَظْلِمْ فَنُصْرَتُهُ﴾ وه هه ر که س له ئیوه سته م بکات (هاوه ل بو خوا دابنی) ﴿نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾ سزایه کی گه و ره ی بی ده چه رین ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نیمه پیش تو هه ر کام له پیغه مبه رانمان نارد بیت ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الْظُلَمَ﴾ بینگومان شهوان خوار دنیان خوار دووه ﴿وَيَسْتَلُوفُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ و به بازار دا روشتوون ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ وه نیمه هه ندیک له ئیوه مان کرده هو ی تاقیکردنه وه ی هه ندیک ی تر تان ﴿أَفَصْبُرُونَ﴾ ثایا خو ده گرن ﴿وَكَانَ رَبُّكَ بِصِيرًا﴾ وه پهرو مردگار ت بینایه (به هه مور شتیک) ﴿

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ وہ نہ وائے کی کہ بہ ہیوای دیداری نیمہ نین (لہ پوزی دواپی دا) دلین
 ﴿وَلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ﴾ نہ وہ ہو فریشتہ نائیر دریتہ خواروہ ہو سہرمان ﴿وَنُزِّلَ﴾ یا خود
 بہرورد گارمان نابینین ﴿لَقَدْ أَسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سوئند بہ خوا بہ راستی نہ وائہ لہدرونی خویاندا
 خویان بہ گہورہ دوزانی ﴿وَعَتَوْعُوا عَصَا﴾ وہ سہر کہ شیبہ کی گہورہ بیان کرد۔ ﴿يَوْمَ نَزَّلَ الْكِتَابُ﴾
 نہوروزہی فریشتہ کان دہینین (کاتی مردن یا قیامت) ﴿لَا يَشْرَى يَوْمَئِذٍ الْمُجْرِمِينَ﴾ لہو روزہا ہیچ
 مزدہ بہ ک ہوتا و اتباران نی بہ ﴿وَيَقُولُونَ جَعَلْنَا جُجُورًا﴾ وہ دلین (بہ نامان بدہن) بہ پہ نادانی پاریزراو ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ ہاتین ہر کردہ وہ بہ کیان کرد ہوو ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ ہموو ہمان وہ کو
 توزی ہرش ویلاولی کرد ﴿أَتَصْحَبُ الْجَنَّةَ يَوْمَئِذٍ﴾ بہ ہشتی بہ کان لہو روزہا ﴿حَبْرٌ مُسْتَقَرًّا﴾
 لہ چاکترین جہنگادان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وہ لہ باشترین شوینی حسانہ وہ (ی نیوہ پروان) دان ﴿وَيَوْمَ
 نُنْفِثُ السَّمَانُ﴾ وہ پوزی ٹاسمان لہت دہینی لہ گہل ہموو رنکی سہی (ہموو ٹاسمان دہ گریٹہ وہ)
 ﴿وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا﴾ وہ فریشتہ کان دہ نیر دریتہ خواروہ کڑمہل کڑمہل ﴿الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ لُّغٍ
 لِلرَّحْمَنِ﴾ لہو روزہا فرمانرہ وایہ تی نہ نہا ہو خوی میہرہ بانہ ﴿وَكُنَّ يَوْمَئِذٍ الْكَافِرِينَ عِيسَى﴾ نہو
 روزہ روزنکی زور سہختہ لہ سہر بن باوہر ان ﴿وَيَوْمَ يَعْصِي الْأَمْرُ الْعَلِيِّ يَذْبَہُ﴾ وہ روزنکہ کستہ مکار
 قہ پ دہ کات بہ ہر دوو دہستی خویدا ﴿يَقُولُ يٰلَيْتَنِي﴾ و دہلی خوزگہ ﴿أَتَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾
 لہ گہل پیغہ مہر دا رنگای راستم بگر تاہہ تہ ہر ﴿يٰلَيْتَنِي﴾ نای نیا چوون ہو من ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا
 خَلِيلًا﴾ خوزگہ فلان کہ سم نہ کردایہ بہ ہا و ہل و خوشہ ویستی خوم ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾
 بہ راستی نہو (کہ سہی کردم بہا و ہل) منی لہ قورٹان وینل کرد ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ دوا تہ وہی قورٹانم ہی
 گہشت (و باوہرم ہی ہینا) ﴿وَكُنْتُ الشَّيْطٰنَ الْيٰسِرَ خَدُوْلًا﴾ وہ شہ پتان ہمیشہ پشت تیکہرو پشت
 بہر دہرہ ہو نادرہ میزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يٰرَبِّ﴾ وہ پیغہ مہر ﴿وَوَيْلٌ لِّیْ بِرُوحِی﴾ بہرورد گارم ﴿إِنْ قَرِیْ
 بِہ راستی قہ و مد کہم (قورہیش) ﴿أَتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ نہم قورٹانہ بیان واز لیہیتا وہو گوی ہی
 نادہن ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِیٍّ ثَابَةً وَجُورًا﴾ (موحہ ممہد) کہ دزایہ تی تو دہ کری (دامان
 ناوہ ہو ہموو پیغہ مہر نیک ﴿عَذَابٌ مِنَ الْجَحِیْمِ﴾ دوزمنیک لہ تاوانباران ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هٰدِیًا وَنَصِیْرًا﴾
 بہ سہ بہرورد گارت پرتموونی کہرو یارمہنی دہرت ہی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ نہ وائہ ہی ہی پروا
 ہوون دہیان روت ﴿وَلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ ہوچی (موحہ ممہد) ہموو قورٹانی بہ پیک
 جارہو دانہ بہ زتر اوہ ﴿كَذٰلِكَ﴾ ثابہ و جُورہ (دامان بہ زاندوہ) ﴿لَئِنْ نَّتَّبِعْهُ فَوَٰدِلًا﴾ ہو نہ وہی دلی تو
 (کدی موحہ ممہد) بہو قورٹانہ دامہ زراو بہ ہیز بکہین ﴿وَرَزَّوْا سُرِیًّا﴾ وہ (بہو ہو نہ بہوہ)
 ثابہ تانی خوم ہو ناردن بہرہ بہرہ

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هدر نموند و مه‌سلیکت بویشتن (له‌په‌خنه‌و پشنیاره نابه‌جیکانیان) ﴿الْأَحْزَنَ﴾
 بِالْحَقِّ وَالْحَسَنَ تَقْسِيرًا ﴿ثُمَّ وَهَلَامَ كَهَيْمَانَ بُو تُو هِتَاوَه به‌راستی و جواثرین برون کردنه‌وه ﴿وَالَّذِينَ يُخَشِّرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی که‌به‌سهر پروخساریاندا ده‌برین (پراده‌کیشترین)
 بُو دوزه‌خ ﴿وَأَنْتَ بِشَرِّ مَا كَانُوا﴾ نه‌وانه خرابترین جیگایان بُو هدیه ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ وه‌پینگاشیان وون
 کردوه (گوم‌اترن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ته‌وراتمان دا به‌موسا
 ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ وَاحِيًا فَهُوَ يَزِيلُ﴾ وه‌هاروونی برایشیمان کرده‌باریده‌ده‌ری ﴿فَقُلْنَا أَهْبَا﴾
 نه‌مجا و وتمان هدر دو و کتان برون ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بُو سهر نه‌و گله‌ی که‌باوهریان
 به‌نابه‌ته‌کانی نیمه‌نی به‌و به‌درووی دوزانن ﴿فَذَمَّرْتُمُوهمْ تَدْمِيرًا﴾ نه‌وسا له‌ناومان بردن به‌له‌ناوبردنیکی
 زور خراب ﴿وَقَوْمٌ نُّوحٍ إِمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ﴾ گله‌ی نووحیش کاتی پتغه‌مبه‌رانیان به‌دروزانی
 ﴿أَعْرَضْتُمْ﴾ (له‌ناوی لافاودا) نوقصمان کردن ﴿وَجَعَلْنَا لِنِيسَاءِ آيَةٍ﴾ وه‌کردنمانن به‌په‌ندو عبیره‌ت بُو
 خدک ﴿وَأَنفَعْنَا لِقُلَيْمٍ﴾ وه‌ناماده‌مان کردوه بُو سسته‌مکاران ﴿عَذَابَ آيَةٍ﴾ سزای سه‌خت ﴿وَعَادًا وَنَعْمًا وَأَوْصَحْتَ الْقِيسَ﴾ و گله‌ی عادو سه‌مورده‌و خاوه‌نی چال و بیره‌کان ﴿وَقُرُونًا بَيِّنَتَ ذَلِكَ كَيْبَرًا﴾
 وه‌زور گله‌ی تر که‌له‌نیوانیان دا برون (له‌ناومان بردن) ﴿وَكَلَّا حَصْرَتِ لَهُ الْأَمْثُلُ﴾ وه‌بُو هدموویان
 چه‌ندین نموندنه‌مان هیتا به‌وه (به‌لام بیریان نه‌کرده‌وه) ﴿وَكَلَّا حَصْرَتْنَا تَقْدِيرًا﴾ وه‌هموویانمان له‌ناوبرد
 به‌له‌ناوبردنیکی خراب ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَ الْقُرَيْشَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نه‌وان (قوربه‌یش) تیبه‌ربرون
 به‌نه‌و شاره‌دا (سه‌دوم) ﴿الَّتِي أَطْمَرَتْ مَطَرُ السَّوَاءِ﴾ که‌بارانی شهر (به‌ردی به‌سهر دا بارنر ابوو) ﴿أَفَلَا يَكُونُوا يَرَوْفَةً﴾ نابا نه‌وان شه‌و (شاره‌به‌ردباران کراوه) بیان نه‌بینیوه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتَرَفَعُونَ شُعْرًا﴾
 (وانی به‌بینیویانه) به‌لکو نه‌وان به‌ته‌مای زیندوو بوونه‌وه نیسن ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ وه‌ته‌ی موحه‌ممه‌د
 ﴿كَانِي تُو بَيْنِنَ﴾ ﴿إِنْ يَنْشِؤَنَّكَ إِلَّا هَرُونَ﴾ به‌س گالته‌ت پی ده‌که‌ن ﴿أَفَلَا الَّذِي يَعْتَقُ اللَّهُ رَسُولًا﴾
 و (ده‌لین) نانه‌مه‌به‌خوا نار دویه‌تی به‌پتغه‌مبه‌ر ﴿إِنْ كُنَّا لَنُخْضِعُنَّ عَنْ آلِهَتِنَا﴾ (وده‌لین) نزیک
 بوو له‌به‌ر ستر اوه‌کاتمان لمان بدات ﴿وَلَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ نه‌گهر له‌سهر (به‌رستنی) بیان خوگر
 نه‌بووینا به‌﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له‌داها تودا ده‌زانن ﴿حِينَ يَرْقُرُّ الْعَذَابُ﴾ کاتی سزای (خوا) ده‌بین
 ﴿مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ کنی (گوم‌اتره) پینگای وون کردوه ﴿أَرَأَيْتَ﴾ نابا دیت ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾
 نه‌و که‌سه‌ی هه‌واو نار ه‌زووی خوی کردو ته‌به‌ر سترای خوی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ نابا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾
 نه‌بیته‌بارنزه‌ر بُو نه‌و (که‌شوینی نار ه‌زووی نه‌که‌وینت) ؟ ﴿

﴿أَمْ تَحْسَبُ﴾ ئايا ۋا دەزانى ﴿أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَفَتَعْلَمُونَ﴾ زۆربەى ئەوانە دەيىستىن ياكى ئىندە گەن
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ ئەوانە ھەر ۋەك ئازەلەن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ بەلكى ئەوان گومرا تىرىشەن ﴿۱۵﴾
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئايا ئايىنى پەرۋەردىگارت ﴿كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ﴾ چۈن سىيەرى درىز كىر دۈتە ۋە (لەبانگى
 بەيانىانە ۋا خۇر ھەلاتىن) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا﴾ ئەگەر بىويىستايە پاي دە گىرت بە ۋە سىتاۋى
 (سىيەرە كە بەر دە ۋام دە بو) ﴿فَجَعَلْنَا السَّمْعَ﴾ لەپاشان خۇرمان كىرە ﴿وَعْيَا وَبَصِيرًا﴾ بەلگە لەسەر
 ئەو (سىيەرە چۈنكە ئەگەر خۇر نەبىت سىيەر نانا سىرىت) ﴿۱۶﴾ ﴿فَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَا﴾ پاشان ئەو سىيەرە
 بۇلاى خۇمان دەبەينە ۋە ﴿فَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ سَمْعًا﴾ بە شىنەيى ۋە كەمە كەمە ئايىپىلىن ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ ئەو (خۇا)
 زاتىكە ﴿جَعَلَ لَكُمُ الظِّلَّ لِيَتَسَاءَلَ﴾ كە شەۋى بۇ كىر دۈن بە داپۇشەر (پۇشاك) ﴿وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ ۋە خەۋتىنى
 بۇ كىر دۈن بە ھۋى مە بوون ﴿وَجَعَلَ الظَّهَارَ نُشُورًا﴾ ۋە پۇزى بۇ ھەستىن (لەخە ۋە بۇ كارو پىسقى
 پەيدا كىرەن) دانائە ﴿۱۷﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ ۋە ئەو (خۇا) زاتىكە ﴿أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ باكان دەنقىرى ﴿بِأَسْرَابٍ مُنْتَبِئَةٍ
 بَدَا رَحْمَةً﴾ بەمۇ دەدەر پىش پەخمەتى خۇى (باران بارىن) ﴿وَالرَّيَّانَ مِنَ الْمَاءِ﴾ ۋە لەئاسمانە ۋە
 باراندومانە ﴿مَاءَ ظَهْرًا﴾ ئاۋىكى پاكۇ كىر (پاك ۋە خاۋىن) ﴿۱۸﴾ ﴿لِيُخْرِجَ بِهِ مَدِينًا مَّشَاءَ﴾ تازە ۋى
 مردوۋى پى دەبوژىتىنە ۋە ﴿وَنُفُوحًا مِمَّا خَلْقْنَا﴾ ۋە ئاۋى دەدەن بەو (بارانە) لەۋانە ۋى دروستمان
 كىر دۈن ﴿أَنْفَعًا وَأَنْتَ كَثِيرًا﴾ ئازەل ۋە خەلكانىكى زۇر ﴿۱۹﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمُ﴾ سۈپىند بەخۇا
 بەپراستى نىمە بەچەند جۇر ئەم (ئىشانە) مان گۆپى لەنىۋا ئىپاندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا پىرىكەنە ۋە ﴿فَأَنبَأَ
 أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا أَكْثَرًا﴾ بەلام زۆربەى خەلەك جگە لە سېلەيى (پى باۋەرى) ھىچچان ئاۋىت
 ﴿۲۰﴾ ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَا﴾ ئەگەر بىمان وىستايە بىنگومان دەمان ئازە ﴿فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا﴾ لەھەمىو
 شارو شارو چكە بە كدا تر سىيەرىنك ﴿۲۱﴾ ﴿فَلَا طُغْيَانٌ الْكُفْرِينَ﴾ كەۋاتە تۈ بە گۈنى بىباۋەران مە كە
 ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ أَكْبَرًا﴾ بە (بەلگە كانى) ئەم قورئانە بەر بەرە كانى بەكى گەۋرەيان لەگەلدا بەكە
 ﴿۲۲﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾ ئەو (خۇا) زاتىكە دوو دەريا (ئاۋ) ى بەرە لا كىر دۈۋە لەپان بە كدا ﴿هَذَا
 عَذَابٌ مُّذُنَّ﴾ ئەمەيان شىرىن ۋە سازگارە (ئاۋى پۇبارو كانىاۋە) ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ ئەۋى تىريان زۇر
 سۈيۈرۈ ئال ۋە تفتە (ئاۋى دەريا كانە) ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْخًا﴾ ۋە لەنىۋان ئەو دوو (ئاۋ) ەدا بەر بەستىكى
 دانائە ﴿وَجَعَلْنَا مَتَجْجُوا﴾ ۋە بەرگىرى كەرىكى ئەسئور (ئائە ۋە دوو ئاۋە تىكەل بەيەك نەبىن) ﴿۲۳﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ ئەو (خۇا) زاتىكە لەئاۋى (مىرۇف) ئادەمىزادى دروست كىر دۈۋە ﴿فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ ئەمجا ئەو (ئاۋە) ى كىر دۈتە ھۋى پەچەلەك (پىشت كە بەرىنگە ى نىزىنە دە گەن بە مىرۇف
 ۋەك كۈر) ۋە خىزم (كە بەرىنگە ى ئافىرەت دە گەنە ۋە بە مىرۇف ۋەك كچە زاۋ خوشكەزا) ﴿وَكُنَّا زُنًا
 قَبِيرًا﴾ ۋە پەرۋەردىگارت ھەمىشە بە دەسەلات ۋە توانايە ﴿۲۴﴾ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئەۋانە جگە لەخۇا
 شىتاتىك دەپەرىستىن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ كە نەسۈود نەزىبان بەۋان ئاگە بەنن ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ
 ظَهِيرًا﴾ ۋە پى پروايان بەر دەۋام دۇى پەرۋەردىگارىان پىشتىۋانى بە كىترىن (بۇ ئاۋان ۋە خىراپە) ﴿۲۵﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نیمه تومان تنها بقره نارد ووه ﴿الْمُبَشِّرِ وَالْمُنذِرِ﴾ که سوره دهر و ترسیته ربی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (نهی موحه ممدد) ﴿بَلْأَنْتَ مِنَ الْمَسْهُورِ﴾ گه باندنی نیسلام هیچ
 کری و پاداشتیک له نیوه داوا ناکهم ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ به لام هدر کهس ویستی
 ریگهی بهروردگاری بگری (با بگری) ﴿وَنُوحِيَ عَلَى الْخَنزِ﴾ پشت بهسته به (خوای) زبندو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ که زاتیکه هدر گیز نامریت ﴿وَسَيُخَيِّطُهُمْ﴾ ته سیبجات بکه به ستایشی
 شهو ﴿وَكَفَى بِهِمْ يُدَوِّبُ عِبَادَهُ خَيْرًا﴾ به سه (بقره) که خوا ناگاداره به گونااهی بهنده کانی ﴿وَالَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نهو (خوایه) ی که تاسمانه کان و زهوی دروست کرد ووه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾
 و نه ووهش له نیوانیان دایه ﴿فِي سِتَّةِ أَنْوَاعٍ﴾ له شهش پروردا ﴿ثُمَّ أَسْمَوْنَاهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ له پاشانیش بهرز
 بو به ووه بقره عرش و قدراری گرت (با وهرمان پیتته بی نیوهی شینوه که ی بزاتین) ﴿لَتَرْجُنَّ﴾
 قسقل به خیرا ﴿ثُمَّ خَوَّاهُ مِثْرَ بَانَةٍ﴾ به ووه پر سیار له زاتی بکه که به ووه مورشت زانو ناگایه ﴿وَالَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾
 وه کاتی به وان بو تری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ سوزده بهن بقره خوای میهره بان ﴿قَالُوا﴾
 ﴿وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ ده لنین ره حمان کیبه (نیمه نایناسین) ﴿أَسْجُدُ لِمَا أَمَرَ﴾ نایا سوزده بهن بقره نهو (زاتهی)
 که نهو فخر ماتمان پی دده دیت ﴿وَرَادُّهُمْ سُورًا﴾ وه بهم داوای سوزده بردنه (دور که و ته ویهان) له رنگای
 راست (زیاتر ده بیت) ﴿بَارَكَ الَّذِي﴾ پاک و بنگه رد و پیر و زه نهو (خوایه) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ که
 له تاسماندا چهند خولگه (بورج) ی دروست کرد ووه ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و داینا ووه له تاسماندا خورینگی
 پر شنگدار ﴿وَقَرَّرَ النُّجُومَ﴾ و مانگینگی رووناک که ره ووه (بقره وی) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه نهو (خوایه) زاتیکه
 ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ که شه ووه پرورزی له جیتی به کسر داناهو (به ووه ی به کتر دا دین و شویتی
 به کتر ده گرنده) ﴿لَئِنْ أَرَادَ أَنْ يَنْزِلَ﴾ بقره ووه که سه ی به ووه بی بیکانه ووه (له در و سکر او به کانی خوا)
 ﴿أَرَادَ سُكُورًا﴾ یا به ووه شو کرانه بقری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ بهنده تاپه تی به کانی
 خوای میهره بان که سانیکن ﴿يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ به ووه ووه نهر می دهر ووه به سهر زهوی دا (بی
 لوت بهرزی و که شخه و فیز کردن) ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجِبَالُ﴾ وه کاتی نهزان و نه فامه کان (به ووه تی
 ناشیرن) له گه لیان بدوین ﴿قَالُوا سُبْحَانَ﴾ ووه به که ده لنین بیان گونا نه بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبَسُّونَ﴾
 وه که سانیکن له شه ووه بقره ووه دگاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ سوزده بهرن و شه و نویت ده کهن ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه که سانیکن که ده لنین نهی بهر ووه دگاریان ﴿أَضْرِقْ عَلَانَا جَهَنَّمَ﴾
 سزای دوزخ حمان لی لاده ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ بهر استی سزای شه و (دوزخه) لانه چووی
 بهر ده واهمه ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ بهر استی دوزخ جینگه و شویتن مانه ویه کی زفر خرابه
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَفْقُوا﴾ وه که سانیکن کاتی مال و سامان خدرج ده کهن (بقره خوایان و خیرانیان)
 ﴿لَمْ يَسْأَلُوا وَهُمْ يُفْتَنُونَ﴾ نهزاده پروری و نه پرزلی و ده ست نوقاوی (تیدا) ناکهن ﴿وَكَانَ يَتْلُو﴾
 (به لکو) مام نا و نه ندیه له و نیوانه دا

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ و ه كه سانينكن كه له گه‌ل خوا دا نا به رستن ﴿إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ هيچ به رستراوينكي تر ﴿وَلَا يَقْنُوتُ﴾ و نا كوزن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَزَمَ اللَّهُ﴾ هيچ كه سني كه خوا كوشتني ته وي ياساغ (حرام) كر دوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به هدي و په وانه يي ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ و ه زيناو داوين پيسي ناكهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ و ه هدر كه س ته و تاوانانه بكات (كه باسگران) ﴿يَتْلُقْ أَثَمًا﴾ تووشني توله كه ي ديت ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزاي بؤ چند بار ده كړته وه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوزي قيامه ندا ﴿وَيَحْكُمُ بِهِمْ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ﴾ و به ي پرانه و به يي ريز و ريسوايي له دوزخ داده ميتپته وه ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بينجگه له كه سني ته و به يي كړ ديت و باوه ري هينايي ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ كار و كړ ده وه ي چاكيشي كړ ديت ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خرابه و نا وانه كانيان ده گوزرپت به چاكه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ و ه خوا هه ميشه ليسوورده ي به به زه يي به ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و ه هدر كه س ته و به يي كړدو كړ ده وه ي چاكې كړد ﴿قَالَ يُتْرَكْ لِي آلِهَةً﴾ نه وه به راستي ته و كه سه ده گه پرتنه وه بؤ لاي خوا ﴿مَتَابًا﴾ به گه پرانه وه ي كي ته واو ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ و ه (به ننده كاني خوا) كه سانينكن كه شايه تي درو نادهن ﴿وَلَا مَرُوا بِاللَّعَنِ﴾ و كاتي تيهر بن به لاي شتي بي سووددا (نه نجام بدرپت له لايه نه فامانه وه) ﴿مَرُوا كِرَامًا﴾ تيهر ده كهن به پرتنه وه (بي گويدانه نه فامان) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ و ه كه سانينكن كاتي ناموزگاري بكرين ﴿يَتْلَبُونَ إِلَهُ﴾ به ثايه ته كاني به روه رد گاريان ﴿لَمْ يَخْرُجُوا إِلَيْهَا﴾ ناكه ون به سدر ياندا ﴿صُمًّا وَعَمًّيًا﴾ به كه پي و كويري ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْكَ رِزْقًا حَلَالًا﴾ و ه كه سانينكن كه ده لين ته ي به روه رد گارمان به خشه پيمان ﴿مِنْ أَرْزَاقٍ وَدُرِّتِنَا﴾ له هاوسه ران و نه وه كانمان (منداله كانمان) ﴿فَرَّةً أَعْيَبَ﴾ نه وه ي چاواني بي گهش بي هوي دلخوشي بيت ﴿وَأَجَعَلْنَا الْمُشْرِكِينَ إِيمَانًا﴾ و ه بمانكه به پيشه واي باريزكاران و له خوا ترسان ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه (كه نه و سيشه تانه يان تايه) ﴿يُخْزَوْنَ الْعُرْفَ بِمَا صَبَرُوا﴾ پاداشت ده درنه وه به پله و كوشكي به رز نه به هه شتدا به هوي نارام گرنيان ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حِجَةً وَاسْلَمًا﴾ و ه نه و شوينده دا سلاويان لي ده كړي (له لايه نه فريشته كانه وه زور به گهرمي) ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ بي پرانه وه تيايدا ده ميتپته وه ﴿حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چن جيگا وشوين ومانه وه يه كي جوان و خوشه ﴿فَلِمَا تَعْبَرُوا بِكُمْ رَبِّ﴾ (ته ي موحه ممد) ﴿بَلَىٰ خَلِكُنَا﴾ به روه رد گار گويشان بي نادات و هيچ بايه خيكتان ني به لاي ﴿قَوْلًا دُعَاؤُكُمْ﴾ نه گهر دوعا و نزانان نه بي (له كاتي تهنگي و نا په حه تيدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ كه چي (زور به تان) تابيني خوانان به درو ده زاني (برواتان نه هيتا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزِمَا﴾ جاد لنيان توله كه ي به خه تان ده گري و ليتان جيا نايته وه ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَلَسْتَ بِهٖ﴾ (طا، سین، میم) ده‌خوینرینه‌وه خخوا زاناقره به‌مانا‌کهی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌ی
 ﴿البقره﴾ بکه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (موره‌ته) له‌نايه‌نه‌کانی تورانی پروونکهره‌ودیه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ﴾
 خدریکه خۆت له‌تاو ده‌به‌ی (ده‌کوژی) به‌خه‌فوت ﴿اَلَا يٰۤكُفٰرُ اُنْفُسِیْنَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان (خه‌لکی مه‌ککه) باوه‌ر ناهیتن
 ﴿اِنْ لَّسْتُ اَنْتَ اِلَّا نَفْسٌ اَوْ اَنْتَ اِلَّا نَفْسٌ اَوْ اَنْتَ اِلَّا نَفْسٌ﴾ نیشانه‌وه به‌لگه‌یه‌ک له‌تاسمانه‌وه
 ﴿لَقَدْ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ﴾ که‌به‌رده‌وام گهره‌نیانی بۆ دانه‌وینن (ناچارسان بکات باوه‌ر بیتن) ﴿وَمَا اٰتٰیهِمْ﴾ هر
 بیت بۆیان ﴿فَرِحَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ به‌یامینکی تازه‌دایه‌زینراو (که‌فورئانه) له‌خوای میهره‌بانده ﴿اَلَا كَاۤفِرًا عٰتِیًّا مُّضِرًّا﴾
 نه‌وان به‌رده‌وام پشت نیکه‌رو پرووه‌ر گپین لبی ﴿فَقَدْ كَذَّبُوْا﴾ جا‌ینگومان نه‌وانه به‌در بۆیان زانی و باوه‌ر بمان بپن
 نه‌کرد (نه‌وه‌ی نارده‌ومان) ﴿مَسٰیۤیُهُمْ﴾ جا‌به‌زووی بۆیان دیت ﴿اَمَّا اَمَّا كَاۤفِرًا يَّتَشَبَّهُوْنَ﴾ هه‌واله‌کانی نه‌وه‌ی نه‌وان
 گالشه‌و لاقرتیان بپن ده‌کرد ﴿وَلَوْ رَدُّوْا اِلٰی اٰتٰی﴾ نابا سه‌یری زه‌وی ناکه‌ن ﴿وَلَوْ اَنَّكَ اِلٰهٌ اِلَّا نَفْسٌ اَوْ اَنْتَ اِلَّا نَفْسٌ﴾
 به‌لگه‌ی گه‌وره‌هه‌یه ﴿وَمَا كَانَ اَسْمٰیۤهٗمُ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ به‌لام زور به‌بان پروادارنن و باوه‌ر ناهیتن ﴿وَلَوْ اَنَّكَ اِلٰهٌ اِلَّا نَفْسٌ﴾
 به‌روه‌ر دگارت ﴿لَوْ اَنَّكَ اِلٰهٌ اِلَّا نَفْسٌ﴾ نه‌نیه‌شه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لانی به‌زه‌بی داره ﴿وَلَوْ اَنَّكَ اِلٰهٌ اِلَّا نَفْسٌ﴾ (باس بکه) نه‌و
 کانه‌ی به‌روه‌ر دگارت بانگی موسای کرد ﴿اَنْ اَتٰی الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ﴾ که (به‌پینگه‌به‌ری) پرو بۆ لای نه‌و گه‌له‌سته‌مکاره
 ﴿وَقَوْمِۭرَعُوْنَ﴾ که‌گه‌له‌که‌ی فیرعه‌ونه ﴿اَلَا يَتَّقُوْنَ﴾ نابا نه‌وان ناترسن (بپن فیرمانی خواده‌کهن) ﴿قَالَ رَبِّ﴾
 (موسا) ووتی نه‌ی به‌روه‌ر دگارت ﴿اِنْ اِلٰهَی اِلَّا اَنْتَ اِلَّا نَفْسٌ اَوْ اَنْتَ اِلَّا نَفْسٌ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم پروام بپن نه‌کدن ﴿وَلَوْ اَنَّكَ اِلٰهٌ اِلَّا نَفْسٌ﴾
 وه‌سینگم (دلیم) نه‌نگ بپن ﴿وَلَوْ اَنَّكَ اِلٰهٌ اِلَّا نَفْسٌ﴾ وه‌ده‌ترسم (به‌چاکی قسه‌م بۆ نه‌کری و زمانم به‌ر نه‌بی) (نه‌و گریه‌ی
 هه‌به‌نی) ﴿فَاَرْسِلْ اِلٰی هٰرُوْنَ﴾ که‌وانه (خوایه‌جوبه‌نیل) بنیره‌بۆ لای هاروون (و بیکه‌به‌پینگه‌به‌ری بۆ نه‌وه‌ی یارمه‌تیم
 بدات) ﴿وَلَوْ اَنَّكَ اِلٰهٌ اِلَّا نَفْسٌ﴾ وه‌نه‌وان (گه‌لی فیرعه‌ون) تو‌له‌ی تاوانیکیان له‌سه‌رمه ﴿فَاَرْسِلْ اِلٰی هٰرُوْنَ﴾ بۆیه‌ده‌ترسم
 که‌به‌مکوژن (له‌جیانی نه‌و کوژراوه) ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) فیرمووی نه‌خیر (نه‌وه‌ی باست کرد هه‌چی روونادات)
 ﴿فَاَذْهَبَ بِاٰتٰیۤهٖ﴾ که‌وانه هه‌رده‌ووکشان به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه پروون (بۆ لای فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی) ﴿اِنَّا نَمُنُّکَ﴾
 ﴿مُشْرِیۡمُوْنَ﴾ نیمه‌له‌گه‌لشان گوی ده‌گرسن ﴿فَاٰیۤا یَّرْعَوْنَ قَوْلًا﴾ نه‌وسا پروونه‌لای فیرعه‌ون و هه‌رده‌ووکشان بپن
 ﴿اِنَّا رُسُلُ رَبِّۭ الْقَوٰمِیۡنَ﴾ به‌راستی نیمه‌پینگه‌به‌ری به‌روه‌ر دگاری جیهانیانن ﴿اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَاۤیۡ اِسْرَءٰیۡلَ﴾ (تیراوین)
 که‌تو به‌نو ئیسرائیل (له‌زیر ده‌سته‌یی خۆت) به‌ره‌لا که‌یت له‌گه‌ل نیمه‌دا (پروین بۆ شام) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی
 ﴿اَلَمْ تَرَ کَیۡفَۤا وَاٰیۤاۤهٖ﴾ نابا نیمه‌پیشان نه‌گدیاندی له‌ناو (مالی) خۆمانده‌به‌مندی ﴿وَلَقَدْ فِیۡمَاۤیۡنَ غُلٰۤفٌ عَیۡنِیۡنَ﴾ وه
 نۆچه‌ند سالییک له‌نه‌مه‌نت له‌تاو نیمه‌دا نه‌مایشه‌وه ﴿وَقَدْ عَلِمْتَ اَلِیۡ فَعَلْتَ﴾ وه‌نه‌و کرده‌وه (خرابه) شت کرد
 که‌کردت (که‌کوشتنی قییتی به‌ک بوو) ﴿وَاَنْتَ مِنَ الْکٰفِرِیۡنَ﴾ وه‌تو نه‌وانه‌ی سپله‌و ناشوکرن ﴿

﴿قَالَ قُلْتُمْ﴾ (موسا) ووتی نه و کاره م کرد (نه و پیاوهم کوشت) ﴿إِذَا قُلْتُمْ أَنَّ النَّاسَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا﴾ کاتی که من
 له ریزی نه زاناندا بووم ﴿فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ﴾ نه مجا رام کردو هه لهاتم له نئوه ﴿لَمَّا خِفَّتُمْ﴾ کاتیک
 تر سام لیان (تولدیم لئ بیه ن) ﴿فَوَقَّعْتُ فِي رِجْلِكَ﴾ نه و سا په روه رد گارم حیکمه تی (پتغه مبه ری دتی)
 بی به خشمیم ﴿وَجَعَلْتُ مِنَ الْفَرَسَيْنِ﴾ منی خسته ریزی پتغه مبه رانه وه (کردمی به پتغه مبه ر) ﴿وَنَدَّكَ
 يَحْمِلُهُ كَتِفَايَ﴾ وه نه و (به خشو کرده) که تو ده یکه پست به منعت به سه رمه وه ﴿أَنْ عَدَّتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 به هوی نه وه وه بووه که تو نه وه ی ئیسرائیلت کر دیووه کویله و ژیر ده سته ی خوت (له تر سا دایکی
 موسا موسای به خبو نه کرد) ﴿قَالَ زَعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (نه مجا) فیرعه ون ووتی په روه رد گاری
 جیهانیان کی به ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی په روه رد گاری ئاسمانه کان
 وزه وی و هه رچی له نیوانیان دایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ نه گهر نئوه دنیان ﴿قَالَ لَنْ حَوَّلَهُ﴾ (فیرعه ون)
 ووتی به وانه ی به ده وری دا بوون (له شوینکه و توانی) ﴿أَلَا تَسْتَعْمِلُونَ﴾ ئایا گویتان لئیه (چی ده لئ)
 ﴿قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (موسا) ووتی په روه رد گاری نئوه په روه رد گاری باوک و باپیره
 پتئوه کاتانه ﴿قَالَ إِنْ رَسُولُكَ إِلَّا ابْنُ السَّيِّئِ﴾ (فیرعه ون) ووتی به راستی نه و پتغه مبه ره
 که نئیراوه بو نئوه ﴿لَتَجْزِيَنَّهُ﴾ شپته ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی
 په روه رد گاری روزه لات و پوز ئاوايه و نه وه ی له نیوانیا دایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر نئوه بیرکانه وه
 وزیرین ﴿قَالَ لَيْنَ أَخَذْتَ الْهَاغَرِي﴾ (فیرعه ون) ووتی مسویندی نه گهر په رستر او ی تر جگه له من
 دابنیت ﴿لَأَجْعَلَكَ مِنَ السَّجُونِ﴾ بنگومان ده تخمه ریزی به ندکراوه کانه وه و زیندانیست ده که م ﴿قَالَ
 أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾ (موسا) ووتی ئایا هه زیندانیست ده که بیت نه گهر شتیکی (موعجیزه به کی)
 روون و ناشکرات بو یتیم (که راسته پتغه مبه رم) ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ﴾ (فیرعه ون) ووتی ده ی نه و شته
 بیتنه (بیتونه) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو له راست گویانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ نه مجا
 موسا گز چانه که ی فریدا ﴿فَإِذَا هِيَ ثَمَازٌ مُبِينٌ﴾ ده ست به جی سوو به نه ژدیها به کی دیار و ناشکرا
 ﴿وَنَزَّاعَتُهُ﴾ وه ده ستنی ده رهینا (له بن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ ثَمَازٌ مُبِينٌ﴾ به کسه ره ستنی سپی
 وهر شنگذار سوو بو بیتنه ران ﴿قَالَ لَمَّا حَوَّلَهُ﴾ (فیرعه ون) ووتی به و پیاوه گه و رانه ی له ده وری
 بوون ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ﴾ بنگومان نه مه جادوو گهریکی زور زانیه ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ﴾
 ده به هوی ده رتان بکات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَحَرِهِ﴾ له وولات و خاکسی خوتان به جادوو که ی ﴿فَإِذَا
 نَأْمُرُونَ﴾ جافه رمانی چی ده دن (له دزی بیکه م) ﴿قَالُوا أَرْضِيحُوا أَرْضَكُمْ﴾ ووتیان جاری موسا ویرا که ی وازی
 لئ بیتنه (دوایانخه) ﴿وَأَمَّا فِي الْأُمَدِ الْخَيْرِ﴾ سه ر بازه کانت کویکه ره وه و بیانیره بو هه موو شاره کان ﴿قَالَ
 يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ تاهه موو جادوو گهریکی زور زانت بوو بیتن ﴿فَتَجَمَّعَ السَّحَرَةُ﴾ نه مجا
 نه و جادوو گهرانه کز کرانه وه ﴿لِيَقْتُلَنَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له کات و پوزی دیاری کر اودا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ
 أَشْرُ مِنْكُمْ﴾ و به خه لکیش و ترا نئوه ش کز ده بنه وه ؟ ﴿﴾

﴿لَعَلَّكَ تَنْفَعُ النَّاسَ﴾ تاشوین جادوو گهران بکه وین ﴿إِنْ كَانُوا هُمْ الْعَالَمِينَ﴾ نه گهر نه وان زال و سدرکه وتوو یوون
 ﴿فَلَمَّا جَاءَ النَّاسَ﴾ نه مجا کانی جادوو گهره کان هاتن ﴿قَالُوا لِمَنْ هَٰذَا﴾ ووتیان به فیرعهون ﴿إِنْ لَنَا لَلْجَنِّ﴾ نابا
 به پراستی پاداشتمان هه به ﴿إِنْ كَانُوا هُمْ الْعَالَمِينَ﴾ نه گهر نیمه زال و سدرکه وتوو بین ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعهون)
 ووتی به لن ﴿وَأَنْتُمْ أَهْلُ الْفِرْعَوْنَ﴾ وه بنگومان نیوه نهو کانه نه نزیکانی خوم دهن ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾
 موسا به ساحیره کانی ووت ﴿أَلَمْ تَأْتِ الْفِرْعَوْنَ﴾ بیهاوینژن نهوهی نیوه هاوینژه ریانن (له جادوو) ﴿قَالَ نَعَمْ﴾
 نهوانیش گوربس و حبل و دار دهسته کانبان فریدا ﴿قَالُوا بَعْضُ فِرْعَوْنِ﴾ وه ووتیان
 سویند به گهره یی فیرعهون ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ الْعَالَمِينَ﴾ به پراستی هدر نیمه زال و سدرکه وتوو بین ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾
 نه مجا موسا داردهسته که ی فریدا (و بوو به مارینکی گهره) ﴿قَالَ لَهُ نَعَمْ﴾ جا کورت
 و سپر نهو (ماره گهره) ههرچی جادوو یان کردبوو هه لی لوشی ﴿قَالَ لَهُ النَّاسُ﴾ نه مجا جادوو
 گهره کان خیران (کهوتن) به پرودا به سوژده پردنه وه (بو خوا) ﴿قَالُوا لِمَنْ هَٰذَا﴾ ووتیان نهوا
 باوهرمان هیتا به پهره و رد گاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که پهره و رد گاری موسا و هاروونه ﴿قَالَ﴾
 (فیرعهون) ووتی نابا باوهرتان پی هیتا ﴿قَالَ لَهُ أَنَا لَكَ﴾ پیش نهوهی مؤله تیان بدهم
 ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكَ النَّسْرَ﴾ به پراستی نهو (موسا) جادوو گهره گهره که تانه که فیری جادووی کردون
 ﴿فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جا بنگومان له سدودا ده زانن (چیتان لی ده کهم) ﴿لَا تَقْطَعْ أَيْدِيكُمْ وَأَنْتُمْ كَارِهِينَ﴾ به پراستی
 دهست و قاچتان پراست و چهپ دهرم ﴿وَلَا تُصَلِّنَا﴾ وه بنگومان هه موتان هه له دهواسم (به دارا)
 ﴿قَالُوا لَا صَبْرَ﴾ (جادوو گهره کان) ووتیان هیچ زبانی نی به (بو نیمه نهوهی تو نه نهوی بیکه) ﴿إِنَّا﴾
 ﴿إِنْ يَمْسُقْ فَنَلْزَمُهُ﴾ (چونکه) به پراستی نیمه گهرانه وه مان بز لای به روهرد گارمانه ﴿إِنْ نَقْلَعُ﴾ به پراستی
 نیمه به ته ماین و نومند ده که بین ﴿أَنْ يَغْفِرَ لَكَ خَلْقَنَا﴾ که پهره و رد گارمان له گوناوه تاوانه کانبان بیوری
 ﴿أَنْ كُنَّا أَهْلُ الْفِرْعَوْنَ﴾ چونکه نیمه به که می باوهرداران بووین (له گهره که ماندا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى﴾
 وه حیمان نارد بز موسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعَادِي﴾ که به شه و بهنده (باوهرداره) کانبان به (و مبصر به جی بیتن)
 ﴿إِنَّكُمْ مُقْبِلُونَ﴾ بنگومان (فیرعهون و کومله که می) دوانان ده کهون ﴿فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ﴾
 نهوسا فیرعهون بیوانی کو که ره وهی نارد به شماره کاند (بو کو کردنه وهی له شکر و هینر) ﴿إِنْ هَلَاكَ﴾
 لیزمه قیلون (فیرعهون ووتی) به پراستی نهوانه (موسا و شوین کهوتانی) کومه لیکمی که می بی ترخن ﴿وَأَنْتُمْ أَهْلُ الْفِرْعَوْنَ﴾
 وه به پراستی نهوانه رقی نیمه هه لدهستین (به ووتارو کرداریان) ﴿وَأَنَا نَجِيْعُ خَدْرُونَ﴾
 وه بنگومان نیمه کومه لیکین بیدار و ناگاهاریس (به پیلانه کانبان) ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْ خَلْفِهِ وَخَبْرُونَ﴾ نه مجا
 نهوان (فیرعهون و کومله که می) مان دهر کرد له باخات و کانباه کان ﴿وَكُنْزُومَقَارِيبِ﴾ وه (دهرمان
 کردن) لهو هه موو گهنج و غهزنه و کوشکه زور جوان و چاکانه ﴿كَذَلِكَ﴾ نابو جزره (له ناومان بردن)
 ﴿وَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ﴾ نهوه کانی به عقوب (جووله که) مان له جیگیان دانا ﴿فَأَنْتُمْ هُمْ مُشْرِقُونَ﴾ نه مجا
 (فیرعهون و له شکره که می) کانی خور هه لهان شوینان کهوتن

﴿فَلَمَّا تَرَى الْجُمُعَانَ﴾ نه مجا کانی دوو کومه له که چاویان به یه کتر کهوت ﴿قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى﴾
 هاوه له کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمَذْكُورُونَ﴾ بنگومان نئمه گیراوسن، (بیمان ده گهن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتی نه خیر بیتان ناگهن ﴿إِنْ مَعَ رَبِّي مَتَّهِينَ﴾ بنگومان من بهرورد گارم له گه له دنیا بن
 رینگای (رزگار بوونم) نشان ددهات ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى﴾ نه مجا سرووشمان کرد بق موسا
 ﴿أَنْ أَمْرِ بِقَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ که به گز چانه کهت بده له ده ریا که ﴿فَأَتَقَاتَى﴾ (نه ویش لیداو) جاده ریا که
 لهت بوو ﴿فَكَانَ كُلٌّ فِي كَالْفَارِ الْعَلَبِرِ﴾ که هر له تیکی وهك شاخیکی زور گه ووه و ابوو ﴿وَأَرْفَعْنَا
 نَمْرَ الْأَخْيَرِينَ﴾ وه نه وانی تر (فیر عهون و له مشکوه که ی) مان نزیك کرده وه له و ی (له ده ریا که) ﴿وَأَلَمِّنَا
 مُوسَى وَمَنْ قَعَهُ الْأَخْيَرُونَ﴾ جا موسا و هه موو نه وانه ی له گه لی بوون رزگار مان کردن ﴿ثُمَّ أَفْرَقْنَا
 الْأَخْيَرِينَ﴾ پاشان نه وانی تر مان نو قم کرد (له ده ریا دا) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی
 له و ده (که باسکرا) به لگه به کی گه ووه هه به (له سدر ده سه لاتی خوا) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 به لام زور به یان باوه ریان نه هیتا ﴿فَإِنْ رَبُّكَ لَهُوَ الْغَيُّورُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی بهر ووه رد گارت زال
 و به به زهی به ﴿وَأَنْزِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الْبُحَيْرِ﴾ (نه ی موحه مبه د) بخوتنه ووه به سه ریا ندا هه وانی
 ثیر اهیم ﴿إِنَّمَا لِلَّهِ الْقُومَةُ﴾ کانی ووتی به باو کی و گه له که ی ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی ده به رستن ﴿قَالُوا
 نَعْبُدُ أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده به رستین ﴿فَقُلْ لِّهَاجَةِ كُفْرِهِمْ﴾ نه مجا بهر ده وام به ندایه تیان
 ده که بن ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ﴾ (ثیر اهیم) ووتی ثایا نه وانه گوئیان لی تانه ﴿إِذْ تَدْعُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزیان لی ده که بن ﴿أَوْ تَفْعَلُونَكَ أَوْ تَصْرُوتَ﴾ یا ثایا نه وان سوود یازیان تان بی ده گه به بن ﴿قَالُوا
 بَلْ نَحْنُ بَنُو اللَّهِ فَابْرَأْنَا﴾ ووتیان (نه خیر هبچیان بی نا کری) به لکو نئمه باوو با بیر انمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ ثابه و شیوه (ی نئمه) یان کرد ووه ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی ثایا نئمه ده زانن
 چی ده به رستن ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ نئوه و باوو با بیر به نشووه کانتان ﴿فَالْهَرَّةُ عَذَابٌ﴾
 جا به راستی هه موو نه وانه دوژمنی منن ﴿إِلَّا رِبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له بهر ووه رد گاری جیهانیان ﴿وَالَّذِي
 خَلَقَنِي فَهْوَ يَهْدِينِ﴾ که نه و منی دروست کرد ووه پاشان هر نه ویش رنمو ونیم ده کات ﴿وَالَّذِي
 هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ وه هه ر نه و زاته خوراکم بیده دات و تیراوم ده کات ﴿وَإِذَا أَمَرْتُ فَهُوَ
 يَنْقِبُ﴾ وه کانی نه خوش بکه ووم هه ر نه و شیقام ددهات (چاکم ده کاته ووه) ﴿وَالَّذِي يُبَسِّطُنِي ثُمَّ
 يُجْبِينِ﴾ وه زاتیکه که من ده مرینی و پاشان زیند ووم ده کاته ووه ﴿وَالَّذِي أَقْلَمَ﴾ وه (بهر ووه رد گارم)
 زاتیکه به ته صام و نومید ده که م ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له روزی پاداشت دا (قیامه تدا) بیوری
 له هه له کانم و بیانسری ته ووه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ نه ی بهر ووه رد گارم دانایم بی بیه خشه ﴿وَالَّذِي
 يَأْتِيهِ الْبُحُورُ بِبَنَازٍ رَپِزٍ﴾ بمبه ره رپزی پیاو چا کانه ووه

﴿وَلَا تَحْمِلْ فِي يَسَانِكَ حِزْقِي فِي الْآخِرِينَ﴾ و ه باس کردنم به چاکه له ناو گه له داهاتووه کاندای بی به خشه ﴿وَلَا تَحْمِلْ مِنْ وَرَقَةٍ جَذْوَةٍ تُعِيرُ﴾ و ه بم گنبری له و هر گرانسی به ه هشتی پسر نازو نهمه ست ﴿وَلَا تُعْزِلْ لِي﴾ و ه له باو کم خوش بیه ﴿إِنَّكَ لَمِنْ الْغَالِينَ﴾ به راستی شدو له گومر ایا نه ﴿وَلَا تُخْزِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ و ه شهرمه زارو پریسوام مه که له روز نکدا که (خدا کی) زیندوو ده کریته وه ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ روزی که مال و سامان و مندان و نه وه سوود ناگه به نن ﴿إِلَّا مَنْ اتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ پنجگه له که سی بیته خرمه تی خوا به دلنکی ساغ و پاک و خاوبنه وه ﴿وَأَنْتَ لَمِنَ الْخَائِبِينَ﴾ و ه (له روزی دوا پیدا) به ه هشت نریک ده خریته وه بز پاریز کاران و له خوا ترسان ﴿وَنُزِّلَ الْحَجِيرُ الْعَاقِبِينَ﴾ دوزخ خیش دهره خریست (و ناشکرا ده کری) بز گومر ایا ن ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و ه پیمان ده و ترست ﴿إِنْ مَأْكُلُهُمْ تَبْعُونَ﴾ گوان نه وانه ی که تیوه ده تان به رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیانی خوا ﴿هَلْ يَصُرونَكَ أَوْ يَنْتَصِرُونَ﴾ نایا یارمه تیشان ده دن یا یارمه تی خزیان ده دن ﴿فَكَيْفَ أَفِيهَا هَزَاقًا لَدُنَّ﴾ نه مجا هه موو نه وانه (به رستر اوان) و گومر ایا ن سهر به رو خوار فری ده درینه دوزخ وه ﴿وَيُخَوِّدُ أَيْلَاسَ أَتَعْمَلُونَ﴾ هه روه ها هه موو سهر بازانی شه یان ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ (بت به رستان) له کاتیکدا له دوزخ دا شهره قسه و نازا وه یانه (له گه له به رستر اوه کانیا ن دا) ده لین ﴿قَالَ اللَّهُ إِنْ كُنَّا لِي مَنَّانٍ﴾ سویند به خوا نیمه له گومر ایا یه کی ناشکرا دا بووین ﴿إِذْ أَنتَبِ كَرِيبَ الْعَالَمِينَ﴾ کاتیک تیوه مان ده به ریز ی به روه ردگاری جیهانیانه وه ﴿وَمَا أَسْأَلُ إِلَّا لَتَعْمَلُونَ﴾ که س نیمه ی گومر انه کردنا و انباران نه بیت ﴿فَالْأَنبَاءُ شَفِيعُونَ﴾ و ه هیچ نکا کاری بز نیمه نی به ﴿وَلَا صَدِيقٌ حَمِيمٌ﴾ و ه هیچ هاوریه کی دلسوزمان تیه ﴿فَلَوْ أَنَّ كَأَكُفَّةً﴾ خوزگه جاری کی تر بگه ر ایا نه وه (بز دونیا) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْخَائِبِينَ﴾ نه و سا له باوه رداران ده بووین ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) به ندو به لگه هه به ﴿وَمَا كُنْتُ أَكْفَرُهُمْ يُفْهِمُونَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿قَالَ رَبِّكَ لَقَدْ أَخَذَ لَكَ عَهْدَ﴾ به راستی هه به روه ردگارت زال و میهره بانه ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی نوح پیغمه به رانیان به دروزن دانا (به ر ایا ن بی نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ﴾ کاتی که نوحی بر ایا ن پنی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ نایا ناتر سن له خوا (خوتان نا پاریزن) ﴿إِنِّي أَكْرِمُ رَسُولَ اللَّهِ﴾ بیگومان من پیغمه به رنکی نه میمن بز تیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا ترسن و گویر ایه لی من بکه ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و ه من داوای هیچ کریه کتان لی نا که م له سهر نه و (به نیموونی کردنه تان) ﴿إِنِ الْآخِرَى إِلَّا عَنَّا لَغُلَامٍ﴾ (چونکه) پاداشتی من تهنها له سهر به روه ردگاری جیهانیانه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا ترسن و گوی ر ایه لی من بکه ن ﴿قَالُوا الْوَيْلُ لَنَا﴾ ووتیا ن نایا (چون) باوه ر به تو بیتن ﴿وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْدَاقَ﴾ له کاتیکدا نه وانه ی شوینت که ووتن به سترین که سن (هه زارو داماو و نه فامن) ﴿

﴿قَالَ وَمَا عَلَّمِي مِثَاقَ الْوَعْدِ لَوْلَا يُعْمَلُونَ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزاتم نه وانه چی کرده ویه که ده که نه
 ﴿إِنْ جِئْتَهُمْ إِلَّا عَلَى رَيْبٍ﴾ پرسینه و بیان تنها له سهر بهر وهر دگار مه ﴿وَلَا تَسْخَرُونَ﴾ نه گهر ثبوه هه ست
 بکه نه (بزائن) ﴿وَمَا أَتَابُوا لِرَبِّهِمْ إِلَّا بُرْهَانَ﴾ و من دهر کهری باوه داران نیم ﴿إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾
 من تنیا تر سینه ریکی پروون کهره وهم ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ﴾ ووتیان نه ی نوح نه گهر کتایی
 نه هیتی (لهم کاری بانگه وازه ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بینگومان له بهر د باران کراوان دهی ﴿وَلَا تَنْفِرْ فِرَاقًا﴾
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمٌ ذُكِّرُونَ﴾ (نوح) ووتی: نه ی بهر وهر دگارم بینگومان گه له کدم پر وایان پی نه کردم
 ﴿وَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَجًّا﴾ که واته له نیوان من و نه وانه حو کم بده به حو کم دانیکی به کجاری
 ﴿وَيُخَيِّبْ وَمَنْ قَبْلِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من و نه و باور دارانه ی له گه لمدان پر دگار بکه ﴿وَأَنْجِئْهُم مِّنْ غَمٍّ﴾
 نیمه ش نوح و نه و که سانه ی له گه لی بوو پر دگارمان کردن (له خنکان) ﴿فِي الْفُلِّ الْمَشْهُورِ﴾ له و
 که شتی به ی که پر کراو بوو (له معروف و هه موو جو ره گیاندارتک) ﴿ثُمَّ أَفْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ له پاشان
 له واه (پر دگار کردنی نیمانداران) نه وانه ی که مانه وه نو قسمان کردن (له ناولی توفانه که ده) ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ذَلِكَ لَاحِظًا﴾
 به راستی له وه ده (باسکرا) به لگه به کی گه وریه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام
 زور به بیان باوه ردار نه بوون ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَهْوٌ مُّعِزُّ الرَّاحِلِينَ﴾ وه به راستی هه بهر وهر دگار ت زالی
 به به زویه ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی عاد پیغه مبه رانی (خوا) یان به دروزن دانا (باوه بیان پی
 نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هَارُونَ﴾ کاتی هوود (علیه السلام) ی برایان پیی ووتن ﴿الَا تَتَّقُونَ﴾ نایا
 خوتان ناباریزن (له سزای خوا) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بینگومان من پیغه مبه ریکی له منیم بو ثبوه ﴿وَلَا تَقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ﴾
 که واته له خوا بترسن و گوی رابه لی من بکه نه ﴿وَمَا أَسْقٰكُمْ عَلَيْهِمُ لَبًّا﴾ وه من هیچ کر نیه که له ثبوه داوا ناکم له سهر نه م (گه یاندنی بانگه وازه) ﴿إِنْ أَتٰكُمْ إِلَّا عَلَى رَيْبٍ﴾
 باداشتی من تنها لای بهر وهر دگاری جبهانیه ﴿أَتَكُونُونَ بِكُلِّ رِيحٍ حَاكِيَةً﴾ نایا ثبوه له هه موو
 شو تینیکی بهر ز (ی سهر رینگا) بور جینک دوست ده که نه به پی هووده ﴿وَتَتَّبِعُونَ مَتَابِعَ﴾ وه چه نه
 کوشک و قه لای به هیز (کار گه) دروست ده که نه ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ به و ثوبیده ی هه به میینه وه و
 نه مرن ﴿وَإِذَا بَلَغْتُهُمُ﴾ وه هه کاتی ده ست بوه شیتن ﴿بَطَلْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ سته مکارانه دهس ده وه
 شیتن ﴿وَلَا تَقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ﴾ که واته (له سزای خوا) خوتان پباریزن و گوی رابه لی من بکه نه ﴿وَلَا تَقُوا اللَّهَ بِمَا لَكُمْ يَسَاعَتُونَ﴾
 وه له (سزای) نه و خواه به ترسن و خوتان پباریزن که خوتان ده زائن
 چی پی به خشبون ﴿أَمَّا تَعْلَمُونَ﴾ نازه ل و مالات و مندال و ﴿وَحَشَبٌ وَغَبُونٌ﴾ باخ و کاتبوی
 زوری پی داون ﴿إِنِّي أَنَا عَلَىٰ عَذَابٍ مُّهِينٍ﴾ به راستی من ده ترسم دوو چارنان پی ﴿عَذَابٍ مُّهِينٍ﴾ سزای
 پرور تیکی زور گه وریه (ی دژوارو پر له سزا) ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به هوود علیه السلام) لای
 نیمه به کسانه ﴿أَوْ عَذَابُ أَلَمٍ لِّمَنْ كُنْتُمْ تُوعِظِينَ﴾ نامور گاری بکه بیت یا نامور گاری نه که بیت

﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه مه (ی تو هیتاوتنه) تنهها در ووه دهلهسه ی پیشینانه ﴿وَمَا لَكُمْ بِعَذَابِنَا﴾
وه نیمه سزا نادرین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُ﴾ نیشر باوهریان پی نه هیتا یز به نیمه ش له ناومان بردن
﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ ینگومان له وهدا (باسکرا) نیشانه ی گه وهه هیده ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
به لام زور به بیان باوهردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هه بهر وهرد گارت
به دهسه لات و به به زهیی به ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گهلی سه موود پیغه مبه رانیان به دروزن زانی ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ﴾
خوتان نا پارین ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبه رنکی ته مینم بونان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
دهی له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکهن ﴿وَمَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ و من هیچ کری و پاداشتنک
له سه ر ته م (پیغه مبه ریتی به) له نیوه داوا ناکه م ﴿إِنْ لَكُمْ مِنْ رَبِّ آيَةٌ﴾ کری و پاداشتی من تنهها
لای بهر وهرد گاری جیهانیانه ﴿أَنْ تَرْكُوبُوا فِي مَا خَلَقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ (واده زانن) وازتان لی ده هیتری له دونیادا
به هیمنی (ده رین) ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ له ناو باخات و کانیای زوردا ﴿وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا﴾
غضیر ﴿وَهَلْ نَسُوا كَلِمَاتِي﴾ زور و باخاتی دار خورمای مبه گه بیودا ﴿وَتَنْجُوتُ مِنَ الْجِبَالِ الْيُسُورَ﴾
قرهین ﴿وَهَلْ نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ واده ناشن زور به لیترانانه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له (سزای) خوا
بترسن و گوی رایه لی من بکهن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾ وه گوی رایه لی زیاده به وان مه کهن ﴿الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾
ته وانه ی خرابه کاری ده کهن له زهوی دا ﴿وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ وه کرده وهی چاک
ناکهن ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (به صالح علیه السلام) تو تنهها به کینکی له جادور
لینکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنا﴾ تو تنهها مروفینکی وه نیمه ﴿قَالَ بَقَايَةُ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْآمِنِينَ﴾
دهی نایهت و موعجزیه کهمان بو بیته ته گهر له راست گویانی ﴿قَالَ هَذِهِ سَاقَةُ﴾ (صالح علیه
السلام) ووتی ته م وشره مینه (موعجزیه) به ﴿لَهَا شَرٌّ وَلَكِنْ شَرُّهُ يَوْمَ تَقْلُوبٍ﴾ ناو خوار دنه وه روریک بو
ته وه و روریکش بو نیوه به ﴿وَلَا تَسْهَوْا يَوْمَ تَقْلُوبٍ﴾ دهستی بو مه بدن به خرابه ﴿وَلَا تَحْذَرُوا الْعَذَابَ﴾ یوه عظیم
ته گینا سزای توله ی روریککی گه وهه نووشتان دیت ﴿فَعَقَرُوا وَكَانَتْ حُورًا نَدِيمِينَ﴾ که چی ته وان
سهریان پری ته وسا به شبیمان بوونه وه (له ترسی توله ی خوا) ﴿فَلَا تَحْذَرُوا الْعَذَابَ﴾ ته مجا سزای
(خرابه که بیان) ته وانی گرت ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به راستی له مهدا (باسکرا)
نیشانه به کی گه وهه به به لام زور به بیان باوهردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ینگومان
بهر وهرد گارت زان و به دهسه لات و به به زهیی به

﴿وَأَنفُوا الَّذِي﴾ وه بترسن له و زاتهى ﴿خَلَقَكُمْ وَأَلْهَمَهُ الْآلُونَ﴾ كه ئىتوه و خەلگەنى پىشوویشى دروست کردووه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ﴾ ووتیان تۆ تەنھا لە جادوو لى کر وانى ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُهَا﴾ وه تۆ تەنھا مەرووفىكى وهك ئىمهى ﴿وَإِنْ تَطَّلُدْ لَيْسَ الْكَذِبِينَ﴾ و بەراستى ئىمه و اگومانەت پى دەبەین لە درۆزان بىت ﴿فَأَنقِطِعْ غَيْثًا كَيْفَافًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ دەى چەند بار چەبەك لە ئاسمان بىخەرە خوار وە بەسەرماندا ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ لەراست گۆيانى ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخْلَعْتُ لَكَ مَاءً﴾ (شوعەب) وونى پەر وەرد گارم چاك دەزانى بەهەر کردووه بەك كه دەبەكەن ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ئەمجا شوو بىيان بە درۆزن زانى ﴿فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَّوْمَ الظَّلَّةِ﴾ بەو هۆبەو سزای پۆزى سىبەر (ى هەور) گرتنى ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَّوْمَ عَظِيمٍ﴾ بەراستى ئەو سزایە سزای درۆزىكى زۆر گەورە بوو ﴿وَإِنِّي ذَالِكٌ لَّأَنِّي﴾ بىنگومان لەمەدا (باسکرا) بەلگەبەكى بەهینز هەبە ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ تَرْكُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ بەلام زۆرەبىيان باوەردار نەبوون ﴿وَأَنْتَ ذَالِكٌ لَّهُمْ لَعَنَ الْأَعْرَابُ﴾ وه بەراستى پەر وەرد گارت هەر ئەو زال و بەبەزەبى ﴿وَأَنَّهُ رَئِيسُ رِبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و بەراستى ئەم (قورئان) دابەز ئىراوى پەر وەرد گارى جىهانىانە ﴿تَزِيلُ أَرْوَاحَ الْآمِينَ﴾ جویرە ئىلى ئەمىن هینایە خوار وە ﴿عَلَى قَلْبِكَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ سەردلى تۆ بۆ ئەو دەى لە ترسىنەران بى ﴿يَلَسَّانِ عَرَفِينَ﴾ بەزمانىكى عەرەبى روون و پاراو ﴿وَأَنَّهُ لَنِي زُرَّ الْأَوَّلِينَ﴾ وه بەراستى (باسى قورئان) ئە كتنى پىتە مەره پىشوووە كاندە هەبە ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ آيَةٌ أَنَّا بَآءُكُمْ بِآيَاتِنَا﴾ ئابا ئەمە بەلگەبەكى روون نەبوو بۆيان (بۆ كافرانى قورەيش) ﴿أَن يَكْفُرُوا بِآيَاتِنَا إِسْرَافًا﴾ كە زانابانى بەنى ئىسرائىل ئەو (دەنگ و باسى قورئان) دەزانن ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى غُيُوبِ الْأَعْيُنِ﴾ ئەگەر ئىمه ئەو (قورئان) مان بنار دابەتە خوار وە بۆ سەر كەسكى عەجەمى ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ ئەمجا پىخوئىندایە ئەو بەسەرماندا (بەسەر بى باوەرانى مەككەدا) ﴿وَمَا كَانُوا بِمُؤْمِنِينَ﴾ باوەر بىيان پى ئەدەهەبا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئابەو جۆرە ئەو (قورئان) مان خستۆتە ئاودلى تاوانبارانەو ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ كەچى هەر باوەرى پى ناهینن ﴿حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هەتا سزای سەخت بەچاوى خۆيان دەبینن (جا باوەر دینن) ﴿فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ئەویش لە ئاكاودا دىت بۆيان كە ئەوان هەستى پى ناكەن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ عَنَّا مُنْظَرُونَ﴾ ئەو سا ئەننن ئاخو مۆلەتمان پى دەدرجت ﴿أَفَعَدَّيْنَا لِلْمُصْطَفَيْنِ﴾ دەى ئابا ئەوان پەلەى سزای ئىمه بىانە ﴿أَفَرَأَيْتَ إِن مَسَّعْنَاهُمْ سِيبِينَ﴾ تۆ پىم بلى ئەگەر چەند سالى بەخوشى بىيان زىننن ﴿فَنُحِجَّهُمْ هُمْ مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ لە پاشان ئەو سزایەى كەلى ترسىرا بوون بىت بۆيان ﴿

﴿مَا أَتَىٰ عَنْهُمْ﴾ سوو دیان بی ناگه بدنی ﴿مَا كَانُوا يَسْتَعِينُونَ﴾ نهو هموو خوشی و رابوار دتهی بهوان
 درابوو ﴿وَمَا أَتَىٰ كَانُوا قَرِيَةً﴾ هیچ شارو گوندیکمان لهناو نه بر دووه ﴿إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ دلنیا به
 تر سینه راتیکی همبووه ﴿ذُكِّرُوا وَمَا كُنَّا ظَاهِرِينَ﴾ بۆ نهو هی بیر بکه نهووه، وه نیمه سته مکار نه بووین
 (له سزادانیاندا) ﴿وَمَا تَذَكَّرْتُ بِهِ السَّاطِرِينَ﴾ شه پتانه کان شهو (قورنانه) یان نه هتاووه ته خوارووه ﴿وَمَا يَسْتَعِينُ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نه شیاوی نهوون و نه دهشتوانن ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُونَ﴾ به راستی
 شه پتانه کان له گوئی گرتن (ی هوالی ناسمان) بهر گری کراون ﴿فَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا لَّخَرَ﴾ که واته
 هیچ بهر ستر او یکی تر نه بهرستی له گه ن خوادا ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُنْذَرِينَ﴾ ته گینا له سزا دراوان دهی
 ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خزم و کهسه زور نزیکه کانت بر سینه ﴿وَلَا تَخْضَحْ ضَحْكَكَ﴾ و بالی
 به زهیی و نه رم و نیانیت راحه ﴿لَعَنَ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ نهو باووه دارانهی که شونتت که و توون
 ﴿وَإِنْ عَصَوْكَ﴾ ته مجا له گهر سهر بیچیان کردی ﴿فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ نه و سا بیان بلی:
 به راستی من به رسم لهو هی ئیوه ده یکه ن ﴿وَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الْحَمِيمِ﴾ وه پشت بهو خواجه به سته
 که زال و به به زهیی به ﴿الَّذِي يَرْفَعُ سَوْدُومَ﴾ نهو (خوایه) که ده تبینی کاتی به ته نیا نوئز ده که ی
 ﴿وَقُلْ لِّكَ فِي السَّجْدِينَ﴾ وه (ده بینی) نوئز کردنت لهناو نوئز گهراندا (که پیش نوئز بیان بۆ ده که بیت)
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی ته نهها وه بیسه ری ناگادار ﴿هَلْ أَتَاكَ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ﴾ هه و النان
 بده من شه پتانه کان داده به زنه سهر کی؟ ﴿نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ داده به زنه سهر هموو (که سینی)
 زور درو زنی زور تاوانبار ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْبَهُمْ كَزَلِّ عَلْفُونَ﴾ باش گوئی ده گون (بۆ شه پتانه کان)
 وه زور به بیان درو زنی (لهو هه و الا نه دا ده یکه ن به خه لکی) ﴿وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (پیغه مبهر
 ﴿شاعیر نی به) شاعیر ه کان ته نهها گومر اکان شونتیان ده که مون ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ﴾ ثایا نابینی
 که نه واته ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ﴾ به هه موو دول و شیونکدا به سهر لیطیواوی ده روق (شاعر ده لنین)
 ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ وه به راستی نه واته شتی ده لنین که خویان نایکه ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگه له واته بیان بر وایان هتاووه کرده وه چاکه کان بیان کردووه ﴿وَذُكِّرُوا لِلْكَبِيرِ﴾
 وه یادو زیگری خوابان زور کردووه ﴿وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ﴾ وه توله بیان سه تندووه له باش نهووه
 سته میان لی کراوه ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه نه واته ی سته میان کردووه له مه و دوا ده زانن ﴿أَنِّي مُنْقَلَبٌ
 بِبَقِيَّةٍ﴾ که چون گهرانه وه به که ده گهرینه وه (بۆ لای خوا دوا ی مردن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿طس﴾ به (طا، سین) ده خوئتریته وه خوا زاناتره به ماناکه ی بوزانیاری زیاتر سهیری سه رتای
سوره قی (البقرة) بکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ﴾ ندهمه تابه ته کانی قورئان و کتیبی ناشکرایه ﴿
﴿هَذِي نُفُوسُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (هوی) رینموونیی و مرده دانه بوزپر واداران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ﴾ نهوانه ی که نوئر به جی دینن و زه کات ددهن ﴿وَهُرَّ بِالْآخِرَةِ هَرُوفُونَ﴾ وه نهوانه ی پروای
بتهویان به پروزی دواپی هه به ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به راستی نهوانه ی باوهر ناهیتن به پروزی
دواپی ﴿رَبَّنَا آتِنَا لَهُمْ قُرْآنَهُمْ﴾ کرده وه (خرابه) کانیانمان رازاندو وه ته وه بویان ﴿فَهُمْ يَخْطَرُونَ﴾ بویه نهوان
به سه رگردانی ده سوئرته وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ نهوانه که سانیکن سزای به دیان بویه به
﴿وَهُرَّ فِي الْآخِرَةِ هَرُ الْأَخْسَرُونَ﴾ وه نهوانه له پروزی دواپی دا زهره مره ندرینن که سن ﴿وَأَنَّكَ لَتَكُنَّ
الْقُرْآنَ﴾ به راستی تو (تهی موحه مهده) قورئانت پینده دری (فیر ده کری ی) ﴿مِنَ لَّدُنْ حَكِيمٍ غَيْرٍ﴾
له لایدن خوای کار دروستی زانوه ﴿إِنَّا قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ﴾ (بیریان خه ره وه) کانی موسا به خیرانه که ی
ووت ﴿إِنَّا لَنَشْكُرُكَ﴾ بینگومان من ناگری به دیده که م ﴿سَتَأْتِكُمْ فِتْنَةٌ مِّنْهُمَا غَيْرٌ﴾ (ثبوه لیره دابن) من ده قوم بوز
لای نهو ناگره به زووی هه و الیکنان بوز دینم ﴿أَوَلَيْسَ لَكُم بِبَيْتٍ مِّنْ قَبْلِ الْبَيْتِ﴾ یا گرو بزووسکی (لهو ناگره)
تان بوز دینم تا ثبوه ﴿تَقَطَّلُونَ﴾ خوتانی پی گهرم بکه نه وه ﴿فَلَا تَلْبِسُوا قُرْآنَ اللَّهِ﴾ نه مجا کانی (موسا علیه
السلام) که بشته لای ناگره که بانگی لی کرا ﴿أَن تَقُولَ لِمَن فِي الْبَيْتِ قَوْلَهَا﴾ که پیروز بووه نهو که سه ی
له ناو ناگره که (پروناکی که) دایه وه وهش به ده وری دایه ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه پاک و بینگه ره
خوای به وهر دگاری جبهانیان ﴿يَسْمُوعِي إِلهُ إِلهُ الْأَلْهَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ نه ی موسا به راستی نه وه ی (بانگی
کردی) منم خوای به ده مه لاتی کار دروست ﴿وَأَلَّى عَصَاكَ﴾ ده گو چانه که ت فیری ده (ته ویش
فیری دا) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا ظَنَّمُ أَنَّا كَالْهَاجِرِ﴾ نه مجا کانی بینی وه ک تیره مار ده جولن ﴿وَلَمَّا دُرِّدُوا لِرَبِّهِمْ﴾ (موسا)
هه لهات و ناوری نه دایه وه. ﴿يَسْمُوعِي لَا تَخَفْ﴾ (خودا فیر مووی) نه ی موسا مه ترسه ﴿إِنِّي لَأَخَافُ لَدُنِّي
الْمُرْسَلُونَ﴾ بینگومان پیغه مهران لای من ناتر سن ﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ﴾ بینگه که که سنی که سته می کردی
﴿وَلَمَّا دُلُّوا عَلَىٰ بُرْهَانِهِمْ﴾ پاشان خرابه که ی گوربیی به چاکه ﴿فَأَنبِئُوا رَجُلًا﴾ نه وه به راستی من لیورده ی
به به زهیم ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ وه ده ست بکه به باخه لندا ﴿فَخَرَجَ يَصْفَىٰ مَن غَيْرُهُ﴾ (که دهرت هیتنا)
به میستی و پر شنگداری دینه دهر وه به بی به له کی ﴿فِي تِسْعَةِ آلِيٰلٍ يَرْعُونَ الْقَوْمَ﴾ (نهمه دور موعجیزه به)
له نو موعجیزه بوز فیر عون و گله که ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَابًا﴾ به راستی نهوانه که لیکنی له ستور
دهر چوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَارًا مُّبْصِرَةً﴾ نه مجا کانی موعجیزه ناشکرا و پروته کانی نیمه یان بوهات
﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ووتیان نهمه جادوویه کی ناشکرایه ﴿

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَعْلِكُكُمْ﴾ بەراستى مەن دېم ئافرىقىنىڭ پادىشاھى ئەوانە (بەناۋى بەلقىس) ﴿وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ كەھەمۇر شىنكى (پادىشاھىنى) بىن دراۋە ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ ۋە تەختىكى (پادىشاھىنى) زۇر گەورەى ھەيە ﴿وَجَدْتُ قَوْمَهَا﴾ خۇي ۋە گەلە كەيسە دى ﴿يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لەجىياتى خوا سوزدە بۇ رۇز دەيەن ﴿وَرَبُّهُمْ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ۋە شەيتان كىردەۋە (خىراپە) كانىيانى بۇ رازاند بولۇندەۋە ﴿فَصَدَّ عَنْ السَّبِيلِ﴾ بەد ھۇيەۋە بەرگىرى كىردۈن لەرېنگەى راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بۇيە ئەوان رېنگەى راست نادۇز نەۋە ﴿لَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي﴾ بۇ ئەۋەى سوزدە نەيەن بۇ ئەۋەى خوايەى ﴿يُخْرِجُ الْحَبَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ كەھەۋەى شارۋە بىت لەئاسمانە كان ۋە زەۋىدا دەرى دەخات (دەردىنى) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئەۋەش دەى شارنەۋە ئەۋەى دەرى دەخەن دەى زانى ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوايە كە ھىچ پەرسىراۋىكى راست نى يە جگە لەئەۋ ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ پەروەردىگارى ھەرى گەورەى ھەيە ﴿قَالَ سَتَطَّرُ﴾ (سولەيمان بەپەپۋە كەى) ۋوت ئىمە لى كۆلەۋە دەكەين (سەيىر دەكەين) ﴿أَصَدَقْتُ أَرْكَتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (تا بىزانىن) راست دەكەيت (لەۋ ھەۋالەدا) يالە درۇز نانىت ﴿أَذْهَبَ بِكُنْى هَذَا﴾ ئەم نامەيەى ميان بۇ بەرە ﴿فَالْقَهْرُ إِلَيْهِمْ فَتُؤْتَرُ عَنْهُمْ﴾ ۋە فېرى دە بۇيان پاشان دور كەۋەرەۋە لىيان ﴿فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئەمجا سەرىنج بەدە چ ۋە لامىنىك دەگەر ئىنەۋە ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى﴾ (بەلقىس) ۋوتى ئەى پىار ماقول ۋە سەۋرۋە كان ﴿إِنِّي الْيَقِينُ إِلَى كَيْتَبٍ كَرِيمٍ﴾ بەراستى مەن نامەيەكى گىرنگىم بۇ ھاۋىزراۋە ﴿لَهُ مِنْ شُلَيْمَانَ﴾ كەيىنگومان لە سولەيمانەۋە (ھاۋە). ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْخَفِيرَ﴾ بەراستى ئەۋ (نامە دەست پى دەكات): بەناۋى خواى بەخىشندەى مېھرىبان ﴿الْأَعْلَوا عَنِ الْأَنْفُسِ﴾ خۇتان بەگەۋرە مەزانىن بەسەرمداۋ بەمۇسلمانى (گەردن كەچى) ۋەرن بۇ لام ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى﴾ (بەلقىس) ۋوتى ئەى سەۋرۋە ۋە شەرفە كان ﴿أَفَتُؤْتِي أُمْرِي﴾ دەربارەى ئەم كارەم راي خۇتانىن پى بلىن ﴿مَا كُنْتُ قَابِلَةً لِأَمْرٍ﴾ چونكە مەن ھىچ بىر يارىنىك نادەم ﴿حَتَّى تَسْأَلُونِ﴾ ھەتا ئىۋە نامادە نەيەن (ۋە رايۇزتان پى نەكەم) ﴿قَالُوا نَحْنُ الْأَوَّلُونَ﴾ ۋە تىبان: ئىمە خواۋەنى ھىزىن (چەك ۋە سەرباز) ﴿وَأُولَآئِى شَدِيدُونَ﴾ ۋە (لەجەنگدا) خواۋەنى ئازايدەتەكى زۇرىن ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ﴾ ۋە فەرمان ۋە پىرپىرىش بەدەستى تۇيە ﴿فَانْظُرِي مَاذَا يَأْمُرِينَ﴾ كەۋانە سەرىنج بەدە (پىرىكەرەۋە) چ فەرمانىنىك دەدەيت ﴿قَالَتِ الْيَهُودُ﴾ ۋوتى بەراستى پادىشاھيان ﴿إِذَا دَخَلُوا أَرْضَهُ أَمْسَدُوهَا﴾ ھەر كاتى (بەزۇر) چۈۋنە شارنىكەۋە خىراپ ۋە ۋىرانى دەكەن ﴿وَجَعَلُوا أَرْضَهُ أَظْلَمَ مِنَ اللَّيْلِ﴾ ۋە دەسەلات دارە كانى ئەۋ (شارە) رېسۋاۋ سەرشۇر دەكەن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ ۋە (كاتى زان بۈۋن) ھەر بەۋە جۇرە دەكەن ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾ جەم دىاربىيەكى بەنرخ ۋە گەۋرەيان بۇ دەنېرم ﴿فَنَاطِرَةٌ يُرْتَجَى مِنَ الْمَرْسُومِ﴾ ئەمجا چاۋەروان دەكەم كەنېر دراۋە كان بەچى يەۋە دەگەر ئىنەۋە ﴿﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ عَلَىٰ كَأْتِنِكَ﴾ ئەمما كاتىنىك (ئىزاھىگە) ھاتە لای سولەيمان ﴿قَالَ أَتَيْتُكَ بِهَدِيَّةٍ﴾ (سولەيمان) ووتى: ئىيە ماڭ و سامان بەمەن دەدەن! ﴿فَبَدَّلَ هَذِهِ ذَاكَ﴾ دەى ئەوەى خوا بەمنى داۋە ﴿حَبِيرٌ مُّسَمَّى﴾ چاكىرە لەوەى داۋەتى بەئىۋە ﴿بَلْ أَنشَأَ بِهَبْرَةٍ كَفَرَتُ خَوْنًا﴾ بەلكو ئىۋە بەدىارىيە كەنان دلخۇش دەپىن ﴿كَرِجَ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا أَتَاهُمْ﴾ (بە دىارىيە كەۋە) بگەرىرەۋە بۇ لاىان سويند بەخوا بۇيان دىيىن ﴿يَخُوفُونَ إِفْرَاقًا﴾ بە لەشكىرىكەۋە كەنواناى رۋو بەرۋو بوۋنەۋەبان نى بە لەگەلبدا ﴿وَالْخُرُوجَ لَهُمْ مِنْهَا أُولَئِكَ﴾ ۋە سويند بەخوا بەزەلبلى و ژېر دەستى لەۋولانە كەبان دەريان دەكەپىن ﴿وَالْمَصِيرَ﴾ ئە كاتىنىكدا ئەوان رېسۋاۋ سەرسۋېرپىن ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ﴾ (سولەيمان) ووتى ئەى دەستەى پىاۋماقۇل و ئەشرافەكان ﴿أَلَمْ يَأْتِي بَعْثُهَا﴾ كامشان تەختە (پادشايى) بە كەسىم بۇ دىيىن ﴿فَقِيلَ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذِهِ﴾ پىش ئەۋەى بە ملكەچى پىش بۇلام ﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾ جنۇ كەبەكى گەۋرەى بەھىز لە جنۇ كەكان ووتى ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ﴾ مەن ئەۋ (تەختەيت) بۇ دىيىم ﴿فَقِيلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ﴾ پىش ئەۋەى لەجىگەى خۇت ھەسنىت ﴿وَيَأْتِي عَلَيْهِ الْقَوْمُ أَمِينٌ﴾ ۋە بىنگومان مەن بەتوانام بەسەر ئەۋ (ھىئانەدا) ۋە سپاكىشم ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِتْرُ مِنَ النَّحْسِ﴾ ئەۋەى زانستى لەكتىنى (ئاسمانى) لا بوو ووتى ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرَفُكَ﴾ مەن بۇت دىيىم پىش ئەۋەى چاۋت پىرو كىتبت ﴿فَلَمَّا زَاغَ أَصْفَرُ عَيْنُهُ﴾ (تەختە كەى ھىئا) جا كاتىنىك سولەيمان تەختەتە كەى (بەلقىسى) لای خۇيدا پىنى ﴿قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ووتى ئەمە لەفەزلى پەرۋەردگار مەۋەىە ﴿يَسْأَلُونَكَ أَشْكُرَ أَمْ لَا﴾ بۇ ئەۋەى تاقىم پىكانەۋەئايا شو كرى (ئەم نىمەتە) دەكەم يان پى نەزان و سېلە دەپم ﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّا إِنشَأْ لَهُ شَيْئًا﴾ ۋە ھەر كەسى سۋپاسى خوا بىكات ئەۋە بىنگومان سۋپاس بۇ خۇى دەكات (چونكە سۋپا كرىنى خواى گەۋرە نىمەتە كانى پى زياد دەپىت) ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ زَيْفَ عَنِّي ذَرْبٌ﴾ ۋە ھەر كەسىش ئاسۋپاسى بىكات (زىانى بۇ خۇيدەتى) چونكە بىنگومان پەرۋەردگارم دەۋلە مەند و پى نىازە ﴿قَالَ نَسُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَآءَ أَنزَلْنَاهَا﴾ (سولەيمان) ووتى تەختە كەى بىگورپى ﴿تَنْظُرُ أَفْهَمِي﴾ سەرنىچ دەپىن (بزانىن) دەيناسىتەۋە (كە تەختە كەى خۇيدەتى) ﴿أَلَمْ تَكُن مِّنَ الَّذِينَ لَا يُهْتَدُونَ﴾ يان نايىناسىتەۋە ﴿فَلَمَّا جَاءَ قِيلَ أَهَكَذَا نُنَازِلُكَ﴾ ئەمما كاتىنىك (بەلقىس) ھات پىنى ووترا تەختە كەى تۇ ۋەك ئەمە ۋابوو ﴿قَالَ كَلَّا هُوَ﴾ (بەلقىس) ووتى ۋەك ئەۋ ۋايە (ئەلتىنى ئەۋە) ﴿وَأُولَئِكَ الْيَوْمَ فِيهَا﴾ (سولەيمان) ووتى: پىش ئەم (بەلقىسە) زانستمان پى درابوو ﴿وَالْمَسِيرَ﴾ ۋە ئىمە ملكەچ مۇسلمان بوۋىن ﴿وَصَدَّ هَٰذَا مَا كُنْتَ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ۋە ئەۋەى پىجىگە لەخوا دەى پەرسەت بەرگىرى كرىد (لەباۋەر ھىئان بەخوا) ﴿إِنَّا كَانَتِ مِن قَبْلِهِ عَيْنٌ﴾ بىنگومان ئەۋ (بەلقىس) لەگەلى كافران بوو ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ ووترا بە (بەلقىس) بىچۈرە ناۋ كۆشكە كەۋە ﴿فَلَمَّا زَاغَتْ حَبِيبَتُهُ لُجَّةً﴾ ئەمما كاتىنىك كەپىنى بەدەرباى زانى ﴿وَكَلَّفَتْ عَنْ سَاقِيهَا﴾ ۋە ھەر دوو قاجى ھەلكرىد (بۇ ئەۋەى تەر نەپىت) ﴿قَالَ لَمْ يَصْرَحْ فَمُرَّدَفَيْنَ قَوَارِيرَ﴾ (سولەيمان) پىنى ووت ئەۋە (نۆ بە دەرباى دەزاتى) كۆشكىكە لەشۋشە ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ (بەلقىس) ووتى ئەى پەرۋەردگارم بەراسىنى مەن سەنەم لە خۇم كرىدو ﴿وَأَنشَأْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ يَوْمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ لەگەل سولەيمان دامپىش ملكەچ بووم بۇ پەرۋەردگارى جىھانپان ﴿

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا﴾ سۈيۈند بەخۇا غاردەمان بۇ گەلى سەموود صالح پىغەمبەرى بىر ايان
 (عليه السلام) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (بىنى ووتىن) كەخۇا بىيەرستىن ﴿فَإِذَا لَهُمْ قَرِينَانِ فَخَصِمُوا﴾ كەچى
 ئەوان بوونە دوو كۆمەلى دۇبەيك ﴿قَالَ يَتْلُو تِلْكَ آيَاتُ يَوْمٍ يُرْسَلُ فِيهِ جُنُودٌ﴾ ووتى ئەى گەلەكەم بۇچى بەلە دەكەن
 ﴿بِالسَّيْفَةِ قَبْلِ الْحَسْبَةِ﴾ (بەھاتنى) سىزاو تۆلە پىش (ھاتنى) رەھمەت و چاكە ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾
 بۇچى (ناگەرپىنەو) داواى لىخۇ شىبون ناكەن لەخۇا ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْجَعُونَ﴾ تارەھمتان بىى بىكرىت
 ﴿قَالُوا أَكَلْنَا مِنَّا مِنَّا وَبِئْسَ مَا كُنَّا فِيهِ﴾ ووتىيان ئىمە تووشى شومى و نەگەنى بووین بەھۇى تۆو ئەوانەى
 لەگەل تۆدان (باوەرداران) ﴿قَالَ طَبَقَ رَبِّي عَنْكَ﴾ (صالح) ووتى ھۇى ئەو نەگەنى بەى ئىوہ لەلاى
 خۇايە (كەبى باوەرىتانه) ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّكْسَرُونَ﴾ نەخىر بەلكو ئىوہ گەلىكەن تاقى دەكرىنەوہ ﴿وَكُنَّا فِي الْمَدِينَةِ﴾ لەو شارە (ى صالح) دا ﴿يُسْعِقُ زُهَيْدٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ تۆكەس
 ھەبوون لەزەویدا خرابە كارىيان دەكرە بەھىچ جۆر چاكەيان نەدەكرە ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ووتىيان
 (بەبەكرى) سۈيۈند بخۇن بەخۇا ﴿لَسَيِّئَتُنَا وَأَهْلُكُمْ﴾ كەبەشەودا ھىرش دەكەبىنە سەر مال و خىزانى
 (صالح) و ھەموويان لەناو دەبەين) ﴿قُلْ لِّقَوْلِ رَبِّي لَوْلَئِي هِيَ لَأَكِيدَنَّ بِكَ كَافِرًا﴾ لەپاشان دەلېين بەكەس و كارى (صالح)
 ﴿مَا شَهِدْنَا مَعَهُ إِلَّا قُلُوبُنَا﴾ ئىمە ناگامان لەكوشتىن و تياچوونى خىزانى ئەونى بە ﴿وَأَنَّا لَصَادِقُونَ﴾
 وېنگومان راستىش دەكەين ﴿وَمَكْرًا مَّكْرًا﴾ ئەوان پىلانى نەخشەيان دارىشت بەپىلانداىكى
 خراب (بۇ كوشتىنى صالح) ﴿وَمَكْرًا مَّكْرًا﴾ ئىمەش (لەبەرەمبەر پىلانى ئەواندا) پىلانمان گىرا
 (بۇ لەناو بردىيان) بە پىلانگىرانىكى بەھىز ﴿وَلَهُمْ لَا يَسْغُرُونَ﴾ لەكاتىكدا ئەوان ھەستىيان نەدەكرە
 ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِمِينَ﴾ ئەمجا سەرنج بەدە سەر ئەنجامى پىلانى ئەوان چى لىھات
 ﴿أَنَّا دَمَّرْنَا ثَمْرَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چۇن ئىمە ئەوان و گەلەكەيانمان ھەموو پىكەوہ لەناو برد
 ﴿فَتِلْكَ يَوْمَئِذٍ﴾ ئەمجا ئەوہ (جى) خانووەكانىانە ﴿خَاوِبَةٌ يَتَنَبَّهُونَ﴾ چۆل و خالى بە لەبەر
 ئەوہى ستەمیان كەرد ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بەراستى لەو بەسەر ھاندەدا بەندو نامۇزگارى و بەلگە ھەبە
 ﴿يَقُولُ يَوْمَئِذٍ﴾ بۇ كۆمەلىك كە دەزانى (چىمان بەسەر ئەوانە ھىتاوہ) ﴿وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 وىكەلەيىقۇت ﴿وہ ئەو كەسانەمان رزگار كەرد كەپرەيان ھىتابوو و لەخۇا دەترسان ﴿وَلَوْ طَافَ لَبِئْسَ مَا لِقَوْمِ﴾
 وە باسى لووط بكە كاتى ووتى بەگەلەكەى ﴿أَنَّا أَتَيْنَا النَّجْدَ﴾ ئايا ئىوہ
 ئەو كارە زۆر خراب و ناشىرىنە دەكەن ﴿وَأَنَّهُمْ يُخَيَّرُونَ﴾ كەئىوہ دەبىن و دەزانى (چەند پىس
 و ناشىرىنە) ﴿أَيُّكُمْ لَأَتُنَزِّلُ عَلَيْهِمْ مَنَافِعَ مِن دُونِ الْغَيْثِ﴾ چۇن ئايا بەراستى ئىوہ دەچنە لاى
 پىساوان لەجىانى ئافرەتان بۇ بەجى ھىتاتى ئارەزوو (ەكاشان) ؟ ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ﴾ دبارە ئىوہ
 گەل و كۆمەلىكى نەفام و نەزانى ﴿

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ نه مجا وه لامی گه له که‌ی هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ جگه له وه‌ی کدو و نیان
 ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ لوط و که سوکار و (شوین که و توانی) له‌شاره که تان ده‌ر که‌ن
 ﴿إِنَّهُمْ أَنْتَ لَمَنْ يَنْظُرُونَ﴾ به‌راسنی نه‌وان که سانیکن خو‌یان پاک راده‌گرن (له‌م کرده‌وی نیمه) ﴿فَأَخْبَتْهُ أَهْلُهُ﴾ نه‌مجا نیمه لوط و خیزانه که یمان پرزگار کرد جگه له‌هاوسه‌ره که‌ی
 ﴿فَدَّرَكْنَاهُمْ الْفَجْرِ﴾ که پر یارسان دا نه‌و (هاوسه‌ره که‌ی) له‌جی‌ماوان بیت له‌سزادا ﴿وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ و بارانی که مان (له‌به‌رد) به‌سه‌ریان دا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ شای چ خراب
 بوو بارانی تر ستر اوه کان ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ هُمْ وَسُوءُ سِرْبٍ﴾ بلی هدموو سرباس و ستایش
 بؤ خوا ﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾ وه سه‌لام و درود له‌سدر نه‌و به‌ندانه‌ی خوا هه‌لیب‌زاردون
 (بؤ پیغه‌مه‌رایه‌نی) ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ﴾ نایا خوا باشتره یا نه‌و بتانه‌ی ده‌یکه‌نه‌ها و به‌شی خوا ﴿أَشْرَنَ
 خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نایا زاتیک که نه‌اسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَأَنْزَلَ الْكَوْكَبَ مِنَ السَّمَاءِ مَلَّةً﴾
 له‌نه‌اسمانه‌وه بارانی بؤ باراندون ﴿فَأَنزَلْنَاهُ حَذَائِقَ ذَاتِ بَهْجَةٍ﴾ نه‌مجا به‌و (بارانه) چهند باخچه‌یه کی
 خواوه‌ن جوانیمان رواند ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُبْشِرُوا بِنَجْوَاهَا﴾ که ئیوه نه‌تان ده‌توانی دره‌خت و پروای
 نه‌و (باخچه) پروینن ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به‌رستر او‌ی تر له‌گه‌ل خوا‌دا هه‌یه ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾
 (نه‌خیر نی به) به‌لام نه‌وانه‌گه‌لیکن لاده‌ده‌ن له‌پرنگای راست ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ نایا زاتی
 که زه‌وی کردوه‌نه‌جی‌گای نارامی و نیشته‌جی بوون ﴿وَجَعَلْنَا لَهَا نُفُورًا﴾ وه له‌ناو (زه‌وی) دا چهند
 پروباری به‌دی هیتاوه ﴿وَجَعَلْنَا رُفُوعًا﴾ وه چهند چبای گه‌وره‌ی بؤ زه‌وی داناوه ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَ
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ وه له‌نیوان دوو ناودا (شیرین و سوتر) به‌ریه‌ستی داناوه (بؤ نه‌وه‌ی تیکه‌ل نه‌بن)
 ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به‌رستر او‌ی تر هه‌یه له‌گه‌ل خوا‌دا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌خیر نی به
 به‌لام زور به‌یان نازانن ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْمُضْطَرِّئِينَ دَعَاةً﴾ نایا زاتی که‌دیت به‌هاواری ناچار و داماووه
 کاتیک هاواری لی ده‌کات ﴿وَنَكَيْفُ السَّوَاءُ﴾ وه ناخوشی و به‌لاکان لاده‌بات ﴿وَنَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
 الْأَرْضِ﴾ وه ده‌تان کاته جی‌نشینی گه‌لانی تری سه‌ر زه‌وی ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا به‌رستر او‌یکی تر هه‌یه
 له‌گه‌ل خوا‌دا (نه‌خیر نیبه) ﴿فَلْيَلَا مَنَّا ذَكُّرُونَ﴾ به‌لام زور که‌م بیر ده‌که‌ندوه ﴿أَشْرَنَ نَهْدِيكُمْ
 ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ نایا زاتی که رینم‌وونی ئیوه ده‌کات (به‌نه‌س‌تیره و شتی تر) له‌تاریکی به‌کانی
 ووشکانی و ده‌ریادا (له‌شه‌ودا) ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ و زاتیک که (با) ده‌نیریت
 به‌مورده‌ده‌ر پیش بارانی ره‌حمه‌تی ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به‌رستر او‌یکی تر هه‌یه له‌گه‌ل خوا‌دا
 ﴿تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا به‌رز و بلندتره له‌وه‌ی بت به‌رستان ده‌یکه‌نه‌ها و به‌شی ﴿

﴿وَالَّذِي يُهَيِّئُ لِرَبِّهِمْ زَوْجًا مَّطْوًى﴾ و به راستی نعم (قورئانه) برتصوونی میهره بانی به بنو یحسانداران
 ﴿وَأَن رَّبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمٍ﴾ به راستی بهروردگارت دادووری دهکات له نیوانیان دا به بریاری خوی
 ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ﴾ و به خوا به ده سه لانی زانابه ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ که و ابسو پشت همر به خوا به سه
 ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ به راستی تو له سه ر نایینکی راست و پروونی ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْقَوْلَ﴾ به راستی تو
 ناتوانی (بانگه وازت) به مر دووه کان بیسنیتیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ الْكُفْرَ الدُّعَاءَ﴾ و نه ناتوانی بانگه وازت به وانه ی
 کهرن پڑنه ویتی ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزِلًا﴾ کاتی پشت هلدنه کن و ده روفن ﴿وَمَأْتِ الْبُحْدَى الْعُتَى عَنْ صَلَاتِهِمْ﴾
 و نه ناتوانی کورن ان رزگار که بت له گومر ایبه که بیان (رینمو و نیان بکه بت) ﴿إِن تُشِيعِ الْأَمْنُ بِأُفُقَاتِهِ﴾
 تو ته نها (رینمو و نیت) به که سنی ده رنه ویتی که بر و اب نه ایته و نیشانه کانی نیمه دیتی ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ چونکه
 نه وانه هه همیشه ملکه چن (به هق) ﴿وَأَذِيقْ الْفُؤَادَ عَنِّي﴾ و نه کاتی نه و به نیتی (سزایه ی بیان دراهه)
 به سه ریانه ها ت ﴿أَخْرِجْنَا لَمْ يَخْرُجْ فَمَا لَهُ بَعْدُ﴾ (که مینک پیش و ودانی قیامت) گیان له به رینک له زه وی
 ده رده هیتین بزیان ﴿فَكَلِمَةٌ﴾ قسه بیان له گلداده کات ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ﴾ (ده لنی) به راستی
 نه م خه لکه باوه ری راسته قینه بیان نه هیتا به نایه ته کانی نیمه ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ فِي الْأُفُقَاتِ﴾ (ته ی موحه ممد
 ﴿بِاسْمِ﴾ نه و روزه بکه له هه موو میلله نینک بولیکی زور کزده که یسه ووه ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ بِآيَاتِنَا﴾ له وانه ی
 نایه ته کانی نیمه بیان به درو دهرانی ﴿فَهُمْ يُرْجَوْنَ﴾ نه مجا نه و ان (له پیش و دوا که وشن) به رگری ده کرین (به ریز
 ده روفن) ﴿حَتَّىٰ تَخْشَوْنَ كُنُوزَكُمْ فَارْجِعُونَهَا﴾ هتا کاتی دین (به شونی کز کردنه و بیان) ﴿قَالَ أَكُذِّبْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 (خوا) نه فهرموی نایا نیوه نایه ته کانی متان به درو دهرانی (باوه رتان بن نه هیتا) له کاتیکدا هیچ زانیا به کتان
 ده رباره بیان نه بوو ﴿أَمَّا أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ بیان نیوه چیتان ده کرد (له دونیا) ﴿وَرَفَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ضَلُّوا﴾
 و به بریاری (سزادانیان) به سه را ده سه بی به هوی سسته مکاری یانه ووه ﴿فَهُمْ لَا يَخْلُفُونَ﴾ نه مجا نه و ان هیچ
 قسه ناکن ﴿الَّذِينَ﴾ نایا (بن بر وایان) نه بیان زانیه و نایین ﴿أَنَّا جَعَلْنَا آلِيكَ كَلِيبًا﴾ نیمه شه و مان
 سازاندووه به شو و نه و ان نارامی نیا بگرن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و به روفن مان رووناك کردووه (نیش و کاری
 نیاده کهن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی له ممد اچه ند به لگمو نیشانه هه به بؤ که ساتن باوه ر دین
 (به خوا) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ (ته ی موحه ممد ﴿بِاسْمِ﴾ نه و روزه بکه فو و ده کری به شه بیوردا
 ﴿فَقَرَعْنَا فِي السَّمَاءِ وَمَن فِي الْأَرْضِ﴾ جا هه رچی که س له ناسمانه کان و زه وی دابه ده ترسی و راده چله کن
 (هه موو ده مرن) ﴿إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه له و که سانه ی خوا به وئی (به نارام بن و نه مرن) ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ ذَا بَعْضٍ﴾
 و به هه موو به ملکه چی و سه ر شوری دینه ووه لای خوا ﴿وَنَرَى الْإِنسَانَ مِمَّا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ﴾ و نه و کینو چیه نه ده بینی
 و ا ده زانی دابه زراون (له شونی خزیان دا) ﴿وَمِنْ تَمَرَاتٍ مُّتَعَدٍّ﴾ (کاتی فو و کرا به شه بیوردا) چیا کان و به کو
 روفستی هه ور ده روفن ﴿طَبَعُ اللَّهِ الَّذِي أَنشَأَ الْفُلَّ مَثَبًا﴾ نه ممد دروست کراوی نه و خوا به که هه موو شتیکی به و
 به ری رینک و پتیکی دروست کردووه ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَفْعَلُونَ﴾ به راستی خوا نا گاداره به هه ر کردووه به که نیوه
 ده یکه ن

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کەس کە دەوێ چاکی کردبێت ﴿فَلَهُ حَرْمَمَتَهَا﴾ (لەر پۆزی دوایدا) پاداشتی چاکتری
 لەر (کردهوێ) بۆ هەبێ ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هەر کەس خرابەیی کردبێت ﴿فَكَفَّ وَجْهَهُ فِي النَّارِ﴾ (لەر پۆزەدا) بەسەر پوومەت و دەم
 و چاوباندە خەرتە ناو ناگر (ی دۆزەخ) ﴿هَلْ تَحْزَنُونَ﴾ ئایا سزادەدرێن جگە لەر وێ دەتانکرد
 ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ﴾ (نە ی موحمەد ﷺ) بێن گومان مە فەرمانم بێ دراوێ ﴿أَنْ أَغْدِرَبَ هَٰذَا النَّبِيُّ﴾
 کەنەنەها پەرورەدگاری ئەم شارە (مە کە) پەرستم ﴿الَّذِي حَرَمَهَا﴾ ئەو (خواجە) ی (پێر شکاندی) ئەم
 شارە ی حەرەم کردووە ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ و هەموو شتێک نەها ی ئەو (خواجە) ﴿وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنْشَرِينَ﴾
 وه فەرمانم بێ دراوێ لە موسلمانان بێ ﴿وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ﴾ وه (فەرمانم بێ دراوێ کە) قورئان بخوێنم (بەسەر
 خەلکێ دا) ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَلْقَىٰهُ﴾ جە هەر کەس هیدایەتی وەرگرت ئەو بێگومان ئەها بۆ خۆی
 هیدایەت وەرەگرتی (قازانجە کە ی بۆ خۆیەتی) ﴿وَمَنْ حَزَلْ﴾ هەر کەسیش گوێرا بێت (زیانی بۆ خۆیەتی)
 ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَمْرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ وه بێن: بەراستی مە ئەها یە کێکم لە ترسێنەران ﴿وَقُلْ الْحَسَنَةُ﴾ وه بێن
 هەموو سوپاس بۆ خواجە ﴿سَبْرٌ بِكُورَةٍ﴾ ئەو (خواجە) بەزوویی نایەت و نیشانەکانی نیشانی ئێوە
 دادەت ئێوەش دەیاناسن (کە ئایەتی خوان) ﴿وَمَنْ يَكْفُلْ عَمَّا أَتَعْبَهُ﴾ وه پەرورەدگارت بێ ناگانی ئەو لەر وێ
 کە ئێوە دەیکەن ﴿

سوره قی القصص

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوا ی بەخشندە ی مېهربان

﴿طه﴾ بە (طا، سین، میم) دەخوێنرێت وە خوازانترە بە ماناکە ی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرتای سورتی
 (البقرة) بکە ﴿فَاللَّهُ أَنزَلَ الْكِتَابَ الْمُبِينَ﴾ ئەم (ئایەتە) ئایەتەکانی قورئانی روون و ئاشکران ﴿
 تَنبِئُوكُم بِالْأَحْقَنِ﴾ دەبخوێنێت و بەسەرنا (نە ی موحمەد ﷺ) ﴿مِنْ نَّبِئَاتِي﴾ و فەزەوت ﴿يَا حَقَّ﴾ هەندێ لە هەوالی
 مووسا و فیرەدون بەراستی و دروستی ﴿لَقَوْمٍ يُزَيَّلُونَ﴾ بۆ ئەوانە ی بێراو دێن ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي
 الْأَرْضِ﴾ بەراستی فیرەدون زالی و (ملهور و باخی) بوو لە زەوی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَا هَارُونَ﴾ وه خەلکە کە ی
 (میسری) کرد بە چەند بەش و کۆمەڵێک ﴿وَأَسْخَفَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ کۆمەڵێکیانی لاواز و ژێر دەستە دەکرد
 ﴿لَقَدْ جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ﴾ کورانی ئەوانی سەر دەبری و ئاخرەتانیانی بەزیندویی دەهێشتە وە (دەیکردنە
 خزمەتکار و کەنیزە ک) ﴿إِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمَقْتُولِينَ﴾ بەراستی ئەو (فیرەدون) لە خرابە کاران بوو ﴿وَنُرِيدُ
 أَنْ نَمُنَّ﴾ وه ئێمە دەمانەوی (بەچاکە ی خۆمان) مەتە بێن ﴿عَلَى الَّذِينَ أَتَّخَفُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بەسەر ئەوانە ی
 کە لاواز و ژێر دەست کرا بوون لە وولاتی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً وَجَعَلْنَاهُمْ الْوَارِثِينَ﴾ وه بیان کە بێن
 پێشەوا و بیان کە بێن میرات بەران (ی کە لە پوری فیرەدون و و شوبن کە و ئوانی) ﴿

﴿وَلَمَّا كُنُفٍ فِي الْأَرْضِ﴾ و ده سولات داریان بکه‌بن له و زه‌ویه‌دا ﴿وَنُرِيَ قِرْعَتَ وَهَمَنَ وَجُودَهُمَا﴾
 و نه‌یشانی فیرعه‌ون و هامان و له‌شکری هه‌ردوو کیان بده‌بن ﴿يَتَهَمَّ قَاكَا لَوَّاحِدُوتِ﴾ له (به‌نوئیسرا ئیلی
 به‌کانه‌وه) نه‌وه‌ی خویان لی ده‌پاراست ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ به‌دایکی مووسامان راگه‌پانده
 (ئیلها مان بۆ کرد) ﴿أَنْ أَرْضِعِهَا﴾ که شیر بده به‌مووسا ﴿فَإِذَا خِطَبَ عَلَيْهَا﴾ نه‌مجا هه‌رکاتی ترست لنی
 هه‌بوو ﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ نه‌وکاته بیخه‌ره رووبار (ی نیله‌وه) ﴿وَلَا تَخْشَىٰ وَلَا تَحْزَنِي﴾ مه‌ترسه (لنی)
 و خه‌فه‌تیش مه‌خو (بۆی) ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمَرْسُولِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ده‌یگه‌پرینه‌وه بولات ﴿وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمَرْسُولِينَ﴾
 وه‌ده‌یکه‌بن به‌یه‌کی له‌په‌نجه‌مه‌ران ﴿فَالْتَفَتُوا إِلَىٰ قِرْعَتِ﴾ (دایکی مووسای خسته‌ئاوی نیله‌وه)
 نه‌مجا دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون (په‌یان زانی و) هه‌لبان گه‌ته‌وه ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا﴾ بۆ نه‌وه‌ی
 بیی به‌دورمن و هو‌ی خه‌فه‌ت بۆیان ﴿إِنْ قِرْعَتَ وَهَمَنَ وَجُودَهُمَا﴾ به‌راستی فیرعه‌ون و هامان
 و له‌شکر و سه‌ربازه‌کانیان ﴿كَانُوا خَطِيلِينَ﴾ تاوانیارو هه‌له‌بوون ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ قِرْعَتَ﴾
 (ویستیان مووسا بکوژن ئاسیه‌ی) زنی فیرعه‌ون و وتی ﴿فَرَأَتْ عَيْنُ لِي وَلَمْ لَا تَقُولُ﴾ مایه‌ی چار
 و دل‌پروشنی به‌بۆ من و بۆ توش (فیرعه‌ون) مه‌یکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَفْعَلَ﴾ به‌لکو سوودو که‌لکمان پی
 یگه‌په‌نی ﴿أَوْ يَشْجِدَ لَهُ وَلَدًا﴾ یا بیکه‌بن به‌کوچی خومان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتینکدا نه‌وان هه‌ستیان
 نه‌ده‌کرد (هم مندا له‌په‌نه‌ی تیاچوونیان) ﴿وَأَصْبَحَ قَاكَا لَوَّاحِدُوتِ قِرْعَتَا﴾ جا دلی دایکی مووسا
 خالی بوو (له‌هه‌موو شت جگه‌له‌مندا له‌که‌ی) ﴿إِنْ كَانَتْ لَتَبْدِي بِهِ﴾ نزیک بوو (نه‌یتی) نه‌و
 مندا له‌ناشکرایکات ﴿أَوَلَا أَنْ رَبَّكَ عَلَيَّ قَلِيلًا﴾ نه‌گه‌ر دلیمان نه‌به‌سه‌نایه‌ته‌وه (وه به‌هه‌یزمان نه‌کر دایه)
 ﴿يَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی له‌به‌ر واداران بی ﴿وَقَالَتِ الْأَخْتَوْنِ قَصِيَّةً﴾ (دایکی مووسا)
 و وتی به‌خوشکه‌که‌ی (مووسا) به‌شووینیدا به‌رو ﴿قَصَصَتْ بِهِ عَنْ جُلِي﴾ نه‌مجا له‌دوره‌وه مووسای
 بیی و پی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتینکدا نه‌وان (فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی) هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ﴿وَحَرَّمْتَ عَلَيْهَا الرِّاضِعَ مِنْ قَبْلِ﴾ وه‌ئیمه‌په‌شتر (شیری) شیرده‌ره‌کانمان حه‌رام کرد له‌مووسا (مه‌مکی
 که‌سیانی نه‌ده‌مژی) ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ نه‌مجا خوشکه‌که‌ی (مووسا) و وتی په‌یان تیا
 مالیکتان نیشان ده‌م ﴿يَتَخَفَتُونَ أَكْثَرُ﴾ که‌ته‌و مندا له‌بۆ ئه‌وه به‌خو بکه‌ن (و شیریه‌ی بده‌نی) ﴿وَهُمْ
 لَهُ رِضْعَتٌ﴾ و دلسۆز بن بۆی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾ نه‌مجا مووسا مان گه‌په‌رايه‌وه بۆلای دایکی
 ﴿كَانَ تَحَرُّعُهَا وَلَا تَحْزَنُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی چاوی پی روون بیه‌وه‌و خه‌فه‌ت نه‌خوات ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ﴾ وه‌بۆله‌وه‌ی بزانت که‌به‌ئینی خوا راست و هه‌فه ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور
 به‌یان نازانن ﴿۱۵﴾

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ﴾ کاتی موسا گه‌شته‌ی پیری پیگه‌یشتنی له‌ش و ژیری تیر و ته‌واو بوو
 ﴿عَاقِبَتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ دانایی و زانستمان پیندا ﴿وَكَلَّمَكَ خَازِمُ الْمَدْيَنَ﴾ هدر به و شبنه‌یه پاداشتی چاکه کاران
 ده‌ده‌ینه وه ﴿وَدَخَلَ الْمَدْيَنَ عَلَىٰ حَاجِزَ بْنِ عَافِيَةَ مِنْ أَهْلِهَا﴾ وه (موسا) رفته ناو شار بین نه‌وی خدکی شار
 ناگایان لی بین ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾ جا له و شاره‌دا دوو پیایوی دی له‌گه‌ل به کتر شه‌ریان ده‌کرد
 ﴿هَذَا مِنْ شِيعَةِ عِيسَىٰ وَهَذَا مِنْ شِيعَةِ مَرْيَمَ﴾ نه‌مه‌بان له‌تایفه‌ی خوی بوو نه‌وی تریشیان له‌دورمنانی بوو ﴿فَاسْتَعَاذَ
 الْاِثْنَيْنِ مِنْ شِيعَتَيْهِ﴾ نه‌مجا نه‌وه‌بان که له‌تایفه‌ی خوی بوو داوای یارمه‌تی لی کرد ﴿عَلَى الْاِثْنَيْنِ مِنْ عَذَابِ﴾
 له‌دژی نه‌وه‌ی که له (تاقمی) دورمنه‌که‌ی بوو ﴿فَوَجَدَهُ مُوْتًى فَنَفَسَ عَلَيْهِ﴾ نه‌مجا موساش بزکزیکی
 لیندا و نه‌و (قیستی به) ی کوشت ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (موسا) ووتی نه‌م (کوشته) له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾ به‌راستی نه‌و (شه‌یتان) دورمنیکی گومر اکهری پروون و ناشکرایه
 ﴿قَالَ رَبِّ اإِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ ووتی نه‌ی په‌روهره‌گرم به‌راستی من ستمم له‌خوم کرد ﴿فَاغْفِرْ لِي فَغُفِّرَ
 لَهُ﴾ ده‌ی لیم خوشبه‌جا نه‌ویش (خودا) لی ی خوش بوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بینگومان ته‌نها
 نه‌و لیورده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَتَمَتْتُ عَلَىٰ﴾ (موسا) ووتی نه‌ی په‌روهره‌گرم به‌هه‌قی چاکه
 ونه‌مه‌ت له‌سهرم (نه‌و هیزو توانایه‌به‌که‌ی پینداوم) ﴿فَلَنَ أَكُونُ ظَاهِرًا لِلْمُخْرِمِينَ﴾ بریارین هدر گیز نه‌بم
 به‌پشتیوانی تاوانباران ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدْيَنَ خَافِيًا تَرَفُّبً﴾ به‌هوی نه‌و (کوشته) وه له‌شاردا به‌ترسه‌وه
 چاوه‌روانی ده‌کر (فیرعه‌ونیه‌کانی چ هه‌لونیستیکیان ده‌بنی) ﴿فَإِذَا الْاِثْنَيْنِ تَنَصَّرَا بِالْاِثْنَيْنِ﴾
 له‌ناکاودا نه‌و (به‌نی ئیسراییلی به‌ی) دویننی داوای یارمه‌تی کرد له‌و (موسا) له‌گه‌ل به‌کیزی
 تر دا شه‌ربه‌تی) هانای بز موسا هینا فریاری که‌ویت ﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَمَوْتٌ مُبِينٌ﴾ موسا به‌و
 (به‌نی ئیسراییلی به‌ی) ووت به‌راستی تو که‌سیکی گومر ای ناشکرای ﴿فَلَمَّا أَن أَرَادَ﴾ نه‌مجا کاتی
 که (موسا) ویستی ﴿أَن يَطْلُبَ الْاِثْنَيْنِ هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا﴾ به‌نوندی بدات له‌و پیایوه‌ی دورمنی هدر دوو کیانه
 ﴿قَالَ يَمْوَتِي أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي﴾ ووتی نه‌ی موسا نایا ده‌نه‌وی بم کوزی ﴿كَفَأَنفَكْتَ نَفْسًا بِالْاِثْنَيْنِ﴾
 هه‌روه‌کو دویننی که‌سبکت کوشت ﴿إِن تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ تو هدر ده‌نه‌وی زور دارو
 مله‌ور بیت له‌زه‌وی دا ﴿وَمَا تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ مِنَ الْمُضِلِّينَ﴾ وه ناته‌وی له‌پیاو چاکان (پیکه‌هران) بیت ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ
 مِنَ الْقَبِيلِ مِنَ الْمَدْيَنَ وَاسْتَعَاذَ﴾ نه‌مجا پیایوتک له‌و به‌ری شاره‌وه به‌بدله‌هات (بؤ لای موسا)
 ﴿قَالَ يَمْوَتِي إِنِّي لَأَمْلَأُكَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ﴾ ووتی نه‌ی موسا (ناگاداربه) کاربه‌ده‌ست و سه‌رگه‌وره‌کان ﴿يَا ثَمُودُ
 إِنَّا لَنَبْقِصُوكَ﴾ کزبوننه‌ته‌وه له‌باره‌ی تو وه (قسه‌ده‌که‌ن) بز نه‌وه‌ی بتکورن ﴿فَأَخْرَجَ إِلَىٰ لَكَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ﴾
 که‌وانه ده‌رجق له‌شار (بانته‌گرن) بینگومان من دل‌سوزتم ﴿فَخَرَجَ مَعَهَا خَافِيًا تَرَفُّبً﴾ نه‌ویش له‌شار
 ده‌رجوو به‌ترسه‌وه چاوه‌روانی ده‌کرد (به‌نی بزاتن و بیگرن) ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ (موسا)
 ووتی نه‌ی په‌روهره‌گرم بزگرم بکه‌له‌م کومه‌له‌ستمکاره ﴿

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ بِنِفَاهٍ مَدِينًا﴾ له کاتیکدا به‌ره و شاری مه‌دیه‌ن ده‌ر و شت ﴿قَالَ عَسَىٰ أَن يَكُونَنِي﴾ ووتی
 نومند ده‌که‌م به‌ره‌ره دگرم رینمونیم بکات ﴿سَوَاءٌ السَّيْلُ﴾ بۆ رینگای راست و حق ﴿وَلَمَّا
 وَرَدْنَا مَدِينَتَهُ﴾ وکاتی گه‌یشته سهر ناوه‌که‌ی مه‌دیه‌ن ﴿وَجَدْنَاهُ﴾ بینی له‌سهر شه‌و ناوه ﴿أُمَّةً
 مِن النَّاسِ يَسْتُفُونَ﴾ کۆمه‌لک له‌خه‌لکی (نازه‌ل و مالات) ناو ده‌دن ﴿وَجَدْنَاهُم مُّزْنَتِينَ﴾
 وه له‌نزیک شه‌و (خه‌لک) انه‌وه دوو نافرته‌ی بینی ﴿نَذَرْنَاهُ﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌نازه‌له‌که‌یان (له‌وه‌ی
 بیته سهر ناوه‌که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ﴾ (موسا) ووتی ئیوه مه‌به‌ستان چی به؟ (ناهیئین نازه‌له‌که‌تان
 ناو بخوات) ﴿قَالَاتِ لَأَشْفِيَنَّ﴾ ووتیان ئیمه (نازه‌له‌که‌مان) ناو ناده‌بین ﴿حَتَّىٰ يَصُودَ الرَّعَّةُ﴾ هه‌نا
 شو‌انه‌کان (ونازه‌له‌کانیان له‌سهر ناوه‌که) نه‌گه‌ر شه‌وه ﴿وَأَوَّلَآ سَمِيعٌ كَبِيرٌ﴾ وه باو کمان بیرنکی
 گه‌وره‌و به‌ته‌مه‌نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه‌مجا (موسا) مه‌ره‌کانی بۆ ناودان ﴿ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الْوَلَدِ﴾ له‌پاشان
 (موسا) چو و بۆ ریزر سینه‌ریک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جاوونی نه‌ی به‌ره‌ره دگرم ﴿إِنِّي لَمِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 به‌راستی من هه‌زارم (پنویستم هه‌به) به‌هر خیر و رۆزیه‌ک بۆم بنیری ﴿فَقَالَ لَهُ إِخَذَ لَهُمَا﴾ نه‌مجا
 به‌کینک له‌دوو کچه‌که‌هات بۆ لای موسا ﴿تَمَتَّنِي عَلَىٰ أَثَرِ أَخِي﴾ به‌شهر مه‌وه ده‌ر و شت له‌رنگادا
 ﴿قَالَاتِ إِنِّي نَدْعُوكَ﴾ ووتی به‌راستی باو کم (شوعه‌یب) بانگت ده‌کات ﴿لِيَخْرُجَنَّكَ أَجْرًا مَّا سَقَيْتَ لَنَا﴾
 بۆ شه‌وه‌ی پاداشنی شه‌وه‌ت بداته‌وه که‌مه‌ره‌کانت بۆ ئیمه‌ ناو (موسا) له‌گه‌لی ر و شت
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَفَضَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾ نه‌مجا کاتی موسا هات بۆ لای (باوکی کچه‌که) او به‌سهر هاته‌که‌ی بۆ
 گیرایه‌وه ﴿قَالَ لَأَحْقَقَنَّ﴾ (شوعه‌یب علیه‌السلام) ووتی مه‌ترسه ﴿بِحَقِّ مِمَّنِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ رزگارت
 بووه‌له‌و گه‌له‌سته‌مکاره ﴿قَالَ إِخَذَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَا﴾ به‌کئی له‌و دوو (کچه‌به‌باوکی) ووت نه‌ی
 باوه‌گیان به‌کری ی بگه‌ر (بۆ شوانی) ﴿إِنِّي خَيْرٌ مِّنْ أَنْ تَخْرُجَا﴾ چونکه‌به‌راستی چاکترین که‌سه‌که
 به‌کری بگری ﴿الْقَوْمِ الْأَخْيَرِ﴾ به‌هیز و نه‌مینه (ده‌س و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ﴾ (شوعه‌یب)
 ووتی به‌راستی من ده‌مه‌وی ﴿أَنَّ أَكْبَحَكَ إِخْدَىٰ أَبْنَىٰ هَاتَيْنِ﴾ که‌به‌کینک له‌م دوو کچه‌م له‌تۆ ماره‌که‌م
 ﴿عَلَىٰ أَن تَخْرُجَنِي لَعَلِّي جُحِّجُ﴾ به‌و مه‌رجه‌ی هه‌شت سال رهنجه‌ریم بۆ بکه‌یت ﴿فَإِن أَتَمَمْتَ عَشْرًا﴾
 نه‌مجا نه‌گه‌ر ده‌سالت شه‌واو کرد ﴿فَمِنْ عِنْدِكَ﴾ شه‌وه‌له‌ (پیاویتی) خۆنه‌وه‌یه ﴿وَمَا أُرِيدُ أَن أَشُقَّ عَلَيْكَ﴾
 و من نامه‌وی قورسی بکه‌م له‌سهرت ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی بینگومان ده‌مینی
 ﴿مِنَ الْمُتَّبِلِينَ﴾ له‌پیاو چاکان ده‌بم ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ (موسا) ووتی شه‌وه‌ی ووتت
 بینم (بریار بیت) له‌نیوان من و تۆدا ﴿إِنَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضِيَّتْ﴾ هه‌ر کام له‌و دوو ماوه (۸ یا ۱۰ سال) یدم
 شه‌واو کرد ﴿فَلَا تُدْرِكُنِي﴾ نابین سته‌مم لی بگری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ وه خوا له‌سهر شه‌وه‌ی
 که‌ده‌بیلین شایه‌ت و چاودیره ﴿

﴿فَلَمَّا أَفْضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ﴾ نه مجا کاتیک موسا ماوهی شوانی به کهی ته و او کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ﴾ له گه ل خیزانه کهی به شهو و روشن (له مه دیه نه وه بو مبصر) ﴿وَالَّذِينَ جَانِبَ الظُّلُمَاتِ﴾ له دوره وه لای راستی کیوی طور ناگرو پرووناکی به کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ (موسا) ووتی به خیزانه کهی نیوه (لیره دا) بمیته وه ﴿إِنِّي أَنشَأْتُ لَكُم مِّن بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به راستی من ناگرتکم به دی کرد (بنی) ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ فِتْنَةً يَخْتَرُ﴾ به لکوه وه والیکسی (پینگاتان) بو بیتم لای تهو (ناگروه) ﴿أَوْ جَذُوفِينَ الَّذِينَ عَلَاكُم مِّمَّا تُفْسِدُونَ﴾ یان چلو سکیکی ناگرتان بو بیتم به لکوه خوتانی بین گهرم که نه وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُورٌ﴾ نه مجا کاتی هاته نزدیک تهو (ناگروه) بانگی لی کرا ﴿مِن شَطِئِ النَّارِ الْأَيْمَنِ﴾ له که ناری لای راستی شیوه که وه ﴿فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ له و پارچه زهوی به به قدر و پیروزهی نزیک دره خته که وه ﴿أَن يَمُوتُوا﴾ (بانگی لی کرا) که تهی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به راستی من خواجه کم بهر و رد گاری جیهانیانم ﴿وَأَنَّ أَلْفَ عَصَاكَ﴾ (وه بانگی کرا) که گز چانه کهت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ كَانَتْ جَانًا﴾ نه مجا کاتی موسا تهو (گز چانه) ی بینی وه تیره مار ده جو و لی به به له ﴿وَلَا مَذْبَحَ وَلَا رُبْعَ قِبْطٍ﴾ پشی تی کرد و رایکرد و نه گه رایوه سهری ﴿يَمُوتُونَ أَقْبَلَ وَلَا خَفَ﴾ (خوا فهر مووی) تهی موسا و ره پیتش و مدترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ﴾ به راستی تو لهو که سانهی بی باک و بی ترسن ﴿أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي جَنَّتِكَ﴾ ده ستت بخهره ناو باخهل (و ژیر بالث) ﴿فَخُذْ مِنْ ثَمَرِهِ مِمَّا يَشَاءُ﴾ (کاتی دهری دینی) دیتته دهر وه به سپیتی و تیشک ده داته وه بی ته وهی به له کی و نه خوشی بیت ﴿وَأَقْبَسُ مِنْ ثَمَرِهِ مِمَّا يَشَاءُ﴾ ده ستت بلکیته به خوته وه (و بیخهره سهر دلت) بو (نه هیشی) ترس و بیم ﴿فَلَا تَلْزَمْ الْكِبْرِيَاءَ مِنَ رَبِّكَ﴾ شاهم دو وانه (گز چانه کهت و ده ستت) دوو مو عجیزه ن له لایه ن بهر و رد گار ته وه ﴿إِلَّا فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيَّهُ﴾ (نیرراوه) بو فیرعهون و دارو ده سته کهی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ به راستی ته وانه کو مه لیکلی له سنوور دهر چوون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ (موسا) ووتی تهی بهر و رد گارم ییگومان من به کیکم له وان کوشته وه ﴿فَلَا خَافَ أَنْ يَقْتُلُوهُ﴾ له بهر ته وه ده ترسم که بیم کوژن (له جیانی شهو کوژراوه) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي إِنَّمَا﴾ وه هاروونی برام له من زمانی پاراوتره ﴿فَأَرْسَلْنَا مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي﴾ جا تهوم له گه لدا بنیره پشتیوانم بیت و ته کانم به سه لمیتی ﴿إِنِّي أَسَافٌ أَن يُكَذِّبُونِ﴾ به راستی من ده ترسم که به دروزنم داپین (باوهرم بین نه هیتن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ﴾ (خوا) فهر مووی ییگومان نیمه به براهت تو به هیزت ده که یین ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا﴾ وه ده سه لاتیك به ههر دوو کتان ده ده یین ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَنْتَ بِنَا﴾ تهوسا به هوی ثایه ته کانی نیمه وه ده ستیان به نیوه ناگات ﴿أَتَمَّوْا مِنِّي عَمَّا أَتَمَّوْا﴾ تهنها نیوه (موسا و هاروون) و ته وهی شورنتان ده کهوی سهرده که وون

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ ثمّ جآ کاتیک کہ مووسا موعجیزہ پروونہ کانی نیمہ ہی بؤ ہیئان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجَعُفٌ مُّضَرًى﴾ ئەوان ووتیان ئەمە (تۆ ہیئان تە مووسا) تەنھا جادوویە کی دەست هەلەبەستە
 ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ نیمە ئەمەمان نەبیستووہ لەباوو باپیرە پێشووہ کانمان ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَظْلَمُ﴾ مووسا ووتی بەرورەدگارم زانائەرە ﴿بِمَنْ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ﴾ بەو کەسە ی
 کەرێنموونی لای ئەووەو هیئانوە ﴿وَمَنْ تَكْفُرْ لَهُ وَعِيقَةُ الْأَرْثِ﴾ وە (زانائەرە) بەو کەسە ی سەرئەجام
 وەدواروژی چاکێ دەبێت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بەراستی ئەو (خوا) ستەمکاران رزگار ناکات ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ فیرعەون ووتی: ئەی کاربەدەست و دەسەلاتداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ
 غَیْرِی﴾ وانا زانم جگە لەخۆم هیچ پەرستراوێکی ترمان هەبێ ﴿وَأَرْفَدْنِي بِهَتَمٍ عَلَى الْأُطْرُنِ﴾ جآ
 (بۆ زیاتر دلنیاوون) ئەی هامان کورە ی ناگر تاودەو خشتی سورەوہ کراوی لی دروست بکە بۆم
 ﴿فَأَجْعَلْ لِّی صَرْحًا﴾ ئەمجا (لەو خشتە) کۆشکێکی بەرزم بۆ دروست بکە ﴿أَتَعْلِيَّ أَطْلُغُ إِلَیْهِ مُوسَى﴾
 (بەگالتەوہ ووتی) بەلکو سەیری خواکە ی مووسا بکەم و ببینم ﴿وَلَا أُطِئُهُ مِنَ الْكَوْبَيْنِ﴾
 و بەراستی وادەزانم ئەو (مووسا) ئەدرۆزانە ﴿وَأَتَسْتَعِزُّ بِهِ وَتَجُودُهُ﴾ ئەو (فیرعەون) و لەشکرو
 سەربازە کانی خۆیان بەزل زانی ﴿فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ لەوولات و زەوی (مبصر) دا بەناردەوا
 ﴿وَقُلْنَا إِنَّهُمْ إِنَّمَا لَیْسَ لَیْزُجْعُونَ﴾ وە گومانیان وابوو کە زیندوو ناکرێنەوہو ناگەرێنرێنەوہ بۆلای نیمە ﴿وَفَأَحْذَنَّهُ وَجُودُهُمْ قَدَّ لَهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ جآ تۆ لەمان لەئەو (فیرعەون) و لەشکرو سەربازە کانی سەندو
 تورمان دانە ناو دەریای سوورەوہ ﴿فَأَنظَرْنَاهُ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ ئەمجا سەرئەجام بدە (ئە ی
 موحەممەد ﷺ) سەرئەجامی ستەمکاران چۆن بوو ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ رُفْعَةً يَدْخُلُونَ إِلَى الْإِنَارِ﴾
 ئەوانمان کردە پێشە وایانیک کە (خەلک) بانگ دەکەن بۆ ناگری دوزەخ ﴿وَلَوْ أَنَّ الْقَوْمَ
 لَا یَصْرُوتُ﴾ وە لەپوژی دوایشدا یارمەتی نادرین ﴿وَأَتَمَعْنَاهُمْ فِي حَذْوِ اللَّهِ تِلْكَ لَعْنَةُ
 دنیایەدا نەفریمان نارد بەدوایان دا ﴿وَلَوْ أَنَّ الْقَوْمَ لَمْ یَتَّقِ الْمُتَّقُونَ﴾ وە لەپوژی قیامەتیشدا
 ئەوانە لەبیزراو و دورخراوە کائن ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند بەخوا بنگومان تەوراتمان
 بەخشی بە مووسا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ لەپاش ئەوہ ی خەلکی چەرخی پێشووہ کانمان
 لەناو برد ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ تا بەرچاو پروونی و پێنموونی و پەحمەت بێ بۆ خەلکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەوہ ی ئەو خەلکە بیربکەنەوہو ئامۆزگاری وەرگرن ﴿

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾ تُو (تھی موحہ ممد ﴿﴾) لہ لای خور ثاوی (شاخی طور) نہ ہویت
 ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ﴾ کانتیک کہ قہرمانی پیغمبرایہ تمان دا بہ موسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 وہ تُو لہ نامادہ ہوائی (تہو پروداوہ) نہ ہویت ﴿وَلَمَّا كُنَّا الْأَنْشَاءَ قُرُونًا﴾ بہ لام نیمہ چند چین و
 سہرہ ممان دروست کرد (لہ پاش موسا) ﴿فَلَمَّا أُولَٰ عَلَيْهِمُ الْعَمُرُ﴾ تہمجا ماوہ کی دوورو درنریان
 بہ سہرہ تپہری ﴿وَمَا كُنْتَ تَارِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وہ تُو لہ ناو خہلکی مہدیہ ندا نیستہ جی نہ ہویت
 ﴿تَسْلُوا عَلَيْهِمْ عَائِينَ﴾ کہ نایہ تہ کانی نیمہ یان بہ سہرہ دا بخویتیہ وہ ﴿وَلَمَّا كُنَّا مَرِيبِينَ﴾ بہ لام ہمر
 نیمہ بووین پیغمبرمان نارد ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ وہ تُو لای کینوی طور نہ ہویت
 کانی بانگ (ی موسا) مان کرد ﴿وَلَمَّا كُنَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ بہ لام تہوہ بہ زہیبہ کہ لہ پەر و ہر دگار تہوہ
 (بہ توی داوہ) ﴿لَنُنَزِّلَ لَكُمْ مَائِدًا مِّن سَمَوَاتِنَا﴾ بُو تہوہ ی گہلک بترستی کپیشش تُو هیچ
 ترستیہرنکیان بُو نہ ہاتوہ ﴿لَمَّا هَمَّ بِتَنَزُّكٍ﴾ بہ لکو بیرکہ تہوہ پہند و ہر گرن ﴿وَلَوْلَا أَن
 نُصِيبَهُمْ﴾ و تہ گہر (پیش ناردنی پیغمبر) توشیان بیوایہ ﴿مُصِيبَةً يَّمِاقَدَّمَتِ الْيَدِ بِهٖ﴾ بہ لایہ ک
 بہ ہوی تہو (خرابانہ وہی) کہ کردوویانہ ﴿فَقَالُوا لَوْ أَنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جا دہ یان ووت تہی
 پەر و ہر دگاری نیمہ بُوچی پیغمبریکت بُو نہ نار دین ﴿فَتَنَجَّاهُ إِلَيْنَا﴾ بُو تہوہ ی شوین نایہ تہ کانت
 بکہ و تینایہ ﴿وَنَكُورَتِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ لہ پرواداران بروینایہ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ تہمجا
 کانی راستبان بُوہات لہ لایہ نیمہ وہ ﴿قَالُوا لَوْلَا آتَاؤُنَا﴾ ووتیان بُوچی بہو (موحہ ممد ﴿﴾) تہدراوہ
 ﴿وَيَسْأَلُ مَا آتَاؤُنَا مُوسَى﴾ و تہی تہوہ ی بہ موسا دراوہ ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آتَاؤُنَا مُوسَىٰ مِن قَبْلُ﴾ نایا تہوان
 پیشتر یں پروانہ بوون بہوہی دراوہ بہ موسا ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾ دہیان ووت (قورٹان و تہورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری یہ کتر دہ کهن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِلِكِّ الْكُفْرَةِ﴾ وہ دہ یان ووت بیگومان نیمہ
 بی باوہ یں بہ ہموویان (بہ قورٹان و تہورات) ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ (تہی موحہ ممد
 ﴿﴾) بلی دہی تہوہ کتیبیک لہ لایہ خواوہ یتن ﴿مَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمَا الْبَعْدَ﴾ کہ تہو (کتیبہ) راست تر بیت
 لہو دووانہ (قورٹان و تہورات) من شوینی دہ کہوم ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر تہوہ راستگون ﴿وَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾ تہمجا تہ گہر بہ گوئیان نہ کردی (و وہ لامیان نہ دابتہ وہ) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُشِيعُونَ
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ تہوہ بزائہ کہ تہنہا شوین ہہواو ثارہ زوی خوبان دہ کہون ﴿وَمَن أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 وہ کی لہو کہ سہ گوہر اترہ کہ شوین ثارہ زوی خوی بکہویت ﴿يَعْتَرِ هَٰذِهِ مَنَ اللَّهُ﴾ یں رینموونی
 لہ لایہن خواوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا رینموونی گہلی ستمکار

ناکات ﴿﴾

﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ سوئند به خوا (ثابه ته کانی) قورئانمان به شوئین به کدا بؤ ناردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ نا به ند و هر گرن و بیر بکه نه وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه و که سانه ی له پیشدا کتییی ناسمانیمان بی دابوون ﴿هُمْ بِهِ يَدْعُونَ﴾ نه وانه بر و ادیتن به قورئان ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا عِيسَى﴾ وه کانی (قورئان) بخوئینر یتمه وه به سه ربان دا ﴿قَالَ آتَانِي بِهِ﴾ ده لئین با و هر مان بی یتا وه ﴿إِنَّهُ لَمَقْصُورٌ رَجَاءٌ﴾ بیگو مان نه م (قورئانه) راسته وه له لایه ن بهر و هر د گار مانه وه هاتو وه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ بهر اسی یتمه له پیش (هاتی) قورئان دا موسلمان بووین ﴿أَوَلَيْكَ يَرْجُونَ الْآخِرَةَ مَرَّةً﴾ نه وانه دو و جار باداشتیان بی ده دری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ له بهر نه وه ی خوئیان گرت و به نارام بوون ﴿وَيَذَرُونَ الْحَسَنَةَ الْكَبِيرَةَ﴾ به چاکه بهر گری خرابه ده که ن ﴿وَمَسَارِقَتِهِمْ يُطْفِئُونَ﴾ وه له و رزق و رزوی به ی پیمان داوون ده به خشن ﴿وَلَقَدْ أَسْمَعُوا أَلْحَقَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ وه کانی قسه ی ناپه سه ند و هیچ و پوچ بیستن پشستی تی ده که ن ﴿وَقَالُوا لَئِنْ أَتَيْنَا وَلَكِنْ أَعْمَلْنَا لَكُمْ عَمَلًا كَبِيرًا﴾ وه ده لئین (به نه فامان نه نجاسی) کرده وه کانمان بؤ خؤ مانده و (نه نجاسی) کرده وه کانی یتو ه ش بؤ خؤ تانه ﴿سَلَّمَ عَلَيْكَ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ سه لامتان لی بی یتمه هاوری به تی نه فامانمان ناوی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ بهر استی (نه ی موحه ممه د) تو ناتوانی نه و که سه ی خوشت بوی رینموونی بکه یست ﴿وَلَكِنْ أَمَّا تَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا هدر که سه ی بوی هیدایه تی ده دات ﴿وَهُمْ أَعْلَمُ بِالْمُنْهَكِينَ﴾ و نه و (خوا به) زاناره به وانه ی رینموونی و هر گرن ﴿وَقَالَ لِرَبِّهِمْ إِنِّي نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه (بی با و هر ان) ده لئین نه گهر یتمه شوینی رینموونی (نه و نایینه) بکه بوین که به تویه ﴿لَتُخْطَفَنَّ مِنْهُمُ الْأَرْضُ﴾ ده فریندریین له خاک و وولاتماندا (وده رده کریین و مال و سامانمان به تالانی ده بریت) ﴿أَوَلَيْكُمْ لَئِنْ خَرْنَا أَمَّا﴾ (جا خوای گه وره وه لامیان ده داته وه و ده فخر موت) ثابا یتمه نه وانه مان جیگیر نه کردو وه له شاریکی پر نه من و ناسایشی (وه شاری مه که که که هه مو و کوشت و بر و خرابه کاری کی تیدا قه ده غه و حه رامکر او ه) ﴿يُحْيِي الْيَتَامَىٰ مَرْكُومًا﴾ کز ده کر یتمه وه و ده بری بؤ نه وی (شاری مه که که) هه مو و جو ره بهر و بو و میتک ﴿زُرْقَانِ لَدُنَّا﴾ بهر رزوی دان له لایه ن یتمه وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازان و تی ناگه ن ﴿وَكُلُّهُمْ خَتَمٌ قَرِينٌ﴾ وه (خه لکی) زور شار و دینه اتمان له نا و برد ﴿يَطْرُقُ مِيسَمَتُهُمْ﴾ له بهر خو شگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه کانی خوایان نه کرد) ﴿فَبَلَكَ مَسْكِنُهُمْ﴾ جا نه وه جی و شو یتنه کانیا نه (و بران کرا وه) ﴿لَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له باش (تیا چوونی) نه وانه بؤ ما ویه کی که م نه بی (له لایه ن رپیوارانه وه) که سه ی تیا نیشته جی نه بو وه ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ وه یتمه بووینه میرانگریان ﴿وَمَا كُنَّا بِمُهْلِكِي الْفَرِيقِ﴾ وه بهر و هر د گارت هیچ شار و گوندیکی ویران نه کردو وه ﴿حَتَّىٰ يَتَّبِعَ الْفِتْرَ﴾ هه تا له شاره گه وره که یاندا پیغه بهر یکی نه ناردیتت ﴿يَتَوَلَّوْا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ که ثابه ته کانی یتمه بیان به سه ربان بخوئینر یتمه وه ﴿وَمَا كُنَّا بِمُهْلِكِي الْفَرِيقِ﴾ وه یتمه ویران که ری هیچ گوند و شاریک نه بووین ﴿إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ مه گهر کانی خه لکه که ی ستمکار بووین ﴿

﴿وَمَا أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ه ه ر چ ی به‌ئیه در اوه ﴿فَسَخَّ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبَّيْنَاهَا﴾ نه وه هوی خوشی و ر ا بوار دنی
 ژبانی نه م دنیا و جوانیمتی ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ وه نه و (پاداشته) ی لای خوابه باشرو نه بر اوه به
 ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نابا ژیر نابن ﴿أَلَمْ نَعِدْكَ وَوَعْدًا حَسَنًا﴾ آیا که سی که به‌لنتمان بی داوه به به‌لنیتی
 چاک ﴿فَقَوْلُكَ﴾ نه و که سه ده گات به و (به‌لنیه که به هه شته) ﴿كُنْ مَعْنَا﴾ وه کو که سیك وایه
 خوشی و ر ا بوار دنیمان پند اوه ﴿مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به خوشی و له زه تی ژبانی دنیا ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ الْفَيْعُ مِنَ
 الْخَضِرَيْنِ﴾ له پاشان له پرژی دوا بی داله ناماده کراوان ده بی (بو سزادان) ﴿وَلَوْ بِمَا دِيهْتُمْ يَقُولُونَ﴾
 (نه ی موحه ممد) باسی نه و پرژه بکه که (خوا) بانگی نه و (بت په رست) انه ده کات و (پنیان)
 ده فهر موی ﴿أَلَمْ نَشْرِكْ لَكَ إِلَٰهًا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ له کو بن نه و هاویه شانه ی که نه وه به خه بالی خزان
 به هاویه شی متتان ده زانین ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ نه وانه ی (سه ر و که کانی گو مرایی) که
 بریاری سزادان به سدریان داچه سپا ده لنین ﴿رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا﴾ نه ی په ر و مرد گارمان نا نه وانه که
 نیمه گو مر امان کردن ﴿أَغْوَيْنَاكُمْ كَمَا أَغْوَيْنَا﴾ گو مر امان کردن هه ر و کو خومان گو مر ا بووین ﴿فَنَزَّلْنَا
 إِلَيْنَا﴾ نیمه به ری بووین (له وانه به ری بوونه که مان) لای تو ده که بن ﴿مَا كُنَّا لِنُتَّبِعِدُونَ﴾ نه وانه
 نیمه یان نه ده په رست ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ وه (پنیان) ده وتری هاوار بکه ن له وبتانه ی که ده اتان نابو
 به هاویه شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نه وانبش هاواریان لی ده که ن به لام وه لامیان ناده نه وه
 ﴿وَوَرَّوْا الْعَذَابَ﴾ له و کاته دا سزا (ی دوزه خ) ده بینن ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾ (شاوات ده خوازن که)
 خوز که تهنها رن گای راستیان بدایه ته به ر ﴿وَلَوْ بِمَا دِيهْتُمْ يَقُولُونَ﴾ وه پرژی که (خوا) بانگیان ده کات
 و (پنیان) ده فهر موی ﴿مَاذَا أَحْبَبْتُ الْفَرَسِيَّةَ﴾ چیتان وه لامی پیتقه مبه ران دایه وه ؟ ﴿فَقَسِيَّتْ عَلَيْهِمُ
 الْأَلْبَابُ يَوْمَئِذٍ﴾ نه مجا له و پرژه دا هه و اله کانیان (به لنگه کانیان) له به ر ده چیته وه ﴿فَقِيلَ لَا يَسْمَعُونَ﴾
 نه و سا په ر ساریش له به کتری نا که ن ﴿فَلَمَّا تَرَىٰ تَابَ وَاتَّقَىٰ وَغُلِبَ هَلَكًا﴾ به لام نه و که سه ی که پر اوه نه وه
 (له بی باوه ری) و باوه ری هیتا وه و کرده وه ی چاکی کرده وه ﴿فَقَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْفَٰلِجِينَ﴾ نه وه بینگومان
 له بر گار بووان ده بی ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه په ر و مرد گارت (نه ی موحه ممد) نه وه ی
 به و ی دروستی ده کات و هه لی ده برتری ﴿مَا كَانَ لَهُ الْخَبَرُ﴾ (خه لکی) هه لبر اردنیان بو نیه (له کاری
 خوا دا) ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و ینگه رد و به رز و بلند له وه ی ده یکه نه هاویه شی
 ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه په ر و مرد گارت ده زانی ﴿مَا تَأْكُلُ مِنْ شَيْءٍ وَذُو زُرْعَةٍ وَمَا يُثْمِرُ شَجَرٌ﴾ به نه وه ی له سپنگیان
 (دلپان) دا ده یشار نه وه به نه وه شی ناشکرای ده که ن ﴿وَلَهُ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه نه و خوابه که هیچ
 په ر ستر او نیکی راست نیه جگه له و ﴿لَهُ الْحُكْمُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾ هه مو و سو پاس تهنها بق خوا له دنیا و
 له پرژی دوا ییشدا ﴿وَلَهُ الْفُكْرُ وَالْيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه بریار و حو کم هه ر بق نه وه و هه مو و تان تهنها بق لای
 نه و ده گه بر ترینه وه (له پرژی دوا ییدا)

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (تهی موحه ممد ﷺ بیان) بلی هم والسم بدینی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا﴾
 نه گهر خوا شهوتان بو درنز بکاته وه (هر شهو بیت) ﴿إِنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا پوزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾
 اته چ په ستر او نیکی تر جگه له خوا ﴿يَأْتِيَكُم بِضْيَا﴾ پروناکی (پوز) تان بو دینی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 دهی نایا نیوه نابستن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (بیان) بلی ینم بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا﴾
 نه گهر خوا پوز بکاته همیشه یی بوتان ﴿إِنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا پوزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ کینه
 په ستر او یی تر پنجگه له خوا ﴿يَأْتِيَكُم بِلَيْلٍ تَسْكُرُ فِيهَا﴾ که شهوتان بو دینی نارامی نیا بگرن
 ﴿أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ دهی نایا نیوه نابستن ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ له به زه یی نه و
 (خوا به) که شهو پوزی بو دروست کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو شهو نارام بگرن
 له (شهو) داو بو شهو بگه ین به دوی پوزی و به هری خوا دا (له پوز دا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه بو نه وهی سوپاسی خوا بکمن (له سهر نه و نیعمه تانهی) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه پوزی که (خوا)
 بانگیان ده کات نه مجا (بیان) ده فرموی ﴿إِنَّ شُرَاكِيَ الَّذِينَ﴾ له کوین هاو به شه کانی من نه وانه ی
 ﴿كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ که نیوه به هاو به شی متان دانهان ﴿وَتَرْجُمَانٍ﴾ کبی اته شهیدا ﴿وَه لَه ناو هه موو
 نوممه نیکدا شایه تیک ده هینین ﴿فَقُلْ لَهُمْ أَتْرَهَتَكُمْ﴾ نه مجا (به بیت په رستان) ده لین بدلگه تان بین
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ نه و سا ده زانن بینگومان هق و راستی تاییدی خوا به ﴿وَوَصَّلَ عَنْهُمْ قَاكَاوُا
 بَقَرُونَ﴾ شهوی به درو هلیان به سستیو (کر دیو و یان به په ستر او جگه له خوا) لیان گوم ده یی
 ﴿إِنْ قُلُونَ كَاتٍ مِنْ قَوْمٍ مُوسَى﴾ بینگومان قاروون له گه له که ی مووسا بوو (جووله که بوو) ﴿فَتَنَى
 عَلَيْهِمْ﴾ به لام ده سست درنزی و ستمی لی ده کردن ﴿وَعَاثَتْهُ مِنَ الْكُتُورِ﴾ نه و منده مان گهنج
 (تالون و زیو) پیدا بوو ﴿مَّا إِنَّ مَقَالِيخَهُ﴾ که بینگومان (هه لگرتی) کلیله کانی (نه و گهنج و قاسانه)
 ﴿لَتَكُونَنَّ بِالْعَصَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ به زه حمت هله گیرا بو کومه نیکی به هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (نیمانداری) گه له که ی بیان ووت دلخوش مه به (به و سامانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ بینگومان
 خوا نه و که سانه ی خوش ناوی دلخوشن (و له خویایی بوون به سهر ووت و سامانه وه) ﴿وَأَتَّبَعَ
 بِحَاآءِ ذَلِكَ اللَّهُ الذَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه له و (گهنج و سامان) هی خوا پنی داوی شه وونیای پنی به ده س بینه
 ﴿وَلَا تَنْتَفِصْ بِكَ مِنَ الذَّنْبِ﴾ وه به شی خویشست له م وونیایه له بیر نه چی ﴿وَأَخْبِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه چاکه بکه (له گه له خه لکدا) هه چونی خوا چاکه ی له گه له تودا کردوه ﴿وَلَا تَبْتَغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾
 وه له سهر زهوی دا به شونین خرابه دا مه گهری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به راستی خوا خرابه کارانی
 خوش ناویت ﴿﴾

﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ خُذْ خُذْ﴾ (قاروون) ووتی بینگومان ئەم سامانەم بپدر اوو بەهۆی زانیاری بە کەسە
 کە هەمە ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْآلَاءُ كَثِيرًا﴾ نایا (قاروون) ئەبزانسێوە کە بەراستی خوا ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن قَاتَلَهُ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ﴾
 ئەچەر خەکانی پیش ئەمدا لەناوی بردووو ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْبَرُ جَبًّا﴾ کەسانی وا کە لەو
 (قاروون) بەهێزتر بوون کۆر و کۆمەڵیشیان لەو زۆر ترسوو ﴿وَلَا يَسْأَلُ عَنْ دُونِهِمْ لَمَّا حُجِرُوا﴾
 (کاتێک سزای خوا هات) پرسیار ناکرێ لەتاوانەکانی ئەم تاوانبارانە ﴿يَخْرُجُ عَلَى قَوْمٍ فِي رِجْلِهِ﴾
 ئەمجا (قاروون) بەخۆ رازاندنەووە هاتەدەر بۆ ناو گەلە کەمی ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ئەوانە
 دنیای دنیایان دەویست ووتیان ﴿بَلَيَّتْ لَنَا بَلْغَمًا مَا أَؤْتِي الْفَرْقُونَ﴾ نای خۆزگە ئەوەندە بە قاروون دراو
 ئێمەش بمان بواوە ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ بەراستی ئەو (قاروون) خواوەنی بەش و بەختێکی گەورە
 ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بەلام ئەو کەسانە (بەو پەرداوە) و زانستیان پێ دراو ووتیان
 ﴿وَتِلْكَ نِعْمَتُ رَبِّكَ الَّتِي تُبَدِّلُ الْخَيْرَ﴾ هاوار بۆ ئێوە پاداشتی خوا (لەپۆزی دوایدا) لەو چاکتره ﴿لَمَنَ أَمَرْتُ وَعَمَلَ﴾
 صلیحاً ﴿بَلْ لَّوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ هێناوە کردووەی چاکیان کردووە ﴿وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ﴾
 وە کەس ئەو (ووتە زانیانە) وەر ناگرێ جگە لەخۆراگران ﴿فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِذَرِهِ الْأَرْضَ﴾ ئەمجا
 ئەو (قاروون) و کۆشکە کە پێمان برد بەناخی زەوی دا ﴿فَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ يَتُومٍ وَلَا حَكِيمٍ﴾ هێچ
 دەستە بە کیشی نەبوو لەبەرانبەری (سزای) خوا دا باری مەتی پەتات ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّفِينَ﴾ وە ئەو
 کەسانەش نەبوو بتوانێ خۆی رزگار بکات ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّعُوا بِآيَاتِنَا لَا يَصْبِرُونَ﴾ وە ئەوانە
 ئاواتیان دەخواست لەشوی و پەلە ئەو (قاروون) دابن وایان لێ هات ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّكَ جَعَلْتَنَا
 فُتًى وَآوَيْنَا إِلَيْكَ كُفَّارًا﴾ بۆ هەر کەس خۆی بیهوی ﴿أَوَلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيمًا﴾ ئەگەر خوا
 مەتهی نە کردایە بەسەرمان دا ﴿لَخَشَفْتَنَّا﴾ ئێمەشی دەبرد بەناخی زەوی دا ﴿وَمَا كُنَّا لَنُفْلِحَ الْكَافِرُونَ﴾
 نای لەم بەسەر هاتە سەر سوڕ هێنەرە، بینگومان رزگار نابن ئەوانە شوکرانە بژیری چاکە
 (کافرن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ ئەو مالی دوا پۆزە (بەهەشت) دەبەین بەو کەسانە
 ﴿لَا يَرْيَدُونَ عُلَاقِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا﴾ ئەبەرزێ و خۆ بەزل زانیان دەوت لە زەوی دا نە دەست در بژیری
 و خرابە کاری ﴿وَالْمُتَّبِعِينَ﴾ وە سەر ئەنجامی چاک بۆ خۆبارنزانە ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ
 مِّمَّا﴾ هەر کەس کارێکی چاک بکات ئەو (پاداشتی) چاکتر لەو بەی بۆ هەبە ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾
 هەر کەس خرابە بکات ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئەو تۆلە ناسەرنی لەوانە خرابەکانیان
 کردووە ﴿إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ تەنها بە ئەندازە ئەو کردووانە نەبێت کە کردووانە ﴿﴾

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بینگومان نهو (خواه‌ی) که فورانی بؤ تو نار دووه (بئویست کردووه)
 ﴿لَرَأَاكَ إِلَىٰ مَكَارٍ﴾ ده نگیر یتموه بؤ مه ککه ﴿فَلَرَفَىٰ فَأَخْرَجَ مِن جَهَنَّمَ﴾ (نه‌ی موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾
 په‌روه دگارم زاناره بهو که سه‌ی ریتموونی (نایینی راستی) هیتاوه ﴿وَمَن هُوَ قَلِيلٌ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه بهو
 که سه‌ی له گومرایی به کی روون و ناشکر ادابه ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وه نو (نه‌ی موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾
 به هیوا نه‌یویت ﴿أَن يُلَاقِيَكَ إِلَٰهُكَ﴾ که دم (فورانه) ت بؤ بنیر درن ﴿لَا رَحْمَةً لِّكَ﴾ به لام
 ره حمه تیک بوو له لایه‌ن په‌روه دگاته‌وه (بؤت نیر درا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ﴾ که واته هدر گیز
 مه‌به به‌پشتیوان بؤ بی پروایان ﴿وَلَا تَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه با (بی پروایان) بهر گریست نه‌که‌ن
 له (گدیاندنی) نایه‌نه کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أَرْسَلْنَاكَ﴾ دوا نه‌وه‌ی دابه زینسراوه بؤت ﴿وَأَدْعَايَ رَبِّكَ﴾
 بانگی (خه‌لک) بکه بؤ لای په‌روه دگارت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ وه له‌هاو بهش دانهران مه‌به
 ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوا دا هیچ بهر ستر او نیکی تر مه‌به رسته ﴿لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ
 بهر ستر او نیکی راست و به‌هق نی به جگه له‌خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه‌موو شتیک له‌ناو
 ده‌چنی جگه له رووی پیروزی نه‌و نه‌یت (له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا جینگیر کردنی سیفه‌نی (وجه - روو)
 بؤ خوای گه‌وره هاتووه، به‌لام به‌شبه‌ویه‌ک که شایسته‌ی گه‌وره‌ی و ته‌واوی زانی خوا بیت، به‌بی هیچ
 لیجواندن و لیکنده‌وه‌یه‌ک، پرومان پیته‌ی و چو‌نیه‌تیه‌کی نازنین) ﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بر بارو
 حوکم نایه‌نی خواهه و تنها بؤ لای نه‌ویش ده‌گه‌ر یترنه‌وه ﴿

سوره‌ی ﴿الْعنکبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿آلَ﴾ به (نه‌لیف، لام، میم) ده‌خو یترنه‌وه خوا زاناره به مانا که‌ی بؤ زانیاری زیاتر سه‌یری
 سهره‌نای سوره‌نی (البقرة) بکه ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا﴾ نایا خه‌لک واده‌زانن که‌وازیان لی
 ده‌هیتری ﴿أَن يَقُولُوا آمَنَّا﴾ نه‌گه‌ر بلین پرومان هیتاوه ﴿وَلَمْ لَا يَقْتُلُون﴾ ثیر نه‌وان تاقی ناکر یتنه‌وه ﴿
 وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ سویند به‌خوا بینگومان که‌سانی پیش نه‌وانمان تاقی کرده‌وه (نه‌مانیش تاقی
 ده‌که‌یتنه‌وه) ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه‌مجا بینگومان خوا نه‌و که‌سانه‌ی راستیان کرد دیاری ده‌کات
 ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ دروزه‌نه‌کانیش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾
 یا نه‌وانه‌ی خرابه‌کان ده‌که‌ن وایان زانیووه ﴿أَن يَسْقُونَا﴾ که‌له ده‌ستمان ده‌ده‌چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾
 زور خرابه نه‌و بریاره‌ی ده‌یدن ﴿مَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌س ئومیدی وایه بگات به‌دیداری
 خوا (با به‌ندایه‌نی خوا بکات) ﴿فَإِنِ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ﴾ چونکه به‌راستی کانی دیاری کراوی خوا
 هه‌ردیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه تنها خواهه بیسه‌ری زاناو ناگدار ﴿وَمَن جَهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾
 وه هه‌ر که‌س جیهاد بکاو تن بکوشی نه‌وه تنها بؤ خوی تن ده‌کوشی ﴿إِنِ اللَّهُ لَفِي شَأْنِ الْعَالَمِينَ﴾
 به‌راستی خواهه هه‌موو جیهانیان بی نیاز و ده‌وله‌مه‌نده ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ته وانه ی باوهریان هیتاوه و کرده وه چاکه کانیان کردوهه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ ینگومان خراپه کانیان دهسربینه وه لییان ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا لَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بهباشتر له وه ی که کردویه پاداشتیان دهدهینه وه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ وه فرمانمان داوه به ناده می که چاکه له گهل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ لَأَشَدُّ بُقْعًا﴾ وه نه گهر (دایک و باوکت) هه ولیان له گهل دای بو ته وه ی که هاویده شم بو بریار بده ی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که هیچ زانیاریه کت نی یه دهر باره ی ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ ته وه به گوینان مه که ﴿إِلَّا مَرَجِعُكَ﴾ تنها بو لای منه گهرانه وه تان (له دوا و فرودا) ﴿فَأَلْبَسْكُمْ يَوْمَ الْكُفْرِ تَعْمَلُونَ﴾ ته وسه هه و التان دهده می به و کرده وانه ی ده تان کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ته و کسه وانه ی باوهریان هیتاوه و کرده وه ی چاکه بیان کردوهه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ فِي الصَّالِحِينَ﴾ ینگومان ده بیان خهینه ریزی پیاو چاکانه وه ﴿وَمِنَ الَّذِينَ مَنَ يُقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ هه ندی له خه لکی ده لین باوهرمان به خوا هیتاوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ ته مجا کاتی سزا بدری له پیتاوی خوا دا (له لایمن کافران وه) ﴿جَعَلَ فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَذَّبُوا اللَّهَ﴾ نازارو سزای خه لکی وه کو نازارو سزای خوا داده نی ﴿وَلَمَّا جَاءَ نَصْرُكَ﴾ وه نه گهر له لایمن پهروه ردگار ته وه سهر که و تنیک بیت ﴿لَقِيلَ لَهُ إِنَّا أَنَا مَعَكُمْ﴾ دلنیا به ته وانه ده لین ینگومان نیمه له گهل نبوه دا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ﴾ نایا خوا زاناو ناگادار تر نبه ﴿بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ به وه ی له دل و دهر و نی هه موو کهس دایه ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویتند بی خوا چاک ده زانی ته وانه ی باوهریان هیتاوه کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه چاک ده زانی دو وروانش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته وانه ی بی بر و ابوون وونیان به وانه ی تیمان دار بوون ﴿اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا﴾ شوین رینگا و ریتازی نیمه بکهون ﴿وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾ و تا وانه کانسان به ته مستوی نیمه ﴿وَمَا هُمْ بِخَاسِرِينَ﴾ ته وانه (بی بر وایان) هیچیک له تاوان و گونا ه ی ته وان (باوهر داران) هه ناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به راستی ته وانه دروزن ﴿وَلَنَحْمِلَنَّ آثَقَ إِلَهُكُمْ﴾ سویتند به خوا (بیباوهران) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خوینان هه لده گرن ﴿وَأَتَقَالَمَ أَتَقَالَمُ﴾ وه باری گرانی (خه لکانی) تریش له گهل باری گرانی خوینان دا (هه لده گرن) ﴿وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه به راستی له بوژی قیامت دا پر سیاریان لی ده کری ﴿عَمَّا كَانُوا يَقْتَرُونَ﴾ ته و در و و ده له سانه ی له دونیادا هه لیان ده به ست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سویتند به خوا نوحمان نارد بو لای گه له که ی (به پیغه مبهری) ﴿فَقِيلَ فِيهِمْ أَأَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ ته مجا ته ویش مایه وه له ناویان دا نوسه د و په نجا سال (هزار سال په نجا کهم) ﴿فَاتَّخَذَهُمُ الظُّلُمَاتُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ له ناگامدا لافا و زریان له ناوی بردن له کاتیکدا ته وان سته مکار بوون ﴿

﴿وَأُخْبِتَ وَأَصْحَبَ السَّيْفَةِ﴾ نه مجا نه و (نوح) و که ساینک له که شتیبه که دا بوون پرزگار مان کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وه نه و (که شتی به) مان کرد به نیشایه که یو جیهانیان ﴿وَأَنزَلْنَاهَا فَاذْكُرْ
 لِقَوْمِهِ﴾ وه (نه ی موحممه د ﷺ) باسی) نیرا هیم بکه کاتی به گله که ی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَانْتَفُوا﴾
 خوا به رستن ولنی ی ترسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه و چاکتره یو ټیوه نه گهر
 ټیوه بزائن ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَشْثَا﴾ به راستی ټیوه له جیانی خوا بتانیک ده به رستن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَاءَ﴾ وه ټیوه درو به کی گوره هله به رستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ به راستی
 نه وانه ی که ټیوه دهیان به رستن بیجگه له خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و روزی ټیوه
 بدنه ﴿فَاتَّبَعُوا عِدَّةَ اللَّهِ الرَّزْقِ﴾ که واته داوای رزق و روزی له خوا بکهمن ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾
 وه نه و به رستن و هدر سو باسی نه ویش بکه ﴿إِنِّي تَرْجِعُونَ﴾ ته نها بولای نه و ده گهر تر ټیوه
 (له قیامه تدا) ﴿وَأَن تَكْفُرُوا﴾ وه نه گهر ټیوه باوه نه هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ نه و
 ثوممه تانی پتیش ټیوه ش باوه ریان (به پیغمه به ره کانیان) نه هیتا ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَاسُ السُّيُوفِ﴾
 وه پیغمه به ر ته نها را گه باندی ناشکرا و پرونی له سهره ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه وانه سهر نجیان نه داوه
 ﴿كَفَيْتَ يَدِيَّ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ که چون خوا دروستکراوان به دی ده هیتیت ﴿ثُمَّ يُؤْمِدُهُ﴾ له پاش
 (نه مان) ده به هیتیت وه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بنگومان نه و (زیندو و کردنه وه) یو خوا ناسانه ﴿فَلْيَسِّرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 (نه ی موحممه د ﷺ) بلنی برقن بگهر ټن به زه وی دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سهرنج بدنه که چون دروستکراوه کانی له سهره تاوه به دی هیتاوه ﴿ثُمَّ اللَّهُ يَنْشِئُ النِّسَاءَ الْآخِرَةَ﴾ له پاشان
 هدر خوا به دی هیتانی دوا روزیش به دی دینن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به توانابه
 به سهر هه سوو شتیکدا ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای ههر که سینک ده دات که بیهوی ﴿وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ﴾ وه به حمیش ده کات به هدر که سی که بیهوی ﴿وَأَنِّي تَعْلَمُونَ﴾ وه ته نها بولای خوا
 ده گهر تر ټیوه وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ټیوه ناتوانن له ده ست خوا ده رازین ﴿فِي الْأَرْضِ وَالْآفِ
 السَّمَاءِ﴾ نه له زه وی دا و نه له ناسماندا ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه یو ټیوه نی به جگه له خوا ﴿مِن
 وَحْيٍ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دوست و یار مه تی دهر تک ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وه نه وانه ی که
 به نیشانه کانی خوا و دیداری باوه ریان نی به ﴿أُولَئِكَ يَسْأَلُونَ رَحْمَتِي﴾ نانه وانه له به زه یی من (خوا)
 ناو میند ده بن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه نه وانه سزای به سو و سهرختیان یو هه به ﴿﴾

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ ثم مجا وه لامي گهله که یی نمو (ئیراهیم) تنها نه وه بوو که ووتیان
 ﴿أَفَسُلُّوا أَوْ حَرِّقُوا﴾ (ئیراهیم) بکوژن یا بیسوتین ﴿فَأَجَبَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ خواش نه وی پژگار
 کرد له و ناگه ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ بنگومان له و (پژگار کردنی ئیراهیم) دا ﴿لَا يَنْتِفِعُونَ مِنَ النَّارِ﴾ چه ند
 نیشان وه به لگه هیه بؤ که سانی باوهر ده هین ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ وه (ئیراهیم)
 ووتی بنگومان نه وی نیوه هلئان بزارد وه له جیانی خوا بئانیکن ﴿فَوَدَّ بَنِيكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 له بهر خوشه ویستی نیوانتان له ژبانی دنیا (ده بانه رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾
 له پاشان له پژوی دواپی دا هه ندیکتان بیزاری دهره بهرن له هه ندیکتری تر تان (دان نانین به به کتری دا)
 ﴿وَيَتَلَعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ وه نه فرین له به کتری ده کهن ﴿وَمَا أَوْفَوْهُ النَّارُ﴾ جیگاشان ناگری
 دوزخه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ تُهْمَةٍ﴾ وه هیچ باره نی دوریکشان نی به ﴿فَقَامَتِ الْوُحُوشُ﴾
 ثم مجا لوط باوهری به و (ئیراهیم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُبْعِثُ إِلَى رَبِّكَ﴾ وه (ئیراهیم) وونی بنگومان
 من کوچ ده کهم بؤ لای بهر وهر دگرم (له بابل وه بؤ شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی
 تنها نه و زالی به ده سلاتی کار دروسته ﴿وَوَقَّعَ اللَّهُ اسْمَهُ فِي الْقُرْآنِ﴾ وه به خشیمان به نه و
 (ئیراهیم) ئیسحاق (ی کوری) و به عقوب (ی کوره زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْحِكْمَةَ﴾
 وه پیغه به رستی و کشیمان بریار دا له نه وه کانی (ئیراهیم) دا ﴿وَرَأَيْنَاهُ أَجْرُهُ فِي الدُّنْيَا﴾ وه له دنیا دا
 باداشتمان دایه وه ﴿وَلَنَلْقَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَئِنْ أَصْلَحْتُمْ﴾ وه به راستی نمو له پژوی دواشیدا له پیاو چا کانه
 ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (باسی) لوط بپش بکه کانی به گهله که یی ووت ﴿إِنِّي كُنْتُ أَنُوحَ الْفَجِيعَةِ﴾
 بنگومان نیوه کارنکی ناشیرین و قیزه ون ده کهن (که نیربازی) ﴿مَا مَسَّكُمْ مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾
 له جیهاندا کهس پشی نیوه نمو کاره ی نه کرد وه ﴿إِنِّي كُنْتُ أَنُوحَ الْوَحَالِ﴾ نیوه نیربازی ده کهن
 ﴿وَنَقُطُّونَ السَّبِيلَ﴾ وه بریگاده گرن (له ریمواران) ﴿وَنُوحُوا فِي نَادِيكُمُ الْمَسْكَرِ﴾ وه له نادای و شوتنی
 کوبونه وه تاندا هه مو و خرابه به کهن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که چی وه لامي گهله که یی تنها
 نه وه بوو که ووتیان (به لوط) ﴿أَلَيْسَ بَعْدَ اللَّهِ سِرٌّ﴾ سزای خوامان بؤ بیته ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾
 نه گهر نو له راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّ اضْرِبْنِي﴾ (لوط) وونی نه ی بهر وهر دگرم یارمه نیم به
 (وزالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ به بهر نمو گهله خرابه کاره دا

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وه کاتیک نیراوه کانی نیمه مژده ی (به خشی نی یسماعیل) یان
 دا به شیراهیم ﴿قَالُوا إِنَّمَا بُعِدْتُمْ بِهَٰذَا الْغَرِيبِ﴾ ووتیان ییگومان نیمه له ناو بهری دانیش توانی نیم
 شاره یین (سه دوم) ﴿إِنَّا أَهْلُهَا عَاوِلُونَ﴾ به راستی دانیش توانه که ی سته مکار بوون ﴿قَالَ
 إِنِّي فِيهَا لِأُولَىٰ﴾ (شیراهیم) ووتی ییگومان لوط له و (شاره) دایه ﴿قَالُوا لَنْ نَعْلَمَ بِشَيْءٍ﴾ ووتیان
 نیمه چاک ده زاین کبی لیه ﴿لَنْ نَجِدَنَّهٗ وَآلِهَہٗ إِلَّا أَمْرًا نَّهْءُ﴾ سوئند به خوا نیمه لوط و نه ندامانی
 خیزانه که ی رزگار ده که یین جگه ژنه که ی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِیَةِ﴾ که له جیماوان (تیاجووان)
 ده بیت ﴿وَلَمَّا آتَتْ رُسُلُ الْأُمَمِ﴾ کانی نیراوه کانمان هاتن بؤ لای لوط ﴿سِیِّئَ بَیِّنَةٍ
 وَصَافٍ بِهَرِّ ذَنَابٍ﴾ پیان تیکچوو و زور دن تنگ و ناره حدت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَخْزَلْ﴾
 ووتیان مده تر سه خدم مده حق (چونکه) ﴿إِنَّا مُتَحَوِّلُونَ أَعْلَکَ إِلَّا أَمْرًا نَّهْءُ﴾ ییگومان نیمه تو و خیزانه که ت
 رزگار ده که یین جگه له ژنه که ت نه بیت ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِیَةِ﴾ که نه و له جیماوان (تیاجووان) ده بیت ﴿
 إِنَّمَا یُؤْتِ عَلَی الْأَمْلِ هَٰذَا الْقَرِیْبِ﴾ به راستی نیمه ده بار یین به سر دانیش توانی نیم شاره دا ﴿رِجْرَاقٍ
 السَّمَاءِ﴾ سزایه که له ناسمانده و ﴿بِمَا كَانُوا یَفْسُقُونَ﴾ له بهر نه و ی له سنوو و فرمانی (خوا)
 ده چوون ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُ آتِیَةً یَّتَنَبَّهٗ﴾ سوئند به خوا ییگومان له و شاره (ویران کر اوه دا)
 نشانه و به ندیکسی دیارمان به جی هیشت ﴿لَقَوْمٍ یَّتَعَلَّقُونَ﴾ بؤ گهل و کومه لی که زیرین ﴿
 وَإِن مِّن مِّن شَعْبٍ﴾ وه بؤ خهلکی مده به نیش شو عیدی بر ایانمان (نارد) ﴿فَقَالَ یَتَقَوَّمُ عَقْدُ اللَّهِ﴾
 ووتی نه ی گهل که م خوا به رستن ﴿وَأَنجُوا الْیَوْمَ الْأَخِرَ﴾ و به هیواو نومیدی رژی دوی بن ﴿وَلَا
 تَعْتَوِفُوا الْأَرْضَ مُفْسِدِیْنَ﴾ وه خرابه کاری رچوو مبین له زهوی دا ﴿فَعَدَّوْهُ فَآخَذَهُمُ الرِّجْفُ﴾
 به لام نه وان باوهریان پی نه هیئا نه وسا بوومه له رزه به تینه که گرتی (لیی دان) ﴿فَأَمْسَحُوا فِی دَارِهِمْ
 جَنُوبًا﴾ به هوی نه و وه له خانوو کانی خویاندا نه رتویان دا دابوو مردن ﴿وَعَادَاوَتُ مَعَدٍ﴾
 وه گهل عادی ممو و دیشمان (له ناو برد) ﴿وَقَدْ بُکِّرَتْ لَكُمْ مِنْ فَسَادِکُمْ﴾ به راستی
 (نه و له ناو بردنه) بوون بووه ته و بو تان له شوینه واره (ویرانه) کانیا نه ووه ﴿وَزَلَّتْ لَهُمُ السَّیْطَلُ أَعْمَالُهُمْ﴾
 شهیتان کرده و خرابه کانیا نی بؤ رازاند بوونه ووه ﴿فَصَدَّ هُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِیْنَ﴾
 به هوی نه و وه به رگری کردن له یرنگای راست له کاتیکدا نه وان توانای بیر کردنه و میان هه بوو (زیر
 بوون) ﴿۲۹﴾

﴿وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَارُونَ﴾ ہر وہا قاروون و فیرعون و ہامانیسمان (لہناو برد) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی موسا ہات یز ناویان بہ چند مو عجیزہ بہ کہ وہ ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بہ لام نہوان خویان بہ گہورہ زانی لہ زہویدا ﴿وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ﴾ نہ شیان توانی لہ دہستان دہرچن ﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ﴾ نہوسا نئمہ ہر یہک لہ وانمان بہ تاوانی خوی سزادا (لہناومان بردن) ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا ہندیکیان بایہ کی بہ ہیژمان نارہہ سہریان بہوردہ بہردہوہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وہ ہندیکی تریان بہاہہ لشاخانیک و دہنگیکی گہورہ لہناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفَ بِهِ الْأَرْضُ﴾ وہ ہندیکیشیانمان بہناخی زہوی دا بردہ خوارہوہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا﴾ وہ ہندیکی ترمان لہوان لہدہربادا نو قم کرد ﴿وَمَا كَانُوا يَنْظُرِيهِمْ﴾ خواستہمی لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستہمیان لہ خویان کرد ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ویتہی کہسانی کہ بیجگہ لہ خوا بہر ستر اوانیک بؤ خویان دادہ نین ﴿كَمَثَلِ الْغَنِيِّ اتَّخَذَ يَتًا﴾ وہ کو جالجالو کہ وایہ کہ مالیکی (بؤ خوی) بہ خساندوہ ﴿وَإِنْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ الْغَنِيُّ﴾ کہ بہ راستی لاوازترین مال مالی جالجالو کہ بہ ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر بزائن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بنگومان خوا دہ زانی ﴿مَنْ يَتَّخِذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا﴾ نہوان لہ جیانی خواچی دہہرستن و ہاوار لی دہ کمن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ہر نہو (خواہ) زانی بہدہسہ لانی کار دروست ﴿وَنَبِّئْكَ أَكْثَرَ الْأَمْثَلِ قَصْرِ لَهَا لِلنَّاسِ﴾ نہو ویتہو نموونانہ بؤ خہ لکی دینہوہ ﴿وَمَا يَتَّقِيهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ تہنہا زانابان لہوانہ تیدہ گہن ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ناسمانہ کان و زہوی بہ حق و راستی دروست کردوہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ﴾ بہ راستی لہوہدا بہ لگہ ہبہ بؤ ہر واداران ﴿أَنْتَ مَا أَرْجَى إِلَيْكَ مِنَ الْكَتَبِ﴾ بیخوینہرہوہ نہو قورٹانہی کہ وہ حی کراوہ بؤت ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وہ نویژ بکہ ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ بنگومان نویژ بہر گری (نویژ گہر) دہ کات لہ کاری ناشیرین و ناہسہند (خراہہ) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وہ زیکر و یادی خوا گہورہ ترہ (لہہ موو شتیک) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْتَوْنَ﴾ خواش دہ زانیت بہ ہر کاریک کہ تہوہ دہیکمن

﴿وَلَا تُجِيرُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ده‌م‌قالی و موجداه‌له‌مه‌کهن له‌گه‌ل خاوه‌نی کتبیبه‌ ناسمانیبه‌ کانداه‌
 ﴿إِلَّا بِالَّذِي هُوَ أَحْسَنُ﴾ به‌ جوانترین شبویه‌ نه‌ینت ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه‌ له‌وانه‌یان که‌
 ستمیان کرد (له‌ نیوه) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ وه‌ (به‌ خاوه‌ن کتبیبه‌ کان) بلین باوه‌رمان هیناوه‌
 به‌وه‌ی نیز در اوده‌ته‌ خواره‌وه‌ بؤ نیمه‌ ﴿وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و (به‌وه‌ش) نیز در اوده‌ته‌ خواره‌وه‌ بؤ نیوه‌
 ﴿وَاللَّهُ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وه‌ خوای نیمه‌ و خوای نیوه‌ به‌ کیکه‌ ﴿وَتَحْنُ لَكُمْ مَسِيلُونَ﴾ وه‌ نیمه‌ بؤ نه‌و
 (خوا) گهر دن که‌ چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ هه‌روه‌ک (بنیغه‌مبه‌رانی پیشو) قورئانمان
 بؤ تو (نهی موحه‌ممه‌د ﷺ) ناره‌ده‌ خواره‌وه‌ ﴿فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ الْكِتَابِ﴾ جائه‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌
 کتبیبه‌مان پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه‌ندیکیان) باوه‌ر به‌و (قورئانه‌) ده‌هینن ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾
 وه‌ له‌مانه‌ش (بت به‌رسته‌کانی عه‌ره‌ب) که‌سانی بر وای بی ده‌هینن ﴿وَمَا يَجْعَلُ يَدَيْتَهُمَا إِلَّا لَعَنَ كُفْرُونَ﴾
 ته‌نهای بی باوه‌رانی (رؤچوو) دان نانتین به‌ ثایه‌ته‌کانی نیمه‌دا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تُشَاوِرُونَ قَبْلَهُ مِنْ حَرْثٍ﴾
 وه‌ تو (نهی موحه‌ممه‌د ﷺ) پیش نه‌م (قورئانه‌) هیچ کتبیبتکت نه‌ده‌خوینده‌وه‌ ﴿وَلَا تَحْطُوهُ رِيسِمًا﴾
 وه‌ به‌ده‌ستی راست نه‌تنو سیوه‌ ﴿إِذَا لَزَبْتَ الْقَطِطُورُ﴾ (نه‌گهر و ابویه‌) نه‌و کانه‌ ناراسته‌کان
 (بی بروایان) ده‌که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌ ﴿بَلْ هُوَ آتٍ بَيِّنٌ﴾ (نه‌خیر وانیبه‌ گومان ده‌بن) به‌لکو قورئان
 نیشانه‌کانی ناشکران ﴿فِي صُورِ الْذِّبِ أَوْثَرُ الْعِلْمِ﴾ له‌ دل و ده‌رونی که‌سانیکدایه‌ که‌ زانستان بی
 در اوه‌ (له‌ لایه‌ن خاوه‌) ﴿وَمَا يَحْدِثُ يَدَيْتَهُمَا إِلَّا الظُّلُمُوتُ﴾ ته‌نیا سته‌مکاران دان نانتین به‌ نیشانه‌کانی
 نیمه‌دا ﴿وَقَالُوا لَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ إِلَّا نَارٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌ ووتیان نه‌وه‌ بؤ چهند موعجیزه‌ و به‌لگه‌به‌ک
 دانه‌به‌زیتری بؤ سه‌ری (موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌ لایه‌ن به‌روه‌ردگاریه‌ وه‌ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلْهَيْتُ عَنْ اللَّهِ﴾ بلین
 (بیان هینانه‌ خواره‌وه‌ی) موعجیزه‌کان ته‌نیا له‌ لایه‌ن خاوه‌یه‌ ﴿وَأَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ وه‌ به‌راستی
 من نه‌نهای ترسینه‌ریکی ناشکرام ﴿أَوْفَرْتُمْ فِيهِمْ﴾ نایا بؤ نه‌وان به‌س نیبه‌ ﴿أَنَا أَنْزَلْتُ عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِقُلِّ عَلَيْهِمْ﴾ که‌ نیمه‌ قورئانمان ناردوته‌ خواره‌وه‌ بؤ سه‌ر تو، ده‌خوینده‌وه‌ به‌سه‌ریاندا
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَكَرْهًا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌م قورئانه‌دا به‌زه‌یسی و په‌ند و نامورگاری
 هه‌یه‌ بؤ باوه‌ر داران ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ بلین (بیان) خوا به‌سه‌ ﴿بِتَنِي وَبِتَنَكُّكُمْ شَهِيدًا﴾ بؤ شایه‌تی
 دان له‌نیوان من و نیوه‌دا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ده‌یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه‌ که‌سانی که‌ باوه‌ریان هیناوه‌ به‌ به‌تال و بی باوه‌ریون به‌خوا
 ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نهای نه‌وانه‌ن زه‌ره‌رمه‌ندان ﴿﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به پهله داوای (هیتانی) سزات لئی ده کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءُكَ الْعَذَابُ﴾
 شه گهر ماوه ی دیاری کراو نه بوايه (بۆ سزادانی نه وانه) بینگومان سزاکه بیان بۆ ده هات ﴿وَلَمَّا يَسْتَعْجِلُونَكَ﴾
 وه به راستی له ناکاودا نه و سزایه بیان بۆ دی که نه وان ههستی پئی ناکه ن ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ﴾
 بِالْعَذَابِ﴾ به پهله له تۆ داوای (هیتانی) سزا ده کهن ﴿وَلَمَّا يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ که به راستی دۆزه خ
 ده وری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ﴾ له پورژیکدا سزا دایان ده پوشتی ﴿مِنْ قُرْفِهِمْ مِمَّنْ﴾
 تَحْتَ أَرْجُلِهِمْ﴾ له لای سه ریانه وه و له ژیر پئیانه وه ﴿وَيَقُولُ دُوْرًا مَّا كُنْتُمْ تَعْتَلُونَ﴾ وه (خوا) ده فهر موی
 بچیزن تۆ له ی نه و کرده وانه ی که له دونیادا ده تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی بهنده کانم که
 باوه رتان هیناوه ﴿إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ﴾ بینگومان زهوی من پان و فراوانه ﴿فَإِنِّي فَاتِكُونِ﴾ که واته ههر
 من بهرستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه موو کهس مردن ده چیژنی و ده مری
 پاشان بۆ لای ئیمه ده گهرنرینه وه ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کهسانی که باوه ریان
 هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه ﴿الَّذِينَ كُنْتُمْ مِنَ الْجَنَّةِ عُرِفُوا﴾ سویند به خوا له کۆشکه بهرزه کانیا
 به هه شتدا نیسته چییان ده که یس ﴿عَقَرِي مِنْ حَيْثُ الْآلَتُهُ﴾ که پروباره کان به ژیریاندا دین و ده چن
 ﴿حَدِيدٍ فِيهَا آتِقَةُ الْجَحِيمِ﴾ بئی برانه وه تیابدا ده میتنه وه نای چهند چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه وانه ی دانیان به خویاندا گرت و تهنها پشتیان به پهروهر دگاریان
 به ست ﴿وَكَيْفَ أَتَىٰ مِنَ الذِّكْرِ لَا تَحْمِلُ رِقْلًا﴾ زور گیان له بهر (زینده وه) هدی به پوزی خوی هه لئا گری
 و کۆی ناکانه وه (بۆ داهاتوو) ﴿أَلَمْ يَرَوْهَا فِي آيٍ كَرِيمٍ﴾ خوا پوزی نه و (گیان له بهرانه و) و ئیوه یش ده دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه وه بیسه ری زانا ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ سویند
 به خوا نه گهر بهر سیار له و (بئی باوه رانه) بکه یست کی ئاسما نه کان و زهوی دروست کرده وه
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و رۆژ و مانگی رامه هیناوه و خستویه تیه خزمه تیانه وه ﴿لِيَقُولَ اللَّهُ فَمَا يَتَوَكَّلُونَ﴾
 بینگومان ده ئین خوا ده ی که واته چۆن (له بهرستنی خوا) لادراون ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ﴾ وه نه گهر بهر سیاریان لئی
 بکه یست ﴿مَنْ مَّنَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ کی له ئاسما نه وه باران ده بارینی ﴿فَالْحَيَاءُ إِلَى الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِ قُرْفِهِ﴾ نه مجا
 به و بارانه زهوی مردووی پئی زیندوو ده کاته وه ﴿لِيَقُولَ اللَّهُ﴾ بینگومان ده ئین خوا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (نه ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ هه موو سوپاس ههر بۆ خوا به ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به لام زور به بیان
 ژیریان به کار ناهیتن ﴿

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ﴾ و ده ژبانی هم دنیایه تنها را باوردنیکمی بی هووه و یاری (منا لانه)
 ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾ و ده به راستی مالی قیامت هه ده ویه ژبانی (راسته قینه) ﴿لَوْ كُنَّا نَعْلَمُونَ﴾
 ده گهر نه وان بیانز انیایه ﴿إِنَّا نَكْبُو فِي الْفُلْكِ﴾ نه مچا کاتی نهو (بی باوه رانه) سوار کهشتی ده بن ﴿وَدَعَا
 إِلَهُهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (و ترسان له نو قم بوون) تنها هاوار له خوا ده کهن به دلسوزی و گهر دن که چیه وه
 ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ که چس کاتی خوا رز گاریان ده کات و ده گه نه وه ووشکانی ﴿إِنَّا هُمْ نُشْرِكُونَ﴾
 کتوپر نه وان هاویه ش بو خوا داده نین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَعْلَمُوا﴾ (وازیان لی بهیته) با دان
 نه نین به وهی نیمه پیمانانان، وه له زهت پهن له ژبان ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا له مه ولا ده زانن (نه نجامی
 نهو کرده و خرابانه یان چس ده بن) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه یان زانیوه و سه رنجیان نه داوه ﴿إِنَّا جَعَلْنَا
 حَرَمَاءَ مَوْتًا﴾ که نیمه (شاری مه ککه) مان کردوته چنگایه کی ریز گیرای بی ترس وپر ناسا شیش
 ﴿وَيَسْخَطُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ له کاتیکدا له ده ور و به ری نه و اندا خه لک ده فریتریت ﴿أَفَبِلَاغِ بَلَاءٍ﴾
 دهی نایا باوه به به تال ده هینن ﴿وَيَعْلَمُ اللَّهُ تَكْفُرُونَ﴾ وه سپله وپی نه زانن به راه بهر نیمه ته کانی خوای
 گه وره ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی لهو که سه سته مکار تره که در ق به ده م خوا وه هه لده به سنی
 ﴿أَوَكَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ یا باوه به نه هینن به ثابینی راست کاتی بوی هات ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَمْلُوءُونَ﴾
 نایا جینگای مانه وه بو بی بر و ابان له دوزه خدا نیه ﴿وَالَّذِينَ جَعَلُوا فِتْنَةً﴾ وه کهسانی که له پیناو
 رها مهندی نیمه دا تیکوشانیان کرده وه ﴿لِيَهْدِيَهُمْ سُبُلَنَا﴾ به راستی رینمو و نیان ده که بن بو رنگا
 چاکه کانی خومان ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه بنگومان خوا له گدل چاکه کار اندایه ﴿

سوره‌ی ﴿الزُّمَرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿الزُّمَرُ﴾ به (تعلیف، لام، میسم) ده خوینتریتسه وه خوا زانانتره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سه پیری
 سه ره تای سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿عَلَيْهِ الزُّمَرُ﴾ رقوم شکپتران و زیر که و تن (فارس زال بوو
 به سه رباندا) ﴿فِي آدْنِ الْأَرْضِ﴾ له نزیک ترین خاکیان (له مه ککه وه یا له ولاتی فارس وه)
 ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ﴾ وه رقومه کان دواي تیشکانیان ﴿سَبْعِينَ﴾ له داهاتوودا سه ره ده که ون
 (به سه ره فارسه کاندا) ﴿فِي بَضْعِ سِنِينَ﴾ له ماوهی چهند سالیکدا (له نیوان ۳ تا ۹ سالدا)
 ﴿فَلِلَّهِ الْأَثَرُ مِنْ قَبْلِ وَبَعْدِ﴾ هه موو کاروبار تنها به ده ست خویبه له پیش (سه ره که و تن)
 وله دوا (سه ره که و تیش) ﴿وَلَوْ مِدَّ نَفْسُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه لهو رقومه ی (رقومه کان سه ره ده که ون)
 نیمه انداران دلخوش ده بن (چونکه رقومه کان خاوهن نامه ی ناسمانی بوون) ﴿يَقْصِرُ اللَّهُ﴾
 به سه ره خستنی خوا (بو رقومه کان) ﴿تَصْرُفُ مِنْ شَاءَ﴾ خوا هه ره که سی بویت سه ره ده خات
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ره نه وزالی بالاده سنی میهره بانه ﴿

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُلْخِيفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ نه‌وه به‌لئنی خوابه (که برّومه‌کان سه‌ریختات) خوابیش پنجه‌وانه‌ی به‌لئنی
 خوی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لک نازانن ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ تنه‌هار و‌اله‌تی هم‌زیانی دنیا ده‌زانن ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ به‌لام بی‌ناگان له‌پوژی
 دوابی ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ تابا نه‌وانه له‌ده‌روونی خویاندا بیرسان نه‌کردنه‌وه ﴿فَخَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که‌خوئاسمانه‌کان و‌زه‌وی و‌نه‌وی له‌نیوانیاندایه‌دروستی نه‌کردوه
 ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌هق و‌رامستی نه‌ییت، وه‌بزماره‌یه‌کی دیاری کراو ﴿وَأَكْثَرُ مِنَ النَّاسِ
 يَبْغُونَ زُورِيكَ لَهُ خَلْكَ﴾ یلق‌آی زینه‌ی لک‌گرفت ﴿باوهریان نه‌به‌خزمت په‌روهره‌گاریان بگه‌ن
 (له‌دواپ‌وردا) ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ثایا نه‌وان به‌سهرزه‌ویدانه‌گه‌راون ﴿فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ﴾ بزم‌نه‌وی بیین سهرنه‌نجام نه‌وه (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌پیش نه‌مان چون‌بووه ﴿كَانُوا
 أَتَقَدَّمُ لَهُمْ قُوَّةٌ﴾ که‌زور به‌هیزتر بوون له‌نه‌مان (له‌خه‌لکی مه‌ککه) ﴿وَأَنزَلُوا الْأَرْضَ﴾ و‌زه‌ویان
 کینلا (بزم‌کشت و‌کال) ﴿وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا﴾ و‌ناوهدانیا کمرده‌وه زیاتر له‌مان ﴿وَجَاءَهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وه‌پتغه‌میدرانیان بزم‌هات به‌موعجیزه‌پووته‌کاته‌وه ﴿فَمَا كَانَتِ اللَّهُ يُظْلِمَهُمْ﴾
 بزم‌ه‌خواسته‌می‌لن نه‌کردوون (که‌له‌تاوی بر‌دوون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لام خویان
 سته‌میان له‌خویان کرد ﴿ثُمَّ كَانَتِ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَتَوْا السُّورَى﴾ باشان چاره‌نووسی نه‌وانه‌ی که‌تاوان
 و‌خراپه‌یان کرد سه‌خترین سزایه (که‌دوزه‌خه) ﴿أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ له‌بهر نه‌وه‌ی باوهریان نه‌هیتا
 به‌نایه‌ته‌کانی خوا ﴿وَكَانُوا يَفَكِّحْنَهُمْ﴾ و‌هم‌میشه‌گالته‌یان بی‌ده‌کرد ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ خوا
 له‌سهره‌تاوه (ناده‌می) دروست‌کرد ﴿فَتُحْيِيهِمْ﴾ وه‌له‌پاش (مردنیش) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَتُزِيلُهُمْ لِيُحْيِيَ
 يَاشَانَ بَمَلای نه‌وه (خوا) ده‌گه‌رتنه‌وه ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه‌نه‌وه‌ی پوژه‌ی قیامت هه‌لده‌سی
 ﴿يَنبُتُ الشَّجَرُونَ﴾ تاوانباران غه‌مبار و‌ناو‌مید‌ده‌بن ﴿وَنَزَّلْنَا سُلُوفًا مِّنْ سُحُوفٍ﴾ بنگومان له
 ناو‌په‌رستراره‌کاتیاندا تگا‌کارانیک نه‌بزم‌نه‌وان ﴿وَكَانُوا يُشْرِكُ بِهِمْ أَصْنَانٌ﴾ و‌نه‌وان بی‌باوهر
 ده‌بن به‌په‌رستراره‌کانیان (که‌کردبوونیان به‌هاوبه‌شی خوا) ﴿وَنَزَّلْنَا ثَمَرًا مِّنَ الْأَشْجَارِ﴾ نه‌وه‌ی پوژه‌ی
 که‌قیامت هه‌لده‌سی ﴿يَوْمَ يَنفَقُ رُسُوفُ﴾ (خه‌لک) له‌وه‌پوژه‌دا جیاده‌بنه‌وه‌له‌یه‌کتر ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ
 عَامُوا وَفَعَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌مجا که‌سانی که‌باوهریان هیتاوه‌و کمرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿فَهُمْ فِي
 رَوْحٍ مُّخْتَرُونَ﴾ نه‌وان له‌به‌هشتدا دل‌خوش ده‌کرتن

﴿وَأَمَّا الْيَتِيمَ فَكَبِّرْ﴾ به لام نهوانه ی بین باوهر بیوون و دانیان نه دهنا ﴿وَأَمَّا الْيَتِيمَ فَكَبِّرْ﴾ به نیشانه کانی نیمه و گدیشتن به روزی دواپی ﴿فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ ناهمه وانه له سزای (دوزهخ) دا ناماده ده کرتین ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ﴾ نه مجا پاک و بیگمردی خوا بلین ﴿حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ کاتی ئیواره نان لی دیت، وه کاتی به یانیشان لی ده بیته وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوپاس ههر بز خوابه له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ وه (پاک و بیگمردی خوا بلین) له شه ودا و کاتی نیوه پوتان لی دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له مردوو ده ردینی و مردوو له زیندوو ده ردینی ﴿وَيُخْرِجُ الْأَعْمَىٰ بَعْدَ مَوْتِهِ﴾ وه زهوی زیندوو ده کاته وه له پاش مردن و وشک بوونی ﴿وَيُكَفِّرُ الْبُغْضَ﴾ وه ههر به و جوهره ئیوه شس ده ده هبترین (له گوره کانتان) ﴿وَمِنَ الْإِنشَاءِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ له نیشانه کانی نه و (خوابه) که ئیوه ی له خاک دروست کردوه ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ له پاش (ماوهیهك) کتوپر ئیوه ناده مین و بلاو بوونه ته وه له زه ویدا ﴿وَمِنَ الْإِنشَاءِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ﴾ وه له نیشانه کانی نه وه (نیشانه کانی خوابه) که بوی دروست کردوون ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَعْلَمُوا إِلَيْهَا﴾ له (ره گه زی) خوتان هاوسه رانیک بۆ نه وه ی نارام بگرن له لایان دا ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه خوشه ویستی و به زهیی خستونه ئیوانتان ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به راستی له وه دا به لگه و نیشانه ی زور ههیه بۆ کهسانی که بیرده که نه وه ﴿وَمِنَ الْإِنشَاءِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه له نیشانه کانی (دهسه لاتی) نه وه دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَأَخْتَلَفَ الْأَلْسِنَ وَاللُّغُوكَ﴾ و جیاوازی زمانان و ره گه زتان ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) به لگه ی زور ههیه بۆ زانایان ﴿وَمِنَ الْإِنشَاءِ مَنَامُكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه له نیشانه کانی نه وه، خه و تشان به شه و و روزدا ﴿وَأَبْعَدَ عَنْكُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و هه و لدانسان (له روزدا) بۆ به هره وه رگرتن له به خششی (روز ی) خوا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ به راستی له وه دا به لگه و نیشانه ی زور ههیه بۆ کومه لی بیستن ﴿وَمِنَ الْإِنشَاءِ مَرْبُكُمْ إِلَىٰ حَوْفٍ وَطَمَعٍ﴾ له نیشانه کانی (خوابه) که هه و ره بروسکه تان نیشان ده دات بۆ ترسان و ئومید (ترسان له هه و ره بروسکه و ئومیدی بارانبارین) ﴿وَيُخْرِجُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ناسمانه وه باران ده باریننی ﴿فَيَخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که زهوی دوا ی مردنی به هوی له و بارانه وه ده بوژیننه وه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا) ﴿لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چهند به لگه و نیشانه ههیه بۆ نه وانه ی ژیریان به کار ده هینن ﴿

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و ه له نیشانه کانی نه وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ وَالْأَرْضُ بِالْأُتْرُوقِ﴾ که ناسمان و زهوی بد فدرمانی نه وه
 وه ستاون ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَا لِكُلِّ دَعْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ﴾ پاشان کانی (له پوژی دواییدا) له زهوی یه وه بانگستان ده که ن
 ﴿إِذَا انشَرَّتْ عُقْرُهَا﴾ یه کسهر ثیوه (له گوره کاشان) دینه دهر وه ﴿وَلَهُمْ فِي السَّحَابِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه
 له ناسمانه کان و زهوی دایه تنها هی خوایه ﴿كُلُّ لَه قَبِيلُونَ﴾ هموویان هر بۆ نه وه (خوا) گهر دن
 که چن ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ نه وه (خوا) زاتیکه به دی هینانی دهس پیگردوه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُمْ﴾
 له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَقْوَمُ عَلَيْهِمْ﴾ نه وه (دروست گردنه وهی دووهم)
 لای خوا ناسان تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّحَابِ وَالْأَرْضِ﴾ و هر بۆ نه وه (همو) سیفهدنیکی بهر زو
 بلند له ناسمانه کان و زهوی دا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و هر نه وه زالی کار دروست ﴿صَرَفَ لَكُمُ﴾
 قَسْلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (خوا) نمورونه به کشان له خودی خزاندا بۆ ده هیتیه وه ﴿هَلْ لَّكُمْ مِّن مَّا مَلَكَتْ﴾
 أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ﴾ نایا له بهنده کاشان دا هاویه شانیک هیه به بۆ ثیوه ﴿فِي مَا رَزَقْتُمْ كُمْ فَاسْتَفْتِهِمْ﴾
 سَوَاءٌ﴾ له و پوژی و سامانه ی به ثیوه مان دا بسو به جوژی ثیوه نه وه به ندانه تییدا یه کسان بن
 ﴿تَحَاوَيْنَهُمُ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ و له وان ده ترسن (حسایان بۆ بکهن) وه کو ترستان له کهسانی وهك
 خوتان ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نابه و جوهره نیشانه کان پوون ده که یه وه (به درژی باسی ده که بن)
 ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ کهسانی زیربان به کار ده هیتن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقْوُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (وازیان لی
 بیته) به لکو نه وانه ی سته میان کرد شوین ناره زووی خویان که و تن ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ﴾ بی شاره زایی و نه زانانه
 ﴿فَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَكُمْ﴾ نه مجا کی (ده توانی) ریتنمونی که سنی بکات که خوا گومرای کردی
 ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ تَحْزِينٍ﴾ له کاتیکدا بۆ نه وان هیچ یارمندی دهرنک نیه ﴿وَأَقْرَبُ وَجْهَكَ لِلزَّيْنِ حَنِيفًا﴾
 که واته پووی خوت رنک بکه ره نایی نیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَقُلْتُ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْنَا﴾
 (شوین نایی) یه کتا به رستی بکه وه، نه و نایه ی که خوا ی گموره (له سه ره تا وه) فتره تی پاکی
 مرفقی له سه ره دروست کردوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا إِلَّا مَا يَأْمُرُكُمْ﴾ ناین و دروستکرا وه کانی خوا هیچ جزو
 گوردانی بۆ نی به ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُفْتَنُ﴾ نه وه (نایینه ی باسکرا) هر نه وه نایینی رنک و راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه ی ناده می نازانن ﴿مُتَّبِعِينَ آيَاتِهِ وَاتَّقُوا﴾ و اتقوا
 الصَّلَاةَ﴾ به توبه کاربه وه شوین ناین بکه ون، وه بۆ لای خوا بکه ریتنه وه و هر له ویش بترسن،
 وه به چاکی نویره کاشان نه نجام بدهن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِمَّنْ أَلْفَبَتْكُمْ﴾ و له هاویه ش دانهران مه بن ﴿مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾
 ﴿وَلَا تَكُونُوا مِمَّنْ أَلْفَبَتْكُمْ﴾ و له هاویه ش دانهران مه بن ﴿مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ و له هاویه ش دانهران مه بن
 و ده سته یه که وه ﴿كُلُّ جُزْءٍ مِّمَّا أَتَيْنَاهُمْ فِي خُونٍ﴾ هر کومه لیکیان به و (نایینه ی) خویان دلخوشن ﴿

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ﴾ و ه هه کاتی زبان (و گران ی و بی بارانی) بکهوی له خه لکی (هاو بهش دانهر یو خوا) ﴿دَعَاؤُهُمْ قُنُوتُهُمْ﴾ هاوار یو بهر وهر دگاریان ده بن و یو لای نه و ده گهر پنه وه ﴿ثُمَّ إِذَا أَفْهَمُ رِقْنُهُ رَحْمَةً﴾ پاشان کاتی له لایه ن خویه وهر ه حمت و زیانی خو شیان پی بدات ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ کتوپر دهسته یهك له وان ﴿يَرْجِعُونَ﴾ هاو بهش یو بهر وهر دگاریان داده تین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لیان گهر ی) با سپله و پی نه زان بن ودان نه تین به و چا کانه ی که نیمه پیمان داوون ﴿فَتَقَعُوا﴾ جا بار ابونرن وله زهت وهر گرن له زیان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ته مجا له مه و دوا ده زانن (چیتان به سه ر دیت) ﴿لَمْ أَزَلْ أَعِيتُهُمْ سُلْطَنًا﴾ ثایا بهلگه یه کمان یو نار دوون ﴿فَهُوَ يَنْكَلِمُكَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ که ده ر باره ی نه وه ی نه وان کر دویانه ته هاو بهشی خوا بدوی؟ ﴿وَإِذَا لَفَئِحَ الْنَّاسِ رَحْمَةً﴾ و ه کاتی ره حمت و چا که یهك به خه لك به ده بن ﴿فَرَحُّوا بِهَا﴾ پنی دل خوش ده بن ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ شَيْئٌ﴾ و ه نه گهر زیان تکیان نووش بیت ﴿يَقَالُوا مَتَّئِدِيهِمْ﴾ به هوی کرده وه ی خرابیانه وه ﴿إِذَا هُمْ يَقْطِرُونَ﴾ کتوپر بی هیوا ده بن (له به زه یی خوا) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نه واته نه یان زانیوه که به راستی خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ روزی فراوان یان که م ده کات یو هه ر که س که به وینث ﴿لَا يَلْبِثُ أَلَيْسَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بنگومان له وه دا (باسکرا) چه ندین بهلگه هه یه یو نه وانه ی با وهر ده هینن ﴿فَوَاتٍ ذَا الْقُرْنَىٰ حَقُّهُ﴾ که واته خرم مافی خوی پی به ﴿وَأَلَيْسَ لَكِنَّا سَبِيلٌ﴾ هه ر وه ها هه زار و ر یوارانی که م ده ست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ نه وه یو که ساتیک ره زامه ندی خوابان دهوی چاکتره ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و هه ر نه واته ن رزگار بووان ﴿وَمَا آتَيْنَاهُم مِّنْ شَيْءٍ﴾ نه وه ی به ناوی سوود دا واته نه (به خه لکی) ﴿لِيَرْزُقُنِيَ الْفُقَرَاءَ﴾ یو نه وه ی زیاد بی له مال و سامانی نه و خه لکانه دا (زیاتر له وه دا واته نه پنیان بتان ده ته وه) ﴿فَلَا يَرْزُقُكَ اللَّهُ﴾ نه وه لای خوا هیچ زیاد ناکات (پاداشتی نیه) ﴿وَمَا آتَيْنَاهُم مِّنْ شَيْءٍ﴾ و ه هه ر زه کات و خیریک که دا واته نه و ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مه به ستان ته نها ره زامه ندی خوا بووه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُصْلِحُونَ﴾ شاه واته نه (پاداشتیان) چند جار ده که به نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسِكُمْ﴾ خوا زاتیکه نه وه ی به دی هینا وه له پاشان روزی پی داون ﴿لِيُخَيِّطَ لَكُمْ دَوَاتِرَ دَهَانٍ مَّرْتَنِيَّ﴾ له پاشان زیند ووتان ده کانه وه ﴿هَلْ مِنْ شَرِكٍ لِّكَ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ثایا هیچ یهك له و هاو بهشانه ی یو خوانان دانه نا هه یه ﴿يَقْعَلُ بَيْنَكُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی له واته نه (ی خوا) بکات ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاکی و به روزی یو خوا له وه ی نه وان ده یکه نه هاو بهشی ﴿مَّا هَذَا بَشَرًا فَنَزَّلْنَا فِي الْآخِرِ وَالْأُولَىٰ﴾ خرابه (به لا و شیوان و ده رد) له و شکاتی (زهوی) و ده ر یادا ده ر که و شووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به هوی نه و خرابانه ی خه لکی کر دویانه ﴿لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ یو نه وه ی (توله ی) هه ندی له و (خرابانه ی) کر دویانه پنیان به جه ری ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ یو نه وه ی بکه پنه وه (له خرابه کاری) ﴿

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نه ی موخه ممه د) ﴿بَلِّغْهُمْ رِسَالَاتِ اللَّهِ﴾ بلی به زه ویدا بگهرن ﴿فَافْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾
 نه مجا سه رنج بده سه ر نه نجامی نه وانه ی له پیش (فتوه وه) بوون چون بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ قَاسِرِينَ﴾
 كه زور به بیان هاو بهش دانه ر بوون بو خوا ﴿فَافْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ الَّذِينَ قَبْلُ﴾ كه واته پرووی خوت بکهره
 ثابینی رنك و راست ﴿مِن قَبْلُ أَن يَأْتِيَنَّهُم بَشِيرٌ﴾ له پیش نه وه رور ی بیت ﴿لَا تَرْدُهُمُ مِنَ اللَّهِ﴾ له لایه ن
 خواوه كه گبر انه وه ی بز نیه ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْعُتُوفُ﴾ له و رور هدا خه لکی جیا نه نه وه له یه كتر ﴿مَنْ كَفَرَ﴾
 قَعْلَهُ كُفْرًا هه ر كهس بی باوه ر بووی نه وه (توله ی) بی باوه ر بی به كه ی له سه ره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾
 هه ر كه سیش كرده وه ی چاکی كر دیت ﴿فَلَا تُفْسِدُوا مَنَافِعَهُمْ﴾ نه وه شوین بو خویان (له به هه شتدا)
 ناماده ده كه ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بو نه وه ی كهسانی كه باور یان هیتا وه كرده وه ی
 چاکیان كرده وه پاداشتیان بدانه وه ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له میهره بانی و چا كه ی خوی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾
 به راستی نه و (خوا) بی باوه رانی خوش ناوی ﴿وَمِنْ فَضْلِهِ﴾ وه له نیشانه كانی نه و (خواه)
 ﴿أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ كه چه ند بایه کی مرده دهر (به بارینی باران) ده نیری ﴿وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بو نه وه
 هندی له (بارانی) به زه بی خویتان بی بچه زی ﴿وَلِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْآيَاتِ﴾ و بو نه وه ی كه شتیبه كان به فهرمانی
 خوا (به و بایه) بر و ن و بگهرن ﴿وَلِيُذِيقُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بو نه وه ی به دوا ی رور ی نه و (خوا) دا بگهرن
 (له ده ریدا) ﴿وَلَقَدْ كُذِّبُوا﴾ نا شو کرانه بریری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا
 به راستی پیش تو (نه ی موخه ممه د) نار دومانه ﴿رُسُلًا أَنْ يَهْتِفُوا﴾ پیغه به رانیک بو لای گه له کانیا ن
 ﴿فِي الْأَرْضِ وَالْبَلَدِ﴾ نه مجا مو عجزه و به لگه پرو نه کانیا ن بو هیتان (به لام باوه ریان نه هیتا)
 ﴿فَالْتَفَتْنَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه مجا توله مان سه ند له وانه یان تاوانیا ن كرده ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَضُرَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه یار مه تیدانی باوه رداران و سه ر خستیا ن هه ق و مافیکه له سه رمان ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ خوا
 زاتیکه نه و بایانه ده نیریت ﴿فَتُبْرِسَاجًا﴾ بو نه وه ی هه وره كان بجولیتن (بگهرنن) ﴿فَيَنْبُطُهُ﴾
 ﴿فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ نه مجا نه و (هه وره خوا) چون به و ی بلاوی ده كانه وه به تا سماندا ﴿وَيَجْعَلُ السَّحَابَ﴾ وه
 نه و (هه وره) ده كاته پارچه یه ك (و کویان ده كانه وه له سه ر به كتر) ﴿فَتَبْرِسَاجًا﴾ نه مجا
 ده بیسی قه تره قه تره ی باران له نیوانی هه وره كه وه ده باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه مجا
 كانی (خوا) نه و بارانه بیارینی بو (وولات وزه و ی) هه ر كام له بنده كانی كه بیه و ی ﴿إِذَا هُمْ يَنْتَشِرُونَ﴾
 كتوبر دلخوش و شادمان ده بن (به و بارانه) ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَن يَرْسَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه گهر چی پیش
 نه وه ی باران به سه ریانه بیاری ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ﴾ بی هیوا و ناو میند بوون ﴿فَافْظُرُوا إِلَى اللَّهِ أَلَمْ يَخْسِفْ الْبَحْرَ﴾
 نه مجا سهیری ناسه واری بارانی خوابكه (وه ك كشتو كال و گزو گیا و درخت) ﴿كَيْفَ تُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ﴾
 مَوْتِهَا ﴿چون زه و ی زیندوو ده كانه وه دوا ی مردن و ووشك بوونی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَجَبِ الْمُؤْتَى﴾ به راستی
 هه ر نه و خوا به زیندوو كه ره وه ی مردو وانیسه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و هه ره نه ویش به دسه لاته
 به سه ر هه و و شتیكدا

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سوئند به خوا به راستی دانای و حیکمه‌تماندا به لقمان ﴿أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ (وینمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ جا هر که س شوکرانه بزیری خوا بکات نه وه بنگومان شوکرانه بزیری (بوقازانج و سوودی) خوی ده کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَنِيدٌ﴾ هر که سیش ناسوپاسی کردین (زیانی به خوا نه گه یاندوه) نه وه بنگومان خوا ببن نیازی سوپاس کراوه ﴿وَلَقَدْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ﴾ (نه‌ی موحه‌میمه د) باسی نه وکاته بکه که لقمان به کوره که‌ی ووت که نامورژگاری ده کرد ﴿وَيَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْهِ﴾ (ووتی) نه‌ی کوره شیرینه کهم هاوبهش بز خوا دامه‌نی ﴿إِنَّ الْبَيْتَ لَطَلُّ عَظِيمٌ﴾ چونکه به راستی هاوبهش دانان بز خوا ستمینکی زور گه‌وره‌یه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِسْمَاعِيلَ بِالنَّذِي﴾ وه فهرانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌چاکی هه‌ئس و کهوت کردن له‌گه‌ن) دایک و باوکیدا ﴿حَمَلَكُمُ اللَّهُ وَقَعَا عَلَىٰ قَعْنَبٍ﴾ دایکی هه‌ئس نه‌گری به‌دو و گیانی (پینی لاواز ده‌بنی) لاوازی له‌دوای لاوازی ﴿وَفَضَّلْنَا فِي عِلْمَيْنِ﴾ و پرینه‌وه‌ی له‌شیر له (دوا ته‌مه‌نی) دوو سالی‌وه ﴿أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ (وه فهرانمان به‌ئاده‌می دا) که سوپاس‌گوزاری من (خوا) و باوک و دایکت بکه ﴿إِنَّ الْبَصِيرَ﴾ ته‌نھا بز لای منه گه‌رانه‌وه‌تان ﴿وَأَن جَهَنَّمَ لَا تَقْرَبُونَ﴾ وه نه‌گه‌ر (باوک و دایکت) نه‌وپه‌ری هه‌ولیان داله‌گه‌لت بز نه‌وه‌ی شتی بکه‌یت به‌هاوبه‌شی من ﴿مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ که‌هیچ زانیاری به‌کت پینی نی به‌شه‌وه گون‌رایه‌نیان مه‌که ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مُعْرِضُونَ﴾ به‌لام له‌دونیا دا زور به‌چاکی هاوپرینه‌تی وه‌ئسوکه و نیان له‌گه‌لدا بکه ﴿وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾ وشوین ربنازی که‌سینک بکه‌وه که به‌دلسوزی گه‌راوه‌ته‌وه بز لای من ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (له‌دوا رورژدا) گه‌رانه‌وه‌تان ته‌نھا بز لای منه ﴿فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ته‌مجا هه‌والشان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی که کردوتانه ﴿يَتْلُو﴾ (لقمان ووتی) نه‌ی کوره شیرینه کهم ﴿إِنَّمَا أَن تَكُلُ مِمَّا لَكَ مِنَ الثَّمَرِ مِمَّا عَمِلْتَ﴾ به‌راستی نه‌و (چاکه و تاوانه) نه‌گه‌ر کیتی تو وه خه‌رت له‌به‌کیش بیت ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي الثَّمَرِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌ناو به‌ردینکدا بان له‌ناو ناسمانه‌کان بان له‌زه‌وی دا بیت ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌به‌تینی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا ووردبین و ناگاداره ﴿يَتْلُو آيَةَ الْفَصْلَةِ﴾ نه‌ی کوره شیرینه کهم نورژ به‌جی بیتنه ﴿وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و فهران بکه به‌چاکه و رینگری بکه له‌خرابه ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ هوگر و به‌نارام به‌له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخوشی به‌ک نووشت دی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بنگومان نه‌وه له‌وکاره گه‌ورانیه که خوا پنیوسنی کرده‌وه ﴿وَلَا تُصَوِّرْ لَهُ الْفَنَاءَ﴾ روو له‌خه‌لک وهرمه‌گیره ﴿وَلَا تَنفِسْ فِي الْأَرْضِ مَرَّةً﴾ و به‌که‌شخه و فیزه‌وه مه‌رو به‌زه‌ویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِيبُ كُلَّ مُخَالِفٍ فَحَرٌّ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خوبه‌زل زانینکی شانازی که‌ریخوش ناوی ﴿وَأَقِمْ فِي مَسْجِدِكَ﴾ وه له‌روشتندا مام ناوه‌ندی به (نه‌هینواش به‌نه‌په‌له) ﴿وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ (له‌قسه‌کردندا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ به‌راستی ناخوش ترین ده‌نگه‌کان ده‌نگی (سه‌ره‌ی) گویند رژه

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُمُ الْإِسْلَامَ وَآتَيْنَاهُمُ الْإِيمَانَ﴾ نایا نه‌تان زانیوه که به‌راستی خوا پر امی هیتاوه بزنان ﴿فَإِنِّي السَّمَوَاتِ وَمَآئِ الْأَرْضِ﴾
 نه‌وی له‌ناسمانه‌کان و نه‌وی له‌زه‌وی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ﴾ وه نبعمه‌ته‌کانی پر شتووه به‌سهر تاندا
 ﴿ظِلِّهِمْ وَآيَاتِهِ﴾ چ دیار و ناشکرا و چ په‌نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هندی له‌تاده‌می
 موجوده‌له و ده‌مه‌قانی ده‌کات له‌باره‌ی خواوه ﴿يَقْتِرِعُ أَمْراً وَلَا يَهْدِي وَلَا يَكُفُّ عَنِّهِ﴾ به‌بی هیچ زانیاریه‌ک بیان
 پرئسمو و نه‌ک بیان کتینیکی روون و ناشکرا ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ وه‌کانی بیان بوتری ﴿أَسْمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم﴾
 شوین نه‌و (نایینه) بکه‌ون خوا نار دوویه‌تی به‌خواروه ﴿قَالُوا بَلْ نَبْنِئُ مَا نَشَاءُ فَإِنَّ آبَاءَنَا﴾ ده‌لین نه‌خیر
 به‌لکو ئیمه‌ شوین نه‌و (نایینه) ده‌که‌وین که باو باپر انمان له‌سهری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 نه‌گهرچی شه‌یتان بانگیان بکات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ﴾ بز سزای ناگری هه‌لگیر ساوی دوزخ ﴿وَمَن يُضِلِّهِمْ فَوَيْلٌ لَهُم مِّنَ اللَّهِ﴾
 هه‌ر که سبتک به‌راستی روو بکاته خوا (ملکه‌چی فەرمانه‌کانی نه‌و بیت) ﴿وَهُوَ مُحِيطٌ﴾ و چاکه‌کار بیت (له‌گو فتار و کرداریدا) ﴿فَقَدْ اسْتَسْكَتَ بِالْقُرْآنِ﴾ نه‌وه بنگومان
 ده‌ستی گرنووه به‌به‌هیزترین ده‌سته‌گیره‌وه (که به‌کخوا به‌رستی و لایینی پیروزی ئیسلامه) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْأُمُورِ﴾ وه‌سهر ته‌نجامی هه‌موو کار تکت ته‌نها بولای خوایه ﴿وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ﴾
 کفره‌وه وه‌هه‌ر که س بی پر و بسو بابی بر وایی به‌که‌ی خه‌فه‌تبارت نه‌کات ﴿إِنَّمَا مَرْجِعُهُمْ﴾
 گه‌رانه‌وه‌بیان ته‌نها بولای ئیمه‌یه ﴿فَتَنصَحُكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ته‌مجا هه‌والیان ده‌ده‌ینی به‌وه‌ی کردوویانه
 ﴿إِنَّا اللَّهُ عَلِيمٌ بِذُنُوبِكُمْ﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی له‌ناو دله‌کاندایه ناگاداره ﴿نُصَحُّهُمْ قِيلًا﴾ که‌می ناز
 و نبعمه‌تیان بی ده‌ده‌ین (له‌دوینادا) ﴿ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ﴾ له‌پاشان ناچار یان ده‌که‌بین که
 پر و نه‌ناو سزای سه‌خته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾ سوتند به‌خوا نه‌گهر پر سیاریان
 لی بکه‌یت کن ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ﴿يَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ بنگومان ده‌لین: خوا
 (ته‌ی موحه‌ممه‌د) بلی: سو یاس بز خوا (که‌دان به‌و راستی به‌دا ده‌نین) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌لام زور به‌بیان نازانن ﴿فَتَوَمَّآئِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی خوایه نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی
 دایه ﴿إِنَّا اللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾ به‌راستی هه‌ر خوایه بی نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 مین شجره‌ آقلند بنگومان نه‌گهر هه‌رچی درخت له‌زه‌وی دایه قه‌لهم و پتووس بیت ﴿وَالْبَحْرُ مَجْمُوعُهُ﴾
 هه‌موو ده‌ریای زه‌وی بیت به‌مره‌که‌ب ﴿مِنَ الْعِبَادِ سَبْعَةُ أُنْحَارٍ﴾ حموت ده‌ریای تر دوی نه‌وه‌ی
 (باسکرا) بیت به‌مره‌که‌ب ﴿فَاتَّفَقَتْ كَيْمَتُ اللَّهِ﴾ و ته‌و و زانراوه‌کانی خوا دواپی نایه‌ن و ته‌واو نابن
 ﴿إِنَّا اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا لَكُمْ لَكُمْ﴾ دروست
 کردنی هه‌موو تان (له‌سهره‌تاوه) و زیندو کردنه‌وه‌تان ﴿إِلَّا كَفْتَنَ وَجَدَةً﴾ وه‌ک (دروست کردن و
 زیندو کردنه‌وه‌ی) ته‌نها که‌سبتک وایه ﴿إِنَّا اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بینایه ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ يَوْمَئِذٍ فِي النَّهَارِ﴾ ثابا نه ترانیوه که به راستی خوا شه ده کات به ناو رږوژدا ﴿وَيَوْمَئِذٍ النَّهَارِ﴾
 ﴿فِي النَّهَارِ﴾ وه رږوژ ده کات به ناو شه ودا ﴿وَسَحَّرَ لَنَفْسٍ وَالْقَمَرِ﴾ وه خورو مانگی رام هیساوه و خستویه ته
 خزمه تپانه وه ﴿كُلُّ يَحْيَىٰ إِلَىٰ الْجَلِي مُسْتَقَى﴾ همر به که بیان تا شه و ماوه یه ی (بویان) دیاری کراوه،
 ده که برین و ده سورینه وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به راستی خوا به وه ی ده که نه خه به دراره ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ نه مه له به در نه وه به که بینگومان ته نها خوا راسته و حقه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 من دونه البطل ﴿و به راستی شه وه ی هاواری لی ده که نه و ده به رستن بېجگه له و (خوا) به تال
 و نا راسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه بینگومان هدر خوا بلند و گه وره به ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ثابا نه ترانیوه
 (نه ت دیوه) ﴿أَنَّ الْفُلْكَ الْجَرَىٰ فِي الْبَحْرِ يَنْصَرِفُ أَتَىٰ﴾ که که شتیه کان به چاکه و فخرلی خوا ده رږون له ده ریادا
 ﴿يُرِيكُمْ قِيَمَةَ الْيَوْمِ﴾ بۆ شه وه ی هندی له نیشانه کانی خویتنان نیشان بدات ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ چونکه
 به راستی له مه دا (که باسکرا) چهند به لگه به هیه ﴿يَكُلُّ صَبَّارٌ شَكُورٌ﴾ بۆ هه مو و شرام گرینکی
 شوکرانه بزر ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ قَوِّحَ كَالظَّلِيلِ﴾ وه هدر کاتی (له ده ریادا) شه بۆ لیک ی وه که هه وره کان
 دایان بۆ شنی ﴿دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی خنکان و نوقم بوونیان بییت) هاوار له خوا ده که نه،
 دلسوزانه همر بۆ شه و ملکه چ ده بن ﴿فَلَمَّا فَخَّخْنَاهُمْ إِلَىٰ الْآخِرِ﴾ نه مجا کاتی (خوا) رږگاری کردن بۆ ووشکانی
 ﴿فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ نه و سا هه نديکیان مام ناوه ندی به (هه نديکی تریان کافره، وه دان نانی به چاکه ی
 خوا دا) ﴿وَمِنْهُمْ جَاهِلٌ بِالْأَحْكَامِ خَائِرٌ كُفْرٍ﴾ کهس نیشانه کانی نیمه ینکار ناکات جگه له په یمان
 شکیتانی ناشوکر و (سپله) نه بییت ﴿وَمِنْهُمْ نَاسٌ لَّا يُؤْمِنُونَ﴾ نه ی ناده می خویباریزن له (توله ی)
 به روره دگارتان ﴿وَأَخْشَوْا يَوْمًا﴾ له و رږوژش برسن ﴿لَا يَخْشَىٰ وَالِدُ عَنْ وَلَدِهِ﴾ هیچ باوکی تاوانی
 روله که ی هه لنا گری ﴿وَلَا تَقُولُوا فَوَاحِشَ عَنِ الْوَالِدِ شَيْئًا﴾ و هیچ روله به کیش شیتک له تاوانی باوکی
 هه لنا گریست ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بینگومان به لینی خوا حق و راسته ﴿فَلَا تَعْرَضُوا عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾
 که واته با زبانی دنیا هه لتان نه خه له تینی ﴿وَلَا تَعْرَضُوا عَنْ آيَاتِ اللَّهِ تَعْلَمُونَ﴾ وه با شه بتانی غریوده به (بیانوی
 به زه می و لی بوردنی) خوا نه تان خه له تینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به راستی ته نها لای خوا به
 زانیاری (کاتی هاتی) رږوژ دواپی ﴿وَمُزِيلُ الْعُنْتِ﴾ وه هدر خوا باران ده بارتنی ﴿وَتَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾
 ته نها خوا ده زانی به وه ی له مند الدانی (دایکان) دابه ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ وه هیچ کهس
 نازانی سبه ینی (له داهاتو ودا) چی ده کات ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ وه هیچ کهس نازانیت له
 چ شوین و زه ی به کدا ده مریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به راستی خوا زانا و ناگاداره ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَلَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خو‌تترینه‌وه خوا زان‌تیره به‌مانا‌که‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌نای
سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَازِبٌ فِيهِ﴾ هینانه خواره‌وه‌ی نهم قورئانه هیچ گومانی
تبدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌رد گاری جیهانیانه‌وه‌به ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ نایا
(بی‌یا‌وه‌ره‌کان) ده‌لین: موحه‌مه‌د ﴿خَوَىٰ نَهْمَ (قورئانه‌ی) هه‌له‌به‌ستوه ﴿بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ (نه‌خیر
هه‌لی نه‌به‌ستوه) به‌لکو نه‌و (قورئانه) راسته له‌لایه‌ن په‌روه‌رد گارته‌وه (هاتوه) ﴿يَسْتَنْزِلُ قَوْلًا﴾ بوز
ته‌وه‌ی به‌و (قورئانه) بترستی خه‌لکی ﴿مَا أَنزَلْنَاهُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ که له‌پیش تو هیچ ترستنه‌ریکیان
بوز نه‌هاتوه ﴿أَنزَلْنَاهُ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو ریتموونی وهر گرن ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا﴾ خوا زاتیکه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ته‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه به‌دی هیتاوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له
شه‌ش روزه‌دا ﴿ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بوویه‌وه بوز سه‌ره‌عهرش و قهراری گرت (ئیمانمان
پیه‌تی و چۆنیه‌یه‌که‌ی نازنین) ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بیجگه له‌و (خوا) هیچ پشیمان و تکا
کاریکتان نیه ﴿فَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بوز بیرناکه‌نه‌وه و په‌ند وهر ناگرن ﴿بَلْ يَرَوْنَ السَّمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ﴾
خوا هه‌مو و کاروباره‌کان به‌رینه‌وه‌بات له‌ئاسمانه‌وه تا زه‌وی (هه‌تا روزه‌ی دوا‌ی) ﴿ثُمَّ يَرْجِعُونَ﴾ له‌پاشان
هه‌مو و نه‌و کاروباره‌ به‌رز ده‌بینه‌وه بوزای خوی ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ بِمَقَادِيرِ الْوَقُوتِ﴾ له‌روزیکدا
(له‌قیامته‌دا) که‌نه‌ندازه‌که‌ی هه‌زار ساله له‌و سالانه‌ی ئیوه ده‌یژمین ﴿ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ نه‌و
(خوا) زانایه به‌هه‌مو و نه‌یتی و ئاشکرایه‌ک ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌ده‌سه‌لات و میهره‌بانه ﴿الَّذِي أَحْسَنَ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ زاتیکه هه‌مو و شتیکی به‌جوانترین شتیه دروست کردوه ﴿وَمَا خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
طِينٍ﴾ جا مرقفی له‌سه‌ره‌تاوه له‌قور دروست کرد ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ له‌پاشان
ته‌وه‌ی مرقفی له‌پوخته‌یه له‌ناوی بنی‌سرخ و قیزه‌ون دروست کردوه ﴿وَنَسُوهُ وَفَقَّحَ فِيهِ مِ
رَّةً مِّنْهُ﴾ له‌پاشان رینک و پیتی کرد (به‌شتیه‌ی ئاده‌می) و فوی کرد به‌به‌ریدا له‌روحیک که‌خوی
دروستی کرد (دانه‌پالی روح بوزای خوا بوز بیز و ته‌شریفه) ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾
گوی و چاو و دلی بیه‌خشیوون ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زور که‌م سوپاسی خوا ده‌که‌ن ﴿وَإِلَّا لَوَآئِي دَاخِلَتْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ (بنی‌برواکان) ده‌لین: نایا کاتیک (مردین و له‌شمان بزاو) له‌تاو زه‌ویدا
وون بووین ﴿أَلَيْسَ الْخَلْقُ جَدِيدًا﴾ نایا سه‌ره‌له‌نوی جاریکی تر دروست ده‌کرینه‌وه (وزیندوو ده‌بینه‌وه)
﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفُورُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو نه‌وان باوه‌ریان نییه به‌خزمه‌ت په‌روه‌رد گاریان بگه‌ن
(بوزادگایی قیامه‌ت) ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَيْكَ الْمَوْتُ الَّذِي ذُكِّرَ بِكُمْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ فَرِيشَتِي
گیان کینشان که‌گیان کینشانی ئیوه‌ی بنی‌سپه‌راوه ده‌تان مرینی ﴿ثُمَّ إِنِّي رَأَيْتُكُمْ يُجْعَلُونَ﴾ له‌پاشان بوزای
په‌روه‌رد گارتان ده‌گه‌رینه‌وه

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمَجْرُوفُونَ﴾ نه گهر ده‌بینی کاتیک (له‌قیامت دا) تاوانباران ﴿تَاكْسُرُونَ﴾ و بیهره‌ی عنده‌ی ربه‌ی
 له‌حوزوری په‌روهره‌ی گاریاندا (له‌خه‌جالتی دا) سه‌ریان داخستوه ﴿رَبَّنَا أَنْصِرْنَا وَرَبِّنَا﴾ (ده‌لین)
 نه‌ی په‌روهره‌ی گاری نیمه (نه‌وه‌ی به‌لینت پین دابوون) دیمان و بیسمان ﴿فَارْجِعْنَا لَعْمَلِ صَالِحًا﴾ ده‌ی
 بمانگیره‌وه (بزو دونیاتا) کرده‌وه‌ی چاک بکه‌پین ﴿إِنَّا مُقِرُّونَ﴾ به‌راستی نیمه دلنیاپین (له‌قیامت)
 ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَكُنَّا كَالْقَلْبِ كُلِّ تَلَّيْنِ﴾ نه‌گهر بمانویستایه ریتموونیمان به‌همه‌سو که‌سی ده‌دا
 ﴿وَلَكِنَّ حَقَّ الْقَوْلِ مِنِّي﴾ به‌لام به‌لینتی من چه‌سپاو و جینگیر بووه ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که‌ی بنگومان دوزه‌خ
 پرده‌که‌م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له‌جنتو که و ناده‌سی به‌تیکرا ﴿قَدْ قُولُوا بِمَا تَنبِئُهُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾
 که‌واته (سزای دوزه‌خ) بچه‌ژن، چونکه گه‌یشتن به‌م پرژه‌مان له‌بیر کرد بوو ﴿إِنَّا نَبِئُكُمْ﴾
 به‌راستی نیمه‌ش نیه‌مان له‌بیر خومان برده‌وه ﴿وَدُفِعُوا إِلَىٰ عَذَابِ الْخُلْدِ﴾ و سزای به‌رده‌وام بجه‌ژن ﴿بِمَا
 كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی ده‌تانکرد (له‌دونیا‌دا) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ﴾ نه‌نیا که‌سانی باوهر
 به‌ثابه‌ته‌کانی نیمه ده‌هین ﴿إِذَا دُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا﴾ هه‌ر کاتی به‌و (ثابه‌تانه) ناموزگاری بکرین
 نه‌که‌ون به‌روودا به‌مسورده برده‌وه ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مِّن دُونِهِ مَا تَعْبُدُونَ﴾ و به‌پاکی ستایشی په‌روهره‌ی گاریان ده‌که‌ن
 ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ و خویان به‌گه‌وره دانانین ﴿سَجَّادًا خَاشِعِينَ لِقَاءَ رَبِّهِمْ﴾ نه‌نیشتیان دوور
 نه‌که‌وینه‌وه له‌جینگای خه‌وتنیان (واته: له‌خه‌و هه‌له‌ه‌من بوشه‌و نویر کردن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾
 هاوار و نزاله‌په‌روهره‌ی گاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیواوه ﴿وَمِمَّا زَكَّيْنَاهُمْ يُعْطُونَ﴾ و له‌و پرزی و سامانه‌ی
 یمان داوون ده‌به‌خشن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ نه‌مجا هیچ که‌س نازانی ﴿مَّا أُخِيقَ لَهُمْ مِّن شَرٍّ أُوْتِيَتْهُ﴾ چی
 شاراو‌ته‌وه بزیان له‌(به‌هشت دا که‌هوی) گه‌شبوونی چاو‌کانن ﴿بِحَزْنٍ يَّسَّاءُ كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه‌م
 یاداشته (ده‌درتسه‌وه) به‌هوی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌کردیانه ﴿أَفَنُكَانَ مُؤْمِنًا﴾ ده‌ی ثابا که‌سی
 یماندار بووین ﴿كُنْ كَان قَالِقًا﴾ وه‌ک که‌سینکه ده‌ر چووین له‌یمان (و فاسق بووینت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾
 هه‌ر گیز چونیه‌ک نین ﴿أَلَمْ أَلْزِمَهُم بِاللِّبَاسِ﴾ جا نه‌وانه‌ی که‌باوهریان هیتاوه و کرده‌وه
 چا که‌کانیان کردوه ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا﴾ نه‌وه به‌هشتانیکه‌ی پر ریزو خوشیان بوشه‌یه ﴿بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ به‌هوی نه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ده‌یان کرد ﴿وَأَلَمْ أَلْزِمَهُم مِّنَ الْوَدَّعِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌فاسق بوون
 ﴿فَمَا أَوْعَدُهُمُ النَّارُ﴾ نه‌وه جینگایان ناگه‌ره ﴿كُلَّمَا أُرْدُوا إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ﴾ هه‌ر کاتی بیانه‌وی له‌دوزه‌خ
 ده‌ر چن ﴿أُعِيدُوا إِلَيْهَا﴾ دووباره ده‌یانگیر نه‌وه ناو دوزه‌خ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُفِعُوا إِلَىٰ النَّارِ﴾ و بیان ده‌وتری
 بچه‌ژن سزای نه‌و ناگه‌ره‌ی ﴿الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ که‌نیه‌ باوهرتان پین نه‌ده‌کرد ﴿

﴿وَلَذِيْقَهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْآخَرِ﴾ وە بەراستی نێمه سزای دو تیا بان بێ دە چێزین ﴿ذُوْنَ الْعَذَابِ الْآخَرِ﴾ جگە لە سزای هەره گەوره (ی دۆزهخ) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ﴾ تا بگەڕێنەوه (بۆ لای خوا) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ نَبَاتٍ رَبِّهٖ﴾ وە کێ ستمکار ترە لەو کەسە ی بە تیا به ته کانی پەر وەرد گاری نامۆژ گاری بکڕیت ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهَا﴾ دوا ئەوه روو وەر گێڕیت و پشنی تێ بکات ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ بەراستی نێمه تۆ لە سێهەری لە ناو انباران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند بە خوا بەراستی نێمه تەوراتمان دا بە موسا ﴿فَلَا تَكُن فِي مِرْيَقٍ مِّنْهَا﴾ ئەمجا گومانە نەبیت (ئە ی مو حەممەد ﷺ) لە گە یشتنت بە موسا (یان گومانە نەبیت لە گە یشتنی تەورات بە موسا) ﴿وَجَعَلْنَا هٰدِيَ لِنَبِيِّ إِسْرٰٓءِيْلَ﴾ وە نێمه ئەو (تەوراتە) مان کرد بەر یتنموونی کەری بە نو ئیسرا ئیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً﴾ وە ئەو ئەواندا پێشە وایانیکمان دانا ﴿يَهْدُوْنَ بِآيٰتِنَا﴾ پیتموونی (خەلک) بان دە کرد بە فەرمانی نێمه ﴿لَمَّا صَبَرُوْا وَكَانَ اُوْآٰيٰتُنَا تُفٰٓتِلُوْنَ﴾ کانی خۆیان گرت و بە تیا به ته کانی نێمه دلتیا بوون (باوەری پتەویان هینا) ﴿إِن رَّبَّكَ هُوَ يَقْضِیْ بَيْنَهُمْ﴾ بێگومان پەر وەرد گارت بریار دە دات لە نیتوان (بەندە کانی دا) ﴿يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ لە پوژی قیامەتدا ﴿فِيْصَاحِكِ اُوْآٰيٰٓهِ يَخْتَلِفُوْنَ﴾ لەوه ی ئەوان تیتدا جیاواز بوون ﴿اُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْاٰثِمٰٓ﴾ تیا (پێگای راست) روون نەبو تەوه بۆیان ﴿كَمْ اَعْلٰٓمٰتِنَا مِنْ الْقُرُوْنِ﴾ کە نێمه پیت ئەمان زۆر گەل و نە تەوه مان لە ناو بەر دوه ﴿يَتَشَوْنُ فِيْ مَسٰٓكِيْهِمْ﴾ ئەمان (بێ باوەرانی مە ککە) بە شوین و خانووه (ویران کراوه) کانی ئەواندا هاتوو چۆ دە کەن ﴿إِنِّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ﴾ بەراستی لە (تیا چوونی) ئەواندا چەند بە لگە ی گەوره هەیه ﴿اَفَلَا يَسْمَعُوْنَ﴾ دە ی تیا ئەوانە (ئەو راستبانه) نایستن ﴿اَوَلَمْ يَرَوْا﴾ تیا نابین و نازان ﴿اَنَّا نَسُوْٓفُ اَلْمَآءَ اِلٰی الْاَرْضِ الْجُرٰٓزِ﴾ کە نێمه ناو دە نیرین بۆ زه ی ووشکی بێ رووه ﴿فَنُخْرِجُ یَوْمَ رَعٰٓا﴾ ئەمجا بە هۆی ئەو (ناوه وه) کشتو کال و گز و گیا دە رینین ﴿نَأْكُلُ مِنْهُ اَنۡعَامُهُمْ وَانۡفُسُهُمْ﴾ کە نازە لیان لێی دە له وه ری و خوشیان لێی دە خۆن ﴿اَفَلَا یُبْصِرُوْنَ﴾ دە ی تیا ئەوانە نابین ﴿وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْفَتْحُ﴾ وە (بێ باوەرانی مە ککە بە موسلمانان) دە لپن ئەم حوکم و بریار دانی قیامەتە کە ی دە ی ﴿إِن كُنْتُمْ صٰٓدِقٰٓتِ﴾ ئە گەر نێوه راستگۆن ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنۡفَعُ الَّذِیۡنَ كَفَرُوْا اٰیٰتُهُمْ﴾ (ئە ی مو حەممەد ﷺ) بلی پوژی بریار دانی قیامەت باوەر هینان سوود ناگە یە نیت بە وانە ی بێ باوەر بوون لە دنیادا ﴿وَلَا هُمْ یَنْظُرُوْنَ﴾ و مۆلە تیشیان بێ نادری ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ جا (ئە ی مو حەممەد ﷺ) روویان لێ وەر گێڕە و گوینان مە ده ری ﴿وَأَنْتَظِرُ اَنۡهُمْ مُّنتَقِلُوْنَ﴾ وە تۆ چاوه رانی بکە بێگومان ئەوانیش چاوه روانن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌ی پیغمه‌بهر ﴿(بهرده‌وام) له خوا بترسه﴾ وَلَا تُطِيعُوا الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ ﴿به
گوئی کافران و دوپرویه‌کان مه‌که﴾ (إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا) بینگومان خوارانای کار به‌جنبه
﴿وَاتَّبِعُوا مَا يُوْحٰی اِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ وه شوین نه‌وه بکه‌وه که له به‌روهر دگارت‌وه وه‌حیت بؤ کراوه
﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾
پشت هر به‌خوا به‌سته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به‌سه‌پاریزه‌ر بیت ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾
خوا دای نه‌ناوه بؤ هیچ بیاونیک (ناده‌می‌هک) ﴿مِّن قٰلَتَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾ دوو دل له ناوسنگیدا
﴿وَمَا جَعَلَ اَرْوٰحَكُمْ اَلۡنَفۡسَی﴾ وه (خوا) نه‌وه هاوسه‌رانه‌تانی نه‌کردوته ﴿تُظۡهِرُونَ مِّنۡهُنَّ اَلۡنَفۡسَکُمۡ﴾ دایکتان
که (ظهار) یان له‌گه‌ل ده‌که‌ن (بیان ده‌لین تیره وه‌ک پستی دایکمان وان بؤ تیره) ﴿وَمَا جَعَلَ اَلۡوَعۡیَۃَکُمۡ﴾
اَبۡتَۃَکُمۡ ﴿وه‌خوا به‌کوپ کراوه‌کانتانی نه‌کردوته کوپ‌تان ﴿ذٰلِکُمۡ قَوْلُکُمۡ بِاَلۡتَوۡحِیۡدِکُمۡ﴾ نه‌وه قسه‌ی سه‌ر
زاره‌کی تانه ﴿وَاللّٰهُ یَقُوْلُ الْحَقُّ﴾ خواش وونه‌ی راست ده‌لی ﴿وَهُوَ یَهۡدِی السَّبۡیۡلَ﴾ ههر ته‌ویش
پینمونی (خه‌لک) ده‌کات بؤ رینگای راست ﴿اَدۡعُوۡهُمۡۤ اِلٰۤیٰیۡهٖمۡ﴾ (نه‌وه به‌کوپ کراوانه) به‌ناوی
باوکیانه‌وه بانگیان بکه‌ن ﴿هُوَ اَقۡصَرُ عِنۡدَ اللّٰهِ﴾ نه‌وه راستره به‌لای خواوه ﴿وَۤاِنَّ اَلۡرَقۡمَۃَۤ اِلٰۤیَکُمۡ﴾ نه‌مجا
نه‌گهر باوکیان نه‌ناسن (تابه‌ناویانه‌وه بانگیان بکه‌ن) ﴿فَبَخۡۢوۡنَکُمۡ فِی الَّذِیۡنَ وَمَوٰلِیۡکُمۡ﴾ نه‌وانه برای ناینبی
و دؤست و خوشه‌ویستانن ﴿وَلَیْسَ عَلَیۡکُمۡ جُنَاحٌ مِّمَّا اَخۡطَاۡتُمۡ بِهٖ﴾ هیچ گونا‌ه‌یکتان له‌سه‌ر نی به
له‌و (بانگ کرده‌دا) که به‌نه‌زاینس گوتیتان (پیش هاتنی نه‌م نایده‌ته) ﴿وَلَیۡسَ لَکُمۡ مَّاۤ اَعۡمَدَتۡ قُلُوۡبُکُمۡ﴾
به‌لام (گونا‌ه‌بار ده‌بن) نه‌گهر به‌دل و به‌ده‌س نه‌نقه‌ست بیکه‌ن ﴿وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوۡرًا رَّحِیۡمًا﴾ وه خوا
لیسورده‌ی میهره‌بانن ﴿اَلَّذِیۡنَ اَوَّلٰی بِالۡمُؤۡمِنِیۡنَ مِنۡ اَنۡفُسِہُمۡ﴾ پیغمه‌بهر ﴿له‌خودی بر‌واداران بؤ
خویان له‌پیشتره﴾ ﴿وَاَزۡوَاجُہُمۡ اَمۡهَنُہُمۡ﴾ خیزانه‌کانیشی دایکی باوه‌ر دارانن ﴿وَاَوَّلُوا۟ اَلۡاَوۡحٰی﴾ و نه‌وانه‌ی
(به‌نه‌سب) خزمی به‌کترن (نه‌گهر موسلمان بن) ﴿بَعۡضُہُمۡ اَوَّلٰی بِبَعۡضٍ فِیۡ کِتٰبِ اللّٰهِ﴾ له‌قورئانی خودا
بؤیه‌کتری له‌پیشترن (میرات له‌به‌کتر به‌رن) ﴿مِّنَ الْمُؤۡمِنِیۡنَ وَالۡمُہَاجِرِیۡنَ﴾ له‌نیمانداران و کوچه‌ران
(که خرم نین) ﴿اِلَّا اَنۡ تَقَعۡلُوا۟ اِلٰی اَوَّلِیٰۤیَکُمۡ مَّعۡرُوفًا﴾ مه‌گهر خو‌تان چاکه‌به‌ک (به‌خشین یا وه‌مسیتی) بؤ
دؤست و خوشه‌ویستانان بکه‌ن ﴿كَانَ ذٰلِکَ فِی الْکِتٰبِ مَسۡطُوۡرًا﴾ نه‌وه پر‌باره له‌قورئان (یان له‌لوح
المحفوظ دا) نوسراوه ﴿

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ (شدهی موحه‌ممه‌د ﷺ پیریان بخمره‌وه) کاتنی که په‌یمانمان وهر گرت له پیغه‌مبه‌ران ﴿وَمِنْ نُّوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ هه‌روه‌ها له تۆ وله‌ن‌و‌و‌ح وله‌ئیرا هیم و له‌مو و ساو له‌عیسای کوری مه‌ری‌دم ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ وه‌له‌هه‌مو و یان په‌یمانی به‌هیز و به‌ومان وهر گرت ﴿يَسْتَقِلُّ الصَّدِيقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی (خوا) هر سیار له‌راست گزیان بکات دهر یاره‌ی راستییان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ أَلِيمًا﴾ و سزای هر نیش و نازاریشی ناماده کردوه بۆ بی‌باوه‌ران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌ی نه‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌باوه‌ران هیتاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر له‌چاکه و نیعمه‌تی خوا بکه‌نه‌وه به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ کاتنی له‌شکر نیکی زوورتان بۆ هات (له‌جه‌نگی خه‌نده‌قدا) ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا﴾ نه‌مجا نیمه‌بایه‌کی به‌هیز مان بۆ ناردن ﴿وَجُنُودًا مَّرْكُومًا﴾ وله‌شکری (فریشته‌ش) که‌ئیه‌ نه‌تان بینین ﴿وَكُنَّ مِنَ اللَّهِ يَسْتَعْمِلُونَ بَصِيرًا﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی ئیه‌ ده‌یکه‌ن بینایه ﴿إِذْ جَاءُوكَ مِنْ فُوقٍ﴾ و من اسفل منكم ﴿کاتنی (بی‌باوه‌ران) هیز شیان بۆ هیتان له‌سه‌ر ووتانه‌وه و له‌خوار تانه‌وه (چوار ده‌وری مه‌دینه‌یان گرت) ﴿وَإِذْ رَأَيْتُمُ اللَّيْلَ مِنَ الْكَافِرِينَ وَكَانَ ظُهُورُهُمْ نَصَبٌ﴾ وه‌چاوه‌کان نه‌بله‌ق بوون ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ و دل‌ه‌کان (له‌ترسا) گه‌بشتبوونه‌ گه‌روو ﴿وَنَظَرُونا بِاللَّهِ الظُّلُمَاتِ﴾ و گومانی جوړ به‌جوړتان به‌خوا ده‌برد ﴿هَٰذَا إِلَٰهُ الْإِسْلَامِ﴾ له‌ویدا ایمانداران تاقی کرانه‌وه ﴿وَوَلَّوْا زُنُوزًا لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ وه‌راوه‌شیران به‌راوه‌شان دنیکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ (بیر بکه‌نه‌وه) کاتیک دوو پرووه‌کان وه‌وانه‌ی له‌دلیاندا نه‌خو‌شی هه‌بوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌جگه‌ له‌نه‌ف‌ره‌دان هبچ به‌ل‌یب‌کیان بی‌نه‌داین ﴿وَإِذْ قَالَتْ خَلِيفَةُ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه‌کاتنی ده‌سته‌یه‌ له‌و (دوور ووانه) ووتیان: ﴿يَا أَهْلَ بَيْتِ لَا مُقَامَ لَكُمْ هَٰذَا فَارْجِعُوا﴾ ده‌ی دانیش‌توانی مه‌دینه‌ نیره‌ جینی مانده‌وتان نی به‌ده‌ی بگه‌رینه‌وه ﴿وَيَسْتَفِيزُونَ فِيهِمْ مَقْتَهُمُ النَّبِيِّ﴾ وه‌کۆمه‌لی تر له‌وان مۆله‌تی گه‌رانه‌وه له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنِّي نُنَاجِيكَ عَزَازَةً﴾ ده‌یان ووت: خانووه‌کانمان بی‌پاریزه‌ر و پرووت و که‌ل‌تاویه ﴿وَمَا هِيَ بِعَزَازَةٍ﴾ له‌کاتیکدا واش نه‌بوو (که‌ده‌یان ووت) ﴿إِنْ لَيْدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ نه‌وان ته‌نها مه‌به‌ستیان هه‌له‌هاتن بوو (له‌جه‌هاد کردن) ﴿وَلَوْ دُنِيتُمْ عَنْ هَٰذَا عَنْ أَطَارِفِهَا﴾ وه‌ته‌گه‌ر هیزش به‌هیزرایه‌ته‌ سه‌ریان له‌هه‌موو لایه‌کی (مه‌دینه‌وه) ﴿تُرْسِلُوا إِلَيْهَا لَقَائِهَا﴾ نه‌مجا داوای کافر بوون و جه‌نگ کردنیان لی بکرایه (دژ به‌تۆ ده‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) داواکه‌یان به‌جینی ده‌هیتا (و به‌گوینیان ده‌کردن) ﴿وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بِيَسِيرًا﴾ وه‌نهم داوایان دوانه‌ده‌خست ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بیت ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ الله من قبل بی‌گومان نه‌وانه‌ له‌پیش نه‌م (بروداوه) په‌یمانیان به‌خوا داوو ﴿لَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا بَدْرًا﴾ که‌ (له‌غه‌زادا) پشت هه‌لناکه‌ن و راناکه‌ن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ وه‌په‌یمانی درا به‌خوا (خواه‌نه‌که‌ی) لی‌هر سر او ده‌بی ﴿۱۵﴾

﴿قُلْ لَنْ يَفْعَلَكَ الْفَرُّ﴾ (نه ی موحه ممد ۱۱۱ به دو وروه کان) بلی هه لهانن سو و دتان پین ناگه به نی ﴿لَنْ فَرَّشُمْ قَاتِ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ﴾ نه گهر له مردن یا کوشتن هه لبین (خوتان بدر نه وه) ﴿وَلَا لَأَسْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ جا له و کاته دا به هره و خوشی ژبانن پین نادری ماوه به کی کهم نه پین ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنْ أَلْفٍ﴾ بلی کیبه شه و کهسه ی ئیوه له خوا ده بار نزی ؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمَةً﴾ نه گهر خوا زیان و خراپه بیان به زه یی و ره حمده ی بۆ ئیوه بویت ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا بۆ نه وان نیبه ﴿وَلَا يَلْعَبُونَ﴾ هیچ پشتیوان و بارمه تی ده ریک ﴿فَذَيْمُوا اللَّهَ الْمَعْرُوفِينَ﴾ بیگو مان خوا ده زانی به و کهسه انه تان که ناسته نگ دروست ده کات له ریگه ی (موسلمانان بۆ جیهاد کردن) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْ هُمْ إِنْ شَاءَ﴾ که به برادره کانیان ده ئین: وهرن بۆلای ئیمه (و خویان ده دزیبه وه له جیهاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه وانه نایه ن بۆ جهنگ و غه را زور به کهسه ی نه بیت ﴿أَشِخَّةَ عَيْنٍ﴾ له ناستی ئیوه دا (نه ی موسلمانان نه وانه) چرو و کن ﴿فَإِنَّمَا أَهْلُكَ﴾ نه مجا کاتیک (به هزی جهنگه وه) ترس و بیم په یداینت ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ ده بیان بینی به جورجی سه برت ده کهن (له ترسی جهنگ) ﴿تَدْرَأُ عَيْنَهُمْ﴾ چاویان بهم لا ولادا ده سورجی ﴿كَأَلَيْكَ يَفْقَهُونَ الْمَوْتَ﴾ به وینه ی کهسیتک له سه ره مهر گدا بیهوشی به سه ردا بیت ﴿فَإِنَّمَا أَهْلُكَ﴾ به لام کاتی ترسه که رۆشت ونه ما ﴿مَنْفُوكُمْ بِالْأَيْتِ جَدَارٍ﴾ به زمانی نیژ زمانتان لنی در یژ ده کهن (وه داوای غه نیمه تنان لنی ده کهن) ﴿أَشِخَّةَ عَلَى الْخَيْرِ﴾ کهچی چرو وک و رژدن له سه رمال و غه نیمه ت ﴿أُولَئِكَ لَمْ يَزَمُوا﴾ نانه وانه پاوه ریان نه هیتا بوو ﴿فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَسْمَانَهُمْ﴾ بۆبه خوا کر ده وه یانی پوچه ل کر دنه وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ و نه مه به لای خوا وه (کاریککی) ناسانه ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ وایان ده زانی کۆمه له کان (له شکریان هیتا بوو) نه رۆشتوون ﴿وَإِنِّي أَنَا الْأَحْزَابُ﴾ وه نه گهر شه و کۆمه لانه بگه ری نه وه (بۆ سه ر مه دینه) ﴿يَوْمَ تَأْتِيهِمْ تِلْكَ الْجُيُوشُ الَّتِي فِي الْأَحْزَابِ﴾ ئاواتیان ده خواست که له ناو (مه دینه) عه ره به ده شته کیبه کان به دوور بو و نایه (له ترسی جهنگ) ﴿يَسْتَلُونُ عَنْ أَيْدِيكُمْ﴾ له دووره وه پر سیاریان له هه والی ئیوه بکر دایه ﴿وَتَوْكَلُوا عَلَيْكُمْ﴾ وه نه گهر له ناو ئیوه دا بو و نایه ﴿فَانْقَلَبُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جهنگیان نه ده کرد زور به کهسه ی نه پین ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سویند به خوا به راستی له پیغه مبه ری خوا دا ۱۱۱ بۆ ئیوه هدیبه ﴿أَشْرَءَ حَسَنَةً﴾ سه ره مشقی و بیشه وایدنی چاک ﴿لَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ جُرْءٌ إِلَى اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بۆ کهسیتک به هبوا ی خواو (باداشتی) رۆژی دواپی به ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ وه زور یادی خوا ده کات ﴿وَلَمَّا زَاغَ الْيَوْمُ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾ وه کاتی نیمانداران شه و کۆمه لانه بیان دی (له شکریان هیتا بوو بۆ سه ر مه دینه) ﴿قَالُوا أَهَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ووتیان نه مه شه و به لینه یه خوا و پیغه مبه ره که ی به نیمه بیان دا بوو ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغه مبه ره که ی راستیان فهر موو ﴿وَمَا زَالَهُمْ إِلَّا يَهْمًا وَتَسْلِيمًا﴾ (هاتی نه وه هه موو هیزه ی کوفر) پاوه داران ته نها ئیمان و ملکه چیان پینی زیادی کرد ۱۱۱

﴿فَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له‌ناو باوه‌ی داران دا پیاوانیک همن ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له‌گهل
 نه‌و به‌یمانه‌ی که دایوبیان به‌خوای ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان نه‌زر و به‌لینی خوی به‌جی هیناو
 (شه‌هید بوو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُ﴾ هه‌ندیکیشیان چاوه‌ی وانی (وه‌یشتا له‌ژماندان) ﴿وَمَا دُلُّوا نَصْرًا﴾ هیچ
 گورانیکیان (له‌به‌لینی خویان دا) نه‌کر دووه ﴿لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ بو‌نه‌وی (خوای) باداشتی
 راست گزیان بدانه‌وه به‌هوی راستی به‌که‌یانه‌وه ﴿وَتَعْلَبُ الْمُتَّقِينَ إِن شَاءَ﴾ وه‌سزای دوو پرووه‌کان
 بدات نه‌گه‌ر به‌موت ﴿أَوْ يُحِبَّ عَلَيْهِمْ﴾ یان ته‌و به‌یان لی گبراکات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بینگومان
 خوالیورده‌ی سیهره‌بانه ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ﴾ وه‌خوای کافره‌کانی (قوره‌یش که له‌شکریان
 هینابوو بو‌سهر مه‌دینه) گه‌راندوه به‌رق و مه‌راقه‌وه (بو‌ولانی خویان) ﴿لَا يَمَسُّهُمُ أَلَمٌ﴾ هیچ خیر و
 ثاوانیکیان (له‌ناویردنی نیمانداران) ده‌ست نه‌کوت ﴿وَصَكَّيْنَا اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْيَقَالَ﴾ خوالییمان دارانی
 له‌جه‌نگ پاراست (به‌هوی بای توند و فریشته‌وه کافرانی پرزو بلاو کرد) ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَرِيبًا عَنِ الَّذِينَ﴾ وه‌خوای
 هه‌میشه به‌هیزی به‌ده‌سه‌لانه ﴿وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌نی قوره‌یزه) که‌بشتگیری
 شه‌وان (قوره‌یش و غه‌طفان) یان کرد خوای گه‌وره هینایه‌ خواره‌وه ﴿مِنْ ضِيَائِهِمْ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه‌ترسی خسته‌ناو دلیانه‌وه ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ کومه‌لیکیان ده‌کورن
 ﴿وَتَأْخُذُونَ قَرِيبًا﴾ وه‌کومه‌لیکی تریان به‌دیل ده‌گرن ﴿وَأُورَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (دوای
 تیاچوونی شه‌وان خوای) زه‌وی و خانوو سامانی شه‌وانی دا به‌ئیه‌وه ﴿وَأَرْضًا لَّا تَطْغَوْهَا﴾ هه‌روه‌ها زه‌وی
 به‌کیش که‌پیشان پیانه‌نابوو ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه‌خوای به‌سهر هه‌موو شیکدا به‌توانایه ﴿فَإِذَا
 جَاءَ النَّبِيَّ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا تُؤْتِيهِمْ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿بِمَخِيزَةٍ كَانَتْ بَلَىٰ﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبُّنَا﴾
 نه‌گه‌ر ئیه‌و ژبانی دنیا و رازاوه‌ی شه‌وتان ده‌وی ﴿فَتَعَالَىٰ أُمِّيَّتُهُ﴾ ده‌ی هه‌مووتان و هرن موته‌تان
 پی‌بدم (موته‌پاره و شتومه‌کیکه ده‌دریته‌ ثافره‌نی ته‌لاق دراو) ﴿وَأُمِّيَّتُهُ مَسْرُوحًا جَمِيلًا﴾ وه‌ته‌لاق‌تان
 بدم به‌ته‌لاق دانیکی چاک و بی‌زیان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌نه‌گه‌ر ئیه‌و
 خوای پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و باداشتی رورزی دوایی تان ده‌وی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مَنَاجِدَ﴾ نه‌وه بینگومان
 خوالاماده‌ی کردوه بو‌چاکه‌کاران له‌ئیه‌وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ باداشتیکی گه‌وره ﴿بِنِيسَةِ النَّبِيِّ﴾ نه‌ی
 خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﴿مَنْ يَأْتِ مَنكُم بِخَبَرٍ مُّسْتَشْرَفٍ﴾ هه‌ر کام له‌ئیه‌و گونا‌هیکی گه‌وره بکات
 ﴿يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بو‌دوو به‌را به‌ر ده‌کرته‌وه به‌دوو قاتی (خه‌لکی تر) ﴿وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه‌هه‌م کاره‌ش بو‌خوالاماسانه ﴿

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ (تهی خیزانه کانی پیغمبر ﷺ) هدر کام له تیوه له سهر گوئرایه لی
خواو پیغمبره که ی به رده وام بیت ﴿وَنَجْعَلِ صِلَاتًا﴾ وه کرده وی چاکیش بکات ﴿وَنُفِثَ لَهَا جَزَاءُهَا
مَرَّتَيْنِ﴾ دوو جار پاداشتی بی دده بین ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ زُقًى كَثِيرًا﴾ وه روزیه کی چاک و خوشمان بق ناماده
کردوو (له به هشت دا) ﴿وَنَجَسَاءَ النَّارِ﴾ تهی ژنانی پیغمبر ﷺ ﴿لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنَ الْبَشَرِ﴾ تیوه
وهك هیچ یهك له نافرتهانی دیکه نین ﴿إِنْ أَتَيْتُمْ﴾ ته گهر خوتان پیارین و له خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ﴾ که واته به خه مزه و ناز وه قسه مه کهن (وهك نافرتهانی ره وشت نزم) ﴿فَيَقْلَعَنَّ الَّذِي فِي قُلُوبِهِ مَرَضٌ﴾
نه وه کو شه وی که دلی نه خوشه (دهرون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾
(که واته) قسه ی چاک و به جی بکهن ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه له ماله کانی خوتاندا بمینسه وه
﴿وَلَا تَخْرُجْنَ فَوْجَ الْجَنِّهِتِ الْأُولَى﴾ وه زینت و جوانی خوتان دهر مه خه (له ناو خه لکی نامه حره مدا)
وه کو خوه دهر خسنی نافرتهانی سهر ده می نه قامی به کهم (پیش نیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾
نویژ بکهن و زه کات بدهن ﴿وَأَطِيعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گوئرایه لی خواو پیغمبره که ی بکهن ﴿إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به راستی خوا ده به ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ تهی ثال و به یسی (پیغمبر
ﷺ) هدر جزوه بیسی و گونا هینك له تیوه دوور یخاته وه ﴿وَيُطَهِّرَ كُتُوبَهُمْ﴾ و پاک و خاویشتان
بکانه وه به نه واوی ﴿وَأَذْكُرْتَ مَا كُنْتَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه بیر بکه نه وه له وهی ده خوینرت
له ماله کانتاندا ﴿مِنَ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له نایه ته کانی خواو دانایی (قهرموده کانی پیغمبر ﷺ)
﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به راستی خوا ووردبینی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾
به راستی پیاوه موسلماننه کان و نافرته موسلماننه کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاوه باوه داره کان و
نافرته باوه داره کان ﴿وَالْقَانِئِينَ وَالْقَانِئَاتِ﴾ و پیاوانی همیشه گوئرایه لی و نافرتهانی همیشه گوئرایه لی
﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوه راست گوکان و نافرته راست گوکان ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾
و پیاوان و نافرتهانی خوگر و به نارام ﴿وَالْحَشِيعِينَ وَالْحَشِيعَاتِ﴾ وه پیاوانی له خوا ترس و ژنانی
له خوا ترس ﴿وَالْمُصْطَفِينَ وَالْمُصْطَفَاتِ﴾ و پیاوان و نافرتهانی به خشنده ﴿وَالْحَاشِيِينَ وَالْحَاشِيَاتِ﴾
و پیاوان و نافرتهانی روزوه وان ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ پیاوان و نافرتهانی داوین پاک
﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالَّذِينَ كَرِهَ﴾ پیاوانی که زور یادی خوا ده کهن و نافرتهانی که زور یادی
خوا ده کهن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده ی کردوو به موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لیخو شهبون
و پاداشتی گه وره ﴿﴾

﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ بؤ هیچ پساوو ئافره‌تینکی باوه‌ردار نییه ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ رِسْوَائَهُ﴾ کاتی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی بریاری هدر کارنکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْجَزَاءُ﴾ (بزیان نی به) که‌سه‌ریشک بن له‌کاره‌که‌یانددا ﴿وَمَنْ يَقَضِ اللَّهُ رِسْوَائَهُ﴾ وه‌هر که‌س سه‌رپیچی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ حَصَلَ صَلَاحُ امْرِئٍ﴾ نه‌وه‌به‌راستی گومرا بووه‌به‌گومرا بونینکی ئاشکرا ﴿وَلَا تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیربکهره‌وه) کاتیک ده‌تووت به‌که‌سینک (زه‌یدی کوری حاریشه) که‌خواو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا ریشیوو، تویش چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردبوو (به‌نازاد کردنی و په‌روهرده‌کردنی) ﴿أَنْفِكَ عَلَيْهِ رِقَابَكَ﴾ خیزانت (زه‌ینه‌ب) لای خوٚت را‌گرو بیه‌ئله‌وه ﴿وَأَنْفَى اللَّهُ﴾ وه‌له‌خواو بترسه ﴿وَتَخَفَى فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له‌دلی خوٚتدا شتیک ده‌شاریته‌وه که‌خواو ئاشکرای ده‌کات ﴿وَتَخَفَى النَّاسُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنْ تَخْفَى﴾ وه‌له‌(قسه‌ی) خه‌لک ده‌ترسی له‌کاتیکدا خواو شیاوتره‌که‌ئینی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ رِسْوَائَهُمْ﴾ نه‌مجا کاتی زه‌ید پیوستی به‌ (زه‌ینه‌ب) نه‌ما و نه‌لاقیدا ﴿وَرَجَعَكَ﴾ نیمه (زه‌ینه‌ب) مان لی‌ماره‌کردیت ﴿لَنْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بؤ نه‌وه‌ی هیچ نار‌ه‌ج‌تی (وتاوانی) نه‌بیٚت له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَنْزِلِ أَذْيَبًا لَهُمْ﴾ له‌(ماره‌کردنی) ژنانی به‌کور کراوه‌کالیانددا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَظَرَ﴾ کاتی پیوستیان بیان نه‌ماو ته‌لاقیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَعْلُومًا﴾ وه‌فه‌رمانی خواو (به‌ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب بؤت) دراوه و براوه‌به ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیچ نار‌ه‌ج‌تی (تاوان) یك له‌سه‌ر پیغه‌مبهره ﴿فِي مَا قَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ له‌(ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب) که‌خواو بریاری داوه‌بؤی ﴿سُئِلَ اللَّهُ﴾ باوو سونه‌ت و رنگای (دائر‌وی) خوابه ﴿فِي الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو پیغه‌مبهرانی له‌مه‌دویشدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ وه‌فه‌رمانی خواو بریاریکی براوه‌به (وده‌بیٚت جی به‌جی بکرت) ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که‌ساتی که‌به‌یامه‌کاتی خواو راده‌گه‌به‌نن ﴿وَتَخْشَوْنَهُ وَلَا تَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه‌له‌(خوا) ده‌ترسن و بیٚجگه‌له‌خوا له‌که‌سی تر ناترسن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به‌سه‌که‌چاودیر و لیرسره‌وه بیٚت ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ موحه‌مه‌د ﴿بِأَوَكِي﴾ هیچ به‌ك له‌پساوه‌کاتسان نیه (نه‌زه‌یدی کوری حاریشه و نه‌هیچ که‌سینک تر) ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکو نه‌و نیرداروی خواو کؤنا هه‌مین پیغه‌مبهرانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَكْفِي عَنْ عِلْمِهِ﴾ وه‌خوا به‌هه‌موو شتیک زانابه ﴿يَتْلُوهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ردان هه‌شاوه ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زور یادی خواو بکه‌ن ﴿وَتَسَبَّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به‌پاکی یادی خواو بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیوارانددا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ نه‌و زاتیکه به‌زه‌یی خوٚی ده‌رژینی به‌سه‌رتانددا ﴿وَمَلَكُكُمْ﴾ و فریشته‌کانی داوای لی‌یوردن‌شان بؤ ده‌که‌ن ﴿يُخْرِجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به‌وه‌یه‌وه (خوا) له‌تاریکی به‌کانه‌وه‌ده‌رتان دینی به‌ره‌و نو‌رو و پوناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه‌خوا به‌به‌زه‌یه‌به‌ئیمانداران ﴿

﴿ثُمَّ جَاءَ مِنْ أَهْلِهَا نَذِيرٌ﴾ (تهی موحه محمد ﷺ) سهر هی) هه ریه کینک له خیزانه کانت وویست دوا ی بخه
 ﴿وَقُلْ لِلَّهِ الْإِتِّكَافُ﴾ و هه ریه کنی له و انت وویست (پیشی بخه) بیهینه بۆ لای خۆت ﴿وَمَنْ أَتَعْتِ
 وَمَنْ عَزَلَتْ﴾ وه هه ر کامت بویت (بیته لات) له و انه ی بهر که نارت کردوون له وه و پیش ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾
 هیچ گونا هینکت له سهر نیه ﴿وَلَا يَخْرُجُ﴾ و خه فته نه خوون ﴿وَيَرْجِعُونَ﴾ و هه موویان
 رازی بن به وه ی که بیست داوون ﴿وَاللَّهُ يَقَامُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه خوا ده زانی به وه ی که له دل تاندا یه
 ﴿وَكُنْتَ اللَّهُ عَلِيمًا خَلِيمًا﴾ وه خوا زانای له سهر خویه ﴿لَا يَحُولُ لَكَ الْإِسْلَامُ مِنْ بَعْدُ﴾ دوا ی نه مانه
 (که هاوسه رتن) هیچ نافر ته نکت بۆ حه لآن نیه ﴿وَلَا أَنْ تَبْتَذِلَ بِهِتَ مِنْ أَرْوَاحٍ﴾ و ناشتوانی بیان
 گوپی به هاوسه راتی تر ﴿وَأَوَّحَيْتَ حُسْنُحُنْ﴾ هه رچه نده به جوانیان سه رسام بیت (رینک و پینکیان
 سه رنجت رابکیشی) ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾ مه گهر وه که نیزه ک بیته خواوه نی ﴿وَكُنْتَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتینکدا چاودیره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی نه وانه ی باوه رتان
 هیناوه ﴿لَا تَتَخَوَّاتُوا الْمَوْتَ﴾ مه چنه ژووره وه بۆ ماله کانی پیغه مبه ر ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ أَنْ تُقَاتِلُوا﴾
 مه گهر رینگه تان هین بدری بۆ نان خوار دننک ﴿فَإِنْ تَطَلَّعْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ هین نه وه ی چاوه روانی پینگه یشتنی
 بکه ن ﴿وَلَا يَكُنْ إِنْ دُعِيتُمْ فَادْعُوا﴾ به لام ته گهر بانگ کران (بۆ نان خوار دن) نه و سا برفونه ژووره وه
 ﴿فَإِنْ طَعِمْتُمْ فَادْكُرُوا﴾ نه مجا نه گهر خوار دنه که تان خوار د بلا وه ی لی بکه ن ﴿وَلَا تُسْتَغْفِرُ لِحَرِيكٍ﴾
 وه مه میتنه وه بۆ قسه کردن ﴿إِنْ دَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي السَّيِّئَ﴾ چونکه به راسنی تهو (مانه وه تان) نازاری پیغه مبه ر
 ﴿دَعَاتٍ﴾ ده دات ﴿يَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ نه ویش شهرم ده کات لی تان (که هین ده نگه) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْخَلْقِ﴾
 به لام خوا له (ووتی) هه ق شهرم ناکات ﴿وَلَا أَسْأَلُكُمْ عَنْ مَتَاعٍ﴾ وه هه ر کانی داوا ی شتیکی ناو مال تان
 کرد له (هاوسه ره کانی پیغه مبه ر ﷺ) ﴿فَتَتَلَوْنُ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ نه وه له پیشی به رده وه لی تان داوا که ن
 ﴿ذَلِكَ أَنْ تَلْهَى الْفُلُوبُ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ تهو (شیوه داوا کردنه) تان خاوین تره بۆ دلی ئنوه و نه و انیش
 ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾ به هیچ شیوه به بۆ ئنوه دروست نی به نازاری (دلی) پیغه مبه ری
 خوا بدنه ﴿وَلَا أَنْ تَكُونُوا أَرْوَاحَ مِنْ تَدْعِيهِ أَيْدٍ﴾ وه هه ر گیسز نابی خیزانه کانی پاش خوی ماره بکه ن
 ﴿إِنْ دَلِكُمْ﴾ به راسنی تهو (نازاردانی دن و ماره کردنه) تان ﴿كَانَتْ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ به لای خوا وه
 (گونا هینکی) ژور گه وره یه ﴿إِنْ تَبْتَذِلُوا شَيْئًا﴾ نه گهر هه ر شتینک ئاشکرا بکه ن (بیان) ﴿أَوْ تَخْفَوْهُ﴾
 یا بیشارنه وه (له دل تاندا) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ نه وه به راسنی خوا زانایه به هه موو شتینک ﴿

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (نهی موحه صده) ﴿خَلَكَ بِرِيسَارَتِ لِيْ دَه كَهَن دَه رِبَارَه‌ی (بهر بابوونی) رِوْزِی دَوایی﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ بَلَى زَانینی (بهر یا بوونی) نه و رِوْزَه ته‌نِها لای خَوایه ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ تَوْ جَوَزَانِیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ له‌وانه‌یه رِوْزِی دَوایی نَزِیک بَیت (به لام خه‌لک نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِيْنَ﴾ به‌رِاسْتی خَوَا نه‌فَرِینی له‌یِی بَاوَه‌رِان کَر دَووه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و ناگری هه‌لگیر ساوی بُو ناماده کَر دَوون ﴿حَٰزِبِيْنَ فِيْهَا أَعْدَاءُ﴾ به‌هه‌میشه‌یی تَنیدا ده‌میشه‌وه ﴿لَا يَجِدُوْنَ فِيْهَا وَلَا نَصِيرًا﴾ هِیچ بَشْتِیوان و یاری ده‌ه‌رِیکِیان نیه ﴿يَوْمَ تُقَالُ وَجُوهُكُمْ فِي النَّارِ﴾ رِوْزِی که‌ده‌م و چاویان له‌ناگری دَوْزَه‌خدا نهم دیوو نه‌و دیو ده‌کَرِیت ﴿يَقُولُوْنَ يَنْتَهِنَا﴾ ده‌لَین: خَوَزَگه و کاشکای ﴿أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ گوئِرایه‌لی خَواو گوئِرایه‌لی بَیتقه‌مبه‌رمان بکر دایه ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ و ده‌ه‌لی: نه‌ی به‌ر و ده‌ر د گارمان ﴿إِنَّا أَطَعْنَا أَسَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا﴾ به‌رِاسْتی تَیمه‌به‌گوئی سهران و گه‌وره‌کانمان کَر د ﴿فَأَصْلَحُوا السَّبِيلَ﴾ بَیتر له‌رِنگای رِاسْت گومرِایان کَر دین ﴿رَبَّنَا إِنَّهُمْ جُفِفُوا عَنِ الْعَذَابِ﴾ نه‌ی به‌ر و ده‌ر د گارمان دوو به‌رِابه‌ر سزایان بده ﴿وَاللَّهُمَّ لَعْنَا كُفْرًا﴾ و به‌ر نه‌فَرِینی گه‌وره‌ی خَوَیْتان بَخه‌بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوَه‌رِتان هِیتاوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَى﴾ وه‌ك نه‌و که‌سه‌انه‌مه‌ین که‌موسایان نازاردا (تَوَه‌تِیان بُو کَر د) ﴿فَبَرَأَ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ چا خَواموسای پاك کَر ده‌وه له‌وه‌ی ده‌بان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا﴾ (موسا) لای خَوا رِیزو پله و بایه‌ی هه‌بوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوَه‌رِتان هِیتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خَوا بترسن و باریز کار بن ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسه‌ی رِاسْت و دروست بکه‌ن ﴿يُضْلِعُ لَكُمُ الْعَمَلُ﴾ کَر ده‌وه‌کانتان چاك ده‌کات ﴿وَيَقْفِزْ لَكُمْ دُونَكُمْ﴾ وله‌ناوانه‌کانتان خَوَش ده‌یی ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و هه‌ر که‌س گوئِرایه‌لی خَواو بَیتقه‌مبه‌ره‌کدی بکات ﴿فَقَدْ قَرَّبْنَا كَثِيرًا مِّنْ دُونِهَا﴾ نه‌وه به‌رِاسْتی سهر که‌وتنیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هِیتاوه ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ بَینگومان تَیمه‌سپاره‌ده‌مان نِشانی ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی و چِباکان دا (هه‌لگرتی نه‌مانه‌تی دینداریمان پِشَنبار کَر د بویان) ﴿فَأَبَیْنَ أَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ به‌لام هِیچیان رازی نه‌بوون که‌هه‌لیگرن و ترسان له‌و (نه‌مانه‌ته) ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ که‌چی ناده‌می نه‌و (سپارده‌ی) هه‌لگرت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به‌رِاسْتی نه‌و (ناده‌می) زور سته‌مکار و نه‌زانه ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْمُشْفِقِينَ وَالْمُتَّقِينَ﴾ بُو نه‌وه‌ی خَوَا سزای بیوان و نافر ه‌تانی دوو رِوو بدات ﴿وَالْمُتَّعِبِينَ وَالْمُسْرِعِينَ﴾ وه (سزای) بیوان و نافر ه‌تانی هاوه‌ل دانه‌رِیش (بدات) ﴿وَيُؤْتِ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له‌بیوان و نافر ه‌تانی نِیماندار نه‌ویه و ه‌ر گَرِیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا حَكِيمًا﴾ و ه‌خوالِیورده‌ی میهره‌بانه ﴿

سوره‌قی ﴿سَبَّحُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿لَخَلَدُكَ الَّذِي﴾ هم‌وو سوپاس و ستایش بۆ خواجه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هرچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ته‌نیا مولکی نه‌وه ﴿وَلَهُ لَخَلَدُكَ فِي الْآخِرَةِ﴾ وه‌ له‌ دواړوژشدا ستایش هم‌ بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْقَبِيرُ﴾ وه‌ نه‌وه (خوا) دروست کاری ووردینه ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجَأُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده‌زانی چی ده‌چی به‌ناو زه‌ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و چی لسی ده‌ده‌چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ چی دیته‌ خواره‌وه‌ له‌ئاسمان ﴿وَمَا تَنْجِرُ فِيهَا﴾ و چی بۆ سهر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ﴾ وه‌ خوا میهره‌بانی لیبرده‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌ران ووتیان: ﴿لَا تَأْتِي السَّمَاءُ﴾ یوژی دواپیمان (به‌سهردا) نایه‌ت ﴿فَلْيَبْئَسْ وَزَيِّ لَأْتِيَكَمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ﴾ وانیه) سویتند به‌په‌روه‌ردگارم نه‌وه (قیامه‌ته‌) تان بۆ دی ﴿عَلَيْهِ الْعُقَبُ﴾ (خوا) زانای هم‌وو په‌نه‌انه‌ کانه ﴿لَا يَنْزِلُ عَنْهُ﴾ له‌خوا گوم نایی ﴿يُنْفَالُ ذَرٌّ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ قورسایی گه‌ردیله‌یه‌ک له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَلَا تُصْعَقُونَ فِيهِ﴾ وه‌ به‌چو کترو گه‌وره‌تر له‌وه‌ نییه ﴿إِلَّا فِي سَحَابٍ مُمِيزٍ﴾ نیلا له‌کتیبنکی ناشکراو رووندایه ﴿يُخْرِجُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پاداشتی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه‌ بداته‌وه ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌ هدی لیبردنی (په‌روه‌ردگار) ﴿وَزَيِّ كَرِيمٌ﴾ و پاداشت و یوژی به‌کی چاک ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيَّا﴾ وه‌ که‌سانیک که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌نیشانه‌ کانی ئیمه‌ نه‌کری ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته‌ پاچه‌ن وه‌یچیان بی ناگریت ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ زَحْرٍ أَلِيمٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌ به‌سزای زور خراب و سه‌خت ﴿وَنَرَى الَّذِينَ أَوْفُوا أَلْعَمَلِ﴾ نه‌وانه‌ زانیاریان پی دراوه‌ ده‌زانی ﴿الَّذِي أُورِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه‌وه‌ی له‌ په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ بۆت هاتووه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌نها نه‌وه‌ راسته ﴿وَنَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَنِيدِ﴾ و پرنموونی (خه‌لک) ده‌کات بۆ رنگای خوای زالی ستایش کراو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر سوون ده‌یانووت ﴿هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾ ثایا پیاونکتنان نیشان بده‌ین ﴿يَتَّبِعُكُمْ إِذَا مَرَّ قَسَمٌ كُلُّ مَرَّةٍ﴾ که‌ هه‌والتان بی ده‌دات کاتیک (مردن و) به‌ته‌واوی رزین و پاره‌ پاره‌ بوون ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به‌راستی ئیوه‌ سهر له‌نوی دروست ده‌کرینه‌وه ﴿

﴿أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَيْدًا﴾ نایا تهو (بیغه‌میه ر عز) به‌دهم خواوه درو ده کات ﴿أَمْ يَوْمَ جُنَّةٍ﴾ با شیتته ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه خیر واتیه) به‌لکو ته وانه‌ی بین باوهرن به‌دوا پروژ ﴿فِي الْعَذَابِ وَالْعُكَلِ الْبَعِيدِ﴾ له‌ناو سزاو گومراییه کی دوور (له‌راستی) دان ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده‌ی نایا سه‌رنج نادهن ﴿إِلَّا مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بئو ته‌وه‌ی له‌به‌ر ده‌م و له‌پشتیان‌ه‌وه‌یه ﴿فَمِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمان و زه‌ویدا ﴿إِنْ تَكُنْ تُعْلِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ ته‌گهر بمانه‌و‌ی ده‌یان به‌یین به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ تُشْقِطُ عَلَيْهِمُ﴾ یان ده‌یخه‌ینه‌خوار به‌سه‌ریاندا ﴿كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ جه‌ند پارچه‌یه‌ك له‌ناسمان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿إِصْطَكَيْتُمْ تَوْبَةً﴾ بئو هه‌ر به‌نده‌یه‌ك پروو له‌خوابیت ﴿وَلَقَدْ أَتَيْنَا دَاوُودَ مِنْ أَفْضَلٍ﴾ سویند به‌خوابه‌راستی له‌لابه‌ن خومان‌ه‌وه‌فه‌زل و به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌مان به‌داوود به‌خشییوو ﴿يَجْعَلُ أُولَئِكَ مَتَعًا وَالْظَّالِمِينَ﴾ ته‌ی چیا و بالنده‌کان له‌گه‌ل داوود زیکرو ته‌سییحاتی خوابه‌کن ﴿وَأَلَّا لَهُ الْخَبِيرَةُ﴾ وه‌ناسنمان بئو نه‌رم کردبوو ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَبْعِينَ﴾ (قه‌رماتمان بین کرد) قه‌لغان وزرینی جه‌نگیان لی دروست بکه ﴿وَقَدْ زَيَّيْنَاكَ﴾ و له‌چینی زریندا بائه‌ندازه‌یی ته‌لقه‌کان وه‌ك به‌ك بین ﴿وَأَعْمَلُوا صِيحًا﴾ و کرده‌وه‌ی چاك بکه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی من به‌وه‌ی که‌ده‌بکه‌ن بینام ﴿وَأَسْلَمْنَا الرِّيحَ﴾ وه‌بئو سوله‌یمان (با، هه‌وا) مان رام هیتنا ﴿عُدُّهَا شَهْرٌ﴾ به‌بیان تانئوه‌رو (با) به‌ئه‌ندازه‌ی مانگیک رینگای ده‌بری ﴿وَرَوَّحَهَا شَهْرٌ﴾ وه‌(نیوه‌روان تا) نیوارانیش به‌ئه‌ندازه‌ی مانگیک رینگای ده‌بری ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْفِطْرِ﴾ وه‌مسمان بئو تونده‌وه‌وه‌ك کاتیا و (ده‌رو‌ی) ﴿وَمِنْ أَلْفٍ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه‌ه‌ندی له‌جئو که‌کامن رام هیتنا بوو له‌به‌ر ده‌ستی دا کاریان ده‌کرد ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ به‌فه‌رمانی به‌روه‌ردگاری ﴿وَمَنْ يَرْجُ يَهْتُمْ عَنْ آثَرِنَا﴾ و ته‌گهر هه‌ر کام له‌وان له‌فه‌رمانی تیمه‌لا‌بدا ﴿لِيُذِقَهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سزای ناگری هه‌لگه‌رو‌ی بین ده‌چیزین ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله‌یمان) هه‌رچی بوو یستایه‌بزیان دروست ده‌کرد ﴿مِنْ مَّحَرِّبٍ وَوَمَيْمِيلٍ﴾ له‌به‌ر سئگا و به‌یکه‌رو ﴿وَجِجَانٍ كَاخْوَابٍ﴾ جه‌ندین قایی (نان خواردن) وه‌ك جه‌وزی گه‌وره‌و ﴿وَقَدْ وَرَّأَيْتُ﴾ جه‌ند قازان و منه‌جلی دامه‌زراو (نه‌ده‌جولان له‌به‌ر گه‌وره‌بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا﴾ ته‌ی ثالی داوود شوکرانه‌ی بزیری خوابه‌کن ﴿وَوَلَّيْنَا مِنْ عِبَادِيَ الشُّكْرُ﴾ به‌لام که‌می له‌به‌نده‌کانم (بئو خوا) سوپاسگوزارن ﴿فَلَمَّا فَصَّيْنَا عَلَيْهِ السُّورَ﴾ ته‌مجا کاتیک سوله‌یمانمان مراند ﴿مَا أَهْلَهُمْ عَلَى مَرْبِّهِ﴾ هیچ شتیک مردنی سوله‌یمانی نیشان (جئو که‌کان) نه‌دا ﴿إِلَّا دَانِيَةَ الْأَرْضِ﴾ بینجگه له‌خوره‌و مؤریانه‌ی زه‌وی ﴿ثَأْكُلُ مِنْ سَائِهِمْ﴾ که‌دارده‌سته‌که‌ی (سوله‌یمان) یان ده‌خوارد (که‌سوله‌یمان خوی دابو و به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَمَّا حَزَّ﴾ ته‌مجا کاتی (سوله‌یمان) که‌وت ﴿تَبَيَّنَتْ أَلْفُ﴾ بئو جئو که‌کان پروون بویه‌وه ﴿أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْقَيْتَ﴾ که‌ته‌گهر غه‌بیان بزانیایه ﴿مَا يَسُوفُ فِي الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ له‌و سزاو ریسوا که‌ره‌دا نه‌ده‌مانه‌وه عز

﴿وَلَا تَقْعُ الشَّقَقَةُ عِنْدَهُ﴾ و نه‌تکا کردن لای خوا‌س‌و‌دی نیبه ﴿إِلَّا لِمَنْ أُوْن لَهُ﴾ مه‌گه‌ر بؤ که‌سی نه‌و
 (خوا) ری‌نگه‌ بذات ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه‌تا کاتی ترس و بیم له‌دلی (تکا‌کاران) لاده‌بری (به‌هوی
 ری‌نگه‌پیدانی شه‌فاعه‌ت) ﴿قَالُوا مَا أَفْلَحَ رَجُلٌ﴾ (به‌به‌کتر) ده‌لین: به‌رو‌ه‌رد‌گار‌تان چی بریار‌یکی ف‌رم‌وو
 ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده‌لین: و‌وته راسته‌که‌ی ف‌رم‌وو (که‌ر‌نگه‌ دانه‌ به‌تکا کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ و نه‌ته‌ها
 (خوا) به‌ر‌زو بلندو گه‌وره‌به ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ بلی کی ر‌وزیتان ده‌دات
 له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی خوا (ر‌وزیمان ده‌دات) ﴿وَأَنَا أَنَا كَرُّ﴾ بی‌گومان یتیم یا یتیمه
 (به‌کین‌کمان) ﴿لَعَلِّي هُدَىٰ أَوْفَ صَلَاحٍ مُّبِينٍ﴾ له‌سه‌ر ر‌یت‌مو‌وین یان له‌گو‌م‌ر‌ایه‌کی ناش‌کر‌اداین ﴿قُلْ لَا أَشْكُرُكُمْ عَمَّا أَجْرَمْتُمْ﴾ (بلی) پر‌سیار‌تان لی‌نا‌ک‌ری له‌تا‌وان‌سی که‌یتیمه‌ کردو‌ومانه ﴿وَلَا أَشْكُرُ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ﴾ یتیمه‌ش پر‌سیار‌مان لی‌نا‌ک‌ری له‌وه‌ی یتیمه‌ده‌یکه‌ن ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾ بلی به‌رو‌ه‌رد‌گار‌مان
 یتیمه‌و یتیمه‌ ک‌وده‌کانه‌وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له‌پاشان بریار ده‌دات له‌نی‌وا‌نا‌ماندا به‌ه‌ق و راستی
 ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ و نه‌هر له‌وه‌ داد‌وه‌ری زانا ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمُ الَّذِينَ اتَّخَفْتُم بِهِمْ شُرَكَاءَ﴾ بلی ئاده‌ی
 نیشانم ده‌ن له‌و ها‌وبه‌شانه‌ی بر‌دوب‌و‌وتانه‌ پ‌یزی خوا‌وه ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ و انیبه‌ به‌ل‌کو زانی خوا‌یه
 ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی در‌وست کاره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ و نه‌یتیمه
 تو‌مان نه‌نار‌دوه‌ بؤ هه‌مو‌و ئاده‌می به‌م‌زده‌ده‌ر و تر‌س‌یتنه‌ر نه‌بیت ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌لام زور‌به‌ی ئاده‌می نازانن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ﴾ و نه‌ده‌لین نه‌م به‌لی‌تی (ر‌وزی دوا‌یی) ه
 که‌ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر یتیمه‌ راست گ‌ون ﴿قُلْ لَّكُمْ مَعِيَ يَوْمٌ﴾ بلی به‌لی‌تی یتیمه
 ر‌وز‌ن‌که ﴿لَا تَسْتَعْجِلُون عَذَابَهُ وَلَا تَسْتَفْتِمُون﴾ نه‌سات‌ن‌ک دوا‌ده‌که‌ون لی‌تی و نه‌پ‌ن‌ش‌یش ده‌که‌ون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و نه‌ه‌وانه‌ی بن‌با‌وه‌ر سو‌ون ووتیان ﴿إِن نُّؤْمِنُ بِهِذَٰلْقُرْآنَ﴾ یتیمه‌ هه‌ر‌گ‌یز
 با‌وه‌ر ناه‌یت‌ین به‌م قور‌ئانه ﴿وَلَا يَأْتِي بِنِزَارٍ﴾ و به‌و ک‌تیبانه‌ش پ‌ش نه‌م (قور‌ئانه) هاتو‌ون
 ﴿وَوُفِّيٰ إِذْ أَنصَلِمُونَ﴾ خ‌وز‌گه‌ ده‌ت دی کاتی نه‌و سه‌مه‌کارانه ﴿مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ راده‌گیر‌ین
 له‌به‌ر‌ده‌م (داد‌گای) به‌رو‌ه‌رد‌گار‌ماندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه‌و تا‌وان ئاراسته‌ی به‌ک‌تر
 ده‌که‌ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَفْعُوا﴾ لا‌وا‌زو ر‌ت‌ر‌ده‌سته‌ ک‌را‌وان ده‌لین ﴿لَئِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌ه‌وانه‌ی خ‌وی‌ان
 به‌گه‌وره‌ ده‌زانی (ده‌سه‌لان‌داره‌کان) ﴿لَوْلَا أَسْرُ لَكُمْ تَفْوِيتٌ﴾ نه‌گه‌ر یتیمه‌ نه‌بو‌وتایه‌ بی‌گومان یتیمه
 با‌وه‌ر‌دار ده‌بو‌وین ﴿

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی خویشان به‌گه‌وره دادنه‌ی ده‌لین ﴿لَئِنْ اسْتَعْصَفُوا﴾ به‌وانه‌ی ژنر ده‌سته و لاواز کرابوون ﴿انْحُصِدْكَ كُرْعَى الْهَدَى﴾ نایا نیمه بهر گریمان کردن له‌رینمونی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَكَ﴾ دوا‌ی نه‌وره بۆتان هات ﴿بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ (نه‌خیر وایه) به‌لکو خوتان تاوانبار بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَعْصَفُوا﴾ ژنر ده‌سته و چه‌وساوه‌کان ده‌لین ﴿لَئِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌وانه‌ی خو به‌زل زان بوون ﴿بَلْ مَكْرُأَتِي وَاللَّهَّارِ﴾ (نه‌خیر وایه) به‌لکو بیلانی (نیوه) به‌شه‌و و به‌رؤز (چه‌واشه‌ی کردین) ﴿إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ کاتیک فەرمانتان بی ده‌داین که بی پروا بین به‌خوا ﴿وَنَجْعَلَ لَهُمْ آيَاتًا﴾ وه‌وینه وهاوبه‌شانی بۆ دابینین ﴿وَأَسْرَأْنَا آيَاتَهُ﴾ هه‌موویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه ﴿لِنُفَصِّلَنَّ الْآيَاتِ﴾ کاتیک که‌سزای دۆزه‌خ ده‌بینن ﴿وَنَجْعَلَ الْأَعْمَلُ فِي الْغَنَائِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌زنجیر و ته‌وقمان کرده‌گه‌ردنی بیباوه‌ران ﴿هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ تابا تو له‌یان لی نه‌سه‌نریت جگه‌له‌سزای نه‌وه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ وه‌له‌هیچ شاریکدا پیغه‌مبه‌ری تر سینه‌رمان نه‌ناردوه ﴿إِلَّا قَالُوا مَثَرُ فُرْحَا﴾ مه‌گه‌ر خاوه‌ن نازو نیمه‌ته‌کانی (ده‌وله‌م‌نده‌کانی) ووتوو یانه ﴿إِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَفُرُونَ﴾ به‌راستی نیمه‌باوه‌رمان نی به‌به‌و (نابنه‌ی) نیوه‌ی پی نیر دراون ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾ وه‌ووتیان نیمه‌سامان و مندالمان زور تره (له‌نیوه) ﴿وَمَا كُنْ بِمُعْذِرِينَ﴾ وه‌نیمه‌قه‌ت سزا نادرین ﴿قُلْ إِنِّي رَسُولٌ﴾ بلی به‌راستی به‌روهر دگه‌رام ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات وده‌یگر نه‌وه بۆ هه‌ر که‌سی بیه‌وی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌ی خه‌لك نازان ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالْبَاقِي﴾ وه‌سامان و مندالتان شتیک نین ﴿تَقَرَّبْكَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای نیمه‌پله‌و پایه‌تان نزیک بکه‌نه‌وه ﴿إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی باوه‌ری هینایی و کرده‌وه‌ی چاکی کردی ﴿قُلْ وَلَكُمْ لَهُمْ جَزَاءُ الَّذِي كُفِرْتُمْ بِهِ﴾ بۆ نه‌وانه‌ی پاداشتی دوو به‌رامبه‌ر هیهه ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌هوی نه‌و چا‌کانه‌ی که‌کردو یانه ﴿وَهُمْ فِي الْعُرْفِ عَامُونَ﴾ نه‌وان له‌کۆشکه به‌رزه‌کانی (به‌ده‌شتدا) له‌ناسایش دان ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَعْتِفُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی هه‌ولی بوچه‌ل کرده‌وه‌ی نیشانه‌کانی نیمه‌ده‌دن ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته پاچه‌ن و هیچیان پی ناکری ﴿أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی ده‌سه‌زی دۆزه‌خدا ناماده‌کراو ده‌بن ﴿قُلْ إِنِّي رَسُولٌ﴾ بلی بنگومان به‌روهر دگه‌رام ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُمُ﴾ رۆزی هه‌ر کام له‌به‌نده‌کانی بیه‌وی فراوان یان که‌می ده‌کات بۆی ﴿وَمَا أَنفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌نیوه هه‌ر شتیک بیه‌خشن (له‌پیتاو خوادا) ﴿فَهُوَ حَلِيفَةٌ﴾ نه‌وه خوا جینگه‌ی پرده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ وه‌نه‌و (خوا) چاکترینی رۆزی ده‌رانه ﴿﴾

﴿وَنَوْمٌ بَنَحْشُرُهُمْ جَبِيحًا﴾ وه رَؤُوسُكَ (خوا) هموویان کۆ ده کاته وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ پاشان به فرشته کان ده فەر موی ﴿أَفَلَا يَكْفُرُوا بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نایا نه وانه (له دونیا) ئیوه یان ده بهرست ﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ﴾ (فرشته کان) ده لَئِنْ پاك و بیگهردی بۆ نۆ ﴿أَنْتَ وَلِئَامِنٌ دُونَهُمْ﴾ ته نیا تۆ گه ووه و پشستیاننی ئیمه ی نهك نه وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْآلِهَةَ﴾ بهلگه نه وان جنۆكه یان ده بهرست ﴿أَكْفَرُ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ زۆر به یان باوه پران به وان (جنۆكه) هه بوو ﴿قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَّمْنَا أَنْ نَسْجُدَ لَكَ﴾ نه مجا نه مپرو ناتوانن هه یچ سوودو زیانیك به یه كتری بگه یه نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه به سته مكاران ده لَئِنْ: ﴿ذُقُوا عُذَابَ النَّارِ﴾ سزای ناگری دۆزه خ بچه زن ﴿الَّذِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ نه وه ی ئیوه باوه پران پیتی نه بوو ﴿وَلَا أَتَى عَلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ نَاصِرٌ﴾ کاتنی بخوئتر ته وه به سهر یاندا ﴿إِنَّا نَبْنِئُ الْبَنِينَ﴾ نیشانه پروته کانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ ده لَئِنْ: نه مه (پیتغه مبه ر) هه یچ نییه جگه له بیایوتك ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ ده به وه ی ویتگریشان بکات ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ﴾ له وه ی که باوو باپیرانتان ده یان بهرست ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ ده لَئِنْ: نه مه (قورئان) شنیك نییه ﴿إِلَّا أَنْتَ مُقَرَّرٌ﴾ بیتجگه له درۆیه کی هه له به ستر او به ناوی خوا وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَقُّ لَمَّا نَاءَ هُمْ﴾ وه بییا وه پران به راستی به (قورئان) یان ده ووت که بۆ یان هاتبوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُؤُنَا﴾ نه مه ته نه ا جادوویه کی ناشکرابه ﴿وَمَاءَ الْيَنْهَرِ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾ (خو ئیمه) پیتستر جهنم کتیبیکمان پیتی نه دابوو که بیان خوئنتنه وه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ و بۆمان نه نار دبوون ﴿فَبَلَكَ مِنْ تَحْتِهَا﴾ پیتش تۆ هه یچ پیتغه مبه ر نیکی تر سیتنه ر ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه که سانی پیتش نه مان (قوربه شیه کان) باوه پران به پیتغه مبه رانیان نه هیتا ﴿وَمَا يَلْعَنُوا مَعَنَا مَاءَ الْيَنْهَرِ﴾ نه مان (قوربه ش) نه گه پشستبو و نه ده به کی نه وه ی به وانمان دابوو ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ نه مجا نه وان باوه پران به پیتغه مبه رانی من نه هیتا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چۆن بوو تۆ له سه نه دننی ئیمه (له وان) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَعْدِ اللَّهِ﴾ بلی من ته نیا به بهك شت نامۆز گارینان ده كه م ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئَرًا ذُرًى﴾ كه دوو دوو، بهك بهك، له بهر خوا هه لسن (وگوئرا به لی فرمانه کانی بن) ﴿فَتَرْفَعُ كَفْرًا مَابِصَالِحِكُمْ فِي بَعْثٍ﴾ پاشان بیر بکه نه وه هاوړنکه تان (پیتغه مبه ر) شیت نییه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ﴾ نه و (پیتغه مبه ر) ته نیا تر سیتنه ره بۆ ئیوه ﴿يَنْ يَذِقُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ﴾ له پیتش هاتنی سزای سه ختی (قیامت) ﴿قُلْ مَا أَتَاكُمْ مِنْ آجَرٍ فَهُوَ وَكُفْرُكُمْ﴾ بلی هه ر کړی و پاداشتی که لى داوا کړدوون نه وه بۆ خوئتان ﴿إِنْ آجَرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی من ته نه ا له سه ر خوا به ﴿وَلَوْ عَلَيَّ كُلُّ مَثَلٍ وَشَهِدٌ﴾ وه نه و (خوا) به سه ر هه موو شتی که دا نا گاداره ﴿قُلْ إِنْ رَجَعْتُ إِلَى اللَّهِ﴾ بلی به راستی بهر وه ر دگرم به توندی هه ق ده دات به سه ر (به تالدا) ﴿عَمَّا أَتُوبُ﴾ (خوا) زانایه به نه پیتی و شار اوه کان ﴿

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئەبەي موحەممەد ﷺ) بێن (قائینی) راست هات ﴿وَمَا يَدْعُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِدُّ﴾ و بەتان (نەما) و دروست نابێتەو دووبارە ناگەریتەوہ ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتَ﴾ بێن ئەگەر من گومرايم ﴿فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي﴾ ئەوہ زیانە کەئ تەنبا بۆ خۆمە ﴿وَإِنْ أَخَذْتُ﴾ وە ئەگەر پێنموونیم ﴿فَإِنِّي لَأَنْتَ﴾ ئەوہ بەهۆی ئەو (قورئانە) وەبە کە بەر وەرد گارم بۆی ناردووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ بەراستی خوا بێسەر و نزیکە ﴿وَلَوْ تَرَكْتَ﴾ (ئەبەي موحەممەد ﷺ) ئەگەر دەبینی کاتئ (بە باوە پران) زۆر دەترسن ﴿فَلَا تَرَوْا﴾ ئەمجا بە هیچ جورئ رزگار بوونیان نییە ﴿وَأَلْجَأُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وە لە شوێنێکی نزیک (دۆزەخەوہ) دەبرێن بۆ ناوی ﴿وَقَالُوا لَمَّا بَوَّعْنَا لَهِمْ عِلْمَ الْكِتَابِ﴾ لەو کاتەدا دەلێن باوە پرمان هێنا بەو (قورئانە) ﴿وَأَنَّا لَهُمُ الْغَاوُونَ﴾ چون (باوە پران) دەست دەکەوێ لە شوێنێکی دوروہوہ ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ کە بەراستی ئەوان لە دنیادا بێ باوە پران بێن ﴿وَيَقْدِرُونَ الْغَيْبَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وە بە نەزانی قەبیان لە پەنھانیە کان دە کرد لە شوێنێکی دوروہوہ (کە دنیایە) ﴿وَيَحِيلُ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بەر بەست دەخریتە نێوان ئەوان و ئەوہی ئارەزووی دە کەن (کە بر وایان و تەو بە کردنە) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هەر وە کو بە هاوشێوە کانیان کرا لە پێش ئەماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ قَرِيبٍ﴾ بەراستی ئەوان لە گومانێکی دوو دل کەردان

سوره‌قی ﴿قَاطِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خواي بەخشندەي مېهرەبان

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ قَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هەموو ستایش بۆ خوا بە کە بەدی هێنەری ئاسمانە کان و زەوی بە ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا﴾ فریشتە کانی کردووە بە نیراوانێک ﴿أَوَلَيْسَ جَوْشَقُكَ وَتِلْكَ وَرَقُ﴾ خواوەنی (چەند جورە) بالەن : دووان و سپان و چوار ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) هەر چی بێهوی لە دروست کردندا زیادێ دە کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَدِيرٌ﴾ بەراستی خوا بە سەر هەموو شتێکدا بە توانایە ﴿مَا يَفْجُرُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ تَحْتِ﴾ خوا هەر بە حمەت و چاکە بە ک بۆ خەلک بەرە لا بکات و بیکانەوہ ﴿فَلَا تَسِيكَ لَهَا﴾ نێتر شتێک نێه پێگەری لێ بکات و بێگەریتەوہ ﴿وَمَا يَتَسَكَّ﴾ وە خوا هەر بە هەر بە ک بەگەریتەوہ ﴿فَلَا تُرْسِلْ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نێتر لە پاش گەرتەوہی خوا بەرە لا کەر و نێهەری بۆ نییە ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وە خوا زالی بالادەستی کار دروستە ﴿وَيَتْلِيهَا النَّاسُ﴾ ئەبەي خەلکێنە ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بێر بە کوہ لە بە هەری خوا بە سەر تانەوہ ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾ نایا بێجگە لە خوا دروست کەرێکی تر هە بە ﴿يَزُودُكُمْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ کەر و زیتان بە دات لە ئاسمان و زەویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بەر ستر اوێکی راست نییە بێجگە لە خوا ﴿فَأَن تَوْفَكُونَ﴾ دەي چون و اڕوو وەر دە گێرن (لە بە ک خوا بەرستی)

﴿وَإِنْ يَكْفُرُونَ﴾ نه‌گهر باوه‌ریسان بی نه‌هینایت (دلگران مه‌به) ﴿فَقَدْ كَذَبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ چونکه به‌راستی
 پیغه‌مه‌رانی پیش تو ش باوه‌ریسان بی نه‌هینا ﴿وَالَّذِي أَلَّفَ الْبُحْرَ الْأَمْرُ﴾ هم‌موو کارو باره‌کان نه‌نھا بۆ لای
 خوا ده‌گهر یته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ نه‌ی خه‌لکینه بیگومان به‌لینی خوا راسته ﴿فَلَا تَعْرَظُوا
 الْحَيْرَةَ الدِّنْيَا﴾ ده‌ی که‌واته با ژبانی دونیا فریوتان نه‌دات ﴿وَلَا تَعْرَظُوا بِاللَّهِ الْعَزُورَ﴾ وه‌باشه‌یتان به‌(به‌زه‌یی
 و لیسورده‌ی) خوا فریوتان نه‌دات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به‌راستی شه‌یتان دوزمنی نیوده ﴿فَاتَّقُوا
 عَدُوَّ﴾ ده‌ی که‌واته نیوه‌ش به‌دوزمنی خوتانی دابنیش ﴿إِنَّمَا يُدْعُوا بِإِذْنِهِ﴾ بیگومان نه‌و (شه‌یتان) تا تم
 و کومه‌له‌که‌ی بانگ ده‌کات ﴿لِيَكُونُوا مِن أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیه‌نه‌ها وه‌لانی ناگری هه‌لگیر ساوی
 (دوزه‌خ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌واته‌ی بی باوه‌ر بوون سزای به‌تینان بۆ هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌واته‌ی باوه‌ریان هینا وه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیبوردن
 و پاداشتی گه‌وره‌بان بۆ هه‌یه ﴿أَفَنُورُنَّ لَهُ سَوْآتٍ أَمْ﴾ ده‌ی نایا که‌سی که‌کرده‌وه‌ی خراپی خوی
 بۆ جوان کراوه ﴿فَرَأَاهُ حَسَنًا﴾ و به‌چاک و جوانی ده‌بینی ﴿وَهُكَ كَسَيْتَ بَنُوهُ رَی چاکه‌و خراپه‌ی تابین
 یت﴾ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ وه‌به‌راستی خوا هه‌ر که‌سیکی بوی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾
 وه‌هه‌ر که‌سیکی بوی رینمورنی ده‌کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ ده‌ی که‌واته به‌خه‌فت خواردن
 له‌به‌ر (ئیمان نه‌هینانی) نه‌وان خوت مده‌وتیته ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْعَوَت﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌نه‌وان
 ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه (با، هه‌وا) کانی ناردوه‌وه ﴿فَتُبْرِجُ سَحَابًا﴾ بۆ
 نه‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌ریننی (بلاویان بکه‌نه‌وه) ﴿فَسُقْنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَّيْتٍ﴾ نه‌مجا نه‌و (هه‌ورانه) ده‌نیرین
 بۆ سه‌ر و لانیکی مردور ﴿فَلَا حَيَاتِيهِ الْأَرْضُ مَدَامُونَهَا﴾ جا (بارانی لی ده‌باری و) زه‌وی پینی زیندور
 ده‌که‌یشه‌وه له‌پاش و وشک بوون و مردنی ﴿كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ زیندور کرده‌وه‌ی (مردو و انیش له‌قیامه‌تدا)
 هه‌ر به‌و شیوه‌یه ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْآزِفَةَ﴾ هه‌ر که‌سی گه‌وره‌یی و سه‌ره‌ره‌زی ده‌وی (له‌خوای بوی)
 ﴿فَلِلَّهِ الْآزِفَةُ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی هم‌موو گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لات هه‌ر بۆ خوا به‌ ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكُلُّ الْقَاطِبُ﴾
 ووته‌ی پاک و چاک نه‌نھا بۆ لای نه‌و (خوا) سه‌ره‌ده‌که‌وی ﴿وَالَّذِي أَلَّفَ الْبُحْرَ الْأَمْرُ﴾ وه‌(ووته‌ی پاکو)
 کرده‌وه‌ی چاک به‌رز ده‌کانه‌وه (بۆ لای خوی) ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ النَّبِيَّاتِ﴾ وه‌نه‌واته‌ی که‌پیلانه خراپه‌کان
 ده‌گیرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزایه‌کی توندو به‌تینان بۆ هه‌یه ﴿وَمَكَرُوا إِلَيْكَ هَؤُلَاءِ﴾ و فیل و پیلانی نه‌وانه
 له‌ناو ده‌چی ﴿وَالَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ﴾ خوا (باوکی) نیوه‌ی له‌خاک دروست کرده‌وه ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾
 له‌پاشان (نه‌وه‌کانی دروست کرد) له‌نوتفه‌یه‌ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه‌مجا (خوا) کرده‌ونی به‌چهند
 جیوت (نیر و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ وه‌هیچ مینه‌یه‌ک (نافره‌تیک) دوو گیان نابین و
 سکه‌که‌ی دانانی (نابینت) مه‌گه‌ر به‌ناگاداری خوا نه‌بینت ﴿وَمَا يَعْلَمُ مِنْ غَيْبٍ﴾ وه‌هیچ ته‌مه‌ن درینز کراوی
 ته‌مه‌نی درینز ناگری ﴿وَلَا يُقْصِرُ مِنْ عُقْدِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه‌له‌ته‌مه‌نی که‌م ناگری مه‌گه‌ر له‌کتیبتیک (لوح
 المحفوظ) دا نوسراوه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌م کاره بۆ خوا ناسانه ﴿

﴿وَمَا يَشْتَرِي الْآخِرَانِ﴾ نه و دوو (جوزره) ده ریا وهك يهك نین ﴿هَذَا عَذَابٌ مُّزَاتٌ﴾ نه مه بیان سازگار و شیرینه
 ﴿سَابِغٌ شَرَابُهُ﴾ و خوار دنه وهی ناسانه و خوشه ﴿وَهَذَا لَمِیْحٌ لِّلْجَاحِ﴾ نه وی تریان سوئرو تال و تفته
 ﴿وَمِنْ كُلِّ نَاقِلٍ لَّتَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِیًّا﴾ و له مه ردوو کیان گۆشتی نه پرو تازه ده خون ﴿وَتَسَخَّرُ لِحَاجَّتِ
 هَئِیْسُوْنَهَا﴾ و خشلی (مرواری و سه دهف و دور له ده ریا) ده رنه هیتن و ده پوشتن و خوتانی پی
 ده پراژتنه وه ﴿وَتَرَى الْقُلُوكَ فِيهِ مَوَازِجَ﴾ و کهشتی یه کان ده بیسی ناوه که له ت ده کهن (کاتی به ناویدا
 ده پرون) ﴿لِيَسْتَوِينَ فُضْلُهُ﴾ بۆ نه وهی هه ندی رزق و رۆزی خوا په یدا بکهن ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا كُرُوتَ
 وَه تَا سَتَائِشِی خَوَابِکَ﴾ (له سه ر به هره کانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شه و ده کات به ناو
 رۆژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ و رۆژ ده کات به ناو شه ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه خۆرو مانگی
 پام هیتاوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَدَّدٍ﴾ هه ریه که بیان (له خولگی خویدا) تانه و ماوه بهی بۆ
 دیاری کراوه ده گهرنت و ده سوپتنه وه ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه وهیه خوی په روه رد گاری ئیوه
 ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ بادشایه تی ته نها بۆ نه وه ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و نه وانه ی ئیوه هاواریان لی
 ده کهن ببنجگه له خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ خاوه نی تو نکلله سپنکه ی ناو کی خورمایش نین ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ
 ﴾ (به کان) نه گهر نزاو هاواریان لی بکهن ﴿لَا يَسْمَعُوا دَعْوَاكُمْ﴾ هاواره که تان نابین
 ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ و نه گهر بیشی بیسن وه لامتان ناده نه وه ﴿وَنُورَ الْقَبْرِ يَبْكُورُونَ﴾ بیش ککه
 و له رۆزی قیامه تیشدا بی باوه ر ده بن به هاویه ش دانانه که تان (وبه دروتان ده خه نه وه)
 ﴿وَلَا يَمْنَعُكُمْ مِنْ حَبْرِ﴾ وه دلتیابه کهس وهك (خوی) ناگادار ناگادارت ناکات (له سه ر نه نجامتان) ﴿وَيَأْتِيهَا النَّاسُ
 شُرَافِقًا إِلَى اللَّهِ﴾ نه ی خه لکینه هه ر ئیوه هه زاری لای خوان ﴿وَأَلَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾
 وه ته نیا خویبه بی نیازی ستایش کراو ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه گهر (خوا) ییه وی له ناوتان
 ده بات ﴿وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه خه لکینی تری تازه ده هیتت ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وه نه مه ش
 بۆ خوا کارینی گران نیه ﴿وَلَا تَرُزُّوهُ وَذَرُّوا حُرَّتَ﴾ هیچ گونا هبارنك گونا می که سپکی تر
 هه لئا گرنیت ﴿فَإِنَّ دَعْمُ مَثَقَلَةٍ إِلَىٰ حَبْلَتَا﴾ وه نه گهر بار گران (گونا هباری) بانگی که سی تر بکات بۆ
 هه لگرتنی (باره گونا هه که ی) ﴿لَا يَحْتَمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هیچ له و (باره گونا هه) هه لئا گری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ﴾ هه رچه نده (داوالی کراوه که) خزمیشی بیت ﴿إِنَّمَا تُذَرُّ الْأَزِيتُ﴾ په راستی تو (نه ی موحه ممه د
) ته نها نه وانه بیدار ده که یته وه ﴿يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ که به په نهانی له په روه رد گاریان ده ترسن
 ﴿وَأَنَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویره کانیان په ریکی به جی ده هیتن ﴿وَمَنْ ذَرُّكَ إِنَّمَا تَرَكُّ لِنَفْسِهِ﴾ وه هه ر
 کهس خوی پاک را گری (له تاوان) نه وه په راستی (سوودی) خو پاک را گرنه که ی هه ر بۆ خویبه تی
 ﴿وَأَلَى اللَّهِ الْاٰمَصِيرُ﴾ و گهرانه وه ش ته نها بۆ لای خویبه

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه کوئرو بینا به کسانن ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه تاریکستان و پرووناکی (وهك يه كن) ﴿وَلَا الظُّلُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه سییه رو خوره تاو (وهك يه كن) ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَلَا الْأَمْرُ﴾ نه زیندووان و مردووان به رانیه رن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمِعُ مَن يَشَاءُ﴾ به راستی خوا (بانگی خوی) ده بیستینی به هدر کهس که بیه ویت ﴿وَمَا أَتَىٰ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ به لام تو ناتوانی (تهی موحه ممد) به یامه کهت) بیستینی به وانه ی له گزیه کاندان (مردوون) ﴿إِنَّ أَتَىٰ الْأَمْرُ﴾ تو نه نها تر سیته ری ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بنگومان نیمه تو مان به (نایی) راسته وه نارده وه مرده دهر و تر سیته ری بیت ﴿وَأَن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هدر گمل و ئوممه تیک (پنغه مبه رنکی) تر سیته ری تیدا هاتو وه ﴿وَأَن يُكَذِّبُوكَ﴾ وه نه گهر باوه رت پی نه هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ته وه بنگومان له پیتن ته وانشه وه که ساتیک باوه ریان نه هیتا (به پنغه مبه ره کانیان) ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پنغه مبه ره کانیان هاتنه لایان به مو عجیزه کان ﴿وَبِالْأَشْكَابِ الْكَبِيرِ﴾ و به راوو کتنبه پروون که ره وه کانه وه ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاشمان ته وانه بیان پی باوه پروون قارم لی گرتن ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چون بوو توله سهندنی نیمه (له وان) ﴿الزَّرَّارِ﴾ نایا نه ندی ﴿أَن اللَّهَ أُنزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ ثَمَرَاتٍ﴾ که به راستی خوا له تاسمانه وه بارانی باراندو وه، ته مجا به و بارانه هه موو جو ره میوه به کمان رواند ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ که شنبوه و ره نگه کانیان جیاوازه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا﴾ که ره نگیان سبی و سوره (سبی و سوره کانیش) جیاوازن ﴿وَعَزَازٌ مُّسَوَّدٌ﴾ و هه شبانه ره شبکی توخه ﴿وَمِنَ النَّارِ وَاللَّوْزِ الْأُتْقَنِ﴾ وه له ناده می و زینده وه رو شازمان و مالایشدا ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ ره نگی جو رواو جو ره هدی به وینه ی جیاوازی میوه هات ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ به راستی له ناو به نده کانی خودا، ته نها زانایان (وهك پیویست) له خوا ده تر من ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بنگومان خوا زالی بالادهستی لیورده به. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ كَسَبَ اللَّهُ﴾ به راستی ته وانه ی که کتنبی خوا ده خوینته وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به چاکسی نوئیرسان به جی هتاوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَاجِلًا﴾ وه له وه ی که پیمان داون به نه پنی و ناشکرا ده به خشن ﴿يَرْجُونَ جَزَاءً لَّن تَبُورَ﴾ چاوه پروانی بازار گانیبه کن ههر گیز زهره نا کات ﴿لَوْ أَنَّهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بو ته وه ی (خوا) به تیر و ته وای پاداشیان بداته وه ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ وه له فهزل و به هره ی خوی زیاتویشیان پی بدات ﴿إِنَّهُمْ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به راستی خوا لیورده ی سوپاس وهر گره

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه شه وهی له قورئاندا نیگامان کردوه بؤ شو ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ همر شه وه راسته و پشتیوانی کتیبه کانی پیش خویه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُ وَخَيْبَاتِهِ يَبْصِيرٌ﴾ بیگو مان خوا به به نده کانی ناگادار و بینایه ﴿لَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾ له پاشان نهم قورئانه مان به خشی به که سانیک ﴿أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له ناو به نده کانماندا هلمان بژاردن ﴿فَمِنْهُمْ قُلُوبًا تَلَذِّثُ بِمَا يُكْفَرُونَ﴾ نه مجا هه ندیکیان سته مکارن له خودی خو یان ﴿وَمِنْهُمْ قُلُوبٌ غَثَتْ﴾ وه ندیکیان مام ناوه ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَائِقٌ بِالْخِطَابِ﴾ یاذن الله وه ندیکی تریان به فهرمانی خوا پیشکه و توون به هوی چاکه کانیانه وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نهم (قورئان پندانه) له خویدا به هره به کی گهر به ﴿جَعَلْتَ عَذَابَ نِدْحُوتِهَا﴾ نه وانه ده چنه ناو به ههشتانیک که جینگای مانه وهی هه میسه می به ﴿يُحْكَمُونَ فِيهَا مِنَ آسَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ له ویدا به بازنی نالتونی و مرواری ده راز ترینه وه ﴿وَلَبَّاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ و بؤشاکیشیان تیدا ناو ریشمه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه نه وان ده لین: هه موو سوپاس بؤ شه و خوابه ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ که خه فه تی لابر دین و نه بهیشت ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به راستی به روه ردگار مان لیبورده ی شایسته ی سوپاسه ﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَأْوِ مِنْ فَضْلِهِ﴾ شه و (خوابه) که به چاکه و به هره ی خوی نیشته جتی کردین له مالی هه میسه می (به هشت دا) ﴿لَا تَسْأَلُ فِيهَا نَقَبَ﴾ له ویدا نه هیچ ماندوو بوونیکمان تووش ده بی ﴿وَلَا تَسْأَلُ فِيهَا الْقُوتَ﴾ و نه هیچ نهرک و زه حمه نیکمان دوو چار ده بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ دَارُ جَهَنَّمَ﴾ ناگری دوزخ بؤ شه وانه به بی باوه بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَ مَوْتُوا﴾ برباری مردن نادری به سه ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ هه روه ها هه ندی له سزای (دوزخ) یان لی سووک ناگری ﴿كَذَلِكَ نُجَذِّبُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ نابو و جوره توله شه سین له هه موو بی باوه ریک ﴿وَهُمْ يَقْصُرُونَ فِيهَا﴾ وه نه وانه له دوزخ خدا هاوار ده کن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ ده لین) شه ی به روه ردگار مان (له دوزخ) ده رمان بهیته تا کردوه ی چاک بکه یسن ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له وهی ده مان کرد (له دنیا دا) ﴿أَوْ لَعَنَ عَمَلَهُمْ﴾ (وه لام ده درینه وه) نایا ته مه نمان دریز نه کردن ﴿مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكَّرٍ﴾ شه و هه ندی شه وهی ده به وی بیر بکاته وه تیایدا بیر بکاته وه ﴿وَمَا كُنَّا نَعْمَلُ﴾ وه ترسیته رتان بؤ نه هات ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ لِمِمْتٍ مِنْ قَبْلِهِ﴾ دهی (ته و سزا) بچه ژن چونکه هیچ یاریده ده ریک بؤ (بی باوه ره) سته مکاره کان نیسه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ غَيْبُ السَّمَكِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا به نهیته ناسمانه کان وزه وهی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِ يَدَايِ الضُّمُورِ﴾ بیگو مان خوا به نهیته دلان ناگاداره ﴿

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ﴾ هه ره نهو زاته نهوه ی کرده جینشین (ی پیتشوان) له زه ویدا ﴿فَنَزَّلْنَا الْغُلُقُوتَ﴾ نهو سا هه ره کهس یی باوه ری نهوه (توله ی) بی باوه رییه که ی هه ره بو خویه تی
 ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و بی باوه ری کافران هیچیان بو زیاد ناکات لای پهروه رد گاریان
 ﴿وَلَا مَقْنَأٌ﴾ جگه له خه شم و رقی زور ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی باوه ری کافران هیچیان
 بو زیاد ناکات بئجگه له زه ره رمه ندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ده ی موحه ممه د) بلسی هه والم بده نی
 ﴿شُرَكَاءُ الَّذِينَ دَعَوْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نهو هاو به شانیه له جیانی خوا ده تانه رستن (هاوارتان لی ده کردن)
 ﴿أَرَأَيْتُمْ مَاذَا خَلَقْنَا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم بدهن له زه ویدا چیان دروست کردووه ؟ ﴿أَمْ لَهَا بَنَاتٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان
 له به دی هیتانی ناسمانه کانداه شرداری (خوا) یان کردووه ؟ ﴿أَمْ أَفْتِنَ الْكَافِرِينَ﴾ یا کتیبیکمان بی داوون
 ﴿فَلَمَّا عَلَيَّ بَنَاتٌ مِمَّنْ﴾ جا به لگه یان لهو کتیه داده یه (که به کان هاو به شسی خوان) ﴿بَلْ إِنْ بَصُرْتُمْ أَفْئُوتَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ (نه خیر وانیه) به لگو سته مکاران هیچ به لیتیک به یه کتری نادهن جگه له فریودان
 و (هه له خه له ناندن) نه بیت ﴿إِنْ اللَّهُ يَشَاءُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا ناسمانه کان و زهوی
 راگیر ده کات ﴿أَنْ تَزُولَا﴾ بو نهوه ی له بره رهوی خویان لانه دهن ﴿وَلَيْنَ زَالَا﴾ به راستی ته گهر له بره رهوی
 (خویان) لابه دن ﴿إِنْ أَنْتُمْ كَاهِنَاتٌ كَاهِنَاتٌ﴾ کنی هه یه جگه خوا رایان بگرنت ﴿إِنَّهٗ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾
 بئگومان نهو (خوا) له سه ره خو و لیور ده یه ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَلْسِنَتِهِمْ﴾ (بت په رستان) به سوئندی
 هه ره گهره ریان سوئندیان ده خوارد به خوا ﴿لَنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ (ده یان ووت) ته گهر پیغه مبه رنکی
 تر سینه ریان بو بیت ﴿لَنْ يَكُونُوا أَهْدَى مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ﴾ به راستی نهوان له هه ره یه که نه نوممه نانی تر
 ریتموون تر ده بن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ نه مجا کاتی پیغه مبه ری تر سینه ریان بو هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا غُرُورًا﴾
 زیاتر دوور که و تنه وه (له رنکگی راست) ﴿أَسْمِكًا فِي الْأَرْضِ﴾ له به ره حق به زل زانی له زه ویدا
 ﴿وَمَكْرَ السَّيِّئِ﴾ و قیل و بیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا أَفْقَادٌ﴾ وه قیل و بیلانی خراب
 ته نیا زیان به خواونه که ی ده گه به نی ﴿فَلَنْ يَخْزَوْا إِلَّا مَكَرَ الْأَوَّلِينَ﴾ ده ی که واته نهوان جگه له چاره نووسی
 پیتشینان چاوه روانی شنیکی تر ده که ن ؟ ﴿فَلَنْ يَخْزِيَ اللَّهُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ چونکه باوی خوا هه رگیر گورانی بو
 نیه ﴿وَلَنْ يَخْزِيَ اللَّهُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و باوی خوا لادانی بو نیه ﴿وَلَنْ يَخْزِيَ اللَّهُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نایا نهوان به زه ویدا
 نه گه راون ﴿فَلْيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَذَابُهُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ تا سه یه بکه ن سه ره نه نجام گه لانی پیتش خویان چون
 سووه ﴿وَكَاوُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که نهوان له مان به هیز تر بوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شنیک
 ناتوانی له دهستی خوا ده رچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه له ناسمانه کان و نه له زه ویدا ﴿إِنَّهٗ كَانَ
 عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به راستی خوا زانا و به ده مه لات و به توانایه ﴿۱۱﴾

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ و نه‌گه‌ر خوا قار بگری له‌خه‌لکی (توله‌یان لی بسه‌نی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ له‌به‌ر شه و (خرابانه‌ی) کردویانه ﴿مَّا تَرَكْ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبٍ﴾ هیچ گیاندارنکی به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه نه‌ده‌هینشت ﴿وَلَوْ كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام (خوا) مؤله‌نی شه‌وان ده‌دات تا ماوه‌ی دیاری کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه‌مجا کانی ماوه‌که‌یان (کوتایی) هات (ده‌یان مرئی) ﴿قَالَ اللَّهُ كَانَ وَعْدُهُ بِمَا عَمِلُوا﴾ جا بنگومان خوا به‌بنده‌کانی ناگادارو بینایه ﴿

سوره‌قی (یق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿یس﴾ به‌(یا، سین) ده‌خوینریشه‌وه خوا زاناتره به‌ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌نای سوره‌نی (البقرة) بکه ﴿وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ﴾ سویند به‌قورئانی پر له‌دانایی ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راسنی تو (ته‌ی موحده‌مه‌د) له‌پینغه‌مه‌رانی خوی ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ له‌سه‌ر ریتیاری راسنی ﴿نَزِيلَ الْقُرْآنِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابه‌ز تراوه له‌لایه‌ن خوی زالی بالاده‌ستی میهره‌بانه‌وه. ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤَهُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی گه‌لنی پترستی (له‌سزا) که‌باوو باپیرانیان نه‌ترسیتر ابوون ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ بۆیه شه‌وان بی ناگا بوون ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راسنی به‌لیتی خوا چه‌سپاو هاته‌دی له‌سه‌ر زوره‌یه‌یان ﴿لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکه شه‌وان باوه‌ر ناهین ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْفِهِمْ غُلًّا﴾ (وه‌ک که‌سانی وان که) نه‌وقمان کردیته‌ه گهردنیان ﴿فَلَمْ يَلْحَظْ إِلَىٰ آيَاتِنَا﴾ جا شه‌و (ته‌وقانه) تا چه‌نا که‌یان هاتینی (گهردنیانی به‌ته‌واوی گرتیته‌وه) ﴿لَهُمْ شِقَاقٌ﴾ نه‌مجا سه‌ریان به‌رز گرایته‌وه (نه‌توانن بۆ خوارو نه‌م لاو لا بیجولین) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ وه‌به‌ر به‌ر به‌ر به‌ر ده‌م و به‌شتیانه‌وه داناه‌وه ﴿فَأَعْبَسَ فَأَعْبَسَ﴾ به‌ر ده‌شمان داوه به‌سه‌ر چاویان دا بۆیه شه‌وان (راسنی) نابین ﴿وَسَوَّاهُ عَلَىٰ نَحْوِهِ﴾ اندر نه‌وه‌ته‌ر شه‌و (وه‌ بۆ شه‌وان به‌کسانه‌ج بیان ترستییت یان نه‌یان ترستییت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوه‌ر ناهین ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾ تو ته‌نھا که‌سینک ده‌ترستییت که‌شوین قورئان ده‌که‌وینت ﴿وَحِثِّي الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ﴾ له‌په‌نه‌نایشدا له‌خوی میهره‌بان ده‌ترسن ﴿فَيَنْتَرِبُ يَخْتَفِرُ وَأَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ به‌هوی (شه‌و شوین که‌وین و ترسانه‌وه) مرده‌ی به‌ری به‌لیخو شبوونی (گونه‌ه‌کانی) و پاداشتی چاکی (به‌هشت) ﴿إِنَّا نَحْنُ الْحَقُّ﴾ به‌راسنی هه‌ر نیمه‌ مردوو زیندوو ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَيَكُفُّ مَا فَعَلُوا وَآوَاهُ انْشُرُهُمْ﴾ و هه‌رچی پشتر کردویانه و شوینه‌واری پشاش خوشیان ده‌نوسین ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَصْحَابُ الدِّفْرِ لَمَّا قُبِرُوا﴾ وه‌هه‌موو شتیگمان له‌په‌راوینکی پروون و ناشرکرا دا ژماردوو و نووسیبوه که‌(لوح‌المحفوظ) ﴿

﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾ (شهی موحه ممد ﷺ) نمو و نه بیان بقو پیتنه ره وه به خه لکی شاری
 (انطاکیه) ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتی که پیته مبه راتیان بقو هات ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾
 کاتی دوو (پیته مبه ر) مان نارد بقو ناویان باوه ریان پیتنه کردن ﴿فَعَزَّزْنَا إِلَيْهِمُ ثَمَجًا بِهِ (ناردنی
 پیته مبه ری) سییه م به هیزمان کردن (و پشتمان گرتن) ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ﴾ جا (هموویان)
 ووتیان بینگومان نیمه نیر دراوین بقو سهر نپوه ﴿قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ (خه لکه که) ووتیان نپوه
 هدر ناده مییه کی وهك نیمه ن ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و خوای میهره بان هیچ شتیکی (له نیگا) نه ناردوته
 خواره وه ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكِيدُونَ﴾ نپوه نه نهها درقوزن و درقده کهن ﴿قَالُوا أُرْسِلْتُمْ إِلَيْنَا بِالْحَكِّ الْمُرْسَلُونَ﴾
 (پیته مبه ره کان) ووتیان بهر وهر دگار مان ده زانی بهراستی نیمه (به پیته مبه ری) نیر دراوین بقو سهر
 نپوه ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ و نیمه نه نهها گه باندنی (نابنه که) مان له سهره بهروونی ﴿قَالُوا إِنَّا نَعْلَمُ بِآيَاتِكُمْ﴾ (خه لکه که) ووتیان بینگومان نیمه به هقوی نپوه وه دوو چاری شوومی و به دبه ختی
 بروین ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِوا لَتَرْجَنَّكُمْ﴾ سوینند به خوا نه گهر واز نه هیتن (له و کاره تان) بهرد بارانتان ده که بین
 ﴿وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنْ عَذَابِ إِلَهِكُمْ﴾ و بهراستی له لایه ن نیمه وه دوو چاری سزایه کی پر نیش و نازار دهن ﴿قَالُوا طَئِفًا مِّنْكُمْ مَّعَكُمْ أَهْلٌ مِّنْكُمْ﴾ (پیته مبه ره کان) ووتیان شوومی نپوه به خوندانه ویهه چونکه نپوه
 نه گهر ناموزگاری بگرتن (ههست به شوومی ده کهن) ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِقُونَ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو نپوه
 گه لیکسی له سنوور ده رجوون ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ نَجْلٌ يَّسْعَى﴾ وه له و بهری شاره که وه پیاوینک
 به به له هات ﴿قَالَ يَتْلُمُ الَّذِينَ يَأْتِيهِمُ الْمُرْسَلُونَ﴾ ووتی نهی گه له کهم شوین نه م پیته مبه رانه بکهون ﴿قَالَ
 أَتَأْتِيهِمْ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِوا لَأَنْتُمْ أَجْرًا﴾ شوین که سانی بکهون داوای هیچ کری و پاداشتیکنان لی ناکه ن ﴿وَهُمْ
 مُّقْتَدُونَ﴾ که خوشستان ریتموونی کر اون ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ اللَّهَ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ وه من بوجی زانی نه بهرستم
 که منی به دی هیتاوه ﴿وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه هدر بقو لای نه وه ده گهر پیتنه وه ﴿أَفَأَنْتُمْ تُؤْتُونَ إِلَهًا تَأْتِي
 بِبَحْجَةٍ لَهُ (خوا) بهر ستر او انیک بقو خوم بریار بدهم ﴿إِنْ يُرِيدِ الْرَّحْمَنُ بَصِيرًا﴾ نه گهر خوای میهره بان
 زیانی بقو من سوی ﴿لَأَنْتُمْ عَنِ شَفَعَتِهِمْ شَقِيحٌ﴾ تکیای نه وان هیچ سوودنک به من ناگه به نی ﴿وَلَا
 يُقْدُونَ﴾ و (له سزای خوا) بزگارم ناکه ن ﴿إِنِّي إِذْ أَتَيْتُكُمْ بِبُرْهَانٍ بَيِّنٍ﴾ بینگومان من (نه گهر هاوبهش
 دابنیم) نه و کاته له گومر اییه کی زور ناشکر ادام ﴿إِنِّي أَنَا مَتِّ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُون﴾ بهراستی من باوه رم
 هیتا به بهر وهر دگارتان و ده نپوهش گوینان لبیی ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ (نه م پیاوه بان شهید کرد) پنی
 ووترا: پروره به هه شته وه ﴿قَالَ بَلَّيْتُ قَوْمِي يَمَانُونَ﴾ (نه و پیاوهش) ووتی خوزگه گه له کهم بیانزانیابه
 ﴿يَمَانَعَتِي رَبِّي﴾ به نه وهی که بهر وهر دگارم لینم خوشبووه ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ﴾ وه بر دمییه
 پریزی ریز گیر او انه وه ﴿۱۵﴾

﴿وَمَا أَرْزَأْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و ه ل ه د و ای ت ه و ن د م ا ن ن ا ر د ه خ و ا ر ه و ه ب و س د ر گ ه ل ه ک ه ی ﴿مِنْ خُنُوفِهِ
 السَّمَاءِ﴾ ه ی چ ل ه ش ک ر ن ک ل ه ت ا س م ا ن ه و ه ﴿وَمَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا﴾ و ت ی م ه د ا ب ه ز ی ت ن ر ن د ب و ی ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صِحَاحٌ
 وَحِيدَةً﴾ (هوی تیاچوونیان) ت ه ن ب ا ش ر ی خ د ی ه ک ی ب ه ه ی ز ب و و ﴿فَإِذَا هُمْ خُلُودٌ﴾ ج ا ک ت و پ ر ت ه و ا ن ه ه م و و
 ج و ل ه ی ا ن ن د م ا و م ر د ن ﴿بِحَسْرَةٍ عَلَى الْعِبَادِ﴾ ن ا ی ب ه ش ی م ا ن ی و د ا خ ی س د خ ت ب و ت ه و ب ه ن د ا ن ه ی
 (ک ه ی ب ا و ه ر ن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ه د ر پ ن غ ه م ب ه ر ن ک ی ا ن ب و ب ه ا ت ا ی ه ت ه ن ا گ ا ل ت ه ی ا ن
 ی ن د ه ک ر د (و ه ی چ ت ر) ﴿الَّذِينَ﴾ ن ا ی ا ن ه ی ا ن ز ا ن ی و ه ﴿كَرَّ أَفْئُكُمَا فَتِلْهُمُ مِنَ الْقُرُونِ﴾ ل ه پ یش ت ه و ا ن د ا
 چ ه ن د گ ه ل ی (ت ا و ا ن ب ا ر) م ا ن ل ه ن ا و ب ر د و و ه ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَازِحُونَ﴾ ک ه ی ن گ و م ا ن ن ا گ ه ر یش ه و ه ب و ل ا ی ت ه م ا ن
 ﴿وَإِنْ كُلُّ لَمَامٍ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ه د ر ه م و و (ل ه ن ا و ب ر ا و ا ن) ک و د ه ک ر یش ه و ه ل ا ی ت ی م ه (و ل ه ق ی ا م ه ت
 د ا) ن ا م ا د ه د ه ک ر ی ن ﴿وَأَنبِئْهُمْ أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ و ه ن یش ا ن ه و ب ه ل گ ه ی ه ک ب و ت ه و ا ن، ت م ز ه و ی ب ه م ر د و و ی ب ه
 ﴿أَخْبَتِهَا﴾ ک ه ز ی ن د و و م ا ن ک ر د ه و ه ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا قِيمَةً يَأْكُلُونَ﴾ و د ا ن ه و ی ل ه م a ن ل ی د ه ر ه ی ت a
 (ل ی پ و ا ن د) ک ه ل ی ن ی د ه خ و ن ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ و ه ل ه و (ز ه و ی ب ه) د ا چ ه ن د
 ب ا خ ل ه خ و ر م a و ت ر ی م a ن ب ه د ی ه ی ت a ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چ ه ن د ک ا ن ی a و م a ن ت ی a د a ه ل ق و ل ا ن د و ه
 ﴿يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ ب و ت ه و ی ل ه ب د ر و ب و و م ه ک ا ن ی ب خ و ن ک ه د ه س ت ی ت ه و ا ن ب ه ر ه م ی
 ت ه ه ی ت a و ه ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ د ه ی ن a ی a س و ب ا س ی خ و ا ن ا ک ه ن ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ پ ا ک
 و ی ن گ ه ر د ه ز ا ت ن ک ک ه ه م و و ج و و ت ه ک ا ن ی (ن ی ر و م ی ن) د ر و س ت ک ر د و و ه ﴿وَمَا شَأْنُكَ إِلَّا أَنْتَ﴾
 ل ه و ی ک ه ز ه و ی د ه پ ر و یش ی و ل ه (ت ا د ه م ی) خ و ی a ن ﴿وَمَا لَا يَأْكُلُونَ﴾ و ل ه و ش ت a ن ه ش ک ه ن ا ی ز ا ن ن ﴿وَأَنبِئْهُمْ أَنَّ
 الْأَرْضَ لِلَّهِ أَمْلَأُ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ ش ه و یش ب ه ل گ و ن یش a ن ه ی ب و ت ه و ا ن ک ه ت ی م ه ر و ز ی ل ی د ه ر د ه ه ی ت ی ن
 ﴿فَإِذَا هُمْ مُقْلَبُونَ﴾ ت ه م ج a ل ه ن a ک a و د a ت ا ر ی ک ی ه م و و ی a ن د ه گ ر یش ه و ه ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾
 خ و ر یش ب ه ر ه و ب ن ک ه ی خ و ی (ل ه گ ه ر a ن د ا ی ه و) د ه ر a ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ت ه و ه پ ر ی a ر د ر ا و ی
 (خ و ا ی) ز a ل ی ب a ل a د ه س ت ی ز a ن ا ی ه ﴿وَالْقَمَرُ قَدَرًا مَتَّارٌ﴾ و ه ب و م a ن گ یش چ ه ن د ق و ن a غ ی ک م a ن د a ن a و ه ﴿حَتَّى
 عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ (د و ا ی ت ه و a و ک ر د ن ی ق و ن a غ ه ک a ن ی) ه ه ت a و ه ک و ب ه ل ی د a ر خ و ر م a ی ک و ن ی (و ش ک
 ب و و ی) ل ی د ی س ت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خ و ر ب و ی ن ی ه (ن a ت a و ا ن ی) ب گ a ت ب ه م a ن گ
 ﴿وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و ش ه و یش ن a ت a و ا ن ی پ یش ک ه و ی ل ه ر و ز ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و ه د ر ب ه ک ه ی a ن
 (خ و ر و م a ن گ) ل ه خ و ل گ ه ی ه ک د a م ه ل ه د ه ک ه ن و د ه س و ر یش ه و ه

﴿وَأَنذِرْ لَهُمْ﴾ و به لگه به کی ناشکرای تر بؤ نه وان نه مه به ﴿أَلَا حَسْبُكَ ذُرِّيَّتُهُمْ فِي الْمَلَأِ الْمَسْحُونِ﴾ که بیگومان
 نیمه نه وه کانی نه وانمان له که شستی پر کراو (له خزیان و کهل و په لیان) دا هه لگر تو وه ﴿وَمَخْلَقَاتِهِمْ
 عَنْ قِبَلِهِ مَا يَرِ كُونَ﴾ وه به وینه ی که شستی شتائیکی تریشمان بؤ دروست کردوون که سواری بن ﴿وَأَن
 تَنشَأُ لَعْنَهُمْ﴾ وه نه گهر بمانه وی نو قمبران ده که بن ﴿فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُعْقَدُونَ﴾ جا هیچ که س نایه ت
 به هاوار یانه وه و پر گاریش ناکرین (له نو قم بوون) ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حَبِيبٍ﴾ مه گهر به زه بی
 نیمه (پر گاریان بکات) و نا کانی دیار کراو بیان زینین ﴿وَأَذِ قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتیک پنیان بو تریت
 ﴿أَفْعُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ خوتان پاریزن (له و سزای که) له بهر ده متان دایه و له وه ش له پشته نه وه به
 (له رورزی دوا بی) ﴿لَعْنَةُ كُفْرِهِمْ﴾ تاره حمتان پی بکری ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾
 وه هه به لگه و نایه تنکیان له نایه ته کانی بهر وه رد گاریان بؤ بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ نه وان هه
 رو و وه ده گپرن له و (نایه تانه) ﴿وَأَذِ قِيلَ لَهُمْ أَفَعُوا أَمْرًا زَكَاةً أَفَعُوا﴾ وه هه کانی پنیان بو تر ی له وه ی
 خوا پی داوون به خشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانده ی پی باوهر بوون ده لین به وانده ی نیمانیان
 هینا بوو ﴿أَطِيعُوا مَنْ تَوَلَّاهُ اللَّهُ أَطِيعُوا﴾ نایا خواردن بده ی به که سی نه گهر خوا پیو ویستایه خوار دنی
 پی ددها ﴿إِن أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ تنوه نه نها له گومر ایبه کی ناشکرا دان ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ وه ده لین نه م به لینه که ی دیت نه گهر نیوه راست گون ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾
 نه مانه چاره پروانی هیچ ناکه ن مه گهر شریخه و ده نگینکی به هیز (قوو کردن به که پر نادا) بیانگری ت
 ﴿وَهُمْ يُخْضَعُونَ﴾ له کاتیکدا له نیو خزیاندا ده مه قالی ده که ن ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ قُرْبَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ نه و سا ناتوانن هیچ وه سیتیک بکه ن بان بگه پرینه وه لای که س و کاریان ﴿وَلَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 وه (جاری تر) فوو ده کری به که پر نادا ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَانِ﴾ نه مچا نه وان کنوپر له گوره کان
 دینه ده روه و ﴿إِلَّا رَيْبُهُمْ يَسْتَلُون﴾ به په له ده رون بؤ لای بهر وه رد گاریان ﴿قَالُوا أَتُوبِنَا إِلَىٰ مَا كُنَّا مِنْ
 قَبْلُ نَدِّيًا﴾ ده لین نه ی هاوار بؤ نیمه کی زیندووی کردینه وه له گوره کانمان دا ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ﴾ نه مه نه و به لینه به خوا ی میهره بان پی ی داین و پیغه مبه ره کان راستیان کرد ﴿إِن كَانَتْ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ نه نها شریخه و ده نگینکی گه و ره دیت ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ نیر کنوپر
 هه موویان (به کومه ل) لای نیمه ناماده کراون ﴿وَأَنذِرْهُمْ أَن ظَنُّهُمْ أَنَّهُمْ لَا تُهْلِكُهُمُ الشَّيَاطِينُ﴾ نه مپروش هیچ جوره
 ستمینک له که س ناکری ﴿وَلَا تُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه جگه له وه ی که ده تان کرد پاداشت
 و سزا نادرینه وه ﴿﴾

﴿إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به راستی به هشتی به کان نه مرو ﴿فِي شُغْلٍ فَكُحْنٌ﴾ له خوشی و شادیدا
 سه رقالن ﴿هُرُوا وَنَحْنُ فِي ظُلُلٍ عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَكُونَ﴾ خویان و هاوسه ره کانیاں له سیهره کاند
 له سه ر تهخت (ی رازوه) بالیاں داوه نه وه ﴿لَهُمْ فِيهَا فَكَّهُاتٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾ له وه (به هشتی) دا
 بویان ناماده به میوه هات و هرچی داوا بکنن ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ سه لام (یان لی ده کریت)
 به و تهیه که له لایه ن به روه ردگاری میهره بانه وه ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ نیوه ش نهی تاوانباران
 نه مرو جیا بینه وه (له ایمانداران) ﴿أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّكُمْ عَلَى الْأَمْرِ كَانُونَ﴾ نهی نه وه کانی نادم ثایا وه سیتم
 بونه کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ که شهیتان نه به رستن ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ مُشْرِكِينَ﴾ چونکه به راستی
 شهیتان دور منی ناشکرای نیوهیه ﴿وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه (ثایا وه سیتم بونه کردن)
 که من به رستن نه مه رینگای راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا﴾ سویند به خوا اینگومان
 (شهیتان) خه لکنیکی زوری له نیوه گومرا کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ دهی ثایا بوزیر نه بوون ﴿
 هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ نه مه نه و دوزه خه به که به لیستان پی درابوو ﴿أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ نه مرو برونه ناوی به وه به هوی بی باوه ر بوون تانه وه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه مرو
 مور ده نین به سه ر ده میاندا ﴿وَنُكَلِّئُ أَرْبَعَهُمْ﴾ و ده ستیان قسه مان له گه لدا ده که ن ﴿وَنَشْهَدُ أَرْبَعَهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاجیان شایه تی ده دن به وه ی که کردویه انه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَقُلْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه نه گهر بمانه وی پروناکی چاویان ناهیلین (کویریان ده کهین) ﴿فَأَسْتَفْهَمُوا الصِّرَاطَ فَلَنْ يَعْبُرُون﴾ نه و سا
 ده بانه وی به ره و رینگای راست پیتبر کن بکنن جا چون ده بینن ﴿وَلَوْ شَاءَ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ﴾
 خق نه گهر بمانه وی له شونی خویاندا شیوه ی ناده میان ده گورین (دهیان کهین به شتیکی خراب)
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به هوی نه و (گورینه وه) نه بیان ده توانی نه برون و نه بگرینه وه ﴿
 وَمَنْ تُعَذِّبْهُ مُتَعَفِّفْ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه نه مه تی هر کس دریز کهین لاشه ی لاواز و نانه وان
 ده کهین دهی ثایا زیر ناسن ﴿وَمَا عَذَابُهُمْ إِلَّا الشَّعْرُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ نیمه شه و (موحه ممد) مان فیری
 شیعر نه کردوه، و شیعر و تن شیاوی نه و نی به ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَرْدٌ مِّنْ مِّينٍ﴾ و نه وه ی (موحه ممد)
 دهیلی به ند و نامور گاری و قورنانی رونه ره وه ی (راستی به) ﴿يُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا﴾ بونه وه ی
 نه وانه ی (دل) زیندوون بیان ترستی ﴿وَيَحْيِي الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ و به لیتی (سزا) به پیتیت به سه ر
 بی باوه راندا

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ثابا نه‌بان دی (نه‌بان زانیوه) ﴿أَنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن مَّعْيَنَ آدَمَ﴾ که ینگومان نیمه
 نازده‌لیمان بزئوان دروست کردوه ﴿فَهْمَهَا مَلِكُونَ﴾ نه‌مجانده‌وان خواه‌نیان ﴿وَدَلَّلْنَاهَا أَهْلًا﴾
 وه‌راممان هیتاون بقیان ﴿فَهْمَهَا رُكُوبُهُنَّ وَمِنْهَا يَذْكَلُونَ﴾ نه‌مجان سوار ی هندیکیان ده‌بن و (گوشتی)
 هندیکیان ده‌خون ﴿وَلَهُنَّ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ﴾ وه‌زور سوودیان لی ده‌بین وشی خوارده‌وه‌شیان
 لی وه‌رده‌گرن ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ثابا سوپاسی خواناکه‌ن ﴿وَأَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ إِلَهًا﴾ وه
 ینگه‌له‌خوا چنده‌پرستراونکیان بزئویان داناهه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ به‌وه‌هیوایی یارمه‌تی
 بدرین ﴿لَا يَسْتَضِيعُونَ نُصْرَهُمْ﴾ (نه‌وه‌پرستراوانه) ناتوانن یارمه‌تیان به‌ن ﴿وَهُرَّ لَهُمْ جُودُ الْمُحَضَّرُونَ﴾
 به‌لام‌همان سهریازی ناماده‌ن، له‌خزمه‌تیاندان (وملکه‌چی نه‌وه‌بتانه‌ن) ﴿فَلَا يَخْرُجُكَ قَوْلُهُمْ﴾ جا
 قسه‌کانیان خه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْشِرُونَ وَمَا يَعْهَدُونَ﴾ چونکه‌به‌رامستی نه‌وه‌ی ده‌ی شارنه‌وه‌و
 نه‌وه‌ی ناشکرای ده‌که‌ن ده‌یزانین ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَن لِّسَانَهُ﴾ ثابا ناده‌می نه‌یزانبوه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّطْقِهِ﴾
 که‌همان له‌توفه‌یه‌ک دروست کردوه ﴿إِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ که‌چی به‌کسهر ده‌بیته‌دورمینی
 سهرسه‌ختی دیار (ده‌مقالی) که‌رینکی ناشکرایه ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَبَعَثْنَا فِيهِ﴾ وه‌نمورنده‌مان بزئ
 دینیه‌وه‌و به‌دیهیتانی خوی له‌بیر چونه‌وه ﴿قَالَ مَنِ عَلَى الْإِطْمَارِ هَيَّئْ لِي زَمْزَمَ﴾ (نه‌وه‌بی پروایه) ده‌لی کی
 تیسکه‌کان زیندوه‌ده‌کاته‌وه‌له‌کاتیکدا که‌رزیون ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (نه‌ی موحده‌مه‌د
 ﴿بَلَىٰ﴾ نه‌و زاته‌زیندوویان ده‌کاته‌وه‌که‌له‌به‌که‌م چاره‌وه‌به‌دی هیتاون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و
 نه‌وه‌به‌هموو دروست کراونک زانا و ناگاداره ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی که
 له‌دره‌ختی سه‌وز ناگری بزئ دروست کردون ﴿فَإِذَا أَنشَرْنَاهُ فَوقَدُونَ﴾ تیر نه‌وه‌ناگری بی ده‌که‌نه‌وه
 ﴿وَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ثابا زاتی که‌ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیتاوه ﴿يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ
 يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانن وینه‌بان دروست بکات؟ ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لی ده‌توانن و ههر نه‌ویش
 دروست که‌ری زانابه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌رامستی کاری نه‌و (خوا) نه‌مه‌به‌هر کاتی به‌وی
 شتیک به‌دی به‌یت ﴿أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ به‌لی ده‌لی: به‌ه، ده‌ست به‌جی (نه‌و شته) ده‌بیت ﴿فَسَبِّحْ
 الْحَمْدَ الَّذِي فِي يَدَيْهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا پاک و ینگه‌رده‌وه‌خواهی که‌مولکایه‌تی هموو شتیک
 به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَاللَّهُ رُكُّوعٌ﴾ و بزئ لای نه‌ویش ده‌گه‌رتیرنه‌وه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشندی می‌پردازیم

﴿وَالصَّافَّاتِ﴾ سویند به‌و فریشتانه ریز برون (له کانی عبادتدا) ﴿وَالزَّجَّاجَاتِ﴾ و سویند به‌وانه که ده‌خورن به‌سهر هوره‌کاندا ﴿وَالنَّازِلَاتِ﴾ و سویند به‌خوینته‌رانی قورئان ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ وَاحِدٌ﴾ به‌راستی به‌ر سترای نبوه ناک و نه‌نهاییه ﴿زُبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ به‌رورد گاری ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وی له‌نیوا تبادابه ﴿وَزُبُّ الشَّجَرِ﴾ و به‌رورد گاری خور هه‌لانه‌کان ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ لُنِجَارٍ مِّنَ الْكَوْكَبِ﴾ بینگومان نیمه ناسمانی دویامان به‌جوانی نه‌ستیره‌کان رازاند و نه‌وه ﴿وَنَحْفَظُكَ إِن كُنَّ شَاقِلَتَانِ مَرَارٍ﴾ و هه‌لعه‌موو شه‌بنایتکی سهر که‌ش باراستو مانه ﴿لَا يَسْتَعِينُونَ إِلَّا إِلَهُ الْآلَمِينَ﴾ ناتوانن گوی بگرن بونه و فریشتانه‌ی له به‌رز ترین پله‌دان ﴿وَقَدْ قَرَّبْنَا مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ و (نه‌گهر به‌جن گوی بگرن) له‌عه‌موو لابه‌کی (ناسمانه‌وه) ناگر باران ده‌کرین ﴿ذُخْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَصِيبٌ﴾ راو ده‌ترین زور به‌توندی و (له‌قیامه‌ندا) سزایان به‌رده‌وامه و سه‌خته ﴿إِلَّا مَنْ خَلِفَ لَّخُفَّةً﴾ (شه‌بشانه‌کان ناتوانن گوی بگرن) مه‌گهر به‌کینکبان به‌دزیه‌وه هه‌والیک (له‌فریشته‌به‌ک بیستی و) به‌پله بیفرینن ﴿وَأَنزَلْنَا مِنْهُمُ اثْقَالَ مِّنَ السَّمَاءِ﴾ بزیسکی گردار و سوینته‌ری شوین ده‌که‌وتت (و ده‌ی سویتتی) ﴿وَأَسْتَفْزِفُوهُمْ أَفَرَأَيْتُمْ أَفْعَالَهُمْ﴾ ته‌مجا (ته‌ی موحه‌ممه‌د) بیر سه‌له‌واندی (که‌بیناوهرن) نایا شه‌وان دروستکراوینکی گه‌وره‌تر و گرن‌گتر و به‌هیز ترن ؟ ﴿أَفَرَأَيْتُمْ شَفْعَنَآ﴾ یان ته‌و شتانه‌ی تر که دروستمان کردووه (له‌ناسمان و خور و زه‌وی و ...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ به‌راستی نیمه شه‌وان (ناده‌می) مان دروست کرد له‌قورینکی لینجی جیر ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّهُمْ خُرُوعًا وَبُخْلًا﴾ به‌لام (سه‌یره) تو سدرت سوهر ماوه (چون باوه‌ر ناهینن) که‌چی شه‌وان گالته ده‌که‌ن (به‌تو که ده‌لینت زیندوو بوونه‌وه هه‌یه) ﴿وَقَالُوا لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ و هه‌لین ته‌م (قورئانه) هیچ نییه جگه له‌جادوویه‌کی ناشکرا ﴿لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (ده‌لینن) نایا نیمه که‌مردین و بووین به‌خول و نینسکی ریزو ﴿لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نایا نیمه زیندوو ده‌کرینه‌وه ۱۹ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا الْآلَافَ﴾ له‌گه‌ل باوو باپیرانی پیشینانمان ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّهُمْ خُرُوعًا﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د) بلن: بلن (هه‌مووتان زیندوو ده‌کرینه‌وه) و له‌و کاته‌دا نبوه زه‌لیل و سهر شقورن ﴿وَالنَّهَارِ زَاجِرَةً وَحِدَةً فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ چونکه شه‌و (زیندوو بوونه‌وه‌یه) هه‌ر به‌ک ده‌نگه‌ی تیر ده‌ست به‌جی زیندووون و ده‌روانن ﴿وَقَالُوا إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُكَ هَذَا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ و هه‌لینن: وای بو خومان ته‌مه‌و زوی توله‌سه‌ندن و پاداشته ﴿هَذَا يَوْمُ الْقِيَامِ الَّذِي كُنْتُمْ تُبْغُونَ﴾ (بیسان ده‌وتری) ته‌مه‌و ده‌و زوی بریار دانه‌یه که باوه‌رتان پتی نه‌بوو ﴿أَحْشَرُوا الْيَوْمَ أَعْمَاءً﴾ (خوا به‌فریشته‌کان ده‌فرموی) شه‌وانی سته‌میان کرد کزبان بکه‌نه‌وه له‌گه‌ل هاوړ یتکانیان (هاوړ یتنه‌کانیان) ﴿وَمَا كَانُوا يَحْشُرُونَ﴾ له‌گه‌ل شه‌وانه‌ش ده‌بان به‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿فَلَقَدْ رَمَوْهُ لِمَ مَرِّجٍ﴾ ته‌مجا رینگای دوزخ‌بان نشان دن ﴿وَقَدْ رَمَوْهُ لِمَ مَرِّجٍ﴾ و هه‌لانه‌وه راوه‌ستینن بینگومان پر سیاریان لی ده‌کرین

﴿مَّا كُنَّا لَنَظُنُّوهُمْ﴾ (بیان دهوتری) نه وه چیتانه یارمه تی به کتر نادهن ﴿فَلَمَّا أَتَوْا مُسْتَنْشِقُونَ﴾ (نه خیر یارمه تی به کتر نادهن) به لکو نه وان هه موو (به ندهو په رستر اوه کانیان) لهو روزه دا گهر دن که چن بز خوا ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ و (لهو روزه دا) پروو ده که نه به کتر و پر سیار له به کتر ده کهن ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا نَتَوَقَّعُ الْيَمِينَ﴾ (گومر اکراوه کان به گومر اکره کان) ده لنن به راستی ئیوه بوون له لای راسته وه هاتنه لاما (نه تان هیششت شوینی که وین) ﴿قَالُوا لَيْلَىٰ لَوْ كُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾ (گومر اکره کان) ده لنن (نه خیر راست ناکهن) به لکو ئیوه خوتان ئیمان دار نه بوون ﴿وَمَا كَانَ لِنُفَعِّكَ مِنْ سُطْنٍ﴾ وه ئیمه هیچ ده سه لاتی که مان به سهر ئیوه دا نه بوو ﴿بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ﴾ به لکو خوتان گه لیکی له خواباخی بوون ﴿فَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا إِنَّكَ لَآ تَذِيقُونَ﴾ نه وه ته بریاری په روه ردگار مان (به سزا دانمان) سه پا به سهر ماندا، که به راستی ده بی بیچه ژبن ﴿وَأَعْوَجَّتْ لَهَا الْكَاغِبُ﴾ به لی ئیمه ئیوه مان گومر کرد چونکه به راستی خوشمان گومر ابوون ﴿فَالْتَمَزُوا فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ جا به راستی هه موویان (گومر اکراو و گومر اکرا) لهو روزه دا له سزا دا هاو به شن ﴿إِنَّا كُنَّا نَعْمَلُ بِالْغَيْبِ﴾ بیتگومان ئیمه تاوانباران به و جوړه لی ده که بن ﴿إِنَّمَا كُنَّا لَآ إِذِ افْتُلِتْ﴾ به راستی هه ر کاتی به وانه بو ترایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ هیچ په رستر او نیکی راست نیبه ییجگه له خوا، خویان به گه وره ده زانی (و ملکه چی نه ده بوون) ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّمَا لَنَا كُؤَالٌ هَيَاتَا﴾ وه ده بان ووت: نایا ئیمه په رستر اوه کانمان واز لی به یسین؟ ﴿إِنَّمَا عِزَّتْ﴾ له بهر شاعیر نیکی شیت ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو نه وه (پتغه مبه ره) هه قی هیتاوه و باوه ری به پتغه مبه رانی پتسو و هیه ﴿إِنَّا كُنَّا لَنَدْعُوا الْعَذَابَ الْأُولَىٰ﴾ به راستی ئیوه سزای سه خت ده چه ژن ﴿وَمَا نُحِزُّونَ إِلَّا مَا كُنَّا نَعْمَلُونَ﴾ و ئیوه نه نها تو له ی نه وه (خرابانه) تان لی نه سه نری که کردوتانه ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به لام به تده پاك و هه لبراره کانی خوا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ نه وانه ن رزق و روزه دیار کراویان بز هه به ﴿فَوَکَّدُوا فَوَکَّرُونَ﴾ که مپوه هاتی جوړا و جوړه، وه نه وان رتیز لیگیراون ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ له به هشتانی پر ناز و نیعمه ندا ﴿عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ له سهر ته خت و کورسی به رازاوه کان به رامپه ر به کتر دانیشتون ﴿يُطَآءُ عَلَيْهِمْ بَغَائِرٌ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ به سهر باندا ده سور پتغه وه به په رداخی پر له شه رابی پاك و خاوین له پرو و باره پوشتوه کانی به هه شت ﴿يُطَبَّاءُ لَدَوِّ الْأَسْرِبِ﴾ سپیه له په نگدا، زور به له زه ته بز نه وانه ی ده یخونه وه (که هیچ زیانیک به لاشه و زیری مرؤف ناگه به نیت) ﴿لَا فِيهَا عَمَلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُذَرَّفُونَ﴾ (نه وه شه رابه) نه میتشکیان تیک ده دات نه سهر خوشیان ده کات ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ﴾ وه نافر هاتی چاو جوان و گه وره بان لایه، که جگه له میرده کانیان سه بری که س ناکهن ﴿كَأَنَّهُنَّ بَصَائِلُ الْمَکُونِ﴾ وه کو هیلکه ی ناو هیلانه ن (بان نه لی سر واری ناو سه ده فن) ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه مجا پروو ده که نه به ک و پر سیار له به کتر ده کهن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ﴾ به کی له وان ده لی: من (له دنیا) هاوه لیکم هه بوو ﴿

﴿يَقُولُ أَهْلَ نَكَ لَيْمَ الْمُصَدِّقِينَ﴾ دهی ووت: ثایا به‌راستی تو له وانه‌ی باوهرت همه‌ی (به‌زیندوو بوونه‌وه؟) ۱۹
 ﴿لَا دَائِمَةً لَّكَ تَارَ لَوَظْلَمًا﴾ ثایا کاتی مردین و بووین به خاک و نیسقانی پزیوو ﴿لَا تَأْتِدِرُونَ﴾ ثایا
 به‌راستی نیمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه) سزا ده‌درین ﴿قَالَ خَلْ أَشْمُ تُظِلُّونَ﴾ (پیاوه به‌هه‌شتیه‌ی که) ووتی
 ثایا نیمه‌ی تماشیا (ی دوزه‌خ) ناکهن ﴿وَقَطَّعَ قَرْنَهُ فِي سَوَاءٍ لِّجَحِيمٍ﴾ نه‌مجا خوی سه‌یری کرد کتوبر
 له ناوه‌راستی دوزه‌خدا نه‌و (هاویری) بینی ﴿قَالَ اللَّهُ إِنْ كُنتَ لَعْرُونٍ﴾ پیی ووت سویند به‌خوا نزیك
 بوو منیش هه‌لدیری ﴿وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنتَ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ﴾ وه نه‌گهر میهره‌بانی په‌روهر دگهر
 فریام نه‌که ونايه، منیش له ناماده‌کراوان (ی ناو دوزه‌خ) ده‌بووم ﴿أَفَتَأْتِيهِمْ بَيِّنَاتٍ﴾ دهی ثایا نیمه
 نامرین ۱۹ ﴿إِلَّا مَوْتًا أَوَّلَى﴾ جگه له مردنه‌کدی به‌که‌م (ی دنیا) مان ﴿وَمَا لَئِنْ يَسْعَوْنَ﴾
 وه نیمه سزا نادرین ۱۹ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْعُظْمَى﴾ به‌راستی نه‌مه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿لَيْسَ هَذَا إِلَّا بَعْلٌ مِّنَ الْعَمَلُونَ﴾ باتیکو شهران بو‌باشه‌پو‌زی پوزنکی واتیکوشن ﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ لِّرَّالِئِمِ بَجَرُ
 الرَّقْمِ﴾ ثایا نه‌و (نیمه‌تانه‌ی باسکرا) ریز گرتن و میوان داریه‌ی باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی زه‌فته‌مووت
 ۲ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا قِشْقَةً لِّلْظَالِمِينَ﴾ بینگومان نیمه نه‌و (داره) مان کرده هوی ناخی کرده‌وه‌ی سه‌هکاران
 (که له دنیا دا گالته‌یان پی ده‌کرد) ﴿إِنَّمَا شَجَرَةُ قَحْجٍ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ به‌راستی نه‌و (زه‌فته‌مووته)
 دره‌ختیکه له بیخی دوزه‌خ دا ده‌رویت ﴿طَلَعَهَا كَأَنَّ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ﴾ به‌روبوومه‌کدی هه‌روه‌ك
 سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل چلاوی به) ﴿فَانْهَزَ لَا كَلُونَ مَتْنًا﴾ جا بینگومان له‌و
 (دوزه‌خیانه) له‌و دره‌خته ده‌خون ﴿فَالْوَنَ مِمَّا الْبَطُونِ﴾ و سکیان له (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌که‌ن
 ﴿ثُمَّ إِنَّ لَّهُمْ عَلَيْهَا أَشْوَ بَاقِرَ جَبَرٍ﴾ له باشان به‌راستی تاوینکی لیلی زور گهرمی به‌سه‌ردا ده‌خونه‌وه
 ﴿ثُمَّ إِنْ مَرَّجَعُهُمْ لَا لِي الْجَحِيمِ﴾ بینگومان دواتر گه‌رانه‌وه‌یان بو دوزه‌خه ﴿إِنَّهُمْ أَقْوَاءُ بِنَاءَهُمْ
 صَّالِينَ﴾ به‌راستی نه‌وان باو و باپیرانی خویانیان به‌گومرایی بینی ﴿فَهُمْ عَلَى أَعْرَافِهِمْ نَحْوَنَ﴾ نه‌مجا
 نه‌وان هانده‌دران بو شونین که‌وتنیان (له گومراییدا) ﴿وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ سویند به‌خوا
 بینگومان پیش نه‌و (گومراییانه‌ی قورپه‌یش) زوربه‌ی گه‌له پیشینه‌کان گومرایی بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 فِيهِمْ مُّذَرِّينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان نیمه له ناو خویاندا (په‌غه‌مبه‌رانی) تر سیته‌رمان بو ناردن ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُذَرِّينَ﴾ نه‌مجا (نه‌ی موحه‌ممه‌د) سه‌رنج بده سه‌ر نه‌نجامی
 تر سیته‌راوه‌کان چوون بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بیجگه له به‌نده هه‌لیتر اوه‌کائی خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلْيَعْمُرِ الْمُجِيسُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نروح (علیه السلام) هاواری لی کردین
 نه‌مجا نیمه‌ش زور چاك وه‌لامی (هاواره‌کدی) نه‌ومان دایه‌وه ﴿وَنَحْنُ أَهْلُهُم مِّنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾
 خوی و که‌س و کاری (باوه‌رداری) مان له ته‌نگانه گه‌وره‌که‌ی بزگار کرد

﴿وَجَعَلْنَا دَارَ بَنِي إِسْرَءِيلَ دَارَ الْآخِرِينَ﴾ و ده تنها نه‌وه کانی ثمومان (له‌سهر زهوی) هیشته‌وه ﴿وَتَرَكْنَا بَعْضَ الْآخِرِينَ﴾ و ده یاس و ناو بانگی (باشی) ثمومان له‌ناو گه‌له پاشینه کانداه‌یشته‌وه (که نه‌مه‌یه) ﴿سَلَّمْ عَلَى نُوحٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ سه‌لام و دروود له‌سهر نوح له لایهن هم‌وو جیهانیانه‌وه ﴿إِنَّا كَذَّبْنَا نَبِيَّيْنًا الْآخِرِينَ﴾ به‌راستی نیمه‌ی نا به‌و شیوه پاداشتی چاکه کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّا كَذَّبْنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان نه‌وه له به‌نده باوهر داره‌کانی نیمه‌وو ﴿ثُمَّ أَتَيْنَا الْآخِرِينَ﴾ له پاشان ثموانی تر (دورمان) مان نو‌قم کرد ﴿وَنَزَّلْنَا مِنْ سَمَوَاتِنَا مَاءً ثَجَّاجًا﴾ به‌راستی ئیبراهیم له به‌سره‌وان و شورنکه‌و توانی نوح بو (له بنه‌ماکانی نایندا) ﴿إِنَّا جَاءَ رَبَّنَا بِقُلُوبٍ سَلِيمَةٍ﴾ کانی به‌دلنکی ساغه‌وه به‌روه به‌روهر دگاری هات ﴿إِنَّا قَالُوا لِأَبِيهِمْ وَمَا تَفْعِلُونَ﴾ کانی که به‌باوکی و گه‌له‌ک‌هی ووت چی ده‌به‌رستن ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ ثایا بیتجگه له خوا به‌رستر اوینکی درو و هله‌به‌ستر اوتان ده‌وی (بیه‌رستن) ﴿وَقَالُوا كَذَّبُوا نَبِيَّيْنًا﴾ ناخو گومانان چونه به‌ران به‌ر به‌روه‌رد گاری جیهانیان؟ ﴿فَنَظَرْنَا لَهُمْ فِي النَّجْمِ﴾ نه‌مجا سه‌پرنکی نه‌ستیره‌کانی کرد ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَاقِطُونَ﴾ جا ووتی من نه‌خوشم (نایم بو جه‌ژنه‌ک‌تان له ده‌روه‌ی شار) ﴿فَقَالُوا أَأَنزَلْنَاهُ إِلَّا مَاءً يَنْزِلُ﴾ نه‌وانیش پشتیان تی کرد و روشتن (بو ده‌روه‌ی شار بو جه‌ژنه‌ک‌یان) ﴿فَرَأَى إِلَهِ الْوَحْيِ فَقَالَ آتَانَا كُؤُنَ﴾ جا (ئیراهیم) به‌نه‌یتی روشتن بو لای به‌رستراوه‌ک‌انیان (به‌گالته‌وه) پی ووتن نه‌وه بو شت ناخون ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ نه‌وه چیتانه‌قسه‌ناک‌ن ﴿فَرَأَى عَلَيْهِمْ صَرْبًا يَأْتِينَ﴾ نه‌مجا به‌ده‌ستی راستی (به‌نه‌ور) ده‌ستی کرد به‌لیدانیان (ورد وردی کردن جگه‌بته‌گه‌وره‌ک‌یان) ﴿فَقَالُوا إِنَّا نَبِيُّونَ﴾ (گه‌له‌ک‌هی زانیان) به‌کسره به‌پله به‌روه ئیراهیم هاتن ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُبُونَ﴾ (ئیراهیم) ووتی ثایا ئیوه بتانیک ده‌به‌رستن که خوتان ده‌بتاشن و دروستی ده‌ک‌ن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ له کانتیکدا خوا به‌دیبه‌شته‌ری خوتان و نه‌و بتانه‌شه دروستان کردون ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا نَقُودُ فِي الْوُحْيِ فِي الْغَجْرِ﴾ ووتیان بینایه‌کی به‌رزی بو دروست بک‌ن (پری ک‌ن له ناگر) و فری‌ی بده‌نه‌ناو ناگره‌ک‌ه‌وه ﴿فَأَنزَلْنَاهُ مِنْكُمْ فَنَجَعَلَهُمْ الْآسَفِينَ﴾ وویستیان (بیکوزن) به‌پیلان به‌لام نیمه‌وه‌وانمان زیر خست ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَعِيدٌ﴾ (ئیراهیم) ووتی من ده‌روم بو لای به‌روه‌رد گارم، دلنیم ریتموونیم ده‌کات ﴿وَرَبِّيَ قَبْلَ لَيْلٍ مِنَ الْغَافِقِينَ﴾ نه‌ی به‌روه‌رد گارم منالکی چاکم پی به‌خشه ﴿فَنَشَرْنَاهُ بِغَلِيمٍ خَلِيلٍ﴾ نیمه‌ش مرده‌ی کورینکی له‌سهرخومان پندا ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا کانی نه‌و (کوربه‌گه‌وره‌بو‌تا) گه‌شته‌نه‌وه‌ی ئیش و کار بکات له‌گه‌ل (ئیراهیم) دا ﴿قَالَ يَتْلُو آيَاتِي فِي الْمَنَامِ إِنِّي أَذْهَبُ﴾ (ئیراهیم) ووتی نه‌ی کوربه‌خوشه‌ویسته‌ک‌م به‌راستی من له‌خودا بینیم که سهرت ده‌برم ﴿فَنَظَرْنَا مَا أَتَيْنَا﴾ جا سه‌رنج بده‌ده‌لنیت چی و رات چی به‌؟ ﴿قَالَ يَا أَبَتِ أَفَعَلَّ مَا تُؤْمَرُ﴾ (کوربه‌که = ئیسماعیل) ووتی باب‌ه‌گیان نه‌وه‌ی فەرمانت پی دراوه‌بیکه ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنیا به‌ده‌بینی به‌وویستی خواله‌خوگران ده‌بم

﴿فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لَٰجِبِينَ﴾ نه مجا کاتی هر دو کیان ملکه چ بوون (بو قدرمانی خوا) و نیر اهییم
 ئیسماعیلی به پروودا خسته سهر زهوی ﴿وَقَدْ يَكُونُ لَكَ إِتْرَاهِيمُ﴾ نیمه ش بانگمان کردئی نیر اهییم
 ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّمَّةَ﴾ بنگومان خه وه که ت به جی هینا ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی نیمه
 ثابو و شیوه پاداشتی چاکه کاران دده ینه وه ﴿إِن هَٰذَا إِلَهُكَ الْبُتْلَىٰ الْكَلْبِ﴾ بنگومان نیمه تاقی کردنه وهی
 ناشکرا بوو ﴿وَقَدْ يَكُونُ بِذَنْجٍ عَظِيمٍ﴾ وه بهر انیکسی گه وره مان کرده قوربانی نهو (ئیسماعیل) ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باس کردن به چاکه ی نیر اهییمان له ناو گه لانی داهاتوودا هینته وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ دروود و سه لام له سهر نیر اهییم ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ نا بهو شیوه
 پاداشتی چاکه کاران دده ینه وه ﴿إِنَّهُم مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی نهو له بهنده لیمان داره کاتی
 نیمه یه ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ مزدئی ئیسماعیلان پیندا (که ده بیته) پیغه مبه رنک
 له چاکه کاران ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾ جافرو بهر که تمان رشت به سهر نیر اهییم و ئیسمحاق
 دا ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ فُجِيرٌ﴾ وله نه وهی هر دوو کیان کار چاک و ستمکار له دهر وونی
 خوی به ناشکرا هه بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویند به خوا بنگومان منه تمان نا به سهر
 موسا و هاروون دا ﴿وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ هر دوو کیان و گه له که یانمان له تنگانه
 گه وره که بزگار کرد ﴿وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ﴾ وه یارمه تیمان دان، بقیه هر نه وان سهر که و تن
 (به سهر فیر عدون و کومه له که بیدا) ﴿وَوَعَدْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ وه کتیبی پروونکره وه مان دا
 به هر دوو کیان (به موسا و هاروون) ﴿وَوَعَدْنَاهُمَا الْخُرْقَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه ریتموونی هر دوو کیانمان
 کرد بوزینگای راست ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه ناوبانگی چاکسی هر دوو کیانمان له ناو
 گه له پاشینه کانداهینته وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سه لام له سهر موسا و هاروون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی نیمه نا بهو جووره پاداشتی کار چاکان دده ینه وه ﴿وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾
 بنگومان هر دوو کیان له بهنده لیمانداره کانی نیمه ن ﴿وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾
 به راستی ئیلیاس (پیغه مبه رنک بوو) له پیغه مبه ران ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ کاتی
 به گه له که ی ووت نه وه له خوانا تر من (خوتان ناباریزن) ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ﴾ نایا (بنی)
 به عل ده به رستن و واز دینن له (به رستی) چاکترینی درو سته ر و به دیهینه ران (که خوای گه وره یه) ﴿وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾
 که خوای بهر و ردگاری ئیوه و باوو باپیره پشینه کاشانه ﴿وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چپی باوه‌ریان نه‌هیتا به ئیلیاس که وایو و بنگومان نه‌وان ناماده ده‌کرتین (له دوزخ دا) ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ جگه به‌نده هه‌لبر اوه‌کائی خوا ﴿وَنَزَّلْنَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌باسی چاکئی نه‌و (ئیلیاس) مان له‌ناو گه‌له پاشینه‌کان دا هیشته‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَى آلِ يَاسِينَ﴾ سه‌لام له‌سهر ئیلیاس بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس هه‌ر به‌ک که‌سه) ﴿إِنَّا كَذَّلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌نا به‌و شیوه‌پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان نه‌و (ئیلیاس) له‌به‌نده باوه‌ر داره‌کائی ئیمه‌به ﴿وَإِنْ لَوْ كُنَّا لَيِّنَ الْمُرْسِيِّنَ﴾ به‌راستی لووط (پتغه‌مهرتک بوو) له‌پتغه‌مهران ﴿إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ کاتیک خوی و هه‌موو که‌سه‌کائی و شوین که‌وتوو انیمان پرگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَیْرِ﴾ بیجگه له‌پیره‌رتیک (خیزانی لووط) که‌له‌تیاجووه‌کان بوو ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ پاشان نه‌وانی ترمان له‌ناو برد ﴿وَإِنَّا لَنُفَرِّقَنَّ عَنْهُمْ الْمُسْتَحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیوه (ته‌ی قوره‌یشیه‌کان) به‌به‌یانیاندا (به‌رور) ده‌رورن به‌سهر (شوینه‌واره‌کانیاندا) ﴿وَأَنَّا لَنَبْلُدَنَّ أَعْيُنَ عَمَلِهِمْ﴾ و به‌شه‌ودا نایا نیر زیر نابین ﴿وَإِنَّا لَنُرِیُّنَّ لَیِّنَ الْمُرْسِيِّنَ﴾ وه‌به‌راستی یونس (پتغه‌مهرتک بوو) له‌پتغه‌مهران ﴿إِذْ أُنْقِضَ إِلَی الْفَلَکِ الْمَشْحُونِ﴾ کائی رای کرد بو‌لای که‌شیه‌کی پر (له‌خه‌لک) ﴿فَبَاسًا هُمْ فَكَانَ مِنَ الْمُذْخَبِينَ﴾ ته‌مجا (نه‌و که‌شیه‌له‌بهر نه‌وه‌ی باری قوورس بوو، له‌ترسی نو‌قم نه‌بوونی، خه‌لکه‌که‌ی که‌له‌ناویدا بوون، قورعه‌کیشیان کرد بو‌نه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی ده‌رچوو بیخه‌نه‌ناو ده‌ریاکه‌وه‌وباری که‌شیه‌که‌سه‌و کتر بیت) قورعه‌یان کرد (یونس) نه‌و که‌سه‌بوو له‌قورعه‌که‌سه‌ره‌که‌وت ﴿فَالنَّاسُ أَكْثَرُ غَیْثٍ وَهُوَ ضَلِیلٌ﴾ (خرابه‌ده‌ریاکه‌و) ته‌مجا نه‌هه‌نگیک قوونی دا نه‌ویش شایانی سه‌ره‌نشست بوو ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِیْبِینَ﴾ خو‌ته‌گه‌ر به‌راستی نه‌و له‌یاد کارانی (خوا) نه‌بوایه ﴿لَکُنْتَ فِي طَیْفَةٍ أَلْقَوْا بِحَبْلٍ وَهُمْ لَا یَسْمَعُونَ﴾ هه‌تا رورزی زیندوو بوونه‌وه‌له‌ناو سکی شه‌و (نه‌هه‌نگه‌دا) ده‌مایه‌وه ﴿فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِیمٌ﴾ به‌هوی شه‌وه‌وه‌فریمان دایه‌زه‌ویه‌کی پرووت (بنی‌دار و دره‌خت) و نه‌خوشیش بوو ﴿وَأَنبَتْنَا عَلَیْهِ شَجَرَةً مِّنْ یَّطِیْنٍ﴾ وه‌رووه‌کینکی کوله‌که‌مان به‌سه‌ریدا رواند ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ یَزِیدُونَ﴾ نه‌وسا به‌پتغه‌مهریتی ناردمان بو‌لای سه‌ده‌هزار که‌س یا زیاتر ﴿فَتَأْتُوا أَمْشَکُهُمْ إِلَى جِیمٍ﴾ گه‌له‌که‌ش باوه‌ریان هیتا و به‌و هویه‌وه‌به‌هره‌مهمان کردن له‌زیان تا ماوه‌به‌ک ﴿فَأَسْتَفْتِهِمُ الرِّیَّانُ الْأَبْنَاءُ وَلَهُمُ الْبُتُونُ﴾ ته‌مجا (ته‌ی مو‌حه‌مهد) پرسیاریان لی‌بکه‌نایا کچان بو‌په‌روه‌ردگاری تویه‌و کورانیس هی‌ته‌وانه‌؟ ﴿أَتَمْشَکُنَّ الْمَلَائِکَةَ إِنَّمَا وَكَّلْنَاهُمُ حَبْلًا﴾ یان نه‌وان به‌دیاره‌وه‌بوون که‌ئیمه‌فریشته‌کانمان به‌مینه‌دروست کرد ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ قُلُوبُهُمْ لَا یَفْقَهُونَ﴾ بیدار بن به‌راستی نه‌وان له‌دوس هه‌له‌به‌سی خویانه‌وه‌ده‌لین ﴿وَلَوْلَا أَنَّهُمْ لَکَذِبُونَ﴾ خوا مندان یووه‌و بنگومان نه‌وانه‌دروژنن ﴿أَصْطَلَقْنَا الْأَبْنَاءَ عَلَى الْبَنِینِ﴾ نایا (خوا) کچانی هه‌لبراردووه‌(بو‌خوی) به‌سهر کوران دا

﴿مَالِكٌ كَيْفَ تُحْكُمُونَ﴾ چنانچه چون بریاری وا دهه دن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده ی ثایا بیر ناکه نه وه؟ ﴿أَنزَلْنَاهُ مِنْ مَّائِدٍ مُنْبِئَةٍ﴾ یان به لگه به کی روونشان (له م باره به وه) هدیہ ﴿فَأَنزَلْنَاهُ بِكُرْبٍ كَثِيرٍ صِدْقٍ﴾ ده ی کتیبه کستان (به لگه کستان) بیتن ته گهر راست ده کهن ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَافًا﴾ وه نه وه (بی باوه رانه) له نیتوان خواو جنو که دا خزمایه تی یان بریار داوه ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجِنَّةَ إِنَّمَا تُحْضَرُونَ﴾ سویتند به خواو ینگومان جنو که کان ده یان زانی که به راستی نه وان ناماده ده کرتن (له ریزی دوا ییدا) ﴿مُسَبِّحِينَ أَلْحَمَّ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاک و بیگهرده خوا له وه ی نه وه (بی باوه رانه) ده بلین ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (همو ویان سزا ده درین) بیتجگه به نده خاوین کراوه کانی خوا ﴿فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ ته مجا به راستی ثیوه و نه وه (بشانه) یش که ده به رستن ﴿مَا أُنْفِرُ عَلَيْهِ يُفَتِنُونَ﴾ ثیوه ناتوانن له به رانه ری خوا دا گوهر اکهری (که س) بن ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ لِلْحَيْرِ﴾ بیتجگه نه وه که سه ی (خوا ده زانی) ده چیته دوزه خه وه ﴿وَمَا يَنْبَغِي إِلَّا لَهُمُ مَقَامٌ مَقْلُوبٌ﴾ (فرشته کان ده لین) هیچ کام له نیمه نیبه مه گهر پله و شورتینکی دیاری کراوی خوی هیه ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا الصَّافُونَ﴾ وه به راستی نیمه همو ومان به ریز وه ستاوین (بو عبادت و به جی هیتانی نهرمانی خوا) ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا الصَّافُونَ﴾ وه ینگومان نیمه ین همیشه ته سیبجات وزیر و یادی نه وه که ین ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا يُقُولُونَ﴾ ینگومان هدر چه نده بت په رستان ده بانووت ﴿وَلَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا فِی الْأَوَّلِينَ﴾ به راستی ته گهر کینیك (ی ناسمانی وه ک کینی) پشیمانان هه برایه ﴿لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به راستی نیمه له به نده پاک و خاوتنه کانی خوا ده بو یین ﴿وَلَقَدْ رَأَوْهُ مُتَوَفِّيًا يَمْشُونَ﴾ ته مجا (که کتیبان بو هات) باوه ریان بی نه هیتا، جابه زووی ده زانن (سه ر ته نجاسی بی بر وایه که یان چون ده بی) ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ﴾ سویتند به خوا ینگومان پیشتر بر یارمان داوه بو به نده نیر دراوه کانمان ﴿إِنَّمَا لَهُمْ الْمُصَوِّرُونَ﴾ که ینگومان ههر نه وان سه ر ده خرین ﴿وَلَوْ أَنَّ جُنُودَ اللَّهِ الْقَائِمُونَ﴾ دیاریشه ههر سه ر یازانی نیمه سه ر ده که وون ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ خُتِبَ﴾ توش وازیان لی بهیته تاشه و ماوه ی (دیاری کراوه بو له ناو بر دنیان) ﴿وَأَنفِرْهُمْ فَهُمْ يُصِرُونَ﴾ وه بیان یته (سه ر نجامیان چون ده بیت) له مه ولا ته وایش ده بین (جیان به سه ر دیت) ﴿أَلَيْعَدَانِ أَنْتَ تَعْلَمُونَ﴾ جا ثایا به په له داوای سزای نیمه ده کهن ﴿فَلَا تَزَلِ بِسَاحَتِهِ﴾ ههر کانی سزای نیمه هاته خواره وه بو ناو ماله کانیان ﴿فَسَلِّ صَاحِبَ الْمَدِينِ﴾ نه و سا تر ستر اوان چ رورنکی خراب و ته نگیان ده بی ﴿وَقَوْلَ عَنَّهُمْ خُتِبَ﴾ وه وازیان لی بهیته هه تانه و ماوه ی (دیاری کراوه بو یان) ﴿وَأَنفِرْهُمْ فَهُمْ يُصِرُونَ﴾ وه بیسه ته مجا له مه ولا ته وایش ده بین ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ په ر وهر دگارت پاک و بیگهرده، په ر وهر دگاری بالا ده ست له وه ی بی باوه ران ده بلین (ده راره ی) ﴿وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ سلاو و درو دیش بو گشت پیغمه بران ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سو یاس و ستایش بو خوا ی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ په ر وهر دگاری همو و جیهانیان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوای به خشنده‌ی میهردهان

﴿ص﴾ به (صاد) ده خوینتریشه و خوازاناشره به ماناکه‌ی بق زانیاری زیاتر سدید سوره‌نای سورته‌ی (البقرة) بکه
 ﴿وَالْقُرْآنَ الَّذِي أُنزِلَ﴾ سوتند به قورئانی خاوهن ریز و پند و ناموزگاری ﴿بِإِلَهِ الْغَنِيِّ وَالْغَنِيِّ﴾ به لام نه‌وانه‌ی
 یی باوه‌رن ریزو چوون، له خزیه گه‌وره زاتین و دزایه‌نیدا (به‌رانیهر نیسلام و شسوتین که‌وتووانی) ﴿وَأَفْلَحَ الْفَعْلَانِ﴾
 قزین چه‌نده‌ها گدلسان پیشش شه‌وان (کافرانسی مه‌کککه) له‌ناو بررد ﴿فَأَذَلَّتْ وَلَدًا مِنْ مَنَاسِكٍ﴾ نه‌مجا هاوارسان کرد له
 حالیکدا کاتی رزگار بیرون نه‌مایو ﴿وَعَبَّوْا أَنْ جَاءَهُمْ حُشُونٌ مِّنْهُمْ﴾ سهریان سورده‌ماکه ترسیته‌رنکیان له خویان بزو
 هانوسه ﴿وَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا كِبْرُكَ كَذَابٌ﴾ وه یی باوه‌ران ده‌یان روت نم (پینگه‌میره) جادوو گهریکی زور دروزته ﴿
 أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ تاباشه (پینگه‌میره) هدموو خواکانسی کردوته به‌ک خوا ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا كَذِبٌ عَجَبٌ﴾ به‌راستی نه‌مه
 (که‌به‌ک خوا بیی) شستیکی زور سهرسور هیته‌ره ﴿وَأَنطَلَقْنَا لَعْنَهُمْ﴾ وه گه‌وره کانسی (قوریش له‌گهل پینگه‌میره
 قسه‌یان کرد و هه‌لسان) به‌هله‌هه‌ر چوون ﴿إِنِ امْسُؤْا وَاصْبِرُوا نَحْنُ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ (به‌خهلکیان روت) بیرون و خور گرین
 له‌سهر (به‌رستنی) خواکانتان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا كَذِبٌ يُرَادُ﴾ به‌راستی نه‌مه (ی موحه‌ممد ﷺ) ده‌یلنی) شستیکه له‌نبوه داوا کراوه
 (هه‌تابیتکه گه‌وره‌ی هدموو عه‌ره‌ب) ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِهَتِنَا الْأُولَى﴾ نه‌مه‌مان نه‌بیستوه له‌کژنا تابیتدا (که‌نه‌سرانی به)
 ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا كَذِبٌ عَجَبٌ﴾ نه‌مه‌ته‌نهای شستیکی هه‌له‌ستراره ﴿لَا تَنْزِيلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ بَلِّغْ﴾ تاباشا چون وه‌حی له‌ناو هدموو مان
 دابز شه (موحه‌ممد ﷺ) دابه‌رنساره ﴿بَلِّغْ هَؤُلَاءِ شَيْءٍ مِّنْ ذِكْرِي﴾ (نه‌خیر راست ناکهن) به‌لکو نه‌وانه له‌گومانندان له
 قورئانه‌که‌ی من ﴿بَلِّغْ لَهُمُ الْبَيِّنَاتِ وَأَعْلَفْ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو نه‌وانه هیشتا سزای منیان نه‌چه‌شستوه (بزو به‌باوه‌ر ناهیتن) ﴿
 أَلَمْ يَنْتَظِرُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْ دَارِهِمْ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْغَمُّ﴾ یاخه‌رننه‌کانی به‌زه‌یی به‌روهر دگاری زانی بالاده‌ستی به‌خشنده‌ت لای نه‌وانه؟ ﴿
 أَلَمْ يَنْتَظِرُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْ دَارِهِمْ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْغَمُّ﴾ باده‌سه‌لات و باشایی ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌تتوانیاندابه‌هی نه‌وانه
 ﴿فَلْيَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِهِمْ﴾ (نه‌گهر وایه) ده‌با به‌رز بیتوه له‌ناو هه‌کاره‌کانی به‌رز بوونه‌ده‌دا (تا ده‌گه‌نه‌هه‌رش نه‌مجا
 وه‌حی دابه‌رنسین بزو هه‌ر که‌سی خویان ده‌پانه‌ویت) ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفَاسِقِينَ﴾ (بیی بر وایانی قوریش) ﴿
 لَهُ شُكْرٌ وَكُزْمَةٌ لِّكُلِّ بَنِي تَرْحَمَ لَهُمْ كُزْمَةٌ لَّاهِي﴾ (دزی پینگه‌میره‌ران به‌زووی) ده‌شکیتترین و سهر شسور ده‌ین ﴿
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذْ ذُقُوا إِغْلًا﴾ پیشش شه‌وان گه‌لی نووح و عباد و فیرعه‌ونی خاوه‌ن میخه‌کان باوه‌ریان
 (به‌پینگه‌میره‌کانیان) نه‌هیتا ﴿وَنُحِيزُوا لَهَا جِبُلًا يُحِيطُ بِهَا﴾ وه (گه‌لی) سه‌موود و گه‌لی لووط و خاوه‌ن یاخه‌چرو
 به‌ره‌کان ﴿أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ﴾ نه‌وانه‌ناقم و کزومه‌لانیك بوون ﴿إِنْ كُنْ إِلَّا كَذِبٌ أُولَٰئِكَ يُجَادُونَ﴾ هه‌ر هدموو یان
 باوه‌ریان به‌پینگه‌میره‌ران نه‌هیتا بزو سزای منیان به‌سهر اچه‌سیا (و له‌ناو چوون) ﴿وَمَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّخْرَةَ وَجِبَدَ﴾
 نه‌مانه‌ته‌نهای چاوه‌روانی ده‌نگیکی زور گه‌وره ده‌کمن ﴿مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ نه‌وه‌دنگه (فور کردن به‌کهره‌فادا) که‌مترین ماوه
 دوا خستنی نیه ﴿وَقَالُوا لَوْ أَنَّا نُمِيتُ لَوْ كُنَّا نَمُوتُ﴾ (به‌گالته‌پنکر دنیکه‌وه) وه ووتیان: نه‌ی به‌روهر دگاران
 پیشش رزوی لن پر سینه‌وه به‌شه‌که‌مان (له‌سزایان پاداشت) یی به‌هه

﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ (نهی موحده ص ۱۱۱) دان به خوندان بگریه له‌سهر نهو قسانه‌ی که ده‌یکمن ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (بیری به‌نده‌مان (داوود) ی خاوهن هینز و توانا بکهره‌وه بنگومان نهو ده‌میشه گه‌راوه بوو بؤ لای خوا ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به‌راستی نیمه چیا کانمان رام هیتا بوو ته‌سیبجانی خوابان ده‌کرد له‌گه‌ل نهو (داوود) ﴿يَا لَيْسَ وَالْإِشْرَافُ﴾ به‌ثیواران و به‌یاناندا ﴿وَالطُّبَرُ مَخْشُورٌ كُلُّ لَهْ وَأَوَّابٌ﴾ وه بالنده‌کان که له‌ده‌وری نهو (داوود) کۆده‌کرانه‌وه هه‌موو (بؤ ته‌سیبجات) بؤ لای نهو ده‌گه‌رانه‌و (تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکهن) ﴿وَوَسَّيْنَا الْمَلِكُ﴾ وه پاشایه‌تیه‌که‌ی نه‌ومان به‌هینز کرد ﴿وَبِأَيِّكَ الْيَكْفَى وَقَصَلُ الْخَطَابِ﴾ دانایی و گوفزاری چیا کهره‌وه‌مان بین به‌خشی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَضِرِ إِذْ تَسُوِّرُوا الْيَحْرَابَ﴾ وه نایا هه‌والی داوا چیه‌کانت بین گه‌یشته‌وه کاتی به‌دیواری خه‌لوه‌تگا‌که‌دا سهر که‌وتن ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ﴾ له‌ناکاودا چوونه ژووره‌وه بؤ لای داوود نه‌ویش داچله‌کا و ترسان لیان ﴿قَالُوا لَا تَحْزَنْ حَسَمَانٌ﴾ وونیان: مه‌ترسه (نیمه) دوو داوا چین ﴿بَنَى بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌کینکمان سته‌می له‌وی تر کردووه ﴿فَأَحْكُ بَيْنَ الْيَقِي وَالْشَّيْطَانِ﴾ جاله‌نیوانماندا به‌هه‌ق وراستی پرپار بده‌وله‌راستی لامه‌ده (له‌برپاره‌که‌ندا) ﴿وَأَخَذْنَا إِلَى سَوَاءٍ الْفِرَاطِ﴾ وه رینمو و نیمان بکه بؤ رنگای راست ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا لَفِتْخٌ وَتَسْوِغٌ فَهَيْهَ﴾ (به‌کیان و وتی) بنگومان نه‌مه‌برامه، نه‌وه‌دو نو سهر مری هه‌یه ﴿وَلِيَّ نَجْمَةٍ وَجِدَةٍ﴾ و منیش به‌که‌مهرم هه‌یه ﴿نَقَالَ أَهْلِيَّهَا وَعَزَى فِي الْخَطَابِ﴾ که‌چی ده‌لئت نه‌وه‌دش بده‌یه‌من (بیسپهره‌به‌من) و له‌کاتی تسه‌کردند از له‌به‌سهرمدا ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَى رَبِّكَ﴾ (نه‌مجا داوود علیه‌السلام به‌بین نه‌وه‌ی گوی له‌براکه‌ی تریان بگریت و به‌به‌له‌نم خو‌کمه‌ی دا) و وتی: سویتند به‌خوا به‌راستی سته‌می لیکردوی که‌داوات لیده‌کات ناقه‌مه‌ره‌که‌ت بخانه‌ناو مه‌ره‌کانی خویه‌وه ﴿وَأَنْ كَيْفَ مِنْ لُطْفٍ لِيَبْقَى بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ و بنگومان زور له‌شدریک و هاو به‌شان سته‌م له‌به‌کتری ده‌کهن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ بیجگه له‌وانه‌ی باوه‌ربان هیتاوه و کرده‌وه‌ی چاکبان کردووه، نه‌وانه‌ش زور که‌من ﴿وَعَلَى دَاوُدَ إِنَّمَا فَتَنَّا﴾ داوود زانی که‌نیمه‌ته‌نها ناقیمان کردووه نه‌وه ﴿فَأَسْتَفْزَعُ رَبِّي وَخَرَّ لَهَا وَائِبٌ﴾ بویه‌داوای لیبور دنی کرد له‌په‌رورد گاری و که‌وت به‌روودا به‌سورده‌بردنه‌وه و تویه‌ی کرد (له‌وه‌ی نه‌ده‌بوو به‌بین گونگرتن له‌که‌سی به‌رامه‌ر خو‌کم‌بدات و به‌له‌ش بکات له‌برپار داند) ﴿فَقَفَرْنَا لَهُ دَلِيلٌ﴾ نیمه‌ش له‌وه‌له‌ی نه‌و خوش بووین ﴿وَأَنَّ لَهُ جَنَدًا لُغْنًا وَحَسَنَ مَقَابٍ﴾ به‌راستی نه‌و (داوود) پله و پایه‌ی به‌رزه‌و نریکه له‌نیمه‌وه و دوا پرورنکی چاکیشی هه‌یه ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌ی داوود بنگومان نیمه‌تزمان کرد به‌جینشینی (پیغه‌مه‌رانی پیش خوت) له‌زه‌بدا ﴿فَأَحْكُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ که‌واوو توش له‌نیوان خه‌ل‌کدا به‌راستی فهرمانه‌وایی بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شوتن هه‌وا و تاره‌زوو مه‌که‌وه باله‌رنگای خوالات نه‌دات ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخِشُونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بنگومان نه‌وانه‌ی له‌رنگای خوا لاده‌ده‌ن و گو‌مرا ده‌بن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَمَّا شُؤُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ سزای سه‌ختیمان بؤ هه‌یه‌چونکه‌روژی لیهر سینه‌وه‌یان له‌بیر کردبوو ﴿

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ نیمه ناسمان و زهوی و نهوهی له نیوانیاندابه به بیتهوده دروسنمان
نه کردوهه ﴿ذَٰلِكَ عَلَى الْإِنسَانِ كَثِيرٌ﴾ نهوه هجومانی نهو کهسانه به که بی باوه و بوون ﴿قَوْلُ الْإِنسَانِ كَثِيرٌ﴾ ساهاوار
یو نهوانه ی که بی باوه و بوون به ناگری دوزخ ﴿أَلَمْ جَعَلْنَا الْإِنسَانَ أَمْثَلًا وَعِلْمًا﴾ نایا نهوانه ی باوه و بیان هیتاوهو
کردهوه چاکه کانسان کردوهه ﴿كَأَلَمْ نَقْدِرْ فِي الْإِنسَانِ﴾ له گهل خرابه کاران له زهوبدا وه که به کیان دانین (له دوا
روژده، نه خیر وانی به) ﴿أَلَمْ جَعَلْنَا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ بان پاریز کاران وله خوا نرسان وه که به کرداران لی ده که بی
﴿كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ (هم فورقانه) کتینیکی پیروژه ناردو ومانه ته خواره وه بو تو ﴿يُنذِرُ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُنشِئُ الدُّرُوزَ﴾
﴿الْأَلْبَسَ﴾ بو نهوه ی بیر بکه نهوه له نایه ته کانی، وه خوا وهانی بیر و زسری پهندی لی وهر بگرن ﴿وَوَهَبْنَا لِذَٰلِكَ سُلَيْمَانَ﴾ نیمه سوله یمان به خشعی به داوود (علیهما السلام) ﴿يَعْرِى الْقَبْدَانِ لَهُ أَوَّارٌ﴾ نهوه
(سوله یمان) به نده به کی چاک سو، بنگومان نهو زور روو له خوا بوو ﴿إِذْ غَرَضَ عَلَيْهِ الْغَنِيَّ الَّذِي هُوَ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
سهر له نیواره کاتیک ته سپانی رهمن و خیرا نیشانی سوله یمان درا ﴿فَقَالَ إِنِّي أَخِيْتُ خُبَّ الْخَيْرِ عِنْدَ ذِكْرِ ذِي﴾
جا (سوله یمان) وونی خوشه ویستی هم ته سپانه م باو دا به سهر یاد و عیاده تی پهر وهر دگرم دا (که نوژی عه سر بوو)
﴿حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ (سهری نه سپه کانی ده کرد) هه تا له چاوو گوم بوون ﴿وَرَدُّهَا عَنِّي﴾ (وونی) جارنکی تر
نهو ته سپانه م بو بگرن نهوه ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْيُنِ﴾ نهو مجا دهستی هیتا به دهست و قاج و گردن و یالی (نهو
ته سپانه دا) ﴿وَوَلَدْنَا قَدًّا سَلِيمًا﴾ سویتد به خوا به راستی سوله یمان تاقی کردهوه ﴿وَالْقَبْدَانِ عَلَى كَرِيمَةٍ جَدًّا﴾
و لاشدی (له ته کوپی) کمان فریدا به سهر تهخته کهیدا (چونکه پیشتر سویتدی خوار دیو، که به سهر ته وای
خیزانه کانیدا نه سویتده و و کو نه بیته وه له گهل یاندا، وهر به کهشیان کوپنکی بیت وله پیتا و خوادا جهاد بکه
به بی نهوه ی (ان شاء الله) پکات له دوا پیدا له ههر هه مو خیزانه کانی ته نیا کوپنکی نوقسانی ناته وای بوو، خوی
گوره ش به مه تاقبکردهوه) ﴿يُؤْتِيكَ﴾ پاشان ته و به ی کرد و گه رایه وه بو لای خوا ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنبِي﴾
(سوله یمان) وونی نه ی پهر وهر دگرم لیم خوشیه و دهسلات و پاشایه تنکم بی بیه خشه ﴿لَا يَنْبَغِي لِأَخِيْرٍ بَعْدِي﴾
که دوا ی من دهس نه دا بق که سی تر ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَقَّابُ﴾ بنگومان ته نیا تقوی به خشنده ی (هه موو شتیکی) ﴿فَصَحَّرْنَا لَهُ الرِّجْمَ﴾ (دوی نزاکدی) (با) مان بو رام هیتا و خستمانه خز منیه وه ﴿فَنَجَّى بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾
به فدرمانی نهو به نهرمی دهرقی بو ههر جیگایه ک بیوستایه ﴿وَالشَّيْطَانِ كُلِّ مَلَكٍ وَغَوَّيْ﴾ وه هه موو (جنو کهو)
شهیانه کانمان بو رام هیتا بوو که پیتا سازو مهله وانی ژیر دهر با بوون ﴿وَالْآخِرِينَ مَقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ وه هه ندینکی
نریان (که سهرینچی سوله یمانیان کردبوو رامان هیتان بوی) به پیکه وه به سترای له کوت زنجیر دا ﴿وَقَدْ﴾
﴿عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ دُخَانٌ﴾ (که باسکرا) به خشعی نیمیه (بو تو)، نهو مجا به ویستی خوت بیه خشه، بان
بیگرده و و مهیه خشه به بی پر سینه وه (لنت) ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَ رَبِّكَ عَذَابًا﴾ وه به راستی نهو (سوله یمان) به ی
به رزی هه یه لای نیمه وه سهر نه ناجمی چاک هه یه ﴿وَأَذْكُرْ عَذَابَ الْآلِ الْكَافِرِ﴾ وه (له ی موحه ممد) ﴿وَأَذْكُرْ﴾
یاسی به نده ی نیمه نهو ب که کاتیک هاواری له پهر وهر دگاری کرد ﴿إِنِّي مَسْنِي السَّيْفِ﴾ (وونی) به راستی
شهیانه تووشی زه حمت و نار حمتی و نازاری کردوم ﴿أَرْكُضْ بِرَجُلِكَ هَذَا مَقْتُلًا﴾ (بی ی
وترا) پیت بده به زهوبدا نهوه کانیاونکی سارده بو خوشتن و خوار دنه وه (بی دا به زهوبدا و ناو هه لقولی ولهو
ناوه خوی شت و ناوی خوار دوه وله نه خوشیه کهیشی چاک بوویه وه)

﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ مِثْقَالٍ مِّثْقَالًا﴾ و ده ژن و مناله کانی و نه و نه ده‌ی تریشمان له گه لیان دا به (نه یوب) به خشسی
 ﴿وَجَعَلْنَا زُكْرًا لِلْأُنثَى﴾ بهر هم و مبهره بانی له لایه‌ن خۆمانه وه (بو نه یوب) وه بو پند و ناموز گاری بو
 خاوه نانی ژیری و بیر و هوش ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ مِثْقَالٍ مِثْقَالًا﴾ (بیمان ووت) چه بکمی شوون (داری زور
 باریک) به ده سته وه بگره و پتی بده (له خیزانت بهك جار) و سویتنه كهت مه شكیته (كه له خیزانت خوارد بوو
 سه د داری لی بده‌ی) ﴿وَجَعَلْنَا صَبَارًا﴾ بهر استی نیمه نهو (نه یوب) مان به خۆگری بینی ﴿يَوْمَ الْعَبْدُ لِرَبِّهِ الْوَاتِ﴾
 چ بنده به کی چاك بوو بهر استی نهو زور گو تر ایه‌ن و بوو له خوا بوو ﴿وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِزْهِيْرًا وَنَحْوًا وَنَحْوًا﴾
 وه یاسی بنده کانی نیمه بکه ئیراهیم و ئیسحاق و به عقوب ﴿أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ﴾ كه خاوه‌نی هیز و توانا
 و بینایی بوون ﴿إِنَّا لَنُنْفِثُ الْغُبَارَ فَتَكْفُرُ الْآفَارُ﴾ بهر استی له بهر نه وه‌ی همه‌میشه پوزی دوا بیان له بیر دا بوو
 نیمه (به بنده‌ی ثابیه‌نی خۆمان) هه لمان بژاردن ﴿وَأَنفِثْنَا عَدَاةَ الْغَمِّ الْمُضْطَرِّقِينَ الْأَخْيَارِ﴾ وه بهر استی نه وانه
 (هه‌ر میانان) لای نیمه له به‌ند هه لیز تر دراوه چا كه كانن ﴿وَأَذْكُرْ اسْتَعِيْلَ وَالْبَسْعَ وَالْكَفْلَ﴾ وه یاسی
 (بنده کانی نیمه) ئیسماعیل و ته‌لیه‌سه‌ع و ذو لکیفل بکه ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ كه هه‌مو بیان له چا كه کارانن
 ﴿هَذَا ذِكْرٌ لِّلَّذِينَ لَحِقْنَا فِي الْحَقِّ﴾ شه‌م (یاسی پیغه‌مه‌ر انه) یاس و ناویانگی چاکیانه له دنیادا و بیگومان
 پاریز کاران سه‌ر نه‌نجامینکی چاکیان هه‌یه ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ مِّنْجَنَّةٍ لَهُمُ الْأَنْوَارُ﴾ (كه بریتی به له) به‌ده‌شتانی
 جینگای مانه وه‌ی همه‌میشه‌یی، كه ده‌ر گاکانی کرا و ته‌وه‌ بویان ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا﴾ له‌ویندا (له‌سه‌ر کورسی
 رازاوه) پالیان داوه‌ته‌وه ﴿يَتَخَوَّنُ فِيهَا بِكُلِّ كَيْفٍ وَرُشْرٍ﴾ تیندا داوای میوه‌هانی زور و جوړه‌ها خوار دنه‌وه
 ده‌كه‌ن ﴿وَعِنْدَ حُتْرٍ قَصِيرٍ الْأَرْزَاقُ﴾ و حوریانی هاو ته‌مه‌نیان لایه (خیزانیانن) كه چاویان بریوه‌ته
 می‌ده‌کانیان ﴿هَذَا مَا نُوعِدُونَ لِمَنْ لَّيْسَ﴾ ته‌مه‌ شه‌و (نازو نیمه‌تانه) به كه به‌لینتان پی‌ درا بوو بو پوزی
 ئیر سینه‌وه (ی قیامت) ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقٌ مِّنَّا لَكُنَّ﴾ بهر استی ته‌مه‌ رزق و پوزی نیمه‌یه هه‌ر گیز ته‌واو
 بوونی بو نیمه ﴿هَذَا لَوَلَّى الْغُلَافِيتِ لَشَرِّ مَا﴾ تا ته‌مه (پادا‌شتی پاریز کارانه) و بیگومان سه‌ر كه‌شانیش
 خرابترین باشه پوزیان هه‌یه ﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَكْسُ الْيَهَادُ﴾ دوزه‌خه كه ده‌چته ناویه‌وه، نای چ جینگابه‌کی
 به‌دو خرابه ﴿هَذَا أَقْبَدُ وَفَوْهُ حَمِيمٌ وَنَقَاتُ﴾ ته‌مه‌ و شای له‌كول و كینم وزوخواو، ده‌با بیچه‌ژن ﴿وَهُ
 الْآخِرِينَ شَكَّيْهِ الْأَوْجُ﴾ وه چهنه‌د جوړی تر سزبان هه‌یه له‌و شینوه ﴿هَذَا قَوْجٌ مُّقْتَضِمٌ مَّعَكُمْ﴾
 (به گومر اكه‌ره‌كان ده‌وتری) ته‌مه‌ كۆمه‌لیكه له‌گه‌ن ئیوه‌دا دینه‌د دوزه‌خ ﴿لَا مَرْحَابَ لَهُمْ﴾ (گومر اكه‌ره‌كانیش
 ده‌لین) به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿إِنَّمَا صَالُوا النَّارَ﴾ بیگومان نه‌وانه ده‌چته ناو ناگری دوزه‌خ ﴿قَالُوا لَيْسَ لَنَا مَرْحَابٌ بِكُمْ﴾
 نه‌وان (به گومر اكه‌ره‌كان) ده‌لین به‌لكو ئیوه به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿أَنَّهُ قَدْ شَمُّوْا لَنَا﴾ ئیوه (له‌دونیا گومر انان كر دین)
 و ته‌م سزاتان پیش هینا بۆمان ﴿فَيَكْسُ الْقَرَارُ﴾ نای چ جینگاو مه‌نزلینکی خرابه ﴿قَالُوا رَبَّنَا قَدْ لَنَا هَذَا﴾
 ده‌لین: نه‌ی په‌ر وه‌ر دگار مان هه‌ر كه‌س (هزی) پیش هینانی ته‌م سزایه بوو بو نیمه ﴿فَرَدُّوا عَدَابَاضْطِغْطَافِي النَّارِ﴾
 نه‌وه سزای نه‌و كه‌سه له‌دوزه‌خدا چهنه‌قات بکه ره‌وه ﴿

﴿وَقَالُوا أَنَا لَا نَرَىٰ رَجَاءَ﴾ وه (گویم اکره کان) ده لَیْسَ نه وه چیمانه بوج بیوانتیک نابین **﴿كَانُوا أَهْمَمِينَ الْأَشْرَارِ﴾** که تبسمه له خراپدر کارانمان ده ژماردن **﴿لَتَذَذْنَهُمْ یَحْزَنًا﴾** نابا نه واندن که گالته مان بی ده کردن **﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾** یا (لیره نه لام) چاوه کان لیبان که لا بسوه (و نابان بین) **﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاضَعُ أَهْلُ النَّارِ﴾** بیگومان نه وه (که باسکرا) تازا وه و شدره قسه‌ی دوزخ خیانه، و راسته (و دینه دی) **﴿قُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذْ یَقُولُ﴾** (ته‌ی موحه مه‌د **﴿یَعْلَمُ﴾** بلی من ته‌نیا تر سینه رتکم **﴿وَمَا یُنِیْ إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾** و هیچ بهر ستر او یکی راست نییه بیجگه له خوای ته‌نهای به ده سه لات **﴿زُبُّ الشَّكُورِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا﴾** بهر و ردگاری ناسمانه کان و زهوی و نه‌وه‌ی له نیوانیاندایه **﴿الْعَزِیزُ الْغَفُورُ﴾** زالی بالاده سنی لیورده‌یه **﴿قُلْ هُوَ تَوَّابٌ عَظِیمٌ﴾** (ته‌ی موحه مه‌د **﴿یَعْلَمُ﴾** بلی نه‌وه همه‌والیکی زور گه‌وره‌یه **﴿أَمْرُهُمْ فَعِصْوَةٌ﴾** که تیوه گوی بی نادهن **﴿مَا كَانَ لَیْ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِلَّا عِنْدَ اللَّهِ﴾** (بلی نه گه‌روه حیم بونه هاتایه) من هیچ ناگام له کومه‌لی هره بلند (فرشته کان) نه‌بوه **﴿إِذْ یَخْتَصِمُونَ﴾** کانی ده‌مه قالیان ده کرد (دوباره‌ی نادهن) **﴿إِنْ رُوحُیَ لَیْ نِیْگَا بُوَ مِنْ نَاکِرِتٍ﴾** **﴿إِلَّا أَنَا أَنَا تَزِیْرُ مِیْمِیْنِ﴾** جگه له‌وه نه‌بیت که من ته‌نیا تر سینه رتکی پروونکهره وه **﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِکَةِ﴾** تهو کانه‌ی (ده‌مه قالی یان بوو) بهر و ردگارت به فرشته کانی فهرموو **﴿إِلٰی خَلْقٍ بَشَرٍ مِّنْ طِیْنٍ﴾** بهراستی من مرقو فیک له قور دروست ده‌که **﴿وَإِذَا سَوَّیْتُهُ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوحِی﴾** ته‌مجا کانی شیوه که یم ریک خست و قوم پیدا کرد و گیانم کرد به بهریداله گیانیک که خوم دروستم کرد وه **﴿فَقَعَا لَهٗ رِجْلَیْنِ﴾** ته‌وسا هه‌موو به سورده‌بردن بوی بکه‌ون بهر و ودا **﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِکَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾** جافرشته کان ههر هه‌موویان سورده‌یان برد **﴿إِلَّا إِبْلِیسَ اسْتَكْبَرَ﴾** بیجگه له شه‌بتان که خوی به گه‌وره دانا **﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِیْنَ﴾** و له بی باوه‌یران بوو **﴿قَالَ یٰٰٓأَبَلِیْسُ﴾** (خوا) فهرمووی ته‌ی لیلیس **﴿مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیْدَیْ﴾** چی شتیک رینگری کردی (له‌وه‌ی) که سورده‌بیه‌بیت بو که‌سی که به ههر دوو ده‌سنی خوم دروستم کرد وه **﴿أَسْکَرْتَ أَزْوَٰجَ مِنَ الْعَالَمِیْنَ﴾** نابا خوت به گه‌وره زانی، یاخو له بهر زو بلند کانی **﴿قَالَ أَنَا خَیْرٌ مِّنْ ذَٰلِکَ﴾** (شه‌بتان) ووتی من له (نادهن) چاکترم **﴿خَلَقْتِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتُهُ مِنْ طِیْنٍ﴾** چونکه منت له ناگر دروست کرد وه، به لام ته‌وت له قور دره‌ستکرد وه **﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّکَ رَجِیْمٌ﴾** (خوا) فهرمووی که وانه لهو (به‌هه‌شته) دهر چز و برز، چونکه بیگومان تو دهر کراوی له‌ره‌حمه‌تی من **﴿وَإِن عَلَیْکَ لَعْنَتِیْ إِلَىٰ یَوْمِ الدِّیْنِ﴾** وه بهراستی نه‌فرینی منت له‌سهر بی تاروژی (پاداشت و توله) **﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِیْ إِلَىٰ یَوْمِ أُنْعَمُ عَلَیْکَ﴾** (شه‌بتان) ووتی ته‌ی بهر و ردگارم ده‌ی مؤله‌تم بده (نه‌مرم) تاروژی (مردوان) زیندوو ده‌کرته‌وه **﴿قَالَ فَإِنَّکَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ﴾** (خوا) فهرمووی: ده‌ی بهراستی تو له مؤله‌ت دراونی **﴿إِلٰی یَوْمِ الْوَفٰی الْمَعْلُومِ﴾** تاروژی کانی دیاری کراو **﴿قَالَ فَبِعِزَّتِکَ لَا أُخَوِّیْتُهُمْ أَجْمَعِیْنَ﴾** (شه‌بتان) ووتی ته‌مجا سویند به‌عیزه‌نت ههر هه‌موویان گویم ده‌که **﴿إِلَّا عِبَادَکَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِیْنَ﴾** ته‌وانه‌یان نه‌بی که به‌نده‌ی پاک و هه‌لیز ده‌ی تون

﴿قَالَ الْحَقُّ وَلِحَقِّ أَقُولُ﴾ (خوا) فرمودی: من حقم هر چه قیش ده‌لیم ﴿لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ يَتَّبَعُكَ﴾
 و تفرج‌تجین ﴿به‌راستی دوزخ پر ده‌کم له تو و نه‌وانی (له ناده‌میان) شوینت ده‌کون به‌تیکرا ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مسد ﴿بَلَىٰ مَنْ هِيَ مِنْ هِجِ كَرَىٰ و پاداشتیک له‌سهر گه‌یاندنی
 هم نایینه له یتوه داوانا‌کم ﴿وَمَا أَتَانِ السَّكَّارِ﴾ و من له‌و که‌سانه‌ش نیم که‌درو هله‌بستم و زور له
 خنوم بکه‌م ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ هم (قورئانه) تنها پند و ناموزگاریه بو هم‌وو جیهانیان ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ به‌راستی باش ماویه‌ک له هه‌والی هم (قورئانه) ده‌زان

سوره‌ی ﴿الزُّمَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَزِيلُ الْكَحِبِ﴾ هم قورئانه هینراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه‌ن خوای بالاده‌سنی
 کار به‌جی وه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ بینگومان نیمه به‌حق و راستی قورئانمان بو تو
 هیناوه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته‌خوا بپهرسته و به‌تنها هر بو نه‌و ملکه‌ج
 به ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیدار به‌نایینی (گه‌ردن که‌چی) پاک و خاوین هر بو خوا به
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَئَئِكَ﴾ وه که‌سانی جگه‌له‌و (خوا) چند پهرستراوینکیان بو خویان داناوه
 ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ (ده‌لبن) نه‌نها له‌بهر نه‌وه ده‌یان پهرستین نزیکمان بکه‌نه‌وه له
 خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُمُ يَوْمَئِذٍ الْبَاطِلَ﴾ بینگومان خوا بریار ده‌دات له نیواناندا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و
 شتانه‌دا که‌نه‌وان نیایا جیاواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ به‌راستی خوا برینموونی
 که‌سی ناکات که‌دروزی زور بی باوه‌ره ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ نه‌گهر خوا بیووستایه
 مندالیک بو خوی بریار بدات ﴿لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه‌وه له‌ناو دروست کراوه‌کاتیدا کامه‌ی
 بوووستایه هه‌لی ده‌بزارد ﴿سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بینگهرده هر نه‌وه خوای نه‌نهای
 زال و به‌ده‌سه‌لات ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق دروست
 کردوه ﴿يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ﴾ شه‌و ده‌هیتی به‌سهر روزدا ﴿وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و روز ده‌هیتی
 به‌سهر شه‌ودا ﴿وَسَحَّرَ الْمَقْسِرَ وَالْقَمَرَ﴾ و خور و مانگی رام هیناوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾
 هه‌ریه‌که‌یان (له‌خولگه‌ی خزیدا) تانه‌و ماویه‌ی بوی دیاری کراوه ده‌گهریت و ده‌سوریتنه‌وه
 ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾ بیدار به‌هر نه‌و (خوا) زالی لی بورده‌یه

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) تنبوه‌ی له تاكه كه سېنك (ئادهم) دروست كردووه ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْهَا رِجَالًا﴾ پاشان لهو (كهسه) هاوسه‌ره كه‌ی (جهوواي) به‌دی هیتاوه ﴿وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ نَعْمَةً أَنْ تَرَوْا﴾ وه بۆ تنبوه هه‌شت جووتی (نیر و من) له تازهل به‌دی هیتاوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ تنبوه دروست ده‌كات له‌ناو سکی دایكتاندا ﴿خَلْقَانِ بَعِيضُكُمُ﴾ به‌به‌دی هیتانی به‌ك له‌دوای به‌ك ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ له‌ناو سنی تاریکی (ناو سك، مندان‌دان، په‌رده‌ی كۆر په‌له) دا ﴿وَلَكُمْ اللَّهُ زُكُورًا أُنْثَىٰ﴾ تانه‌وه په‌روه‌ردگاری تنبوه‌یه كه ده‌سه‌لات و پاشایی هه‌ر مولکی نه‌وه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی راست جگه له‌زاتی نه‌و نیه، كه‌واته تنبوه چۆن له‌ثابینی راست لاده‌درین ﴿إِنْ تَعْلَمُوا﴾ نه‌گه‌ر تنبوه بۆ باوه‌رین ﴿إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾ نه‌وه بینگومان خوا بۆ نیازه له‌تنبوه ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ و پازی نیه به‌بۆ باوه‌ری بۆ به‌نده‌كانی ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر سوپاسی خوا بكه‌ن (وگه‌ردن كه‌چ بن) به‌وه لیسان پازی ده‌بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هیچ گونا‌هبارنك گونا‌ه‌ی كه‌سێکی تر هه‌لنا‌گه‌ریت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بۆ لای په‌روه‌ردگار تانه ﴿فَلْيَسْكُرُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وسا هه‌و‌النسان ده‌داتی به‌وه‌ی كه ده‌تان كرد ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا نا‌گاداره به‌نه‌ی دلان ﴿وَلَا تَمْسُ السُّنُوفُ﴾ وه‌كانی ئاده‌می زیانیکی لێ بكه‌وی ﴿وَتَنَزَّلُ الْمُبَرَّاتُ﴾ ده‌گه‌رینه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگاری و‌هاواری لێ ده‌كات ﴿وَلَا تَحْوِلُهُمْ فِتْنَةٌ﴾ پاشان نه‌گه‌ر له‌لایهن خۆیه‌وه به‌هه‌ره و نعیمه‌تیکی دایه ﴿بَلَىٰ مَا كَانُوا يَدْعُونَ أَنَّهُمْ قُلُوبُهُمْ لَا تَسْمَعُ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُمْ خِلَافَةُ اللَّهِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی (خه‌لك) له‌پینگای نه‌و گومراكات ﴿قُلْ تَشْعَبُ كُفْرًا قَلِيلًا﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) به‌هه‌ره‌شموه) بلی: به‌بۆ باوه‌ریكه‌ت كه‌مێك له‌زه‌ت و هه‌رگه‌ره له‌ژیان ﴿إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ چونكه به‌راستی تو له‌هاوه‌لانی نا‌گه‌ری دۆزه‌خی ﴿أَتَمَنَّ هَؤُلَاءِ﴾ (هاوه‌ش دانهران چاك‌ترن) یان كه‌سێك ملك‌ه‌چ وخوا به‌رست بیت؟ ﴿إِنَّ أَوْلَىٰ النَّاسِ سَاجِدًا﴾ وَفَاقِمًا له‌كاته‌كانی شه‌ودا به‌سوژده‌بردن و پراوه‌ستان (له‌شه‌و نوێ‌دا) ﴿يَحْذَرُ الْأَخْيَرَةَ وَيَرْجُو خَيْرَهَا﴾ كه‌له (سزای) دوا‌پۆژ ده‌ترسیت و به‌هیوای به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاریه‌تی ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئایا نه‌وانه‌ی ده‌زانن به‌كسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی كه نازانن ﴿إِنَّهَا يَكْفُرُ الْوَالِدُ بِالْأَبِ﴾ به‌راستی نه‌ها‌خواه‌نانی ژیری تامۆزگاری و هه‌ده‌گرن ﴿قُلْ يَعْصَاوُ الْوَالِدِينَ إِحْسَانًا﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: به‌و به‌ندانه‌م كه باوه‌ریان هیتاوه ﴿أَتَقُولُونَ كَذِبًا﴾ له‌ (سزای) په‌روه‌ردگارتان خۆ به‌پارینن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدِّينِ حَسَنَةٌ﴾ كه‌سانی له‌م دونیابه‌دا چاكه‌بان كردووه، پاداشتی چاكیان بۆ هه‌یه ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾ وه‌زه‌وی خوا فراوانه ﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌راستی نه‌ها ئارامگرن به‌بۆ حیساب و ژماردن پاداشتیان ده‌درینه‌وه ﴿

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (ئەمە ی موحەممەد ﷺ) بۆی بەراستی من فەرمانم پێ دراوه ﴿إِنَّ أَعْيُنَ اللَّهِ حَفِيظَةُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 که خوا بپەرستم بە دڵسۆزی بۆی ملکه چ بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وە فەرمانم پێ دراوه
 که یە کەم کەسی موسلمانان (ی ئوممەتم) بم ﴿قُلْ إِنِّي لَأَكْفَى﴾ (ئەمە ی موحەممەد ﷺ) بۆی بەراستی
 من دەترسم ﴿إِنْ عَصَيْتَ رَبِّي﴾ ئە گەر سەر بپنجی پەر وەرد گارم بکەم ﴿عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ لە سزای پۆڕتیکی
 گەورە (قیامەت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ بۆی من هەر خوا دەپەرستم بە پاکسی و تەنیا هەر بۆ
 ئەو ملکه چم ﴿وَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (بە بۆ باوەران بۆی) ئێوە ش جگە لە خوا چیتان و وێست
 بی پەرستن ﴿قُلْ إِنِّي أَخْشَى اللَّهَ﴾ بۆی بێگومان زەرەرمەندان کەسانیکن ﴿خَيْرٌ وَأَعْلَىٰ مِنْهُمَا﴾
 کەخویان و کەس و کاریان لە دەست داوه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لە پۆری قیامەتدا ﴿أَلَا إِنَّ هَٰذَا هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾
 بێدار بن، هەر ئەو زەرەرمەندی ئاشکرا و دیار ﴿لَهُمْ فِي قِيَمَتِ ظُلُمٍ مِنَ النَّارِ﴾ بۆ ئەوان هەبە لە لای
 سەریانەووە چەند تەبەقی (وەک هەوری رەش) لە ناگر ﴿وَمِنْ تَحْتِهَا ظُلُمٌ﴾ و لە ژێریشیانەووە چەند تەبەقی
 هەبە ﴿ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ﴾ ئەو (سزایە) خوا بە نەندەکانی خۆی پێ دەترسێن ﴿يَعْبُدُونَ فَتَأْتِيهِمْ﴾
 ئەمە بە نەندەکانم خۆتان بپارێزن (لە سزای من) ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يَخْلُتُوا﴾ وە کەسانی کە
 لە پەرستنی بت (و هەموو پەرستراوێکی تر) خۆیان پاراستوووه ﴿وَأَنْ يَكُونَ لِلَّهِ﴾ وە گەراو نەتەووە بۆ لای
 خوا ﴿لَهُمُ الشَّرُّ فَيَنْبَغِيكَ﴾ مژدە ی گەورە تەنیا بۆ ئەوانەبە، کەواتە مژدە بدە بە نەندەکانم ﴿الَّذِينَ﴾
 يَسْتَعْمِلُونَ الْقَوْلَ ﴿ئەوانە ی گۆی دەگرن بۆ قسە و گوشتار ﴿يَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ ئەمجا شوێن چاکترینی
 ئەو (قسانە) دەکەون ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ ئەوانە کەسانیکن خۆدا رێنموونی کردوون ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿هەر ئەوانەن خواوەنانی زبیری و هوش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ جانا ئایا
 کەسێک بە ئێتی سزای بە سەردا چەسپا بێت (بۆی بپارێدراینت) ﴿أَفَأَنْتَ تُقِذُّمَنْ فِي النَّارِ﴾ دە ی ئایا
 تۆ (دەتوانی) کەسی رزگار بکەیت کە لە ناو ناگری دۆزەخدا بە ؟ ﴿لَٰكِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا مُكَرًّا﴾ بە لام
 کەسانی کە لە پەر وەرد گاریان ترساون و خۆیان (لە سزای) پاراستوووه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ قَوْلِهِمْ غَرِيبٌ﴾
 (لە بەهەشتدا) بۆ ئەوانە کۆشک و ئەلاری چەند ئەووم هەبە ﴿خَرَجَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پرووباری ناو
 بە ژێریاندا دەروات ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ (ئەمە) بە ئێتی خوا بە و خواش بە ئێتی خۆی دەباتە
 سەر ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ئایا تەبێنی کە خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لە ئاسمانەووە بارانی دەبارێنی (بۆ سەر
 زەوی) ﴿فَسَلَكَهُ يَنْبُوعٌ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا ئەو بارانە دەبات بە ناو زەویدا کانیاو کانی لێ دەردێنی ﴿فَرُجْ﴾
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مَخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ﴿لە پاشان کشتوکال و گز و گیا و گۆلی پێ دەرویتنی کە پەنگە کانیان جیاوازه
 ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ مُمْصِقًا﴾ پاشان دەبێنی ووشک دەبێ و زەرد هەلەدە گەری ﴿فَرُجْ حَتَّىٰ حُطْلَمًا﴾ دواتر
 دەبکات بە پووشی ورد و خاش ﴿إِنِّي ذَٰلِكَ لَكُمُ الْخَرَىٰ لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ بەراستی لەمەدا (کە باسکرا)
 نامۆزگاری و بەند هەبە بۆ ئەوانە ی خواوەن ژیرین ﴿

﴿أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دهی نابا که سق خوا سینه ی گوساد کردوه بؤ نیسلام ﴿فَقَرَعْنَا نَارَ﴾
 مَن رَبِّهِ ﴿وَهُوَ لَهُ سَهَرٌ رَّبِّيَّازِ رَوُونَاكِي بِهَرُوهر دگار به تی (وهك كه سینه دلای بهق بووینت
 له ناست نیسلام) ﴿قَوْلُ الْقَائِمَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جاسزا و له ناوچوون بؤ نه وانه ی دلیان به قه
 له ناست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ناه وانه له گومراییه کی ئاشکرادان ﴿وَاللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جواترین فدرماشتی ناردوته خواره وه ﴿كِتَابٌ مُتَشَكِّفٌ مَنَافِي﴾ قورئانیكه
 (كه نایه ته کانی) له به کهچووی دوو پات کراوه ن ﴿تَنْشِيرُ عَنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ نه و که سانه ی
 له به روه ردگار یان دهر سن پیستیان ته زووی پیادی (به بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ نَزَّلَ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ﴾
 إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ﴿بِأَشْأَنَ بَيِّنَاتٍ وَبِهِ يَهْدِي اللَّهُ﴾ باشان پیستیان و دلیان نهرم ده بی به یادی (قورئانی) خوادا ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ﴾ نه و (قورئانه)
 ریتموونی خواجه ﴿بِهَدْيٍ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ به و (قورئانه) ریتموونی هر که سق ده کات که بیه وی ﴿وَمَنْ﴾
 يُضِلِّ اللَّهُ ﴿هُوَ كَسِيسُ خَوَا گومرایی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ نه وه ریتموونی که ریک بؤ نه و نیبه ﴿وَمَنْ﴾
 ﴿أَمَّنْ يَنْتَظِرْ يَوْمَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ دهی نابا که سق به دهم و چاوی خوی بیاریزیت له سزای
 سه ختی رُوزی دوا بی (وهك كه سق وایه که له به هشت داینت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾ به سته مکاران ده گوتری
 ﴿ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بچه زن سزای نه و (کرده وانه ی) له دنیا ده تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 نه وانه ی پیش نه مان (پیش قوریشیه کان) بوون باوه ریان نه هیتا به پیغمبره کانیا ن ﴿فَأَنذَرُوهُمُ الْعَذَابَ﴾
 به و هزیه وه سزا (ی خوا) یان بؤ هات ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له لایه که وه که ههستیان پی نه کرد
 ﴿فَأَنذَرُوهُمُ اللَّهَ﴾ نه مچا خوا بیی چه شستن ﴿الْخِزْيَ فِي أَخْوَى الدُّنْيَا﴾ ریسوایی له زیانی دنیا دا ﴿وَالْعَذَابُ﴾
 الْآخِرَةُ أَكْبَرُ ﴿وَهُ بِنُكُومَانِ سَزَا رُوزِ دوا بی گهوره تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر نه وانه بزائن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند به خوا به راستی لهم قورئانه دا هیتا و مانه ته وه بؤ خه لکی ﴿مِنْ﴾
 كُلِّ مَثَلٍ ﴿هَهُمُ وَجُوهٌ نَمُودَنِيَهَك﴾ ناه نه و نامور دگاری وهر گرن ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾
 عَرَبِيًّا عَرَبِيًّا ﴿نه و قورئانه) قورئانیکی عهره بی به هیچ خواری و لاری به کی نیا نیبه ﴿لَقَدْ هَمَمْتُ﴾
 بؤ نه وه ی (له سزا) خو بیاریزن و بیته له خواترس ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا﴾ خوا نموونه ی هیتا و ته وه
 به بیاونکی (به نده) ﴿فِي شُرَكَاءٍ مُتَشَكِّكُونَ﴾ هی چهند که سق که نازا و هیا نه له سهر نه و (به نده) ﴿وَرَجُلًا﴾
 سَلَامًا لِرَجُلٍ ﴿وه بیاونکیش که ته نیا به نده ی بیاونکیه ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ نابا لهم دوو که سه وهك به کن
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُ فَخْرًا لَا يَخْتَفُونَ﴾ هه موو سو یاس ته نها بؤ خوا به به لام زور به یان نازائن ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾
 وَآلَهُمْ مَمْنُونٌ ﴿نه ی موحه ممد ﴿بِهِ﴾ به راستی تو دهری و نه وانیش دهرن ﴿ثُمَّ إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 له باشان بنگومان قیوه له رُوزی دوا بی دا ﴿عِنْدَ رَبِّكَ تُخْتَصِمُونَ﴾ لای به روه ردگار تان داوا چی ده بی
 دزی به کتری ﴿

﴿فَمَنْ ظَنَّرَ﴾ نه مجا کی مستم کارتره ﴿بِمَنْ كَذَّبَ عَلَى اللَّهِ﴾ لهو کهسه‌ی که درو به‌ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَكَذَّبَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه باوه‌ری به‌راستی قورئان نی به ﴿إِنْجَاءً لَهُ﴾ که بوی هاتووه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ
 مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ﴾ نایا له دوزهخ دا جیگه‌یه که نی به بوی بر وایان ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا بِالْصِّدْقِ﴾ وه نهو
 کهسه‌ی قورئانی هیتاوه (واته پیغمبر ﷺ) ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ باوه‌ری بی به نی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 هدر نهوانن له‌خواتر سان و باریز کاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه‌یه (له‌به‌هشت
 دا) نه‌وه‌ی بیانه‌وینت لای به‌روهر دگاریان ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وه‌یه پاداشنی چاکه کاران ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ
 وَتَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ وه پاداشنیان بداته‌وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به (پاداشنی) چاکترین
 نهو کرده‌وانه‌ی کردوویانه ﴿الَّذِينَ اللَّهُ يَكْفِي عِبْدَهُ﴾ نایا خوا بو به‌نده‌ی خوی (پیغمبر ﷺ)
 به‌س نی به (که پشتیوانی بیت)؟ ﴿وَيُخَوِّذُكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نهو بییاوه‌رانه ده‌تر سیین
 ﴿يَأْتِيهِمْ مِنْ دُونِهِ﴾ به‌وانه‌ی جگه له‌خوان (واته ده‌تر سیین به‌خواکانیان که زیانت بی ده‌گه‌نه‌ن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هدر کهس که خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ نیشر هیچ کهس ناتوانیت
 بیت به‌رینموونیکه‌ری و هیدایه‌نی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ وه هدر کهس که خوا رینموونی بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ نه‌وه هیچ گومرا کهرنکی بونی به ﴿الَّذِينَ اللَّهُ يَعْلَمُ زَيْدَ ابْنِ أُمِّ قَلْبٍ﴾ نایا خوا زالی
 بالاده‌ستی توله‌سین نیبه؟ ﴿وَالَّذِينَ سَأَلْنَاهُمْ﴾ سویند به‌خوا نه‌گدر بر سباریان لی بکه‌یت ﴿مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کنی نامسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ﴿يَقُولُونَ اللَّهُ﴾ بینگومان ده‌لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: ده‌ی بینم بلین ﴿مَا تَدْعُونَ﴾ نه‌وانه‌ی ده‌یان به‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ نه‌گدر خوا وویستی زیانیکم بی بگه‌یه نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَالْعِشْقِ ضَرِوهٗ﴾ نایا نهو
 (به‌رستر واته) ده‌توانن غارارو زیانی نه‌وم لی لاده‌ن؟ ﴿أَوَ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ﴾ یا نه‌گدر وویستی نیعمه‌ت
 و به‌هره‌یه کم بی بدات ﴿هَلْ هُنَّ كَالرَّحْمَةِ﴾ نایا نه‌وانه ده‌توانن به‌هره و میهره‌بانی نه‌وم لی
 بگرته‌وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ بلی: من هدر خوام به‌سه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ الْمُسْلِمُونَ﴾ خو سپیران نه‌نها پشت
 به‌و ده‌به‌ستن ﴿قُلْ يَتُوبُ﴾ بلی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿اتَّخِذُوا عَلٰی مَكَارَتِكُمْ﴾ نیوه له‌سه‌ر رینبازو شینوازی
 خوئان کاربکه‌ن ﴿إِنِّي عَمِلْتُ﴾ منیش (له‌سه‌ر رینبازی خوئم) کارده‌که‌م ﴿مَتَّوْفٌ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌مجا به‌م
 زووانه ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾ کنی (له‌م دونیادا) سزایه‌کی بو دیت که‌ریسوا‌ی ده‌کات
 ﴿وَيُحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ وه سزایه‌کی بی براته‌وه‌ی به‌سه‌ردا دی

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به راستی ثم قورئانه مان بؤ سهر تۆ ناردؤته خواره وه ﴿يُلْقِيهِ النَّاسُ بِالْحَقِّ﴾ بؤ ههموو خه لکی به ههقی و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا ههر که سنی هیدایهت وه رگریث ﴿فَلْيَنْفِسْ﴾ نه وه قازانجی ههر بؤ خویه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ ههر که سیش لاری و گومرا بیت ﴿فَأَنَّمَا يُغِثُ عَلَىٰهَا﴾ نه وه به راستی زیانی گومرا بوونه که ی ههر بؤ خویه تی ﴿وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ يَوْكِلٌ﴾ وه نه ی پیغه مبر ﴿تَوَكَّلْ﴾ تۆ کار سپرراو و چاودیر نیت به سهریانه وه (تا بروا بهیثن) ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ﴾ خوا گیانه کان ده کیثنی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ له کاتی مردیان دا ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ﴾ وه نه وه ی نه مرد بیت ﴿فِي مَنَازِلِهَا﴾ له کاتی خه و تیدا ﴿فَلْيَسِرْكَ إِلَيْنِ﴾ نه مجا نه و (گیانانه) راده گری ﴿فَضَلَّ عَلَىٰهَا الْمَوْتَ﴾ بریاری مردنی داوه ﴿وَيُرْسِلُ الْآخَرَىٰ﴾ وه نه وانی تر به ره لا ده کات (که ده یی زیندوو بمیثن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاماوه به کی دیاری کراو ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَبِيرٌ﴾ به راستی له مه دا چهند به لگه هه به ﴿فَلْيُزَيِّنَنَّ كُرُوتَ﴾ بؤ نه و که سانه ی بیرده که نه وه ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَةً﴾ تاخو جگه له خوا نکا کارانیکیان بؤ خویان داناوه ﴿قُلْ أُولَٰئِكَ لَوْ أَنَّهُمْ فَمَنْ هه به لگه هه به ﴿فَلْيُزَيِّنَنَّ كُرُوتَ شَيْءٍ﴾ نه هیچ شستیکیان به ده سته ﴿وَلَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه تیش ده گهن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشُّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلی: نکا هه سووی ههر بؤ خوا به ﴿لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ناسمانه کان و زهوی ههر بؤ نه وه ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَرْجَعُونَ﴾ پاشان ههر بؤ لای نه و ده گهر ینرنه وه ﴿وَأَذْكُرُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ وه کاتیک یادی خوا بکری به تانک و نه یا ﴿أَنَّمَا زُتُّ قُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکده جبت وه بیزار ده یی دلی که سانی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ که باوه ریان نیبه به رژی دوابی ﴿وَأَذْكُرُ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ که چی کاتیک ناوی بهر ستر اوانی بیجگه له خوا بیریت ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَشِيرُونَ﴾ به کسهر شادو روو خوش ده بن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی: نه ی خوا به ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به دیه پهری ناسمانه کان و زهوی ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نه یی و ناشکرا کان ﴿أَنَّهُمْ كُفِرُوا بِآيَاتِهِ﴾ ههر تۆ داهوهری ده که یت له تیان په نده کانتدا ﴿فِي مَا كُنُوا فِيهِ﴾ له وه ی نه و ان نیاید ﴿يَحْتَلِفُونَ﴾ جیاواز بوون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به راستی نه گهر هی نه و که سانه بوایه ستمیان کرد ﴿مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ههموو نه وه ی له سهر زه ویدایه ﴿وَمِنْهُم مَّنْ﴾ نه وه نده ی تریشی له گه لدا بیت ﴿لَا فَتَدَوَاهِ﴾ له برینی خویان دا ده یاندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بؤ رزگار بوونیان له سزای خرابی ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رژی قیامت ﴿وَبِعَذَابِ اللَّهِ﴾ وه له لایه ن خواوه بویان ده رکهوت ﴿مَا لَكُمْ كُونًا بَعَثْتُمْ عَلَيْكُمْ رُسُلًا﴾ شتی وا که نه و ان بیریان لی نه کردوه نه وه و گومانیان بؤی نه چوه ﴿

﴿وَمَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا﴾ و نه بوشیان دهر کهوت چی خرابه‌یان کردووه ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ و نه دوری
 گرتن ﴿مَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا﴾ نهو سزای شهوان گالته‌بان پی ده کرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾
 نه مجا کاتنی ناده‌می زیانیکی لی کهوت ﴿وَعَلَّا﴾ هاوارمان بؤ دیننی ﴿ثُمَّ إِذَا حَوَّلَتْهُ نِعْمَةٌ مِّنَّا﴾
 له پاشان هه ر کاتنی به هره ونیعمه‌تیکمان پندا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ ده‌لی: به‌راستی له به هره ونیعمه‌ته
 پندراوه ﴿عَلَّيْهِمْ﴾ به‌هوی لیزانی وزانستی خومه‌وه ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی به) به‌لکو نه‌وه نه‌زمون
 و تاقی کردنه‌وه‌یه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌بان نازانن ﴿فَدَقَّالَهَا الَّذِينَ مِنْ
 قِبَلِهِ﴾ بینگومان نه‌م قسه‌یه کهسانی پیش ته‌مانیش کردیان ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ به‌لام هیچ سوودی پی
 نه‌گه‌باندن ﴿مَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا﴾ نه‌وه‌ی شهوان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كُنُوا﴾ نه‌مجا دور
 چاریان بوو (توله‌ی) نه‌و خرابانه‌ی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ قَوْلَا﴾ نه‌و که‌سانه‌یان سته‌میان کرد
 (بی‌یاوه‌رانی مه‌که‌که) ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كُنُوا﴾ له‌مه‌و پاش دوو چاری (توله‌ی) کرده‌وه خرابه‌کانیان
 ده‌بن ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و نه‌مانه (له‌ده‌ستی خوا) دهر باز نابن ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نه‌یانزانیوه
 که‌بینگومان خوا ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعْذِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات و ده‌پشگریته‌وه له‌هه‌ر که‌سینک
 که‌به‌دویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له‌وه‌دا به‌لگه ونیشانده‌ی زور هه‌ن بؤ نه‌و که‌سانه‌ی
 باوه‌ر دینن ﴿فَلْيَعْبَادُوا اللَّهَ الَّذِي تَسْتَرْفَعُونَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: نه‌ی به‌نده‌کانم
 نه‌ی شه‌وانه‌ی که‌خوتان زور گونا‌هبار کردووه ﴿لَا تَقْضُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ نا‌نومند مه‌بن له‌میهره‌بانی
 و به‌زه‌یی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَقْبِضُ الرِّبَا جَمِيعًا﴾ چونکه‌بینگومان خوا له‌هه‌موو گونا‌هه‌کان خوش
 ده‌بیت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌وه‌ی بوردده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَأَنبِئُوا إِنِّي رَبُّكُمْ﴾
 (به‌و مهرجه‌ی که) بگه‌رینه‌وه بؤلای په‌روهره‌گارتان ﴿وَأَسْمُوا لَهُ﴾ و نه‌گردن که‌چی نه‌وبن ﴿مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ به‌ر له‌وه‌ی سزاتان بؤ بیت ﴿ثُمَّ لَا تَصْرَحُونَ﴾ پاشان یارمه‌تی نادرتن (له‌لایه‌ن
 هیچ که‌سینکه‌وه) ﴿وَأَلْفَعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و نه‌شوین چاکترین شستی بکه‌ون که‌نیردراوه‌ته
 خواره‌وه بؤتان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له‌په‌روهره‌گارتانه‌وه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ به‌ر له‌وه‌ی
 له‌ناکاودا سزاتان بؤ بیت ﴿وَأَنشُرُوا لَكُمْ رُوحًا﴾ که‌نیوه هه‌ر هه‌ستی پی نه‌که‌ن ﴿أَن تَقُولَ نَفْسٌ﴾
 نه‌کا‌له‌وسا که‌سی بلی ﴿يَحْشُرُنِي عَلَىٰ مَا قُرْطِلْتُ﴾ نه‌ی مه‌خابن له‌سه‌ر له‌وه‌ی که‌مته‌رخه‌میم کرد
 ﴿فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ له‌کار کردن به‌وه‌ی خودا فه‌رمانی پینکردبوو ﴿وَأَن كُنْتُ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ و به‌راستی من
 له‌و گالته‌چیانه‌بووم (که‌گالته‌یان به‌نایه‌که‌ی ده‌کرد) ﴿۵۱﴾

﴿لَوْ تَقَوَّلَ ثَوْنًا لَّانَّهُ هَدَانِي﴾ یان بلیت: نه گهر خوا ریتنموونی بکر دمایه ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْقَرِبِينَ﴾ نه وه بینگومان له پاریز کاران وله خوا ترسان ده بووم ﴿أَتَذْكُرُونَ مِنْ نَدْبِ الْعَذَابِ﴾ یان کاتیک سزا که‌ی ده بیت بلیت ﴿ثَوْنًا لِي كَرَّةً﴾ خوژگه جارینکی تر بگه رامایه نه وه (بو دونیا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه وسه له چاکه کاران ده بووم ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي﴾ (راست ناکه‌یت) خو بینگومان به لگه و نایه نه کانی منت بزهاث ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به لام باوه پرت پین نه هیتاو خوت به گه وره زانی ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له پین باوه پان بویت ﴿وَيَوْمَ الْفَيْصَةِ﴾ له پوزی دواپی دا ﴿قَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده پینی نه وانه‌ی درویمان بو خوا هله ده به ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُتَّوِّدَةٌ﴾ پرویمان په شه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نایا له دوزخ دا شورینیک نی به بو خو به گه وره زانان؟ ﴿وَنَسِيتِ اللَّهُ الَّذِينَ أَتَقُوا﴾ وه نه وانه‌ی خویمان پاراست (له کوفرو تاوان) خوا پر گاریان ده کات ﴿بِعَقَابِنَاهُمْ﴾ چونکه رینگه‌ی پر گاریان گرتبه به ر ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السَّوْءُ﴾ نه تووشی ناخوشی ده پین ﴿وَلَا هُمْ يَخْزَوْنَ﴾ وه نه خه م ده خون ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به دی هتیره‌ی هه موو شتیکه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه هدر نه ویش پاریزه‌ری هه موو شتیکه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلبه کانی ناسمانه کان و زه‌وی به ده ست خوا به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وه نه وانه‌ی به به لگه و نیشمانه کانی خوا پین باوه پان ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هدر نه وانش زه ره رمهند ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ أَمْ لَا أَعْلَمُ﴾ (نه‌ی موحه ممه و...) بلی: ده‌ی نایا نیوه داوام لی ده کهن من بیجگه له خوا شتیکه‌ی تر به رستم ﴿أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ نه‌ی نه قام و نه زانان ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾ سویتند به خوا نیگا کراوه بو تو ﴿وَالَّذِينَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بو پیغه مبه رانی پیش تو ش ﴿لَيْتَ أَشْرَكَتَ بِحَبْطِ عَمَلِكَ﴾ نه گهر هاو به ش بو خوا دابنیت به راستی کرده و هت هله ده وه شتیه وه ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه بینگومان له زه ره رمهندان ده بیت ﴿بَلَىٰ اللَّهُ فَاعْبُدْ﴾ (وامه که) به لکو نه نها خوا به رسته ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله سوپاسگوزاران به ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خوابان نه نامسبوه (به گه وره پان نه زانی) به و جوهری شیاویتی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوزی دواپی دا هه موو زه‌وی له چنگی نه و دایه (به ده ست خوا به) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ وه ناسمانه کانی به ده ستی راستی نه و پیچراونده نه وه (له م نایه نه دا جینگیر کردن سبقتی ده ستی راست بو خودا هاتوه نیمه باوه پان پیته‌ی، به پین هیچ لیچواندن و لیکدانه وه به ک و شیوه که‌ی نازانین، نه نها خودا ده زانیت) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بلند تره له وه‌ی که ده یکه نه هاو به شی ﴿

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فووکرا به‌که‌په‌نادا (به‌شه‌پوردا) ﴿فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌کسر هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌تاسمانه‌کان و زه‌ویدان ده‌مرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر که‌سانه‌ی خوا بیه‌ویت (ته‌مرن) ﴿وَنُفِخَ فِيهِ الْآخَرَى﴾ پاشان جارتیکی تر فوو ده‌کری به‌که‌په‌نادا ﴿فَإِذَا هَرَفَتَا﴾ جاله‌پر هه‌موو راست ده‌بنه‌وه ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاره‌پروان ده‌کهن ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾ وه‌زه‌وی له‌و روزه‌دا به‌نوری په‌روه‌ردگاری پرووناک ده‌بیته‌وه ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ وه‌نامه‌ی کرده‌وه له‌په‌رده‌میان داده‌نریست ﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءَ﴾ و پینغه‌مبه‌ران و شاهیدی (سه‌ر گه‌له‌کان) ده‌هیرین ﴿وَقَضِيَ بَيْنَهُمُ الْحَقُّ﴾ وه‌له‌نیوانی‌اندا به‌هه‌قی دادوه‌ری ده‌کری ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه‌نه‌وان سته‌میان لی ناکری ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه‌(له‌و روزه‌دا) هه‌موو که‌سینک چی کردوه به‌تیر و ته‌واوی پاداشت ده‌دریته‌وه ﴿وَهُوَ أَظْلَمُ﴾ وه‌خوا خوشی ناگاداره (به‌بین شایه‌ت و نامه‌ی کرده‌وه‌کان) ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یکهن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وسا نه‌وانه‌ی بی‌پاوه‌ر بوون رابینچ ده‌کرین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بۆ دوزه‌خ کومه‌ل کومه‌ل ﴿حَقَّتْ لِإِبْرَاهِيمَ وَهَارَ﴾ تاکاتی دینه (نزیکی) ﴿وَوُفِّيَتْ أُنُوبُهُمَا﴾ ده‌رگاگانی ده‌کریته‌وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُذْنِيهَا﴾ وه‌ده‌رگاوا نه‌کانی دوزه‌خ (به‌لومه‌کردنیکه‌وه) به‌وان ده‌لین ﴿الَّذِينَ كُفِّرُوا عَنْهُمْ أَسْفَافًا﴾ نایا پینغه‌مبه‌رانتان له‌خوتان بۆ نه‌هات ﴿بِشَأْنِ عِلْمِكُمْ إِنِّي رَبُّكُمْ﴾ که‌نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان به‌سه‌ردا بخویننده‌وه ﴿وَيُنَادُوا نُوحًا﴾ وه‌بشترسینن ﴿إِنَّمَا بُعِثْتُكُمْ هَٰذَا﴾ له‌گه‌شستنان به‌م روزه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده‌لین: به‌لی (هاتن ناگاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ به‌لام برپاری سزادراوه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به‌سه‌ر (نیمه‌ی) بی‌پاوه‌ران دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا الْآبُوبَ جَهَنَّمَ﴾ پینان ده‌وتری: له‌ده‌رگاگانی دوزه‌خ‌وه بچه‌روره‌وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی له‌وتدا به‌مینه‌وه ﴿فَبَشِّرْهُم بِأَلَمِ الْكَافِرِينَ﴾ نای چ خرابه‌جینگه‌و مه‌نزلگای خو به‌زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ وه‌که‌سانه‌ی (که‌خواناس بوون) وه‌له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسان بۆل بۆل ده‌برین بۆ به‌هه‌شت ﴿حَقَّتْ لِإِبْرَاهِيمَ وَهَارَ﴾ تاکاتی دینه (نزیکی) به‌هه‌شت ﴿وَوُفِّيَتْ أُنُوبُهُمَا﴾ و ده‌رگاگانی ده‌کریته‌وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُذْنِيهَا﴾ وه‌ده‌رگاوا نه‌کانی به‌وان ده‌لین ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ لِي بَيْتِ﴾ سه‌لامتان لی بیت ﴿طِبْتُمْ﴾ نیوه‌پاک و خاوین بوون (له‌تاوان له‌دونیا‌دا) ﴿فَادْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که‌واته‌برونه‌ناو به‌هه‌شت به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (نه‌وانیش) ده‌لین: سوپاس بۆ نه‌و خواجه‌ی ﴿صَدَقَ وَعْدُهُ﴾ هه‌ر به‌لینیکی به‌نیمه‌دا راست بوو ﴿وَأَوْزَنَّا الْأَرْضَ﴾ وه‌زه‌وی (به‌هه‌شتی) به‌میرات پی داین ﴿نَحْنُ أُولُو الْعَرْشِ﴾ له‌هه‌ر شونینیکی به‌هه‌شت‌دا بمانه‌ویت نیشه‌جی ده‌بین ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ نای چهنده‌چاکه‌پاداشتی چاکه‌کاران ﴿

﴿وَنَزَيَّ الْمَلَكَةَ﴾ و ه قریشته‌کان ده‌بینی ﴿حَافِلِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عه‌رشیان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سبیحات ده‌کهن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ و ه
 له‌نیواناندا به‌حق دادوه‌ری کړا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ و ه (له‌کوتایی دا) ده‌ووتریت هه‌موو سوپاس هه‌ر
 یو خوا به ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهان‌بانه ﴿٥٦﴾

سوره‌ی ﴿شکافیر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمِّ﴾ به (حاج، میم) ده‌خوینرته‌وه‌و خوا به‌واتای ته‌م پیتانه زاناتره، سهرنجی سهره‌تای
 سوره‌ی (البقرة) بده‌درباره‌ی واناکه‌یان ﴿١﴾ ﴿نَزِيلَ الْكِتَابِ﴾ ته‌م قورئانه هیتراوه‌ته خواره‌وه ﴿مِنْ
 اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَلِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوا ی بالاده‌ستی داناه ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لیورده‌ی تاوان و ﴿وَقَابِلِ الْتَوْبِ﴾
 وهرگری توبه‌ی (گوناه‌باران و توبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (ته‌و خودایه) توله‌ی سخت و به‌تینه
 ﴿ذِي الْقُوَّةِ﴾ و ه خاوه‌ن فزول و به‌هره و چاکه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بیجگه‌له‌و هیچ په‌رستراونکی به‌هه‌ق
 و راست نی به ﴿إِلَهِ الْوَالِدِ الصَّامِتِ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووان هه‌ر بولای ته‌وه ﴿مَا يَجْعَلُ فِي يَدَيْهِ إِلَهٌ﴾ ده‌مه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خوا دا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیواوه‌پان نه‌بیت ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْلُبُهُمْ فِي الْيَدِ﴾ هاتوچو و گه‌پانیان به‌وولاندا (بوو یازرگانی و سامان ده‌س
 خشن) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پیتش ته‌وان گه‌لی نوح باوه‌ریان نه‌هیتا (به‌نوح) ﴿وَالْآخِرَانِ مِنْ
 بَعْدِهِمَا﴾ و ه ده‌سته و ناقمه‌کانی دوا ی ته‌وانیش (باوه‌ریان نه‌هیتا) ﴿وَوَهَبَتْ كُلُّ امْرَأَةٍ﴾ و هه‌موو گه‌لیک
 وویستوویه‌نی (نیازی کردوه) ﴿بِرَسُولٍ لَهَا آخِذُوهُ﴾ که‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌بان بکوژن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَكَذَّبُوا بِالْبُطْلِ﴾ و ه ده‌مه‌قالبیان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌ناپه‌وا ﴿لِيَذَّبَ شُوايَهُ الْحَقُّ﴾ بو‌ته‌وه‌ی
 راستی بی لاهرن و نه‌یهیلن ﴿وَأَخَذْنَاهُمْ﴾ تیر (قار و توو‌په‌ی) من گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا‌چون
 بوو توله‌سه‌ندنی من له‌وان ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ و ه ثابه‌و جوړه بریاری په‌روه‌ردگارت
 به‌دی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سهر ته‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بینگومان ته‌وان
 دوزه‌خین ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ ته‌و فریشتانه‌ی هه‌لگری عه‌رش و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ ته‌وانه‌ش
 به‌ده‌وری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سبیحات ده‌کهن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 و ه باوه‌ریان به‌و ه‌یه ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه داوا ی لیورده‌ن ده‌کهن بو‌ته‌وانه‌ی تیماندارن ﴿رَبَّنَا
 وَبِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَرَحْمَةً وَعِلْمًا﴾ (ده‌لین:) ته‌ی په‌روه‌ردگارمان میهره‌بانی و زانیاریت هه‌موو شتیکی
 گرتوته‌وه ﴿وَأَغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خوش بیه له‌وانه‌ی توبه‌بان کردوه ﴿وَأَتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شوینی
 ږینگای تو که‌وتوون ﴿وَقَهْرَ عَذَابِ الْخَبِيرِ﴾ و ه بیانپاریزه له‌سزای دوزه‌خ ﴿٥٧﴾

﴿الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ﴾ نه مرقو هم موو کهس پاداشت یان سزا ده در بته وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به گویره ی
 نه وه ی کرد و و به نی ﴿لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾ نه مرقو ستم کردن نی به (له کهس) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به راستی
 لپیر سینه وه ی خوا به به له و خیر ایه ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْأُزْفَةِ﴾ (نه ی مو حه ممد ﴿وَاللَّهُ﴾) نه وان له روزه
 نزیکه که (قیامت) بتر سینه ﴿إِنَّ الْقُلُوبَ لَدَى الْغُرُجِ﴾ له و کاته ی دلّه کان (له تر سا) گه شتو ونه ته گه رو و
 ﴿كُذِّبُوا﴾ هم موو پیش ده خونه وه ﴿مَا لَظَّالِمِينَ مِنْ حَقِيمٍ﴾ ستمکاران نه هیچ دوستیکیان هم به ﴿وَلَا
 شَفِيعَ بَطَّاعٍ﴾ وه نه نکا کارنک به گوینی بکرت ﴿بَعْدَ خِلَافَةِ الْأَعْيُنِ﴾ (خوا) ده زانی به خیانه تی چاوان
 و ﴿وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ هه رچی دلان ده یشار نه وه ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه خوا به هه ق و راستی داد و هری
 ده کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ به لام نه وانه ی جگه له خوا هاواریان لی ده کهن (ده یانپه رستن)
 ﴿لَا يَقْضُونَ شَيْئًا﴾ ناتوانن بریاری هیچ شنتیک بدن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْخَبِيرُ﴾ به راستی هه رخوا
 بیسه ری بینا به ﴿أَوَلَمْ نَسْأِرْ فِي الْأَرْضِ﴾ ثابا به زه ویدا نه گه راون ﴿وَنَنْظُرُوا﴾ تا بینن (بزائن)
 ﴿كَفَّ كَانَ عَذِيبُهُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه ره نجامی نه وانه ی که پیش نه مان بوون چوون بوو ﴿كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ نه وانه له مان به هیزتر بوون ﴿وَأَنشَأْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه شوینته واریان له زه ویدا
 زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ به لام خوا به هوی تا وانه کانیانه وه گرتنی و قوله ی لی سه ندن
 ﴿وَمَا كَانُوا لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه کهس پاریزه ریان نه بوو له (سزای) خوا ﴿وَلَكِنْ يَأْتِيهِمْ كَأَنَّهُمْ
 لَهُمْ نَارٌ نَارٌ﴾ به ی بنگومان نه وان ﴿تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ﴾ بیتنه مبه ره کانیان بو ده هات ﴿يَا بَنِي إِسْرَافِيلَ﴾ به نیشانه
 فاشکرا کانه وه ﴿فَكْفُرُوا﴾ که چی باوه ریان نه هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه مجا خوا قاری لی گرتن و سزای
 دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به راستی خوا به هیزری ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ قوله سینی به تینه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
 بِأَيُّكُنَا﴾ سویند به خوا بنگومان مووسا مان نارد به چند مو عجزه ﴿وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ و به لگه ی
 پروونه وه (به ته وراته وه) ﴿إِلَى قِرْعَتٍ وَهَلَسَتْ وَفَقَرُونَ﴾ بۆ لای فیرعه ون و هاما ن و قاروون
 ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ﴾ هم موو ووتیان: جادوو گهرنکی دروزه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾
 نه مجا کاتی مووسا (ثابینی) راستی له لایه ن تسمه وه بنو هینان ﴿قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 ووتیان کورانی نه وانه ی له گهل نه و (مووسا) باوه ریان هینا وه بکورن ﴿وَأَسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 وه ژنه کانیان به زیندووی به تینه وه (بو کاره کهری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ به لام فیلی
 بی باوه ران هه ر مایه ی سه ر لی شتوانه (هه ر گیز سه ر نا گرتن) ﴿

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي: أَهْجُرْهُمْ فِرْعَوْنُ وَوَتِي: لَيْتُمْ كَهَرْتَنَ﴾ ﴿أَفْتَلُ مُوسَى﴾ ﴿بِأَمْرِ سَابِكُورُم﴾ ﴿وَأَلْبَحُ رَبَّنَا﴾ ﴿ثُمَّ سَأَلَ﴾
 بانه و هانا بوقه روره دگاری بهری (رزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ ﴿بِهِرَاسْتِ مِنْ دَهْ تَرَسَم﴾
 که تاینه که نان بگویند ﴿أَوَأَنْ يَظْهَرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادُ﴾ ﴿يَانْ لَهْ زَهْ ویدا نازاوه و خرابه کاری بنیته وه﴾ ﴿وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ﴾ ﴿وَهْ مَوْسَا وَوَتِي: بِهِرَاسْتِ مِنْ پهناده گرم﴾ ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ ﴿بِهِرَاسْتِ مِنْ دَهْ دگاری خوم﴾
 و بهروره دگاری نیویش ﴿وَمِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ﴾ ﴿لَهْ هَمْ مَوْ خوبه زل زانیک﴾ ﴿لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ ﴿که باوهری بهرورزی لی پر سینه وه نی به﴾ ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ﴾ ﴿وَهْ پیاوینکی باوهردار ووتی: ﴿مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾
 له کهس و کاری فیرعهون بوو ﴿يَكْفُرُ بِآيَاتِنَا﴾ ﴿که باوهر کهس شارد به وه﴾ ﴿أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا﴾ ﴿تَايَا﴾
 (چون) پیاوینک ده کوزن؟ ﴿أَنْ يَكُونَ رَحِمَتُ اللَّهِ﴾ ﴿له بهر نه وهی ده لی: خوا بهروره دگارمه﴾ ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ﴿که بهر راستی چند به لنگه و موعجیزه ی روونی له بهروره دگارتانه وه﴾
 بق هیتاون ﴿وَأَنْ بَلَكَ كَذِبًا فَاعْتَلِهْ كَذِبُهُ﴾ ﴿خو نه گهر دروزن بین (که ده لی پیغه بهرم) نه وه (تاوانی) درو کهس به نه ستوی خوبه تی﴾ ﴿وَأَنْ يَكُ صَادِقًا﴾ ﴿خو نه گهر راستگو بین﴾ ﴿يُصْبِحُ بِكُمْ يُعْطَى الَّذِي يَبْعُدُكُمْ﴾
 هندی له و (سزایه ی) به لیتی بین داوون تووشتان ده بین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾ ﴿بِنگومان خوا رینمونی کهس ناکات که زیاده رو و دروزن بیت﴾ ﴿وَيَقُولُ لَكُمْ أَلَيْسَ الْيَوْمَ﴾ ﴿مَوْسَا وَوَتِي﴾
 : نه ی گه له کهم فرمان رهوایی نه مرو هی نیو به ﴿عَلَيْهِمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ﴿و به ده سه لات و زالن له سه ر زه ویدا﴾ ﴿فَمَنْ يَضُرُّكُمْ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ﴿ده ی کی یارمه تیمان ده دات نه گهر سزای خوا مان بو بیت﴾
 ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى﴾ ﴿فیرعهون ووتی: چی خوم به چاکی ده بینم هدر نه وه تان نیشانه ده ده م﴾
 ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ ﴿و نه نیابو رنگای راست رینمونیان ده کهم﴾ ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ﴾ ﴿وَهْ﴾
 نه و (پیاوه ی) باوهری هیتا بو ووتی: نه ی گه له کهم ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ ﴿به راستی من له وه ده ترسم به سه رتان بین﴾ ﴿فَمِنْ يَوْمِ الْأَخْزَابِ﴾ ﴿وینته ی (سزای) نه و روزه ی به سه ر کومه لان و گهلانی پیشو و هات﴾
 ﴿يَمْشِي دَابُّ قُرْهُ نُوحٍ وَعَادٌ وَشُعُوبٌ﴾ ﴿وَهْ نه و (سزایه ی) هات به سه ر گه لی نوح و عاد و سه موود و﴾
 ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ﴿نه واتهش له دوا ی نه وان بوون﴾ ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ﴾ ﴿وَهْ خوا زولم و سته می ناوی بو به نده کانی﴾ ﴿وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ ﴿وَهْ نه ی گه له کهم به راستی من ترسی روزه ی هاوارو﴾
 بانگ له به کتری کردنم هیه لیجان (نه و روزه ی که هه موو کهس هاوار و داوای یارمته ی له به کتری ده کهن) ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾ ﴿نه و روزه ی پشت هه لده کهن و هه لدین﴾ ﴿مَا الْكُفْرُ مِنْ أَمْرٍ عَاصِرٍ﴾
 هیچ به ناگه یه ک بو نیو نه ی به له (سزای) خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ﴿وَهْ هدر کهس خوا گوهرای بکات﴾
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ ﴿نه وه هیچ رینمونی که رینکی بو نی به﴾

﴿وَنَقُومَ مَالِيَ أَذْغُوعًا إِلَى النَّجْوَى﴾ و نهی گهله کهم نهوه چی به من بانگستان ده کهم بؤ پرزگار بوون
 ﴿وَنَدْعُوْنِي إِلَى النَّارِ﴾ که چی نپوه من بانگ ده کهن بؤ ناگری دوزهخ ﴿نَدْعُوْنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم
 ده کهن بؤ نهوه ی بن باوه ربم به خوا ﴿وَأُشْرِكُ بِهِ مَا لِلَّهِ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شتی بکهمه هاوبه شی خوا که هیچ
 زانیاری به کم لنی نیه ﴿وَأَنَا أَذْغُوعُكُمْ إِلَى الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ له کاتیکدا من بانگستان ده کهم بؤ لای خوای
 به دهسه لاتی لیورده ﴿لَا حَرَمَ اللَّهُ نَدْعُوْنِي إِلَيْهِ﴾ پرسته و گومانی تیدانی به نهوه ی نپوه منی بؤ بانگ
 ده کهن ﴿لَيْسَ لَكَ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نییه نه له دنیا و نه له دوا پروردا
 ﴿وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وه به راستی گه پرانه وه مان همر بؤ لای خوایه ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بینگومان زیاده رویان هاوه لانی ناگری دوزهخن ﴿فَسَدَّكُرُوتَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جاله مه و دوا
 نهوه ی من پیتان ده لیم بیرتان ده که ویتسه وه ﴿وَأَفْوُضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه من کاری خوم به خوا ده سپهرم
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ به راستی خوا بیثایه به بنده کانی ﴿وَقَدْ عَلِمَ اللَّهُ سِرَّتَانِ مَا كُنتُمْ﴾ جا خواه و
 (بیپاوه نیمانداره) ی پاراست له زبانی نه و فرو قیلانه ی دهیان کرد ﴿وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنُ سَوْءَ الْعَذَابِ﴾
 وه سزای سهخت هات و داروده سته ی فیرعهونی گرتسه وه ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾
 به بیانیان و ئیواران (فیرعهون و دهست و پینوده کهی) ده برتنه دیاری ناگری دوزهخ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ﴾ روزنکیش قیامت هه لده سینت ﴿أَذْخَلُوا إِلَى فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فرمان ده دری)
 داروده سته ی فیرعهون بخه نه سهخترین سزاوه ﴿وَيَذَّيْحَ الْجُوفِ فِي النَّارِ﴾ وه کاتیک
 (دوزه خیه کان) له ناو ناگره که دا دهه قالی ده کهن ﴿فَقِيلَ لَهُمُ امْكُتُوا لِرَبِّكُمْ أَتُحِبُّونَ﴾ لاوازه کان
 به وانه ی خو بهزل زان بوون ده لین ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ به راستی نیمه شوین که و تووی نپوه بووین
 ﴿فَهَلْ أَسْمِعُ مَغْفُوتَ عَنَّا﴾ دهی ثایا نپوه له جیاتی نیمه له نهستو ده گرن ﴿نَصِيبًا مِنَ النَّارِ﴾ به شینک له م
 ناگره ﴿قَالَ الَّذِينَ أَسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانه ی خو بهزل زان و زوردار بوون ده لین: ﴿إِنَّا كُنَّا فِيهَا﴾
 به راستی هه موومان له ناگره داین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بینگومان خوا له نپوان به بنده کانی
 دادوه ری کردوو (و حوکمی نه و او بوو) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَازِنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وه نه وانه ی
 له ناگری دوزه خدان به دهر گاوانه کانی دوزهخ ده لین ﴿أَدْعُوا رَبَّنَا﴾ داوا له پهر وهر دگاران بکهن
 ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾ تهنها یهک روز سزیمان له مهر سووک بکات ﴿

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ به‌راستی روزی دوابی دبت ﴿لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدانی به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی باوهر ناکدن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وه به‌روهر دگارتان فهر موویه‌تی: لیم پاریته‌وه ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وه لامتان ده‌ده‌مه‌وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَكُونَ عَنِّي بَدَانِي﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی خو به‌گه‌وره ده‌زائن که‌بمهرستن ﴿سَيَذَلُونُ جَهَنَّمَ وَالْخَيْرُ﴾ بینگومان به‌سهر شورې ده‌چنه دوزه‌خه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ﴾ خواهه‌و زاته‌یه شه‌وی داناه‌وه بؤ ئیوه ﴿يَتَسَكَّلُونَ فِيهَا﴾ تانارامی تیدا بگرن ﴿وَاللَّهُ أَفْقَرُ﴾ وه پوزیشی روناك كرددوته‌وه (بؤ زیان به‌یدا كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ به‌راستی خوا خواهن چاکه‌و میهره‌بانی به‌به‌سهر خه‌لکه‌وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی ناده‌می سوپاس گوزار نین ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌مه‌یه خوای به‌روهر دگاری ئیوه ﴿خَلَقْتُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروستکه‌ر و داهیته‌ری هدمو و شتیکه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستر اوینکی به‌دهق و راست نیبه جگه له‌ته‌وه ﴿فَأَنقَضُوا كُرْسِيَّ﴾ ده‌ی که‌واته چون لانه‌دهن له‌راستی ﴿كَذَلِكَ يُقَالُ﴾ تا به‌م جوهره لانه‌درین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يَقُولُونَ إِنَّ اللَّهَ يَحْضَرُهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌دان نانتین به‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خواهه‌و زانه‌یه که‌زه‌وی بؤ کردونه‌ته نیشه‌جی (و‌تارامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَیْتُ﴾ وه ئاسمانیشی بؤ کردوون به‌سهر بان ﴿وَصَوَّرَكُمُ أَفْخَسَ صُورَكُمُ﴾ و به‌جوانترین شیوه ئیوه‌ی دروست کردوه ﴿وَرَزَقَكُمُ الرِّزْقَ﴾ له‌و‌شانیش که‌ه‌لال و پاکن روزی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌مه‌یه خوای به‌روهر دگاری ئیوه ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌رزی و پیروزی بؤ خوای به‌روهر دگاری جیهانیان ﴿هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ههر زیندوه‌وه هیچ به‌رستر اوینکی به‌دهق و راست نیبه جگه له‌ته‌وه ﴿فَادْعُوا مَوْلَاهُمُ الَّذِينَ كَانُوا يُدْعُونَ﴾ که‌واته خوا به‌رستن به‌دلسوزی و نه‌نها بؤ ته‌وه ملکه‌ج بن ﴿الْحَقْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بؤ خوای به‌روهر دگاری جیهانیان ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) بلی: به‌راستی من ریگری کراوم له‌به‌رستنی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی ئیوه ده‌بان به‌رستن جگه له‌خوا ﴿تَسْأَلُونِي أَنِّي مِّن رَّبِّ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌لگه‌ی و وونم بؤ هاتوه‌وه له‌به‌روهر دگاره‌وه ﴿وَأُفِيضُكَ أَنْ أَسْأَلَ﴾ وه فهر ماتم بین کراوه که‌گهر دن که‌چ به‌م ﴿لِيَرْبِ الْعَالَمِينَ﴾ بؤ به‌روهر دگاری جیهانیان

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ ئەو خواپە بە کەشپووی لەخاک دروست کردوو. ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ لەپاشان
 لەدۆپێک ئاو. ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان لەبارچە خوێنێک. ﴿ثُمَّ مِنْ عَجَلَةٍ﴾ لەپاشان بەمنداڵی
 (ساواپی) دەتان هێنێ دەر (لەسکی دایک). ﴿ثُمَّ لَتَعْلَمُنَّ أَشَدَّكُمْ﴾ لەپاشان تا دەگەنە تینی هیزو
 لاوێتان. ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُجُوخًا﴾ لەپاشان ناپیر دەبن. ﴿وَمَنْ مِّنْ يُّوْقَىٰ مِنْ قَتْلِ﴾ وە هەندێکتان پێش پیربوون
 دەمرنن. ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ أَجَلًا مُّسَمًّى﴾ هەتا دەگەنە ئەو کاتەی کە بۆتان دیاری کراوە. ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾
 بۆ ئەووی پیرکەنەو. ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ئەو خواپە بە کە دەژینن و دەمرنن. ﴿فَإِذَا فُتِّي الْأَمْرَ﴾
 جا هەر کاتێک (بەدوێت) بڕیارێک بدات. ﴿فَلَسَّ بِقَوْلِ اللَّهِ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ئەنھا پێی دەفرمووێت
 بێ، دەست بەجێ دەبن. ﴿الَّذِينَ فِي الْأَنْبَاءِ﴾ ئایا سەرنجی ئەوانەت ئەداوە سەبارەت
 بە بەلگە و نیشانەکانی خۆادەمە قالی و موحادەلە دەگەن (بەبێ هیچ زانیاریەک). ﴿أَلَيْسَ بِضَرْفٍ﴾
 چوون لەپێی (راست) لادەدرن. ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئەوانە ی باوەڕیان بە قورئان نەهێنا
 ﴿وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾ وە بەو (پەرەوانە ی) بە پێغەمبەرەکانماندا ناردومانە. ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾
 ئەو لەمەو پاش (سەرئەنجامی خویان) دەزانن. ﴿إِذَا الْأَنْفُثُ فِي الْأَعْنَاقِ وَالشَّيْطَانُ﴾ کاتی زنجیر و
 تەوقیان لەگەردندانە. ﴿يُسْحَبُونَ﴾ بێ ی پادە کێشترین. ﴿فِي الْحَبِيمِ﴾ لەناو ئاوی زوور گەرمدا
 ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْحَرُونَ﴾ پاشان لەدۆزە خۆادەسووترین. ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ لەپاشان پێیان دەوتریت:
 ﴿أَلَيْسَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ ئەکوین ئەو هاوێشانە ی بۆ خواتان دادەنان. ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بێجگە لەخو
 ﴿قَالُوا صَدَقَ اللَّهُ﴾ دەلێن: وون بوون لێمان. ﴿بَلْ لَّاتَكُنْ لَّدُنَّ عِزٌّ قَبْلَ شَيْءٍ﴾ (وانی بە) بەلکو ئێمە لەدوینا
 (بێجگە لەخو) شتێکمان نەدەپەرست. ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ ئایەم جووڕە خوا بێ باوەڕان
 لەرێگە لادەدات. ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ﴾ ئەمەتان لەبەر ئەو بە کەشپو. ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾
 بەناوەواشادی و کەبفتان دەکرد لەزەویدا. ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ﴾ وە لەبەر ئەو بە کەشپو. ﴿فَبُذِلُوا﴾
 دەکرد لەزەویدا. ﴿أَذْخَلُوا الْقَوْمَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دە ی لەدەرگا کانی دۆزەخەو. ﴿بِرُؤْنِهِ زُورُهُ﴾ تیا
 دەمێننەو بە هەمیشەیی و ئیجگاری. ﴿فَلَمَّا مَتَّى الْأَمْرُ كَبُرَ﴾ ئای چەند خراپە شوینی خو بەزل زانان
 ﴿فَاضْبِرْكَ وَغَدَاكَ﴾ دە ی کەواتە (ئە ی موحەممەد ﷺ) خو راگر بە بێگومان بەلێنی خوا
 راستە. ﴿فَلَمَّا نَزَلَكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾ جا بیان هەندێک لەو بەلێنانە ی پێیان دەدەین نیشانەت دەدەین
 ﴿أَوَلَمْ تَوَقِّعْ﴾ یان تۆ دەمرنن (بەلێنەکان نابینی). ﴿فَلَمَّا نَزَحُوا﴾ ئەوسا هەمووتان هەر بۆلای
 ئێمە دەگەڕێنەو. ﴿۷۷﴾

سوره‌ی ﴿فَصَلِّ لَنَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حاء، میم) ده‌خوینرنه‌وه خوا زاناتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) ش بکه
 ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له لایه‌ن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بانسه‌وه نیزه‌راوه‌ته خواره‌وه ﴿١﴾
 ﴿كَتَبَ فَصَلِّ لَنَا﴾ به‌راونیکه به‌لگه‌کانی پروون کراوه‌سه‌وه (لینک جیاکراوه‌سه‌وه) ﴿قُرْآنًا غَرِيبًا يَّقُومُ
 بِعُلُوقِ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌بی بۆ گه‌لینک که‌شاره‌زان و ده‌زائن ﴿بِشِيرٍ وَبَیْرٍ﴾ مرده‌ده‌رو
 ترسیته‌ره ﴿فَأَقْرَضَ لَكُمُ الْكُرْهُ فَهُمْ لَا يُسْتَعْتُونَ﴾ که‌چی زۆره‌بان گوی ی بی‌ناده‌ن و بۆیه (قورئان) نایبستن
 ﴿وَقَالُوا أَفَلَوْلَا فِي أَصْحَابِ﴾ ده‌لینن ده‌کانه‌مان له‌ناو چه‌ند به‌رده‌یه‌ کدایه (نی‌تاگه‌بن) ﴿فَمَا لَشَتَّوْنَ إِلَيْهِ﴾
 له‌سه‌وه‌ی تو ئیمه‌ی بۆ بانگ ده‌که‌یت ﴿وَفِي آيَاتِنَا وَقْرٌ﴾ وه له‌گویه‌ کانه‌ماندا گران‌ی و که‌ری هه‌یه
 ﴿وَمِن بَيْنِ يَدَيْكَ جَهَنَّمُ﴾ وه له‌نبوان ئیمه‌و تۆدا به‌رده‌یه‌ک هه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونُ﴾ که‌وا‌نه تو کاری
 خۆت بکه و بینگومان ئیمه‌یش کاری خۆمان ده‌که‌بن ﴿قُلْ إِنَّمَا أَسْرَرْتُكُمْ﴾ بلی: به‌راستی
 من مرفوئیکم وه‌ک ئیوه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام (هه‌نده هه‌یه من) نیگام بۆ ده‌کریت ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾
 که به‌راستی به‌رستراوی ئیوه خواجه‌کی تانک و ته‌نیایه ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا لَهُ ذُنُوبَهُ﴾ که‌وا‌نه بار و وتان
 هه‌ر به‌ره‌و خوا بشت (له‌به‌رسته‌کانه‌ماندا) و داوای لی‌بوردن‌ی لی بکه‌ن ﴿وَوَقِّرْهُ لِلْشِرْكِ﴾
 وه سزاو له‌ناو‌چوون بۆ هاویه‌ش دانه‌رانه ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ﴾ ته‌وا‌نه‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و
 ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ باوه‌ریشیان به‌پۆزی دوا‌بی نی‌یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به‌راستی ته‌وا‌نه‌ی باوه‌ریشان هه‌تاوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بی
 پرانه‌وه‌یان بۆ هه‌یه ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلی: ناخۆ به‌راستی ئیوه باوه‌رتان به‌و زاته‌نی یه؟
 ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو رۆژدا دروست کردووه ﴿وَجَعَلُونَ لَهَا أَنْدَادًا﴾ وه هاویه‌شانی بۆ
 داده‌نین ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر ته‌وه به‌روه‌رگاری جیهانیان ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِّن فَوْقِهَا﴾ وه
 له‌سه‌ر زه‌ویدا شاخی زۆری داناوه ﴿وَنَزَّلْنَا فِيهَا﴾ وه فەر و به‌ره‌که‌تی تی‌خستووه ﴿وَوَقَدَّرْنَا فِيهَا الْفُتُورَ﴾
 وه بۆی (هه‌موو گیانداریک‌ی) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿قُلْ أَنَبَاؤُنَا إِلَهُ﴾ له‌ماوه‌ی چوار رۆژدا ﴿سَوَاءٌ
 إِلَٰهَاتُهُمْ﴾ به‌یه‌کسانی بۆ گشت داواکه‌ران ﴿ثُمَّ أَسْمَوْا إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ پاش دروستکردنی
 زه‌وی ئیراده‌ی دروستکردنی ناسمانی کرد که‌پیشتر دو‌که‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهُمَا الْإَرْضُ أَتَيْنَا﴾ ته‌مجا
 به‌ناسمان و به‌زه‌وی فەر موو: وهرن ﴿طَوَّعَا الْأَرْضَ لَكُمَا﴾ به‌وویستی خۆتان یان به‌ناچاری (بینه‌زیر فەرمانم)
 ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ هه‌ر دووکیان ووتیان به‌وویستی خۆمان هاتین ﴿٢﴾

﴿فَقَضَيْنَاهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ نه‌وسا جهوت ناسمانی له‌دوو پوژدا دروست کرد (که‌واته‌ خوای
 گه‌وره‌ زه‌وی و ناسمانه‌کانی به‌شه‌ش پوژ دروست‌کرد) ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه‌هر ناسمانه‌ی
 قهرمان (کار) ی‌خوای بق‌نارد ﴿وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِصَبِيحٍ وَحِفْظٍ﴾ وه‌ناسمانی دونیامان به‌ئه‌ستیره
 دره‌وشاوه‌کان رازانده‌وه، وپاریزراوه (له‌گوی گرتنی شه‌پتانه‌کان) ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه‌وه
 برپاری خوای زالی به‌ده‌سه‌لانه ﴿إِنَّا أَعْرَضْنَا﴾ جا‌ته‌گهر پروویان وه‌ر‌گنبر ﴿فَقُلْ أَلَمْ تَكُم مِّنْ صَبَإٍ﴾
 نه‌وه‌ بلی به‌ه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌ئاتر سیتم ﴿فَقُلْ صَبَإُ عَادٌ وَثَمُودُ﴾ وه‌ک‌ه‌ه‌وره
 تریشقه‌ی (گه‌لی) عادو سه‌موود ﴿إِلَٰهَآءُ لَهُمُ الرُّسُلُ﴾ کاتی پتغه‌مبهره‌کانیان هاتنه‌ لایان
 ﴿مِنْ بَنِي إِدْرِيسَ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌بهر ده‌میان و له‌ پشتیانه‌وه (له‌ه‌موو لایه‌که‌وه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾
 (پتیان ووتن) که‌جگه‌ له‌خوانه‌بهرستن ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ ووتیان: ته‌گهر به‌روه‌رد‌گارمان
 بی‌یستایه‌ فریشته‌به‌کی ده‌نارده‌خواره‌وه (بق‌مان) ﴿إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ﴾ بقیه‌ به‌راستی نیته
 به‌وه‌ی نبویه‌ پی‌نیراون باوه‌ر‌ناکه‌بین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ يَقُولُ الَّذِينَ كَذِبُ﴾ ته‌مجا (گه‌لی)
 عاد به‌ناره‌وا‌خوایان به‌گه‌وره‌ زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَن نَّشْرُ مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنَّا﴾ وه‌ ووتیان: کی‌ له‌نیتمه‌ به‌هیز تره
 ﴿أَوْ نَزَّلَهُآ﴾ نایانه‌میان زانی بوو ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ بینگومان نه‌و‌خوایه‌ی که‌ئه‌وانی
 دروست کردوه‌ له‌ئه‌وان به‌هیز تره ﴿وَسَكَّانُوا إِلَٰهَاتٍ يَخْفَضُونَ﴾ وه‌ئه‌وان دانیان نه‌دونا به‌به‌لگه‌کانی نیتمه‌دا
 و‌تینکاریان ده‌کرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ مَّحَاصِرَ﴾ نه‌وسا نیتمه‌ بایه‌کی زور به‌هیزی ساردمان بق‌ناردن
 ﴿فِي ثَلَاثِ مَّجَاسٍ﴾ له‌پوژانیک‌ی به‌رده‌وام (وشوم)‌دا ﴿لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بق‌نه‌وه‌ی سزای نابرو به‌ریان
 پی‌بچه‌ژین ﴿فِي الْخِزْيِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَشَدُّ﴾ بینگومان سزای پاشه‌پوژیان
 نابرو به‌ر (ورپسواکه‌ر) تره ﴿وَهُمْ لَا يُصْزَوْنَ﴾ وه‌ئه‌وان یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه‌
 (هوزی) سه‌موودمان پیتموونی کرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا لِعِصْيَايَ﴾ به‌لام‌ئه‌وان زیاتر جه‌زیان له‌کویری
 و‌گومرایی کرد تا‌شاره‌زایی و پیتموونی ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ صَبَإَةَ الْعَذَابِ الْأَثِيمِ﴾ جا‌بقیه‌ ه‌ه‌وره‌ بروسکه‌ی
 سزای رپسواکه‌ر لینی دان ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هوی نه‌و (خراپانه‌وه) که‌ده‌یان‌کرد ﴿وَنَحْنُ الَّذِينَ﴾
 ﴿أَمْنُوا وَكَانُوا يُشْكُونَ﴾ وه‌نه‌و که‌سانه‌شمان رزگار‌کرد که‌باوه‌ردارو پاریز‌کار وله‌خواتر‌سی بوون ﴿وَنُوحٍ﴾
 ﴿وَنُوحٍ خَشَعَ الرَّعْدُ لِلَّهِ فِي النَّارِ﴾ وه‌پوژتک‌ه‌موو دوزمنانی خوا به‌روه‌ئاگری دوزه‌خ کۆده‌کرینه‌وه ﴿فَهَبْهُمُ﴾
 ﴿يُورِثُونَ﴾ جا‌ئه‌وان (له‌پیش که‌وتن و دواکه‌وتن) به‌ر‌گری ده‌کرین (تا‌ه‌موو پینکه‌وه‌ به‌رپیز برون)
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾ تا‌کاتی ده‌گه‌نه‌ لای‌ئاگری دوزه‌خ ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌دزیان
 ﴿سَمِعْتُهُمْ وَتَلَّاهُمْ وَجَلَّوهُمْ﴾ گوی و‌چاو و‌پیتستی له‌شیان ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْمُلُونَ﴾ به‌و‌کرده‌وانه‌ی که‌
 کردویانه (له‌دونیادا) ﴿

﴿وَقَالُوا لَوْلَا جُلُودُهُمْ﴾ و ده به‌پسته‌کانیان ده‌لین: ﴿لَمْ يَشْهَدُوا عَلَيْنَا﴾ بوجی شایه‌تستان دا له‌دزمان
 ﴿قَالُوا أَنْظِقْهُنَّ اللَّهُ الَّذِي﴾ ده‌لین: نه‌و خوابه‌ نیمه‌ی هیناوه‌نه زمان ﴿أَنْطَقَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ که هه‌موو شستیکی
 هیناوه‌نه زمان (وقسه‌کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه‌ر نه‌ویش به‌که‌م جار نیوه‌ی دروست کرده
 ﴿وَالَّذِي يُرْجِعُكُمْ﴾ وه هه‌ر بۆ‌لای نه‌ویش ده‌گه‌ر بنه‌رنه‌وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَعِزُّونَ﴾ وه تبه‌و خزان
 نه‌ده‌شارده‌وه (نه‌ده‌پاراست له‌گونه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له‌شایه‌تی دانی گوی
 و چاو و پبستی له‌شتان له‌دزمان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به‌لکو و ا گومانان ده‌برد ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَغْنَمُ كِبِيرًا يَمُوتُ﴾
 که‌خوا نازانی به‌زورنک له‌و کارانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَالَّذِي ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ يَنْظَرُكُمْ﴾ نا نه‌وه گومانان
 برو که ده‌تان برد به‌په‌روهر دگارتان ﴿أَزَدْنَا﴾ نیوه‌ی هه‌لدیرا (له‌ناوی بردن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 و چوونه‌ریزی زیاتباران و خه‌سار و مه‌ندانده‌وه ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر تارام بگرن ﴿فَالْآزِمُونَ﴾
 نه‌وانه‌ئاگر شوینی مانه‌وه‌یانه ﴿فَإِنْ يَسْتَعِزُّوا﴾ وه نه‌گه‌ر داوای لیسوردن و رازی بوونی خوا
 بکه‌ن ﴿فَتَلْمِزُومِنَ الْكَافِرِينَ﴾ نه‌وه‌خوا هه‌ر گیز رازی نایی (خوش نایی لیان) ﴿وَقَبَضَتِ الْهَرَّةُ فُرْسَاءَ﴾
 وه چه‌ند دؤست (و هاو ده‌م) مان له‌دونیا بۆ دانان ﴿فَرَبَّوْا الْهَرَّةَ مَا يَنْبَغِي لَهَا مِنْهَا شَيْءٌ﴾ که خرابه‌کردنی
 دونیاو (بن بر وایی) رۆزی دواپی بۆ رازانده‌وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ وه به‌لینی (سزادانیان) به‌سه‌ردا درا
 ﴿فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌(پرسی) نه‌و گه‌لانه‌ی رابوردن پیش نه‌مان ﴿مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو که
 و ناده‌می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ به‌راستی زه‌ره‌مه‌ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذِهِ الْقُرْآنِ﴾ وه
 بی باوه‌ران (به‌یه‌کریان) ده‌ووت گوی مه‌گرن بۆ نه‌م فورثانه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه قسه‌ی
 پر و بوجی تیکه‌ل بکه‌ن به‌لکو سه‌رکه‌ون (به‌سه‌ریدا) ﴿فَلْيَذِيقُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به‌خوا
 بینگومان نه‌وانه‌ی بیباوه‌ر بوون بیان ده‌چیژین ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سزایه‌کی سه‌خت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ وه تۆله‌بان لی ده‌سه‌نین (به‌تۆله‌ی) خرابترینی تاوانی که ده‌بان کرد ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْعَدَاءِ اللَّهُ
 الْعَزِيزُ﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا) سزای دوزمانی خوابه‌که‌ناگری دوزه‌خه ﴿لَهُمْ فِيهَا أَنْزِلُ﴾ مالی هه‌میشه‌ی
 شه‌وان له‌و ئاگره‌دایه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ نه‌و سزایه‌(ده‌درین) چونکه‌دانیان نه‌ده‌نا
 به‌نیشانه‌کانی نیمه‌دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی باوه‌رن ده‌لین ﴿رَبَّنَا آتِنَا الَّذِي أَصْلَحَ﴾
 نه‌ی په‌روهر دگارمان نه‌و دوانه‌مان نیشان بده‌ن که گومراییان کر دین ﴿مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو که
 و ناده‌می ﴿تَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَفْدَانِ﴾ تا بیانخه‌ینه ژیر پیمان ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ تاله‌ژیری ژیره‌وه‌ی
 دوزه‌خ بن ﴿﴾

﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُلُوبًا رَّغِيًّا ۝۱﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ووتیان خوا به‌رو مردگار مانه و ﴿ثُمَّ أَسْقَمُوا﴾ له‌پاشان
 رڼك و راست (له‌سهر نایین) به‌رده‌وام بیرون ﴿تَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کان پزل پزل
 دینه لایان (کاتی مردن یان زیندوو بوونه‌وه) ﴿الَّا تَخِفُّ قُلُوبُ وَلَا تَحْزَنُوا﴾ (بیان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و
 خه‌ف‌ت مه‌خون ﴿وَأَنبَسُوا بِأَلْسِنَتِهِمُ لِيَكْشُرُ قُودُوتٍ﴾ وه‌ مژده‌ بین لی‌تان نه‌و به‌ده‌شته‌ی که‌به‌لی‌تان پی
 درابوو ﴿عَلَّ أَقْوَامٌ أُكْرِمُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ﴾ نیمه‌له‌ژیانی دنیا و له‌روژی دوایدا پش‌تیوانی
 یتوه‌مین ﴿وَأَكْرَمُوا فِيهَا مَا نَشَاءُ أَنفُسُكُمْ﴾ وه‌ له‌و (به‌ده‌شته‌دا) هه‌رجی جه‌زی لی‌ بکه‌ن بوقت‌ان ناماده‌یه
 ﴿وَأَكْرَمُوا فِيهَا مَا تَشَاءُونَ﴾ وه‌ هه‌رجی داوا بکه‌ن له‌ویدا له‌خزمه‌ت‌اندا به‌ ﴿تَزَلَّيْنَا مِنْ غَوْرٍ رَّحِيمٍ﴾
 رڼ‌لی‌شان و میواندار به‌له‌لایه‌ن خوا‌ی لی‌بوره‌ی میهره‌بان‌وهه ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ کنی
 ووت‌هی چاک‌تر و به‌جیره‌ له‌و که‌سه‌ی (خه‌لک) بولای خوا بانگ ده‌کات ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌کاری چاکه‌ ده‌کات و ده‌لی‌ بینگومان من له‌کۆمه‌لی‌ گهردن که‌چ و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ چاکه و خرابه‌ چوون به‌ک‌نین ﴿أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌چاک‌ترین
 شتیه‌ وه‌لامی (خرابه) به‌ده‌روهه ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه‌وسا که‌سپک که‌له‌نیوان تو و نه‌ودا
 دوژمنایه‌تی هدیبه‌ ﴿كَأَنَّهُ وَفِي خَيْرٍ﴾ وه‌ک‌دوستی‌کی دلسوز و گیانی به‌گیانی لی‌ دیت (نه‌مه‌ش
 ده‌ره‌نجامی به‌وشتی به‌رز و کار و کرده‌وه‌ی جوانه) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ به‌م‌ناسته
 ناگات که‌سانیک نه‌بیت که‌خو‌راده‌گرن و به‌تارامن ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُرِّيٌّ عَظِيمٌ﴾ وه‌ پپی ناگات
 مه‌گهر که‌سپک‌خواه‌نی به‌شی‌هه‌ره‌گه‌وره‌بیت (له‌پاداشت) ﴿وَمَا يَمُرُّكَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَن يَخْتَارَ﴾
 وه‌نه‌گهر له‌شه‌یتانه‌وه‌تووشی خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی نادروست بویت ﴿فَأَسْتَجِبْ بِاللهِ﴾ نه‌وه‌به‌نا بگره
 به‌خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چونکه‌ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری زانابه‌ ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ الْبُذْرَ وَالنَّهَارَ
 وَاللَّيْلَ وَالْقَمَرَ﴾ له‌نی‌شانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) خوا به‌شه‌وو پوژو خو‌رو مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سوژده‌مه‌به‌ن نه‌بو خو‌رو نه‌بو مانگ ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ به‌لکو سوژده‌به‌رن
 بو نه‌و خوا به‌ی‌نه‌وانی به‌دی هتاوه‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا تَعْبُدُونَ﴾ نه‌گهر یتوه‌ته‌نها نه‌و ده‌به‌رس‌تن ﴿فَإِنْ أَشْكَيْتُمْ بَرَاءً﴾
 ج‌ا نه‌گهر خو‌ریان به‌گه‌وره‌زانی (من بیهرستن) ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ده‌ی
 نه‌وانه‌ی لای به‌روه‌ردگار‌تن (فریشته‌کان) ﴿يُسَبِّحُونَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَحَمْدُكَ لَا يَسْهُونَ﴾ به‌شه‌وو
 به‌پوژ عیباده‌تی نه‌و ده‌که‌ن و ماندو وه‌ره‌س نابین ﴿

﴿وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوابه‌که زه‌وی ده‌بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِنَّ الْأَرْضَ أَخْبِثَ لَهَا﴾ که‌چی کاتیک بارانمان باراند به‌سهریدا ﴿أَهْزَتْ وَرَبَّتْ﴾ (به‌رواندنی پروک)
 ده‌که‌ویشه‌جوله‌و ده‌بوژیته‌وه (به‌رز ده‌بیشه‌وه) ﴿إِنَّ الْأَرْضَ أَخْبِثَ لَهَا مَحْيَا الْمَوْتِ﴾ بنگومان شه‌وه‌ی (زه‌وی
 ووشک) ده‌بوژیته‌وه زبندوو که‌روه‌ی مردوو کانشه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) به‌سهر
 هم‌وو شتیکدا به‌توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بنگومان نه‌وانه‌ی له‌ثابته‌کانی نیمه‌لا‌ده‌ده‌ن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له‌نیمه‌شاراوه‌نین ﴿أَفَنُتْلَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾ ده‌ی نایا که‌سی ده‌خریته‌ناو نا‌گروه‌ه‌چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بان نه‌و که‌سه‌ی له‌پوژوی قیامت دا‌بین ترس دیت ﴿أَفَتُؤْتُوا بِضَلَالَةٍ﴾ هه‌ر‌چینان
 وویست (حه‌رتان‌لی‌کرد) بیکه‌ن ﴿إِنَّهُمْ يَصْتَوِعُونَ بَصِيرًا﴾ بنگومان خوا‌به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن بینایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْآيَاتِ لَمَجَاجَةٌ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌قورئانیان بق‌هات و‌باوه‌ریان پی‌نه‌هینا (م‌زایان ده‌ده‌ین)
 ﴿وَلَهُ لَكِبٌ عَظِيمٌ﴾ که‌به‌راستی کتیبیکی زور‌به‌رزو‌جینگه‌ی پیره ﴿لَا يَتَّبِعِهِ الْبَطُلُ﴾ به‌تال و‌نا‌راستی پوی
 فی‌ناکات ﴿مَنْ يَتَّبِعْ يَدَّبْهُ وَلَا يَخْشَىٰ﴾ نه‌له‌نیشتا و نه‌له‌دووا‌پوژدا (نه‌به‌لی‌که‌مکردن نه‌به‌لی‌زیاد‌کردن)
 ﴿تَرْجُلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيمٍ﴾ چونکه‌نیز‌دراوته‌خواره‌وه‌له‌لایه‌ن (خوا‌ی) کار‌دروستی ستایش کراوه‌وه ﴿وَ
 مَا يُقَالُ لَكَ﴾ هیچ‌شتیک به‌تو‌ناوتریت ﴿إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه‌گه‌ر شه‌وه‌ی به‌پیغه‌مبه‌رانی
 به‌رله‌تو ووتراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ﴾ به‌راستی به‌روه‌رد‌گارت خوا‌هن‌لی‌بور‌دنه (بو‌نیمان‌داران)
 ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ وه‌خوا‌هن‌توله‌ی سه‌خته (بو‌می‌باوه‌پان) ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا فَجَعَلْنَاهُ نَجْمًا﴾ نه‌گه‌ر نه‌م
 قورئانه‌مان به‌زمانیکی نه‌جگه‌له‌عه‌ره‌می‌بنار‌دایه ﴿لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ﴾ پی‌باوه‌پان ده‌یان ووت‌بو‌چی
 ثابته‌کانی به‌روونی شینه‌کراونه‌ته‌وه ﴿أَفَتَعْجَبُ وَتَعْرِىٰ﴾ (چون‌دوبن) قورئانی عه‌جه‌می و پیغه‌مبه‌ری
 عه‌ره‌می ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَهُدَىٰ وَشَقَّاهُ﴾ (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د) بلی: قورئان بق‌که‌سانی باوه‌ریان پی‌هیناوه
 پ‌نیشاندرو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آيَاتِنَا لَمُؤْمِرُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ری پی‌نایه‌ن له‌گو‌یاندان‌گرانی و
 که‌ری هه‌یه (له‌بیستنی‌حه‌ق) ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَنِّي أُولَئِكَ يُبَادِّلُونَ فِي مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ هه‌روه‌ها له‌ناست نه‌و
 قورئانه‌دا کو‌رن، نه‌وانه‌له‌شوی‌تیک‌ی زور‌دوره‌وه‌بانگ ده‌کرین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سو‌پند
 به‌خوا به‌راستی ته‌ورا‌تمان دا‌به‌مو‌سا ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ به‌لام‌جیاوا‌زی‌تیدا‌کرا (له‌لایه‌ن‌جو‌وله‌که‌کانه‌وه)
 ﴿وَلَوْ لَا كِتَابُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر پشتر بر‌سار نه‌درا‌یه‌له‌لایه‌ن به‌روه‌رد‌گارت‌ته‌وه (که‌س‌زایان
 دوا‌بخ‌ریت) ﴿لَقَضَوْا أَيْهَتَهُمْ﴾ له‌نبو‌ان‌باندان‌دوه‌ری ده‌کرا (به‌س‌زادانیان له‌دونیا) ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 مُرِيبٍ﴾ وه‌به‌راستی نه‌وان له‌دوو‌دلی و به‌د‌گومانی‌دان ده‌به‌اره‌ی قورئان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلَنَنفِخَ بِهِ﴾ هه‌ر که‌سی کاری‌چاکه‌بکات (فاز‌نجه‌که‌ی) بق‌خویه‌نی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هه‌ر که‌سی
 خرابه‌بکات (زیاته‌که‌ی) بق‌خویه‌نی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلِيمٍ لَّعِينٍ﴾ وه‌به‌روه‌رد‌گارت مسته‌م له‌به‌نده‌کانی

ناکات

﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعُ﴾ زانینی رُوزی دواپی ته‌نیا بۆ لای خوا ده گهرنر یتمه‌وه ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾
 وه ههر بهر و بوومینک که له بیست و قه‌باغه‌که‌ی دینه دهر وهه ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾ و ههر مینه به‌که ناوس
 ده‌بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه‌که‌ی) داده‌نیت ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ نه‌وه (خوا) ناگای لسی به ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾
 وه رُوزی خوا (هاویه‌ش به‌یدا که‌ران) بانگ ده‌کات ﴿أَيْنَ شَرَكْتُمُ الْيَوْمَ﴾ هاویه‌شانن (که‌داتان نابو
 بۆ) من له‌کوین ﴿قَالُوا لَا تَنْفَكُ﴾ ده‌لین پیمان راگه‌یاندی ﴿مَا مِثْلَ شَهِيدٍ﴾ که‌س له‌نیمه‌شایه‌ت نبین
 (تو هاویه‌شت هه‌بی) ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه وون بوولیان ﴿مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ ته‌وانه‌ی پیشتر
 ده‌یانهرستن ﴿وَقَالُوا مَا الْإِلهُ إِلَّا الْوَهْدُ﴾ وه زانبان که‌هیچ به‌نا به‌کیان نی به ﴿لَا يَشْفَعُ إِلَّا بِنِئْنٍ﴾
 ئاده‌می ماندو ناین ﴿مِنْ دُونِ الْكَافِرِ﴾ له‌داوا کردنی خیر و خوشی ﴿وَأَنْ مَسَّ الشَّرُّ﴾ وه نه‌گهر ناخوشی
 به‌که دوو چاری بیی ﴿فَيَقُولُ قَوْلًا﴾ نه‌وه بین هبوا و ناومید ده‌بی ﴿وَلَيْنَ أَفْقَهُ﴾ وه نه‌گهر پیمان
 به‌خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ مبه‌ره‌بانی به‌که له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ صَرَافَةِ مَسْنَةِ﴾ له‌پاش زبانیک لینی
 که‌وتوه ﴿يَقُولُ هَذَا لِي﴾ ده‌لیت: نه‌مه‌هی خۆمه ﴿وَمَا أَطْلَعَ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ وه گومان نابهم رُوزی
 دواپی به‌ر با بیت ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه نه‌گهر گهر یتندرامه وه بۆ لای په‌روه‌ردگارم (زیندوو بو نه‌وه
 هه‌بوو) ﴿إِن لِّيَ عِنْدَهُ لَلْخُسْفَى﴾ بیتگومان لای خوا (با داشتی) زور چاکم هه‌به ﴿فَلَنَنفِخَنَّ فِي الْفِثَّةِ﴾
 جاسویند به‌خوا هه‌وال ده‌ده‌بین به‌وانه‌ی بین باوه‌ر بوون ﴿بِمَا تَحْمِلُونَ﴾ به‌وه‌ی کردوویانه (له‌دونیا)
 ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ﴾ وه سویند به‌خودا پیمان ده‌چه‌زین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزابه‌کی به‌هیز و به‌تین ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾
 وه کانی چاکه و خۆشیمان رشت به‌سهر ئاده‌می دا ﴿أَعْرَضْتَ وَتَوَلَّى وَجْهَكَ﴾ روو
 وه‌ده‌گهری و به‌خۆ به‌زل زانینه وه دوور ده‌که‌ویتمه‌وه ﴿وَأَذِمْسُهُ الشَّرُّ﴾ به‌لام کانی ناخوشی تووش
 بیت ﴿فَدُودُعَا عَرِيضٍ﴾ نه‌وه نزاو هاواری زور ده‌کات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ بَلَىٰ يَمِينٍ﴾ بلی پیم بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ﴾
 الله (قورشان) له‌لایه‌ن خوا وه بوو ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾ پاشان نبه‌وش باوه‌ر شان بین نه‌کرد
 ﴿مَنْ ضَلَّ﴾ کئی گومرا تره ﴿مِنْ هَوًىٰ شَقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له‌و که‌سه‌ی که‌له‌دزابه‌نی به‌کی دوور له‌پراستیدا
 بیت ﴿سَرَّيْهُمْ أَتَيْنَا﴾ له‌مدودوا به‌لکه‌کانی خۆمانیان نیشان ده‌ده‌بین ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له‌ئاسوی
 دونیا (له‌بوونه‌وه‌ردا) ﴿وَفِي الْأَفْسَاسِ﴾ وه له‌خودی خۆیاندان ﴿حَتَّىٰ يَبْصُرَتْ لُهُمْ﴾ هه‌نا بۆیان روون
 بیت وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بیتگومان نه‌م (قورئانه) راسته ﴿وَأَلْزَمَكَ بِرَبِّكَ﴾ ئایا په‌روه‌ردگارت به‌س نییه
 ﴿أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که‌به‌راستی ناگاداره به‌سهر هه‌موو شتینکدا ﴿إِلَّا إِلَهُهُمُ فِي مَرْفَعَةٍ﴾
 ناگاداره به‌پراستی ته‌وانه له‌دوو دلیدان ﴿فَإِنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ﴾ له‌دیدار و گه‌شتن به‌په‌روه‌ردگاریان
 ﴿إِلَّا أَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ ناگاداره به‌پراستی (زانست و زانیاری) خوا ده‌وری هه‌موو شتینکی

سوره‌ی (الشوری)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوترت‌شده ﴿عَسَى﴾ به (عسین، سین، قاف) ده‌خوترت‌شده و خوا
زنان‌ش به مانا که‌ی بز زانیاری زیاترو و انا که‌شبان سهرنجی سهره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ ثابو جوړه خودا نیگاده کات بو تو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بو ثو (پینغه‌مبه‌رانه‌ی)
پیش تو ش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوای زالی بالاده‌ستی کاردرسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
بو خوا به ههر چی له ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه هدرچی له زه‌وی دایه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
وه ثو (خوا) بلند و گه‌وره به ﴿تَكْوِينُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نزیکه ناسمانه‌کان پارچه‌پارچه بین
﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له سهرویانه‌وه ﴿وَالَّذِي يَسْمُو السَّحَابَ مَجْذَرَاتٍ﴾ وه فرشته‌کان به‌پاکی یادو سواسی
په‌روه‌دگاریان ده‌کن ﴿وَنَسْفَعُ الْقَحْطَ﴾ وه داوای لیسوردن ده‌کن ﴿لَعَنَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو ثو وانه‌ی
له‌زه‌ویدان ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ناگادارین که‌ینگومان ته‌نھا خوا لیسورده‌ی میهره‌بانه
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِهِ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ وه ثو وانه‌ی جگه له‌خوا دؤستان‌نکیان بو خویان هه‌لیزار دوه
﴿اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا فِي السُّجُورِ﴾ خوا ناگادار و چاودنره به‌سهریانه‌وه ﴿وَمَا آتَاكَ عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ وه تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د
﴿بَارِئٌ مِمَّا يَصِفُونَ﴾ چاودنر نیت به‌سهریانه‌وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ هه‌روه‌ها نیگامان کردوه بو ت
﴿قَوْلَ إِنَّا غَرَبْنَا﴾ قورثانیک (به‌زمانی) هه‌ره‌بی ﴿يُنذِرُ لِكُلِّ فِتْنَةٍ﴾ بو ثو وانه‌ی خه‌لکی مه‌ککه
و که‌سانی ده‌ورو به‌ریی بترسینی ﴿وَنُذِرُكَ نَارَ الْجَنَّةِ﴾ وه (خه‌لک) بترسینی له‌پوژی کؤ کردنه‌وه
﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که‌هیچ گومانی تیدا نه ﴿فَرِيقٌ فِي النَّارِ﴾ کؤ مه‌لنیک له به‌هه‌شتان ﴿وَفَرِيقٌ فِي الشَّعِيرِ﴾ وه
کؤ مه‌لنیک له ناگریی بلنسه‌داردان ﴿وَنُوحَاةُ اللَّهِ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا بیویستابه ﴿جَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده‌پکردن
به‌یه‌ک نه‌ته‌وه (باوه‌رداریان بن باوه‌ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ النَّارِ فِي رَحْمَةٍ﴾ به‌لام ههر که‌سیکی بویت ده‌یخانه‌ناو
میهره‌بانی خویه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمِعُ﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌رنکیان
نی به ﴿أَلَمْ تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ نایانسان جگه له‌خوا پشتیوان و دؤستان‌نکیان بو خویان هه‌لیزار دوه؟
﴿وَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دؤسته ﴿وَهُوَ عَلَى النَّاسِ﴾ وه ته‌نھا نه‌و مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه
﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه‌و به‌ده‌سه‌لآت و به‌توانایه به‌سهرهموو شتیکدا ﴿وَمَا أَخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
وه ههر شتیک که‌تیدا جیوا از بوون ﴿فَخُذْهُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌وه بریاره‌که‌ی بو لای خوا ده‌گه‌ریتده‌وه
﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبِّي﴾ نه‌و خوا به‌په‌روه‌دگاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نھا پشتم به‌و به‌ستوه ﴿وَالَيْتِي﴾
أُنِيبُ ﴿وه ههر بولای نه‌ویش ده‌گه‌رنه‌وه﴾

﴿فَإِذَا أُنْمِتُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (خواب) به دیهینتری ناسمانه‌کان و زهویی به ﴿فَجَعَلْنَا لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به‌دی هیاون هاوسهران له‌خودی خوتان ﴿وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ هه‌روه‌ها له‌نازه‌لیشدا جووتی
 (دروستکر دووه) ﴿يَذَرُكُمْ فِيهَا﴾ له‌جووت بووندا ژماره‌تان زور ده‌کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هه‌یج
 شتیك به‌وینه‌ی خوانی به (نه له‌زات و نه له‌سیفات و نه له‌کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْغَبِيرُ﴾ وه‌نه‌وه
 بیسه‌ری بینابه ﴿لَهُمْ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر یز نه‌وه (کلیده‌کانی) ده‌سه‌لانداری ناسمانه‌کان
 وزه‌وی ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و روزی فراوان ده‌کات و ده‌یگر نه‌وه له‌هه‌ر که‌سی که
 بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا ناگاداره به‌هه‌موو شتیك ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ نه‌وه
 ثابینه‌ی بۆ داناوون ﴿مَا وَضَعَ بِهِ نُوحًا﴾ که‌فه‌رمانی داوه به‌نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نه‌وه‌ش
 نیگامان کردوه بۆ تو و ﴿وَمَا وَضَعْنَا بِهِ مِنْ ذِكْرٍ وَمَوْعِظٍ وَنَذِيرٍ﴾ نه‌وه‌ش که‌فه‌رمانمان داوه به‌نبی‌راهم
 و موسا و عیسا ﴿أَنْ أَقُولَ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ رَبِّهِمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ که‌له‌سه‌ر نه‌و ثابینه‌ی به‌رینک و راستی و جیاوازی تیندا
 مه‌که‌ن ﴿كَرَّ عَلَى الشَّرِيعِينَ﴾ زور قورس و گرانه به‌لای هاوبه‌ش دانه‌رانه‌وه ﴿مَا تَذَكَّرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ نه‌وه‌ی
 نه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌یت ﴿لَا يَخْتَفِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا هه‌ر که‌سی بویت هه‌لی ده‌بژیری بۆ (موسلمان
 بوون) لای خوی ﴿وَنَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ وه‌رینمورنی که‌سیك ده‌کات بۆ لای خوی بگه‌رپته‌وه ﴿وَنُفِثَ﴾
 ﴿وَمَا تَقَرُّوْا﴾ وه‌جیاواز نه‌بوون ﴿إِلَّا مِنْ قَعْدَةٍ مَا جَاءَهُمْ الْعِلْمُ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش نه‌وه‌ی که‌زانست و زانیاریان
 بۆ هات ﴿تَغِيَّبُ عَنْهُمْ﴾ به‌هوی درابه‌تی و چه‌سوودی تینوئیانه‌وه ﴿وَوَلَّا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌ته‌گه‌ر
 فه‌رمانیك پشتر له‌په‌روه‌ردگار نه‌وه ده‌نه‌چوايه ﴿إِلَّا أَجَلٍ مُسَمًّى﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌ی بژین)
 ﴿لَقَضَىٰ يَتْنَهُمْ﴾ نه‌وه بریار له‌تینوئیاندا ده‌کرا (به‌سزادانیان) ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ أُورُوا إِلَىٰ الْكِتَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه
 به‌راستی نه‌وانه‌ی له‌دوای نه‌وان نامه‌یان بین درا ﴿لَيْسَ شَيْءٌ مِنْهُ مُرْسٍ﴾ له‌گومان و دوو دلیدا بوون
 لئی ﴿فَلِلَّذِينَ فِي الْأَنْفُسِ﴾ که‌وانه تو بۆ نه‌وه بانگه‌وازیکه و ﴿وَأَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ راست و راوه‌ستاوبه
 له‌سه‌ر ثابینه‌که‌ت به‌و جوهره‌ی فه‌رمانت پیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وه‌شوین ناره‌زووه‌کانی
 نه‌وان مه‌که‌وه ﴿وَقُلْ عَمَلٌ﴾ وه‌بلای باوه‌رم هیشاوه ﴿بِمَا أَرْزَىٰ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ به‌هه‌رنامه‌یه‌ک
 که‌خوا نار دویه‌تیه‌ خواره‌وه ﴿وَأَمْرٌ إِلَّا تَعْدِلْ يَنْتَكِرْ﴾ وه‌فه‌رمانم بین دراوه که‌داد په‌روه‌رسم له
 تینوئیاندا ﴿أَلَمْ تَرَ سُبْحَانَ رَبِّكَ﴾ خوا په‌روه‌ردگاری تیمه و نیوه‌شه ﴿لَا تَعْمَلُونَ﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی
 خومان بۆ خومانده و ﴿وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی تینویش بۆ خوتانه ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾
 هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌ماوه له‌نیوان تیمه و نیوه‌دا (باس نه‌کرایین) ﴿لَا يَجْعَلُ بَيْنَنَا﴾ خوا (له‌روز وایی دا)
 کومان ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِي الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆ لای نه‌وه ﴿وَهُوَ﴾

[illegible]

﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ﴾ نهو (به‌خششه) نه‌ویه که خوا‌مورده ده‌دات به به‌نده‌کانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی که با‌وه‌ریان هینا‌وه و چاکه‌کانیان کرد‌وهه ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (له‌ی مو‌حه‌م‌مد ﷺ) بل‌ی دا‌وای هیچ پا‌داشت‌کتان لی‌نا‌کم له‌سه‌ری ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ مه‌گمر خوش‌یوستنی خزمایه‌تی ﴿وَمَنْ يَقْرَأْ حَسَنَةً نَّزَّلْنَا لَهَا مِن فَوْفِهَا حَسَنَةً﴾ هر که‌س هر چاکه‌یه‌ک بکات چاکه‌ی بز‌زیاد ده‌که‌ین (به‌چند به‌رانه‌ر) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی خوا‌لی بورده‌ی سو‌پاس‌گوزاره ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ یان نهو (بن با‌وه‌رانه) ده‌لین پیغه‌م‌هر در‌وی به‌دهم خوا‌وه هه‌لبه‌ست‌وهه ﴿قُلْ إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ خو‌نه‌گمر خوا‌یه‌ویت ﴿يَخْتَصِمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ﴾ مؤر ده‌نی به‌سه‌ر دلت دا ﴿وَبَشِّرِ اللَّهُ الْفَاطِلَ﴾ وه‌خوا به‌تال له‌نا‌و ده‌بات ﴿وَيُحْيِي لُحْيًا بِكَامِنَةٍ﴾ وه‌به‌ونه‌کانی (قورئان) راستی جی‌گیر ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا‌زانی‌به به‌وه‌ی له‌نا‌و دلان‌دایه ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ وه‌نه و خوا‌زانی‌که ته‌وبه له‌به‌نده‌کانی وهرده‌گریث ﴿وَيَعْلَمُ أَعْيُنَ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌له‌کرده‌وه خرابه‌کان چا‌وپوشی ده‌کات ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُكْتُمُونَ﴾ وه‌ده‌زانی به‌هرچی که‌ئیه‌وه ده‌یکمن ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی با‌وه‌ریان هینا‌وه و چاکه‌کانیان کرد‌وهه (دا‌وایان) وهرده‌گریث ﴿وَيَزِيدُكُمْ قُضَاءً﴾ وه‌له‌به‌هره‌و به‌خششی خوی‌ی زیاتریان ده‌داتی ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ به‌لام بی با‌وه‌ران سزای سه‌ختیان بز‌ه‌یه ﴿وَلَوْ سَـَّطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ﴾ خو‌نه‌گمر خوا‌ر‌زق و ز‌و‌ری فرا‌وان بکر‌دایه بز‌به‌نده‌کانی ﴿لَبَخَّافِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا سته‌میان ده‌کرد و سه‌ر که‌ش ده‌بوون ﴿وَلَكِنْ يَرْزُقُ مَا يَشَاءُ﴾ به‌لام (خوا‌) ر‌زق و ر‌و‌زی به‌و نه‌نداره ده‌نیر‌فته‌خوا‌ره وه‌که‌خوی به‌ویت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا‌به‌ئا‌گا و بینایه به‌به‌نده‌کانی ﴿وَهُوَ الَّذِي يَرْزُقُ الْغَنِيَّ﴾ وه‌خوا‌ئه‌و زانه‌یه که‌باران ده‌بارینی ﴿مِنْ ثَمَرِهِمْ يَأْكُلُونَ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که‌خه‌لکی بی‌ثومید بوون ﴿وَيَسْخَرُ لَهُمْ﴾ وه‌(بارانی) ره‌حمه‌تی خوی بلا‌و ده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ﴾ وه‌هر نه و پشتیوان و سو‌پاس‌کرا وه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌له‌به‌لگه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوا‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ در‌وست‌کردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ وه‌وه‌ی بلا‌وی کرد‌وه‌ته‌وه له‌گیانله‌به‌ران له‌هر دوو‌کیاندا ﴿وَهُوَ عَلَىٰ جَنُودِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا‌هر کاتیک به‌ویت به‌توانایه به‌سه‌ر کو‌کردنه‌وه‌یاندا ﴿وَمَا أَصْبَرُكُمْ فُصِيحَتُهُ﴾ وه‌هر نا‌خوشی به‌کتان تو‌وش بو‌وبی ﴿فَمَا كَسَمَتْ لَكُمْ كُفْرًا﴾ نه‌وه به‌هزیی کرده‌وه‌یی (خرابی) خزانه‌ویه ﴿وَيَعْلَمُ أَعْيُنَ كَثِيرٍ﴾ وه‌له‌زور‌ت‌کیش چا‌وپوشی کرد‌وهه ﴿وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ئیه‌و نا‌توانن له‌زه‌ویدا قونار‌ین ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه‌نیانه بی‌جگه له‌خوا ﴿مِنْ وَرَىٰ وَلَا تَنْصِيرُ﴾ هیچ پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ر‌ت‌ک

﴿وَمِنَ ابْنِي جَارٍ فِي الْخَيْرِ كَلَّا عَلَيْهِ﴾ و ه له بهلگه کانی (دهسه لانی) خوابه که شستیا بنک و هک شاخه کان له
 ده ریادا ده برون ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنَ الرِّيحَ﴾ ته گهر خوابه وی (با = ههوا) راده گرنت ﴿وَيُظِلُّنَّ زَكَوٰتَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ﴾
 شتر که شسته کان بهسه ر پستی ده ریاکه وه دهه سستن ﴿إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ بهراستی شه وی (که باس
 کرا) چندی بهلگه و نیشانه هیه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بز هه موو شارام گرنگی سو باسگوزار ﴿أَوْ يُوقِفُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ یان به هوی کرده وه کانیا نه وه نو قیمان ده کات ﴿وَنَقُصُّ عَنْكُمْ﴾ له زور نکیش
 (له گونا هیان) چا و بوشی ده کات ﴿وَنَقُصُّ الْأَرْسِينَ يَجِدُونَ فِي رُءُوسِهِمْ﴾ نهوانه ی که ده مه قالی ده کهن
 ده باره ی بهلگه کانی نیمه ده زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ فِئَةٍ﴾ هیچ په نایه کیان نیه ﴿فَأُولَٰئِكَ مِنْ شَرِّ﴾
 جا هه رشتینکتان بین به خشر او ه ﴿فَتَنُجِّ الْخَيْرَ اللَّهُ﴾ نه وه ته نها خوشی زیانی نه م دونیا به ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ﴾
 وائی و ه شه وی لای خوابه چاکتر و به رده و امتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بز نهوانه ی با و ده ریان هینا وه ﴿وَعَلَىٰ﴾
 زبهر یو کون و ه ته نها پست به بهر و ده دگاریان ده به سستن ﴿وَالَّذِينَ يَحْكُمُونَ كَتْمًا﴾ و ه ته و ه ی که
 نهوانه ی له گونا هه گه وره کان و خرا به زور ناشیرینه کان دور ده که ونه وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه کانی
 رقی و قینیا ن هه لست ﴿هُمْ يَقُولُونَ﴾ شهوان لی ده سوورن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه نهوانه ی که
 گو ترایه لی بهر و ده دگاریان کرده وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نو تره کانیا ن به چاکسی نه نجام داوه ﴿وَأَمْرٌ شَدِيدٌ﴾
 بخت و ه کار و باری نیوانیا ن به پرس و مشوره ته ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُقُولُونَ﴾ و ه له و پر و زی به ی پیمان داوون
 ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه نهوانه ی کانی ده ست در یان لی ده گرنت ﴿هَٰؤُلَاءِ صَرُّونَ﴾
 توله ی خویان ده ستین (و سهر دانا خه ن) ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ و ه توله ی هه ر خرا به یه ک
 خرا به یه که به وینه ی خوی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که سی بیوری و ناشتی بکات ﴿فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
 شه وه پاداشتی نه وه لای خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بهراستی خواسته مکارانی خوش ناوی ﴿وَلَمَّا﴾
 تاهه و ه هیه چا و ان و گونا هینکیان له سه ر تیه ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظَاهُونَ النَّاسَ﴾ تاوان و گونا هه
 له سه ر ته و که سانه یه که ستم له خه لکی ده کهن ﴿وَيَقُولُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ و ه به تاهه ق خرا به کاری
 ده کهن له زه ویدا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نهوانه سزای زور سه ختیان بز هیه ﴿وَلَمَّا صَبَرُوا﴾
 و ه هه ر کهس خو گرو لی سو رده بین ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَذَابِ الْأَلَمِ﴾ بهراستی نه مه له کاره پر بایه خ و
 په سه نده کانه ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ و ه هه ر کهس خوا گو مرایی بکات ﴿فَأُولَٰئِكَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نه وه
 یاش نه وه هیه دومت و یار مدتی ده رنکی نی به ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا زُلْزَلُوا الْعَذَابَ﴾ و ه ستمه مکاران ده بینیت
 کاتیک سزای (خوا) ده بین ﴿يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مَرْفِقٌ مِّمَّنَّ سَبِيلِ﴾ ده لین نایا ریگایه که هیه بگر ریته وه بز
 دنیا

﴿وَتَرْكِبُهُمْ يَعْرِضُونَ عَلَيْهَا﴾ وە دەیان بینی پیشانی دۆرەخ دەدرتین ﴿حَشِشِينَ مِنَ الْإِنِّ﴾ بەمل کەچی و زەلیلی و دامابی ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ خَلْفِ خَيْفٍ﴾ بە گۆشە‌ی چاوو بەدزیەو دەروانن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە ئەوانە‌ی کە باوەریان هیناوە دەلتین ﴿إِنَّ الْخَيْرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بەراستی زیانبەرە‌کان ئەوانەن کە خوێان و کەس و کاریان لەپەرۆی هەستانه‌وەدا لە دەس داوہ ﴿إِلَّا إِنْ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقْتَرٍ﴾ بیدارین بەراستی ستەمکاران لە سزایەکی هەمیشەیی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ الْإِيَّاهُ﴾ وە ئەوانە هیچ پشتیوانێکیان نی بە ﴿يَضُرُّهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ کە یارمەتیان بدەن بێجگە ئەخوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وە هەر کەسێک خوا گومراپی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ئەو هەچ بێگە‌یەکی پرگار برونێ بونی بە ﴿أَسْتَجِبُوا رَبِّكُمْ﴾ گوێرایەل بن بۆ پەرورە‌دگارتان ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ بَوْمٌ﴾ پیش ئەو‌ی پرۆرتک بیت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ لەلایەن خواوە کە گەراوە‌ی بونی بە ﴿مَا لَهُمْ مِنْ مَلَكٍ يُوَفِّيهِمْ﴾ ئەو پرۆرە هەچ بەناگایە کتان نابیت ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ لَكِيرٍ﴾ وە هەچ ئێنکاری بە کتان بێ ناکریت ﴿فَإِنْ أَقْرَبُوا﴾ جا ئەگەر برویان وەرگیرا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ ئەو ئیمە تومان بە پارێزەر و چاودێر نەناردووە بۆ سەریان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَعُ﴾ تۆ تەنها راگە‌یاندت لەسەرە ﴿وَإِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ وە بەراستی کاتێ ئیمە لەلایەن خوێمانەووە بەهەرە و نێعمەتێک بە کەسێک بچەرۆین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پشی دلخۆش دەبێ ﴿وَأَنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وە ئەگەر ناخۆشە‌کیان تووش بیت ﴿بِمَا قَدَّمْتِ لِإِيْدِهِمْ﴾ بەهوی کردەو‌ی خوێانەووە ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ ئەو بەراستی نادەمی پێ نەزان و سەپلە‌یە ﴿يَوْمَئِذٍ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ هەر بۆ خوا بە مۆلک و پاشایەتی ئاسمانە‌کان و زەوی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هەرچی بیه‌وێت بەدی دەهێنیت ﴿يَهْبِئُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا﴾ بۆ هەر کەسێک بیه‌وێت کچی پێ دەبەخشیت ﴿وَيَهْبِئُ لِمَنْ يَشَاءُ الْدُّكُورُ﴾ وە بۆ هەر کەسێک بیه‌وێت کورێ پێ دەبەخشیت ﴿أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَنَثَرًا﴾ بان کور و کچی بەیە‌کەووە پێ دەبەخشیت ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ وە هەر کەسێکی بیه‌وێت نەزۆکی دەکات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ بەراستی خوا زانیی دەسە‌لاتدارە ﴿وَمَا كَانَ لِشِرِّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ﴾ بۆ هەچ کەس نەبووە کە خوا قسە‌ی لەگە‌دا بکات ﴿إِلَّا رَحِمًا﴾ بە وە‌حی نەبیت ﴿أَوْ مِنْ وَرَآيَ حِجَابٍ﴾ بان لەپشت پەرەووە ﴿أَوْ يُرْسِلَ رُسُلًا﴾ بان تیراویک بنیریت ﴿فَوُجَّحِي بِآذِنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و بەفرمانی خویی ئەو‌ی کە بیه‌وێت وە‌حی بۆ دەکات ﴿إِنَّهُ عَنِ حَكِيمٍ﴾ بەراستی خوا بلندی کاردرۆسته ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُ رَبِّكَ﴾ هەر به و شیوه (که و حی پی دیت) قورئانمان بۆ تو نارد (ئی مو حه ممد
 ﴿مِنْ أَمْرٍ﴾ به فرمانی خو مان ﴿مَا كُنْتَ مَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ که تو نه تده زانی کتیب و ایمان
 چی به ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام نیمه نه ومان کرده پروناکی به ک ﴿يَهْدِي بِهِم مِّنْ شَأْنٍ﴾ ریتموونی
 هەر که سینکی پی ده که یین که بمانه و نیت ﴿مِنْ عَمَلِنَا﴾ له به نده کانمان ﴿وَأَنَّكَ أَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾
 وه به راستی تو (خه لک) ریتموونی ده که یت بۆ پنگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ رینگهی نه و
 خوابه ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هەر چی له ناسمانه کان و هەر چی له زه ویدایه هی نه و
 ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیدار یین هه مو و کاره کان هەر بۆ لای خوا ده گه ریتنه و

سوره قی (الزخرف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿حَمِّ﴾ به (حاء، میم) ده خو یت ریتنه و خوا زانانتره به وانا که یی بۆ زانیاری زیاتر سه پری سه ره تای سوره تایی
 (البقرة) بکه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سو یتند به م پدراوه پروون که ره وه یه ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾
 به راستی نیمه قورئانمان به عهره یی داناوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ نه وه ی تی بگه ن ﴿وَاللَّهُ رَافِعُ أُولِئِكَ
 الْكِتَابِ لَدَيْنَا﴾ به راستی نه م قورئانه له تابلوی سی پارتز او دایه لای نیمه (له لوح المحفوظ دا)
 ﴿لَحْيٍ حَصِيدٍ﴾ که زور بلند و پره له دانایی ﴿أَفَضَّرْتُ عَنْكُمْ الْإِذْنَ صَفِيًّا﴾ ده ی ثایا نیمه نه م
 قورئانه نان لی دوور بخه بینه وه ﴿أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ﴾ له به ر نه وه ی نیمه که لیتی زیاده پون ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وه زور پیتغه میهرمان له گه له پیتشه کان نارد و وه ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ﴾
 وه هەر پیتغه میهرنکیان بۆ هاتبی ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نه ومان هەر گالته یان پی کړد و وه ﴿فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ ابْنَتَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ جا که سانی که له مان به هیز تر بوون له نا ومان بردن ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾
 وه به سه ره چوو سه ره گوزشته یی پشینان ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمُوتَ وَالْأَرْضَ﴾ وه نه گهر
 پر سیاریان لی بکه یت کی ناسمانه کان و زه ویی به دی هیتاوه ؟ ﴿يَقُولُ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بیگو مان
 ده لپن خوای زالی بالاده ستی زانا دروستی کړد وون ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ نه و خوابه ی
 زه وی کړد و وه به لانه بۆ نان ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وه چه ند رینگایه کی نیادا دروست کړد و وه
 بۆ نان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بۆ نه وه ی بگه ن به مه به سته کانتان

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وە ئەو خواپەیی کە لە ئاسمانەوە بەئەندازە بارانی بۆ باراندوون
 ﴿فَنَشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً قَیْماً﴾ جا وولاتیکی ووشک و مردووی پێ زیندوو دەکەینەوە ﴿كَذَٰلِكَ نُخْرِجُكَ تَابَهُ
 جَوْرَهُ ثَبَوْهُ زَیْنَدُوو دەرکەینەووە ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ وە ئەو خواپەیی کە هەموو جووتەکانی
 بەدی هێناوە ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ وە کەشتی و ولاخی بۆ ئەراهم هێناون کە سواریان
 دەبن ﴿يَلْتَمِسُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ﴾ بۆ ئەوێ سواری پشتیان بن ﴿تَذَكَّرُوا يَعْمَهُ رَبِّكَ﴾ لە پاشان بیر لە بەهره
 و نېعمەتی پەرورەدگار تان بکەنەووە ﴿إِذَا اسْتَوَيْتَ عَلَىٰ عَیْنِهِ﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَتَكُونُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا
 هَٰذَا﴾ وە بێنێن پاڵ و بێگەردی بۆ ئەو (خواپەیی) کە ئەمەیی بۆ پام هێناوین ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِبِينَ﴾ کە
 پیشتر ئیمە تۆ ئامان بەسەردا نەبوو ﴿وَإِنَّا إِلَٰهٌ مُّشْفِقُونَ﴾ وە بەراستی ئیمە بۆ لای پەرورەدگار مان
 دەگەڕێینەووە ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءاً﴾ وە بێگومان لە ناو بەندەکانی خوادا هەندێک (مەندالیان)
 بۆ پەرورەدگار دانا ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُورٌ مُّبِينٌ﴾ وە بەراستی مەرووف (ی کافر) پێ ئەزان و سەپلەیی ناشکرایە ﴿وَلَا
 تَعْدُ مِمَّا يَخْلُقُ بِنَايَ﴾ ئایا لە ناو دروست کراوە کانییدا کچانی بۆ خۆی هەلبژاردووە ﴿وَأَصْفَكَ
 يَا أَيُّهَا الْكَافِرُ﴾ وە کورانی تاپەت کردووە بە ئێمەووە ﴿وَإِنَّا لَنَشَرُّهُمْ﴾ وە کاتی مژدە بەبەکی
 ئەوان بدەری ﴿بِمَا ضَرَبَ الْبَرْحَنَ مَثَلًا﴾ بەوێ بەنموونە بۆ خوای دادەنێت (واتە: ئەگەر پێی
 بووتریت کچتان بوو) ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی پەش هەڵدەگەڕێ و پیش
 دەخواتەووە ﴿أَوْ مِّنْ يُّنْسُو فِي الْعِلْيَةِ﴾ ئایا ئەو (کچە)ی لە ناو ئالتون و خەشلا بەخێوو کرابێ
 و ﴿وَهُوَ فِي الْفَصْلِ عِزُّهُ﴾ لە کاتی دەمەقالتیدا ناتوانی مەبەستی خۆی دەربیریت (بۆ خوای
 بربار دەدەن) ﴿وَجَعَلُوا الْقَلْبَ الْبَیِّنَ هُمُ الْعَبْدُ الرَّحْمَنُ إِنَّ شَاءَ﴾ وە ئەو فریشتانەیی کە بەندەیی خوای
 بەخستەن بە مێنەیان دادەنەن ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ ئایا ئەوان بە دیاری دروستکردنێانەووە بوون
 ﴿سَمَّكَ شَهِدْتَهُمْ وَتُسَلُّونَ﴾ بێگومان ئەو شایەتیانەیان دەنوسریت و پرسیاریان لێ دەکری ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ وە دەلێن ئەگەر خوا بیویستایە ئیمە ئەو (فریشتانەمان) نەدەپەرست
 ﴿مَالَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانیاری بەکیان نی بە ئەو بارەیدەووە ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ئەوانە
 هەردوو دەکەن ﴿أَلَمْ يَتَّبِعُوا كُتُبًا مِّن قَبْلِهِ﴾ وە ئایا لە پیش قورئان پەرتوکی کەمان پێ داوون
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ کە ئەوان دەستیان پێوە گرتبێ ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ نَا عَلٰی أَثَرٍ﴾
 (نەخێر وانی) بە ئەلکودەیانوت بەراستی ئیمە باو و باپیر ئیمان لەسەر ناینینک دیوووە (لەسەر پەستی)
 ﴿وَلَا عَلَىٰ أَثَرٍ هِمُّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ وە بێگومان ئیمەش پەپەرەیی پێبازی ئەوانین ﴿

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ همدروها پیش تو هیچ پیغمبر نیکمان نه نار دودو له هیچ شار نکدا
 ﴿إِلَّا قَالُوا مُتْرُكُهَا﴾ مه گهر خو شگوزه رانه کان (دو له مهنده کان) ی ووتویانه ﴿إِنَّا وَجَدْنَا ابْنَ آدَمَ عَلَى الْغُرِّ﴾
 به راستی نیمه باو و باپیرانی خومان له سهر نایبیک دیووه ﴿وَإِنَّا عَرَّفْنَاهُم مَّقَاتِلَهُمْ﴾ وه به راستی نیمه
 له سهر نایبیک شه وان دهر وین ﴿قَالَ أَوْ جِئْتُمْ بِآيَاتٍ﴾ ووتی نه گهر چی من (نایبیک) راستریشم
 بقره هینابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا﴾ له وهی که باو و باپیرتان دیووه له سهری ﴿قَالُوا إِنَّا بِنَاؤُنَا لَمَلِكٌ يَوْمَ
 الْغُرِّ﴾ ووتیان بنگومان نیمه بن باوهر بن بهو (نایبیک) به یتوه داتیر اووه ﴿وَأَنقَضْنَا مَنَافِقَهُمْ﴾ بویه
 توله مان لی سهندن ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ جا سهر که سهر نه نجامی دروزنان چون بوو ﴿وَلَقَدْ
 قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ وه کاتیک تیر اهییم به باو کی و گله که ی ووت ﴿إِنِّي بَرَأةٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بنگومان
 من به ریم له وهی یتوه ده بهرستن ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه له و زاده ی که دروستی کردووم ﴿إِنَّهُ
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ چونکه همدرویش و بنمورنیم ده کات ﴿وَجَعَلَهَا آيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ نهو (به که خوا به رستی)
 له ناو نه وه کاتیدا به چی هیشت ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگر به نه وه (سهری) ﴿بَلْ مَنَّتُ هَؤُلَاءِ وَآيَاتُنَا﴾
 به لکسو من نه وانه و باو و باپیرانیانم له خو شگوزه رانیدا هیشته وه ﴿حَقَّ جَاءَهُ الْحَقُّ﴾ هه نا نه و کاته ی
 قورئانیان بقره هات ﴿وَرَسُولٌ مِنْ﴾ له گهل پیغه مبدری ناشکرا ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُ الْحَقُّ﴾ جا کاتی قورئانیان
 بقره هات ﴿قَالُوا هَذَا إِسْحَارٌ﴾ ووتیان نه مه جادووه ﴿وَأَنبَاءُ كُفْرُونَ﴾ وه به راستی نیمه باوهری بن ناکه بن ﴿وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ووتیان بقره چی نه قورئانه نه تیر اووه ته خواره وه ﴿عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْفَرَسَيْنِ عَظِيمٍ﴾
 بقره پیاوونکی گه ووهی (ناو دارو دارا) له م دوو شاره (مه که و طائف) ﴿أَمْ يَرْفَعُونَ رَجَمًا﴾ نایا
 شه وان به حمده تی بهر و ردگارت دابهش ده که ن ﴿عَنْ مَقَاتِلِهِمْ﴾ له کاتیکدا نیمه له یتو اتیاندا دابهشمان
 کردووه ﴿فَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هوی گوزه راتیان له زبانی نه م دونیا به دا ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ﴾ وه هه ندیکیا تمان چه ند پله بهر ز کردو نه وه به سهر هه ندیکی تریاندا ﴿لِيُعْجِزَهُمْ بَعْضُ سُخْرِيَّ﴾
 تاهه ندیکیان نیش به هه ندیکی تریان بکه ن وله خزمه تی به کتر دا بن ﴿وَرَفَعْنَا رَجَمًا فَمَتَّحِمُونَ﴾ وه
 به زه یسی بهر و ردگارت (بو تو) له وه چاکتره که شه وان کوی ده که نه وه ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً﴾ خو نه گهر له بهر نه وه نه بویه که خه لکی به ک نوممه تی بن باوهر بویو نایه ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
 بِالْإِسْلَامِ﴾ وامن ده کرد همر که س بن باوهر بویه به خوا ی میهره بان ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ سُقُوطًا مِنْ فَوْقٍ﴾ سه قفی
 خانووه کانیان له زیو و بویه ﴿وَمَعَاجٍ عَلَيْهِمْ يُظْهِرُونَ﴾ همدروها پله کان که پنی داسهر ده که ون (بومان
 ده کردن به زیو و) ﴿٢٢٦﴾

﴿وَأَيُّ يَدَيْهِمَا أَلَمَتْ﴾ و ده‌رگای زورمان بؤ خانووه کاتبان داده‌ما ﴿وَسُرُّرَاغَيْنَاهَا تَهْجُوت﴾ و ده کورسی و قه‌نه‌فه‌ی زور تاله‌سه‌ری دانیشن و پال بده‌نه‌وه ﴿وَزُخْرُفًا﴾ زرق و برق و پرازانده‌وه‌ی مالی دنیا (له‌نالتون و زیو) (خوای گه‌وره و از ده‌هینیت له‌و بینا و پراغه که له‌زمت له‌مال و سامان و خوشی دنیا و هر بگرن، به‌لام پاشه‌پوژ هر ده‌گه‌رینه‌وه به‌رده‌ستی) ﴿وَأَنْتَ كُلُّ ذَلِكُمْ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ جا همه‌مو و نه‌وانه چهند ساتیکه له‌به‌هره و خوشی زبانی دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ بِعِنْدِكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌لام (پاداشتی) پوژدی دوابی لای به‌رو و دگارت بؤ پارتیز کاران و له‌خواتر اسانه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ شِئْرًا يُجْزَىٰ﴾ و ده‌رگه‌س پشت له‌یادسی خوا هه‌لکات ﴿فَيُخْضَرُّ لَهُ شِجَارًا﴾ شه‌پتانیکی بؤ ناماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ که همه‌میشه له‌گه‌لی بیت و لئی جیهانه‌پته‌وه ﴿وَأَنَّهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ السَّبِيلِ﴾ و ده‌بینگومان شه‌وانه (شه‌پتانه‌کان) له‌رینگایی راست رینگریبان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ واش ده‌زائن که‌بینگومان هر نه‌وانن که هیدایه‌تدر اوون ﴿وَخَلَّىٰ بِهَا فَنَاءًا﴾ هه‌تا کاتی که (ده‌مری و) دپته‌وه لامان ﴿قَالَ يَكُنْتُ نَبِيًّا وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ﴾ ده‌لی خوزگه‌نیوانی من و تو به‌قه‌ده‌ر نیوان خور هه‌لات و خور ناوا بوابه ﴿فَنُفِثَ الْقَرِينُ﴾ نای چ هاورئ به‌کی خراب بویت ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَنَّكَ أَنَّهُم﴾ (نهم خوزگه) هیچ سوودینکنان پتاگه‌یه‌نیت چونکه سته‌متان کرد ﴿أَنَّهُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بینگومان تپوه له‌سزایی سه‌خت دا هاوره‌شن ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ ده‌ی نایا تو (ده‌ی موچه‌مه‌د) ده‌توانی به‌که‌ر بشته‌وینی ﴿أَوْ تُبْصِرُ الْبُصْرَ﴾ یان کویر ریتموونی بکه‌یت ﴿وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ و ده‌نه‌و که‌سه‌ی که‌له‌گومرایی به‌کی ناشکر ادا بیت ﴿فِي مَالٍ ذَهَبٍ﴾ جا نه‌گه‌ر تو به‌مرئین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شَتَكُمُوت ﴿نه‌وه بینگومان نیمه‌هر توله له‌وان ده‌سبتین ﴿أَوْ تُرِيَّتْكَ الْآلِيَّ وَعَدْنَاهُمْ﴾ یان نه‌و هه‌ره‌شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌هین ﴿فَمَا آتَيْنَاهُم مُّقْتَدِرُونَ﴾ چونکه به‌پراستی نیمه‌به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿فَأَسْتَسِيغُ بِالَّذِي يُؤْتِي الْإِنْسَانَ﴾ که‌واته ده‌ست بگره به‌و قورنانه‌وه‌ی بؤت نیرراوه ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به‌پراستی تو له‌سه‌ر ریباز یکی پراستیت ﴿وَالَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَلَقَدْ يُكُونُ﴾ و ده‌بینگومان نهم قورنانه‌هوی ناوداری به‌بؤ خوت و بؤ گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ تُنْقَلُونَ﴾ له‌داها تو و شدا به‌رمیارتان لی ده‌کرت ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ تو به‌رمیارت بکه‌له و پتغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو نار دوومانن ﴿أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ نایا بینجگه له‌خوای مبه‌ره‌بان بریارمان داوه ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُونَ﴾ به‌رستر او اتیک که به‌رمسترین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِآيَاتِنَا﴾ سووتند به‌خوا به‌پراستی مو و سامان به‌به‌لگه کائمانه‌وه نارد ﴿إِنِّي فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهِ﴾ بؤ لای فیرعه‌ون و ده‌ست و پتوه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و وئی به‌پراستی من پتغه‌مبه‌ری به‌رو و دگاری جیهان‌بانم ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ جا کاتی به‌لگه کانی نیمه‌ی بؤ هیتان ﴿إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَحْضَحْكُونَ﴾ که‌چی نه‌وان به‌به‌لگه کان پتله‌که‌نین ﴿

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَمُودٍ﴾ و هیچ به لگه‌یه کمان نشان نه داون ﴿إِلَّا جُنُودٌ مِنْ خَلْقٍ﴾ مه گهر نه و به لگه‌یه
 گه و ره تربو و له هاوتا که ی ﴿وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ﴾ و هتووشی به لاوسر امان کردن (چونکه باوهر بیان نه هیتنا)
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ شُعُرٌ مِنْ دُونِ أَنْفُسِهِمْ﴾ و و تیان (به موسا)
 نه ی جادو و باز ﴿أَفَلَا يَنظُرُونَ مَا خَلَقْنَا مِنْ دُونِ أَنْفُسِهِمْ﴾ داوامان بز بکه له پهروهر دگارت نه وه ی به لیتی پی داوی
 (به دی به نیت) ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ نه وسه به راستی نیمه باوهر ده هیتین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ﴾
 جا کانی به لاوسر امان له سهر بیان لا برد ﴿إِذَا هُمْ يَنْتَظِرُونَ﴾ کتوپر به پیماننه که بیان هه لده وه شانده وه ﴿وَنَادَىٰ فِي صَوْتٍ مِثْلِهِ﴾ و ه فیر عدون جاری دابه ناو گه له که پیدا ﴿قَالَ يَقُولُ ابْنَ يَدِ أَبِي مُوسَىٰ﴾ و وتی نه ی
 گه له که هم نایا پادشایی میصر هی من نی به ؟ ﴿وَهَذَا نَذِيرٌ لِّمَنْ هُوَ كَافِرٌ﴾ و ه (نایا) شم پروبارانه
 به زبر (کشکه کانی) متدا نارون ؟ ﴿أَفَلَا يَحْشُرُونَ﴾ ده ی نایا نیه نایبین ؟ ﴿أَلَمْ يَخْلُقْنَا هَذَا الْبَشَرَ﴾
 مین ؟ ﴿بَلْ كُفِّرُوا بِنِعْمِهِمْ﴾ (موسا) که لاواز و بین ریزه ﴿وَلَا يَكْفُرِينَ﴾ و ه نانوانی به چاکی قسه
 بکات (زمانی نه واونی به) ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ دهبوچی بازنی نالتونی پی نه دراوه ؟
 (نه گهر راست ده کات) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ﴾ یان فریشته ی (شایه تی ده ری) له گه لدا
 نه ها تو وه ﴿فَأَسْبَغَ فِي هَيْئِهِ رُفَاتًا﴾ جا به م قسانه گه له که ی هه لحه له تان و نه و انیش گوترا به لیان
 کرد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بنگومان نه و ان هه میسه ﴿فَوَمَا يَسْخَرُونَ﴾ گه لیک ی له سنوور ده رجو و بوون ﴿فَلَمَّا أَتَوْا﴾
 نه مجا هه مو و یانمان له ده ریادا خنکاند ﴿وَجَعَلَتْ خُفَّيْهِمَا سِلَاقًا﴾ و کردمانن به به بند و نموونه
 و ناموزگاری بز کهسانی دوا ی خویان ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾ و ه کانی عیسیای کوپی مده ریم
 به نموونه هتراه وه ﴿إِذَا قُرْآنُكَ مِنْهُ يُفْصِلُ﴾ ده سبه جی گه له که ت ده بکه نه هاوارو قیره ی خوشی
 (واده زانن قسه ی نه و ان به سهر قسه ی پیغه مبه ردا ﴿سَهْرٌ كَسَوْتُهُ﴾ ﴿وَقَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 و ه ده لین نایا به رستراه وه کانی نیمه باشره یان عیسا ﴿فَمَا صَبْرُؤُهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾ نه وانه نموونه ی عیسیان
 نه نها بز ده مبارزی و ده مه ده می بز ده هیتایته وه ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (وانیه که ده بلین) به لکو نه وانه گه لیک ی
 زور ده مه قالی کردن ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَذَابُ اللَّهِ﴾ عیسا هیچ نی به جگه له به نده به ک که نبعمه تی
 خومان رشتو وه به سهر پیدا ﴿وَجَعَلَتْهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و ه کردماننه به نموونه بز نه وه ی ئیسرا ئیل ﴿وَوَلَّوْا شَاءَ لِيَجْعَلَ مِنْكُمْ مَثَلًا﴾ نه گهر به مانو یستایه له جیاتی نیه فریشته مان داده نا ﴿فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ﴾
 نه زه ویدا ده بوونه جی نشینی نیه ﴿

﴿وَأَنذَرْتُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وە ینگومان (دابه‌زی عیسا بۆ سەر زه‌وی) یه‌ کینکه‌ له‌ نیشانه‌ کانی قیامت ﴿فَلَا تَمَنَّوْنَهَا﴾ که‌ واته‌ ده‌ باره‌ی قیامت هیچ گومانتان نه‌یه‌ راسته‌ ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وە شوننی من بکه‌ون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئەمه‌ ڕینگای راسته‌ ﴿وَلَا يَصْطَلِكُ الْإِنْسَانُ﴾ وە باشه‌یتان ڕینگریتان نه‌ کات له‌ ڕینموونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَذَابٌ مُبِينٌ﴾ به‌ راستی ئەو (شه‌یتان) دۆژمنیکی ناشکرای ئیوه‌یه‌ ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وە کاتی عیسا به‌ لگه‌ ڕوونه‌ کانی هینا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحَقِّ﴾ ووتی (به‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل) ینگومان به‌ پینغه‌ مه‌رایه‌تی هاتووم بۆ ناوتان ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی ڕوونی بکه‌مه‌وه‌ بۆتان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هه‌ندی له‌ وشتانه‌ی جیاوازیان تییدا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له‌ خوا ترسین ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گۆڕایه‌ لیم بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ﴾ به‌ راستی خوا به‌ ڕوهره‌دگاری من و به‌ ڕوهره‌دگاری ئیوه‌شه‌ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌ واته‌ هه‌ر ئەو به‌رستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هه‌ر ئەمه‌ ڕینگای راسته‌ ﴿وَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جیا کۆمه‌ له‌ کان جیاوازی بوون له‌ نیشوان خۆیاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سزاو له‌ ناوچوون بۆ نه‌وانه‌ی سته‌میان کرد ﴿مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْآلِيمِ﴾ له‌ سزای سه‌ختی ڕوژی به‌ نازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ ئایا جگه‌ له‌ ڕوژی دوا‌ی چاره‌ ڕوانی چی ده‌ که‌ن ﴿أَن تَأْتِيَهُمُ غَشَّةٌ﴾ که‌ کتوهر بێت بۆیان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌ کاتێکدا ئەوان هه‌ست ناکه‌ن ﴿أَلَا الْآخِلَاءُ يُزِيلُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَذَابًا﴾ دۆست و خو‌شه‌ و یسه‌ کان له‌ ڕۆژهدا دۆژمنی یه‌ کترن ﴿إِلَّا السَّاعَاتِ﴾ جگه‌ له‌ بارێز کاران وله‌ خوا ترسان نه‌ بێت ﴿يَعْبَادُ الْآخُونَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (بێیان ده‌وتریت) ئە‌ی به‌نده‌ کانم نه‌مه‌ ڕو هیچ مه‌ترمه‌ کتان له‌ سه‌رنی یه‌ ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ خه‌فه‌ تیش ناخۆن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئە‌وانه‌ی باوه‌ ڕیان به‌ ئایه‌ته‌ کانی ئیمه‌ هیناوه‌ ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هه‌میشه‌ گه‌ردن که‌چ بوون ﴿أَخْلَوْا الْجَنَّةَ﴾ (له‌ ڕۆژهدا بێیان ده‌لێن) به‌چه‌ به‌ هه‌شته‌وه‌ ﴿أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ ئیوه‌ و هاوسه‌ره‌ کانتان ﴿تُخْبَرُونَ﴾ (ڕێز ده‌ گه‌ڕێن و) دل خو‌ش ده‌ کرین ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ به‌ سینی و به‌ رداخی ئالتونی (خواردن و خواردنه‌وه‌) ده‌ گه‌ڕێن به‌ سه‌ریاندا ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهُوهُ الْإِنْسُ﴾ وە له‌ به‌ هه‌شته‌دا هه‌یه‌ ئە‌وه‌ی دل چه‌زی لی بکات ﴿وَتَذُكُّ الْأَعُيَّتُ﴾ و چاو له‌ زه‌وت له‌ بێینی بیات ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وە ئیوه‌ به‌ هه‌تا هه‌تایی ده‌میته‌وه‌ تیایدا ﴿وَتَذُكُّ الْجَنَّةُ الَّتِي أُوْرِثُوهَا﴾ ئە‌وه‌ ئە‌و به‌ هه‌شته‌یه‌ که‌ بۆ ئیوه‌ ماوه‌ نه‌وه‌ (بێتان دراوه‌) ﴿يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌ هۆی ئە‌و کرده‌ وانه‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌ تییدا مېوه‌ هاتی زوهر ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ که‌ لێیان ده‌خۆن

﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ﴾ به‌راستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له‌سزای دوزخ‌خدا به‌هه‌میشه‌یی ده‌مینه‌وه ﴿لَا يَنْفَرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان له‌سهر سووك ناکرنت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ﴾ وه‌ئوان له‌ناو‌ئهو سزایه‌داین‌ئومیدن ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌هیج سته‌مینکمان‌لی نه‌کردوون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به‌لکو ههر خویان سته‌مکار بوون ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ﴾ وه‌هاوار ده‌کمن‌ئهی مالیک (سهر به‌رشتیاری دوزخ) ﴿لِيَقْضِيَ عَلَيْهِمْ تَارَةً﴾ با به‌روه‌ردگارت بمان مرینیت (تارزگارین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُونُ﴾ (ئهویش پاش ماوه‌یه‌کی زور وه‌لامیان ده‌داته‌وه) ده‌لنت : بینگومان ئیوه‌ده‌مینه‌وه‌تیابدا ﴿لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی (نابینی) هه‌تصان بۆ هیتاون ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ يَخْتَفُونَ﴾ به‌لام زور به‌تان‌راستیان بیتاخوشه ﴿أَتَأْتِرُمُوا آتِرًا﴾ به‌لکو ئه‌وانه بۆ پیلان و فیلان (له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ) لیبران ﴿فَإِنَّا مُرْمُونَ﴾ بۆیه به‌راستی ئیمه‌ش (بۆ توله‌لی سه‌ندانان) لیبراین ﴿أَتَمْحَسِبُونَ أَنَّ لَاسْمَعَ يُبْرَهُرُ وَنَحْنُ نُهْمُ﴾ ناخو وا ده‌زانن ئیمه‌ نه‌یی و چه‌کانیان نایبستین ﴿بَلَى﴾ به‌لی ده‌بیستین ﴿وَرُسُلُ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ فرشته‌کانیشمان که‌له‌لایانن و ناماده‌ی (ئهو پیلان و فیلانه‌یان) ده‌نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی ئه‌گه‌ر به‌روه‌ردگار کوری بیوابه ﴿فَأَنَّا أُولُ الْأَعْيُنِ﴾ ئه‌وه‌من به‌که‌مین که‌س بووم ده‌مبه‌رست ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پاك و بینگه‌ردی بۆ به‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ و به‌روه‌ردگاری عهرش ﴿عَمَّا يُصِفُونَ﴾ له‌و (قه‌نار یتکانه‌ی که‌ئهوئان بۆ خوای هه‌لده‌بستن ﴿فَلَا تَزِرُ وَضْعُهُمْ آلُكَ﴾ جالینان گهری با سه‌ر گهرمی پر و پوچی بن و گالته‌بکه‌ن ﴿حَتَّى يَلْتَمُوا يَوْمَهُمُ﴾ هه‌تا ده‌گه‌ن به‌روزی خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که‌به‌لینیان بن‌دراوه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ﴾ وه‌ئهو (خوابه) زاتیکه به‌رستراوه له‌ناسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ وه‌به‌رستراوه له‌زه‌وبدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ته‌نها ئه‌ویش کار دروستی زاتیه ﴿وَنَبَارُكُ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌پاك و به‌فه‌رو گه‌وره‌یه‌ئهو و خوابه‌ی که‌خواه‌نی ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌﴿وَمَا يَنْبَغُهَا﴾ وه‌ههرچی له‌نیوانیاندا به‌﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وه‌زاتینی (هاتنی) رۆزی دواپی ته‌نها لای ئه‌وه ﴿وَالَّذِينَ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌ههر بۆ لای ئهو ده‌گه‌رنه‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفْعَةَ﴾ وه‌ئهوئنه‌ی بیتجگه له‌خوا ده‌به‌رستترین (وهاواریان‌لی ده‌کرنت) ناوانن نکا بکه‌ن ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾ مه‌گه‌ر که‌سانیک شایه‌تبیان به‌هه‌ق دابن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه‌هه‌قیان زانیوه و ناگاداری بوون ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر پرسایاریان‌لی بکه‌یت کی دروستی کردوون ﴿لَقَوْلِ اللَّهِ﴾ بینگومان ده‌لین خوا ﴿فَأَنَّا نَبْزُكُونُ﴾ ده‌ی چون ئه‌وان له‌هه‌ق وراستی لاده‌دن ﴿وَقِيلَ لِلرَّبِّ﴾ وه‌(پیغه‌مبه‌ر ﷺ) شکاتی کردو) ووتی ئهی به‌روه‌ردگار ﴿إِنِّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه گهلینک باوه‌ر ناهیتن ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ﴾ (خوای گه‌وره‌فه‌رمووی: ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) توش وازیان‌لی به‌یتنه و گوینان بن‌مه‌ده ﴿وَقُلْ سَلِّمُوا﴾ وینان بلی (سه‌لام) ﴿فَسَتُوفِي بِعَاقِبَتِهِمْ﴾ له‌مه‌و پاش ده‌زانن (چی یان به‌سه‌ردیت) ﴿

سوره‌ی ﴿الدَّخَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حما، میم) ده‌خوئرنه‌وه خوازانا‌تره به‌واتا‌که‌یی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَالصَّكَبِ الْمُبِينِ﴾ سوئند به‌م قورئانه پروون که‌ره‌وده‌یه ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُنَرَّكَةٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌ثم قورئانه‌مان له شه‌وینکی پیروژدا نارده‌وته خواره وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ بینگومان ئیمه‌ترسینه‌ترین ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ﴾ له‌و (شه‌وه پیروژه) دا‌هه‌موو کار و باریکی شی‌او له یه‌ك جیاده‌کرنه‌وه ﴿أَمَّا مَنْ عِنْدَنَا﴾ فدرمانتیکه له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌په‌غه‌مبه‌ران ده‌نی‌رسن ﴿وَرَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ که‌ره‌حمه‌تیکه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌وه ﴿إِنَّهُ يَهْدِي السَّمِيعَ الْعَلِيمَ﴾ بینگومان هدرخوا‌بسه‌ری زانی‌یه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌ردگاری ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی وه هدرچی له‌نیوانیا‌ندابه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ نه‌گه‌رنیوه ئیمان‌داری راسته‌قینه‌ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی به‌هه‌ق و راست نی‌یه جگه له‌خوا ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژئنی و ده‌مرینی ﴿رَبُّكُمُ رَبُّ الْأَوَّلِينَ﴾ په‌روه‌ردگاری ئیوه و په‌روه‌ردگاری باو و با‌پیره پیت‌شوه‌کاتانه ﴿يَنزِلُ هُمْ فِي شُلُوبِهِمْ﴾ به‌لام نه‌وان له‌دوو دلی و گو‌ماندا گه‌مه و گالته ده‌که‌ن ﴿فَأَنزَلْنَاهُ فِي جَاوَاهِرٍ وَإِنَّا كُنَّا لَمُبِينِينَ﴾ پروژی که‌ ئاسمان دو‌که‌لنکی ناشکرای لی په‌یدا ده‌بی ﴿يَتَنَبَّأُ النَّاسَ﴾ هه‌موو ناده‌می داده‌گری ﴿فَإِذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و (ده‌لین) نه‌مه به‌لایه‌کی سه‌خته ﴿رَبُّكَ أَكْثَرُ عِلْمًا الْعَذَابِ﴾ له‌ی په‌روه‌ردگارمان نه‌م سزایه‌مان له‌سه‌ر لایه ﴿إِنَّا مُنْذِرُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌باوه‌ردارسن ﴿أَنَّا لَهُمُ الْكَافِرُونَ﴾ چون ته‌منی خواره‌بن و ئاموزگاری وه‌رده‌گرن ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ که‌ به‌راستی پیغه‌مبه‌رینکی پروون و ناشکرایان بۆ هات‌وه ﴿لَهُمْ تَوَلَّوْا عَنْهُ﴾ نه‌باشان گو‌تیان پی نه‌داو ﴿وَقَالُوا مَعْزَمٌ مَّجْنُونٌ﴾ وه ووتیان: فیرکراوینکی شیته ﴿إِنَّا كَاذِبُونَ﴾ بینگومان بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌م به‌لایه‌ لا‌ده‌به‌ین ﴿إِنَّا كَاذِبُونَ﴾ بینگومان ئیوه ده‌گه‌رنه‌وه (بۆ پی باوه‌ری) ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَغْشَاءُ الْكَرِيَّةُ﴾ پروژیک دبت په‌لامارینکی به‌هیز و هه‌ره گه‌وره‌یان بۆ ده‌به‌ین ﴿إِنَّا مُنْذِرُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌تۆ له‌ده‌سه‌نین (له‌کافران له‌جه‌نگی به‌ردا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی له‌پیش نه‌مان گه‌لی فیرعه‌ونمان تاقی کرده‌وه ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ وپیغه‌مبه‌رینکی به‌ری‌زیان بۆ هات ﴿أَن ادْعُوا إِلَىٰ عِبَادَتِي﴾ (پنی ووتن) که‌ به‌نده‌کانی خوا (به‌نویسرائیل) به‌من بسپرن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ چونکه به‌راستی من پیغه‌مبه‌رینکی نه‌مین ویاوه‌ر پیکراوم بۆ ناو ئیوه ﴿

﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ و ه خوتان به بهر زو گه و ره معزائن له بهر امیهر خوااا ﴿إِنَّهُ إِنِّي لَأَمْلَأُ جَهَنَّمَ مِنْ يَنَّا﴾ و ه ینگومان من به لگه و یشانه به کی ناشکرام بق هیتاون ﴿وَأَنِّي عَذَّتُ بِرَبِّي وَأَنَّا﴾ و ه ینگومان من به ناده گرم به بهر و هرد گاری خوم و بهر و هرد گاری یتوه له و هی ﴿أَنْ تَرْجِعُونَ﴾ که یتوه بهر دبار انم بکه ن ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا فَتْرَةٌ لِّیْ ا فَا تَرْتَوُونَ﴾ و ه ته گهر باوهرم پیناهینن نه و ه و ازم لن بهینن (و خرا بهم ده ر باره مه که ن) ﴿فَلَعَلَّآ لَیْسَ لِیَ جَا هَاوَرٰی لَهٗ پَه ر و ه ر د گ ا ر ی ک ر د (و و ت ی) ﴿أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ بهر ا س ت ی نه م ا نه گه ل ی ک ی تا و ا ت ب ا ر ن ﴿فَأَسْرِ بِمَا بِیْ یَیْلًا﴾ نه و س ا (پنی و و ت ر ا) به ن ده ک ا ن م به ش ه و به ر ه ﴿لَا تَرْجِعُونَ﴾ چونکه بهر ا س ت ی (فیر عه و ن و کوم له که ی) د و ا ن ا ن ده که و و ن ﴿وَأَنزَلْنَا الْبَحْرَ فِیْهَا﴾ و ه ده ر ی ا که (ده ر ی ا ی سو و ر) به تار ا س ی و نا و ه لا به جی بهینله ﴿لَا تَرْجِعُونَ﴾ ینگومان نه و ا نه سه ر با ز ا ت ی ک ی خنک ی تر ا و ده بن (تیندا) ﴿کَرَّتْ رُكُوعًا﴾ چه ن ده ه ا ی ا ن به جی ه ی ش ت ﴿مِنْ جَنَّتٍ وَعُتُوبٍ﴾ له با خ ا ت و ک ا ن ی ا و ﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ کَرِيمٍ﴾ و کشو کال و جی و مه ت و ا ی چا ک و خوش ﴿وَنَعْمَ کَاوُفٌ فِیْهَا فَکَیْهِنَ﴾ و ه نا ز و ن ی ع م ه ت ی زور که نه و ا ن ت ی ا ی د ا ده ر ی ا ن و ر ی ا ی ا ن ده و ا ر د ﴿كَذَٰلِكَ وَأُورِثُهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هه ر به م جو ره نه و (خوشی به) مان دا به گه ل ی ک ی تر ﴿فَمَا یَکُنْ عَلَیْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ ج ا نه ت ا س م ا ن و نه ز ه و ی نه گ ر ی ا ن ی ز ی ا ن ﴿وَمَا کَاوُفٌ مُّنْظَرِينَ﴾ و موله ت ی ش ی ا ن پی نه د ر ا ﴿وَلَقَدْ فَجَّجْنَا فِیْیَیْنِیْ ا سْرَیْیِلَ﴾ سو ی ت ند به خوا بهر ا س ت ی نه و هی ئی س ر ا ت ی ل م ا ن ر ز گ ا ر ک ر د ﴿مِنْ الْعَذَابِ اْلْأُولٰٓئِیْنَ﴾ له س ز ا ی ر ی س و ا که ر ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له فیر عه و ن ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلَیْکَ مِنَ اْلأَسْرِیْرِیْنَ﴾ ینگومان فیر عه و ن خویه ز ل ز ا ت ی ک ی له س س نو و ر ده ر جو و بو و ﴿وَلَقَدْ أَخْرَجْنَاهُ﴾ سو ی ت ند به خوا بهر ا س ت ی نه و هی ئی س ر ا ت ی ل م ا ن هه ل ی ز ا ر د ﴿عَلٰی عَلَیْهِ اْلْعَاقِبٰی﴾ به سه ر خه ل ک ی (سه ر ده می خویان) دا به پنی ی ز ا ن ی ا ر ی (خوم ا ن) ﴿وَوَ ا تَبَّیْهَرٰی اْلْاَیْنِیْ﴾ و ه مو ع ج ی ز ه و به ل گ ه ی زور م ا ن پیندا ن ﴿فَا فِیْهِ بَلَّوْا شِیْبًا﴾ که بق ت ا ق ی ک ر د نه و هی ر و و ن و نا ش ک ر ا به س ی ت ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ﴾ بهر ا س ت ی نا نه و ا نه ﴿لَیْسَ لَیْسَ﴾ ده ل ی ن ﴿إِنْ هِیْ اِلَّا مَوْثِقَاتُ الْاُولٰٓئِیْنَ﴾ هه ر بویه به که م ج ا ر ده م ر ی ن ﴿وَمَا تَخْرُیْطُیْنَ﴾ ئی تر ز ی ن د و و نا ک ر ی ن نه و ه ﴿فَا تَوَّابًا﴾ ده ی با و و با پیر ا ن م ا ن (ز ی ن د و و بکه نه و ه) ب ی ا ن ه ی ن نه و ه (بق د و ن ی ا) ﴿اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ نه گهر یتوه ر ا س ت ده که ن ﴿اَهْلَ خَرِّ﴾ نایا نه و ا نه چا ک تر ن ﴿اَنزَلْنٰهُ رٰیْحًا﴾ ی ا ن گه ل ی تو بی ع (ی پادشایی به م ه ن) ﴿وَالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهٖ﴾ و نه و ا نه ی له پ یش ی ا نه و ه بو و ن ﴿اَفَلَا تَعْلَمُونَ﴾ هه مو و ی ا ن م ا ن له نا و ب ر د ﴿لَا تَرْجِعُونَ﴾ چونکه ینگومان گش ت ی ا ن تا و ا ت ب ا ر بو و ن ﴿وَمَا خَلَقَ السَّمٰوٰتِیْنَ وَالْاَرْضَ﴾ و ه در و س ت م ا ن نه ک ر د و ه ت ا س م ا نه ک ا ن و ز ه و ی ﴿وَمَا یَبْنِیْهَیْ﴾ نه و هی له ن ی و ا ن ی ا ن د ا ی ه (آج ی ن) به بیهوده و گالته ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُ اِلَّا بَاطِلًا﴾ هه ر دو و ک ی ا ن م ا ن به د ی نه ه ی نا و ه به ه ق و ر ا س ت ی نه ی ت ﴿وَلٰکِنْ اَکْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ﴾ به ل ا م زور به ی ا ن نا ز ا ن

﴿إِنَّ يَوْمَ الْقِيَامِ﴾ بېگومان پروری جیاکردنه وه (ی حق و به تال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتی دیاری
 کراویسی هموویانه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ قَوْلُ شَيْءٍ﴾ پرورنکه هیچ دوستی ناتوانی که مترین سوود
 بگه‌یه‌نی به دوستی خوی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه یارمه‌یش نادرین ﴿إِلَّا مَنْ رَجَعَهُ﴾ مه‌گه‌ر
 که‌سی خوا ره‌حمی بن بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی ته‌نھا خوا زالی بالاده‌ستی مېهره‌بانه
 ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّرُّومِ﴾ بېگومان دره‌ختی ره‌فته‌موت ﴿طَعَامُ الْأَلِيمِ﴾ خوراکي که‌سانی تاوانباره
 (کافره) ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وه کوخلته‌ی پرورن زه‌یتوون ﴿بِغُلِي فِي الْبُطُونِ﴾ له‌ناو سکه‌کاندا ده‌کولیت ﴿كَغُلِي الْحَمِيمِ﴾
 هه‌ر وه‌کو کولانی ناوی زور گهرم ﴿حُدُودُ مَا نَعَتُوا﴾ (نه‌و کافره) بېگرن و
 به‌توندی رای کیشن ﴿إِلَى سَوَاءٍ الْحَمِيمِ﴾ تا (ده‌یه‌نه) ناوه‌راستی دوزخ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بپرورن به‌سهر سهریدا ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ هه‌ندی له‌ئاگر و ناوی زور گهرم ﴿ذُقْ﴾
 (ببني دووتریت) بېجیژه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (به‌گالنه‌ بېکر دینکه‌وه‌ بني ده‌وتریت) چونکه
 به‌راستی تو به‌ده‌سه‌لات و به‌ریز یوویت (له‌دونیادا) ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا كَلِمٌ بِهِ تَعْتَرُونَ﴾ بېگومان نه‌مه
 نه‌و سزایه‌یه‌ که‌نیوه‌ گومانان لینی هه‌بوو ﴿إِنَّ الْمَشْهُورَ فِي مَقَادِرِ أَمِينٍ﴾ به‌راستی پاریز کاران
 وله‌خواترسان له‌شوتینکی بیوه‌یی و نارام دان ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ له‌ناو باخات و نزیک کانیاودان
 ﴿يَنْتَسُونَ مِنْ شُهُودٍ وَاسْتَرْقَى﴾ له‌ئاوریشمی ناسک و نه‌ستور ده‌پوشن ﴿مُتَقَبِّلِينَ﴾
 پر به‌پرووی به‌کتری داده‌نیشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بَعْضَ بَعْضٍ﴾ هه‌روه‌ها کیزانی چاو‌گه‌وره‌ و جوان
 ده‌که‌ینه‌ هاوسه‌ریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فُكْهٍ﴾ له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌موو جزوره‌ میوه‌یه‌ک داوا ده‌که‌ن
 ﴿عَامِينَ﴾ به‌ئاسووده‌یی و بیوه‌یی ﴿لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ له‌به‌هه‌شتدا هه‌ر گیز مردن
 ناچموزن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ جگه‌ له‌مردنی به‌که‌م جار (که‌له‌ دونیادا بوو) ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ عَذَابَ الْحَمِيمِ﴾
 وه (خوا) له‌سزای دوزخ پاراستوونی ﴿فَضَلَّ عَنْ رَيْكٍ﴾ نه‌مه‌ به‌خششه‌ له‌لایه‌ن به‌روه‌رد گارته‌وه
 ﴿وَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ ئا له‌وه‌یه‌ سهر که‌موتی زور گه‌وره‌ ﴿وَلَا تَبْتَغُونَ يُلَاقِيكَ﴾ جا به‌راستی
 نه‌م قورئانه‌مان له‌سهر زمانی تو ئاسان کردووه‌ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیرکه‌نده‌وه‌ ﴿فَأَنْقَضَتْ بِإِذْنِهِمْ مُرْتَقِيَتٌ﴾ نیر تو چاوهروان به‌، بېگومان نه‌وانیش چاواروانن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوترتیه‌وه خوا زاناتره به‌واتاکه‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌نای
سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ هینانه خواره‌وی نهم قورئانه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن
خوای بالاده‌ستی کاردرسته‌ویه ﴿إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بینگومان له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا
﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌یه بۆ باوه‌رداران ﴿وَفِي حَقِّكَ﴾ وه‌له‌دروست کردنی خوتنان دا
﴿وَمَّا بَلَغْتَ مِنْ دَابَّوْهُ﴾ وه‌ئو گیان له‌به‌رانه‌ی بلاوده‌بنه‌وه ﴿إِنَّكَ لَقَوْمٌ يُوفُونَ﴾ چند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی
باوه‌ری بته‌ویان هه‌یه ﴿وَإِخْتِيفَ أُنثًى وَالتَّهَارُ﴾ وه‌له‌جیاوازی شه‌و و روژدا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾
وه‌له‌و بارانه‌ی که‌خوا له‌ناسمانه‌وه ده‌یاریتیت (که‌هزی رزق و روژی یه) ﴿فَأَنبَايَ الْأَرْضِ بِعَدَمِهَا﴾ که
به‌هزی وه‌زه‌وی زیندوده‌کاته وه‌(وده‌بو و ژیتیه‌وه) ﴿وَتَقْرِيفَ الرَّجْعِ﴾ وه‌له‌گورانی بایه‌کاندا ﴿إِنَّكَ لَقَوْمٌ
يَعْقِلُونَ﴾ چند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی که‌تی ده‌گهن ﴿يَذَكِّرْكَ اللَّهُ﴾ ئانه‌مانه به‌لگه‌کانی خوان
﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ لِخُلُقٍ﴾ ده‌یخوینیه وه‌بۆت به‌راستی و دروستی ﴿فَوَائِي حَبِيبٍ﴾ جابه‌چی قه‌و گوشتارتک
﴿بَعْدَ اللَّهِ وَآلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ دواي خواو به‌لگه‌کانی باوه‌ر ده‌هین ﴿وَيَقُلْ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ سزاو له‌ناو‌چوون
بۆ هه‌موو دروژنکی گونا‌هبار ﴿يَسْمَعُ كَلِمَ اللَّهِ﴾ که‌به‌لگه‌کانی خوا ده‌یستیت ﴿تَحْيَا عَلَيْهِ﴾
و بۆی ده‌خوترتیه‌وه ﴿ثُمَّ يُفَرِّغُ مُنْتَكِرًا﴾ له‌پاشمان (له‌سه‌ر کافری) به‌رده‌وامه‌ چونکه‌خو به‌زل زانه
﴿كَانَ لَوْ شِئْنَا﴾ له‌نی هه‌ر نه‌ی ییستوه ﴿فَنُفِثَ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی مژده‌ی بپه‌ بده به‌سزایه‌کی سه‌خت
﴿وَإِذَا تَوَلَّى مِنْ عِزٍّ شَيْئًا﴾ وه‌هه‌رکانی ششیک له‌به‌لگه‌کانمان ناگادار بیت ﴿أَلْقَاهَا حُزُونًا﴾ به‌گالته‌ی
ده‌گری ﴿أَوَلَيْكَ لَهْمٌ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ نه‌وانه‌سزای ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ له‌پیشیانوه
ئاگری دۆزه‌خه ﴿وَلَا يَخْفَى عَنْهُمْ﴾ هه‌یج سوو‌دینکیان بپه‌ ناگه‌به‌نی ﴿مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾ شه‌وی له‌(دو‌نیا) دا
کر دو‌ویانه ﴿وَلَا مَا أَفْعَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾ وه‌ئو پشٹیوانانه‌ی جگه‌له‌خوا هه‌لیان بزاردون (سوودی
نی یه) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌سزایه‌کی زور گه‌وره‌یان بۆ هه‌یه ﴿هَٰذَا هُدًى﴾ نهم قورئانه‌هزی
پینموونی به‌ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ﴾ وه‌ئو‌وانه‌ی بپه‌ باوه‌رن به‌ئایه‌ت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان
﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ تَحْتِ أَلِيمٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌هه‌یه سزایه‌کی په‌ر نازاری سه‌خت ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْخَيْرَ﴾ خوا
شه‌و زاته‌یه ده‌ریای بۆ رام هیناون ﴿يَخْتَرُ الْفَلَاحَ فِيهِ يَأْمُرُ﴾ تا به‌فرمانی خوا که‌شتی تیایدا بگه‌ری
﴿وَلَتَتَّخِذُنَّ مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه‌تا له‌هه‌ندیک به‌خششی خوا به‌هرمه‌ند بین ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ كُفْرًا﴾ وه‌بۆ شه‌وی
سو‌پاسی خوا بکه‌ن ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مِّنَ السَّمَوَاتِ وَمِنَ الْأَرْضِ﴾ وه‌شه‌وی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا
هه‌یه بۆ ئیوه‌ی ژیربار کر دو‌وه (وخستویه‌تبه‌ خزمه‌تانه‌وه) ﴿جَعَلْنَاهُ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه
﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لَخَوِيرٌ﴾ بینگومان له‌و شتانه‌دا چند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانیک بیر
بکه‌نه‌وه ﴿

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی به و که سانه‌ی پروایان هیناوه ﴿يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پو شس بکه‌ن
 له و که سانه‌ی هیوایان به پاداشت و سزای خوانید ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بۆ نه وه‌ی پاداشتی
 خه لکانی بداته وه به گویره‌ی نه وه‌ی کردوویانه ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ هه ر که سنی چاکه‌ی کرد
 شه وه (قازانجه که‌ی) بۆ خویه تی ﴿وَمَنْ أَسَءَ فَلْعَلَّهَا﴾ وه هه ر که سنی خرابه‌ی کرد شه وه (زیانه که‌ی)
 بۆ خویه تی ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ تُرْجِعُوتُ﴾ له پاشان بۆ لای به روه رد گارتان ده گه ر پترینه وه ﴿وَلِلَّهِ أَتَيْنَا
 بِنِيَّاسٍ﴾ سویند به خوا بینگومان به نه وه‌ی نیسر ایلیمان به خشس ﴿الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّصُوَّةَ﴾ به پام
 و حوکمرانی و پیغمبرایه تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الظَّيْفِ﴾ وه رۆزیمان دان له شته حه لال و پاکه کان
 ﴿وَقَضَّيْنَاهُمْ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ وه ریزمان دان به سه ر جیهانیاندا ﴿وَمَا أَتَيْنَاهُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْأَمْرِ﴾ وه به لگه
 پروونه کانه‌ن پندان له باره‌ی شه ر یعه ته وه ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَعْدُ﴾ جا جیاوازه بوون
 له نیو خویاندا دوا‌ی نه وه نه بیت زانستیان بۆ هات ﴿وَمَا أَتَيْنَاهُمْ﴾ له به ر دوزمنایه تی و حه ساده تی نیوان
 خویان ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِرُؤْفَتِهِ﴾ بینگومان به روه رد گارت له رۆزی هه ستانه وه دا له نیوانیاندا
 داده وه‌ی ده کات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له و شتانه‌ی جیاوازیان تیدا ده کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى
 شَرِّ عَمَلٍ﴾ له پاشان تومان خسته سه ر شه ر یعه تنیک ﴿فَمِنَ الْأَمْرِ﴾ له باره‌ی ثابینه وه ﴿فَأَتَيْنَاهَا﴾ توش
 شونی بکه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه شوین هه و او شاره زووی نه وانه مه که وه که نازانن
 ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَحْكُمُوا عَنكَ إِلَّا هَدًى﴾ بینگومان نه وانه له لایه‌ن خواوه هیچ سوودیکت بن ناگه به‌ن
 ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَيُضِلُّهُمُ أَهْوَاءُ بَعْضُهُمْ﴾ وه به راسنی ستم کاران هه ندیکیان دۆست و پشٹیوانی هه ندیکیان
 ﴿وَاللَّهُ وَثِقٌ الْمُتَّقِينَ﴾ وه خوا دۆست و پشٹیوانی باریز کاران وله خوا تر سانه ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ﴾ نه م
 قورثانه بینایه وه‌ی چاو پرشی به بۆ مه ردومان ﴿وَهَدَىٰ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقُونَ﴾ وه ریتموونی و میهره بانیه
 بۆ گه لیک که باوه‌ری به و یان هدیّه ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا السِّتَانِ﴾ نایا نه وانه‌ی که خرابه کانیان
 کردوه و اگومان ده بن ﴿أَنْ جَعَلَهُمُ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نیمه نه وانه وه کو که ساتیک داده‌نین
 که پروایان هیناوه و چاکه کانیان کردوه ﴿سَوَاءٌ تَخِيَاهُمْ وَمَنَّا هُمْ﴾ وه کویسه ک بیت ربابیان و مردنیان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ نای چه‌ند خراب داده‌ری ده که‌ن ﴿وَمَا تَلَوْا إِلَّا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِالنَّحْيِ﴾
 وه خوا ناسماته کان و زه‌وی به هه ق و راسنی دروست کردوه ﴿وَلِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ﴾ بۆ نه وه‌ی
 هه مو و که سیک پاداشت بدرینه وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به گویره‌ی نه و کار و کرده وانه‌ی که کردوویه تی
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه نه وان هیچ سته میان لی نا کریت

﴿أَقْرَبَ﴾ ناخو بینوته ﴿مَنْ لَخَذَ إِلَهُهُ هَوًى﴾ نهو کهسه‌ی هه‌واو ناره‌زووی خوی کردونه به‌رسترای
 خوی ﴿وَأَنَّهُ لَإِلَهُ عَلَى عِلْمٍ﴾ خواش به‌زانی گومرای کرد ﴿وَنَحْنُ عَلَى سَبْعٍ مِّنْ قُلُوبٍ﴾ وه مؤری ناوه به‌سهر
 گوی و دلیدا ﴿وَجَعَلْنَا بَصِيرَتَهُ عَشْرَةَ﴾ وه به‌رده‌ی داوه به‌سهر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ﴾ ده‌ی جگه
 له خوا کی ریشمونسی ده‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بوجی بیر ناکه‌نه‌وه ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا أَلْهَافٌ
 هِيَ﴾ جگه له‌ژیانی دنیامان ﴿ثَمُومٌ وَخَمِيرٌ﴾ وه ده‌مرین و ده‌ژین ﴿وَمَا يَهْدِيكُمَا إِلَّا أَلْهَافٌ﴾
 وه جگه له‌روژگار هیچ شتی نیمه له‌ناو ناپات ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وه نه‌وانه به‌و قسانه هیچ زانیاریان
 نی به ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ نه‌نیا گومان ده‌به‌ن ﴿وَلَا تَنْفَعُ عِيشُهُمْ﴾ وه کاتیک بخوینرته‌وه به‌سهریاند
 ﴿وَأَيُّكُمْ يَسْتَلِمْ﴾ به‌لگه روونه کانمان ﴿مَا كَانَ حُجُبُهُمْ﴾ هیچ به‌لگه به‌کیان نیه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا آلَ بَنِي﴾ جگه
 نه‌وه که ده‌لین باو و باپیر اتمان زیند و ویکه نه‌وه ﴿إِنْ كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گهر ئیوه راست ده‌که‌ن ﴿قُلِ اللَّهُ
 يُخَيِّكُم﴾ بلی: خوا زیند و وتان ده‌کاته‌وه ﴿تَرْبِيئُكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌تان مرتینت ﴿تُرْجِعُكُمْ﴾ پاشان
 کوتان ده‌کاته‌وه ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿لَا تَبْصِرُ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مهر دوومان نازان ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه بز خوا به‌مولکدارتشی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَلَكُمْ تَعْمُرُ الشَّجَاعَ﴾ نه‌و روژده‌ی قیامت هه‌لده‌ستی ﴿يَوْمَ يَخْسِرُ الْقَبِيلُونَ﴾ له‌و
 روژده‌ا به‌تال خواره‌کان خه‌سارومه‌ندن ﴿وَنَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ده‌بینی کز مه‌ل کومه‌ل
 که‌وتوون به‌سهر نه‌ژنودا ﴿كُلُّ أُمَّةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ﴿تَدْعُنِي إِلَىٰ كَيْفٍ﴾ بانگ ده‌کری بولای به‌راوه‌که‌ی
 ﴿أَلَيْسَ لِكُلِّ فِرْقَةٍ لَّهُمْ شِرْكٌ﴾ نه‌مر و سزاو پاداشت ده‌درینه‌وه ﴿مَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ به‌گویره‌ی نه‌و کر ده‌وانه‌ی که ده‌تان کرد
 ﴿هَذَا كَيْفًا﴾ نه‌مه به‌راوه‌که‌مانه ﴿يَبْطِئُ عَلَيْكُمْ الْيَقِينُ﴾ به‌راستی له‌سهرتان ده‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا شَائِسِينَ﴾
 به‌راستی نیمه وه‌ک خوی نوسیمانه‌ته‌وه (وینهمان گرتووه) ﴿مَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌وه‌ی که ئیوه ده‌تان کرد ﴿وَلَا
 تَعْلَمُونَ﴾ جا نه‌وانه‌ی پروایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه
 ﴿فَيَذَلُّهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ نه‌وه به‌روهر دگاریان ده‌یانخانه ناو میهره‌بانی خویه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
 الْمُبِينُ﴾ نا نه‌وه به‌سهر که‌وتنی ناشکرا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی پروایوون ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ لِلَّهِ نَجَاتٍ
 عَنكَ﴾ (بیان ده‌لین) ناخو به‌لگه‌کاتی نیمه‌تان به‌سهر دانه‌ده‌خوینرته‌وه ﴿فَأَسْكَنْتُمْهُمُ﴾ که‌چی خو‌تان
 به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَكُنتُمْ مِمَّا تَجْرِمِينَ﴾ وه ئیوه گه‌لنکی تاوانبار سوون ﴿وَلَا أَقِيلُ﴾ وه ههر کاتی
 پروترایه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بنگومان به‌لنسی خوا راسته ﴿وَالشَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ وه روژی دوی هیچ
 گومانی تیدا نیه ﴿فَأَنظَرْتُمْ مَتَدَرَىٰ مَا الشَّاعَةُ﴾ ده‌تان ووت نازانین روژی دویی چی به ﴿إِنْ تَنْصُرُوا لَنَا﴾ نیمه
 نه‌نیا گومان ده‌به‌ن ﴿وَمَا تَنْصُرُنَا مِن شَيْءٍ﴾ وه نیمه دلنیانین ﴿

﴿وَبَدَّاهُمْ﴾ و ده در ده که وحشت بزیان ﴿سَيِّئَاتٍ مَّا عَمِلُوا﴾ نه و خرابانه‌ی که کردویانه ﴿وَحَقَّ بِهِمْ﴾ و ده و زیان دهم ﴿فَمَا كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ﴾ توله‌ی شه‌وی گالنه‌یان پی ده کرد ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُم﴾ بینان ده و تری نه مرفو له بیر تان ده که یں ﴿كَمَا نَسِفْنَا لَكُمْ يَوْمَ كَذَا﴾ هدر چونی ئیوه نه م رفو تان له بیر چو و بو ﴿وَمَا تَذَكَّرُوا﴾ و ه جینگای مانده‌وی ئیوه دوزه‌خه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نُصْرَةٍ﴾ و هیچ یار مدتی ده ریختن نی به ﴿ذَلِكُمْ يَذَّكَّرُ﴾ نه مه له بهر نه وه به بنگومان ئیوه ﴿لَقَدْ قَرَأْتَ آيَاتِ اللَّهِ هُزُلًا﴾ به لگه کانی خواتان به گالنه دانا بو ﴿وَعَزَّكُمُ اللَّهُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ه زیانی دنیا فرسوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا تَخْرُجُونَ مِنْهَا﴾ جا نه مرفو له و دوزه‌خه ده ر ناهیتریں ﴿وَلَا تَرْجِعُ يَدَاكَ عَنْهُمَا﴾ و ه ریگه نادرین داوای لیبور دیش بکن ﴿فَلِلَّهِ الْفَضْلُ﴾ جا هه مو و سوپاس و سنایش بقو خوی ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ پهرو و رد گاری ناسمانه کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و پهرو و رد گاری جیهانیان ﴿وَاللَّهُ الْكَرِيمُ﴾ و ده سه‌لات و گه‌وره‌ی تنه‌ها بقو نه وه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له هه مو و ناسمانه کان و زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ و ه هه‌ر نه و زال و بالاده‌ست و دانا و کار سازه ﴿

سوره‌ی (الاحقاف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خوینترینه‌وه خوا زاناره به مانا که‌ی بوزانباری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌تای سوره‌تای (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ نه م قورخانه هینتر او ته‌خواره‌وه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه‌ن خوی زالی بالاده‌ستی کار به‌جیوه ﴿مَّا خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمانه کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه دروستمان نه کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرٍ مُّشْتَرٍ﴾ مه‌گدر به‌هدق و راستی و بوزانباری دیاری کرا و نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که‌چی نه‌وانه‌ی بی باو و په‌بوون ﴿عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌پی تر میتر ابوون پرو و ه‌رده‌گنرین ﴿قُلْ أَوْعَدُكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ﴾ بلیں پنم بلیں ﴿مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌و شتانه‌ی ئیوه ده‌بانپه‌رستن جگه له‌خوا ﴿أُرْوِي مَّا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بدن له‌زه‌ویدا چیان دروست کردوه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ شَرَّكَ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له‌(دروست کردنی) ناسمانه کاندایه‌شداریان کردوه ﴿أَتَدْعُونِي يَكْفُرُ﴾ ده‌ی په‌راوینکم بقو بهیتن ﴿مَنْ قَتَلَ حَنْدًا﴾ له‌پیش نه‌م (قورخانه هانین) ﴿أَوْ أَثَرًا مِّنْ عِلْمٍ﴾ یان زانباریه‌ک که له‌پیشووان به‌جی ماییت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گدر ئیوه راست گون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کنی گومراره ﴿مِمَّنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّهُمْ كُفْرًا﴾ له‌و که‌سه‌ی که‌هاوار له‌غه‌بری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ﴾ که‌وه‌لامی نادانه‌وه ﴿إِلَّا بِزَمِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ تا رفو‌زی دواپی ﴿وَهُزْنٌ مُّذْهَبٌ﴾ و ه نه‌و (هاوار لی‌کراو) انه له‌هاواری نه‌وان ﴿عَقِيلُونَ﴾ پی ناگان ﴿

﴿وَالْأَخْيَرُ الْآخِرُ﴾ کاتیکیش خەلک کۆدە کرینه‌وه (له قیامەت) دا ﴿كَانُوا أَهْلَ أَهْلَةٍ﴾ بەر ستر اووه کان دەبەنە دور مەیان ﴿وَكَانُوا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ وه (بەر ستر اووه کان) بە بەر ستنه کهیان باوهر ناکەن ﴿قَالَ تَحْيَ عَلَيْهِمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ کاتیکیش ئایەتە روونه کانی ئیمەیان بەسەر دا بخوێترینه‌وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی بێ باوهر بوون دەلێن ﴿الْحَقُّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بەو قورئانە ی بۆیان دیت ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئەمە جادوو یه کی ناشکرا و دیاره ﴿قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﴿يَعْلَمُ﴾ یان دەلێن (مو حە مە د ﴿يَعْلَمُ﴾ خۆ ی ئەم قورئانە ی هەلبەستوو ه ﴿قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﴿يَعْلَمُ﴾ بلی ئە گەر خۆم هەلم بەستێ (خوا سزای بەتێم دەدات) ﴿فَلَا تَقْلُبُوهَا عَلَيَّ مِنْ أَمْرِ شَيْءٍ﴾ ئەو سا ئێو هەش لە بەرانبەر خوا دا بۆ من هیچتان لە دەست نایەت ﴿هَوَ أَتَمُّ﴾ خوا چاک دەرانی ﴿بِمَا يَشْفُونَ فِيهِ﴾ بەو توانجانه ی دەیدەن لە قورئان ﴿كُلُّ يَوْمٍ يَشْهَدُ﴾ ئەو خوایە بەسە که شایەت بیت ﴿يَتَّبِعُ وَيَتَّبِعُ﴾ لە نیوان من و ئێو دا ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الرَّحِيمُ﴾ هەر ئەو ه لێور دە ی میهرەبان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَايِكُمْ أَكْرَهًا﴾ بلی من یه کهم پیغمبەر نیم (نیو رابم) ﴿وَمَا أَذِي﴾ ناشزانم ﴿مَا أَفْعَلُ وَلَا أُبَدِّلُ﴾ چی بەسەر من و ئێو هەش دەهێتری ﴿إِنْ أَتَيْتُمُوهَا﴾ تەنها پەیرەوی ئەو هە کهم که وەحی دەکریت بۆم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وەمن تەنها ترسێنەرکی ناشکرام و بەس ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﴿يَعْلَمُ﴾ بلی پێم بلێن ﴿إِنْ كَانُمْ مِنْ عِندِ اللَّهِ﴾ ئە گەر (ئەم قورئانە) لە لایەن خواو ه بێ ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ ئێو هەش باوهر تان بێ نه هێابێ ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه که سێک لە نه وه ی ئیسرا ئیل شایه تی دایت ﴿عَلَى مِثْلِهِ﴾ لەسەر وێنە ی (ئەو ه ی واله) قورئاندا هەیه ﴿فَتَأْمُرُ النَّاسَ بِحُكْمٍ﴾ جە باوهر ی هێابیت، که چی ئێو ه خۆتان به گه وره زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بێگومان خوا برێنمو ونی گەلی سته مکاران ناکات ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی بێ باوهر ن دەلێن ﴿يَلْزِمُونَ آمَنُوا﴾ دەر بارە ی ئەوانە ی باوهر یان هێتاو ه ﴿وَكَانَ خَيْرًا﴾ ئە گەر (ئیسلا م و باوهر هێتان) چاک بوایه ﴿مَا سَبَقُوا إِلَيْهِ﴾ ئەوانە پێش ئیمە نه ده که و من بۆ ئەو (باوهر هێتانە) ﴿وَإِذْ لَبَّيْتُمُوهَا﴾ چونکه خۆیان بهو (قورئانە) برێنمو ون نه بوون ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ جادوانر دەلێن ﴿هَذَا أَفْكٌ مُبِينٌ﴾ ئەمە دەس هەلبەستی کۆنه ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وه لە پێش ئەم (قورئانە) دا ﴿كَتَبَ مُوسَى إِيمَانًا وَرَحْمَةً﴾ ئەو رانی مووسا پێشه و ا و ره حمەت بوو ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ﴾ ئەم قورئانە ش (کتیبه کانی پێش خۆ ی) بەر اسست داده نیت ﴿لِأَنبَاءِ غَرِيبَةٍ﴾ که بەرمانی عەرەبی یه ﴿لِنُذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ناسته مکاران بتر سینی ﴿وَلِنُنْذِرَ الْحَسَنِينَ﴾ وه بۆ چاکه کاران مژده یی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ بەر اسستی ئەوانە ی که دەلێن بهر و هرد گارمان (الله) به ﴿لَمْ أَشْكُمُوا﴾ پاشان بهر دهوام بوون (لەسەر باوهر کهیان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئەو نه تر سیان لەسەر ه و نه خەفه تیش ده خۆن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئەوانه هاو ه لانی به هه شتن ﴿حَافِظِينَ فِيهَا﴾ به هه مېشه یی تێدا ده مېننه وه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له پاداشتی ئەو کرده وانه ی که ده یان کرد (له دویادا) ﴿

﴿وَوَضَعْنَا الْإِنْسَانَ﴾ و نه نیمه ناموزگاری ناده می مان کرد ﴿فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ به چاکه کردن له گه دل دایک و باو کی دا ﴿حَدَّثَهُ أَتَمُّ رُكُونًا﴾ دایکی به ناره حه تی و نازاره وه هه لی گرتووه ﴿وَوَضَعْنَاهُ أَكْرَبًا﴾ وه به نازار و ناره حه تیش بوویده تی ﴿وَحَمَلَهُ وَفَضَّلَهُ فَنُحْنُونَ شَهْرًا﴾ ماوه ی دوو گیان بوون (ی دایک) پی یه وه و له شیر برینه وه ی سی مانگه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ الْهُدُودَ﴾ تاده گاته تافی لای (پن گه یشتوی لاشه پی و ژبری) ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و ده گاته چل سالی ﴿فَلَمَّا زَوَّجْنَاهُ﴾ ده لی نه ی پدرو و دگار رام بهیته ﴿أَنَّا أَشْكُرُ بِعَمَتِكَ إِلَهٍ﴾ تا شو کرانه بریزی نه و به ره و نیعمه تانه ت بکه م ﴿أَنعَمْتَ عَلَيْنَا وَغْنَىٰ رَبِّنَا﴾ که رشتوته به سدر من و دایک و باو کم دا ﴿وَأَنَّا أَخْلَصَّ صَلَاحًا رَظْفَةً﴾ وه (رام بهیته) کرده وه ی چاک بکه م که تو پی رازی بیت ﴿وَأَصْلَحَ لِي فِي دِينِي﴾ نه وه کانیشم چاک و صالح بکه ﴿إِنِّي نَبِيٌّ إِلَيْكَ﴾ بنگومان بولای تو گه پراومه نه وه ﴿وَأَنِّي مِنَ الْمُنِيبِينَ﴾ وه به راستی من له موسولسانی گهر دن که چم ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿تَقَبَّلَ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ که نیمه کرده وه چاکه کانیا ن لی و ره ده گرین ﴿وَبَشَّاحُونَ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه چاو بوشی ده که یس له خرا به کانیا ن ﴿فِي أَصْحَابِ لَيْلَةٍ﴾ له ریزی به هه شیان دان ﴿وَعَدَّ الْغِيْثَ الَّذِي﴾ نه مه نه و به لیته راسته به ﴿كَأَنَّهُ لَوَاعِدُونَ﴾ که به لیان پی در ابو و له دونیادا ﴿وَالَّذِي قَالَ لِيَا بَنِيَّ﴾ نه و که سه ش که به باو ک و دایکی بلیت ﴿أَوَلَيْكُمْ﴾ ثوف له دهس نیوه ﴿أَتَعْدِلُونِي أَن أَخْرَجَ﴾ ثایا هه ره شدم لی ده که ن که (زیندو و ده کرتهمه وه و له گور) دیمه ده ره وه ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنِّي﴾ له کاتیکدا چهند چین خه لک پیش من رویشتون (و زیندو و نه بورونه ته وه) ﴿وَحَمَّا يَتَسَفَعْنَ فِي اللَّهِ﴾ وه (دایکی و باو کی) هه ردو و کیان هانا بو خوا ده بن ﴿وَالَّذِينَ﴾ (ده لیکن) هاوار بو تو باوه بهیته ﴿إِنَّا وَعَدْنَاهُ حَقًّا﴾ بنگومان به لیتنی خوا راسته ﴿يَقُولُ﴾ که چی نه و ده لی ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَنْبَاءُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه مه تنها نه فسانه ی پیشینانه و هیچی تر ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه نه و که سانه ن ﴿حَتَّىٰ عَثَرَهُمُ الْقَوْمُ﴾ بریار (ی خوا) یان به سهر دا چه سپا ﴿فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ﴾ له ریزی نه و نوممه تانه دا که پیش نه مان رابوردوون ﴿فَمِنْ لَّيْلِ وَإِلَيْسَ﴾ له جنو که و ناده میسی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَخْسَرِينَ﴾ بنگومان نه وانه خو یان زه ره رهنه نندن ﴿وَلِكُلِّ زَجْرٍ مَّا عَمِلُوا﴾ وه بو هه ره به که له وانه به و پایه هه به به گویره ی کرده وه کانیا ن ﴿وَلِتُوقِفَهُمُ أَخْلَأَهُمُ﴾ تا خوا پادا شت و سزای کرده وه کانیا ن به ته وای بداته وه ﴿وَهُمْ لَا يَخْلُفُونَ﴾ وه نه وانه هیچ سته میان لی ناکریت ﴿وَيَوْمَ﴾ وه (بیریا ن بخه ره وه) نه و روزی ﴿يَعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ نه وانه ی که پی باوه دن به رانه بر دوزه خ راده گیرین ﴿أَذْهَبُوا عَلَيْهِمْ﴾ (پیان ده و و تربت) هه رچی خوشیتان بوو به سدر تان برد ﴿فِي حَيَاتِهِمُ﴾ له زیانی دونیا تاندا ﴿وَأَسْمَعَتْهُمْ يَوْمَ﴾ وه مزه تان لی برد و (رانان بوارد) ﴿فَأَيُّهُمْ يَخْرُجُ﴾ بویه نه مر و توله تان لی ده سه نری ﴿عَذَابُ الْهُونِ﴾ به سزایه کی ریسوا که ر ﴿يَمَّا كُنْتُمْ﴾ له بهر نه وه ی که نیوه ﴿تَشْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به ناهق خوتان به زل ده زانی له زه و ی دا ﴿وَيَمَّا كُنْتُمْ تَقْسُونَ﴾ وه له بهر نه وه ی له فرمانی خوا ده ره ده جوو بوون ﴿

﴿وَإِذْ كُنَّا نَبِيًّا﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَاسِي﴾ (هوودی) برای گهلی عاد بکه ﴿إِذْ أَنْذَرْتُمُوهُمْ بِالْآخِقَاتِ﴾ کاتی گهله‌کمی ترسانده (وولانی) نه‌حقاف ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكَ ذَكَرًا﴾ بنگومان پیغمبرانی زور را بوردوون ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له پیش و دوی نموده ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتویانه) جگه له‌خواهیچی تر نه‌پرستن ﴿إِنِّي لَخَافُ﴾ بنگومان من ده‌ترسم ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له‌سزای روزنیکی گه‌وره بونیه (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گهله‌کمی) ووتیان ﴿أَجَعَلْنَا كُفْرًا﴾ نایا تو (نهی هوود) هاتوویت هه‌تا لامان بدهیت ﴿عَنْ إِلَهِينَا﴾ له (پرستنی) پرستراوه کانمان ﴿قَالَتْ﴾ دهی بزمان بهینه ﴿بِمَا تَعْبُدُونَ﴾ (سزا) ی به‌لینت پی داووبن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گهر له راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا اتَّبَعْتُ اللَّهَ﴾ (هوود) ووتی بنگومان زانیاری (نهی سزا) لای خوابه‌وه به‌س ﴿وَأَنْتُمْ كَمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾ وه‌من نه‌ها نه‌وهی پی نیر دراوم پیمان راده‌گه‌یدنم ﴿وَلِكُلِّ أَرْبَعٍ﴾ به‌لام من ده‌بینم نبوه ﴿فَمَا تَعْبُدُونَ﴾ گه‌لیکی نه‌زان و نه‌فامن ﴿قَالُوا زَوْجٌ مَعْرُوضٌ﴾ جا کاتی (سزایه) یان پی به‌له هه‌ورتک بوو ﴿مُسْتَقْبَلُ أَرْبَعِينَ﴾ به‌رهو شیوه کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُسْتَعِرٌ﴾ ووتیان نه‌مه هه‌ورتکه بارانی پینه بزمان ﴿بَلْ هُمْ مِمَّا اسْتَعْجَلُوا بِهٖ﴾ (هوود ووتی نه‌خیر) به‌لکو نه‌وه (سزایه) به‌به‌له داواتان ده‌کرد ﴿يَخِيفُهَا عَذَابُ إِلَهِمْ﴾ بایه‌کی به‌هیزه سزای سه‌ختی پینه ﴿لَنْ يُرْسِلَ فِيهَا نَذِيرًا﴾ به‌فهرمانی پرورده‌گاری هه‌موو شتیک ده‌روختنی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ نیر وایان به‌سه‌رهات ﴿لَا يَرَوْنَ إِلَّا مُسْكِرَاتُهَا﴾ نه‌ها شویتنی خانوه کانیان ده‌بینرا ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌رهو جوړه ﴿تَجْرِي الْفُتُورُ الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای هوزی تاویناران ده‌دهین ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِيهَا مَكَّنًا كَرِيمًا﴾ سویند به‌خوا نه‌وهی به‌وان (گه‌لی عاد) مان دابوو (له‌سامان و ده‌سه‌لات) به‌نبوه‌مان نه‌دابوو ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَفُتُورًا﴾ وه‌گوی و چاوو دلمان پیدابوون ﴿فَمَا اتَّقَوْا عَنْهُمْ﴾ به‌لام سوود و که‌لکی پی نه‌گه‌یاندن ﴿سَمْعَهُمْ وَلَا أَبْصَارَهُمْ وَلَا فُتُورَهُمْ﴾ نه‌گوی و نه‌چاوو نه‌دلیان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا لَمْ يَخْشَوْا إِلَّا اللَّهَ﴾ چونکه نه‌وان باوه‌ریان به‌نیشانه‌کانی خوا نه‌بوو ﴿وَكَانَ بِهِمْ﴾ وه‌دهوری دان ﴿فَمَا كَانُوا بِهِمْ يَشْكُرُونَ﴾ نه‌و سزای گالته‌یان پی ده‌کرد ﴿وَلَقَدْ أَخْلَقْنَا﴾ وه‌بنگومان له‌ناومان برد ﴿مَّا خَوْلَكُمُ مِنَ الْقُرْءِ﴾ (دانیش‌تووانی) نه‌و شار و دینا‌تانه‌ی که به‌ده‌ورو به‌رتان دابوو ﴿وَصَرَّفْنَا الْأَنْبِيَّ﴾ وه‌به‌لگه و نیشانده‌ی جوړاو جوړمان نیشان دان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (له‌بی باوه‌ری) بگه‌رینه‌وه ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ دهی بوجی یارمه‌تی نه‌دان ﴿أَلَمْ يَأْتِ الْفُتُورُ أَمِنْ دُونِ الْفُتُورِ لَاءَ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ﴾ نه‌وانده‌ی جگه له‌خوا بونزیک بوونه‌وه له‌خوا کردبوونیا نه‌ پرستراوی (خویمان) ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾ (نه‌ک یارمه‌تیا نه‌دان) به‌لکو گویش بوون لییان ﴿وَذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ﴾ نه‌وه بوو (به‌رهمی پرستراوه) درو‌ک‌ه‌یان و نه‌و درو‌یانه‌ی هه‌لیان

ده‌به‌ستن

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ و (بیربان خمره وه) کاتبک چمند جنو که به کمان نار دبو لات ﴿يَسْتَعِينُونَ﴾
 ﴿الْقُرْآنَ﴾ تا گوی له قورئان بگرن ﴿فَلَمَّا خَصَّوْهُ﴾ جا کاتبک ناماده‌ی گوی گرتن له قورئان بوون ﴿فَالَوْ أَنَّهُمْ
 أَنْصَتُوا﴾ ووتیان (به‌یه کتری) بن دهنگ بن (و گوی بگرن) ﴿فَلَمَّا فَصَّ﴾ جا که (قورئان خوبندنه که)
 ته‌واو بوو ﴿وَلَوْ أَنَّىٰ قَوْمَهُمْ مُّذِرِينَ﴾ هه‌موویان گه‌رانه‌وه بولای قه‌وم و هوزه که‌بان به‌تر سینه‌ر ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ
 أَنْصَتُوا لَافْتَقَمْنَا﴾ ووتیان نه‌ی هوزو قه‌وم که‌مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كَيْتَابًا﴾ به‌راستی نیمه گوی بیستی کتیبیک
 بووین ﴿أَنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ﴾ که له‌پاش موسا نیر دراوه‌ته خوار وهه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ په‌راوه‌کانی
 پیش خوی به‌راست داده‌نی ﴿يَقْدِرُ إِلَىٰ تَحْقِيقِ طَرِيقِ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (خه‌لک) ریت‌موونی ده‌کات بق هه‌ق و
 ریت‌بازی راستی ﴿وَيَقُولُ مَا أَحْبَبُوا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه‌ی قه‌وم که‌مان وه‌لامی بانگ‌خوازی خوا (موحه‌مه ده‌ده)
 بده‌نه‌وه ﴿وَمَا يُؤْمِرُ بِهِ﴾ و باوه‌ری بن بیتن ﴿يَقْبِضُ لَكُمْ مِنْ دُونِهِمْ﴾ (خوا) له‌تاوانه‌کانتان خوش ده‌نی
 و ده‌یسرینه‌وه ﴿وَيُخْزِرُكُمْ مِنْ عَذَابِ إِلَهِكُمْ﴾ وه‌له‌سزای سده‌خت ده‌نان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دِاعِيَ اللَّهِ﴾
 هه‌ر که‌سیش وه‌لامی بانگ‌خوازی خوا (که موحه‌مه ده‌ده) نه‌داته‌وه ﴿فَلَيْسَ بِمُتَجَرِّبٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌و
 به‌هیچ جنو ریک ناتوانی له‌زه‌وی داله‌ده‌ست خوا ده‌ر چی و خوی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ آلِيَّةٌ﴾
 وه‌جگه‌له‌خوا بارمه‌تیده‌ر و پشتیوانیکی نی‌یه ﴿أَوَلَيْكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ نا‌نه‌وانه‌له‌گو‌م‌رایی به‌کی
 ناشکرادان ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه‌وانه‌نه‌بان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به‌راستی
 ته‌و خوابه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَلَوْ تَقَوَّىٰ يَخْلُقُوهَا بِقَدْرِ عَالِي أَنْ يُخَيِّجَ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ وه
 له‌دروست کردنیاندا ناتوانا و ده‌سته‌پاچه‌نه‌بووه، وه‌به‌توانایه‌مردو و انیش زیندو و بکاته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَادِرِينَ﴾ بنگومان خوا به‌سدر هه‌موو شتیکدا به‌توانایه ﴿وَقَوْمٌ يُعْرِضُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾
 وه‌رقرزیک بن باوه‌ران به‌رانبه‌ر دوزخ راده‌گیرین ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (پنیان ده‌لین) نایا ته‌مه‌راست نی‌یه
 ﴿فَالْوَابِيُّ وَرَبُّنَا﴾ ده‌لین: به‌لنی سویند به‌په‌روهر دگارمان راسته ﴿قَالَ قَدْ وَقُرَّا الْعَذَابَ﴾ (خوا) ده‌فهر موی:
 ده‌ی ته‌و سزایه‌بجه‌ژن ﴿بِمَا كُفَرْتُمْ كُفَرْتُمْ﴾ چونکه‌نیسه‌باوه‌رئان بن نه‌ده‌کرد ﴿فَأَصْبِرْ﴾ که‌واته
 خو‌گر به‌ (ته‌ی موحه‌مه ده‌ده) ﴿كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌رانی خو‌راگری
 به‌هیز دانیان به‌خوداگرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وه‌په‌له‌مه‌که‌بن (سزادان) بان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾
 ته‌و روزه‌ی که (سزای) به‌لین پیدراو یان ده‌بینن وا ده‌زانن ﴿فَرِيضَتُنَا لِإِسَاعَةَ مَن نَّهَارُ﴾ ته‌نها ساتیک
 له‌رقرز له‌دنیادا ماونه‌ته‌وه ﴿بَلَّغْ﴾ (ته‌م قورئانه) ناگاداری به‌ ﴿فَهَلْ يُهْلَكُ﴾ جا نایا که‌س له‌ناو
 ده‌جیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگه‌له‌گه‌لی له‌سنوور ده‌رچوو نه‌ییت ﴿۵۵﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌و که‌سانه‌ی بن‌باوه‌ر بی‌وون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌ر ینگری (خه‌لک) بان کرد له‌ر یتبازی
 خوا ﴿أَصْلُ أَعْتَابَهُمْ﴾ (خوا) کرده‌وه کانیان هرچه‌ل ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ش باوه‌ر بان هیتاوه
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کردو ﴿وَأَسْرَأْنَاهُمْ عَلَىٰ غُنْتِهِ﴾ باوه‌ر یشیان هیتا به‌و (قورئانه) ی که
 تیر در اوده‌ته خواره‌وه بؤ موچه‌مه‌ده ﴿وَهُوَ الَّذِي مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ته‌نها نه‌ویش راسته‌وه له‌لایه‌ن پدر و رد گاریانه‌وه
 هاتسوه ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ﴾ خواله گونه‌کانیان خوش بووه ﴿وَأَصْبَحَ بِالْهَيْمَةِ﴾ دل و هوشیانی رتک و چاک
 کرده‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی بن‌باوه‌ر بی‌وون ﴿أَتَجْعَلُ الْأَعْمَىٰ﴾ شوین
 به‌ئال و پرو بووچ که‌وتن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ینگومان نه‌وانه‌ش ایمانیان هیتا بوو ﴿أَتَجْعَلُ الْأَعْمَىٰ﴾ شوین
 نه‌و ده‌قه که‌وتسورن که له‌لایه‌ن پدر و رد گاریانه‌وه هاتسوه ﴿كَذَّبَتْ﴾ نابه‌و شسوه ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ﴾
 خوا تموونه‌ی (کرده‌وه‌ی) خویاتیان بؤ ده‌عینته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌مجا نه‌و گدر (له‌جه‌نگدا) گدشن
 به‌وانه‌ی بن‌باوه‌ر بن ﴿فَضْرَبَ الْغَايِبِ﴾ نه‌وه بدن له‌گدر دنیان و بیانکوزن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذُوا مُوَقِفَهُمْ﴾ هدا کاتی کوشتاری
 ز قورئان لی ده‌که‌ن ﴿فَتَذَرُوا الْوَعْدَ﴾ ته‌مجا (دبله‌کانیان) قایم به‌سته‌ته‌وه ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ جا دواتر بان به‌منه‌ت
 و چاکه (پدره‌لایان که‌ن) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ یان به‌فیدیه و بریتی ﴿حَتَّىٰ نَضَعُ الْكُفْرَ أَزْوَاجًا﴾ هتا جه‌نگ چه‌که‌کان (به‌بن
 باوه‌ر بان) داده‌منی (بان تا جه‌نگ کزتابی دیت به‌نه‌مانی بت به‌رستان) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ومان نه‌وه‌به نه‌و گدر
 خوا بی‌ووستایه ﴿لَا تُخْصِرْ مِنْهُمْ﴾ خوی تولدی لی ده‌سندن ﴿وَلَكِنْ لِّيَبْلُو أَلَتَفْكُمْ بِغَضَبٍ﴾ به‌لام (قدرمانی بیدان
 به‌جه‌نگ) تا به‌به‌کتری تاقیان بکاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌و که‌سانه‌ش له‌هیتاوه یتبازی خوادا کوزران
 ﴿فَلْيَضْحَكُوا شَرًّا﴾ نه‌وه خوا هر گیز (باداشتی) کرده‌وه کانیان وون ناکات ﴿سَيَهْرَبُهُمْ﴾ ینگومان
 ریتمووئیان ده‌کات ﴿وَيَصْبَحُ بِالْهَيْمَةِ﴾ دل و بیربان پاک ساف ده‌کات ﴿وَيَذْجِلُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا﴾ وه‌ده‌یانخاته
 نه‌وه‌به‌هسته‌ی بؤی باس کردون ﴿بِأَنَّهُمُ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ر بان هیتاوه ﴿إِنْ تَضَرَّوْا اللَّهُ﴾
 نه‌و گدر ئیوه یارمه‌تی (نایینی) خوا بدن ﴿يَضْرِبُ﴾ خواش ئیوه زال و سه‌ر که‌وتوو ده‌کات (به‌سه‌ر کافران دا)
 ﴿وَيَبْقَىٰ الْقَدَمُ﴾ وه‌هتیه کانتان چینگیر ده‌کات (له‌جه‌نگدا خور اگرتان ده‌کات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ش که
 بن‌باوه‌ر بی‌وون ﴿فَتَكْسِبُ الْهَيْمَةِ﴾ نه‌وه نه‌و گه‌تی و سه‌ر شوری به‌شیانه ﴿وَأَصْلُ أَعْتَابَهُمْ﴾ وه‌(خوا) کرده‌وه کانیان بووچ
 و بن‌مایه ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌و توله‌یان له‌بهر نه‌وه‌به که‌ ینگومان نه‌وانه ﴿كَرِهُوا مَا أَرْسَلَ اللَّهُ﴾ رقیان
 له‌و قورئانه‌ بوو که‌خوا نارد و ویه‌تیه خواره‌وه ﴿فَأَصْبَحَ أَعْتَابَهُمْ﴾ بویه خواش کرده‌وه کانیان بووچ کردنه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ناخو نه‌وانه به‌زه‌وی دانه‌گه‌راون ﴿فَسَظَرُوا﴾ تا بیینن ﴿كَفَّ كَانَ عَذَابَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی
 یش خویان سه‌ر نه‌جاسیان چون بووه ﴿وَمَرَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خواله‌ناوی بردن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ده‌ی ینگومان بن) بؤ
 بن‌باوه‌ر انیش سه‌ر نه‌جاسی ناوا هیه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ چونکه ینگومان خوا ﴿مَوَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پشتبوانی
 نه‌وانه‌یه که‌ باوه‌ر بان هیتاوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ كَذِبٌ﴾ وه‌ ینگومان بن‌باوه‌ر انیش ﴿لَا مَوْءَىٰ لَهُمْ﴾ هیچ پشتبوانیکیان
 نیه

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَالصَّالِحِينَ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وانه‌ی پاوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه‌ی باشیان کرده دیانخاته باخانی به‌هسته‌وه ﴿خَيْرٌ مِنْ خَيْرِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرویاره‌کان به‌زیراندا دبروات ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ نه‌وانه‌ش بین پاوه‌ربوون ﴿يَسْمَعُونَ﴾ (له دونیادا) راده‌بوین و ﴿وَيَا كُونُ كَمَا نَأْكُلُ الْأَنْهَارُ﴾ وک نازهل ده‌خون و دهله‌وه‌ربین ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه دوزخ شونئی مانه‌وه‌یانه ﴿وَيَا كُونُ مِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه (خه‌لکی) زور شار هه‌بوون ﴿يَسْمَعُونَ﴾ که به‌هیزتر بوون ﴿مِنْ قَرْيَةٍ أَلَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ لهو (خه‌لکی) مه‌ککه‌به که نزیان دهر کرد ﴿أَهْلُكُمْ﴾ له ناومان بردن ﴿فَلَا تَصِرُ لَهُمْ﴾ و هیچ پشتیوانیکیان نه‌بوو ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَتِيمَةٍ رَبُّهُ﴾ ناخو لهو که‌سه‌ی به‌لگه‌ی پرونی له به‌روهرد گاریه‌وه بۆ هاتبی (که قورئانه) ﴿كُنْ لِلَّهِ شَوًّا عَمِيًّا﴾ وه‌ک شهو که‌س رایه که کرداری خرابی بۆ جوان کر این و رازیتراسته‌وه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ شونین هه‌واو ناره‌زووی خویان که‌وتین ﴿مَنْ لَمْ يَلِدْ﴾ شنبه‌ی نیایی لهو به‌هسته وایه ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ که به‌لین دراهه به‌پاریزکاران و خواناسان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ چنده‌ها پروباری نیدایه ﴿مِنْ مَلَأَ عَيْنًا﴾ له ناوی سازگاری تام و بون نه‌گوارو ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه چنده‌ها پروبار ﴿مِنْ لَمْ يَلِدْ﴾ له‌شیر که نامی نه‌گواراوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه چنده‌ها پروبار له‌شه‌رابی نیایی ﴿لَمْ يَلِدْ﴾ به‌له‌زهت و خوش بۆ بنوشانی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه چنده‌پروباریشی نیدایه له‌هه‌نگویی بالفته ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه له‌وی هه‌موو جوړه میوه‌هاتیکیان بۆ تاماده‌یه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ له‌گدن لیبور دن له به‌روهرد گاریانه‌وه ﴿كُنْ خَوْفًا زِلْزَلًا﴾ (نایا نه‌و به‌هه‌شهبانه) وه‌کو که‌سانیک وان که له ناگری دوزخ دابن به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ ناوی کولاو کولیان دهر خوارد بدری که ریخوله‌کاتیان پارچه‌پارچه بکات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَهًا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) هه‌ندی له‌وانه گویت لیده‌گرن ﴿خَيْرٌ أَلَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ به‌لام کاتیک لای تو در ده‌چن ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ ده‌لین به‌وانه‌ی زانیاریان پی دراهه (له هه‌واو لان) ﴿مَا أَقَالَ بَقَا﴾ نه‌وه نیسته موحه‌مه‌د ﴿وَوَتَى جِي؟﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ نه‌وانه نه‌و که‌سانه ﴿طَعَنَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ که خوا موری ناوه به‌سهر دلیاندا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه شونین هه‌واو ناره‌زووی خویان که‌وتوون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی هیدابه‌تبان وه‌رگرتوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ (خوا) ناره‌زاییان زیاد ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه ته‌قوا و باریزکاری و خواناسیان بین ده‌بخشی ﴿فَلَمْ يَنْظُرُوا﴾ ده‌ی نایا نه‌و (نایا‌کانه) چاوه‌روانی چی ده‌که‌ین ﴿إِلَّا السَّامَةَ﴾ جگه له قیامت ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که کتوپر یه‌خه‌بان بگرت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ ده‌ی بینگومان هه‌ندی له‌نیشانه‌کانی هاتو ته‌دی ﴿فَأَن لَّهُمْ فِيهَا حَاجَةٌ لَهُمْ فَيُتَرَقِّونَ﴾ کاتی (روژی دوا‌یی) یه‌خه‌بان بگرت ئیر که‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ که‌واته دلیابه و بزانه بیجگه له (الله) هیچ به‌رستر اوینکی به‌هه‌ق و راست نی به ﴿وَأَسْمَعُ لَكَ نَبَأَكَ﴾ وه داوای لیبور دن بکه (له‌خوا) بۆ گونا‌هی خوت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه بۆ (گونا‌هی) بیوان و ناره‌تانی ئیماندار ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ و بینگومان خوا ده‌زانی ﴿مَنْ لَمْ يَلِدْ﴾ به‌جم و جولشان (له رزودا) و نارام گرتشان (له شه‌ودا) ﴿

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ده‌لین ﴿لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾ بۆچی سوره‌تیک (له‌قورئان) نانیر دریته‌خواره‌وه؟ (ده‌رباره‌ی جهنگ و جیهاد) ﴿فَإِذَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ مَّحْكَمَةٌ وَذُكِّرَ فِيهَا الْفِتَالُ﴾ که‌چی کاتیک سوره‌تیک پرون و دامه‌زراو نیرایته‌خواره‌وه و تیایدا یاسی جهنگ کرابی ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ﴾ ده‌بینی نه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ که‌له‌دلاندا نه‌خوشی (دو‌پرویی) هیهه ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ نه‌ماشای تو ده‌که‌ن ﴿نَظَرَ النَّمِثِ عَلَيْهِ مِنَ الْقُرَى﴾ وه‌که‌نه‌ماشای کردنی که‌سیک که‌له‌ترسی مردن له هوشی خوی چووبیت ﴿فَأَوَّلَىٰ لَهْمَ﴾ بۆ نه‌وان و اچاکتر بوو ﴿طَائِفَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ﴾ فدرمان به‌ردار بوونایه و قسه‌ی جوان و چاکبان بکر دایه ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هدر کاتیکیش فدرمانی (جهنگ) درا (جی به‌جی نا‌که‌ن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خۆ نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوا پاستیان بکر دایه ﴿لَمَكَانَ حَزَا لَهْمَ﴾ شه‌وه‌باشتر بوو بۆیان ﴿فَقُلْ عَسَيْتُمْ﴾ جا‌ثایا تیه‌وه به‌ته‌مان (شده‌ی ناپاکان) ﴿إِنْ قُرِئْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر پشت هه‌لکه‌ن (له‌نی‌سلام و جیهاد) ﴿أَنْ تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا‌ثا‌زوه و خرابه‌به‌ر پابکه‌ن ﴿وَيُقْطَعُوا أَرْحَامُكُمْ﴾ وه‌هه‌رچی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی یه‌بی‌چرتن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ثانه‌وانه‌نه‌و که‌سانه‌ن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ که‌خوا نه‌فرینی لی کردوون ﴿فَأَصْدَقُوا وَعَصَىٰ بَعْضُهُمْ﴾ وه‌که‌ری کردوون و چاویانی کویر کردووه ﴿فَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ ناخۆ نه‌وانه‌وورد نایه‌وه له‌قورئان (وتی نا‌که‌ن) ﴿أَرَأَيْتَ قُلُوبَ أَفْقَالِهَا﴾ (وانی به) به‌لکو دلیان قوفلی لی دراوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیتگومان نه‌و که‌سانه‌ی ﴿أَرَادُوا أَنْ يَنْتَصِرُوا﴾ باشه و باش گه‌رانه‌وه له‌نایینه‌که‌بان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا نَبَّأَتْ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ له‌پاش شه‌وه‌ی هه‌قیان بۆ پرون بوویه‌وه ﴿أَلَسْتَ بِظُلْمٍ سَوَّلَ لَهُمُ﴾ شه‌پتان خرابه‌کانیانی بۆ جوان و ا‌زازه‌کردوون ﴿وَأَمَّا لَهُمُ﴾ وه‌به‌هیاو و ئومید فریوی دابوون ﴿فَإِنَّكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکه‌شه‌وان ده‌یان ووت ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾ به‌و که‌سانه‌ی که‌رقیان بوو له‌و قورئانه‌ی خوا نارد بووی ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ نیمه‌له‌مه‌ولا له‌هه‌ندی کاردا گویرایه‌لیان ده‌که‌ین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وه‌خوا به‌نه‌پتیه‌کانیان ده‌زانی ﴿فَكَتَبَفْ إِذَا نَوَّضْتَهُمُ الْغَلَبَةَ﴾ ناخۆ چۆن بی (حالی شه‌و ناپاکانه) کاتیک فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن و ﴿بَصُرِيَّتْ رُحُومَهُمْ وَأَذْجَرَهُمْ﴾ له‌پروخسار و پاشیان ده‌ده‌ن ﴿فَإِنَّكَ﴾ نه‌و (جوره‌گیان کیتسانه) ﴿يَا أَيُّهَا أَكْبَرُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر شه‌وه‌یه که‌بیتگومان نه‌وانه‌شوین شتانی که‌وئبوون که‌خوای توره‌کردبوو ﴿وَصَكَّرَهُمْ رِيضُونَهُ﴾ به‌زامه‌ندی خواشیان بی ناخوش بوو ﴿فَالْتَحَبَّطَ أَعْيُنُهُمْ﴾ بۆیه‌خواش کرده‌وه‌کانیانی بوو چهل کرده‌وه ﴿أَلَمْ حَسِبْ﴾ ثایا واده‌زانی ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نه‌خوشی (ناپاک) له‌دلیان دایه ﴿أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْحَابَهُمْ﴾ که‌خوا هه‌ر گیز رق و کیتیه‌یان ده‌رناخات و ناشکرای ناکات ﴿

﴿وَلَوْ شَاءَ﴾ نه گهر بمانو بیستایه ﴿لَأَنزَلْنَاهُ﴾ نه وانه مان نیشان ده دایت (که دو پروون) ﴿فَنَقَرَفْتَهُمْ﴾
 یسیمه ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ﴾ نه و سا هر به شیوه و دیمه نیاندا ده تناسین ﴿وَلَنَقَرَفْنَاهُ﴾ لیحن القول ﴿وَهُ بِنُغْمَانٍ﴾ به شیوازی
 قسه شباندا ده یاننا سیبیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وه دلنیا بن خوا به هم مو کرده وه کانتان ده زانیت ﴿وَلَنَسْأَلَنَّ﴾
 سوئند به خوا تاقیتان ده که یمنه وه ﴿حَتَّى نَعْلَمَ﴾ تا ده ری بخه یمن و دیار یمن ﴿الْمُجْتَهِدِينَ﴾
 مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ ﴿مُوجَّاهِدِينَ﴾ و خور اگر انتان ﴿وَنَسْأَلُوا أَخْبَارَكُمْ﴾ وه تا هه والنتان چی به ناشکرای که یمن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بِنُغْمَانٍ که سانی که یمن باو ده پروون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ریگری (خه لک)
 یان ده کرده له ریبازی خوا ﴿وَمَنَّا قَوْمٌ الرَّسُولُ﴾ دزایه تی پیغمه مبریشیان ده کرده ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَى﴾
 پاشی نه وه ی هه ق و راستیان سو پروون بونه وه ﴿لَن يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا﴾ هیچ زیانیک به خوا ناگه یمن
 ﴿وَسَيُخِطِّطُ أَعْمَالَهُمْ﴾ وه به زوویی (خوا پیلان) و کرده وه کانتان سو و جهل ده کاته وه ﴿وَنَزَّاهُ الَّذِينَ﴾
 آمَنُوا ﴿ثُمَّ نَزَّاهُ﴾ نه ی نه و که سانه ی که باو ده رتان هیتا وه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ فدر مان به ردار و گویند ایله لی
 خوا و پیغمه مبرین ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَهْلَكُمْ﴾ وه کرده وه (چا که) کانتان هه لمه وه شسته وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 بِنُغْمَانٍ نه وانه ی که یمن باو ده پروون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ریگری (خه لک) یان ده کرده له ریبازی
 خوا ﴿ثُمَّ مَنَّا وَأَخْم كُفَّارًا﴾ پاشان به بی باو ده ری مردن ﴿فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه وه هه ریگز خوا لیان
 خورش نایبیت ﴿فَلَا يَهْتُمُّوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾ جا (باو ده رداران) لاوازو مست مهن و داوای ناشنی
 (و شهر و هستان) مه که ن ﴿وَأَنشُرُ الْأَعْمُونَ﴾ چونکه هه ریثوه زال و به یز ترن ﴿وَأَنشُرُ مَعَكُمْ﴾ (یار مه تی)
 خواش له گه له یثوه دایه ﴿وَلَن يَزِيدَنَّكُمْ﴾ وه (پاداشنی) کرده وه کانتان که م ناکانه وه ﴿إِنَّمَا﴾
 لَنُيَوِّدَنَّ اللَّهُ لِيَا﴾ بِنُغْمَانٍ زبانی دنیا نه نها ﴿لَيْبٌ وَلَيْقُ﴾ گالته و گه بیکه (وده به ریته وه) ﴿وَلَن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا﴾
 خور نه گهر باو ده به یمنن و له خوا ترس بن ﴿بَلَىٰ كَذِبًا أَجْرَكُمْ﴾ (خوا) پاداشنی خورتان پی ده دات
 ﴿وَلَا يَسْتَلْكُمْ أَقْوَانُكُمْ﴾ وه داوای به خشینی هه مو و دارابی و مالنتان لی ناکات ﴿إِن يَسْتَلْكُمْ﴾
 نه گهر (خوا) داوای به خشینی هه مو و سامانتان لی بکات ﴿فِي خَيْفٍ﴾ زوریش داکو کی بکات لیلتان
 ﴿يَتَخَلَّوْا﴾ یثوه چرو و کی و به زیلی ده که ن ﴿وَنُخْرِجُ أَصْحَابَكُمْ﴾ و پق و کینه ی ده و و ننتان ده ده خات
 ﴿هَٰذَا نَشْرُهُمْ﴾ بیدار بن یثوه نه و که سانه ن ﴿نَدْعُونَ﴾ که بانگ ده کرنن ﴿إِسْتَفِئُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تاله
 بیتاوی خوا مال به خشن ﴿فَمَنْ مِّن يَّسَخَلٍ﴾ که چی هه ندیکتان رزده ی ده که ن ﴿وَمَنْ يَّسَخَلٍ﴾ هه که سیش
 رزده بی و به زیلی بکات ﴿فَلَنَّمَا يَخْلُجَنَّ نَفْسَهُ﴾ نه وه بِنُغْمَانٍ نه نها رزده بی له (دزی) خوی ده کات
 ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ﴾ چونکه خوا (ده و له مهنده) و بی نیازه ﴿وَأَنشُرُ الْفُقَرَاءَ﴾ هه ریثوه ن هه زار و بی نه و
 ﴿وَلَن نَّسْأَلَنَّهُمْ﴾ جا نه گهر یثوه پشت هه لکه ن (له تابه که تان) ﴿يَسْتَبْدِلُ قَوْمًا عَرَضًا﴾ (خوا ی گه و ره)
 یثوه ده گزرنیت به که سانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُ لَكُمُ الْأَمْرُ﴾ پاشان (نه و ان) وه کو یثوه نابن
 (راستگون له گه له به روره دگار یاندا) ﴿

سوره‌ی ﴿الفتح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بینگو مان نیمه‌سهر که و تنبکی ناشکر امان بن دایت
 (که پر نکه و تنی خوده‌بیه‌یه) ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾ تا خوا خوش بیست ﴿مَا تَقْلَمُ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا أَخَّرُ﴾ له
 گونا‌هه‌کانی رابور دوو داعاتووت ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَرَبُّكَ عَلِيمٌ خَفِيٌّ﴾ وه نیمه‌تنی خوی به‌ته‌واوی برزیت به‌سهر تدا
 ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه رنگای راست نشان بدات (به‌رده‌واست کات) ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ﴾
 وه خوا سهرت بخات ﴿تَضْرِبُ آعْرَابَ﴾ به‌سهر که و تنبکی بالاده‌ستانه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ته‌و خوا زانیکه
 ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ نارامی دابه‌زاندو وه ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناو دلی نیمانداران ﴿لِيُزِيلَ أُولَئِكَ﴾ تا نیمانان
 زیاد بکات ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ته‌و نیمانیه‌ی که هه‌یانه ﴿وَلِيُجْزِيَ﴾ ته‌نها هی خواهیه سهر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه هه‌میشه خوا زانای کار دروسته ﴿لِيُجْزِيَ﴾
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ تا پیاوان و نافره‌تانی باوهر دار بیانه ﴿يُجْزِي تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌هه‌شتانیک
 که روبره‌کان به‌زیر یاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تیابدا ده‌مینه‌وه ﴿وَلِيُجْزِيَ﴾
 سیه‌تیه‌م ﴿وَمَا لَهُمْ غَوَاةٌ﴾ گونا‌هه‌کانیان خوش بیست ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه ته‌م (به‌لینه) لای خوا
 ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾ سهر که و تنبکی گه‌وره‌یه ﴿وَلِيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ و تا سزای بدات پیاوان
 و نافره‌تانی (دوو پرو) و ناپاک و ﴿الشِّرْكَاءَ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ پیاوان و نافره‌تانی هاو به‌ش به‌یدا که‌ری
 ﴿الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُلْمَ السَّوْءِ﴾ گو مان به‌رانی خراب ده‌رباره‌ی خوا ﴿عَلَيْهِمْ ذَا بَرَةٌ السَّوْءِ﴾ ته‌و خرابه (له‌ناو
 چوونه‌ی چاوهر وانی ده‌که‌ن بز نیمانداران) ههر به‌سهر خویاندا دیت ﴿وَنُصِيبُ اللَّهُ﴾ وه خوا
 خدشمی لی گرتوون و ﴿وَنُصِيبُ﴾ نه‌فرینی لی کردوون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دوزه‌خی بز ناماده
 کردوون ﴿وَمَسَّاتُ مَصِيرًا﴾ نای چ سهر نه‌نجامیکی خرابه ﴿وَلِيُجْزِيَ﴾ ته‌نها هی خواهیه سهر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه‌میشه بالاده‌ستی
 کار به‌جی به ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به‌راستی (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تو مان ناردووه ﴿شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾
 به‌شایه‌ت و مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بز ته‌وه‌ی باوهر به‌خواو بینغه‌مه‌ره‌که‌ی
 به‌یشتن ﴿وَتُعْزِزُوا وَتُقَرَّرُوا﴾ وه پشتیوانی لی بکه‌ن و ریزی لی بگرن ﴿وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وه
 ته‌سبیحانی خوا بکه‌ن به‌به‌یانان و ثیواراندا ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ﴾ به‌راستی نه و که سانه‌ی به‌یمان دده‌ن به‌تو (نه‌ی مو حه‌مه‌د ﷺ) ﴿إِنَّمَا يَبَايِعُونَكَ﴾
 الله بنگومان نه‌وانه به‌یمان به‌خوادده‌ن ﴿بِذَلِكَ اللَّهُ يَتَبَيَّنُ لَكُمْ﴾ ده‌ستی خوالده‌سهر ده‌ستی نه‌وانه‌وده‌یه
 (له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا جیگیر کردن وباسکردنی سیخه‌تی ده‌ست بق خودا هاتووه نیمه‌ش بر و امان
 پنبه‌تی به‌ین هیچ لیچواندن وله‌یه کدانه‌وده‌ک، وه‌شیوه‌که‌ی نازانین تنه‌ها خودا خوی ده‌یزانیت)
 ﴿فَمَنْ لَّكَ﴾ چاهه‌ر که‌س به‌یمان که‌ی شکاند ﴿فَالْمَلِكُ لَكَ عَلَى نَفْسِهِ﴾ نه‌وه بنگومان نه‌و به‌یمان
 شکانده‌نه‌ها (زبانی) بق خویه‌تی ﴿وَمَنْ أَوْفَى﴾ هه‌ر که‌سیش وه‌فا بکات ﴿بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ به‌و
 به‌یمان‌ده‌ی که‌داویتی به‌خوا ﴿فَسَيُؤْتِيهِ الْفَتْحَ عَظِيمًا﴾ نه‌وه به‌راستی خوا پاداشتی گه‌وره‌یی ده‌دانی ﴿وَسَيَقُولُ لَكَ﴾
 بنگومان بخت ده‌لین ﴿الْمُخْلِفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ نه‌و عه‌ربه‌ده‌شته‌کیانه‌ی که‌له‌عه‌زا جی
 مابوون ﴿سَخَّطْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾ سامان و خاوخیزانمان مه‌شغولیان کردین (نه‌یان هبشت بین بق
 غه‌زا) ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَنَا﴾ له‌به‌ر نه‌وه داوای لی خوشبونمان بق بکه ﴿يَقُولُونَ يَا أَيْسَرَهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾
 شه‌وه‌ی به‌زمانیان ده‌یلین له‌دلایندانی به‌ (وباوه‌ریان بینی نه‌ه) ﴿قُلْ قَسْرٌ﴾ بللی چاکنی ﴿يَسْتَكْبِرُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
 شَبَّأٌ ﴿له‌به‌ر انه‌بر خوادا هیچی به‌ده‌سته‌بوتان ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا﴾ نه‌گه‌ر خوا زبانیکی بوتان بویت
 ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ یان سوودو قازانجیکی بوتان بویت ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیه‌که‌ده‌یلین) به‌لکو خوا
 ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ ناگاداره به‌هه‌ر جیه‌ک که‌ده‌یکه‌ن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن﴾ به‌لکو وا گوماتان ده‌برد که
 ﴿لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِهَا﴾ پیغه‌مه‌ر و نیمانداران هه‌ر گیز ناگه‌رینه‌وه بق ناو که‌س
 و کاری خوربان (و شه‌هید ده‌ین) ﴿وَرَبُّكَ ذِي قُوَّةٍ﴾ نه‌و گومانه له‌دلانتاندا رازنر ابوویه‌وه
 ﴿وَوَهَبْتَ لَكَ الشَّوْءَ﴾ وه‌گومانی خرابتان ده‌برد ﴿وَكُنْتَ قَوْمًا مُّوَبَّرًا﴾ و به‌راستی ثبوه‌گه‌لیکن له‌ناو ده‌چن ﴿وَمَنْ لَّزِمُوا﴾
 وه‌ر که‌س باوه‌ری نه‌هینا بی ﴿بِأَمْرِ وَرَسُولِهِ﴾ به‌خوا و پیغه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿فَإِنَّا آتَيْنَا﴾
 نه‌وه به‌راستی نیمه‌ تاماده‌مان کردووه ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بق نه‌و بی باوه‌رانه‌ ناگریکی هه‌لگیر ساو ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 نامسمانه‌کان و زه‌وی تنه‌ها مولکی خوایه ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ له‌هه‌ر که‌س
 که‌بیه‌ویت خوش ده‌بیت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای هه‌ر که‌سیش ده‌دات که‌بیه‌ویت (له‌تاوانباران)
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوالینورده‌ی میهره‌بانه ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ بنگومان به‌جیماوان
 له‌غه‌زا ده‌لین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ هه‌ر کاتیک (له‌مه‌دینه) ده‌ر چوون ﴿إِلَى مَعَارِجِ نَبَأِهَا﴾ بق گرتنی
 ده‌سکه‌وته‌کان (غذیمه‌ت) ﴿ذَرَوْهَا لِنَفْسِكُمْ﴾ لیمان گه‌رین باشوینتان بکه‌وین ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾
 ده‌یان‌ه‌وی و وته‌ی خوا (که‌ده‌سکه‌وته‌کانی خه‌بیه‌ر بق به‌شدارانی خوده‌بیه‌یه) بگورن ﴿قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُونَا﴾ (نه‌ی مو حه‌مه‌د ﷺ) بللی هه‌ر گیز ناییت شوینمان که‌وون ﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ﴾ چونکه
 پیشتر خوا ده‌رباره‌تان هه‌روای فهرمووه ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ نه‌مجا دواتر ده‌لین ﴿بَلْ نَحْنُ خَائِدُونَ﴾ (وانی به‌)
 به‌لکو ده‌سوودی به‌نیمه‌ده‌بن ﴿بَلْ كَاذِبُونَ﴾ (وانی به‌) به‌لکو نه‌وان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ زور که‌م
 تنده‌گه‌ن ﴿

﴿قُلِ الْمُخَلَّفِينَ﴾ بلی به جیم‌اوان له‌غمزاً ﴿مِنَ الْأَشْرَافِ﴾ له‌عده‌به ده‌شته‌کی به‌کان ﴿سَدَّ عَيْنَ﴾ له‌مه‌ولا بانگ ده‌کرین ﴿إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ بؤ (جهنگ له‌گه‌ل) گه‌لنکی زور به‌هیزی جه‌نگاوه‌ر ﴿فَقَاتِلْهُمْ أَوْ فَسِّمُوهُمْ﴾ (ده‌بن) جه‌نگیان له‌گه‌ل بکه‌ن یان خوریان موسلمان بین ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا﴾ جانه‌گه‌ر گویرایه‌ل بن ﴿بِأَمْرِ اللَّهِ﴾ خوا پیمان ده‌دات ﴿أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتیکی زورباش ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه‌ته‌گه‌ر سهر پینچی بکه‌ن ﴿كُفَّاتُورًا مِّن قَبْلُ﴾ هدر وه‌ك له‌وه‌و پیش سهر پینچیان کرد (له‌خوده‌بیه‌دا) ﴿وَعَزَّيْتُمْ عَذَابَ إِلِيمَا﴾ (خوا) سزایه‌کی سه‌ختان ده‌دات ﴿لِّئَلَّا عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بؤ کویر گونه‌ایه (به‌شداری جه‌هاد نه‌کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بؤ شه‌لش گونه‌ایه (ولا‌علی‌العمی حرج) هدر وه‌ها بؤ نه‌خوشیش گونه‌ایه ﴿وَمَن يَطِغْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه‌هدر کدس گویرایه‌لی خوا و پینغه‌مه‌ره‌کدی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ ده‌بیاته به‌هه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌ر و باره‌کان به‌زیرباندان دین و ده‌چن ﴿وَمَن يَقُولُ﴾ هدر که‌شیش سهر پینچی بکات ﴿يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزای سه‌ختی ده‌دات ﴿لَّقَدْ رَفَعْنَا اللَّهُ﴾ سویند به‌خوا بیتگومان خوا رازی بوو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌و ئیماندارانه‌ی ﴿إِذْ يَبْعَثُوكَ﴾ که‌به‌یمانیان پیدایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌زیر دره‌خته‌کده‌ا (له‌خوده‌بیه‌) ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ جا خوا ناگادار بوو به‌وه‌ی له‌دلپاندایه ﴿فَأَنزَلَ الْسَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بویه‌دنیایی و نارامی بؤ ناردن ﴿وَأَنبَغُ مَا قَرَّبَ﴾ وه‌پاداشتی دانه‌وه به‌سهر که‌وتینیکی نریک (که‌ثازاد کردنی خه‌بهر بوو) ﴿وَمَعَانِزَ كَبِيرَةً وَأَخَذُوا نَهَا﴾ وه‌غه‌نیمه‌تی زور که‌به‌ده‌ستی ده‌هینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه زالی بالاده‌ستی کار به‌جی به ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به‌لینی بین داوون ﴿مَعَانِزَ كَبِيرَةً﴾ که‌غه‌نیمه‌تی زور ﴿وَأَخَذُوا نَهَا﴾ (له‌بنی باوهران) ده‌گرن ﴿فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾ بویه‌ثم (غه‌نیمه‌ته‌ی خه‌بهر) ی بؤ پیش خستن ﴿وَكَلَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ﴾ وه‌ده‌ستی خه‌لکی (مه‌ککه‌ی) لیسان کوتا کرد ﴿وَلِتَكُونَ آيَةً﴾ تا (ثم پرو دواوه) بیته به‌لگه‌به‌ك ﴿لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ باوهر داران ﴿وَنَهَدِيكُمْ﴾ وه‌تا رینموونیتان بکات ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بؤ رینگای راست ﴿وَأَخْرَجُوا لِقَدُّرُوا عَلَيْهَا﴾ وه‌چه‌نده‌ها (غه‌نیمه‌تی) تر هه‌به که‌هیشتا ده‌سه‌لاتان نی به‌به‌سهری دا ﴿فَدَاخِلْهُ اللَّهُ بِهَا﴾ بیتگومان خوا ناگای له‌هه‌موویانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه‌خوا هه‌میشه ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ به‌سهر هه‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَلَوْ فَتَنَّا كُتُوبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی کافرن جه‌نگیان له‌دژتان بگردایه ﴿لَوَلَوْ الْأَذْقَرُ﴾ بیتگومان (تیک ده‌شکان و) هه‌لده‌هاتن ﴿لَسَرَّ لَا يَجِدُوتَ﴾ پاشان ده‌ستیان نه‌ده‌کدوت ﴿وَلِكَا وَلَا تُصِيرُ﴾ هیچ دوست و پشتیوانیک ﴿سُئِلَ اللَّهُ أَلَيْ﴾ نه‌وه‌یاسا و باوی خوا به ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِ﴾ که‌بیتگومان پیشترش هه‌روا بووه ﴿وَلَن نَّجْعِدَ لِّلشَّيْطَانِ اللَّهُ تَبْدِيلًا﴾ قه‌ت نایینیت باو و یاسای خوا هیچ گوزرانیکی به‌سهر دا بیت

﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خوانده و زاته‌به ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكَ﴾ که ده‌ستی نه‌وانی (کافران) له‌نیوه کتوتا کرد ﴿وَأَيْدِيكَ عَنْهُمْ﴾ ده‌ستی نیوه‌شی له‌وان (کتوتا کرد به‌ریکه‌وتنی خوده‌بیبه) ﴿يَبْطُلَنَّ مَكَّةَ﴾ له‌ناو جهر گه‌ی مه‌ککه‌دا ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی ﴿أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ نیوه‌ی به‌سهر نه‌واندازان کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وه‌خوا به‌هر چی نیوه ده‌بکدن بینایه ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هدر نه‌وان (مه‌ککه‌به‌کان) بی‌ون کافر بی‌ون ﴿وَصَدُّوا عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه‌ریگری نیوه‌یان کرد (له‌زیاره‌تی) مزگه‌وتی حه‌رام (که‌عبه‌ی پیروز) ﴿وَالَّذِي تَعْكُفُوا﴾ وه‌نه‌یان نه‌یشت (قوریانیه وه‌ستیراوه‌کان (له‌خوده‌بیبه‌دا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَجْمَلًا﴾ بگاته شوینی سهر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا إِيمَانُ قَوْمٍ مِنْ قِصْمٍ مُؤْمِنٍ﴾ (خوا زالی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا له‌و سالد‌دا) ته‌گهر بی‌او و نافر تانی نیماندار نه‌بویه (له‌ناو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿لَمْ تَقْلَقُوا﴾ که‌نیوه نه‌تان ده‌ناسین ﴿أَنْ تَقْتُلُوهُمْ﴾ بیتان پنداده‌نان (ده‌تان کوشتن) ﴿فَتَصِيَّبَكُمْ مَثَرُ الْقَوْلِ﴾ جابه‌ه‌و یانه‌وه‌تروشی تاوان ده‌بیون ﴿يَعْتَرِعِلُّ﴾ بی‌نه‌وه‌ی بزائن ﴿لِيُنْزِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَةٍ﴾ تاخوا بیخاته به‌ر به‌زه‌یی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که‌خوی ده‌بیوی ﴿لَوْ تَرَوْهُ﴾ به‌لام ته‌گهر (نیمانداران و کافران له‌مه‌ککه‌دا) له‌به‌کتر جیابیو و نابه‌ته‌وه ﴿لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بی‌باوه‌ره‌کانیا نمان سزاده‌دا ﴿عَذَابَ أَلِيمًا﴾ به‌سزادانیکی سه‌خت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن ده‌مار گیریان خسته‌دلیانه‌وه ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ که‌ده‌مار گیری نه‌فامی به‌ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دلیایی و نارامی خوی ناره‌خواره‌وه ﴿عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌پیغه‌مبه‌ر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نیمانداران ﴿وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى﴾ وه‌باوه‌ردانی پایه‌ند کرد به‌ووشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه ﴿وَكَانُوا أَخَوًا بِهَا وَاتَّخَذُوا﴾ وه‌نه‌وان به‌ووشه‌یه‌شیار تر بی‌ون و خواهنی بی‌ون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه‌خوا به‌هه‌مو و شتیک ناگادار و زانایه ﴿لَقَدْ﴾ مویند به‌خوا اینگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُولَ بِالْحَقِّ﴾ خواته‌و خه‌وه‌ی که‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دیوی به‌راستی گیر او هینایه‌دی ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ که‌(ووتیوی) دلیابن ده‌چنه‌ناو مزگه‌وتی حه‌رام (که‌عبه‌ی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ به‌وویستی خوا ﴿مُؤْمِنِينَ﴾ به‌نارامی و بی‌ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسِهِمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ سهرتان تاشیوه‌یان کورتان کردوته‌وه ﴿لَا تَخْافُونَ﴾ (له‌دور من) ناتر من ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جا نه‌وه‌ی (خوا) ده‌بزانی نیوه نه‌تان ده‌زانی (که‌خیر له‌ریکه‌وتن دایه) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه‌جگه‌له‌ (چوته‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿فَتَحَاقَرَبْنَا﴾ سهر که‌وتنیک نریک (بو‌نیوه‌به‌که‌ریکه‌وتنی خوده‌بیبه‌یه) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه که‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نار دووه ﴿بِالَّذِي وَدَّيْنَاهُ﴾ به‌رتموونی و نایینی راسته‌وه ﴿يُظْهِرُهُ عَلَى الَّذِينَ كُفَرُوا﴾ تا به‌سهر هه‌مو و ریناز نکدا زالی بکات ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ته‌نها خوا به‌سه‌که‌شاهد بیت له‌سهر نه‌مه ﴿۵﴾

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحه‌ممد ﷺ پیتغه‌میری خوابه ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ نهو (باوه‌ردار) انه‌ش که‌له‌گه‌نیدان
 ﴿أَشِدُّ عَلَى الْكَافِرِ﴾ به‌رام‌هری باوه‌ردان توندو تیزن و ﴿رَحِمًا يَّتَذَّرُ﴾ له‌نیوان خویاندا به‌به‌زه‌بین ﴿تَرْهَقُ
 زَكَاتُهَا﴾ ده‌یان بینی (هه‌میشه) له‌کور‌نوش و سوژده‌بردندان ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 داوای فہزل و پزاهه‌ندی خودا ده‌کهن ﴿سِيمَاءُ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانه‌یان له‌ناو چاوانیاندا دیاره ﴿مِنْ أَمْرِ
 السُّجُودِ﴾ به‌هوی زور سوژده‌بردن (یانہ‌وه) ﴿ذَٰلِكَ مَثَلُهُ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائہو (هاوه‌له‌به‌ریزانہ) نه‌وه
 نمونہ و صیفه‌تیان بوو له‌ته‌وراندا ﴿وَمَثَلُهُ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وه‌نمونہ و صیفه‌تیان له‌ئینجیلیشدا
 ﴿كَرَجٍ أُخْرِجَ مِطْلَقُهُ﴾ وه‌ك پروه‌ك و کشتو‌کالیک وایه‌چه‌که‌ره‌ی ده‌ر کردیت (سہوز بوو‌بی)
 ﴿فَتَازَرَهُ فَأَسْتَعْظَمَ﴾ نه‌مجا چه‌که‌ره‌کدی به‌هیز کردی و قاییم بوو‌بی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ﴾ جائہ‌سہر
 لاسکی خوی دینک وه‌ستایی ﴿يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ﴾ (ته‌وه‌ندہ جوان بی) جوتیاره‌کانی سہ‌سام کردی
 ﴿يُعْظِمْهُمْ الْكَافِرَ﴾ تا‌به (زور بوونی) هه‌وه‌لانی داخ و مہراق بدا به‌کافران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا به‌لیتی
 داوه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ به‌وانہ‌یان که‌باوه‌ردیان هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ به‌لیبوردن و پاداشتی گہ‌وره (که‌به‌هسته) ﴿

سوره‌ی ﴿الحجرات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میہربان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانہ‌ی که‌باوه‌ردان هیتاوه ﴿لَا تُقِيمُوا﴾ بیش مه‌کهن (له‌هیچ
 کار و پاریکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له‌خواو پیتغه‌میره‌کدی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له‌خوا بترسن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ سَبِيحٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا بیسہ‌ری زانایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانہ‌ی
 باوه‌ردان هیتاوه ﴿لَا تَقُولُوا أَمْشَرًا﴾ ده‌نگتان به‌رز مه‌کهنہ‌وه ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ به‌سہر ده‌نگی
 پیتغه‌میردا ﴿وَلَا تَهْزُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وه‌به‌ده‌نگی به‌رز قسہ‌ی له‌گه‌ل مه‌کهن ﴿كَلِمَةٍ بَعِيدَةٍ لِّغَضِّ
 وَهْكَ دَه‌نگ به‌رز کردنه‌وه‌تان له‌گه‌ل به‌کتریدا ﴿أَنْ تَحْطَأَ أَعْقَابُكُمْ﴾ نه‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان به‌تان بیتنه‌وه
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان هه‌ستی بی نه‌کهن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان ته‌وانہ‌ی ﴿يَعْصُونَ أَمْرًا مِنْهُمْ﴾
 ده‌نگیان نزم ده‌کهنہ‌وه ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ له‌خزمه‌تی پیتغه‌میردا ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ته‌وانہ‌نه‌و که‌سانہ‌ن
 ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلیانی زاخاو داوه‌و پاکسی کرده‌وه‌وه ﴿لِيَشْفُوا﴾ بۆ ته‌قوا و خواناسین
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گہ‌وره‌یان بۆ هدیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان نه‌و
 که‌سانہ‌ی ﴿يَتَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ له‌ده‌ره‌وه‌ی ژوره‌کان بانگت ده‌کهن (نه‌ی موحه‌ممد ﷺ)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور به‌یان نه‌فامن و تی ناگهن ﴿

﴿وَلَوْلَا أَنَّهُ صَبَرُوا﴾ خُو نه گهر چاوه پروانیاں بگردایه ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِ﴾ تاده پروشتیه دهره وه بو لایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ نه وه چاکتر بوو بویان ﴿وَأَنَّهُ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیورده‌ی میهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه وانه‌ی باوه رتان هیناوه ﴿إِن جَاءَكُمُ الْقَائِلُ بِشَرٍّ﴾ نه گهر گوناهاکاری هه والیک‌ی گرنگی هینا بوتان ﴿فَتَسَبَّحُوا﴾ نه وه لی‌ی بکولنه وه (ناروون بیته وه) ﴿أَن تُصِيبُوا﴾ نه وه ک زیان بگه‌یه‌نن ﴿فَوَلِّ وَجْهَكَ﴾ به‌خه لکینک به نه زانین ﴿مُصِيبُوا عَنِّي مَا فَعَلْتُمْ كَتِيبَتِ﴾ نه وسه به شیمان بن له وکاره‌ی که کردووتانه ﴿وَاعْلَمُوا﴾ زور چاک بزائن ﴿أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که بنگومان بیته مبه‌ری خوا له ناوتاندا به ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ نه گهر به گوی‌ی نبوه‌ی بگردایه ﴿فَإِذْ كَبِّرُوا مِنَ الْأَمْرِ﴾ له زورینک له کاره کانداه ﴿لَعَنَهُ﴾ تووشی نارچه‌تی ده‌بوون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿حَبَّبَ إِلَيَّ الْإِيمَانَ﴾ ایمانی لاتان خو شه‌ویست کردووه ﴿وَزَيَّنَّ لِي فِي الْقُلُوبِ﴾ وه له دل‌تاندا (شیرین و) رازاوه‌ی کردووه ﴿وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ﴾ وه بینزراوه ناشرینی کردووه له لاتان ﴿الْكَفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْإِضْيَانَ﴾ بین باوه‌پیی و تاوان و سه‌ر پیچی فرمانی خوا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ هر نه وانه‌ن شاره‌زاو له سه‌ر پ‌ببازی راستن ﴿فَضْلًا لِّمَن لَّهْ وَفَصَحَّةً﴾ (نه وه) به‌خشش و نیعمه‌تیکه له لایه‌ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانایه ﴿وَإِن ظَلَّ بَعْضُ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر دوو کومه‌ل له ایمانداران ﴿أَفْتَنُوا﴾ دژ به‌یه کشر جه‌نگیان کرد ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه وه له نبوتانیاندا ناشته وایی بکه‌ن ﴿وَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا﴾ نه‌مجا نه گهر کزومه‌ل‌بکیان ده‌ست در‌بژی و سه‌ر که‌شی کرد ﴿عَنِ الْأُخْرَى﴾ بو سه‌ر کزومه‌ل‌بکی تریان ﴿فَقِيلُوا أَلَمْ يَكُنْ﴾ نه وه نبوه (نه‌ی موسولمانان) دژی نه وه بان بجه‌نگن ده‌ست در‌بژی ده‌کات ﴿حَتَّى يَفْءَ﴾ تاده گهر پ‌تسه وه ﴿إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ﴾ بو فرمانی خوا (ملکه‌چی فرمانی خوا ده‌بی) ﴿فَإِن فَعَلَتْ﴾ نه‌مجا نه گهر گه‌رایه وه ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه وسه له نبوتانیاندا ناشته وایی بکه‌ن ﴿بِالْعَدْلِ وَالْقَيْصَرِ﴾ به‌داد گهرانه و راست و دادپه‌روهر بن (له نبوتانیاندا) ﴿إِن اللَّهَ﴾ بنگومان خوا ﴿يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ دادپه‌روهرانی خوش ده‌وی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ بنگومان ته‌ن‌ها باوه‌رداران برای به‌کترن ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ که‌واته له نبوتان دوو براتاندا (رازاه هه‌بوو) ناشته وایی بکه‌ن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تاره‌حمتان پی‌ی بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا يَسْخَرُوا قَوْمَ مِنْ قَوْمٍ﴾ باهیچ کزومه‌ل په‌اونک گالته نه‌که‌ن به کزومه‌ل‌بکی تریان ﴿عَسَىٰ أَن يَكُونُوا﴾ ره‌نگه گالته پی‌ی کراوه‌کان ﴿خَيْرًا مِّنْكُمْ﴾ له گالته که‌ره‌کان باشترین (لای خوا) ﴿وَلَا يَسْتَكْبِرُوا مِنِّي﴾ وه زانانیک گالته نه‌که‌ن به زانانیک‌ی تر ﴿عَسَىٰ أَن يَكُنَّ﴾ ره‌نگه ثافره‌ته گالته پ‌بکراوه‌کان ﴿خَيْرًا مِّنْكُمْ﴾ له ثافره‌ته گالته که‌ره‌کان باشترین (لای خوای گه‌وره) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَنفُسَ﴾ تانه و ته‌شهر له‌یه کشری مده‌ن (له نبوتاندا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَلْقَابَ﴾ ناوو ناتوره له‌یه کشری مه‌نین ﴿يَسِّرَ الْإِسْرَ الْفُسُوقِ﴾ غای چهند خرابه‌ی ناو بردنی که گونا‌هه (به موسلمان بل‌یت کافر، یان داوین پیس) ﴿بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ پاش باوه‌ر هینان ﴿وَمَن لَّزَّيْتُمْ﴾ جا نه وه‌ی په‌شیمان نه بیته وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ نه وه نه وانه هر خویان سته‌مکارن ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه و که سانه‌ی باوهرتان هیتاوه ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ اللَّغْوِ﴾ خوتان له زورنك له گومانه‌کان پیاریزن ﴿إِنَّ بَعْضَ اللَّغْوِ إِشْرٌ﴾ چونکه بهراستی هندیك له گومانه‌کان تاوانن ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ سیخوری مه‌که‌ن (وبه‌دوای ناته‌وای په‌کتر دامه‌گه‌رین) ﴿وَلَا يَتَّبِعْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾ له‌پاشمله به‌خرابه باسی په‌کتری مه‌که‌ن ﴿الْحُبُّ أَحَدُكُمْ﴾ نایا کام له‌تیوه پی‌ی خوشه ﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ که‌گوشتی برا (ثابینی په‌که‌ی) بخوات ؟ ﴿مَيِّتًا﴾ به‌مردووی ﴿فَكَفُّهُمْ﴾ بینگومان قیترتان لسی دینه‌وه و پشان ناخوشه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ ثَوَابٌ خَيْرٌ﴾ بینگومان خوا ته‌وبه گیراکه‌ری به‌به‌زه‌یی په ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بینگومان نیمه دروسثمان کردوون ﴿فَمِنْ ذِكْرِ النَّاسِ﴾ له‌نیر و می‌یه‌ك ﴿وَبِحَسَنِكُمْ﴾ وه کردومانن ﴿شُعْرًا وَقَلِيلٍ﴾ به‌چه‌ند گهل و هوزیکه‌وه ﴿لِتَعَارَفُوا﴾ تابه‌کتری بناسن ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به‌راستی به‌رئزترینتان لای خوا ﴿أَنفَكُمْ﴾ نه‌و که‌سه‌تانه زیاتر له‌خودا ده‌ترسینت ﴿إِنَّ اللَّهَ غَيْرُ خَبِيرٍ﴾ بینگومان خوا زانای ناگاداره ﴿قَالِ الْأَعْرَابُ﴾ عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌کان ووتیان باوهرمان هیتاوه ﴿قُلْ لَّزُومُوا﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) بلنی باوهرتان نه‌هیتاوه ﴿وَلَا يَحْنُ فُلُؤُا أَسَاقِئًا﴾ به‌لکو بلین موسلمان بووین (به‌سه‌ر زاره‌کی) ﴿وَلَمَّا بَدَّلْنَا إِيْمَانًا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ چونکه هیتستا باوهر نه‌چووه‌ته ناو دل‌ه‌کاتانه‌وه ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خوت نه‌گه‌ر گوئراپه‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن ﴿لَا يَتَّخِذْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾ هیچ له‌ (پاداشتی) کرده‌وه کانتان که‌م ناکاته‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ خَيْرٌ﴾ به‌راستی خوالیورده‌ی میهره‌بانه ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بینگومان ثیماندارانی راسته‌قینه نه‌وانن ﴿آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌ باوهریان هیتاوه به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿لَهُمُ الرِّبَّانُ﴾ پاشان دوو دل نه‌بوون (له‌ثیمانه‌که‌یاندا) ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ وه به‌مال و گیانیان تیکو شانیان کردووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پیتاو ربازی خوادا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ههر نه‌وانن راستگو بیان ﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) بلنی نایا تیوه خوا ناگاداره ده‌که‌ن ﴿يَدِينُكُمْ﴾ له‌ثابینه‌که‌تان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ له‌کانتیکدا خوا ناگاداره و ده‌زانی ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌ههرچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به‌همه‌موو شتیک زانایه ﴿يَعْمَلُونَ عَلَيْكَ﴾ نه‌و که‌سانه منته ده‌که‌ن به‌سه‌ر تو‌دا (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿أَنْ أَسْلَمُوا﴾ که‌ موسلمان بوون ﴿قُلْ لَا تَسْمَعُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ﴾ توش بلنی منته‌ی موسلمان بوونی خوتان به‌سه‌ر مندا مه‌که‌ن ﴿بَلِ اللَّهُ يَمَعُ عَلَيْكُمْ﴾ به‌لکو خوا منته ده‌کات به‌سه‌ر تیوه‌دا ﴿أَنْ هَذَا كَرِهُ لِي إِيْمَانٍ﴾ که‌رینمورینی کردوون بقاوه‌ر هیتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته‌گه‌ر تیوه راستگون (که‌ثیماندارن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ به‌راستی خوا ده‌زانی ﴿غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌پیتی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَاللَّهُ بِصِيرَتِهِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا پیتایه به‌ههر کرده‌وه به‌ك که‌ تیوه ده‌یکه‌ن ﴿

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ﴾ سویند به‌خوائیمه ناده‌میمان به‌دی هیناوه و ﴿وَلَقَدْ مَنَّا تَوَسَّوْنَ بِهِ نَسْفَةً﴾ چاک ناگادارین به‌و خه‌بان و خه‌ترانه‌ی دین به‌دل و دهر و ونیدا ﴿وَعَنْ أَرْزِ الْإِنْسَانِ﴾ وئیمه له‌ووه نزیکترین (واته خوای گه‌وره عیلم و زانینی ته‌واوی هه‌به به‌هه‌موو جموجولینکی ناده‌میزاد) ﴿مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ له‌شاده‌ماری دلی ﴿إِذْ يَتَلَفَّى الصَّخِرَاتِ﴾ کائیک له‌و دوو فریشته (کرداری) تو مار ده‌کهن ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قِیْدُ﴾ که له‌لای راست و لای چه‌په‌وه دانیشتون ﴿مَا يَلْفُظْنَ مِنْ قَوْلٍ﴾ هه‌ر ووته‌به‌ک له‌ده‌می دهر چن ﴿إِلَّا لَدُنَّهِ زَقِیْبٌ عَیْدُ﴾ چاودیرنکی به‌سه‌ره‌وده (و دینوسی) ﴿وَجَاءَتْ سَكْرُ الْمَؤْمِنِ بِالْحَقِّ﴾ ناره‌جته‌ی و بینووشی مردن دین له‌گهل راستیه‌کاندا ﴿ذَٰلِكَ مَا کُنْتَ مِنْهُ حَیْدُ﴾ (پنی ده‌وتری) ته‌مه له‌و (مردنه) به‌که خوت لی ده‌پاراست و لاده‌دا ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ ته‌مجا فوو ده‌گری به‌(شه‌پور) که‌ر‌نادا ﴿ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ﴾ ته‌وه رۆزی (به‌دی هاتنی) هه‌ره‌شه‌کانه ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا﴾ له‌گهل هه‌موو که‌سینکا دین (بو مه‌حشر) ﴿سَآئِقٌ وَنَهَیْدُ﴾ دوو فریشته، به‌کینکیان پیش خوی داوه، ته‌وی دیکه‌شیان شاهیدی له‌سه‌ره‌نهدات، (له‌ته‌واوی ته‌و کارور کردووانه‌ی که کردوونی له‌دونیدا) ﴿لَقَدْ کُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا﴾ (پنی ده‌وتریت) سویند به‌خوا به‌راستی تو له‌مه‌بن ناگا بوویت له‌دونیدا ﴿فَنُكْثِفَا عَنْكَ عِظَةً لَا﴾ جا ئیمه په‌رده (ی قیامت) مان له‌سه‌ره‌لادایی ﴿فَصَرَکَ الْوَعْدِ حَیْدُ﴾ جا ته‌مرو (که قیامته) چاوت تیزه و چاک ده‌بینی ﴿وَقَالَ قَرِیْبُهُ﴾ وه ته‌و (فریشته شاهیدی) له‌گهلیدا به‌ده‌لیت ﴿هَٰذَا مَا لَدُنَّ عَیْدُ﴾ ته‌مه (نامه‌ی کرده‌وه‌کانه) ناماده‌به‌و لای مه‌ ﴿إِنِّی فِی جَهَنَّمَ﴾ (خوا ده‌فهرموی به‌دوو فریشته‌که) فری‌ی بدنه‌ناو دۆزه‌خه‌وه ﴿کُلُّ کَفَّارٍ عَیْدُ﴾ هه‌موو کافرینکی سه‌ره‌کشی ﴿فَتَنَاجَ الْخَیْرُ﴾ رنگری که‌ر له‌چاکه ﴿مُعْتَرِفٍ﴾ ده‌ست درنژ که‌ری گومان‌اوی ﴿إِنِّی جَعَلْتُ مَعَ لِقَائِهَا عَذْرًا﴾ ته‌و که‌سه‌ی که‌په‌ر ستر‌اوی تری له‌گهل خوادا دان‌اوه ﴿وَالْقِیَامَةُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِیْدِ﴾ جا هه‌ر دوو کتان (ته‌ی فریشته‌کان) فری‌ی بدنه‌سزای سه‌خته‌وه ﴿وَقَالَ قَرِیْبُهُ﴾ ته‌و (شه‌یتانه‌ی له‌دونیدا) له‌گهلیدا بوو ده‌لی ﴿رَبَّآ مَا أَطْفِئَتْ﴾ ته‌ی په‌روردگارم من ته‌وم سه‌ره‌کش نه‌کرد ﴿وَلَکِنْ کَانَ فِی ضَلَالٍ بَیْدٍ﴾ به‌لکو خوی له‌گومراییی به‌کی دوور له‌راستیدا بوو ﴿قَالَ لَا تَحْصُوا الدِّیْنَ﴾ (خوا ده‌فهرموی) له‌لای مندا ده‌مه‌قالی و مشتمر مه‌کهن ﴿وَقَدْ قُلْتُمْ اٰلَکُم بِالْوَعْدِ﴾ چونکه بیگومان پیشتتر هه‌ره‌شم (ته‌م باره‌به‌وه) نار‌دوه‌و بۆتان ﴿مَا یَدُلُّ الْقَوْلُ لَدُنَّ﴾ به‌لینی من هه‌ر گیز گورانی به‌سه‌ره‌دانایه‌ت ﴿وَمَا اَنْ یُظْهِرَ الْبَیْدُ﴾ وه من هیچ جزره‌سته‌میک له‌به‌نده‌کانم ناکم ﴿یَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾ رۆزیک ده‌ییت به‌دۆزه‌خ ده‌لین ﴿هَلْ اَمْتَلَانِ﴾ نایا پر بوویت؟ ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ قَرِیْبٍ﴾ دۆزه‌خیش ده‌لی نایا که‌سی تره‌به‌یه (بیه‌تن)؟ ﴿وَأَرْزَقَ الْجَنَّةَ الْمُتَّقِیْنَ﴾ به‌هه‌شتیش (له‌و رۆزه‌دا) نزیک کراوه‌ته‌وه بۆ یارنژ کاران و له‌خوا ترسان ﴿غَرِیْبُ﴾ دور نی به‌(لینان) ﴿هَٰذَا مَا نُوْعِدُونَ﴾ (پینان ده‌وتری) ته‌مه ته‌و (به‌هه‌شته) به‌که به‌لستان پنی درابوو ﴿لَکِنْ اَرْزَقَ حَیْفُ﴾ به‌هه‌موو روو له‌خوا به‌کی خویارنژ ﴿مَنْ حَیْفُی اَرْزَقَ بِالْغَیْبِ﴾ ته‌وه‌ی له‌خوای میهره‌بان ترساین له‌په‌نه‌ناندا (و خوی له‌گونه‌ه پاراست بیت) ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِیْبٍ﴾ وه به‌دلینکی روو له‌خوا وه گه‌رایته‌وه (بو لامان) ﴿اَزْخُلُوْهَا بِسَلْمٍ﴾ (پینان ده‌وتریت) هه‌موو تان برۆنه‌ناو به‌هه‌شته‌وه، دلنیا و بین ترس بین (له‌سزاو ناخوشی) ﴿ذَٰلِكَ یَوْمُ الْخُورِ﴾ ته‌م رۆزه رۆزی هه‌میشه‌یی و ته‌مری به‌ ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُوْنَ فِيْهَا﴾ له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌ر چیان بویت بۆیان ناماده‌به ﴿وَلَدُنَّآ مَا یَدُلُّ﴾ وه له‌وه زیاتریشمان هه‌به (که پیننی خوای گه‌وره‌به)

﴿كَذَٰلِكَ مَا لِيَ الْآدَمِ مِنْ قَبْلِهَا مِنْ رَسُولٍ﴾ هەر بەم شێوەیە هیچ پێغەمبەرێك نەهاتوووە بۆ لای ئوممە تانی
 پێش ئەمان ﴿إِلَّا الْإِنْسَانُ الْأَعْوَجُ﴾ مەگەر ووتووایانە (بەو پێغەمبەرە) جادووگەرە یان شێتە ﴿أَتَوَصَّوْنَ بِهِ﴾ ئایا (ئەمان و ئەوان) پراسپاردەیان بۆ بە کتیری کردوو؟ ﴿بَلْ خُفَّ قَوْمٌ مَّا عَاوَنَ﴾ (نەخێر)
 بە لکۆ ئەمان گەلبەکی سەرکەش و یاخیین ﴿فَقُلْ عَنْهُمْ﴾ تۆ (ئەو موحەممەد ﷺ) بروایان
 لێ وەرگیرە ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾ چونکە تۆ لۆمە کراو نیت ﴿وَذَكَرَ﴾ وە نامۆزگاریان بکە و بیریان بخەرە وە
 ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکە بە راستی نامۆزگاری (ئەگەر سوودی یۆ بێ بروایان نەبێ) سوود
 ئەگە یەنێ بەبەر واداران ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَانَ إِلَّا لِيَعْبُدَنِ﴾ وە من جنۆکە و ئادەمیزادەم ئەنھا بۆ ئەوە
 دروست کردوووە کە بەندایدنێ من بکەن ﴿مَّا أُرِيدُ أَنْ يَمُرُّ بِهِمْ لَبِئْسَ مَا أُرِيدُ﴾ من هیچ پۆزبێهەم نەئێ لێیان.
 ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ يَمُرُّ بِهِمْ﴾ ناشمەوێ خوار دهم بدەنێ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ بە راستی ئەنھا خواخوێ پۆزی
 دەره ﴿ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ کە خواوەن دەسەلاتی زۆر بەهێزە ﴿فَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا﴾ ئەمجا بێگومان
 بۆ ئەوانەو ستمیان کردوو، سزای زۆرمان بۆ ئامادە کردوون ﴿يُنْفِلُ ذُنُوبَ أَصْحَابِهِمْ﴾ هەر وەك چۆن بۆ
 هاوێل و هاویرە کاتیان ئامادەمان کردوووە ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُ﴾ دەوایا ئێتر پەلە نەكەن (لە داواکردنی سزا)
 ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سا هاوار بۆ ئەوانەو بێ باوەر بوون ﴿مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ لەو پۆزەو
 کە هەر شەبان بێ لێکراوە

سوره‌ی ﴿الطَّوْر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندەو میهرەبان

﴿وَالطَّوْر﴾ سۆتێد بە کتیی طوور (بەو کتێوی مووسا لەسەری قسەو لە گەل خوای گەرە
 کرد) ﴿وَكَتَبَ قُصُورُ﴾ وە بە کتیی نووسراو (مەبەست پێی قورئانە) ﴿فِي رَفِ قُصُورِ﴾
 لەچەند پەرەیه‌کی بالا کراوە (قورئان نووسراوەتەو لەچەند پەرەیه‌کدا) ﴿وَالْأَنْبِيَاءُ الْقُصُورُ﴾ وە
 سۆتێد بەو خانەو ئاوەدانە (بیت المعمور: جینگایە کە لە ئاسمان، فریشتەکان هەمیشە بەدەوریدا
 دین و دەچن، بەوانەو ئاوەدانە) ﴿وَالسَّقْفُ الْمَرْفُوعُ﴾ وە سۆتێد بەبانی بلند کراو (ئاسمانی
 دۆنیا) ﴿وَالْبَحْرُ الْمَسْجُورُ﴾ وە سۆتێد بە دەریای پر کراو (لە ئاویان ناگری داگیرساو) ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾
 هیچ بەرگری کەری نی بە ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾ پۆزێك کە ئاسمان زۆر توند دەکەوێتە
 جۆلە و هاتوچۆ ﴿وَأَسْبَرُ الْجِبَالُ سَدْرًا﴾ وە چیاکان (لەجینی خۆیان) دەجوولێن و توند
 دەپۆن ﴿فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ کەوانە لەو پۆزەدا هاوار بۆ بێ باوەرەان ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حُجُوبٍ
 يَتْلُونَ﴾ ئەوانەو کە لە کاری ناردەوادا پۆدەچن و هەمیشە گالته و گەپ دەکەن ﴿يَوْمَ تَدْعُوتُ
 إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾ پۆزی پالیان پێوە دەنێ بەرەو ناگری دۆزەخ چۆن پال پێوەنانێك
 ﴿هَٰذَا النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (پێیان دەووتریت) ئەمە ئەو ناگریە کە ئێوە بە درووتان دەزانی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ سویند به‌ئستیره کاتی ناوا ده‌بین ﴿۱﴾ ﴿مَاحِصَلٌ صَاحِبُكُمْ﴾ هاوړنکه‌تان (موحه‌ممه‌د
 ﴿۲﴾) گومرا نه‌بووه ﴿وَمَا نَعُوذُ﴾ وه له راستی لای نه‌داوه ﴿۳﴾ ﴿وَمَا يَنْبَغِي آلِهَةٍ﴾ وه له هه‌وا
 و هه‌وسه‌وه قسه ناکات (که قورئان ده‌خوینیت) ﴿۴﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ هه‌رجی ده‌یللی
 (قورئانه‌و) نیگا ده‌کړیت بوی ﴿۵﴾ ﴿عَلَّمَكَ سَيِّدُ الْوَحْيِ﴾ (جوړه‌ئیلی) زور به‌توانا قبری کړدووه ﴿۶﴾
 ﴿ذُرِّيَّتُكَ﴾ خاوه‌نی پیرو هوشی به‌هیزه ﴿فَأَسْوَىٰ﴾ جاله‌سدر شپوه‌ی راسته‌قینه‌ی خوی راوه‌ستاره
 ﴿۷﴾ ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾ که به‌ناسوی هه‌ره به‌رزی ناسمانه‌وه بوو ﴿۸﴾ ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ﴾ پاشان نریک
 بوویه‌وه (له موحه‌ممه‌د ﴿۹﴾) و ئه‌مجا هاته‌خواره‌وه ﴿۱۰﴾ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ تا به‌ئندازه‌ی دور
 که‌وان یان که‌متر (ی‌ماوه بوو له‌گه‌ل موحه‌ممه‌دا ﴿۱۱﴾) ﴿فَأَوْخَىٰ إِلَىٰ عَنَدِهِ مَاتُوحًى﴾ ئه‌مجا (خوا)
 نیگای کړد بڼه‌ده‌ی خوی، نای چ نیگایه‌ک بوو ﴿۱۲﴾ ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ نه‌وه‌ی (موحه‌ممه‌د
 ﴿۱۳﴾) به‌چاوی سهر بینې دلی (پروای پی‌کړدو) به‌دروی نه‌زانی ﴿۱۴﴾ ﴿أَفَتَكْفُرُ وَتَكُفِّرُ بَعْلًا بِبَيْتٍ﴾ جانا‌یا
 (بی‌باوه‌ران) ئیوه ده‌مه‌قالی‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌باره‌ی نه‌وه‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بینې ﴿۱۵﴾
 ﴿وَأَنذَرْتُكَ الْفُتْرَةَ الْآخِرَةَ﴾ سویند به‌خوا اینگومان جارنکی تر جوړه‌ئیلی بینوه ﴿۱۶﴾ ﴿عِنْدَ سَيِّدَةِ الْوَحْيِ﴾ لای
 دره‌ختی (سیدره‌تولمونه‌ها) ﴿۱۷﴾ ﴿عِنْدَ حَاجَةِ النَّبِيِّ﴾ که لای نه‌وه‌وه‌یه به‌هه‌شتی نیشته‌جی بوون ﴿۱۸﴾
 ﴿إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الْوَيْلَ الْبَاقِيَ﴾ نه‌و کاته‌ی (پتغه‌مېره‌د ﴿۱۹﴾) نه‌و شته‌گرنگ و سهر سوړه‌پتیره‌ی بینې که سیدره‌ی
 داپوشی چوڼ داپوشینیک ﴿۲۰﴾ ﴿مَارَاجَ الْبَصَرِ وَمَا طَعَىٰ﴾ چاوی نه‌و (موحه‌ممه‌د ﴿۲۱﴾) به‌ملا و لادانه‌بده‌روانی
 (له‌مه‌به‌ست‌نی نه‌ده‌پری) ﴿۲۲﴾ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ سویند به‌خوا اینگومان بینې ﴿مِنْ عَيْنٍ رَّبِّهِ الْكَوْكَبَ﴾ گه‌وره‌ترین
 به‌لکه و نیشانه‌ی په‌رومه‌دگاری ﴿۲۳﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ ده‌ی بیتم بلین ئایا لات و عوززا (که
 دووین) ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَنْوَةَ الْكَافَّةِ الْآخِرَىٰ﴾ وه بی سیتهم که مه‌نانه (ئایا هیچیان پی‌ده‌کری) ﴿۲۵﴾ ﴿الْكَوْكَبُ الْكُرْوَةُ
 الْأُنْثَىٰ﴾ ئایا راسته‌ئیه کوړان بڼه‌خوتان و کچان بڼه‌خودا به‌پړه‌وا و چاک ده‌زانی؟ ﴿۲۶﴾ ﴿يُنَازِلُ إِذَا قَسَمَ
 بِضُرَّتٍ﴾ نه‌گه‌ر وایی دابه‌شکر دینکی نادرست ده‌بین ﴿۲۷﴾ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ هم‌بتانه
 هه‌ر ناوانیکی روتن که ئیوه و باو و باپیر انتان لیتان ناون (به‌بین ناوه‌پړوک) ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سهر په‌رستراوی نه‌وان نه‌ناردووه‌ته‌خواره‌وه ﴿۲۸﴾ ﴿إِنْ يَشَاءُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَمَا تَهْوَى الْأَفْسُ﴾
 نه‌نها شوینی گومان و نه‌و شته‌ده‌که‌ون که نه‌فسی خویان چه‌زی لی به‌نی. ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾
 له‌کاتیک‌دا که به‌راستی له‌لایه‌ن په‌رومه‌دگاریانه‌وه هیدایه‌تیا بڼه‌هاتووه ﴿۲۹﴾ ﴿أَتُمِillَاسِكُنِي مَاتُوحًى﴾ ئایا
 سروف‌ناره‌زووی هه‌رجی کړد بوی دینه‌دی (نه‌خیر) ﴿۳۰﴾ ﴿قِيلَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ چونکه هه‌ر خوا‌یه
 خاوه‌نی دونیا و دواړوړه ﴿۳۱﴾ ﴿وَحُكِّمَ مِنْ قُلُوبِكُمْ فِي الشُّكُوبِ﴾ وه چه‌نده‌ها فریشته که له‌ناسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَا تُفْنِي سَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکا و شه‌فاعه‌تیا هیچ سوودی نی به ﴿۳۲﴾ ﴿إِلَّا لِمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر دوا‌ی
 نه‌وه‌ی که خوا مؤلّت بدات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾ بڼه‌هر که‌سبک که خوی به‌وئی و رازی بیت پی ﴿۳۳﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به پرستی نه وانه ی که باوهر به پروری دواپی ناهیتن ﴿يَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ نَسِيَةَ الْإِنِّ﴾ فرشته کان به کچی (خوا) ناو ده بن ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ له کاتیکدا هیچ زانیار به کیان ده براره ی نی به ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ تنها دوا ی گومان ده که ون ﴿وَالْأَنْظُرُ﴾ وه به پرستی گومان ﴿لَا يَفْقَهُنَّ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ هیچ سوودینکی نی به له زانیی هدی و پرستی دا ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده ی که واته توش و از بهیته له و که سه پشت ده کاته قورئان و یادی نیمه ﴿وَلْيَرْجِعْ إِلَّا الْحَبْوَةَ اللَّهُ﴾ وه بیتجگه زبانی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَتَعْنَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ نه مه له و به پری زانیاری و تیگه یشتیان به له زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَظْلَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ به پرستی به وهر دگارت چاک ده زانی به و هی له رب بازه که ی گومرا بووه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ أَفْتَدَى﴾ وه چاک ده زانی به و هی که پرتو وین بووه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا خوا و نیی هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿يَتَجَرَّوْا الَّذِينَ أَسْتَوْفُوا عَمِلُوا﴾ تا سزای نه وانه بدات که خرا به دیان کرد و وه به پیی کرده وه کانیا ن ﴿وَيَتَجَرَّوْا الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنِ﴾ وه پاداشتی نه وانه بداته وه که چاکه بیان کرد و وه به چاکه تر (له و هی کرد و یانه) ﴿الَّذِينَ يَتَجَرَّوْا كَثِيرًا إِلَّا الَّذِينَ فِي الْجَوْشِ﴾ نه وانه ی که له گونا می گه و ره و کرده و ی دز تو خویان ده پاریزن ﴿إِلَّا اللَّهُمَّ﴾ جگه تا وانی به چو و ک نه بیت ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْغُفْرِ﴾ به پرستی به وهر دگارت لیبور دنی فرا وانه ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا نَسَاؤُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ نه و له هه موو که س به حالی نیوه زاناره له کاتیکدا که له زه و ی دروستی کردون ﴿وَأَذَانُكُمْ أَجْنَفٌ فِي بَطْنٍ أُمِّهِكُمْ﴾ وه کاتیک که نیوه کور به لن و له سکی دایکتان دان ﴿فَلَا تَرْكُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ که واته خوتان به چاک و پاک دامنین ﴿هُوَ أَضَرُّ مِنْ الْإِنِّ﴾ خوا زاناره به و که سه ی زیاتر له خوا تر سه ﴿قَوْلُكَ الَّذِي قَوْلِي﴾ جا ئایا دیت نه و که سه ی که پستی هه لکرد (له باوهر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾ (له و هی پر یاری دابو) که میکی به خشی و نه و هی تری گر نه وه ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ﴾ ئایا (نه و که سه) زانیاری به نه نانی لایه و ﴿فَهَوَّيْتُ﴾ و به چاو ده بیینی ﴿أَنْتُمْ بِمَنَاسِكِي ضَحِيفٌ مُوتِي﴾ یان ئایا ناگادار نه کرابو و به و هی که له به پراوه کانی مو و سادا بوو ﴿وَلْيَرْجِعْ الَّذِي رَفَى﴾ (وه به و هی که له به پراوی ئیبر اهیما بوو) نه و ئیبر اهیمه ی که به یمانی خوی به چاک ی به جی هینا ﴿الْأَنْزِلُ وَارِدًا رَافِعًا﴾ (له و به پرا وانه دا هاتو وه) که هیچ تا و انباریک گونا می تا و انباریکی تر هه لئا گری ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بیگومان ناده می جگه له کوششی خوی خوا و نیی هیچی تر نی به (له و دا و ورذا) ﴿وَأَنْ سَعَى سَوْفَ بَرَى﴾ و بیگومان هه ول کوششه که ی له دا هاتو و (له قیامت) دا ده بییر نه وه ﴿لَمْ يَخْرُجْ مِنْ الْجَنَّةِ إِلَّا وَفَى﴾ پاشان پاداشت ده در پته وه به تیر و نه وای ﴿وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ وه به پرستی هه موو کاریک سه ره نجامه که ی هه ر بق لای به وهر دگارت ده گه پته وه ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَصْحَابُكَ وَنُكِّي﴾ وه بیگومان هه ر نه ویش به نده کان ده خانه گریان و پیکه نین ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَمَانٌ وَنُكِّي﴾ وه بیگومان هه ر نه وه ده یانمرینی و زیند ووشیان ده کاته وه

﴿وَاللَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ و به‌پراستی هەر ئه‌وه که جوونی نێر و مێ دروست کردووه ﴿مِنْ نُّفُسِهِمَا﴾ له‌نوێه‌یه‌ک کاتی‌ک ده‌رژنێرته‌ منداڵدانه‌وه ﴿وَأَنَّ عَذَابَ الْآخِرَى﴾ وه به‌پراستی هەر ئه‌سه‌ر خواجه دروست کردنه‌وه‌ی له‌پوژی دوا‌ییدا ﴿وَاللَّهُ هُوَ أَعْلَى رَأْفَتَى﴾ وه بینگومان هەر ئه‌و‌یه‌ که‌خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ند و هه‌زار ده‌کات ﴿وَاللَّهُ هُوَ زَيْنُ الْبَشَرِ﴾ وه به‌پراستی هەر ئه‌وه په‌روه‌ردگاری ته‌ستێره‌ی شیعر (شیعرا: ته‌ستێره‌یه‌ک بوو خه‌لکانی‌ک له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ده‌یان‌په‌رست) ﴿وَاللَّهُ أَهْلُكَ عَادَ الْأَوَّلَى﴾ وه بینگومان هەر ئه‌و خواجه گه‌لی عادی یه‌که‌می له‌ناو برد ﴿وَقَدْ أَهْلًا أَبْنَى﴾ گه‌لی سه‌موودیشی له‌ناو برد و که‌سی نه‌هه‌شتین ﴿وَقَدْ نُوْجَ بَيْنَ قَبْلِ﴾ وه گه‌لی نوو‌ح‌یشی (له‌ناو برد) له‌پیش (عادو سه‌موود) دا ﴿إِلَهُكُمْ كَأَنَّهُمْ أَطْلَمُ﴾ که‌به‌پراستی نه‌وان سه‌تم کارترو ﴿وَأَطْلَمُ﴾ سه‌ر که‌ش تر بوون ﴿وَالْمُؤَيَّةَ أَهْوَى﴾ وه گونده سه‌روژێر که‌وه‌ کانی (به‌زه‌ویدا) به‌ده‌خواره‌وه‌ (که‌ گونده‌ کانی گه‌لی لوو‌ط‌بوون) ﴿فَقَسَّهَا مَا عَشَى﴾ ته‌م‌جا ته‌و گونده‌ته‌ی دایو‌شی (به‌جۆره‌ها سه‌زای سه‌خت) چۆن دایو‌شینی‌ک ﴿فِي آيَةِ الْآخِرَةِ﴾ له‌کام نازو نهممه‌ته‌ کانی په‌روه‌ردگارت ﴿تَعْمَارَى﴾ دوو دلییت ﴿هَذَا نَزِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأَوَّلَى﴾ نهم (په‌غه‌مه‌ره) تر سه‌ته‌رینه‌که‌ له‌ (په‌غه‌مه‌ره) تر سه‌ته‌ره‌ کانی پتشیوو ﴿إِلَى الْآخِرَةِ﴾ پوژی دوا‌یی زۆر نزیک بوو‌ته‌وه‌ ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه‌ له‌خوای گه‌وره‌ که‌س نی به‌ ناشکرای بکات (ویزانیته‌ که‌ی دین) ﴿أَفَلَيْ هَذَا لِقَائِ الْمُتَعَذِّبِينَ﴾ جانا‌یا لهم قورئانه سه‌رئانه سور ده‌میتیت؟! ﴿وَلَقَدْ حَكَمُوا لَكُمْ وَلَا تَكُونُ﴾ وه پتده‌ که‌من و نا‌گریین! ﴿وَأَنْتُمْ سَمِيعُونَ﴾ وه ئه‌وه سه‌ر گه‌رم و مێ ناگان ﴿فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾ ده‌ی سوژده به‌رن بۆ خوا و په‌رستشی بکه‌ن

سوره‌قی العنكبَر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مه‌هره‌بان ﴿أَفَرَأَيْتِ الشَّاعَةَ﴾ پوژی دوا‌یی نزیک بوو‌یه‌وه ﴿وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ وه مانگ له‌ت بوو ﴿وَأَن يَرَوْنَ آيَةً﴾ وه ته‌گه‌ر بێ پروایان مو‌ع‌ج‌زه‌یه‌ک به‌بینن ﴿يَعْرِضُونَ﴾ پشت هه‌لده‌ که‌ن ﴿وَيَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ وه ده‌لێن ته‌مه جادوو‌یه‌کی به‌رده‌وامه‌ (و مو‌حه‌مه‌د لێ‌ان ده‌کات) ﴿وَكَذَّبُوا وَلَئِمَّا عِوَاذَ الْغَوَاةِ﴾ وه‌ئه‌و (بت په‌رستانه‌) باوه‌ریان نه‌هه‌ت‌او شوین هه‌واو ئاره‌زووی خو‌یان که‌وتن ﴿رَكُلٌ أَمْرٌ مُّسْتَفْهِرٌ﴾ له‌کاتی‌کدا هه‌موو کارنیک سه‌ره‌نجامینی هه‌یه‌ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ﴾ بینگومان هه‌والی زۆر (له‌ناو‌بردنی یا‌خیانیان) پێ گه‌یشتووه‌ (له‌قورئاندا) ﴿تَأْفُوفٌ مَّرَدَجَرٌ﴾ که‌ بیان‌گری‌ته‌وه‌ (له‌ بت په‌رستی) ﴿حِكْمَةٌ بَيِّنَةٌ﴾ (قورئان) هه‌مووی حیکمه‌تی‌کی ته‌واوه‌ ﴿فَتَأْتَيْنِ النَّذْرَ﴾ به‌لام تر سه‌اندنی تر سه‌ته‌ران (بۆ گه‌لی بێ پروا) سوودی نی به‌ ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ ته‌م‌جا تو (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د) پروایان لێ وهر چه‌رخینه‌ ﴿يَوْمَ يَنفَعُ الدَّاعِ﴾ (چاوه‌روانی) ته‌و پوژه‌ بکه‌ که‌ جار ده‌رنیک بانگی خه‌لکی ده‌کات ﴿إِلَى شَيْءٍ وَكَبِيرٍ﴾ بۆ شتیکی زۆر ناخۆش (که‌پوژی جه‌شه‌ره‌)

﴿وَيَذَرُهَا آلُ النَّاسِ وَغَنَصَ النَّاسِ﴾ و هه والیان پی بده که تاوه که له تیوانی (حوشتره که و نهو) اندا بهش کراوه
 ﴿كُلٌّ يَجْرِبُ فَتُحْمَضَرُ﴾ هدریه که بیان له نوره ناوی خویدا حازری ﴿فَنَادَا صَاحِبَهُ﴾ (گه له که ی له م کاره
 یبزار بوون) جا بانگی هاوری (خرابه) که بیان کرد (قوداری کوری سالیف) ﴿فَتَعَالَى فَعَزَّ﴾ نهویش
 ده سنی دایه شمشیر و (حوشتره که ی) سهر بری ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِ﴾ جا توله و ترساندن من
 چون بو بیان؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّحَةً وَاحِدَةً﴾ بنگومان نیمه دهنگیکی گه وره ی ترسانا کمان بو
 ناردن ﴿كَانُوا أَكْثَرُ الْعَشِيرِ الْمُخْطِرِ﴾ هه مو و (مردن و تفر و تونا بوون) به وننه ی بووشی ژنر پی ی نازده
 ﴿وَلَقَدْ سَتَرْنَا الْقُرْآنَ لِلزَّكِرِ﴾ سویند به خوا به راستی فورانمان ناسان کردوه بو ناموز گاری لی وهر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا نایا که سیتک هه یه به ندی لی وهر بگریست؟ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ﴾ گه لی لوط
 باور بیان نه هیجا به پیغه مبره که بیان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ به راستی نیمه ش ناردمانه سهر بیان
 بایه کی به هیز به ورده زیخه وه (وله ناوی بردن) ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ لُوطٌ﴾ جگه له کهس و کاری لوط نه بیت
 ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَاحِرًا﴾ که له به ره به یاندا پرگارمان کردن ﴿بِقَمْعٍ مِنْ عِزِّنا﴾ به به زویی و ره حصه نی خو مان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ هه به و شیوه پاداشتی سوپا سگوزاران ده ده یته وه ﴿وَلَقَدْ أَنزَلْنَا لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾ به راستی (لوط)
 گه له که ی ترساند له توله ی سه ختی نیمه ﴿فَتَنَادَا بِاللَّيْلِ﴾ به لام نهوان گومان بیان هه بو و له و ترسانده و بر و بیان
 پی نه بوو ﴿وَلَقَدْ رَدَدْنَاهُ عَنْ صَيْفِهِ﴾ سویند به خوا اینگومان (گه لی لوط) داوای میوانه کانیان لی کرد ﴿فَلَمَسْنَا
 أَنْفُسَهُمْ﴾ جا نیمه ش چاویانمان کویر کرد ﴿فَدُودُوا عَذَابِي وَنَذِيرِ﴾ ده بچه زن سزا و سهر نه جامی هه پر شه کانم ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِيرٌ﴾ سویند به خوا اینگومان هیز شی برده سهر بیان له به ره به یاندا سزایه کی به ره ده وام
 ﴿فَدُودُوا عَذَابِي وَنَذِيرِ﴾ ده ی بچه زن سزا و سهر نه جامی هه پر شه کانم ﴿وَلَقَدْ سَتَرْنَا الْقُرْآنَ لِلزَّكِرِ﴾ سویند به خوا
 به راستی نیمه فورانمان ناسان کردوه بو خویند نه وه و ناموز گاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا نایا که سیتک هه یه به ندی
 لی وهر بگریست؟ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُ نَادٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ بنگومان ترسیده ران (موسا و هارون) هاتن بو سهر فیر عدون
 و ده ست و پیوه نده که ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذْبًا﴾ باور بیان به هه هه مو و نیشانه کانی نیمه نه کردو به در بیان زانی
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَنْفُسَهُمْ مَفْتَدٍ﴾ جا نیمه ش توله مان لی سهندن به توله سهندنی که سینی زالی به توانا ﴿وَأَكْفَرُوا بِالْحَبْرِ مِنْ أَوْلَادِهِمْ﴾ نابا کافره کانی ثنوه (نه ی خه لکی مه که که) باشنن له م گه لانه ی (که با سکران)
 ﴿أَفَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي أُتْرِفَ﴾ بان ثنوه (نه مانامه تان) هه به له کتیبه ناسمانی به کاندان (ودنیان که سزاند رین) ﴿وَأَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ
 كُلِّ مَوْعُظَةٍ﴾ بان ده لنین نیمه کومه لیککی سهر که و تووین و نابه زین ﴿سَيُفْهَرُ لُجُجٌ
 وَتُؤْتُونَ الدُّنْيَ﴾ بنگومان کومه له که بیان ده شکبتری و هه لدین ﴿بِالنَّاسِ تَوَعَّدُهُمْ﴾ به لکو به لیتیان ریزی
 دواپی به ﴿وَأَنشَأْنَاهُ الْفُحْشَ وَالْمُنْجَرُ﴾ وه (سزای) نه و پروره زور سه خت نرو تال تره ﴿إِنَّا الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾
 به راستی تاوانباره کان له گومرایی و شبی دان ﴿وَيَوْمَ نَسُفُوفُ الْفَارِغِ عَلَى وَجْهِهِمْ﴾ نه و پروره ی که له ناگری
 دوزه خدا به سهر و وخسار یاندا راده کیشترین ﴿دُودُوا مَسْرَسَقَرُ﴾ (بیان ده لنین) بچه زن نازاری دوزه خ
 ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ بنگومان نیمه هه مو و شنی کمان به نه ندازه دروست کردوه

﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ﴾ و ه فەرمانی ئیمه تنها به ک جاره ﴿كَتَمْنَاهُ بِالنَّصْرِ﴾ و ه ک چاو تر و کاندنیک (وايه له خیر اییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا شِعَابَكُمُ﴾ سویند به خوا بیگو مان زور له کهسانی بن باوه پری و ه ک شیوه مان له ناوبر دووه ﴿فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ﴾ جانا یا که سیک هدی به پندی لی و ه ر بگریث ؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ يَفْعَلُوهُ فِي آزْمِيرٍ﴾ و ه هر چه کیان کردووه له نامه ی کرده و ه کانیاندايه ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُنْتَظَرٍ﴾ و ه وورد و درشتی (کرده و ه کانیان) هه مو و نو سراوه ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ فِي جَهَنَّمَ لَنُحْمَرُونَ﴾ بیگو مان پاریز کاران و له خوا ترسان وان له باخات و رو و باره کانی (به هشتندا) ﴿فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ﴾ له جینگایه کی خوش و به سندان ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مُتَعَدِّينَ﴾ لای پاشایه کی به ده سه لاتی به توانان

سوره ی (الرحمن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوی به خشنده (ئو و خوی به) ﴿عَزَّ الْقُرْآنُ﴾ که قورئانی فیر (ی موحه ممد و ناده میزاد کرد، به ئاسانکردنی خویندنه و ه له بهر کردن و ینگه یشتنی مانا و وانا کانی) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده می دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ و ه فیری گفتوگوی کرد ﴿الْأَنْفُسَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ و ه کانی به حسابیکی زور وورد دین و ده چن ﴿وَالنَّجْمَ وَالشَّجَرَ النَّاجِيْنَ﴾ نه سستیره و گزو گیاو دره خت (بؤ خوا) سوژده ده بن ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ و ه ئاسمانی بلند و بهر کردووه ته و ه و ه ترازو (ی عه دالهنی) دانا و ه ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (و ه فەرمانی داوه) که هدر گیز زیاده روی له ترازو دانه کهن ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾ و ه کیشانه تان ریک بکیشن ﴿وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ له ترازو دا که م و کووری مه کهن (سووک مه بکیشن) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْثَمِ﴾ و ه زهوی بؤ خه لکی ر اخستووه ﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ تیدایه میوه هات و دار خورمای خوا و ه ن بؤرک ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالْزَّيْتَانُ﴾ و ه دانه و ینله ی خوا و ه ن کا و به ل و بؤ دار و به یحانه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهروهر دگارتان باوه ر ناکهن ؟ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده می دروست کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ له قورینکی ووشکه و ه بووی و ه ک سواله ت ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تَارٍ﴾ و ه جنو که ی دروست کرد له بلنسه ی ناگریکی بن دوو که ل ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهروهر دگارتان باوه ر ناکهن ؟ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) پهروهر دگاری ههر دوو بؤرزه لات و پهروهر دگاری ههر دوو بؤرژا وایه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ده ی به کام له نیعمه ته کانی پهروهر دگارتان باوه ر ناکهن

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دو دریا ی بهر لا کردوه که ده گهن به یهك ﴿يَلْتَقِيَانِ﴾ ﴿يَتَخَالَفُ الْجَنَّةِ﴾ له نیو اتیاندا بهر به ستیک هدی تیکه لی به کتر نابین ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا النَّهْرُ وَالْفُرْقَانُ﴾ لهو دوو ده ریایه مرواری و مهر جان ده ر ده چن (دروست ده بن) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿وَالْجُودَارُ الْمُشْتَقُ فِي الْبَحْرِ الْخَافِرِ﴾ وه بق خوابه نمو که شتی به گه و ره دروستکر او انه ی که وهك شاخن له ده ریادا ده گه رین ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان به درو ده زانن؟ ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ هدرچی دروستکر او له سدر زه ویدا هدی نامیتی و تیاده چی ﴿وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ﴾ وه مهر پروی بیروزی بهر و رد گارت ده میتیت (له م ثایه ته دا جیگیر کردنی سیغه تی اوجه = پروو آبو خوی گه و ره هاتووه به لام به شیوه یهك که شایسته ی گه و ره یی و ته وای زاتی خوابیت، به بن هیچ لیچواندن و لیکن ده وهك وه بر و امان پیته تی و چو نیه تیه که ی نازانین، ته نها خوا ده یز انیت). ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ که خواهن شکوی ریز داره ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان به درو ده زانن؟ ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه ی له ناسمانه کان و زهوی دایه (هه موو) داوای (پیوستیان) له خوا ده کهن ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ هه موو پروزی خوا له (به نه نجام گه یانندن) کاریکی (گشتی بوو نه وهر) دایه (یهك ده مرینیت، یهك له دایك ده میت، یهك کیک سهر ده خات و به کیک نر ده شکیتیت هه ...). ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿سَنُفِخُ فِي سُرُورٍ لِّأَنفُسِ الْفُلَّانِ﴾ لهه مو لا مو حاسه به تان ده که ین نه ی گرو ی ناده می و جنو که ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن ﴿يَسْعَى الْجِنُّ وَالْإِنْسُ﴾ نه ی کومه لی جنو که و ناده می ﴿إِنْ أَسْأَلُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوا﴾ نه گهر توانیشان ده ر چن ﴿مِنْ أَقْصَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له به شه کانی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَأَعْبُدُوا﴾ نه وه بر و ن ده ر چن. ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا سُلْطَانًا﴾ ناشتوانن مه گهر به ده سه لاتیك نه میت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿يُرْسِلُ عَلَيْكَ حُمْلًا بَاقِيَ﴾ بونان ده نیری ﴿شَوَاطِقَ نَارٍ فَخَاشٍ﴾ بلیسه ی ناگر و مسی تواوه (یادوو که لی ناگر) ﴿فَلَا تَصْخِرُ﴾ نه و سا یار مه تی به کتر نان بن نادریت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ نه مجا کاتیک ناسمان لهت لهت بوو ﴿وَكُنْتَ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ وهك گولی سوور یان پروی هه لفر جاوی لیها ت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ نه مجا لهو پرو ده دا پر سیار ناگریت له تاوانی ﴿إِنْسٍ وَلَا جَانٍ﴾ هیچ ناده می و جنو که یهك (چونکه هه موو کهس لهو پرو ده دا به پرویدا ده ناسریته وه که تاوانباره یان چا که کار) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿يَعْرِفُ الْمَخْرُومُونَ بِسِيمَاهُمْ﴾ خرابه کاران بهر و خسار یاندا ده ناسریته وه. ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ﴾ نه مجا رانه کیشرین به مووی پیشی سهر یان و به قاچیان (بو ناو دوزخ) ﴿

﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟ ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَيْهَا وَهِيَ تَكْذِبُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَعْجُرُونَ﴾ نه مه نهو دوزه خه به كه تاوانباران به درويان ده زاني ﴿يُظَاهِرُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمِ آدَمَ﴾
 هاتو چو ته كه ن له نيوان نهو (دوزه خه) و ثاوي زور گهرمدا ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام له
 نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟ ﴿وَلَعَنَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ وه يو نهو كه مه ي له موه ستاني
 بهردهم پهر وهر د گاري بترسيته هه به ﴿جَحَنَّمَ﴾ دوو باخي (خوش) ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا
 كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان به درو ده زانن؟ ﴿ذَوَاتِ أَفْنَانٍ﴾ (دوو باخه كه) خاوه ني ميوه و
 دره ختي زورن ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ ده ي به كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان بين باوهرن؟ ﴿فِيهَا عِشْرَانُ نَجْرٍ﴾
 تياندا هه به دوو پروبار و كانياووي پروان ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام
 له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟ ﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ ذَوَاتِ جَنْبٍ﴾ هه به له ناوياندا له ههر
 ميوه بهك دوو جور ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟
 ﴿مُتَكَبِّرِينَ عَلَى قُرَيْشٍ﴾ پاليان داوه ته وه له سهه جور هه رشنيك ﴿بَطَّاءِحًا مِنْ أَسْتَرِ قُرَيْشٍ﴾ كه به ره كانيان
 له ناووريشمي نه ستوره ﴿وَحَتَّى الْجَمْعَيْنِ﴾ وه ميوه لي كردنه وه ي نهو دوو باخه نزيكه ده سهه
 ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟ ﴿فِيهَا قَصِيرٌ
 الظَّرْفِ﴾ لهو باخانه دا هه ن حور يانتيك كه نه نهها چاويان بر يوه ته مير ده كانيان ﴿لَا تَطِيعُ مَنْ لَيْسَ قَبْلَهُمْ رُوحَانٌ﴾
 پيش نهوان ده ستي ناده مي و جنو كديان لي نه كه و نهووه ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام له
 نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟ ﴿كَانَ أَثَرُ الْوَيْلِ وَالْمَرْجَانِ﴾ نهو (حوري يانه) وهك
 ياقووت و مهر جان وان ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان
 باوهر ناكهن؟ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ نايا پاداشني چا كه ههر چا كه ني به؟ ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾
 جا به كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟ ﴿وَمِنْ ذُنُوبِهِمَا جَحَنَّمَ﴾
 وه بيتجگه لهو دوو باخه ي (كه باسكران) دوو باخي تر هه ن ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام
 له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟ ﴿مُذَهَّمَتَانِ﴾ دوو باخي نهو نهو نهو سه وزن
 (له سه وزيداره ش ده نو تنن) ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان
 باوهر ناكهن؟ ﴿فِيهَا عِشْرَانُ مِصَابَحٍ﴾ نهو دوو (باخه) دا دوو كاني هه لقولاويان تيدايه ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾
 جا به كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان باوهر ناكهن؟ ﴿فِيهَا لَكُهُةٌ وَفَخْلٌ
 وَرَمَانٌ﴾ لهو دوو (باخه) له هه موو جور هه ميوه و دارخور ماو هه نارنكيان تيدايه ﴿فَإِنِّي ءَالَاةٌ
 زَيْكُمَا لَكُذِّبَانِ﴾ جا كام له نيعمه ته كاني پهر وهر د گارتان به درو ده زانن

﴿فِيهِمْ خَزَائِرُ حَسَنٍ﴾ تیاندا هه به ثافره تانی شاکار چاکسی روانه ت جوان ﴿﴿فِي أَيِّ آيَةٍ زَكَاةً﴾﴾
 ﴿تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره د گارتان باوه ناکه ن؟ ﴿﴿خُورٌ مَّقْصُورٌ فِي الْخِيَامِ﴾﴾
 خوریاتیک له ناو خپوته و چادره کانداهه رناجن و دوور ناکه ونه وه (هه میسه چاوه پری
 هاوسه ره کانیان) ﴿﴿فِي أَيِّ آيَةٍ زَكَاةً تُكَذِّبَانِ﴾﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره د گارتان باوه ن
 ناکه ن؟ ﴿﴿لَا تَقْصُورُهُنَّ أَنْسُلُ فَلَهُنَّ أَزْوَاجٌ﴾﴾ پیش نه وان نه دهستی ناده می و نه دهستی جنو که بیان لی
 نه که ونه وه ﴿﴿فِي أَيِّ آيَةٍ زَكَاةً تُكَذِّبَانِ﴾﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره د گارتان باوه ن ناکه ن؟
 ﴿﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفُوفٍ خَضِرٍ وَغَبَرٍ حَسَنٍ﴾﴾ پال ده ده نه وه به پستی سهوزیاوی رازاوه و نه رشی
 زور جوانی نابا به وه ﴿﴿فِي أَيِّ آيَةٍ زَكَاةً تُكَذِّبَانِ﴾﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره د گارتان
 باوه ن ناکه ن؟ ﴿﴿يَتَرَكُ أَسْمَ رَبِّكَ ذِي الْجَنَّةِ وَالْإِكْرَامِ﴾﴾ پیروزه ناوی په روره د گاری خاوه ن گوره بی
 و به خشن ﴿﴿﴾

سوره فی (الواقعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیک که پرو دای گه وره ی (قیامت) پرویدا ﴿﴿لَيْسَ لَوْعَةٍ كَاذِبَةٌ﴾﴾ له پرو داندیا
 هیچ درو و گومانیک نی به ﴿﴿حَافِظَةٌ رَافِعَةٌ﴾﴾ نرم که ره وه ی (که سانیکه و) به رز که ره وه یه (بو که سانیکه
 تر) ﴿﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْجًا﴾﴾ کاتیک که زهوی هتراهه جولان به جولانیکه توند ﴿﴿وَأُتْسِ الْجِبَالُ﴾﴾
 بسا و شاخه کان زور وورد کران به ورد کردن ﴿﴿فَكَانَتْ هَبًّا مُبْتَثًّا﴾﴾ وه بوون به ته بو تو زی پرش و
 بلاو ﴿﴿وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾﴾ وه ثیوه ده به سنی کومه ن (له دوا پرو دای) ﴿﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾﴾
 ته مجا یارانی لای راست ، کام یارانی لای راست ؟ ﴿﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾﴾
 وه یارانی لای چه پ ، کام یارانی لای چه پ ؟ ﴿﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾﴾ وه پیشه که و توه کان هه
 خویانن پیش که و توه ﴿﴿أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ﴾﴾ ته وانه ن نریکانی (باره گای خوا) ﴿﴿فِي حَشٍّ نَبْوٍ﴾﴾
 له به هه شتانی پر نازو نیعمه تدان ﴿﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى﴾﴾ کومه لیکه زورن له (که لانی) پیشینان ﴿﴿وَقِيلَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾﴾
 وه که میکن له پاشینان (له ثوممه تی موحه ممد ﴿﴿﴾﴾ ﴿﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ﴾﴾
 له سه ر قه نه وه و کورسی چنرا و به نالتون ﴿﴿مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ﴾﴾ پال ته ده نه وه له سه ری به رامهر
 به به کتری ﴿﴿﴾

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ تازه لاوی همیشه بی به سهریانداده گهرین ﴿﴿بِأَنْبَابٍ مُّتَارِقَةٍ لَّكَ مِنْ مَّعِينٍ﴾﴾
 به بهرداخ و سوراچی و گلاسی پر له شهربانی سهر چاوهی رهوان ﴿﴿لَا يَصْغُرُونَ عَلَيْهَا وَلَا يَزُولُونَ﴾﴾
 نه سهریان پی ی ده بشیت ونه سهر خوش نه بن پی ی ﴿﴿وَفِي كَهْزِهِمْ مَّتَابِعُ بَنُونَ﴾﴾ میوه هاتیش که خویان
 هملی بژیرن ﴿﴿وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ مُتَتَابِعَةٌ﴾﴾ وه گۆشنی ههر بالنده بهك که حمزی لی بکن ﴿﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾﴾
 وه خوریانی چاو گش و چاو به لهك ﴿﴿كَأَمْثَلِ الثُّمَارِ الْمُكْنُونِ﴾﴾ وهك مرواری ناو سه دهف وان ﴿﴿جَزَاءً يَمَازُكَوْنُ﴾﴾
 (نه م نیعمه تانه) له پاداشتی نهو کرده وانه دایه که نه نجامیان نه دا ﴿﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾﴾
 وَلَا تَأْثِيمًا﴾ نایبستن له و به ده شتانه دا نه قسه ی بیهوده، وه نه تاوانبار کردن ﴿﴿إِلَّا بِأَسْمَاءٍ سَلَمًا﴾﴾ جگه
 له ووتی سلاو سه لام کردن (له به کتری) ﴿﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾﴾ وه یارانی لای راست کام
 یارانی لای راست ﴿﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾﴾ له ژیر سینه ری دار ناوگی بی در کدان ﴿﴿وَصَلَاحٍ مَّضْمُورٍ﴾﴾
 و داری موزی هنراو به هیشووه موز ﴿﴿وَعَلَى مَقْدُودٍ﴾﴾ و سینه ری به رده وام ﴿﴿وَمَأْوُوسٍ﴾﴾
 وه ناوی نافگه بی و ناوی رهوان ﴿﴿وَفِي كَهْزِهِمْ مَّتَابِعُ بَنُونَ﴾﴾ وه میوه هاتی زور ﴿﴿لَا مَقْطُوعِ غُصَّةٍ وَلَا مَتَّوِّعَةٍ﴾﴾ که
 ههر گیز ته واونایی و قه ده غهش ناگری ﴿﴿وَأُفْرُشٌ مَّرْفُوعَةٌ﴾﴾ ههر وه ها راخه ری به رز زبلندی تیدایه ﴿﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ﴾﴾
 نیمه خوریه کانی به هه شتمان دروست کردوه به دروست کردنیکی زور جوان ﴿﴿وَجَعَلَهُمْ أَزْوَاجًا﴾﴾ وه گیر اومانن به خوریانی همیشه کچ (واته: ههر چه ندهاوسه ر کانیان بچنه لایان خوای
 گه وره بویان ده کاته وه به کچ) ﴿﴿عَزَّ أَزْرًا﴾﴾ هاوسه ره کانیان زور خوش ده ویت و هاوته مه نیانن ﴿﴿لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾﴾
 (نه مانه هه مو) بویارانی لای راستن ﴿﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾﴾ (یارانی لای راست) کومه لیکنی زورن له (گه لانی) پشپسو ﴿﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾﴾
 کومه لیکنی زوریش له باشینان (له) ثومه نه می موحه ممه د ﴿﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾﴾ وه هاو پربانی لای چه پ کام هاو پربانی
 لای چه پ؟ ﴿﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ﴾﴾ له ناو گری دوزه خ و ناوی له کول دان ﴿﴿وَعَلَى مَن يَخْشَوْنَ﴾﴾ وه
 له سینه ری چه ره دوو که لی رهش دان ﴿﴿لَا بَارِدٌ وَلَا جَرِيمٌ﴾﴾ نه تینکه و نه که لکیشی هه به ﴿﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلُ إِلَيْنَا مَتَرِينَ﴾﴾
 چونکه به راستی نه مانه پشتر خوشگوزره ران سوون ﴿﴿وَكَانُوا﴾﴾ یخیزون علی لیلین العظیم ﴿﴿وَهَبْهُمُ إِحْسَابًا﴾﴾
 وه به رده وام سوون له سهر گونا هه گه وره که (هاوه) دانان بؤ خوا ﴿﴿وَكُلُّهُمْ﴾﴾
 ﴿﴿وَكُلُّهُمْ﴾﴾ وه ده بانووت ﴿﴿إِنَّمَا وَفَّاءُ بَعْدَ الْوَفَاءِ﴾﴾ نایا نه گهر مردین و بووین به خول و نیسکی
 پزیو ﴿﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾﴾ نایا نیمه زیندوو نه کرینته وه ﴿﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾﴾ یاخود باوو باپیر انمان
 (زیندوو نه کرینته وه) ﴿﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾﴾ (نه می موحه ممه د) بلی بنگومان هه مو و پشینان
 و باشینان ﴿﴿لَا يَخْشَوْنَ إِلَىٰ مِقَاتِ يَوْمِ مَعْلُومٍ﴾﴾ کزده کرینته وه وراپینچ ده کرینن بؤ کانی پوزی دیاری
 کراو ﴿﴿﴾

﴿لَا يَكُونُ مِنَ شَجَرٍ رَّوْمٍ﴾ پاشان نیوه نهی گومرایانی بی باوهران ﴿لَا يَكُونُ مِنَ شَجَرٍ رَّوْمٍ﴾
 بینگومان له (به ری) دره ختی زه قنه سووت (ده خون) ﴿فَقَالُوا مَتَى الْفُلُونُ﴾ جا وورگی خوتانی
 لی پرده کهن ﴿فَقَالُوا عَلَيْهِ مِنَ الْكَبِيرِ﴾ نه مجا ناوی کولای به سهرده ده خونه وه ﴿فَقَالُوا
 شَرُّ الْبَرِّ﴾ دهی خونه وه وه کو خوارده وهی (خوشرانی) تینوو ﴿هَذَا الزُّلْمُ الَّذِي كُنْتُمْ
 میوانداری نه وانه له رقری قیامه تدا ﴿لَنْ نَحْنُ خَلْقُكُمْ فَمَوْلَا تُصَدِّقُونَ﴾ نیمه دروستان کردون نهی
 بؤ بر وناکهن (به زمیندوو بوونه وه) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَكْفُرُونَ﴾ جا پیم بلین نه و ناوهی که ده بریزنه ناو
 مندالده وه؟ ﴿أَنَّا نَحْنُ خَلْقُكُمْ أَمْ لَا تَحْقُقُونَ﴾ نایا نیوه دروستی ده کهن؟ ﴿أَمْ لَكُمْ آلِهَةٌ
 هینهرین؟ ﴿لَنْ نَقْدِرَ أَنْ نَكُونَ الْغَوَاةَ وَمَا تَقُولُ بِشَيْءٍ﴾ نیمه له ناوتاندا مردنمان داناو، وه که س
 پیش ده سه لاتی نیمه ناکه وی ﴿عَلَى أَنْ يُدْعَى إِلَهُكُمْ﴾ (به ده سه لاتین) که له جیانی نیوه نه وهی
 تر بهینین ﴿وَلَيْسَ لَكُمْ فِي مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ وه دروستان بکهینه وه به شینوهیه که هیچی لی نازان
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى﴾ سویند به خوا بینگومان نیوه له به دی هینانی به که می ناگادارن
 ﴿فَقَوْلًا تَدَّكَّرُونَ﴾ نیر بؤ بیر ناکه نه وه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْكُمُونَ﴾ جا پیم بلین نه و تو وهی که ده هیچین
 ﴿أَنَّا نَحْنُ قَرَارُ عُلُوِّكُمْ﴾ نایا نیوه ده بر وینن؟ ﴿أَمْ لَكُمْ آلِهَةٌ تَرْوَعُونَ﴾ یا نیمه ین ده بر وینن؟ ﴿وَلَوْ أَنَّ لَكُمْ
 حُكْمًا﴾ نه گهر بمان وستانه نه و (رواوه) مان ده گیرا به پووش و کا ﴿فَقَالُوا تَكْفُرُونَ﴾ نه مجا ده ستان
 ده کرد به قسه ی بی که لک ﴿إِنَّا لَنَقْرَأُكُمْ﴾ (ده تان سووت) به راستی زهره رلینکه وتوو نیمه ین
 ﴿بَلْ لَكُمْ مَخْرُوفُونَ﴾ به لکو نیمه له رزق و رزوی بی به شین ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ جا پیم
 بلین نه و ناوهی که ده بخونه وه ﴿أَنَّا نَزَّلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ نایا نیوه له ه دوره کانه وه ده باریتن
 ﴿أَمْ لَكُمْ آلِهَةٌ يَارْتَبُونَ﴾ یا نیمه دهی باریتن ﴿وَلَوْ أَنَّ لَكُمْ مَعَهُ آلِهَةٌ﴾ نه گهر بمان وستانه ده مانکرده ناوتکی زور
 سویری تال. ﴿فَقَوْلًا تَشْكُرُونَ﴾ نیر بؤ سو باسی خونا کهن ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پیم بلین نه و ناگره ی
 که دایده گیر سینن ﴿أَنَّا نُنْزِلُهَا تَبَخَّرْتُمْ عَلَيْهَا﴾ نایا نیوه داره که بتان به دی هیناوه؟ ﴿أَمْ لَكُمْ آلِهَةٌ
 یا نیمه به دی هینهرینی؟ ﴿لَنْ نَجْعَلَ لَكُمْ لُكْرًا﴾ نیمه نه و (ناگره) مان کردوه به هوی یادخه ره وه
 (ی ناگری دوزه خ) ﴿وَمَتَّعْنَا لِلْمُفْسِدِينَ﴾ وه (کردو مانه نه) هوی که لک لی وه رگرتن بؤ گه شتیاران
 ﴿فَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که وانه یاد و ته سیبجانی به روه ردگاری گه وره ی خوت به پاکی بکه
 ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَقْصِدِ الشُّجُورِ﴾ جا سویند بیت به شوننی (هلهاتن و ناو بوونی) نه ستیره کان
 ﴿وَأَنَّهُ لَنَفَسٌ ثَوْبٌ لَكُمْ مَوْتَ عَظِيمٍ﴾ به راستی نه م سوینده نه گهر بزانن سویندیککی زور گه وره یه

﴿إِنَّهُ أَقْرَبُ أَنْ كَرِهَ﴾ كه بنگومان نه مه قورثانینکی گه ووه و بهر تزه ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له ناو کتیبینکی
 شار او ه دایه (که لوح المحفوظه) ﴿لَا يَشْعُرُ إِلَّا الْمُظْهَرُونَ﴾ جگه له (فرشته) پاکه کان که س
 دهستی لی نادات ﴿نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیر درا و ته خوار ووه له لایه ن بهر و رد گاری جیهانیا نه ووه
 ﴿أَفَبِعَذَابِنَا أَنتُمْ مَذْهُبُونَ﴾ دهی ثابا نیوه بهم قورثانه با وهر ناکدن ﴿وَنَحْنُ عَلَوْنَ رَبُّكُمْ﴾ وه له جباتی
 سو پاسگوزاری له سهر ر و زیتان ﴿أَنكُوكُكُدُونَ﴾ نیوه با وهر ناهیتن ﴿فَقُولُوا إِنَّا هَلْفٌ لِحَقِّهِمْ﴾ دهی
 بزچی کاتی گیان (ی نه خورشه که تان) ده گاته گهر ووی ﴿وَأَن تَجِدَهُمْ غَافِرُونَ﴾ وه نیوه له و کاته دا
 ته ماشا ده کدن ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِمْ﴾ له و کاته دا (فرشته کانهان) له نیوه نزدیکترن له و (که سدهی
 له سهره مدر گدایه) ﴿وَلَكِنْ لَا تَصْبِرُونَ﴾ به لام نیوه (فرشته کانی) نیمه ناهیتن ﴿فَقُولُوا إِن كُنتُمْ عَزِمْتُمْ عَلَىٰ
 دَهِی بَزْجِی نَهْ گهر نیوه (زیندوو ناکرینه ووه) پادا شت نادرینه ووه؟ ﴿تَرْجِعُونَهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ر و حی
 (مردوه که تان) بگیر نه ووه ته گهر راست ده کدن ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ته مجا ته گهر نه و (که سدهی
 له گیانه لاهیه) له نزدیکان بی (له خوا) ﴿فَرُوحٌ وَرُوحَانٌ وَجِئْتُمْ بِغَيْرِ﴾ نه ووه حه سانه ووه بونی خوش و
 به دهشتی پر له ناز و نیمه متی بوقه دهیه ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وه ته گهر له ها ووه لانی دهستی
 راست بی ﴿فَسَلِّمُوا لَهُمْ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ نه ووه سه لامه متی و بی زیانی بوقه (چونکه) نقو له یارانی
 دهستی راستی ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾ به لام ته گهر له بی با وهرانی گومرا بیت ﴿فَنُزِّلْ
 لَهُمْ مِنَ الْجَحِيمِ﴾ نه ووه (شورینی) میوانداریه که ی تیجگار گهرمه ﴿وَنُصِيبْهُ جَحِيمًا﴾ وه چوونه ناو
 دوزه خه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ به راستی نه ووه (که لهم سوره ته دا باسکرا) حه ق و ییگومانه
 ﴿فَنَسِجْ بَاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که و ا سو به پاکی یاد و ته مسیحانی بهر و رد گاری گه ووه ی خوت
 بکه

سوره فی (المزین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هدرچی له تاسمانه کان و زه ویدا ههیه ته مسیحانی خوا ده کدن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هدر نه ووه بالادهستی کار به جی ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هدر بوقه نه ووه
 دهسه لات و خا و نه دتی تاسمانه کان و زه وی ﴿لَهُ الْخَبْرُ وَبُيُوتُ﴾ ده زیتنی ده مریتنی ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وه نه ووه دهسه لانی به سهر هدموو شتیکدا ههیه ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ هدر نه ووه به که مینه (پیش هدموو
 شتیک هدموو) وه هدر نه ووه دوا هه مینیشه و (پاشی هدموو شتیک ده مینیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وه
 دیار و ناشکرایه (بوقه خوا و هن خوش و فامه کان به به لگه کانی) وه به نهان و شار او هیه (له چاوی به نده کان
 وزانایه به ناشکرا و نه پیتیه کان) ﴿وَهُوَ يَكِلُ الْأَمْرَ إِلَىٰ عَالِمٍ﴾ وه نه ووه به هدموو شتیک ناگاداره

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (خودا) ثم وزاتهیه که ثاسمانه کان و زهوی دروست کردوه
 ﴿فِي سَعْوَاتِنَا﴾ له شمش پوردا ﴿لَمْ أَسْأَلْ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به رزبویه سه عرش و قهراری
 گرت (باو پرمان پیبندی بهو شبویه سیاوی خوا بیت، وه چونیتهیه کدی نازانین، تنها خوا
 خوی ده زانیت) ﴿يَعْلَمُ مَا بَیْنَ يَدَيْهِ﴾ ده زانیت چی ده چیت ناوی زهوی ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وه چی
 لی دیته ده وهه ﴿وَمَا يَرْجِعُ مِنَ النِّعَمَةِ﴾ وه چی له ثاسمانه وه دیته خوار ﴿وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا﴾ وه چی بو
 سدرده کوی ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَلَا كُنْتُمْ﴾ وه له هر کوی بن خوا له گه لثانه (به زانباری و ناگاداری)
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه خوا بینایه به هدرچی که ده بکن ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 خاوه ندرتنی ثاسمانه کان و زهوی هر بو له وه ﴿قَالَى اللَّهُ تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ وه هه سوو کارنک هر بو
 لای خوا ده گه ریتنیه وهه ﴿يُؤَيِّجُ النِّيلَ فِي النَّهَارِ﴾ شهو ده بات به ناو پوردا (له هاوین و پایزدا)
 ﴿وَيُؤَيِّجُ النَّهَارَ فِي النِّيلِ﴾ وه پورده بات به ناو شهودا (له زستان و بهاردا) ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه
 نهو (خوا) ناگاداره به نیازی ناو دلان ﴿أَلَمْ نُولِمْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ باو پر بهین به خوا و پیغمبره که ی
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ و بیه خشن لهو مال و سامانه ی که خوا نیه ی کردوه به چی نشینی
 پیشینان تبایدا ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ لِمِذَا نَادَىٰ رَبُّنَا﴾ نه مجا نه وانه تان که باو پر هیئاوه و دارایی یان به خشویه
 ﴿أَنذَرُكُمْ نَارًا﴾ پاداشنی گه وره یان بو هیهه ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه وه چیتانه بو باو پر به خوا
 ناهینن؟ ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ که پیغمبره بانگشان ده کات ﴿يُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ که باو پر به پوره مرد گارتان
 بهینن ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ﴾ له کاتیکدا که بن گومان خوا به یمانی (باو پر هینانی) لی وه رگرتون
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه رتیه باو پر دارن ﴿هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ خاوه نه وزاتهیه ده پیتنیت بو به نده ی
 خوی (که موحه مده) ﴿أَلَيْسَ بِتَشْتِی﴾ به لگه و نایه تانکی روون و ناشکرا ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ﴾ نا له ناریکستانی (گومرایی و بیناوه پر) ده رشان بهینیت بو ناو رووناککی (نیمان و نیسلام)
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَكْفُرُ كُفْرًا﴾ وه به راستی خوا به رامبر نیه به سوز و میهره بانه ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُفْقَهُوا سَبِيلَ
 اللَّهِ﴾ نه وه چیتانه کهوا هیچ نایه خشن له ری ی خوادا ﴿وَلَقَدْ مِيرِثَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ له کاتیکدا میرانی
 ثاسمانه کان و زهوی بو خوا ده مینیتیه وه ﴿لَا يَسْأَلُ عَنْكُمْ﴾ به کسان نبین نه وانه تان ﴿مَنْ أَتَقَىٰ مِنَ قَبْلِ الْقَنَاجِ
 وَقَتْلَ﴾ که له پیش گرتنی (مه که که) دا مالیان به خشویه و جهنگاون (له گه نه وانه ی له دوا ی فده چی مه که
 نهو کارانه بکن) ﴿أُولَئِكَ أَطْعَمُوا دَجَجًا﴾ نه وانه پله و پایه یان زور گه وره تره ﴿فَمِنَ الَّذِينَ انْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقْتِنَا﴾
 له وانه ی که له دوا ی (گرتنی مه که که) مالیان به خشویه و جهنگاون ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحَقَّقَ﴾ وه به هر
 دوو لا خوا به لیتنی به هشتی داوه ﴿وَأَلَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ وه خوا ناگاداره به وه ی که ده بکن ﴿مَنْ
 ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ﴾ کتی به نهو که سدی قهرز ده دات به خوا ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ به قهرزکی چاک
 (به بهست نه وه به مال به خشیت له پیناوه خوا) ﴿فَيُغْفِرْ لَهُ﴾ نا خواش چهند به رامبر بیدانه وه
 ﴿وَلَهُ الْخِزْيَانُ﴾ وه پاداشتی زور چاکی بو هیهه

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و نه وانه ی باوهریان هیاوه به خوا و به پیغمبرانی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 نه وانه خویان راست گویان ﴿وَاللَّهِ أَكْبَرُ مِنْهُمْ﴾ و هسه هیدان له لای پهرورد گاریان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَنُورُهُمْ﴾ خاوهن پاداشت و نور و پرووناکی خویان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و نه وانه ی که ی
 باوهریون و بدنگه و نیشانه کانی یتیمه یان به درو زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأُحْجِرِ﴾ نه وانه هاوه لی ناگری
 دوزه خن ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ و ه بزانن که بیگومان زبانی دنیا ته نها ﴿لَيْتَ وَلَّهُمْ وَرِثَةً﴾ گاته
 و گهمه و رازنده وه و ﴿وَتَخَارِبْتُمْ وَنَكَثَتْ فِي الْأُمُورِ الْأُولَى﴾ خو هه لکیشانه له نیواناندا و لاف لیدانه
 به دارایی و مندالی زوره وه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ و هك بارانیك وایه ﴿أَنْجَبَ الْكُفَّارَ بَاءَهُ﴾ که حاسلاته که ی
 جو و تیاران دلخوش بکات ﴿ثُمَّ يَهْجِجُ فَتَرْتَهُ مُضْمَرًا﴾ پاشان ووشك بیی و به زردی بی بینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له پاشان بییت به پووش و په لاش ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له روزی دوا بشدا
 سزای توند و سهخت (هه به بؤ دنیا بهرستان) ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ و ه لی بوردن و به زامه ندی
 هه به له لایه ن خواوه (بؤ خوا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ﴾ و ه زبانی دنیا هیچ نی به
 جگه له رابوار دنیکی خه له تنه ر نه بییت ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (که واته) پیشبر کن بکه ن
 بؤ (دهست خستنی) لیخوشیون له لایه ن پهرورد گار نانه وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ و ه بؤ به هشتیک که
 پانتایی به که ی ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به وینه ی پانتایی ناسمان و زوی به ﴿أُحْدَتِ لَئِذَا مَأْمُورًا﴾
 تاماده کراوه بؤ نه وانه ی باوهریان هیاوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به خوا و پیغمبرانی ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾
 نه و (پاداشته) به خششیکی خوایی به ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ دهیدات به هه ر که ی که خوی به ویت
 ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ه خوا خاوه نی به خششی گه وره به ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ زیان و
 به لایه ك پرووی نه داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي الْفُصُكَةِ﴾ نه له زوی و نه له خودی خو تاندا ﴿وَلَا فِي كِتَابٍ﴾
 ثیللا له (لوح المحفوظ) دانوسراوه ﴿مِّن قَبْلِ أَن نَّزَّلَهَا﴾ پیش نه وه ی به دی به بینن ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرٌ﴾ بیگومان نه وه بؤ خوا زور ناسانه ﴿لِكَيْ لَا تَأْسَوْا﴾ تا خه فته نه خون ﴿عَلَىٰ مَا أَنْزَلْنَاهُ﴾
 بؤ نه وه ی له دهستان چووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ و ه دلخوش و مدغرور نه بن ﴿بِمَاءِ الشَّكْرِ﴾ به وه ی که
 بینی داوون ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ و ه خوا هیچ خو به زل زانیکی شانازی که ری خوش
 ناوتست ﴿الَّذِينَ يَخْلَوْنَ﴾ نه وانه ی چروکی و به زیلی ده که ن (له مال به خششین له پینا و خوا دا)
 ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ﴾ و ه فرمان به خه لکیش ده که ن به زیل و چروك بن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ه هه ر
 که س پشت هه لکات نه وه بیگومان خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ﴾ هه ر خوی بی نیازی سوپاسکراوه ﴿

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا﴾ سویند به خوا به راستی نیمه پیغمبرانی خومانمان ناردووه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به لگه و موعجزه‌ی پروندهوه ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه کتبی (ثاسمانی) و ترازوی دادمان له گله ناردن ﴿يُخَوِّذُ النَّاسَ بِالْقِسْطِ﴾ بۆ نه وه‌ی خه لکی به داد گهری ره فنار بکهن (له ناو خویاندا) ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه ثاسمان دروست کرد ﴿فِيهِ نَاسٌ شَدِيدٌ﴾ که هیزکی به تینی توندی تیدایه بۆ جهنگ کردن ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ وه سوودیک زوری هیه بۆ خه لکی (له بهر کاهیتانی له هه موو جوړه پیشه سازیه خزمه تگوزار به کاند) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وه تا خوا ده‌ری بخات ﴿مَنْ يَضُرُّهُ وَيُؤْثِرُهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ که سنی یار مه‌تی (ثابنی) خواو پیغمبرانی ده‌دات که په نهانیسه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بنگومان خوا به هیز و ده‌سه لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویند به خوا بنگومان نروح و ئیبراهیم مان به وانه کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ وه له ناو وه‌چه کاتیشیاندا پیغمبرانی و کتبی ثاسمانیمان دانا ﴿فَوَيْتَنَّهُمُ مِّثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ نه مجا هه ندیکیان پینموونیان و هر گرت ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوری‌شان یاخی و کافر بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آلِهِم بِرُسُلِنَا﴾ له پاشان به شوین نه واندایسان پیغمبرانی خومانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه دواتر عیسی کوری مده به ممان نارد ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُ الْجِبَلِ﴾ وه نینجیلیمان پین به خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه له دلی نه وانه‌دا که شوینی که وتن ﴿زُفًةً وَرِجْصَةً﴾ سوز و به‌زه بیمان دروست کرد ﴿وَذَهَبَ آيَةً أَبْنَاءَ نُوحًا﴾ وه گوشه گیری به که که خویان دایان هیتا بوو ﴿مَا كُتِبَ عَلَيْهَا﴾ که نیمه نه ومان له سهر پینویست نه کرد بوون ﴿إِلَّا اتَّبِعَةَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ به لام خویان دایان هیتا بۆ به زامندی خوا ﴿فَاتَّبَعُوا حَقًّا وَعَاقِبَتَهَا﴾ که چی وه که پینویست پاریز گاری نه و گوشه گیر به بیان نه کرد ﴿فَاتَّبَعْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾ نیمه‌ش به خشیمان به وانه‌یان که باوه‌ریان هیتا بوو ﴿آخِرُهَا﴾ پاداشی خویان. ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوری‌شان له سنوور دهر چوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه و که سانه‌ی باوه‌ر تان هیتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ﴾ له خوا بترسن و باوه‌ر به‌یسن به پیغمبره‌که‌ی ﴿يُؤْتِكُمْ كُنَافًا مِّن رَّحْمَتِهِ﴾ دوو به‌شتان له به‌حمه‌ت و به‌خشی خوی پین ده‌به‌خشی ﴿وَجَعَلْ لَّكُمْ نُورًا﴾ وه پروناکیبه کتان ده‌داتی ﴿تَمْشُونَ بِهِ﴾ که پینموونی و پینی راستی پین دهر کهن ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیسان خوش ده‌بیت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوالی خوشبووی میهره‌بانه ﴿لَقَدْ يَعْزُبُ أَعْلَىٰ السَّمَاءِ﴾ تا خاوه‌ن به‌راوه ثاسمانیه‌کان بزانن ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ﴾ که ده‌سه لاتیان نی به به‌سهر هیچیک له به‌خشی خوا ﴿وَأَن الْقَضَىٰ بِكَ اللَّهُ﴾ وه ههر چی به‌خشی هیه به ده‌ست خاویه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌دات به ههر که سیک که خوی به‌وینت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوه‌نی به‌خشی زور گه‌وره‌یه ﴿

سورته‌ی (المجادلة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِي جَعَلَكَ فِي رَوْحٍ﴾ وونه‌ی نه‌وژنه‌ی که له‌باره‌ی میرده‌که‌یه‌وه گفتوگویی له‌گه‌ل ته‌کردی ﴿وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه سکا‌لای خوی بۆ‌لای خوا نه‌برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَخَاوُعَكُمْ﴾ وه خوا گویی له‌ووتووتزی هه‌ردوو کتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بینایه ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ نه‌وانه‌تان که ظهه‌ر ده‌کهن ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌گه‌ل ژنه‌کانباند (بینان ده‌لین وه‌ک دایکمان وان) ﴿مَنْ أَهْلُ أَهْلِيهِمْ﴾ نه‌وانه دایکی نه‌وان نین ﴿إِنْ أَهْلَتْهُمْ﴾ دایکی نه‌وان ﴿إِلَّا أَنِّي وَلَدْتُهُمْ﴾ هه‌ر نه‌وژنه‌ن که ته‌وانیان لی بووه ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَسْكِرَاتٍ مِنَ الْقَوْلِ﴾ وه بینگومان نه‌وانه گوفتاریکی خرابی ناپه‌سه‌ند ده‌لین ﴿وَرُؤُوسًا﴾ و درو ده‌کهن ﴿وَاللَّهُ لَعَفُوٌّ غَلُوفٌ﴾ وه به‌راستی خوالی خۆش بوی لی بوورده‌یه ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ﴾ ته‌وانه‌ی ظهه‌ر ده‌کهن ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کانیان ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ له‌پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وهو (ده‌بانه‌وینت بچته لایان) ﴿لِمَا قَالُوا﴾ نه‌وه‌ی که ووتویانه (واته خیرا ته‌لایان ناده‌ن) ﴿فَتَخَيَّرُوا رَقَبَةً﴾ نه‌وه پنیوسته به‌نده‌یه‌ک نازاد بکه‌ن ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمْلَأَ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی به‌یه‌ک بگهن (و بچته لایان) ﴿ذَلِكَ يُوعَظُونَ بِهِ﴾ نهم که‌فاره‌ته‌ی (که له‌سه‌رتان پنیوست کراوه) ناموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ يَمَاعَزُهُمْ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره‌زا وئاگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکهن ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ نه‌مجا ته‌گه‌ر به‌کینک (به‌نده‌ی) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ﴾ نه‌وه با دوو مانگ له‌سه‌ریه‌ک به‌ر وژوو بیت ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمْلَأَ﴾ پیش نه‌وه‌ی بچته لای به‌ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ﴾ ته‌گه‌ر به‌کینک نه‌یتوانی (دوو مانگ به‌ر وژوو بیت) ﴿فَإِطْعَامٌ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾ نه‌وه بانانی شه‌ست هه‌زار بدات ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه‌و (که‌فاره‌تانه که له‌سه‌رتان پنیوست کراوه) بۆ نه‌وه‌یه باوه‌ر بکه‌ن به‌خوا و پیغه‌مه‌ری خوا (مل که‌چی فه‌رمانی خواو پیغه‌مه‌ری خوا بن) ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه ته‌وانه سنووری خوان ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ وه بۆ پی باوه‌ران هه‌یه سزای سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بینگومان ته‌وانه‌ی درایه‌تی و سه‌رپیچی خواو پیغه‌مه‌ری خوا ده‌کهن ﴿يُكُونُوا﴾ ریسواو سه‌رشو‌ر ده‌کرین ﴿كَأَنَّهُمْ الَّذِينَ مِنَ الْبَاقِيَةِ﴾ هه‌ر وه‌ک ته‌وانه‌ی پیش نه‌مان ریسواو سه‌رشو‌ر کران ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ﴾ (چۆن ناهه‌رمانی ده‌کهن) له‌کاتینکدا دنیان که قیمه به‌لگه‌ی رووتمان ناردو‌ته خواره‌وه ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابُ مُهِينٍ﴾ وه بۆ پی باوه‌ران سزای ریسواکه‌ر هه‌یه ﴿يَوْمَ يَجْعَلُهُمُ اللَّهُ جِيعًا﴾ له‌ر وژنکدا که خوا هه‌موو بان تینکرا زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَلْيَسْتَعِزُّوا بِمَا عَمِلُوا﴾ پاشان هه‌والیان پی‌ی ده‌دات به‌وه‌ی که کردویانه ﴿أَخَصَّنَا اللَّهُ وَشَوَّاهُ﴾ که خوا (هه‌مووی) ژماردوو وه (به‌لام) خو‌بان له‌بیران چوو وه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا به‌سه‌ر هه‌موو شینکدا ئاگاداره ﴿

﴿الزَّوْرَ﴾ نایا نهت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَقَدَّرُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ که خوا ده زانی چی له ناسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه چی له زه ویی دایه ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى لِلنَّاسِ﴾ چه‌ی هیچ سنی که سینک نی به ﴿الْأَهْوَاءُ بِهْتُمْ﴾ که خوا جواره میان نه بیت ﴿وَلَا حَسْبُ﴾ وه چه‌ی هیچ بیتج که سینک نی به ﴿الْأَهْوَاءُ سَادُواهُمْ﴾ که نهو شه شه میان نه بیت ﴿وَلَا أَتَى مِنَ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ﴾ وه نه که متر لهو ژماره نه زور تر نی به ﴿الْأَهْوَاءُ مَعَهُمْ﴾ مه گهر خوابان له گه لدایه (به زانیاری و ناگاداری) ﴿إِنِّ مَا كَانُوا﴾ له مهر جینگایه کدا بن ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ بِأَعْمَالِهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ پاشان له پوروی دوا پیدا ناگاداریان ده کاته وه به وه‌ی که کردوویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک ناگادار و زانیه ﴿الزَّوْرَ﴾ نایا سه رنجت نه داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ تُهَوِّعُ النَّجْوَى﴾ له نه وانه‌ی که قه ده غه کران له چه ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ پاشان ده گهرینه وه ﴿لِمَا تُهَوِّعْتُمْ﴾ بۆ نه وه‌ی لیان قه ده غه کرا بوو ﴿وَيَسْتَجِوْنَ بِالْأَيْمُونِ وَالْعَدْوَانِ﴾ وه له گه له به کتریدا به چه نه دوین دهر باره‌ی گونا هو تاوان و ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾ و بی فرمانی پیغمبریش ﷺ ﴿وَأَذَانَهُ وَحَيْثُ كَانَ﴾ وه کانی بین بۆ لات سه لامت لی ده کهن ﴿بِمَا تُرِيدُكَ بِهِ اللَّهُ﴾ به شیوه‌ی که که خوا به و جزره سه لامی لی نه کردوویت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له دلی خواباندا ده لین: (نه گهر پیغمبره) ﴿لَوْلَا وَعْدُ اللَّهِ إِذَا قَالَ﴾ بۆ چی خوا سزمان نادات به هوی نه و قسانه‌ی که پی‌ی ده لین ﴿حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصَّالُوا فِيهَا فَتَشِ الْخَاصِیْرُ﴾ نه وانه دوزه خیاب به سه که (بینگومان) ده چنه ناویه وه که جینگایه کی زور خرابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه وانه‌ی که پرواتان هیناوه ﴿إِذَا تَجَافَى﴾ که چه تان کرد ﴿وَلَا تَسْجُدُوا لِلْأَشْجَارِ وَالْعُرُوقِ﴾ به چه باسی گونا هو ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾ و سه رینچی پیغمبره مه کهن ﴿وَيَسْجُدُوا لِلْأَشْجَارِ وَالْعُرُوقِ﴾ وه باسی چاکه و باریز کاری و له خوا ترسان بکهن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الْغَيْبِ﴾ له خوا بهتر سن (و خوتان بیاریزن له سزای نه و خوابه‌ی) ﴿إِلَّا تَعْلَمُونَ﴾ که هر لای نه و کوده کرینه وه ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ بینگومان چه تنها له شه پتانه وه‌ی ﴿لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا نه وانه‌ی که پروایان هیناوه دلته نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِضَرْبِهَا شَيْءٌ﴾ له کاتیکدا هیچ زیانیان بی ناگه به نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فرمانی خواه نه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (ده‌با) ایماندارانش تنها پشت به خوا بیه سستن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه و که سانه‌ی که باوهرتان هیناوه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک بییان و و ترا ﴿تَسْجُدُوا لِلْمَجَالِسِ﴾ له کور و دانیشنه کاند جینگه بکه نه وه (و فراوانی بکهن) ﴿فَأَسْجُدُوا فَسَجَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ثبوهش فراوانی بکهن خواش گوشادی به ثبوه ده دات ﴿وَأَقْبَلَ أَشْرُوا فَأَشْرُوا﴾ وه کاتیک بییان و و ترا هه سستن، ثبوهش هه سستن ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواش پله و پایه‌ی نه و که سانه به رز ده کاته وه له ثبوه که پروایان هیناوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أُولَئِكَ دَرَجَتٌ﴾ وه نه وانه‌ی که زانستیان پی به خشر او به چه ند پله به ک (پله بیان به رز ده کاته وه) ﴿وَأَمَّا بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ﴾ وه خوا شار مزایه به وه‌ی ده بکهن ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهو که سانه‌ی که باوه پرتان هیناوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه کاتن (وستان)
 قسه‌ی په نهانی له گهل پیغه مبهردا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بکهن ﴿فَقَدْ مَوَّاهُ بَدَىٰ جَوْنُكَ صَدَقَهُ﴾ نهوه پیش چه کرده که تان
 خیرتک بکهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوه بوقوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَإِنْ تَرَوْهُ﴾ نهوجا نه گهر هچتان
 نه بسو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ نهوه بیگومان خوا لیخوش بوو مبهربانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا ده ترسان
 (له هزاری) ﴿أَنْ تَقْرَأُوا بَيْنَ يَدَيْ جَوْنُكَ صَدَقْتُمْ﴾ پیش چه کرده که تان خیرتک بکهن ﴿فَإِنْ تَرَوْهُ﴾ نهوجا
 نه گهر خیره که تان نه کرد ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و خواش ته ویدی لی گبیرا کردن ﴿فَاقْبَلُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾
 نهوسا نویژ بکهن و زه کات بدهن ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گوپرایه لی خواو پیغه مبهره که ی بکهن
 ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا شاره زابه بهوه ی که ده بکهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا بوق سهرنجیک
 ناده‌ی له نهوانه‌ی ﴿تَرَوْهُ﴾ که دوستایه تی نه کهن ﴿فَمَا عَصَيْتُمْ اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ له گهل هوزتک (ی جووله که)
 که خوا غه زه بی لیگرتوون ﴿فَمَا عَصَيْتُمْ اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ نهوان نه له تیوه و نهله نهوانیشن ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ﴾
 وه سوینده ده خون به درو ﴿وَيَحْلِفُونَ﴾ له کاتیکدا خویان ده زانن (درو ده کهن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 سیدی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا سزای درواری بز ناماده کردوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهراستی نهوان
 ده بانکرد کاریکی نابه سهند بوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (دوو پروه کان) سوینده کانیاں کردبووه
 قه لغانی (درو و خرابه کانیاں) ﴿فَقَدْ أَضَلَّ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه رینگری (خه لک) بان کرد له ریبازی خوا
 ﴿فَالَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نهوجا بز نهوان هه یه سزای ریسوا کهر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له تیوه عتبه امولهم ولا اولد لهم من الله
 شیتا مال و مندلیان هیچ سوودیک نی به بویان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَنْرِ﴾ نهوانه یار و هاوده می ناگرن
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تیدا ده میهنه وه به هه میهنه یی ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له پروژتکدا که خوا
 هه موویان زیندوو ده کاته وه ﴿يَحْلِفُونَ لَهُ﴾ نهوسا سویندی بوقه خون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه چونی
 سویندیان ده خوارد بوق تیوه (له دونیادا) ﴿وَيَحْلِفُونَ أَنْهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وه واده زانن شتیکیان به ده سته وه یه
 ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با بزائن بهراستی هه نهوانن دروزن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شهیتان
 به سهریادا زال بووه (به جزرتک) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که بادی خوی له بیر بردوونده وه
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الشَّيْطَانُ﴾ نهوانه کومه ل و ده سته ی شهیتانن ﴿أَلَا إِنَّ جَرِيتَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَائِرُونَ﴾ با بزائن که
 بهراستی هه کومه ل و ده سته ی شهیتان زهره مهندن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهراستی نهوانه ی
 که دوزمنایه تی خواو پیغه مبهری خوا ده کهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوانه له ریسوا نرینی خه لکن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿كُتِبَ اللَّهُ﴾ خوا نوو سیویه تی ﴿لَا عِلَّيْنَا إِلَّا اللَّهُ﴾ که بیگومان من و پیغه مبهرا نس سهرده کهوین
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهراستی خوا به هیز و به توانای بالاده سته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که ساتنیک نابینیت که باوهریان هه‌بیت ﴿يَاللّٰهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌خواو به‌پوژی دواپی ﴿يُؤَادُونَ﴾ که دۆستابه‌تی بکه‌ن ﴿مَنْ حَاذَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ له‌گهل ئەوانه‌ی درایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ری خواده‌که‌ن (واته : نابیت باوهراران دۆستابه‌تی و پششیوانی بی باوهران بن) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ئەو دۆرمانه‌ش باوکیان بن ﴿أَوَلَيْتَ أَنَّ لَهُمْ أَوْخَافَكُمْ وَخِيفَتَكُمْ﴾ یان کوپ و براو خزمیان بن ﴿أَوَلَيْتَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ ئەوانه‌ خوا باوهری له‌دلایندا چه‌سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ﴾ به‌هه‌زی کردوون و سه‌ری خستون به‌قورئان و ئیمان له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌بانخانه به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَخْرُجُونَ مِنْ حَتَّىٰ لَا يَخْلُفَهُمْ﴾ که جوگه‌ئەوای زور ده‌روات به‌ژیر دره‌خته‌کانبایندا ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغُوا فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی تیبدا ده‌میننه‌وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لئی یان پازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئەوانیش له‌خوا پازی بوون ﴿أَوَلَيْتَ جَزَاءَ اللَّهِ﴾ ئەوانه‌ کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی خودان ﴿الَّذِينَ جَزَاءَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئاگاداربین که ته‌نها کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی خودا پرزگار و سه‌رفرازن ﴿۝﴾

سوره‌قی (الحشر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ئەوای خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ نه‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌نها ئەو زالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا زاتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوهرانی خواهن کتیبی ده‌ر کرد ﴿مِنْ دِينِهِمْ﴾ له‌مال و شوینی خویان ﴿لَا رُلَّ الْحَشِرُ﴾ بۆیه‌که‌م کۆبوونه‌وه ﴿مَا عَسَيْتُمْ أَنْ تَخْرُجُوا﴾ به‌ته‌مانه‌بوون (ئەو موسولمانینه) که (له‌ئەلا‌کانیان) ده‌ربچن ﴿وَعَسَى أَنْتُمْ﴾ خوشیان وایان ده‌زانی ﴿مَنْ يَعْتَهُمْ فَخُصُّوا مِنْهُمْ﴾ که قه‌لا‌کانیان ده‌یانباریزن له‌(سزای) خوا ﴿فَأَنَّهُمْ﴾ بۆیه‌(سزای) خویان بۆهات ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ﴾ له‌شوینیکه‌وه که گومانیان بۆی نه‌ده‌جوو ﴿وَقَدْ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّغْبُ﴾ وه‌خوا ترسینکی خسته‌ئەو دل‌بانه‌وه ﴿يَخْرُجُونَ يُؤْخَذُونَ﴾ که خانه‌کانی خویان ویران ده‌کرد ﴿بِأَيِّدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ده‌ستی خویان و به‌ده‌ستی ئیمانداران ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ ئەمجا پەند وەر گرن ئەو خواهن بیرو هۆشان ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ ئەگەر خوا ده‌ربه‌ده‌ری له‌سه‌ر بریار نه‌دانایه (له‌سه‌ر ئەو جوله‌کانه) ﴿لَعَذَّبْنَا فِي الدُّنْيَا﴾ بینگومان له‌دویدا سزای ده‌دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌پوژی دوایشدا بۆ ئەوان هه‌یه ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سزای ناگری دۆزه‌خ ﴿۝﴾

﴿ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ﴾ ثم سزایه به هوی نموده بود ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ درآیه‌ی خوا و پیغمبریان کرد
 ﴿وَمَنْ يَشَاقِ اللَّهَ﴾ و ه هر که سینک درآیه‌ی خوابکات ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا تو له
 سینی به‌تینه ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ﴾ نه‌وه‌ی بریشان له دارخورما ﴿أَوْ زَكَّيْتُمْ﴾ یا لینی گهران
 ﴿فَأَرْحَمَهُ عَلَى أُولَئِهِ﴾ به و سناوی له سهر بنه کانبان بمیننه‌وه ﴿فَإِذَنْ لِلَّهِ﴾ نه‌وه به فهرمانی خوا بووه
 ﴿وَلِي خَيْرٍ مِنَ الْفَاسِقِينَ﴾ و ه بۆ سهر شؤر کردنی له سنوور دهر چووان بوو (مه به‌ست پی جوله که کانه)
 ﴿وَمَا آتَا اللَّهُ﴾ نه‌وه (ده‌سکه و تانه) که خوا سه‌ندی‌وه (پی جهنگ کردن) ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ بۆ پیغمبره
 بۆ پیغمبره که‌ی له مالی (به‌نی نه‌ضیر) ﴿فَمَا أَزَحَفْتُمْ عَلَيْهِمْ خَبَلٌ وَلَا رِكَابٌ﴾ نیوه بۆ به‌ده‌ست هیتانی
 (نه‌وه مال و سامانه‌ی جوله که) هیچ نه‌سپ و خوشترکیان تاونه‌داوه و (نه‌جهنگاون) ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَيِّطِرُ رُسُلَهُ﴾ به‌لکو خوا پیغمبرانی زال ده‌کات ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌سهر ههر که سدا که بیه‌ویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ه خوابه‌سهر هم‌وو شتیکدا به‌ده‌سه‌لانه ﴿مَا آتَا اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾ نه‌وه‌ی خوا
 ده‌ست پیغمبره‌ی خست (به‌پی جهنگ) ﴿مَنْ أَقْبَلَ الْقُرَى﴾ له (سهر و هت و سامانی) گوند نشینه‌کاتی
 جوله که ﴿فِي اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نه‌وه بۆ خوا بۆ پیغمبره ﴿وَإِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ (واته له به‌ر زده‌ندی گشتی موسلماناندا خهرج
 ده‌کرت) ﴿وَالَّذِي الْقُرَى وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و ه بۆ خزمانی (پیغمبره) و ه‌تیران ﴿وَالْمُسْكِينِ وَالَّذِينَ فِي سَبِيلِ﴾
 و ه بۆ ه‌زاران و ریبوارانی که‌م ده‌سته ﴿كَأَن لَّا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ تا (نه‌وه مال و سامانه)
 ته‌نها له‌ناو ده‌وله‌منده‌کانباندا ده‌ست به‌ده‌ستی پی نه‌کرت و به‌س ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾
 و ه نه‌وه‌ی پیغمبره ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ الْحَاقُّ﴾ پی ی دان و ه‌ریگرن ﴿وَمَا تَنْهَكُمْ عَنْهُ فَاسْتَوُوا﴾ و ه نه‌وه‌ی لیتانی قه‌ده‌غه‌کرد وازی
 لی به‌تین ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و ه له خوابترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان خوی گه‌وره‌سزای سه‌خته
 ﴿يُفَقِّرُوا الْمُؤْمِنِينَ﴾ (نه‌وه ده‌سکه و ته‌ی له به‌نی نه‌ضیر گیرا) بۆ نه‌دارانی کۆچکه‌رانه ﴿الَّذِينَ تُخْرِجُوا﴾
 نه‌وانه‌ی که‌ دهر کران ﴿مِنْ دِينِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿يَتَّبِعُونَ قَضَائِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 فه‌زل و به‌هره‌ی خوا و رزانه‌ندی نه‌ویان ده‌وست ﴿وَيُخَصِّرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و ه یارمه‌نی (نایینی) خوا
 و پیغمبره‌ی خوا ده‌دن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ههر نه‌وانن راستگویان ﴿وَالَّذِينَ تَتَوَّوْا الْبُقَاعَ وَالَّذِينَ لَا يَمْنُنُ مِنْ﴾
 قیلته‌ر نه‌وانه (یاریده‌ده‌ره‌کان) که له‌مال و شوننی خویان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و باوه‌ریان هیتا
 پیش (کۆچکردنی برا موهاجره‌کانبان) ﴿يُخْرِجُونَ مِنْ هَاجَرِ لَيْلِهِمْ﴾ نه‌وه‌ی کۆچ بکات بۆ لایان خوشیان
 ده‌وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ و ه شک نابهن له دل و ده‌روونی خویاندا هیچ جۆره
 حس‌وودی و به‌خیلیه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شی کۆچکه‌ران درا و (به‌شی نه‌وان نه‌درا له‌وه مال و سامانه‌ی
 که‌ گیرا له‌جوله که‌کان) ﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَى الْفُقَهَاءِ﴾ و ه فه‌زلی نه‌وان نه‌ده‌ن به‌سهر فه‌زلی خویاندا
 ﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَى الْفُقَهَاءِ﴾ نه‌که‌ر چی خوشیان زور پیوستیان پی بیت ﴿وَمَنْ يُؤْتِرْ شَخَّ نَفْسِهِ﴾ و ه نه‌وه
 که‌سه‌ی خوی له‌رژدی و به‌خیلی ده‌روونی پاریزرت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به‌راستی) ههر
 نه‌وانن سه‌ره‌راز و سه‌ره‌که‌وتوو

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ نه‌ی (باوهر دارانه‌ش) له‌پاش نه‌مانه‌وه هاتوون نه‌لین: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه‌ی
 په‌روهره‌دگارمان لیمان خوشه ﴿وَلَا خَرَجْنَا إِلَيْكَ﴾ وه له‌و برابانه‌شمان (خوش بیه) ﴿سَبِّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ﴾
 که پیشمان که‌وتوون له‌ئیمان هیناندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هیسج رق و کینه‌یه‌ک
 مه‌خه‌ره دلمان وه ده‌رباره‌ی باوهرادران ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ نه‌ی په‌روهره‌دگارمان به‌راستی
 هه‌رتوی دلسوزی مبه‌ره‌بانی ﴿إِنَّمَا سَرِيعٌ مَجِئُكَ﴾ نایا سه‌رنجینک نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ له‌وانه‌ی که
 دوو‌پوو بوون ﴿يَقُولُونَ لَا خَرَجْنَا مِنْهَا﴾ نه‌لین به‌و براده‌رانه‌یان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ که بن باوهر
 بوون له (جووله‌که) خاوه‌ن کتیه‌کان ﴿لَئِنْ أَخْرَجَٰهُمْ﴾ نه‌گه‌ر ده‌ربکرین (له‌مال و خاك و ثاوتان)
 ﴿لَنُخْرِجَنَّ عَنْكَ﴾ نیمه‌ش له‌گه‌لئاندا ده‌ره‌چین ﴿وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَمْرًا﴾ وه هه‌ر گیز گو‌برابه‌لی که‌س
 ناکه‌ین له‌دزی نیوه ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر جه‌نگتان له‌گه‌ل دا‌بکری ﴿لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ بینگومان نیمه
 یارمه‌تی نیوه نه‌ده‌ین ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بینگومان خواشایه‌تی ته‌دات که‌ته‌وان دروزن ﴿لَئِنْ
 أَخْرَجُوا﴾ نه‌گه‌ر ده‌ربکرین ﴿لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾ ته‌وان له‌گه‌لئاندا ده‌رنا‌چن ﴿وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَنَنْصُرَهُمْ﴾
 وه نه‌گه‌ر جه‌نگیان له‌دژ کرا یارمه‌تیا ناده‌ن ﴿وَلَئِنْ صُرِفَتْ﴾ وه نه‌گه‌ر یارمه‌تیا ناده‌ن
 ﴿يُلَاقُوا الَّذِينَ﴾ بینگومان (نه‌شکین و) پشت هه‌له‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا يَصُروُنَّ﴾ پاشان سه‌رنا‌خرین ﴿إِنَّمَا
 نَأْتِيهِمْ شَرُّهُمُ﴾ نه‌ه‌ش له‌به‌رته‌وه‌یه که‌بینگومان ته‌وانه ﴿قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ که‌سانیکن تی‌نا‌گه‌ن
 ﴿لَا يَقْنِنُوكُمْ جَمِيعًا﴾ (جووله‌که) جه‌نگتان له‌گه‌ل ناکه‌ن هه‌سوو بینگه‌وه ﴿إِلَّا لِيُفْرِيَ غَنَصَتَهُ﴾
 مه‌گه‌ر له‌چه‌ند گوندیکی قایمی قه‌لاییندا نه‌بیت ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءَ جُدِّي﴾ یان له‌پشتی دیواره‌وه
 ﴿بِأَسْهُمٍ يَبْتَنُهُمْ شَرْبُهُ﴾ دزایه‌تی نیوانیان زور سه‌خته ﴿تَحْتَهُ جَمِيعًا﴾ تو‌واده‌زانی که‌ته‌وان کزو‌بینگه‌وه‌ن
 ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَقِيَّةٌ﴾ له‌کاتیکدا دل‌بان جیا وله‌یه‌ک دووره ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ته‌وه‌به‌ه‌زی ته‌وه‌وه‌یه
 که‌ته‌وان گه‌لنکی نه‌قامن ﴿كَذَلِكَ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی (هم جووله‌کانه) وه‌ک نموونه‌ی ته‌وانه
 ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾ که‌له‌پش ته‌ماندا بوون به‌ماوه‌یه‌کی که‌م (مه‌به‌ست بئی موشریکه‌کانی قوربه‌ش
 وجوله‌که‌کانی به‌نو قه‌ینوقاعه) ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِكُمْ﴾ سه‌رته‌نجامی کاری خویان چه‌شت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ وه‌بزو ته‌وان هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿كَذَلِكَ الشَّيْطَانُ﴾ (نموونه‌ی هم ناپاکانه) وه‌ک شه‌بتان وایه
 ﴿إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا﴾ که‌به‌مروقی ووت: بن بروابه ﴿فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ﴾ جا که‌بن بروابو (شه‌بتان)
 ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ﴾ به‌راستی من به‌ریم له‌تو ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ بینگومان من له‌خوا‌ی
 په‌روهره‌دگاری جیهانیا ن ده‌ترسم ﴿

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سەر نه‌نجامی هه‌ر دوو کبان نه‌وه‌یه ﴿أَتَمَّانِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ که بێگومان هه‌ر دوو لاله‌دۆزه‌خدا نه‌بن به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ نه‌مه‌یه‌ سزای سته‌مکاران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌ر تان هه‌تاوه‌ له‌خوا بترسن ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ﴾ وه‌ هه‌موو که سێک با سه‌رنج بدات ﴿مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ (بزانی) چی پێش خۆی نار دوه‌بو باشه‌ر وژی (له‌کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌ له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی خوا شاره‌زایه‌ به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وه‌ک نه‌وانه‌ مه‌بن که خویان له‌بیر خویان برده‌وه‌ ﴿فَأَنسَهُمُ أَنفُسُهُمْ﴾ جا خواش نه‌وانی له‌بیر خویان برده‌وته‌وه‌ ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هه‌ر نه‌وانن ده‌رچوان له‌ فهرمانی خوا ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دۆزه‌خیان و به‌هه‌شتیان وه‌ک یه‌ک و به‌کسان نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ﴾ به‌هه‌شتیان پزگار و سه‌ر که‌توون ﴿وَأُولَٰئِكَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ نه‌گه‌ر نه‌م قورئانه‌مان دابه‌زاندايه‌ ﴿عَلَىٰ جَبَلٍ﴾ بۆ سه‌ر که‌توونک ﴿لَرَأَيْتَهُ خَشِيعَةً مُّصَدِّعَةً﴾ (وه‌ تینگه‌شتایه‌ له‌وه‌ی که تێیدا هاتووه‌) ده‌تبینی به‌ملکه‌چی ولت له‌ت بووی ﴿مِنْ خَشِيعَةِ اللَّهِ﴾ له‌ترسی خوا ﴿وَذَلِكَ الْأَمَثَلُ﴾ نه‌م جزه‌نمو و نانه‌ ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ده‌یان هه‌تینه‌وه‌ بۆ خه‌لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیر که‌نه‌وه‌ ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا هه‌ر نه‌و زاته‌به‌ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه‌ج به‌ر ستر او نیکی راست نی به‌ بێجگه‌ نه‌و ﴿عَذَابُ الْعَذِيبِ وَالشَّهَادَةُ﴾ زانای هه‌موو نه‌یتی و ناشکر اکانه‌ ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ هه‌ر نه‌وه‌ به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ نه‌وه‌ نه‌و خواجه‌ به‌ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که بێجگه‌ له‌و به‌ر ستر او نیکی راست نییه‌ ﴿أَلَمْ يَكُ الْفُؤَادُ﴾ باشا و پاک و بێگه‌رد ﴿أَلَسَلَّمُ الْمُؤْمِنُ﴾ و ناشتی ده‌ر و، دلیا که‌ره‌و ﴿أَلَمْ هَيِّئْ﴾ چاودێر و پارێزگار ﴿الْعَزِيزُ﴾ وزان و بالاده‌سه‌ت و ﴿الْجَبَّارُ﴾ خاوه‌ن شکو ﴿أَلَمْ تَكُنْ﴾ و شایسته‌ی هه‌موو گه‌وره‌یی به‌که‌ ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ﴾ پاک و بێگه‌ردی بۆ خواجه‌ ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له‌و هاو به‌شانه‌ی که‌ بۆی دانه‌تری ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ هه‌ر نه‌وه‌ خواو ﴿الْخَلِيقُ﴾ به‌ده‌یه‌نهر و ﴿الْبَارِئُ﴾ داهێنه‌رو ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ و وێنه‌ کێشه‌ ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ هه‌ر بۆ نه‌وه‌ هه‌موو ناو نیکی هه‌ره‌ جوان و پاک ﴿يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر چی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌ستایشی نه‌و ده‌که‌ن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ هه‌ر نه‌وه‌ زال و بالاده‌ستی کار به‌جی ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو کەسانە‌ی کە باوە‌رتان هێناوە ﴿لَا تَجِدُوا عَدُوِّي وَعَدُوِّي أُولَئِكَ﴾ دۆزمنانی
 من و خۆتان مە‌کەن بە‌دۆستی خۆتان ﴿تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دۆستایە‌تی خۆتانیان بۆ بنێرن
 ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ لە‌کاتێکدا دڵنیاشن ئەوان بێ باوە‌رن ﴿يَسْأَلُونَكَ مِنَ الْخَبَرِ﴾ بە‌و‌تایە‌ی راستە‌ی کە پۆتان هاتووە
 ﴿يَخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكَ﴾ بێ‌گە‌مە‌ر و ئێ‌وه‌ش دە‌رده‌کە‌ن ﴿أَنْ تَقُولُوا يَا هُوَ نَكَرَ﴾ (لە‌بەر ئە‌وه‌ی) کە
 باوە‌رتان هە‌بە‌ بە‌خوای پەر‌و‌ە‌ر‌د‌گار‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جا ئە‌گەر دە‌ر‌چوون لە‌و‌لاتی خۆتان
 ﴿جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِ﴾ بۆ تێ‌کشان و جە‌نگ کردن لە‌ پ‌رسی مندا ﴿وَأَعِزَّةَ مَرْضَاتِي﴾ وە‌ بۆ بە‌ده‌ست‌هێنانی
 خۆ‌شنو‌ودی من (دۆستایە‌تی ئەوان مە‌کە‌ن) ﴿شِرْزُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ راز و نهێنی (باوە‌ر‌دار‌انیان) بێ دە‌لێن
 بە‌ دۆستایە‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ لە‌کاتێکدا من ئە‌زانم ﴿بِمَا أَحْقَبْتُمْ وَمَا أَفْسَحْتُمْ﴾ بە‌وه‌ی شار‌د‌تانه‌وه‌ و بە‌وه‌یشی
 ئاش‌ک‌راتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وە‌ هەر‌کە‌سێ‌ک لە‌ ئێ‌وه‌ دۆستایە‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 ئە‌وه‌ بێ‌گومان پ‌ری‌ی راستی وون کردوو‌ە ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ﴾ ئە‌گەر ترو‌شتان بێن ﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾ ئە‌بە‌ن
 بە‌دۆزمنی ئێ‌وه‌ ﴿وَيَسْطَرُوا لَكُمُ﴾ وە‌ درێ‌ژ ئە‌کە‌ن پۆتان ﴿أَلْبَاسَهُمْ وَالْيَسْتَهْرَ بِالسُّوءِ﴾ دە‌ستیان و زمانیان
 بە‌خراپی ﴿وَوَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا﴾ تا‌واتە‌ خوا‌زن کە ئێ‌وه‌ بێ باوە‌ر بوونایە ﴿لَنْ تَفْعَلَكَ أَرْبَابُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾
 نە‌خ‌زم‌انتان و نە‌م‌ن‌الانتان سو‌ود‌تان پ‌سی نا‌گە‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ﴾ لە‌ پ‌و‌زی دوا‌ییدا (خوا
 ئێ‌وه‌ و خ‌ز‌مه‌کانتان) لە‌ یە‌ک جیا‌ده‌کاته‌وه‌ ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وە‌ خوا بینایە‌ بە‌وه‌ی کە دە‌پ‌کە‌ن ﴿
 فَذَکَکُمْ لَكُمْ﴾ بە‌راستی بۆ ئێ‌وه‌ هە‌یه‌ ﴿أَسْوَءُ حَسَنَةٍ﴾ سەر‌مە‌ش‌قیکی جوان و چاک ﴿فِي الزَّهِيمِ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾
 لە‌ ئێ‌یر‌ه‌یم و ئە‌وانە‌ی لە‌گە‌ڵ‌دا بوون ﴿إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمُ﴾ کە بە‌گە‌ڵ‌کە‌ی خ‌و‌ی‌انیان ووت ﴿بِأَنبَاءٍ وَإِنْ مِنْكُمْ﴾
 بە‌راستی ئێ‌مه‌ بێ‌زار و بە‌ر‌ین لە‌ ئێ‌وه‌ ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وە‌ لە‌و‌ شتانه‌ش کە دە‌یان پ‌ەر‌ستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 لە‌جیاتی خوا ﴿كَفَرْتُمْ﴾ ئێ‌مه‌ باوە‌ر‌مان نی‌یه‌ بە‌ (نایینی) ئێ‌وه‌ ﴿وَيَذَلِّلْنَا وَيُخَذِّلْنَا﴾ وە‌ پە‌یدا‌بوو لە‌نیوان
 ئێ‌مه‌ و ئێ‌وه‌دا ﴿الْعَدَاوَةِ وَالْبَغْضَاءِ﴾ دۆزمنایە‌تی و کینه‌ بۆ هە‌میشە‌یی ﴿حَتَّى تَقُولُوا بِاللهِ حَقَّهُ﴾ تا‌کاتێک
 کە‌ب‌ر‌وا بە‌خوای تە‌ک و تە‌ن‌یا دە‌هێنن ﴿إِلَّا قَوْلُ الزَّهِيمِ لَا بِي﴾ جگە‌ لە‌و‌ تە‌سە‌به‌ی ئێ‌یر‌ه‌یم کە بە‌باو‌کی
 ووت ﴿لَا تَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾ بێ‌گومان دا‌وای لێ‌خ‌و‌ش‌بو‌ونت بۆ ئە‌کە‌م ﴿وَمَا أَفِيكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وە‌ من
 هێ‌چ‌م بە‌ده‌ست نی‌یه‌ لە‌بەر‌ت‌بەر‌ خوا‌دا بۆ تۆ ﴿رَبَّنَا عَلَيْنِكَ مَوَدَّةٌ﴾ ئە‌و پەر‌و‌ە‌ر‌د‌گار‌مان تە‌ن‌ها پ‌شت‌مان
 بە‌تۆ بە‌ستوو‌ە ﴿وَأَلَيْكَ الْبَنَاءُ﴾ وە‌ هەر‌ بۆ‌لای تۆ گە‌را‌وینە‌ته‌وه‌ ﴿وَأَلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سەر‌ ئە‌نجام‌یش هەر
 بۆ‌لای تۆیە ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا﴾ ئە‌و پەر‌و‌ە‌ر‌د‌گار‌نە‌مان کە‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بە‌مایە‌ی گوم‌راییی
 ئە‌وانە‌ی بێ باوە‌ر بوون ﴿وَأَعِزَّنَا رَبَّنَا﴾ وە‌ لێ‌مان خ‌و‌ش‌به‌ ئە‌و پەر‌و‌ە‌ر‌د‌گار‌مان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 بە‌راستی هەر‌ تۆیت ز‌ا‌لی با‌ل‌ا‌ده‌ستی کار‌بە‌جی ﴿۵﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی ینغه مېهر ﷺ ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ ههه کاتینک ئافره تانسی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿بِإِيمَانِكَ﴾ که په یمانیت له گه له بیهستن ﴿عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللهِ شَيْئًا﴾ له سهر نه وهی هیچ شئیک نه که نه
 به هاو به شی خوا ﴿وَلَا يَشْرَفَنَّ وَلَا يَزِينَنَّ﴾ وه دزی و داوین پیسی نه که نه و ﴿وَلَا يَقْنَنَنَّ أُولَئِكَ﴾ وه مندا لانی
 خویان نه کورن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ يَنْتَهَنَ يَغْفِرَنَّ﴾ هیچ جوره بو هتاتیک هه لنده بهستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ﴾
 له نیوان دهست و بین یاندا ﴿وَلَا يَقْصِبَنَّكَ فِي مَقْرُوفٍ﴾ وه بین فرمانیت نه که نه له هیچ کاریکی چا که دا
 ﴿فَيَايَعُنَّ﴾ توش په یمانبان له گه له بیهسته ﴿وَأَسْتَغْفِرَنَّ لَهُنَّ اللهُ﴾ وه له خوا داوای لی خوشبو و نیان
 بزیکه ﴿إِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوالی خوشبووی مېهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهی
 که سانهی که باوه رتان هیناوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللهُ عَلَيْهِمْ﴾ که سانیکی که خوا غهزه بی لی گرتوون
 مهیکه نه به دوست و پشتیوانی خوتان ﴿قَدْ يَسُوءُ مِنَ الْآخِرَةِ﴾ به راستی نهوان بین هیوا بوون له (پاداشتی)
 پورزی دواپی ﴿كَمَا يَهَيِّسُ الْكُفَّارُ﴾ ههه چون بین بر وایان بین هیوان ﴿مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له مردووی ناو
 گورستان (که زیندوو بیته وه) ﴿﴾

سورتهی (الضحی)

﴿بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوالی به خشندهی مېهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته سبیحاتی خوا ده کات ههه چی له ناسمانه کان و له زهوی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه نهو زالی بالاده سنی کار به جی به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانهی
 که بر و اتان هیناوه ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بزیچی نه وهی نه بلین نه نجامی نادهن ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ
 اللهِ﴾ زور مایه ی رق و تور پیسی به لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ که قسه به ک بلین کرده وهی
 بین نه که نه ﴿إِنَّ اللهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ به راستی خوا که سانیکی خوش دهوی ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾
 که به یه ک دیز ده جهنگن له ربی خوا دا ﴿كَأَنَّهُمْ بُنَيَانٌ مَرْصُورٌ﴾ وه ک کوشکیکی قایمی چه سپووی
 دامه زراو ﴿وَأَذَقْنَا لِمُعْصِي الْقَوْمِ﴾ (بیریکه ره وه) کاتینک که موسا به گه له که ی ووت
 ﴿يَقُولُونَ لَوْ أَنَّا رَأَيْنَا﴾ نهی گه له که م بزیچی نازارم دهدهن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتینکدا به دلناییه وه ده زانن
 ﴿أَنَّا رَسُولُ اللهِ إِلَيْكُمْ﴾ که من نیر دراوی خوام بۆلای شتوه ﴿فَلَمَّا رَأَوْا﴾ جا کاتینک لایان دا له ههه
 ﴿أَرَأَيْتُمْ أَفْئِدَتَهُمْ﴾ خواش دلی و هر گیران ﴿وَأَنَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا پریتموونی گهلی
 له ربی دهه چوو ناکات ﴿﴾

﴿وَلَقَدْ جِئْتَنِي بِمِائَةِ مِائَةٍ﴾ (بیریکه‌ره) که کاتیک که عیسی کوری مریم وونی ﴿تَبَيَّنَ لِي﴾ تهی به‌نو نیرائیل
 (نه‌وه‌کانسی به‌عقوب) ینگومان من ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تیردرای خوام بولای نیوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾
 شه‌و تهراته‌ی که له پیش مندا هاتوره به‌راستی دانه‌نیتم ﴿وَمُبَشِّرًا رُّسُولًا﴾ وه‌مژده‌تان بی‌ دهم به‌ پیغه‌مبه‌رتک
 ﴿يَأْتِيَنَّكَ مِنَ بَيْنِ يَدَيْ﴾ که له‌دوای من دی‌و ﴿أَنَّهُ أَتَاكَ﴾ ناوی نه‌حمده‌هه ﴿فَلَمَّا جَاءَكَ﴾ نه‌مجا کاتیک که نه‌و (پیغه‌مبه‌ره)
 یان بولایات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به‌چند نیشانه‌ی روون و ناشکرا وه‌ووتیان ﴿هَذَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌مه‌جادوویه‌کی
 ناشکرایه ﴿وَمَنْ لَّا يَخْشَ﴾ جاکن له‌و که سه‌سته‌مکار تره ﴿أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که درو هه‌لیبه‌ستیت به‌دهم خواجه
 ﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُ﴾ له‌کاتیکدا که بولایسلام بانگ ده‌کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌خوار پتموونی
 گه‌لی ستم کار ناکات ﴿يُرِيدُونَ لِيُظْلَمُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده‌پانه‌وی پرووناکی دینی خوا یکور زنده‌وه ﴿بِالْقُرْآنِ﴾
 به‌(نوی) ده‌میان ﴿وَاللَّهُ مُتَبِعُ نُورِهِ﴾ وه‌خوار پرووناکی خوی ته‌واو ده‌کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ بای‌ باوه‌رانش
 بی‌ یان ناخوش بی‌ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا شه‌و زانه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوی نار دووه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْحَقِّ
 يُظَاهِرُهُ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌ پتموونی و ناپینکی راست و دروسته‌وه، هه‌تا به‌سهر هه‌موو ناپینکدا سهری بخات
 ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هه‌رچنده‌هه‌لیبه‌ش به‌بدا که رانش بی‌ یان ناخوش بی‌ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی نه‌و
 که‌سه‌انه‌ی که باوه‌رتان هه‌تاوه ﴿فَلَا تُكْرَهُ عَلَىٰ ظَنُّكَ﴾ تایا بازار گانه‌کشان نیشان به‌دهم ﴿شَيْعِكُمْ﴾ که رزگارتان
 بکات ﴿فَإِنَّ عَذَابَ اللَّهِ﴾ له‌سزایه‌کی به‌ر له‌تازار ﴿وَيُسْخَرُونَ لِشَيْءٍ وَمُسْخَرُونَ﴾ (بازر گانه‌که‌ش نه‌میه) باوه‌ر به‌پتن
 به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کی ﴿وَلْيُحْمَدُونَ﴾ وه‌تیکوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ری‌ی خوادا ﴿بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ به‌سامان
 و گیانی خوتان ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌مه‌تان باشتره بولای خوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گهر نیوه بزائن ﴿بِغَيْرِ نَكْرِهٍ لَّكُمْ﴾
 (نه‌وساخوا) له‌گوناهه‌کانتان خوش ده‌بی ﴿وَيَذَرُكُمْ كَخَلَفٍ﴾ وه‌(له‌روزی دوایدا) ده‌تان خاته‌باختیکه‌وه
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جو‌گه‌ی ناوی زور به‌زیر یاندا ده‌روات ﴿وَمَسْكِنٍ يَخْلُقُ﴾ (وه‌ده‌تانخاته) خانوو کوشکی
 زور پاک و خوشه‌وه ﴿فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ له‌به‌مه‌شانی جیگای مانه‌وی هه‌میشمی دان ﴿وَالَّذِينَ الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌مه‌یه
 سهر که‌وتی گه‌وره ﴿وَالَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ وه‌شتینکی تر که حمزی لی ده‌که‌ن ﴿تَقَرَّبَ إِلَهُ﴾ که یارمه‌نی دانه‌له
 خواوه ﴿وَفُتِحَ قُرْبٌ﴾ وه‌رزگار کردینکی نزدیک (ونا‌زاد کردنی شاری مه‌ککه‌یه) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌(به‌مه) مژده
 بده‌به‌ثیمانداران ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی نه‌واتی که باوه‌رتان هه‌تاوه ﴿كُلُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ یسن به‌یارمه‌نی
 ده‌رانی (نایشی) خوا ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ هه‌روه‌ک عیسی کوری مریم وونی ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هاورنی
 تایه‌تیه‌کانسی خوی ﴿مَنْ أَنْصَارُ إِلَى اللَّهِ﴾ کن یارمه‌نی ده‌ری منه بولای خوا ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ هاورنکانی ووتیان
 ﴿عَنْ أَنْصَارِ اللَّهِ﴾ نیمه‌یارمه‌نی ده‌رانی (دینی) خوا یسن ﴿فَأَمَّا قَالُوا﴾ نه‌مجا ده‌سته‌به‌ک له‌به‌نو
 نیرائیل باوه‌ریان هه‌تا ﴿وَكُنْتُمْ قَالُوا﴾ وه‌ده‌سته‌به‌کشیان بی‌ باوه‌ر بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نیمه‌ش پشوانی
 نه‌وانه‌مان کرد که باوه‌ریان هه‌تا ﴿عَلَىٰ عَذَابٍ﴾ له‌به‌رانبه‌ر دوزمنه‌کانیاندا ﴿فَأَمَّا الْحَوَارِيُّونَ﴾ بویه‌سهر که‌وتن و
 زالی بوون به‌سهر یاندا

سوره‌ی (الجمعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْخِرُهُ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿فَإِنِّي السَّكُونُ﴾ ته‌وی له‌ ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ ته‌وی له‌ زه‌وی دایه‌ ﴿الْمَاءِ الْغَدِيرِ﴾ (ته‌و خوایه‌ی) که‌ پاشایه‌کی پاک و ینگه‌ردی ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ زالی بالاده‌سه‌تی کار به‌جی به‌ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا ئه‌و زاته‌به‌ ﴿بَعَثَ فِي الْأُمَمِ﴾ که‌ نار دووبه‌نی له‌ ناو نه‌ خوئنده‌واراندا (عمر به‌ کائدا) ﴿رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ پیغه‌مه‌رئک له‌ خوئان ﴿يَتْلُو آيَاتِهِ لِيُتَبَرَّ﴾ ده‌خوئینه‌وه به‌سه‌ریاندا نیشانه‌کانی خوا ﴿وَلَا يَكْفُرُ﴾ پاکیان ده‌کاته‌ ﴿وَيُؤْمِنُ بِالْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ﴾ وه‌ قورئان و فخر مووده‌ی (پرسوود) یان فیر ده‌کات ﴿وَأَنَّ كُنَّا أُولَ الْأَمْرِ قَبْلُ﴾ هر چه‌ند ته‌وان له‌ پینشدا ﴿لَقَدْ صَدَّقَ قُبْرِي﴾ له‌ گو مرایه‌کی ئاشکر ادابوون ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ﴾ وه‌ (په‌وانه‌شی کردووه‌بو) گه‌ لانی تری جگه‌ له‌ وان ﴿لَمَّا لَحِقَ قُلُوبُهُمْ﴾ که‌ هینشتا پین یان نه‌ گه‌ یشتوون (و موسولمان نه‌ بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ خوا زالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته‌ ﴿ذَلِكَ فَتَنُ اللَّهِ﴾ ته‌وه‌ به‌هره‌یه‌کی خوایی به‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ته‌یدا به‌ هر که‌ سیك که‌ (خوی) به‌هوی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌ خوا خاوه‌نی فز ل و به‌هره و به‌خششی گه‌وره‌به‌ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی به‌سه‌ره‌اتی ته‌وانه‌ی ﴿حَمَلُوا التَّوْرَةَ﴾ که‌ ته‌وراتیان درا به‌سه‌ردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ له‌ پاشان هه‌لیان نه‌ گرت (په‌فتاریان پین نه‌ کرد) ﴿كَثَلِ الْجِبَالِ﴾ وه‌ك گوی درئزئکه‌ ﴿يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾ که‌ کتییکی زوری هه‌لگرتی (سوودی لی نابینی) ﴿يُسْأَلُنَّ عَنِ الْقُوَى الْأَلْوَنِ﴾ ئای چه‌ند خرابه‌ نموونه‌ی ته‌و گه‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌ نیشانه‌کانی خواییان به‌ درو زاتی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خوار پی نموونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادَوْا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ته‌ی ته‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر دینی جووله‌کهن ﴿إِنْ رَعِمْتُمْ﴾ نه‌ گهر پینان وایه‌ ﴿أَنْتُمْ أُولَ الْأَمْرِ﴾ که‌ به‌راستی قیوه‌ دوستی خوان ﴿مِنْ دُونِ النَّاسِ﴾ ینجگه‌ له‌ خه‌لکی تر ﴿فَتَمَتُّوا أَلَمُوتَ﴾ که‌ه‌وا بوو داوای مردن بکهن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته‌ گهر ئیوه‌ راست ده‌کهن ﴿وَلَا يَسْأَلُونَ أَجْرًا﴾ وه‌ ته‌وانه‌ هر گیز داوای مردن ناکهن ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ لِربِّكُمْ﴾ له‌ به‌ر ته‌و (گوناها نه‌ی) که‌ به‌ده‌ستی خوئان پینشیان خستووه‌ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خوا ئاگاداره به‌سته‌م کاران ﴿قُلْ إِنْ أَلَمُوتَ الَّذِي﴾ بلی به‌راستی ته‌و مردنه‌ی که‌ ﴿تَقْرُوتُ مِنْهُ﴾ لی ی راده‌کهن ﴿فَاللَّهُ مُتَّقِيكُمْ﴾ ینگومان پینان ده‌گات و تووشتان ده‌بی ﴿لَمْ تُزِدُوا﴾ له‌ پاشان ده‌ گهر پینرئنه‌وه ﴿إِلَّا عِلْمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو لای خوای زانا به‌ ئاشکرا و نه‌پینه‌کان ﴿فَبَشِّرْ﴾ ته‌مجا هه‌والئان پین ده‌دات ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿۵﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو ئەوانەى كە باوەڕتان هێناوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ كاتێك كە بانگدرا بۆ نوێژ
 ﴿مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ لە پۆزى هەینی دا ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ بە پەله بۆ یادی خوا (و نوێژی هەینی)
 و ﴿وَذُرُوا النَّبَعِ﴾ واز لە كڕین و فروشتن بهێشن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئاوهوه بۆ ئێوه چاكتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 ئەگەر بزائن و تێ بگەن ﴿إِذَا فَضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا كاتێك كە نوێژی هەینی تهواو بوو ﴿فَأَنْتَبِهُوا﴾
 ڤى الارض ئیتر بلاو بینهوه به سەر زهویی دا ﴿وَاتَّبِعُوا مَن قَضَىٰ لِلَّهِ﴾ وه داواى رزق و پۆزى خوا بكەن
 ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ بۆ ئەوهى رزگار و سەر فەرازین ﴿وَلَا تَارِكُوا حُجْرَٰتَهُمْ﴾ هەر كارێكى بازار گانی یان هەر كارێكى بێهۆده بینن ﴿أَنْفُسُوكُمْ إِلَيْهَا﴾ بلاوهى لى
 ئەكەن بۆ لای ئەو بازار گانی به ﴿وَتَرْكُوكَ فَلْيَمْكُرْ﴾ وه تۆ به جێ دێلن به راوهستاوى (له سەر مێنهدره كهت)
 ﴿فَلْيَمِيعَةً لِّلَّهِ خَيْرٌ﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ) بلى ئەوهى لای خوا به چاكتره ﴿عَنِ اللَّهِ وَمِنَ النَّجْرَةِ﴾
 لەشتى بى هۆده و بازار گانی ﴿وَأَمَّا خَيْرُ الْأَرْضِ فَيَدِينٌ﴾ وه خوا باشترينى پۆزى دهراوه ﴿

سورهی (المنافقون)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوى خواى به خشندهى مېهره بان

﴿إِنَّمَا هِيَ الَّذِينَ أُعْطُوا الْكِتَابَ﴾ كاتێك كە دووڕوان بێته لات ﴿قَالُوا أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ﴾ دەلێن شایهتى دهدهین
 كە به راستى تۆ پێغه مبهرى خوابت ﴿وَأَلَّهُ يَقُولُ إِنَّكَ رَسُولُهُ﴾ وه دياره خوابش دهزانى كە تۆ په وانه كراوى
 ئەوى ﴿وَأَلَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه خوا شایهتى ده دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ كَذِبُونَ﴾ كە بێگومان دووڕوان دروژن ﴿وَلَا
 تَحْزَنُوا وَلَا تَسْخَبُوا﴾ سوێنده (درو) كانى خۆيان كرد به قهڵغان (بۆ خۆيان) ﴿فَصَدِّدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 ئەمجار بنگرى (خهلك) یان ده كرد له رێى خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستى ئەوان كارێكى
 خراپیان ده كرد ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ ئەوه (ی كه ووترا) له بهر ئەوه بوو كە به راستى ئەوان باوهڕیان
 هێناو ﴿لَكُمُ الْكُفْرُ﴾ له باشان بى باوهڕ بوون ﴿فَطَمَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ ئەمجار مۆر نرا به سەر دلێاندا ﴿فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر ئەوان هیچ تێ ناگەن ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمُ﴾ هەر كاتێك ده بان بیهیت ﴿تَعَجَّبُوا لَهُمْ﴾
 لەش و قهڵافه تیان سەر سامت ده كات ﴿وَأَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا بِقَوْلِهِمْ﴾ وه ئەگەر قسه بكەن گوى له قسه كه بیان
 ده گریبت ﴿كَانَهُمْ خَشِبٌ مُّسْتَدَّةٌ﴾ (دوو رووان) ههروهك دارى ههله سپهر دراو وان ﴿يَحْسَبُونَ﴾ وا گومان
 ده بهن ﴿كُلَّ صَبَاحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه موو ههوار و قهرمهك بۆ سەر ئەوانه ﴿خَرَأَعْدُو﴾ هەر ئەوان دروژن
 ﴿فَأَخَذَهُمْ﴾ كه واته خۆ تیان لى پاریزه ﴿فَتَنَاهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیانكۆزى (یان خوا له ناویان به ریت)
 ﴿أَنْ يُّؤْفَكُوا﴾ چون وهرده گیرین (له حەق) ﴿

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتیک پیان بووتریت ﴿تَعَالَوْا تَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ وهرن بؤ لای پیغه‌مبهری خوا
تا داوای لیخوشبوونتان بؤ بکات ﴿لَوْ أَنزَلْنَاهُ سَهْلًا﴾ (سه‌رپیچی ده‌کهن) سه‌ریان یا ده‌دهن ﴿وَزَانِيَهُمْ
يَصُدُّونَ﴾ وه‌ده‌یان بینیت پروو وهرنه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا که نه‌وان خویان به‌گه‌وره
ده‌زانن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بؤ نه‌وان به‌کسانه ﴿أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ﴾ داوای لیخوشبوونیان بؤ بکه‌یت
﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیخوشبوونیان بؤ نه‌که‌یت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ههر‌گیر خوالی یان
خوش نابی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا رینمونی گه‌لی له‌ری لاده‌ران ناکات ﴿هُمُ
الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه‌وان نه‌و که‌سانه‌ن که ده‌لین: ﴿لَا تُنْفِقُوا مِمَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن
به‌نه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبهردان ﴿حَتَّى يَصْغُرُوا﴾ تا بلا‌وه‌ی لی بکه‌ن (و نه‌م دینه‌بهموتیت)
﴿وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌کاتیکدا ههرچی گه‌نجینه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌ویی هه‌یه‌هه‌مووی
هی خواجه ﴿وَلَكِنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام دوو پرووه‌کان نازانن ﴿يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى
الْمَدِينَةِ﴾ (دوو پروه‌کان) ده‌لین سوتندی نه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بؤ مه‌دینه ﴿لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾
بینگومان ده‌سه‌ل‌انداز و به‌ریزه‌کان (مه‌به‌ست پیی خویان بوو) لات و بی ریزه‌کان له‌مه‌دینه
ده‌ده‌کهن (مه‌به‌ست پیی پرواداران بوو) ﴿وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (خوای گه‌وره‌ش
به‌ریه‌رچیان ده‌داته‌وه و ده‌فهرموتیت): ریز و گه‌وره‌یی ته‌نها بؤ خوا و بؤ پیغه‌مبهری خوا و باوه‌ردارانه
﴿وَلَكِنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام دوو پروو و نازانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌ردان
هیتاوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ﴾ مان و مندالانتان بی ناگاتان نه‌کهن له‌یادی خوا
﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ههر که‌سینک و ابکات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرُونَ﴾ نا نه‌وانه‌ خویان خه‌سار و مه‌ندن
﴿وَأَتَّبِعُوا مِمَّا رَفَعْنَا﴾ به‌خشن له‌وه‌ی رزق و رزیمان داوون ﴿مَنْ قِيلَ أَنْ يَأْتِ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾
پیش نه‌وه‌ی مردن به‌خه‌به‌به‌کینکتان بگری ﴿فَقُولْ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾ نه‌وسا بلینت: خواجه خوز‌گه
مردنی منت دوا بخستایه ﴿إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بؤ ماو‌دیه‌کی نزیسک ﴿فَأَصْدَقْ﴾ جا مال‌م بیه‌خشایه
﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وه‌له‌چاکه‌کاران بوومایه ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ ههر‌گیر خوا هیچ که‌سینک
دوا ناخات (له‌مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتیک که وه‌ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا
شاره‌زایه به‌وه‌ی که ده‌یکهن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْتَعِجِلُّهُ﴾ نه‌سیب‌جانی خواد ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ ده‌سه‌لانی ته‌واو بۆ نه‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌هرچی ستایش هه‌یه هه‌مووی بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌نه‌وه به‌سدر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لانه ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه که ئه‌وه‌ی دروست کردوه ﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ﴾ نه‌مجا هه‌ندی‌کستان بێ باوه‌رو ﴿وَمَنْ كُفِّرْ﴾ هه‌ندی‌کی تریشتان باوه‌ر دارن ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ نَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه به‌هر شتی‌ک که نه‌نجامی ده‌دهن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالْحَقُّ﴾ خوا ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کیشاون ﴿وَاللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ وه‌سه‌ر نه‌نجامیش هه‌ر بۆ لای نه‌وه (گه‌رانه‌وه) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه خوا ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه، وه‌به‌وه‌یشی ناشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوا زانایه به‌وه‌ی له‌ناو ده‌ و ده‌رونده‌یه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ﴾ نایا پیتان نه‌گه‌یشتوره هه‌والی نه‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که بێ باوه‌ر بوون له‌مه‌و پش ﴿فَذَاؤُوا بِالْأَمْرِ﴾ بۆیه چه‌شتیان توله‌ی کاری خۆیان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بۆ نه‌وان هه‌یه سزای سه‌خت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ﴾ نه‌و (سزایه) بینگومان به‌هۆی شه‌وه وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که پیتغه‌مبه‌ره‌کانیان بۆ هات به‌به‌لگه‌ی ناشکراوه ﴿فَقَالُوا أَإِشْرَارُ يَهْدُونَنَا﴾ که چی ده‌یان ووت چۆن ئه‌مێ ئاده‌می به‌ک له‌خۆمان پێ نموو نیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ نه‌مجا بێ پروا بوون و پروسان وه‌رگیرا ﴿وَأَسْتَعِجِلُّهُ﴾ وه‌خواش بێ نیازی نواند (له‌باوه‌ر هیشانیان) ﴿وَاللَّهُ عَنِ خَيْدٍ﴾ وه‌خوا ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه ﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێ باوه‌ران وایان ده‌زانی ﴿أَنْ لَّنْ يَبْعَثُوا﴾ که (له‌پوژی دوا‌یی دا) زیندوو ناکرێ شه‌وه ﴿قُلْ بَلَى﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَى﴾ پێیان بلی : به‌لی ﴿وَرَبِّيَ اشْعَلُ﴾ سویتند به‌په‌روه‌ردگارم بینگومان زیندوو ده‌کرێ شه‌وه ﴿لَنُكَلِّمَنَّ الَّذِينَ يَبْعَثُونَ﴾ ده‌لنایان هه‌والتان بێ ده‌دریت به‌وه‌ی که کردوو تاته ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه‌ئه‌مه بۆ خوا (زور) ناسانه ﴿فَذَاؤُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌واته باوه‌ر به‌پیتن به‌خواو پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ﴿وَالَّذِينَ الَّذِينَ نُرْسِلُ﴾ به‌و پرووناکی یه‌ی دامان به‌زاندوووه (که قورئانه) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ناگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ (پاداشتان ده‌داته‌وه) له‌پوژی‌کدا که کۆتان ده‌کاته‌وه بۆ پوژی کۆکردنه‌وه ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْقِيَامِ﴾ شه‌وپۆزه پوژی زبانباری به ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه‌هر که سیتک بر و به‌پیتت به‌خوا ﴿وَيَقْعَلْ صِلَا﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاک بکات ﴿يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوا چاوپوژی ده‌کات له‌گونه‌ه‌کانی و ده‌یانسرپێته‌وه ﴿وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌بخاته ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يُخْرِجُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جۆگه‌ی ناوی زور به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیییدا ده‌پیتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی وه‌تا هه‌تایی ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌وه‌یه بردنه‌وه و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌واندی که بن باوهر بیرون و نیشانه و بدنگد کانی یتیمه‌یان به دروزانی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه هاوه‌لی ناگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَبِئْسَ
 الْتَصِيرُ﴾ وه سهر نه‌نجامینکی زور خرابه ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ ناپره‌هتسی به‌ک تووشی
 (خه‌لک) نایب ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گهر به‌فهرمانی خوا نه‌بیت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ ههر که‌سینک باوهر
 به‌یتیت به‌خوا ﴿يَهْدِ اللَّهُ قَبْلَهُ﴾ خوا ری‌نمورنی دلی ده‌کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به‌هه‌مو
 شت ناگاداره ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گویرایه‌لی خوا و گویرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه‌وسا ته‌گهر پشتان تی کرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا﴾ جا نه‌وه‌ی له‌سهر پیغه‌مبه‌ری یتیمه‌یه
 ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ته‌نها گه‌یاندنی پروون و ناشکرای (نابنه‌که‌به‌نی) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زانیکه که‌جگه له‌و هیچ به‌رستراونکی راست نی به ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ده‌ی
 با باوهر داران ته‌نها پشت به‌خوا به‌هشن ﴿بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه
 ﴿إِنْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوَّلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ﴾ به‌راستی هه‌ندیک له‌رزان و منداله‌کانتان دوزمنی
 یتیمه‌ن (به‌وه‌ی ده‌یانه‌ویت ریگریان بکه‌ن له‌ریگه‌ی خودا و به‌شیمانان بکه‌نه‌وه له‌ثاینه‌که‌تان)
 ﴿فَأَعْذِرُوهُمْ﴾ جا خوتانیان لی بیارتزن (وناگاداریان بن، به‌گویتیان نه‌که‌ن) ﴿وَإِنْ تَعْفُوا﴾ وه ته‌گهر
 (لییان) بیورن ﴿وَتَضَعُوا﴾ وه واز به‌یتن (لییان) ﴿وَتَعْفُوا﴾ وه (لییان) خوش بین ﴿وَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه‌وه بینگومان خواش لی خوش بووی میهره‌بانه ﴿إِنَّمَا أَمْرُكَ وَالْوَلَدُكُمْ فَبَشِّرْهُ
 بینگومان سه‌روه‌ت و سامان و مال و مندالن هوی ناخی کردنه‌وه‌تانن ﴿وَاللَّهُ بِعَدُوِّهِمْ عَزِيزٌ﴾
 له‌کانتیکدا خوا پاداشنی زور گه‌وره‌ی له‌لایه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ که‌وا بوو له‌خوا به‌رستن
 و به‌ندایه‌تی نه‌و بکه‌ن نه‌وه‌نده‌ی که‌ده‌توانن ﴿وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وه گویرایه‌ل و ملکه‌چی بن ﴿وَأَطِيعُوا
 خَيْرَ الْأَنْفُسِكُمْ﴾ وه مان به‌خشن که‌بو خوتان چاکتره ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ وه نه‌وه‌ی پاریزراو بی
 له‌چرووکی نه‌فسی خوی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ههر نه‌وانن سه‌رکه‌وتوو و زرگار ﴿إِنْ تَقْرَضُوا
 اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ته‌گهر قهرز بده‌ن به‌خوا به‌قهرزینکی چاک (واته بیبه‌خشن له‌پیناو خوا) ﴿يُضَاعِفْهُ
 لَكُمْ﴾ چند به‌رانبه‌ری ده‌کاته‌وه بو‌تان ﴿وَيُغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیسان خوش ده‌بی ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وه خوا سوپاسگوزاری له‌سهرخو و به‌نارامه ﴿عَلَيْهِ الرِّجَابُ وَالشَّهَادَةُ﴾ (نه‌و زاته‌به‌روه‌ردگارنکی)
 زانا و ناگاداره به‌شته‌په‌نه‌ان و ناشکراکان ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ زالی بالاده‌ستی کاربه‌چی به

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغمبر ﷺ ﴿تَوَّابًا﴾ (تو و توبه ته که ت) ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ هەر کاتیک وستان ژنه کانتان ته لاق بدهن ﴿فَطَلِّقُوهُنَّ أَوْ بَدِّلْنَهُنَّ﴾ با ته لاقیان بدهن له کاتی عیده یاندا (نه و کاتهی له جهیز پاک بوونه ته ووه له گه لیان دروست نه بوون) ﴿وَأَخْضُوا إِلَيْهَا﴾ وه عیدهی (ژنه کانتان) به ووردی بزمیرن ﴿وَأَقْبُوا اللَّهَ رِجْزًا﴾ وه له خوا بترسن که بهر وهر دگارتانه ﴿لَا تَحْزَنُوا﴾ نه و ژنانه دهر مه کهن ﴿مَنْ يُولِمْ﴾ له ماله کانی خویان (تا عیده یان ته و او ده بی) ﴿وَلَا يَحْزَنْ﴾ نافر تانیس با دهر نه چن (له ماله کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَتَذَكَّرَ مِنْكُمْ فَبَدِّلْهُنَّ﴾ مه گهر کاریکی خرابی ناشکرا بکهن ﴿وَأَنْ تَحْذَرُوا اللَّهَ﴾ وه نه وانه سنووره کانی خودان ﴿وَمَنْ يَحْذَرِ اللَّهَ﴾ هەر که سیک له سنووره کانی خوا دهر بچیت ﴿فَعَدَّ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ نه ووه بنگومان سسته می له خوی کر دووه ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ﴾ تو چو وزانی له وانه به خوا پیشی بهیتیت ﴿بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ دواي نه ووه کار و بار و دؤخیکی تر (و ژن و پیایوه که بکه و نه ووه به کتر و ناشتیان بیته ووه) ﴿فَإِنْ يَلْقَئَا جَمَلًا﴾ نه مجا که گه یشتنه کاتی خویان (باش ته لاقیک بان دوو ته لاق) ﴿فَأَمْسِكُوا مِنْ بَعْرُوفِهِ﴾ نه ووه سا بان بیان نه ووه به باشی (بیانه نه ووه بؤ لای خوتان به شیوه به کی چاک) ﴿أَوْ لَوْ يَفْقَهُنَّ بَعْرُوفَ﴾ بان لیان جیا یسه ووه به باشی ﴿وَأَشْهُدُوا ذُوَّ عَدْلٍ بَيْنَكُمْ﴾ وه دوو شاهیدی داد بهر وهر بگرن له خوتان ﴿وَأَقْبُوا الشَّهَادَةَ﴾ که له بهر خوا نه ووه شاهیدی به دن ﴿ذَلِكَ﴾ نه وانهی (باسکران به ندیکسن) ﴿يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ فُوتًا﴾ که ناموز گاری نه وانهی بی ده کری که با وهر بان هه بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَجْرُوا﴾ به خوا و بر و زی دوا بی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه ههر که سی خواناس بی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوا دهر ووی لی ده کاته ووه ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ وه رزق و ریزی ده دات له لایه که ووه که به خه بالیدا نه هاتووه و بیری لی نه کرده نه ووه ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه هه که سی پشت به خوا به سستی ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ نه ووه خواي به سه ﴿إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ﴾ به راستی خوا کار و فرمائی خوی به نه ووه جام ده گه به سستی ﴿فَعَدَّ اللَّهُ لِكُلِّ فِتْنَةٍ قَدْراً﴾ بنگومان خوا بؤ هه موو شتیک نه ندازه به کی دیاری کراوی داناوه ﴿وَالَّذِي يَتَمَسَّكُ مِنَ الْمَجْجِ﴾ نه وانهی که بی هیوا ده بن له که و نه جهیز ووه ﴿مِنْ نِسَائِكُمْ﴾ له ژنانتان ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ نه گهر (دهر باره ی زانی عیده یان) دوو دل بوون نه ووه عیده یان سی مانگه ﴿وَالَّذِي أَرَبْتُمْ مِنْهُنَّ﴾ وه (هه روا) نه وانهش که (له بهر مندالی) هیشتا جهیز بان پیتدا نه هاتووه (عیده یان ههر سی مانگه) ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْصَالُ﴾ وه ژنانی سک پر (دوو گیان) ﴿أَجْمَعُونَ أَنْ يَصْغُرَ حَمَلُهُنَّ﴾ عیده یان نه ووه کاته به که سکه که یان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ ههر که سیک له خوا بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ خوا کاری بؤ ناسان ده کات ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ نه ووهی (که باسکرا) فرمائی خوا به ﴿أَشْرَ لَهُ إِلَاحًا﴾ که بؤی ناردونه ته خواره ووه ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه ههر که سیک خواناس و له خوا ترس بیت ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا هه کانی بؤ دانه پوشتی و نه بانسرنه ووه ﴿وَيُعْطِ لَهُ لُجْجًا﴾ پاداشتی گه ووهی ده داته ووه

﴿أَشْكُرُ﴾ (ژئانی ته لاق دراو) دابنن و نیسته جیان بکن ﴿مِنْ خَيْثُ سَكُنْتُ﴾ لهو شوینته‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیسته جی ده‌بن ﴿مِنْ وَجْدِكَ﴾ به پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا ضَارَّوهُنَّ﴾ وه زیانیان پی مه‌گه‌بنن ﴿لِئَلَّيْنِیْوَاعِلَیْهِنَّ﴾ تا ته‌نگیان پی هه‌لچنن ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَیِّ حَلٍّ﴾ وه ته‌گه‌ر دوو‌گیان بوون ﴿فَلِئَلَّيْنِیْوَاعِلَیْهِنَّ﴾ ته‌وه خهر جیان بکیشنن ﴿حَتَّى يَضَعْنَ خُفَّهُنَّ﴾ تا سکه‌که‌یان دالته‌نن ﴿وَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾ ته‌وسا ته‌گه‌ر شیریان دا به‌منداله‌که‌تان ﴿فَلِئَلَّيْنِیْوَاعِلَیْهِنَّ﴾ ته‌وا ته‌وه‌ش کسری‌یان بده‌نی ﴿وَأُتِمِّرُوا بِبَنَاتِكُمْ بِمَقْرُوفٍ﴾ وه له‌ناو خوتاندا پ‌اوئز بکن به‌چاکی (ده‌بار‌ه‌ی منداله‌که) ﴿وَإِنْ تَقَاتَرُوا﴾ وه ته‌گه‌ر ته‌نگیتان کرد (نه‌سازان له‌کریکه‌دا) ﴿فَسَرِّضْ لَهُ الْآخَرَى﴾ ته‌وه با نافرته‌نیکی تر شیریی بداتی ﴿لِيَتَفَقَّحُوا دُوسَعًا مِنْ سَعْيِهِ﴾ باده‌وله‌مه‌ند به‌پی‌ی ده‌وله‌مه‌ندی نه‌فه‌قه‌ بدات ﴿وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾ وه هه‌ر که‌سینک که‌م ده‌ست وه‌زار سوو ﴿فَلِيَتَفَقَّحْ مَعَهُ الْآخَرَةُ﴾ با به‌پی‌ی ته‌وه‌ی که‌خوا داویه‌تیه نه‌فه‌قه‌ بدات ﴿لَا يَكِلُفُ اللَّهُ فَتْسًا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿إِلَّا مَاءً شَهِتًا﴾ مه‌گه‌ر به‌پی‌ی ته‌وه نه‌بیت که‌پیتی داوه (له‌توانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ بینگومان خوا دوا‌ی نه‌نگانه‌ناسانی دینیت ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَمَتْ﴾ زور له‌گوندنشین و شارنشین کان سه‌ره‌پچی یان کرد ﴿عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ له‌فرمانی په‌روهر دگار و پیغه‌مه‌ره‌کانی ﴿فَاسْتَهْتَبَتْ﴾ نیمه‌ش پرسینه‌وه‌مان له‌گه‌ل کردن ﴿جَسَدًا شَرِيدًا﴾ به‌پرسینه‌وه‌به‌کی سه‌خت ﴿وَعَدَّتْهَا عَذَابًا لَكْرًا﴾ وه سزایان دان به‌سزایه‌کی دزوار ﴿فَقَاتَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا﴾ نیر شکامی کرده‌وه‌ی خویانیان چه‌شت ﴿وَكَانَ عَقِبَهُ أَمْرٌ خُسْرًا﴾ وه سه‌ره‌نه‌نجامی کاریان بوو به‌زیانیاری و خه‌سار و مه‌ندی ﴿أَفَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا ناماده‌ی کرده‌وه‌بو‌یان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَاتَّوَا إِلَى اللَّهِ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ ته‌ی ته‌وه که‌سانه‌ی خاوه‌ن زیری و بیر و هوشن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿فَقَدْ أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ ذِكْرٌ﴾ بینگومان خوا قورئانی بو دابه‌زاندون ﴿رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾ (همروه‌ک بوی ناردون) پیغه‌مه‌ره‌ک که‌ده‌خوینیه‌وه‌بو‌تان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثایه‌ته‌کانی خوا که‌روون کرده‌وه‌ن ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تاده‌ره‌به‌یتیت ته‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده‌وه‌ی چاکیان کرده‌وه ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ إِلَى الْوَرَى﴾ له‌تاریکستانی (پی‌دینی) بو‌رووناکی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُؤْمِرْ بِأَمْرِ﴾ وه هه‌ر که‌سینک باوه‌ره‌به‌یتیت به‌خوا‌ی گه‌وره ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کار و کرده‌وه‌ی چاک ته‌نجام بدات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ ته‌وه خوا‌ی گه‌وره ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌به‌ژیر دره‌خته‌کاتیدا جو‌گه‌ناوی زور دهر‌وا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تباده‌میننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿فَقَدْ أَحْصَى اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ بینگومان خوا (له‌وی) پ‌و‌زی چاکی بو‌ناماده‌کرده‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا زانیکه ﴿حَتَّى سَمِعَ سَمَوَاتٍ﴾ که‌جه‌وت ناسمانی دروست کرده‌وه ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ وَمِنْهُنَّ﴾ وه به‌وته‌ی ته‌وان زه‌ویشی دروست کرده‌وه ﴿يُنْزِلُ الْأَمْرَ بَيْنَهُنَّ﴾ فرمانی خوا له‌نیوانیاندا داده‌به‌زیت ﴿لِيَقْلَقُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ تا چاک بزائن که‌خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌سه‌ره‌هه‌موو شتینکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بینگومان خوا ﴿قَدْ أَحْصَا بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (به‌زانست و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتینکی داوه (واته : ناگاداری هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ره) ﴿

سوره‌ی (التحریم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کزبویه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوهره‌دارانش به‌مدی زانی، پیغمبه‌ریش (ﷺ) به‌حەفصه‌ی فەرموو: ئەو ماریه‌م له‌خۆم حەرام کرد به‌و مەرجه‌ی ئەم نەهیتیه‌ لای کەس نەدر کێتیت، حەفصه‌ش رۆشت لای عائیشه‌ نه‌یتیه‌ که‌ی در کائدا، به‌م هۆیه‌وه ئەم سورده‌ته هاته‌ خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەه‌ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ﴿لَتَرْجِفَنَّ مَا أَلَىٰ اللَّهُ لَكَ﴾ بۆچی شتێک له‌خۆت حەرام ده‌که‌یت که‌ خوا بۆی حەلال کردو‌یت (مه‌به‌ست بێ خاتوو ماریه‌ بوو) ﴿تَبَيَّنَتِ مَرْضَاتُ أَزْوَاجِكَ﴾ تۆ به‌زامه‌ندی ژنه‌ کانت ده‌وی ﴿وَأَمَّا عَفْوَ زَيْجِرٍ﴾ له‌ کاتێکدا خوا له‌خۆشبووی میهره‌بانە ﴿مَدَّ قَرْضَ اللَّهِ لَكَ﴾ بێگومان خوا دایناوه‌ بۆتان ﴿تَجَاوَزْتُمْ﴾ هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌ کانتان ﴿وَأَلَّفْتُمُونَا﴾ خوا کارساز و دۆستی ئیویه‌ ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ شه‌و زانای کاردرسته‌ ﴿وَإِذَا نَسَرَ النَّبِيُّ﴾ کاتێک که‌ پیغمبه‌ر (ﷺ) به‌نه‌یتی ﴿إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثٌ﴾ لای هه‌ندی له‌ژنه‌ کانی قسه‌یه‌کی در کاند ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئەمجا که‌ نه‌و (ژنه‌) قسه‌ که‌ی کرد (بۆ هه‌وێکه‌ی) ﴿وَأُظْهِرَ لِلَّهِ عَلَيْهِ﴾ خواش پیغمبه‌ری (ﷺ) ناگادار کرد ﴿عَرَفَ بَعْضُهُ وَالْقَرْضُ عَنْ﴾ (پیغمبه‌ر (ﷺ)) هه‌ندیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بێ ده‌نگ بوو له‌ ﴿بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَتْ﴾ ئەمجا که‌ پێی ووت (ژنه‌ که‌ی) ووتی: ﴿مَنْ أَتَىٰ هَذَا﴾ کێ ئەه‌ه‌ی پێی گه‌باندی ﴿قَالَ تَبَيَّنَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ فەرمووی خوای زانای ناگادار پێی گه‌باندیم ﴿إِنْ شَاءَ إِلَىٰ اللَّهِ﴾ (ئه‌ه‌ی حەفصه‌ و عائیشه‌) ئەگەر هه‌ر دوو کسان ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای خودا (جێی خۆبه‌تی) ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ چونکه‌ به‌راستی دلتان لایدا (له‌ حەق و راستی) ﴿وَإِنْ نَظَرْتُمْ عَلَيْهِ﴾ وه‌ ئەگەر به‌ستی به‌کتر بگرن له‌دژی پیغمبه‌ر (ﷺ) (سه‌ر که‌وتوو نابن) ﴿قَالَ اللَّهُ هُوَ مَوْلَانَا﴾ چونکه‌ بێگومان پشگیری ئەوه‌ خواو ﴿وَجَعَلْنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ جوهره‌ئیل و ئیمانداره‌ چاکه‌ کانیش ﴿وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَاهِرِينَ﴾ دواي ئەوان فریشته‌کانیش به‌ستیوانی ئەوان ﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَخْلُقَ﴾ دلباس ئەگەر ئیوه‌ ته‌لاق به‌دات به‌روه‌ردگاری ﴿أَنْ يَبْدُلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا لَّكَ﴾ له‌بری ئیوه‌ ژنانیکی باشتر له‌ ئیوه‌ی ده‌داتن ﴿مُسْلِمِينَ مُؤْمِنِينَ﴾ موسلمانانی، به‌روادارانێ ﴿فَبَيَّنْتَ تَحِيَّتَ﴾ نزاکارانی، ته‌وبه‌کارانی ﴿عَلَيْكَ سَلَامٌ﴾ خوا به‌رستانی، پۆزوو گران ﴿تَبَيَّنْتَ وَأَنْكَرْتَ﴾ له‌ بیوه‌ ژنان و کیزان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌ باوه‌رمان هه‌تاوه‌ ﴿فَوَاللَّسْكَ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ خۆتان و که‌س و کارتان به‌ارێزن له‌ ناگرێک ﴿وَقَدْ هَمَّتْ أَلْسُنُ وَاجِهَاتٍ﴾ که‌ سه‌ووته‌مه‌نی به‌که‌ی ناده‌می و به‌رده‌ ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ عَلَاظٌ شِدَادٌ﴾ سه‌ره‌رشتی شه‌و (ناگری دۆزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زیو و ئوندو تیزێ وان ﴿لَا يَصُونُ اللَّهُ مَا أَمَرْتُمْ﴾ که‌ ناهه‌رمانی خوا ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌ فەرمایان پێی به‌دات ﴿وَيَقْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه‌ چ فەرمایان پێی به‌دری ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌ بێ باوه‌ر بوون ﴿لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ﴾ ئەمڕۆ (که‌ پۆزی دوايه‌) عۆز و به‌یانو مه‌هه‌تته‌وه‌ ﴿إِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ چونکه‌ بێگومان پاداشت ده‌درێته‌وه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿۷﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که با و ه‌پ‌تان هیتاوه ﴿تُؤْتُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بگه‌پ‌ننه‌وه بۆ لای خوا‌ی گه‌وره
 ﴿تُؤْتُوا نَفْسُوحًا﴾ به‌گه‌پ‌انه‌وه به‌کی ئیجگاری (و‌راست و دروست، که جاریکی تر نه‌گه‌پ‌ننه‌وه سه‌ر
 نه‌و گونا‌هه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَكْفُرَ عَنْكُمْ مِصْرَتَهُمْ﴾ تا به‌روه‌رد گارتان له‌ گونا‌هه کائناتان خوش بیی
 ﴿وَنُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ بنان خان‌ه ناو باخانی‌که‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که ده‌پ‌وا به‌ژیر باند‌ا
 جز‌گه‌ ناوی زور ﴿يَوْمَ لَا يُجْزَىٰ آلَهُ النَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ له‌پ‌ورژن‌کدا که خوا‌ی گه‌وره، پی‌ننه‌مه‌ر
 و‌که‌سانی که با و ه‌پ‌ان هیتاوه له‌گه‌لیدا سه‌ر شو‌پ‌ریان ناکات ﴿وَأُولَٰئِكَ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ﴾ رووناکی
 (ئیمان) یان ده‌پ‌وات له‌پ‌یش‌بانه‌وه ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌لای راستیانه‌وه ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْنَاكَ تُورَثًا﴾
 ده‌ل‌بن نه‌ی به‌روه‌رد گارمان رووناکی به‌که‌مان بۆ زیادو ته‌واوب‌که ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وه‌ل‌یمان خوش به‌
 ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی ه‌ر تویت به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لا‌تداری ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پی‌ننه‌مه‌ر ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بجه‌نگه‌ له‌گه‌ل بی با و ه‌پ‌ان و دوو روواندا
 ﴿وَأَعْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌توند و نی‌یز به‌ له‌گه‌لیاندا ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ بِجَنَّةٍ﴾ وه‌جییان دوزه‌خه ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾
 که سه‌ر نه‌نجام‌یکی زور خرا‌به ﴿صَبَرْنَا اللَّهُ مَكَالًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَأَتِ نُوْجٍ وَأَمْرَأَتِ لُوطٍ﴾ خوا‌ بۆ بی
 با و ه‌پ‌ان ژنی نوح و ژنی لوطی به‌نموونه هیتا‌به‌وه ﴿كَاتِلَا نَحْتِ عَيْنٍ﴾ که له‌ژیر (نیکاحی) دوو
 به‌نده‌دا بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له‌به‌نده‌ چاکه‌کانی ئیمه ﴿فَقَاتِلْهُمْ﴾ نه‌مجا خیانه‌تیان له‌گه‌ل‌کردن
 (مه‌به‌ست پتی بی با و ه‌پ‌ بوون پییان) ﴿فَلَقَدْ بَعَيْنَا عَنْهُمْ إِلَهُ شَيْئًا﴾ که‌چی (میرده‌کانیان) نه‌بیان‌توانی
 شتی‌ک له‌سزای خوا‌یان لی دوو ریخه‌نه‌وه ﴿وَقِيلَ أَهْلَكَ النَّارُ﴾ وه‌پ‌یان ووترا که‌پ‌ر‌ونه ناو نا‌گه‌روه
 ﴿مَعَ الَّذِينَ خَلَوْا﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که‌ده‌پ‌ر‌ونه ناو‌به‌وه ﴿وَصَبَرْنَا اللَّهُ مَكَالًا﴾ (ه‌دروا) خوانموونه‌به‌کی
 نری هیتا‌به‌وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که‌پ‌روایان هیتاوه ﴿أَمْرَأَتِ فِرْعَوْنَ﴾ (به‌) ژنی فیر‌عه‌ون
 ﴿إِذْ قَالَتْ كَاتِبُكَ كَهَؤُلَئِی﴾ پ‌ه‌روه‌رد گارم بۆم دروست بکه ﴿عِنْدَكَ يَتَنَاقَىٰ الْجَنَّةُ﴾
 لای خوت مالیک له‌به‌ه‌شتدا ﴿وَنَحْنُ مِنْ فِرْعَوْنَ وَغَمْلِهِ﴾ وه‌پ‌ز گارم بکه له‌فیر‌عه‌ون و کرده‌وه‌کانی
 ﴿وَنَحْنُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌پ‌ز گارم بکه له‌گه‌لی سه‌مه‌کاران ﴿وَمَرْيَمُ ابْنَتْ عِمْرَانَ﴾ وه‌(به‌)
 مه‌ریه‌می که‌چی عیمران (نموونه ده‌هیتی‌به‌وه) ﴿الَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا﴾ نه‌وه‌ی که داو‌یشی خوی پاک
 را‌گرت ﴿فَفَخَّرْنَا بِهَا﴾ نه‌وسا ئیمه فورمان پیا‌کرد ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ له‌پ‌ر‌وح‌یک که خۆمان دروستمان
 کردووه ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُنْهَ﴾ وه‌با و ه‌پ‌ی هیتا‌بو به‌ووته‌کانی به‌روه‌رد‌گاری خوی
 و‌کشیه‌کانی ﴿وَوَكَّلْنَا مِنَ الْمَلَكِیْنِ﴾ وه‌له‌پ‌یزی گو‌پ‌را‌به‌ل و‌فه‌رمان‌به‌رداراندا بوو ﴿

سورەتى (الملك)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي يَمْلِكُ﴾ گه وره و پیرۆزه ئەو زاتەى که هەرچی دەسه لات و پاشایی ههیه به دهست ئەوه
 ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ئەو دەسه لاتداره به سەر هه سوو شتێکدا ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ ئەو
 زاتەى که مردن و زینانی داهێتاوه و دروستکردووه ﴿يَسْئَلُكَ﴾ تا ئاقیشان بکاتهوه ﴿أَلَمْ يَخْلُقْ عَسَلًا﴾
 که کردووه ی کامتان چاکتره ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ وه هەر ئەوه بالا دهست و لى خو شبوو ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ جَلِيلًا﴾ ئەو زاتەى که جهوت ئاسمانى دروست کردووه يەك له سەر يەك ﴿مَارِئِي﴾
 تو نابیت (ئەى تەماشاکەر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحَنِي﴾ لە دروست کراوه کانی خواى میهره باندا ﴿مِنْ تَقْوِي﴾ هیچ
 ئارێکی يەك ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو بگێره و ورد بهرەوه (بزانە) ﴿خَلْقَ رَبِّي مِنْ فَطْرٍ﴾ ئایا هیچ ناتەواو يەك
 دە بینیت ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دووباره چاو بگێره ﴿كَرِيمٍ﴾ يەك له دواى يەك ﴿يَقُولُ إِنَّكَ الْبَصَرُ حَاسِبًا﴾
 چاووت بهر یسواى و ئاو میندی ده گهڕێتهوه بۆ لای غۆت ﴿وَهُوَ خَبِيرٌ﴾ وه ئەو (چاووت) ماندووه
 و تاقەتى چووه ﴿وَلَقَدْ رَئَاكُمُ الْيَوْمَ إِذْ تَبَسَّيْخُ﴾ سوتندیت بنگومان ئاسمانى دنیامان پازاندووتهوه
 به چرای زۆر (ی ئەستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه گێڕاومانن بهرەجمى شەیتانه کان ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وه ئامادهمان کردووه بۆ ئەوان (له قیامەتدا) سزای ئاگرى هه لگیر ساو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وه بۆ ئەوانەى که بى پروان به پهروه گاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ قَبَسٌ مِنْ الشَّعِيرِ﴾ سزای دۆزهخ
 ئامادهیه، که مەنزەلگایه کى زۆر خراپه ﴿إِذَا الْفُؤَادُ يَنفَصَّ﴾ کاتیك که فەری درانه ناوی بهوه
 ﴿سَمِعُوا اللَّهَ شَهِيقًا﴾ لهو دۆزهخهوه لووره و نر که يەك ده بیستن ﴿وَهُي تَقُورٌ﴾ وه ئەو ئەکولێ و جۆش
 ده خوات ﴿لَقَدْ تَمَرَّزْنَا مِنَ الْغَيْظِ﴾ نزیکه (دۆزهخ) لەرقانا پاره پاره بى ﴿لَقَدْ آتَيْنَا فِيهَا قُورْ﴾ هەر
 کانی دهسته يەك فەری بدرینه ناویهوه ﴿سَاءَ الَّذِي حَزَنَّا﴾ دەر گاوانه کانی دۆزهخ پر سیاریان لى ده کهن
 ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبِيرٌ﴾ ئایا پێغه مبه رێکی تر سینه رتان بۆ نه هاتووه (له دوتیادا) ﴿قَالُوا بَلَى فَرَجَاءَ نَذِيرٍ﴾ ده لێن
 به لى بۆمان هاتووه ﴿فَكُنَّا وَقَلًا﴾ به لام به درۆمان ده زانی، و ده مان ووت (بى) ﴿مَارِئِلَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا هیچى نه ئار دۆته خواره وه ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ نیوه بهس له گو مرایه کى گه وره دان ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ وه ده لێن ئە گه ر قسه ی (پێغه مبه ران) مان بیستایه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان تى بگه شتینایه
 ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ الشَّعِيرِ﴾ نه مر و له هاوه لانی دۆزهخ نه ده بوین ﴿فَأَعْتَفْنَا بِهَا غَورًا﴾ نه و سا ئیتر به ناچار ی
 دان به گونا هه کانیا ندا ده نین ﴿فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ الشَّعِيرِ﴾ که وایوو دووری له میهره بانى خوا بق هاوه لانی
 دۆزهخ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بنگومان ئەوانه ی له په نهانیدا له خواى خویان ده ترسن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لى خوش بوون و پاداشتی گه وره یان بۆ ههیه

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بین پروایان نهو سزایه‌یان به‌دی کرد له نزیلک خویانه‌وه ﴿مِمَّتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 تال ده‌یی پروو خساری نه‌وانه‌ی که‌یی پروا بوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ وه (پیی یان) ده‌ووتری:
 نه‌مه‌یه نه‌و (پروژه) ی که داواتان ده‌کرد ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پیسم بلین ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾
 نه‌گه‌ر خوا من و نه‌و (موسولمانانه) ی که له گه‌لمان له ناومان بیات ﴿أَوْ رَحِمَنِي﴾ یا مبه‌ره‌بانیمان
 له گه‌ل بکات ﴿فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی کی په‌نای پی پروایان ده‌دات له سزای سه‌خت
 ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ بلی: هه‌ر نه‌وه‌ی خوای به‌خشنده که پروامان پی هیتاوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾
 وه هه‌ر به‌و پشتمان به‌ستوه ﴿فَسْتَغاثُوا مِنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ جا له مه‌ولا ده‌زائن که کی له گو‌م‌رای
 په‌کی ناشکرا دایه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پیسم بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ نه‌گه‌ر لئاو (ی خوار دنه‌وه)
 تان رو‌ب‌چی به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ﴾ ده‌ی کی (بی‌جگه له خوا) ناوی زولان‌تان بو
 ده‌هیتی

سوره‌ی ﴿القلم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مبه‌ره‌بان

﴿ب﴾ به (نوون) ده‌خو‌ن‌ری‌ته‌وه، خوا به‌مانا که‌ی زاناتره بو زیاتر زانیاری سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌ی
 (البقرة) بکه ﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ سو‌یند به‌پیسوس و به‌و دیرانه‌ی ده‌پوسن ﴿مَا لَنْتَ بِتَعْمُرَ زِينَةَ﴾
 یس‌خون ﴿تَوَلَّهِ سَايَهُ يَبْخُشِي﴾ به‌خشی خواوه شیت نیت ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وه بی‌گومان
 باداشتی نه‌برانه‌وه مه‌یه بو تو ﴿وَإِنَّكَ لَأَنْتَ عَلِيُّ عَظِيمٍ﴾ وه به‌راستی تو له‌سه‌ر به‌وشت و خویه‌کی
 ئیجگار به‌رزو گه‌وره‌یت ﴿فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ﴾ جا به‌م زو‌وانه‌ی توش و نه‌وانیش ده‌بینن ﴿إِنْ﴾
 ﴿بِأَيِّكَ الْغَفَوْنَ﴾ که کامتان شیتن ﴿إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَغْلَىٰ عَنِ سَبِيلِهِ﴾ بی‌گومان به‌ره‌رد‌گاری
 تو له هه‌موو که‌س زاناتره به‌و که‌سه‌ی که پی‌ی راستی خوای وون کردی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالسُّهْتِينَ﴾
 وه نه‌و زاناتره به‌و که‌سانه‌ی که پی‌ی راستیان گرتی ﴿فَلَا تُطِيعُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ گو‌ن‌رایه‌لی نه‌وانه
 مه‌یه که قسه‌کانت به‌درو ده‌زائن ﴿وَذُؤُؤُودٌ حَرِيانٌ﴾ ده‌کرد که تو نه‌رمی نیشان به‌هیت
 ﴿فَذِهِنَّ﴾ نه‌وسا نه‌وانیش نه‌رمی (به‌رانه‌رت) ده‌نو‌نن ﴿وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ﴾ گو‌ن‌رایه‌لی مه‌که
 بو هیچ سو‌یند خو‌رن‌کی ﴿فَهَبْنِ﴾ به‌ست و ریسوا (ی دروزن) ﴿هَمَّازٌ مِّنْ أَمْرِ يُجِيبُ﴾ پیتک
 گری هاتوو‌چو که‌ر بو قسه‌هیتان و بردن ﴿مَتَّاعٌ لِّلْخَيْرِ﴾ زور رینگری که‌ر له چاکه ﴿مُعَذِّبُ﴾
 أَلِيمٍ ﴿سَهْمَكاري گونا‌ه‌کار﴾ ﴿عَلَّيْكَ عَذَابُكَ عَذِيبٌ﴾ دن په‌قی که‌لله شەق دوا‌ی نه‌وه‌ش زول ﴿إِنْ﴾
 ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِيٍّ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌خواه‌نی دارایی و کو‌ری زوره (هه‌موو نه‌م سیفه‌تانه وه‌ک زانایان
 ده‌لین مه‌به‌ست پی و‌ه‌لیدی کو‌ری مو‌غ‌ه‌به‌یه) ﴿إِنَّا نُنْزِلُ الْكُتُبَ﴾ که تابه‌ته‌کانی ئیمه‌ی
 به‌سه‌ردا بخو‌ن‌ری‌ته‌وه ده‌لی: ﴿أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ (نه‌مانه) نه‌فسانه‌ی پشیمانن ﴿سَامِعُ عَلَىٰ الْأَرْطَمِ﴾
 به‌م زو‌وانه‌ی سه‌ری لووتی داخ ده‌که‌بن

﴿خَشِيعَةً لِّبَصَارِهِ﴾ چاویان شوؤرو ﴿تَرْهَقُهُ زُوْلَةٌ﴾ پرسیوایی دایان ده گری ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَىٰ﴾
 به راستی جاران که بانگ ده کران بؤ ﴿الْشُّعُوْدُ وَالْحُسُودُ﴾ سوژدهو (نه یان ده برد) که ساغیش
 بیون ﴿فَلَنَرِي يَوْمَئِذٍ يُنَادِي بِعَدُوِّهِ﴾ وازم لی بهینه بؤ نهوانه ی که نه م قورئانه به درق ده زانن
 ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بهره بهره کیشیان ده کهم به رهنگیک که پی نه زانن ﴿وَأَنَّى لَهُمْ﴾
 وه مؤله تیان ده دم ﴿إِنْ كَذِبِي مَيِّنٌ﴾ به راستی پیلانی من تو کهم و به هیزه (له بهر انبهر پیلانی نه واندا)
 ﴿أَلَمْ تَكُنْ لَهُمُ الْخَبْرَ﴾ تاخو تو له بی بروایان داوای کری (ی کوششی پیغه مبه رتی) یان لی ده کهیت
 ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ فَتَعْلَمُونَ﴾ نهوانیش له بزاردن قهرزداری گران بارن ﴿أَنزِعْنَاهُمْ أَعْيُنَ﴾ یا روویه به ی
 غه بیان له لایه ﴿فَهُمْ يَكْذِبُونَ﴾ وه نهوان له بهری ده نووسنه وه ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (ته ی موحه ممد
 دان به خونا بگره و چاوه روانی فرمانی بهر وهرد گارت بکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوْبِ﴾ وه
 هاویری نه ههنگه که مبه (که یونس پیغه مبه ره علیه السلام) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْشُوْرٌ﴾ کاتیک که
 بانگی (خودای) کرد، نهو تووره بوو (له بی بروایی گه له که ی) ﴿وَلَوْلَا أَن تَنَادَىٰ زَكَرِيَّا مِن رَّبِّهِ﴾
 نه گهر میهره بانیه که له لایه ن بهر وهرد گاری وه فریای نه که وتایه ﴿لَبَدَّيْنَاهُ وَهُوَ غَافٍ﴾ فری ده درایه
 ده شتیکی رووته ن وه نهو به دنارو ده بوو ﴿فَاجْتَنِبْ رَبَّهُ﴾ نه مجا بهر وهرد گاری هلی بزارده وه
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه کردی (به یدکیک) له چا که کاران ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی
 نزیك بوو بی برواكان ﴿أَن يَرْفُؤَكَ بِأُصْحَابِ﴾ هلت خلیسکتن به چاو (ی پس) یان ﴿لَسْتَ تَعْلَمُ الْيَوْمَ﴾
 له کاتیکدا که قورئان ده بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُوْنٌ﴾ وه ده یان ووت: به راستی نه م (پیغه مبه ره) شیته
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ له کاتیکدا که نه م قورئانه همر ناموز گاری به بؤ هه موو جیهانیان ﴿

سوره قی ﴿الْقَلَمِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿الْقَلَمِ﴾ هاتنی پوزی دوایی (هه ق وراسته) ﴿مَا الْقَلَمُ﴾ جا چی بیت نهو پوزه (هه ق وراسته)
 ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَلَمُ﴾ تو چووزانیت نهو پوزه چی به ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِ﴾ گهلی سه موود
 و عا د نهو پوزه بان به درق زانی (که دله کان داده خور پیستی) ﴿فَأَتَاهُمُ الْطَّيْغُ﴾ نه مجا
 (گهلی) سه موود له ناوبران به نه عره ته یه کی زور گه وره ﴿وَأَنذَرَهُ﴾ وه (گهلی) عا دیش
 ﴿فَأَخَذُوا بِعَصَصِ النَّارِ﴾ له ناوبران به بایه کی سه ختی ساردی به تینی به گرمه ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾ (خوا)
 زالی کرد به سه رباندا ﴿سَخَّرَ لَهَا مِنَ الْغَاسِقِ﴾ جدوت شهو و هشت پوز به بی و وچان (له ناوی
 بردن) ﴿فَقَرَى الْقَوْمُ مِن وَجْهِهِ﴾ نهو گه له ت ده بینی لهو ماوه به داین گیان که وتبوون ﴿كَانَ لَهَا رِجْلٌ خَالِيَةٌ﴾
 وه که قه دی داری خورمای گه نده ل (ناورزاو) ﴿فَلَنَرِي يَوْمَئِذٍ﴾ نایا کهس ده بیست له وان که
 مایسته وه ؟ ﴿

﴿وَجَاءَ وَقُونَ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ (هەر به‌و رهنه‌گه) فیرعدون و گهلانی پشش نه‌و له‌گهل (دانیشتروانی دینهاته) سه‌ره‌و ژیر سووه‌کان هاتن ﴿يَخْلُطُونَ﴾ به‌گوناهو خرابه‌وه ﴿فَقَصَّارَسُورَ رَهْمَةٍ﴾ وه‌بی فیرمانی پینه‌مبه‌ری په‌روهر دگاریان کرد ﴿فَلَا تَهْزِلُهُ زُلْزِلَةٌ﴾ نه‌وسا گرتنی به‌گرتنکی زور سه‌خت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَةُ هَكُنْ لِي جَارِيَةً﴾ به‌راستی نیمه‌کاتیک که‌تاو (ی توفان) سه‌ر که‌وت (باپییره‌کانی) نپوه‌مان هه‌لگرت له‌که‌شتیدا ئه‌ی بی‌پروایانی مه‌که‌که ﴿يَجْعَلُهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً﴾ تا‌شم کرده‌وه به‌بکه‌ینه بیر هیئره‌وه بقو نپوه ﴿وَنَجَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ وه‌تاله‌گوینی بگرت گونگرتنکی تیگه‌بشتوو ﴿وَلَا تُفْجِعْ فِي الصُّورِ نَفْسًا وَنَجْدَةً﴾ نه‌مجا کاتیک نوو کرا به‌که‌ره‌نادا به‌تاقه‌نوو کردنیک ﴿وَجَلَّى الْأَرْضَ لَوْلِيٍّ﴾ وه‌زه‌وی و شاخه‌کان هه‌لگیران ﴿فَذَكَّاكَ زَكَوَّةً﴾ به‌جاریک دران به‌یه‌کدا (وته‌خت کران) ﴿فَيَوْمَذُو الْقَعَّةِ﴾ نه‌و روزه‌ پروودای گه‌وره‌ پرووده‌دات ﴿وَالشَّقِيَّ الْشَمَّةَ﴾ وه‌ناسمان له‌ت ده‌بی ﴿فَيَوْمَذُو الْهِجَةِ﴾ وه‌نه‌و له‌و روزه‌دا ست و (بی‌که‌که) ﴿وَالْمَلَكِ عَلَى أَرْجَائِهَا﴾ وه‌فرشته‌کان له‌که‌ناری ناسماندان ﴿وَنَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَذِي الْقَعَّةِ﴾ وه‌له‌و روزه‌دا هه‌شت (فرشته‌ی به‌هینز) عهرشی په‌روهر دگارت به‌بان سه‌ریانده‌وه هه‌ل ده‌گرن ﴿فَيَوْمَذِي الْقَعَّةِ﴾ نه‌و روزه‌دا (له‌به‌رده‌می خوادا) هه‌مووتان نشان ده‌درین ﴿لَا تَخْشَى مِنْكَ خَافِيَةٌ﴾ هیچ (کرده‌وه‌ی کی) په‌نه‌انیتان به‌نه‌تی نامینه‌وه ﴿وَالْمَلَأُ الْأَرْضَ بِرَحْمَتِهِ﴾ نه‌وسا نه‌و که‌سه‌ی که‌نامه‌ی (کرده‌وه‌ی) درایه‌ده‌ستی راستی ﴿فَيَقُولُ عَذَابُ آلِ الْعِيسَى﴾ ده‌لی: ها‌نامه‌که‌م بگرن و بیخویننه‌وه ﴿إِنِّي كُنْتُ مِنْكُمْ حَسْبَاءَ﴾ بینگومان من خوم ده‌مزانی که‌نووشی نه‌م لیبر سینه‌وه‌یه ده‌بیم ﴿فَتَقُولُ عِيسَى رَبِّي أَنَا الْمَلَأُ﴾ نه‌و که‌سه‌له‌ژیاننکی په‌سه‌ندا ده‌بی ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ له‌به‌هه‌شتنکی به‌رزدا ﴿فَقُطِرَ لَهُمْ مِنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ که‌میوه‌ی نزیکه‌ده‌سته ﴿كُلُوا وَشَرُّوا حَسْبَاءَ﴾ (بی‌یان ده‌ووتریت) بخون و بخونه‌وه، نوشتان بی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ هَكُنْ لِي جَارِيَةً﴾ به‌هوی نه‌و چا‌کانه‌وه که‌له‌روزانی رابر دوودا کردووتانه ﴿وَالْمَلَأُ الْأَرْضَ بِرَحْمَتِهِ﴾ به‌لام نه‌و که‌سه‌ی که‌نامه‌درایه‌ده‌ستی چه‌بی ده‌لی: ﴿يَتْلِي آيَاتِ الْكِتَابِ﴾ خوزگه‌هه‌ر نامه‌م نه‌درایه‌تی ﴿وَلَوْلَا رَحْمَتِي لَكُنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ﴾ وه‌ندم زاتیایه‌چی په‌(سه‌ره‌نه‌جامی) لیبر سینه‌وه‌م ﴿يَتْلِيهَا كَانَتْ الْقَائِيَةَ﴾ خوزگه‌مردنه‌که‌م په‌کجاری بوویه ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكَ مَالُكَ﴾ سامانه‌که‌م هیچ قازانجینکی بی‌نه‌گدیاندن ﴿هَكُنْ لِي جَارِيَةً﴾ له‌ده‌ستم چوو ده‌سه‌لانه‌که‌م ﴿حَذُوهُ وَقَالُوا﴾ (نه‌مجا به‌چاودیرانی دوزه‌خ ده‌ووتریت) بیگرن زنجیر بکه‌نه‌ده‌ست و گمردنی ﴿وَلَا تُجِصَّ صَلَوَةٌ﴾ له‌پاشان بیسه‌ن بزو دوزه‌خ (بیسوتنن له‌دوزه‌خدا) ﴿ثُمَّ يَسْأَلُ عَنْهَا سَائِعُونَ ذُرَّعًا قَاسِيَةً﴾ نه‌مجا به‌زنجیرنکی حه‌فتا‌گه‌زیی بی‌به‌ستنه‌وه ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (چونکه) بینگومان نه‌و پروای به‌خوای گه‌وره‌نده‌کرد. ﴿وَلَا يَخْضَعُ عَلَىٰ طَعَاوِ الْمُشْكِينِ﴾ وه‌هانی که‌سی نه‌ده‌دا بقو خوراک دان به‌هه‌زاران ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾ نه‌مرو نه‌ویش لیره‌نه‌دلسوزنکی هه‌یه (یارمه‌تی بدات) ﴿

﴿وَلَا تَعْلَمُ الْآلَمِينَ﴾ وەنەخوار دنى (بىخوات) جگە لە كىم و زووخواى جەستەى دۆزەخىيە كان نەبى ﴿لَا يَأْتِيهِمْ إِلَّا الْخِطْلُونَ﴾ كە (كەس) ناىخوات گوناھباران نەبىت ﴿وَلَا أَقْبِرُ مَا تُخِشُونَ﴾ جا سويىند بەو شتانەى كە دەبان بىنن ﴿وَمَا لَا تُخِشُونَ﴾ وە بەوەش كە ناىبان بىنن ﴿إِنَّهُ يَقُولُ رَسُولُكُمْ﴾ بىنگومان ئەم قورئانە فەر موو دەى پەوانە كراوئىكى بەرئز و گەورەيە (لە خواوە پۆتان دىنى) ﴿وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ﴾ وە ئەم (قورئانە) قسەى شاعىر نى يە ﴿قِيلَ مَا تَقُولُونَ﴾ زۆر كەم بىروا دەهيتن (بە قورئان) ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ﴾ وە قسەى قالچى و زىوانىش نى يە ﴿قِيلَ مَا تَدَّكُرُونَ﴾ زۆر كەم بىر دە كەندەو ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەم قورئانە) نىراو تە خوارو وە لە پەروەردگارى جىھانىانەو ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ئە گەر (موحەممەد ﷺ) بە دەم ئىمە وە هەندى (ووتەى) هەلبەستايە ﴿لَاخْتَدَا مِنْهُ الْيَتِيمَ﴾ بىنگومان ئىمە بە دەستى خوئمان تۆلە مان لى دەسەند ﴿مَنْ لَقِطَعْنَا مِنْهُ الْتَوَيْنِ﴾ لە پاشان پەگى دلىمان دەبرى ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَكِيمٌ﴾ وە كەس لە ئىو نەبەدە توانى بەرگرى لى بكات ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُكْرَهُ الْمُشْفِقِينَ﴾ وە بىنگومان ئەم قورئانە ناموزگارى و پەندە پۆ پارىزكاران و لەخواترسان ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾ وە بىنگومان ئىمە دەزانىن كە هەندىكتان قورئان بە درو دەزانن ﴿وَلَا تَحْصُرُهُ عَلَى الْكُفْرِينَ﴾ وە بىنگومان ئەم قورئانە هوى پەشيمانى بى بر وایانە ﴿وَلَا تَحْشُرْ الْيَقِينِ﴾ وە بەرپاستى قورئان پاست و درووست و دلىبا بەخشە ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ كەواتە: (ئەى موحەممەد ﷺ) تۆش هەمىشە يادى پەروەردگارى گەورەى خۆت بكە ﴿

سورەتى (المعارج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داواكارىك داواى سزايە كى (خوابى) كرد كە (ئەو سزايە) هەر پوو دەدات ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ بۆ بى بر وایان نى بە هېچ پان پێو نەرىك (كە بیان پارىزىت) ﴿مِنْ اللَّهِ ذِى الْمَعَارِجِ﴾ لە (سزای) خواى خواوەن پلە و پایەى زۆر بەرز ﴿تَخْرُجُ الصَّالِحِينَ كَنًّا وَالْأَشْقَى إِلَيْهِ﴾ فرىشتە و جبرئىل سەر دە كەون بۆ لای خوا ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَرُهُ خَيْرِينَ الْفَاسِقِينَ﴾ لە پۆزىكدا كە ئەندازە كەى پەنجارەزار سالا ﴿فَأَصْبَحَ رُؤُوسُهُمْ فِي يَدَيْهِمْ﴾ كەوا بوو خۆت رابگرە (ئەى موحەممەد ﷺ) بە خۆراگر نىكى چاك و جوان ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ بەرپاستى ئەو بى بر وایانە ئەو پۆزە بە دوور دەبىنن ﴿وَرَوْنَهُ قَرِيبًا﴾ ئىمەش زۆر بە نزىكى دەبىنن ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْبِ﴾ ئەو پۆزەى كە ناسمان وەك مسى توابە (يان خلتەى زەبى) لى دى ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ كىو كانىش وەك خورى شىكر اوەيان لى دى ﴿وَلَا يَنْفَعُ جِيرًا﴾ وە هېچ كەسىك ناپرسىتەو لە هېچ كەسىكى خۆشەويستى خۆى ﴿

﴿يَصْرُفُ رَيْبَهُمْ﴾ که نیشانی به کتبی ده‌دین ﴿يَوْمَ الْمُنْجَرُ﴾ تاواتبار ثاوات ده‌خواری ﴿لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ﴾ که (فوربانی) بدایه له‌بری پرگار بوونی خوی له‌سزای نه‌ور پوزده ﴿بَيْنَهُ﴾ به‌کورپه‌کانی ﴿وَصَلَّىٰ وَنُحِيَ﴾ به‌زن و به‌براکانی ﴿وَقَصَّصَتْ اَلَّذِي تَوَلَّى﴾ به‌هوزده‌کشیه‌وه که به‌نایان ددها ﴿وَمَنْ فِي الْاَنْفُسِ خَيْرٌ فَاصْرِفْهُ عَنْ سِهْوِهِ﴾ وه به‌هه‌رجی که‌س له‌سهر زه‌وی به‌(هه‌مووی بدایه و) له‌پاشان هه‌ر خوی پرگاری یی ﴿كَلَّا اِنَّهَا لَظَنٌ﴾ نه‌خیر (وانی به) به‌راستی ناگری دوزخ به‌بلیسه‌به ﴿نَزَّاعَةً لِّلشَّوَى﴾ دامالینه‌ری پیستی سه‌ره ﴿وَتَدْعُوْنَ اَنْتُمْ وَرَوَّيْ﴾ (نه‌و ناگره) بانگی که‌سیک ده‌کات که بشتی هه‌لکردی له‌خواو رووی وه‌گیرایی ﴿وَجَمْعٌ اَوْيٰ﴾ وه سامانی کز کردیته‌وه وه‌لی گرتی ﴿اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِٖ لَكَنَ خَاسِرٌ﴾ بنگومان ناده‌می دروست کراوه به‌چاو چنوکیکی تنگه‌تیلکه ﴿اِنَّ اَمْسَهُ الْاَنْفَرُ جَرَوْا﴾ که ناخوشی به‌کی تووش بی‌هاوارو ناله‌ده‌ست پی‌ده‌کات ﴿وَاِنَّ اَمْسَهُ لَفُورٌ مَّوْعَا﴾ که سامانیش رووی تی‌بکات نه‌ی گرتنه‌وه (له‌خه‌لکی) ﴿اِلَّا السَّالِقِينَ﴾ جگه‌نویز گهران نه‌یت ﴿اَلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ نه‌وانه که به‌رده‌وامن له‌سهر نویزه‌کانیان ﴿وَالَّذِينَ فِيْ اُتْمَلِهِمْ هُمْ مَّعْلُومٌ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌شیکی دیاری کراو له‌دارایاندا هه‌به ﴿لِّلنَّاسِ اَنْ يَّحْكُمُوْهُمُ﴾ بو‌هه‌زاری داواکه‌ر و بی‌نه‌وای داوانه‌که‌ر ﴿وَالَّذِينَ يُضِلُّوْنَ يَوْمَ الْمُنْجَرِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌پوزی پاداشت هه‌به ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَذَابٍ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که له‌سزای په‌روهر دگاری خو‌یان ده‌ترسن ﴿اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ چونکه به‌راستی سزای په‌روهر دگاری نه‌وان که‌س لی‌ی دلنیا نه‌ی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اِفْرَاجِهِمْ يُحِطُّوْنَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که ناگاداری داوونی خو‌یان ده‌که‌ن ﴿اِلَّا عَنِ اَرْوَجِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ژنانی خو‌یان نه‌یت ﴿اَوْ اَمْسَهُ كَتَّ اَبْنَهُمْ﴾ با که‌نیزه‌کیک که بو‌وبن به‌خواه‌نیان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اَمْسِهِمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بنگومان نه‌وانه‌ی که نه‌وانه کراو نین ﴿فَإِنِّيْ اَتَّخِذُ رِزْقًا﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سیک دوا‌ی شتی تر بکه‌موی ﴿فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ نه‌و که‌سانه نه‌وانه‌ن که ده‌ست دریز که‌رن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اَمْسِهِمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که چاودیری سپارده‌و به‌بیمانی خو‌یان ده‌که‌ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که پاریز گاری نویزبان ده‌که‌ن ﴿اُولَٰئِكَ فِيْ حَبَشٍ مُّكْرَمٍ﴾ نه‌وانه (که باس کران) ریز ده‌گیرین له‌باخانی به‌هه‌شتدا ﴿قَالَ الَّذِيْ هُوَ اَوْفَاكًا مَّقْطُوبِينَ﴾ ده‌ی چی یانه نه‌و بی‌بروایانه (که تو ده‌رته‌کویت نه‌ی موحه‌ممه‌د) به‌به‌له‌دین بو‌لات ﴿عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عَرِيْنَ﴾ له‌لای راست و چه‌پته‌وه ده‌سته‌ده‌سته‌ده‌بن ﴿اَنُطْلَعُ كُلُّ اَمْرٍ فِيْ نَهْرٍ﴾ تابا هه‌موو به‌کیک له‌وان به‌ته‌مایه ﴿اَنْ يُّنْزَلَ جَذَلٌ نَّجِيْرٌ﴾ که بخریته به‌هه‌شتی پر له‌نازو نيعمه‌ته‌وه ﴿كَلَّا اَلْخَلْقُ خَيْرٌ مَّا يُخْلَقُونَ﴾ وانی به: (وه‌ك به‌ته‌مان) به‌راستی نیمه‌دروو‌ستمان کردوون له‌وه‌ی که ده‌یزان ﴿فَلَا اَقْسُرُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جا سویتند به‌په‌روهر دگاری پوزده‌لته‌کان و پوزناواکان ﴿اِنَّ الْاَقْدَرُونَ﴾ بنگومان نیمه به‌ده‌سه‌لا‌ئین

﴿عَلَىٰ أَنْ يُبْدَلَ خَيْرًا مِّنْهُم﴾ له سەر ئەوەی که بیانگۆڕین و باشتر لەوان بهێتین ﴿وَمَا لَكُمْ بِمَسِيرَةٍ﴾
 وه کهس له دهستمان دەرناچن ﴿فَذَرَهُمْ خَوْصًا وَتَغَبَّرُوا﴾ ئەمجا وازیان لی بهێتە، بە له بیا وەری
 و قسەى هیچ و سووچ و گالتهى خوێاندا پۆیچن ﴿حَتَّىٰ يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي بُوْعِدُوا﴾ تا دوو چاری تهو
 پۆژەى خوێان دەبن که بەلێتیان پێ دراوه ﴿يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْجَنَّةِ الْبِرِّ﴾ ئەو پۆژەى که بەپەله
 له گۆره کانیان دێتە دەر وهه ﴿كَأَنَّهُمْ لَمْ يَلْبِسُوا ثِيَابًا﴾ وهك ئەوەی که بۆ لای بته کانیان رابکەن ﴿وَلَا
 حَاشِيَةَ الْبَصَرِ﴾ چاویان شۆڕو (سەر بەرهو ژێره) ﴿تَرَاهُمْ ذُرِّيَّةً﴾ ریسوایی و شەرمەزاری دایان
 دەگری ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ئەمە ئەو پۆژەیه که لەوه و پێش بەلێتیان پێ درابوو ﴿وَلَا

سورەتى ﴿نوح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خواى بەخشندهى میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بینگومان ئێمه نووحمان نارد بۆ لای هۆزه کەى ﴿أَنْ يُذَرِّقَ قَوْمَكَ﴾ (وه پێمان
 ووت) که هۆزه کەت بێدار کەر وه و بیا تر سینه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پێش ئەوەی که سزای
 سهختیان تروش بێن ﴿قَالَ يَتْلُوا لِي آيَاتِ الْقُرْآنِ﴾ (نوح) ووتی: ئەى گەلى خۆم بەراستی من
 (پێغه‌مه‌رو) تر سینه رێکی ناشکرام بۆ ئێوه ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ که هەر خوا پەرستن ﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
 حَنِيفًا﴾ و لێ ی تر سن وه فەرمانبەردارى من بکەن ﴿وَيُخْرِجُوا لَكَ الْذُرِّيَّةَ﴾ تا خوا له گوناهاه کانتان
 خوش بێن ﴿وَلَا تُخْزِكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه (به زیندوو بێ) دەتان هێڵێته وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان
 ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِدَاجَةٌ لَا تَؤَخَّرُ﴾ بینگومان کاتی سزای خوا که هات دوا ناکه وێ ﴿وَلَكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ته‌گەر
 بتانزانیایه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِنُوحٍ وَتَهَارَا﴾ ووتی: ئەى پەر وهرد گارم من گەله کەى خۆم
 (به پەنهانی) بانگ کرد به شه‌وو به پۆژ ﴿فَلَمَّا دَعَوْهُمْ قَالُوا لَا فَارَ﴾ وه تا بانگم ده‌کردن ئەوان زۆر تر
 دوور له‌که‌وتنه وه لێم وه‌له‌هاتن ﴿وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ﴾ وه بینگومان من هەر کات بانگم
 ده‌کردن (بۆ پڕوا هێتان) تا لێیان خوش بێت ﴿جَعَلُوا أَسْمِعُكَ فِي عَذَابِهِمْ﴾ ئەوان په‌نجه‌کانیان ده‌کرد
 به‌گوێجه‌که‌یاندا ﴿وَأَسْمَعُوا أَيْبَاهُمْ﴾ وه بۆشا که‌کانیان ده‌دا به‌سه‌رو چاویاندا ﴿وَأَسْمَعُوا وَاسْمَعُوا
 أَسْمِعًا﴾ وه به‌رده‌وام ده‌بوون له‌بێ باوه‌ری دا، وه سه‌ر که‌شیان ده‌کرد چۆن سه‌ر که‌شییه‌ك ﴿وَلَمَّا
 دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ له‌باشان به‌ناشکرا بانگم کردن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَفْتُ لَهُمْ﴾ ئەمجا (ده‌مێك) بۆم
 ناشکرا ده‌کردن ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ أَسْرَارًا﴾ (ده‌مێك) بۆم په‌نهان ده‌کردن به‌په‌نهان کردنێکی ته‌واو ﴿وَلَمَّا
 أَسْمَعُوا وَاسْمَعُوا﴾ ئەوسا پێم ووتن: داواى لێ خوش بوون بکەن له‌په‌روه‌ردگار تان
 ﴿وَإِنَّكَ كَانَتْ عَذَابًا﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگار تان زۆر لێ خوش بووه ﴿وَلَمَّا

﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِدْرَارًا﴾ (ئەمجا گەر وایکەن) بارانى خوڕەم و لێزمەتان بۆ دەبارىنى ﴿وَنُفِثَ دَرَكًا﴾
 بامۆل و سەيىن ﴿وَهُ سَامَانٌ وَ كُوْرِي زُورنەن بى دەبە خەشى ﴿وَجَعَلَ لَكَ جَنَّتٍ﴾ وە باخ و باخاتى زورنەن
 بى دەدات ﴿وَجَعَلَ لَكَ أَنْهَارًا﴾ وە جۆگە ناوى زورنەن دەداتى ﴿مِثْلَ الْكُرِّ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ ئەو
 چىتانه ناترسن لە شكۆ و گەورەبى خوا ﴿وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا﴾ لە كاتىكدا كە دروستى كردوون
 بە چەند قوناغىك ﴿إِن تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ئاىا نابيين كە خوا چۆن حەوت
 ئاسمانى دروست كردووە نەهۆم لەسەر نەهۆم ﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا﴾ وە مانگى گىراوە لە
 ناویدا بە پرووناك ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ بِرَاجًا﴾ وە رۆژى گىراوە بە چرا ﴿وَاللَّهُ أَتَمُّكُمْ بِمَا﴾
 وە خوا ئىسەى پروانداووە لە زەوى بە پرواندىن ﴿مُرْسِيَدُكُمْ فِيهَا﴾ لەپاشان دەتان باتەو ناوى
 ﴿وَنُفِثَ دَرَكًا﴾ وە دەرتان دەهێتەو (لى) بە دەرهيتان ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا﴾ خوا زەوى
 بۆ راخستوون ﴿يَتَسَكَّرُونَ مِنْهَا سِيلًا غَابِقًا﴾ تاهاتو چۆن بکەن بە رىگە کراوە کانىدا ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ
 إِنِّي مَعْصُوْقٌ﴾ نوح ووتى: ئەى پەرورەدگارم بىگومان گەلەكەم بى فەرمانيان كردم ﴿وَأَتَيْتُكَ بِرِزْقٍ
 مَّا لَكَ وَوَلَدْتُ﴾ وە شويىن كەسانى كەوتن كە مائ و مندالى قازانجى بى نەگەيانداووە ﴿الْأَخْسَارُ﴾ زيان
 نەبى ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ وە پىلان و فڕو فێلى زۆر گەورەيان كرد ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾ وە
 ووتيان دەست هەل نەگرن لە بت و خواكانتان ﴿وَلَا تَذَرُنَّ دَوْلَاسُوعًا وَلَا يُعُوثَ وَيَعُوقَ وَشِرًا﴾ وە دەست
 هەل نەگرن لە (پەرسىنى) وەد و سواع و يەغوث و يەعوق و نەسر (ئەمانە كۆمەلە پياوچا كىك بوون،
 جا كاتىك مردن، شەيشان هات ووتى بەشويىكە و توانيان كە چەند پەيكەرىكيان بۆ بتاشن ناوەكو
 هەميشە لەبەر چاوتان بن، جا پاش ماویدەك كە بەسەر چوو شەيشان هات بەخەلكى ووت ئەو ئەو
 پەيكەرە پەرسىن، چونكە باوباپىرانتان ئەو پەيكەرەيان پەرسىووە، ئىسە لەسەر رىبازى ئەوان
 بن) ﴿وَقَدْ أَصْلَوْا كَيْدًا﴾ وە بەراسى ئەوانە زۆر (خەلك) پان گومر كرد ﴿وَلَا تَرِ الْظَّالِمِينَ﴾
 (خواپە) ئەم سەتەم كارانە لە گومرابى زياتر هېچى ترپان بۆ زۆر مەكە ﴿يَسَاطِطُ فِيهِمُ الْغُفْرُ﴾ بەهوى
 گوناھە كانىانەو بە زريان خەنگىتران ﴿وَأَذِلُّوْا نَارًا﴾ ئەمجا خراپە ئاگرەووە ﴿فَلْيَعْبُدُوا إِلَهُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾
 ئىتر بىجگە لە خوا هېچ يارمەتى دەرنەگەوت ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي الْآرْضَ﴾ نوح
 فەرمووى: ئەى پەرورەدگار مەهێتە لەسەر زەوى ﴿مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا﴾ هېچ كەسەك لە بى پروايان
 ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرْنَاهُمْ يَرْثُوا عِبَادَكَ﴾ (چونكە) بىگومان ئەگەر تۆ وازيان لى بهيتىت، بەندەكانى تۆ گومرادەكەن
 ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا عَجْرًا كَفَّارًا﴾ وە هەر مندالى تاوتبارى سوپاس نەكەر دەخەندەووە ﴿رَبِّ اعْظِمْنِي
 وَلَوْلَاكَ﴾ ئەى پەرورەدگارم خۆش بىە لە خۆم و باوكم و دايكم ﴿وَلَيْسَ يَخْلُ بَيْنِي وَبَيْنَ﴾ وە ئەو
 كەسە كە دېتە مالم بە پروادارى يەووە ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە لە هەموو پياوان و زانانى ئيماندار
 ﴿وَلَا تَرِ الْظَّالِمِينَ﴾ وە بەشى سەمكاران زىاد مەكە تياچوون و لە ناوچوون نەبى

سوره‌قی (الحین)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: نیگام بو کرا ﴿إِنَّهُ أَسْمَعُ تَقْوِيَمَ الْحَيَاتِ﴾ که بینگومان چه‌ند که سینگ له جنو که گویان گرت (له قورئان خویندنه‌ووم) ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ نه‌مجا ووتیان: به‌راستی نیمه قورئانکی سهر سور هیته‌رمان بیست ﴿يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ﴾ ریتموونی ده‌کات بو پرنگای راست ﴿فَأَمَّا بِيَدِهِ﴾ نیمه‌ش باوه‌رمان پین کرد ﴿وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ وه ههر گیز که‌س ناکه‌پن به‌هاو به‌شی به‌روه‌رد گارمان ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدْرُ رَبِّنَا﴾ وه به‌راستی بلنده گه‌وره‌یی به‌روه‌رد گارمان - له شنی ناشایسته - ﴿مَا اتَّخَذَ صُحُفَةً وَلَا وَلَدًا﴾ هیچ هاوسه‌رو مندالکی بو خوی دانه‌ناوه ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ لَشَیْئًا عَلَى اللَّهِ سَهْلًا﴾ بینگومان گیل ونه‌فامه که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌ر باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه نیمه پیمان واپو که ناده‌می و جنو که ههر گیز درو ناکه‌ن ده‌ر باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَكُنُّ مِنَ الْإِنْسِ﴾ به‌راستی پیاوانیک له ناده‌می ﴿يَعْدُونَ بِرَبِّهِمْ بِالْحُجُبِ﴾ به‌نایان ده‌بر ده‌به‌ر پیاوانیک له جنو که (که بیان پاریزن) ﴿فَرَادَوْهُ رَهَقًا﴾ که‌چی زورتر ماند وویان ده‌کردن ﴿وَأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ وه ناده‌می گومانیان به‌روه‌ه ﴿كَأَنَّهُمْ شُرُكٌ﴾ هه‌روه‌ه کیتوه - نه‌ی جنو که - گومانئان به‌روه‌ه ﴿أَنْ لَنْ يَتَعَنَّ اللَّهُ أَحَدًا﴾ که نیر خوا هیچ پیغه‌مه‌رئک ناتیری ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که‌کان ووتیان: نیمه ده‌گه‌پاین به‌شونین ده‌نگ و باسی ناسماندا ﴿فَوَجَدْنَا مُلَکًا فَجَسَدًا شَدِيدًا وَشَهِيدًا﴾ که‌چی دییمان پر کراوه له باسه‌وانی به‌هیز و تیری نه‌سئیره‌کان ﴿وَأَنَّا كَانَتْ تَقَعُ مِنْهَا مَقْعَدٌ لِلشَّمْسِ﴾ وه بینگومان نیمه جاران داده‌نیشتین له چه‌ند شونینگ له ناسمان بو گوی گرتن ﴿فَمَنْ يَشْفَعُ الْإِنْسُ﴾ به‌لام ههر که‌سینگ له نیتسا به‌دواوه گوی بگری ﴿يَجِدُهُ شَهِيدًا وَصَدًّا﴾ تیرکی نه‌سئیره ده‌پینی له بوسه‌ی دایه ﴿وَأَنَّا لَنَقْدِرُ أَشْرَارًا يَدْرُسُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه به‌راستی نازانین ئایا خرابی ویستراوه بو نه‌وانه‌ی که له سهر زه‌وین؟ ﴿أَلَمْ نَرَأَ بِهِنَّ زُفْرًا مَنَدًا﴾ یان به‌روه‌رد گاریان ریتموونی ویستوه‌بو یان؟ ﴿وَأَنَّا إِنَّمَا أَنَا صَالِحُونَ﴾ وه بینگومان نیمه هه‌ندیکمان چاکیین ﴿وَمَا دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندیکمان له‌وه که‌متر ﴿كَأَنَّا بِلِقَی قَدْرًا﴾ نیمه جاران خاوه‌نی رینبازی زور بووین ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نیمه دلنیا بووین که ههر گیز ناتوانین له ده‌ستی خوا ده‌ر چین له زه‌وی دا ﴿وَلَنْ نُعْجزَهُ هَرًّا﴾ وه به‌هه‌لها تیش له ده‌ستی خوا به‌ر گار نابین ﴿وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا اللَّهَ یَکَلِّمُنَا﴾ به‌راستی نیمه کاتی ریتموونی (قورئان) مان بیست باوه‌رمان پین هینا ﴿فَمَنْ یُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ﴾ نه‌مجا ههر که‌سینگ به‌روای هینا به‌به‌روه‌رد گاری خوی نیر ناترسی ﴿يَخْشَاوَلَا رَهَقًا﴾ نه‌له که‌می (پاداشت) و نه‌له زورپی (توله) ﴿٢﴾

﴿وَأَنبَأَ الشَّيْطَانُ وَمَا الْفَاسِقُونَ﴾ و ه بنگومان نیمه هه‌ندیکمان موسولمانین و هه‌ندیکمان سسته‌مکار
 ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ نه‌مجا نه‌وانه‌ی موسولمان بوون ﴿فَأُولَئِكَ نَحْرُوزُكَ﴾ نه‌وه نه‌وانه رینگای راستیان
 دوزیوه‌نه‌وه ﴿وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی له‌رینگای راست لایانداهه (سته‌مکاره‌کان)
 ﴿وَكَاؤُلُجْهَمُ حَطَبًا﴾ ده‌بنه سووته‌مه‌نی دوزخ ﴿وَأُولَئِكَ تَقْتُلُوا عَلَى الظُّلُمَةِ﴾ (نه‌مجا خجای
 گه‌وره ده‌فرمونت): نه‌گه‌ر نه‌وان (مرؤف و جنز که) به‌رده‌وام بوونایه له‌سه‌ر رینگای راست
 ﴿لَا تَقْبَلُهُمْ فِدَاً﴾ نای زورمان پی نه‌نوشین (نیمه‌تی زورمان ده‌دانی) ﴿لَقَدْ أَخْبَرْنَاهُ﴾ هه‌تا
 تاقیان که‌ینه‌وه تیایدا ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه هه‌ر که‌سیک پرو وهر گیرئی له‌یادی به‌رو و ده‌گاری
 خجی ﴿بِسُلْطَانٍ عَدَاوَاتِهِ﴾ ده‌بخاته ناو سزای دژواره ﴿وَأَن السَّجْدَ﴾ بنگومان مزگه‌وته‌کان
 بز به‌رستنی خودان به‌ته‌نهاجگه له‌نه‌وه که‌سی قری تیدا نه‌به‌رسترت ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که‌واته
 له‌گه‌ل خوادا هاوار له‌که‌سی تر مه‌که‌ن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه به‌نده‌ی خوا (موحه‌مه‌ده
 ﴿كَانَتْ كَأَنَّهُ يَأْخُذُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (و بی به‌رستی) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لَكَا﴾ (بی بر واکانی مه‌که‌ه)
 نزیک سوو دابارن به‌سه‌ریدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ بلی: دلنیا بن من هه‌ر خجای خوم ده‌به‌رستم.
 ﴿وَلَا أَتَّبِعُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناکه‌م به‌هاوبه‌شی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَتَّبِعُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ بلی: به‌راستی من
 نه‌زیان و نه‌رینمو و نیسی تبه‌وه به‌ده‌ست نی به‌ ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ بلی: بنگومان که‌سیک
 نه‌به‌که‌ من به‌ریزی له‌(سزای) خوا ﴿وَأَن أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وه بینجگه له‌و به‌ناگه‌یه‌ک شک نابهم ﴿إِنَّا بَلَّغْنَا مِنَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ﴾ (وه هیچم به‌ده‌ست نی به‌) راگه‌یاندن نه‌بی له‌خواوه و گه‌یاندنی به‌یامانی نه‌و
 نه‌بی ﴿وَمَنْ يَقَعْ مِنَ اللَّهِ رَسُولًا﴾ وه هه‌ر که‌سی بی قهرمانی خوا و پیغه‌مبه‌ری بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ نه‌وه
 بنگومان ناگری دوزخ بو نه‌وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده‌میته‌وه به‌هه‌میشه‌بی ﴿خَوَّارًا أَوْ مَرَّةً وَنَ﴾
 تا به‌جای خویان ده‌بینن نه‌و سزایانه‌ی که‌به‌لشتیان پی دراوه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفَ نَاصِرًا وَقُلْ عَدَا﴾
 نه‌مجا نه‌و کاته ده‌زان، که‌کی یارمه‌تی ده‌ری که‌متره و ژماره‌ی که‌مه‌ه ﴿قُلْ إِنِّي أَدْعُو رَبِّي﴾ بلی من
 نازانم ﴿أَقْرَبَ مَا تَدْعُونَ﴾ ناخو نزیکه نه‌و رژی دواپییه‌ی که‌به‌لشتیان پی دراوه ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ اللَّهُ رَبِّي أَحَدًا﴾
 یان به‌رو و ده‌گرم ماوه‌یه‌کی دووری بو داناوه ﴿عَلَيْكَ الْغَيْبُ﴾ هه‌ر خوا به‌زانا به‌نه‌یبه‌کان
 ﴿فَلَا يَخْفَى عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناگادار ناکات به‌سه‌ر نه‌ی خویدا ﴿إِنَّا لَمِنَ أَرْقَضَى مِنَ رَسُولٍ﴾
 مه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌رنکی که‌لنی رازی بی ﴿فَيَا نِعْمَ رَسُولُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَرَصَدًا﴾ جا بنگومان خوا
 له‌به‌رده‌می و پشتیه‌وه پاسه‌وان (له‌فرشته) ده‌نیرت ﴿يَعْلَمُ أَن قَدْ بَلَغُوا رَسُولِي رَبِّهِمْ﴾ تا بزانی که
 به‌یامی خجای خویان گه‌یاندوهه ﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وه خوا ناگاداره به‌وه‌ی که‌لایانه ﴿وَأَخَصَّنِي﴾
 کُلُّ شَيْءٍ عَدَا﴾ وه هه‌موو شتیکی (له‌سه‌ریان) ژماردوه به‌هه‌لژماردن

سوره‌ی (الزمل)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی ته‌و که‌سه‌ی که خوت دابو شپووه ﴿٢﴾ ﴿وَالَّذِي لَا قَبِيلَ﴾ شه‌و هه‌سته (شه‌و نوئز بکه) مه‌گه‌ر که‌مینکی نه‌بست ﴿٣﴾ ﴿يَضَعُهَا وَأَنفَضَ بِهَا قَبِيلًا﴾ نیوه‌ی یا که‌می له‌ نیوه‌ی که‌م بکه‌روهه ﴿٤﴾ ﴿أَوَزِدْنَاهُ﴾ یا که‌می لینی زیاد بکه ﴿٥﴾ ﴿وَرَفَعْنَا لَعْنَتَنَا قَبِيلًا﴾ له‌سه‌ر خو قورئان بخوئنه‌روهه و (به‌ریتک وپنکی) ده‌وری بکه‌روهه ﴿٦﴾ ﴿إِنَّا سَلَفْنَا عَالَمًا قَبِيلًا﴾ بینگومان ئیمه له‌سه‌ولا بئوت ده‌نیرینه خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿٧﴾ ﴿إِنَّا نَاشِئَةُ الْقَبِيلِ﴾ به‌راستی هه‌سنانی شه‌و دوای خه‌و (بو خوا به‌رستی) ﴿٨﴾ ﴿وَأَنفَضُوا﴾ قورستره‌و گرانتره‌و له‌ رووی کرداره‌وه (له‌ هی رور و به‌هیزتره‌و بؤ دل) ﴿٩﴾ ﴿وَأَنفَضُوا قَبِيلًا﴾ دروستره‌و له‌ رووی ووتنه‌وه ﴿١٠﴾ ﴿إِنَّا لَكَا فِي النَّهَارِ سَجَاعًا طَبِيلًا﴾ به‌راستی تۆ له‌ روردا له‌ هاتوو چۆ کردنکی زور دایت ﴿١١﴾ ﴿وَأَذْكُرْتُمْ ذِكْرًا﴾ هه‌میشه‌ یادی به‌روه‌ردگارت بکه ﴿١٢﴾ ﴿وَبَقِلَ إِلَيْنَا قَبِيلًا﴾ وه خوت یه‌ کلا که‌روهه به‌ یه‌ کلا بی کردنه‌وه یه‌ کی ته‌واو ﴿١٣﴾ ﴿زُبَّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ ته‌و خوای رور هه‌لات و رورئاوایه ﴿١٤﴾ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستر اوینکی به‌راستی نی یه‌ ته‌نها ته‌و نه‌بی ﴿١٥﴾ ﴿فَأَنفَضَهُ وَكَلَّا﴾ که‌وا بو ویکه به‌ پاریزه‌و و پشتیوانی خوت ﴿١٦﴾ ﴿وَأَصْبَحَ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ دان به‌ خوتدا بگره له‌سه‌ر ته‌و قسانه‌ی که‌ ده‌یلین ﴿١٧﴾ ﴿وَأَفْجَرْتُمْ حَجَرَ قَبِيلًا﴾ وه وازیان لی به‌ینه‌و لیسان گه‌ری به‌ واز لیته‌ناتنکی جوان ﴿١٨﴾ ﴿وَذَرَيْنِ وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ﴾ واز به‌ینه‌و له‌ من وته‌و خاوه‌ن ناز و نیعمه‌تانه‌ی که‌ ثابینی من به‌ درو ده‌زائن ﴿١٩﴾ ﴿وَمِمَّا لَهُمْ قَبِيلًا﴾ وه که‌مینک مؤله‌تیا بده ﴿٢٠﴾ ﴿إِنَّا لَنَبَأُ الْكَافِرِينَ﴾ بینگومان لای ئیمه هه‌یه‌ کئوت و زنجیری قورس و گران ﴿٢١﴾ ﴿وَحَجِيبًا﴾ وه ناگری هه‌ن گیر ساو ﴿٢٢﴾ ﴿وَقَطَعْنَا مَا دَلَّصُوا﴾ وه خواردنی گه‌رو گیر ﴿٢٣﴾ ﴿وَعَذَابُ الْيَسَاءِ﴾ هه‌روه‌ها سزای بر له‌ داخ و ده‌رد ﴿٢٤﴾ ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ له‌ رورنکدا که‌ زه‌وی و چیاکان دبنه له‌ رزه ﴿٢٥﴾ ﴿وَكُلَّتِ الْبُيُوتُ عَلَى بُيُوتٍ﴾ وه کنبه‌کان ده‌بن به‌ گر دؤلکه له‌ لمی هه‌لرژاو ﴿٢٦﴾ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَىكَ﴾ بینگومان ئیمه پیغه‌مبه‌ر نکمان بؤ ناردن که‌ شایه‌ته له‌ سه‌رتان ﴿٢٧﴾ ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ هه‌روه‌ه پیغه‌مبه‌ر نکمان نارد بؤ لای فیرعه‌ون ﴿٢٨﴾ ﴿فَصَلَّى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾ ته‌مجا فیرعه‌ون سه‌ر پیچی ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی کرد ﴿٢٩﴾ ﴿فَأَخَذَتْهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾ ئیمه‌ش تۆله‌مان لی سه‌ند به‌ تۆله‌ سه‌ندنکی سه‌خت ﴿٣٠﴾ ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ﴾ جا ته‌ گه‌ری بر وایی بکه‌ن چۆن خوئان ده‌پاریزن ﴿٣١﴾ ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ له‌ رورنکدا که‌ (به‌ ترس و سامی خوی) مندالان پیر ده‌کات ﴿٣٢﴾ ﴿النَّاسُ مُنْقَطِرُونَ﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هزی (سه‌ختی) ته‌و رور هه‌و ﴿٣٣﴾ ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾ به‌ لینی خوا دیته‌ دی ﴿٣٤﴾ ﴿إِن هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾ به‌راستی ته‌م ئایه‌تانه‌ی پیتشو و به‌ند و نامور گارین ﴿٣٥﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ ته‌مجا هه‌ر که‌سینک که‌ بیه‌وی رینگا ده‌گری بؤ لای به‌روه‌ردگاری ﴿٣٦﴾

﴿إِن يَرَوْكَ بَعْدَ غَلْظِهِمْ لَوْ لَا لِيُحْمِلُوا ثِقَلَهُمْ﴾ بیگومان بهر و مردگاری تو ده زانی (نهی موحه صمد) که تو هک ده سیت (بوشه و نویژ کردن) شتبتک که متر ﴿مِنْ ثَمَرِ النَّبْلِ وَفِى غَلْفَةٍ وَاسِعَةٍ﴾ له دوویدش له سنی به ششی شه وو نیودی یان سنی به کی ﴿وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وه ده سته به ک له وانه ی که له گه لئان ﴿وَاللَّهُ يَقْضِ زُلَافًا وَاللَّهُ هُوَ﴾ وه خوا نه ندازه ی شه و و رور دپاری ده کات ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ يَخْصُوهُ﴾ (خوا) زانی که نیوه ناتوانن نه ندازه ی شه و نویژ رابگرن ﴿فَأَبْغَىٰ﴾ له بهر نه وه لبتان خوش بوو ﴿فَأَقْرَهُ وَأَمَّا كَثِيرٌ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ ده ی نه وه ندیه ی بۆتان ده لوی و ئاسانه لاتان قورئان بخوینن ودهوری بکهنه وه ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُوعٌ﴾ (خوا) ده زانی که له مه و لا که سانیکتان نه خوش ده بیت ﴿وَالْآخَرُونَ يَقْرِءُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه که سانیککی ترتان ده رون به سهر زه ویدا ﴿يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ به شوینن رورزی و نیعمه نی خوا دا ده گهرین ﴿وَالْآخَرُونَ يَقْرِءُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه که سانیککی ترتان ده جهنگن له رینگای خوا دا ﴿فَأَقْرَهُ وَأَمَّا كَثِيرٌ مِنْهُ﴾ نه مجا بخویننه وه له قورئان نه وه ندیه ی که بۆتان ده لوی و لاتان ئاسانه ﴿وَأَبْصُرُ الْمُصَلِّينَ﴾ وه نویژ بکهن و زه کات بدن ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا﴾ وه قهرز بدن به خوا به قهرزکی چاک (مه به سست نه وه به خیر و خیرات و سه ده قه بکهن له پی خوا دا) ﴿وَمَا تَقْرَءُوا مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا تَنْفِكُ مِنْ خَيْرٍ﴾ ههر چا که به ک پیش بخدن بۆ خوئان ﴿يُجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ده ستان ده که ویتنه وه ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ نه وه بیشی لای خوا به چاکتر و گهوره تره له بروی پاداشته وه ﴿وَأَسْتَفِيزُوا اللَّهَ﴾ وه داوای لیخوش بوون بکهن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیخوش بوو به کی میهره بانه ۵

سوره‌قی (المزمل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ نه ی نه و که سه ی که خوت بیجا و نه وه ۱ ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ ده سته (خه لکی) بیدار که ره وه ۲ ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه بهر و مردگارت به گهوره بگره ۳ ﴿وَرَبَّكَ فَطَهِّرْ﴾ وه بوشاکت به پاک رابگره ۴ ﴿وَالرُّجُزَ فَاقْصِرْ﴾ بهر ده وام به له وازه یئان له بت بهرستی و گونا ۵ ﴿وَلَا تَنْسُ الْوَعْدَ﴾ وه شت مه به خشه و به زوری بزانیست ۶ ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه له بهر بهر و مردگارت خوت رابگره ۷ ﴿وَلَا تَنْسُ الْوَعْدَ﴾ ۸ ههر کاتبتک که فو کرا به که پر نادا ۹ ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ نه و روره رورزیکی سمخت و گرانه ۱۰ ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ له سهر کافران سووک و ئاسان نی به ۱۱ ﴿ذُرِّيٍّ وَمِنْ خَلْقٍ وَجِدًا﴾ واز له من و نه و که سه پینه که دروستم کرد وه به ته نها ۱۲ ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمَا الْأَمْعَدُودَ﴾ وه دارایی زور و زه به ندهم پی داوه ۱۳ ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه کوپانی ئاساده و بهر ده ست ۱۴ ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهِيدًا﴾ وه هوی زیانم بۆ رابخستوه به چون رابخستبتک ۱۵ ﴿فَرُطِحَ أَنْ يَرِدَ﴾ دوا ی نه مانه ش هیشتا به ته مایه زیاتری بده می ۱۶ ﴿كَلَّا إِنَّكَ لَأَنْتَ الْعَبْدُ﴾ نه و، (چا وه پروان نه یی) به راستی نه و ده رباره ی ئایهت و نیشانه کانی ئیمه بینا وهریکی که له ره قه ۱۷ ﴿سَأَرْفَعُهُ صَعُودًا﴾ به م زو وانه سزای سهختی پی ده چه رزم ۱۸ ﴿إِنَّهُ فَرَقَ وَقَرَّ﴾ (چونکه) بیری کرده وه و هلی مه نگاند (قه که ی خوی) ۱۹

﴿فَقِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ دەك بە كوشت چى چۆنى ھەل سەنگاند ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ دووبارە بە كوشت چى چۆنى لىكداو تەوہ ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ لە پاشان تەماشایە كى كرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ ئەوسا ناوچەوانى گرزو پروى ترش كرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ ئەمجا بە فیزىكەوہ پشنى ھەلكرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ جەواونى ئەم تورئانە ھىچى ترنى بە جادوو بەك نەبى كە وەرگىراوہ ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ ئەم تورئانە ھەر گوفارى مرقفە ﴿مَتَأْتِيهِ سَفَرٌ﴾ (ئەو كەسە) زوو دەبەخەمە دۆزەخەوہ ﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَسْفَرٌ﴾ تۆ چووزانیت كە دۆزەخ چى بە ؟ ﴿لَا تَقْنَطُ وَلَا تَدْرُكُ﴾ (ناگرىكە) ھىچ ناھىلەتەوہ و واژ ناھىتى ﴿لَوْ أَنَّ لِلْبَشَرِ﴾ (بە بەكەم ھالاً) پىست بەش دەكانەوہ و دەبىر زنى ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نۆزدە فرىشتە ئەوہ تان بە سەرىوہ ﴿وَمَاجِعُنَا أَصْحَابُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ ھەر فرىشتەمان كەردوہ بە كار بە دەستى دۆزەخ ﴿وَمَاجِعُنَا عَذَّتْهُمْ الْأَيُّمُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە ژمارەى ئەو فرىشتەمان نەگىراوہ مەگەر بۆ تاقي كەردنەوہى ئەوانەى بى باوەرن ﴿يَسْتَقِيقُونَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ﴾ تا ئەوانەى كىبىيان پىدراوہ دلتيا بن ﴿وَيَذَرُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بَيْنَكَ﴾ وە بىروادارە كان بىروا كەيان زىاد بكات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ﴾ وە ھىچيان دوو دل نەبن ئەوانەى كىبىيان پىدراوہ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ئىماندارانىش ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وە تا بلىن ئەوانەى كە نەخۆشى (ناپاكىي) يان لە دلایە ﴿وَالْكَاذِبُونَ﴾ وە بى بىرواكان ﴿مَا أَزَادَ اللَّهُ بِهِمْ مَقَالًا﴾ خوا چى مەبەستە بەم ژمارەى كە لە غەرىبىدا وەك مەسەل وایە ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ شَاءَ﴾ ئابەو جۆرە خوا ئەو كەسەى كە بىوئى گومراى دەكات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وە ئەو كەسەى كە بىوئى پى نموونى دەكات ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وە كەس ژمارەى لەشكر و سەربازانى پەروەردگارى تۆ نازانیت جگە خۆى نەبیت ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا كَهَيْئَةِ الْبَشَرِ﴾ وە ئەم ئایەتانە ھەر نامۆزگارى و پەندەن بۆ ئادەمى ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ ئەو (وانى بە) سویند بە مانگ ﴿وَالْجَبَلِ الْأَوْتَرِ﴾ وە سویند بە شەو كە پشست ھەل دەكات و دەروا ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّرَ﴾ وە سویند بە بەرەبەیان كە پروون دەبیتەوہ ﴿إِنَّهَا إِلَٰهَتِي الْكَبِيرُ﴾ بى گومان سەقەر (دۆزەخ) بە كىكە لەشتە سامناكە گەورە كان ﴿يَذَرُ الْبَشَرَ﴾ ترسبەرە بۆ ھەموو خەلكى ﴿لَنْ شَاءَ مِنْكَ﴾ بۆ ئەو كەسە تان كە دەبەوى ﴿أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ پش بىكەوینت (لە چاكەدا) یادواكەوى ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ ھەموو كەسێك بارمەتى كارو كەردەوہى خۆبەتى ﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ﴾ جگە ھاوہ لانی دەستى راست (چاكە كاران) نەبیت ﴿فِي حَبْتٍ يَنْتَظِرُونَ﴾ كە لە باخانى بە ھەشتدا پىسار لە بە كسرى دەكەن ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ لە (حالى) تاوان باران ﴿مَتَّسِلِينَ كَتِفًا﴾ (ھەر لە بە ھەشتى بە كان وە لām ئەدانەوہ كە دىوومان و پىمان ووتوون) چى شىوہى خستووەتە دۆزەخەوہ ﴿قَالُوا رَبَّنَا كُنْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ئەوانىش و تىبان: ئىمە لە نوێز گەران نەبووین ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تُطِيعُ الْمُتَكِبِينَ﴾ وە خۆراكمان نەدەدا بە ھەزاران ﴿وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْفَاضِلِينَ﴾ وە پۆ دەچووین لە گەل ئەوانەى كە پۆ دەچوون (لە قسەى خراپەو بى شەرعى دا) ﴿وَكُنَّا نَكُفُّ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ وە باوەرمان بە پۆزى دواى نەبوو ﴿حَقِّ أَكْثَرُ الْيَقِينِ﴾ تا مردن بەخەى پىنگرتن

﴿فَاتَّقِهُمْ شَعْنَهُ﴾ ئېتىرا تىكاي تىكاكاران ھېچ قازانچىكيان بى ناگە بە نېت ﴿فَاتَّقِهُمْ عَنِ الشَّكْرِ﴾
 مۇقرىضىن ئەوۋە چىانە پرو وەردە گېرن لە نامۇزگارى قورئان ﴿كَاثِمٌ خَمْرٌ مُسْتَفِرٌّ﴾ ئەلئى كەرە
 كىنوى سىل كەرن ﴿فَرَكٌ مِّنْ قَسْوَرَةٍ﴾ لە شىر ، (يان لە دەست كۆمەلى تېر ھاوئىز) ھەلھاتوون ﴿
 بَلْ يُرِيدُ كُلُّ اٰمْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّوْفَىٰ صُحُفًا مِّنْهُ﴾ بەلكو ھەموو يە كىك لە وان ئەيەوى چەندە ھا نامەى كراوہى
 بۆ بئىردى (لە خواوہ كە پروا بە موخەمەد ﷺ يېتى) ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّيْسَ لَنَا الْآخِرَةُ﴾ با چاوہ پروانى ئەوہ
 نەبىن بەلكو ھەر ناترسىن لە پروژى دوايى ﴿كَلَّا اِنَّهُ تَذَكُّرٌ﴾ با پەشىمان بئەوہ بە راستى قورئان
 پەندو و نامۇزگار بە ﴿فَرَشَاءَ دُكْرٍ﴾ ئەمجا ھەر كەسىك يە وىت با پەندى لى وەرىگىرت ﴿
 وَمَا يَذَّكَّرُونَ﴾ نامۇزگارى قورئان وەرنەگىرن ﴿اِلَّا اَنْ يَّسْأَلَ اللّٰهَ﴾ مەگەر خوا يە وىت ﴿خَوَّاهِلُ الشَّقَوٰى﴾
 خوا شىاوى لى ترسانە ﴿وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ وە شىاوى لى خوشبوونە ﴿

سورەتی (القیامە)

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى مېھربان
 ﴿لَا اَقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَمَةِ﴾ سوئند دەخۆم بە پروژى قیامت ﴿وَلَا اَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ وە سوئند دەخۆم بە
 نەفسى ئۆمەكەر (لەسەر خرابە) ﴿اَلَيْسَ الْاِنْسَانُ لِرَّجْعِ عِظَامِهٖ﴾ ئایا مرفوف وا دەزانى كە ئېسقانە
 (پزىوہ كانى) كۆناكە پەندە ﴿بَلَىٰ قَدْ يَذَّكَّرُ﴾ بەلى : بە توانابىن لەسەر پىك خستەوہى
 (نەقشى) سەر پەنجە كانى ﴿بَلْ يُرِيدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمْرًا﴾ بەلكو ئېنسان دەيەوى تالە ژبان دایە ھەر
 تاوان و خرابە بكات ﴿يَسْأَلُ اِنَّ يَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ دەپرسى : كەى پروژى دوايى دى ؟ ﴿فَاَنَارِقَ الْاٰخِرَةُ﴾
 كاتى : كە چاو ئەبلەق بوو ؟ ﴿وَحَسَفَ النَّفْسُ﴾ وە مانگ گىراو تارىك بوو ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ﴾
 وائىز ﴿وہ پروژ و مانگ كۆكرانەوہ ﴿يَقُولُ الْاِنْسَانُ وَمَا اَوْدَعَ النَّفْسُ﴾ ئەورقۇزە مرفوف دەلئىت : لە كۆنۋە
 ھەلبىن لە (سزای خوا) ﴿كَلَّا لَازَرُّ﴾ نەخىر ھېچ پەناگە بەك نى يە ﴿اِلَّا يَكْفُؤُا مِمَّا لَمْ يَسْأَلْ﴾ لەو
 پروژەدا ئارامگا ھەر لای پەروەردگارى تۆبە ﴿يَسْأَلُ الْاِنْسَانُ وَمِمَّا ظَلَمَ وَآخَرُ﴾ لەو پروژەدا ئادەمى
 ھەوالى پئەدرىت لەوہى كە پىشى خستووە و دواى خستووە (لە چاكە و خرابە) ﴿بَلِ الْاِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهٖ﴾
 بېبە ﴿بەلكو ئادەمى ناگادارە بەحالى خۆى ﴿وَلَوْ اَنَّ مَعَادِرَهُ﴾ با پروا بىانووى زۆرىش بەتتەوہ ﴿
 لَاخِرَ لِهٖ يَسْأَلُ﴾ زەمانت مەجولئە (بەخوئندەوہى قورئان لە كاتى دابەزىنى وەحیدا) ﴿يَتَعَبَّلُ يَدَ﴾
 تا پەلەى تيا بكەيت ﴿اِنَّ عَلَيْنَا لَلْاٰمَةَ وَاَوَّلَهَا﴾ بە پراسنى (وہك بەلئىمان داوہ) بىگومان لەسەر ئىمەيە
 كۆكرەنەوہى لە سنگنداو خوئندەوہى ﴿وَاَوَّلَهَا﴾ ئەمجا كاتى كە قورئانمان بۆ خوئندەوہ (بە
 ھۆى جېرىلەوہ) ﴿فَاتَّبِعْ قَوْلَهُ﴾ قوش شىوئىن خوئندەوہى ئەو بكەوہ ﴿فَلْيَنْصَرِفْ عَلَيْهَا لَيْلٌ﴾ لە پاشان
 دئىابە پروون كۆرنەوہى لەسەر ئىمەيە ﴿

﴿كَذَٰلِكَ يُجْزَوْنَ الْعَاجِلَةُ﴾ (زیندوو کردنه‌وه ههر ده‌بیت) به‌لکو ئیوه ههر دونیا نان خویش ده‌بیت ﴿وَيُجْزَوْنَ الْآخِرَةُ﴾ گوی به رۆزی دواپی ناده‌ن! ﴿وَجُودُكُمْ بِذَٰلِكَ﴾ زۆر رۆ و خسار له‌و رۆژده‌دا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَّا زَيْنًا ظَهِيرًا﴾ ته‌ماشای په‌روهره‌دگاریان ده‌که‌ن ﴿وَجُودُكُمْ بِذَٰلِكَ﴾ وه زۆر رۆ و خساریش له‌و رۆژده‌دا گرژو تالان ﴿ظَلُّوا أَنْ يَفْعَلَ بِهَا قَوْرَةً﴾ ده‌زانی که سزای پشت شکین ده‌درین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ الرَّاقِ﴾ نه‌خیر (تا و اناجیته سهر بۆتان، جا په‌شیمان بیه‌وه!) چونکه کاتیک که گیان گه‌یشته گه‌رو (له‌کاتی کیشانیدا) ﴿وَقُلْ مَنْ رَاقٍ﴾ نه‌وسا (هه‌ندیک له‌وانه‌ی که په‌ده‌وریدان) ده‌لین: که‌سینک نیه چاره‌سهری بکات و فریای بکه‌بیت؟ ﴿وَقُلْ إِنَّ الرِّاقِ﴾ (نه‌و که‌سه‌ی گیانی ده‌کیشریت) دلنیا به‌ده‌وه (ی تووشی بووه مردن و) جیا بوونه‌وه به‌ ﴿وَالْقَلْبَ الْأَشْقِیَّ﴾ وه قاج و لوو لاقی به‌یه‌کدا نالا ﴿إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّكَ يَوْمَ الْمَسَاقِ﴾ راپنچکردن له‌و رۆژده‌دا بۆ لای په‌روهره‌دگارتیه ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا ضَلَّ﴾ جا (کافر) نه‌بروای هیتاوه نه‌نویزی کرد ﴿وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ به‌لکو تاییبی به‌درو ده‌زانی و پشتی تی ده‌کرد ﴿وَرَدَّاهُ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِشَظٍّ﴾ له‌پاشان به‌که‌شخه‌و فییره‌وه گه‌پایه‌وه بۆ لای مال و مندالی ﴿أَوَّلَ لَكَ فَأَوَّلَ﴾ تیاچوون بۆ تو، (ئه‌ی ناده‌می بی بروا) ته‌مجا تیاچوون بۆ تو ﴿ثُمَّ أَوَّلَ لَكَ فَأَوَّلَ﴾ دووباره تیاچوون بۆ تو، ته‌مجا تیاچوون بۆ تو ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ تیا مروق و داده‌نیت که هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و پشت گوی ده‌خری) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكَ شُفْعَةٌ مِّنْ مِّنِّي يَوْمَ﴾ تیا دلنیه‌و تاوینک نه‌بوو له‌تزو که ده‌رژنرا (به‌مندالده‌وه) ﴿ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً مِّنْ عِلْقٍ مَّسْوُومٍ﴾ له‌پاشان بوو به‌پارچه خوینیک، ته‌مجا دروستی کرد و رینکی خست ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الْتَوَاتُوتَ﴾ ته‌مجا له‌و تزوه‌وه دور جوزی دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ﴾ نیر و می ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظِرٌ﴾ تیا ته‌و زانه توانای نی به‌به‌سهر نه‌وه‌دا که مردووان زیندوو بکاته‌وه

سوره‌ی (الانسان)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ ینگومان به‌سهر ناده‌می داتیه‌ری ﴿حِينَ مِنَ الْآخِرِ﴾ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ رۆژگار ﴿لَوْ كُنْ شَيْخًا مُّكْذَرًا﴾ که شینکی وانه‌بوو ناوییری ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُ الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئیمه ناده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِنْ نُطْفَةٍ أَنشَأَ﴾ له‌دلنیه‌و ناوی تیکه‌ن له‌گه‌لی توخم ﴿فَتَكَلَّمَ﴾ نا ناچی بکه‌بنده‌وه ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ته‌مجا ژنه‌واو وینا مان کرد (چاو و گویمان پتیه‌خشی) ﴿إِنَّا هَبْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ ینگومان ئیمه ریموونیمان کرد بۆ راسته‌ری، ﴿إِنَّا شَرَكْنَا كُفْرًا﴾ جاییان سوپاسگوزاره، وه یان نا سوپاس و سه‌له ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئیمه ناماده‌مان کردووه بۆ بی بروایان ﴿سَلَسِلًا وَأَشْجَلًا وَسُورًا﴾ زنجیرو نه‌وقی زۆر (که ده‌کریته گه‌ردنیان) و ناگری هه‌لگیرساو ﴿إِنَّ الْأَوَّلَ لَشَرٌّ مِّنَ الْآخِرِ﴾ ینگومان چاکه‌کاران له‌په‌ر داخیکدا (شه‌راب) ده‌خو نه‌وه که تاوینه‌که‌ی له‌سهر چاوه‌ی کافوره‌وه‌یه

﴿عَبَّاسُ بْنُ عَبَّاسٍ﴾ كە كانى يەكە (لە بەهەشتدا) بەندە كانى خوالى ئى دەخۆنەوه ﴿يَقْضُوا فَرَضَهُمْ﴾
 (لە ھەر شوئىنكىدا بیانەوى) ھەلیدە قولین و فوارە دەكات ﴿يُؤْتُونَ بِالْذَّهَبِ﴾ وەفا بە نەزەر دەكەن ﴿وَيَخْلُقُونَ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَ شَرْهُهُمُ عَسِيْرًا﴾ وە لە پوژنكیش دەترسەن كە بەدى و سەختى يەكەى ھەسوان دەگرتەوه ﴿وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ وَجَدَتْهُمُ مِسْكِيْنَ﴾ وە خوار دەن ئەدەن بە ھەزاران و ھەتیوان و دیبلە كان ھەر چەند
 خویان ھەزیشیان لى بیت ﴿إِنَّمَا طَعِمُوا مِمَّا عَشَوْا﴾ (دەلین) بەراستى ئىمە تەنھا لەبەر پەزەمەندى خوا
 خوار دتەن دەدەینى ﴿لَا يُذِيقُهُمْ﴾ چاوەروانى ناکەین لە ئیوہ ﴿جَزَاءُ لِّأَشْكُرًا﴾ نە پاداشت و نە سوپاس ﴿إِنَّمَا أَخَافُ مِنْ رَبِّي أَنَّمَا أُحْصِي فَعُدَّتْ﴾ بەراستى ئىمە لە سزای پەروەردگارمان دەترسین لە پوژنكى ترش و تان
 و دژواردا ﴿وَقَفَّهٗمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ النَّيْرِ﴾ جاخوا پاراستنى لە بەدى ئەو پوژنە ﴿وَلَقَدْ نَفَرَا وَسُرَرُوا﴾ وە پەرووی
 گەش و شادومانی پى بەخشین ﴿وَجَزَّاهُمْ بِأَسْبَابٍ وَاجْتَنَبُوا الْحَبْلَ﴾ وە پاداشنى دانەوه بەھوى خۆراگر تیان
 (لەسەر چاکە و دوور کەوتەوه لە خراپە) بە بەهەشت و (پۆشاکى) ئاوریشم ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى﴾
 ﴿الْأَرَائِي﴾ پالى تیا دەدەنەوه لەسەر تەخت و قەنەفى زۆر ﴿لَا يَرْوَنَ فِيهَا مُنْقَاطًا﴾ نابین تیدا نە گەرمى پوژ
 ﴿وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ وە نە سەرما (واتە ھەوايەكى زۆر خوشى ھەبە) ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا﴾ وە سینی
 درەختانى بەهەشت بەسەر سەریانەوهیہ ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وە ھیشووی میوہ كانى نزیكە دەست و ئاسان
 کراوه ﴿وَنُظِّلُوا عَلَيْهِمُ الْمُنِيرَ﴾ دەگەڕین بەسەر یانداپە قاپى زیویین ﴿وَأَنكِسَتِ الْكُورُ﴾ وە پەرداخى
 شورشەوه ﴿فَوَارُوا مِنْ قُضْمَةٍ﴾ شورشە لە زیو ﴿مَنْزِلَةِ الْغَيْرِ﴾ بە ئەندازەى پتووست ئامادە کراون ﴿وَسُقُونَهُمْ فِيهَا كُلَّ الثَّمَرَاتِ﴾ لە بەهەشتدا شەربابیان لە پەرداخىدا پى دەتوشى كە زەنجەبیلی
 تىكە لاوه ﴿عَيْنَاهُمَا نَسِيْلًا﴾ (كە ئەویش) كانى يەكە لە بەهەشت دا ناودەبرى بە سەلسەبیل
 ﴿وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمُ الْغُلَّادُونَ﴾ دەگەڕین بەسەر یانداپە وە وەتانی ھەمیشە لاو و پوخوش و پاك ﴿إِنَّا﴾
 ﴿رَبُّهُمْ﴾ كاتىك بیان بینیت ﴿حَسْبَتْ لَكُمْ دُنْيَاكُمْ﴾ وە دەزانیت دانەى مروارى پەرزو و بلاوون ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿رُؤُوا﴾ وە كاتىك پەروانىت لەویدا ﴿رَأَيْتُمْ نَارًا وَكُلَّامًا﴾ ناز و نىعمەت و دەسەلاتىكى گەورە دەبینیت ﴿عَلَيْهِمُ الرِّبَابُ سَنَدِينَ﴾
 ﴿حُضْرًا وَنَسْتَرًا﴾ لە پەردا یانداپە بەرگى نەرم و تۆلى سەوزكار و پۆشاکى ئاوریشمین
 ﴿وَمَلَأُوا أَسْوَدَ مِنْ قُضْمَةٍ﴾ وە رازینراونەتەوه بە بازنى زیو ﴿وَسَقَنَهُمُ اللَّهُ شُرَآئِكًا غُلَّوْرًا﴾ وە پەروەردگاریان
 شەرابى پاك و تەمیزی پى توشین ﴿إِن هَٰذَا كَانَ لِكُرْهِهٖ﴾ (بیان دەوتریت) ئەم بەهەشتە پاداشتى
 ئیوہیہ ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّتَكُورًا﴾ وە ھەموو كۆششەكتان سوپاس کراوه ﴿إِنَّا نَحْنُ رَبُّكَ عَلَيْكَ الْغَرَّانُ تَزِيلًا﴾
 بىگومان ئىمە قورئانمان بۆ ناردیتە خوارى بە ناردنى (بەش بەش) ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ كەواتە
 چاوەروانى فەرمانى خوا بکە ﴿وَلَا تَطِعْ مَثَلَهُ إِلَّا أَوْكُورًا﴾ وە فەرمانبەردارى ھىچ گوناھبار و پى
 باوەر نىك مەكە ﴿وَأَذْكُرْ نِعْمَتَكَ﴾ وە زىكەر و یادى پەروەردگار ت بکە ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ بە بەیانیان
 و ئیواراندا ﴿

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾ وە لە شەو سۆز دەى بۆ بەرە (نویژ بکە) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ وە ستایشى خوا بکە لە بەشێکی زۆر لە شەو دا ﴿إِنَّ هَذِهِ لَآيَاتُ الْحُسْنِ الْعَاجِلَةِ﴾ بێگومان ئەم بى پروایانە دونیای بى بە قایان خوش دەوى ﴿وَيَذُرُونَ نَزَّاعَةً مِّنَ النَّفْيِ﴾ وە پشت گرنى دەخەن ڕۆژێکی قورس و گران (کە قیامەتە) ﴿فَتَحْنُ خَلْفَهُمْ مَّوَدَّةَ آبَائِهِمْ﴾ ئێمە ئەوانمان دروست کرد و جومگە کانیانمان قایم بێکە وە بەستوو وە ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾ وە کاتێک بمانەوێت دەیان گۆڕین بە کەسانی ترى وەك خۆیان چون گۆڕینیك ﴿إِنَّ هَذِهِ ذِكْرُكُمُ﴾ ئەم سورەتە نامۆزگاری و بەندە ﴿فَتَنَسَاءً﴾ ئەمجا هەر کەسێک بیهوێت ﴿أَلْتَحَذِرُنِي زَيْعَ سَبِيلِكَ﴾ ڕینگا دەگرێتە بەر بۆ لای بەروەردگاری ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وە ئێو حەز ناکەن (لە گرتنى ئەو ڕى بە) مەگەر کاتێک کە خوا بیهوى (وە بە زۆر ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بێگومان خوا دانای دروست کردارە ﴿يَدْخُلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئەوێ (خوا) بیهوى دەبخاتە ناو میهرەبانى خۆیەو وە ﴿وَالْقَالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وە نامادەى کردوو وە بۆ مەمکاران سزای مەخت ﴿

سورەتى ﴿المزملات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

﴿وَأَمْرًا سَلْبًا عَزِيزًا﴾ سوێند بە بای پەوانە کراوى، بەك لە دواى بەك ﴿فَالْعَصْفَ عَصَمًا﴾ وە بەو (با) توندانەش هەل دەکەن بە هەلکردنێکی قایم ﴿وَالنَّشْرَ نَشْرًا﴾ وە بەو بایانەى کە هەور دەبن و بىلاوى دەکەنەو وە ﴿فَالْفَرْقَ فَرْقًا﴾ سوێندیش بەو (فریشتانە) ى بەچاکی حەق لە ناحەق جیا دەکەنەو وە ﴿فَالْمُفَصِّتَ ذِكْرًا﴾ ئەمجا سوێند بەو (فریشتانە) ش پەيامى (خوا) بە پێغەمبەر (ان) دەگەینن ﴿عَذَابًا أَوْزَرًا﴾ بۆ (نەهیلانى) بەهانه (ولینخوشبوونیان) یا بۆ ترساندن ﴿إِنَّمَا تَوْعَدُونَ نَوْفِعًا﴾ بە راستى ئەوێ کە بەلێنتان بى دراو وە (لە هاتنى ڕۆژى دواى) دینە دى ﴿وَإِذَا الْكُفُوفُ هُمْسًا﴾ ئەمجا کاتێک کە ئەستێرەکان تارێک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فَجَتْ﴾ وە دەمێک کە ئاسمان کەلێنى ئى بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِفَاتٌ﴾ وە کاتێک کێوکان لە بێخ هێتران و نەخت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتْ﴾ وە ساتێک کە کات و شوونی دیار کراو دانرا بۆ پێغەمبەر (ان) لە گەل ئوممەتە کانیاندا ﴿إِنِّي يَوْمَ يُنْفَخُ﴾ بۆ چ ڕۆژى دوا خراو وە ﴿يَوْمَ الْفَصْلِ﴾ بۆ ڕۆژى جیاکردنەو وە ﴿وَمَا أَفْرَنُكَ مَا كَيْفَ الْفَصْلِ﴾ تۆ چوو زانیست ڕۆژى جیاکردنەو وە چى بە؟ ﴿وَبَلَّ يَوْمَ سِدْرٍ لِّمُكْدَبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو ڕۆژەدا ﴿أَلَمْ نَقُلْ لِّلْأَوَّلِينَ﴾ نایا گەلانى پێشیانمان لە ناو ئەبرد ﴿ثُمَّ نُنْفِخُهُمُ الْآخِرِينَ﴾ لە پاشان گەلانى دواى ئەوانمان وەك ئەوان لى نەکرد ﴿كَذَلِكَ نَقْعِلُ بِالْآخِرِينَ﴾ هەر بەو جۆرەش دەکەین بە گوناھباران ﴿وَبَلَّ يَوْمَ سِدْرٍ لِّمُكْدَبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو ڕۆژەدا ﴿

﴿الْمُتْلِقِينَ مَنَاوِيَهُمْ﴾ ئايا ئىتوھمان دروست نە کردوو، لە ئاویکی بى نرڭ؟ ﴿فَعَلَّكَ فِي مَقَارِكُمِينَ﴾ ئەمجا خستمانە جىڭايە کى پتەو وەو، ﴿إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ تا ماوہیە کى دىارى کراو، ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾ ئەمجا بە ئەندازە گیرپە کى رىڭ و پىڭ دروستمان کرد، ئىمە (چ ئەندازە گیرپە کى ئەو او و چاکىن) ﴿وَلَا يَوْمِيذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو پۆژەدا، ﴿الَّذِينَ فِي الْأَرْضِ كَانُوا﴾ ئايا ئىمە زەويمان نە کردو تە کو کەرەو، ﴿أَخِيَّةً وَآمَنَةً﴾ بۆ زىندوو و مردوو، ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رُجُومًا شَمِيمَةً﴾ وە لە ناویدا شاخانی بەرزى لەنگەر داکوتامان داناو، ﴿وَأَسْقَيْنَا مَاءً فُورًا﴾ وە ئاوی شیرینمان پى نۆشین، ﴿وَلَا يَوْمِيذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ (بەم بى پروایانە دەوتریت) وای بۆ بى پروایان لەو پۆژەدا، ﴿أَطِيعُوا أَمْرًا مَّا كُنْتُمْ بِهِ مُكِبِّينَ﴾ برون بۆ لای ئەو دۆزەخە کى بە درۆتان دەزانى، ﴿أَطِيعُوا أَمْرًا مَّا كَانَ لَكُمْ شُعْبٌ﴾ برون بۆ لای سىهرى دوکەلنکى سى بەش، ﴿لَا طِيلَ وَلَا يَغْنَى مِنَ اللَّهِ﴾ نە سىهرنکى فیتکەو نە شىڭ لە گرى (دۆزەخ) بەرگرى بکات، ﴿إِنَّمَا نَرْبِي بَشَرًا مَّا خَصَصَ﴾ بەرەستى دۆزەخ بزیسکى وە کۆشک دەهاوێزى، ﴿كَأَنَّهُمْ جَمَلٌ صَفَرٌ﴾ (بەرو دوو دەپۆن) ئەلى ی کاروانى خوشتری زەردن، ﴿وَلَا يَوْمِيذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو پۆژەدا، ﴿هَذَا يَوْمُ لَا يَحِطُّونَ﴾ ئەمرو پۆژنکە (بى باوەران) ناتوانن قسەى تیدا بکەن، ﴿وَلَا يُؤْنَسُ لَّهُمْ فَعْتَدُونَ﴾ وە مۆلەت نادرین کە پرویانوو بەیتنەو، ﴿وَلَا يَوْمِيذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو پۆژەدا، ﴿هَذَا يَوْمُ الْقُضْلِ﴾ ئەمرو پۆژى بریاردانە (جیا کردنەو، یە) ﴿جَمَعْنَا كُرْالَ الْأُولَى﴾ ئىتو و پىشینانمان کۆ کردو، ئەو، ﴿إِن كَان لَكُم كُفْرًا فَكُذُّونَ﴾ سا نە گەر فیل و پىلانیکتان هەبە ئەنجامى بدەن، ﴿وَلَا يَوْمِيذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو پۆژەدا، ﴿إِنَّ الْأَشْقِيَّ فِي ظِلِّ عِشْرُونَ﴾ بىگومان پارێز کاران و لەخواترسان لە سىهرو (قەرغى) کانیای زۆران، ﴿وَفَوْكَ مِائَتَتَا أَلْفَ مِائَةٍ﴾ وە لەناو ميوهاتیکدان کە حەزى لى دەکەن، ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا وَهُتِفُوا كَأَن كُنْتُمْ تَغْلِبُونَ﴾ (بىیان دەلبن) بخۆن و بخۆ ئەو نوشتان بى بەهوى ئەو کە دەتان کرد، ﴿إِن كَانَتْ لَكُمُ الْفَخْرُ الْمَحْسِينِ﴾ بىگومان ئىمە ئاوا پاداشتى چاکە کاران دەدەینەو، ﴿وَلَا يَوْمِيذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو پۆژەدا، ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا قَلِيلًا﴾ (ئەى کافران) بخۆن و بەهرەمەند بىن ماوہیە کى کەم (لە دنیادا)، ﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ بەرەستى ئىتو و تاوانباران، ﴿وَلَا يَوْمِيذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو پۆژەدا، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا﴾ وە کاتىڭ پى یان بونرى (لەخوا بترسن و) کپنوش بەرن، ﴿لَا يَرْكَعُونَ﴾ کپنوش نابەن، ﴿وَلَا يَوْمِيذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو پۆژەدا، ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (ئە گەر ئەوان باوەر بە قورئان نە کەن) ئىتر بە چ فەرمودەى کى تر برۆا دەهینن دواى قورئان؟ ﴿

سورتي ﴿النبا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواي به خشندهي میهره بان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه وه له چي پر سيار له به کثري ده کهن (نهو بی پروایانه) ﴿عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ﴾ لهو ده نگ و باسه گه وره به پر سيار ده کهن ۱۹ ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْلِطُونَ﴾ که نه وان تیدا جیاوازن ﴿كَلَّا سَيَقْبَلُونُ﴾ نه با به شیمان بنه وه: له مهولا تی ده گهن ﴿كَلَّا سَيَقْبَلُونُ﴾ دو باره (ده لیم) نه وه مهولا تی ده گهن ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ناخو زه ویمان بو رانه خستون ؟ ﴿وَلِإِلَّا أُولَئِكَ﴾ وه کینه کانمان نه گیراوه به منخ ۱۹ ﴿وَحَلَقْتَ كُرُوزَهَا﴾ وه نیوه مان دروست نه کرده به جوت ﴿وَجَعَلْنَا أُمَمًا مِّنْهُمْ شُعْبًا﴾ وه نوسنمان نه کرده وهی حسانه وه تان ﴿وَجَعَلْنَا الْإِنسَانَ سَائِدًا﴾ وه شه ومان نه گیراوه به کالا (دایو شه ر) ﴿وَجَعَلْنَا الشَّمَارَ مَعَاشًا﴾ وه روزه مان نه گیراوه به کانی زبان (وه له سوران و پیدا کردنی زیوار) ﴿وَنَبِّئَهُمْ أَفْوَكَ مَسْغَايَئِهِمْ﴾ وه جهوت ناسمانی به هیزمان دروست نه کرده له سه رتانه وه ؟ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَ رَاجِلَيْهَا فُجَاةً﴾ وه دروستمان نه کرده چرایه کی دره وشاوه (که روزه) ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ وه ناوی لیزمه و به خورمان نه نار دونه خواره وه له هه وره گوشراوه کانه وه ﴿لِيَخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا پی ی بروین دانه و نله و گزو گیاه ﴿وَجَعَلْنَا الْأَفْقَا بَاخْتَانِيٍّ حَبْرٍ وَجَبْرٍ﴾ ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ به راستی روزی جیا کردنه وه (ی چاک و خراب) کاتیکي بو دیاری کراوه ﴿يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الْقُبُورِ قَدُورٌ أُولَئِكَ﴾ نهو روزهی که فو ده کری به که رنه نادانه مجا بول بول دین ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ فَكَّاتٍ أَثُورًا﴾ وه ناسمان (له هه مو لایه که وه) کرایه وه و برو به درگا ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ وه کینه کان خرا نه پی و بوون به (ترا و بلکه = سه راب) ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ به راستی دوزه به ریزگی بی پروایانه (وده مینکه چاوه پروایانه) ﴿لِلظَّالِمِينَ مَنَاقِبًا﴾ وه جی گه رانه وهی باخیانه ﴿لِيُذِيقَنَّهُمْ فِيهَا غَلَّاقًا﴾ تیدا ده میننه وه هزاران سال (ماوه به کی زور) ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ تیدا نا جهژن نه ساردی و فینکی و نه خوار دنه وه ﴿إِلَّا أَجِيمًا وَمَسَاكًا﴾ ناوی له کول و کیم و زوخوا نه بیت ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾ پاداش ده درنه وه به پی ی کرده و بیان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَكْثَرُ جَهَنَّمَ﴾ چونکه بنگومان نه وان به ته مای لی پر سینه وه نه بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا﴾ وه نایه ته کانی نیمه بیان به درو ده زانی چون به درو زانینک ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾ له کاتیکدا هه موو شتیکمان ژمارد وه (له سه ریان) به نوسین ﴿قَدْ رَفُوا﴾ نه مجا به جهژن (سزای خوتان) ﴿فَلَنُزِيدَنَّ كُفْرَهُمْ أَعْدَادًا﴾ هیچتان بو زیاد ناکه بن سزانه بیت

﴿إِنَّا لَنَشْفِينِ مَفْازًا﴾ ینگومان جنگای پیروز و بهر همه ندی ده یه بوز پاریز کاران و له خوا ترسان ﴿وَأَنفِثْنَا﴾ ١
 باخات و همو و جوړه نری بهك ﴿وَوَكَّعَتْ لُحْرًا﴾ ٢ وه كچانی تازه مهك كړدوی هاو ته من ﴿وَكَسَادَ هَافًا﴾ ٣ وه بهر داخی پر (له شراب) ﴿لَا يَشْفَوْنَ فِيهَا الْعَوَاذُ لَا كَذِبًا﴾ ٤ قسهی بیهوده و دروی تیدا نایستن
 ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَذَابًا حَسْبًا﴾ ٥ (پاداش ده درسته و به) پاداشینیکی ته او له لابهن په روه رد گاری توه
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾ ٦ په روه رد گاری ناسمانه کان و زهوی و نیوانی ته واته خوا به کی به خشنده و
 مبهربانه و ﴿لَا تَلِكُن مِّنْهُ حِفْظًا﴾ ٧ كهس توانای تكا كردن و (قسه كردنی) نی به ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلِكُ كُضْبًا﴾ ٨
 له روزنكدا كه جیبریل و فرشته بهر پیز ده و ستن ﴿لَا يَكْفُرُونَ إِلَّا مَن لَّمْ يَرِثْ لَهُمُ الرِّحْلُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ ٩ كه میان قسه ناكهن
 مد گهر ته و كه خواړی ی بدات و قسهی بهر ی و جی بكات ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ إِلَّا مَن لَّمْ يَرِثْ لَهُمُ الرِّحْلُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ ١٠
 ﴿فَتَن شَاءَ الْمُحْدِثُ إِلَى رَبِّهِ مَقَاتًا﴾ ١١ ته مجا هر كه سینك و ویسنی ریگای گه رانه و ده گری بولای په روه رد گاری
 خوی ﴿إِنَّا لَنَدْرِكُهُ عَذَابًا قَرِيبًا﴾ ١٢ ینگومان نیمه تئو مان ناگدار كرد له سزایه کی نزیک ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْرَارُ مَقَادِمُهَا﴾ ١٣
 تدا ﴿لَهُ رِوْزُنِكُمُ الْوَادِ كَمَا مَرُوفٌ دَهْبِنِي﴾ ١٤ (پاداشی) ته و كرده واته کی به دهنستی خوی نار د وونی
 ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ كُنْتُ لَئِي﴾ ١٥ وه بی پروا (له و روزدها) ده نی: خوز گه گل بو و مایه (نك مروف) ﴿﴾ ١٦

سورہ فی (النبا)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی مبهربان

﴿وَالرَّحْمَنُ غَرَفًا﴾ ١ سویند به و فریستانه کی گیانی کافران (له لهشیان) به سهختی ده رده هینن ﴿وَالشَّيْطَانُ نَقَطًا﴾ ٢ وه به و فریستانه کی گیانی با و پر داران به ناسانی ده رده هینن ﴿وَالشَّيْطَانُ سَبَّحًا﴾ ٣
 وه سویند به و فریستانه کی كه خیرا فدرمانی خوا جی به جی ده كهن ﴿وَالشَّيْطَانُ سَبَّحًا﴾ ٤ وه سویند به و
 فریستانه کی كه پینش پر کی ده كهن (له به جی هینانی فدرماندا) ﴿وَالْمَدْرَيْنِ لَمْرًا﴾ ٥ وه سویند به و فریستانه کی
 كه ته گیری کار و بار ده كهن (واته سویند به مانه ته و ی به لیتان پندر او ده دینه دی) ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ﴾ ٦
 روزنكه بومله رزه زهوی ده له رزینی ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّاكِبَةُ﴾ ٧ بومله رزه کی تریشی به دوایدا دیت، مرد و وان
 زیند و ده بنه و ﴿قُلُوبٌ وَفُؤَادٌ لَّيْلَةً﴾ ٨ زور دل له و روزدها ده له رزنی ﴿أَنصُرَ حَاشِئَةً﴾ ٩ چا و بان
 سهر به و ژیر ده بی ﴿يَقُولُونَ﴾ ١٠ (ته سړو به گالته و) ده لېن ﴿لَا تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ فِي الْحَيَاةِ﴾ ١١ ناخو نیمه (له پاش
 مردن) ده گه پر ترینه و بوزیانی پینشو و ﴿لَا تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ فِي الْحَيَاةِ﴾ ١٢ نایا كه بووین به نیسانانی رزیو (چون
 زیند و ده بنه و) ﴿قَالُوا﴾ ١٣ ووتبان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ١٤ ناته و ته گهر وایی گه رانه و یه کی به زیانه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ١٥ ینگومان ته و زیند و بوونه و یه هر بهك نه عره ته به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ١٦
 وان له دهشتی کی سپی کاکي به کاکیدا ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ١٧ نایا داستان مووسات پین گه پینشو و
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ١٨ (ته سړو به گالته و) ده لېن ﴿لَا تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ فِي الْحَيَاةِ﴾ ١٩ ناخو نیمه (له پاش
 مردن) ده گه پر ترینه و بوزیانی پینشو و ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٢٠ نایا داستان مووسات پین گه پینشو و

﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ رَحْمَتِ اللَّهِ طَاقٍ﴾ (پنی ووت) بر و بؤ لای فیر عون (چونکه) به راستی یا خبی بسوه ﴿فَقُلْ هَلْ لَّكَ بِإِنْ أَنْ تَرَى﴾ وه پی ی بلی: نایا ده ته وی پاک بیته وه (له گناه) ﴿وَأَخْبِرْكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَحْشَى﴾ وه ریت نیشاندهم بؤ (ناسینی) په روه رد گارت تا لینی بترسییت ﴿فَأَرْزُقْكَ الْآلَةَ الْكَرْمِ﴾ نه مچا نیشان هره گه روه که ی نیشان دا (گوجان له گه ل دهسته سپه که ی) ﴿فَكَذَّبَ وَحْشَى﴾ که چی به دروی زانی و سه رینچی کرد ﴿وَأَرْزُقْكَ سَقَى﴾ له پاشان پشنی هه لکرد و روی به به له ﴿فَحَشَرْنَاكَ﴾ نه مچا (جادو و گهرانی) کز کرده وه بانگی کردن ﴿فَقَالَ اللَّهُ الْآلَةُ الْاَعْلَى﴾ پاشان ووتی: من په روه رد گاری هره گه روه تانم ﴿وَلَا تَخْذَ اللَّهُ ذِكَا الْاِخِرَةِ وَالْاُولَى﴾ نه مچا خوا گرفتاری کرد به سزای هه ردو و جیهان ﴿إِنِّي ذَاكَ لَعِزَّةٌ﴾ به راستی له م داستاندها په ند هیه ﴿لَيْسَ يَحْشَى﴾ بؤ که سیک له خوا بترسی ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ أَسْفَهًا مِّنْهَا﴾ نایا دروست کردنی نیوه گرانتره یان ناسمان؟ وه دروستی کرد ﴿رَفَعَ سَعَىٰ مَقْصُودَهَا﴾ بالای بهرز کرده وه و ریکی خست ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا﴾ وه شه وی ته وی تاریک کرد و ﴿وَأَخْرَجَ طُفْلَهَا﴾ ده ری خست (پروناکی) روروی ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ له پاشان زه وی را خست ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفَةً وَآمِرَةً﴾ ناور له وه رگای لی ده رهتا ﴿وَأُجِیَالُ أَرْضِهَا﴾ وه شاخه کانی پشو دامه ز راند ﴿مَتَعَالَاكُمْ وَلَا تُعْیَاكُمْ﴾ بؤ به هره مهندی ورزانی خویشان و نازه نشان ﴿وَالْجِبَالُ السَّامَةِ الْكُرَى﴾ نه مچا کاتیک که پرو دواوی گه روه هات (که روروی دواپی به) ﴿يَوْمَ يَنْدَرُ الْإِنْسَانُ مَاسَعَى﴾ نه و روروی که مرؤف کرده وه ی خوی تیدا بیر ده که و تنه وه ﴿وَبَرَزَ الْجَحِيمُ لَنْ تَرَى﴾ وه دوزخ پیشاندر را بؤ هه ر که سیک که پروانی ﴿فَأَمَّا مَنْ طَقَى﴾ (له و روردها چاکه و خرابه به پی ی کرده وه دابهش ده کری) نه مچا نه و که سه ی سه ر کهش بو ویت ﴿وَأَشْرَطَ بِرُكُودِهِ﴾ وه رزانی دونیای هه لپزار دبی ﴿إِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ النَّارُ﴾ نه وه پی گومان دوزخ جینگایه تی ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ وه نه و که سه ی که ترسایت له وه ستانی به ردهم په روه رد گاری بؤ لپه ر سینه وه ﴿وَنَجَّى النَّفْسَ مِنَ الْقَوْمِ﴾ وه بهرگری نه فسی خوی کردی له ناره زوی خرابه ﴿وَأَنَّ الْآلَةَ هِيَ النَّارُ﴾ نه وه پی گومان به دهشت جینگایه تی ﴿بَشِّرْكَ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (نه و بینا و رانه به گالته و لا قرتبه وه) پر سیارت لی ده کهن ده رباره ی روروی دواپی ﴿إِنَّا نُرْسِلُهَا﴾ که ی ده بیت و که ی دیت ﴿فَيَسِّرُ لَكَ مَخْرَجَهَا﴾ تو جبت داوه له بیر لیکر دنده ی (تو چو ن له م باره وه ده دوی)؟ ﴿إِنِّي ذَاكَ مُسْتَهْجَا﴾ زانینی نه وه هه ر لای په روه رد گارته ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ حَشَا﴾ بینگومان تو هه ر ترسیتده ری که سیکیت که له و رورده بترسی ﴿كَأَنَّهُمْ قَوْمٌ يَّرَوْنَهَا﴾ پی پروا کان که نه و رورده ده بینن و ده زانن ﴿لَا تَبْشُرُوا الْآعِشَةَ أَوْ تَحْتَهَا﴾ که نه ماونه ته وه نیوار به ک یا چپشته نگا و تک نه پی له دنیادا

﴿تَرْهَقَهَا قَرْعٌ﴾ له دامویدا ریش داگیر ساون ﴿۱﴾ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ﴾ نه وانه نه وانه کن که بی باور و گوناهاکار و تاوانبارن ﴿۲﴾

سورہ فی (الحکیر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهر بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَرْضَى﴾ کاتیک که روز پتچرایه وه (رووناکی نهسا) ﴿۱﴾ ﴿وَالْجُحُومُ تُكَذِّبُ﴾ وه دهمیک که نه ستره کان هل وهرین و که وته خوار وه (تاریک بوون) ﴿۲﴾ ﴿وَالْأَجْجَالُ سَبِّحُ﴾ وه کاتیک که کتیه کان خرا نه بری (واته له شوینی خویان خزیندران) ﴿۳﴾ ﴿وَالْأَعْيُنُ عَظُمْتَ﴾ وه کاتیک که وشره ناوسه کان وازیان لی هیترا ﴿۴﴾ ﴿وَالْأَنْفُوسُ خُسِرَتْ﴾ وه کاتیک که جان وهران کو کرانه وه ﴿۵﴾ ﴿وَالْأَلْبَابُ مُخِرَتْ﴾ وه دهمیک که ده ریاکان هه لگیر سیترا (تیکه ل کران) ﴿۶﴾ ﴿وَالْأَنْفُوسُ رُجِحَتْ﴾ وه ساتیک که هه موو گیانیک جو و تکرایه وه (له گهل لاشه دا) ﴿۷﴾ ﴿وَالْأَنْفُوسُ دُعُيَتْ﴾ وه کاتیک پر سیار کراله کچانی زینده به چان ﴿۸﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَرْضَى﴾ که به چ گونا هیک کو زران ﴿۹﴾ ﴿وَالْأَصْحَفُ مُنْفَرَجَتْ﴾ وه کاتیک که نامه (ی کرده وه) بلا و کرایه وه (و دابه شکرا) ﴿۱۰﴾ ﴿وَالْأَسْمَاءُ كُتِبَتْ﴾ وه دهمیک که ناسمان دامالیرا و پتچرایه وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَالْأَجْجَالُ سَبِّحُ﴾ وه کاتیک که دوزخ هه لگیر سیترا ﴿۱۲﴾ ﴿وَالْأَجْنَةُ انْقَلَبَتْ﴾ وه ساتیک که به هشت نریک خرایه وه ﴿۱۳﴾ ﴿عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ﴾ نه و کاته هه موو که سینک ده زانی که چی ناماده کرده (بو خوی له چاکه و خرایه) ﴿۱۴﴾ ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِالْخَاسِ﴾ سویند بدو (نه ستره گه رو کانه ی) ده گه رینه وه ﴿۱۵﴾ ﴿لَجُورِ الْكَافِرِ﴾ به و نه سترانه ی که به نا ده گرن و دیار نامیتن ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَنْتَ إِذْ تَسْكُنُ﴾ وه به شه و که تاریک ده بیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَالضُّحَىٰ﴾ وه به بیانی که هه ناسه ده دات ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بنگومان نه و قورئانه گو فتاری په وانه کراوینکی پایه به رزه (که فریشته ی وه حیه) ﴿۱۹﴾ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ به هیزه، لای خوا وه نی عهرش (لای خوا ی گه وره)، وخوا وه نی پله و پایه یه ﴿۲۰﴾ ﴿مَطَافٍ ذُرَّامِينٍ﴾ قسه په وایه له ناو فریشته دا وده ست پاکه ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ يَحْكُمُ﴾ هاو ریکه تان (که مو حه ممه ده) شیت نی به (وه ک نیوه ده لین) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ رَءَا الْآفِي السَّيِّئِينَ﴾ سویند به خوا بنگومان (فریشته ی وه حی) دیوه له ناسوی پروندا ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ وه نه و رزه و جرو وک نیه له گه یاندنی وه حی و به پیامه که یدا ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ﴾ وه نه و (قورئانه) قسه ی شه یثانی ده ر کراو له به زه یی خوانی به (وه ک نیوه ده لین) ﴿۲۵﴾ ﴿فَإِنَّ نَظْهَبُونَ﴾ نه وه بو کوی ده ر قون ﴿۲۶﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه و قورئانه نه نها نامور گاری به بو هه موو جیهانیان ﴿۲۷﴾ ﴿لَئِنْ شَاءَ مِنْكَ أَنْ تَسْقِيَهُمْ﴾ بو نه و که سانه ی که بیانه وی به بری ی راست دا برون له نیوه ﴿۲۸﴾ ﴿وَمَا شَاءَ نَا﴾ نیوه ناره زوو (ی بری ی راست) ناکه ن ﴿۲۹﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ مه گهر کاتیک که په روه رد گاری هه مووان بیه ویت وه ناچارتان بکات بی ی ﴿۳۰﴾

سورہ فی (الانفطار)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بدخشندهی میہربان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ کاتیک کہ ناسمان لہت بوو ﴿وَأَذَّا الْأَرْضُ زُلْزُلًا﴾ وہ دہمیک کہ ٹہستیرہ کان (کہوٹہ خوارہ وہ) بہ پدرش و بلاوی ﴿وَأَذَّا الْأَرْضُ زُلْزُلًا﴾ وہ ساتیک کہ دہریا کان ٹیکہل کران ﴿وَأَذَّا الْأَرْضُ زُلْزُلًا﴾ وہ ساتیک کہ گزیرہ کان ژیرہ و ژورر کران واتہ (مردو وہ کان ہاتہ دہرہ وہ) ﴿وَعَلَّمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ ٹہو کاتہ ہدمو کہ سیک دہزانیٹ کہ چی لہ پیٹسہ وہ ناردوہو (چیسی) دوا خستوہ (بو خوی) ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾ ٹہی ٹینسان ﴿مَا أَفْرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ چی تزی خدہ تاندوہو بہ پدروہردگاری بہرینز و گہورہت (والہی باخی بوویت) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ ٹہو (پدروہردگار) ہی کہ دروستی کردوویت و ﴿فَسَوِّدْكَ فَعَدْلُكَ﴾ رینکی خستوویت و جیای کردویتہ وہ (لہ گیان لہ بہرانی تر) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ لہ ہمر و تہدہ کدا کہ خوی ویستہیتی بہ کی خستوویت ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَكْذُوبُوا بِاللَّيْنِ﴾ وانسی بہ (کہ تی ی گہیشوویت) بہ لکو (پوڑی) پاداشت بہ درو دہزان ﴿وَلَا عَلَى كُرْحٍ يُحْفَظِينَ﴾ بنگومان چند چاودیرنکتان بہ سہرہ وہ یہ ﴿يَا أَيُّهَا الْكَافِرِينَ﴾ کہ بہرینزو نووسہرن ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ ہمرچی بکہن دہیزان ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بہرانی چاکہ کاران لہ ناو نازو نیمہ تدان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ نَارٌ لَّاهُتًا﴾ بنگومان بہ دکاران لہ دوزہ خان ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَوْمِ الْأَلَمِ﴾ لہ پوڑی پاداشتدا دہچنہ ناویہ وہ ﴿وَمَا عَرَفْنَا الْيَوْمَ الْأَلَمِ﴾ وہ ٹہوان لسی دہرناچن ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ﴾ تو چووزانیت کہ پوڑی پاداشت چی یہ ﴿ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ﴾ دوویارہ چووزانیت پوڑی پاداشت چی یہ ﴿يَوْمَ لَا تَنفَعُكَ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ پوڑیکہ کہ ہیچ کہس ہیچی بہ دہست نی یہ پو ہیچ کہس ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ﴾ وہ فرمان لہ و پوڑہدا ہر پو خواہ

سورہ فی (المصطفیٰ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بدخشندهی میہربان

﴿وَبَلَّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ﴾ ہاوار بو تہرازو و بازان ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكُلُوا لَمْ يَمْتَنِعُوا﴾ ٹہوانہی کہ کاتیک پیوانہ بکہن (بو خویان) لہ سہر (مالی) خدکی بہ تہواوی و ہری دہ گرن ﴿وَلَا إِذَا سَمِعُوا بِآيَةٍ مِنْهُ لَمْ يَنْتَبِهُوا﴾ بہ لام کاتیک بویان پیوانہ یان کیٹسانہ بکہن کہ میان دہدہنی ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكُلُوا لَمْ يَمْتَنِعُوا﴾ ٹہوانہ نازان کہ بنگومان زیندو دہ کرٹنہ وہ ۱۹ ﴿

﴿يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ له پرورنکی گه ورده ۱ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پرورنک که خدک له به رده م
 په روه رد گاری جیهانیان دا ده و ستن ۲ ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ با په شیمان بنه وه ، چونکه
 به راستی نامه ی تاوانباران له ناو دفته رنکی په سنی به شدایه ۳ ﴿وَمَا أَرْزَاكَ مَا يَسْجُرُ﴾ تو چوزانیت
 نه وه دفته ره چی به ۴ ﴿كَلَّا تَرَوْهُمْ﴾ دفته رنکی نومسراوه ۵ ﴿وَلَقَدْ يَمْرُقُونَ فِي أَرْنَبٍ﴾ هاوار له و
 پروردها بوی پروایان ۶ ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ يَوْمَ الْقِيَامِ﴾ نه وانه ی که پروا ناکه ن به پروری پاداشت دانه وه ۷
 ﴿وَمَا يَكْنُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُتَعَبٍّ﴾ کهس نه و پرورده به درق نازانیت مه گهر هم و ستم کارنکی گونا بهار ۸
 ﴿يَا نَفْسُ عَلَيْكَ زَيْتٌ﴾ هر کاتیک که نایه ته کانی نیمه ی بوی بخورن ترته وه ۹ ﴿قَالَ سُبْحَانَ الَّذِي﴾ ده لی (نه مانه)
 نه فسانه ی پیشینان ۱۰ ﴿كَلَّا﴾ نه خیر وانی به ۱۱ ﴿يَلْزَمُكَ عَلَى قَوْلِهِمْ كَاؤُ الْكَيْسُونَ﴾ به لکو زونگی
 نه و (خرابانه ی) که ده یانکرد په رده ی هیناوه به سهر دلایندا ۱۲ ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُورُونَ﴾ نه خیر
 به راستی نه و ان له و پروردها بی به شن له بینی په روه رد گاریان ۱۳ ﴿ثُمَّ لَمْ يَصَالُوا الْجَحِيمَ﴾ له پاشان
 بیگومان نه و ان ده چنه دوزخه وه ۱۴ ﴿ثُمَّ قَالَ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ نه مجا بی یان ده و و تریت نه مه
 نه وه به که پرواتان بی نه ده کرد ۱۵ ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْآثَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ﴾ به راستی نامه ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو دفته رنکی به رزدايه ۱۶ ﴿وَمَا أَرْزَاكَ مَا يَعْلَمُونَ﴾ تو چوزانیت نه وه دفته ره به رزه چی به ؟ ۱۷ ﴿كَلَّا تَرَوْهُمْ﴾
 دفته رنکی نومسراو (ی نه منده به فوره) ۱۸ ﴿بَشِيرُهُ الْمُفْرَقُونَ﴾ نریکانی خودا ده بینن ۱۹
 ﴿إِنَّ الْآثَرَ لَفِي نَجِيمٍ﴾ بیگومان چاکه کاران له نازو تبعه تدان ۲۰ ﴿عَلَى الْأَرْزَاقِ يُظْهِرُونَ﴾ له سهر
 نهخت و باره گاهو سهر ده کهن ۲۱ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ ده بینیت له رو خساریاندا
 جوانی و گه شاووه بی خوشگوزهرانی ۲۲ ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ﴾ شهرابی پاکسی سهر به موریان بی
 ده دری بیخونه وه ۲۳ ﴿حَسْبُهُمْ شَاكٍ﴾ که دوا قومی بونی میسکه ۲۴ ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَبَّهْ﴾ بوی
 نه وه با پیشبر کی بکن پیشبر کی کاران ۲۵ ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِمْ﴾ نیکه ل کراو له ناوی ته سیمه ۲۶
 ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ مِنَ الْمُقَرَّبُونَ﴾ کانی به که که نریک کراوه کان لی ی ده خونه وه ۲۷ ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَيَرْمُونَكَ كَاؤُا﴾
 بیگومان نه وانه ی که به دکار بوون ۲۸ ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَتَصَحَّحُونَ﴾ بی ده کهنن به وانه ی که پروایان هینا بوو
 ۲۹ ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه کاتیک که به لایاندا بر و شتایه چاویان لی داده گرتن ۳۰ ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه کاتیکش بگه رانایه ته وه بوی لای مال و مندلیان، به پیکه نین و گالته کردن
 (به موسولمانان) وه ده گه رانه وه ۳۱ ﴿وَإِذَا رَأَوْهُ تَوَلَّوْا وَلَئِنْ هَلَّلْنَا لَهَا تَوَلَّوْا﴾ وه کاتیکش بیانیینایه
 نه یانورت: نه مانه گومران ۳۲ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفَظِينَ﴾ له کاتیکدا که (نه و ان) به چاودیر نه نیراون
 بوی سهر موسلمانان کان (تا هم قسه به بکن) ۳۳

﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَصْحَكُونَ﴾ ﴿١﴾ ﴿عَلَى الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٢﴾ ﴿لَسَعْرَ قَدْ نَفَذُوا كُورْسِيَهُ وَهُوَ سَعِيرٌ﴾ ﴿٣﴾ ﴿مَنْ ثَوْبَ الْكُفَّارِ مَا كَانَ لَوْ أَفْعَلُوا﴾ ﴿٤﴾ ﴿تَأْذَنُ﴾ ﴿٥﴾ ﴿تَوَلَّى وَهُوَ بَيْنَ رِوَابِنَه دِرَاوَه تَه وَهُوَ لَسَعْرٌ ثَوْبُ كُرْدَه وَانْدِی كِه دِه بَان كُرْد (له دونیاد)؟﴾ ﴿٦﴾

سورہ فی (الانشقاق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿١﴾ بہ ناوی خوائ بہ خشندهی میہربان

﴿إِنَّ الْأَشْيَاءَ أُنشِقَّتْ﴾ ﴿٢﴾ کاتینک کہ ناسمان لہت ہوو ﴿٣﴾ ﴿وَأُوتِنَا لَهَا وَخُفَّتْ﴾ ﴿٤﴾ وہ ملکہچی کرد ہو
 بہرورد گاری و دہبی ہرواش بیت ﴿٥﴾ ﴿وَالْأَرْضُ مَدَدَتْ﴾ ﴿٦﴾ و ساتینک کہ زہوی راکبشراو ہانکرایہ وہ
 (راخرا) ﴿٧﴾ ﴿وَالْقُلُوبُ مَافِيهَا وَتَحَلَّتْ﴾ ﴿٨﴾ وہ تہوہی تیبداہو و فریبی داو ہبچی لہ ناودانہ ما ﴿٩﴾ ﴿وَأُوتِنَا لَهَا وَخُفَّتْ﴾ ﴿١٠﴾
 وہ ملکہچی کرد ہو بہرورد گاری و دہبی ہرواش بیت ﴿١١﴾ ﴿بِأَيِّهَا الْإِنْسَانُ﴾ ﴿١٢﴾ تہی ٹینسان
 ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًا شَدِيدًا﴾ ﴿١٣﴾ تو ینگومان تیکوشہ ریت بہرورد گارت بہ تیکوشان ! تہو ما
 بی ی دہ گہیت ﴿١٤﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْهَهُ رِيحِيَّةً﴾ ﴿١٥﴾ تہمجا تہو کہ سہی کہ نامہی (کر دہوہی) درایہ دہستی
 راسنی ﴿١٦﴾ ﴿فَسَوْفَ يَحْطَسِبُ جَسَابًا قَبِيْرًا﴾ ﴿١٧﴾ تہو سا پر سینیہ وہیہ کی مسووک و ٹامانی لہ گہل دہ کری ﴿١٨﴾
 ﴿وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ ﴿١٩﴾ وہ بہ دلخوشی دہ گہ ریتہ وہ بولای کہس و کاری ﴿٢٠﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْهَهُ رَوْحًا﴾ ﴿٢١﴾
 قلمرہ ﴿٢٢﴾ وہ تہو کہ سہی نامہی لہ پشتہ وہ درایہ دہستی ﴿٢٣﴾ ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾ ﴿٢٤﴾ تہو بہ زووی داوای
 مردنی خوی دہ کات ﴿٢٥﴾ ﴿وَيَصْلَى سَعِيرًا﴾ ﴿٢٦﴾ وہ دہ چیتہ دوزہ خہ وہ ﴿٢٧﴾ ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ ﴿٢٨﴾ (چونکہ)
 ینگومان تہو لہ ناو کہس و کاری دا دلخوش ہووہ ﴿٢٩﴾ ﴿إِنَّهُ كَانَ أَنْ يَخْرُجَ﴾ ﴿٣٠﴾ وہ تہو وای گومان دہبرد،
 کہ ہر گیز ناگہ ریتہ وہ (لای خوا) ﴿٣١﴾ ﴿بِأَيِّ رَبِّهٖ كَانَ يَهْتَمِرُ﴾ ﴿٣٢﴾ تہ خیر وانی بہ ! چونکہ بہ راسنی
 بہرورد گاری تہو ناگادار ہووہ بہو ﴿٣٣﴾ ﴿فَلَا أُنْسُ لَهُ الْشَقِي﴾ ﴿٣٤﴾ سویتد بہ سووری کہ ناری ناسمان ﴿٣٥﴾
 ﴿وَالْبَلِّ وَمَا وَسَقَ﴾ ﴿٣٦﴾ وہ بہ شہو و تہو شتانہی کہ کویان دہ کاتہ وہ ﴿٣٧﴾ ﴿وَالْقَصْرِ ذَا الْأَسَقِ﴾ ﴿٣٨﴾ وہ بہ مانگ
 کاتینک کہ پر دہیتہ وہ ﴿٣٩﴾ ﴿لَنْ يَكُنَّ طَائِفَتَانِ مِنَ النَّاسِ﴾ ﴿٤٠﴾ تہی تہ بہرن لہ حالیکہ وہ ہو حالیکہ تر ﴿٤١﴾
 ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٤٢﴾ تیر بوجی ہروا ناہیتن ؟ ﴿٤٣﴾ ﴿وَلَا أُفْرِقُ عَلَيْهِمُ الْفَتْرَةَ﴾ ﴿٤٤﴾ ﴿لَا يَشْعُدُونَ﴾ ﴿٤٥﴾ وہ کاتینک کہ
 قور ثانبان ہو بخوینریتہ وہ سوژدہ نابہن (مل کہچی نا کہن) ﴿٤٦﴾ ﴿بِأَيِّ آلَافٍ تُكْرَهُوا يُكْفَرُونَ﴾ ﴿٤٧﴾ بہ لام تہوانہی
 کہ بی ہروان بہ دروی تہزائن ﴿٤٨﴾ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تُوعَدُونَ﴾ ﴿٤٩﴾ وہ خوا چاک ناگادار و زانیہ بہوہی کہ
 لہدلی دہ گرن ﴿٥٠﴾ ﴿فَيَسْخَرُهُمْ بَعْدَ آيٍ إِلَيْهِمْ﴾ ﴿٥١﴾ کہواتہ مژدہ بان بدہری بہ سزای سہختی (قیامت) ﴿٥٢﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بہ لام ٹوانہی کہ پروایان ہیناوه و کردہ وہ باشہ کانیاں کردوہ
﴿لَهُمْ أَجْرٌ عَزِيزٌ﴾ بق ٹوان ہدیہ پاداشتی بی برانہوہ ﴿﴾

سورہ قی (البروج) ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہ بہ خشندهی میہربان

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویتد بہ ناسمانی خاوهن بورجہ کان ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وہ بہ و پڑوہی کہ
بہ لئنی پندر اوہ ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾ وہ بہ ہمو و بینرو بینراوٹک (یا شایہت و شایہتی لہ سہر
دراو یا پڑوہی ہینی و پڑوہی عہرفہ) ﴿فَبَلِّغْ أَصْحَابَ الْأُخْدُودِ﴾ بہ کوشت چن خاوهن چالہ کان (لہ
غمہ کان) ﴿الَّذِينَ فِي الْأُخْدُودِ﴾ ٹوا گہری خاوهن سووٹہ مہنی (و بلتسہیہ) ﴿إِذْهُمْ عَلَيْهِمْ أَعْوُدُ﴾
کاتیک کہ ٹوان دانیشجوون بہ دہوری (ٹاگرہ کہ) دا ﴿وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وہ ٹوان
سہیری ٹوہیان دہ کرد کہ دہیان کرد بہ پروادارہ کان ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ أَلَّا﴾ وہ ٹم سزایہش
ہہر لہ ہہر ٹوہ دہران ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ کہ پروایان ہیناوو بہ خواہی بہ دہ سہ لانی
سو پاسکراو ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ٹو خودایہی کہ مولکی ناسمانہ کان و زہوی بی بق ٹوہ
﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وہ خوا ٹاگادارہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
بہ راستی ٹوانہی کہ نازاری پیاو و ژنہ پروادارہ کانیاں داو ﴿فَلْيُرَ يُؤْمِنُوا﴾ لہ پاشان پہ شیمان نہ بو نہوہ
﴿فَلْيُرَ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلْيُرَ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ ٹوہ بق ٹوان ہدیہ سزای دوزخ، وہ سزای (ٹاگری) سویتنہر
﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیگومان ٹوانہی پروایان ہیناو کردہ وہ چاکہ کانیاں کرد
﴿لَهُمْ جَنَّاتُ عَجْرٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بق ٹوان ہدیہ بہ ہشتانیک کہ جو گہ ٹاوی زور دہروات بہ ژیریاندا
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نا ٹوہ بہ سہر کہ وٹنی گہورہ ﴿إِنْ يَنْظُرِ إِلَيْكَ لَتَجِدَنَّ﴾ بہ راستی دہست و ہشاندنی
بہرہر دگاری نو زور سہختہ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ يَتَذَكَّرُ﴾ بیگومان ہہر ٹوہ کہ لہ سہر ہتاوہ (مروٹ)
دروست دہ کات و (دوای مردیش) زیندووی دہ کاتہوہ ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ وہ ہہر ٹوہ لینخو شہووی
میہربان ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾ خاوهنی عہرش و بہرزو پایہ دار ﴿فَقَالَ لِبَنَاتِهِ﴾ ہہر چہ کی
بیہوت دہیکات ﴿قُلْ أَنتُمْ حَرِيمٌ﴾ ٹایا بیت گہیشٹوہ باس و بہ سہر ہائی لہ شکرہ کانی ﴿فَرَعَوْنَ وَفُتُوذَ﴾
فیر عہون و سہمورہ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ بہ لکو ٹوانہی کہ بی پروا بوون
ہہمیشہ لہ بہ درو زانیی (قورٹان) دان ﴿وَالَّذِينَ وَرَّاهِمُ مِطٌ﴾ وہ خواش (بہ دہ سہ لات و زانیی)
لہ ہشتیانہوہ دہوری داون ﴿بَلِ الْغُفْرَانُ الْغَبِيذُ﴾ بہ لکو ٹوہ (ی کہ بہ درووی دہ زانن) قورٹانیک گہورہ و
بہر نزہ ﴿فِي لُجٍّ مَحْضُوطٍ﴾ لہ لہ و حیککی پارٹزراو دایہ (کہ بی دہو تریت لوح المحضوط) ﴿﴾

سوره‌ی (الطارق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالسَّمَاءَ وَالطَّارِقَ﴾ سویند به‌ ئاسمان و ئه‌وه‌ی که له‌شه‌وا ده‌رده‌که‌وی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو‌چوزانیت ده‌ر که‌وتوو‌ی شه‌و چی به ؟ ﴿الْجَمُّ النَّاقِصُ﴾ ئه‌ستیره‌ی دره‌خشانی تاریکی کون که‌ره ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به‌مانه) که‌س نی به‌ که‌چاودیرنکی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ده‌ی با مروف سه‌رنج بدات که‌له‌چی دروست کراوه ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست کراوه له‌ ئاوتکی فریدراو (هه‌لقولاو) ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که‌ ده‌رده‌چی له‌ ئاوه‌ندی پشت (ی پیاو) و دانه‌ی (په‌راسووی) سنگی (زن) وه‌ ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لانه له‌سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌ی ﴿يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْرَارُ﴾ له‌ روقژیکدا که‌هه‌ر چی نه‌ینی هه‌به‌ ئاشکرا ده‌کری ﴿قَالَ اللَّهُ مِنْ قُوَّةٍ لَنَا نَصِيرٌ﴾ ئه‌و نه‌هینزیک شک ده‌بات و نه‌ پشتیوانتیک ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به‌ ئاسمانی خواوه‌ن باران ﴿وَالْأَرْضَ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ وه‌ به‌زه‌وی خواوه‌ن درزو قلیش ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ﴾ بینگومان نه‌م (قورئانه) م‌وته‌ی راست و جیا که‌ره‌وه‌یه ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ﴾ وه‌ گالته‌نی به‌ ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بینگومان بی‌ پرواکان (پیلان ده‌گیرن) و فیل ده‌که‌ن چۆن فیل کردنیک ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه‌ منیش پیلان ده‌گیرم (ونه‌خشه‌ ده‌کیشم له‌به‌ر امه‌ر پیلانی ئه‌واندا) چۆن پیلان و نه‌خشه‌ کیشانیک ﴿فَبَدَّلَ الْكَافِرِينَ﴾ ئه‌مجا (توش ئه‌ی پیغه‌مه‌ر ﷺ) مؤله‌تی بی‌ پرواکان بده‌ ﴿أَتَمِيلُهُمْ دُونَ﴾ منیش که‌مینک لییان ده‌وه‌ستم (پاشان ده‌بینیت چیان به‌سه‌ر ده‌هیتم به‌ سزادانایان) ﴿﴾

سوره‌ی (الأعلى)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته‌سیحاتی په‌روه‌ر دگاری هه‌ره‌ بلندت بکه‌ ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ﴾ ئه‌وه‌ی (هه‌موو شتیکی) دروست کردوه‌و ربک وینکی کردوه‌و ﴿وَالَّذِي يَدْرَجِدُ﴾ وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ نه‌خشه‌ی کیشاوه‌ (بو هه‌موو شتیک) ئه‌مجا شاره‌زای کردوه‌و ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ له‌وه‌ری ده‌ره‌یناوه‌ ﴿فَجَعَلَ عُثْمَانَ أَخُو﴾ ئه‌مجا ده‌یکات به‌ پوشی ره‌ش داگه‌راو ﴿سَقَرْتَهُ فَلَا سَكْرَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ قورئانت) به‌سه‌ردا ده‌خویننه‌وه‌و هه‌ر گیز بیرت ناچینه‌وه‌و ﴿إِلَآ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خوا بیه‌وینت ﴿إِنَّهُ بِعَذَابِكُمْ لَشَاقِقٌ﴾ بینگومان ئه‌و به‌ هه‌موو شتیکی ئاشکراو په‌نهان ئاگاداره‌ ﴿وَنَسِيتَ الْإِسْرَ﴾ وه‌ یارمه‌تیت ده‌ده‌ین بو‌ری ئاسان ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾ ئه‌مجا توش هه‌رده‌م ئاموزگاری بکه‌ ئه‌گه‌ر سوودی گه‌یاند ﴿سَبِّحْ ذِكْرَ مَنْ يَخْلُقُ﴾ بینگومان ئه‌وه‌ی له‌ خوا بترسی په‌ندی لی‌ وه‌رده‌گری ﴿﴾

﴿وَيَجْنِبُهَا الذُّنْفَى﴾ وہ نہ وہی زور خرابیش بنی خوی لی دور ده خاتہ وہ ﴿الَّذِي يَصْنَعُ النَّارَ الْكُبْرَى﴾
 نہ وہی ده چیتہ ناو ناگری ہدرہ گہ ورہ وہ ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ له ہاشان نہ دہ مرئی تیندا
 (تا رزگاری بیت) وہ نہ دہ ری (تیندا بہ نامایی) ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى﴾ بہ راستی سہر فراز بوو نہ وہی کہ
 خوی پاک راگرت ﴿وَوَكَزَتْ مَرْيَمَ إِذْ هَمَّتْ﴾ و ہناوی بہرہ وردگاری خوی دہ بات و کہ ونہ نویز کردن
 (وہا را بہ وہ) ﴿ثَلَاثُونَ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا﴾ بہ لکو نیوہ ژبانی دونیا ہلہ دہ بزنن ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَثَرٌ﴾
 کہ چی (ژیانی) دوا پوز باشتر و پایہ دارترہ ﴿إِنَّ هَذِهِ أَلْفَى الصُّخُفِ الْأُولَى﴾ بنی گومان نہ مہی
 (کہ با سکر) له نامہی پیشوہ کاندایہ ﴿صُخُفٍ تَرْهِيهِمْ وَتُؤْتِي﴾ نامہ کانی ٹیراہیم و موسا ﴿

سورہ قی ﴿الغاشیہ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ نایا ہہ والی روزی دواپی (روزی داپوشہ رت) ہینگہ شستوہ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ﴾
 خلیعہ ﴿زُورٌ دَمٌ وَجَاوِلُهُمْ رُزْءُهُمْ تَرَسُّنًا﴾ و ریسواو شہر مہ زارن ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ ہہ ولدہ ریکی
 بہ نجہ پون ﴿تَصْنَعُ النَّارُ الْكَامِيَةَ﴾ ده چنہ ناو ناگری ہدرہ گہر مہ وہ ﴿تُسْفَى مِنْ عَيْنٍ آيَةٍ﴾ ناو
 دہ درین لہ سہر چاوی کول بہ کول و زور گہرم ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرْحٍ﴾ خوراکیان ہدر دہ کی
 حوشتہر خوار (ی ناگریہنہ) ﴿لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ نہ قہ لہ وی دہ کات و نہ برسیتی لا دہ بات ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِبَةٌ﴾
 زور پوخسار لہ و رز دہ پارا وہ (جوان و گہشن) ﴿يَسْتَعِيذُ بِنَاصِيَاتِهِ﴾ رازبین
 لہ کوششی خویان ﴿فِي حَتِّهِ عَالِقَةٌ﴾ وان لہ بہ ہشتی بہر زو بلندا ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَیْلَةً﴾ قسہی ہبج
 وپوچی تیندا نابستن ﴿فِيهَا عَنُقٌ مُّجَارِيَةٌ﴾ تیندایہ تی سہر چاوی بہ وان ﴿فِيهَا سُرُورٌ مُّزْمُومَةٌ﴾ تیندایہ تی
 زور قہ تہ فہ و تہ ختی بہرز ﴿وَأَكْرَابٌ مُّصَوِّمَةٌ﴾ وہ بہر داخی دائراو ﴿وَنَارٌ مُّصَوِّمَةٌ﴾ وہ پشتی
 ریز کراو ﴿وَرَبَّانٍ مُّسْتَوِيَّةٌ﴾ وہ قالی راخراو لہ ہہ موو لایہ کہ وہ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ دہی
 بز وورد نابنہ وہ لہ حوشتہر کہ چون دروست کراوہ ﴿وَالْإِنَّمَاءُ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وہ لہ ناسمان کہ چون
 بہرز کراوہ تہ وہ ﴿وَالْجِبَالُ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وہ لہ شاخہ کان کہ چون داکو تراون و دامہ زری تراون ؟ ﴿وَالْأَرْضُ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وہ لہ زہوی کہ چون راخراوہ ﴿فَذَكِّرْهُمْ أَلَمْ يَكُونُوا بَرِّئِينَ﴾ کہ وہ ابوو
 ناموزگاری بکہ، تو ہدر ناموزگاری کاریت ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ﴾ تو دہ سہ لات دار نیت
 بہ سہر یاندا ﴿

﴿إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ﴾ بہ لَام تہو کہ سہی کہ پشت ہہ لکاو بی ہر وایت ﴿فَوَعَدَٰهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾
 تہوہ خوا سزای دہدات بہ سزای زور گہورہ ﴿إِنَّ إِلَٰهًا بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بیگو مان ہر بولای نیمہ بہ
 گہرانہ وہیان ﴿لَعَنَ عَلَیْنَا جَسَدًا بَعَثَ لَہٗ مِن بَٰرِئَتِی لَہٗ سَہرَ ثَمَہِ لَیْ یُرسینہ وہیان﴾

سورہ قی (الفجر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشنده ی میہرہیان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سویند بہ بہرہ بہیان ﴿وَلَیْلٍ عَشْرِ﴾ وہ بہ دہ شہوی سہرہ نای مانگ (ی ذی الحجۃ) ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وہ بہ تاک و جووت ﴿وَاللَّیْلِ إِذَا یُبْسِرُ﴾ وہ بہ شہو گار کاتیک کہ تی دہ بہریت ﴿حَلَفَ فِی ذَٰلِكَ مَسْمُورٌ﴾ نایا تہ مانہی کہ سویندیان پی خورا شایستہی سویند پی خوار دن نبین لای
 کہسانی تیگہیشتو ﴿أَلَمْ یَجْعَلْ لَّکُمْ رَبًّا یَّعْلَمُ﴾ نایا نابینیت کہ بہرہرد گاری تو چی کرد بہ گہلی عاد ﴿إِنَّمَا هَٰؤُلَاءِ جَسَدٌ﴾ وہ بہ ہوزی ثہرم ؟ خواہنی پایہ (و دہ سہلات) ﴿الَّذِی رَخَّضَ یَسْبَٰغَہِی الْیَدِی﴾ کہ
 ویتہیان دروست نہ کرابو لہ ہہمو وولاندہ ﴿وَتَمُودَ الَّذِی جَاءَ بِالصَّخْرِ بِالْوَادِ﴾ وہ (چی کرد) بہ گہلی
 سہموود تہوانہی کہ (شاخی) بہردیان دہ تاشی لہ شیو وولہ کاندہ ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِی الْأَوْدَادِ﴾ وہ فیرعہونی
 خواہن سنگی زور (وہک تہ ہرامہ کان، کہ وہک سنگ چوون بہ زہویدا) ﴿الَّذِی ظَلَمَ نَافِیَ الْیَدِی﴾
 تہوانہی کہ باخی بوون تہ ولاندہ ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّکَ﴾ وہ زوریان خرابہ تیدا کرد ﴿قَصَبٍ عَلَیْکُمْ رَبُّکَ سَوَاطِی عَذَابٍ﴾ تہمجا بہرہرد گاری تو دایگرتن بہ قامچی سزا ﴿إِنَّ رَبَّکَ لَیْلَٰمُضَادٍ﴾
 بہراستی بہرہرد گاری تہ لہ کہمینی مستہم کاراندایہ ﴿فَإِنَّمَا الْإِنسَانُ إِذًا أَبْتَلٰہُ رَبُّہُ﴾ جا کاتیک
 کہ خوا تادہمی تاتی کردہوہ ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّکَ﴾ وریزی گرت و نازو نیعمتی بہ سہردا پشت
 ﴿فَقُولْ رَبِّ اٰزْمِنْ﴾ تہوہ دہلی بہرہرد گارم ریزی گرتووم ﴿وَالَّذِی جَاءَ بِقُرْآنٍ مَّحْمُودٍ﴾ وہ تہ گہر
 تاتی کردہوہ وریزی کہم پتدا ﴿فَقُولْ رَبِّ اٰفَی﴾ تہوسا دہلی بہرہرد گارم ریسوای کردووم ﴿کَلَّا﴾
 تہوہ وانی بہ (کہ تہوہ بیر لی دہ کہنہوہ) ﴿لَا تُکْرِہُنَّ الْیَسِیْرَ﴾ بہ لکو تہوہ وریزی ہدتیوان
 ناگرن ﴿وَلَا تَحْضُرْنَ عَلٰی طَعَامِ الْمُسَکِیْنِ﴾ وہ ہانی بہ کتری تادہن لہ سہر خوار دہمہنی دان (و بہ خیر
 کردنی) ہزاران ﴿وَلَا تُلَہْوُنَّ الْفِرَاقَ أَکْثَرًا لَّعَلَّ﴾ (بہ لکو سہرہرای تہمہش بہشہ) میراتی (بہ شداران)
 ہہمووی (بہ ہلہہ) دہخون ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾ وہ مال و سامانتان خوش دہوینت بہ خوش
 ویستنیکی زور ﴿کَلَّا اِنَّکُمْ لَکُمُ الْاَرْضُ دَسَآدًا﴾ نایی واکہن ! کاتیک کہ زہوی بہ توندی درابہیہ کدا و
 بارہ بارہ کرا ﴿وَجَاءَ رَبُّکَ وَالْمَلٰٓئِکُ صَفًّا صَفًّا﴾ (لہ وری دواپیدا) بہرہرد گارت دینت (بہ لپہر سہنہوہی
 خہلکی، ہانتیک سیاوی زاتی خوی بیت، ہرومان پیستی بہ پی ہیچ لیچواندن ولیکداندہوہیک، وہ
 چونیہتہ کہی نازانین، تہنہا خودا خوی دہزانیت) وہ فریشتہ کاتیش پؤل پؤل دین ﴿

﴿وَجَاءَ يُؤْمِرُ بِحَقِّهِ﴾ وہ لہو پروردہا دوزخ دہیترت (بقو ساحہ می مہ حشر) ﴿يَوْمَ يُنَادِيكَ﴾
 ﴿الْإِنْسَانُ﴾ لہو پروردہا نینسان (کرده وہی خوی) بیر ده که وئندوه ﴿وَأَنَّ لَهُ إِلَهَ كَرِي﴾ به لام لہو
 بیر که وئندوه به چ سو و دیک بهو ده گہ یه نیت؟ ﴿يَقُولُ بَلَيْتَنِي فَذَمُّكَ لِحَيَاتِي﴾ (تہ مجا به داخوہ) دہ لہی
 خوزگہ لہ دنیا دا کاری چاکہم پیش به خستایہ بقو تہم زبانہم ﴿يَوْمَ يُنَادِيكَ عَذَابُهُ أَحَدٌ﴾ تہ مجا
 لہو پروردہا کہس سزای کہس نادات وہ کو سزای خوا ﴿وَلَا يُؤْتِي وَفَاةً أَحَدٌ﴾ وہ کہس کہ لہ به چہی
 کہس ناکات وہ کو کہ لہ به چہ کردنی خوا (بوی باوہ ران) ﴿بَتَّيْنَاهُ النَّفْسَ الْمُطْمَئِنَّةَ﴾ (لہو پروردہا
 به خوا بہرست دہو و ترت) تہی نفسی به نارام ﴿أَرْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً﴾ بگہ برترہوہ بقو لای
 بہرہر دگاری خفوت بہ رہزامہ ندی و لی رازی بوون ﴿فَادْخُلِي فِي عَسَیْ﴾ تہ مجا به چوہرہ ناو بہ ندہ
 چاکہ کانی من ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ و به چوہرہ ناو بہ ہشتی منہوہ ﴿

سورہ قی (البند)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشنده می مہرہ بان

﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْكَبَرِ﴾ سویند بہم شارہ (کہ مہ ککبہ) ﴿وَأَن تَجِلَّ بِهِدَ الْكَبَرِ﴾ وہ تو لہو شارہ دا
 نیستہ جنی (کہ نازاردانی توی تیدا بریار دراوہ) ﴿وَاللَّهِ وَمَا أَدَّبُ﴾ وہ سویند بہ باوک (باو کہ نادم)
 وئہ وہی کہ لہی کہ و توتوہہ ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی نادمہ میمان دروست
 کردوہہ ہمہ ہمیشہ لہرہنج و کیشہ و نارہ حہ تیدایہ ﴿أَلَيْسَ أَنَّ لَّنْ يَغْفِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ نایا وا دہزانی کہ
 کہس دہسہ لانی بہسہریدانی بہ ﴿يَقُولُ أَفْلَکَ مَا لَا لُبَّاءَ﴾ (بہ فیزوہ) دہ لہی مالی زورم لہ ناو داوہو
 بہ خشبوہہ ﴿أَلَيْسَ أَنَّ لَّنْ رُبُّهُ أَحَدٌ﴾ نایا وا دہزانی کہ کہس نہ یدبوہہ ﴿أَلَوْ جَعَلَ لِّلَّهِ عِشْرَتِينَ﴾ نایا دوو
 چاومان نہ داوہتی ﴿وَلَسْنَا نَاؤُفُّنَ فِیْہِ﴾ وہ زمانیک و دوو لیومان ہی نہ داوہہ؟ ﴿وَهَذِیْنِ الشَّجَرَتَیْنِ﴾
 وہ ری ی چاک و خراپمان نشان نہ داوہہ ﴿فَلَا أَفْخَمُ الْعَقَبَةَ﴾ کہ چی ہیستا (زورنیک لہ خہ لکی)
 بہ لاماری ہلہی سہ ختی نہ داوہہ ﴿وَمَا أَذْرَکَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ تو چوزانیست ہلہی سہخت کامہ بہہ ﴿
 فَالْزَمْنِ﴾ نازاد کردنی کزیلہ بہہ ﴿أَوَاطِعَ فِی یَوْمٍ ذِی شَعْبَقٍ﴾ و ناندانہ لہرورزی گرانی و برستی دا ﴿
 یَسَّادَ أَفْجَرَتْ﴾ بہ ہہ تیوی خزم ﴿أَوْ مَسِکَکَ دَاؤَمَرَقٍ﴾ یا بہ ہہ زاری خاکہ سہر (کہ فہ کار) ﴿
 شُرَّکَانَ مِنَ الْإِنِّ عَامُوا﴾ سہرہ رای تہ مانہش لہو کہ سمانہ ہی کہ پروایان ہینایی ﴿وَوَاصُوا بِالْصَّیْرِ﴾
 وہ ناموز گاری بہ کتریان کردہی بہ نارامگرتن ﴿وَوَاصُوا بِالْمَرْحَةِ﴾ و ناموز گاری بہ کتریان کردہی بہ
 بہرہ ہی و مہرہ بانی ﴿أُولَئِکَ أَفْخَمُ الْمِیْمَةِ﴾ تہ وانہ ہاوہ لانی دہستی راستن ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ﴾ و نه نه وانه ی که بین بر و ابرون به موعجزه و نیشانه کانی نیمه نه وانه ها و نه لانی ده سنی جهن ۱ ﴿عَلَيْهِمْ نَارُ مُؤَصَّاةٍ﴾ دایگر نون ناگری ده رگا داخراو ۱

سوره قی (الشمس)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالنَّفْسِ وَصَاحِبِهَا﴾ سویند به خور و پروناکیه که ی ۱ ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا﴾ و سویند به مانگی که دوا به دوی
 ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ و سویند به روز کانی که خور در ده خات ۱ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ و
 سویند به شو که خور داده پو ش ۱ ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَيْنَهَا﴾ و سویند به آسمان و بهوی دروستی کرد و و ۱
 ﴿وَالْأَرْضِ وَمَا طَحْتَهَا﴾ و سویند به زوی و نهوی رای خست و و ۱ ﴿وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا﴾ و سویند به نفسی
 ناده می و نه و زاته یسی که ینک و ینک به دیهینا و ۱ ﴿وَاللَّهُمَّ فَخُورْهَا وَتَفَوُّدَهَا﴾ نه مجا ینگی چوت
 و خراب و چاک و خوا به رستیشی پیشاندا ۱ ﴿فَدَاخِلْ مِنْ رُكْنِهَا﴾ (سویند به هم و نه وانه) به راستی
 روزگاری پرو نه و که سدی که نفسی خوی پاک کرده و ۱ ﴿وَقَدْ خَابَ مِنْ دَشَلِهَا﴾ ینگومان نا نو مید بو
 نه و که سدی که نفسی خوی (به گونا و و و نا و انبار کرد ۱ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾ بر وای نه هینا هوی
 سه و و به هوی سدر که شسی بانه و ۱ ﴿إِذْ أَبْكَبَتْ أَشْقَاهَا﴾ کاتیک که خرابش ینان هه ستایه و (بو سدر برینی
 خوشتره که) ۱ ﴿قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ نه مجا ینته مبره که ی خوا (صالح علیه السلام) پی ی
 و و تن: و از بهینن لدم خوشتری خوا به و نوره نا و که ی ۱ ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾ که چی بر و بان پی نه کرد و
 خوشتره که یان سدر بری ۱ ﴿فَدَاخِلْ مِنْ رُكْنِهَا وَتَفَوُّدَهَا﴾ نه مجا به و و رده گاری نه و ان سزای رشت
 به سدر باندا به هوی گونا نه کانیانه و و ته ختی کردن ۱ ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ و (خوا) نا تر سی له باشه روزی نه
 ﴿تَوَلَّاهُ لَنْ سَمَدًا﴾ ۱

سوره قی (اللیل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ سویند به شو کاتیک که (زهوی) داده پو ش ۱ ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا﴾ و به روز کانی که پروناک
 ده بیت و و ۱ ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ و به و زاته ی که تیرو می ی دروست کرد و ۱ ﴿إِنْ سَعَى الْفُلْكَ﴾ به راستی
 هه و و و کوششی نیمه جز و او جز و ۱ ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ نه مجا نه و که سدی (مال) به خشی و له خوا
 برستیت و پاریز کار ینت ۱ ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى﴾ و بر وای پی بهوی زور چاکه (لا اله الا الله یا به هه شت) ۱
 ﴿فَسَيَكْفِيكَهُ يَوْمَ يَأْتِيهِ يَارَ مَعْنَى دَهْدَه بِنِ بُو دِی ی آسان (که چاکه به) ۱ ﴿وَأَمَّا مَنْ كَفَلَ وَاتَّقَى﴾ و نه و
 که سدی رژی بکات (له مال به خشین) و خوی پی نیاز بزانی (له پاداشنی به و و رده گاری) ۱ ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى﴾
 و بر وای نه پی به چاکه (که لا اله الا الله به یان به هه شت) ۱

﴿فَسَيَبْرُرُهُ الْغُنَمَ﴾ شه و به بنگومان ری ی سه ختی بۆ ناسان ده که بن ﴿وَالَّذِي عَثَرَ آلَ آدَمَ﴾ و به سدر و هت و سامانه که ی فاز انجی بی ناگه به نی کاتیک که تیا ده چی ﴿إِنَّا عَلَيْنَا اللَّهُدِ﴾ به راستی له سه ر نیمه به ریتمونوی ﴿وَالَّذِي لَكَ الْبَأْسَ وَالْأُولَى﴾ و به هردوو جیهان هی نیمه به ﴿فَالَّذِي نَزَّلَ﴾ نازل من نبوم تر ساند به ناگریکی بلیسه دار (که دوزه خه) ﴿لَا تَصْلَهُنَّ إِلَّا الْأَشْقَى﴾ که س ناچیته ناو دوزه خه و خرابترین که س نه بیت ﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ نهو که سه ی که بروای نه بی و پشتی هه لکریبی (له نایینی راست) ﴿وَسَيَجْزِيكَ الْآخِرَى﴾ و به لی ی دوور ده خریته و به بارنز کارترین که س ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ نهو ی مالی خوی ده به خشی تا (دل و دهرونی) پاک بیته و به ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾ له کاتیکدا که س چا که به کی وای به سه ریه و نه ی به که پاداشت بدریته و به ﴿إِلَّا الْيَقِينُ وَجَهَ رَبِّهِ الْآخِرَى﴾ ته نها مه به سستی ره زامه ندی په روه رد گاری به رزو بلنده ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ سویند به خوا (نهو که سه ی وایت) له مه و لا رازی ده بی (به پاداشتی دوا پور) ﴿

سوره قی ﴿الضحی﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالضُّحَى﴾ سویند به چیشته نگاو ﴿وَاللَّيْلَ إِذَا سَجَى﴾ و به سویند به شه و کاتیک که شارام ده گری (بزرنگیته و به) ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ په روه رد گارت وازی لی نه هیتاوت و لیست دلگیر نه بووه (نه ی موحوممه د) ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾ و به (پاداشتی) دوا پور بۆنۆ چاکتره له دونیا ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ سویند به خوا له مه و لا په روه رد گارت نه و نه دت پی ده به خشی که رازی بیت ﴿الَّذِي جَدَّدَكَ بِتِمْثَالِكِ﴾ نایا توی نه دی به هه تیوی و حه و اندیتیه و به ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ و به نایا توی نه دی به هه ژاری و ده و له مه ندی کردیت ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَهْجُرْ﴾ که واته (توش) هه تیو و مه چه و سینره و به ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ و به له مه شاخی به پر سبار که ر (هه ژارو سوال که ر) دا ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ و به نیمه ت و به خشی په روه رد گارت دهریخه (به یار مه تیدانی هه ژاران) ﴿

سوره قی ﴿الشرح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الَّذِي نَشْرَحُ لَكَ صَدْرَكَ﴾ نایا سنگمان بۆ ناسووده و گوشاد نه کردیت ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾ و به دامن گرت لیست نهو باره گرانه ی ﴿

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَهُ﴾ که پشتی زور قورس کرد بویست ﴿وَوَقَعَا الْكِدْرَ﴾ وه ناوو ناویانگتمان
 بزو بهرز کردیته وه ﴿إِنَّمَا مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بهراستی له گه له هموو تنگانه یه کدا خوشی و ناسانی
 دیت ﴿إِنَّمَا مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بینگومان له گه له هموو تنگانه یه کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ نه مجا که له کارنک بویته وه، خوت ماندوو بکه (به کارنکی تری چاکه وه)
 ﴿وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْجِعْ﴾ وه ههر له پهروهر دگارت بپاریزه وه (بزو کاره کانت)

سوره قی (التین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالْأَنبِيَاءِ وَالرُّسُلِ﴾ سویند به ههنجیرو زهشون ﴿وَالطُّورِ سَبْعِينَ﴾ وه سویند به طووری سینا ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وه بهم شاری نارام و بی ترسه (که مه ککه یه) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
 سویند به خوا بهراستی مرقفمان دروست کرد له جوانترین شیوه دا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له
 پاشان (نه گهر بی باوه ربی) ده بکه یه به پهست ترینی هموو پهستیک ﴿إِلَّا الْإِنْسَانَ، اسْتَوْحِشُوا الصُّلْبَ﴾
 جگه له وانه ی که بر وایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه ﴿فَلَمَّا تَرَىٰ غِيْرَ مَقْصُودٍ﴾ بزو نه وان هه یه
 پاداشتی نه بهراوه ﴿فَمَا يَكِيدُكَ بَعْدَ الْبَلَدِ﴾ جا ئیتر چی بی باوه پرت ده کات به ریزی دوا بی ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ يَأْكُلُ الْحَكِيمِينَ﴾ نایا خوا فرمان په و اتیرینی هموو فرمان په واکان نیه ؟

سوره قی (العلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (نهی موحه مه د) بخویند به ناوی پهروهر دگارت وه که هه موو
 شتیکی دروست کرده وه ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مرقفی دروست کرده له خوینتیکی بهستوو ﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ بخویند، پهروهر دگاری تو (له هه موو که سی) به خشنده تره ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 نه وه ی که (مرقفی) فیر (ی نووسین) کرده وه به قه لیم ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مرقفی شاره زا کرده وه
 بهو شتانه ی که نه ی ده زانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَغْيٍ﴾ نا (وانیه) بهراستی مرقف یاخی ده بیت ﴿إِنَّ زَادَ أَسْفَلَ﴾ که خوی بیینی واده و له مهند بووه ﴿إِنِّي إِلَٰهِي رَبُّكَ الرَّحْمَنُ﴾ بینگومان ههر بزو لای
 پهروهر دگاری تویه گهرانه وه ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ﴾ نایا بیبیت نه و که سه ی که جله و گیریی نه کات
 ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ﴾ له بهنده یه ک که نوین بکات ؟ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ نایا پیم بلی نه گهر (نه و
 که سه) له سه ر بزی راست بووایه ﴿أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ﴾ یان فرمانی بدایه به پاریز کاری و له خوداتر سان
 (باشتر نه بوو)

﴿أَوَلَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَقَتْلَى﴾ نایا بینت نه گهر پروای (به نایینی راست) نهیت و پشتی لی هه لکات (پزگاری ده بی) ﴿أَلَيْسَ بِأَنَّ اللَّهَ بَرَى﴾ نایا نه ی زانیوه که خوا ده ی بینی ﴿كَلَّا لَئِنْ أُرْسِلَتْ لَإُنْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ﴾ وانییه (که پیری لی ده کاته وه) به راستی نه گهر واز نه هیتی پرای ده کیشین (به قزی) پیشه سه ری ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَتْ حَاطِقَ﴾ پیشه سه ری کی دروزنی به هه له دا چوو ﴿فَلْيَكُنْ نَاصِيَةٌ﴾ نه مجا با نه و بانگی هاوړیکانی خوی بکات ﴿سَمِعَ الزَّانِيَةُ﴾ نیمه ش بانگی فریشته ی زهر به ده ست ده که یں ﴿كَلَّا لَا تُطِيعُهُ وَتَسْجُدْ وَاقْرَبْ﴾ نه خیر، به گوی ی (نه و که سانه) مه که وه کوړنوش به ره و (له خوا) نزیك بکه وه ره وه ﴿

سوره قی (القدر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بنگومان نیمه قورثانمان ناره خواره وه له شهوی به فهر و به ریزدا ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ تو چوزانیت که شهوی به فهر و ریز چی به ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شهوی به فهر و ریز چاکتره له (خیری) هزار مانگ ﴿نَزَلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ له و شه وه دا فریشته و جیبریلش له ناویاندا دینه خواره وه ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ به فهرمانی به ره و رد گاریان له هه موو کار و بار نکدا ﴿سَمِعَهُ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ له و شه وه (کانی) هیمنی و ناشتی ده بی تا هه لاتی سپنده ی به بیان ﴿

سوره قی (البینة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿لَا يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی که بی پروا بوون ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له خواوهن نامه و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت بهرستان ﴿مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ ده مستیان هه له گرت (له و بی پروایی به) تا نیشانه پروونه که بیان بو هات ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَخْصِمُ الْمُفْطِرِينَ﴾ (که نه ویش) پیغه میهریکه له خواوه چند به په یه کی پاکیان (به سه ردا) ده خویته وه ﴿فِيهَا كُتِبَ قِيمَةُ﴾ که تیاندایه چند نوسراو (سورته) یکی به نرخ ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه جیانده بوونه وه نه وانه ی که به بامیان بو هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ تَعْدِمَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ دوی نه وه نه بی که نیشانه پروونه که بیان بو هات (که پیغه مبهری نیسلامه) ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (له گه له نه وه شدا) که فهرمانیان پی نه درا بوو مه گهر به وه ی که بهرمنشی خوا بکهن ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ خُفِّتَ﴾ به دلسوزی ملکه چی بو بکهن و خویان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه ړنکی خوار و خینج ﴿وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نوټز بکهن و زه کات بهن ﴿وَذِلَّالِينَ الْفِتْنَةِ﴾ وه نه مه به نایینی راست ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّارِكِينَ﴾ بېگو مان ته وانهی كه بې پروا بون له خوا وډن په پام و بت
په رسته كان ﴿فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له ناگري دوزخدان، تيډا دهمينه وه به هميشه يي ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ
شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ نا ته وانه خرابتريني هموو دروست كړاويكن ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
به راستي ته وانهي كه پروا بون هېناو كړدوه چا كه كاتيان كړد ﴿أُولَٰئِكَ هُم خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ نا ته وانه چا كتريني
هموو دروست كړاويكن ﴿حَزَّ أَهْلُ عَذْرَئِهِمْ عَنْكَ عَبْدُكَ﴾ پاداشتي ته وانه لای په روهرد گاريان
به هشتانيكه چي ي دانستن و مانه وهي هميشه يي به ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پرو باره كان به ژيرياندا
درو ات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ﴾ تيډا دهمينه وه به هميشه يي، خوايش لبيان پازي بووه ﴿وَرَبُّوْا
عَنْهُ﴾ وه ته وانيش له خوا پازي بوون ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ حَقِّي رَبُّهُ﴾ ته به يو كه سينكه كډله خوا بترسي ﴿

سوره قی (الزلزلة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوي خواي به خشندهي مېهره بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا﴾ كاتيك زهوي هاته لدرزه بدله رزيشي خوي ﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ نَجَاتَهَا﴾
وه زهوي هر چي شتي قورس و گراني (ناوي) هه به همووي فري دايه دوه وه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالَهَا﴾
وه سروف لهو پوردها دهلي: له وه زهوي چي به تي ؟ ﴿يَوْمَ يَخْرُجُ أَخْبَارُهَا﴾ لهو پوردها (زهوي)
دهنگ و باسي خوي ده گپريته وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ﴾ كه په روهرد گاري تو (واي) وه چي يو كړدوه
﴿يَوْمَ يَصْدُرُ النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ﴾ لهو پوردها خدلكي دهره چن به په راگنده و په شتيوي ﴿لِيُرَوَّاهُمْ عَنْهُمْ﴾
تا (پاداشتي) كړدوه وي خويان نيشان بدري ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ته مچا هه كه سينك به
ته ندازهي هره وورديله به كه چا كه ي كړدي ده بينيته وه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وه هه
كه سينك به ته ندازهي هره وورديله به كه خرابي كړدي ده بينيته وه ﴿

سوره قی (العلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوي خواي به خشندهي مېهره بان

﴿وَالْعَلَقِ نَسَبًا﴾ سويند به ته سپاني تاودهر (كه ده پر ميتن) چون پر مه به كه (له كاتي غه ز اكر دندا) ﴿
﴿فَالْمُورِثَةِ فَتْحًا﴾ وه سويند به ناگر هه لگير سينه ران له به رد به نالي سميان ﴿فَالْمُغِيرِثِ صَبْحًا﴾
وه سويند به (ته سپاني) هيرش به ران له به يانيندا ﴿فَالْأَنْزِلِ بَعْدَ نَفْعًا﴾ كه به وه ته پ و توز هه لده ستين ﴿
﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ وه بهو ته پ و توز وه، خويان ده كه ن به ناوه راستي كومه لي دورمندا ﴿

﴿إِنَّا لَنَرُّوهُمْ كَثُودًا﴾ بەراستی مرقوف بۆ پەرورەدگاری نا سۆیاسە ﴿وَلَهُ عَقْدُ ذَلِكَ شَهِيدٌ﴾ وە ینگومان خۆی لەسەر ئەم ناسۆیاسی بە شایەتە ﴿وَلَهُ الْخَبْرُ الْخَبِيرُ﴾ وە بەراستی مرقوف بۆ خۆشەویستی مالی دۆنیا زۆر بە گیرە ﴿أَلَمْ يَكُنْ إِذَا فُتِنَ مِنَ الْقُبُورِ﴾ دەی ئایا نازانی کاتێک کە مردووی ناو گۆرەکان زیندوو کرانەووە (هینرانە دەرەووە) ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ وە ئاشکرا بوو هەرچی رازی ناو دلانە ﴿إِنَّ زُفْرَهُمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ﴾ ینگومان پەرورەدگاریان لەو پرۆژەدا ئاگادارە بە کردەوەیان ﴿

سورەتی (القارعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندە میهرەبان

﴿القارعة﴾ پرۆزی داچلە کێشەر (ناوە بۆ پرۆزی قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ئاخۆ چۆن بێ ئەو پرۆژە؟ ﴿وَمَا أَزْزَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ تۆ چۆزانییت ئەو پرۆژە چی بە ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُورِ﴾ پرۆژیکە خەلکی وەك پەپولەیی پەراگەندە پلاو دەبنەووە ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ وە شاخەکان وەك خوری شیکراویان لێ دیت ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ئەمجا ئەوێ کێشی (چاکەکانی) قورس و گران بێ ﴿فَهُوَ يَحْشُرُ رَأْسَهُ﴾ ئەو ئەو کەسە لە گۆرەرا نیکی پەسەندا ئەبێ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وە ئەوێ کێشی (چاکەکانی) سووک بێ ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ ئەوێ چی ئەو (هاوێ) بە ﴿وَمَا أَزْزَاكَ مَا هِيَةٌ﴾ تۆ چۆزانییت (هاوێ) چی بە ﴿فَارَّ حَامِيَةٌ﴾ ئاگرێکی هەلگیر ساوہ ﴿

سورەتی (التكاثر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندە میهرەبان

﴿التكاثر﴾ ئێوەی بێ ئاگا کردووە شانازتان بە زۆری سەروەت و سامانەووە ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ ئادەمرن و دەچن بۆ گۆرستان ﴿كَلَّا سَوْفَ يُعْتَبِرُونَ﴾ وامە کەن! لەمەولا دەزانن ﴿كَلَّا سَوْفَ يُعْتَبِرُونَ﴾ دووبارە وامە کەن لەمەولا دەزانن ﴿كَلَّا لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وانی بە (وەکو خۆتان دەیزانن) ئەگەر (ئەنجامی خۆتان) بزانایە بەدنیایی بەووە (وابێ ئاگا ئەنبوون) ﴿لَتَرْزُقَنَّهُ الْجَنَّةَ﴾ سویند بەخوا ینگومان دۆزەخ دەبینن ﴿لَتَرْزُقَنَّهُمَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾ دووبارە سویند بەخوا دنیاسن بە چاوی راستەقینە دەی بینن ﴿لَتَرْزُقَنَّهُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ لە پاشان سویند بەخوا لەو پرۆژەدا (لەسەر هەموو ناز و نیعمەتێک کە خوا پێی داوون لە دۆنیادا) لێر سێتەو تان لە گەلدا دەکریت ﴿

سورہ فی (العصر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَالْعَصْرِ﴾ سوتند بہ کات ﴿٢﴾ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِٖ لَكَنَ خُشْرٍ﴾ ینگومان ہمہ موو خہ لکسی لہہ زیاندان ﴿٣﴾ ﴿إِلَّا الْآلِیْنَ ؕ اٰمَسُوْا﴾ جگہ لہوانہی کہ پروایان ہینایت و ﴿وَعَمَلُوا الصّٰلِحٰتِ﴾ کردہ وہ چاکہ کانیان کردیت ﴿وَتَوَصَّوْا بِالْحَقِّ﴾ وہ ناموز گاری بہ کتریان کردین بہ ناپینی راست (ودہست پتوہ گرتنی و کار کردن بہ فہرمانہ کانی خودا) ﴿وَتَوَصَّوْا بِالْصَّبْرِ﴾ وہ ناموز گاری بہ کتریان کردیت بہ نارامگرتن (لہ سہر بہ رستن و بہ ندایہ تی خودا) ﴿٤﴾

سورہ فی (الہمزۃ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَنَادَىٰ لِكُلِّٰٓ هُمْزَةٍ لَّمْزَةٍ﴾ سزاو لہ ناو چوون بڑ ہمہ موو نہنگ گرتیکی بہ دگؤ (عدید گرتیکی تانہ دور) ﴿٢﴾ ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ نہ وہی کہ ہر مال و سامان کو دہ کاتہ وہ دہیز میری ﴿٣﴾ ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ وادہ زانی کہ مالہ کہی ہر دہ پھیلتہ وہ ﴿٤﴾ ﴿كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّهُ فِي الْخِلْمَةِ﴾ نہ خیر وانی بہ، ینگومان فری دہ درتہ ناو ناگرتیکی تیکشکیتہ رہ وہ ﴿٥﴾ ﴿وَمَا أَذْرٰكَ مَا الْخِلْمَةُ﴾ تو چووزانیت نہو ناگرہ چی بہ ﴿٦﴾ ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ ناگرتیکی تاودراوی خواہی بہ ﴿٧﴾ ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِتَةِ﴾ کہ دی بہ سہر دلاندا (ہوروزم دہ بانہ سہر دلان) ﴿٨﴾ ﴿إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ ینگومان نہو ناگرہ داخراوہ لہ سہریان (ودہر چوونیان نی بہ) ﴿٩﴾ ﴿فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾ (زنجیر کراون) لہ ناو چہند کو تیکی پراکشاوہ (بہ ستراونہ تہ وہ بہ چہند ستونیکی بہ رزو بلندہ وہ) ﴿١٠﴾

سورہ فی (الفیل)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الَّذِي خَلَقَ فَعَلَ رَبُّكَ ۚ يٰٓأَصْحَابَ الْفِيلِ﴾ نابا نہت بینی کہ پەرورہ دگارت چی کرد بہ خواہن قبیلہ کان (بہ لہرہ ہمہ ولہ شکرہ کہی کہ وویستی کہ عہ بہی پیروز بر وختیت) ﴿٢﴾ ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّن فِیْهِ نَقِیْلًا﴾ نابا فر و قبیلہ کہ یانی پوچہ نہ کردہ وہ ﴿٣﴾ ﴿وَأَرْسَلَ عَلَیْہِم مَّطٰرًا مَّبِیْلًا﴾ وہ نار دہ سہریان بالندہی زور بؤل بؤل ﴿٤﴾ ﴿تَرٰہِم مِّنْ حَآجٍ مِّنْ سِجِّیْلِ﴾ ہر دہ بار اتیان دہ کردن بہ وورده زیخی گلین ﴿٥﴾ ﴿فَجَعَلْہُمْ كَعِفْلٍ مَّا کُوِلَ﴾ سہر نہ نجام (لہ شکرہ کہی لہرہ ہمہی) وہ کای خوراو لی کرد ﴿٦﴾

سورۃ النبی ﴿١٠٠﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نواوی خجای به خشندهی میهر و بیان

﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ﴾ (له شکری نه بره مهی له ناو برد و نه فر و تونای کردن) له بهر هۆگری قور هیش
﴿يَلْفِيهِمْ رِجْلَةُ الْيَسَاءِ وَالضَّيْفِ﴾ هۆگریان به هاتوو چۆی زستانان (بۆیه مهن) و هاویشان
(بۆ شام) واته (تالی یان تیک نه چی) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ دهی یا (قور هیش له بهر ام بهر
ئهم هه سووه ناز و نیعمه ته دا) خواوهنی ئهم ماله (که عبهی پیرۆز) بهرستن ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ
جُوعٍ﴾ له و زانهی که له بهر مستیبه کی به کجار توند (پزگاری کردن و) خواردنی پتیه خشین
﴿وَأَمَّنَهُمْ مِنْ حَوْفٍ﴾ وه دنیای کردن له ترس و بیمینکی گه وره و (پاراستنی) ﴿

سورة النجاشی ﴿ النجاشی ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خجای به خشندهی میهره بان

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ﴾ ثابا دیت نهو که سهی که بروای به نابین نی به ؟ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ﴾ نهو که سیکه که پان به هه تیوه دهنی ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه هانی خه لکی نادات بق خوارده هه نی دان به هه ژاران ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ نه مجا وای بق نویژ که ران ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ نه وانهی که له نویژه که بیان بق ناگان ﴿الَّذِينَ هُمْ يُزَاهَوْنَ﴾ نه وانهی که پرو وپامایی ده که ن ﴿وَيَسْمَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ وه یار مهنی خه لک نادهن (هه مو و چا که بهک ده گر نهو له خه لکی) ﴿

سورہ فی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده می میسر بیان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّكَ أَلَمُ الْكُفَرِ﴾ بَیْگومان نِیمه بَیْمان به خَشیت خَیْری زُور گه موره و به فخر له دنیا و دوا پرورد
(له و خَیْره گه و رانه ییش پر و باری که و سهره له به هه شندا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ دهی که واته
نویژ بکه بز به روره دگارت وه قوربانی سه ر بیړه ﴿إِنْ شِئْتَ لَتَكُنْ هُوَ الْآخِرُ﴾ بَیْگومان هه ر ناحه زت
دوا پراره (لهی موخه مهه) ﴿﴾

سورہ قی (الکافرون)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (تہی موحہ مہد) بلی: تہی بی بروایتہ ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من تہو (بتانہ) ناہرستم کہ تہوہ دہیہرستن ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وہ تہوہش تہو (خواہ) ناہرستن کہ من دہی ہرستم ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾ وہ من تہو خواہرستی یہ ناکہم کہ تہوہ دہیکہن ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وہ تہوہش تہو خواہرستی یہ ناکہن کہ من دہیکہم ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ ٹایینی خوتان بؤ خوتان و ٹایینی خؤم بؤ خؤم ﴿

سورہ قی (النصر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک کہ یار مہنی و کؤمہ کی خواہات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ لہ گہن سہر کہ وٹن (شاری مہ ککہ شازاد کرا) ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وہ خہ لکت دیسی کہ بؤل بؤل دہنہ ناو ٹایینی خواوہ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ تہو سا بہ سو پاس و ستایشی ہر و ہر دگارت تہ سببحاتی تہو بکہ و داوای لیخو شہوونی لی بکہ ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکہ ینگومان تہو زؤر گیرا کہری بہ شیمانی بہ ﴿

سورہ قی (المسین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿يَتَّبِعُكَ إِلَى أَنْ لَقِيَ وَتَبَّ﴾ لہ ناوچی ہر دوو دہستی تہ بولہ ہب وہ لہ ناویش چور ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكَ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی ہن نہ گہ یاند دارایی یہ کہیی و تہوہی کہ کردی (لہ دوژمنایہتی ہنغہ مہر) ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ ینگومان لہ مہولا دہ چہ تہ ناو ٹاگری بلنہ دار ﴿وَأَمْرًا لَهُ خَمَالَةٌ أَخْطَبُ﴾ وہ ژنہ کہ ہشی، کہ ہڈگری دارو درک بوو (بؤ نازاردانی ہنغہ مہر) ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ ہہ مہشہ گورہسیکی بادراو (لہ پہلی خورمایسی ناگریسن) والہ گہردنیدا ﴿

سوره قی (الإخلاص)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ: هَر نهر (الله) به خوای تاك و ته نیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾
 نهو خوایه ی بی نیاز و جی ی نیاز و ئومیده ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ که سی لی نه بووه و له که س نه بووه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه هه رگیز هیچ که س هاوشیوه و هاوتای نهونی به ﴿﴾

سوره قی (الفلق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ: په نا ده گرم به دروست که ری بوونه وهر
 (به پهر وهر دگاری به ره به بان) ﴿وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له زیانی نهو ی که درووستی کردووه ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَّتْ﴾ وه له زیانی تاریکی کاتیک که دادیت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾
 وه له زیان و خرابه ی (جادو و گهران) که پست و ده زوو گری ددهن و فووی پیدا ده که ن ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه له زیانی به خیل و حه سوود کاتیک که حه سوودی ده بات ﴿﴾

سوره قی (الباقی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ: په نا ده گرم به پهر وهر دگاری خه لکی
 ﴿مَلِكٍ النَّاسِ﴾ به پادشای خه لکی ﴿إِلَهُ النَّاسِ﴾ به پهرستراوی خه لکی ﴿وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له زیان و شه ری و هسو هه به بیدا که ر (که کاتیک ناوی خودا بیریت) خزی
 به نهان ده کات ﴿الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ نهو ی که وه سو هه نه خاته دلی خه لکی وه ﴿وَمِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له جنو که و له ناده میراد ﴿﴾

فهرست آیه‌های سوره‌ها و میزان تکرار آنها

بزرگ‌ترین و ناوهرتوی سوره‌ها که آن‌ها به بیان و تکرار شده‌اند
به تکرار و تکرار تکرار

سوره	تکرار	تکرار	تکرار
الفاتحه	۱	۱	تکرار
البقرة	۲	۲	تکرار
آل عمران	۳	۵۰	تکرار
النساء	۴	۷۷	تکرار
المائدة	۵	۱۰۶	تکرار
الأنعام	۶	۱۲۸	تکرار
الأعراف	۷	۱۵۱	تکرار
الأنفال	۸	۱۷۷	تکرار
التوبة	۹	۱۸۷	تکرار
يونس	۱۰	۲۰۸	تکرار
هود	۱۱	۲۴۱	تکرار
يوسف	۱۲	۲۳۵	تکرار
الرعد	۱۳	۲۶۹	تکرار
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	تکرار
الحجر	۱۵	۲۶۲	تکرار
النحل	۱۶	۲۶۷	تکرار
الإسراء	۱۷	۲۸۲	تکرار
الکهف	۱۸	۲۹۳	تکرار
مريم	۱۹	۳۰۵	تکرار
طه	۲۰	۳۱۲	تکرار
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	تکرار
الحج	۲۲	۳۳۲	تکرار
المؤمنون	۲۳	۳۴۲	تکرار
النور	۲۴	۳۵۰	تکرار
الفرقان	۲۵	۳۵۹	تکرار
الشعراء	۲۶	۳۶۷	تکرار
النمل	۲۷	۳۷۷	تکرار

سورہ کی	زمارہ کی	آپہ یہ	روونکر دندوہ
التقصص	۲۸	۳۸۵	مدنکی یہ
العنکبوت	۲۹	۳۹۶	مدنکی یہ
الروم	۳۰	۴۰۶	مدنکی یہ
لقمان	۳۱	۴۱۱	مدنکی یہ
السجدة	۳۲	۴۱۵	مدنکی یہ
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مدنکی یہ
سبأ	۳۴	۴۲۸	مدنکی یہ
فاطر	۳۵	۴۳۶	مدنکی یہ
یسر	۳۶	۴۴۰	مدنکی یہ
الصافات	۳۷	۴۴۶	مدنکی یہ
حس	۳۸	۴۵۳	مدنکی یہ
الزمر	۳۹	۴۵۸	مدنکی یہ
غافر	۴۰	۴۶۷	مدنکی یہ
فصلت	۴۱	۴۷۷	مدنکی یہ
الشوری	۴۲	۴۸۳	مدنکی یہ
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مدنکی یہ
الدخان	۴۴	۴۹۶	مدنکی یہ
الجاثیة	۴۵	۴۹۹	مدنکی یہ
الأحقاف	۴۶	۵۰۴	مدنکی یہ
محمد	۴۷	۵۰۷	مدنکی یہ
الفتح	۴۸	۵۱۱	مدنکی یہ
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مدنکی یہ
ق	۵۰	۵۱۸	مدنکی یہ
الذاریات	۵۱	۵۲۰	مدنکی یہ
الطور	۵۲	۵۲۳	مدنکی یہ
النجم	۵۳	۵۲۶	مدنکی یہ
القمر	۵۴	۵۲۸	مدنکی یہ
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مدنکی یہ
الواقعة	۵۶	۵۳۶	مدنکی یہ

سورہ	زمارہ کی	آپہرہ	روونکر دنہوہ
الحديد	۵۷	۵۳۷	مہ ۵۵ ہئی یہ
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مہ ۵۵ ہئی یہ
الحشر	۵۹	۵۴۵	مہ ۵۵ ہئی یہ
المتحنة	۶۰	۵۴۹	مہ ۵۵ ہئی یہ
الصف	۶۱	۵۵۱	مہ ۵۵ ہئی یہ
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مہ ۵۵ ہئی یہ
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مہ ۵۵ ہئی یہ
التغابن	۶۴	۵۵۶	مہ ۵۵ ہئی یہ
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مہ ۵۵ ہئی یہ
التحریم	۶۶	۵۶۰	مہ ۵۵ ہئی یہ
الملک	۶۷	۵۶۲	مہ ۵۵ کی یہ
القلم	۶۸	۵۶۴	مہ ۵۵ کی یہ
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مہ ۵۵ کی یہ
المعارج	۷۰	۵۶۸	مہ ۵۵ کی یہ
نوح	۷۱	۵۷۰	مہ ۵۵ کی یہ
الجن	۷۲	۵۷۲	مہ ۵۵ کی یہ
المزمل	۷۳	۵۷۴	مہ ۵۵ کی یہ
المدثر	۷۴	۵۷۵	مہ ۵۵ کی یہ
القيامة	۷۵	۵۷۷	مہ ۵۵ کی یہ
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مہ ۵۵ ہئی یہ
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مہ ۵۵ کی یہ
النبا	۷۸	۵۸۲	مہ ۵۵ کی یہ
النازعات	۷۹	۵۸۳	مہ ۵۵ کی یہ
عبس	۸۰	۵۸۵	مہ ۵۵ کی یہ
التكوير	۸۱	۵۸۶	مہ ۵۵ کی یہ
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مہ ۵۵ کی یہ
الطه	۸۳	۵۸۷	مہ ۵۵ کی یہ
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مہ ۵۵ کی یہ
البروج	۸۵	۵۹۰	مہ ۵۵ کی یہ

سورہ	زمارہ کئی	آپہرہ	روونکر دندوہ
الطارق	۸۶	۵۹۱	مدنکئی یہ
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مدنکئی یہ
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مدنکئی یہ
الفجر	۸۹	۵۹۳	مدنکئی یہ
البلد	۹۰	۵۹۴	مدنکئی یہ
الشمس	۹۱	۵۹۵	مدنکئی یہ
الليل	۹۲	۵۹۵	مدنکئی یہ
الضحى	۹۳	۵۹۶	مدنکئی یہ
الشرح	۹۴	۵۹۶	مدنکئی یہ
التين	۹۵	۵۹۷	مدنکئی یہ
العلق	۹۶	۵۹۷	مدنکئی یہ
الفجر	۹۷	۵۹۸	مدنکئی یہ
البيته	۹۸	۵۹۸	مدنکئی یہ
الزلزلة	۹۹	۵۹۹	مدنکئی یہ
العاديات	۱۰۰	۵۹۹	مدنکئی یہ
التارعة	۱۰۱	۶۰۰	مدنکئی یہ
التكاثر	۱۰۲	۶۰۰	مدنکئی یہ
العصر	۱۰۳	۶۰۱	مدنکئی یہ
الشمس	۱۰۴	۶۰۱	مدنکئی یہ
الفيل	۱۰۵	۶۰۱	مدنکئی یہ
قريش	۱۰۶	۶۰۲	مدنکئی یہ
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مدنکئی یہ
الكوثر	۱۰۸	۶۰۲	مدنکئی یہ
الكافرون	۱۰۹	۶۰۳	مدنکئی یہ
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مدنکئی یہ
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مدنکئی یہ
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مدنکئی یہ
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مدنکئی یہ
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مدنکئی یہ

إِنَّ وَزَرَ الشُّؤْنِ الْإِسْلَامِيِّ وَالْأَوَاقِفِ وَالِدَعْوَةِ وَالْإِشَارَةِ

فِي الْمَلِكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

الْمُشْرِفَةَ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهْدٍ

لِطَبَاعَةِ الْمُصَحَّفِ الشَّرِيفِ فِي الْمَدِينَةِ الْمُسَوَّرَةِ

إِذْ يُسْرُّهَا أَنْ يُصْدِرَ الْمَجْمَعُ هَذِهِ الطَّبْعَةَ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

وَتَرْجُمَةً مَعَانِيَهُ إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

فَسَأَلَ اللَّهَ أَنْ يَفْعَلَ بِهِ النَّاسَ

وَأَنْ يَحْضُرِي

خَاتَمُ الْجَمَانِ الشَّرِيفِينَ الْمَلِكِ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ السُّعُودِيَّ

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُهْدِهِ الْعَظِيمَةِ فِي تَشْرِيعِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

وہزارہتی کاروباری ئیسلامی وئەوقاف و بانگہواز وئیرشاد
لە شانیشینی عەرەبستانی سعودیہ
کە سەرپەرشتیاری کۆمەڵگەی مەلیک فەھدە
بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینە ی منەوورە
خۆی بەخۆشحال دەزانیت کە کۆمەڵگە کە ھەلبەستیت بە دەرکرن
وبلاوکردنەوێ ئەم چاپە قورئانی پیرۆز لە گەل وەرگیرانی
ماناکانی بۆ زمانی کوردی
داواکارین لەخوای گەورە کە خەڵکی ئێی سوودمەند ببن و پاداشتی
بەخیری (خادم الحرمين الشريفین) مەلیک عبداللە کوپی عبدالعزیز
ئالی سعود بەجوانترین و چاکترین شتووە بداتەو، لەسەر ھەول
وتیکۆشانی گەورە لەبلاوکردنەوێ قورئانی پیرۆز وکەلامی
بەرزی پەروەردگار

ھەر خوای گەورە پشتیوان و یارمەتیدەرە

حَقُوقُ الظَّالِمِ مَحْذُومَةٌ
لِجَمْعِ الْمَالِ فِيهَا خَطَرٌ لِمَنْ جَعَلَ الشَّرَفَ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

ماق چاپکردنی پارێزراوە
بۆ کۆمەلگە مەلەك فەھد بۆ چاپکردنی قورٹانی پیرؤز

ستدوقی پزستی ٦٢٦٢ مەدینە مەووەرە

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية . / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف . - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص : ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان

١٤٣٣/٨٤٤٢

ديوي ٢٢١،٤٩٦٥٩

رقم الإيداع : ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

